Biblioteca municipală
GHEORGHENI-SECUIESC

Lovitură de trăsnet (vine furtuna?)

PSDR suspendat din CDR!

☐ Alături de Sergiu Cunescu, Nicolae Manolescu. Tensiunile se agravează

pag. 4

Nr. 40 ● 4 oct. – 10 oct. 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A. | Preşedinte - director general GEORGE ARION | Redactor şef EUGEN CHIROVICI

PROGRAME TV Satelit

„Scrisoarea celor şapte"

COINCIDENȚE STRANII

pag. 3

Adrian Năstase s-a supărat pe Flacăra

pag. 3

100.000 de lei! Concurs-ghicitoare

pag. 5

Știți cine este impresarul parașutei ?

Aflaţi în pag. 6

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio

GRUPUL DE FIRME FREEDOM STAR ROMÂNIA

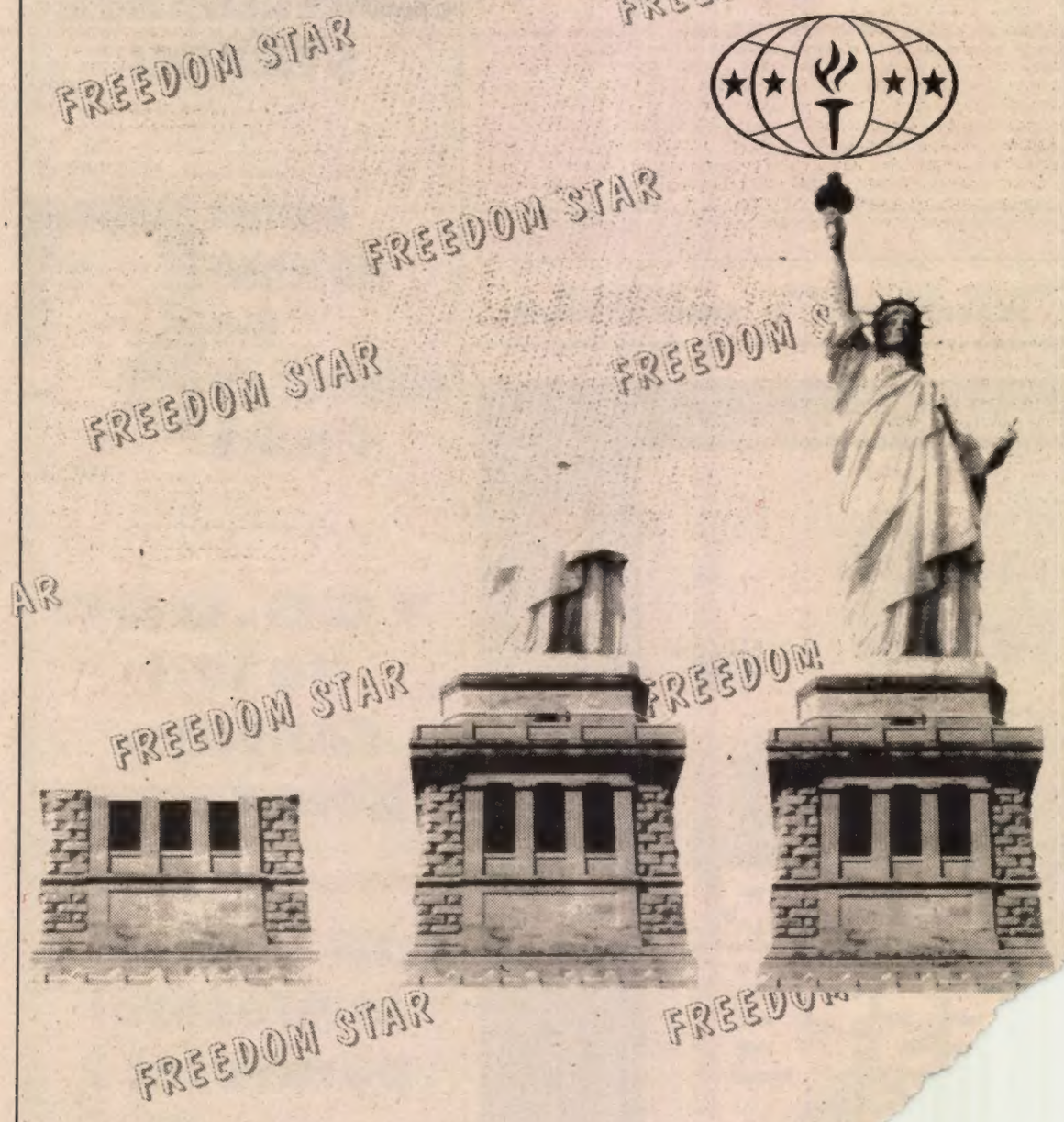

WE ARE THE FREEDO

PARTENERUL DUMNEAVOA

ÎN

METALURGIE ŞI E

CONSTANT

PUBLICAȚIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:
Președinte - director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate și suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Șef cabinet: CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU (617.47.53; 2002)
Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.62.69
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: ADRIANA CHIROVICI
Telefon: 2559
■ POLITICĂ (2560) - Marian Ghițeanu, Ștefan Nicolae
■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
■ SOCIAL (2128) - Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, Lucia Ștefanovici, Toma Roman jr.
■ SPORT (1453) - Pompiliu Dumitrescu
■ FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ioniță
■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Petru Novac Dolângă, Ion Ceacâru, Pașcu Balaci
■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Ciocoanu, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS
REBUSACHE
maxi SKANDY

Director publicații de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori șefi adjuncți:
MIHAI ZGUBEA (Reb
CONSTANTIN GRIGORE (
Aurel Ștefan Alexandrescu
Simona Păsărin, Sim
Telefoane: 2036 (

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Drepturile animalelor

Am parcurs, cu mult interes, primul număr al revistei Lumea animalelor, o publicaţie care va avea cu siguranţă audienţă, zăbovind mai mult asupra paginilor în care e publicată Declaraţia universală a drepturilor animalelor. Iată cuprinsul articolului 3: „Nici un animal nu trebuie să fie supus unor tratamente inumane şi nici unor acte de cruzime"; „Dacă sacrificarea unor animale este necesară, ea trebuie să fie instantanee, nedureroasă şi negeneratoare de teamă; „Animalul mort trebuie să fie tratat cu decenţă". E minunat, e tulburător, e copleşitor. Dar cel care a mulţumit minerilor după invazia lor în Bucureşti unde au provocat teamă, şi-au supus semenii unor tratamente inumane şi unor acte de cruzime, n-are cunoştinţă de această declaraţie.

După cum se pare, în lumea civilizată se manifestă mai multă grijă faţă de animale decât se are la noi faţă de oameni. De aceea am citit uşor amuzat, în aceeaşi revistă, scrisoarea doamnei Brigitte Bardot adresată premierului Văcăroiu, în care se atrage atenţia - pe bună dreptate - asupra dezinteresului manifestat faţă de animale în România, ceea ce contribuie, şi sub acest aspect, la umbrirea imaginii ţării noastre. Dar până la lectura unei astfel de scrisori mi-ar fi plăcut să citesc mai întâi un text al unei celebrităţi mondiale care să atragă atenţie autorităţilor române în legătură cu ştirbirea gravă, în repetate rânduri, a drepturilor omului, desconsiderarea lui sistematică. Însă, fără îndoială, într-un loc în care se poate auzi apostrofarea „Măi, animalule", un astfel de avertisment nu l-ar lua nimeni în seamă. Cu atât mai mult scrisoarea doamnei Bardot, fără nici o consecinţă, un act perfect inutil.

Coincidenţe stranii

Scrisoarea, Volski, Siberia

„Scrisoarea celor 7" este de acum un lucru arhicunoscut. Merită însă să semnalăm o stranie coincidenţă. Documentul semnat de cei şapte parlamentari vine la scurt timp după deja celebrele declaraţii ale domnilor George Păunescu şi Arkadi Volski despre integrarea economică a României cu Rusia. Ceea ce este evident incompatibil cu integrarea noastră în structurile euro-atlantice!

Documentul cu pricina era pe punctul de a şifona cât se poate de serios relaţiile noastre cu SUA. Or, se ştie că poziţia administraţiei americane cântăreşte greu în economia relaţiilor României cu Vestul. Ambele evenimente - succedate la interval de numai 7 zile - vin pe fondul unei poziţii clare a Rusiei în ceea ce priveşte Parteneriatul pentru pace în general şi extinderea NATO în special. Cu alte cuvinte este cât se poate de clar că „cineva" din Est nu doreşte ca statele care au făcut parte din sfera lui de influenţă să scape, să se desprindă definitiv din această stare. Cum epoca războiului rece a trecut, să nu ne aşteptăm la metode de forţă pentru atingerea acestui obiectiv. Sunt suficiente mecanisme economice, politice şi diplomatice manevrate abil de servicii secrete foarte bine puse la punct, care şi-au transformat o serie de ofiţeri în oameni de afaceri. Unul dintre ei este Arkadi Volski. Acesta semnează un document cu Uniunea Generală a Industriilor din România (UGIR), al cărei preşedinte este George Păunescu, despre care se afirmă că este fost ofiţer de securitate (colonel de informaţii externe). Şi deşi UGIR a dat asigurări că nu este vorba de refacerea fostului CAER, în textul tratatului se foloseşte expresia „reorientare economică". Termenul este însă în primul rând de natură politică şi abia apoi economică. Cum se împacă această reorientare deocamdată economică cu declaraţiile Puterii despre integrarea euro-atlantică? Cu siguranţă că această „reorientare economică" face acum obiectul unor cancelarii vest-europene.

Şi parcă pentru a ni se contura cât mai clar ideea că nimic nu este întâmplător, aflăm că senatorul PUNR Adrian Moţiu, cel care a iniţiat documentul semnat ulterior de cei 7 parlamentari, ar fi în relaţii cât se poate de bune cu Virgil Măgureanu. Coincidenţele nu se opresc aici, pentru că dintr-o interpelare făcută săptămâna trecută în Senat aflăm cu stupoare că prefectul de Iaşi, PDSR-istul Nicolae Pascu, s-a deplasat cu o delegaţie de 30 de persoane (pe care a botezat-o guvernamentală) în Siberia, pentru a căuta parteneri economici!

Abia acum ne dăm seama cât de vulnerabili suntem. Pe fondul lipsei aproape totale de privatizare, cu ajutorul „dezinteresat" al unor indivizi binevoitori în a găsi astfel de parteneri, întreaga economie românească poate fi pusă la remorca unor interese de genul celor care ne-au apăsat timp de 45 de ani. Să fie aşadar întâmplătoare şi lipsa de voinţă politică în a face privatizare? Să fie absolut o întâmplare faptul că executivul vine acum cu un program care după toate estimările va întârzia din nou acest proces?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

RADU CEONTEA: „Au fost foarte dibaci cei care reprezintă, în culise, poliţia politică secretă, care serveşte din belşug PDSR-ul!"

„Păstrând proporţiile, sau mai degrabă cerându-mi scuze pentru disproporţii, îmi îngădui să propun cititorilor următoarea comparaţie. Atunci când mareşalul Antonescu a fost pus în situaţia să facă guvern, partidele de la care acesta a aşteptat ajutorul nu s-au angajat şi a fost pus în situaţia-limită de a îmbrăca şi el cămaşa verde şi de a chema la guvernare legionarii. Eu cred că PDSR a preluat acest model şi chiar a provocat refuzul partidelor din opoziţie, refuzul partidelor istorice de a participa la guvernare! Având totuşi nevoie de o majoritate aritmetică de susţinere a guvernelor lui, PDSR-ul, prin cuvântul dulce şi deseori repetat al preşedintelui Adrian Năstase, se căieşte pe la toate colţurile cât de greu îi este cu acest aliat la guvernare! Eu aici văd o mare perfidie! Pentru toate neîmplinirile guvernului, dumnealor vor da vina pe aliaţi! De aceea, aliaţilor lor, bieţilor lor aliaţi, maimuţelor politice de la Cluj li se induce năzdrăvănia. Cam în acest context văd eu scrisoarea celor 7, care nu are nici o eficienţă diplomatică, dar care aduce un beneficiu neînchipuit de mare partidului care guvernează în minoritate! E de ajuns să recapitulăm furia de operetă pe care au săvârşit-o aceştia faţă de acţiunea celor şapte! Şi e bine să ţinem seama şi că au fost scutite de participarea partidelor care sunt ţinute în rezervă, PRM şi PSM!

Pe de altă parte, scrisoarea are şi un pronunţat accent antisemit. Au fost foarte dibaci cei care reprezintă, în culise, poliţia politică secretă, care serveşte din belşug PDSR-ul prin consilierii ce au predat la şcoala de securitate de la Băneasa. Ei şi-au pus lunetele politice şi au inventariat suma preoţilor slujitori ai Crucii din Parlament, indiferent de sex şi de orientare politică; astfel încât trei preoţi - doi ortodocşi şi unul greco-catolic - au fost ademeniţi să-şi pună semnătura! Se ştie că undeva, într-o zonă de resentimente rudimentare, creştinii şi acum reproşează evreilor că ni l-au răstignit pe Mântuitorul!

Cred că este de ajuns atâta cât am spus, ca să se înţeleagă sado-masochismul guvernării cripto-comuniste de azi din România!"

ION DIACONESCU: „Iliescu n-a câştigat deloc din această situaţie!"

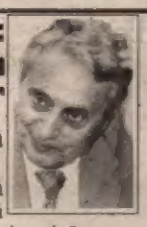

– Dle prim-vicepreşedinte, cine credeţi că a făcut toată această „lucrătură"?!

– S-ar putea să nu fie „o lucrătură", ci să fie vorba pur şi simplu de un grup care, mă rog, a avut aceste idei, această orientare mai şovină, aşa... Dacă ar putea fi totuşi un substrat, n-ar putea fi decât în legătură cu unii membri de partid peunerişti care nu-s de acord cu aderarea la guvern a PUNR şi au încercat oarecum s-o saboteze! S-ar putea face şi această interpretare, fără să am certitudinea că acesta este adevărul!

– Această scrisoare n-ar putea fi interpretată şi ca un gest de „ridicare a mingii" preşedintelui Iliescu, astfel încât aceasta să mai marcheze un punct în favoarea sa prin dezavuarea ei energică?

– Nu, nu! Dacă i s-ar fi ridicat o minge ca să tragă, apoi aceea ar fi fost să-i dea afară pe ăştia din guvern! Ceea ce nu va face! Iliescu n-a câştigat deloc din această situaţie!

DINU PATRICIU: „Este evident că a fost o diversiune organizată de serviciile de informaţii româneşti în sprijinul domnului Ion Iliescu!"

– Dle Patriciu, nu a fost prea dură măsura luată împotriva celor doi senatori, mai ales că, astfel, v-aţi împuţinat grupul parlamentar?

– Aici este vorba de un imens prejudiciu adus pe plan extern partidului nostru! Am luat măsura excluderii cu regret, cu tristeţe chiar, dar era absolut necesară.

– Unde credeţi că a fost „clocită" scrisoarea şi cui a folosit?

– Este evident că a fost o diversiune organizată de serviciile de informaţii româneşti în sprijinul domnului Ion Iliescu! Este foarte clar! Pentru că teza pe care dumnealui a susţinut-o întotdeauna este că e singurul mediator şi în ţara românească, că este singurul factor de stabilitate, că există extremişti şi de o parte şi de alta! Astfel, iată că printr-o abilă diversiune au fost aduşi împreună cei care erau numiţi extremişti în opoziţie alături de adevăraţii extremişti aflaţi la guvernare, spre ruşinea ţării, împreună cu PDSR!

Adrian Năstase s-a supărat pe FLACĂRA! ■ Aşa e când (n-)ai umor(i)

Am dorit să aflăm de la preşedintele PDSR cum simte în coaste „sula celor 7", pusă de Funar, aliatul partidului pe care domnia sa îl conduce. Dar dl Năstase nu şi nu: **„Nu vă dau declaraţii pentru FLACĂRA, pentru un motiv foarte simplu: în revista dumneavoastră, în ultimul număr, a apărut o ştire în legătură cu faptul că eu am fost la Brăila pentru a-l susţine pe domnul Lungu, ceea ce este absolut incalificabil din punct de vedere al ziaristului respectiv, care a încurcat lucrurile! Dânsul nu ştie că domnul Lungu este candidatul PSM; iar felul în care este formulat titlul articolului nu cred că reprezintă un bun argument pentru cumpărarea acestei gazete! În orice caz, pentru mine a fost o mare deziluzie!"**

Sinceri să fim, am fost uimiţi de sfânta mânie care răzbătea din vocea distinsului preşedinte al Camerei Deputaţilor şi care ieşise la iveală şi pe frumoasa sa faţă! Domnule preşedinte al PDSR, în primul rând colegul nostru Răzvan Dumitrescu (un bun profesionist al condeiului!) ştia bine că Lungu Anton este candidatul PSM şi nu al PDSR; în articol este scris „... Adrian Năstase a vizitat localitatea pentru a face propagandă electorală **alesului inimii lor**", deci s-a făcut referire la o alegere sentimentală; din străfunduri; de suflet. Cât priveşte **„ceea ce este absolut incalificabil..."**, chiar nu v-aţi uitat niciodată şi cu alţi ochi prin jurul dumneavoastră, să vedeţi câte se petrec, cu adevărat absolut incalificabil, şi cum mai mişună unii pe care preşedintele Iliescu i-a calificat drept „paranoic"?! Cât priveşte **„domnul Lungu"**, uitaţi-vă la Verdeţ cum arată, cum vorbeşte şi mai ales cum gândeşte şi fiţi mai cu grijă! Că azi-mâine vă vine rândul şi n-o să vă putem ajuta, chiar dacă am vrea!

Cât priveşte **Flacăra**, Doamne fereşte!, cum o s-o cumpăraţi?! Nu v-o trimitem noi, „cu complimentele firmei"?! Număr de număr!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

3 din 7

Lucrurile încep să se lege. În urmă cu câteva zile, în cadrul unei sinteze la zi asupra afacerii Petromin, la Tele 7 abc, Traian Băsescu a spus-o răspicat: scopul urmărit prin această murdară (numai atât?, nu este chiar criminală?) afacere este scoaterea României din angrenajul relaţiilor cu Vestul şi cantonarea ei în spaţiul economic şi geostrategic al Moscovei, cu toate consecinţele ce decurg de aici. Asemenea planuri se fac îndeobşte pe termen relativ lung şi nu se rezumă la un singur front de atac. Astfel, nu e de mirare că, în diverse zone, la diverse distanţe în timp, apar şi se dezvoltă „fenomene" care, la o analiză mai atentă, dacă nu-ţi ridică părul măciucă, măcar pot declanşa o alarmă serioasă! Apare un Volski, cu „reintegrarea" lui, apare „naveta Richard Shifter", cu numere de Cântarea României prin conferinţele de presă, apar scrisori interne (a lui Funar către Emil Constantinescu) şi externe (a „celor 7"), apar schisme politice şi sindicale, apar ciudăţenii diplomatice şi alte şi alte lucruri mai puţin vizibile. Penultimul scandal (ultimul e legat de CDR) este celebra scrisoare. Au semnat-o 3 parlamentari ai Opoziţiei (3 din 7 - văd că în linii mari se respectă procentajul din parlament!)! E greu de crezut că Alexandru Popovici, senatorul transmutant(din PAC în PL'93), n-a ştiut în ce se vâră când şi-a depus instrumentul elegant al semnăturii pe scrisoare. E greu de crezut că n-a ştiut la ce se expune (efectele unui asemenea gest incredibil se puteau ghici, ca să zic aşa, cu ochiul liber; cum să semnezi de-a surda un asemenea Apel?!). Explicaţia penibilă pe care a livrat-o la piaţă - cum că a fost păcălit, crezând că semnează altceva - seamănă cu Mercedesul câştigat de Alioşa la loto, care Mercedes era de fapt o bicicletă şi n-a câştigat-o, ci i s-a furat! Să fim serioşi, coane! Semnează omul o biată chitanţă şi cască ochii, darămite un Apel adresat Senatului Statelor Unite?! Senatorul ştia ce semnează şi ştia că, semnând, îşi dă singur în gleznă. Şi atunci? Păi, singura explicaţie logică (zău că e logică!) este aceea că a primit dacă nu o mare sugestie, atunci măcar un mic ordin! Şi gata. Vorbă multă, sărăcia omului.

Oameni buni! Au trecut aproape cinci ani. Se pregăteşte o imensă porcărie! Ştiţi care este nenorocirea cu porcăriile? Ca să scapi de ele, te costă enorm. Viaţa.

EUGEN CHIROVICI ■

Lovitură de trăsnet în Convenţia Democratică

PSDR A FOST SUSPENDAT!

❑ O întrebare dramatică: de ce şi când se va sparge CDR?

CONSILIUL CONVENŢIEI DEMOCRATICE A HOTĂRÂT LA ÎNTÂLNIREA DIN 29 SEPTEMBRIE SĂ SOLICITE COMITETULUI EXECUTIV AL CDR INIŢIEREA PROCEDURII DE SUSPENDARE, PE TIMP DE 30 DE ZILE, A PSDR, ÎN VEDEREA CLARIFICĂRII POZIŢIEI SALE. DECIZIA A FOST LUATĂ CU 16 VOTURI PENTRU, 1 VOT ÎMPOTRIVĂ (PAC) ŞI O ABSENŢĂ (PSDR).

Când pisica nu-i acasă

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

joacă şoarecii pe masă

CE A DETERMINAT CONFLICTUL?

Cele două scrisori pe care PSDR le-a adresat Convenţiei Democratice fac o analiză a activităţii CDR pe perioada de la alegerile din 1992 şi până astăzi şi avansează propuneri de reorganizare. În scrisoarea datată 18 iulie 1994 se spune:

■ *În Comitetul Executiv al Convenţiei nu se mai pot discuta problemele politice importante. Şedinţele cuprind, în general, câte o informare, uneori lipsită de realism şi apoi încep reproşurile şi incriminările în toate direcţiile între factorii componenţi (...). Mai clar, Convenţia s-a birocratizat la centru, iar în prezent se urmăreşte propagarea acestei birocraţii şi în teritoriu.*

■ *În organizaţiile judeţene ale Convenţiei se constată situaţii conflictuale. În multe judeţe s-au format grupuri ale CDR care nu colaborează. Situaţiile nocive se datorează excesului de restructurare.*

■ *Ideea unui partid unic al CDR, cu organizare centralizată, organisme centralizate, comitet, consiliu, departamente unice, Congres unic, grup parlamentar unic, provine din conceptele vechiului regim, pe care mulţi nu le pot depăşi.*

Ce propune PSDR

■ *Partidele din CDR să îşi păstreze independenţa programatică, organizatorică şi tactică şi să colaboreze cu celelalte partide pentru definitivarea de platforme, strategii şi acţiuni comune.*

■ *Fiecare partid este liber să facă orice declaraţie care priveşte viaţa politică, dar nici o personalitate nu poate face declaraţii în numele Convenţiei.*

■ *Coordonarea sau conducerea şedinţelor poate fi atribuită prin rotaţie unui lider de partid, ca preşedinte în exerciţiu pentru o anumită perioadă.*

În cea de-a doua scrisoare adresată CDR, datată 29 septembrie 1994, PSDR observă că, deşi se hotărâse că în săptămâna 26 septembrie - 2 octombrie să se programeze o şedinţă a Comitetului Executiv în care să se analizeze problemele ridicate, Consiliul CDR a întocmit o altă ordine de zi. „*Suntem obligaţi să remarcăm faptul că, în perioada scursă de la 18 iulie s-au comis în cadrul CDR încălcări grave tocmai în direcţiile pe care noi le-am semnat*", se spune în scrisoarea PSDR. Citâm în continuare:

■ *S-a convocat o şedinţă de Comitet CDR în care s-a prezentat prin surpriză un Act Adiţional care nu fusese transmis în prealabil ca proiect, pentru a se lua cunoştinţă înainte de dezbateri.*

■ *S-a încercat, o dată cu Actul Adiţional, un „pronunciamento" în favoarea preşedintelui în exerciţiu al CDR.*

■ *S-au pronunţat ameninţări împotriva celor care nu se supun votului majorităţii.*

CDR a analizat în şedinţa de Consiliu scrisoarea lui Sergiu Cunescu şi a decis suspendarea PSDR.

EMIL CONSTANTINESCU ÎN EPICENTRUL CUTREMURULUI

Propunerile şi observaţiile PSDR enunţate în cele două Scrisori sunt deosebit de pertinente. Am dat ample extrase tocmai pentru a demonstra acest lucru. De fapt, se poate spune că aplicarea acestora ar fi fost şansa de supravieţuire a Convenţiei. Şi ce face Emil Constantinescu? Hotărăşte suspendarea PSDR din Convenţie. Iar PNŢCD, PL '93 şi UDMR găsesc de cuviinţă să susţină această măsură dictatorială şi, am putea spune, disperată a lui Emil Constantinescu. În acest punct se impune o discuţie, o separare pe două planuri. Faptul că hotărârea lui Emil Constantinescu a fost susţinută de PNŢCD, PL '93 şi UDMR poate duce la concluzia că PSDR a greşit. Nimic mai neadevărat. Motivul pentru care Emil Constantinescu a dorit suspendarea PSDR din CDR este total diferit de motivul PNŢCD, PL '93 şi UDMR. Să le luăm pe rând.

Emil Constantinescu a fost atins din păcate de „sindromul funcţiei". Pur şi simplu nu poate accepta ideea de a fi înlocuit. Aşa se şi explică toate gafele sale din ultima perioadă. A impus în Actul Adiţional, la Protocolul privind funcţionarea CDR, un articol care prevede că preşedintele CDR este unicul candidat la preşedinţie al Convenţiei. A semnat prea devreme o Declaraţie cu o parte din sindicate, tocmai în momentul în care Miron Mitrea trecea în tabăra Puterii, anulând astfel gravitatea gestului liderului sindical. Vrea ca CDR să aibă un grup parlamentar unic. Toate acestea demonstrează o tendinţă îngrijorătoare de birocratizare a Convenţiei. Emil Constantinescu nu îşi dă seama că toate gesturile sale politice duc la destrămarea CDR.

DE CE AU VOTAT PNŢCD, PL '93 Şi UDMR PENTRU SUSPENDAREA PSDR?

Fără Corneliu Coposu, PNŢCD este ca într-un „vis de ameţit". PNŢCD a votat pentru suspendarea PSDR pentru că la şedinţă a fost reprezentat de Valentin Gabrielescu. Dacă în locul său ar fi fost Ion Diaconescu, probabil ar fi votat contra. Iar dacă ar fi fost Corneliu Coposu, nici nu s-ar fi discutat o asemenea idee prostească.

Cu PL '93 lucrurile stau puţin altfel. PL '93 vrea să părăsească CDR, dar deocamdată nu-şi poate permite luxul s-o facă, fiindcă ar împărtăşi soarta PNL. Imaginea PL '93 este destul de proastă. Partidul lui Dinu Patriciu şi Horia Rusu este perceput, atât de presă cât şi de electorat, ca agresiv şi fără bază politică. Mai mult decât atât, PL '93 a avut nefericirea ca doi senatori ai săi să semneze „Apelul celor şapte". În aceste condiţii, este evident că nu-şi poate permite să fie acuzat că urmăreşte destrămarea CDR.

La fel şi UDMR. Privit prost de către o parte a electoratului, din cauza pretenţiilor sale de autonomie, UDMR nu prea poate să apere PSDR într-un moment în care este acuzat că urmăreşte distrugerea Convenţiei Democratice.

PAC a fost singurul care a avut curajul să voteze împotrivă. Alianţa Civic-Liberală pe care a constituit-o cu PNL îi permite să stea pe propriile picioare şi, la o adică, să iasă din CDR.

Emil Constantinescu crede în acest moment că este sprijinit şi aprobat de partidele din Convenţie. Va constata în curând că, de fapt, e cam singur. Va asista şi la destrămarea Convenţiei, pe care a reuşit s-o transforme dintr-o construcţie durabilă într-un castel de nisip?

ROXANA STANCU ■

După eliminarea cu cântec a candidaţilor SLRTVR

Am primit la redacţie

Mi-e dor de Rahova!

Fac parte din mâna aceea de oameni care în anii '80, apucaţi brusc de lehamite, sătui până peste cap de toţi şi de toate, au spus, fiecare în legea lui şi după cum l-a dus mintea, că nu îl mai suporta pe Ceauşescu şi regimul său.

Şi, decât să îl mai vadă în faţa ochilor, mai bine merg la puşcărie! Măcar ştiu o socoteală că tot într-un fel de puşcărie trăiesc...

Şi acolo au şi ajuns! Pentru ani mulţi şi grei... Nevăzuţi, neştiuţi şi nepomeniţi de nimeni... Atunci ca şi astăzi...

În vreme ce afară „se năşteau glorii pe stradă şi la uşa cafenelei", mâna aceea de oameni zăcea sub zidurile Aiudului, având de executat, una peste alta, peste 400 de ani de închisoare...

Când am ieşit de acolo, în toamna anului 1989, după 6 ani bătuţi pe muche, am dat nas în nas tot cu Ceauşescu, aşa că am luat-o de la început.

Aşa se face că în noaptea cu pricina (21 decembrie) mă aflam din nou instalat la „pensionul" din Calea Rahovei...

Şi acum, după aproape 5 ani de la dispariţia lui Ceauşescu, sătul din nou până peste cap de toţi şi de toate... M-A APUCAT DIN NOU LEHAMITEA!

MI-E DOR DE RAHOVA!

DUMITRU IUGA
28 septembrie 1994

Waldorf, a story of...

DI Iliescu n-a fost primit la Casa Albă

☐ Deşi a dat o fugă şi la Washington

DI Iliescu a ratat şi de astă dată punctul culminant al vizitei sale în Statele Unite: o întâlnire la Casa Albă cu preşedintele Bill Clinton. În locul acesteia, s-a desfăşurat o întâlnire mai mult protocolară la hotelul Waldorf Astoria din New York, acolo unde Clinton i-a primit şi pe alţi şefi de delegaţii. De asemenea, vizita preşedintelui român - altfel semnificativă în sine - a fost foarte slab mediatizată în SUA, unde presa s-a ocupat de

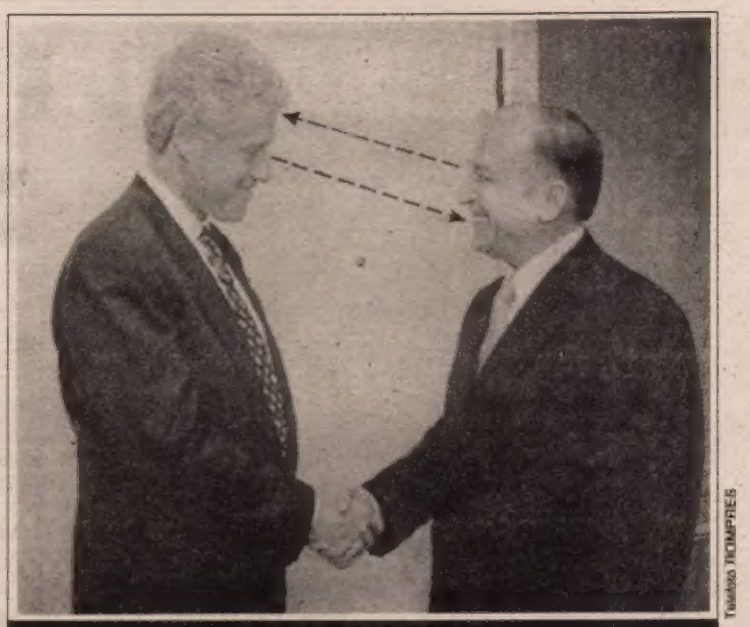

Şefi de stat la înălţime

Telefoto ROMPRES

întâlnirile preşedintelui rus Boris Elţîn. Deşi a fost caracterizată ca momentul de vârf al diplomaţiei româneşti din acest an, întâlnirea Clinton-Iliescu s-a încheiat cu promisiuni vagi privind o eventuală vizită a preşedintelui american la Bucureşti şi o posibilă acceptare permanentă a clauzei pentru România.

BBC şi alte posturi de radio au subliniat că în timp ce preşedintele român a avut acest tratament, alţi lideri din Europa Centrală (preşedinţii Cehiei, Ungariei, Poloniei şi chiar Bulgariei) au fost deja primiţi cu mari onoruri la Casa Albă de 2-5 ori. Chiar şi dl Snegur a avut parte de o asemenea cinste.

Să fi fost de vină, de astă dată, „scrisoarea celor şapte", sau, ca şi până acum, imaginea României în SUA?

ŞTEFAN NICOLAE ■

„De mă voi scula, pre mulţi am să popesc şi eu"

Ion Dincă a renunţat (subit) la preoţie

☐ Proaspăt învârtoşat, e gata să arate ce poate

Vicepreşedintele PNL, Radu Boroianu, a ţinut să facă următorul comentariu:

„Timp de doi ani şi jumătate, Ion Dincă a jucat cartea spăşeniei până la pioşenie. Ca să ne convingă, şi-a lăsat barbă şi noi toţi aveam impresia că dacă va ieşi zdravăn din puşcărie va poposi direct în strana bisericii Sf. Silvestru, să cânte alături de părintele Galeriu. Cum a ieşit, şi-a ras barba, iar declaraţiile sale, de o vehemenţă extraordinară, sunt în contradicţie totală cu felul de a se purta de până acum. Nu cred că este întâmplătoare atitudinea lui. Ea este urmarea politicii pline de «înţelepciune» a stângii româneşti, este un semn că se va mătura tot ceea ce s-a făcut pozitiv după 1989, dacă nu vom fi atenţi. Şi cred că în momentul de faţă întreaga clasă politică românească este lovită de neatenţie".

Reamintim că pe toată perioada şederii sale la „pension", Ion Dincă devenise atât de autocritic încât ajunsese să declare: „Nu există pedeapsă pe măsura faptelor mele". După cum se poate vedea, optimismul i-a revenit brusc. Vorba aceea: „Pe cine nu laşi să moară..." - ştiţi dv. urmarea; da' mai întâi te leagă.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Vin alegerile!

Se ambalează motoare, se prelucrează volane, frâne...

- Domnule Diaconescu, este adevărat că aţi fost victima unei tentative de asasinat?

- De la poliţie s-a concluzionat că deteriorarea care s-a făcut la sistemul de conducere a maşinii ar fi putut fi făcută cu un asemenea scop. Totuşi, cred că asasinat este exagerat spus.

- Au vrut să vă intimideze?

- Se poate. Mi-a spus Dinu Patriciu că tot în ziua aia, la Brăila, unde se afla în campanie electorală, a fost spartă şi maşina lui şi i s-au furat nişte lucruri. S-ar putea interpreta că adversarii noştri politici au vrut să ne intimideze, să ne facă probleme. Maşina mea, în cazul unui viraj, s-ar fi putut bloca.

- Aveţi încredere în ancheta poliţiei?

- Până acum nu mi-au dat nici un fel de rezultat privind infractorii.

TOMA ROMAN jr. ■

CINE E?

100.000 de lei dacă ghiciţi !

CONCURS GHICITOARE (3)

Surpriză mare! Puştiul din poză este astăzi o persoană foarte cunoscută! Continuă concursul prezent în nr. 37 şi nr. 39. Vom publica şi alte „portrete". Cei care le ghicesc **pe toate** şi trimit răspunsurile la redacţie până joi, 1 decembrie 1994 (data poştei la expediere), participă la tragerea la sorţi din 15 decembrie, pentru premiul de 100.000 de lei. Succes!

Vorbe, vorbe...

... din popor

Detergenţi Văcăroiu, coincidenţe întâmplătoare şi mijloace de mass-media

■■ „Faptul că scrisoarea celor 7 a fost iniţiată în aceeaşi perioadă cu vizita preşedintelui Iliescu în Statele Unite e doar o coincidenţă întâmplătoare". (Ioan Gavra. Scuzabil altfel, pentru că nu doar coincidenţele, dar tot ce e la el în cap e întâmplător).

■■ „Prin ceea ce a făcut, Romul- Vonica a acţionat în calitate de « detergent Văcăroiu » pentru ştergerea actelor de corupţie săvârşite de membrii actualului executiv". (**Ioan Ghişe**, deputat PL '93, membru în Comisia „Anticorupţie").

■■ „Lui Dinu Patriciu nu i-au ieşit niciodată căsătoriile. A ajuns să aibă în politică tot atâtea căsătorii ca şi în viaţa particulară". (**Radu Boroianu**, vicepreşedinte PNL).

■■ După ce nu a pomenit nimic despre corupţia actualei Puteri, senatorul PDSR **Gheorghe Rizescu** a găsit de cuviinţă să mulţumească „pentru modul în care parlamentul a hotărât să ia sub observare fenomenul corupţiei". E clar, dacă l-am luat sub observare, e ca şi pus cu botul pe labe! Tot Gheorghe Rizescu s-a referit şi la presă cu apelativul „mijloacele de mass-media". Bine că n-a zis „mijloacele de mijloace", ar fi fost groaznic!...

■■ „Noi avem puţine minute şi multe de spus. Înţeleg că dvs. aveţi multe minute şi puţine de spus". (**Ion Dobrescu**, deputat liberal, despre repartiţia timpilor rezervaţi intervenţiilor în parlament. Evident, Puterea şi-a tras partea leului).

RĂZVAN DUMITRESCU ■

IMPRESARUL PARAȘUTEI: PEȘTELE

☐ Acest „manager" al comerţului cu sex este omniprezent: în gări, staţii de metrou, hoteluri, dar şi în pieţe, garaje şi chiar depozite de fabrică

„Preotesele" amorului nenorocit susţin cu nedisimulată mândrie că acesta este cea mai veche meserie din lume. În spatele lor stau cei care le asigură protecţie (faţă de clienţii recalcitranţi, faţă de poliţişti etc.), care le închiriază cu ora sau cu noaptea, care, adevăraţi „manageri", „le-au descoperit". Peştii continuă să-şi împrospăteze „lotul", folosind în acest scop metode tot mai diverse.

Zona de lux a infernului

Puştiul crescut la Crucea de piatră este un nostalgic posesor al unor fete de lux. I se spune „dom' profesor". Are şi „nepoate" studente, cunoscătoare de limbi străine. Fete „onorabile". Are şi ceva tineri pe care îi „iniţiază" (un angajat la Metrou, un pedagog de internat) şi care fac „munca" de teren. Locuieşte într-o garsonieră foarte elegantă, fetele sunt dame de companie pentru străini, fac deseori plimbări în străinătate şi pe unele „dom' profesor" chiar reuşeşte să le mărite reciproc avantajos. Frumos ca-n filme, nu? Filme porno, evident...

Cu Biblia la „agăţat"

„Peştoaica" ce deservea zona Magheru şi-a extins aria, şi-a înmulţit trupa şi şi-a schimbat radical metodele de racolare a fetelor noi. Dacă înainte bântuia bulevardul, Cişmigiul şi mitingurile (indiferent de culoare politică) pentru a ademeni cu o cafea şi o vodcă bună fete plecate de acasă sau nemulţumite de banii de buzunar primiţi de la părinţi, acum foloseşte poate cea mai interesantă metodă.

Ideea i-a venit la o şedinţă de evanghelizare în urma căreia şi-a schimbat aspectul: şi-a revopsit părul, şi-a luat o costumaţie decentă, nu accepta să discute decât pe teme religioase, iar când foştii ei clienţi o tachinau amintindu-i cu ce se ocupa până mai ieri, le răspundea cu versete din evanghelie. Biblia devenise nelipsită, iar la început toţi au crezut că s-a... pocăit!

„Doamna" a început să adune la Domnul oiţele rătăcite. Intenţie nobilă, numai că, fiind calea prea lungă, ele au devenit „pe traseu" oiţele doamnei. Ea continuă să practice meseria de peşte propovăduind cuvântul Evangheliei printre fete!! Iar când le convinge de adevărul biblic, mai pune câteva vorbe de la ea: „Ca să te ierte Domnul şi să te primească în turma lui, trebuie mai întâi să păcătuieşti". Asta era! Ea nu face altceva decât să le ajute, plasându-le clienţilor la dorinţa acestora, mai în boscheţi, mai prin hoteluri, mai la ea acasă sau la domiciliul celui ce plăteşte.

Şi printre „fete" se află chiar fiica ei proprie...

Cauţi să închiriezi o cameră? Poţi să ajungi la bordel!

Urmărind anunţurile de mică publicitate, pe lângă cele „transparente" există şi capcane. Astfel, la o rubrică „Închirieri" se anunţă că cineva doreşte să ofere o cameră. Am verificat şi am constatat că este vorba de o ditamai vila, pe strada Jean Louis Calderon, aflată în posesia unor ţigani abia ieşiţi din cort: un fel de bulibaşa cu un destul de numeros harem (numai eu am văzut 10!). Oferta era dubios de tentantă: toata vila era pe mâna ta, tv color, antenă parabolică, casă şi masă asigurate, în plus ţi se mai ofereau şi 50.000 de lei pe lună, pentru a sta permanet în vilă şi a şterge din când în când praful. În realitate, serviciile - am aflat - sunt de cu totul altă natură. Astfel, căutând casă, poţi da peste un bordel bine mascat, ultracentral, cu tot confortul.

Ce credeţi că se petrece în această nevinovată şi banală clădire?

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

Cu pluta pe la Dunărea

Zona Restaurantului **Dunărea** este un loc clasic. Peştele este **Călin** şi este mai cunoscut sub numele de **Khalei**. Metodele lui sunt de asemenea clasice: racolează în zona Gării de Nord fete venite din provincie „cu pluta" prin Bucureşti, proaste şi arătoase, care primesc găzduire la „tăticul" lor. **Dunărea** cea plină de bişniţari şi străini este bântuită şi de taximetriştii care conduc „marfa" la domiciliul clienţilor.

La Piaţa Matache se vinde Mariana

Zona Matache, ca şi Gara de Nord, este plină de „oferte". Bordelurile sunt de fapt locuinţe insalubre, dar şi preţul este mai mic, conform cu legile economiei de piaţă. De plidă, un bloc părăginit, de trei etaje, este un conglomerat de „cuiburi de nebunii". În mansardă, Elena - ţiganca are un pat mare şi patru puradei care dorm pe jos. Patul este în folosinţa Marianei (16 ani), căreia „asta-i place, asta face", cam pe 7-15 mii. Elena are de doi ani aceeaşi scuză: „Fac asta că vreau să zugrăvesc aicea! Aşa că „zugravii" roiesc în jurul ei. Fiecare cu „menirea" lui...

„Poliţia e cu noi!" Chiar aşa?

Oraşul este plin de boarfe şi balta are peşte, iar liniştea lui e mare. Îşi face treaba, îşi ia suma şi-uite aşa... Fauna nu este deranjată şi se simte cea mai tare, mai ales că unii poliţişti o tolerează. Serviciu contra serviciu: aceasta este legea nescrisă. Şi ce s-ar putea face, dacă legea e aşa cum e?

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Pepino di Craiova

Noaptea în incinta fabricii de confecţii se practică prostituţia

Actualmente, fosta fabrică de confecţii din oraşul Craiova este structurată pe mai multe societăţi comerciale. Faptul că aceste societăţi au perfectat o serie întreagă de contracte cu străinătatea a condus în mod nemijlocit la o afluenţă de cetăţeni străini, ce se perindă prin acest perimetru al Craiovei. Situaţia a favorizat însă şi dezvoltarea unei intense reţele de prostituţie, de care beneficiază atât străinii, cât şi autohtonii.

Astfel, în imediata apropiere a fabricii de confecţii, s-au deschis nişte bodegi sordide şi rău famate, unde proxeneţii îşi etalează „marfa". Cel mai celebru dintre aceştia este Pepino, un individ scund şi negricios, dar cu mare căutare la nemţi.

Tranzacţia dintre Pepino şi nemţi se încheie cu repeziciune şi în termeni convenabili pentru ambele părţi. De preferinţă, partidele de amor se desfăşoară în maşinile nemţilor, destinate transportului de mărfuri.

Pentru siguranţă, nemţii îşi parchează maşinile în incinta fabricii de confecţii, după care porţile se închid, iar paznicii de noapte se transformă în portari de bordel.

ION CEACÎRU ■

Peşti cu gură mare la Suceava

Doi proxeneţi au ameninţat un ziarist

Recent, Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava a trimis în instanţă dosarul penal a doi proxeneţi, Oneţ Daniela şi Chidenciuc Dănuţ, specializaţi în racolarea de tinere (unele minore) cărora le-au facilitat practicarea prostituţiei în Turcia, în schimbul unor sume care variau între 400.000 şi 1.000.000 lire turceşti (20.000-50.000 lei).

După racolare, fetele erau cazate în special la hotelul Curuh din Istanbul, unde „patronii" amintiţi le percepeau între 40-60% din sumele încasate de la clienţi. În 1991 însăşi Oneţ Daniela a fost damă de consumaţie în discoteca rău famată Caffe Asudy din Istanbul.

În luna octombrie 1992, Chidenciuc Dănuţ, din comuna Dărmăneşti, judeţul Suceava, a fost arestat timp de 44 de zile de poliţia turcă, după care a fost expulzat. Cei doi proxeneţi l-au ameninţat recent pe ziaristul sucevean Romulus Nicolae cu un proces de calomnie, prin care vor solicita daune în valoare de 10 milioane de lei, pentru un articol apărut în ziarul local Nord Press.

CONSTANTIN SEVERIN ■

O maimuţă neobişnuită

A zgâriat cam rău pe la Gara de Nord

Multe tinere din provincie sunt atrase de „plăcerile" Bucureştiului. Unele vin cu speranţa că îşi vor găsi un loc de muncă, altele... vin, pur şi simplu. Numai că, de multe ori, socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din târg şi odată ajunse într-o mare aglomerare urbană, ele devin, fără să-şi dea seama, o pradă uşoară pentru borfaşi.

Ramona Gina Iacob (16 ani), din Braşov - o blondă atrăgătoare cu aspect de manechin şi prietena ei Daniela Ţican (19 ani), din Mediaş - o brunetă drăguţă, au venit în Bucureşti. După câteva încercări nereuşite de a-şi găsi o slujbă se odihneau într-o după-amiază în parcul din faţa Gării de Nord. Au fost observate de către Adrian Marin (23 ani), zis Maimuţă, cunoscut borfaş, având drept „clienţi" preferaţi turiştii străini.

A intrat cu ele în vorbă. Mai o tacla, mai la o cafeluţă, Maimuţă le-a convins că este salvatorul lor şi că, într-un timp scurt, le va găsi o slujbă sigură de pe urma căreia vor câştiga mulţi bani. În naivitatea lor, tinerele provinciale au crezut că a dat norocul peste ele şi au bătut palma. După câteva ore, de gratulaţii reciproce, fetele au fost conduse în Chitila, unde Maimuţă avea o casă. Aici, lucrurile au luat rapid o altă întorsătură. „Salvatorul" s-a transformat într-o brută. Le-a luat tot ce aveau (haine, acte, bani) şi le-a ameninţat că dacă nu vor face ce li se spune şi dacă nu îşi vor ţine gura, vor fi bătute crunt. După ce au fost îmbrăcate cu colanţi şi tricouri decoltate, au fost trimise să „muncească".

Ramona şi Daniela erau obligate să „rezolve" 2-3 clienţi pe zi (diverşi taximetrişti şi cetăţeni turci, racolaţi în zona Gării de Nord). Maimuţă făcea negocierea (între 20.000 - 60.000 de lei, după client; nu refuza nici... valută). Din banii încasaţi de Maimuţă, fetele nu primeau decât casă şi masă.

Din când în când, câte un client mai generos le oferea drept cadou sume cuprinse între 5.000 şi 10.000 de lei. În 15 zile, proxenetul a câştigat, de pe urma vânzării celor două tinere, 800.000 de lei.

Calvarul celor două fete a fost stopat când poliţiştii din Gara de Nord s-au interesat de relaţia dintre Maimuţă şi „însoţitoarele" sale.

Fetele au dat totul la iveală, iar „maimuţa" îşi aşteaptă „cuşca". Să fie!

GHEORGHE BARBU ■

Corupția în serial

Ce știu parlamentarii, dar nu știe opinia publică

Am afirmat în Flacăra că, deşi există probe (declaraţii ale unor martori, acte întocmite de unele organe de control în care se menţionează cu claritate faptul că s-au încălcat legile), despre o serie de ministeriabili nu se pomeneşte absolut nimic în secţiunea de Raport întocmită sub directul patronaj al preşedintelui Comisiei „Anticorupţie", senatorul PDSR Romul Petru Vonica. Sau dacă totuşi se pomeneşte câte ceva, textul cu pricina sună invariabil în felul următor: „Cutare şi-a îndeplinit atribuţiile de serviciu cu competenţă şi respectarea dispoziţiilor legii". Şi fraza rămâne aceeaşi, doar numele se schimbă, fiind menţionaţi rând pe rând miniştrii incriminaţi. În numărul trecut al revistei noastre am publicat o listă cu înalţi demnitari ai actualei Puteri cercetaţi şi incriminaţi de o parte a Raportului Comisiei parlamentare de anchetă privind actele de corupţie. Se cuvine să vedem ce s-a întâmplat cu o serie de persoane din lista publicată de noi în numărul trecut.

Cu sau fără intenţie?

„Rotind" corupții, Puterea aplică Directivele NKVD, din 1947

Cum bine se ştie, încă din momentul prezentării raportului preliminar al Comisiei, Opoziţia a cerut cu insistenţă înlocuirea unor persoane din executiv. Printre acestea: **George Ioan Dănescu**, pe atunci ministru de interne; **Paul Teodoru**, pe atunci ministrul transporturilor, mentor al păguboasei afaceri Petromin-Forum Maritime, prin care s-a încercat vânzarea pe mai nimic a flotei româneşti de minerallere; **Ioan Oancea**, ministru al agriculturii, departament cu un aparat birocratic monstruos (peste 44.000 de angajaţi), bănuit de fel de fel de afaceri oneroase, având ca model cazul Agricola Internaţional Bacău, expus pe larg într-unul din numerele trecute ale revistei noastre; şi nu în ultimul rând, **Viorel Hrebenciuc**, secretar general al guvernului.

Pe domnii de mai sus îi găsim în octombrie 1994 în următoarele funcţii: Paul Teodoru, consilier prezidenţial în probleme navale; Ioan Oancea, consilier prezidenţial în probleme de agricultură; George Ioan Dănescu, secretar de stat în Ministerul de Interne - adică deţine rang de ministru şi conduce practic ministerul; Viorel Hrebenciuc ocupă încă funcţia de secretar general al guvernului şi nu sunt deloc semne că va fi schimbat. Trebuie remarcat faptul că după controlul suferit din partea Departamentului Administraţiei Publice Locale, pe vremea când era prefect de Bacău, domnia sa a „suferit" chiar o avansare! Deşi se menţionau cu acea ocazie o serie de încălcări ale legii.

Aşadar, se poate spune că rotaţia cadrelor practicată de trecutul regim funcţionează perfect şi acum. Chestiune doar de mentalitate? Prezentăm un scurt pasaj dintr-un „anume" document:

> **„Se interzice judecarea sau chiar criticarea publică a acelor conducători numiţi de către partid, care prin activitatea lor au produs pierderi sau au trezit nemulţumirea angajaţilor. În cazuri drastice se recheamă din funcţie, fiind numiţi în poziţii similare sau superioare (...). Trebuie puşi în funcţii de conducere şi ţinuţi în evidenţă drept cadre de rezervă pentru perioada schimbărilor ulterioare".**

Prin urmare, seamănă cu ceea ce se întâmplă acum la noi. Fragmentul citat nu reprezintă altceva decât *art. 42 din Directivele NKVD elaborate în 1947* şi care vizau ţările aflate în orbita sovietică. Adică ceea ce se petrece la vârful Puterii pare a fi opera acestui principiu programat şi aplicat de poliţia politică sovietică.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Dacă Europa e încă departe, iadul în schimb e aproape!

TRAFIC DE URANIU CU OSTATICI!

Donadin Nicolae (52 de ani), din Bucureşti, a încercat în urmă cu trei luni să vândă în Bucureşti 13 grame de uraniu, cu 15:000 de dolari gramul. Din întreaga sumă, în final, lui i-ar fi revenit 4.000 de dolari. Materialul radioactiv i-a fost procurat din Chişinău, de doi cetăţeni moldoveni, Dimitriev şi Goloşneanu.

Când se anunţa un potenţial cumpărător, Donadin punea de pază la fiecare colţ al imobilului în care se făcea negocierea câte un om din banda lui, iar maşina cu care sosea cumpărătorul era strașnic filată. „Radioactivul" a pretins cumpărătorului la care s-a oprit (al cărui nume nu-l facem public din motive de securitate) să-i lase, pe timpul efectuării schimbului uraniu-dolari, nici mai mult nici mai puţin decât... un ostatic!!! Afacerea, care putea deveni foarte periculoasă, a fost urmărită timp de 90 de zile, în această perioadă derulându-se acţiuni şi forţe incredibile, cu multe răsturnări de situaţii.

În final, tranzacţia a fost oprită, ostaticul eliberat, iar Donadin şi banda lui arestaţi.

Cazul a fost rezolvat de către lt. col. Tudor Manea, mr. Constantin Ţuhaşu, mr. Valentin Palade, cpt. Marian Mândroc, toţi ofiţeri ai Departamentului de armament, muniţie şi stupefiante, din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei.

GHEORGHE BARBU ■

Ştabii de la ROMSILVA Suceava produc

O GALAXIE DE VILE

❑ Nici funcţionarii publici americani n-au aşa ceva!

La o recentă întâlnire cu parlamentarii Comisiei pentru administraţia publică, amenajarea teritoriului şi echilibru ecologic, dl Ion Nuţolea, consilier din comuna Pojorâta, a declarat că în Bucovina se naşte o nouă clasă socială, cea a traficanţilor de material lemnos, alcătuită din „foştii" şi „actualii" satelor. „Marfa" lor nu este furată din loturile particulare, care reprezintă abia 2,8% din suprafaţa de 430.000 ha de păduri, ci din domeniul public.

La numeroasele simpozioane şi mese rotunde organizate de ROMSILVA Suceava, conducerea filialei bucovinene tună şi fulgeră în faţa camerelor de luat vederi ale TVR doar împotriva bieţilor proprietari de miniparcele, care ar ameninţa, chipurile, echilibrul ecologic al judeţului prin tăieri masive. În timp ce aceştia au primit în bătaie de joc doar un hectar de pădure, pe care se bat până la 10-20 de succesori legali, numeroşi „specialişti" din silvicultură au devenit practic stăpâni pe cele 430.000 ha ale statului, înălţându-şi o „flotă" de case de vacanţă şi vile de tip transatlantic în doar câţiva ani. Până şi dl Ioan Băncescu, prefectul judeţului Suceava, s-a arătat extrem de îngrijorat de dimensiunile apocaliptice ale corupţiei din silvicultură, dar poliţia şi parchetul nu au întreprins nimic.

Oare de ce nu suflă o vorbă despre „mişcarea" masei lemnoase din pădurile de stat, **Gheorghe Pâslaru**, directorul filialei judeţene Romsilva? În numai 4 ani, a devenit unul din marii proprietari de spaţii imobiliare. Pe lângă apartamentul proprietate personală, îşi mai înalţă unul şi mai spaţios, chiar în curtea instituţiei sale! Apoi, mai posedă o casă de vacanţă construită într-un timp record la Suceviţa şi, în perspectivă, o vilă ce se va construi pe o parcelă ce a aparţinut Staţiunii Experimentale Agricole.

În această viitoare zonă rezidenţială, nomenclatura din Suceava a smuls, în mod ilegal, din domeniul public, circa 50 ha de teren pentru a-şi construi galaxia de vile. Pare incredibil, dar majoritatea proprietarilor acestor parcele sunt funcţionari publici! **Costel Girigan**, director tehnic la Romsilva Suceava, şi-a înălţat, în numai 2 ani, o superbă vilă la Stulpicani, vilă la care un funcţionar american, de pildă, nici nu ar putea visa. **Constantin Munteanu**, un fost mărunt activist PCR, tehnician, devenit în mai puţin de un an „economist" prin Ştefan Gheorghiu, a ajuns după revoluţie şeful Biroului producţie la aceeaşi filială, unde jonglează cu negocierile pentru exportul de fructe de pădure şi ciuperci. Acum îşi ridică şi el o impunătoare vilă lângă fosta casă de oaspeţi a lui Ceauşescu, în loc să fie pedepsit pentru pagube majore aduse regiei. Datorită neînţelegerilor sale cu partenerii externi (la preţ?, la comision?), recolta de fructe de pădure de anul trecut (80 tone de zmeură şi 30 de tone de afine) şi de ciuperci (50 de tone) a fost total compromisă şi mucegăieşte la ora actuală în butoaie, în spaţii de depozitare inadecvate.

Şi lista magnaţilor cu pălărie verde ar putea continua la nesfârşit.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Turnul Babel

Tragedia „Estoniei"

Naufragiul „Estoniei", care făcea legătura între Tallin şi Stockholm, a capturat mediile de informare, devenind subiectul nr. 1 şi bruind întâlnirea la vârf ruso-americană. Peste 800 de persoane şi-au pierdut viaţa în această catastrofă care a durat mai puţin de cinci minute! Vasul, de 170 metri lungime şi având capacitatea de a transporta 2000 de persoane şi 460 de vehicule, a fost construit în 1990, la Papenburg, în Germania. Din cauza vântului extrem de puternic, o serie de vehicule au alunecat, „Estonia" s-a înclinat şi ireparabilul s-a produs. Lista tragediilor de acest gen în ultimii ani este lungă. Media victimelor la accidentele reţinute de topul mondial este între 150 şi 200. „Estonia" le-a întrecut pe toate.

Toasturi şi discuţii

La cina dată în onoarea lui Boris Elţîn, la care a participat crema vieţii politice, de afaceri şi artistice din Washington, preşedintele Clinton a toastat: „Domnule preşedinte, în numai câţiva ani dumneavoastră aţi realizat opera unei vieţi. Cu o mare admiraţie pentru această realizare istorică, având o profundă încredere în noul nostru parteneriat şi cu reala convingere că munca noastră comună va duce la construirea unei lumi noi, ridic paharul în cinstea dumneavoastră". Frumos. Dincolo de toast, cei doi preşedinţi au discutat problema Bosniei, unde neînţelegerile persistă, au discutat strategia nucleară mondială, unde există divergenţe, au discutat chestiunea parteneriatului NATO, unde se manifestă controverse serioase, şi au mai tot discutat şi alte subiecte, care îşi aşteaptă în van consensul...

Generalul Dudaev trage alarma

Generalul Dudaev a tras alarma la televiziunea din Groznîi, denunţând în termeni extrem de drastici „agresiunea sălbatică a Rusiei asupra Cecheniei". Între timp, trupe de elită luaseră poziţie în jurul palatului prezidenţial, în condiţiile în care opoziţia sprijinită de Moscova înconjurase capitala. Merită menţionat că locuitorii acestei mici republici caucaziene sunt, prin tradiţie, înarmaţi până în dinţi şi că orice tensiune se transformă, în pas volos, în extravagante şi sângeroase războaie „civile" de stradă... Într-un asemenea context fumigen, Moscovei i-a rămas avertismentul. Ruşii au avertizat: Dudaev să se liniştească, să nu provoace şi să nu oblige Rusia să intervină militar... La avertismentul Moscovei, Dudaev trage alarma. Aşa cum o trăgea odată şi Gamzahurdia...

Ciuma indiană la porţile Europei

O ciumă pulmonară de o virulenţă rar întâlnită s-a declanşat la Surat, în vestul Indiei, aducând o panică generală. Mii de oameni au părăsit precipitat oraşul, ducând microbul în toate direcţiile. Numai în Bombay s-au refugiat 10.000 de oameni. În faţa pericolului, Europa şi-a închis porţile. Pe toate marile aeroporturi s-au organizat filtre preventive. Între timp, nenorocirea s-a extins în Uttar Pradesh, Orissa, New Delhi, Tamil Nadu etc. etc.

RADU BUDEANU ■

Geometrie variabilă

Şi bătuţi şi cu banii luaţi

Asemeni predecesorilor săi care s-au perindat pe la Kremlin, şi lui Elţîn se pare că-i place ruleta rusească într-o variantă proprie. Se joacă prin urmare cu soarta altora fără ca aceştia să-şi dea acordul: e ca şi cum în butoiul pistolului ar fi câteva gloanţe care trebuie să nimerească în tâmpla cuiva, înainte ca acela să vrea să joace. Mai nou, aşadar, preşedintele rus vrea să se prezinte străinătăţii ca apărător al păcii în fruntariile vechiului imperiu sovietic. La Londra, în timpul convorbirilor cu premierul britanic John Major, dar şi în discursul rostit la ONU şi în convorbirile cu preşedintele american Bill Clinton, preşedintele rus a susţinut că ţara sa ar trebui răsplătită pentru eforturile de menţinere a păcii în zonele de conflict apărute în fosta URSS. În Nagorno-Karabah, în Abhazia şi Gruzia, în Cecenia sau în Moldova - susţine cu o inocenţă admirabilă Elţîn - armata rusă a fost trimisă în calitate de „căşti albastre". De altfel ideea aceasta cu „căştile albastre" nu este nouă: ea a fost avansată în cazul Transnistriei exact când conflictul era mai aprig, iar armata a 14-a făcea legea în raioanele de est ale Basarabiei. Este de asemenea semnificativ şi momentul ales de şeful statului rus pentru a susţine cu tărie aceste idei. Plecând la Washington, Boris Elţîn, nu a mai vrut de astă dată nici să obţină sprijinul Occidentului pentru a scăpa de adversarii politici, nici să avanseze ideea denuclearizării pe diverse sectoare. Nu, pur şi simplu ideea capitală este ca ţările vestice şi în primul rând SUA să recunoască Rusia ca mare putere a lumii. Şi să fie tratată ca atare. Moscova nu poate fi liniştită nici măcar la gândul că este o mare putere regională; dimpotrivă, aşa ceva i se pare prea puţin.

Iar pentru a obţine acest statut, Rusia trebuie să arate că, asemeni Statelor Unite, care au iniţiativa sau chiar intervin direct în reglementarea unor conflicte regionale, şi ea are această capacitate. Nu suflă nici un cuvânt preşedintele rus că, intervenind în conflictele amintite, Moscova de fapt îşi apără propriile interese, încercând să refacă vechiul imperiu. Mai mult decât atât, ca apărătoare a păcii şi pompier voluntar al incendiilor apărute suspect în Caucaz sau în Moldova, Moscova pretinde şi o răsplată.

Miza este importantă, iar şeful statului rus ştie acest lucru. Recunoscându-i-se acest rang, Rusia se va simţi chiar îndreptăţită să facă ordine în fosta URSS, iar mâine-poimâine ar putea să încerce acelaşi lucru şi în zona fostului „lagăr socialist". În ziua aceea chiar că nu va mai fi nimeni care să conteste faptul că Rusia este o superputere, pentru că o va simţi pe propria piele.

Iar până una-alta, Elţîn mai cere şi bani. Şi încă în avans!

ŞTEFAN NICOLAE ■

EUROPA de la Vest la Est

Testul lui Santer

Pentru Jacques Santer, preşedintele desemnat al Comisiei Uniunii Europene, „omul providenţial" care a salvat in extremis o criză comunitară, primul test va fi alegerea staff-ului său, adică a organului executiv al UE, compus până acum din 17 membri, dar care va cuprinde 21 membri, o dată cu aderarea Austriei, Finlandei, Suediei şi Norvegiei. Pentru pitorescul situaţiei, presa occidentală notează că pentru râvnitele posturi de „comisari" candidează şi personaje politice „ieşite din uz" cum ar fi fostul premier francez Edith Cresson sau fostul lider laburist britanic Neil Kinnock. Aceste posturi - zic ei - nu reprezintă un „cimitir al elefanţilor", cum s-a sugerat răutăcios, ci doar nişte oportunităţi în care să-şi manifeste competenţa. Să vedem dacă asta e şi opinia lui Jacques Santer.

Dirijor şi „negustor"

Mai puţin presat să-şi ocupe locul de secretar general al NATO pare să fie ministrul belgian de externe, Willy Claes. Apreciatul dirijor de orchestră (în această postură inedită s-a aflat şi la Bucureşti, acum câteva luni!) a fost ales în această funcţie în locul lui Manfred Wöerner, nu pentru calităţile lui de muzician, ci pentru acelea de negociator, pe care şi le-a dovedit în variate prilejuri (inclusiv în cursul aprigelor discuţii între waloni şi flamanzi). Într-un moment în care NATO este tot mai activă în conflictul din Bosnia, numirea în fruntea NATO a unei personalităţi cu calităţi de negociator precum Willy Claes este alegerea cea mai potrivită.

Pepenii lui Boutros Ghali

În tot acest timp, fitilul de la butoiul cu pulbere din Bosnia continuă să ardă mocnit şi ameninţător. După ce Consiliul de Securitate al ONU i-a absolvit parţial şi temporar pe sârbii lui Miloşevici de povara embargoului, nervozitatea creşte în tabăra sârbilor bosniaci conduşi de Karadjici, care continuă să refuze planul internaţional de pace. Până şi calmul - prin meserie şi prin fire - Boutros Ghali, secretarul general al ONU, pare să-şi fi ieşit din pepeni. El a ameninţat că vor fi retrase cele 40.000 de „căşti albastre" ale ONU şi că este posibil să se îngăduie înarmarea bosniacilor musulmani. Aşa că tăvălugul războiului va continua să pustiască teritoriul bosniac.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Dr. Anna Prinz, consilier economic şi comercial al Ambasadei Germaniei la Bucureşti, ne-a vorbit despre relaţiile dintre Germania şi România în plan economic

Un lucru important îl constituie faptul că în prima jumătate a acestui an aţi atins o stabilitate macroeconomică. S-a redus inflaţia, iar sistemele bancare au început să funcţioneze. Bineînţeles că acesta este doar un început şi că mai aveţi multe de făcut, dar oamenii au început să se gândească să investească aici. Un alt aspect pe care îl consider important este informaţia. Guvernul dv. ar trebui să ne ţină la curent cu mersul reformei, să ofere informaţii despre sectoarele în care este nevoie de investiţie. În altă ordine de idei, stabilitatea macroeconomică trebuie să fie însoţită de o creştere a privatizării. Cadrul legal trebuie să fie stabil şi să atragă oamenii. Investitorii sunt precauţi, deoarece trebuie să aibă siguranţa că banii pe care îi vor investi vor aduce un profit. În consecinţă, ei studiază piaţa, apoi o testează. Acest lucru se întâmplă la dumneavoastră de aproximativ 2 ani. Cred că în momentul de faţă ne aflăm aproape de punctul în care aceste testări se vor încheia şi vor începe căutarea unui loc pentru a porni activitatea de producţie. Ambasada noastră a reuşit până la ora actuală să stabilească două contacte.

Unul dintre ele este în curs de finalizare şi se referă la deschiderea, cu sprijinul nostru, a unei filiale a Camerei de Comerţ, la World Trade Center, în scopul de a veni în ajutorul oamenilor de afaceri din România care vor să-şi găsească un partener de afaceri german şi pentru a ajuta firmele care vor să-şi vândă produsele în Germania. Reprezentantul industriei germane, care va conduce filiala Camerei de Comerţ germane din strada J.L. Calderón nr. 6 se numeşte Cristina Niţescu, iar expertul german care va lucra cu Camera de Comerţ din România, biroul de la World Trade Center, se numeşte Wolfgang Limbert.

Lumea secretă

ULTIMUL TESTAMENT AL LUI NIXON (2)

Privindu-se în ochi, şi-au dat mâna şi au hotărât ca lumea să fie mai bună pentru toţi

Aşa cum am promis în numărul trecut, începem publicarea unor fragmente din ultima carte a lui Richard Nixon - Beyond Peace (Mai presus de pace) - carte supranumită „ultimul testament" al marelui preşedinte american.

Mao a întrebat: Pacea este singurul tău scop?

Când l-am întâlnit pentru ultima oară pe MaoZedong în Beijing, la 27 februarie 1976, am fost şocat de modul cum se deteriorase condiţia lui psihică în timpul care trecuse de la prima noastră întâlnire, din 1972. Era încă ager din punct de vedere mintal, dar o criză puternică l-a făcut să-şi piardă abilitatea de a-şi exprima gândurile în cuvinte. Fermecătorul lider comunist care a mişcat o naţiune şi a schimbat lumea cu experimentele sale revoluţionare nu putea cere coerent nici măcar un pahar cu apă. În timp ce stăteam în biroul său din Oraşul Interzis, mi-a amintit de puternicul sentiment de frustrare al preşedintelui Dwight Eisenhower după ce suferise o criză în 1957. La câteva zile după ce s-a reîntors la Casa Albă de la spital, mi-a descris dezordinea din mintea sa.

Mi s-a plâns de faptul că atunci când voia să spună „tavan" spunea „podea" şi când voia să spună „fereastră" spunea „uşă". Din fericire, Eisenhower s-a refăcut complet. Mao, însă, niciodată. În timp ce discutam cu el, mai avea şase luni de trăit, iar în jurul lui se prefigura cu repeziciune criza succesiunii. Dar eu mă adresam unui om care mai era încă liderul a aproape un miliard de oameni şi care a jucat un rol incontestabil în crearea noilor relaţii de prietenie dintre ţările noastre, începând cu patru ani în urmă.

În timpul conversaţiei i-am spus că dorim să continuăm cooperarea în căutarea păcii, nu doar între cele două ţări ale noastre, ci şi între toate naţiunile lumii. A fost dureros de penibil să-i văd cum se chinuie să-mi răspundă. Faţa i s-a înroşit puternic în timp ce mormăia jumătăţi de cuvinte. Translatorul său, o tânără atrăgătoare, îmbrăcată într-un costum fără formă, impus de Mao - una din „pedepsele" la care au fost obligate femeile chineze de către Bătrâna Gardă a comuniştilor - a încercat să-i traducă mormăielile în engleză. Mao ştia destulă engleză pentru a realiza că ea nu l-a înţeles. A lovit-o cu furie în cap, a înhăţat agenda ei şi a scris câteva cuvinte în chineză. Ea a citit apoi cu voce tare în engleză: „Pacea este singurul tău scop?"

I-am răspuns imediat, scurt: „Noi vrem să fie pace şi dreptate"

Replica mea a fost adecvată în contextul războiului rece. Astăzi ea este prea limitată pentru ţelurile Statelor Unite. Scopul nostru era atunci de a termina cu lupta dintre Est şi Vest într-un mod în care s-ar fi evitat un război nuclear şi asigurând libertatea şi justiţia care să învingă tirania.

Astăzi, comuniştii au pierdut războiul rece. Totuşi, este clar că înfrângerea comunismului în Uniunea Sovietică şi estul Europei în secolul 20 a fost doar primul pas către triumful libertăţii în secolul 21 în întreaga lume. Aceasta va putea fi asigurată doar dacă SUA - în politica lor internă şi externă - vor căuta să-şi urmeze principiile fundamentale.

Adaptare de
SIMONA SIMZIANU ■

Mileniul trei fără un sfert

Discursuri stereo la ONU...

Am fost de câteva ori la ONU, toamna, când se declanşează sesiunea Adunării Generale şi de fiecare dată am simţit nevoia să ies din zumzetul sofisticat al somptuoasei clădiri, din amplele saloane climatizate şi modelate onctuos, pentru a mă refugia lângă fluviu, în grădina cuminte a stabilimentului. Nu departe de verticala imperativă şi rece a sediului ONU fosneşte New York-ul cel de toate zilele şi nopţile, cu străzile sale interminabile, încrucişându-se mereu perpendicular cu alte străzi interminabile. Colcăie aici o viaţă tulbure, urbană şi nu prea, punctată de cete de descreieraţi, de portoricani agresivi, de emigranţi hulpavi şi autohtoni placizi. Lumea colorată şi nu extrem de fericită din jurul ONU seamănă, în plan imediat, cu lumea largă care înconjoară agenda de dezbateri a organizaţiei. Mai rar o asemenea instituţie mondială a cărei dimensiune suprarealistă se accentuează de la un an la altul. La anul, ONU îşi va sărbători, cu un fast pe care îl pot anticipa de acum, 50 de ani de activitate; postbelică.

În urmă cu jumătate de veac, omenirea hăituită de asasinatele clasice sau atomice îşi punea în Naţiunile Unite speranţe enorme. Normal. Se presupunea că debandada incalculabilă produsă de conflagraţia mondială va fi înlocuită de o structură armonică ideală, de un mecanism planetar inatacabil şi strict eficient, care să oxigeneze „ecologia" nenorocită - politică şi morală - în care se scufundase lumea. Mai întâi, ONU a devenit o maşină de vot disputată de doi superinamici ireconciliabili: URSS şi SUA. Apoi, pe măsură ce războiul rece se topea şi numărul membrilor creştea, a devenit un fel de simpozion de mare clasă, în care se analiza îndelung, se dezbătea laborios, se vota complex şi se soluţiona... mai nimic! Munţi de rezoluţii şi rapoarte multiplicate în cele mai simandicoase limbi de pe pământ au încărcat şi încarcă degeaba impresionantele arhive ale instituţiei...

Odată cu năruirea Răsăritului (comunist) s-a sperat că ONU va primi o infuzie de aer proaspăt. Aşa cum Răsăritul a sperat degeaba că va trece din infern în paradis, tot aşa instituţia amintită a rămas, mai departe, capturată de propria inerţie. Războaiele au continuat să facă ravagii, în pofida căştilor albastre omniprezente inutil în cele mai variate unghere ale planetei. Tensiunile s-au transformat în măceluri împotriva simpaticei prezenţe a negociatorilor internaţionali. Şi sărăcia şi bolile şi toate celelalte blesteme au continuat să muşte din omenire, în pofida declaraţiilor, rezoluţiilor, hotărârilor sau recomandărilor ONU.

Actuala sesiune a Adunării Generale, a 49-a, nu a făcut excepţie de la regula protocolului: zeci de şefi de state şi premieri şi peste o sută de miniştri de externe s-au perindat şi se perindă la microfonul central.

În sală discursurile sunt stereo, solemne, inaripate. Afară huruie vântul deznădejdii şi gemetele oamenilor care îşi fac unii altora tot răul posibil...

RADU BUDEANU ■

Frumoasa şi bestiile

Atrocităţile ruandeze au trezit conştiinţa politică a manechinelor

❑ Ele nu mai vor să-şi ţină gura

Josée Kabagena, 23 ani, originară din Ruanda, top-model al Casei Cardin din Paris, nu mai vrea să rămână „o frumoasă care ştie să-şi ţină gura", aşa cum se cere unui manechin. Împreună cu sora sa şi câţiva prieteni apropiaţi francezi a creat o organizaţie denumită **Alianţa pentru Ruanda** (acolo „bântuie Apocalipsa", spune ea, şi există pericolul scindării Ruandei în **Hutu** şi **Tutsi**). Tânăra lămureşte că Ruanda este un stat naţional unitar, în care se vorbeşte o singură limbă şi există o singură cultură. Referindu-se la atrocele scene de vânătoare de oameni din Ruanda, prezentate de mass-media, ea arată că acolo „nu e vorba de conflicte interetnice, ci de un adevărat război în care miliţia şi unele unităţi ale armatei au masacrat populaţia spre a împiedica democratizarea ţării". (Ioana A. Vago)

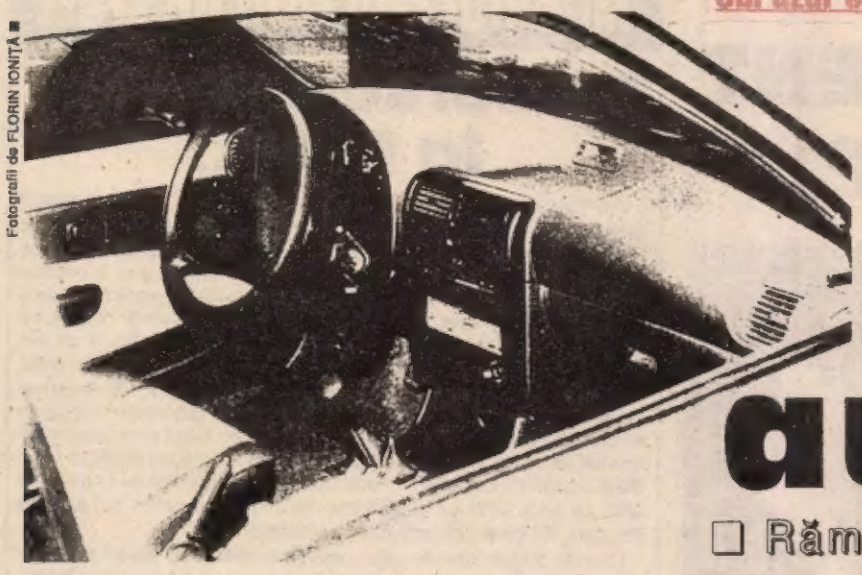

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

Obrazul subțire cu cheltuială se ține

La Salon
Auto
au fost exp

☐ Rămâne ca şoselele româneşti şi buzuna

Un Ford Mondeo s-a vândut cu 72.500.000 de lei. Dacia a atins 7.000.000 de lei

La Salonul Internațional Auto București '94, privitul mașinilor străine costă 2000 de lei - biletul de intrare.

Dar aceste mașini se mai și cumpără: un Ford Mondeo, de 136 CP, viteză maximă 204 km/h, s-a vândut, conform biletului lipit de parbriz, cu 72.500.000 de lei.

Pentru lumea de rând se face tombolă, unde, dacă ai noroc, poți câștiga un Fiat Uno, un Citroën AX, un Renault Twingo sau un scuter Honda. Lumea se îmbulzește la urnele unde se introduc biletele pentru tombolă. În acest timp, sumedenie de fete frumoase și sumar îmbrăcate împart vizitatorilor fluturași publicitari sau te invită să bei o bere. E bine să eviți să întrebi cât costă. Berea!

Guvernul Văcăroiu e „oț" nevoie mare: a mărit taxele (20%), spunând că le... reduce!

În ce privește majorarea cu 20% a taxei vamale la mașinile din import, Herbert Stein, reprezentantul Auto Italia și al firmei Fiat, a declarat în exclusivitate revistei Flacăra: „20% taxe vamale este cam mult și așteptăm noi legi care să ne încurajeze să aducem mașini în România. Taxele vamale vor fi suportate tot de către clientul român. În Vest nu se plătesc atâtea taxe. Firma Fiat se va alătura celorlalți producători și importatori de mașini, care vor trimite o scrisoare Guvernului României, să scadă taxele".

Ion Rotaru, directorul general al firmei Cibaty Trading care comercializează mașinile Toyota în România: „Explicația celor care au contribuit la apariția acestor noi reglementări vamale este că ordonanța guvernamentală a fost dată pentru... reducerea taxelor vamale și unificarea lor!" Mai e ceva de zis?!!

La standul firmei Dacia n-am reușit să aflăm un punct de vedere în legătură cu noile taxe vamale, care vor avantaja această firmă, dar am aflat că în 1993 Dacia a exportat mai mult de 50% din producție și asta le-a asigurat existența.

În rest, românii mângâie cu privirea strălucitoarele mașini din Occident: Ford, Toyota, BMW, Honda, Fiat, Nissan, Hyundai, Audi, Renault. În total sunt 41 de firme, producătoare sau importatoare, nu numai de mașini, dar și de piese de schimb sau echipamente auxiliare. Referitor la învârtitul în jurul cozii, revista „Prețurile la zi" prezintă efectul măririi taxelor vamale la mașinile din import: o pierdere semnificativă la bugetul de stat, cifra mașinilor intrate în țară, după aplicarea taxei, scăzând semnificativ!

Pagini realizate de DAN GHEORGHE și FLORIN PETRIA ■

CĂLIN POPESCU TĂRICEANU, președintele Asociației importatorilor de automobile, speră ca aceste saloane să fie anuale

☐ Sperăm şi noi ca piaţa românească să evolueze favorabil (inclusiv... buzunarele)!

Asociația Importatorilor a luat pentru 1994 o hotărâre care a dovedit mult curaj și anume de a organiza ea acest salon al automobilului, fără să dea neapărat dovadă de o mare originalitate. De reținut că și în alte țări saloanele automobilului se desfășoară sub patronajul Asociației importatorilor sau constructorilor. Iată că după o jumătate de an de eforturi, am reușit, fără să dau dovadă de lipsă de modestie, cea mai amplă manifestare dedicată automobilului din 1990 încoace.

Sunt prezente firmele mari constructoare - am mai spus: s-a reunit toată «crema» automobilului.

Există două absențe de marcă, Volvo și Mercedes. Ei s-au grăbit (sunt membri ai Asociației) să facă angajamentul la TIBCO și n-au putut să se mai retragă. Din acest motiv n-au putut să participe și aici (ar fi însemnat o serie de cheltuieli suplimentare). Mai este absent și Peugeot, dar «fratele» lui, Citroën, pe care-l reprezint eu, este prezent. Deci concernul PSA (Peugeot Societée Automobil) este reprezentat cu una din mărci.

Eforturile au fost mari. Vreau să salut aici totala deschidere și disponibilitate pe care au dovedit-o cei din conducerea societății ROMAERO, care ne-au pus la dispoziție această superbă hală, pe care prin eforturile lor au adus-o la nivel civilizat. Intenția noastră este ca manifestarea să devină tradițională. Rămâne de văzut dacă în perioada următoare o vom putea ține anual, pentru că în toate capitalele occidentale aceste manifestări sunt organizate o dată la doi ani, din numeroase motive ce țin de viteza de schimbare a modelelor, de cheltuielile necesare organizării, a vânzărilor etc. Din impresiile culese până acum sesisez la majoritatea participanților o importantă doză de satisfacție și sunt premise să organizăm și la anul acest salon.

În ceilalt privință, a taxelor vamale și a accizelor, aici este o problemă care ține mai puțin de resortul nostru. Noi am trimis un punct de vedere guvernului, în care am solicitat diminuarea taxelor vamale vechi. Actualul nivel de taxe vamale rămâne totuși ridicat, ținând cont de puterea de cumpărare care există în România. De aceste măsuri nu va putea beneficia multă lume.

Celălalt aspect al măsurii luate de guvern este de unificare a taxelor vamale, fapt ce a ridicat o serie de discuții. Nu sunt un adept al taxelor și impozitelor, dar acest sistem era necesar. Discuția pe care o putem face este dacă nivelul la care au fost stabilite taxele de import pentru mașinile de ocazie este corect sau nu. Aici spun clar și răspicat: valorile în vamă, stabilite pentru mașinile de ocazie în funcție de vechime și cilindree, sunt foarte mari! Există societăți care se ocupă cu importul ordonat - nu haotic, sălbatic - care sunt drastic penalizate de acest sistem de evidență a valorilor în vamă. Aceste societăți înființate în ultimii ani au structuri, personal angajat ș.a.m.d. și vor fi nevoite să-și închidă porțile, curând, din cauza prețurilor inaccesibile cumpărătorului. Apoi, este necesară o distincție între modul de procedură a particularilor și aceea a societăților comerciale. Reglementarea actuală are o mare secțiune ce ar trebui remediată. Vom face în acest sens demersuri pe lângă autorități, pe lângă guvern și sperăm ca încet, încet lucrurile să intre în normal".

ul Internațional București '94
puse mașini de vis

ele cetățeanului să fie în ton cu ele...

În curând automobilele HONDA se vor vinde în rate

SC CARPAŢI MOTOR a fost înfiinţată în 1992, ca societate mixtă româno-japoneză. Sobrietatea organizării standului, ca şi pragmatismul interlocutorului, dl Laurenţiu Badea, director de vânzări, trădează influenţa japoneză marcată şi bine asimilată.

Cum a „demarat" HONDA pe piaţa românească?

– Demarajul automobilelor japoneze pe piaţa mondială nu mai este de mult o problemă, şi cum HONDA este liderul industriei auto japoneze, răspunsul vine de la sine. Interesul constructorului japonez pentru piaţa est-europeană - în cadrul căreia România, cu cele 23 de milioane de locuitori şi cu un nivel educaţional apreciat de parteneri ca foarte ridicat, ocupă un loc central, materializat în adaptări constructive necesare zonei. Spre exemplu, garda la sol a automobilelor propuse acestei pieţe (modele CIVIC, ACCORD, PRELUDE, LEGEND) a fost înălţată cu 2 cm, cursa automobilelor mărită corespunzător - totul pentru a putea acorda o garanţie solidă, în condiţii mai dificile de rulare.

– Se vorbeşte despre „calitate HONDA"; un concept nou?

– Conceptul de „calitate HONDA" este integrat spaţiului japonez, liniile tehnologice de fabricaţie având un nivel de automatizare şi robotizare de 70-80%. Pe lângă **calitatea execuţiei** la HONDA, putem discuta şi despre **calitatea concepţiei**. Toate soluţiile tehnice utilizate pentru dotarea modelelor din fabricaţia curentă sunt soluţii folosite şi dezvoltate în cadrul curselor F1, în care, pe lângă cele 6 titluri de campioană mondială, HONDA a cucerit în 6 ani consecutiv titlul de cel mai bun constructor din lume. S-au realizat astfel cele mai performante motoare pe benzină - cu un consum de 4,1 litri/100 km, la o capacitate de 1600 cmc şi o putere de 165 CP (spre exemplu la modelul CIVIC). De aici şi una din devizele firmei: motoarele HONDA pe benzină consumă la fel de puţin ca motoarele diesel!

– Care sunt perspectivele HONDEI pe piaţa noastră?

– În condiţiile puterii actuale de cumpărare a pieţei, deţinem din totalul vânzărilor un procent încurajator. Ne interesează însă şi calitatea serviciilor oferite clienţilor noştri, privind service-ul şi aprovizionarea cu piese de schimb. Am înfiinţat un service HONDA, cu echipamente japoneze şi mecanici specializaţi de către personalul firmei şi un depozit cu piese de schimb pentru ca, în maximum 3 săptămâni, să putem onora orice comandă. În acelaşi timp, intenţionăm să introducem sistemele de vânzare cu plata în rate şi leasing, facilităţi comune pieţelor occidentale, în măsura în care sistemul financiar-bancar românesc poate susţine oferta. În general, atât noi cât şi partenerii japonezi suntem siguri că modelele HONDA vor fi frecvent întâlnite pe şoselele României.

Automobilul german a intrat în forţa pe piaţa românească

Ioana Silviu Preoteasa, standul societăţii MIDOCAR, al cărei director general sunteţi, se află situat chiar la intrarea în SAB. Este cumva un indiciu privind poziţia automobilului german pe piaţa românească?

– Cred că este o coincidenţă fericită, poziţia automobilului german în România fiind suficient de solidă. Afirmaţia este acoperită prin datele statistice pe care noi, ca reprezentanţi Volkswagen-Audi, le deţinem: 25% din parcul de maşini second-hand intrate în ţară după 89 ne aparţine ca mărci, procentul urcând în unele zone (Banat, Transilvania) până la 60%! Este o realitate extrem de încurajatoare pentru noi, iar MIDOCAR şi-a stabilit strategia de piaţă pornind de la acest adevăr: mărcile **Volkswagen** şi **Audi** sunt agreate în România.

– Există însă, pe piaţa noastră, o diferenţă apreciabilă între cererea potenţială şi cererea solvabilă.

– Este cealaltă faţă a monedei, mai puţin plăcută pentru importatorii de autoturisme noi şi a doua realitate ce ne condiţionează strategia. Parcul mare de autoturisme second-hand **Volkswagen** şi **Audi** existente în România, ca şi facilităţile post-vânzare pe care vrem să le creăm cumpărătorilor de autoturisme noi ne obligă să dezvoltăm o reţea de distribuitori în toată ţara, în care service-ul să fie o condiţie de colaborare primordială. În Bucureşti, spre exemplu, avem deja doi distribuitori cu unităţi service foarte bune şi intenţionăm chiar noi să construim un service la standard occidental pe o suprafaţă de peste 13.000 mp.

O altă problemă este aprovizionarea operativă cu piese de schimb şi subansamble la comandă, în condiţiile în care, datorită preţurilor, nu putem dimensiona un stoc propriu care să poată satisface cererile clienţilor noştri. Şi, în fine, dar nu în ultimul rând, intenţionăm să contrabalansăm puterea scăzută de cumpărare a pieţei româneşti prin introducerea formelor de comercializare a autoturismelor noi cu plata în rate sau în sistem leasing. Purtăm deja discuţii cu societăţi bancare şi de leasing pentru finalizarea acestei iniţiative şi sperăm să putem oferi cât de curând pieţei româneşti şansa de a accede mai uşor la automobilele noastre.

FIAT: „Comercializăm cea mai ieftină marcă europeană"

Un pavilion „în stil italian" (maşini frumoase, femei frumoase) şi un interlocutor - dl Herbert Stein, preşedintele societăţii AUTO ITALIA - extrem de plăcut.

– Ceea ce a expus FIAT la salon vă trădează, cred, intenţiile de piaţă. Greşesc?

– Nu! Şi a fost intenţia noastră de a semnala pieţei ofensiva „planificată" pentru următorii ani. De fapt, ne-am stabilit obiectivele pornind de la nişte date concrete: România va avea nevoie, în următorii 5 ani, de aproximativ 200.000 de maşini noi anual, iar producţia internă disponibilă pieţei naţionale este, în momentul actual, de 40.000-50.000 unităţi. Există deci o cerere de 150.000 - 160.000 automobile pe care oferta din import va trebui să o acopere. Iar dacă astăzi, pe această piaţă modestă prin puterea de absorbţie, deţinem deja aproximativ 15% din volumul vânzărilor, pe viitor intenţionăm cel puţin să conservăm acest procent. Este motivul pentru care, ca reprezentanţi ai firmei FIAT în România, vom înfiinţa în următorii ani o reţea de dealeri şi service-uri în toate marile oraşe din ţară. Experienţa pe care am acumulat-o în oraşele în care suntem deja prezenţi (Bucureşti, Piteşti, Craiova), ca şi tradiţia FIAT-ului în România sunt încurajatoare.

– Nu cred că există importator de autoturisme căruia puterea de cumpărare a românilor să nu-i creeze probleme. Cum vă adaptaţi acestei realităţi?

– Din start suntem, faţă de restul importatorilor, în situaţia de a comercializa cea mai ieftină marcă europeană, automobilele FIAT având cel mai atractiv raport preţ/calitate. În acelaşi timp am decis să reprezentăm în România şi grupul turcesc TOFAŞ, ale cărui automobile sunt produse sub licenţă FIAT. Avantajele automobilelor TOFAŞ se înscriu atât în preţul mai scăzut de achiziţionare, cât şi în folosirea unor soluţii tehnice care le fac adecvate pentru şoselele româneşti, comparabile calitativ cu cele din Turcia. Nu vom neglija, în viitor, nici posibilităţile pe care sistemul financiar-bancar românesc ar fi dispus să le acorde cumpărătorilor de autoturisme noi

Toate aceste motive mă fac să fiu optimist privind viitorul FIAT-ului în România.

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Dle Nicolae Iliescu, până la cât ştiţi să număraţi?

Câţi oameni au fost epuraţi din Ministerul Culturii şi de ce?

❑ Biroul de presă e transparent ca... betonul!

Sub pretextul unor reduceri de personal ordonate de guvern, din Ministerul Culturii au fost daţi afară 30 de funcţionari. Faptul că în mare majoritate aceştia provin din echipa lui Andrei Pleşu şi că au alte convingeri politice decât cele naţionalist-stângiste la modă în MC ne-a dus la concluzia că avem de a face cu o epurare de tip stalinist. Competenţa celor concediaţi nu poate fi pusă la îndoială. Dintre ei fac parte cunoscuta hispanistă Luminiţa Răuţ, criticul de artă Pavel Suşară, Gheorghe Vida, Mihai Calotă şi Doru Mareş de la Biroul de presă. Aceştia şi-au făcut întotdeauna datoria cum trebuie. A fost desfiinţată Direcţia de Arte Vizuale, iar Biroul de presă s-a redus la un singur om.

Pentru coafarea valului de concedieri a fost sacrificat şi dl Ioan Văduva-Poenaru, obedient actualei puteri politice. Din surse autorizate am aflat că dl Văduva-Poenaru a căzut în picioare.

Vorbind cu cei concediaţi, am aflat că demiterile au fost ordonate de o tripletă ocultă formată din secretarul de stat Mihai Ungheanu, dl Butoi, director administrativ, şi şefa de personal. Din aceleaşi surse am aflat că reducerea personalului nu se justifică prin hotărârea guvernamentală, deoarece la Ministerul Culturii există multe posturi libere în schemă. Cei daţi afară se regăsesc şi pe „lista neagră" publicată în presă anul trecut, făcută de Alexandru Mica de la PRM (consilier ministerial). În câteva cazuri, motivele demiterii sunt lesne de înţeles. De exemplu, doamnei Răuţ nu i s-a iertat povestea cu şliţul lui Sălcudeanu, iar

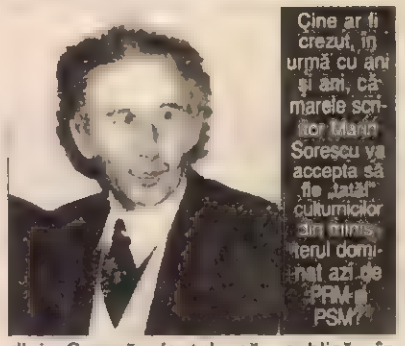

Cine ar fi crezut, în urmă cu ani şi ani, că marele scriitor Marin Sorescu va accepta să fie „tatăl" culumicilor din ministerul dominat azi de PRM-iştii PSM-işti?

dlui Suşară faptul că publică în România Literară şi este simpatizant PAC.

Domnul Marin Sorescu nu vrea să ştie nimic, deşi a semnat concedierile. Nu-l mai interesează ce se întâmplă în ministerul pe care îl conduce şi îi lasă pe Mihai Ungheanu (simpatizant PRM) şi aliaţii săi să-şi regleze conturile cum şi cu cine vor. Dorind să aflăm o poziţie oficială în legătură cu valul de epurări, l-am contactat pe dl Nicolae Iliescu, purtătorul de cuvânt al ministerului. Dânsul ne-a spus lapidar: „Nu dau nici-o declaraţie! De unde ştii că-s chiar 30 de concediaţi?" Drept pentru care îl întrebăm public: Câţi au fost concediaţi? Şi pe ce criterii, dacă mai există posturi libere în schemă?

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

La Editura Du Style

MARILYN MONROE - Istoria unui asasinat

❑ O nouă apariţie în colecţia „Destine"

Cartea descrie ultimele 14 săptămâni de viaţă ale actriţei Marilyn Monroe lată, în fine, povestea completă a ultimelor zile din viaţa celei mai celebre vedete americane. Teoria „morţii accidentale" a actriţei este demolată metodic de autorii care au adunat o impresionantă cantitate de dovezi în sprijinul ideii că ea a fost victima unui complot. 20-th Century Fox, în pragul falimentului, a încercat s-o folosească pentru a se redresa financiar. O conspiraţie orchestrată în mediile politice, de CIA, FBI, Mafia şi conducerea studiourilor Fox, a încercat s-o elimine pe Monroe, devenită un martor incomod în urma legăturilor ei amoroase cu fraţii John şi Robert Kennedy.

Cartea tandemului de autori Peter Harry Brown şi Patte Barham este o pasionantă incursiune în culisele Hollywood-ului, dar şi ale Casei Albe. O lectură palpitantă, ca un roman poliţist.

Zâmbete gramaticale

SCRIEREA CU MAJUSCULĂ NU-I O PROBLEMĂ MINUSCULĂ

❑ Refractarism ori neştiinţă? (II)

Se scrie, obligatoriu, cu literă mare :

A. Primul cuvânt al unei fraze.

Deci: la capăt de rând; după punct; după semnul întrebării; după semnul exclamării, după două puncte; după puncte de suspensie.

ATENŢIEI

În schimb, se scrie cu literă mică, după următoarele semne de punctuaţie, dacă nu sunt plasate la sfârşitul comunicării:

a) după semnul întrebării („Ce-i? popă? negustor?" - I.L.C.)

b) după semnul exclamării („Ei! acuma unde mergem?" - I.L.C.)

c) după punctele de suspensie („Se mişcă fata... clipeşte din ochi... îşi ridică mâna la frunte..." - I.L.C.)

d) după două puncte („Aşa fiţi pe pace: astă dată - avem parte" - Gr.A.)

B. Numele proprii

I: de persoane; mitologice şi religioase; date animalelor sau plantelor; date aştrilor sau constelaţiilor;

II: punctele cardinale când sunt socotite termeni toponimici („Tu te lauzi că Apusul..." - M.E.)

III: simboluri, personificări („Să vedem ce au de spus Adevărul şi Minciuna")

C. În sintagmă, în mijlocul propoziţiei sau al frazei, astfel:

I. Iniţiala doar a primului cuvânt: 1. (vezi atenţionările de la A); 2. în formele de politeţe (Excelenţa voastră, Măria ta, Alteţa sa regală etc.); 3. titlurile publicaţiilor periodice, ale operelor literare, ştiinţifice, artistice (România liberă, Jurnalul naţional, Pădurea spânzuraţilor, Tratat de chimie organică etc.); 4. mărci de produse industriale (săpunul **Lapte de crin**, parfumul **Dama cu camelii**).

II. Iniţiala fiecărui cuvânt (cu excepţia cuvintelor de legătură): 1. ordine şi medalii; 2. evenimente, sărbători; 3. organe şi organizaţii de stat, politice, culturale etc; 4. denumiri geografice, administrativ-teritoriale; 5. nume proprii compuse (Ştefan cel Mare, Mircea cel Bătrân etc.); 6. în titluri onorifice; 7. după formule de adresare (în cereri: Domnule Director, Subsemnatul, Ion Ionescu, domiciliat în...); 8. numele instituţiilor, al întreprinderilor (Şcoala nr. 4, Facultatea de Litere, Întreprinderea de Transporturi Rutiere etc.); 9. numele punctelor cardinale, când constituie al doilea termen al unui toponim compus (Bucureşti-Nord, Devcea-Vest etc.).

(S) TOPUL GREŞELILOR

❑ De-ale TVR 1, „17 Sept." – care trebuia scris cu literă mică – 1994, pe la orele 20,30

1. ... zilele culturii **călinesciene**...; ... pe lângă **disciplinele** şcolare...	Pronunţia, bat-o vina!
2. ... **levocarea** academicianului G.T. ..	Idem.
3. ... muzeul este al **cincelea** în Europa	Corect: al cincilea.
4. ... **sunt prezenţi majoritatea** arheologilor.	Dacă nu folosim acordul pur gramatical, morfosintactic, ci pe acela lexical - logic sau prin atracţie -, atunci e bine să umblăm puţin la... topică

5. ... unul din **detunătoarele** bombei erau amorsate. Fetiţele care n-au făcut armata susţin (ca şi D. Ex., de altfel) că **detunătorul** ar fi „partea dindărăt a ţevii unei arme de foc de infanterie, în care intră tubul cartuşului", iar **detonatorul** este un „element, dispozitiv etc. care (poate) produce detonaţia unei substanţe explozive". Aşa că ne gândim şi noi precum fătucele: cum se-mpacă, domne, bomba cu ţeava, infanteria şi cartuşul? Despre acordul predicatului „erau amorsate, cu subiectul „unul", nu ne mai întrebăm. Am epuizat stocul de semne puse după întrebări

(În numărul următor, partea a III–a)

Şt. M. ILINCA ■

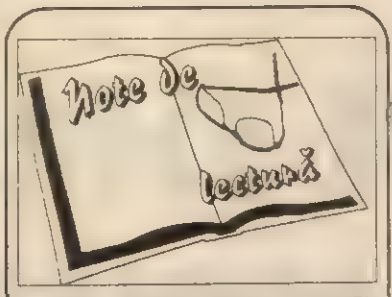

Vasile VOICULESCU: POEZII INEDITE şi CORESPONDENŢA - Edit. PORTO-FRANCO şi MUZEUL LITERATURII ROMÂNE, 1992. 152 p., lei 495

Departe de faima poeziilor de maturitate, ineditele de album sau de sertar ale lui Vasile Voiculescu apar cititorului de azi surprinzător de modeste. Nu promit originalitatea ce va nimba o creaţie de agerime a trăirii şi expresiei. În schimb, corespondenţa, deşi marcată de lupta cu sărăcia, inconfortul vieţii de medic muncit în dispensare săteşti uitate de Dumnezeu, iese din ariditatea orizontului strict existenţial ca să facă din plenitudinea universului o temă de subtext cu largă circulaţie.

Vladimir NABOKOV: LOLITA - Edit. UNIVERSALĂ DALSI, 1994, 366 p., lei 2750

Nu am citit de mult un roman mai bun, mai poetic în strania-etatea sa şi mai bine tălmăcit în româneşte. Semnatarul traducerii, Horia Popescu. De o modernitate uimitoare, trasă ca poveste a voluptăţilor jocului cu o nimfetă, dar în realitate operă de imaginaţie pe cât este şi una de observare a fascinaţiei erosului încă imatur, „Lolita" îl lasă pe cititor în voia crizei succesiunilor de fantasme pe care le încearcă un bărbat vrăjit - cum ar zice Mircea Eliade - de inlunaţie, în termeni freudieni de atracţii incontrolabile. O operă fundamentală, a extazului solitar, aproape dureros, corosiv enigmatică, deloc scandaloasă.

Eliza MACADAN: SPAŢIU AUSTER - BACĂU, Edit. PLUMB 1994, 72 p., lei 850

Placheta de versuri, mai exact matca unui unic salt în metafizica senzualităţii, fără subtitluri - ori pauze de respiraţie. Un spasm liric nu egal în tensiune, totuşi revelator în narcisismul intenţiei, poate şi al luciditâţii resemnate în solitudine, în frustrare, într-un patetism autoimpus.

Lyall WATSON: MOARTEA ca LINIE a VIEŢII - Edit. HUMANITAS, 1994, 68 p., lei 2000

Autorul e biolog de profesie; el porneşte de la un număr de principii ca să stabilească istoria obiectivă a supranaturalului. Moartea devine viaţa „de dincolo". Dilema iat-o enunţată dintru bun început: de la incapacitatea noastră de-a deosebi viaţa de moarte. Ni se pun la dispoziţie multiple referiri la lucruri oculte, ca de pildă reîncarnarea, telepatia, regresiunea hipnotică, stările de iluminare ş.a. Cu asemenea elemente, Lyall Watson edifică o cale de acces de la existenţă la nonexistenţă. Pe coperta a patra, editorul notează că suntem invitaţi să parcurgem o speculaţie inteligentă, cu mult umor britanic intens macabru, servit de senzaţional ca dispozitiv de sprijin.

HENRI ZALIS ■

TV Satelit

Duminică 9

TVR 1	TVR 2
8.00 Bună dimineața! 9.00 Calendar 9.10 Arlechino 10.00 Film serial. „Fantastica familie Mellop (Australia, 1992). Ep. 4 10.30 Lumină din lumină 11.30 Melodii populare 11.45 Cupa campionilor europeni la handbal masculin. Steaua București - Iskra Kielce (Polonia) 12.15 Viața satului 13.30 Atlas 14.00 Actualități 14.10 Poșta TV 14.20 Video-magazin 17.20 Star Trek - generația următoare. Ep. 45 18.15 Campionatele Mondiale de Gimnastică Ritmică. Finale pe obiecte 18.45 A doua Românie 19.15 Robingo 20.00 Actualități. Agenda Europeană. Buletin meteo 20.40 Film artistic. Aripile Gloriei (Olanda) 22.20 Tragerea loto 22.30 Arhitectură și geografie sacră 23.30 Actualități 23.45 Maeștrii. Basul Constantin Gabor 0.45 Studiou șlagărelor 1.05 Pe ultima sută de metri. Scrimă. Concurs internațional de sabie pentru Cupa Mondială	8.00 5x2 - Magazin duminical (TVR Iași) 13.00 Film serial (r). Dr. Quinn (SUA) 14.00 Actualități 14.10 Film artistic. Desene pe asfalt (România 1989) 15.00 Școală. Concurs internațional de sabie pentru Cupa Mondială. Transmisiune directă de la Brașov 16.00 Desene animate 16.30 Film serial. Succesoarea (Brazilia) 17.00 Serata TV 19.30 Orașe și civilizații 20.00 Actualități 20.30 Divertisment muzical 21.00 TVM Mesager 21.30 Sport. Selecțiuni din Campionatele de gimnastică ritmică de la Paris 22.00 Poesis Ion Horea 22.15 La puterea a doua 23.00 Film serial. Santa Barbara. Ep. 21 23.45 Duelul vedetelor (IV)

un radio actual FM 94,2 MHz RADIO TOTAL

SAT 1	RAI UNO	ANTENA 1	RTL
7.20 Drops (r) 7.50 S-a înțeles totul 8.15 Desene animate 11.35 Games World (r) 12.05 Uite cine vorbește 13.40 Femeia preotului 15.35 Escroci, coroane și bijuterii (Germania 1968) 17.30 Riscă ceva 18.00 Show 19.00 Fotbal 20.20 Magazin 20.30 Roata norocului 22.30 Camera ascunsă 23.00 Show 0.00 Îți dăruiesc cortul meu (Fr. 1984) 1.20 Triunghiul plăcerii 4.00 Escroci, coroane și bijuterii (r)	7.00 Știri 7.45 Lumea lui Quark 9.00 Copacul albastru 9.30 Banda lui Zecchino (da) 10.40 Cuvântul și viața 10.55 Sfânta liturghie 13.20 Linia verde (rep) 14.30 Știri 15.00 Film 17.00 Băiat rău (s) 17.50 Sport 19.20 Minutul 90 (mag. fotbalistic) 21.00 Știri 21.40 Film 23.25 Duminica sportivă 1.05 Știri 1.15 Man expoziții 2.00 Music Club 2.30 Opt sute (s) 3.50 Domnul și doamna (s) 5.00 Sport	9.30 Deschiderea emisiei. Calendar 9.32 SO ROMIT Teleshopping 9.35 Știri. Reportaje - Interviuri 9.50 Teleshopping 10.00 Desene animate 10.20 Film serial pentru copii „Arbaletă" (Aventurile lui Wilhem Tell - ep. 26) 10.40 Film artistic „Păcală" (partea a II-a) 11.40 Film serial „O altă viață" (ep. 207) 12.05 Știri. Reportaje. Interviuri 12.15 Caleidoscop 13.45 Avanpremieră 14.00 Cinematecă. „Romeo și Julieta" 16.10 SO ROMIT Teleshopping 16.15 Film artistic „Tim" (dramă. premieră pe țară) 17.50 Teleshopping 18.00 Avanpremieră 18.05 Film serial „O altă viață" (ep. 206) 18.57 SO ROMIT Teleshopping 19.00 Știri. Reportaje - Interviuri 20.30 Film artistic „O lume plină de bărbați însurați" (comedie de moravuri - partea I) 21.30 Observator 22.30 Film artistic „O lume plină de bărbați însurați" (partea a II-a) 23.25 Film artistic „Cele 39 de trepte" (thriller) 0.45 Film artistic „Mongolii" (horor) 2.00 Avanpremieră 2.05 Închiderea emisiei	7.45 Winspector 9.00 Ursul Lila 9.30 Înapoi în prezent 10.30 Power Rangers 11.00 Fulgerul roșu 13.30 Tropical Heat 14.40 Operațiunea Petticoat 15.00 Pacific 214 (s) 16.00 Parada filmelor Disney 18.15 Doi supertipi în Miami (f) 19.45 Actualități 20.10 Trei pentru a se îndrăgosti (s) 21.15 Pasărea pe sârmă (comedie SUA '89) 23.20 Spiegel TV 0.10 Prime Time 0.30 Magazin erotic
EUROSPORT	**PRO 7**	**CANALE 5**	**MTV**
9.30 Aerobic 10.00 Tenis (r) 11.30 Automobilism german 12.00 Motociclism 12.30 Motociclism german 13.00 Motociclism: G.P. al Spaniei 17.30 Dans sportiv 18.30 Tenis: finala turneului WTA de la Zürich 20.00 Motociclism (r) 21.00 Automobilism german 22.00 Indycar (d) 0.00 Fotbal: campionatul brazilian 2.00 Motociclism (r)	12.45 Dick și Doof (s) 13.15 Fermecătoarea Jeannie (s) 13.45 Economia bărbaților (s) 14.15 Prin lume cu Malcolm Douglas 15.15 Întoarcerea panterei roz 17.25 Godzilla și războiul titanilor (s) 19.00 Matlock (s) 20.00 Superman (s) 21.15 Rendez-vous în Neant (SUA 1991) 23.25 Al 7-lea semn 1.20 Știri 1.30 Doi contra doi 2.00 T.J. Hooker 2.55 Ultima stație 4.40 Știri	7.30 Știri 10.00 Skippi (s) 11.30 Film 13.00 Simpsonii (s) 13.30 Superclasament (show) 14.45 Plimbare pe mare (show) 17.45 Bunicul Felice (r) 18.15 Film 20.00 Casa Vianello (s) 21.00 Știri 21.30 Film 23.30 Film 1.15 Film 3.30 Cei cinci de la etajul 5 4.30 Bunicul Felice (r) 6.30 Arca lui Noe (do) 7.00 Știri	9.00 Weekend cu Bon Jovi 12.00 Marele ecran 12.30 Topul 20 european 14.30 Prima apariție la MTV 15.00 Sport la MTV 15.30 Weekend cu Bon Jovi 19.00 Lumea reală 20.00 Topul 20 american 22.00 120 de minute 0.00 Beavis & Butthead (d.a) 0.30 Headbanger's 3.00 VJ Ingo 4.00 Videoclipuri

Pentru dv. la telefoanele:
637.37.90;
637.56.45

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFSAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIȚOAIA
Marți
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ! TALK-SHOW CU CORNEL NISTORESCU
Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SIMȚ ENORM ȘI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU DIMITRIE HEMDOVSKI
Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIȚI ÎNTREPRINZĂTORI! TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORU
Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-04.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ȘI MUZICĂ CU ANDREI PARTOȘ
Sâmbătă 22.00-24.00 – FLASH-BACK - muzica anilor '60-'70 cu Radu Odlaju
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Ceaikovski - dialoguri în direct pe teme muzicale

un radio actual FM 94,2 MHz RADIO TOTAL

Flacăra

paginile 11 12 13 14

PROGRAME TV Satelit

La școală

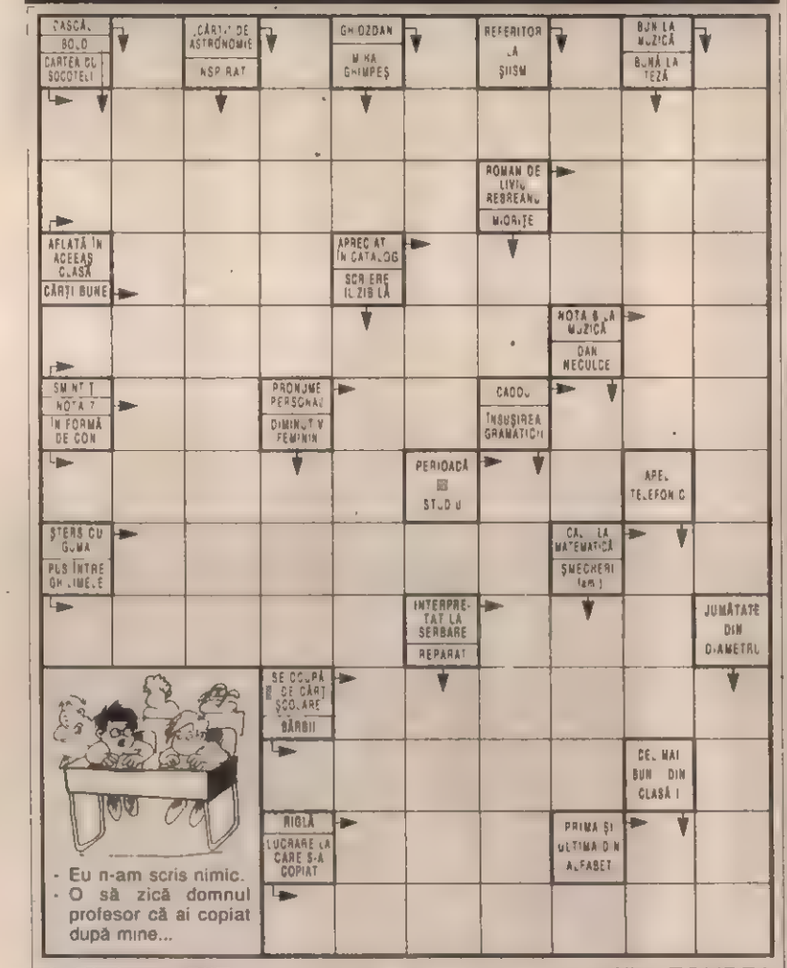

- Eu n-am scris nimic.
- O să zică domnul profesor că ai copiat după mine...

● Dicționar: ȘIIT.

Alina ZGUBEA

TELEMANIA

ADRIAN SEVERIN: „Cel mai mare păcat al Televiziunii române este partizanatul și spiritul subaltern!"

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

„Cel mai mare păcat al Televiziunii române este partizanatul și spiritul subalterni Dorește cu orice preț să placă stăpânirii și o face exact în relație cu acea parte a stăpânirii care i se pare mai importantă! Este gata ca să-i lingușească pe stăpânul cel mai mare încât prin aceasta poate să-i jignească pe stăpânul cel mai mic!

Un al doilea mare păcat este neînțelegerea misiunii sale! Pe de o parte, mulți din televiziune nu sunt mai inteligenți sau mai morali decât oricare dintre cetățenii României, decât media cetățenilor României, astfel încât să-și permită să le dea lecții acestora, iar pe de altă parte, nu încearcă să pătrundă exact în fondul fenomenelor care se produc în societatea noastră, astfel încât să dea cetățenilor o informație clară în momente în care atâtea lucruri neclare se produc, apar în jurul nostru. Excelează în această privință redacția economică și redacția de actualități, sigur, cu excepții nu neglijabile. Nu putem nici să-i punem pe toți în aceeași oală, nici toate emisiunile într-o oală, dar dacă aceste redacții ar înțelege mai bine misiunea lor și ar deveni mai profesioniste, ar fi extrem de bine pentru noi toți"

(M.G.)

TV Satelit

Luni 3

TVR 1

13.00 Interferenţe
14.00 Actualităţi
14.10 TVR Iaşi
14.50 TVR Cluj-Napoca
15.30 Documentar BBC Medicina anului 2000 (I)
16.00 Actualităţi
16.10 Oraşe germane (d)
16.25 Ne-am interesat pentru dv
17.00 Emisiune în limba maghiară
18.30 Desene animate
19.00 De luni până luni
19.30 Film serial „California visează" Ep 26
20.00 Actualităţi Buletin meteo Sport
20.45 Seară de balet Billboards
22.00 Transfocator
22.30 Documentar TV
23.00 Actualităţi
23.50 Arte vizuale
0.20 Repriza a treia

TVR 2

14.00 Actualităţi
14.10 Politica între ideal şi real
14.40 Videoteca melomanului
15.10 Video-Clipuri
15.30 Atlas (s)
16.00 Desene animate
16.30 Film serial Succesoarea (Brazilia)
17.00 În direct - economia
17.40 Film serial Mala Mujer Ep. 71
18.30 În faţa dumneavoastră
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Între Da şi Nu
22.00 TV 5 Europe
22.30 Film serial Santa Barbara. Ep 18
23.15 Studioul de literatură
24.00 Jazz Club

radio CONTACT

SAT 1

10.10 Ţigăncuşa de la Sevastopol (f.a. SUA 1953)
11.25 Piraţii diavolului (f.a Anglia 1963)
12.55 Timber Jack (w. SUA '54)
14.30 Superboy (s)
15.00 Star Trek (s.SF)
17.00 Flash Gordon (f. SF Anglia 80,
19.00 Totul sau nimic
20.00 Ştiri, sport, meteo
20.30 Roata norocului
21.15 Nenea doctorul (s)
22.15 Paradisul subtropical (do)
23.15 Dialog TV
0.30 Rusia sinucigaşilor
1.20 Star Trek (r)
2.10 Salvamarul (r)

RAI UNO

7.00 Ştiri
7.45 Telematinal
10.35 Lucrun din altă lume (s)
11.00 Film
12.00 Ştiri
12.35 Dimineaţa verde
13.35 Doamna în galben (s)
15.10 Maşina fermecată (s)
16.00 Cucerirea vestului (s)
17.00 Program pentru copii
18.40 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp
21.30 Sport
21.40 Film
23.40 Prix Italia 1994
1.25 Unu plus unu
1.35 A şti (mag.)
2.05 Music Club
2.30 Citadela (s)

ANTENA 1

9.30 Deschiderea emisiei - Calendar
9.32 SO ROMIT Teleshopping
9.35 Ştiri Reportaje - Interviuri
[illegible]
10.05 Teleshopping
10.15 Film serial „Alitei de lume" (ep. 38)
11.00 Ştiri Reportaje Interviuri
11.20 Film artistic „Discuţie de ringuri" (dramă)
13.00 Film serial „O altă viaţă" (ep. 201)
13.25 Ştiri - Reportaje - Interviuri
13.35 Film artistic „Adevăraţii cowboy" (acţiune)
15.15 Ştiri - Reportaje - Interviuri
15.25 SO ROMIT Teleshopping
15.28 Cinemateca „Orfeu" (dramă)
17.00 Ştiri Reportaje Interviuri
17.10 Film serial „O altă viaţă" (ep. 205)
17.25 Teleshopping
17.45 Film serial „Alitei de lume" (ep. 38)
18.30 Desene animate
18.55 SO ROMIT Teleshopping
19.00 Ştiri Reportaje - Interviuri
19.30 Închiderea emisiei
20.30 Film serial „Porumbelul singuratic" (ep. 4)
21.30 Observator
22.30 Film artistic „Michaelk" (western - premieră pe ţară)
23.50 Cinemateca „La dolce vita" (partea I)
1.15 Avanpremieră
1.25 Închiderea emisiei

RTL

8.55 Chemarea sălbăticiei (f SUA 1976)
10.50 Monstruleţii (f SUA 1989)
12.40 Dr. Fröhlich (f. Ger. 1971)
14.25 Duhul şcolii (co. SUA 1985)
16.10 Povestea balenei (f. SUA 1975)
17.55 Doi năsoşi (co. Germania 1984)
19.45 Ştiri, sport, meteo
20.10 Titlu rezervat
21.15 Cititoarea de romane poliţiste (f. Germania 1994)
23.10 Mizeria (f SUA 1990)
1.45 O familie de pomină (s)

EUROSPORT

10.00 Golf
12.00 Magazin olimpic
13.00 Ciclism montan
14.00 MP de Formula 3000 al Franţei (r)
15.00 Curse de camioane (r)
15.30 Karting CM Cordoba (r)
16.30 Autoturism
17.30 Nascar Series SUA
18.30 Fotbal Campionatul brazilian (r)
20.30 Ştiri
21.00 Sportun cu motor (mag.)
22.00 Nascar Series (s)
23.00 Box
0.00 Fotbal Eurogoluri
1.00 Golf
2.30 Ştiri

PRO 7

6.25 Aventurile lui Douglas (s)
7.21 Desene animate
8.25 Dennis (d.a)
10.25 Pădurea fermecată (d.a)
11.55 Batman
13.20 Febra colegiului
14.20 Toată fericirea de pe pământ
17.20 Sosesc extraterestri (f.SF SUA 1980)
19.15 Rock a Doodle
20.25 Clasa întâi, Mr. Cooper! (s)
21.15 O lume pierdută (f.a. SUA 1992)
0.15 Catifeaua albastră (f.p SUA 1990)
2.35 Renegade (r)

CANALE 5

10.00 Arnold
10.30 Film
12.50 Forum (mag.)
14.00 Ştiri
14.25 Cotidiene
14.40 Frumoasa (s)
15.05 Complot în familie
16.20 Agenţia matrimonială (mag.)
16.30 Opt sub un acoperiş (s.co)
17.00 Bim Bum Bam (da)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, preţul e just
20.00 Roata norocului
21.30 Film
23.30 Casa Vianello (s)
0.00 Show-ul lui Costanzo
1.00 Ştiri
2.40 Cotidiene (r)

MTV

7.00 Scularea!
10.00 VJ Ingo
13.00 Muzică soul
14.00 Şlagărele MTV
15.00 Mix-ul după-amiezii
17.30 Coca Cola prezintă
17.45 MTV la cinema
18.15 3 din 1
18.30 Top prin telefon
19.00 ToPul britanic
21.00 Şlagărele MTV
22.00 Concert de rap
22.30 Beavis & Butthead (d.a)
0.00 Coca Cola prezintă
0.15 MTV la cinema
0.45 3 din 1 (r)
1.00 The end?
4.00 Video - clipuri

Flash RADIO CONTACT

■ Mick Jagger, celebrul vocal din Rolling Stones, l-a rugat pe creatorul de modă Jean-Paul Gaultier să-i deseneze câteva toalete de scenă pentru turneul Woodoo Lounge. Nu mică i-a fost lui Mick mirarea când a văzut primele crochiuri pentru că unul din articolele vestimentare era... fustă!

TV Satelit

Sâmbătă 8

TVR 1

7.00 Bună dimineaţa... de la Iaşi
8.00 Bună dimineaţa...: de la Cluj-Napoca!
9.00 Calendar
9.10 Feriţi-vă de măgăruş!
10.00 Film serial pentru copii „Eu şi McGee (SUA) Ep. 1
10.30 Pas cu pas
11.30 Vârstele peliculei
12.30 Povestea vorbei
13.00 1001 de audiţii
14.00 Actualităţi
14.10 Ora 25 - Tranzit TV
19.15 Teleenciclopedia
20.00 Actualităţi, buletin meteo
20.40 Film serial „Mancuso de la FBI" (SUA) Ep 12
21.40 Fotbal. Franţa - România în preliminariile Campionatului European. Transmisiune directă de la St Etienne
23.30 Actualităţi
23.50 Film serial „Hunter" (SUA) Ep 40
0.45 Varietăţi internaţionale

TVR 2

8.00 Întâlnirea de sâmbătă (TVR Cluj)
13.00 Est meridian magazin (TVR Iaşi)
16.00 Desene animate
16.30 Film serial Succesoarea (Brazilia)
17.00 Campionatele Mondiale de Gimnastică Ritmică, finalele pe obiecte Transmisiune directă de la Paris
18.00 Tradiţii
18.30 Conveţiuni
19.00 Paraţi pe campioni! Emisiune-concurs
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Metro cultural
22.00 Sport-studio
23.50 Jazz-magazin
0.15 Refrenele iubirii, melodii de neuitat

BUCUREŞTI 90,1 FM IAŞI 92,0 FM CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM SIBIU 91,8 FM CONSTANŢA 91,1 FM

SAT 1

7.00 Klipp-Klapp (r)
10.40 Tarzan
11.05 Zorro
11.30 Games World
12.00 Super!!!
13.00 Discuţii politice
14.00 Fulgerul negru (s)
14.30 Trei rivali
18.20 Baywatch
19.15 Roata norocului
20.00 Actualităţi
20.05 Fotbal
21.15 Secretul Marthei E. (Germania 1994)
23.10 Show din Berlin
0.30 24 de ore
1.00 Astfel văzut
1.05 Film (r)
2.45 Cea mai mare dragoste a lui Boccacio (s)

RAI UNO

7.00 Ştiri
8.00 Banda lui Zecchino (d.a.)
10.05 Copacul albastru
11.00 Film
12.25 Maratonul verii (show)
13.50 Linia albastră
14.30 Ştiri
15.45 Drumuri în memorie (do)
17.05 Film
18.45 Cuvântul şi viaţa
20.00 Sport
21.00 Ştiri
21.40 Jocuri fără frontiere (show)
23.20 Călătorii de vară
1.10 Întâlnire la cinema
1.20 Film
2.15 Drumuri în memorie
3.35 Prietenul fluat (s)
4.45 Sport

ANTENA 1

9.30 Deschiderea emisiei Calendar
9.32 SO ROMIT Teleshopping
9.35 Ştiri Reportaje - Interviuri
9.50 Teleshopping
10.00 Matineu pentru copii
12.50 Film serial „O altă viaţă" (ep. 206)
12.35 Ştiri - reportaje Interviuri
12.45 Cinemateca „Dictatorul" (comedie)
14.45 Avanpremieră
14.50 Film artistic „Luna zeiţa junglei" (aventuri premieră pe ţară)
16.15 Ştiri - Reportaje Interviuri
16.25 SO ROMIT Teleshopping
16.30 Cinemateca: „Umbra lui Casey" (aventuri)
18.00 Teleshopping
18.10 Film serial „O altă viaţă" (ep. 205)
18.35 Desene animate
18.55 SO ROMIT Teleshopping
19.00 Ştiri Reportaje Interviuri
19.30 Închiderea emisiei
20.30 Film artistic „Campionul" (partea I)
21.30 Observator
22.30 Film artistic „Campionul" (partea a II-a)
23.35 Cinemateca „Marele Gatsby"
1.40 Film pentru adulţi: „Julia" (erotic)
3.08 Avanpremieră
3.15 Închiderea emisiei

RTL

12.55 Power Rangers
13.20 Toţi o plac pe Julia
13.50 Major Dad (s)
14.20 Prinţul din Bel - Air
14.50 Casa plină (s)
15.20 O familie puternică
15.50 Knight Rider (s)
16.45 Echipa A (s)
17.45 Beverly Hills 90210 (s)
18.45 Melrose Place (s)
19.45 Actualităţi
20.10 Mini-Play Back show
21.15 Zburaţi cu Airtl!
23.00 Box - prezentare
23.15 Box - lupta
0.20 Show
1.10 Sâmbătă noaptea
2.10 Hercule (f)
3.54 Trişorii (f)

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Tenis: turneul WTA de la Zürich
11.30 Moto - magazin
12.00 Wrestling
13.00 Box
14.00 Volei (CM masculin)
15.00 Ciclism: turul Lombardiei
16.30 Tenis: turneul WTA de la Zürich
18.00 Volei (CM masc.)
20.00 Automobilism german
20.30 Volei: finala CM
23.00 Box
0.00 Tenis (r)
1.30 Moto-mag.
2.00 Sporturi motor

PRO 7

13.00 Batman
14.00 Economia bărbaţilor (s/SUA)
14.30 Starsky & Hutch
15.30 Trei îngeri pentru Charlie
17.05 Vânat până la moarte (SUA '89)
19.00 Crossroads (s.SUA 1992)
20.00 Inspectorul de poliţie (s/SUA '92)
21.15 Întoarcere în lumea pierdută
23.10 American Steel (f/SUA 1991)
1.00 Rebel în uniformă (SUA 1969)
2.40 Crossroads
3.50 Inspectorul de poliţie

CANALE 5

10.00 Film
11.50 Un doctor zăpăcit
12.50 Forum (mag.)
14.00 Ştiri
14.25 Cotidiene
14.30 Prieteni (mag.)
16.25 Avanpremieră
17.00 Bim Bum Bam
18.00 Mac Gyver (s)
19.00 OK, preţul e just !
20.00 Casa Vianello (s)
21.00 Ştiri
21.30 Film
0.00 Dosarele X (s)
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Avanpremieră (r)
4.00 Ştiri
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (s)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

8.00 Bon Jovi la MTV
10.30 „Cele mai cerute"
11.30 Zig-Zag show
12.00 Marele ecran
12.30 Topul britanic
14.30 Prima apariţie la MTV
15.00 Pulsul modei
15.30 Weekend cu Bon Jovi
18.00 Muzică de dans
19.00 Marele ecran
20.00 Topul 20 european
22.00 Joe Cocker unplugged
23.00 Muzică soul
0.00 Prima apariţie la MTV
0.30 Zig-Zag Show
1.00 Yo! MTV Raps
3.00 „Cele mai cerute"
4.00 Chill out zone
5.00 Video-clipuri

Bridge ♠ ♡ ◇ ♣

O REŢETĂ PENTRU UN CÂŞTIG CINSTIT

- LOCUL: Undeva, cândva, în Bridgeworld
- SCENARIUL: Începeţi prin a relata toate atrocităţile la care v-au supus cei mai mari experţi la ultima partidă liberă, creând astfel o stare de tensiune. Oferiţi apoi „clientului" câteva probleme facile, sugerându-i eventual răspunsurile pentru a-l relaxa.
În momentul în care îl simţiţi în stare de „expert" îi prezentaţi ca problemă dona din dreapta:

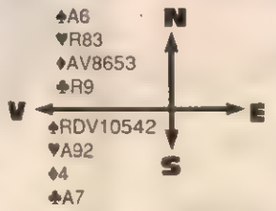

- şi uite, domnule; după atâta ghinion, partenerul din sud se opreşte dŏar în 6♠.

Şi acum momentul culminant: în care atacaţi:

- Pentru 1000 de $ şi se pare dificil contractul pe atac de Rigă de caro.

CONCLUZII: UNA SINGURĂ: Dv. nu aveţi ce pierde. În funcţie de client şi continent puteţi varia însă miza

Şi iată dona completă, considerată „cea mai frumoasă donă de partidă liberă în 1970", prezentată de faimosul TOURNEMENT DIRECTOR, Mister Al SOBEL

- Dacă distinsul dv. client joacă mic de caro de pe masă, asigurând astfel contractul, explicaţi-i că nu a existat nici-un pariu

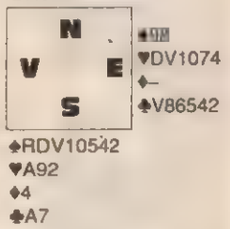

- Dacă însă a acoperit cu Asul de caro, nu-l iertaţi, este în folosul îmbunătăţirii tehnicii lui.

ALT CAPONE

TV Satelit

Vineri 7

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Calendar
10.20 Desene animate
10.45 Curcubeu
11.45 MTV, noutăți muzicale
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiții
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
15.50 Tradiții
16.15 Actualități
16.25 Din lumea afacerilor
16.45 Pompierii vă informează
17.00 Emisiune în limba germană
18.00 Pro patria
19.00 Casa Eliott (s, ep 4)
20.00 Actualități, meteo
20.45 Tezaur folcloric
21.30 Film
22.55 Viața parlamentară
23.25 Actualități
0.00 Melodii de neuitat
0.25 MTV: noutăți muzicale
0.55 Cinematograful de noapte

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Matinal jazz
9.00 Documentar
10.05 Ora de muzică
11.00 Telejurnal Worldnet
11.30 D a
12.00 Pagini din istoria cinematografiei
12.45 Videoclipuri
13.00 Vârstele peliculei (r)
14.10 Varietăți internaționale
15.00 Arena
16.00 D a.
16.30 Serial
17.00 Bursa inventiilor
18.00 Videoclipuri
18.10 Mala Mujer (s)
19.00 Concertul Orchestrei Naționale Radio
21.00 TVM Mesager
21.30 Oameni care au fost
22.00 TV 5 Europe
22.30 Muzica e viața mea
23.00 Film
0.20 Videoclipuri

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
9.30 Știri și analize economice
10.00 Reluări
11.30 Vecinii (s) „Medicul"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s): „Fencrea"
15.30 Superboy (s a): „Darla"
16.00 Star Trek (s. SF)
16.55 Mac Gyver (s. a): „Ziarista"
18.00 Să ne scăm (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 La ute cine vorbește (2) (co SUA 1990)
23.00 Rai fotbal (Bundesliga 8)
0.00 Supershow la Cinedom (div.)
1.00 Perversa Laura (f. er. it '67)
2.25 Ploaia spală tot (f. Germania/Franța 1972)
4.00 Star Trek (s SF/r)
5.15 Ploaia spală tot (f/r)

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.00 Sport
13.30 TG UNO - știri
13.35 Doamna în galben (s)
14.30 TG UNO - știri
15.10 Mașina fermecată (s)
16.00 Comisarul Koster (s. p)
17.00 Unul pentru toți
18.00 Întâlnire la cinema
18.50 Sport
21.00 TG UNO - știri
21.40 Film
23.40 Linia albastră (mag.)
23.50 Absent la apel (var.)
0.30 Concert
1.25 Unu plus unu (show)
1.35 A ști
2.05 Doc Music Club
2.30 Citadela (s)
3.25 Prietenul Flaut (s)
4.30 Sport
6.35 Doc Music Club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața România!
10.00 The Jetsons (d. a)
10.25 Reluări din programul serii precedente Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.30 Tom & Jerry (d. a)
18.55 Cuba muzicală ABC
19.20 Descoperirea unei nișe cum se determină potențialul unei afaceri (do SUA '91)
19.50 Știri
20.00 Casa din prene (s) ep 40)
20.50 Clip VIVA
21.00 Vegas (s ep. 7)
21.50 Chestiunea săptămânii
22.50 Marele premiu VOX-TELE 7
23.50 Cartea de cifire
23.55 Staruri pentru totdeauna

RTL

6.30 Bună dimineața, Germania!
10.05 Urgență în California (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasunea ei e crima (s. p)
16.00 Ilona Chnsten talkshow
17.00 Hans Meiser
18.00 Cine e șefui aici? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s/r)
20.10 Exploziv (magazin)
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Hercule și amazoanele (f SUA 1993) cu Kevin Sorbo
23.00 Highlander (f. a. SUA/Anglia 1985) cu Charles Lambert, Sean Connery
1.15 Știri
1.45 Cavaleri Bronxului (f Italia 1982)
3.10 Copacul înfiorat (f Australia, 1992)
4.35 SeaQuest DSV (s)

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Triatlon Cupa Mondială ITU. Concursul de la Gerardmer, Franța (selecțiuni)
11.00 Volei CM masculin din Grecia, semifinale grupe 1-4 și 5-8. Meciuri de clasament 5-6 și 7-8 (d)
15.00 Tenis Turneul feminin de la Zürich, sferturi de finală (d)
20.30 Buletin de știri 1
21.00 Volei CM masculin din Grecia, semifinale grupe 1-4 și 5-8 Meciuri de clasament 5-6 și 7-8 (d)
23.00 Box Meciuri internaționale
0.00 Wrestling Campionatul profesionist WWF al SUA
1.00 Magazinul internațional al sporturilor cu motor
2.00 Buletin de știri 2

PRO 7

5.46 Reluări seriale
6.55 Desene animate
8.20 Familia Walton (s)
9.20 Mica noastră fermă (s/r)
10.15 Oameni comuni (f SUA 1980)
12.30 Compania a trela (s)
13.05 O agentă inimoasă (s p)
14.00 Îngeri lui Charlie (s)
15.05 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dinasty (s)
16.55 Mica noastră fermă (s co)
18.00 Desene animate
19.25 Duren în creștere (s co)
19.55 Alf (s co)
20.25 Roseanne (s)
21.15 Înapoi în trecut (co SUA 1985) cu Lewis Smith
23.00 Renegade (s. a)
0.05 Un vultor mai bun (f. Hong Kong 1986)
1.50 Dulce păcate
2.55 Reluări

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Show-ul lui M. Costanzo
12.50 Forum (magazin)
14.00 TG 5 - știri
14.25 Cotidiene de V. Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.30 Agenția matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d. a)
18.00 Mac Gyver (s. p)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG 5 - știri
21.30 Film
23.30 Film
0.10 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.00 Chioșcul de ziare
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică techno cu Eric
10.00 Ingo cu mix-ul dimineții
13.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Ennco
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.15 3 din 1
18.30 Pulsul modei cu Marijne
19.00 Muzică non-stop cu Marijne
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu Ray Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d. a)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.30 Știrile nopții
0.45 3 din 1
1.00 Party Zone cu Simone
3.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
4.00 Muzică techno cu Eric
4.30 Nocturna video

A-NCEPUT PLOAIA...

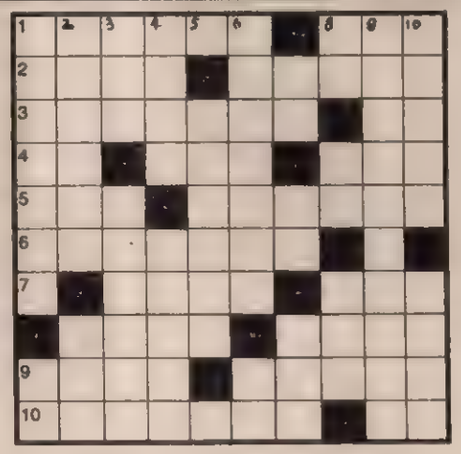

ORIZONTAL: 1) Ploaie torențială de scurtă durată – Orășel în Ungaria. 2) Ploaie cu soare – Soluție alcalină folosită la spălat, cu aceleași rezultate ca și apa de ploaie. 3) Apă multă – La mijlocul lunii! 4) Inimă de erou! – Forma curcubeului – În acest loc. 5) Măsuri agrare – Pictor rus (Ivan Ivanovici; 1832 - 1898), autorul pânzei „Ploaie în pădurea de stejari". 6) Lovită de o ploaie de foc. 7) Purtat la centru! – În salut! 8) Apă cu gheață – Plouat. 9) Localitate în Franța - Vapori de apă în atmosferă. 10) Plouată (fig.) – În cete!

VERTICAL: 1) Plouată (fig.) – Grindină, în cele din urmă! 2) Aburi – Specie de salcie care crește prin pădurile de munte. 3) Mijloc de drenare! – A potopi. 4) Din când în când (fem.) – Plouat (fig.) 5) Călduri mari după care vin furtuni și ploi cu grindină. 6) Lovită de o ploaie de foc – Cont gol! 7) Elena Eleneseu – Scaunul călărețului – Mic arhipelag în Oceanul Pacific. 8) În casă! – Alexander Kataev – A iubi. 9) Udat de ploaie până la piele. 10) Cerul după trecerea ploii – Plouat.

Dicționar: INIE, NODS, IOB, UEA, AMA

ALICE PENELOPIA BRAȘOVEANU ■

TV Satelit

Marți 4

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.00 Actualități
10.05 Calendar
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine. franceză, engleză
11.30 Generația temerarilor (CFI)
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiții
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
16.00 Actualități
16.10 Fii tu însuți!
17.00 Convietuiri
18.00 Totul despre muzică
18.30 Desene animate
19.00 Clio
19.30 California visează (s, 27)
20.00 Actualități, meteo
20.45 Film
22.55 Reflector
23.25 Actualități
23.50 Gong
0.20 Bijuterii muzicale

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Microrecital
8.15 Tezaur folcloric (r)
9.00 Documentar
10.00 Ora de muzică
11.00 Telejurnal Worldnet
11.30 D.a
12.00 Teatru TV (r)
14.00 Actualități
14.10 Teledocumentar
15.00 Limbi străine franceza, engleza (r)
16.00 Desene animate
16.30 Serial
17.00 Măseaua de minte
17.40 Mala Mujer (s, 71)
18.30 23 de milioane
20.00 Actualități
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Tribuna nonconformiștilor
22.00 TV5 Europe
22.30 Credo
23.45 Eurogol

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal.
10.00 Senale în reluare
11.30 Vecinii (s). „Cadoul"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s) „Comoara" (1)
15.00 Superboy (s)
16.00 Bonanza (s) „Charlie"
16.55 Mac Gyver (s) „Explozile"
18.00 Să ne scăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Doctorul de munte (s)
22.15 Conspiratorii (s) „Filmul"
23.15 Dezbateri politice
0.35 „Spiegel" - TV (rep.)
1.25 Mămile nenorocirii (f Fr./It 1963)
3.00 Star Trek (s SF/r)
3.50 Mac Gyver (s/r)
4.40 Mann-0-Mann (r)
5.35 Reluări

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
8.00 TG UNO-știri
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.00 Film
12.30 Dimineața verde (mag.)
13.30 TG UNO - știri
13.35 Doamna în galben (s)
15.10 Mașina fermecată (s)
16.00 Cucerirea Vestului (s)
17.00 Unul pentru toți
18.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
20.05 Îmi revine în minte (var.)
21.00 TG UNO - știri
21.40 Quarg (mag.)
22.40 Călătorie în timp (s)
23.40 Prix Italia 1994
23.50 Film
1.30 A ști (do)
1.55 Doc Music Club
2.30 Citadela (s)
3.50 Domnu și doamna (s)
3.55 Sport

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 The Jetsons (d.a)
10.25 Reluări Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.30 Tom & Jerry (d a)
18.55 Raff show Transparență agresivă
19.50 Știri
20.00 Casa din prene (s. ep 37)
20.50 Clip VIVA
20.55 Țara nimănui Circulați pe carosabil
21.00 Croaziera de lux (s. ep 25)
21.50 Chestiunea zilei
22.30 Clip VIVA
22.35 Combinația potrivită strategia garanților (do)
23.05 În mezul lucrurilor
23.35 Cartea de cifire
23.40 Staruri pentru totdeauna

RTL

6.30 Bună dimineața, Germania
10.05 Urgență în California (s)
11.00 Senale
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasunea ei e crima (s.p)
16.00 Ilona Chnsten talk-show
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e șefui aici ? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s)
19.30 Exploziv telegrafic
19.45 Știri, sport, meteo
20.10 Explozîv (mag.)
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Tandemul (s.Ger. 1994)
22.15 În numele legii (s Ger '94)
23.15 Quincy (s.p)
0.15 Show-ul nocturn RTL
1.30 O familie de pomină (s)
2.00 Tracey Ullman Show

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Golf Magazin PGA (German Masters, Berlin)
11.30 Dansuri sportive CE de dansuri latino-americane de la Dortmund (r)
12.30 Fotbal Eurogolun
13.30 Volei CM masculin din Grecia - meciuri din Play-offs (d)
15.00 Fotbal Jocun din campionatul brazilian
17.00 Tenis Turneul WTA de la Zürich (rez.)
20.30 Buletin de știri 1
21.00 Volei CM masculin din Grecia - meciuri din play-offs (d)
22.00 Fotbal Eurogolun
23.00 Box Meciun internaționale
1.00 Golf Magazin PGA (r) (German Masters, Berlin)
2.00 Buletin de știri 2

PRO 7

7.05 Desene animate
9.40 Familia Walton (s)
10.35 Mișcă, dragă (f/r)
12.30 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s.p)
14.00 Îngeri lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dinasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s)
18.00 Desene animate
19.25 Duren în creștere (s co)
19.55 Alf (s co)
20.25 Clasa-ntâi: Mr Cooper! (s)
21.15 Wildfire (f SUA 1988) cu Steven Bauer Linda Fiorentino
23.10 Reportenl investigați
0.10 Palm Beach Duo (s p.)
1.15 Midnight Caller (s)
2.15 T J Hooker (s.p.r)
3.25 Arabella Kiesbauer
4.25 Matlock (s/r)
5.20 Duren în creștere (s/r)

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Show-ul lui M Costanzo
12.50 Forum
14.00 TG5 - știri
14.25 Cotidiene de V Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show
16.20 Agenția matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG5 - știri
21.30 Votează vocea (show)
0.15 Show-ul lui M Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică techno cu Eric
10.00 Ingo
13.00 Muzică soul cu L l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Ennco
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.30 Dial MTV Topul telespectatorilor cu Ennco
19.00 Muzică non-stop cu Marijne
20.30 Sport la MTV cu D Cortese
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted - Ray se întoarce!
23.30 Beavis & Butt-head (d a)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Sfârșitul? (show-surpriză)
3.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
4.00 Muzică techno cu Eric
4.30 Nocturna video

FLASH RADIO CONTACT

■ S-a aflat în sfârșit care este motivul pentru care din ce în ce mai multe staruri din Hollywood se mută în ranch-uri din Montana sau Wyoming. Bieții de ei sunt terorizați de insecuritatea vieții din Los Angeles. Cel mai recent candidat la acest exod? Harrison Ford. „A devenit imposibil pentru cineva cu statutul meu să trăiască în Los Angeles fără să aibă în permanență teama de a fi atacat, amenințat, răpit sau ucis" - a declarat el.

■ Rochie roz-bombon decoltată, mănuși negre, coc, ruj puternic pe buze... Astfel apare Patrick Swayze în filmul **To Wong Foo, thanks for everything, Julie Newmar.** Filmările se vor efectua pe străzile sumbre ale New York-ului. Patrick va juca în această producție, în care îl are parteneri pe Wesley Snipes și John Leguizamo (amândoi travestiți de asemenea), rolul unei „regine a nopții" decisă să câștige un concurs de frumusețe la Hollywood. Acest personaj inedit deschide noi orizonturi, în genul comic, îndrăgitului interpret din Ghost și D Dancing.

DO"

TV Satelit

Miercuri 5

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.20 Desene animate
10.45 Videolexicon
11.45 Documentar
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiții
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
16.10 Magazin sportiv
17.00 Mari ansambluri folclorice
17.15 Alfa și omega
18.00 De la lume adunate
18.30 Desene animate
19.00 Timpul Europei
19.30 California visează (s. 28)
20.00 Actualități, meteo
20.45 Dr. Quinn (s ep 19)
21.45 Noi frontiere
22.30 153,014 km
22.45 Interpreți ai cântecului popular
23.30 Actualități
23 50 Întâlnirea de la miezul nopții
0 30 Jazz-fan

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Refrenele amintirilor
9.00 Documentar
10.05 Ora de muzică
11.00 Telejurnal Worldnet
11.30 D.a
12.00 Gong
12.30 Bijuterii pianistice
13.00 Documentar
14.10 Expediții la noi acasă
15.00 De lingua latina
15.30 Arte vizuale
16.00 D.a
16.30 Senal
17.00 Mini-eco
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 Em. în lb maghiară
20.00 Actualități
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Formula 3 (cs)
22.00 TV5 Europe
22 30 Santa Barbara (s.18)
23 15 Cafeneaua literară

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
11.30 Vecinii (s) „Păcate"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s) „Comoara" (2)
15.30 Superboy (s a)
16.00 Star Trek (s SF) „Partea ascunsă"
17.00 Mac Gyver (s.a.): „Canistra"
18.00 Să nscăm! (cs)
19 00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Știri, sport, meteo
20.20 Roata noroculuI (cs)
21 00 Ran fotbal (d)
23.15 Hunter (s.p). „Ca un bumerang"
0 15 Godzilla contra Megalon (f. SF Japonia 1973)
1.45 Star Trek (r)
2.35 Mac Gyver (s a/r)
3.25 Conspiratorii (r)
4.15 Godzilla contra... (f.SF/r)
5.00 Reluări

RAI UNO

7.00 Știri din Europa
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucrun din altă lume (s,
11.00 Film
12.40 Dimineața verde (mag.)
14.30 TG UNO - știri
15.10 Mașina fermecată (s)
16.00 Cucenrea Vestulur (s)
17.00 Unul pentru toți (program pentru copii)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
21.00 TG UNO - știri
21 40 Film
0.00 Prix Italia 1994
1.25 Unu plus unu (show)
1.35 A ști (do)
2.05 Doc Music Club
2.30 Citadela (s)
3.50 Domnul și doamna (s)
4.55 Sport
6.30 Doc Music Club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 The Jetsons (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.30 Tom & Jerry (d.a)
18.55 Primul pas
19.50 Știri
20.20 Casa din prerie (s.w. SUA 1974, ep. 38)
20.50 Clip VIVA
21 00 Vegas (s ep 6)
21 50 Chestiunea zilei
22.30 Mitică
22.35 O privire diferită povestea Nicolei Miller (do. SUA '91)
23.05 Control în bancă
23.35 Cartea de cifre
23.40 Staruri pentru totdeauna Preluare Worldnet și Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineața Germania!
10.05 Urgență în California (s)
11.00 Senale
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea ei e crima (s p)
16.00 Ilona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e șeful aici? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s/r)
19.30 ExplozIv telegrafic
19 45 Știri sport meteo
20 10 ExplozIv mag
20.40 Vremun bune, vremun rele
21.15 Făcătorul de copii (I și II) (f. SUA 1994)
23 15 Magazin TV („Stern")
0.15 RTL night show
1.30 O familie de pomină (s)
2.00 Tracey Ullman Show

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Golf Magazin PGA (r)
11.00 Gimnastică ritmică Concursul de la Deventer (rez.)
12.00 Dans Rock' n' Roll German Masters Mannheim (rez.)
13.00 Snooker Liga Europeană St. Davis-R. O'Sullivan și J. White-Allison Fischer
15.00 Tration Cupa Mondială ITU Gerardmer, Franța (rez.)
16.00 Călărie Horse of the Year Show de la Wembley (rez.)
17.00 Tenis Turneul feminin de la Zürich (d)
20.30 Buletin de știri 1
21.00 Box Meciuri internaționale
23.00 Mag. sporturilor cu motor
0.00 Traktor Pulling CE de la Walibi-Flevo, Olanda (rez.)
1.00 Călărie Horse of the Year Show de la Wembley (rez.)
2.00 Buletin de știri 2

PRO 7

6.05 Îngeri lui Charlie (s/r)
6.55 Compania a treia (s/r)
7.20 Desene animate
8.10 Fred și Barney (d.a)
8.40 Familia Walton (s)
9.35 Mica noastră fermă (s/r)
10.30 Copacul spânzurătoare (w SUA '58) cu G. Cooper
12.35 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s/p/r)
14.00 Îngeri lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dinasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s co)
18.00 Desene animate
19.25 Dureri în creștere (s co)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Clasa -ntâi, Mr Cooper (s)
21.15 Vibes (co SUA 1987)
23.15 Highwayman (s)
0 15 Două păcate
1 15 Superman (s)
2.15 Reluări

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Film
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG5 - știri
14.25 Cotidiene de V Sgarbi
14 40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie show)
16.20 Agenția matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d.a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata noroculu (cs)
21.00 TG 5 - știri
21.30 Film
23.15 Nu doar moda (mag.)
0.10 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică tehno cu Eric
10.00 Ingo
13.00 Muzică soul cu L. l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amezii
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.15 3 din 1 - 3 videoclipuri ale unui interpret, formații sau regizor
18.30 Dial MTV Topul telespectatorilor cu Enrico
19.00 Muzică non-stop cu Marijne
21.00 Mari hituri
22.00 Most Wanted (sene noua)
23.30 Beavis & Butt-head (d.a)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.15 Noutăți cinematografice
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Sfârșitul? (show-surpriză)
3.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
4.00 Muzica tehno cu Eric
4.30 Noctuma video

TV Satelit

Joi 7

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.00 Actualități
10.05 Calendar
10.20 Desene animate
10.45 Limbi străine: engleza americană, germana
11.45 Documentar Worldnet
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiții
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
15.00 Actualități
16.10 Divertisment internațional
17.00 Sub semnul întrebării
18.00 Cronografii
18.25 Desene animate
19.00 Medicina pentru toți
19.30 California visează (s. 29)
20.00 Actualități, meteo
20.45 Shogun (s, ep 1)
21.45 Studioul economic
22.25 Simpozion
23.45 Actualități
23.55 Forsyte Saga (s. ep. 13)

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Melodii populare
9.00 Documentar
10.00 Ora de muzică
11.00 Telejurnal Worldnet
11.30 O. a.
12.00 Noi frontiere
12.40 Documentar
13.30 Confluențe
14.00 Actualități
14.10 Magazin social
15.00 Limbi străine engleza americană, germana (r)
16.00 D a
16.30 Serial
17.00 Ceaiul de la ora 5
19.00 Emisiune în limba germană
20.00 Actualități
20.40 Videosatelit
21 00 TVM - Mesager
21 30 Pro memoria
22 00 TV 5 Europe
22 30 Santa Barbara (s. 19)
23.15 Eurogol

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
10.00 Senale (r)
11.30 Vecinii (s) „Tatăl singur"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s)
15.30 Superboy (s): „Ființe cudate"
16.00 Star Trek (s. SF): „Implozia"
16.55 Mac Gyver (s. a): „Hoața"
18.00 Să nscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata noroculu (cs)
21.15 Polițistul Wolff (s. p) „Probleme vechi"
22.15 Schreinemakers live (magazin încomod
0.55 Ran fotbal /Bundesliga 7)
1.20 Noaptea întunecată (f. p SUA 1980)
2.55 Star Trek (s SF/r)
3.45 Mac Gyver (s. a/r)
4.35 Reluări

RAI UNO

7.00 Știn
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucrun din altă lume (s)
11.00 Film
12.40 Dimineața verde (mag.)
13.30 TG UNO - știn
13.35 Beautiful (s)
14.30 TG UNO - știn
15.10 Mașina fermecată (s)
16.00 Cucenrea Vestului (s)
17.00 Unul pentru toți
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
21.00 TG UNO - știn
21.40 Spori
23.40 Absent la apel (show)
0.10 Prix Italia '94
0.20 Nancy și Sonny (s)
1.25 A ști (do)
1.55 Doc Music Club
2.30 Citadela (s)
3.45 Prietenul flaut (spectacol muzical)
4.55 Sport
6.30 Doc Music Club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața România!
10.00 The Jetsons (d a)
10.25 Reluări din programul serii precedente Preluare Worldnet și Deutsche Welle
19.00 Tom & Jerry (d a)
19.20 Uzai sau nou? Pornim o afacere nouă sau cumpărăm o firmă veche (do SUA 91)
19.50 Știn
20.00 Casa din prene (s)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croaziera de lux (ep. 23)
22.35 Reporter TELE - imperiul galinaceelor
23.05 La EST de VEST
23.35 Cartea de cifre
23.40 Staruri pentru totdeauna
0.00 Mitică

RTL

6.30 Bună dimineața, Germania!
10.05 Urgență în California (s)
11.00 Frumos și bogat (s)
11.30 Vremea dorințe (s)
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea ei e crima (s p)
16.00 Ilona Christen talk-show
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e șeful aici? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s/r)
19.45 Știn, sport, meteo
20.10 ExplozIv (magazin)
20.40 Vremuri bune, vremun rele
21.15 Apel de urgență
22.15 Policlinica (s)
23.15 Santinela (s)
0.15 RTL night show
1.30 O familie de pomină (s)
2.00 Tracey Ullmann Show

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Călărie Horse of the Year Show de la Wembley (rez.)
11.00 Volei CM masculin din Grecia, sferlun de finală (d)
15.00 Magazinul internațional al sporturilor cu motor
16.00 Eurofun Slalom nautic Cupa Mondială - Brighton
17.00 Tenis Turneul WTA de la Zürich - optimi de finală (d)
20.30 Buletin de știn 1
21.00 Volei CM masculin din Grecia, sferlun de finală (d)
23.00 Wrestling Campionatul profesionist WWF al SUA
0.00 Auto Curse de camioane Jarama - ultima etapă în CE
0.30 Tenis mag ATP (Basel, Palermo, Kuala Lumpur,
1.00 Golf US - PGA Tour Coal Valley, Illinois (rez.)
2.00 Buletin de știn 2

PRO 7

6.25 Reluări serale
7.35 Desene animate
8.55 Familia Walton (s)
9.55 Mica noastră fermă (s/r)
10.50 Marea cursă (f Austria/Germania 1964)
12.30 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s p)
14.00 Îngeri lui Charlie (s)
14.30 Hotelul (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dinasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s. co)
17.55 Desene animate
19.25 Dureri în creștere (s)
19.55 Alf (s co)
20.25 Clasa-ntâi, Mr Cooper (s)
21.15 Crimă în O P (f. p. SUA '91)
23.10 Dirty Harry (f. p SUA '71)
1.20 Action Superstars portret Bruce Wilks
1.45 T.J Hooker (s)
2.55 Reluări

CANALE 5

7.30 Știn
10.00 Show-ul lui M Costanzo
12.50 Forum (magazin)
14.00 TG5 - știri
14.25 Cotidiene
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agenția matrimonială
17.00 Bim Bum Bam (d. a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata noroculul (cs)
21.00 TG5 - știri
21.30 Show (titlu neprecizat)
23.45 Casă dulce, casă (show)
0.15 Show-ul lui M Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică tehno cu Eric
10.00 Ingo
13.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amezii cu Enrico
17.00 Sport la MTV cu D Cortese
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV. Topul telespectatorilor cu Enrico
19.00 Muzică non-stop cu Marijne
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted (sene nouă)
23.30 Beavis & Butt-head (d. a)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.15 Noutăți cinematografice
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Sfârșitul? (show-surpriză)
3.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
4.00 Muzică tehno, cu Eric

YOUSSOU N'DOUR - un nou Bob Marley?

Sunt deja câțiva ani de când muzica africană modernă a cucerit Europa, ca de altfel întreaga lume. Dintre demnii reprezentanți ai continentului negru Youssou N'Dour, cel pe care Peter Gabriel l-a făcut cunoscut marelui public, cunoaște azi consacrarea prin 7 Seconds, piesa înregistrată în duo cu Neneh Cherry.

Youssou N'Dour s-a născut la Dakar în 1959. A cântat de copil cu ocazia sărbătorilor organizate la Medina. Avea 12 ani când s-a alăturat grupului Star Band, cel mai popular din Senegal, și 20 când și-a alcătuit propria trupă: **L'Etoile de Dakar** care devine în 1981 **The Super Etoile**

Astăzi Youssou locuiește tot în capitala senegaleză unde posedă un club Thossane.

Ca mulți cântăreți ai acestei lumi, Youssou N'Dour datorează o parte a popularității sale în Europa și Statele Unite celui ce se numește Peter Gabriel. Căci Peter a folosit vocea senegalezului pe albumul său **So** din 1986. O colaborare care nu s-a oprit aici, căci la puțin timp după, Peter îl lua cu el pe Youssou & The Super Etoile într-un turneu mondial. Doi ani mai târziu N'Dour participa alături de Bruce Springsteen, Sting și Tracy Chapman într-o serie de concerte organizate în beneficiul **Amnesty International**. Apoi artistul scoate propriul său album **The Lion** pe care se găsește hit-ul **Skaking The Tree** care l-a determinat pe un celebru jurnalist al revistei americane Rolling Stone să scrie următoarele: „Dacă un interpret din lumea a treia posedă popularitatea de care s-a bucurat Bob Marley, acela e Youssou, un cântăreț cu o voce atât de extraordinară încât pare a conține toată istoria Africii

Albumul său **Eye Open**, nominalizat în 1992 pentru un premiu Grammy, a fost djstribuit de firma de discuri al cărei proprietar e Spike Lee, realizatorul filmului **Malcolm X.**

În 1993 Youssou N'Dour a fost desemnat ambasador pe lângă UNICEF cu ocazia anului copilului, același an în care a compus o operă africană ce a avut premiera la Opera din Paris!

The Guide a fost înregistrat la Dakar în propriul studio de înregistrări (Xippi). Perla albumului este evident 7 Seconds în duet cu cântăreața neagră și suedeză de rap Neneh Cherry: „Neneh e prietena mea de mult timp, înainte ca ea să fi făcut vreun disc. Am vrut întotdeauna să cântăm împreună dar n-am prea avut timp. Am scris versurile împreună iar soțul ei a compus muzica. Piesa vorbește despre tinerii care înfruntă greutățile vieții de azi, rasismul dar și despre libertate.

Teme care ne interesează pe toți... Iată și motivul pentru care 7 Seconds impresionează!

DOINA ENE ■

La Biblioteca americană

Expoziţia sculptorului PATRICIU MATEESCU

Luni, 26 octombrie, la Centrul cultural al Bibliotecii americane, a avut loc vernisajul expoziţiei **EROZIUNI, 1993 A.D.** a cunoscutului sculptor de origine română, Patriciu Mateescu.

Absolvent al Facultăţii de Arte Plastice din România, a obţinut numeroase premii internaţionale la multe din expoziţiile unde şi-a prezentat lucrările. Din anul 1962 deschide expoziţii personale şi participă la expoziţii colective în: New York, Boston, Los Angeles, Princeton, München, Istanbul, Atena etc.

Domnul Dale West, directorul Centrului cultural, a subliniat în cuvântul de deschidere faptul că este prima manifestare culturală din această stagiune.

„Suntem foarte fericiţi că după 15 ani de absenţă, dl Patriciu Mateescu deschide o expoziţie de sculptură în teracotă la noi în ţară. Folosind o tehnică sui-generis, obţine o erodare a chipului care doar dă ideea de Eminescu, Eliade etc. Prin altele ne duce într-o lume arhaică - Nefertiti. Toate însă ne comunică dragostea pentru om, pentru pământ şi reîntoarcerea la sculptură" - afirmă criticul Adrian Silvan Ionescu.

Sculptorul Patriciu Mateescu ne mărturiseşte că „numai dragostea pentru ţară m-a făcut să vin din America. Toate sculpturile expuse le voi dona Fundaţiei Hamangia din Constanţa care, dacă va găsi de cuviinţă, le va vinde pentru a-şi crea fondurile necesare trimiterii tinerilor talentaţi la studii în străinătate. De altfel, acum m-am întors de la un simpozion internaţional ce a avut loc la Constanţa".

Între 30 octombrie - 21 noiembrie expoziţia va fi deschisă şi la Centrul cultural român din New York.

MARIA ANTONESCU ■

Tinerii muzicieni vor schimba imaginea României

Dl. Anton Rossbach, ambasadorul Germaniei la Bucureşti afirmă: „Cultura joacă un rol important în relaţiile dintre ţări, iar Fundaţia Brambach are un merit deosebit în acest sens".

Zilele trecute, dna Hannelore Wasow şi soţul său au fost oaspeţi ai Bucureştiului. Reprezentând serviciul cultural al celebrei firmei Bayer, dna Wasow a dorit să-i audieze personal pe cei şapte tineri solişti români care vor pleca în Germania, în aprilie viitor, în turneul organizat de firmă în colaborare cu Fundaţia Brambach. La conferinţa de presă am aflat că, de obicei, interpreţii sunt ascultaţi direct în concert, deci, în România, dna Wasow s-a abătut pentru prima oară de la regulă. Turneul, la care ţine foarte mult, este organizat şi pentru că a cunoscut mulţi tineri români talentaţi, dar şi pentru a lansa alţi muzicieni români în Germania, unde oamenii trebuie să afle că nu avem doar handicapaţi.

Ideea colaborării cu Fundaţia Brambach aparţine reprezentantului firmei Bayer în România, dl Horst Huxoll, membru al fundaţiei şi care, entuziasmant de realizările copiilor noştri, a propus organizarea unor concerte în cadrul stagiunii muzicale de la Leverkusen. În această localitate, firma are un complex cultural cu o sală de aproape o mie de locuri, cu concerte în abonament şi orchestră proprie numărând 85 membri.

Un ziarist a întrebat, insistent, câte mărci acordă firma pentru turneul românilor. În răspunsul dat nu s-a menţionat suma, dar s-a precizat că firma asigură cazarea la hotel (o cameră costă, pentru o noapte, cât salariul nostru pe o lună), transportul cu avionul şi maşina, masa şi diurna.

Cei şapte tineri selecţionaţi vor susţine trei concerte la Bayer, unul la Mülheim, două la Dortmund, unul la Bonn etc. Un program se va desfăşura la singurul liceu de muzică al landului - în Germania nu există şcoli de muzică în sistemul celor din România, ci doar şcoli particulare care completează educaţia muzicală din şcoala generală.

ANCA FLOREA ■

Nu mai plângeţi după plângăcioşii de bogaţi!

Noul serial SUCCESOAREA are 90 de episoade

TVR întrerupe serialul **Şi bogaţii plâng**, o producţie mexicană, nemaiavând bani să-l achiziţioneze în continuare. În locul său va rula **Succesoarea**, un serial brazilian cu 90 de episoade, cu Rubens de Falco şi Suzana Vieira în rolurile principale. Este vorba de ecranizarea romanului omonim al Carolinei Nabuco, aceeaşi povestire care a fost preluată de Daphné Du Maurier în cartea **Rebecca**; marele maestru al suspansului, Alfred Hitchcock a realizat filmul cu acelaşi nume.

Ne amintim cu toţii sinopsisul filmului **Rebecca. Succesoarea** ne va purta de-a lungul a 90 de episoade printr-o versiune sud-americană, a cărei acţiune se petrece în 1925. Chipeşul şi bogatul văduv Roberto Steen cumpără proprietăţile ipotecate ale unei familii sărăcite şi se îndrăgosteşte de Marina, o tânără crescută în respectul valorilor simple şi tradiţionale. Se căsătoresc şi proaspăta doamnă Steen este mereu comparată cu decedata Alice, prima soţie a lui Roberto. Rămâne de văzut cum rezolvă tema regizorii Herval Rossano şi Sergio Mattar...

ADA NICOARĂ ■

Lingvistica și Europa

Joi, 29 septembrie 1994, la **Institutul Francez** din Bucureşti a avut loc conferinţa **Limbile romanice în concertul european.**

Expunerea a fost susţinută de dl **Claude Hagège**, profesor la Catedra de teorie lingvistică de la Collège de France. Considerând că reflecţia asupra limbajului trebuie să fie alimentată de un contact permanent cu limbile străine, aşa cum sunt ele vorbite în cadrul lor natural, discursul său a abordat subiecte ca originile şi mecanismul limbajului, precum şi rolul limbilor vorbite în contextul noii Europe.

DIRECŢIA 5 cu pantofi de lac la Barcelona!

Desfăşurat în perioada 22-25 septembrie 1994, BAM reprezintă Convenţia Internaţională a Caselor de Discuri Independente şi include un târg de disc, gale concert desfăşurate în fiecare seară a festivalului, simultan - în patru mari pieţe din Barcelona: Plaza de la Catedral, Plaza del Rei, Plaza Reial şi Moll de la Fusta, precum şi o serie de conferinţe şi dezbateri, la care au participat profesori de la Liverpool Institute of Performing Arts din Marea Britanie, Berklee College of Music - Network Europe din Statele Unite etc.

România a participat la târg cu un pavilion naţional, iar societatea TILT & Partners a prezentat cea mai recentă producţie a Orchestrei DIRECŢIA 5, albumul **Pantofi de lac** - editat pe CD, fiind singura Casă de discuri independentă, iar Orchestra DIRECŢIA 5 - unicul grup - din Europa de Est - prezente la această importantă manifestare.

Piesa IN DI ANKA - extrasă din albumul **Pantofi de lac** a fost inclusă pe dublul CD al festivalului BAM '94, iar catalogul acestei manifestări marchează datele cele mai importante şi coordonatele celor două prezenţe româneşti la Barcelona - Societatea TILT & Partners şi Orchestra DIRECŢIA 5.

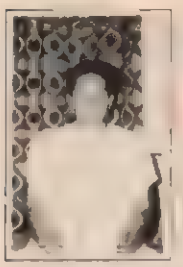

Medicul Vasile Cozac nu vindecă numai cancerul

Ulcerul rebel a dispărut în trei luni!

❑ Pacientului urma să i se înlocuiască stomacul cu unul de... câine!

Pacientul M.U. în vârstă de 49 de ani, suferind de ulcer, suportă patru operaţii în urma cărora i se extirpă două treimi din stomac, fără ca durerile să dispară. Cea de a cincea operaţie ar fi însemnat înlocuirea stomacului cu unul din... plastic sau de... câine. Pensionat pe caz de boală, disperat, încearcă tot felul de tratamente naturiste şi de leacuri băbeşti, până când face cunoştinţă cu dl Vasile Cozac.

- Cum vă simţiţi?

- Mulţumesc lui Dumnezeu, foarte bine. Mi-a revenit pofta de mâncare, m-am îngrăşat, mi-am recăpătat puterile. Înainte, nu puteam să car nici măcar un kilogram, mâncam numai regim strict, sever, ce mai, ajunsesem o povară pentru întreaga familie. Operaţiile ne costau o avere, iar vindecarea nu părea posibilă...

- Când a debutat suferinţa dv.?

- În primăvara anului 1987, m-am internat la Elias. Doctorii au diagnosticat un ulcer fără nişă. Am urmat tratamentul recomandat ... iar în toamnă am ajuns la cuţit. La Spitalul de Urgenţă m-au operat după patru zile... După câţiva ani, am aflat că tăiaseră ... două treimi din stomac. După şase luni, au reapărut crizele. De data aceasta am ales Spitalul „Alexandru Sahia" şi m-am supus unei noi intervenţii chirurgicale, cu tot cortegiul de infecţii şi suferinţe. A treia oară, am ajuns la Spitalul Militar. Doctorii mi-au spus că stomacul este... bine, dar că durerile persistă de la plasa introdusă pentru susţinerea muşchilor. Deci, m-au deschis din nou pentru introducerea unei noi... plase. Totul a fost bine o lună, circa. Între timp, adică după Revoluţie, medicul militar se transferase la Spitalul Municipal. El mi-a recomandat a patra operaţie pentru înlocuirea plasei.. Nu vă mai spun că de plasă tot familia făcea rost... În sfârşit, am trecut şi acest al patrulea hop. Aşa de bine m-am simţit că, într-o seară, m-au luat cu Salvarea şi am ajuns la Spitalul Panduri, unde am fost informat că ulcerul este, încă, prezent şi singura soluţie de... vindecare ar fi înlocuirea stomacului, adică a ceea ce mai rămăsese din el, cu unul din plastic sau cu unul ... de câine!

- Când l-aţi cunoscut pe dl Cozac?

- În urmă cu un an, acesta ne-a fost recomandat de dl Zaharia Logofătu. Prima doză de picături am luat-o pe... stradă. Aflat în plină criză, după o jumătate de oră, mi-au încetat, ca prin farmec, durerile. Trei luni am urmat tratamentul cu picături şi ceaiuri Când m-am prezentat la control, la acelaşi medic care mă operase ultimul, acesta a rămas stupefiat; „gaura" se cicatrizase! Doctorul mi-a recomandat să urmez acelaşi tratament, ba mai mult să i-l recomand şi lui, el suferind, de asemenea, de ulcer.

- V-aţi reluat serviciul?

- Încă nu, dar sunt capabil să conduc automobilul, fac toate treburile casnice, pot chiar şi cără plasele de la piaţă. De fapt, sunt ca şi... nou.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cosmetică

VREŢI SĂ FIŢI FRUMOASE?

Salata verde poate face minuni

Salata verde este o legumă bogată în vitaminele A,B,C şi E (vitamina tinereţii şi a reproducerii). Sucul de salată este bogat în lactucarium, substanţă sedativă, hipnotică şi anestezică. În îngrijirile cosmetice, se utilizează frunzele proaspete şi sucul proaspăt de salată.

■ 200 g frunze de salată se zdrobesc şi se mărunţesc în mojar, după care se infuzează într-un litru de apă, timp de 15-30 minute. Infuzia, strecurată, se amestecă, în părţi egale, cu miere de albine. Pasta obţinută se aplică pe ten. În urma acestui tratament, pielea feţei se albeşte, căpătând luminozitate şi prospeţime.

■ Decoctul obţinut prin fierberea a 100 g frunze de salată, într-un litru de apă, timp de două ore, are efecte depurative şi calmante. Se beau 3-4 căni pe zi, pentru tratarea acneei. De asemenea, se tratează tenul în cazul acneei şi couperozei, contra înroşirii, sau când pielea este uscată sau iritată.

■ Cu efect descongestionat, în cazul ochilor iritaţi sau inflamaţi, se aplică comprese cu suc proaspăt de salată.

■ După expunerea prelungită la soare, pe tenurile congestionate se aplică cataplasme cu frunze de salată opărite.

IRINA CIAUŞU ■

Vreţi să fiţi manager? Mai gândiţi-vă!

85% - tulburări cardiovasculare!

❑ Infarctul dă târcoale. Doamne fereşte!

Din cercetările făcute la Institutul pentru igiena muncii din Karlsruhe (Germania), pe 6000 subiecţi ce deţin funcţii manageriale, având vârsta între 40-60 ani, dintre care 15% femei, au fost puse următoarele diagnostice: tulburări vegetative cardiovasculare şi circulatorii: 85%; tulburări metabolice, 75%; afecţiuni la coloana vertebrală şi la articulaţii: 73%; suprapondenabilitate: 38%; sedimente de nicotină: 25%; tensiune arterială: 15%; acidul uric majorat: 12%; diabet 5%; tulburări coronariene: 2%; cancer: sub 1%. Stressul se manifestă prin: nervozitate, stări de iritare, teamă, depresiune psihică, epuizare, lipsă de somn, tulburări ale memoriei, asociate cu dureri de cap, crampe musculare, maladii stomac-intestine, sufocare, puseuri-transpiraţie, tremur, îngustarea arterelor, glicemie majorată, coagulare sangvină prelungită, infarct de miocard. Cam dulce soarta de manager, nu? (I.A.V.)

Aţi chelit (dar nu de tot)?

Daţi buzna la ceapă!

Căderea părului este o problemă serioasă care are încă multe necunoscute. Dacă cauza ce o determină este creşterea masivă a secreţiei de sebum, se vor aplica tratamente care să o menţină la un nivel acceptabil.

Ceapa, prin conţinutul său de vitamina (A,B,C), zaharuri, săruri minerale de sodiu, potasiu, fier, sulf, iod, siliciu şi uleiuri volatile, se poate folosi, sub diferite forme, contra căderii părului.

■ Din 100 g suc de ceapă, un vârf de cuţit de sare şi unul de piper se obţine o soluţie cu care se fricţionează rădăcina părului, seara, înainte de culcare.

■ O altă loţiune se obţine amestecând o lingură de suc de ceapă cu câte o lingură de gaz, ulei de ricin, rom, vitamina A şi un gălbenuş de ou. Cu aceasta se masează rădăcina părului, după care se înveleşte capul cu un prosop, timp de o oră, apoi se spală.

■ Cu maceratul obţinut din două cepe zdrobite în 500 ml de rom, timp de 24 de ore, se loţionează pielea capului, la două zile.

IRINA CIAUŞU ■

Bătăi de cap ■ ■ Soluţii simple

Nu intraţi în panică! Totul se rezolvă dacă ne citiţi!

Atenţie, cetăţeni!

Ca de obicei, inspectorii OJPC au luat - cu... asalt „baricadele" comercianţilor hotărâţi să... atenteze la sănătatea consumatorilor mai puţin vigilenţi:

■■ **preparate din carne** fără elemente de identificare şi alterate, la **SC Select SRL Alba Iulia**

■■ **carne de pui** şi **brânză topită** mucegăite şi alterate, la **SC Balada Nej Constanţa**

■■ **pulpă de porc** alterată, la **SC BTT Costineşti SA Market Constanţa**

■■ **preparate din carne** cu modificări organoleptice, la **SC Olimp SRL Avrig, judeţul Sibiu**

■■ **unt „Markenbutter"** importat din Germania mucegăit, cu miros de rânced şi culoare maronie, la **SC Bârsa Comal SA, magazin alimentar nr. 21, Braşov**

■■ **lapte pentru consum** în afara termenului de valabilitate, la **SC Combis SA Bistriţa, judeţul Bistriţa Năsăud**

■■ **lapte pentru consum** fără certificat de calitate, îmbuteliat în sticle murdare, la **SC Industria laptelui SA Reşiţa**

■■ **sos „Frites"** şi **măsline** - import Grecia în afara termenului de valabilitate, la **SC Minion Flint SRL Călăraşi**

■■ **pâine extra** transportată în vrac, direct pe podeaua maşinii neigienizate, la **SC Avil SA, unitatea nr. 3, Râmnicu Vâlcea**

■■ **muştar pastă „Aroma"** cu termenul de garanţie expirat la **magazinul Plafar Craiova**

■■ **ciocolată** expirată şi **vodcă Stolichnaia** cu închidere neetanşă şi fără certificat de calitate, la **SC Dic SRL Baia Mare, str. Gh. Coşbuc nr.14**

■■ **vodcă „Gabriela 33"** şi **rom „Gabriela 32"** cu tărie alcoolică mai mică decât cea declarată, la **SC Gabriela - 93, str. Băltiţă nr. 4, bl. 26, sc 2, ap. 23, judeţul Mehedinţi.**

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Premiu de fidelitate

Cei care ne iubesc au ocazia să o şi dovedească. Dar şi să fie recompensaţi!

E suficient să trimiteţi până la 30 septembrie (data poştei) talonul de abonament la FLACĂRA, pe lunile Iulie, august, septembrie.

Tragerea la sorţi va avea loc la 10 octombrie şi se vor atribui următoarele premii:

Premiul I – 100.000 lei

Premiul II – 1 abonament pe 6 luni la FLACĂRA

Premiul III – 1 abonament pe 3 luni la FLACĂRA

Lista câştigătorilor va fi publicată în numărul imediat următor tragerii.

În perioada 14-18 septembrie, au avut loc la Iaşi două manifestări ştiinţifice onorate de o selectă participare internaţională: Al II-lea Salon Internaţional al Invenţiilor, Cercetării şi Transferului Tehnologic şi a II-a Conferinţă Internaţională de Inventică.

Au expus şi au susţinut prelegeri, inventatori din 14 ţări (faţă de numai... trei, la precedenta manifestare de gen).

Cei mai mulţi lauri i-a cules tocmai dl prof. dr. ing. Dinu Ştefan Moraru, academician ale cărui invenţii au fost promovate, în premieră absolută, în paginile revistei noastre. Astfel, invenţia domniei sale intitulată „Hotel clinic cu con energetic" a obţinut medalia de aur, iar savantul a mai primit, ca o recunoaştere (destul de tardivă) a meritelor sale în cercetarea românească, medalia de Aur Henry Coandă, clasa I, pentru merite deosebite în creaţia tehnică, şi brevetul de „inventator de elită", cu insignă de aur, clasa I, pentru cele 185 de invenţii brevetate.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

Medalia de aur la INVENTICA '94, Iaşi

Hotelul clinic cu con energetic

- ☐ **Vor fi construite două: la Izvoarele (Maramureş) şi în Venezuela**
- ☐ **Autorul proiectului, prof. dr. ing. Dinu Ştefan Moraru, a obţinut şi alte distincţii**

„Oamenii de afaceri pur şi simplu au năvălit pe această invenţie!"

„Participarea mea la această competiţie mi-a dovedit că resursele mele nu sunt încă epuizate, că nu mi-am spus încă ultimul cuvânt în ştiinţă. Recunoaşterea înaltei societăţi a savanţilor lumii mă obligă. Îmi voi intensifica cercetările în toate domeniile ce mă pasionează (inclusiv într-un domeniu cel puţin controversat: mecanica vitezelor... transluminice!)

Revenind, acest salon a fost, pentru mine, prilejul întâlnirii unor oameni de afaceri, care, spre marea mea bucurie, au... năvălit spre a-mi pune în practică invenţia privind hotelul clinic cu con energetic! Aşa că este sigură, acum, construirea primului astfel de hotel în staţiunea Izvoarele, judeţul Maramureş (lângă Baia-Mare).

Cel ce s-a angajat în această întreprindere este patronul firmei **SC Ing. Ioan Micu SRL**, el însuşi inventator (a obţinut chiar şi o medalie de aur la acest salon). Următorul hotel se va clădi în Venezuela, pe insula Santa Marguerita, la nord de Caracas, proprietar fiind dl Miguel Istoc. Un alt om de afaceri, **dl ing. Avram Tripon**, din Târgu-Mureş, mi-a propus să expun la TIB, alături de domnia sa, o invenţie intitulată «zugrăveală (vopsitorie) revigorantă».

În altă ordine de idei, conferinţa mea despre conuri şi piramide energetice a fost bine primită (în loc de 20 de minute a ţinut 3 ore! - n.n.)

În final, ţin să mulţumesc sponsorilor: Centrul de Cercetări pentru Tehnologii Ecologice (**dna dr. Marioara Godeanu**), **dlui dr. Dan Blendea**, de la Centrul Medical 22 Decembrie '89, preşedintele comisiei pentru Cinstirea şi Sprijinirea Eroilor Revoluţiei, şi **dlui prof. Alecu Gheorghe**. Fără generozitatea lor, nu aş fi putut participa."

Pentru prima dată în România

Festivalul Internaţional al Filmului Documentar de Turism în oraşul Câmpulung Muscel intră în circuitul mondial

Asociaţia Presei Turistice din România a organizat, la mijlocul lunii septembrie, la Câmpulung Muscel, prima ediţie a Festivalului Internaţional al Filmului Documentar de Turism. Modul de organizare şi calitatea producţiilor selectate pentru concurs l-au determinat pe dl Rudolf Kammel, director executiv al Comitetului Internaţional al Festivalurilor Filmelor Turistice, să accepte înscrierea acestuia în seria de festivaluri ale filmelor de gen ce se desfăşoară anual la Berlin, Köln, Karlovy Vary, New York, Viena, Montecatine Terme (Italia), Nova Gorica (Slovenia), Lisabona.

Despre modul cum s-au desfăşurat... ostilităţile, ne vorbeşte dl Nicolae Luca, preşedintele Asociaţiei Presei Turistice din România şi al comitetului de organizare a festivalului:

„Această primă ediţie a avut un caracter experimental. Au fost înscrise 45 de filme din 7 ţări şi au fost selectate numai 36. Scopul este acela de promovare a produsului turistic românesc, de cunoaştere a ofertei turistice autohtone. Filmele premiate reflectă criteriile informative, artistice, estetice luate în considerare de juriul condus de reputatul regizor Geo Saizescu. Participanţii nu au plătit taxe pentru înscrierea în concurs. Pentru ediţiile viitoare, vom admite filme cu vechime de maximum 3 ani. Deviza noastră este aceea că filmele turistice nu vând politică, ele militând pentru „o convieţuire paşnică, pentru înţelegere". Au fost organizate 3 gale pentru public şi două mese rotunde. Marele premiu a fost obţinut ex-aequo de filmele: **Estilo de España** (Spania) şi **Simfonia Berlinului** (Germania).

România a obţinut următoarele premii: pentru turism ecologic - **Turism rural cu Branimex** (regia Ileana Popovici), pentru turism cultural - **Şi au făcut piatra să vorbească** (regia Doru Cheşu); pentru originalitatea subiectului - **Hristos a înviat la Săpânţa** (regia Vivi Drăgan Vasile), precum şi o menţiune specială din partea comitetului de organizare, pentru protecţia ambientului - **Drumeţie în munţii Ciucaşului** (regia Lucian Lupşa).

Tot cu această ocazie, a fost înfiinţat Clubul presei turistice balcanice, din care fac parte şi Grecia, Bulgaria, Iugoslavia, Croaţia, Turcia, Macedonia. Statutul organizaţiei este în curs de elaborare, iar actul de naştere se va semna în ultima decadă a lunii noiembrie, în România sau în Grecia."

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim **14**

Kipling în „jungla" lucrurilor mici

Disraeli spune: „Viaţa e prea scurtă pentru ca să ne ocupăm de lucruri mici." Asta pare evident, dar chiar un om excepţional ca Rudyard Kipling a uitat câte-odată acest adevăr. Rezultatul? Un proces care a pasionat tot comitatul Vermont, un adevărat război judiciar între Kipling şi cumnatul său. Istoria este tipică şi merită să fie povestită:

După căsătoria sa cu Balestier Caroline, Kipling a construit o locuinţă frumoasă la Brattleboro (comitatul Vermont), unde s-a instalat hotărât să-şi petreacă acolo tot restul vieţii. Cumnatul său Beatty Balestier, îi devine prietenul cel mai bun.

Apoi, Kipling a cumpărat o păşune care făcea parte din proprietatea cumnatului său, sub rezerva ca acesta să păstreze dreptul de a cosi fânul în fiecare vară. Dar, într-o bună zi, Balestier îl vede pe Kipling plantând un strat de flori pe această pajişte. Imediat, se pune pe urlat, uită de orice măsură, iar Kipling, scos din sărite, răspunde în acelaşi fel.

Nori ameninţători se adună deasupra acestui loc altădată atât de plăcut. Câteva zile mai târziu, când Kipling se plimba cu bicicleta, cumnatul său pune brusc, de-a curmezişul drumului, o căruţă trasă de doi cai, forţându-l pe Kipling să se arunce în şanţ. Şi Kipling, omul care scrisese: „Dacă sunteţi capabil să vă păstraţi sângele rece în timp ce toţi ceilalţi din jur îşi pierd capul şi vă reproşează calmul, atunci sunteţi un bărbat" - pierzându-şi cumpătul, cere sub prestare de jurământ, arestarea imediată a lui Balestier. A urmat un proces răsunător. Vestea a făcut înconjurul lumii şi ziariştii au năvălit în oraşel.

Această dispută i-a făcut pe Kipling şi pe soţia sa să-şi abandoneze reşedinţa americană pentru totdeauna.

Atâta amărăciune, ură, hărţuială, pentru o cauză atât de neînsemnată - o căpiţă de fân!

Pericle a spus acum douăzeci şi cinci de secole: „Domnilor, ne pierdem timpul cu nimicuri!". Şi asta facem şi azi!

Traducere şi adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

Poşta redacţiei

Dumitru Ion - Călineşti, Teleorman: Vă puteţi adresa la numărul de telefon 635.57.73, pentru a vă rezolva problemele de sănătate.

Iancu Niţă - Galaţi: Vă rugăm să reveniţi cu câteva amănunte în plus despre articolul de anul trecut din **Flacăra** despre inventatorul produselor de uz casnic. Ne este foarte greu să localizăm un articol, o persoană despre care nu avem nici un amănunt. Dacă doriţi, ne puteţi da amănunte despre inovaţiile dv. în ceea ce priveşte obiectele de uz casnic.

Avram Nicoleta - Baia Mare: Ne întrebaţi dacă în lume există cazuri similare de transmitere ereditară a capacităţilor bioenergetice. Este greu de spus câte persoane posedă acest har, moştenit de la părinţi. Noi nu cunoaştem decât cazul dnei Vasilica Ciupea, din Bucureşti, cu cele două fiice ale sale şi cei doi nepoţi care posedă capacităţi bioenergetice. Cei doi nepoţi nu tratează încă persoane suferinde, considerându-se că la o vârstă fragedă aceşti copii ar putea transfera în corpul pacientului o doză mult prea mare de bioenergie, cu efecte încă necunoscute. Pentru informaţii suplimentare, telefonaţi la familia Ciupea: 686.20.46.

DAN GHEORGHE ■

Avocatul nostru vă răspunde

MANEA EUGENIA-ANA - Slatina, jud. Olt

Dv. ne scrieţi despre o atitudine generală de nerespectare a legilor în cadrul judeţului Olt, afirmaţie pe care o susţineţi cu un singur exemplu, cu privire la care ne trimiteţi câteva acte. Ar fi trebuit să ne relataţi cazul (sau cazurile) însoţit(e) de toate actele doveditoare.

Deşi nu suntem în posesia probelor complete ale cauzei, faţă de motivarea cuprinsă în sentinţa civilă menţionată de dv., pronunţată de Judecătoria Slatina, soluţia acesteia ne apare ca temeinică şi legală.

Dacă dv. deţineţi dovezi care să vă formeze o altă părere în speţă, aveţi posibilitatea formulării unui recurs pentru reformarea hotărârii defavorabile.

AURICA NASTULEA - Petroşani, jud. Hunedoara

Scrisoarea dv. nu este foarte clară.

Se pare că aţi dat o procură unei surori în vederea vânzării casei părinteşti. În cazul de faţă, prin procură, aţi fost de acord să fiţi reprezentată de o altă persoană la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, act pe care acum nu-l puteţi ignora, acesta fiind opozabil şi dv. Dacă doreaţi o vânzare în anumite condiţii, trebuiau limitate atribuţiile date prin procură, situaţie pentru care ar fi trebuit să ne consultaţi atunci. Acum nu puteţi decât apela la o înţelegere amiabilă, calea judecătorească nu vă ajută.

CORNELIU OLTEANU ■

SANDRINE KIBERLAIN e categorică:

„Dragostea nu lipsește din viața mea"

A debutat la șase ani. Nu a avut niciodată idoli, dar a reușit să joace în filme alături de nume sonore ale cinematografiei americane. Am putut, astfel, să o vedem alături de Fanny Ardant în filmul **Femeia de lângă mine**, de Diane Keaton, în **Annie Hall**, de Romy Schneider, în **Cezar și Rosalie**. Anul acesta norocul i-a surâs din nou. În filmul **Patriotul**, regia Eric Rochant, l-a putut avea alături pe Yvan Attal, iar în **Nehotărâtul** pe Vicent Lindon. „Nici nu mă gândesc să încheiacest an doar cu aceste filme Sunt sigură că vor avea succes și asta nu datorită

cu nume, ci pentru faptul că aceste filme explică într-o oarecare măsură viața oamenilor. Scenariul a fost bine gândit. A fost foarte greu să se scrie o istorie a Israelului anilor 1987-1991. Pentru mine, filmul **Patriotul**, în care dragostea nu lipsește, rămâne cel mai aproape de inima mea.

ROXANA TOMA ■

Atentat la condiția socială a femeii

Helmut Newton, 73 de ani, artist fotograf, a devenit ținta unor vehemente critici în Germania. El a realizat o poză reprezentând o femeie goală, așezată pe genunchi, cu fundul ridicat și ținând în gură o țigară aprinsă. Fotografia la dimensiunea de 3/3 metri urma să fie expusă în gara centrală din Stuttgart Germania, spre a face reclamă Expoziției Feroviare organizate sub genericul **Trenuri, trenuri** la Stuttgart, Esslingen, Goppingen. Împotriva portretului intitulat: **Smoking Nude**, au protestat organizații de femei, considerându-l pornografic, un veritabil atentat la condiția socială a femeii. În consecință, Societatea pe acțiuni a Căilor Ferate Germane a renunțat să afișeze portretul în format mare. El poate fi totuși văzut în expoziție, marginalizat și doar în formatul unei cărți poștale ilustrate.

CĂTĂLIN VAGO ■

Jaf cu urmări plăcute. Protagonist: cântărețul Karel Gott

Cunoscut interpret de muzică ușoară și pictor amator, cehul Karel Gott, de 54 ani, a surprins în vila sa din Praga doi indivizi pătrunși prin efracție. Trezit din somn de zgomotele spărgătorilor, Gott i-a pus pe fugă trăgând un foc de avertizment cu pistolul. Răufăcătorii au întins-o abandonând prada. După arestarea lor, surveni-

tă a doua zi, criminalii au declarat că n-au știut în casa cui au pătruns. Karel Gott a replicat că „a fost plăcut impresionat în calitatea sa de pictor" deoarece spărgătorii, dintre tablourile atârnate pe pereți, au ales tocmai unul pictat de el, ignorând colecția de pânze vechi, realizări ale unor maeștri olandezi.

CĂTĂLIN VAGO ■

LAURA STOICA:

„Aș vrea să cânt în duet cu Dan Spătaru"

Lansate pentru a patra oară, caseta și C.D.-ul **Focul**, având-o ca protagonistă pe Laura Stoica, se bucură în continuare de succes.

Întrebată cu cine ar vrea să cânte în duet, Laura a răspuns: „Cu Placido Domingo, Dan Bittman, Monica Anghel, Dan Spătaru". Cineva din „spate" i-a suflat: și Gică Petrescu.

Alături de formația sa, LAURA STOICA BAND, pregătește un spectacol live, ce speră să aibă loc la Sala Palatului până la sfârșitul anului.

ROXANA TOMA ■

La lansarea de la magazinul **Muzica**, în dialog deschis cu fanii, Laura Stoica, Florin Ionescu (tobe), Eugen Mihăescu (chitară) și compozitorul Bogdan Cristinoiu.

Barza a înnebunit!

Schwarzenegger... însărcinat!!!

În vara aceasta, americanii se vor distra la o comedie în care idolul lor **Arnold Schwarzenegger** interpretează un rol total diferit de celelalte. În filmul **Junior**, regizat de Ivan Reitman, el va fi un genetician care reușește, cu ajutorul unui prieten ginecolog (Danny De Vito), să demonstreze că și bărbatul poate rămâne însărcinat. Celor doi actori americani li se alătură englezoaica Emma Thomson, acum, blondă și cu părul lung.

ADA NICOARĂ ■

Pasiune post-mortem

Un spirit se agită pentru soarta bibliotecii sale

Londra cunoștea zile și nopți grele. Rachetele germane V-2 izbeau fără milă orașul, distrugând la întâmplare case și spitale. Într-una din aceste nopți de coșmar au fost distruse și câteva locuințe de pe Gower Street. Locuința profesorului Rodger Berrg More a fost complet distrusă, cadavrul profesorului și al soției sale, Millicent, au fost găsite printre ruine. Parte din marea bibliotecă a lui Rodger a fost distrusă, iar cele rămase, strânse de câțiva membri ai Gărzii de Apărare, au fost adăpostite la **University College**, din apropiere, și predate profesorilor Peter Wilson și Jimmy Grenfield.

În seara următoare bombardamentului, în timp ce se încerca să se pună o oarecare rânduială printre cărțile aduse, Wilson și Grenfield au observat că volumele aflate pe mese și pardoseală au început să se ridice singure, apoi să recadă cu zgomot la loc, ca și cum cel ce le cerceta era dezamăgit de rezultat. Unele erau întoarse pe o parte și alta, parcă cineva încerca să le citească titlul. Această situație stranie a durat toată noaptea sub ochii îngroziți ai celor doi profesori, ce priveau parcă hipnotizați fantasticele mișcări ale cărților. În seara următoare a fost organizată o ședință de spiritism, cu ajutorul unui medium, la care a fost chemat Rodger. Întrebat ce caută printre cărțile ce i-au aparținut, spiritul celui decedat a mărturisit că în biblioteca lui se află câteva exemplare unice foarte valoroase, pe care nu le-a putut găsi.

AUREL DIANU ■

5 noiembrie 1975, localitatea Heber statul Arizona). În după-amiaza acelei zile, 7 tineri muncitori forestieri se ntorceau de la muncă. La un moment dat, în apropierea localității au observat un uriaș obiect zburător neidentificat. Cel mai curajos dintre ei, Travis Waltton, a sărit din camion și s-a apropiat de obiectul care staționa nu departe de șosea. Dar, când mai avea de făcut doar câțiva pași, din insolitul obiect s-a îndreptat spre el o rază de umină, iar Waltton... a dispărut!

Autocamionul în care rămăseseră ceilalți tineri a părăsit în mare viteză ocul încidentului. După o scurtă vreme șoferul, împreună cu ceilalți tineri și cu autoritățile locale au revenit pentru a-l căuta pe cel dispărut, dar acesta nu era de găsit.

Aveau capul de formă ovoidală, fără păr, iar ochii nu aveau iris.

Au trecut șase zile de așteptare, și în fârșit, Travis a dat un semn de viață: dintr-o cabină telefonică de la periferia orașului a telefonat unor rude, care au declarat ulterior că acesta vorbea incoerent și că era extrem de surescitat.

Ce a declarat Waltton sub stare de hipnoză? Nici mai mult nici mai puțin, că a fost răpit de echipajul acelui obiect zburător neidentificat, dus la bordul navei și supus unor teste. După descrierea sa, extratereștrii arătau ca niște „embrioni umani bine dezvoltați, aveau înălțimea de aproximativ 1,50m, cap de formă ovoidală, fără păr, cu ochii simetrici și fără iris!"

Au fost supuși unui test „cu detectorul de minciuni" ceilalți șase ocupanți ai autocamionului: 5 l-au trecut cu bine, la al șaselea rezultatul nefiind concludent, iar Travis l-a trecut și el, fără probleme.

Acest celebru caz al unei „întâlniri de gradul III" a fost consemnat de Hynek și Harder - doi cunoscuți specialiști și cercetători în probleme de OZN - și inclus în controversatul „Raport Condon"

Cunoscutul psiholog Rosenbaum, care l-a testat și el pe Waltton, a declarat că „pentru Waltton lucrurile

Cazuri celebre în rapoarte științifice

Într-un catalog întocmit de Jacques Vallée, care conține 1247 cazuri de întâlniri de aproape, 750 sunt cele în care se relatează aterizarea unei nave. În mai mult de 300 dintre acestea, deci aproape 40%, s-a raportat că au fost văzuți umanoizi în navă sau în preajma ei. În ambele categorii (aterizări cu sau fără umanoizi), aproximativ o treime au fost cazuri cu mai mulți martori.

s-au petrecut așa cum le relatează, dar în realitate, ele nu au avut loc niciodată. Ele există doar în închipuirea sa, el fiind convins că spune adevărul". Oare?! Decretând că faptele n-au avut loc, el a dat un verdict arbitrar și nesusținut.

„Oamenii" din lumina albastră au făcut semne de salut

26-27 iunie 1959 - Boainai - Papua - Noua Guinee. Eroii întâmplării - pastorul anglican William Booth Gill și alți zeci de martori!

„Am urmărit aproape patru ore evoluția unor OZN-uri și nu există nici o îndoială că sunt manevrate de ființe de un anumit fel. Au fost momente când mi s-a tăiat răsuflarea" - a scris el unui prieten.

Însemnările din care vom reproduce o parte au fost făcute chiar atunci:

„Ora 6.45 p.m. cerul: petice de nori joși. Văzut lumină albă, strălucitoare, direcția nord-vest. 6,50 - chemat Steven și Erik. 6.52 - Steven sosit confirmă nu e stea. 6,55 - trimis Erik să cheme oameni. Un obiect mișcând, partea superioară - om?

Acum trei oameni mișcându-se, strălucind, meșterind ceva pe punte. Au plecat. 7,00 - oamenii 1 și apoi 2.

7.04 - plecat din nou. 7,10 - cer acoperit, plafon nori cam la 2000 de picioare. Oameni 1, 3, 4, 2 (apăruți în această ordine) mic reflector electric albăstrui. Oamenii au plecat, reflectorul încă acolo. 7,12 - oamenii 1 și apoi 2 apăruți în lumina albastră. 7,20 - proiector stins, oamenii pleacă. 7,20 - OZN-ul străbate nor. 8,28 - cer senin, nori grei deasupra Dogurei. OZN văzut de mine deasupra. Chemat oameni stațiune. Pare să coboare, să crească. 8,29 - un al doilea OZN văzut deasupra mării - uneori planând. 8,35 - altul deasupra satului Wadobuna. 8,50 - noi formații de nori. OZN mare, staționar. Altele vin și trec printre nori. În timp ce coboară printre nori, lumina se reflectă ca un halou mare pe nor - nu mai sus de 2000 de picioare, probabil mai puțin. Toate OZN-urile foarte clare. Nava „mamă" se vede încă mare, nemișcată. 9,05 - „mama" a pornit de-a curmezișul mării, către GIWA. 9,46 - OZN-ul pe deasupra reapare, planează. 10,00 - rămas acolo nemișcat. 10,10 - planează, dispare în spatele norului. 10,30 planează foarte sus în porțiunea senină a cerului, între nori. 10,50 - cer foarte acoperit, nici-un OZN. 11,04 - ploaie puternică. Perioada înregistrării datelor asupra observațiilor OZN-urilor în acest raport: de la 6,45 la 11,04 p.m.

Semnat: William B.Gill

Relatarea pastorului Gill conține și următoarea informație stupefiantă:

„... Și iată, din nou, acea siluetă pe platformă, cum am numit-o, în partea superioară a OZN-ului. Iar profesorul a spus: ‹‹mă întreb, dacă are de gând să aterizeze pe terenul de joc››. Eu am zis: ‹‹De ce nu?›› Și atunci i-am făcut semne și am rămas destul de surprins când silueta mi-a răspuns la fel. Atunci Erik, care era cu mine, însoțitorul meu nedespărțit, și un alt tânăr, le-au făcut semne cu ambele brațe, iar siluetele au făcut și ele semne cu amândouă brațele".

Dr. J. Allen Hynek, fost consultant științific al Forțelor Aeriene ale SUA în problema OZN, referindu-se la acest caz a delcarat:

„Deși nu am investigat personal cazul Gill, care se numără acum printre cazurile ‹‹clasice››, sunt impresionat de numărul și calitatea martorilor, precum și de personalitatea și comportarea pastorului Gill, așa cum apare din raportul său și din înregistrările pe benzi de magnetofon".

ALECU MARCIUC ■

Mareea neagră poate fi înlăturată pe cale biologică

❑ Îngrășămintele naturale devorează țițeiul

Epurarea biologică a litoralului, polut cu țiței de către nave-petrolier avariate, poate fi obținută în timp mai scurt e cale biologică. Afirmația aparține avantului american Ronald M. Atlas și fost făcută încă din anul 1976. Potrivit teoriei acestuia, microorganisnele din îngrășăminte devorează uleiul. Confirmarea teoriei s-a și produs, după um relatează recent revista de spe- tate Nature, într-un imens „laborator ral", ce s-a creat ca urmare a unei atastrofe ecologice survenite prin varierea în martie 1989 a petrolierului Exxon Valdez. Din tancurile sale s-au curs 41 milioane litri de țiței, în Prince-William-Sund, infestând coastele Alaskăi pe o lungime de 2.000 km. Pentru testarea acțiunii microorganismelor, au fost pulverizate îngrășăminte sub formă de granule și lichide, la un an după ce s-a produs infestarea, pe trei din cele mai poluate sectoare ale litoralului. Apoi, timp de 3 luni, s-au recoltat probe de sol, supuse examenului de laborator. Rezultatul: epurarea pe cale biologică a solului poluat cu țiței se face de cinci ori mai rapid, datorită acțiunii microorganismelor care devorează uleiul.

Procedeul nu poate fi însă aplicat universal. Microorganismele consumatoare de țiței nu-și pot îndeplini rolul pe plajele cu nisip fin, pe cele cu nămol și pe cele mlăștinoase, datorită conținutului redus de oxigen al acestora.

IOANA A. VAGO ■

Să râdem ? Nu prea e cazul!

FUNDUL OCEANELOR PE MASA TRATATIVELOR

❑ De la ospățul cu teritorii submerse, România lipsește. De ce? – poate ne spun Externele ș.a.

În urma negocierilor care au durat 20 de ani, ONU a adoptat textul Convenției privind Dreptul asupra mărilor, care intră în vigoare la 16 noiembrie a.c., urmând să adere la ea peste 60 de state. Tărăgănarea finalizării textului convenției s-a datorat negocierilor greoaie, pricinuite mai ales de articolul 439, care reglementează dreptul națiunilor la efectuarea de cercetări submerse, pescuit oceanic și la exploatarea minieră a fundului oceanelor.

Descoperirea în adâncurile Pacificului de răsărit, într-un imens teritoriu numit Clarion-Clipperton, situat la nord de ecuator, a unor bogate zăcăminte de mangan, sub forma unor noduli metalici, a stârnit o adevărată euforie printre țările dezvoltate ale lumii. La ONU s-a întocmit deja o hartă ce delimitează zonele atribuite țărilor care au întreprins cercetări pe fundul oceanelor. Acestea sunt: Franța, Rusia, Japonia și India. Abia după ce aceste țări au întreprins cercetări de pionierat, acordând investițiile cu propriile interese, și-au manifestat interesul Germania, Marea Britanie, SUA și Canada. Potrivit convenției, aceste țări pot ridica pretenții la maximum 150.000 km pătrați zonemijlocit de junătate de exploatare și pot dispune mătatea acestei suprafețe. Cealaltă jumătate rămâne sub supravegherea unui organism creat special de ONU.

Nodulii de mangan, numiți de specialiști noduli polimetaliferi, conțin și mici cantități de alte metale utile. Dar zăcămintele sunt bogate și în argilă pentru ceramică fină, valoroasă pentru fabricarea semiconductorilor. Pentru scoaterea la suprafață a manganului se preconizează folosirea metodei absorbției: cu ajutorul unor vehicule submersibile, pe șenile, prevăzute cu telecomandă, se va injecta apă sub presiune, spre a disloca și bulversa nodulii, care vor fi absorbiți și împinși la suprafață prin conducte.

La acest ospăț urmează să participe chiar și Polonia, Cehia, Bulgaria și Cuba. România, ca de obicei, rămâne în sala de așteptare. De ce Bulgaria, de pildă, iar România nu? Păi chiar asta și întrebăm vreo două, trei ministere (Cercetare și tehnologie, Externe ș.a.). (IOANA A.VAGO)

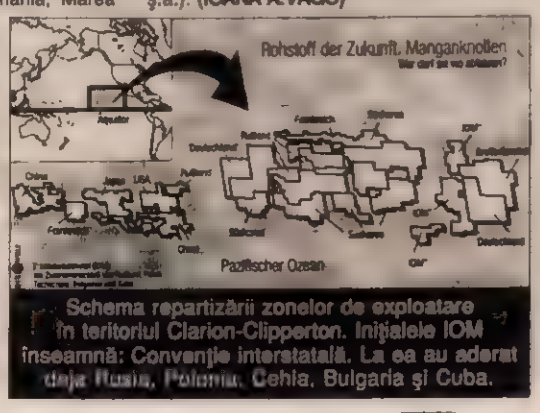

Schema repartizării zonelor de exploatare în teritoriul Clarion-Clipperton. Inițialele IOM înseamnă: Convenție interstatală. La ea au aderat deja Rusia, Polonia, Cehia, Bulgaria și Cuba.

Campionatul mondial de strâmbe şi impozite

Greva lotului naţional de gimnastică

❑ Rezolvarea: o frecţie la un picior de lemn

După patru zile de grevă, acţiune unică în istoria sportului nostru, dacă nu ţinem seama de „japoneza" Sportului studenţesc, care doreşte banii pe Hagi, lotul feminin de gimnastică al României şi-a reluat pregătirile, cu o lună şi ceva înaintea Campionatelor Mondiale pe echipe. O serie de motive care au dus aici, le ştiţi, desigur, iar altele, mult mai profunde, vom încerca să vi le dezvăluim noi.

Speriaţi de isprăvile sportivilor noştri, guvernanţii, morţi de foame, după cum se vede, au inventat fel de fel de tertipuri pentru a mai fura, pur şi simplu, din de tot amărâtele fonduri destinate acestei activităţi. Mai întâi, prin impozitele aberante, exemplul Laviniei Miloşovici fiind elocvent: pentru tot ceea ce a cucerit anul acesta, cu toptanul, Lavinia ar trebui să primească 26 milioane de lei. Ei bine, după impozitare va rămâne cu ceva mai puţin de 10 milioane! Mi-amintesc că Feri Vaştag ne-a rugat odată să nu mai publicăm premiile: una-i pe hârtie, alta în plicurile înmânate. Apoi, bugetul anunţat nu a fost acordat niciodată MTS şi, implicit, nici federaţiilor. Guvernul, probabil prin Ministerul Finanţelor, nu interesează procedura, acordă sumele cu ţârâita, pe trimestru, ba chiar pe lună. Cine încasează dobânzile, nu ştim, oricum nu sportul.

Fotografii de ELENA GHERA ■

Lavinia Miloşovici şi antrenorul Octavian Belu

În loc de aur, Aramă

În al treilea rând, tot mintea diabolică a guvernanţilor a mai scornicit ceva: a plasat în fiecare minister un personaj tare ciudat, care aduce aminte de vechile apucături, un reprezentant al Curţii de Conturi care aprobă orice sumă mai mare de 100.000 lei. Adică, practic, pe toate, şi asta după o hârţogăraie de te ieu cu mâinile de cap. La orice acţiune, din calendarul deja aprobat, reţineţi, trebuie să-i spui domnului Mircea Aramă, că aşa îl cheamă, de fapt să-i scrii despre ce este vorba, câţi vor participa, analize de preţuri de transport, cazare şi masă şi, culmea, dacă acţiunea se justifică din punct de vedere al performanţei, de parcă omul cu mânecuţe de contabil s-ar pricepe mai bine decât un Octavian Belu, că tot suntem la gimnastică. Mai nou, urmând reduceri drastice de la buget - între 10 şi 20 la sută - guvernul a instituit un veritabil blocaj financiar. Concret, până la stabilirea cuantumului „economiilor", nimeni nu mai primeşte nici un ban!

Mulţumim din inimă primului ministru!

Şi ca bătaia de joc să fie completă, ni s-a spus - şi unii confraţi au publicat cu vădită satisfacţie - că rezolvarea cazului gimnasticii s-a datorat primului ministru, care a intervenit energic, ba l-ar fi şi urecheat pe domnul Cupru, cum i se spune în MTS. Adică, vezi Doamne, graţie înaltei intervenţii, fetele şi băieţii vor primi banii pentru Mondiale (cu Europenele, mai vedem). Una că, faţă de galopul leului în cursa cu dolarul, suma din aprilie, când ar fi trebuit făcute premierile, s-a subţiat târâcel. Alta, că dacă într-o ţară e nevoie de intervenţia şefului executivului pentru a se respecta o lege, pentru a-i da unui copil chinuit 5 milioane de lei, chiar că ne-am procopsit. De fapt, e o manevră electorală ieftină, să zică norodul: „Uite, domnule, tot nea Nicu (Văcăroiu, de data asta) face dreptate!"

De fapt, această aşa-zisă „rezolvare" e o frecţie la un picior de lemn, praf în ochi, care nu poate păcăli decât pe cei mai naivi dintre naivi. Problemele sportului sunt mult mai profunde, pentru a crede cineva că pot fi rezolvate cu asemenea paliative de doi lei. Spectaculoasă în sine, prin impactul publicitar dat de nişte valori naţionale recunoscute în întreaga lume, greva, încununată de succes (oare?!), a gimnastelor n-ar trebui să treacă aşa cum a venit, ca din senin. Cât priveşte guvernul, aţi văzut că i se poate aplica poanta celebrului banc, când cu disidentul „executat" cu gloanţe oarbe: „Domne, ăştia nici cartuşe nu mai au".

LIVIU IORDACHE ■

După cum se ştie, pe 8 octombrie, la Saint-Etienne, în cadrul grupei I a preliminariilor Campionatului European, va avea loc partida Franţa - România. Vizibil marcat de importanţa acestei confruntări, selecţionerul Anghel Iordănescu este nu numai în imposibilitate de a realiza un joc de pregătire, dar mai mult, dintre cei 11 jucători care activează în străinătate, nu mai puţin de 7 şi-au schimbat cluburile la care evoluează: Hagi, Dan Petrescu, Ilie Dumitrescu, Gică Popescu, Belodedici, Răducioiu şi Stelea. De asemenea, există unele probleme privind prezentarea jucătorilor luni, 3 octombrie, la care alături de cei din ţară (Prunea, Prodan, Mihali, Gâlcă, Panduru, Lăcătuş, Fl. Cârstea) nu vor mai putea veni decât Stelea, Timofte, Daniel, G. Popescu şi I. Dumitrescu. Ceilalţi (cărora li se adaugă Ionuţ

Ne va ciuguli cocoşul galic din palmă?

Lupescu, Dorinel Munteanu şi Tibor Selymes) vor veni direct în cantonamentul de la Nyon, din Elveţia, joi (6 octombrie) urmând să se efectueze deplasarea în Franţa şi antrenamentul oficial. Comparând prestaţiile reprezentantelor celor două ţări în cupele europene intercluburi, antrenorul Iordănescu a subliniat ascendentul moral creat de calificarea tuturor celor 6 echipe franceze care au luat startul în primul tur, spre deosebire de evoluţiile necorespunzătoare avute de Steaua şi Dinamo, echipe care au în componenţă jucători ai lotului naţional. Menţionând că reprezentanţii „cocoşului galic" au doar trei „stranieri" (Angloma, Desailly şi Cantona), vă redăm în continuare lotul integral: Barthez, Lama - portari; Blanc, Karembeu, Lizarazu, N'Gotty, Roche - apărători; Durix, Gava, Le Guen, Zidane - mijlocaşi; Dugarry, Loko, Ouedec, Pedros - atacanţi. Succes, tricolori!

Rezultatele din primul tur (manşa a doua)

LIGA CAMPIONILOR
(etapa a doua)

Grupa A

Galatasaray Istanbul-Manchester United 0-0
IFK Göteborg - FC Barcelona 2-1

Grupa B

Bayern München - Dinamo Kiev 1 - 0
Spartak Moscova - Paris St. Germain 1 - 2

Grupa C

Steaua Bucureşti - Hajduk Split 0 - 1
Benfica Lisabona - Anderlecht Bruxelles 3 - 1

Grupa D

AC Milan - Casino Salzburg 3 - 0
A.E.K. Atena - Ajax Amsterdam 1 - 2

CUPA CUPELOR

Panathinaikos Atena-Pirin Blagoevgrad 6-1 (2-0)
HJK Helsinki-Besiktas Istanbul 1-1 (0-2)
AJ Auxerre-Croaţia Zagreb 3-0 (1-3)
Cernomoreţ Odessa-Grasshoppers Zürich 1-0 (0-3)
Austria Viena-Maribor Branik 3-0 (1-1)
Sampdoria Genova-Bodo Glimt 2-0 (2-3)
FK Tirana-IF Brondby Copenhaga 0-1 (0-3)
Viktoria Zizkov-Chelsea 0-0 (2-4)
Wardar Broman-Maccabi Tel Aviv 2-0 (0-0)
Ferencvaros Budapesta-ŢSKA Moscova 2-1 (1-2), 7-6 după executarea loviturilor de departajare
Arsenal Londra-Omonia Nicosia 3-0 (3-1)
Tatran Presov-Dundee United 3-1 (2-3)
Real Zaragoza-Gloria Bistriţa 4-0 (1-2)
FC Brugge-Sligo Rovers 3-1 (2-1)
LKS Lodz-FC Porto 0-1 (0-2)
Feyenoord Rotterdam-Jaighiris Vilnius 2-1 (1-1)

CUPA U.E.F.A.

Grupa A

Athletic Bilbao-Anorthosis Larnaca 3-0 (0-2)
Juventus Torino-ŢSKA Sofia 5-1 (2-0)
Aris Salonic-RKC Kalawijk 1-0 (0-1)
3-4 (lov. 11m)
Maritimo Funchal-FC Aarau 1-0 (0-0)

Grupa B

Olympique Marsilia-Olympiakos Pireu 3-0 (2-1)
Deportivo La Coruña-BK Rosenborg 4-1 după prel. (0-1)
FC Sion-FC Apollon Limassol 2-3 după prel. (3-1)
Honved Budapesta-Twente Enschede 1-3 (4-1)

Grupa C

AC Parma-Vitesse Arnhem 2-0 (0-1)
FC Kaiserslautern-FC Akranes 4-1 (4-0)
Newcastle United-RFC Antwerpen 5-2 (5-0)
Odense BK-FC Linfield 5-0 (1-1)

Grupa D

Aston Villa-Internazionale Milano 1-0 (0-1); 4-3 (lov. 11m)
Eintracht Frankfurt-SCT Olimpia Liubliana 2-0 (1-1)
Dinamo Moscova-RFS Seraing 0-1 (4-3)
Slavia Praga-AIK Klockholm 2-2 (0-0)

Grupa E

Lazio Roma-Dinamo Minsk 4-1 (0-0)
PSV Eindhoven-Bayer Leverkusen 0-0 (4-5)
My-PA 47 Anjalankoski-Benfica Porto 1-1 (1-2)
Gornik Zabrze-Austria Wacker Viena 1-1 (2-4)

Grupa F

FC Nantes-Rotor Volgograd 3-0 (2-3)
Skonto Riga-AC Napoli 0-1 (0-2)
FC Copenhaga-Slovan Bratislava 1-1 (0-1)
Dinamo Bucureşti-Trabzonspor 3-3 (1-2)

Grupa G

Sporting Lisabona-Real Madrid 2-1 (0-1)
Fenerbahce Istanbul-AS Cannes 1-5 (0-4)
Charleroi-Rapid Bucureşti 2-1 (0-2)
FC Tirol Innsbruck-Dinamo Tbilisi 5-1 (0-1)

Grupa H

Motherwell-Borussia Dortmund 0-2 (0-1)
AS Monaco-Girondins de Bordeaux 0-2 (1-3)
IF Trelleborg-Blackburn Rovers 2-2 (1-0)
RFC Bekescsaba-Textilcik Kamisin 1-0 (1-0)

Echipele subliniate s-au calificat; în paranteze, rezultatul din tur

LIGA CAMPIONILOR-40 (II)

Continuăm prezentarea celor câtorva date statistice culese din istoria de 40 de ani a **Cupei Campionilor Europeni**, mai nou denumită **Liga Campionilor:** ● Pe ţări, cele mai multe victorii le-au obţinut Italia şi Anglia, cu menţiunea că englezii au fost suspendaţi timp de cinci ani din competiţie. Pe locul al treilea se situează Spania - 7 succese finale, graţie în special celor şase cupe cucerite de **Real Madrid,** între care cinci în primele cinci ediţii! ● Golgeterul absolut al celor 40 de ani de competiţie este argentiniano-spaniolul **Alfredo di Stefano** - 49 de goluri înscrise, urmat de **Eusebio** - 47 şi **Gerd Müller** - 37. De altfel, acest „podium" este practic imposibil de schimbat, întrucât primul jucător aflat încă în activitate (sau, mai bine zis, având posibilitatea, datorită vârstei, de a mai juca), olandezul **Marco Van Basten,** a marcat până acum doar 18 goluri. ● Golgeterul cel mai productiv al unei ediţii este „milanezul" **Altafini** - 14 reuşite în ediţia 1962-1963. ● Spaniolul **Gento** este deţinătorul celor mai multe recorduri, trei la număr: a disputat cele mai multe partide - 88, cele mai multe ediţii - 13, cucerind şi cele mai multe trofee - 6, toate cu Real Madrid. ● În schimb, ungurul **Puskas,** care şi-a părăsit ţara chiar în anul celei de-a doua ediţii a competiţiei, 1956, este jucătorul cu cele mai multe goluri înscrise într-o finală, cea din 1960, când **Real Madrid** a învins pe **Eintracht Frankfurt pe Main** cu scorul de 7-3. ● Dacă, aşa cum s-a văzut în cazul lui Gento, fotbaliştii au avut o longevitate ieşită din comun, antrenorii n-au putut împărtăşi aceeaşi soartă, liderul lor, englezul **Paisley,** cucerind cu **Liverpool** „doar" trei cupe ale campionilor. ● În sfârşit, cele mai multe puncte le-a obţinut **Real Madrid** - 227 în 26 de ediţii şi 170 de meciuri, înscriind, firesc, şi cele mai multe goluri - 401.

TEODORA OPREA ■

S-a înființat Asociația crescătorilor și proprietarilor de cai de rasă de călărie

La sfârşitul săptămânii trecute a luat fiinţă Asociaţia crescătorilor şi proprietarilor de cai de rasă de călărie din România, organizaţie care îşi propune revigorarea activităţii pe hipodrom în cursele de galop şi nu numai (sărituri peste obstacole, concurs complet etc). La şedinţa de constituire, preşedinte a fost ales Ilie Alexandru, având-i drept vicepreşedinţi pe Florin Codre şi Filip Păţan, alţi doi împătimiţi ai turf-ului. Secretar general a fost numit prof. Constantin Ottescu, iar ca trezorier a fost desemnat Constantin Botezatu. Adunarea generală va avea loc în luna ianuarie, când se aşteaptă participarea masivă a crescătorilor şi proprietarilor de cai de rasă „de şa".

À la turca, bre!

■■ Dinamo o făcu de oaie, cum le place turcilor, şi la meciul retur cu Trabzonspor l-a scos la rampă, pe propriul teren, pe portarul Prunea. Cu atât mai bizar cu cât pe teren au fost şi Ceauşilă şi Marian Ivan şi mult cântaţul Radu Niculescu. Te pui însă cu fraţii Orhan?

■■ Mircea Irimescu l-a lăsat cu oiştea în drum pe Bondrea, undeva pe la Ploieşti, şi s-a întors, după o navetă de câteva săptămâni, la Craiova, ca secund al lui Victor Piţurcă. Bătaia peştelui e însă la postul de vicepreşedinte, rămas încă vacant după ce Geolgău a ales lucrul în mină.

■■ Cu alegerea lui Ilie Năstase ca preşedinte de onoare al lui FC Naţional (fost şi actual Progresul), clubul bucureştean are [illegible] mai galonată conducere, cu Procurorul şi cu Liţă în frunte.

■■ Deşi definitiv al lui FC Dinamo, Brătianu II face acte de frondă şi anunţă că nu se mai întoarce în viaţa lui la clubul bucureştean. Greu şi lung e drumul spre profesionism la mulţi din jucătorii noştri, ca şi la unii conducători de altfel.

■■ Pentru că, ce ai putea spune despre faptul că Andraşi, după o palmă morală spusă şi dată de George Copos, a ajuns totuşi să joace la Rapid, doar contractul acestuia fiind în pioneze, abia până la sfârşitul anului. În timp ce alţii, la jucători mă refer, indiferent cum evoluează, sunt învăţaţi numai să ceară.

■■ Aproape o întreagă echipă a părăsit plaiurile bănăţene, în timp ce „Poli" îl aşteaptă pe Băban, revenit cu gânduri mai bune din Germania, fără ca staff-ul timişorean să uite că vizează revenirea în Divizia Naţională.

■■ Multe şi insignifiante mutări prin sediul Federaţiei: „internaţionalul" s-a mutat la „competiţii", „competiţiile" la Ligă, iar Liga l-a lăsat pe preşedintele Mircea Angelescu fără birouaş. Se mişcă lumea, nu glumă, în Poligrafiei!

■■ Se acutizează, pe zi ce trece, conflictul managerial dintre George Copos şi Mircea Pascu, în timp ce prin Giuleşti şi mai departe unii joacă la două capete, uitând - voit sau nu - că nu chinta e cea mai mare carte în poker.

Cu alte cuvinte, à la turca, bre!

DZONEL ■

GLASUL ROŢILOR DE TREN 31

Cum se pierde un meci în ultimele faze, cum se obţine, după 22 de ani, o calificare în turul 2 al unei cupe europene, ăsta a fost paradoxul feroviarilor bucureşteni la Charleroi. În faţa a 12.000 de spectatori, plus cei 29 de tifosi aduşi de Mincea, după un salt de 6.000 de metri, cum scrie un neavizat de perspectivă undeva, Rapid a probat, timp de 88 de minute, că ştie să ducă un meci de calificare. Că unele piese ale lui Viorel Hizo au fost cu gândul, dacă nu şi cu picioarele, pe alte terenuri - e cu totul altă povestioară incompatibilă cu profesionismul în fotbal. A mai căzut, la Charleroi, cu zebrele, şi golul lui Ţârâ, la începutul reprizei, a mai fost, tot pe fuleul lui Ţârâ, o fază de 2-0 pentru ai noştri, când belgienii îşi luaseră gândul de la o victorie de palmares, dar finalul a fost unul demn de Rapidul de totdeauna. Când lumea ne era mai dragă, Toader a privit şaşiu la şutul unuia Balog, pentru ca tot el, ajutat de Matei, altfel fără greşeală până atunci, să îl aducă pe arţăgosul Misse Misse în faţa unui gol pe care numai şi numai Rapid putea să îl primească, în ultimele secunde.

Şi cu asta, după ce cu câteva zile în urmă devenise lider, în meciul cu numărul 1250 în prima divizie, oare după câţi ani?, Rapid, bine cravaşat de Hizo, după alţi 22 de ani, e iar în turul 2 european. E ceva, mai ales că belgienii şi-au vândut scump pielea de zebre - nu degeaba şi-au schimbat tricourile la pauză - pentru că, revenind la rândurile de început, Rapid a cam jucat la Charleroi în opt (trei, dacă nu patru jucători, arătându-se departe de stadionul Mambour). Normal, după meci, un meci privit de Bölöni şi Rednic, bucuria era cenzurată. O victorie (şi pentru coeficientul UEFA) a fost pierdută printre degete, o calificare a venit la timp pentru ca Mircea Pascu să prindă avionul de Geneva, de unde în urma tragerii la sorţi ne-am fi dorit ca Real Giuleşti să joace cu un alt Real, Real Madrid. Până la urmă ne mulţumim şi cu Eintracht Frankfurt. Şi acum? Acum ar urma, firesc şi necesar, ascensiunea pe Ceahlău, la un sprint imprevizibil, chiar dacă maratonul campionatului e abia la borna cu numărul 7.

VAI ŞI-AMAR

Am plâns cu nişte lacrimi de ziceai că o să murim de tristeţe, noi, ziariştii, la ultima conferinţă de presă a Ministerului Tineretului şi Sportului. Ce mai, sărea cămeşa pe noi, vorba lui Creangă. Ce ne-a adus în asemenea hal? Păi, vaietele domnilor Alexandru Mironov şi Nicolae Mărăşescu privind situaţia financiară a sportului. Mai mult de mila lor ne smulgeam părul din cap. Au dreptate, săracii, iată numai cazul Ordonanţei Guvernului nr. 240, publicată în Monitorul Oficial din 20 august 1994, te poate face să-ţi lei câmpii. Auziţi şi dumneavoastră, un antrenor ca Victor Mocianu, cel de la canotaj, cu găleţile de medalii, poate avea un salariu de maximum 200.000 pe lună, conform coeficientului stabilit de cei de stau zi-lumină pe scaunele din Piaţa Victoriei, mai puţin decât o bibliotecară. Mai mult, în timp ce pentru un absolvent de educaţie fizică şi sport devenit profesor coeficientul este 1,50 (în funcţie de salariul minim, vreo 123.000 lei), acelaşi absolvent dacă îşi pierde minţile şi se face antrenor este blagoslovit cu un coeficient de 0,82 la sută. După ce ne-am mai calmat, ni s-a mai domolit aleanul, ne-a venit şi mintea la cap. Stai, domnule, de ce să plâng eu de mila respectivilor demnitari? Păi nu e act al guvernului? El! Păi nu sunt distinşii membri? Sunt, sau, mă rog, unul e sigur, ăla plin. Atunci, ce-au păzit când s-a discutat şi votat porcăria asta de ordonanţă? La care un confrate mai informat m-a lămurit: erau ocupaţi, măi animalule, unul cu farfuriile volante pe la Eurocon, altul prin America, alături de fotbalişti.

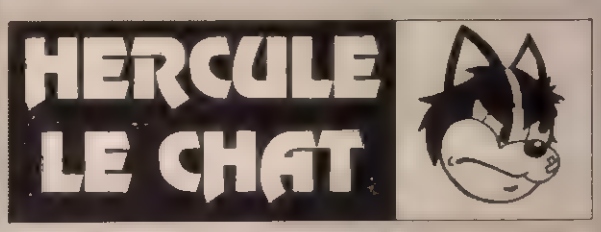

CIŞMIGIU PUSTIU

Vă veţi fi văitat, ca şi noi, că stadioanele sunt goale, nu mai vine lumea la fotbal, dar poate vă veţi fi şi consolat că-i o treabă trecătoare, vor începe meciurile bune, se vor încinge spiritele în teren că se apropie deznodământul, arbitrii nu vor mai fluiera decât „echipa în albastru şi echipa în alb", nu ca acum, „echipa gazdă şi echipa oaspete", preşedinţii vor face bani din alte alea, şi nu doar prin vânzarea jucătorilor pe alte meleaguri. Şi-atunci să te ţii afluenţă în tribune. Fraţilor, cu părere de rău o să vă pălăresc turtia! Nu mai e nici o şansă! Am fost deunăzi în Cişmigiu, la locul tradiţional al microbiştilor. Nici ţipenie! Şi dacă nici acolo nu mai vine nimeni, chiar că e de rău!

La Flacăra s-a lansat prima carte despre WORLD CUP '94

COLUMB A DESCOPERIT AMERICA, HAGI A CUCERIT-O!

❑ A fost scrisă la faţa locului, în româneşte, după „inspectarea" culiselor

Vineri, 30 septembrie, **Flacăra** ***a fost gazda lansării primei cărţi apărute în România despre Campionatul Mondial de fotbal din Statele Unite. Lansarea a beneficiat de prezenţa „cremei" gazetarilor din presa sportivă precum şi de cea a unor oameni de afaceri.*** **„Columb a descoperit America, Hagi a cucerit-o!"** - ***editată de*** **Mondograf** - ***promite să fie un mare succes; atuurile ei sunt ritmul alert, documentaţia extrem de bogată, amănuntele inedite pe care le-a aflat autorul ei, gazetarul român (stabilit la New York) Mircea M. Ionescu. Cu această ocazie s-a înregistrat şi un record de rapiditate: predată pe 22 august, cartea a reuşit să fie scoasă de sub tipar în numai cinci săptămâni.***

Mircea M. Ionescu: „Clipe de vis"

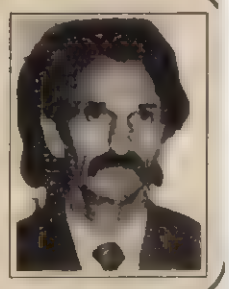

„Acesta este un eveniment deosebit în viaţa mea de gazetar. Am început să mă gândesc la această carte încă din 17 noiembrie 1993 când învingeam la Cardiff şi ne calificam pentru America. Dacă România n-ar fi strălucit, cum a făcut-o în această superbă vară americană, aş fi scris o carte în limba engleză despre Campionatul Mondial. Dar pentru că tricolorii ne-au oferit acele clipe de vis, făcându-ne mândri că suntem români, mi-am spus că nu pot să o scriu decât în limba română. Cartea a avut o istorie frumoasă. Încă din timpul campionatului aveam două oferte de publicare a cărţii, una de la un român american milionar şi alta de la o firmă mixtă româno-americană din România. Am încercat să transmit cititorului român reacţia celor plecaţi peste Ocean precum şi pe cea a americanului de rând vizavi de comportarea excepţională a naţionalei noastre de fotbal".

GEORGE ARION: „Vă întrebaţi, desigur, de ce această lansare se face la **Flacăra**. Se face aici pentru că revista noastră a iubit întotdeauna sportul - eu însumi am făcut cronică sportivă - şi pentru că, deşi nu a fost prezentă la World Cup, **Flacăra** ţine să dovedească faptul că este oricând gata să sprijine orice iniţiativă care este în folosul sportului românesc. Vă asigur de pe acum că această carte este incitantă şi îi prevăd un mare succes. Noi, editura **Flacăra**, suntem «invidioşi» că n-am putut să o publicăm..."

Dacă nu o găsiţi, cereţi această superbă carte la Flacăra (Difuzare – tel. 617.59.69). O veţi găsi, de asemenea, şi la TIB '94.

FREEDOM STAR GROUP
CONSTANTA - ROMANIA

ANCA ARION (directoarea editurii **Mondograf**, din Constanţa):

„Nu sunt om de afaceri, aş vrea să devin, dar vă mărturisesc că în momentul în care mi s-a vorbit despre existenţa unui manuscris cu acest titlu şi al cărui autor este dl **Mircea M. Ionescu**, am intuit că este o idee bună, o idee de succes. Textul, deosebit de bine structurat, este însoţit de un grupaj de fotografii inedite realizate de **Nicolae Profir** la **World Cup**".

CRISTIAN ŢOPESCU:

„Mi se pare o iniţiativă excelentă a autorului şi, mai ales, o performanţă de rapiditate în apariţia unei cărţi sportive, pe care nu ştiu dacă a mai înregistrat-o alt volum. După ce voi citi cartea, sunt convins că voi putea spune că ea reprezintă şi o performanţă de calitate întrucât Mircea M. Ionescu este un bun cunoscător al fenomenului sportiv în general şi al celui fotbalistic în special".

CONSTANTIN CHIRILĂ (director general în cadrul grupului de firme **Freedom Star**, sponsorul cărţii):

„La grupul de firme **Freedom Star** afacerile s-au împletit întotdeauna cu sportul. Noi am sprijinit un mare boxeur, pe Francisc Vaştag, dar n-am rămas departe nici de sportul rege, fotbalul. Oricum, personajul în jurul căruia gravitează această carte e Hagi, care e constănţean. De când s-a înfiinţat acest grup de firme, noi încercăm să ajutăm sportul, cultura, adică acele activităţi care nu se pot autosusţine financiar. Pe cât posibil, însă, noi încercăm să selectăm lucrurile de valoare care trebuie promovate".

Pagină realizată de ALEXANDRU ARION ■

Ultima oră **În fiecare dimineaţă, la apariţia fiecărui ziar se va intona imnul naţional!**

Ora germană

Am fost, timp de zece zile, invitaţii gu
nului german. De vizita noastră s-a ocupa
Inter Nationes, un organism cu o eficienţă
o structură remarcabile. Încă din ţară am
primit un program amănunţit, pe zile, ore
minute. Am ştiut, încă înainte de a porni
această minunată călătorie - una dintre ce
mai frumoase din câte am întreprins în
cadrul proiectului nostru **Europa pentru
România**, dacă nu cumva cea mai frumoa
oraşele în care vom poposi - München,
Frankfurt am Main, Berlin, Hamburg, Bon
oamenii pe care îi vom întâlni, probleme
pe care le vom discuta. Venind dintr-o lu
mai puţin riguroasă, cum e a noastră, am
înţeles, încă o dată, cum disciplina, ordin
punctualitatea, cuvântul dat şi, mai ales,
hărnicia pot fi coordonatele unei lărgimi
spirit remarcabile şi nicidecum o mărgini
de orizont. Şi, totodată, cum ele asigură u
mare popor o strălucită revanşă în plan
politic, economic, social, cultural, astfel î
astăzi se poate vorbi cu deplin temei des

ORA GERMANĂ
George Arion
Mihai Săndoiu

Wir sind zehn Tage Gäste der deutschen
Regierung gewesen. Unseres Besuches nahm
„Inter Nationes" an, eine Organisation beachtli
Wirksamkeit und Struktur. Bereits in der Ma
bekamen wir ein ausführliches Programm, aufg
auf Tage, Stunden, Minuten. Noch bevor wir
Zauberreise antraten - eine der schönsten im
Rahmen unseres Projektes „Europa für
Rumänien", wenn nicht sogar die Schönste - s
uns die Städte bekannt in denen wir uns aufh
sollten, die Leute, die wir treffen werden, die
Probleme die Zur Sprache kommen. Wir kame
einer weniger stramm organisierten Welt, wie
unsere ist und es wurde uns wieder einmal bei
wie die Disziplin, die Ordnung, Pünktlichkeit,
eingehaltene Wort und vor allem der Fleiß die
Koordinaten einer weiten Gesteseumfassung s
können und keineswegs eine Horizonteinengun
Und wie diese einem großen Volk eine glänzen
Revanche auf politischer, wirtschaftlicher, sow
kulturellen Ebene verstehen, so daß man heu
wahrhaftig über die DEUTSCHE SUNDE
sprechen kann.

George Arion
Mihai Săndoiu

UNIUNEA EUROPEANĂ
LA

AZI: GERMANIA

- GERMANIA
- FRANTA
- MAREA BRITANIE
- ITALIA
- OLANDA
- SPANIA
- BELGIA
- DANEMARCA
- IRLANDA
- PORTUGALIA
- LUXEMBURG
- GRECIA

Supliment Flacăra — gratuit

200 destinations, 87 countries.
With Lufthansa.

To make your trip a pleasure from the very start, take advantage of our outstanding globe-spanning connections.
With us you can reach more than 200 destinations worldwide: conveniently, dependably and economically. We look forward to welcoming you aboard.

Lufthansa German Airlines
Boulevard Magheru 18
Bucharest, Tel. 65 06 983, 65 06 766

Lufthansa

„La Bonn am înțeles și practic rolul hotărâtor al politicii interne...!"

Interviu cu AMBASADORUL ROMÂNIEI LA BONN, prof. dr. ing. FLOREA DUDIȚĂ

– Când ați fost numit în această funcție și care erau afinitățile dumneavoastră cu acest spațiu geografic și spiritual?

– Am fost numit ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în R.F. Germania în luna iunie 1993. Această însărcinare m-a onorat și m-a bucurat; de țara actuală de reședință mă leagă afinități profesionale și culturale. Înainte de a fi ales senator, în 1992 și ulterior președinte al Comisiei de politică externă a Senatului, am fost profesor la Universitatea Transilvania din Brașov, unde în perioada 1974 - 1984 am fost și rector. În această dublă calitate am avut numeroase prilejuri de a călători - în nume personal și ca lector la universitățile din Dresda, München, Berlin, Aachen, Magdeburg ș.a. În Germania am fost de asemenea de două ori bursier al Fundației Alexander von Humboldt.

Sunt și membru al Uniunii Inginerilor din Germania. Aș menționa și un element de natură strict personală: soția mea este de origine germană. După cum vedeți, „afinitățile" la care vă referiți în întrebarea dv. sunt multiple și profunde.

- Germania se află și ea, într-un fel, într-o perioadă de tranziție ca urmare a reunificării. Cum percepeți dv., de la Bonn, implicațiile, schimbările petrecute în această perioadă?

– Cred că formularea „perioadă de tranziție" nu este cea mai fericită atunci când vorbim de Germania. Mi-aș permite să vă sugerez, mai degrabă, sintagma „nou capitol al istoriei germane". Aceasta, fie și numai pentru faptul că reunificarea a constituit, chiar în perioadele cele mai tensionate ale războiului rece, obiectivul național primordial. Un argument între multe altele: în Germania occidentală de dinainte de unificare a existat chiar un minister pentru relațiile dintre cele două state germane și problematica reunificării.

Dificultățile inerente ale procesului propriu-zis de reconstituire a statului național, chiar dacă au fost mai numeroase și mai complexe decât se anticipase, nu i-au găsit pe cei responsabili nepregătiți. Aș îndrăzni să apreciez că momentele cele mai dificile pe plan politic și social „ale șocului" post-reunificare au fost deja depășite, acum guvernul și parlamentul federal concentrându-se asupra aspectelor economice în noile landuri. Aș oferi un singur element concret: dacă în 1991 transferul de mijloace financiare din diverse surse spre noile landuri totalizau 107 miliarde mărci, în anul în curs ele vor spori la 137 miliarde, iar pentru 1995 sunt prevăzute 153 de miliarde. Neîndoielnic, schimbări și evoluții au fost înregistrate nu numai pe plan economic. Poate că, cea mai complexă problematică a rămas cea socială: nivelul sensibil mai ridicat al șomajului în partea răsăriteană a federației, productivitatea mai scăzută a muncii în aceste regiuni, diferențele încă evidente în nivelul de trai al locuitorilor din fostele „vest" și „est", depășirea inerțiilor din mentalitatea oamenilor în ambele părți ale țării, fenomene cunoscute și de societatea românească

– Ne puteți prezenta în linii mari comunitatea română din Germania, precum și contactele pe care le aveți cu aceasta?

– Din datele de care dispune în prezent ambasada - și vreau să subliniez că ele pot fi incomplete deoarece cetățenii români nu mai au obligația de a comunica oficiilor diplomatice ale țării noastre prezența lor în țara de reședință - putem aprecia că numărul celor aflați legal în spațiul german se ridică la aproximativ 150.000. Primei cifre amintite i se poate adăuga numeroasa categorie a sașilor și șvabilor imigrați în diverse perioade ale ultimelor cinci decenii, al căror număr total ar putea atinge 200.000. Cetățenii de origine română din prima categorie, cât și etnicii germani din a doua categorie manifestă din fericire, în marea lor majoritate, un puternic angajament față de România. Nu rareori, atât eu cât și colaboratorii mei avem uneori posibilitatea de a constata direct, cu emoție profunzimea acestor evenimente

Orașul Rostock - odinioară unul din cele mai importante orașe - port la Marea Nordului

După cum se întâmplă și în alte țări, mulți dintre membrii cei mai reprezentativi ai diasporei românești din Germania răspund cu solicitudine invitațiilor adresate din țară de a participa direct la manifestări de prestigiu cum au fost recent Congresul medicilor de origine română din lume sau apropiata aniversare a 80 de ani de la crearea Comitetului Olimpic Român, precum și la campaniile de strângere de fonduri și ajutoare pentru programe umanitare în România. Consider că un motiv de îndreptățită mândrie pentru noi toți îl constituie faptul că numeroși români s-au realizat plenar pe plan profesional și social în țările de adopție devenind chiar, unii dintre ei, în domeniile în care activează (medicină, informatică, matematică, artă, arhitectură, sport etc.) nume de primă mărime.

– Relațiile noastre cu Germania au fost în general bune. Care a fost evoluția lor după 1989 și care este situația actuală?

– În primul rând, țin să reamintesc că România a fost prima țară din „sistemul socialist", care în 1967 a stabilit relații diplomatice cu RFG. De atunci, relațiile româno-germane au cunoscut un curs aproape permanent ascendent - cu excepția poate a ultimilor ani ai dictaturii. După revoluția din decembrie 1989, relațiile bilaterale au cunoscut un puternic reviriment, materializat între altele, în Tratatul de colaborare prietenească și partenerial în Europa, semnat la București, la 21 aprilie 1992, cu prilejul vizitei ministrului german de externe de atunci, Hans Dietrich Genscher. Pe plan economic, această colaborare este evidențiată de faptul că Germania este primul partener european al țării noastre (volumul total al schimburilor comerciale bilaterale a depășit în 1993 cifra de 1,4 miliarde mărci). Germania este, așa cum se știe, și unul dintre principalii investitori externi în economia românească

– Sunt prevăzute în viitorul apropiat întâlniri la nivel înalt ale reprezentanților celor două state?

– Da. Președintele federal dl dr.Roman Herzog, a confirmat recent că va efectua o vizită oficială în țara noastră. Având însă în vedere agenda politică germană încărcată (alegerile parlamentare la nivel înalt din 16 octombrie sunt doar momentul culminant al acesteia) este puțin probabil ca vizita aceasta să aibă loc foarte curând.

– Cum vedeți noua Germanie în contextul european actual?

– Mai este oare nevoie să amintesc impresionantul potențial economic al Germaniei, raportat atât la Uniunea Europeană - în care mulți analiști consideră Germania „locomotiva" comunitară, cât și la nivel european și mondial? Cred că nimeni nu poate uita vreun moment că Germania este demult unul din „Grupul celor 7" precum și faptul, cu deosebită semnificație pentru România, că R.F. Germania deține în acest a doua parte a anului președinția Uniunii Europene. Și în această calitate, Germania poate influența pozitiv acțiunile de politică economică ale „celor 12+4" față de țara noastră. Mă refer în acest context la încheierea procesului de ratificare de către parlamentele tuturor celor 12 membri ai Uniunii Europene ai Acordului de Asociere a România la Uniune, precum și la includerea țării noastre în cât mai multe dintre programele de asistență inițiate și finanțate de Uniunea Europeană.

– În ce fel v-a marcat timpul petrecut până acum în Germania ca ambasador al României?

– Aici la Bonn am înțeles și practic rolul hotărâtor al politicii interne în elaborarea și susținerea politicii externe a României. Am acumulat o bogată și extrem de interesantă experiență în acest domeniu, ceea ce va constitui premisa eficienței activității mele de ambasador, activitate în care contez mult pe colectivul de colaboratori cu experiență care îl conduc.

„Sunt plăcut impresionat de câtă simpatie există față de Germania"

declară AMBASADORUL R.F.GERMANIA LA BUCUREȘTI dr. ANTON ROSSBACH

- Cum priviți încercarea României de a se integra în structurile europene? Care credeți că pot fi ajutorul pe care îl poate acorda Germania, în acest sens?

- Cel mai important lucru îl constituie continuarea reformelor începute de țara dv. În acest s-au obținut mai multe succese macroeconomice, și aici mă refer la combaterea inflației, l ralizarea internă a cursului de schimb valutar și realizarea unei discipline bugetare. Eu cred România a înțeles că aceste succese din macroeconomie trebuie continuate, în colaborare cu și Banca Mondială, pe planul reformelor, adică restructurare și privatizare în industrie, deoar succesele obținute până acum pot fi consolidate doar dacă se fac realizări și în planul reform Privatizarea ocupă primul loc din acest punct de vedere și cred că ea este privită cu seriozi de către guvern. Sper ca acest proces să nu fie îngreunat de complicații politice și soci deoarece, dacă vor fi introduse prea multe puncte complicate, procesul devine el însuși prea c plicat, neprofitabil și ineficient. Trebuie realizată o apropiere de structurile europene și depăș structurilor vechi și stereotipe care mai funcționează în România. Un alt aspect important îl stituie realizarea statului de drept, care constituie cheia democrației. De asemenea, trebuie voltată o disciplină în ceea ce privește respectarea termenelor și obligațiilor, lucru care cons ie factorul cel mai important în economia de piață. Dacă România va realiza în mod serios a proces, atunci este dorința noastră să sprijinim țara dv. pe această cale.

- Care sunt întâmplările cele mai interesante care au avut loc de când sunteți ambasador România?

- Mi se pare interesant să urmăresc procesul de tranziție din țara dv. Este palpitant de urm dezvoltarea dinamicii în România. Mi se pare notabilă voința de a realiza reforma, faptul că realizat deja această reformă în planul macroeconomic, și că trebuie să realizați reforma și st tural și în domeniul privatizării, în pofida obstacolelor existente și în pofida lipsei relative de toare din partea Vestului. Noi apreciem declarațiile Guvernului României că acest proces în democrație, economie de piață, înspre Europa și relațiile cu structurile transatlantice este irevers Dorim să dăm credit politic acestor declarații, și, bineînțeles, pe măsură ce se vor adăug dovezi care să demonstreze seriozitatea lor, vom mări acest credit politic. Pentru mine es surpriză plăcută să văd câtă simpatie există față de Germania, față de democrația noastră potențialul economic, față de succesul tehnologic și de tehnologia germană în general. Acest l a constituit pentru mine un start foarte bun atunci când am preluat această funcție. De ase nea, mi se pare de remarcat că ați obținut succese notabile în planul politicii externe, în c ce privește aderarea la Consiliul Europei, asocierea la Uniunea Europeană, cu perspectiva deveni membru cu drepturi depline, aderarea promptă la inițiativa Parteneriatului pentru pace prima țară din Europa Centrală și de Est. Aceste lucruri sunt de bun augur pentru dezvolt ulterioare.

În încheiere, aș dori să vă spun că îmi place țara dv. și îmi face plăcere să fiu ambasador

dr. Dieter Senoner
la Cancelaria Senatului din Berlin:

„Suntem într-o mare oală europeană"

are este situaţia actuală a Germaniei după unificare?

FG a fost, exceptând Luxemburgul, cea mai bogată. după unificarea cu Germania de est, am căzut pe 5 şi ne-am pierdut şi iluziile că am putea repara totul ıni. Considerăm că investiţiile necesare pentru refa- infrastructurii (clădiri, poluare) sunt de o mie de mi- $. Acestea sunt sume pe care le putem aloca în 20 i. Esenţialul va fi făcut în 10 ani. Este totuşi una din situaţii istorice în care happy-end-ul e garantat. Nu repara, ce s-a stricat în 40 de ani, într-o perioadă scurtă. În acest timp mi se pare legitim faptul că anii din est se compară cu cei din vest şi nu cu Cehia Polonia. Ei au avantajul vărului bogat care poate i sume enorme, reversul medaliei fiind acela că rolul ıi sărac este unul ingrat. După euforie a urmat regre- ıcum suntem într-o fază de echilibru către partea dentă.

m 4 luni toată lumea era convinsă că va fi o cata- , oamenii însă au început să încline în favoarea lui pentru că s-au putut constata progrese. Am găsit statistici din '38 care arată faptul că partea Germaniei a devenit RDG era mai industrializată decât viitoarea De exemplu, 80% din industria de automobile se în partea de est a Germaniei. Apoi, toată partea de fost acoperită de Radioul şi Televizlunea din vest, lu-i la curent, ceea ce ne uşurează acum munca. Eu ıi am trăit până la 18 ani în Germania de est, aveam ni dincolo de Zidul Berlinului, şi teoretic, eram precum n vest, atâta doar că n-aveam sub piele Occidentul, ctele, automatismele unui occidental şi mi-au trebuit ani ca să mă pot adapta. Am făcut eforturi mari să ru în Asociaţia tinerilor comunişti. Ajuns în vest am ontactat de organizaţia politică de tineret, şi din inerţie idiot, am spus nu, nu! Evident, era reacţia cuiva deformat de o tinereţe petrecută în Germania de est.

O întreagă generaţie n-a putut beneficia de democraţie, de libertatea de a se exprima. Mama mea a participat la primele alegeri libere după reunificare, în '90, pentru că precedentele avuseseră loc în '32, când avea 17 ani. În ceea ce priveşte mentalităţile, sunt variaţii - 10-15% din populaţia din est s-a adaptat bine, de parcă ar fi cunoscut dintotdeauna sistemul capitalist. Alţii care au depăşit 40-45 de ani, sunt practic pierduţi pentru această societate, n-or să ştie niciodată ce trebuie să facă. Pentru tineri este mult mai uşor, ei înţeleg că individul are toate posibilităţile, dar şi toate responsabilităţile care decurg de aici. Ei trebuie să decidă, nu mai e nimeni care să le spună ce şi unde trebuie să facă.

– Cum îi vedeţi pe oamenii care vor o transformare rapidă?

– Evident, sunt oameni-locomotivă, care merg înainte şi riscă foarte mult câteodată. E adevărat, cei mai mulţi sunt la remorcă, dar fără această avangardă grupurile n-au cum să se mişte.

– Cum ajută Germania Estul, România?

– Germania este avocatul numărul 1, pentru deschiderea spre est şi evident, sud-est, aşa cum Franţa este avocatul ţărilor arabe din nord (Tunisia, Algeria, Maroc). În anii '20 la Berlin era o colonie rusă de 300 000 de oameni, mai mare decât comunitatea turcă de azi. Există o legătură veche - dacă vă uitaţi în anuarul telefonic, unul din trei nume este polonez. Eu am o bunică slovenă, o soţie franceză şi sunt născut la Danzig. Suntem într-o mare oală europeană unde totul a fost amestecat.

– Care este situaţia mass-media?

– Este o luptă acerbă în mass-media pentru existenţă, Berlinul fiind o piaţă închisă. Diferenţele între consumatori sunt atât de mari încât nici un ziar nu-i satisface pe toţi. Berliner Zeitung, în ciuda faptului că a primit o infuzie de ziarişti din vest, a rămas un ziar pentru cititorii din est. Se difuzează 300.000 exemplare în est şi 10.000 în vest.

În ceea ce priveşte ziarele din vest, cu cât sunt mai serioase, cu atât sunt mai greu de primit. Nu sunt obişnuiţi cu o presă serioasă. Acum, dacă te abonezi la un ziar berlinez ţi se dă un cadou (cafetieră, aparat de ras) care costă mai mult decât abonamentul. În spatele fiecărui ziar există un mare grup, fără aceste grupuri ziarele ar fi condamnate la dispariţie. Ceea ce aduce bani şi poate redresa presa este publicitatea, de aceea lupta se dă în acest domeniu.

Au dispărut ziarele de orientare politică ale partidului comunist. Există ziare de stânga sau de dreapta, dar nu sunt legate de un anume partid. Radioul şi Televiziunea n-or să înlocuiască niciodată presa scrisă.

– Ce se întâmplă cu „foştii"?

– Foştii comunişti nu mai participă la viaţa socială, STASI nu se mai joacă de-a securitatea, ei încearcă să supravieţuiască devenind oameni de afaceri, având puse de-o parte un milion, două. Germanii din est nu mai vor să audă de STASI, care de fapt nu făcea decât o discriminare între germanii din est şi vest.

GERMANIA PE SCURT

ele Gedächtniskirche - semn tinctiv renumit al Berlinului

Suprafaţa 356.854 km. patraţi

Populaţia 79,8 milioane (41,3 milioane femei, 38,5 milioane bărbaţi; mai mult de 5 milioane străini). Densitatea populaţiei: 223 locuitori pe km. patrat.

Constituţia Legea de Bază a Republicii Federale Germania, din 23 mai 1949.

Tipul de stat Stat federal constituit din 16 landuri.

Parlamentul Bundestag-ul german; alegeri libere, egale, secrete şi directe în Bundestag au fost organizate pentru prima oară în toată Germania pe data de 2 decembrie 1990. Bundestag-ul este ales pe o perioadă de patru ani.

Reprezentarea landurilor Bundesrat (Consiliul Federal); Consiliul Federal este compus din membri ai guvernelor landurilor. Fiecare land are cel puţin trei şi nu mai mult de şase voturi. Numărul total al voturilor este 68. Prin Consiliul Federal landurile participă la legislaţia şi administraţia federaţiei. Când preşedintele federaţiei este îndepărtat din funcţie, sau când funcţia rămâne vacantă prematur, funcţiile lui sunt preluate de preşedintele Consiliului. Şefii guvernelor landurilor ocupă funcţia de preşedinte al Consiliului Federal prin rotaţie, pe o perioadă de un an.

Preşedintele statului Preşedintele federaţiei este ales de Bundesversammlung (Convenţia Federală), pe o perioadă de 5 ani. Din Convenţie fac parte membri ai Bundestag-ului şi un număr egal de membri aleşi de parlamentele landurilor. Preşedintele federal reprezintă RFG în relaţiile internaţionale. Printre prerogativele sale se află şi numirea Cancelarului federal, care este ales de către Bundestag, şi a miniştrilor federali.

Guvernul federal Guvernul federal este alcătuit din Cancelarul federal şi din miniştrii federali. Cancelarul federal stabileşte liniile generale ale politicii. Între limitele fixate de aceste linii generale, miniştrii federali conduc afacerile departamentelor pe care le conduc pe propria responsabilitate. Actualul cancelar, dr. Helmut Kohl (CDU), ocupă această funcţie din 1982. El a fost confirmat în funcţie pentru a treia oară după ce coaliţia formată din Uniunea Creştin Democrată (CDU), Uniunea Creştin Socială (CSU), şi Partidul Liber Democrat (FDP) a câştigat în alegerile din 2 decembrie 1990. Actualul Guvern federal cuprinde 19 miniştri din partidele de coaliţie.

Ziua naţională 3 octombrie; ziua reunificării Germaniei.

Imnul naţional Imnul naţional german începe cu cuvintele: „Unitate şi dreptate şi libertate". A fost scris de August Heinrich Hoffmann von Fallersleben (1789-1874). Melodia a fost compusă iniţial de Joseph Haydn (1732-1809) pentru alte versuri. Se cântă numai a treia strofă

Moneda Marca germană (1DM = 100 pfenigi). Deutsche Bundesbank, cu sediul în Frankfurt pe Main, şi care funcţionează autonom după Instrucţiunile Guvernului federal, este banca centrală a ţării, şi este singura care are dreptul să emită bancnote. Banca este responsabilă pentru asigurarea stabilităţii monedei naţionale.

Sistemul economic Economia socială de piaţă. Ciclul economic este controlat de piaţă, fără nici o intervenţie centrală. Guvenul autorizează condiţiile pentru o competiţie viabilă. O economie de piaţă include libertatea consumului, libertatea muncii, dreptul de a alege o meserie şi un loc de muncă şi dreptul la proprietate privată. Dreptul de asociere liberă în sindicate şi asociaţii profesionale este garantat de Constituţie. Atât patronatul, cât şi sindicatele sunt independente în acţiunile lor faţă de guvern, respectând, însă, prevederile Constituţiei şi legilor.

Nivelul ridicat de trai rezultat din economia socială de piaţă se reflectă în existenţa unor sisteme atractive de pensionare, de asigurari sociale, asistenţă de şomaj, alocaţii pentru copii şi alte facilităţi importante. Sistemul de impozitare progresivă ţine cont de nivelul veniturilor individuale.

Infrastructura 10.672 km de autostrăzi, 44,300 km de şosele, întreţinute de Guvernul federal şi de cele ale landurilor. O reţea de căi ferate de 44.000 km. Întreţinută de Căile Ferate. Mai mult de 6.800 km. canale fluviale interne. Cel mai mare port din interiorul ţării: Duisburg. Cele mai importante porturi maritime: Hamburg şi Bremen la Marea Nordului; Kiel Lubek şi Rostok la Marea Baltică

Ramuri economice importante Industria auto, inginerie mecanică, inginerie electrică, industrie chimică şi farmaceutică, industria fierului şi oţelului (prelucrare).

Comerţ exterior În 1991, importurile Germaniei au totalizat 545.000 milioane DM, iar exporturile peste 666.000 milioane DM. Partea care revine fostei RDG este de 11.300 milioane DM a import şi 17.900 milioane DM la export. Cei mai importanţi parteneri de afaceri ai Germaniei sunt: atât la import cât şi la export, Franţa; la export: SUA, Italia, Olanda, Anglia; la import: Olanda, Italia, Belgia, Luxemburg, SUA.

Berlin - Castelul baroc Charlottenburg

„HOECHST se află într-o perioadă de restructurare"

ne-a declarat Giselher Sommer

- Vorbiţi-ne despre concernul Hoechst, vă rugăm. Care sunt activităţile lui principale? Cum le caracterizaţi?

- Concernul Hoechst a luat fiinţă în secolul trecut. Numele lui provine de la localitatea în care se află. Domeniul de activitate este chimia. De-a lungul timpului, Hoechst a încercat să facă viaţa localităţii să graviteze în jurul lui. Există în localitate familii care au dat generaţii de muncitori pentru noi. Din acest motiv ne-am simţit datori să nu oferim oamenilor doar locuri de muncă, ci şi o viaţă culturală.

În cazul concernului Hoechst, aproximativ 20% din bani provine din producerea medicamentelor. Fabricarea unui medicament este o operaţie foarte elaborată. Dacă, de exemplu, se hotărăşte fabricarea unui medicament pentru afecţiunile cardiace, în primul rând sunt testate în jur de 10.000 de substanţe pentru a afla dacă sunt potrivite. Dintre acestea doar 1-2 sunt acceptate în final. După ce a fost găsită substanţa de bază, procesul de elaborare a medicamentului, până în clipa în care acesta ajunge în forma finală, este de 10-12 ani. În acest timp se cheltuie o sumă între 500-700 de milioane de mărci. Dacă firma are ghinion, după câteva sute de administrări se observă că există un efect secundar care nu a fost depistat în timpul testărilor, iar produsul este scos de pe piaţă. Acest risc asumat trebuie neutralizat prin alte activităţi, lucru posibil doar într-o uzină mare. La fel se pune problema şi în cazul insecticidelor şi substanţelor pentru agricultură.

Asta înseamnă că, pentru a lucra în acest domeniu, trebuie să te orientezi pe plan internaţional, în scopul scăderii factorului de risc.

- Care este structura uzinei?

- În momentul actual concernul se află într-o perioadă de restructurări. Până acum a fost un grup mare, cu 16 secţii, având o scară ierarhică impresionantă. Centrala a fost aici, la Frankfurt. Ne-am decis că este nevoie de schimbări. Secţiile mai există, dar sunt descompuse în mici unităţi autonome care au echipe formate din cercetători şi controlori financiari. Ideea este că o echipă mică se poate informa mai rapid şi este mai eficientă. Informaţiile nu mai trebuie să străbată toată ierarhia până la vârf. Echipele pot acţiona, în acest fel, rapid.

- Aţi pomenit de restructurare. În ce stadiu se află? Şi cât vă costă o astfel de restructurare?

- Suntem o instituţie care are o cifră de afaceri de aproximativ 46 de miliarde de mărci. Suntem prezenţi în mai mult de 120 de ţări şi producem în 60 dintre acestea. În 16 ţări avem centre de cercetare. Avem în total 172.000 salariaţi. La această mărime este foarte greu să se coordoneze activitatea tuturor fabricilor dintr-un singur loc. Cineva a numărat produsele firmei Hoechst şi a ajuns la cifra de 40.000 de produse. Cele mai multe necesită un timp îndelungat de pregătire şi nu are sens să ai nişte căi foarte lungi de decizie şi de informare. Se impune, deci, ca acestea să fie scurtate. Prin această restructurare sperăm să desfacem colosul care nu are contact cu piaţa în mai multe unităţi în care să existe câte un reprezentant din fiecare domeniu: o persoană care să se ocupe de producţie, una pentru vânzări, una pentru marketing etc. Astfel, contactul cu cumpărătorul este direct, iar informaţiile şi deciziile urmează o cale mai simplă şi mai rapidă. Oamenii sunt atât de bine instruiţi, încât sunt apţi de a lua hotărâri la faţa locului. Nu toate informaţiile trebuie să ajungă la vârf, ci numai necesarul de informaţie.

- Ce ne puteţi spune despre protecţia mediului?

- Este un domeniu care ne preocupă foarte mult. De exemplu, dacă o acţiune devine prea costisitoare din punct de vedere al protecţiei mediului, atunci se renunţă la ea, deoarece produsul fini avea un preţ foarte mare şi ar dev nerentabil. Această filozofie a întreprinc se realizează printr-o anumită struct Avem în jur de 700 de specialişti care ocupă de protecţia mediului. Există multe domenii care ţin de protecţia me lui: cel care ţine de produs şi cel care de procesul de producţie. În procesul producţie avem de-a face cu reacţii mice, de pe urma cărora se obţine un p dus dorit, dar şi produse secund Intenţia noastră este de a modifica pro sul de producţie în aşa fel încât reducem pe cât posibil produsele nedo şi, pe de altă parte, încercăm să dăr întrebuinţare şi acestor produse secund Bineînţeles, nu toate substanţele se refolosi. Aici intrăm în domeniul practi protecţiei mediului: deşeurile treb îndepărtate, apa curăţată. În ultim decenii accentul s-a pus pe îndepărta deşeurilor. Aceasta este o operaţie cos toare. De exemplu curăţarea apei cc foarte mult, în consecinţă încercăm s poluăm cât mai puţin pentru a avea puţin de curăţat. Programul nostru de p tecţie a mediului a durat ani de zile p a fost pus la punct şi, în continua căutăm să-i aducem îmbunătăţiri.

For a new quality of growth.

Hoechst's commitment is to create products, technologies and processes which improve the quality of life, protect the environment and save the earth's limited resources. Only the most innovative thinking and a strong commitment to research and development can help us realize this goal.

Hoechst today is exploring areas of activity which extend far beyond the classical fields of chemistry.

This applies to the diagnosis and treatment of diseases as much as to the key technology of materials or the broad field of communications technology. Above all it has led to original solutions in raw materials recycling and environmental protection.

®Hoechst High Chem

A total of nearly 170,000 people in more than 120 countries around the globe contribute their knowledge, skills and ability for finding ways to achieve a new quality of growth to benefit our world. That is what Hoechst High Chem is all about.

Hoechst Aktiengesellschaft
D-65926 Frankfurt am Main
Germany

Hoechst

R 11481 RO

În România
m fost poetul german,
ici sunt poetul român"

:um vă simţiţi, dle Frieder Schuler, festivalul pe care l-aţi organizat la

Mă simt bine că m-am întors la hen şi mi-e dor să mă întorc iarăşi la

um se împacă aceste două mari cen- e lumii?

ie împacă foarte bine. Vedeţi, inte- alii, când stau de vorbă, povestesc de lin Toscana, căsuţa din Franţa de sud a ce este la modă - eu am vila mea ansilvania. Sună atât de frumos! Mai decât dacă aş spune că am o vilă în ana.

aideţi să recapitulăm, pentru cei care iu, încă, cum aţi ajuns la München.

am plecat din România în 1976. Am ut repede paşaportul deoarece marele or Günther Grass s-a ocupat de cazul după ce al treilea volum de poezii nu mai putut apărea la Editura Albatros. nul conţinea poezii care se ocupau de triţia saşilor de pe harta ţării, de ple- a, din mai multe motive, a saşilor din ânia. Să fie foarte clar, nu ne-a gonit ni din România, nici un

nu a fost obligat să . Este foarte urât când care au convingeri ce de dreapta se nesc aici şi afirmă că nii i-au gonit din ţară. ta este un neadevăr. au dus-o chiar mai bine t românii, deoarece au t ajutor din afară. Aceste aţii sunt făcute de cei vor să-şi liniştească tiinţa, de cei care se vinovaţi că şi-au părăsit Eu am vrut să plec din pentru că era un oraş mic. Am vrut să merg nea mare. Mi-a fost clar am plecat din Sibiu, cum mi-a spus şi un en, regizor: „Frieder, fii ; aici eşti cel mai mare, ünchen o să fii cel mai l-am răspuns: „Da, dar ir să fiu mic între cei decât mare între mici, la Sibiu". Întâi am plecat lonn, unde am locuit ani şi unde mi-a apărut nul de poezii „Paşaport 'u Transilvania", con- d poeziile care nu au să apară la Editura tros. Aici mi-am dat ia că poeziile scrise în ânia aveau efect acolo, iici nu. Aşa că am scos poeziile în care atacam ânia, deoarece nu mi părut corect să stau în nania şi să scriu împotri- omâniei. Pot să vă spun u am dat nici un interviu uropa liberă şi nu am cat nici un articol triva României. Hai să n diferenţa între comu- şi această ţară, oamenii ei. Am fost bat: „Cum ai trăit sub dictatura lui işescu?". Am răspuns: „Interesant· am trăit; cele mai frumoase fete sub dictatura lui Ceauşescu le-am sărutat, cele mai frumoase sticle de şampanie atunci le-am deschis" Viaţa a fost frumoasă. Toţi aşteaptă să spui ce groaznic a fost, de parcă am stat sub bici. Nici gând. Şi aceasta cred eu că este un mare merit al românilor: că nu s-au lăsat. Cum a spus marele Eliade, mithos-ul românilor nu se poate distruge. Românii s-au retras în mitologia lor şi au ieşit iarăşi. Este adevărat, puţin schimbaţi. Dar să revenim la saşi şi la situaţia lor în România, care nu putea fi comparată cu situaţia nemţilor din Polonia sau Cehoslovacia. Saşii au dus-o bine în România. Eu am trăit într-un sat în care tatăl meu a fost preot. Am putut vorbi nemţeşte. Acest lucru a fost unic în lume: că românii au dat voie să fie şcoli de limba germană, ziare în limba germană. Acestea sunt lucruri care nu trebuie uitate. Cât de toleranţi au fost românii cu nemţii, nemţii care pierduseră războiul şi cu care puteau să facă ce doreau.

Această convieţuire a fost unică timp de sute de ani, iar aici în Germania saşii - şi eu - aici simţim cât de mult suntem români. În România am fost poetul german, aici sunt poetul român. Şi mentalitatea: eu stau cu saşii, iar aceştia spun: „Măi, Germania asta e fantastică. Dacă erau mai mulţi români era şi mai bine".

- De ce ai dorit să faci acest festival?

- Este un vis al meu. În această casă tatăl meu a fost preot, iar în anii '40 mama mea m-a născut pe mine. Casa a stat mult timp goală. Eu am închiriat-o de la Biserica Evanghelică, am restaurat-o şi acum vreau să-i dau viaţă, să existe mişcare în ea. Acesta este un lucru tipic bavarez. Eu am chemat oamenii, iar ei au venit. Au fost mulţi oameni mari. Într-un ziar din Braşov scria: „Va veni timpul când Caţa va deveni un test pentru artişti. Îşi vor pune întrebarea: sunt chemat sau nu sunt chemat? Vedeţi, aşa se stabilesc legăturile, se cunosc oamenii. Dar vă spun, principala intenţie a fost ca aceşti oameni să cunoască ţara noastră, să vadă că este o ţară ca toate celelalte. Cel mai frumos lucru este că toţi s-au simţit foarte bine. Preotul ortodox chiar a binecuvântat autobuzul la plecare.

- Dar poetul Frieder ce mai face?

- Scrie scenarii, că din poezii nu trăieşte.

- Şi omul de afaceri?

- Eu sunt un prost om de afaceri. Dacă mă gândeam la afaceri nu făceam festivalul, pentru că nu mi-a adus nici un câştig. Ocupaţia mea în lumea afacerilor este de a duce oameni de afaceri acolo unde este nevoie de ei, în România. De exemplu, hotelul din Sighişoara. Primarul din Sighişoara mi-a spus că este nevoie de un hotel pentru că vin mulţi turişti care consideră acest oraş ca fiind al lui Dracula. Aşa că am adus un om de afaceri.

În Caţa vreau să fac un festival anual. Şi în afară de asta, vreau să organizez în cursul anului, o dată pe lună, o seară de concert, de exemplu. Aduc un pianist, sau un poet care să-şi citească lucrările. Sigur, se poate dormi, mânca.

- Ce înseamnă numele satului?

- În germană se numeşte Katzendorf (Satul pisicilor). Este o poveste tristă. Demult turcii au atacat satul şi au ucis toţi oamenii. Cei care au trecut pe acolo au găsit numai pisici. De aici vine numele satului.

- În ce fel vă simţiţi transformat de cei 18 ani petrecuţi aici?

- M-am schimbat foarte puţin. Ar fi trebuit să devin ceva mai mult neamţ la capitolul afaceri. Filmele pe care le-am făcut sunt frumoase, dar nu sunt filme cu succes de casă. Dacă trăieşti aici, trebuie să faci lucruri care te duc, aici, mai departe. Dar pe mine nu mă interesează acest aspect. Un articol în **Flacăra** înseamnă la fel de mult pentru mine. Despre Festivalul de la Caţa s-a scris în ziare germane, dar au apărut pagini şi în **Flacăra** pe care le-am arătat aici, iar oamenii au fost impresionaţi. Ştiu că Ambasada Germaniei de la Bucureşti a cumpărat 10 exemplare din **Flacăra** pentru documentare. Nici nu am vrut să mă transform. Cei care s-au transformat nu au devenit ceva mare aici. Nemţii nu sunt neapărat poporul pe care să-l copiez. Ei ştiu să lucreze, ştiu să facă Mercedes. Eu am o mentalitate estică, mentalitate care este legată foarte puternic de spaţiul mioritic şi când îmi spun „Şi dacă ramuri bat în geam/Şi se cutremur plopii/E ca în minte să te am..." am o bogăţie în mine la care ţin, dar să părăseşti o patrie ca să iei o alta... de unde ai garanţia că găseşti altă patrie? Un fapt interesant este că românii s-au acomodat în Germania mai bine decât saşii. Saşii veneau cu speranţă, era o repatriere pentru ei, dar nemţii nu i-au primit aşa. Şi atunci au văzut că germana lor sună arhaic. Iar românii au învăţat mai repede germana şi s-au acomodat mai repede... După mine, cel mai preţios lucru pe care îl au românii este mentalitatea lor toleranţa. Să luăm de exemplu războaiele. Românii nu au dus decât războaie de apărare, niciodată de agresiune. Mulţi spun că românii sunt leneşi, puturoşi. Dacă mie îmi spune un neamţ aşa ceva, îi răspund: „OK, dar pentru că sunt puturoşi nu faceau un Auschwitz". Dar nemţii au făcut. Cu toată punctualitatea şi cu toată corectitudinea, au făcut. Sub Antonescu, România a fost singura ţară aliată cu Hitler care nu a predat evrei. Au fost pogromuri locale, dar nu ca în Ungaria.

- Dar care este părerea dv. despre Germania?

- Germanii sunt un popor care după al doilea război mondial a trăit altfel decât înainte. Nemţii trăiesc un mare complex, complex care este cuvântul Auschwitz. Ei au pierdut un război şi după terminarea acestui război au aflat ce a făcut o clică de fascişti în numele poporului. Acum se întâmplă ceva foarte ciudat: acest popor care a pierdut un război a cucerit lumea economic. Fapt este că nemţii au luat foarte în serios istoria. Nu există ziar sau post de televiziune german care să nu amintească zilnic despre ce a fost în război. Republicanilor de dreapta, care afirmă că trebuie să ridicăm capul şi să nu ne mai simţim vinovaţi de ce s-a întâmplat, fostul preşedintele Weisaecker le-a spus: „Bine, suntem iarăşi o ţară care a cucerit, suntem mândri de ce am făcut, dar trebuie să trăim cu istoria noastră. Istoria aceasta este că a fost un Hitler care a nimicit un popor din cauză de rasă". Stalin a ucis mai mulţi oameni decât Hitler, dar Stalin a ucis din motive ideologice. Asta poţi să înţelegi. Dar să ucizi din cauze rasiale, asta nu se poate înţelege. Nemţii trebuie să trăiască cu această vină şi sunt convins că ei realizează acest lucru. Fascismul nu va mai apărea în Germania. Nemţii, din fericire, s-au vindecat. Neo-naziştii sunt puternic mediatizaţi, dar în realitate nu reprezintă nici un pericol. Vă spun, nemţii au învăţat din istorie. Un Hitler nu mai are şanse aici.

Am fost fascinat dintotdeauna de romanul poliţist

☐ În căutarea adevărului cu scriitorul Frank Göhre

- De unde sunteţi, dle Göhre?

- M-am născut în zona Ruhr, la Bohun. Am lucrat ca librar, în edituri, ca tipograf. Din 1981 am început să trăiesc din scris, şi tot de atunci m-am stabilit în Hamburg. Nu-mi pot câştiga existenţa ca scriitor, aşa că sunt jurnalist pentru radio şi televiziune. În principal scriu scenarii de film şi pentru televiziune.

- Hamburg-ul este un mediu propice şi criminalităţii, dar şi celor care scriu despre ea. V-a oferit acest oraş situaţii pentru romanele dv., tipologii de personaje?

- Am fost fascinant de romanul poliţist dintotdeauna. Chiar în primele mele volume există momente de factură poliţistă, este adevărat, în plan secund. Pe de altă parte, rata criminalităţii în Hamburg este foarte ridicată. Hamburg-ul poate constitui un „exemplu" în această privinţă. Pe mine mă interesează în primul rând crima organizată şi acea parte a poliţiei care este implicată în ea, mai ales în cartierul Sankt Pauli. Ca nou-venit în acest oraş am fost atras de istoria lui, de influenţa pe care crima organizată o are asupra oamenilor şi de influenţa pe care o exercită cartierul Sankt Pauli.

- Care au fost mentorii dv.?

- Am fost influenţat de romanul poliţist american, în special. Scriitorii despre care pot spune că m-au influenţat sunt Jerry Oster, McBain, iar dintre cei europeni, Valeau.

- Dar Chandler, Chase?

- De Chandler am fost interesat doar din punct de vedere stilistic, nu şi tematic.

- Ce ton adoptaţi în scrierile dv. unul umoristic, sau unul direct, sever?

- Personajele romanelor mele sunt trei poliţişti care luptă împotriva crimei organizate. Există şi un plan al vieţii particulare a celor trei poliţişti. Tonul cărţii este direct, mai puţin umoristic. Ultimul meu roman, „Sankt Pauli noaptea" are o structură diferită de celelalte. Este o carte inspirată de cartea lui Arthur Schnitzler, „Cercul". Sunt povestiri scurte, iar personajele secundare din unele dintre povestiri devin personaje principale în altele.

- Din câte mi-am dat seama, această carte este construită pe mai multe poveşti şi pe ore.

- Acţiunea cărţii se petrece într-o singură noapte, în Sankt Pauli. Ideea romanului este că adevărul are mai multe feţe, iar aceste feţe sunt zece personaje care, într-un fel, se luptă unul cu altul.

- Pentru a scrie este nevoie să cunoşti toate straturile societăţii de la cele de jos până la cele mai de sus. Cum reuşiţi să căpătaţi experienţa necesară scrierii romanelor?

- Locuind în acest oraş, în timp, am început să cunosc clasele sociale. Mi-am făcut cunoştinţe în diverse medii, oameni cu diverse meserii. Chiar în casa în care locuiesc m-am împrietenit cu un poliţist. Am cunoscut avocaţi şi judecători, iar prin publicarea cărţilor mele mi-am lărgit cercul de cunoştinţe, din acest mediu, ba chiar am avut posibilitatea să le iau interviuri, unele dintre ele plătindu-le. O dată cu publicarea primei mele cărţi, oamenii din Sankt Pauli s-au simţit flataţi, în special pentru că se scrie despre cartierul lor, şi m-au căutat pentru a-mi povesti şi alte întâmplări.

- Nu a fost periculos să vorbiţi cu ei?

- Ba da, pentru că, dacă pentru un cititor oarecare romanul reprezintă doar o lectură interesantă, pentru hamburghezi el vorbeşte despre lucruri cunoscute şi personajele pot fi descifrate, identificate. Eu rămân undeva în margine, deoarece nu am descris niciodată opoziţia bine - rău. Poliţia şi criminalii nu au aceste adjective şi, într-un fel, aceste personaje se întrepătrund. Astfel, mulţi dintre ei s-au simţit reprezentaţi în mod realist în romanele mele.

- De obicei porniţi de la un caz real sau de la unul imaginar construit pe baza experienţei acumulate?

- Pornesc de la un caz real pe care îl dezvolt. Se întâmplă să revin asupra textului, iar rezultatul este o scrisoare foarte realistă.

- Ce credeţi că este romanul poliţist, o literatură de frontieră, o literatură propriu-zisă sau, aşa cum o socotesc unii, nonliteratură?

- Eu scriu şi despre romanul poliţist şi îl consider, deci, literatură. Critic romanul poliţist folosind metodele criticii literare, adică mă opresc la stil, dramaturgie, personaje, modul în care ele sunt dezvoltate.

- Personal, în virtutea faptului că şi eu reprezint această literatură, consider că există romane poliţiste care fac parte din literatura de bună calitate, însă există romane poliţiste lipsite de orice valoare din punct de vedere literar.

- Şi eu fac această distincţie, şi sunt de acord că există romane poliţiste care nu au valoare literară, dar din punct de vedere genului literar, consider că cel poliţist aparţine literaturii. Să luăm, de exemplu, marii autori americani de romane poliţiste, cum ar fi Dashiel Hammet.

- Da, dar aceşti scriitori erau dublaţi şi de o cultură generală impresionantă.

- Şi în cazul meu bagajul de cunoştinţe ocupă un loc important. Am lucrat ca librar, iar apoi ca lector într-o editură. Experienţa acumulată mi-a fost de un real folos în meseria de scriitor. Opinia generală este că romanul poliţist este literatură facilă şi uşor de produs. Eu nu-l consider aşa. Este multă de muncă şi este nevoie de pasiune pentru a scrie un roman poliţist.

- Ce viitor vedeţi acestui gen literar?

- În Germania îi prevăd un viitor de umbru, deoarece este un gen care este luat în serios, pe de o parte, iar de alta, nu există scriitori de valoarea celor din alte ţări. Un alt motiv îl constituie şi faptul că în Germania, genul poliţist nu are tradiţie şi că se face permanent distincţie între literatura uşoară şi cea adevărată. Această distincţie nu există în alte literaturi, unde un Graham Green sau John Le Carré sunt priviţi ca mari scriitori. De exemplu, acum 7 ani am organizat o seară de dezbateri la care au participat scriitori din Germania, Spania, Olanda, Austria, Suedia. Scriitorul suedez a afirmat că în ţara lui nu se face diferenţă între genurile literare, şansele de a primi acelaşi preţ pe un roman poliţist ca şi pe o carte aparţinând altui gen literar sunt mari. În Germania este însă altă situaţie. Aceasta s-ar putea schimba dacă romanului poliţist i s-ar acorda mai multă atenţie şi dacă critica s-ar ocupa mai mult de acest gen.

Frankfurter Allgemeine Zeitung

☐ Abonamentele reprezintă mai mult de jumătate din încasări

Konrad Schuller, redactor la secţia de politică externă la **Frankfurter Allgemeine Zeitung** sau FAZ cum i se spune pe aici, s-a născut la Braşov şi a emigrat în 1976 în Germania. De la domnia sa aflăm că FAZ este scris doar de redactori, colaboratorii nefiind acceptaţi pentru a menţine încrederea cititorului neatinsă. Alte lucruri interesante despre unul dintre marile cotidiane europene, în rândurile de mai jos.

- Pentru început, vă rugăm să ne vorbiţi puţin despre ziarul Frankfurter Allgemeine Zeitung. Ce fel de ziar este? Cum este structurat? Cui i se adresează?

- Frankfurter Allgemeine este, probabil, cel mai important ziar de centru-dreapta din Germania. Ziarul se adresează preponderent intelectualilor care sunt interesaţi de politică, economie, cultură. Acestea sunt cele trei segmente principale ale ziarului. Avem un tiraj de aproximativ 400.000 exemplare şi ne situăm, din acest punct de vedere, pe unul dintre primele locuri între ziarele naţionale. Există ziare cu tiraj mai mare, dar acestea sunt regionale. Ziarul aparţine unei fundaţii. În fond, noi nu depindem de nimeni. Nu există un interes economic în acest ziar, şi de asemenea nimeni nu câştigă de pe urma lui. Câştigurile obţinute revin ziarului şi altor publicaţii aparţinând aceluiaşi grup, cum ar fi Neue Zeit, din Berlin, ediţii de cărţi etc. Frankfurter Allgemeine rămâne, însă, cel mai important din grup şi cel mai profitabil.

- Câţi oameni lucrează la această publicaţie?

- Avem în jur de 200 de redactori, 100 de corespondenţi şi câteva sute de angajaţi tehnic.

- Aveţi spaţiu publicitar? Dacă aveţi, cât anume din ziar ocupă?

- Da, avem. Nu ştiu exact care este procentul ocupat de publicitate, dar financiar este sursa noastră principală de venituri. Pe primul loc la acest capitol se află rubrica de oferte de serviciu.

- Cum se desfăşoară o zi din activitatea dv.?

- Eu fac parte din grupul de 12 oameni care coordonează activitatea ziarului. În primele două ore ale fiecărei zile citesc ziarele şi ştirile de la agenţiile de presă, încercând să-mi fac o idee despre ce subiecte vor avea prioritate în acea zi şi cine va scrie. Apoi, iau legătura cu corespondenţii de presă. După toate acestea îmi contactez colegii şi stabilim împreună care sunt ştirile de importanţă maximă, ce vor ocupa prima pagină, care va fi tema zilei, ce ştiri vor ocupa pagina a treia, care în presa germană este pagina de editoriale şi de ştiri de importanţă deosebită. Sistemul pe care îl folosim pentru a lua aceste hotărâri este unul asemănător cu bursa. Zilnic, unul dintre cei 12 redactori are rol de moderator, adună opţiunile celorlalţi şi apoi face o listă de propuneri, care este dezbătută, ajungându-se la o primă soluţie, care poate fi schimbată în cursul zilei în funcţie de evoluţia evenimentelor.

- Vânaţi „bombe"? Căutaţi ştiri senzaţionale?

- Nu. Credem că acest lucru implică un risc foarte mare, iar cititorii noştri vor să aibă siguranţa că ceea ce citesc este cât se poate de exact. Poziţia pe care o ocupăm în rândul celorlalte ziare nu se datorează ştirilor de senzaţie. Cititorii noştri sunt avocaţi, medici, persoane care vor o informare corectă, la obiect, nu senzaţional. Există persoane care consideră că este un ziar plicticos. Poate fi adevărat, dar subliniez, FAZ este un ziar de informare.

- Aveţi abonaţi?

- Cea mai mare parte a ediţiei se vinde prin abonament. Datorită acestui lucru ne permitem să fim „plictisitori". Abonamentele reprezintă mai mult de jumătate din încasări.

Hamburg
Arcadele Alster

TAROM

40 Jahre Erfahrung, Professionalismus und traditionelle rumänische Gastfreundlichkeit

40 JAHRE
1954 - 1994

Eine reife Gesellschaft, die durch Strebungen und Leistungen immer jung sein weiss
Moderne Flugzeuge
Regelmässige Flüge an 42 Bestimmungsorte, auf 4 Kontinente
Beste Flugverbindungen zwischen Rumänien und der ganzen Welt
Dienste an Boden und Bord, die wir ständig Ihren Bedürfnissen und Ihrem Geschmack anzupassen versuchen

Für weitere Auskunft, Buchungen und Verkauf
wenden Sie sich bitte an die TAROM -
Geschäftsstellen im In-und Ausland

Domnul Michael Schmidt, Director General al S.C. Automobile Bavaria SRL, Importator General BMW AG România:

Plăcerea de a conduce un BMW

– Unde sunteţi născut dle Schmidt?

– În zona Rupea, lângă Braşov. Am 34 de ani şi am plecat din ţară în 1981.

– Ce aţi făcut între timp în Germania?

– Facultatea de Electrotehnică la München, unde m-am şi stabilit. Apoi, am lucrat la Siemens într-o secţie de automate pick-and-place pentru roboţi. Fiind nişte produse noi şi foarte cerute, în trei ani am văzut, practic, toată lumea. A fost greu, eram singur, dar aşa m-am călit.

În paralel, încă din studenţie, având o chemare şi spre domeniul social m-am ocupat de problemele etnicilor germani plecaţi din ţară. În 1986 eram ales preşedinte al saşilor din München. Am fost implicat şi în activitatea de ajutorare a etnicilor germani din România şi înainte şi după 1989.

– În ce a constat această activitate după 1989?

– La începutul lui 1990 mi s-a propus şi am acceptat să coordonez toate proiectele de ajutorare pentru România. Astfel, s-au dotat 79 de comunităţi (sate, oraşe) cu minimum de aparatură de birou, cu biblioteci cu cărţi germane. S-a construit un azil de bătrâni cu 30 de paturi în zona Rupea. S-au adus autobuze pentru şcoli, s-au restaurat bi[illegible]rici.

– De ce aţi făcut aceste lucruri?

– Visul meu este să dispară acest decalaj economic între Est şi Vest. Fireşte, nu peste noapte. Vreau să fiu o punte. Pe de altă parte, îi îndemn pe saşi să nu mai plece, pentru că aici sunt mai multe şanse de dezvoltare decât în Germania, unde reunificarea a dus la un şomaj mai mare, la extremişti şi chiar la neacceptarea etnicilor din Est. Sunt mai greu înţeles când le spun că e mai bine să rămână în ţară. Eu stau aici peste 80 la sută din timp. Mi-am adus şi fratele, în ciuda opoziţiei părinţilor.

– De ce BMW? Cum aţi ales-o?

– Am vrut să aduc o firmă serioasă. Fiindcă fratele meu a lucrat în domeniul auto, am avut această şansă cu BMW, împreună cu doi asociaţi din Germania, de a prelua reprezentanţa generală a acestei firme la noi, din 1.04.1994. Puterea de cumpărare este încă mică, dar vor apărea oameni cărora să le placă să conducă BMW-uri.

– Ce aţi reuşit să faceţi în aceste câteva luni de funcţionare?

– Avem deja un service; am cumpărat un teren de 20.000 mp între Băneasa şi Otopeni unde începând cu a doua jumătate a lui 1995 va funcţiona un centru de importator, construit de 3 firme germane după proiecte BMW AG. Este o investiţie de circa 2 milioane de mărci.

– Dar BMW-ul cum v-a ales?

– Experienţa mea germană şi românească, experienţa fratelui în domeniu şi dorinţa noastră de a investi în România.

– Câte automobile aţi dori să vindeţi în România?

– Ne-am propus 32 în 1994, 105 în 1995 şi 200 în 1996. Menţionez că în Bulgaria s-au vândut 400 în 1993.

– Aveţi nemulţumiri vizavi de legislaţie?

– Da, de exemplu, peste 1800 cc se percep accize 50% în loc să se întâmple lucrul acesta pentru 1300 pentru protecţia produselor româneşti.

– Care mai este imaginea României în Germania?

– România are încă un nume rău acolo, din cauza [illegible] mâini de români care fac prostii. Nemţii aruncă asta spatele tuturor. Este tipic german.

– Ce oferiţi şi la ce vă aşteptaţi din partea românilo care lucraţi?

– Dau poate prea mult. Le dau şi două şanse. Mă aş la bunăvoinţă şi respect faţă de munca pe care o fac, [illegible] aici, la mulţi, nu există.

– Cui vă adresaţi cu oferta dv. de automobile BMW

– Segmentul este destul de limitat: corpul diplomat firmele străine, firme româneşti puternice, instituţii guvernamentale (pentru care avem preţuri speciale).

– Dintr-o discuţie anterioară am înţeles că reprezenta Fundaţia Messerschmitt în România. Despre ce este vor

– Este cea mai mare fundaţie cu capital privat Germania care alocă bani pentru restaurare şi conserva monumentelor istorice. Astfel, s-a aprobat suma de 2 lioane de mărci pentru renovarea Bisericii din Deal Turnului Cositorarilor, amândouă din Sighişoara. Şi, pro bil, că vor urma şi altele. Dacă ne vom cunoaşte int sele... Pentru că, Fundaţia Messerschmitt ar dori să noveze o clădire veche şi părăginită dată în „administra Direcţiei Monumentelor Istorice pentru a o transfo într-un centru cultural al Sighişoarei şi cu o opţiune [illegible] o cumpăra pentru fundaţie, ca sediu, când se va putea Germania asemenea clădiri se fac cadou pentru a fi p la punct. În ziua de 3 octombrie, preşedintele Fundaţie dr. Hans Heinrich von Srbik vine în ţară şi pentru acea problemă care nu se rezolvă de luni de zile. Implica unui refuz sunt lesne de imaginat.

NOUL BMW SERIA 7 (ELEGANŢĂ + PUTERE)⁷

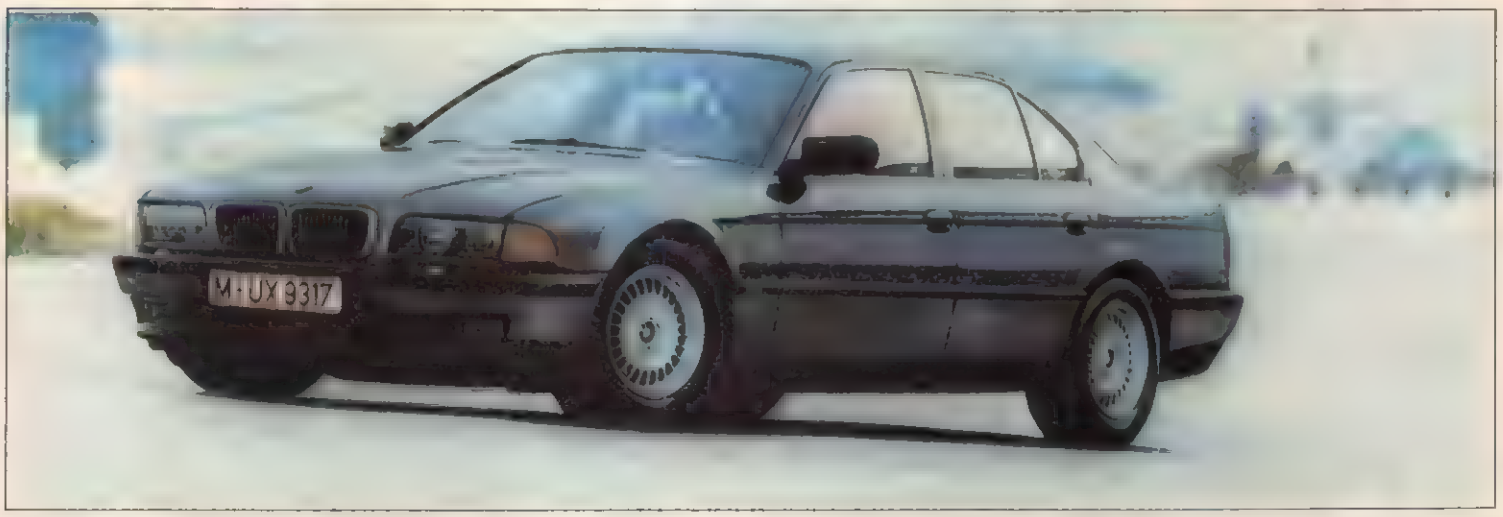

Limuzinele de lux au reprezentat întotdeauna privilegiul oamenilor cu vocaţia succesului. Noua serie 7 BMW, ieşită pe porţile uzinei din München în mai 1994, se adresează unei elite mult mai restrânse: autodidacţii cultului automobilistic. Interiorul generos, panelat cu lemn, comenzile electrice, tapiţeria din piele, computerul de bord, precum şi multe alte dotări de bază sau opţionale, conferă habitaclului un styling exclusivist, ce nu se poate confunda.

Motoarele V8 şi V12 (disponibile din toamna acestui an), cu puteri cuprinse între 218 CP şi 325 CP, ce echipează „navele amiral" BMW 730i, 740i şi 750i (posibil de comandat din toamna acestui an), reuşesc să simuleze, în condiţi de nervozitate accentuată, senzaţia unei catapultări.
De aceea, persoanele cu ritm cardiac perturbabil care se află în faţa unui volan cu numele BMW şi prenumele şapte sute, sunt invitate la moderaţie.

S.C. AUTOMOBILE BAVARIA S.R.L.
Importator General BMW AG în România
Bdul Dimitrie Cantemir nr.1
(Sitraco Center, etaj 4)
Tel: 01/322 54 05; 01/322 54 10, Fax: 01/322 54 00

Service
S.C. AUTO FILARET S.A.
Str. Spătar Preda nr.7A, sector 5
Bucureşti
Tel: 623 97 29

MOBILITATE + EXCLUSIVITATE

TÜV

upă cum a fost anunţat de mai multe ori în mass-media, Concernul TÜV Bayern Sachsen schis o reprezentanţă în România încă primăvara anului trecut, în ideea de a în sprijinul economiei româneşti prin rizări şi certificări de produse, procedee steme în special pentru produsele des- e exportului. Specialiştii firmei au ca ză colaborarea directă, alături de enerul de afaceri şi nu de pe poziţia icatorului, urmărind ca la firmele unde ează în scopul unei autorizări sau cer- uri să împărtăşească din experienţa ndită în cursul activităţii desfăşurate i acum.

eea deschiderii Reprezentanţei TÜV în ıânia a venit ca urmare a unor solici- şi contracte în desfăşurare încă din ul anului 1992, când s-a pus problema icării la S.C. MEVA Turnu Severin, a Vagoane Arad, Griro S.A. Bucureşti, s Sibiu a unor recipienţi sub presiune mare capacitate destinaţi exportului. rior, urmare a renumelui pe care TÜV ern îl are în lume şi a gamei largi de icii oferite, activitatea s-a extins în sfera ficării sistemelor de asigurare a calităţii, rizărilor de sudori şi procedee de ıre, produse sudate, forjate, autorizărilor nateriale şi omologărilor de produse.

tinderea activităţii este şi urmare a fap- că, aşa cum probabil cunosc toţi pro- itorii din România, pe piaţa mondială und din ce în ce mai greu produsele nologate de un organism recunoscut lan mondial, şi bineînţeles, a faptului deea calităţii a devenit, spre satisfacţia atorilor, o preocupare tot mai impor- ă pentru producătorii români.

Oferta noastră de servicii pentru industria românească

TEHNICA INSTALAŢIILOR

Atestări de producător
Omologări de materii prime şi materiale
Verificări de piese destinate pieţei internaţionale

MANAGEMENTUL CALITĂŢII
Primul organism de certificare din România acreditat de către IRS

Certificări de
Produse
Personal
Sisteme conform DIN ISO 9000

TEHNICA ENERGETICĂ ŞI A MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

Analize
Evaluări
Concepte

Suntem alături de dumneavoastră **TÜV Bayern**

Reprezentanţa în Bucureşti str. Vasile Lascăr, nr. 8, et. 5, ap. 22
Tel: 01.6131218 Fax: 01.3110148

TÜV

ZERTIFIKAT

Der TÜV BAYERN SACHSEN bescheinigt hiermit, daß das Unternehmen

für den Geltungsbereich

ein Qualitätssicherungssystem eingeführt hat und anwendet.

IRS INSTITUTUL ROMÂN DE STANDARDIZARE

INSTITUTUL ROMÂN DE STANDARDIZARE acordă acreditarea
organismului: **TUV Bayern Sachsen**
cu adresa: Westendstasse 199, D-80686 Munchen
pentru: Certificarea Sistemelor Calităţii

JENAer GLASWERK

Jenaer Glaswerk GmbH
D-07740 Jena
Reprezentanţa Bucureşti
Str. Aurel Vlaicu 147
bl. 20, sc. 1, ap. 13, sect. 2
Bucureşti-România
Tel/Fax: (+40-1) 210 21 23

Suntem prezenţi în România

Programul nostru de livrări:

- JENAer GLAS® — Sticla termorezistentă de uz gospodăresc
- JENA-VITROPACK® — Fiole pentru injecţii, în industria farmaceutică
- BOROFLOAT™ — Sticlă plată termorezistentă
- PILOT-TEC — Aparate, instalaţii şi echipamente speciale pentru laborator, tehnică şi producţie
- PRODUSE TEHNICE SPECIALE — Sticlă conform dorinţei clientului

JENA-er GLASWERK GmbH, o firmă din fundaţia SCHOTT

În 1883 Otto Schott, Ernst Abbe şi Carl Zeiss au pus bazele unui laborator de sticle tehnice cu topitorie experimentală.

Primele sticle borosilicatice cu înaltă rezistenţă termică şi chimică au fost produse în 1893. Au urmat sticle optice în 1902 şi sticlăria de uz gospodăresc în 1918, care a făcut celebră firma pe plan mondial, numele generic de „Sticlărie de JENA" fiind cunoscut mulţi ani şi în România. În perioada interbelică firma se dezvoltă puternic, dar 1945 aduce grele pierderi materiale şi de potenţial uman, consecinţe tragice ale războiului. Urmează ocupaţia sovietică. În 1952 la Mainz în Germania de Vest începe să funcţioneze SCHOTT GLASWERKE Mainz, cu acelaşi profil de producţie, cu specialişti plecaţi din Jena în 1945 spre Vest.

În urma unificării Germaniei, firma devine în 1990 JENA-er GLASWERK GmbH (srl) prin procesul de privatizare, iar în 1994 intră în grupul firmelor SCHOTT, care produc sticle tehnice şi de consum pentru aproape toate domeniile de activitate umană.

În 1991 este inaugurată cea mai modernă linie din Europa, de fabricat fiole pentru farmaceutică şi cosmetică, JENA-VITROPACK, produsele deţinând şi certificat de calitate ISO 9001, iar în 1993 începe să producă linia de prelucrări plăci CERAN, plăci speciale pentru industria aparatelor de gătit. 1994 aduce în colaborare cu ASAHI/SCHOTT, inaugurarea liniei de producere a sticlei BOROFLOAT™, o raritate mondială şi care satisfac pe cei mai pretenţioşi arhitecţi şi exigenţi constructori în materiale de protecţie contra incendiilor, adresându-se industriei de construcţii din viitoarele decenii, dar şi multor alte aplicaţii tehnice.

PILOT-TEH este un program nou de fabricaţie, bazat pe ani lungi de experienţă în sticla borosilicatică 3,3. Se produc aparate din sticlă, instalaţii pentru chimie şi ramurile conexe, farmacie, cercetare medicină, prin care se pot efectua procesele de distilare, rectificare DN40-DN200, absorbţie, extracţie, reacţie chimică şi biologică. Unul din produsele care au adus faima firmei, sticlăria de uz gospodăresc JENA-er GLAS, cunoaşte o puternică creştere a interesului pe piaţa mondială din 1994.

Fiind una din firmele fundaţiei SCHOTT, JENA-er GLASWERK GmbH prin reprezentanţa de la Bucureşti vă poate spijini contactul cu firmele din SCHOTT, a căror gamă de sticle tehnice şi produse din sticlă se adresează: chimiei, farmaceuticii, petrochimiei, biochimiei, electronicii, opticii, energeticii, transporturilor, construcţiilor de maşini, auto, arhitectură, cercetare învăţământ, sănătate, bunuri de larg consum etc.

Andrei Baiasiu
Şef Reprezentanţa Bucureşti

Cine vrea să se realizeze trebuie să aibă și spirit de sacrificiu

Interviu cu dl Teodor Garabet, General Manager la INPEC ENGINEERING SRL

– Deci, cine sunteţi dv., cum aţi ajuns aici?

– Dacă e să întoarcem ceasul în anii '50-'60, sunt absolvent al Facultăţii de Mine, şi cea mai mare parte până în '70 am fost la Institutul Laminoare Bucureşti, coordonator cu partea electrică, la marile combinate din ţară, Hunedoara şi Galaţi. Am şi o carte de electrotehnică apărută la Editura Tehnică în 1969. În 1970 am plecat în Germania unde am fost cooptat într-un mare concern tot în domeniul minier şi am lucrat 16 ani la una din întreprinderile acestui concern, în cadrul diviziei de engineering. La început am fost tot un fel de coordonator pentru uzine mari din America Latină, apoi am devenit achizitor pentru proiecte mari, industriale pe toate continentele: America, Africa, şi ultimii trei ani în ţările arabe.

În 1990 m-am întors în Germania, unde mi s-a făcut o ofertă la firma Impec Engineering. Sunt acţionarul principal la această firmă, care este relativ mică, dar cu relaţii mari. Iniţial voiam să lucrez cu firma asta în ţările în care am fost activ în toţi aceşti ani, dar am simţit o chemare către ţara de baştină. În România, firma Inpec desfăşoară două activităţi principale: comercială - aduce echipamente în România, pentru industria energetică şi minieră, iar a doua - consultanţă şi reprezentanţă. În doi ani numele firmei noastre a devenit foarte cunoscut la întreprinderile de profil energetic şi minier şi de anul trecut, datorită intervenţiilor noastre de consultant, am obţinut şi dreptul de reprezentare al concernului Siemens în România pentru departamentul de transport şi distribuţie a energiei electrice. Aceasta este o onoare, dar şi o obligaţie. Reprezentanţa noastră la Bucureşti este foarte activă şi în exportul de componente româneşti către Germania şi credem că într-un viitor apropiat vom reuşi să ducem investiţiile noastre, fie în industria electrotehnică, fie în alte industrii de bază în România.

– Drumul dv. pare foarte lin, dar probabil n-a fost aşa.

– Chiar cu cunoştinţele de germană, un român în Germania are un handicap: de apartenenţă naţională. Nu este un secret că dacă vrei să te afirmi în cadrul unui concern de talie îţi trebuie o doză foarte mare de răbdare, de capacitate de a transmite mesajul mai bine decât ceilalţi colegi germani, şi mai trebuie o doză chiar de agresivitate; am spus, o doză!

Trebuie să arăţi că poţi trata de la egal la egal. Eu am trecut acest obstacol datorită faptului că am adus comenzi de miliarde la concernul la care am lucrat. Pentru asta trebuie să ai o altă doză de răbdare, de data asta la client. Un contract de anvergură nu se aduce la ruletă. Poţi aştepta şi 3-4 ani. Apoi, apar şi tensiunile sociale, pentru că familia rămâne în Germania, tu umbli prin lume. Deci, rezultatul final este o sumă de sacrificii.

– Profesional, dar şi social, care a fost cea mai mare satisfacţie a dumneavoastră?

– În primul rând, cei 16 ani la firma Ferostahl pentru că am reuşit să deschid pieţe foarte importante şi numele meu este legat de comenzi excepţionale pentru că am reuşit să mă transpun în condiţii americane, africane. Satisfacţia mea cea mare în prezent este că, după primii doi ani de reluare a activităţii în România constat că ultima fază a muncii mele se desfăşoară în ţara de unde am plecat şi că dacă voi merge pe linia asta, în următorii ani o să pot lăsa un bilanţ asemănător celui lăsat în celelalte ţări în care am lucrat.

– Cum v-aţi caracteriza ca director general?

– Întâi, aş vrea să vă corectez: această noţiune la noi nu se prea utilizează; nici nu ne adresăm aici cu titlu, ci domnul Ionescu sau domnul Popescu. Politica în relaţiile cu personalul este una de challenge, de provocare (întrecere), de a solicita oricărui membru din colectiv să înainteze în calificare. Acest lucru îl cer şi secretarei, şi personalului tehnic şi comercial. El se adaptează condiţiilor de comerţ şi consultanţă internaţionale.

Politica mea este ca fiecare membru al colectivului meu să poată acoperi atât vânzări, atât derulări de comenzi, cât şi marketing, lucrând bine şi cu computerul şi având, mai ales, capacitatea de comunicare. Trebuie să ştii cum să transmiţi un mesaj. Alt aspect important este acela că lumea trebuie să înţeleagă că timpul este bani, şi că dacă ceva trebuie făcut acum, se face acum, nu mai târziu, pentru că poate fi inutil mai târziu. Un alt aspect important este cel al relaţiilor cu clienţii. Am constatat şi aici o inerţie privind flexibilitatea comportamentului faţă de client. Se uită că în relaţiile cu clientul există necesitatea imperioasă să accepţi pretenţiile clientului şi nu să le respingi şi să discuţi de la egal la egal. El este stăpânul nostru.

– Ce anume aţi învăţat aici, în Germania, foarte important?

– Am învăţat că atunci când stai de vorbă cu un neamţ, trebuie să-ţi pui pe faţă masca de neamţ. Când stai de vorbă în America Latină, îţi pui pe faţă masca unui brazilian, când stai de vorbă cu arabii, te porţi ca arabii şi când stai de vorbă în România, te porţi ca în România. Când vorbeşti germana cu un neamţ, trebuie să te comporţi ca el, n-ai voie să fii strident, să gesticulezi, să fii neplăcut din punctul lui de vedere. Adaptabilitatea într-o întâlnire este foarte importantă.

– Ce-aţi recomanda unui om de afaceri român vizavi de omul de afaceri german?

– În primul rând, să nu aibă complexe. Apoi, concentrarea, să nu divagheze, să nu plictisească interlocutorul. Al treilea lucru, să-şi respecte angajamentele. Nerespectarea lor duce la eliminare. Să nu se limiteze contractele doar la scris, pentru că scrisorile au un randament foarte scăzut. Urmează telefonul, care nici el nu rezolvă totul, şi urmează contactul faţă în faţă. Pe urmă, o floare nu aduce primăvara, un contact sporadic nu aduce rezultate. Recomand oamenilor de afaceri să se concentreze pe partenerii pe care i-au selecţionat şi să conducă cu tenacitate şi răbdare contactele.

– Cum aţi reuşit să împăcaţi familia cu aceste plecări obligatorii?

– În Germania există o expresie foarte veche care se adresează soţiilor celor care, prin natura meseriei, părăsesc familia chiar cu anii - văduve industriale. Noţiunea a fost aplicată parţial şi în cazul meu, dar eu nu eram în deplasare permanent, ci pendu Făceam naveta o săptămână-două, urmă stăteam acasă o săptămână, ş aşa. Dar chiar şi în acest caz se nasc siuni inerente. Mai sunt şi alte aspe copilăriile fetelor mele au trecut parţial ca eu să le însoţesc, multe eveniment avut loc fără mine, şi când soţia a aminteşte, mie îmi sunt necunoscute.

Dar dacă vrei să ai o performanţă, e să stai în birou. În viaţă trebuie să ai jul de a hotărî ce faci. Soarta ţi-o faci şi cu mâna. Am spus-o şi fetelor Cine vrea să se realizeze, trebuie să şi spirit de sacrificiu, care trebuie acceptat de toţi membrii familiei.

– Dv. iubiţi performanţa?

– Da, pentru că viaţa este o cursă tracronometru, şi se face un bilanţ numai profesional, ci şi cum ţi-ai ec copiii, ce au ajuns... ori aici se pune barea dacă viaţa este o ocazie de a prin ea cu performanţe oarecare sa Dar eu recomand să ai capacitatea s să te uiţi şi în jos. Dorinţa de a avea formanţe constituie motorul societăţii, mulţi îşi frâng gâtul dacă nu îşi cuno mitele.

INPEC your partner in Romania countrywide &
exclusive representative for power transmission and distribution of

SIEMENS AG - EV
in ROMANIA

Str. Londra 35
71245 Bucureşti
Romania

Tel. 0040-1-6797153
0040-1-2120428
0040-1-2120436
0040-1-2120439
Fax: 0040-1-2120346
0040-1-3129489

IBC AGROVET SRL

Nemții nu goale și păl

DR. ING. BERCA MIHAI

JRT AUTOPORTRET

cut la 10.11. 1943 în comuna Cîrbești - jud. Gorj
bsolvit liceul din Tg. Jiu în 1960;
bsolvit Facultatea de Agricultură lin București în 1966;
ținut Doctoratul în Agricultură în 968;
tent, profesor al Facultății de gricultură (1966-1975)
rezentant pentru agricultură al rmei Hoechst A.G. - Germania 1975 - 1993);
ctor Comercial al firmei AGREVO HOECHST + SCHERING) (din 1 anuarie 1994);
ctor General al firmei SIBCO GROVET SRL din 1992 Distribuitor unic al firmei AGRE-O-Berlin);
icații științifice: - Articole și eferate în țară și străinătate: 65;
rți de specialitate: 16;
eat al Premiului Academiei omâne din anul 1991;
bru al Societății Științifice uropene E.W.R.S. (EUROPEAN EEDS RESEARCH SOCIETY)) și eprezentantul național al acesia;
bru al Academiei de Științe gricole Franceze COLUMNA și embru al A.N.P.P. - Franța;
edinte al Societății Române pen-u Studiul și Combaterea uruienilor (S.R.S.C.B);
esor asociat de herbologie al niversității Agricole din ucurești.

S.C. SIBCO AGROVET S.R.L.

posedă tehnologie germană în slujba agriculturii românești

Puțină istorie:

Concernul HOECHST are reprezentanța în România începând cu anul 1970, la scurtă perioadă după reluarea relațiilor diplomatice cu România.

Firma HOECHST începând cu anul 1975, o dată cu angajarea dr. Berca la reprezentanța sa din București și-a deschis porțile pentru penetrarea în România a tehnologiilor agricole și îndeosebi a celor de protecția plantelor și sănătatea animalelor, la care s-au adăugat ulterior cele de igienă publică și tehnologie genetică pentru crearea de soiuri rezistente la diferite erbicide. Din grupul HOECHST face parte și ROUSSEL UCLAF, societate franceză specializată în sinteze stereospecifice, atât pentru protecția plantelor (Deltamethrin-ul este foarte cunoscut din acest punct de vedere), cât și pentru medicamente umane și veterinare.

Într-un gol de activitate creat de distrugerea vechilor structuri, după evenimentele din decembrie 1989 s-au creat structuri cu capital particular, care să permită firmelor concernului HOECHST să fie foarte prezente și foarte active pe piața românească.

Așa s-a născut SIBCO-AGROVET - un partener foarte activ al firmelor germane pe piața agricolă românească.

În 1994 începând cu 1 ianuarie s-a format societatea AGREVO prin unirea sectoarelor de protecția plantelor ale firmelor HOECHST și SCHERING. Din octombrie a.c. va intra în grupul AGREVO și firma ROUSSEL UCLAF cu cele două sectoare ale sale, protecția plantelor și igiena publică. La Wiesbaden, HOECHST VETERINĂR se va uni de asemenea cu sectorul veterinar al firmei ROUSSEL UCLAF, formând o puternică societate în domeniul sănătății animalelor.

Aspecte privind relațiile interumane:

Firmele concernului HOECHST dispun de un personal supercalificat, de la cercetare de sinteză chimică, până la promovare și dezvoltare. Dispun de negustori iscusiți, de finanțatori și lucrători bancari de înaltă ținută. Întotdeauna am colaborat excelent cu colegii din Centrală, de la care am putut învăța de-a lungul anilor în primul rând o atitudine foarte serioasă față de muncă, respect reciproc, ca și respect față de bani, față de valorile materiale și umane. Bogăția Germaniei de astăzi s-a creat în anii de după război pe un teren virgin, ca urmare a unei munci tenace, într-o societate bazată exclusiv pe economia de piață (concurențială), în care au câștigat teren întotdeauna cei mai buni. În Germania există instituții democratice foarte puternice, există respect față de ele și față de lege. În Germania lipsesc vorbele goale și pălăvrăgeala politică. Ele sunt înlocuite cu fapte concrete, palpabile, cu realizări puse în slujba omului și a societății umane. Dacă într-un oraș din Germania ar apărea peste noapte o groapă în mijlocul străzii, a doua zi primarul respectiv ar zbura de pe scaunul lui. Superspecializarea, exactitatea în muncă, corectitudinea au creat colegilor germani atributul de persoane reci, necomunicabile. Nu este deloc adevărat! Ei sunt oameni cu totul normali, capabili de adevărate sentimente umane, care știu să se și distreze și încă foarte bine. Firește, totul se face cu măsură, în deplin respect față de colegii și vecinii lor, față de valorile umane și materiale ale societății lor.

Omul de afaceri german este un specialist complet. El are profunde cunoștințe de marketing, își cunoaște în detaliu produsele, avantajele și dezavantajele lor față de concurență, este tenace și știe foarte bine să scoată în evidență avantajele produselor sale. Are în același timp respect față de concurență și în nici un caz nu practică concurența neloială, nu bârfește concurența, pe care o consideră un partener util în perfecționarea sa proprie. În fond, concurența constituie acel element foarte util economiei de piață care conduce implicit la obținerea unor produse de foarte bună calitate cu minimum de costuri.

Cu excepția agriculturii nici o firmă sau o altă societate nu este subvenționată de la buget (acest lucru ar fi foarte grav, în economia germană instituindu-se concurența neloială).

Toate aceste lucruri le-am învățat de la colegii mei germani și am încercat să organizez în țară o societate comercială și de producție

iubesc vorbele lăvrăgeala politică

după acest model. Aceasta se numeşte astăzi SIBCO-AGROVET.

Obiectul activităţii noastre:

Afacerile noastre se referă exclusiv la agricultură şi industria alimentară.

Suntem organizaţi şi desfacem produse pe următoarele domenii de activitate:

- **protecţia plantelor**
- **igiena publică**
- **medicamente pentru sănătatea animalelor**
- **adaosuri furajere medicamentoase**
- **tehnică de aplicare, instalaţii de stropit, modernizări, de asemenea, aparatură, aparate mici şi mai mari, în funcţie de nivelul exploataţiilor agricole**
- **seminţe de legume şi de porumb din soiuri şi hibrizi de înaltă calitate.**

Livrăm către partenerii noştri din Germania:

- **produse chimice**
- **carne, diferite calităţi**
- **miere de albine**
- **uleiuri alimentare de soia şi floarea soarelui**
- **şroturi de floarea-soarelui;**
- **produse proaspete ca: fructe, legume şi altele**

Beneficiarii exporturilor noastre sunt în majoritate firme germane, cu care derulăm 80% din afaceri.

Activitatea noastră:

Este foarte greu să lucrezi astăzi pentru agricultura românească. Deşi calitatea produselor şi tehnologiilor pe care le oferim este foarte bună, accesul agricultorilor români la aceste tehnologii este foarte redus, din cauza lipsei de disponibilităţi financiare ale agricultorilor români, fie ei privaţi sau cu capital de stat. Pentru a veni în întâmpinarea agricultorilor, noi am început să-i creditãm cu produse fitofarmaceutice, prin contracte barter, în care să preluăm de la ei direct produse agricole (grâu, soia, floarea-soarelui, orz etc.). Contractele încheiate sunt adesea nerespectate, fie din vina băncilor, fie din vina unor întreprinderi cu capital de stat în genere, cum este HORTICOLA-Sibiu, care pur şi simplu nu doreşte să se achite de obligaţiile contractuale.

Nerespectarea contractelor şi lipsa de disciplina financiară, la care se adaugă birocraţia, nerespectarea legilor de către însuşi guvernanţii care le-au propus spre votare Parlamentului, constituie factori care ne blochează pe noi şi pe partenerii noştri în a ne lansa în investiţii mari şi productive în agricultura României. La întrebarea „De ce nu sunteţi mai activi în a investi în România", am primit acelaşi răspuns de la toţi:

- Negarantarea investiţiilor şi a profiturilor care ar rezulta din ele;
- Nerespectarea de către autorităţi a propriei legislaţii;
- Lipsa de interes şi superbirocraţia din partea Guvernului pentru propria agricultură;
- Protecţia de către Guvern a întreprinderilor cu capital de stat prin recapitalizări repetate creează o situaţii de concurenţă neloială între sectorul privat şi cel de stat. Cu alte cuvinte, Guvernul încasează impozite foarte mari de la societăţile particulare care merg bine şi finanţează pe cele cu capital propriu de stat care merg rău. În felul acesta întreprinderile care merg bine vor fi încet şi sigur decapitalizate, nici unul dintre sectoarele de stat sau privat neputând să se dezvolte.

Discuţii mari am avut cu partenerii străini pe marginea Legii 83, apărută în decembrie 1993 şi ale cărei norme de aplicare nu au apărut nici după 6 luni. A apărut în felul acesta o situaţie unică în jurisdicţia internaţională şi anume, neaplicarea legii de către organele vamale, datorită neexistenţei normelor de aplicare a ei. În felul acesta pentru orice import de tehnologie agricolă, importatorii români au trebuit să plătească taxe de peste 30-40% la introducerea acestora în ţară. Ţinând cont şi de dobânzile mari, care se percep de către bănci, s-a ajuns la situaţia dezastruoasă în care agricultorul român produce mai scump decât orice alt agricultor al planetei.

Nesubvenţionată şi, dimpotrivă, jefuita agricultura românească nu are cum să se dezvolte.

Eforturile noastre se îndreaptă deci şi spre acest domeniu, anume acela de a convinge autoritatea românească de importanţa susţinerii agriculturii proprii, şi nu de distrugerea ei. În fapt, există o mare diferenţă între vorbe şi fapte în ceea ce priveşte sprijinirea agriculturii, care este un domeniu strategic pentru orice ţară a lumii, dar neînţeles ca atare în România.

Activitatea ştiinţifică:

În afara relaţiilor tehnice şi e nomice avem cu colegii germ relaţii ştiinţifice dintre cele mai fr tuoase. În calitate de reprezent naţional al E.W.R.S. şi preşedinte SOCIETĂŢII ROMÂNE PENT STUDIUL ŞI COMBATEREA RUIENILOR am iniţiat acţiuni şt ţifice deosebit de importar Numărul membrilor români E.W.F a crescut de la 5 înainte de dece brie '89 la în preze Aceştia p ticipă cu gularitate simpozioar internaţion organizate E . W . R . Pentru pr dată în ist E.W.R.S. avut loc staţiunea vrin (Ti şoara) curs E.W.F de pregătir tinerilor c cetători h bologi ţara noas şi ţările cine Rom ei, ca Un ria, Cel Slovacia, S venia, Bul ria, Alba R e p u b l Moldova P o l o n i Cursul bucurat şi prezenţa calitate profesor r rent şi observator a chiar dlui Schwerdtle, preşedintele actual E.W.R.S., om de ştiinţă în ca firmei AGREVO. Manifestarea bucurat de un succes deose Foarte mulţi colegi rom efectuează stagii de pregătire cadrul Institutului de Cercetare Braunschweig, unde colegul Eggers, ca şi Prof. Pesstemer acordă un sprijin deosebit. Ace sprijin îl primim şi din partea P Hurle de la Universitatea Hohenheim.

Aceste acţiuni şi schimburi proce de specialişti se vor adânc anii care urmează.

Dr. MIHAI BEF

Ducem o politică prudentă și realistă

terviu realizat cu membrii Direcţiei Generale a Frankfurt Bukarest Bank A.G., domnii Gh. Cristescu şi Dr. R. Koch-Pausz

/-am ruga să ne prezentaţi în câteva te Frankfurt Bukarest Bank A.G.

ankfurt Bukarest Bank A.G. este o bancă o-germană organizată sub forma unei tăţi pe acţiuni, cu sediul central în furt şi o filială în Bucureşti.

a fost înfiinţată în anul 1977, şi dispune capital de 30 milioane DM la care se dăugă mijloace proprii în valoare de 14 ne DM. Acţionarii băncii sunt: Bancă nă de Comerţ Exterior, care deţine 52% cţiuni, BHF - Bank şi DG Bank Deutsche ssenschaftsbank care împreună posedă din acţiuni. Restul de 8% revin Băncii o-Române.

anul 1993 banca a realizat un bilanţ de milioane DM şi un volum de afaceri de jumătate de miliard DM, ceea ce l-a per- ă verse acţionarilor un dividend de 6% tat la capitalul subscris.

anul 1980 avem şi o filială la Bucureşti în special după anul 1989 şi-a dezvoltat a fel activităţile încât în prezent ea rea- ă circa 30% din beneficiile băncii.

excepţia operaţiunilor de ghişeu, banca ră oferă practic întreaga paletă de servicii are. Se înţelege de la sine că o bună din operaţiile financiar-bancare ce se ează prin banca noastră sunt legate de rţul româno-german.

em afirma că am reuşit să atragem o elă sănătoasă şi fidelă atât în Germania în România. Fără falsă modestie putem a că unul din atuurile noastre este know- l deosebit pe care-l oferim în facilitarea ţiunilor pe această relaţie precum şi con- direct şi permanent pe care ne străduim ultivăm cu clientela noastră.

le puteţi numi câţiva dintre clienţii mai tanţi ai băncii (români, germani)?

Germania întreţinem legături de afaceri me care lucrează în mod tradiţional pe română, ca de exemplu: Mannesmenn, ner, Siemens, Conex etc. În România o parte din clientela noastră este constituită ari firme cu capital de stat, dar avem în de formare şi o clientelă cu capital privat. sectoare de activitate în care dezvoltăm ri, putem menţiona: industria constructoare aşini, industria lemnului, sectorul bunurilor onsum, al materiilor prime şi semifabri- or etc.

Cum ar arăta o bancă mixtă la modul ?

diferent de amplasarea geografică, banca trebuie privită în primul rând ca o ţie de capital care trebuie să producă ficii. De importanţă cel puţin egală, şi sta este o preocupare permanentă a noas- ste ca banca noastră, prin intermediul fi- din Bucureşti, să se integreze cât mai în sistemul bancar din România cu scopul participa în mod activ cu mijloacele sale fice la realizarea reformei economice care eput să prindă contururi mai clare în nia.

Cum vedeţi în continuare banul în lumea mă?

u credem că el va dispărea în viitorul pre- , în calitatea sa de semn purtător al va- Fie sub formă de hârtie, metal, plastic sau ormă să-i zicem „electronică", rolul său de ul al valorii nu va dispărea în curând. El ntinua să joace rolul globulelor roşii care ortă oxigenul printr-un organism viu. Se afirma că într-o economie sistemul finan- ancar este echivalentul sistemului vascular ganismul omenesc. Făcând o mică paran- credem că putem afirma faptul că în con- transformărilor economice intervenite decembrie 1989, băncile din România au onat foarte bine. Cu toate că rezultatele ute sunt perfectibile, băncile vor juca în nuare un rol de prim-rang pe planul eco- românesc.

uteţi caracteriza pe scurt sistemul bancar an?

ste foarte bine organizat şi structurat din punctele de vedere. Să nu uităm însă că el a apărut şi s-a dezvoltat pe terenul unei adevărate economii de piaţă, funcţionarea sa fiind perturbată numai pe timp de război sau ca urmare a marilor crize economice. Aceste perturbări nu se pot compara însă cu pata albă care în această privinţă, în carul fostelor ţări comuniste, s-a întins pe durata a aproape 50 de ani.

Fără a intra în amănunte, am dori să menţionăm unele din punctele forte ale sistemului bancar german, şi anume separarea netă dintre modul de supraveghere a funcţionării băncilor, care se exercită prin Comisia Federală de Supraveghere a Sistemului de Credit şi modul de supraveghere şi control al monedei naţionale, exercitat prin Deutsche Bundesbank (banca naţională).

S-a constatat că acest concept asigură o soliditate şi siguranţă deosebite în buna funcţionare a sistemului bancar din Germania.

- Deutsche Bundesbank are autonomie sau este în mâna guvernului?

- Cu toate că guvernul numeşte conducerea băncii conform legii şi confirmat prin practică, banca centrală este autonomă. Această autonomie este însă acompaniată de un foarte înalt grad de conştientizare şi competenţă profesională în administrarea responsabilităţilor pe care această bancă le are în materie de politică monetară. Desigur, uneori mai apar încercări de influenţare din partea guvernului care pot avea substrat politic. Semnificativ pentru respectul de care se bucură banca centrală, este că în general, cancelarul federal este cel care se deplasează la preşedintele Bundesbank. Numai în cazuri deosebite se întâmplă invers.

- Există bănci de investiţii, comerciale sau băncile sunt practic universale?

- De câţiva ani există o tendinţă netă de generalizare a băncilor universale care oferă clientelei, practic, toată gama de servicii bancare.

- În ce măsură băncile se implică în lumea actuală?

- Ele se implică foarte mult. În prezent, în această parte a lumii este greu de imaginat o bună funcţionare a întregii economii fără ca aceasta să se poată sprijini pe un sistem bancar bine pus la punct.

- Lucrând în sistemul bancar aţi făcut schimbări la dumneavoastră?

- În privinţa tehnicii, instrumentelor şi conceptelor bancare nu au fost necesare schimbări de fond. Acestea continuă să fie şi valabile. Suntem preocupaţi de a crea şi oferi clienţilor noştri produse noi şi servicii bancare noi, pentru a putea ţine pasul cu concurenţa care nu ne aşteaptă. În materie de personal am constatat necesitatea unor schimbări în mentalitatea lucrătorilor noştri. Este necesară în primul rând o desprindere radicală de un anume spirit funcţionăresc care încă se mai manifestă în rândurile personalului nostru. Cerem de la colaboratorii noştri mai multă mobilitate în gândire, promptitudine, eficacitate şi chiar un plus de agresivitate în promovarea intereselor noastre de afaceri.

- Dar, oamenii din bancă şi implicit activitatea băncii s-au schimbat? Aţi câştigat ceva?

- Bineînţeles. După 1989 a trebuit să revedem şi să reconstruim practic întregul concept de afaceri al băncii. Credem că în momentul de faţă ne putem prezenta ca o bancă germană care dispune de o foarte bună cunoaştere a specificului afacerilor pe relaţia România, precum şi despre transformările economice care au loc în această ţară, de care noi ne simţim strâns legaţi. Succesul băncii noastre se datorează în primul rând concentrării produselor şi serviciilor bancare pe care le oferim clienţilor noştri în domeniul finanţării şi derulării operaţiunilor de comerţ exterior. Ca gamă de operaţii nou introduse putem menţiona derularea de plăţi prin sistemul de decontări SWIFT, tranzacţii pe piaţa valutară etc. De asemenea, dispunem de posibilitatea de a oferi asistenţă firmelor din Germania şi România în privinţa înfiinţării de societăţi mixte. Structura clientelei noastre a înregistrat o permanentă diversificare. Ea cuprinde clienţi tradiţionali în activităţile comerciale cu România, clienţi români, întreprinderi de stat, societăţi mixte şi private care pe baza noii situaţii de concurenţă au ales institutul nostru pentru a-şi derula operaţiile financiare şi de plăţi.

- Ce credeţi că a dus la atragerea acestei clientele?

- Credem că aceasta se datorează competenţei profesionale şi capacităţii noastre de a oferi servicii bancare la nivel internaţional, care se pot derula spre satisfacţia şi în beneficiul ambelor părţi.

- Ce s-a schimbat în lumea bancară în perioada scursă de la înfiinţarea băncii dv.? Care sunt diferenţele?

- Remarcăm în primul rând crearea unei adevărate bănci naţionale cu rolul şi atribuţiile clasice ale unei bănci centrale, precum şi apariţia unor noi bănci comerciale cu capital de stat şi privat. Pe baza acestei evoluţii noi aşteptăm ca piaţă bancară să se dezvolte în continuare servind interesele clientelei naţionale şi internaţionale, precum şi cerinţele economiei româneşti aflate în plin proces de transformare.

- V-a fost frică vreodată în acest an?

- Nu, nu ne-a fost frică. Procesul de luare a deciziilor în bancă, credem că este bine pus la punct. Ele se iau numai pe baza unei temeinice analize a operaţiei respective, precum şi a unei bune cunoaşteri a clientului.

Intenţionăm ca în continuare să ducem o politică de afaceri prudentă şi realistă. Scopul nostru primar este de a lucra profitabil în interesul acţionarilor noştri şi al băncii. De asemenea, facem ceea ce este necesar pentru a proteja şi interesele clientelei noastre.

Aceste interese pot fi armonizate şi nu trebuie să devină divergente.

Frankfurt Bukarest Bank AG

Ca urmare a relaţiilor comerciale ce s-au dezvoltat de-a lungul anilor între Germania şi România, în 1977 a luat fiinţă Banca Frankfurt Bukarest Bank AG. Capitalul social al băncii se ridică la valoarea de 30 milioane de mărci, cotele de participare fiind următoarele: 52% Banca Română de Comerţ Exterior, 24% DG Bank Deutsche Genossenschaftsbank din Frankfurt/Main, 16% BHF Bank Berliner Handels- und Frankfurterbank şi 8% Banque Franco-Roumaine din Paris.

Obiectivul major al înfiinţării Băncii Frankfurt Bukarest Bank AG ca bancă universală a fost acela de a oferi, în afara posibilităţilor clasice de finanţare în domeniul comercial, şi alte tipuri de finanţări apărute în ultimii ani, care promovează sub diferite forme tranzacţiile de mărfuri, prin tehnici de forfetare, afaceri în compensaţie, afaceri tip barter etc.

Împreună cu băncile acţionare, Banca Frankfurt Bukarest Bank AG oferă mijloace de finanţare complementare.

Înfiinţarea în 1980 a filialei de la Bucureşti a Băncii Frankfurt Bukarest Bank AG a permis desfăşurarea cu rapiditate a oricărei operaţiuni bancare în România pentru toţi clienţii săi: germani, români sau din alte părţi ale lumii.

În această perioadă critică de tranziţie, de la o economie planificată către o economie de piaţă, banca noastră dispune de informaţii de ultimă oră, utile pentru abordarea de noi pieţe şi înfiinţarea de societăţi mixte în România.

Adresa noastră este:

Filiala Bucureşti, Calea Victoriei 22-24, RO-70012 Bucureşti,
tel: 613.10.30;
613.00.40;
fax: 312.10.86;
telex: 10972;
Director filială: Oscar Neun

Unter Berücksichtigung der wichtigen und über Jahre hinweg gewachsenen Handelsbeziehungen zwischen der Republik Rumänien und der Bundesrepublik Deutschland wurde 1977 die Frankfurt Bukarest Bank AG gegründet. Das Aktienkapital über DM 30 Mio wird von der Rumänischen Außenhandelsbank, Bukarest (52%), DG BANK Deutsche Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (24%), BHF-BANK Berliner Handels- und Frankfurter Bank, Frankfurt am Main (16%) und der Banque Franco Roumaine, Paris (8%) gehalten.

Das Geschäftsziel der Frankfurt Bukarest Bank AG als Universalbank liegt schwerpunktmäßig in der Darstellung, von grenzüberschreitenden klassischen Handelsfinanzierungen, die in den letzten Jahren um weitere spezifische absatzfördernde Finanzierungen, wie Forfaitierungen, Kompensations- und Bartergeschäfte etc, erweitert wurden. Gemeinsam mit unseren Aktionärsbanken bieten wir ergänzende Finanzierungsprodukte an. Durch die Gründung der Filiale Bukarest in 1980 können deutsche, rumänische und ausländische Kunden vor Ort ihre Bankgeschäfte kompetent abwickeln. Darüber hinaus verfügen wir, gerade in diesem für Rümanien kritischen Übergang von einer planwirtschaftlich zu einer marktwirtschaftlich orientierten Wirtschaftsordnung, über aktuellste landesspezifische Informationen, die für die Positionierung in neuen Märkten oder Gründung von Joint-Venture-Unternehmen von Vorteil sind.

Unsere Anschrift lautet:
Frankfurt Bukarest Bank AG
Westendstraße 28
D-60325 Frankfurt am Main
Tel: (069) 97.14.13-0; Telefax: (069) 97.14.13-19; Telex: 413.421
S.W.I.F.T. FRBUDEFF
Vorstand: Gheorghe Cristescu;
Dr. Roderich H. Koch-Pausz;
Auslandsabteilung: Heinz Kirig
Kreditabteilung: Bernd Künzel
Geld - und Devisenhandel:
Wolfgang Maske

Banca afacerilor româno-germane

Constantin DUNĂ – preşedinte

Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A., înfiinţată în 1991, are ca scop declarat şi înscris în Statut sprijinirea procesului de privatizare, ea însăşi fiind prima bancă privată din România, eveniment care a marcat abandonarea monopolului de stat asupra sistemului bancar.

Era normal ca o bancă cu capital privat, românesc şi străin, să-şi ofere serviciile în primul rând agenţilor economici privaţi din cele mai diverse ramuri de activitate, astfel că majoritatea fluxurilor atrase de bancă şi a creditelor acordate de aceasta sunt de la şi pentru firme private.

Abandonarea monopolului statului asupra comerţului exterior a făcut ca tot mai multe firme din industrie, comerţ şi transporturi să intre în relaţii de afaceri cu firmele străine realizând operaţiuni de import-export sau servicii.

Pentru satisfacerea cât mai completă a necesităţilor clienţilor săi, banca a intrat în relaţii de corespondent cu un mare număr de bănci de prim rang, în prezent numărul acestora trecând de 100, în Europa, America, Asia.

Relaţii cu totul speciale întreţinem cu bănci importante din Germania, cum sunt DEUTSCHE BANK AG., DRESDNER BANK AG, COMMERZBANK AG, AMERICAN EXPRESS BANK GmbH, FRANKFURT-BUCHAREST BANK AG (toate din FRANKFURT pe MAIN), precum şi cu WEST DEUTSCHE LANDESBANK GIROZENTRAL DÜSSELDORF, BERLINER BANK AG - BERLIN, VEREINS UND WEST BANK AG - HAMBURG şi altele.

Faptul se explică prin tradiţia schimburilor noastre cu Germania, prin poziţia acesteia în rândul ţărilor care investesc în România, dar se leagă şi de numele principalului acţionar şi membru fondator al băncii, domnul Ion Ţiriac, apreciat om de afaceri pe piaţa germană.

Clienţii băncii sunt extrem de satisfăcuţi de modul în care se desfăşoară operaţiunile prin băncile germane, renumite pentru soliditate, seriozitate şi promptitudine în executarea ordinelor primite.

La rândul său, Banca Comercială „Ion Ţiriac" este încântată de maniera în care este apreciată activitatea sa de către băncile germane, concretizată în acordarea de către acestea, din proprie iniţiativă, de facilităţi comerciale şi pe linia schimburilor valutare, facilităţi ce contribuie la amplificarea şi diversificarea afacerilor băncii şi ale clienţilor acesteia.

Un impuls deosebit în afacerile cu Germania l-au dat firme prestigioase din această ţară care, prin reprezentanţe sau societăţi mixte, au marcat mutaţii spectaculoase în ramurile respective de activitate, asigură un flux de capital, de tehnologie performantă şi, nu în ultimul rând, schimburi benefice pe plan uman.

Amintim aici firme cliente ale B.C.I.T. S.A. cum sunt SIEMENS care a contribuit la revoluţionarea domeniului telecomunicaţiilor în România, firma MERCEDES care prin societatea mixtă AUTOROM a implantat în Bucureşti cel mai mare centru-service din estul Europei pentru renumita marcă de automobile, societatea mixtă LUTAS care a ridicat nivelul general al prestaţiilor handling pe Aeroportul Internaţional OTOPENI. Produsul de implicare al firmelor germane acoperă o arie mult mai largă de activităţi şi sectoare economice şi este pe cale de a se amplifica. Recent, Societatea UHDE a început importante lucrări de modernizare cu CHIMCOMPLEX SA, la uzinele de produse sodice din Borzeşti, lucrări ce se vor ridica la 100 milioane USD.

Dezvoltarea clientelei băncii a necesitat implantarea unei reţele de sucursale şi filiale ale băncii: în prezent funcţionează un număr de 11 sucursale la Bucureşti, Brăila, Galaţi, Oradea, Craiova, Timişoara, Piteşti, Suceava, Constanţa, Buzău, Focşani şi două filiale la Târgu-Neamţ şi Calafat. Foarte curând va începe să funcţioneze sucursala BCIT din Iaşi.

acţiunea continuând, fiind vizate centre industriale şi re agricole importante sub aspectul clientelei potenţiale.

Este de aşteptat ca reluarea procesului de inve creşterea producţiei şi în primul rând a celei industrial conducă la reluarea schimburilor externe, ceea ce va ant o sporire generală a volumului de afaceri. În această spectivă BCIT este pregătită să joace un rol activ atât pe intern, cât şi extern.

După consolidarea capitalului băncii în aprilie 1993, Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare a l participare de 20% din capitalul social, BCIT intră acum î nouă fază de dezvoltare a relaţiilor cu străinătatea.

Din punctul nostru de vedere, Germania este ţara cea bine plasată fie pentru deschiderea unei sucursale a BCI pentru preluarea unei participaţii la capitalul unei bănci mane sau pentru înfiinţarea unei bănci mixte.

Sufletul de copi al lui Ion Ţiriac

Cunoscut în mod special ca om de afaceri şi ca o punte între mari firme germane şi piaţa noastră, Ion Ţiriac ne arată, din când în când, o altă dimensiune: dragostea faţă de cei loviţi de soartă.

Preocupat de soarta copiilor orfani din România, domnia sa a iniţiat un program ce poate fi considerat un model pentru creşterea şi îngrijirea lor. Astfel, primăvara anului 1991 până în toamna anului 19 Fundaţia „Casa Copilului" a construit un complex de familial în cartierul Noua - Braşov. În unsprezece v pentru unsprezece familii, o sută de copii orfani cre sub atenta supraveghere plină de grijă şi afecţiune unui personal dedicat.

Inaugurarea complexului de tip familial din Pol Soarelui, Noua-Braşov va avea loc în ziua de joi, octombrie 1994, la orele 11.

Commerzbank „Ion Ţiriac"

Die im Jahre 1991 gegründete Handelsbank „Ion Ţiriac" hat als erklärtes und in ihren Arbeitsstatuten eingetragenes Vorhaben die Förderung des Privatisierungsprozesses, wobei sie selbst die erste Privatbank Rumäniens ist. Dieses Merkmal trägt als Prägung das Verlassen des Staatsmonopols im Bankwesen.

Es war etwas normales, daß eine Bank mit rumänischen und ausländischen Privatkapital ihre Dienstleistungen vor allem den privaten wirtschaftlichen Unternehmen verschiedener Tätigkeitsbereichen anbietet, so daß die von der Bank zugezogenen und von der Bank gewährten Kredite vorwiegend von Privatfirmen stammen und solchen bestimmt sind.

Die Abschaffung des Staatsmonopols innerhalb des Außenhandels führte dazu, daß immer mehr Firmen der Industrie, des Handels und Transportes Geschäftsbeziehungen mit ausländischen Firmen aufnehmen, wobei Import-Export- oder Leistungsoperationen ausgeführt werden.

Zwecks den Notwendigkeiten ihrer Kunden möglichst Genüge zu tun, hat die Bank Korrespondenzbeziehungen mit einer beträchlichen Anzahl - gegenwärtig über 100 - erstrangigen europäischen, amerikanischen, asiatischen Banken aufgenommen.

Ganz spezielle Beziehungen pflegen wir mit Banken aus der Bundesrepublik Deutschland, wie z.B. die DEUTSCHE BANK AG, DRESDNER BANK AG, COMMERZBANK AG, AMERICAN EXPRESS BANK GmbH, Frankfurt-BUKAREST BANK AG (sämtliche mit dem Sitz in FRANKFURT am MAIN), sowie auch mit den Banken WEST DEUTSCHE LANDESBANK GIROZENTRALE DÜSSELDORF, BERLINER BANK AG - BERLIN, VEREINS UND WEST BANK AG - HAMBURG u.a.m.

Diese Tatsache ist dank der Tradition unseres Tauschhandels mit Deutschland erklärlich durch die Stellung dieses Landes innerhalb der in Rumänien investierenden Länder hängt aber auch damit zusammen, daß die Bank den Namen des Hauptaktionärs und Gründungsmitglieds Ion Ţiriac, ein geschätzter Geschäftsmann auf dem deutschen Markt, trägt.

Die Kunden der Bank sind mit den durch die deutschen Banken getätigten Operationen äußerst zufrieden, da diese Banken sich eines soliden, ernsten und prompten Charakters in der Ausführung der eingegangenen Anweisungen erfreuen.

Die Handelsbank „Ion Ţiriac" selbst ist von der Tätigkeit der deutschen Banken entzückt, die aus eigener Initiative Erleichterungen kommerzieller Art und im Valutenwechsel bieten und zur Erweiterung der Bankgeschäfte und des Kundenkreises beitragen.

Einen besonderen Anschwung im Rahmen der Deutschland-Geschäfte wiesen namhafte Firmen dieses Landes auf, die durch Vertetungen und Gemischtgesellschaften merkliche Veränderungen in den betreffenden Tätigkeitsbereichen, einen Kapitalfluß, eine wirkungsvolle Technologie und nicht letztens eine wohltuende Änderung in Menschlichen Beziehungen aufgeprägt haben.

Hier können Kundenfirmen der B.C.I.Ţ SA, wie SIEMENS erwähnt werden, die in Deutschland zur Umgestaltung des Nachrichtenwesens beitrug, die Firma MERCEDES, die durch die Gründung der Gemischtgesellschaft AUTOROM in Bukarest die größte Servicestelle Osteuropas für die berühmte Automarke aufstellte, die Gemischtgesellschaft LUTAS, die innerhalb des International-Flughafens OTOPENI das allgemeine Niveau der Handlingleistungen emporschwang. Die Einflech der deutschen Firmen mit den rumänischen umfangsreicher in irtschaftstätigkeiten und - bereicher erweitern sich immer mehr. Neuerdings hat Gesellschaft UHDE beachtungswerte Modernisieru arbeiten mit CHIMCOMPLEX SA an den Natriu zeugniswerken aus Borzeşti angeschnitten, die 100 US-Dollar betragen werden.

Die Erweiterung der Bankkundschaft erwirkte Errichtung von Zweigstellen und Niederlassungen Bank: heute funktionieren 11 Zweigstellen in Buka Brăila, Galaţi, Oradea, Craiova, Timişoara, Pi Suceava, Constanţa, Buzău, Focşani, und Niederlassungen in Târgu Neamţ und Calafat. In n Zukunft beginnt die B.C.I.Ţ. aus Iaşi zu funktionieren die Erweiterung setzt sich fort, wobei Industriezentrer Landwirtschaftsgebiete als potentielle Kundschaft Visier genommen werden.

Es ist anzunehmen, daß die Wiederaufnahme Investitionsprozesses, das Anwachsen der Produktior vor allem die der industriellen, zur Anregung Auslandsaustausches führen wird, was eine allgem Zunahme des Geschäftsvolumens zur Folge haben

Nach der Aufmunterung des Sozialkapitals der April 1993, as die Europäische Bank für Wiederau und Entwicklung eine 20-prozentige Beteiligung aufn tritt die B.C.I.Ţ. in eine neue Phase des Ausbaus Auslandsbeziehungen.

Unserer Ansicht nacht ist Deutschland das bestsitu Land für die Eröffnung einer Zweigstelle der B.C.I.Ţ., aber für die Aufnahme einer Beteiligung am Kapital deutschen Bank, gegebenenfalls für die Gründung Gemischtbank.

ncă dorim să facem afaceri cu România!

Interviu cu domnul Peter Brüggemann, director executiv la AEG A.G.

e ştie că AEG, firmă în cadrul Concernului Daimler-, a colaborat ani de zile cu România. Care este ţia acum?

elaţiile AEG - România datează din secolul trecut. te de 1989 am lucrat cu Combinatul din Galaţi, care 68 a primit o mare parte din instalaţii din Germania, parte din echipamentele electronice a fost furnizată de AEG. Am colaborat şi în alte domenii, cum ar fi ele pentru extracţia minieră de suprafaţă, fabricaţia de are, siguranţe, de motoare. Au fost colaborări frue, dar, din păcate, în ultimii ani nu s-a mai întâmplat spectaculos. După 1989 am sperat să se reia colaile, am făcut demersuri în acest sens, şi noi, şi ler-Benz, dar aceste tatonări au rămas fără rezultat notive financiare.

e s-a întâmplat după 1989?

u existat planuri în privinţa modernizării autobuzelor troului, s-au dus tratative, dar acestea au rămas încă rtie.

um credeţi că ar trebui procedat? Ce ar trebui să statul român pentru a rezolva problemele existente ntru a atrage investitorii?

acă aş fi ministrul economiei, aş construi o reţea de naţii. Aş forma o echipă de oameni care ar alcătui ă cu domeniile care au nevoie de investiţii, iar apoi uza această listă posibililor parteneri străini. Oamenii ar lua legătura direct cu cercurile de industriaşi din Pe de altă parte, situaţia împozitelor ar trebui staă. Nimeni nu investeşte acolo unde impozitul este de mare încât, practic, nu mai există beneficiu. ta este unul din motivele pentru care nu au funcţionat investiţiile la dv. Dinspre partea română nu s-au făcut eforturi deosebite. Partea română a cerut bani, a primit ceva şi nu l-a utilizat complet nici pe aceştia. Există o lipsă de angajament, de răspundere. Am aşteptat din partea guvernului un program de investiţii care să ne arate spre ce domenii să ne îndreptăm, dar de aşa ceva nu ştim nimic. Sunt domenii în care trebuie investit neapărat, iar unul dintre acestea este metroul. Statistic se poate calcula de pe acum momentul în care metroul nu va mai funcţiona din lipsa investiţiilor şi modernizărilor. Şi, dacă în continuare nu se face nimic, acest moment este foarte aproape. Un prim semn îl constituie diferenţa de timp dintre două trenuri, care s-a mărit. Un alt proiect care ne interesează este modernizarea Aeroportului Otopeni. Şi ar mai fi Combinatul siderurgic de la Galaţi. Utilajele de acolo sunt din anii '60 şi au nevoie de modernizări, produsele finite nu mai sunt competitive. Iată trei domenii în care am fi foarte interesaţi să colaborăm, nemaivorbind de domeniul producerii, transportului şi distribuţiei energiei electrice.

O altă problemă care stă în calea colaborării este aparatul birocratic. Pentru a crea un climat de încredere este nevoie să se elimine aparatul birocratic greoi pe care îl aveţi. De exemplu, AEG încearcă de toamna trecută să instaleze nişte contoare foarte necesare şi nu s-a realizat încă nimic. Sunt contoare pentru energie electrică, ce funcţionează pe bază de cartele. Cu alte cuvinte, întâi plăteşti şi apoi primeşti curent electric. Oamenii noştri au purtat tratative, dar până acum nu s-a realizat nimic. Toate acestea costă bani, iar tergiversările nu creează un climat favorabil afacerilor. La noi se spune că banii sunt ca un animal sperios. Dacă îl iei în braţe şi îl bruschezi, fuge imediat. Dacă te porţi bine cu el, rămâne. Aşa cum am mai spus, trebuie create condiţii pentru a atrage investitorii. Nu trebuie numai să vrei să-i ajungi pe ceilalţi din urmă, nu este suficient, trebuie să faci ceva concret, să pregăteşti terenul. Toate planurile se fac pentru viitor, iar dacă nu ai siguranţa că mâine va rămâne totul la fel, ele devin irealizabile.

- Am înţeles că aţi purtat discuţii şi cu conducerea Combinatului de la Galaţi. La ce rezultate aţi ajuns?

- Discuţiile au fost extrem de simple. Se ştia exact ce piese, ce componente trebuie schimbate. Totul a fost perfect până în momentul în care s-a ajuns la plată. Din acel moment, tratativele au intrat în impas şi nu s-a mai făcut nimic. Este un cerc vicios. Trebuie să recunosc că suntem un pic dezamăgiţi. De trei, patru ani încercăm să încheiem nişte contracte mai mari şi nu avem nici un rezultat.

- Să înţeleg, deci, că sunteţi în continuare pregătiţi să faceţi afaceri în România?

- Da, şi este păcat că nu se realizează aproape nimic, cu atât mai mult cu cât noi depunem eforturi şi, este cu atât mai de neînţeles, cu cât în alte ţări est-europene am reuşit să încheiem afaceri.

Dar, trebuie să subliniez, este necesar să oferiţi informaţii despre dv., să vă faceţi publicitate, să veniţi şi să spuneţi: „Noi suntem România, acestea sunt condiţiile, asta vă oferim, vă aşteptăm, vă garantăm stabilitatea".

Partenerul dumneavoastră în afaceri

AEG

Locomotivă de mare viteză

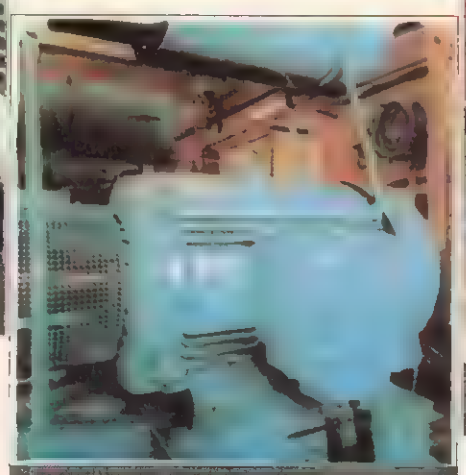
Instalaţie de epurare a apei

Transportor de bagaje

Întrerupător SF 6

Reprezentanţa în Bucureşti: str. Sevastopol, nr.13-17, ap.104. 78118 BUCUREŞTI
Telefon 659.20.22; Telefax: 312.95.20. Telex: 10477

Cel mai tare mă întristează suferinţa umană

■ afirmă dl Dan Gh. Mihoc, director general la Castrol România SRL

- Vă rugăm să ne vorbiţi despre firma Castrol şi despre filiala ei din România.

- Concernul Castrol a fost înfiinţat acum 95 de ani, în 1899. Este unul dintre cei mai mari producători de lubrifianţi din lume. Firma Castrol România a luat naştere acum aproximativ doi ani. Înfiinţarea ei a fost stabilită de conducerea concernului, un loc important în această decizie avându-l poziţia geografică a României şi vecinii ei. Un alt factor care a dus la această decizie este pregătirea foarte bună a specialiştilor din domeniu şi dotarea industrială. Castrol România este prima filială Castrol din Europa de est. Prin deschiderea acestei filiale se urmăreşte stabilirea de relaţii cu diverse ramuri din industrie: construcţii de automobile, de maşini agricole, construcţii navale etc. Ţelul este de a realiza o comunicare directă cu eventualii beneficiari, eliminând intermediarii. Din momentul înfiinţării şi până în prezent, societatea noastră a dezvoltat o serie de relaţii cu diferite unităţi economice din industria rulmenţilor, aviaţie, marină, construcţie de automobile, compresoare etc. Aceste relaţii au putut fi stabilite deoarece, de-a lungul timpului, partenerii noştri au avut ocazia să se convingă de calitatea produselor noastre. Avem un proiect pentru a dezvolta o cooperare în sensul realizării produselor Castrol în ţară, dar mai există probleme tehnice. Bineînţeles, după aceea vor apărea problemele comerciale.

- În ce fel v-au folosit contactele pe care le-aţi avut cu oamenii de afaceri germani? Se lucrează uşor cu ei?

- O anumită doză de birocraţie există şi la ei. Marele avantaj îl constituie faptul că deciziile se iau cât se poate de practic. În cazul problemelor de importanţă majoră o decizie se ia în maximum 4 zile. Acest lucru este posibil deoarece au un aparat foarte bine pus la punct în cadrul căruia fiecare ştie exact ce are de făcut şi care îi sunt atribuţiile. Interesele firmei ocupă primul loc, iar acesta este un lucru deosebit de important. Chiar politica firmei faţă de salariaţi urmează acest principiu: un salariat care este remarcat pentru calitatea muncii depuse şi pentru eficienţa de care dă dovadă beneficiază de anumite prime din partea conducerii, pe când unui salariat bănuit că neglijează interesele firmei pentru interese personale i se dau 48 de ore pentru a găsi o explicaţie, iar în cazul în care suspiciunile se adeveresc este concediat fără preaviz.

- Care este poziţia firmei Castrol România pe piaţă?

- Considerăm că ne aflăm pe unul dintre primele locuri, însă poziţia se consolidează o dată cu dezvoltarea industriei de construcţii de automobile. Este prematur să vorbim de o poziţie, deoarece la noi construcţia de automobile este slab dezvoltată, şi când spun asta nu mă refer la Germania sau Franţa, ci la ţările din jurul nostru. O discuţie de acest gen se poate purta abia peste 5-6 ani, când, probabil, va începe un import serios de maşini în România.

- Cui aparţine capitalul firmei Castrol România? Dar managementul?

- Capitalul este integral al firmei Castrol din Germania, iar managementul este românesc. Există un contract de management. Managerul unei societăţi are la dispoziţie un an pentru a-şi dovedi competenţa. El vine la început cu un plan de activitate, îl pune în aplicare, iar la sfârşitul anului se trage linie. În funcţie de rezultate, omul este menţinut în funcţie sau este concediat.

- Ce fel de om sunteţi? Care sunt relaţiile dv. cu angajaţii?

- Aceste întrebări ar trebui să le puneţi angajaţilor, nu mie. În general, sunt o fire deschisă, cu multă încredere în oameni. Bineînţeles, există avantaje şi dezavantaje, dar încrederea mi se pare un factor de bază în relaţiile interumane. Omul este singura materie pozitivă existentă. Restul este rece şi este făcut de om. Omul este singurul cu care poţi dialoga. Mă consider un om înţelegător faţă de subalterni şi încerc să-i ajut pentru a se forma cât mai bine profesional. Nu sunt ranchiunos, dar nu-mi place să fiu minţit.

- Atât cât v-am cunoscut eu, mi s-a părut că sunteţi un om pozitiv, un om vesel. Totuşi, ce vă întristează cel mai tare?

- Cel mai tare mă întristează suferinţa umană. Toate frământările care au loc la ora actuală la noi, de natură politică, economică, le consider inevitabile unui proces de formare aşa cum este cel din România.

- Care sunt proiectele firmei pentru următorul an?

- În următoarele luni dorim să mai facem nişte angajări. Vrem să angajăm câţiva absolvenţi de ASE şi de la Petrol şi gaze, dar pe care să-i contactăm din timpul facultăţii pentru a-i pregăti pentru specificul muncii care îi aşteaptă. Apoi, vrem să ne punem la punct o reţea de tehnică de calcul, urmând ca la sfârşitul anului viitor să ne conectăm la reţeaua de computere a firmei Castrol, care se întinde pe tot globul. Prin intermediul acestei reţele, orice informaţie este obţinută în câteva minute. Acestea sunt planurile în ceea ce priveşte societatea. Din punct de vedere al partenerilor, pornim o campanie de dezvoltare a schimburilor umane. Mai pe larg, am constatat că nu este suficient să fii cunoscut ca marfă: uleiul Castrol; este important ca specialiştii români să ştie ce fel de uleiuri produce Castrol, cu ce destinaţie, cu ce performanţe. Toate aceste date trebuie făcute cunoscute sub aspect tehnic. Pornind de la aceste date, vom organiza o serie de simpozioane pe sfere de activitate: în industria rulmenţilor, probleme de apărare, etc. Apoi, vom invita o serie de specialişti români la manifestări organizate de firma Castrol în străinătate.

LIDERUL MONDIAL AL LUBRIFIANŢILOR

Castrol

Vă oferă
PRODUSELE, ASISTENŢA ŞI EXPERIENŢA SA
prin

Castrol

ROMÂNIA

Bulevardul Carol I, nr.126, sector 2,
Bucureşti
Tel:312.37.22, 613.51.25, 613.83.34;
Fax: 312.09.76; Telex: 10347

Braşov
Tel: 068-141635
Constanţa
Tel: 041-617975
Fax: 041-617775
Satu Mare
Tel: 061-713991

Timişoara
Tel: 056-184060
Fax: 056-165662
Tulcea:
Tel:040-513139
Fax: 040-513139

Societatea comercială ITIA Bucureşti S.A. efectuează transportul produselor agroalimentare cu mijloace auto specia - lizate, în trafic internaţional şi intern.

Societatea Comercială

ITIA

BUCHAREST - ROMANIA

312,68.47

Dispecerat: 746.24.65

ITIA Bucureşti a fost înfiinţată în anul 1967, prin achiziţionarea a 0 de autovehicule de tip HENSCHEL. În anii '80 s-a dotat cu tovehicule de tip ROMAN 19256 AF5, iar după anul 1989 parcul fost înlocuit cu autovehicule frigorifice de tip VOLVO şi MER-EDES, de mare capacitate, cu greutate proprie redusă şi cu per-rmanţe superioare celor indigene.

Deşi este specializată în transportul produselor care necesită tem-ratură dirijată, **ITIA** Bucureşti poate prelua orice fel de mărfuri re Europa şi Orientul Mijlociu, în condiţii avantajoase, rapid şi în plină securitate a produselor transportate.

Prin capacităţile din dotare, **ITIA** Bucureşti angajează preluarea or partide mari de mărfuri, dar şi a cantităţilor mici cu volum ridi-t, având în vedere capacitatea unitară a semiremorcii - 80m^3 şi tone sarcină utilă.

n anul 1993, societatea a executat un număr de peste 4.000 rse, atât la export, cât şi la import, având ca principale destinaţii: rmania, Olanda, Franţa, Cehia, Grecia, Polonia, Bulgaria, ţări embre ale CSI, Turcia, Liban, Iordania.

Societatea asigură întreţinerea şi repararea mijloacelor proprii de nsport, inclusiv repararea dubelor frigorifice, această din urmă tivitatea efectuându-se într-un atelier modern, specializat şi dotat nivelul cerinţelor actuale.

De asemenea, asigură operaţiuni de service, respectiv întreţinerea repararea autovehiculelor aparţinând unor firme sau persoane fi-e străine ce tranzitează România. Asigură service şi pentru regatul frigorific ce echipează aceste autovehicule. Atelierul de reţinere şi reparaţii este agreat de firma THERMO KING (pro-cătoarea aparatelor frigorifice), care a inclus unitatea noastră în rtea sa de SERVICE pentru România.

DIE RUMÄNISCHE AUSSENHANDELSBANK AG.

Ihr Bankpartner in Rumänien

ber 26 Jahre internationale Erfahrung im Bankgeschäft
Universalbank
ie best kapitalisierte Bank in Rumänien, mit einem Kapital on über USD 150 Millionen
Hauptaktionäre der BRCE S.A.:
Staateigentumsfond 69,1%
Privateigentumfonds 29,6%
BRCE SA. Mitarbeiter 1,3 %
uf dem 14. Platz in Mittel - und Osteuropa, auf dem 400. Europa und, laut „The Banker" - „Top World Banks", e 890. Bank der Welt
vickelt 60% des Gesamtvolumens der rumänischen ussenhandelsfinanzierungen ab
ührt über 15.000 Firmenkontos und über 40.000 rivatkontos in Lei und Devisen
nternes Niederlassungsnetz in ständiger Entwicklung, in ichtigen Industrie-und Handelszentren: Alba Iulia, Arad, aia Mare, Braşov, Cluj, Constanţa, Craiova, Iaşi, Piatra eamţ, Suceava, Timişoara, Turnu Severin und in ukarest: Dorobanţi, Lipscani, Victoria
apitalbeteiligungen an 5 Banken im Ausland: Frankfurt ukarest Bank AG - Frankfurt/ Main, Anglo - Romanian ank Ltd. - London, Banque Franco - Roumaine S.A. - aris, Banca Italo - Romena S.A. - Mailand, Misr omanian Bank S.A. - Kairo
Vertretungen in New York und Chişinău (Republik Moldavien)
ber 2.000 Korrespondenzbanken in 150 Ländern, davon

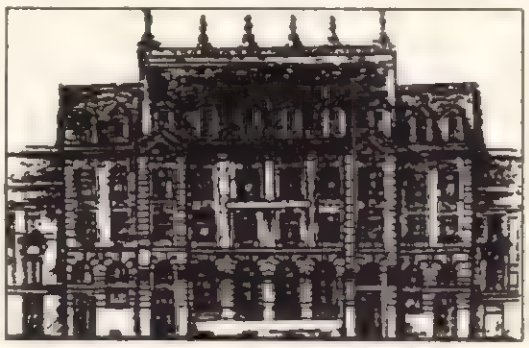

110 in Deutschland
- Mitglied der Internationalen Handelskammer - Paris, SWIFT und VISA INTERNATIONAL
- Leistungspalette für Firmenkunden:
  - kurz-, mittel - und langfristige Kredite in Lei und Devisen
  - Verwaltung von Kontokorrentkonten und Depots
  - Kreditlinien
  - aussenhandelsspezifische Bankgeschäfte
  - Garantien
  - Kreditbriefe
  - Auslandskredite
  - Begutachtung der Finanzierungsprojekte
  - Bank - und juristische Fachberatung

für Privatkunden:
- Depots - und Kontokorrentführung
- Einlösung von Euroschecks, Reiseschecks, Bank- und Privatschecks
- Erstellung von Reiseschecks
- Devisengeschäfte
- juristische Betreuung
- Verwahrung von Werten im System „coffre fort" (Tresorfach)

- einzige rumänische Handelsbank, die von HERMES für mittel - und langfristige Finanzierungen rumänischer Importe von Maschinen und Anlagen aus Deutschland akzeptiert und anerkannt ist. Das für Rumänien von Hermes zur Verfügung gestellte Plafond beträgt 200 Mio DM im Jahr 1994
- einzige rumänische Handelsbank, die Rahmenabkommen in Gesamthöhe von USD 86,5 Mio. in 1992 und USD 107,3 Mio. in 1993 mit erstklassigen deutschen Banken (z.B. Kreditanstalt für Wiederaufbau, A.K.A., DG- Bank, BHF Bank, Bayerische Vereinsbank) für mittel- und langfristige Finanzierungen rumänischer Maschinen- und Anlagenimporte aus Deutschland unter Hermesdeckung abgeschlossen hat
- einzige rumänische Handelsbank, die von den deutschen Banken (z.B.Frankfurt Bukarest Bank Ag., Frankfurt/ Main) Kreditlinien für kurz- und mittelfristige Finanzierungen zur Verfügung hat

Eine derzeitige Bank für die Zukunft

BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR

Zentralsitz: Calea Victoriei 22 - 24, 70012 Bucureşti, România
Tel: (40-1) 614.73.78; (40-1) 614.91.90; (40-1) 638.40.40 Fax: (40-1) 312.08.32; (40-1) 312.24.95; (40-1) 311.27.51 Telex: 11235/11703 e bank r SWIFT: BRCEROBU

„Poporul german gândește european"

■ Afirmă dl dr. Roland Schönfeld, director executiv la SÜDOSTEUROPA-GESELLSCHAF

- Pentru început vă rugăm să ne vorbiți despre organizația din care faceți parte, despre ce reprezintă ea, care sunt preocupările.

- Südosteuropa Gesellschaft (Asociația sud-est europeană) a fost fondată în 1952, după cel de-al doilea război mondial. Țelul ei a fost și este de a stabili relații între Germania și țările sud-est europene. Pentru noi, Europa de sud-est înseamnă toată zona dintre Ungaria și Cipru, incluzând țările balcanice, Turcia, Grecia, Cipru și statele din fosta Iugoslavie, Cehia, Slovacia, Moldova. Scopul Asociației este de a stabili relații între oameni și instituții din Germania, respectiv din țările sud-est europene, și de a împărtăși cunoștințele noastre cu privire la dezvoltarea politică, economică în aceste țări. Pe de altă parte, încercăm să obținem informații de natură politică, economică și culturală, pe care să le facem cunoscute aici, în scopul unei mai bune cunoașteri reciproce. Germania este, bineînțeles, orientată mai degrabă către Vest, către Uniunea europeană, către SUA, dar o dată cu unificarea, ne-am trezit că ocupăm o poziție centrală în Europa și că trebuie să privim în ambele părți. Organizăm foarte multe conferințe privind situația actuală din țările sud-est europene, dezvoltarea economică, situația politică, uneori chiar în aceste țări. De exemplu, acum doi ani, împreună cu „Fundația Culturală Română" am organizat o conferință la București la care a participat și Academia Română. În primăvara lui 1995 vom organiza o altă conferință, cu bursierii români la Weimar, pe tema „Influențe reciproce în culturile română și germană". Apoi, avem un program de burse pentru tineri din Europa de sud-est care doresc să studieze pe teme economice, politice în Germania.

- Pentru că tot s-a vorbit de informație, ce știți despre România?

- Problema este că ziarele din Germania oferă informații despre țările vecine, despre Polonia, Ungaria, Cehia, iar câteodată despre Slovacia și Slovenia, despre războiul din fosta Iugoslavie, dar rareori vorbesc despre celelalte țări din Europa de sud-est ca România, Bulgaria, Albania, și alte țări.

- Credeți că este vorba despre o lipsă de interes?

- Nu cred acest lucru deoarece au existat și înainte și există și acum turiști germani care merg în Bulgaria și România. Cred că este vorba doar de faptul că sunteți interesați doar de vecinii dv. și nu atât de mult de oamenii care trăiesc mai departe. Nu am nici o îndoială că acest interes poate fi crescut printr-o informare bună și obiectivă. Este foarte interesant de văzut că acele țări din Europa de sud-est care sunt interesate în a oferi informații despre ele ziarelor germane sau televiziunii au o presă bună. Cum ar fi Grecia, de exemplu. Cred că din România vin prea puține informații și uneori sunt informații senzaționale, care sunt negative, și care nu sunt obiective. Țara dv. și dv. ca ziariști ar trebui să ne informați mai pe larg despre ce schimbări au loc în România. Cred că este în primul rând obligația dv. de a ne da mai multe informații.

- Ce părere aveți despre această zonă a Europei? Prezintă interes pentru viitul Europei?

- Viitorul Europei este viitorul întregii Europe, nu numai al Uniunii Europene. Dacă ne gândim la Europa de mâine, trebuie să o privim ca pe o uniune a tuturor țărilor europene, nu numai a țărilor care fac parte acum din Uniunea Europeană. Cred că va fi imposibil să creăm o Uniune Europeană stabilă și sănătoasă fără țările din estul și sud-estul Europei.

- Ce rol va juca Uniunea Europeană în viitor?

- Sunt foarte sigur că Uniunea Europeană va juca un rol important din punct de vedere economic. Mai cred că Europa unită, din punct de vedere politic, va juca, de asemenea, un rol important în lume. Dar o uniune politică este încă foarte dificilă, și ați putut vedea acest lucru din reacțiile țărilor din Uniunea Europeană în problema iugoslaviei. Sunt multe țări care au interese diferite, iar germanii sunt foarte precauți pentru a nu da naștere la bănuieli privind interesul lor în politica european momentul în care se va ajunge la unificarea politică a Eur aceasta va deveni o putere în politica mondială.

- Credeți că această Europă unită este posibilă?

- Va lua mult timp, dar cred că mulți oameni din Euro multe guverne își dau seama că nu putem da înapoi și ni putem rămâne în faza actuală. Trebuie să continuăm și tr să continuăm împreună, toate țările europene. Dacă nu proce așa, pierdem tot ce am obținut până în acest moment. Și a t ta înseamnă a accepta noi membri. Cum această acce înseamnă dificultăți economice și politice, întregul proces va mult timp. Trebuie să mergem pas cu pas. Cred că întregu ces va dura 10-20 ani dacă nu intervine nimic.

- Ne puteți spune câteva cuvinte despre poporul germa

- V-am vorbit despre modul în care ziarele germane despre țările din sud-estul Europei. Ne place senzaționalu plac informațiile negative și este ușor astăzi să scrii în mo gativ despre dezvoltarea Germaniei, despre naționalism, d antisemitism, despre ura față de străini. Cred că este exag Bineînțeles, unificarea Germaniei a fost un lucru greu, nu n din punct de vedere politic, ci și economic și mai ales p logic.

Germanii din est și cei din vest nu formează încă un p Au trăit separat aproape o jumătate de secol și s-au dez diferit. Avem foarte mulți tineri fără slujbe, care nu au ni viitor, nici o speranță. Așa că, atunci când vine cineva și niște idei despre ură, le acceptă imediat și chiar încep să u pe toată lumea, iar ura lor se îndreaptă în primul rând că mai slabi. Cred că toate acestea se vor schimba, deoarece form noii legislații, nu vor mai fi atât de mulți străini în Germ deoarece nu vom mai putea să-i întreținem. Tinerii au nevo un viitor, de ceva spre care să se îndrepte, și asta este ce încearcă să facă politicienii noștri. Efectele unificării s face simțite destulă vreme de acum încolo. Chiar după ce s rezolva problemele politice și economice, va mai rămâne fa psihologic. Sunt sigur că poporul german gândește europea ideile naționaliste nu vor găsi un teren propice la noi.

Privatizarea secolului se apropie de sfârșit

Irene Liebau

Noile landuri ale Germaniei se mișcă în direcția cea bună. Susținute de eforturile colective și individuale ale rezidenților regiunii, structurile economice est-germane s-au transformat. O mare parte a acestei transformări a fost făcută deș către Treuhandanstalt, care a privatizat mii de unități economice centralizate, începând cu vara lui 1990, când agenția și-a început principala fază operativă. Înainte ca scopul final, acela de a crea o economie de piață funcțională în noile landuri germane, să fie atins, trebuie învinse multe obstacole. Companiile regiunii se confruntă cu pierderi de clienți pe piețele tradiționale, atât în estul cât și în vestul Europei. Companiile înseși trec prin rigorile retehnologizării instalațiilor de producție și tehnologiilor operaționale. Rezolvarea acestor probleme implică în cel mai înalt grad muncă și reduceri de personal. Multe persoane s-au confruntat cu pierderea slujbei și cu perioadele corespunzătoare de șomaj, altele cu nevoia de a învăța o nouă meserie. În ciuda acestor probleme, un lucru rămâne de importanță majoră: toate transformările au avut un start solid. Economia nou creată a regiunii fabrică produse și oferă servicii capabile să concureze cu succes pe piețele internaționale. Acest fapt este certificat de cifrele de vânzări făcute de către sectoarele economice din regiune. Răul s-a sfârșit pentru economia Germaniei de est, o perioadă de dezvoltare este la îndemână.

Treuhandanstalt, instituția de custodie care s-a ocupat de privatizarea intreprinderilor din fosta RDG, a rezolvat 47.000 de unități, în patru ani.

În luna ianuarie a anului 1994, portofoliul de la Treuhandanstalt conținea mai puțin de 250 de companii care căutau un proprietar în sectorul privat. Acest număr relativ mic de firme nu indică, în nici un caz, faptul că agenția este spre sfârșitul muncii sale.

Altă responsabilitate majoră a agenției Treuhandanstalt este de a returna proprietățile expropriate de guvernul est-german, districtelor regiunii și orașelor mari. De exemplu, guvernele locale au fixat 76.978 de cereri pentru returnarea unor aeroporturi, rețele de șosele, centre sportive etc. Dintre acestea, mai mult de 31.000 au fost deja studiate și [illegible].

Trei mii de companii atinseseră punctul în care reorganizarea și recapitalizarea nu mai erau posibile. Acestea au trebuit să fie închise. Totuși, prin vânzarea unor operații individuale sau bunuri, lichidatorii angajați de Treuhandanstalt au avut succes în salvarea a mai mult de o treime din toate locurile de muncă ale acestor companii. Majoritatea acestor lichidări nu vor fi terminate în viitorul apropiat.

Când aceste companii vor fi privatizate, povestea Agenției Treuhandanstalt - în forma ei actuală - se va sfârși. Obiectivul ei a fost și rămâne acela de a se retrage din afaceri. Treuhandanstalt a înaintat propuneri forurilor competente din Germania, privind restructurarea operațiunilor agenției în faza post-privatizare. Acum este rândul legiuitorilor să decidă.

Această tranziție a operațiunilor a fost prevăzută pentru sfârșitul anului 1994. Agenția va lăsa succesorilor ei o situație financiară solidă. Bilanțul a fost alcătuit și revizuit, au fost create rezerve pentru eventualitățile viitoare. Banii cheltuiți de agenție au fost folosiți pentru a asigura slujbe și viitorul companiilor Treuhandanstalt.

Mulțumim și pe această cale Guvernului R.F. Germania, organizației Int Nationes, excelentă gazdă și ghid pentru ziariștii noș Ambasadei R.F. Germani la București și Ambasad României la Bonn pentru sprijinul acordat în realizarea acestui suplime editat în onoarea Zilei Unității Germaniei, 3 octombrie 1994.
Concepție și redactare: George Arion și Mihai Săndoiu
Grafică: Cristina Topolski
Traducere: Cătălina Ștefănescu și Cora Cioceanu
Corectură: Maria Antonescu, Smaran Petrea, Valentina Pietrar Angela Ștefănescu

CHS România

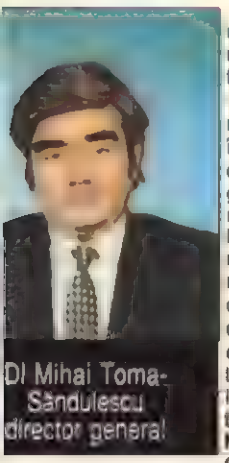
Dl Mihai Toma-Săndulescu director general

CHS România este o firmă mixtă româno-germană, înfiinţată în luna mai 1994. Capitalul german majoritar (60%) îi conferă un statut de reprezentanţă a grupului CHS Internaţional, cu sediul lângă Hamburg, cunoscut distribuitor european de tehnică de calcul şi echipamente de birotică produse de firme ca: HEWLETT PACKARD, IT&T, Apple Macintosh, Philips, Mitsumi, Mitsubishi, Pelikan, Canon, ş.a. CHSI are sale în Spania, Elveţia, Austria, Germania, nda ca şi în Europa Centrală şi de Est, iar :um şi în ţara noastră.

S România şi-a început activitatea distribuind -o reţea de reselleri organizată în Bucureşti alte 12 cele mai mari oraşe din ţară, pro- HP (calculatoare PC, periferice şi consuma- ferente), importate de la HP - Viena în baza inii de credit permanente acordate de CHS ational. „HP are un interes vădit pentru ınia, ne spunea domnul Mihai Toma-Săn- cu, director general al reprezentanţei CHSI Bucureşti, pentru că deşi există în România l şi cei 4 dealeri autorizaţi: Q-Net, uterland, System Plus şi Amerlix a apelat la nternational, cel mai mare distribuitor al său uropa. Deşi în România din ultimii ani s-au PC-uri în cantităţi considerabile, se pare că calculatoarelor nu a ajuns la saturaţie, ci oxal, a crescut, poate şi datorită performlor şi fiabilităţii scăzute a unui procent ınat din hard-ul intrat în ţară în această ıdă, ei trebuind deja să fie înlocuit." Cifra de ri la sfârşitul lui '93 îl recomandă pe .ETT PACKARD ca al doilea producător de atoare din lume, luate fiind în calcul şi sis- multi-user, multi-tasking, deci şi sistemele nu numai PC-uri (dar într-o evaluare limitată la sectorul de informatică pentru că HP are ăţi în multe alte domenii). În ceea ce te calitatea, HP se bucură de tradiţia şi giul date de crearea noii arhitecturi RISC ced Instruction Set Computing), de poziţia ader al reţelelor de calculator „open sys- . de producere a celor mai sofisticate calare ştiinţifice, de staţii de lucru pentru acti- de cercetare, ca să nu mai pomenim de olu de produsele din domeniul tehnicii me- sau al telecomunicaţiilor.

ă mari probleme ne stau în faţă în viitorul at, aprecia dl M.T. Săndulescu: consolidarea ajutorul lui CHSI) a credibilităţii în faţa lui ntru a beneficia de un nivel mai bun de pripentru comenzile pe care i le facem şi, la fel ortant, o bună colaborare cu alţi distribuitori :aţi HP din ţară, în folosul utilizatorilor."

AUTOMOBILUL DUMNEAVOASTRĂ FUNCŢIONEAZĂ PERFECT CÂND FIECARE PIESĂ FUNCŢIONEAZĂ PERFECT. CEI CE ŞTIU ACEST ADEVĂR SIMPLU FOLOSESC PIESE AUTO BOSCH PENTRU CĂ BOSCH SEMNIFICĂ TRADIŢIE ŞI CALITATE TEHNICĂ GERMANĂ

BOSCH
SEMNUL CALITĂŢII

VIFOR GmbH

Sediul central:
STR. LUTERANĂ 1, BUCUREŞTI,
TEL: 613.7962; 615.7924; TEL/FAX: 312.2045

Magazinul VIFOR, str. Toma CARAGIU 3, Bucureşti (vis-a-vis de Biserica rusă); Tel: 614.8292, Fax: 312.3254
Service autorizat BOSCH (echipamente de injecţie pentru motoare Diesel, instalare alarme electronice şi echipamente electrice auto): Str. Izvor, 80, sector 5, Bucureşti.

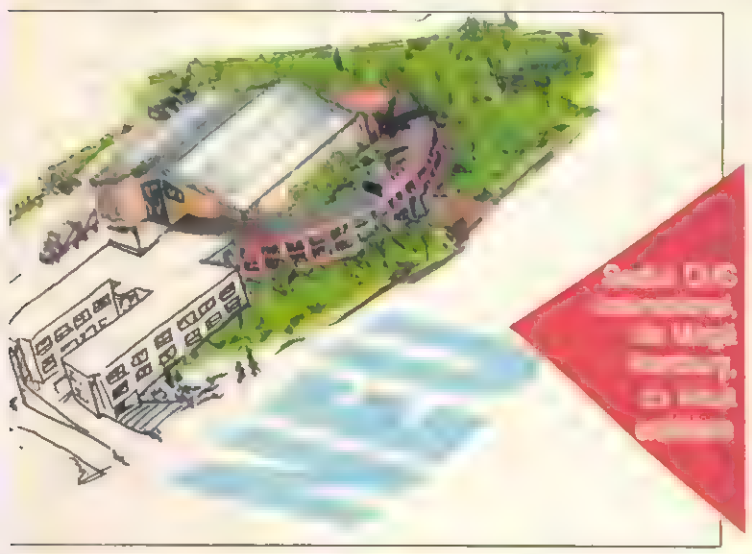

Referitor la relaţia cu partea germană, dl Săndulescu a evocat dificultatea înţelegerii unor mecanisme legislative din România, spre exemplu legate de inexistenţa unei zone libere. În concepţia partenerilor germani, o zonă liberă (şi sunt foarte frecvente în Cehia şi Bulgaria, pe care le-am şi vizitat) ar fi creat un impact deosebit de favorabil atât asupra veniturilor statului (pentru că de aici marfa poate fi reexportată fără nici un efort financiar) cât şi asupra promovării investiţiilor străine din zona respectivă. Datorită poziţiei geografice, am fi putut avea rolul de placă turnantă, de bază, pentru repartizarea produselor HP, rol deţinut de Viena, care însă este poziţionată excentric faţă de pieţele cărora le este dedicată. Noi am fi putut livra în toate direcţiile, cu costuri minime, s-ar fi făcut investiţii în drumuri, s-ar fi creat o puternică bază materială".

La sfârşitul lui '93, un reprezentant CHS, care urmărise activitatea de distribuţie a echipamentelor de informatică în România, l-a propus lui Mihai Toma-Săndulescu, angrenat în această activitate încă din 1991, printr-o firmă proprie, să înfiinţeze o reprezentanţă CHS la Bucureşti. Aşa s-a născut după câteva luni CHS România. Dl Săndulescu, inginer în specialitatea electroenergetică, a lucrat din '73 la ISPE Bucureşti, unde a fost implicat în probleme de informatică, atât de hard cât şi de soft, la secţia de planificare a dezvoltării sectorului energetic naţional, activitate desfăşurată nu fără ajutorul tehnicii de calcul. Ocupându-se din 1986 cu dotarea institutului cu echipamente, s-a familiarizat cu activităţi de ofertare, de analiză, a venit în contact cu diferite reprezentanţe car funcţionau la ora aceea în România: Rank Xero HP, Epson ş.a. „Printre calităţile firmei noastre se numără supleţea, mobilitatea, deţinerea unui personal, nu unidirecţional, specializat, ci capabil (cu un grad de detaliere diferit) să îndeplinească activităţi, atât tehnice cât şi comerciale", aprecia chiar şeful firmei.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Biblioteca

2032

VREȚI O VILĂ LA AMARA?

E SIMPLU, SE REZOLVĂ!

☐ Citiți „instrucțiunile" din pagina 5

Nr. 41 ● 11 oct. – 17 oct. 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3,70 DM ●

Flacăra

Apărută în 1911 de C. BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

7 octombrie (7 noiembrie?...), Aeroportul Otopeni

ZBOR DEASUPRA UNUI CUIB DE CUCI

etc...

În acest număr

ORA GERMANĂ
Un supliment gratuit, de 20 de pagini, dedicat Germaniei!

Mircea Ciumara
Privatizarea a fost blocată!
pag. 3

100.000 de lei!
Concurs-ghicitoare
pag. 5

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

EDIȚIA JUBILIARĂ

TIB'94

TÂRGUL INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI

a 20-a EDIȚIE 10-16 OCTOMBRIE

centrul internaţional de expoziţii romexpo S.A.

Bucureşti ROMANIA cod 71331
Bd. Mărăşti 65-67 • CP 32-3
Tel: 618.11.60; 618.37.46
Fax: 312 84 00 • Telex 11108 tib r

PUBLICATIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J. 40/5888.1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație
Președinte - director general GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate și suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Șef cabinet: CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU (617 47 63 2002)
Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617 60 10, 617 60 20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312 82 89
Cont lei - 40 72 30 110 496 BCR sector 1 București
Cont valută - 47 21.6.16.0431.0 BCR sector 1 București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUȘ
Secretar general de redacție: ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559
- POLITICĂ (2560) - Marian Ghițeanu, Ștefan Nicolae
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
- SOCIAL (2128) - Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Constantin Severin
- SPORT (1453) - Pompiliu Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ionițâ
- CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Petru Novac Dolângă, Ion Ceacâru, Paşcu Balaci
- CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
- SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Cioceanu, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS REBUSACHE

Director publicații de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori șefi adjuncți: MIHAI ZGUBEA ("Rebus"), CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 618.15.32): Călin Mărcușanu, Irina Braviceanu, Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Nineta Olteanu, Marius Onofrei, Florin Petrea, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Cristina Topolski, Mirela Fotea, Eugen Matotă, Cezar Munteanu
DIFUZARE (617 59 69): Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Vasile Mesaroș, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Borcescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor
ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bârcoianu, , Liliana Crețu, Mariana Sânduleasa, Maria Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312 82 89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ
Flacăra
TIPARUL TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viaţa sub un preşedinte de regat

George Arion

Ultimul act

În fiecare familie de-a noastră a existat măcar un bunic, un tată, un unchi care a trăit cu speranţa - şi a încercat s-o inculce şi altor generaţii - venirii americanilor. Ascultau pe ascuns, cu frica în suflet, Radio Londra sau Vocea Americii unde se cuvânta frumos despre libertate, democraţie, drepturile omului şi se cerea românilor să mai reziste o zi, o lună, un an, până când Occidentul va fi pregătit să smulgă stigmatul roşu impus de vecinul de la Răsărit. Mii şi sute de mii de bunici, de taţi, de unchi care şi-au lăsat din trupul lor pe câmpurile de luptă, pentru apărarea fiinţei naţionale, cărora li s-au luat casele, li s-au furat pământurile, care au fost schingiuiţi, vârâţi în temniţe sau au fost siliţi să trăiască în condiţii nedemne, mizerabile, au crezut în promisiunile răspândite în eter. Unor oameni care au suferit de foame, au tremurat de frig şi, mai ales, au îndurat cea mai cruntă teroare pe care a cunoscut-o vreodată acest neam li s-a făgăduit marea cu sarea timp de jumătate de secol. Iar oamenii au crezut, fără să-şi aducă aminte de atâtea exemple din istoria năpăstuitului nostru popor; de nenumărate ori nimeni n-a ridicat un deget să ne apere, să ne ajute.

De aceea, nici nu e de mirare lipsa de ecou din cancelariile occidentale în legătură cu încercarea regelui Mihai de a reveni în ţară pentru a participa la un simpozion dedicat zilei de 23 august 1944. El, protagonistul numărul unu al acelui eveniment. Ar fi însemnat să se recunoască acel act şi importanţa lui în desfăşurarea ulterioară a războiului. Dar cui i-ar conveni să i se aducă aminte că a sacrificat un popor care a dat un însemnat tribut de sânge pentru eliberarea altora? Ar însemna să se recunoască o injustiţie. Ar însemna să se ceară scuze. De aceea e de preferat dialogul cu cel instalat acum la cârma statului, în urma unor evenimente care au costat 1.000 de vieţi omeneşti. Culmea - cam tot atâtea câte ar fi fost secerate dacă regele n-ar fi abdicat! Baremul sinistru al unui şantaj murdar...

Regele Mihai n-a fost prost consiliat în legătură cu această vizită. Cred c-a dorit să vină în ţară din proprie iniţiativă. În ciuda tuturor opreliştilor. A fost un act disperat, probabil ultimul, de a încerca să mai pună piciorul pe pământ românesc. Şi-a călcat pe mândrie dorind să arate samavolnicia unui act petrecut la 30 decembrie 1947. Rezultatul a fost un fiasco aşteptat şi dinainte asumat de casa regală. Hotărârea Moscovei ca să nu mai fie monarhie în România va rămâne în vigoare. Într-un fel, regele n-are de ce să fie mâhnit. Poporul român de azi are legături firave cu moldovenii viteji care îl urmau pe Ştefan şi-i zdrobeau pe tătari, cu muntenii lui Mihai Viteazul care treceau prin foc şi sabie ordiile turceşti, cu ardelenii neînduplecaţi ai lui Horia şi Avram Iancu. În clipa de faţă, după atâta teroare, după atâtea vicisitudini, ne bucurăm dacă la iarnă o să avem căldură în casă, dacă salariul indexat ne va ajunge până în luna următoare pentru plata întreţinerii, chiriei şi pentru a cumpăra ceva de-ale gurii, dacă ne putem păstra slujba şi nu devenim şomeri. Acestea sunt marile probleme ale românului la sfârşitul mileniului II. Un cetăţean al planetei – cuminte, nepretenţios, supus, aşa cum îşi visează orice dictator.

Fotografii de FLORI

DI Mircea Ciumara e categoric:

Privatizarea a fost blocată!

După cum gândeşte guvernul, mâine el poate confisca şi apartamentele pe care le-a vândut oamenilor acum trei ani!

- Care sunt, în opinia specialistului în economie Mircea Ciumara, principalele obiecţii aduse proiectului Văcăroiu de „accelerare" a privatizării?

- Corelarea acestui proiect de lege cu reevaluarea patrimoniului societăţilor comerciale a blocat privatizarea prin metoda MEBO. Cunosc cazuri concrete de întreprinderi în care salariaţii renunţă să mai cumpere propria întreprindere fiindcă li se par inacceptabile noile preţuri şi nu au de unde plăti. Deci, deocamdată, a fost blocată privatizarea!

În al doilea rând, nu sunt schimbate soluţiile care frânează acest proces, oferite de legea veche a privatizării, ci se încearcă numai o mituire a electoratului în perspectiva alegerilor viitoare. Această mituire se face pe două căi. Pe de o parte, prin confiscarea certificatelor de proprietate - pentru că aceasta s-a făcut: când omului i s-au promis aceste certificate, pe care le-a plătit, ele reprezentau echivalentul împărţirii celor 30% din capitalul societăţilor comerciale la 16 milioane. Acum ni se spune că ele reprezintă mult mai puţin. Restul, în valoare, este confiscat. Dacă se acceptă acest mod de gândire al guvernului, că-trebuie să se facă o nouă redistribuire fiindcă unii n-au ştiut că nu trebuie să le vândă, ne vom trezi că pe acelaşi considerent mâine va fi confiscat şi pământul transferat, sau casele, apartamentele vândute locatarilor acum trei ani! Principiul este foarte periculos! În fond, guvernul cum a procedat? Şi-a făcut calculul să poată promite fiecărui cetăţean 1 milion de lei, a înmulţit milionul cu 16 milioane de certificate şi după aceea a propus reevaluarea capitalului social ca să-i lasă suma. Deci, nu se bazează pe nişte calcule de piaţă, economice, ci efectiv pe nişte calcule propagandistice, ca să poată spune „Omu' şi milionu' ".

Noi considerăm că privatizarea poate fi urgentată în cadrul Legii 58, pentru că guvernul era dator să aplice toate posibilităţile permise de actuala lege, pentru a-şi respecta toate angajamentele luate faţă de FMI şi alte instituţii. Modificarea acum a legii trezeşte pasiunile care au existat şi acum trei ani, dacă vă aduceţi aminte - toţi au soluţii miraculoase de privatizare şi odată deschisă această cutie a Pandorei nu poţi să ştii ce poate să iasă de aici! Pot să iasă dezbateri aprinse, care să prelungească demararea privatizării pentru vreme foarte îndelungată! Ideea de a modifica acum legea este o soluţie care amână mult privatizarea. Dovadă este că nu au reuşit să treacă prin Senat proiectul de lege nici până acum.

„Jocul lui Dinu Patriciu este exact, dar incorect"

- Cine credeţi că a stat în spatele recentelor „furtuni" din cadrul CDR? A fost vorba doar de orgolii personale?

- Nu sunt conflicte între partide. Pe de o parte, există unele partide mai micuţe, mai slabe, care nu doresc să se definitiveze Anexa la protocolul Convenţiei prin care se precizează criteriile după care pot să participe la listele de candidaţi la viitoarele alegeri. Fiindcă dacă se pun nişte criterii clare acolo, aceste partide nu mai au şanse la fel de mari cum au avut în 1992. Ei doresc un alt subiect de discuţie, pentru a nu se putea discuta această anexă. În al doilea rând, prin faptul că a fost precizat că cel care va fi preşedintele CDR în februarie va fi candidat la Preşedinţia României, cei care au orgolii de a fi preşedinţi de republici au început lupta pentru a se termina reciproc şi folosesc în acest scop şi sprijinul partidelor pe care le conduc! Deci, conflictele din ultimul timp erau conflicte între cei care se visează candidaţi la preşedinţie - Sergiu Cunescu, Nicolae Manolescu, Emil Constantinescu!

- Despre acţiunile dlui Dinu Patriciu, despre „jocul" său în aceste discuţii, ce părere aveţi?

- Jocul lui Dinu Patriciu este exact, n-aş spune însă că este şi corect! Dinu Patriciu apreciază că prin dispariţia altor partide liberale din Convenţie şi a celor social-democrate creşte importanţa partidului său în cadrul CDR, deci el este avantajat. Aceste fricţiuni, deci; îl avantajează. În orice caz, este incorect ceea ce afirmă în ultimul timp, că PNŢCD este un partid de dreapta la fel ca şi liberalii şi că vom putea face un program de guvernare în comun şi probabil şi un guvern comun. PNŢCD nu a fost niciodată un partid de dreapta şi nici nu va fi, niciodată! Dacă în perioada interbelică era chiar considerat un partid de stânga - fiindcă el a apărut, la începuturile sale, ca un partid antiliberal - în orice caz, acum poate fi apreciat ca fiind de centru, în nici un caz de dreapta! Deci, tot ce pot spune este că dl Patriciu joacă exact, calculat, rece; dar că moralmente este corect, n-aş putea să fac aceeaşi afirmaţie!

Corupţia? Ea va fi... sprijinită! Asta va fi efectul unei comisii permanente!

- Vă puneţi speranţe în eficacitatea recentei hotărâri adoptate privind combaterea corupţiei şi a comisiei însărcinate cu depistarea actelor de corupţie?

- Textul hotărârii, pe mine m-a nemulţumit profund. Pe de o parte, fiindcă a fost scos din text tot ceea ce reprezenta realmente un lucru util. Corupţia este definită incorect. Nu calomnia sau jignirea reprezintă corupţie, corupţia este utilizarea puterii politice pentru a calomnia, utilizarea instituţiilor de putere! Or, PDSR-ul a exclus din textul hotărârii, din preambulul ei, ideea de utilizare a instrumentelor puterii pentru a calomnia şi jigni. În felul acesta, au deviat discuţia de la corupţie spre alte acte, într-adevăr, imorale şi ele. În al doilea rând, a fost eliminat amendamentul dlui Dejeu, care preciza necesitatea clarificării acelor ordonanţe care-i scot din cauză pe Hrebenciuc, pe Florin Georgescu, pentru că au fost nişte acte ilegale şi anticonstituţionale şi hotărârea nu a vrut să menţioneze acest lucru. Prin eliminarea a ceea ce realmente reprezenta nişte precizări clare, hotărârea este foarte, foarte palidă! De câte ori vrei să nu rezolvi o problemă, să o îngropi, înfiinţezi comitete şi comiţii! Crearea unei comisii permanente pentru aceste probleme şi trasarea de sarcini la tot felul de ministere ca să facă rapoarte pe care să le prezinte nu se ştie când este doar un mod de a se da impresia că se doreşte rezolvarea, dar de a împiedica-o, de fapt. Hotărârea luată săptămâna trecută mi se pare nesatisfăcătoare şi nu va duce la stoparea corupţiei. Din contră, se dă impresia falsă că se încearcă eradicarea corupţiei, ca lumea să fie liniştită, dar de fapt împiedică eradicarea corupţiei. Până nu se porneşte de sus în jos, corupţia nu va fi eradicată. Unul sau doi miniştri sancţionaţi au o forţă de exemplu incomparabil mai mare decât în cazul câtorva şefuleţi minori!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Iliescu Tupolev

Dacă un omuleţ verde, cu ochi albaştri şi curiozitate nestinsă, de prin Andromeda ori cine ştie ce alt „cartier" cosmic, ar vrea să afle câte ceva despre natura omenească, despre splendoarea şi abjecţia ei, n-ar avea altceva mai bun de făcut decât să-şi ia un pachet de ţigări, un pahar de ceva, un fotoliu şi o carte: Cartea de Istorie; iar dacă afară plouă mărunt, e trist, iar în sobă se zbate un fir de flacără, atunci e un pic mai bine (era să zic „pentru dumneavoastră")...

Sensul istoriei (dacă aceasta are vreun sens...) este minuscula dorinţă a minusculei făpturi omeneşti de a-şi petrece în pace zilele lăsate de Dumnezeu. Şi pentru această miză banală s-au ridicat munţi de cadavre, s-au umplut oceane de sânge, s-a spintecat, s-a ars, s-a strivit, s-au clădit vârtos temeliile Durerii. S-a inventat Politica, s-au inventat Asasinii, s-au inventat şefii de stat, diplomaţiile, revoluţiile şi mascaradele, poliţiile, şuturile şi vorbele. Şi viaţa a curs, cu de toate: poporul X a măcelărit un pic poporul Y, sau Neil Amstrong a dat o fugă pe Lună, sau nu ştiu ce oligofren a violat şi ucis nu ştiu ce babă nevolnică...

Nimic nou sub soare.

În Cartea de Istorie, printre milioanele de capitole, există şi unul numit Iliescu. E consistent. Şi plin de învăţăminte. Ca oricare dintre noi, persoana respectivă nu înseamnă nimic; e un om ca toţi oamenii, s-a născut, a trăit, a murit - aceasta e perspectiva timpului. Dar acum, pentru ţară, pentru acest popor, el înseamnă foarte mult, şi anume - dezastrul. Ne prefacem că democraţie, că puteri separate, că legi, instituţii ş.a.m.d. Să fim serioşi! E limpede că România este condusă de Iliescu şi, deci, toate deciziile fierbinţi, majore sau minore (minore, dar repet: fierbinţi), sunt luate de el. Ce să ne mai jucăm cu vorbele de faţadă şi chichiţele juridice, adevărul este mai important! Şi atunci întreb: DE CE PE VOLSKI, LA AEROPORTUL INTERNAŢIONAL OTOPENI, NU L-A AŞTEPTAT UN TUPOLEV CU MOTOARELE ÎN FUNCŢIUNE?! Cine a decis ca tatăl noului CAER ocult să vină în România, iar Regele Românilor nu?! Cine a decis ca venerabilul simbol al demnităţii naţionale să fie expulzat de tablagiii patriei, iar obrazul nostru sfrijit să fie îmbăloşat de sărutul muscalului?

Aveţi, avem la dispoziţie, iubiţi mei cititori, un Tupolev gigantic, cu motoarele în funcţiune. Direcţia - nu mai e cazul s-o consemnăm. Să ne-ajute Dumnezeu...

EUGEN CHIROVICI ■

Într-o încleştare pe viaţă şi pe moarte împotriva corupţiei

Peste 300 de parlamentari au semnat condica, după care au șters-o englezește

Presa a relatat pe larg despre eşecul aleşilor naţiei în dezbaterea Raportului Comisiei parlamentare privind cercetarea actelor de corupţie. S-a vorbit mult despre lehamitea senatorilor şi deputaţilor, despre lipsa de interes în a găsi soluţia. Iar numărul voturilor exprimate are un tâlc amar...

Cei care sprijină guvernul au canalizat întreaga dezbatere către fostele guverne. Au fost bombardaţi cu acuzaţii Petre Roman şi ai lui. Având mult mai mult timp la dispoziţie, majoritarii au transformat şedinţa cu pricina într-un meci de box, în care tot ei erau arbitrii, tot ei erau şi sportivul îmbrăcat în roşu din ring. Au scăpat în acest fel cu faţa curată dl Văcăroiu, dl Florin Georgescu, Paul Teodoru, tatăl afacerilor cu nave s.a.m.d.

Se cuvine însă să atragem atenţia că acest lucru s-a datorat şi lipsei de responsabilitate manifestate de opoziţie. Căci acest mod de derulare a ostilităţilor a fost impus prin vot. Scor: 166 la 125 în favoarea pentagonalei roşii. Or, Opoziţia, în totalitatea ei, deţine în Camerele reunite un număr de 225 mandate. Au lipsit deci 100 de deputaţi şi senatori ai ei! Au fost lipsiţi în acest fel de reprezentare peste 4 milioane de cetăţeni cu drept de vot! Nu ne-am apleca prea tare asupra acestui aspect dacă Opoziţia s-ar afla la prima abatere de acest gen. Din păcate nu este cazul, absenţele masive fiind semnalate de noi şi cu alte ocazii. Iată deci o formă trainică de a da cu stângul în dreptul.

Greu de explicat de ce, în momentele foarte importante care au loc la date din timp stabilite, Opoziţia nu este capabilă să se mobilizeze exemplar. Este un semn clar de lipsă de funcţionalitate. Iată de ce, în loc de suspendări în urma unor scrisori care critică tocmai astfel de desincronizări, CDR ar trebui să se ocupe în primul rând de acest aspect. N-o face încă. Ce-i drept, nu ştim ce s-ar alege dacă ar fi suspendate chiar acele formaţiuni din rândul cărora se înregistrează cei mai frecvent asemenea absenţe.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Nunta Zamfirei

După logodna cu PUNR (BUN), Victor Surdu pregătește pirostriile

☐ Ochi alunecoşi, inimă zburdalnică - el vorbeşte de o mireasă misterioasă!

În urma duelului cu partidul de guvernământ, purtat parcă după principiul „cu secera să ne tăiem, sau în declaraţii să ne ciocănim?", liderul PDAR Victor Surdu susţine că a găsit soluţia la impasul politic în care s-a aflat. Salvarea ar consta, zice el, într-o nouă alinaţă: Convenţia republicană social-liberală.

Totul este bine aranjat. De altfel, chiar titlul acestui colac peste pupăză (alianţa preconizată) spune multe. Bunăoară, preia câte o particulă din denumirea unor alianţe sau partide politice deja existente. Convenţia vine evident de la Convenţia Democratică, liberală - este evident de unde vine. Pentru a-i linişti şi pe cei avizi de social-democraţie, sau de ce nu, de socialism, a adăugat şi cuvântul social. I-a calmat şi pe cei care au votat Constituţia, adăugând cuvântul magic atât de drag actualei puteri: republican. Cu acest ghiveci, dl Surdu speră probabil să radă electoratul tuturor. Ne simţim datori să-i atragem atenţia că a omis câte ceva: constatăm că bizarului edificiu îi lipseşte electoratul creştin-democrat, de pildă. Apoi, se pare că dl Surdu a dezertat de pe tarlaua agricolă atât de dragă domniei sale, căci a omis şi termenul de „agrarian" sau, mă rog, agrar. Lipseşte, de asemenea, cuvântul „democrat", cu care ar putea atrage ceva electorat de la Petre Roman. Iată ce se poate întâmpla dacă nu eşti atent cu termenii. Pentru viitoarea alianţă, îi propunem formula de succes: Convenţia Republicană Socio-Agrariană Democrat-Creştin Liberală! Cu sigla va fi mai greu. Noi avem idei, de spaţiu tipografic însă ducem lipsă. Oricum, nu trebuie să lipsească secera atât de dragă electoratului PSM, spicul agrarian, patru trandafiri (unul pentru Petre Roman, trei pentru Adrian Năstase), un ochi ţărănist şi, bineînţeles, săgeata liberală şi calul. La toate acestea se adaugă doi pumni proletari: Primul, încleştat pe buchetul celor 4 roze. Al doilea, ţine strâns secera, care tocmai taie de la ba: spicul de grâu. Şi tot acest simb „heraldic" să fie privit de un ochi, un glob ocular în care se înfige adânc săgeata liberală. Ea joacă astfel rolul bârnei din ochiul ciclopului, care nu vede cât de aproape se află dezastrul.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Crezând că integritatea şi curajul sunt basme, iar oamenii trebuie să fie umili şi „înţelegători", gurile rele spun că deputatul PNŢCD Ioan Mureşan *a fluierat în biserica parlamentului şi trebuie pedepsit, pentru că anumite icoane s-au supărat rău. Mâna lungă a „bisericuţei" l-a găsit pe dl Mureşan tocmai hăt, la aeroport, unde l-a bruscat niţel, ca să priceapă iapa cum e cu şaua. Ţ-ţ-ţ, ce-nseamnă să crezi că eşti parlamentar şi chiar să fii!*

Sare amară:

„Curăţenie, domnule ministru!"

❑ Obiectivul: anumite vile, pe malul unui anumit lac

***La finalul dezbaterilor privind raportul despre corupţie, dl deputat* Ioan A. Mureşan, *membru al comisiei, i s-a adresat ministrului* Tărăcilă: „Domnule ministru, dacă într-adevăr luptaţi împotriva corupţiei, aveţi ocazia acum să faceţi curat în propria curte, în privinţa şefului Inspectoratului de poliţie Ialomiţa, colonelul Amza, cel cu vilele de la Amara!"**

Fotografie alb-negru a unui ministru roşu la faţă

În acea clipă dl Tărăcilă s-a făcut roşu la faţă ca sfecla (de ruşine?, de necaz?) şi i-a cam căzut faţa, după ce râsese bine la măscările lui Vadim, căruia-i este un mare admirator! Cum să nu ardă de necaz, când deputatul PNŢCD i-a pus „o sulă" aşa de viguroasă, la locul potrivit şi de faţă cu atâta lume! Mai ales că nu numai **colonelul Amza** are loc şi vilă pe daiboji la Amara, ci şi **locotenent-colonelul Gălăţeanu**, „şăful" circulaţiei pe judeţ! Se face ca vecini de judeţ să-şi tragă la ciolane? Nu se face! Mai ales că dom' Tărăcilă se plimbă în zilele libere cu un anumit Mercedes prin Călăraşi. Cine-i proprietarul, domnu' ministru, şi cum de sunteţi atât de prieten cu el?

De asemenea, dl Măgureanu are şi dânsul un „caz" la Amara: colonelul **Cerbureanu Vasile**, *ditamai (şi la propriu!) şeful SRI pe Ialomiţa! Ce ziceţi, dom' profesor, îl luaţi la purecat pe acest* **Cerbureanu**? *Poate mai aflaţi altele şi mai şi!*

VADIM VASILESCU ■

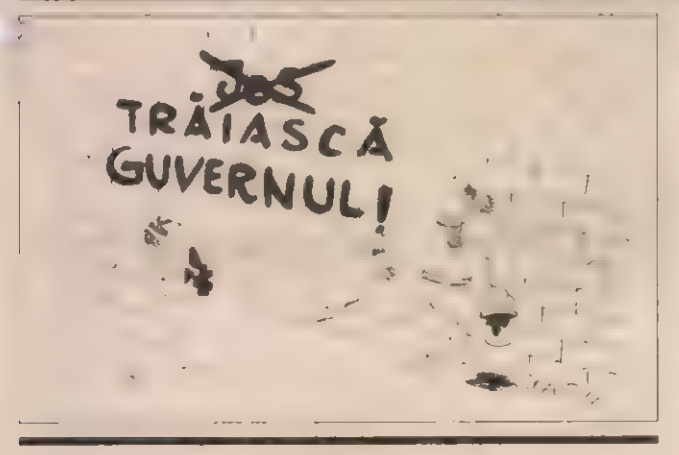

George Stancov cultivă absurdul

Coadă imensă la graniţă

❑ Cum să nu-l invităm pe ... dl Iliescu?!

Membru al PD (FSN), formaţiune declarat republicană, deputatul **George Stancov** a fost solicitat de ziarişti, săptămâna trecută, să dea o declaraţie în legătură cu preconizata vizită de trei zile a Majestăţii Sale. „Regele Mihai nu are încă statutul de persoană non grata. Aceasta este o procedură specială, care cu greu s-ar putea aplica. Prin urmare, este liber să vină oricând. Ar fi indecent ca dezbaterile pe o temă de un asemenea interes naţional - 23 august 1944 - să se deruleze în absenţa sa" - a venit răspunsul. „Tot atât de indecent ar fi ca, peste câţiva ani, la o posibilă dezbatere pe tema revoluţiei din decembrie să nu fie invitat şi dl Ion Iliescu".

Cât priveşte declaraţiile care i se tot solicită Majestăţii Sale, cum că va respecta Constituţia şi ordinea de drept, deputatul PD (FSN) a comentat: „În democraţie vine cine vrea. Nu putem cere unui străin să declare că respectă Constituţia, pentru că ar însemna să asistăm la o coadă mare la graniţă. Este o chestiune aproape ironică. Apoi, dacă eşti sigur pe tine, nu te temi de nimeni. Eu, cei puţin, nu mă tem de Rege"

RĂZVAN DUMITRESCU ■

CINE E?

100.000 de lei dacă ghiciţi !

CONCURS GHICITOARE (4)

Surpriză mare! Puştiul din poză este astăzi o persoană foarte cunoscută Continuă concursul prezent în nr. 37, 39 şi 40. Vom publica şi alte „portrete". Cei care le ghicesc **pe toate** şi trimit răspunsurile la redacţie până joi, 1 decembrie 1994 (data poştei la expediere), participă la tragerea la sorţi din 15 decembrie, pentru premiul de 100.000 de lei. Succes!

Vorbe, vorbe... ... din popor

Ciuma ironică

■ ■ „Un cetăţean român care vine din străinătate, pentru a intra în ţara lui, trebuie să prezinte paşaportul. În caz că nu-l are, l-a pierdut, sau paşaportul a expirat, poate primi o amendă. Pot să vă asigur că cei care-l vom întâmpina pe M.S. Mihai I la aeroport, vom avea bani de amendă". (Dinu Patriciu, PL '93).

■ ■ „Forma de ciumă pe care o prezintă ministrul sănătăţii, Iulian Mincu, este ironică. Nu este deci vorba despre o epidemie". (Radu Boroianu, PNL).

■ ■ „Proclamaţia din vară a dlui Văcăroiu, cum că vom avea recolte minunate, este pe măsura fostei sale funcţii de la CSP. Adică de la Comitetul de Stat pentru Planificarea Minciunii (George Stancov, Partidul Democrat).

RĂZVAN DUMITRESCU ■

În Clisura Dunării, la graniţa cu Iugoslavia Mică,

„VIOLENŢA POATE GENERA UN RĂZBOI CIVIL"

❑ Pretutindeni acţionează bande de mafioţi

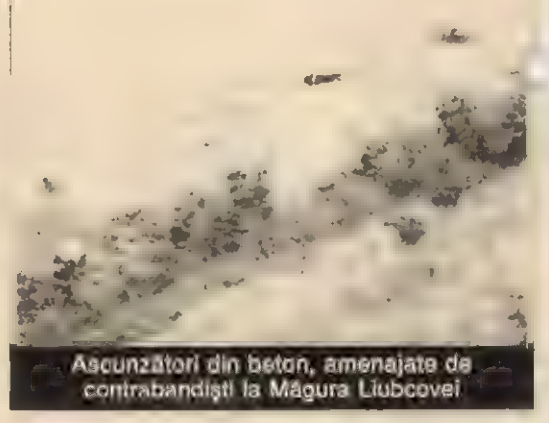
Ascunzători din beton, amenajate de contrabandiştii la Măgura Liubcovei

Comandantul batalionului de grăniceri din Moldova Veche, judeţul Caraş-Severin, a declarat într-o recentă conferinţă de presă că „starea de spirit, răspândită de-a lungul Clisurii Dunării, este foarte încordată, capabilă a răbufni într-o revoltă spontană, ce se poate transforma într-un război civil, care nu va fi străin de ceea ce se-ntâmplă în prezent în fosta Iugoslavie Mare". Fără îndoială, că şi-n disperatele şi alarmantele apeluri, făcute ziariştilor români şi străini, comandantul grănicerilor români a fost ferm: „Ar trebui să fie foarte clar că toţi locuitorii - români, sârbi, germani şi ţigani - care trăiesc cu domiciliul în satele şi oraşele din Clisura Dunării au de ales: adică: să ducă o viaţă corectă, cinstită şi demnă, ori să facă contrabandă cu motorină, rulmenţi, ţigări, benzină, alimente, spălarea valutei false"...

O patrulă de grăniceri români agresată de traficanţii internaţionali

O „ţeapă frăţească" trasă de borfaşi români unor borfaşi sârbi: marfa, în valoare de multe milioane de lei, este plătită cu sutele lui Ceauşescu

Au fost prezentate şi câteva ambuscade: de pildă, în hotarele comunei Berzeasca, o patrulă a Marinei grănicereşti a oprit o barcă cu două motoare, în care fraţii Cărămizan, înverşunaţi traficanţi, foarte bine cunoscuţi de mafioţii sârbi şi italieni, transportau, ilegal, în latul Dunării înspre malul sârbesc peste 1.700 litri de motorină şi benzină românească, care este cumpărată de traficanţii bosniaci şi musulmani cu 4-5 mărci litrul de motorină ori benzină. Şi, cum toată operaţiunea se desfăşura sub geana nopţii, la ora 5 dimineaţa, contrabandiştii români, italieni, sârbi, bosniaci şi musulmani s-au unit într-un grup comando, alcătuit ad-hoc, împotriva patrulei grănicerilor români, formată doar dintr-un sergent şi trei soldaţi. Însă, deşi tinerii militari români erau înarmaţi, când au văzut că un mafiot musulman ameninţă cu incendierea întregii cantităţi de benzină şi motorină, au preferat să fugă de la locul faptei, făcându-i scăpaţi pe contrabandiştii internaţionali...

Spălarea mărcilor germane false se face chiar şi cu bancnote ceauşiste de 100 de lei!

. Altminteri, spălarea valutei false este afacerea cea mai murdară ce se rostogoleşte în Clisura Dunării. Bunăoară, doi traficanţi iugoslavi, pe numele lor adevărat Saşa Radosavevici, 24 de ani, şi Slavomir Velykovici, 22 de ani, originari din Bela Crukva, abandonând contrabanda cu produse interzise de embargou şi traficul de combustibil, au trecut la spălarea mărcilor false, pe care le procurau foarte uşor din Croaţia şi Bosnia. Aşadar, trebuia să găsească un complice în România! Dar n-au căutat prea mult, căci D. Nicolae din oraşul Oraviţa, str. Forviz, nr. 18, s-a oferit să le slujească de intermediar şi să le acorde găzduire; negreşit, în schimbul a 40% din fiecare tranzacţie. Însă Poliţia de frontieră Naidăş a colaborat fericit cu Poliţia oraşului Oraviţa, care i-a surprins pe cei trei „în plină operaţiune de spălare a mărcilor germane false!" Prin urmare, după ce li s-au confiscat 10.757 mărci germane false şi 6.500 dolari falşi, cei doi tineri contrabandişti iugoslavi au fost arestaţi de Poliţia din Oraviţa, urmând să fie judecaţi de către Tribunalul judeţean din Reşiţa. Să nu uităm a preciza că au fost confiscaţi şi 15.700 lei româneşti; paradoxal, între care şi pachete cu bancnote de o sută lei expirate. Firește: hoţului îi este frică tot de hoţ! Dar, acum fiind la închisoare românească, poate deprinde a învăţa care dintre banii româneşti sunt valabili la casele de schimb valutar!

Mafiotul sârb Tomislav Ristici este ajutat să fugă de către contrabandiştii români

Un scăpărător incident între contrabandişti şi grăniceri s-a petrecut, zilele trecute, în satul Divici, prilejuit de arestarea cetăţeanului iugoslav Tomislav Ristici, care a cumpărat de la traficanţii români peste o tonă de benzină, şi încerca să o treacă, noaptea, pe malul sârbesc al Dunării. Astfel, ca să-l scape pe T. Ristici, aproape treizeci de localnici din satul românesc Divici au încercuit patrula grănicerilor şi l-au scos pe traficantul iugoslav de sub escortă, reţinându-i pe grănicerii români până ce traficantul sârb a fost trecut peste graniţă în Serbia, chiar de către traficanţii români.

PETRU NOVAC DOLÂNGĂ ■

Tâlhăriile din trenuri - mai multe decât în 1989

Pe suprafaţa celor 8 regionale de transport pe cale ferată din România s-au comis, în primele 7 luni ale anului 1994, 4990 de infracţiuni ● Faţă de anul 1989, starea infracţională a crescut de 4 ori ● Infractorii acţionează, de preferinţă, în grupuri de câte 2-3 ● Cel mai des întâlnite au fost tâlhăriile (92), ultrajele (47), furturile de la călători (714), furturile în dauna avutului public (2234), cazurile de corupţie (669 de „naşi" au luat mită de la călători) ● Lipsa iluminatului în vagoanele de călători creează infractorilor mediu prielnic de acţiune ● Furtul cablurilor (din cupru) de legătură dintre linie şi semaforul de semnalizare poate duce la accidente cu consecinţe neprevăzute ● SNCFR consideră utilă prezenţa patrulelor de Poliţie Transport-Feroviar pe fiecare rută ● Datorită costului foarte ridicat, Poliţia T.F. nu poate asigura o patrulă pe fiecare cursă ● Iată câteva exemple:

Călători români şi străini tâlhăriţi

Minorii Truţă Sorin (17 ani) şi Ciociratu Daniel (16 ani), ambii din judeţul Harghita, după ce au coborât din trenul care îi adusese în gara Basarab, stăteau pe peronul gării şi încercau să-şi facă un plan de vizite la rude. Liniştea lor a fost tulburată de grupul format din Toma Constantin (38 ani, domiciliat în com. Malu, jud. Giurgiu), Campăr Marius (20 ani, din com. Baloteşti, S.A. Ilfov) şi Tetişor Costel (15 ani, domiciliat în Constanţa), care au sesizat faptul că cei doi copii nu sunt însoţiţi. Profitând de faptul că în preajmă nu mai erau alte persoane, Toma, Campăr şi Tetişor îi atacă pe copii, îi lovesc cu pumnii şi le fură sacoşele în care se aflau haine şi bani, în valoare totală de 35 000 lei

●

Ionescu Aurel (38 ani, domiciliat în Bucureşti, cu aspect de sportiv) călătorea, pe timp de noapte, de la Buzău la Bucureşti, cu trenul personal 5008. Din staţia Periş, în compartiment, s-au aşezat Păslaru Gheorghe (23 ani, fără ocupaţie, din com. Periş, S.A. Ilfov), Dobrin Constantin (24 ani, fără ocupaţie, cu antecedente penale, din Buftea) şi Bicsade Nicu (23 ani, fără ocupaţie, cu antecedente penale, recidivist, din Buftea), toţi trei aflaţi sub influenţa băuturilor alcoolice. Pentru că vagonul era destinat călătorilor nefumători, Ionescu Aurel le-a atras atenţia să nu mai fumeze. Observaţia acestuia i-a deranjat şi, după ce l-au ameţit cu spray paralizant, l-au lovit cu pumnii şi cu picioarele, producându-i răni grave. În aceste momente, Bicsade Nicu îi ia bagajele şi le duce la capătul vagonului. La începutul scandalului, călătorii din compartimentele alăturate, de frică, nu au intervenit. Însă, în staţia Buftea, când l-au văzut pe Ionescu Aurel plin de sânge, întins pe jos şi lovit cu brutalitate, i-au sărit în ajutor. Intimidaţi de solidaritatea bruscă a călătorilor, bătăuşii au abandonat victima şi bagajele acesteia şi au coborât din tren. În urma bătăii pe care a primit-o, Ionescu Aurel a primit îngrijiri medicale timp de 2 săptămâni de zile

●

Mistode Dorel (23 ani, din Giurgiu, sergent major, angajat pe bază de contract) şi Marin Ionel (20 ani, din com. Călugăreni, jud. Giurgiu, militar în termen) călătorind, pe timp de noapte, cu un tren internaţional, de la Giurgiu la Bucureşti, au văzut că Elena Vorontova (22 ani, turistă din Rusia) călătorea singură.

Când s-au asigurat că nu îi vede nimeni, au intrat peste ea în compartiment, au bătut-o cu pumnii, au violat-o şi au supus-o la perversiuni sexuale. La plecare, ei i-au furat două brăţări, un inel din aur şi suma de 250.000 de lei. (Infractorii sunt cercetaţi în stare de arest pentru tâlhărie, furt calificat, viol şi perversiuni sexuale.)

●

Coborât de aproximativ un minut, pe peronul Gării de Nord, dintr-un tren internaţional ce-l adusese din Austria, Călin Costel, român stabilit în Austria, şi-a pus geamantanul jos şi se uita, stând pe vârfuri, spre capătul peronului pentru a distinge persoana care trebuia să-l aştepte. În momentul în care a vrut să-şi ia geamantanul în mână nu l-a mai găsit. În geamantan avea haine şi obiecte în valoare de 2.500.000 de lei. (Poliţia continuă cercetările.)

●

Turistului olandez Ord Eddy Piet, în vârstă de 50 de ani, în timp ce călătorea cu trenul de la Timişoara spre Bucureşti, i s-au furat, într-un moment de neatenţie, un portofel în care avea acte de identitate, 1470 dolari americani, 2.000 de guldeni, 170 de mărci germane, dar şi alte acte importante. Acesta a reclamat furtul după ce a ajuns în Gara de Nord. (Poliţia continuă cercetările.)

GHEORGHE BARBU ■

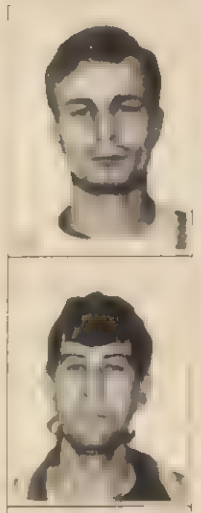
Ghe. Păslaru, C. Dobrin şi N. Bicsade, cei trei haidamaci care au tâlhărit un călător în personalul 5008

Stăm bine!

Holera a dat o raită, ciuma a dat târcoale

❑ Cu 0,7 tone gunoaie/cap de şobolan putem aspira la mai-mult!

Într-o capitală cu munţi de gunoaie, holera şi pesta pot izbucni de la o zi la alta Iată ce ne-a declarat dl viceprimar general Iulian Creţu: „Primăria s-a hotărât să ceară sprijin material, adică financiar, guvernului. Este momentul ca acesta să se implice efectiv. Ritmul de murdărire a Capitalei este infernal. În prezent, forţele noastre acoperă circa 40 la sută din suprafaţa oraşului. Restul... Următoarea acţiune în forţă se preconizează pentru luna octombrie, când va avea loc a doua mare dezinsecţie şi deratizare"

În prezent, în condiţiile în care circulaţia internaţională este intensă, iar România se situează în imediata vecinătate a unor puternice focare epidemice (Turcia, ţările fostei URSS), au apărut, şi aici, **focare de boală diareică acută cu izolare de vibrion holeric (tulpină EITOR OGAWA)**. Conform datelor oficiale făcute publice de Ministerul Sănătăţii, acestea sunt: **Medgidia**, două cazuri, dintre care unul „importat" din Turcia, focarul fiind închis; **Chirileu-Vidrasău** (Mureş), 58 internaţi, confirmaţi 22, precum şi 19 contacţi confirmaţi exclusiv de către IPSMP Mureş, focarul fiind în curs de lichidare; **Gura Ocniţei** (Dâmboviţa), un caz confirmat de Institutul Cantacuzino; **Spitalul de copii neuropsihici Nicoreşti** (Galaţi), 23 cazuri de boală diareică acută, dintre care 16 internaţi şi 3 confirmaţi, precum şi 18 contacţi, dintre care 16 copii şi doi adulţi confirmaţi de IPSMP Galaţi, focarul fiind în curs de lichidare; **Brăila**, un caz confirmat şi la **Sibiu**, un suspect din 32 turişti sosiţi din Turcia cu un autocar. Conform declaraţiilor oficiale, încă de la data de 30 septembrie, situaţia era stăpânită şi localizată, fapt pentru care nu au fost luate măsuri speciale de restricţie a circulaţiei turistice

Colentina şi apoi la Griviţa pentru dializă. Examenele coprobacteriologice arătau că, în momentul transferului, bolnavul nu mai reprezenta o sursă de infecţie. Cel de al doilea caz, a reprezentat doar o suspiciune exagerată, el nefiind confirmat nici de examene, nici de starea clinică a persoanei respective".

Ce se întâmplă în lume, ne lămureşte dna **dr. Velea**: „Zone cu focalitate naturală există în America de Sud, în Africa şi în Asia. Momentul actual epidemiologic include cele câteva mii de cazuri din cele două state indiene, dar zonele respective au fost carantinate şi situaţia este ţinută sub control de către autorităţile locale, conform ultimului raport săptămânal OMS".

Bucureştiul supraveghează holera şi pesta, din punct de vedere epidemiologic

Iată ce afirmă dna dr. Velea, epidemiolog şef la Inspectoratul de Poliţie Sanitară şi Medicină Preventivă al municipiului Bucureşti:

„Bucureştiul **supraveghează**, din punct de vedere epidemiologic, holera şi pesta, aplicând, cu stricteţe, toate măsurile impuse de regulamentele sanitare internaţionale. Aici, a existat un unic caz de holeră, bolnavul confirmat fiind transferat de la Spitalul de boli infecţioase Târgovişte, la Spitalul

Atenţie la aceste simptome, dacă aţi fost în zonele de focar!

Boală diareică acută, vărsături, scaune sanguinolente, febră – ar putea însemna holeră dacă aţi consumat apă din surse necontrolate, poluate sau alimente nespălate.

Temperatură foarte ridicată (către 42 grade Celsius), tuse stăruitoare, inflamarea ganglionilor – ar putea însemna pestă pulmonară. Microbii se transmit pe cale aeriană.

Din India, „importăm" pestă

Cum o nenorocire nu vine niciodată singură, peste România s-a abătut şi pericolul „importului" de pestă. Încă din secolul trecut, Europa a încetat să mai fie un continent cu focalitate naturală a acestei maladii, adică nu mai există şobolani infectaţi cu pestă.

La Aeroportul Otopeni, controalele sunt stricte

Iată, concret, cum se aplică aceste măsuri la Aeroportul Otopeni, ştiind că 99 la sută dintre indieni sunt în tranzit. Controlul la bordul aeronavelor ce sosesc din India se execută de către **dl dr. Tudor Lazăr**, medicul punctului sanitar de frontieră Otopeni. Se efectuează dezinsecţia aeronavelor şi a sălii de tranzit. La bordul avionului se efectuează primul triaj anamneztic. Toţi cetăţenii care intră pe teritoriul naţional vor fi luaţi în supraveghere epidemiologică la domiciliul declarat, timp de şase zile. Cei suspecţi de pestă (febră, tuse, ganglioni inflamaţi) vor fi izolaţi în Spitalul „Victor Babeş" şi supravegheaţi medical timp de şase zile. Nu se permite intrarea cetăţenilor ce vin din zonele afectate de pestă pulmonară dacă nu fac dovada carantinării timp de şase zile înaintea plecării aeronavei. **Cei ce nu se supun controlului medical nu vor fi primiţi în ţară.** Cei aflaţi în tranzit vor fi îndrumaţi către săli special amenajate, după plecarea lor sălile fiind dezinfectate. La serviciul de vamă se va efectua dezinsecţia tuturor bagajelor. La fiecare cursă de India (două pe săptămână, sâmbăta şi lunea), va lucra o echipă formată din trei medici şi trei asistenţi de igienă. Navele şi aeronavele vor căpăta liberă practică dacă nu au rozătoare şi/sau insecte la bord.

Nu e dracul chiar atât de negru

Oricât de cumplite par a fi aceste boli, ne asigură specialiştii, ele pot fi vindecate dacă sunt depistate la timp şi tratate corespunzător, dovadă că nu a existat, încă, nici un deces, la noi.

Focarele de holeră sunt în curs de lichidare, rata de apariţie a cazurilor noi scăzând semnificativ, cei vindecaţi putând părăsi spitalele în deplină siguranţă.

Iar pesta are şanse minime de a fi importată, căci măsurile ce se iau sunt suficiente. Aşa că, deocamdată, nu există motive de panică.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Corupţia în serial

Frecţii la picior de lemn

Vonica a rezolvat problema: se va face o comisie parlamentară!

Pe parcursul serialului nostru am prezentat cititorilor cazuri cuprinse în Raportul Comisiei Parlamentare privind cercetarea actelor de corupţie. Să vedem acum modul în care comisia a înţeles să ia unele măsuri pentru combatarea flagelului.

În anexa II din Raport este vorba despre un **Proiect de lege pentru prevenirea şi combaterea actelor de corupţie**. Cu alte cuvinte, se propune combaterea încălcării unor legi şi a unor prevederi din Codul Penal prin simpla apariţie a unei noi legi. Stranie principiu! Cine ne poate garanta că această lege nu va fi şi ea ignorată? Problema nu este lipsa unor legi, ci încălcarea celor existente!

Iniţiatorii s-au gândit (Capitolul III al acestui Proiect de lege) să construiască un organism botezat **Comisia pentru prevenirea şi combaterea corupţiei**. În fapt, o structură autonomă de dimensiuni naţionale, menită să încurce definitiv lucrurile. „Comisia pentru prevenirea şi combaterea corupţiei este condusă de un birou format din 11 parlamentari, din care 5 senatori şi 6 deputaţi (...)" - prevede art. 21 alin. (2). Păi dacă aşa stau lucrurile, înseamnă că cele 11 locuri din birou vor fi împărţite conform ponderii parlamentare deţinute de fiecare partid politic. Adică, vom avea aceeaşi configuraţie cu cea a Comisiei „Anticorupţie" conduse de vestitul Romul Vonica! Cu ce rezultate şi-a încheiat acesta activitatea şi cum şi-a „pedepsit" majoritatea parlamentară demnitarii corupţi, s-a văzut. Prin urmare, lipsa totală de eficienţă, dovedită cât se poate de clar, se va prelungi şi asupra acestei noi construcţii. Într-o altă variantă ni se propune ca noul organism să fie condus de un magistrat şi să fie compus din 11 membri: magistraţi, controlori financiari, ofiţeri de poliţie, comisari din Garda Financiară şi „alţi funcţionari publici desemnaţi de guvern". Cu alte cuvinte, iniţiatorii acestei propuneri ne gătesc un imens compot în care se contopesc periculos şi neconstituţional elemente ale puterilor care ar trebui să fie separate într-un stat de drept: executivă (în comisie se găsesc funcţionari publici desemnaţi de guvern), judecătorească (comisia are în componenţă magistraţi) şi chiar legislativă (având în vedere varianta cu cei 11 parlamentari).

Ce este prin urmare această instituţie, şi în ce segment al statului de drept poate fi ea încadrată? Cu certitudine nici în segmentul legislativ, nici în cel judecătoresc, nici în cel executiv, dar totodată pătrunde adânc, ca braţele unei caracatiţe, în aceste elemente care stau la baza unei societăţi democratice, contopindu-le şi punând bazele unui stat mafiotic dictatorial. Cu voia dv., vom explica în numărul viitor de ce am folosit termenul de mafiotic.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Turnul Babel

KGB contra KGB, sau Aliev şi Balada lui Dudaev

Ex-generalul KGB Gaidar Aliev, fost membru al Biroului Politic al CC al PCUS, devenit preşedinte al Azerbaidjanului, a aruncat mănuşa ex-generalilor KGB de la Kremlin. Aliev se confruntă cu un conflict deschis cu opoziţia roşie din proaspăta sa republică. Mişcarea de opoziţie i-a asasinat pe vicepreşedintele parlamentului (prieten cu Aliev), pe şeful gărzii prezidenţiale (văr cu Aliev) şi l-a răpit pe procurorul general al republicii („fin" al lui Aliev). A urmat rebeliunea unor garnizoane, debandadă în câteva oraşe şi, în sfârşit, intrarea în disidenţă agresivă a premierului Huseinov, omul Moscovei. Scenariul seamănă cu Balada lui Dudaev şi a altora care au înteres spatele Moscovei, plătind aceasta cu războaie civile sau propria mazilire.

Dolari contra linişte

G-7 a decis să cumpere liniştea Vestului, cotizând pentru închiderea centralei de la Cernobîl. Cele şapte state puternic industrializate vor achita o notă de 200 de milioane de dolari, iar statele Europei occidentale vor mai vărsa şi ele 600 de milioane de dolari. Tot acest bănet va fi folosit de Ucraina pentru bandajarea rănilor sale economice, adâncite de lipsa curentului electric produs de bomba nucleară cu aspect de centrală atomoelectrică, de la Cernobîl. În sfârşit, iată un ajutor pentru alţii care ne bucură şi pe noi.

8 samurai pe scara Richter

Cel mai mare cutremur înregistrat vreodată în patria seismelor a lovit Japonia cu o putere de 7,9 grade pe scara Richter. Această magnitudine a fost însuşită de oficialităţile nipone, deşi staţia seismologică americană din Golden (Colorado) a înregistrat 8,2 grade pe aceeaşi scară Richter. Culmea este că cele mai multe victime s-au produs în... Rusia, dacă ţinem seama de actualul atlas politic. Insulele Kurile au fost cele mai lovite de dezastru. Deşi cumplit, cutremurul nu a provocat ravagiile adecvate unei asemenea magnitudini. În schimb, spaima a fost enormă, iar mass-media japoneză s-a agitat atât de intens încât coşmarul s-a aşezat, cu precădere, în aria emoţională a arhipelagului.

Berlusconi recidivează

Stilul de conducere al lui Berlusconi a produs valuri repetate încă din prima săptămână a mandatului său. El a reuşit să-şi sperie aliaţii, propriii partizani şi, într-o oarecare măsură, adversarii. Cei mai alergic la metodele premierului a devenit însă preşedintele republicii, Oscar Luigi Scalfaro. El a primit proiectul legii finanţelor (document fundamental în actuala conjunctură) cu câteva ore înainte de a fi introdus în parlament. De la această impolitete a pornit toată păruiala. Boicotat de preşedinte şi presat de ai săi, Berlusconi trebuie să declanşeze o adevărată gherilă pentru a mai rămâne în fotoliul pentru care a renunţat la „tronul" său mediatic.

RADU BUDEANU ■

Geometrie variabilă

Zidul german și zidul răsăritean

Germania dă în clocot din cauza alegerilor legislative de la 16 octombrie. Scena politică este animată de figuri şi figuranţi, posturile de televiziune, presa în genere abundă de comentarii şi pronosticuri. Toate acestea, nemţii le-au uitat de sărbătorească zi de 3 octombrie, care a însemnat, prin prăbuşirea zidului Berlinului, începutul sfârşitului sistemului comunist în Europa.

Folclorul de ocazie şi festivismul inevitabil nu i-au împiedicat însă pe liderii germani să privească oarecum încruntaţi la bilanţul celor patruzeci de ani. Este adevărat că integrarea landurilor de est - fosta RDG - nu a însemnat un galop se sănătate, cum preconiza cancelarul Helmut Kohl; este de asemenea cert că întregul cost social al integrării este mai mare decât se bănuia.

Dificultăţile de integrare ale fostei RDG au dat prilejul gândirii emanate dinspre celebrul deal al Bucureştilor să cugete cam în felul următor: „Vedeţi ce înseamnă tranziţia? Până şi fosta RDG, care are în spate colosul economic al Germaniei de vest, întâmpină dificultăţi, aşa că nu vă mai miraţi dacă noi..." Incompetenţa şi bâlbâielile Puterii actuale din România şi-au găsit astfel un argument care pare imbatabil. Numai că, aşa cum spuneam, în astfel de cazuri trebuie să păstrăm proporţiile.

Totodată, a patra aniversare a unificării germane ne reaminteşte de eşecul nostru aproape complet nu numai în a realiza reîntregirea cu Basarabia, dar nici măcar în a înjgheba începutul unei apropieri convingătoare. În timp ce Germania a devenit prima putere economică a Europei, solicitând în mod justificat calitatea de membru permanent în Consiliul de Securitate, noi suntem şi mai slăbiţi în interior şi mai lipsiţi de alianţe sigure, în pofida Parteneriatului pentru pace şi a procesului de integrare europeană.

În sfârşit, nemţii cu problemele lor şi noi cu neputinţa de a sparge zidul care ne desparte de trecut. Revenind la alegerile din Germania, miza lor este foarte importantă. În cazul victoriei Uniunii Creştin-Democrate a cancelarului Kohl, aşa cum arată cele mai multe pronosticuri, se va certifica o anumită linie de dezvoltări Germaniei din ultimii ani: asumarea conştientă a trecutului, dar totodată construirea unui viitor pe măsura potenţialului său economic, în aşa fel încât Germania să nu mai fie „un uriaş cu picioare de lut". Iar cum şeful guvernului federal a fost implicat în acest proces, se înţelege probabil de ce campania electorală este foarte personalizată. S-a ajuns să se discute mai mult despre persoane decât despre partide sau programe, cu toate că nimeni nu va putea schimba linia începută. La patru ani de la prăbuşirea „zidului ruşinii", oricum Germania este cu totul alta.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Economia Cehiei: 55% privatizată

❑ Până la sfârşitul anului: 85% !

Dintre diplomaţii acreditaţi la Bucureşti, Excelenţa Sa JAROMIR KVAPIL, ambasadorul Republicii Cehe, este cel mai... român: a petrecut opt ani în România, şi-a făcut studiile aici şi vorbeşte o română perfectă, chiar cu subtilităţi de limbaj. Este de formaţie economist, specializat în comerţ exterior; din 1972 s-a ocupat de relaţiile comerciale dintre ţara sa şi România. S-a născut în 1949, iar tinereţea sa este evidentă mai ales în pasiunea cu care bate ţara în lung şi în lat, ca simplu turist, zonele sale îndrăgite fiind Bucovina, Sibiul, Sighişoara; dar cel mai bine se simte la Cota 2000; aici, „departe de lumea dezlănţuită", bea ţuică fiartă cu cuişoare şi mănâncă mici preparaţi chiar cu mâinile sale. Doi dintre cei trei copii ai săi se află în România şi sunt elevi la Liceul German.

- Care este realitatea în planul relaţiilor comerciale ale Cehiei cu România în ultimii ani?

- În general, este un domeniu delicat. În timpul economiei planificate, volumul schimburilor ajungea la 700 de milioane de ruble transferabile. După aceea, volumul lor a scăzut la 200 de milioane de ruble în favoarea Cehoslovaciei, ceea ce a arătat că structura schimburilor noastre nu a fost cea normală. Anul trecut am ajuns la un volum de numai 40 de milioane de dolari, din care 30 de milioane exportul ceh. Vreau să fac tot ce se poate ca exportul României în Cehia să se mărească

- Puteţi prevedea un reviriment economic în România?

- România este o ţară bogată, cu resurse naturale, forţă de muncă calificată şi o structură economică destul de largă. Faptul că se vorbeşte tot mai mult despre privatizarea în masă ar putea fi un semnal pentru investitorii străini. Privatizarea în masă nu e doar o problemă economică, ci şi politică. În Cehia, 55% din patrimoniul statului a fost privatizat sau restituit foştilor proprietari, iar până la sfârşitul anului cifra se va ridica la 85%. Deja se simte un reviriment economic, mai ales în sfera serviciilor şi în turism.

- Atât în România, cât şi în Cehia au apărut partide extremiste de dreapta sau de stânga. La noi Partidul România Mare, la dv. Partidul Republican. De asemenea, este foarte puternic Partidul Comunist Ceh. Ce şanse ar avea ele pentru a accede la putere?

- Din sondajele de opinie, se constată că la noi popularitatea acestor partide scade. Comuniştii au acum 7%, iar republicanii nici 5%. Este clar că populaţia nu prea acceptă ideile extremiste. În Europa există un nou val de extremism. Motivele ar putea fi economice, dar şi oamenii sunt oarecum derutaţi. În Cehia încă din '90, economiştii au început să explice populaţiei ce trebuie făcut şi unde vrem să ajungem. Iar dacă ei ştiu unde se îndreaptă societatea şi acceptă prin vot, atunci nu există pericolul extremismului.

La dv. e mai complicat. În cadrul opoziţiei sunt şi partide de stânga. În coaliţia guvernamentală sunt şi partide de centru-dreapta sau chiar dreapta. Cred că până la alegeri trebuie să se clarifice spectrul politic şi după aceea putem să vedem încotro se va îndrepta societatea românească.

TOMA ROMAN jr. ■

... 6, 7, 8 – box !

Meciar revine în ring

În loc să producă acea clarificare aşteptată, alegerile din Slovacia menţin scena politică a acestei ţări în aceeaşi ambiguitate ca şi înaintea consultării electorale. Peisajul politic al acestei ţări pare sfârtecat de existenţa prea multor formaţiuni politice. Elementul revelator ar fi câştigul înregistrat de partidul fostului premier, Vladimir Meciar, şi anume Mişcarea pentru o Slovacie Democratică.

Este interesant că Meciar a fost unul dintre fermenţii mişcării care a dus la ruperea Cehoslovaciei în două. Naţionalist bătăios şi febril, fost sportiv de performanţă, agitat şi vindicativ, Meciar s-a dovedit un maestru al revenirilor spectaculoase. Dar din cauza firii sale despotice, autoritare, el a condus la eşec două guverne de coaliţie. Ultima cădere şi cea mai spectaculoasă a lui Meciar a fost votul de neîncredere al Parlamentului din luna martie a.c. Atunci, preşedintele ţării Michal Kovaci şi-a cam luat mâna de pe capul lui Meciar, iar acesta nu uită. Deşi i s-a cerut doar să înceapă consultările pentru un nou guvern, Meciar a anunţat deja că intenţionează să supună Parlamentului un proiect de lege care să limiteze prerogativele prezidenţiale, ba chiar a sugerat ca şeful statului să-şi dea demisia. Disputa dintre cei doi bărbaţi de stat este însă nu numai personală, ci trădează şi anumite opţiuni politice. Din această cauză, deşi partidul lui Meciar a obţinut aproape 35 la sută din sufragii, el nu va putea să formeze decât un guvern de coaliţie.

Luând în calcul factorii externi, în acest guvern ar trebui să intre şi un partid de dreapta. Numai că opţiunile lui Meciar merg mai către stânga. Din această cauză nu este exclus ca până la urmă misiunea de a forma guvernul să fie încredinţată tot fostului premier Moravcik. După cum este foarte posibil ca alegătorii să fie chemaţi din nou la urne. Cel puţin teoretic, pentru că, practic, nimeni nu ar mai dori acum un nou scrutin. Deci cărţile sunt în mâna preşedintelui Kovaci.

Spectacolul politic din Slovacia este dinamic. Spre deosebire de situaţia de la noi, unde premierul nu iese din front, executând dansul după melodia venită din altă parte, slovacii par să se îndrepte mai ferm către o separare a puterilor. Totodată, politica naţionalistă purtată vizavi de minoritatea maghiară se dovedeşte şi la ei neproductivă. Dificultăţile economice şi cele decurgând din integrarea în instituţiile europene ni-i apropie din nou, în momentul în care se dovedeşte evident mai benefică politica pro-europeană, matură şi credibilă, pe care o duce la Praga preşedintele ceh Vaclav Havel.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Lumea secretă

Ultimul testament al lui Nixon (3)

Cea mai periculoasă greşeală ar fi să ignorăm diferenţele dintre noi, încercând să ciocnim şampania şi vodca la nivel înalt, ca şi când toate lucrurile ar fi O.K.

ELŢÎN ESTE UN DUR

Nici un alt factor nu a avut un mai mare impact în lume în acest secol, ca obţinerea libertăţii politice şi economice în Rusia şi fostele ţări comuniste.

Generaţia de astăzi a liderilor americani va fi judecată în primul rând prin prisma faptului dacă ei au făcut tot ceea ce era posibil pentru a produce efecte durabile. Dacă ei vor fi greşit, preţul pe care vor trebui să-l plătească succesorii lor va fi inimaginabil de mare.

Va fi oare Boris Elţîn în stare să fie conducătorul de care are nevoie Rusia pentru a realiza ţelurile celei de-a doua revoluţii ruse - libertatea politică şi economică pe plan intern şi o politică externă neagresivă?

Produs al unei perioade unice în istoria Rusiei, Elţîn poate fi judecat decât dacă ar fi fost preşedintele unei democraţii stabile, cu o ordine constituţională stabilă. Dacă el va acţiona ca unul oarecare, este probabil că va cădea. Elţîn este un dur şi uneori un nemilos patriot rus. Pe de altă parte, el nu va

Statele Unite, 1960 - Nixon încadrat de tătuci: Hruşciov (stânga fotografiei) şi Brejnev (dreapta). Vor urma încă trei decenii de război rece...

ştea niciodată să fie în stare să preia puterea abuziv şi să facă faţă provocărilor de orice fel.

Mihail Gorbaciov a iniţiat reformele fără a-şi da seama de consecinţele lor probabile şi s-a retras când pericolul a actele lui Elţîn sunt preventive şi hotărâte. Aceasta este cheia continuării susţinerii ţării sale pentru tranziţia către democraţia capitalistă.

Elţîn trebuie susţinut, dar nu idolatrizat. Prin idealizarea guvernului Elţîn, Vestul riscă personalizarea politicii Rusiei şi crearea unei potenţiale capcane pentru sine însuşi(...).

La 14 martie 1994, am avut privilegiul de a fi primul american care s-a întâlnit cu Parlamentul rus ales, apărând înaintea comitetului din Duma statului, organul legislativ rus. Din Dumă provin viitorii candidaţi la preşedinţie, pentru alegerile din 1996, cu excepţia lui Alexandr Ruţkoi.

Mulţi din Vest au fost şocaţi când fostul vicepreşedinte Ruţkoi şi alţi foşti participanţi la lovitura de stat din august 1991, l-au atacat pe Elţîn, odată eliberaţi din închisoare prin amnistierea acordată de guvern. Cu toate acestea, Ruţkoi a reintrat în viaţa publică cu un impact politic pozitiv.

În martie 1994, l-am reîntâlnit pe Ruţkoi în apartamentul său din Moscova. Aveam în faţă imaginea unui erou de război care vede lumea într-un mod tranşant. Ieşise din închisoare de zece zile şi purta o barbă crescută de vreo cinci săptămâni. (...) Mi-a spus că intenţionează să 1996, dar a adăugat cu tristeţe că în timp ce el era în închisoare, Jirinovski „s-a apropiat foarte mult de baza mea politică". Am discutat despre impresiile sale în legătură cu problemele interne, incluzând şi apariţia şocantă a crimei organizate pe străzile Rusiei şi mi-a spus în legătură cu aceasta pe un ton ameninţător: „Eu sunt în stare să impun ordinea şi legea. Eu ştiu cum s-o fac". El a prezis că tranziţia Rusiei spre democraţie va dura cel puţin zece ani

Rusia va fi inevitabil din nou puternică. Singura întrebare este dacă o Rusie puternică ar putea fi prietenă sau adversară pentru Vest. Noi trebuie să facem tot ce stă în puterea noastră pentru a asigura o prietenie durabilă, cât mai curând posibil.

Cea de-a doua mare şi periculoasă greşeală ar fi să neglijăm responsabilitatea noastră în asistarea Rusiei în tranziţia către libertate sau pedepsirea cu aroganţă pentru orice încălcare minoră a regulilor politicii interne şi externe, ca şi când ar fi un copil-problemă. Ceea ce doresc S.U.A. cel mai mult de la Rusia este o politică externă neagresivă. (...) Am avut discuţii cu mulţi politicieni ruşi, cu diferite convingeri politice, inclusiv cu preşedintele Elţîn, care este un nostalgic al câtorva aspecte ale fostului imperiu sovietic. Dar cu câteva excepţii extreme, ultranaţionaliste, toţi ruşii cu care am discutat par să înţeleagă faptul că trecutul nu poate fi re-creat. (...) A sosit timpul pentru Vest să devină un participant mai activ în obţinerea succesului în Rusia şi nu doar un observator pasiv al eşecului ei.

Traducere şi adaptare de SIMONA SIMZIANU ■

Mileniul trei fără un sfert

Chiolhanul geopolitic și stânga dură

A făcut înconjurul lumii lipsa preşedintelui Elţîn la întâlnirea cu premierul irlandez. Liderul de la Kremlin, zdrobit de superdineurile americane, nu a mai fost în stare să coboare pe covorul roşu al aeroportului, unde febrilul său amfitrion îl aştepta în speranţa că o conversaţie oarecare va fi sălbatic mediatizată. Încurcătura nu s-a încheiat aici. Deşi Elţîn s-a întors la Moscova având sub braţ un maldăr de înţelegeri promiţătoare cu „partenerul" său Clinton, deşi vizita sa la Washington s-a încheiat cu parteneriate strategice fundamentale şi parteneriate extrem de consistente, opozanţii săi politici s-au grăbit să-l atace virulent. În parlament s-a vorbit cu o acerbă asiduitate despre oportunitatea încheierii unei „comisii de sănătate" care să decreteze dacă preşedintele e beţiv sau doar băutor. Aşadar, la Moscova s-a bătut monedă forte pe ideea că cele mai fructuoase înţelegeri ruso-americane s-au realizat în aburi de alcool şi că, deci, vizita a fost un simplu chiolhan la nivel înalt şi nu un dialog geopolitic de prim calibru. Ca în orice biliard cu bombe de mare tonaj, Elţîn s-a grăbit să emită un mesaj încărcat de nuanţe. El a arătat că, la urma urmelor, nu ar fi împotrivă ca unul, doi (sau mai mulţi?) comunişti să intre în guvern. Dacă pretendenţii ar fi şi buni profesionali, cu atât mai mult. Rapiditatea acestei reverenţe faţă de aripa roşie a eşichierului politic moscovit oferă o dimensiune elocventă ringului de box actualmente în funcţiune la vârful puterii ruseşti. Spre deosebire de Bill Clinton, care are de luptat cu o opoziţie republicană cordială şi, în general, receptivă la marile mişcări strategice ale Casei Albe, Elţîn are de înfruntat o haită de radicali naţionalişti şi de comunişti dogmatici în stare să calce în picioare, în numele nostalgiei sovietice, orice aranjament planetar, chiar dacă un asemenea document sau pact ar aduce directe şi enorme avantaje Rusiei! Între Casa Albă şi Kremlin există, deci, o diferenţă de ecologie-politică imensă, preşedintele rus fiind puternic presat de smogul şi fumigenele unor adversari care nu ascund că îi doresc moartea politică absolut cu orice preţ.

Chestiunea devine cu atât mai complicată cu cât rubla continuă să alunece liber, exporturile ruseşti sunt cvasiînghețate, iar destabilizarea economică, potenţată de oamenii lui Volski, a ajuns la paroxism. În felul acesta, stânga dură ţine în şah nu numai puterea moscovită, dar şi liniştea, atât de scump plătită, a Casei Albe. Nemaipomenit!

RADU BUDEANU ■

Londra - scandal cumplit

IUBIREA SECRETĂ A PRINȚESEI DIANA

❑ Palatul Buckingham numeşte cartea „o murdărie"

Apariţia cărţii **Princess in Love** (Prinţesa îndrăgostită), care vorbeşte despre o iubire secretă a prinţesei Diana, a provocat un adevărat seism la Londra. Autoarea cărţii, **Anna Pasternak** (nepoata lui Boris Pasternak), a tras un „tun", cum se spune. Ea a ajuns, nu se ştie pe ce căi, dar în schimbul probabil al unei mari sume de bani, să afle amănunte picante despre o legătură secretă dintre soţia (încă) a moştenitorului tronului Angliei, prinţul Charles, şi ofiţerul **Bob Hewitt**, devenit peste noapte o celebritate.

Scrisă în stilul romanelor de dragoste, cartea conţine multe indiscreţii şi relatări fascinante ale legăturii intime dintre cei doi. De exemplu, prima întâlnire, decisivă, dintre Diana şi Hewitt, ar fi avut loc după un dineu la Kensington Palace: „În timp ce-i întindea ceaşca (cu cafea), Diana şi-a lăsat degetele să se unească cu ale lui timp de o clipă, iar el a simţit un fior de voluptate în tot braţul". Apoi, scrie autoarea, „dintr-o dată ea n-a mai putut suporta. Începuse să ameţească. Aşa încât, cu uşurinţa unei balerine ce execută un număr foarte cunoscut, s-a ridicat, s-a apropiat de el şi i s-a aşezat în braţe. Apoi Diana s-a ridicat şi, fără un cuvânt, i-a întins mâna şi l-a condus fără grabă în dormitorul ei".

Abundând de asemenea scene, nu este de mirare că această carte s-a vândut, ca pâinea caldă. Spre disperarea Palatului Buckingham, care a calificat lucrarea „o murdărie".

ŞTEFAN NICOLAE ■

Acasă la domnul Iosif Sava

SUPRAVIE ÎN RESPE ADEVĂRULUI

Hotărârea de a-l „prinde" pe banda reportofonului „indiscret" pe maestrul Iosif Sava era luată de mult, numai prilejul de a o înfăptui se cam lăsa aşteptat. Iar el, prilejul, s-a ivit când, cu vorbele „orice pentru FLACĂRA!" şi cu urarea „toate cele bune lui George Arion şi echipei!", maestrul ne-a promis ziua şi ora când vom putea tăifăsui.

Semnatarul acestui text, ca şi mulţi dintre dumneavoastră, probabil, poate declara că nu este snob şi, fără a avea posibilitatea de a-l asculta sau a-l vedea foarte mult pe împătimitul de muzică Iosif Sava, ştie că Bach te apropie de Dumnezeu. Chiar şi rostirea atât de specială a domnului Sava, care poate nemulţumeşte pe nu puţini, este dată parcă pentru a-l asculta cu un fel de religiozitate pe cel care te poartă pe tărâmul acestei arte magice - muzica.

„În familia mea se face muzică de 300 de ani"

„M-am născut la Iaşi, la 15 februarie 1933, într-un an în care s-au născut foarte mulţi oameni care înseamnă foarte mult pentru România timpului actual. Mă mir, pe măsură ce trece timpul, câţi dintre reprezentanţii artelor s-au născut în '33, mă îngrozesc acum câţi au trecut «dincolo», mă bucur că fac parte dintr-o generaţie, probabil ultima generaţie care a apucat câţiva ani înainte de război «să se şlefuiască», care a făcut faţă unei jumătăţi de secol atât de aprig pentru istoria ţării şi pentru viaţa tuturor.

M-am născut în familia unor oameni care fac muzică, ca profesionişti, de trei sute de ani. Tata a fost membru al Filarmonicii ieşene până în 1958, când s-a stins. A fost un om de o inteligenţă cu totul deosebită, de o muzicalitate rară. A fost elevul lui Zira, a terminat Conservatorul în 1919, a crescut zeci de generaţii de muzicieni, a fost un om încărcat de muzică, un orchestrator excepţional, membru al Uniunii Compozitorilor, un om de o modestie extremă. Fericirea mea este că, după atâţia ani, mă mai întâlnesc încă cu muzicieni din Iaşi, iubitori de artă care-şi amintesc nu numai cu nostalgie, ci şi cu mare preţuire şi cu mare dragoste de bunicul meu din partea tatălui. Bunicul a fost elevul lui Gavril Muzicescu, s-a născut la 1867 şi a murit în 1927, din păcate eu nu l-am mai apucat. Eu port prenumele lui, se numea tot Iosif. A fost un violonist care cânta cu mâna stângă, ceea ce este un lucru foarte rar! Am găsit cronici din '924-'925 în care i se arată preţuirea deosebită a tuturor marilor violonişti. A fost principalul colaborator al lui Goldfaden, cel care a pus bazele Teatrului evreiesc din Iaşi, în anii 1870. Documentele pe care le am îl arată a fi fost un muzician excepţional de înzestrat, a colaborat foarte mult cu Muzicescu, a fost cu corul Mitropoliei din Iaşi în turneul pe care l-a făcut în Transilvania la sfârşitul secolului trecut. A fost un om aprig, a crescut şapte copii, care toţi au devenit muzicieni de profesie. Mai am tatăl bunicului meu, care a fost unul absolvenţi ai Conservatorului ieşean p Alexandru Ioan Cuza, făcut atunci la

Tot deauna am socotit Iaşiul unul d frumoase oraşe ale lumii, nu numai meu m-a învăţat istoria fiecărei ca 300 de ani, nu numai pentru că m ror alor mei sunt acolo, dar este ur un farmec pe care îl descopăr me le-mi sunt acolo şi cred că n-aş fi p că nu pot vedea Iaşul.

„Am învăţa că trebuie să în o viaţă între

„Intrarea mea în muzică a fost firea muzică de la trei ani, aşa cum se f cântam la o mulţime de instrumente am început studiile de pian. Asta s 1940. A venit războiul, au fost vremu a trebuit să susţin familia de la 8- sonal, cântând, pentru ca în 1944 i temeinice. Pe de o parte la Licet Iaşi, imediat după război, şi pe urmând după-amiaza cursurile Con mai apucat până în 1948, deci până clase de liceu excepţional, în care i sori fenomenali, oameni de o pregăt lă şi de o cultură de neimaginat! Pro Gheorghiu ne obliga să folosim cita rostim cuvântări închipuindu-ne că s oameni de stat sau mari oratori. As până în 1948, într-un liceu de maxim în care am căpătat bazele culturii învăţat, întâi de toate, că trebuie s întreagă. Asta a fost salvarea mea mele !"

Germania - ic

„Nu ştiu în ce măsură tradiţia, istoria şi ultimele patr contact direct cu o societate de tip occidental, dar id călătoriile pe care le-am făcut, rămâne o societate de t căldură faţă de cultură pe care o pot avea doar ţările ecck matism de tip american."

Cu doamna sa şi cu fiul, căruia i-a dat prenumele de Eduard, după Grieg. Băiatul meu este un matematician excelent, ştie tot atâta muzică cât ştiu eu şi ştie multe alte lucruri, mai mult decât ştiu eu!

Cu tatăl său şi cu unul din fraţi

ORIGINAL JAZZ BAND în perioada inter compus din familia Sava

...TUIND
CTUL
I DEPLIN

date despre
dintre primi
e vremea l
1860.
ıtre ce...
ntru că tatăl
pe timp de
nintele tutu
raş unic, cu
ı. Rădăcini-
ıt trăi ştiinc

Nevoia de a ieşi din filozofii mincinoase

„În '49 a venit momentul în care, nu ştiu cum, am fost atras de gazetărie, de aspectele politice ale vieţii - deşi n-aveam decât 15-16 ani - de toate himerele, de toate stupizeniile timpului şi am început, în 1951, să părăsesc muzica. Am venit la Bucureşti, am devenit redactor la Scânteia Tineretului, în acelaşi timp fiind student al Facultăţii de filosofie. Am avut şi aici dascăli eminenţi, dar a fost o epocă cumplită. Am avut colegi fenomenali, am fost coleg cu o generaţie care a dat oameni în toate teritoriile culturii. Am intrat în 1951 la Filosofie trei sute de oameni, toţi credeam că adevărul stă în marxism, în visuri utopice. În '53 a venit o epocă de reacţii cumplite, chiar dacă murise Stalin; jumătate din cei trei sute a trebuit să părăsească facultatea. Am urmat în paralel şi cursurile Facultăţii de drept, am cochetat un timp şi cu matematicile, era nevoie de hrană spirituală deosebită. Am avut colegi mari, filosofi ca Mircea Flonta, membru al Academiei, Ludwig Grünberg, profesor la ASE, Geo Saizescu, care a devenit cineast, Zigu Ornea, un critic literar fenomenal. Până în anul trei am stat alături de Alexandru Ivasiuc, pe care nu l-am revăzut decât în anii '70, pentru că în anul trei a fost arestat. A existat o foame de cultură, a existat o nevoie de a ieşi din câmpurile unei filosofii mincinoase şi atunci fiecare şi-a ales diverse teritorii. Sunt absolvent al Filosofiei şi al Conservatorului, dar diplomele, la urma urmei, nu înseamnă nimic de-a lungul timpului.

**...cenii ne pot duce într-un
l meu social, după toate
l Germaniei actuale, cu o
zele latine şi cu... un prag-**

...torului. Am
15 ani, trei
avut profe-
profesiona-
...orul Traian
latine şi să
deveni mari
se întâmpla
seriozitate,
în care am
...văţ o viaţă
...generaţiei

„Învinge, până la urmă, adevărul!"

„Am avut un moment de cumpănă în clipa în care, după toate visurile pe care mi le-am făcut după revoluţie, atacurile şi minciunile îndreptate împotriva mea au fost atât de virulente, încât mi-am pus întrebarea dacă merită toate aceste eforturi, merită toată această dăruire, care nu găseşte totdeauna ecoul. Dar lucrurile acestea rămân, totuşi, pasagere şi natura mea de Vărsător mi se pare că este învingătoare. Pentru că n-am fost, înainte de toate, un alintat al vieţii şi pentru că am învăţat că misterul istoriei unui om şi misterul istoriei învinge. Învinge binele şi învinge până la urmă şi adevărul!"

„Unica mea politică este de a respecta adevărul deplin!"

„La 60 de ani, lucrurile sunt făcute în aşa fel încât nici averea şi nici multe altele nu mai contează. Am fost greu încercat în '88 cu o boală gravă; 55 de ani am fost sănătos, după aceea zile întregi am fost dominat de întrebarea dacă mai trăiesc sau nu. Sunt, de şase ani, un supravieţuitor. Ştiu că lucrurile astea le datorez naturii, Dumnezeului meu, înainte de toate. Şi atunci, unica mea politică este de a fi sincer cu mine însumi, de a respecta adevărul deplin!

Fac parte dintr-o generaţie înşelată! În '45 aveam 12 ani, în '89 aveam 56 de ani, tot ce a fost mare şi puternic în biologia mea a fost, într-un fel, torturat de istorie. A fost o vreme în care am crezut în utopii, m-am dezrobit însă foarte devreme, când am fost prima oară la Moscova, în 1956; şi când am văzut pentru prima oară cerşetori! Atunci mi-am dat seama de ororile stalinismului, atunci mi-am dezgheţat capul, de-atunci orice fanatism nu se mai poate apropia de mine."

Paris, aprilie 1978

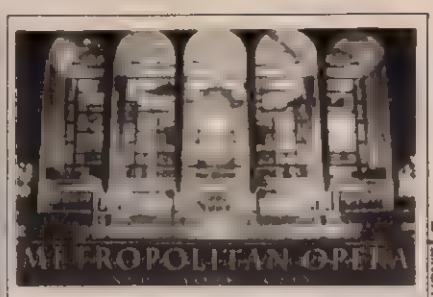

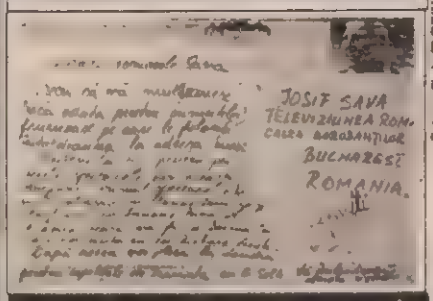

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

Enescu face imaginea României!

„Sunt şocat în ora actuală că nu se face nimic pentru Festivalul Enescu! Anul viitor se împlinesc 40 de ani de la moartea lui Enescu. Pentru *Festivalul Enescu* sunt necesare jumătate sau un sfert din sumele care au fost afectate pentru spectacolul Domingo, pentru spectacolul Michael Jackson, pentru Cerbul de Aur! Nu am nimic împotriva acestor evenimente, fiecare corespunde unei anumite nevoi. Dar faţa României, imaginea României se construieşte printr-un *Festival Enescu!*"

"La primul ei debut, tremura această fetiţă venită dintr-o casă modestă de la Râmnicu-Sărat şi eu i-am spus: vei cânta la METROPOLITAN după şase ani". Recent, Angela Burlacu Gheorghiu i-a scris de la New York maestrului: "Dragă domnule Sava, vreau să vă mulţumesc pentru cuvintele frumoase pe care le folosiţi întotdeauna la adresa mea!"

Cea mai frumoasă profesie

„Gazetăria rămâne cea mai frumoasă profesie pe care o văd în jur. Nu văd om de condei, chiar dacă s-a dedicat marii literaturi, cinematografiei sau altor teritorii artistice, care să nu fi făcut gazetărie, în istoria acestui veac. Dar gazetăria cere, înainte de toate, o dăruire şi o sinceritate totale. N-am văzut om care să izbândească fără o muncă aprigă pe acest teritoriu. Toţi marii gazetari sunt oameni de mare travaliu."

Nu pot încheia altfel decât citându-l pe maestrul Sava vorbind despre marile personalităţi pe care le-a cunoscut - Grigore C. Moisil, Miron Nicolescu, Ştefan S. Nicolau, Ştefan Milcu: „Dar zeiesc am avut în viaţă pentru că am putut cunoaşte toţi aceşti oameni!"

MARIAN GHIŢEANU ■

„Merita să-i dau muzicii întreaga viaţă!"

„N-am avut decât o unică pasiune, chiar dacă am trecut prin atâtea teritorii. Unica mea pasiune a rămas Muzica şi nu socot că este altceva mai frumos şi mai demn să te ocupi! Din păcate, timpul trece şi n-am vremea necesară să mă dăruiesc muzicii tot timpul. Mereu sunt îngrozit de faptul că măcar pe Bach, culmea gândirii muzicale, nu izbutesc şi nu voi izbândi nici până la sfârşitul vieţii să-l ascult total, să-l cânt într-un fel total! Am să trec «dincolo» fără ca măcar pe Bach să-l fi ascultat, nu vorbesc de zeci de alţi compozitori pe care nu i-am ascultat, zeci de alte partituri pe care nu m-am uitat... Muzica e un teritoriu uriaş, merita să-i dau întreaga viaţă. Sper să mai am timpul să mă ocup de ea."

Maestrul Sava citeşte FLACĂRA, dar şi multe alte gazete, inclusiv foile vadimiste. "Am nevoie de această informare, iar faptul că descopăr minciuna, invectiva, mă întăreşte, îmi cresc puterile! Nu aştept decât ziua în care unii din cei care mă atacă în fiecare zi îşi vor da seama că au greşit! Dacă au conştiinţă!"

Clasa politică e ocupată cu multe alte lucruri şi nu îi putem cere să înţeleagă caracteristicile muzicale ale acestor locuri! La ora actuală România are zece compozitori pe care nici ţările mari ale lumii nu i-au! E de neimaginat ca muzica contemporană naţională să fie cântată mai puţin pe teritoriul naţional decât peste hotare!"

Radu Aldulescu:

„NU VOI MAI REVENI PE SCENELE ROMÂNEȘTI"

☐ Cotat drept unul dintre marii violoncelişti ai lumii, s-a lovit în ţară de opacitatea culturnicilor

La Sinaia s-a desfăşurat cel de-al doilea master class organizat de Universitatea Mării Negre, având ca maestru şi oaspete de onoare pe Radu Aldulescu, unul dintre marii violoncelişti ai lumii, revenit în ţară pentru a lucra cu 18 tineri muzicieni, între 10 şi 25 de ani. În final, aceştia au susţinut două concerte, la Peleş şi la Ploieşti, maestrul urmând să cânte la Iaşi şi Bucureşti. Generos şi fermecător, domnia sa ne-a acordat un interviu în exclusivitate

- Am locuit la Complexul Peleş, pe care îl cunosc de 45 ani, deci revederea a fost emoţionantă. Ca şi anul trecut, la cursuri am colaborat cu Marin Cazacu, un artist desăvârşit, foarte organizat. Parte dintre tineri au lucrat cu noi şi anul trecut, la Costineşti; sunt în progres şi, poate, este şi „vina" mea. Contactul permanent cu profesorii lor este, însă, esenţial - eu pot să le spun lucruri mai noi, să le ofer o altă deschidere. Am cursuri în Franţa, Elveţia, Spania, Germania, Italia şi pot spune că între acestea şi cele din România diferenţa nu este mare pentru că şi acolo, printre cei buni, scapă şi mulţi proşti, nepregătiţi sau netalentaţi. Acolo îi refuz şi atunci devin doar auditori, dar aici i-am acceptat pe toţi, din stimă şi eleganţă. Asta poate şi pentru că dorinţa de a mă apropia de tinerii români este cu totul alta. Descopăr talente, dar sunt nelucrate. Au mari lipsuri, în special de cultură generală şi muzicală, de concepţie - lipsa de orizont, de contact cu personalităţi se simte, copiii nu citesc nimic, nu-i interesează nimic. Ce pot eu să fac în 3-4 şedinţe?! Sunt câţiva cu reale perspective: Oana Unc este o bună violoncelistă, serioasă, disciplinată, poate mai puţin sensibilă; Răzvan Suma este în progres; Mihai Marica este un copil excepţional, dar se face o mare greşeală pentru că, dacă este considerat copil-minune, repertoriul ales, pregătirea tehnică şi dezvoltarea lui generală sunt probleme aparte. Cântă piese dificile dar cum? Are carenţe pe care nimeni nu le-a sesizat - ori nu aud bine profesorii, ori nu se pricep. Mihai ar trebui să aibă un sponsor care să-i asigure o bursă pentru 4-5 ani, timp în care să nu apară în public, ci doar să studieze. El cântă ca un automat, dacă îi ceri să reia un pasaj, nu poate - trebuie să reia întreaga lucrare. Tot ce i-am arătat a acceptat cu plăcere. Dacă i s-ar spune mereu astfel de lucruri, într-un an ar putea fi foarte bun. Eu aş putea să-l înscriu la Conservatorul European de la Paris, unde nu contează vârsta, iar eu aş răspunde de pregătirea sa. Acum lucrez, la Academia Yehudi Menuhin din Elveţia, cu Diana Ligeti, care este excelentă

- Aţi declarat că nu veţi mai cânta niciodată cu orchestrele bucureştene, dar aţi acceptat să susţineţi recitaluri.

- Am cântat, la Iaşi, patru concerte - unul cu Filarmonica dirijată de Gh. Costin şi trei seri camerale, pe care le voi repeta pe scena Ateneului. Am ales integrala sonatelor de Beethoven pentru a putea prezenta, în primă audiţie, La grande sonate-nr.6, descoperită în Germania cu zece ani în urmă. Ultima seară va fi în compania Cvartetului Voces, a pianistului Valentin Gheorghiu şi a violonistului Gabriel Croitoru.

Doresc să fie ultima mea apariţie în România. E mai bine aşa. Acum patru ani am fost invitat printre primii şi... refuzat printre primii, ceea ce m-a durut foarte mult. În acelaşi timp, nu voi permite nici RTV, nici Electrecord-ului să înregistreze concertele. Nu s-au interesat deloc de mine în aceşti ani. De ce să le fac această concesie?

ANCA FLOREA ■

Fox Talbot, părinte al fotografiei

Săptămâna trecută, Teatrul Naţional a găzduit o expoziţie documentară cuprinzând fotografii ale unuia dintre inventatorii fotografiei moderne, Fox Talbot. Născut în anul 1800, Talbot a expus în 1835 imaginea unei ferestre cu zăbrele într-o cutie prevăzută cu un perete posterior mobil, ceea ce a reprezentat prima încercare de construire a unui aparat fotografic. În 1861 a brevetat calotipul. În total, a avut 8 brevete de inventator, 7 cărţi şi 50 de lucrări ştiinţifice.

Expoziţia a generat un aer de dulce nostalgie după copilăria fotografiei, fiind prezentată „în ton" de directorul Consulatului Britanic. Dl Mihai Oroveanu, vizibil incitat de o asemenea expoziţie, a declarat că va realiza cât de curând o istorie a fotografiei româneşti.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

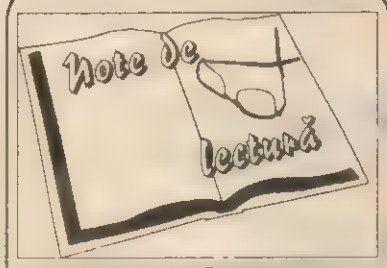

Emil CIORAN: CĂDEREA în TIMP Edit. HUMANITAS, 1994, 173 p., lei 2300

"Moralităţi" supuse magiei verbului cioranian ne întâmpină şi în acest volum virtualmente pozitiv deşi se ocupă de năpăstuiri, de plictisul dulcii trândăvii din clipele de concediu, de boli şi greşeli, de prea plinul întunericului din om. Un gânditor redutabil, cuceritor prin vitalitatea cu care cultivă în noi gustul pietrificării din teama faţă de plăcere şi de afişarea durerii. Seria Cioran oferă un conţinut orientativ de care te agăţi cu senzaţia că primeşti un ajutor providenţial.

Ileana MĂLĂNCIOIU: URCAREA MUNTELUI Edit. LITERA, 1992, 107 p., lei 298

Îndată după 1989, poezia românească a scăpat de sufocanta încifrare, de dominaţia conjuncturalului. O singură voce, a Ilenei Mălăncioiu, nu a trebuit să îşi rectifice limbajul întrucât ea, sfidând cenzura, a investit actul scrisului liric, fără nici o protecţie de un fel sau altul, cu virtuţile deliberat pârjolitoare ale adevărului.Şi aceasta când cenzura intensificase aerul de irealitate a întregii literaturi ce vedea lumina tiparului în condiţii de traumă, de înstrăinare, de resemnare insuportabilă. Prezenta ediţie, necenzurată şi adăugită, remodelează o dispoziţie exemplară ca atitudine şi responsabilitate faţă de propria identitate.

Emil BOTTA: TRÂNTORUL Edit. LITERA, 1994, 165 p., lei 930

După Dinu Pillat, semnatarul unei prefeţe de o utilă deschidere critică, Emil Botta a inventat o mitologie personală făcută din frenezii şi fervori ce nu aparţin literaturii. E o mitologie a transei, impresionismului imagistic şi demoniei febricitante născute dintr-un onirism alternat cu trăiri actoriceşti, romantice sarcasme, nostalgii himerice, tainice încantaţii. Nuvelele incluse în sumar lasă impresia unui Edgar Allan Poe trecut prin Eminescu, cum crede prefaţatorul a defini o formulă de consens estetic, dar şi de holografie a diformităţilor.

Theodore DREISER: TITANUL Edit. ANYMAR, 1993, 558 p., lei 640

A fost o vreme când interesul pentru romanele lui Th. Dreiser, observatorul social şi lucid al ascensiunii unor magnaţi ai finanţei, exprimase însăşi realitatea sustrasă judecăţii filozofice. Iată-ne întorşi la atari procese, cu servitutea reducerii la un punct de conştiinţă ce împrumută stărilor actuale de fapt acuitate. O acuitate nu îndeajuns sondată, însă mereu trebuincioasă pentru a despărţi binele de rău, cauza de efect, aprigele negaţii de extremismele de opinie.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici

Zâmbete gramaticale

Scrierea cu majusculă nu-i o problemă minusculă

☐ Refractarism ori neştiinţă? (III)

În următoarele situaţii, regula scrierii cu majusculă vizează **două aspecte**, în funcţie de context, de valoarea care i se dă cuvântului cu pricina:

1. Termenii generici (mai departe vom folosi prescurtarea t.g.) + subst. în genitiv, care fac parte dintr-o denumire: Drumul Taberei, Balta Brăilei (**dar:** ...în acest drum al taberei...; ...în acea baltă a Brăilei);

2. t.g. + adjectiv: Grădina Botanică, Marea Neagră (**dar:** ... este o grădină botanică...; ...este o mare neagră);

3. t.g. + prepoz. + subst. (sau t.g. + locuţ. adverbială): Podul cu Florile, Vârful cu Dor, Balta fără Fund (**dar:** ...e un pod cu flori...; ...pare un vârf cu dor...; ...dădea impresia că este o baltă fără fund);

4. t.g. + numeral cardinal: Bulevardul 1848, Strada 1907 (**dar:** ...merge pe acel bulevard, pe o stradă, pe o intrare, pe o alee etc.);

5. substantiv în nominativ (sau acuzativ) + t.g.: Bicaz-Chei, Tuşnad-Băi (**dar:** ...la Bicaz, dincolo de chei...; ...s-a dus la Tuşnad, la băi);

6. t.g. + subst. în nominativ (sau acuzativ): Federaţia Malaysia, Regatul Lichtenstein (**dar:** ...în acea federaţie...; ... în acel regat);

7. t.g. este component al unei denumiri complexe: ...pe Bulevardul Armata Poporului...; ... în Oceanul Îngheţat de Nord...; Statele Unite ale Americii etc.;

8. aceeaşi situaţie, chiar când t.g. nu mai corespunde realităţii: ...pe străzile Câmpia Burnas şi Puţul- cu -Flori...; ...în localităţile Cartierul - Dâmbu, Baia-Sprie, Balta - Tocila etc.;

9. personajul literar (cu majusculă), devenit t.g. (scris cu minusculă) care desemnează un anumit tip omenesc: Hercule - hercule (om puternic), Harpagon - harpagon (om avar) etc.;

10. nume de oraşe, provincii, ţări etc. (cu majusculă), devenite nume de produse, obiecte etc.: Havana - havană (ţigară), Olanda - olandă (ţesătură) etc.;

11. nume de inventatori, creatori etc. (cu majusculă), devenite numele unor produse, obiecte, unităţi de măsură: Ford - ford (automobil), Ohm - ohm (unitate de măsură) etc.;

12. simbolurile (cu majusculă), iar cuvintele pe care le desemnează - cu minusculă: (H) - hidrogen, (C.P.) cal-putere, (N) - nord.

(S)TOPUL GREŞELILOR

O privire în propria ogradă (Flacăra nr. 40)

1. „Vino cu o mătuşă să faci curat în birou..."
[deşi eu scrisesem: „vino cu o mătură"...]
2. „Domnule Director, Subsemnatul, Ion Ionescu, domiciliat în..."
[deşi scrisesem: „Domnule director..."; este adevărat că în formulele de început ale unei cereri sunt câteva chestiuni „dubioase" (numele „andrisantului" cu literă mică, subsemnatul - cu majusculă, chiar şi cele două virgule care separă identitatea petentului, pentru mine nefiind o apoziţie dezvoltată ca să reclame respectivele semne de punctuaţie, dar n-avem ce face: aşa au decis cei care dau cu competenţă o direcţie în lingvistică.]
Aşa că e bine să ne conformăm.
3. „...în formele de politeţe..."
[eu scrisesem: „...în formulele de politeţe..."]
4. „Şcoala nr. 4"
[eu scrisesem: „Şcoala Nr. 4"]
5. Mai multe virgule pierdute...
[...pentru găsirea cărora - nici vorbă de recompensă]

ŞT. M. ILINCA ■

(În numărul următor, partea a IV-a)

TV Satelit

Duminică 16

TVR 1

8.00 Bună dimineața!
9.10 Arlechino
10.00 Fantastica fam. Mellop (s)
10.30 Lumină din lumină
11.45 Handbal masculin Dinamo - Spartak Baku (d)
12.15 Viața satului
13.00 Melodii populare
13.30 Atlas
14.20 Video joc magazin Ediție specială concepută de redacția Jocuri și Concursuri
17.50 Star Trek (s ep 46)
18.45 A doua România
19.15 Robingo (cs)
20.00 Actualități, meteo
20.40 Misterul prăbușirii (f. SUA 1990)
22.30 Arhitectură și geografie sacră
23.45 Maeștri de neam-tat
0.45 Studioul șlagărelor
1.00 Pe ultima sută de metri

TVR 2

8.00 5x2 Mag. duminical de la Iași
13.00 Dr. Quinn (s/r)
14.10 Trenul de aur (f. România/Polonia '87) cu Mitică Popescu, Gheorghe Cozorici, Ewa Kuklinska, Mircea Albulescu, regia Bogdan Pohreba
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Serata TV
19.30 Descoperirea Planetei (do)
20.00 Actualități
20.30 Divertisment muzical
21.00 TVM Mesager
21.30 Sport studio
22.00 Poesis Walt Whitman
22.15 La puterea a doua
23.00 Santa Barbara (s, ep 25)
23.45 Emisiune de divertisment

un radio actual FM 94,2 MHz RADIO TOTAL

SAT 1

7.00 Navigând prin Sibenia (do)
7.30 Seriale, d. a, sport (r)
11.30 Games World
12.00 Supermagazin TV pentru tineri
13.00 Concert festiv al președinției
13.55 Fulgerul negru (s. a)
14.25 Aripile vulturului (w SUA 1978) cu Martin Sheen
16.20 Victimele munților albaștri (f. Anglia 1964)
18.00 Baywatch (s): „Fete și băieți"
18.55 Alegeri parlamentare în Germania (include și Ranissimo· fotbal)
20.00 Știri, meteo
21.15 Pasărea spinului (f TV. SUA 1983, p. II)
23.15 Discuție în turn (dialog TV)
0.30 24 de ore (reportaje)
1.05 Experiență amară (f. Germania 1975)
3.00 Victimele munților (f/r)
4.25 Aripile vulturului (f/r)

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Lumea lui Quark (do)
9.00 Copacul albastru
9.30 Banda lui Zecchino (d. a)
10.40 Cuvântul și viața (em. relig.)
10.55 Sfânta liturghie (d)
13.20 Linia verde (rep.)
14.30 TG UNO - știri
15.00 Duminică împreună cu... (show)
17.50 Sport
19.20 Minutul 90 (mag fotbalistic)
21.00 TG UNO - știri
21.40 Film
23.25 Duminica sportivă
0.25 TG UNO - știri
1.15 Unu plus unu (var.)
1.25 Sanremo
2.15 Bâlciul vanităților (s)
4.40 Formula 2 (show)
5.45 Doc Music Club

TELE 7 abc

8.00 Desene animate. The Jetsons, Tom & Gerry
8.45 WEEK-END abc, emisiune de Alice Iacobescu
11.00 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
19.30 Clip VIVA
19.45 Știri
20.00 Amicii (f. SUA 1981) cu Jack Lemmon, Walter Mathau, Klaus Kinski, regia Billy Wilder
21.40 As show - Invitat Nicolae Cajal
22.40 Țara noastră „Vulcanii noroioși" (rep.)
22.45 Vegas (s, ep. 12)
23.35 Staruri în concert Preluare Worldnet și Deutsche Welle.

RTL

6.40 Seriale și desene
10.30 Power Rangers (s)
11.00 Blitz-ul roșu (s)
12.00 Înapoi în trecut (s)
13.00 Tir încrucișat (dialog TV)
13.30 Căldură tropicală (s)
14.30 Automobilism MP de F1 al Europei (d. Jerez-Spania)
17.10 Walt Disney show: „O femeie numită Harry" (co Germania 1990)
18.55 Reportaj de la alegeri
19.45 Știri, sport, meteo
20.10 Reportaj de la
21.15 Insula penculoasă (f. SUA '92) cu J Lockhart
23.05 Spiegel TV (magazin)
23.50 Prime Time samurai
0.10 Știri
0.40 Playboy Late Night
1.10 Kanal 4: pictura
1.45 Automobilism F1 (r)
2.25 Reluări

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Moto Magazin Grand Prix
10.30 Auto MP de F1 al Europei de la Jerez, încălzirea (d)
11.00 Tenis Finala turneului ATP Seiko de la Tokyo (înreg.)
13.00 Box Meciuri internaționale
14.30 Auto MP de Formula 1 al Europei de la Jerez (d)
17.00 Auto Trofeul FIA pt. mașini de serie Donington (înreg.)
18.00 Tenis Finala turneului ATP Seiko de la Tokyo (înreg.)
20.00 Golf Campionatul mondial individual, finala (rez.)
22.00 Tenis de masă Finalele Cupei Mondiale pe echipe (înreg.)
23.00 Auto MP de Formula 1 al Europei de la Jerez (r)
0.00 Fotbal Liga braziliană
2.00 Tenis Finala turneului ATP Seiko de la Tokyo (r)

PRO 7

7.15 Desene animate
9.45 Dennis (d. a)
13.35 Jeannie spiriduşa (s/r)
14.05 Gospodăria (s)
14.35 Lună de mere pe dos (co SUA '86) cu G Wilder
17.05 Magnificul (f. a. Franța/Italia '73) cu J. P. Belmondo, Jacqueline Bisset
19.00 Matlock (s)
20.00 Superman (s)
21.15 Frankie și Johnny (co. SUA 1991) cu Al Pacino, Michelle Pfeiffer
23.30 Ultimul zbor spre Brooklyn (f. Germania 1989) cu Stephen Lang
1.40 2 contra 2 (talkshow)
2.10 T. J. Hooker (s. p)
3.10 În iad cu câinele ceresc (co Australia '89)
4.55 Starsky și Hutch (s. p/r)
5.55 Alf (s/r)

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Skippi (s)
11.30 Film
13.00 Simpsonii (e)
13.30 Superclasament (show) moderator M. Seymandi
14.45 O plimbare pe mare (show) cu Marco Predolin, Red Ronnie, Teo Teocoli
17.45 MacGyver (s. p)
18.15 Film
20.00 Casa Vianello (s) cu Raymondo Vianello
21.00 TG 5 - știri
21.30 Film
23.30 Film
1.15 Film
3.30 Cei cinci de la etajul 5 (s. co)
4.30 Bunicul Felice (r)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)
7.00 Chioșcul de ziare

MTV

Weekend „3 din 1"
9.00 Weekend „3 din 1" Trei melodii ale unui artist, formație sau regizor
11.30 Știrile weekend-ului
12.00 Marele ecran cu Pip Dann
12.30 MTV's European Top 20
14.30 Videoclipuri în premieră
15.00 Sport la MTV cu Dan Cortese
15.30 Weekend „3 din 1"
18.30 Pulsul cu Marijne
19.00 Lumea rea (3)
19.30 Știrile weekend-ului
20.00 MTV's US Top 20 cu Daisy Fuentes
22.00 120 de minute cu M. Hunt
0.00 Beavis & Butt-head (d a)
0.30 Headbanger's Ball cu Vanessa Warwick: paradisul muzicii heavy
3.00 V. J. Hugo
4.00 Nocturna video

Pentru dv. la telefoanele:
637.37.30;
637.56.45

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - OFSAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIȚOAIA
Marți
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ! TALK-SHOW CU CORNEL MISTORESCU
Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SIMȚ ENORM ȘI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN RENDOWSKI
Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIȚI ÎNTREPRINZĂTORI! TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORIU
Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-04.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ȘI MUZICĂ CU ANDREI PARTOȘ
Sâmbătă 22.00-24.00 – FLASH-BACK - muzica anilor '60-'70 cu Radu Odăiaju
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Czaikovski - dialoguri la Kiriți pe lume cu Kiriță

un radio actual FM 94,2 MHz RADIO TOTAL

Flacăra

paginile 11 12 13 14

PROGRAME TV Satelit

Încăperi

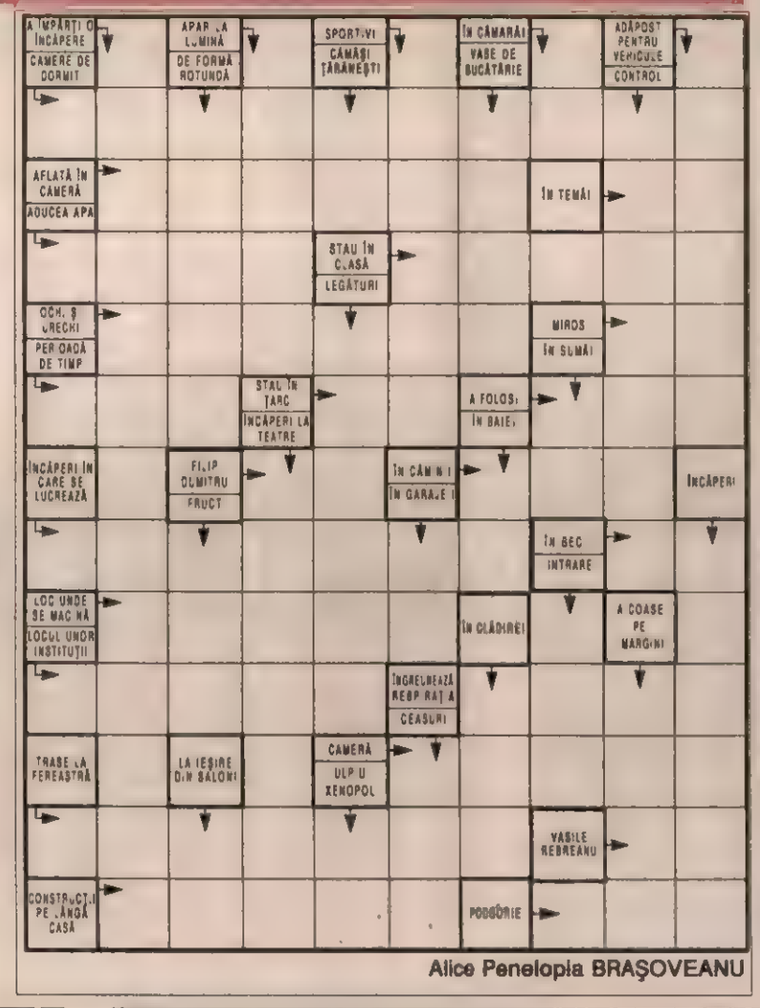

Alice Penelopia BRAȘOVEANU

TELEMANIA

SORIN LEPȘA

„În opinia mea, televiziunea română face foarte mult rău poporului român și statului de drept din România, democrației! Acest lucru se întâmplă, probabil, cu bună știință, există o coordonare în acest sens, coordonare care se face de la Cotroceni.

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Televiziunea nu este independentă pentru că încearcă să prezinte denaturat aspectele pozitive (care ar trebui arătate ca atare) și aspectele negative (care tot astfel ar trebui prezentate).

Având în vedere că în noul consiliu de administrație tot Puterea va avea majoritatea, nu cred că se va îmbunătăți programul televiziunii, în special modalitatea de prezentare a problemelor reale ale țării.

Împotriva Parlamentului, care este instituția democratică fundamentală a țării, televiziunea română a dus o campanie subtilă de defăimare, nu din altă cauză decât pentru faptul că în acest Parlament este prezentă și Opoziția democrată. Televiziunea română are profesioniști în diversiune care au prezentat de așa natură Parlamentul României și lucrările sale, încât omul de pe stradă, omul simplu, să spună: dom'le, ăia numai se ceartă și nu fac nimic bun, și să se inducă ideea că nu este nevoie de Parlament în România!

Pe de altă parte, televiziunea română nu a încercat o ridicare a nivelului civic și profesional al societății românești, având în vedere că, conform sondajelor de opinie, postul național de televiziune și în special programul I este urmărit de 85% din populație.

În ceea ce privește prezentarea anumitor emisiuni, cum este MEMORIALUL DURERII, la ore imposibile, când românii dorm, când îți prezinți istoria, nu o faci la asemenea ore! Și astfel, televiziunea încearcă din nou denaturarea istoriei, după ce ne-au făcut-o atâția ani sovieticii!"

(M. G.)

TV Satelit

Luni 10

TVR 1

13.00 Interferenţe
14.00 Actualităţi
14.10 TVR Iaşi
14.50 TVR Cluj-Napoca
15.30 Medicina anului 2000 (do)
16.00 Actualităţi
16.10 Avanpremiera TV
16.25 Turism şi agroturism
17.00 Em in limba maghiară
18.30 Desene animate
19.00 De luni până luni
19.30 California visează (s.30)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Teatru TV Mesagerul, de Constantin Dicu, după nuvela „Dayan" de Mircea Eliade
22.35 Transfocator
23.05 MTV: mari hituri
23.30 Actualităţi
23.50 Cultura în lume
0.20 Repriza a treia

TVR 2

14.00 Actualităţi
14.10 Politica între ideal şi real: istoria şi societatea civilă
14.40 Teme literare - teme muzicale
15.10 Videoclipuri.
15.30 Atlas
16.00 D.a.
16.30 Succesoarea (s)
17.00 În direct economia TIB '94
17.40 Mala Mujer (s.74)
18.30 În faţa dv. un dosar al istoriei - Armand Călinescu
20.00 Actualităţi
20.40 Julio Iglesias se destăinuie (TVE)
21.00 TVM Mesager
21.30 Între da şi nu
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s.22)
23.15 Caleidoscop satelit
0.00 Jazz club

radio CONTACT

SAT 1

6.30 Bună dimineaţa cu fotbal
10.00 Seriale în reluare
11.30 Vecinii (s) „Spionaj"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s) „Două căsnicii"
15.30 Superboy (s) „Paranoia"
16.05 Star Trek (s.SF) „Femeile lui Mudd"
16.55 MacGyver (s a) „Milioanele"
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Ştiri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Anna Maria (s, ep pilot)
23.10 Cazun grave (rep.)
0.00 Călătorile lui Humboldt (rep.)
0.50 Kanal 4: ultimul răcnet (rep)
1.20 Scandalul sângelui infestat, în Germania (rep.)
1.50 Reluări
4.20 Noptie
Decameronului (f/r)

RAI UNO

7.00 Ştiri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.05 Film
12.00 TG UNO - ştiri
12.40 Dimineaţa verde (mag.)
13.30 TG UNO - ştiri
13.35 Doamna în galben (s)
15.00 Prisma (actualităţi teatrale)
15.50 7 zile în Parlament
16.20 D.a
16.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
21.00 TG UNO - ştiri
21.30 Sport
21.40 Film
23.40 Film
1.25 Azi în Parlament
1.35 A şti (mag.)
2.05 Doc Music Club
3.10 Arte şi meserii (do)
3.45 Concert de noapte
4.45 Formula 2 (show)

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul seri precedente
Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.15 Desene animate
18.40 Reporter TELE 7 „Un sat care nu vrea să moară"
19.10 Clip VIVA
19.15 Istoria business-ului american (do, ep 1)
19.45 Ştiri
20.20 Casa din prerie (s, ep.41)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s, ep.9)
22.35 Mitică
22.40 Malalda
23.20 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna.
Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineaţa, Germania!
10.05 Kojak (s) „Pântecele morţii"
11.00 Frumos şi bogat (s)
11.30 Vremea dorinţei (s)
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea ei e crima (s,p)
16.00 Ilona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e şeful aici? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos şi bogat (s/r)
19.30 Exploziv telegrafic
19.45 Ştirile seri
20.10 Exploziv - magazin
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Încă o şansă (co SUA '91)
23.15 Exploziv tema săptămânii
0.00 Instrum. muzicale electronice
0.30 RTL Night Show
1.30 O familie de pominâ (s)

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Tenis Finala turneului WTA de la Zürich (r)
11.30 Tenis Magazin ATP
12.00 Eurofun Slalom nautic Cupa Mondială - Brighton (r)
13.00 Auto MP Formula Indy de la Monterey, California (r)
14.00 Moto MP al Europei de la Barcelona (r)
15.00 Auto DTM - Hockenheim (r)
16.00 Volei Finala CM masculin din Grecia (r)
17.30 Auto Nascar Series
18.30 Fotbal Liga braziliană (r)
20.30 Buletin de ştiri 1
21.00 Lumea vitezei Magazinul sporturilor cu motor
22.00 Auto Nascar Series
23.00 Box Meciuri internaţionale
0.00 Fotbal Eurogoluri
1.30 Golf Magazin PGA
2.30 Buletin de ştiri 2

PRO 7

7.25 Desene animate
8.45 Familia Walton (s)
9.40 Mica noastră fermă (s/r)
10.40 Billy The Kid (w/r)
12.30 Compania a treia (s/r)
13.05 O agentă înimoasă (s.p)
14.00 Îngerii lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s. fam)
17.00 Mica noastră fermă (s fam)
18.00 Desene animate
19.25 Duren în creştere (s.co)
19.55 Alf (s)
20.25 Clasa-ntâi, Mr Cooper (s)
21.15 Dosarele X (s)
22.10 New York Cops (s)
23.10 Magazinul de luni
0.15 E iarăşi viu (f. SUA 1978) cu Frederick Forrest
2.10 Renegade (s.a/r)
3.15 Arabella Kiesbauer (r)
4.15 Superman (s/r)
5.10 Desene animate (r)

CANALE 5

7.30 Ştiri
10.00 Arnold (s)
10.30 Film
12.50 Forum (mag)
14.00 TG5 - ştiri
14.25 Cotidiene
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agenţa matrimonială (mag)
16.30 Opt sub un acoperiş (s.co)
17.00 Bim Bum Bam (d a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, preţul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG5 - ştiri
21.30 Film
23.30 Casa Vianello (s)
0.00 Show-ul lui M Costanzo
1.00 TG5 - ştiri
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Film
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe

MTV

7.00 Matinal, cu Maria
8.30 Muzică tehno cu Eric
13.00 Muzică soul cu L l Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Enrico
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăţi cinematografice
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV - topul telespectatorilor cu Enrico
19.00 Topul britanic cu Lisa l'Anson
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Nirvana unplugged
23.00 Lumea reală 3
23.30 Beavis & Butthead (d.a)
0.15 MTV la cinema (r)
0.45 3 din 1
1.00 Sfârşitul? cu Grunt Brothers
3.00 Muzică soul cu L.l'Anson
4.00 Muzică tehno cu Eric

TV Satelit

Sâmbătă 15

TVR 1

7.00 Bună dimineaţa de la Iaşi
9.10 Şapte note fermecate
10.00 Eu şi McGee (s ep. 2)
10.30 Pas cu pas
11.30 Ecranul
12.30 Povestea vorbei
13.00 1001 audiţii
14.10 Turnul Babel D a , Servicinte secrete (s),
17.45 Handbal feminin Chimistul Râmnicu Vâlcea - Lokomotiv Zagreb (d. rep. 2); Bârci pneumatice (Danemarca), Beverly Hills, 90210 (s)
18.45 Mapamond
19.15 Teleenciclopedia
20.00 Actualităţi, meteo
20.45 Mancuso de la FBI (s, 13)
21.45 Varietăţi, varietăţi
22.30 Sport
23.00 MTV: Euro Top 20
23.50 Hunter (s)
0.50 Varietăţi internaţionale

TVR 2

8.00 Întâlnirea de sâmbătă. Program al Studioului TVR din Cluj-Napoca
13.00 Est meridian Magazin de sfârşit de săptămână. Program al Studioului TVR din Iaşi
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Studioul de literatură
18.00 Tradiţii
18.30 Convieţuim
19.30 Pariaţi pe campioni (cs)
20.00 Actualităţi
20.30 Ritmun muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Planeta Cinema 100
22.00 Fotbal FC Valencia - FC Barcelona
23.50 Jazz-magazin
0.20 Refrene de neuitat

BUCUREŞTI 96,1 FM IAŞI 92,0 FM CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM SIBIU 91 8 FM CONSTANŢA 91,1 FM

SAT 1

7.30 Seriale, filme, d. a. (r)
11.45 Lumea jocurilor video (r)
12.15 Ferris îşi face de cap (f/r)
14.15 Grasul s-a îndrăgostit (co SUA 1979)
16.00 Soţia şefului (co SUA 1986)
17.30 Să riscăm (cs)
18.00 Totul sau nimic! (cs)
19.00 RAN fotbal (Bundesliga et 9)
20.20 Ştirile seri
20.30 Roata norocului (cs): un spectacol cu şi de milioane!
22.30 Animalele se distrează (div)
23.00 Mann-o-Mann (cs/show)
0.00 Vise erotice (f. er. Germania 1973)
1.30 Decameronul (f/r)
2.50 Filme ale tinerilor regizori
3.50 Soţia şefului (f/r)
5.20 Animalele se distrează (r)
5.45 Ran: fotbal (r)

RAI UNO

7.00 Ştiri
8.00 Banda lui Zecchino (d.a.)
10.00 Copacul albastru (s)
11.00 Film
12.25 Show
13.50 Linia albastră (rep)
14.30 TG UNO - ştiri
16.00 7 zile în Parlament
16.30 Prietenul de lemn (s)
17.00 Ţechinul de aur (show)
18.45 Să-mi fiţi martori (show)
19.40 Mai sănătoşi, mai frumoşi (mag)
20.35 Cuvântul şi viaţa
21.00 TG UNO - ştiri
21.40 Pariem (show)
1.10 Întâlnire la cinema
1.20 Unu plus unu (var.)
1.20 Film
3.25 Drumuri în memorie
3.35 Film
5.45 Doc Music Club

TELE 7 abc

8.00 Desene animate The Jetsons, Tom & Gerry
8.45 WEEK-END abc, emisiune de Alice Iacobescu
11.00 Reluări din programul seri precedente Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.30 Clip VIVA
18.45 „Interzis bărbaţilor"
19.45 Ştiri
20.00 Valea destinului (f. SUA 1945) cu Greer Garson, Gregory Peck, regia Tay Garnett
22.00 VIVA TELE 7
23.00 Ţara noastră: „Casa florilor" (rep)
23.05 Croaziera de lux (s, ep. 30)
23.55 Staruri în concert Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

RTL

6.30 Seriale şi desene animate
13.00 Power Rangers (s a.)
13.25 Toţi o îndrăgesc pe Julia (s)
13.50 Major Dad (s)
14.20 Prinţul din Bel-Air (s)
14.50 Full House (s)
15.20 O familie puternică (s)
15.50 Knight Rider (s)
16.45 Echipa A (s)
17.45 Beverly Hills, 90210 (s)
18.45 Melrose Place (s)
19.45 Actualităţi, sport, meteo
20.10 Mini Playback Show
21.15 Zburaţi cu AIRTLI (c s.)
23.00 Cum aţi spus?
0.00 Thomas Gottschalk Late Night Show
0.50 Sâmbătă noaptea la RTL
1.50 Fuga în noapte (f/r)
3.25 Încrucişare în noapte (f. SUA 1990)
5.05 Beverly Hills (s/r)
5.55 Reluări

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Tenis Turneul ATP Seiko de la Tokyo - semifinale (rez.)
13.00 Box Meciuri internaţionale
14.00 Auto MP de F1 al Europei de la Jerez - calificări (d)
15.00 Auto Raliu Faraonilor (rez.)
16.00 Golf Toyota World Match Play Championship - semifinale (d)
18.00 Tenis Turneul ATP Seiko de la Tokyo - semifinale rez.)
19.30 Auto MP de F1 al Europei de la Jerez - calificări (r)
20.30 Tenis Turneul ATP Seiko de la Tokyo - semifinale (rez.)
22.00 Tenis de masă Cupa Mondială pe echipe (rez)
23.00 Auto MP de F1 al Europei de la Jerez - calificări (d)
0.00 Box Meciun internaţionale
1.00 Arte marţiale
2.00 Magazinul internaţional al sporturilor cu motor

PRO 7

6.55 Desene animate
8.35 Inspectorul Gadget (d. a)
11.40 Batman (d a)
12.30 Fred şi Barney (d. a)
13.00 Batman (co SUA 1966)
14.00 Gospodăria (s)
14.30 Starsky şi Hutch (s)
15.30 Îngerii lui Charlie (s)
17.20 Călătorie în timp (co Canada 1987)
19.00 Crossroads (s)
20.00 Inspectorul de poliţie (s p)
21.15 Mr Babysitter (co SUA '93)
23.00 Cea mai înaltă onoare (f. a. Australia/Japonia '82)
0.45 Patton (2) (f SUA '59)
2.20 Crossroads (s/r)
3.35 Inspectorul de poliţie (s/r)
4.30 Roseanne (s/r)
5.00 Dincolo de uşă (f. Italia 1982) cu M. Mastroianni, Eleonora Giorgio
5.40 Alf (s. co/r)

CANALE 5

7.30 Ştiri
10.00 Film
11.50 Un doctor în noi (s. co)
12.50 Forum (magazin)
14.00 TG 5 - ştiri
14.25 Cotidiene de V Sgarbi
14.30 Prieteni (magazin)
16.25 Avanpremieră cu F Pierobon
17.00 Bim Bum Bam (d a)
18.00 MacGyver (s)
19.00 OK., preţul e corect (cs)
20.00 Casa Vianello (s)
21.00 TG 5 - ştiri
21.30 Film
0.00 Dosarele X (s)
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Avanpremiera (r)
4.00 Chioşcul de ziare
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (s)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

Weekend „3 din 1"
10.00 Weekend „3 din 1"
Trei melodii ale unui artist, formaţie sau regizor
10.30 Most Wanted, retrospectivă
11.30 Zig & Zag Show
12.00 Marele ecran, cu Pip Dann
12.30 Topul britanic cu L l'Anson
14.30 Videoclipuri în premieră
15.00 Weekend „3 din 1"
18.00 Muzică de dans, cu Simone
19.00 Marele ecran cu Pip Dann
19.30 Ştirile weekend-ului
20.00 MTV's European Top 20
22.00 Annie Lennox unplugged
23.00 Muzică soul, cu L l'Anson
0.00 Videoclipuri în premieră
0.30 Zig & Zag Show
1.00 Yo! MTV Raps cu Dr Dre, Ed Lower & Fab 5 Freddy
3.00 Most Wanted, retrospectiv
4.00 Chill Out Zone

Bridge

UN CONTRACT DE 3FA PENTRU UN MILION

În perioada 30.09 - 02.10.1994 Uniunea Scriitorilor şi ROMANIAN BRIDGE PROMOTION au organizat prima ediţie a „INVITAŢIONAL VIB CUP"

Invitaţi de onoare, mari iubitori ai bridge-ului ca dl Oliviu GHERMAN, preşedintele Senatului ROMÂNIEI, sau dl Laurenţiu ULICI, preşedintele Uniunii Scriitorilor, dar şi profesionişti de bridge în calitate de foşti, actuali şi viitori campioni naţionali sau internaţionali din toată ţara, şi nu numai, dacă ţinem cont de prezenţa distinsă şi amabilă a doamnei Catherine LELLOS de la Consulatul Greciei.

Premiile în valoare de 3.000.000 şi un select banchet au fost oferite cu generozitate de sponsorii : „PALACE CASINO" şi „SOCIETATEA ROIS".

Turneul a constituit un deosebit succes şi se doreşte un prim pas în dorinţa ca în anii viitori să devină un turneu de prestigiu în Europa prin invitaţii, sponsorii şi organizatorii săi.

Vă prezint ca test următoarea donă:

După o licitaţie fără istoric, ajungeţi declarant în Sud; la contractul de 3FA.

Vestul atacă 2 de treflă şi Estul contribuie cu Dama.

Care este planul dv. de joc?

SOLUŢIA:

Dona nu prezintă un grad înalt de dificultate. Trebuie să câştigaţi cu Riga şi să ghiciţi ce As are Vestul pentru a desface întâi această culoare cât timp sunteţi protejat de returul de treflă

Dan VOINESCU a ales culoarea de caro jucând 2 de caro la 10 şi a pierdut locul întâi şi un milion de lei care reprezenta premiul, fiindcă iată dona completă:

Estul a câştigat cu Asul şi a returnat treflă, învingând contractul.

Turneul şi milionul l-au câştigat timişorenii campioni de perechi en - titre, Eugen Chelu şi Gh. Eckstein, pe locul al doilea, vicecampionii de perechi Viorel Micescu - Dan Voinescu care au câştigat doar 500.000, alte premii până la fondul total de 3.000:000 lei.

Un turneu de tip occidental care a făcut o frumoasă propagandă bridge-ului românesc şi ne oferă reale speranţe pentru viitor.

ALT CAPONE

TV Satelit

Vineri 14

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.00 Lumină din lumină. Sf. Cuvioasă Parascheva
11.30 Desene animate
11.45 MTV mari hituri
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi şi Cluj Napoca
15.45 Muzică populară
16.25 Din lumea afacerilor: TIB '94
16.45 Pompierii vă informează
17.00 Emisiune în limba germană
18.00 Pro Patria
19.00 Casa Eliott (s.ep. 5)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Tezaur folcloric
21.25 Pas decisiv (f.SUA 1977)
23.25 Viaţa parlamentară
23.50 Actualităţi
0.05 Refrenele iubirii
0.30 MTV: Euro Top 20
1.00 Cinematograful de noapte. Lambada

TVR 2

7.00 TVR Cluj Napoca
8.00 Matinal jazz
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Video-satelit
12.00 Simpozion (r)
12.45 Videoclipuri
13.00 Aniversări culturale
14.10 Vanetăţi
15.00 Arena
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Bursa invenţiilor
18.00 Videoclipuri
18.10 Mala Mujer (s.77)
19.00 Concert simfonic
21.00 TVM Mesager
21.30 Oameni care au fost: Ing. A. Saligny
22.00 TV5 Europe
22.30 Muzica e viaţa mea
23.00 Teatru TV: „Gaţele" de Al. Kiriţescu (p.II)
0.15 Videoclipuri

radio CONTACT

SAT 1

6.30 Bună dimineaţa cu [illegible]
9.30 Ştiri din economie
10.00 Seriale şi d.a.
11.30 Vecinii (s).
„Ajutorul"
11.55 Umbrele pasiunii (s).
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s):
„Câţei"
15.30 Superboy (s.a): „o taină"
16.00 Star Trek (s.SF):
„Pocherul"
16.55 MacGyver (s.a)
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (s)
20.00 Ştiri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Ferma chiuleşte (co SUA 1986) cu J. Travolta
23.25 Rah fotbal (Bundesliga 9)
00.05 Fără sport (show)
1.00 Decameronul 2 (f.er. Italia 1972)
2.25 Jimmy şi curcubeul (f.a Germania 1970)
3.40 Reluări

RAI UNO

7.00 Ştiri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.05 Film
12.40 D.mineaţa verde (mag.)
13.30 TG UNO - ştiri
13.35 Doamna în galben (s)
14.30 TG UNO - ştiri
15.50 Weekend (mag.)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a
18.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s.SF)
21.00 TG UNO - ştiri
21.40 Viesparul (show)
0.10 Linia albastră (mag.)
0.15 Unu plus unu (show)
0.25 Film
2.10 A şti
2.40 Doc Music Club
3.40 Concert de noapte
4.40 Unde stă Zaza (varietăţi)

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente
Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.20 Desene animate.
„The Jetsons"
18.45 Cutia muzicală ABC
19.15 Istoria business-ului american (do. ep 5)
19.45 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s ep 45)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s ep 11)
22.35 Marele premiu VOX TELE 7
23.35 Cartea de citire
23.40 Staruri pentru totdeauna Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineaţa, Germania
10.05 Kojak (s)· „Ultima slujbă"
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Seriale
15.10 Pasiunea ei e crima (s) „New York"
16.00 Ilona Chnsten talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e şeful aici? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos şi bogat (s r)
19.30 Exploziv telegrafic
19.45 Ştirile seri
20.10 Exploziv-magazin
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Fuga în noapte (f SUA 1994) cu C Mcdonald, D Hedaya, Ed O Ross
23.00 Studio electoral H Kohl
1.00 Ştiri
1.30 Penitenciarul III (f.SUA '87)
2.55 Pactul cu Diavolul (f.gr.SUA '90) cu T. Lords

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Triation Pro Tour-Bath
11.00 Eurofun PBA-Hawaii
11.30 Tenis Magazin ATP
12.00 Nataţie CM de sărituri de la trambulină
13.00 Fotbal Meciuri din preliminariile CE '96 (r)
14.00 Auto MP de F1 al Europei de la Jerez, calificări (d)
15.00 Fotbal Preliminariile CE (r)
18.00 Golf Toyota World Match Play Championship (d)
18.00 Auto Raliul Faraonilor (rez)
19.00 Moto Mag Grand Prix
19.30 Auto Calificări Formula 1 (r)
20.30 Buletin de ştiri 1
21.00 Mag. sporturilor cu motor
22.00 Box Meciuri internaţionale
23.00 Auto Calificări Formula 1 (r)
0.00 Wrestling Liga WWF a SUA
1.00 Moto CM-Superbikes (r)
2.00 Buletin de ştiri 2

PRO 7

7.25 Desene animate
8.50 Familia Walton (s)
9.45 Mica noastră fermă (s/r)
10.40 Scandal în oraşul îngerilor (f.SUA 1987)
12.30 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s.p)
14.00 Îngerii lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s. co)
18.00 Desene animate
19.25 Dureri în creştere (s.co)
20.25 Roseanne (s.co)
21.15 Leul Africii (f.a.SUA 1987)
22.55 Renegade (s.a)
0.00 Duelul giganţilor (f a. Hong Kong 1975)
1.35 Dulci păcate (r)
2.40 Reluări
4.40 O agentă inimoasă (s/r)

CANALE 5

7.30 Ştiri
10.00 Show-ul lui M. Costanzo
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG5 - ştiri
14.25 Cotidiene de V. Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agenţia matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d.a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, preţul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG5 - ştiri
21.30 Film
23.30 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.00 Chioşcul de ziare
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)
7.00 Matinal cu Maria

MTV

8.30 Muzică tehno cu Eric
10.00 Ingo
13.00 Muzică soul cu L l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după amiezii cu Enrico
17.30 Coca Cola Report cu Kristiane Backer
17.45 Noutăţi cinematografice
18.00 Ştirile zilei
18.15 3 din 1
18.30 Pulsul modei cu Marijne
19.00 Muzică non-stop cu Marijne
22.00 Most Wanted cu R Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d.a)
0.15 Noutăţi cinematografice (r)
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Party Zone, cu Simone
3.00 Muz că soul cu L l'Anson
4.00 Muzică tehno, cu Eric

TV Satelit

Marţi 11

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine franceză (avansaţi), engleză
11.30 Video-satelit
13.10 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi şi TVR Cluj-Napoca
16.00 Actualităţi
16.10 Fii tu însuţi!
17.00 Convieţuiri
18.00 Totul despre muzică
18.30 Desene animate
19.00 Clio „Pierit-au dacii?"
19.30 California visează (ultimul ep.)
20.00 Actualităţi, meteo
20.45 Marea hoinăreală (f Franţa 1967) cu L. de Funès
22.50 Reflector
23.20 Pop-studio
23.40 Actualităţi
23.55 Gongl
0.25 Bijuterii mozartiene. „Mica serenadă", „Divertisment"

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Microrecital
8.20 Tezaur folcloric (r)
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Video-satelit
Alan Jay Lernier
11.30 D.a
12.00 Teatru TV „Mesagerul" (r)
14.10 Tele-documentar
15.00 Limbi străine (r)
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Măseaua de minte
17.40 Mala Mujer (s.75)
18.30 23 de milioane
20.00 Actualităţi
20.40 Video-satelit
21.00 TVM Mesager
21.30 Tribuna noncon-formiştilor
22.00 TV5 Europe
22.30 Credo
23.45 Eurogol

SAT 1

6.30 Bună dimineaţa cu [illegible]
10.00 Seriale în reluare
11.30 Vecinii (s)
„Răpirea"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s)
15.30 Superboy (s.a)
16.00 Star Trek (s.SF)·
„Visul"
16.55 MacGyver (s.a):
„Războiul"
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Ştiri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Doctorul de munte (s)
22.15 Hunter (s.p.)
„Cocaina"
23.15 Ulrich Meyer show
0.10 Spiegel TV - reportaje
0.45 Pe nevăzute (show)
1.15 Creatura lui Frankenstein (f.gr Anglia 1966)
2.50 Star Trek (s SF/r)
3.40 MacGyver (s a/r)
4.30 Reluări

RAI UNO

7.00 Ştiri
7.45 Unomattina (mag.)
8.00 TG UNO-ştiri
10.35 Cuvântul şi viaţa
11.00 Film
12.55 Dimineaţa verde (mag.)
13.30 TG UNO - ştiri
13.35 Doamna în galben (s)
15.10 Maşina fermecată (s)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a
18.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
20.05 Îmi revine în minte (var.)
21.00 TG UNO - ştiri
21.40 Quarq (mag.)
22.40 Călătorie în timp (s)
23.40 Film
1.10 Azi în Parlament
1.20 A şti (do)
1.50 Doc Music Club
3.05 Arhiva artelor (mag.)
3.35 Concert
4.40 Unde stă Zaza (var.)

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 D.a
10.25 Reluări din programul serii precedente
Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.15 D.a
18.45 Raff show
19.45 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s. ep 42)
20.50 Ţara nimănui „Oraşul de carton" (rep.)
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croaziera de lux (s. ep 28)
22.35 Clip VIVA
22.40 Istoria business-ului american (do 2)
23.10 În miezul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineaţa, Germania!
10.05 Kojak (s)
11.00 Frumos şi bogat (s)
11.30 Vremea dorinţei (s)
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea ei e crima (s.p)
16.00 Ilona Christen ipohondria
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e şeful aici? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos şi bogat (s/r)
19.30 Exploziv telegrafic
19.45 Ştirile seri
20.10 Exploziv - magazin
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Tandemul (s)
„Copilita"
22.15 În numele legii (s)
23.15 Quincy (s)
0.15 RTL Night Show
1.30 Reluări

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Golf Magazin PGA
11.00 Dansuri Rock'n'Roll German Masters, Mannheim (r)
12.00 Auto MP Formula Indy de la Monterey, California (r)
13.00 Fotbal Eurogoluri (r)
14.30 Fotbal Meciuri din liga braziliană
16.30 Tractor Pulling CE de la Walibi-Flevo, Olanda (r)
17.30 Auto Raliul Mauritaniei (Trofeul Gazelelor)
18.00 Lumea vitezei Magazinul sporturilor cu motor
19.00 Fotbal Eurogoluri
20.30 Buletin de ştiri 1
21.00 Tenis Magazin ATP
22.00 Cele mai mari momente din istoria sportului
23.00 Box Meciuri internaţionale
0.00 Snooker Liga Europeană
2.00 Buletin de ştiri 2

PRO 7

7.00 Desene animate
8.25 Familia Walton (s)
9.25 Mica noastră fermă (s/r)
10.25 Întoarcerea Panterei Roz (f/r)
12.30 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s.p)
14.00 Îngerii lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s.co)
18.05 Desene animate
19.25 Dureri în creştere (s.co)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Clasa-mică, Mr Cooper (s)
21.15 Închisoare de lad (f.SUA 1986)
23.15 Reporterii (magazin)
0.10 Palm Beach-Duo (s.p)
1.20 Midnight Caller (s)
2.20 New York Cops (s/r)
3.35 Arabella Kiesbauer (r)
4.35 Matlock (s/r)

CANALE 5

7.30 Ştiri
10.00 Show-ul lui M. Costanzo
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG5 - ştiri
14.25 Cotidiene de V. Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agenţia matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d.a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, preţul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG5 - ştiri
21.30 Votează vocea (show)
0.15 Show-ul lui M Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică tehno cu Eric
10.00 Ingo
13.00 Muzică soul, cu L l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Enrico
17.30 Coca Cola Report, cu Kristiane Backer
17.45 Noutăţi cinematografice
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV - topul telespectatorilor
19.00 Muzică non-stop, cu Marijne
20.30 Sport la MTV, cu D Cortese
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu R. Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d.a)
0.15 Noutăţi cinematografice (r)
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Sfârşitul? cu Davina şi Hugo
3.00 Muzică soul, cu L l'Anson
4.00 Muzică tehno cu Eric

MIŞCARE

ORIZONTAL: 1) Pieton. 2) Se mişcă în viteză (fem.) - Blocaje... în centru! 3) Plecat, în cele din urmă! - Drumeţ. 4) Se mişcă cel mai uşor în deşert - Mers în fugă. 5) Ca un drum care a fost făcut să fie mai puţin lung - Intrarea în tunel! 6) Arată vechilor greci drumul vieţii - Trecut prin mijloc! 7) Schimbător de direcţie pe drumul de fier - Peşti de apă dulce. 8) Start într-un raliul - Cârpă cu care se înfăşoară laba piciorului (mai ales la ţară), atunci când se umblă în opinci. 9) Rută - Locuri de trecere. 10) Mijloc de transport pe apă.

VERTICAL: 1) A duce ceva dintr-un loc într-altul. 2) A pierde drumul - Plin de larmă! 3) La treptel - Drum de urmat - Primele abateri... din grabă! 4) La motocicletă! - A-şi schimba direcţia traiectoriei în urma unei ciocniri. 5) A aştepta într-un loc - Circula în trecut prin Austria. 6) Rămasă în urma unui trecător... - Munţi în Carpaţii Orientali. 7) Şosea principală. 8) Se duc... învârtindu-se - Merge la hipodrom (dim.). 9) Depozit în bancă - A merge. 10) Maşini mici - Sfârşitul călătoriei!

Dicţionar: NAR, BER.

Alina ZGUBEA ■

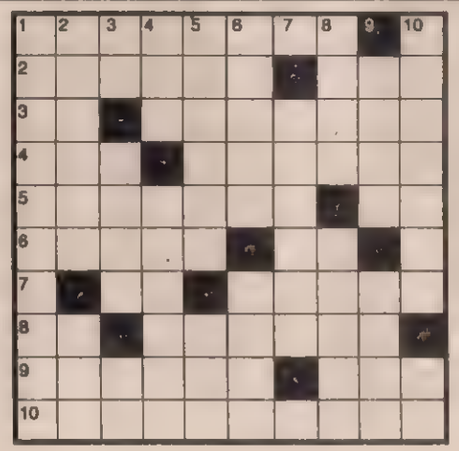

FLASH RADIO CONTACT

■ Mare atenţie mare! Noua parteneră, „pe marile ecrane", a lui Jean-Claude Van Damme n-are nimic din blondinetele Hollywood-ului. E nepermis de senzuală şi mult timp a exercitat profesia de manechin. Se numeşte Gloria Rueben, e cea mai mică dintr-o familie cu 6 copii şi şi-a petrecut tinereţea admirându-l pe fratele ei, actor pe Broadway. Şi-a început meseria de manechin la 16 ani, cu suficient succes pentru a se instala şi a-şi încerca norocul, 8 ani mai târziu, la Hollywood. Aici, a apărut în serialul TV **China Beach** (ca interpretă rock) şi în **The Young Riders** (ca sclavă evadată), ca şi în două filme, tot de televiziune. În **Timecop** va purta uniformă, va fi mai puţin sexy, dar Jean-Claude Van Damme ştie deja pe cine are alături.

■ O bilă foarte neagră pentru TAKE THAT! 2000 dintre fanii lor englezi au înregistrat piesa We Love You Take That pentru a câştiga bani pe care să-i doneze organizaţiei umanitare Young At Heart. Când însă l-au rugat pe Nigel Martin Smith, manager-ul grupului, să permită starurilor lor favorite să-şi pună amprenta vocală pe cântecel, acesta a refuzat!

TV Satelit

Miercuri 12

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Calendar, meteo
10.20 Desene animate
10.45 Videolexicon
11.45 Video-satelit Thalassa
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiții C Țăranu
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
16.10 Magazin sportiv
16.45 Univers hispanic
17.00 Microrecital
17.15 Alfa și omega
18.00 Muzică populară
18.30 Desene animate
19.00 Timpul Europei
19.30 Salvați de clopoțel (s)
20.00 Actualități, meteo, sport
20.45 Dr Quinn (s,ep 20)
21.40 Muzică populară
21.55 Fotbal Anglia-România (d)
23.50 Confluențe. „Pietre de hotar"
0.20 Actualități
0.35 Întâlnirea de la miezul nopții

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Refrenele amintirilor
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Mag. satelit
12.00 Gong (r)
12.30 Armonii camerale
13.00 Capitale culturale europene Veneția
14.10 Serialul serialelor
15.00 De lingua latina
15.30 Arte vizuale
16.00 D.a.
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Mini-eco
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 Em in lb. maghiară
20.00 Actualități
20.40 Video-satelit
21.00 TVM Mesager
21.30 Formula 3 (cs)
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s,23)
23.15 Cafeneaua literară

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
10.00 Seriale și desene animate
11.30 Vecinii (s): „Eșecul"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s): „Eroul Ace"
15.30 Superboy (s.a): „Dușmanul" (2)
16.00 Star Trek (s.SF): „Miri"
16.55 MacGyver (s.a)
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (s)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Pasărea spinului (f.TV.SUA 1983) cu Richard Chamberlain
1.50 Să mori și să lași să trăiască (co.p.SUA 1984)
2.45 Star Trek (s SF/r)
3.40 MacGyver (s.a/r)
4.30 Hunter (s/r)
5.35 Reluări

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.05 Film
12.40 Dimineața verde (mag.)
13.35 Doamna în galben (s)
14.30 TG UNO - știri
15.10 Primissima (mag.)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a.
18.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
20.05 Îmi revine în minte (var.)
21.00 TG UNO - știri
21.40 Film
23.30 Film
0.10 Miercurea sportivă
1.10 Azi în Parlament
1.20 Film
2.55 A ști (do)
3.25 Doc Music Club
4.40 Unde stă Zaza (var.)
5.45 Doc Music Club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a.)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.15 Desene animate: „The Jetsons"
18.45 Primul pas
19.45 Știri
20.20 Casa din prerie (s, ep. 43)
20.50 Clip-VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s, ep.10)
22.35 Mitică
22.40 Istoria business-ului american (do, ep.3)
23.10 Cartea de citire
23.15 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet și Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineața, Germania!
10.05 Kojak (s): „K.O."
11.00 Frumos și bogat (s)
11.30 Vremea dorinței (s)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Seriale
15.10 Pasiunea ei e crima (s)
16.00 Ilona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e șeful aici? (s)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s/r)
19.30 Exploziv telegrafic
19.45 Știrile serii
20.10 Exploziv - magazin
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Moarte la Miami (f.Germania 1994)
23.15 Stern TV
0.15 RTL Night Show
1.00 Știrile nopții
1.30 O familie de pomină (s)
2.00 Tracey Ullman Show

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Patinaj artistic Selecțiuni de la JO'94-Lillehammer
12.00 Cele mai mari momente din istoria sportului
13.00 Snooker Liga Europeană
15.00 Tenis magazin ATP (Zürich, Basel, Sydney)
16.00 Eurofun PBA - Hawaii
16.30 Natație CM de sărituri de la platformă din Portugalia
17.30 Echitație Cupa Mondială de sărituri peste obstacole
18.30 Duatlon Spalt, Germania
19.30 Auto Retrospectivă DTM '94
20.30 Buletin de știri 1
21.00 Box Prime Time Special
23.00 Magazinul sporturilor cu motor
0.00 Fotbal Meciuri din preliminariile CE 1996 (înreg.)
2.00 Buletin de știri 2

PRO 7

7.30 Desene animate
8.55 Familia Walton (s)
9.55 Mica noastră fermă (s/r)
10.55 Expediție la St. Pauli (f.a.Germania 1971)
12.35 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimeasă (s.p)
14.00 Îngerii lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s)
18.05 Desene animate
19.25 Dureri în creștere (s.co)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Clasa-ntâi, Mr Cooper (s)
21.15 Shirley Valentine (co.SUA 1989)
23.25 The Highwayman (s)
0.25 Dulci păcate (jurnal sexologic) cu M. Frings
1.25 Dosarele X (s/r)
2.25 Magazinul de luni (r)
3.30 Reluări

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Film
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG5 - știri
14.25 Cotidiene de V. Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agenția matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d.a.)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG 5 - știri
21.30 Film
23.15 Nu doar moda (mag.)
0.10 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică tehno cu Eric
11.00 Ingo
13.00 Muzică soul, cu L.l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Enrico
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.00 Știrile serii
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV - topul telespectatorilor cu Enrico
19.00 Muzică non-stop, cu Marijne
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu R. Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d.a)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.15 Noutăți cinematografice (r)
0.30 3 din 1 (r)
1.00 Sfârșitul? cu Davina și Hugo
3.00 Muzică soul cu L.l'Anson
4.00 Muzică tehno cu Eric

TV Satelit

Joi 13

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine: engleza americană, germană
11.50 Video-satelit (CFI)
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiții : Cristian Mandeal
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
16.10 Divertisment international
17.00 Sub semnul întrebării: jocul amenzilor
18.00 Cronografii: arheologie la malul Dunării
18.25 Desene animate
19.00 Medicina pentru toți
19.30 Salvați de clopoțel (s)
20.00 Actualități, meteo, sport
20.45 Serial
21.45 Studioul economic TIB '94
22.25 Enigma (cs)
22.55 Simpozion
23.40 Actualități
0.00 Forsyte Saga (s, ep.14)

TVR 2

7.00 TVR Cluj- N.
8.00 Melodii populare
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Video-satelit
12.00 Înfruntând furtuna (do)
13.00 Să nu ne facem iluzii (do)
13.30 Confluențe
14.10 Mag. social
15.00 Limbi străine (r)
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Ceaiul de la ora 5: A. Daminescu
19.00 Em. în limba germană
20.00 Actualități
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Pro memoria: R. Ciuceanu
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Eurogol

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu sport
10.00 Seriale și desene animate
11.30 Vecinii (s): „Misterul"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s): „Eroare"
15.30 Superboy (s.a) „Soția de dincolo"
16.00 Star Trek (s.SF) „Manipulatorul"
16.55 MacGyver (s.a) „Torțe"
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (s)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Polițistul Wolff (s.p)
22.15 Schreinemakers live! (magazin incomod)
0.55 Nobili și corsicap (co. SUA '69) cu G. Wilder
2.35 Star Trek (s.SF/r)
5.35 Reluări

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.05 Film
12.45 Dimineața verde (mag.)
13.30 TG UNO - știri
13.35 Beautiful (s)
14.30 TG UNO - știri
15.00 Știință și tehnică (mag.)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a
18.30 Zorro (s)
18.55 Azi în Parlament
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
21.00 TG UNO - știri
21.40 Sport
23.30 Film
0.20 Azi în Parlament
1.30 A ști (do)
2.00 Doc Music Club
3.15 Arhiva artelor (do)
3.40 Campionii
3.50 Concert de noapte
4.45 Unde stă Zaza (var.)

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 D.a
10.25 Reluări din progr serii precedente Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.15 D.a
18.45 La EST de VEST
19.45 Știri
20.00 Casa din prerie (s ep. 44)
20.50 Țara nimănui „Prietenii șobolanilor"
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croazieră de lux (s ep. 29)
22.35 Clip VIVA
22.40 Istoria business-ului american (do. ep.4)
23.10 În miezul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet și Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineața, Germania!
10.05 Kojak (s)
11.00 Frumos și bogat (s)
11.30 Vremea dorinței (s)
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea ei e crima (s.p)
16.00 Ilona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Cine e șeful aici?
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s/r)
19.30 Exploziv telegrafic
19.45 Știrile serii
20.10 Exploziv - magazin
20.40 Vremuri bune și rele (s)
21.15 Apel de urgență
22.15 Clinica (s)
23.15 Studio electoral
1.00 Știri, magazin
1.30 O familie de pomină (r)

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Echitație Cupa Mondială de sărituri peste obstacole (r)
11.00 Tenis Magazin ATP
12.00 Dansuri Openul Mondial de dansuri latine, Aarhus (rez.)
13.00 Fotbal Meciuri din preliminariile CE 1996 (r)
15.00 Mag. sporturilor cu motor
16.00 Golf Toyota World Match Play Championship (d)
18.00 Fotbal Meciuri din preliminariile CE 1996 (r)
19.30 Moto CM de Superbikes, et. 7 în CM, Sugo, Japonia
20.30 Buletin de știri 1
21.00 Wrestling Campionatul profesionist WWF al SUA
22.00 Arte marțiale
23.00 Fotbal CE '96 (r)
0.30 Tenis magazin ATP
1.00 Golf US - PGA Tour
2.00 Buletin de știri 2

PRO 7

7.40 Desene animate
9.00 Familia Walton (s)
10.00 Mica noastră fermă (s/r)
11.00 Spada lui Monte Cristo (f.a. SUA 1952)
12.30 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimeasă (s.p)
14.00 Îngerii lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s)
18.00 Desene animate
19.25 Dureri în creștere (s.co)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Clasa-ntâi, Mr Cooper (s)
21.15 Judecata (f.SUA 1990)
23.10 Dirty Harry (f.p SUA '73, p. III) cu Clint Eastwood
1.05 Televiziunea lichidă (s.co)
1.40 Action superstar: portret Clint Eastwood
2.10 T.J. Hooker (s.p)
3.20 Reluări

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Show -ul lui M. Costanzo
12.50 Forum (magazin)
14.00 TG 5 - știri
14.25 Cotidiene
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agenția matrimonială
17.00 Bim Bum Bam (d.a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG 5 - știri
21.30 Show (titlu neprecizat)
23.45 Casă, dulce casă (show)
0.15 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică tehno cu Eric
11.00 Ingo
13.00 Muzică soul cu L l'Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după amiezi
16.00 Sport la MTV, cu D Cortese
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.00 Știrile zilei
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV - topul telespectatorilor, cu Enrico
19.00 Muzică non-stop cu Marijne
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu R Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d a)
0.15 Noutăți cinematografice (r)
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Pulsul modei
1.30 Sfârșitul? cu Davina și Hugo
3.00 Muzică soul cu L Anson
4.00 Muzică tehno cu Enc

BIG MOUNTAIN nu ţintesc înălţimile!

Big Mountain nu mai sunt niște necunoscuți! E grupul acela care cântă reggae cu accent californian și a impresionat topurile din lumea întreagă cu hit-ul **Baby, I Love Your Way**, coner-version al unui succes al anilor '70!

Foarte original, Big Mountain combină armonios muzica din Caraibe și sound-ul american din sud-vest. Și asta pentru că Quino, creierul și cântărețul grupului posedă în vocea sa o moștenire culturală foarte bogată! Născut în California din părinți irlandezi și mexicani, a avut copilăria scăldată în marakesh-urile din Mariachi, de unde și înclinația lui de a cânta în spaniolă.

La 13 ani descoperă mișcarea rasta și devine un pasionat admirator al muzicii jamaicane! Bob Marley și Jimmy Cliff erau idolii lui de atunci. Evident tentat de cântec, primii pași în acest domeniu sunt făcuți alături de grupuri reggae.

În 1986 fondează primul său grup, de reggae, firește, numit Shiloh și care va deveni 3 ani mai târziu Big Mountain. Compus din Billy la claviaturi, Lynn la bas, Lance la tobe, James la percuție și Tony Chin, o legendă a chitarei jamaicane, grupul scoate primul album în 1989 și epatează specialiștii reggael În 1992, al doilea album **Wake Up** staționează două săptămâni în fruntea clasamentelor mondiale! Succesul e confirmat anul acesta de **Baby, I Love Your Way** extras din coloana sonoră a filmului Reality Bites, căruia îi va urma un nou album **Unity**. Pentru Big Mountain, reggae e muzica în care dreptatea socială e cel mai des vehiculată, o luptă a celor nedreptățiți și de partea cărora se află.

Nu întâmplător și-au ales această titulatură, ci pentru a aduce un omagiu indienilor din zona muntoasă a Arizonei, un popor care se confruntă cu guvernul american pentru a-și păstra pământul și a-și conserva cultura. Big Mountain dorește să-și utilizeze popularitatea pentru a pune în lumină suferința tuturor populațiilor care se bat pentru păstrarea identității. O modalitate de a se face util, după părerea membrilor lui!

Deși, după 5 ani de funcționare, Big Mountain e considerat unul dintre cele mai bune grupuri reggae, știe să rămână modest. De la formarea sa, a continuat să parcurgă drumurile naționale cu un vechi bus! Iar scopul urmărit nu e să ajungă în vârful hit-parade-urilor! "N-am cântat niciodată ca să fac avere!", declară Quino, "n-am vrut decât să relev oamenilor muzica pe care eu însumi am avut șansa să o descopăr!" Cu talentul ce îi caracterizează, nu e nici o îndoială că vor contribui în continuare la bunul renume pe care și l-a făcut de altfel reggae music de câțiva ani prin numeroși reprezentanți în Statele Unite.

Doina ENE ■

Un spectacol excepţional

Mesagerul

❑ Realizat de redacţia Teatru din TVR, după nuvela inedită Dayan, de Mircea Eliade

Regizorul Constantin Dicu

Realizarea ambiţioasă de a transpune cinematografic, căci acest teleplay este, în fapt, un adevărat film artistic, aparţine unei echipe conduse cu măiestrie, de binecunoscutul regizor, acum şi scenarist, **Constantin Dicu**. Ecranizări după Mircea Eliade s-au mai realizat în TVR, vezi **Domnişoara Cristina** de Viorel Sergovici, impecabilă ca imagine, dar **Mesagerul** câştigă o neoficială competiţie prin îmbinarea, cu profesionalism, a tuturor modalităţilor de exprimare artistică cinematografică: imagine (director imagine Liviu Pojoni), muzică (ilustraţie Lidia Danciu), decoruri (Virgil Popa şi Florentina Popescu), costume (Eugenia Botănescu), montaj (Constantin Marciuc), toate excelente. Nu în ultimul rând, trebuie menţionat jocul curat al actorilor: maestrul **Constantin Dinulescu**, Jidovul rătăcitor, o prezenţă tulburătoare, **aproape mistică**, tânărul **Marius Stănescu**, **Dayan**, o revelaţie, geniul matematician, ales al Domnului pentru a afla ceea ce Einstein şi Heisenberg nu au avut curajul să mărturisească, **Ion Pavlescu**, „desăvârşit" torţionar cu maniere de aristocrat, **Mircea Rusu**, decan de paie şi securist prin adopţie şi toţi ceilalţi, abil conduşi de regizorul **Constantin Dicu**.

Dayan şi Jidovul rătăcitor, călătorind în împărăţia cerurilor

După vizionare, când emoţia artistică s-a mai atenuat, maestrul Dicu ne-a declarat: „În această nuvelă apare, cu pregnanţă, condiţia creatorului vizavi de dictatură. Într-o societate în care funcţionează opreliştea, în care arta, cultura, ştiinţa, mor. Filmul nu are un mesaj expres, nu se înscrie pe unică direcţie. El vorbeşte despre universalitatea spiritualităţii româneşti, despre fantezie, inventivitate, geniu şi neodihnă. Filmul atacă ideea că atunci când te iei la întrecere cu Dumnezeu pierzi inevitabil. El reia leitmotivul „nopţilor de sânziene" (solstiţiul de vară), atunci când se deschid cerurile iar cei ce „văd idei" păşesc dincolo, revenind, apoi, complet şi fundamental schimbaţi. Scena este România anilor '70, când atotputernică era Securitatea, când indezirabilii erau declaraţi nebuni şi închişi în clinicile de psihiatrie. Grija mea cea mai mare a fost să reuşesc, prin mijloace specifice, să împletesc planurile sacru şi profan, fantasticul şi realul, normalul şi paranormalul, condensarea şi dilatarea timpului. Cu un deviz de 16 milioane lei, în trei luni de filmare, în 70 de locuri diferite, amenajate simbolic, am reuşit, sper eu, să evocăm călătoria geniului călăuzit de Jidovul rătăcitor prin întreaga istorie mondială."

Filmul lansează ipoteze stranii, marchează întrebări existenţiale şi nu dă răspunsuri standard, lămuriri banale, lăsând spectatorul să guste filozofia înţelepciunii marelui Eliade.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Institutul Francez găzduieşte expoziţia comemorativă

Charles Péguy din Orléans - un scriitor și un oraș

Asociaţia **Prietenii lui Charles Péguy**, **Centrul Péguy** din Orléans şi cu **Uniunea Latină** au realizat o expoziţie evocând personalitatea celui ce a fost scriitorul intransigent, poetul mistic, omul care a demascat totalitarismul, Charles Péguy. Aceasta, găzduită de Institutul Francez din Bucureşti întreaga lună octombrie, mărturiseşte despre opera şi cariera scriitorului şi jurnalistului, despre activităţile şi prieteniile acestuia. Cele mai importante momente: implicarea sa pentru stabilirea adevărului în afacerea Dreyfuss, poemele, eseurile, **Les cahiérs de la quinzaine**, dramaturgia, corespondenţa cu cel mai bun prieten Alain Fournier, moartea sa, în plină maturitate artistică, pe frontul din Villeroy în 1914, sunt susţinute de un bogat şi inedit material documentar.

Expoziţia a fost inaugurată prin discursul dlui Yves Rey-Herme, vicepreşedintele asociaţiei **Prietenii lui Charles Péguy**, specialist în studierea personalităţii acestuia, organizatorul colocviului internaţional **Péguy în Europa centrală** (1993), vorbind despre umanismul acţiunilor protestatare ale celui evocat: „Péguy a fost un pasionat luptător care s-a dedicat, cu trup şi suflet, cauzelor îmbrăţişate: cazul Dreyfuss, socialismul umanitar, patriotismul autentic, catolicismul. Adversar redutabil, el a rămas, esenţialmente, un solitar. Viaţa sa, opera şi moartea sunt inseparabil legate prin convingerea că cea mai importantă dovadă de iubire este să-ţi dai viaţa pentru ceea ce iubeşti."

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

În deschiderea anului universitar au fost și două surprize plăcute

Anul universitar a început, ca de obicei, cu lipsa locurilor de cazare şi -a materialelor necesare învăţământului superior, înghesuială, balamuc etc.

Pe lângă mizeriile inerente, în Bucureşti au fost şi două surprize plăcute. Mai întâi, firma **Noi**, în colaborare cu Artexpo, a organizat expoziţia cu vânzare **Cartea americană universitară**. Preţurile cărţilor au fost accesibile şi au acoperit multe domenii: drept, informatică, medicină (cele mai solicitate), istorie, beletristică etc.

Vânzarea a mers bine şi ambele părţi au fost mulţumite. Dar cei de la firma **Noi** au înregistrat totuşi o pierdere. În timpul transportului cu vaporul, coletele au fost desfăcute şi multe volume s-au deteriorat

În cinstea aceluiaşi eveniment, **Trupa pe Butoaie**, având în componenţă actori din Târgu-Mureş, „s-a dat în spectacol" în Cişmigiu şi în faţa Facultăţii de drept cu **Nebunia măriri, Nevasta cu trei pretendenţi, Cumnatul** şi **Iarba amăgirilor**.

Istoria comică a magului Faust a fost refuzată la Târgu-Mureş, pe fondul măreţelor schimbări din cultură, dar a fost prezentată cu mare succes publicului bucureştean. În lumina aceloraşi transformări sau doar ca o reflecţie a principiului cu capra vecinului, nici pe la expoziţia de carte americană nimeni de la „Cultură" sau de la „Învăţământ" nu s-a obosit să treacă

TOMA ROMAN jr. ■

Medicul Vasile Cozac nu vindecă numai cancerul

Ciroza umedă și anemiile severe au fost ameliorate

În zilele de consultații, curtea cabinetului „Cozac-Plant" este plină. De cum se luminează, zeci de pacienți sosiți din toate colțurile țării, se... instalează confortabil pe bănci, așteptându-și rândul la consultație. Programarea au obținut-o cu circa două-trei luni în urmă. Pentru un simplu... observator, „spectacolul" este trist. Cei ce îl caută pe dl Vasile Cozac sunt cei ce au pierdut orice altă speranță, cei a căror suferință depășește puterile medicinei alopate. Totuși, speranța de vindecare există în inima oricărui bolnav, căci ameliorări spectaculoase s-au produs, iar veștile bune se împrăștie repede.

Am abordat, de această dată, un domn vârstnic și un tânăr. Amândoi parcurseseră un drum lung, la capătul căruia îi aștepta inevitabila moarte.

În ce îl privește pe sportivul *Cozac* recomandă: *Tinctura tonică energizantă, Energtinctonic, brevetată.* Acționând ca întăritor al rezistenței naturale a organismului uman, este indicată în stimularea activităților fizice și, mai ales, pentru sportivii de performanță".

Cine are curaj, să încerce!

Cel vârstnic, **M.C., 62 ani**, ne declară: „Când am venit pentru prima dată, diagnosticul era clar: ciroză umedă, ultimul grad. Suferisem cumplit, lichidul se refăcea rapid, aveam un abdomen imens, ca o femeie gravidă în luna a noua. Oboseam, nu mai eram bun de nimic. Știam că sunt condamnat, așa că, din disperare, căzusem în patima beției. Moralul îmi era la pământ, singurele vorbe pe care le rosteam, mereu și mereu, erau: «Nu-mi pasă, oricum voi muri». După ce am început tratamentul, miracolul s-a produs! În șase luni, iată-mă suplu și, sper, sănătos. Acum, vin pentru control."

Tânărul **J.A., 24 ani**, declară: „Din copilărie, sufăr de anemie extrem de severă. Adesea, leșinam chiar pe stradă, nu puteam munci, nu puteam învăța, eram o povară pentru familie. Mai mult, căpătasem și o culoare ciudată, galben-cenușiu. Până și albul ochilor se... îngălbenise. Am luat medicamente, cu pumnul, dar degeaba. Acum, la cinci luni după începerea tratamentului cu picături și ceaiuri, analizele arată o ameliorare a stării mele. Dar, până la a deveni perfect sănătos, mai este cale lungă".

Așa să fie precum spuneți, iar Dumnezeu să vă dea sănătate!

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cosmetică

Vreți să fiți frumoase?

DERIVATELE CEREALELOR FAC MINUNI (I)

Fiind bogate în amidon și conținând vitamine din complexul B (B1, B2, B6, PP), derivatele cerealelor sunt indicate în diferite tratamente cosmetice.

În cazul unui **ten seboreic și îmbâcsit**, se recomandă curățirea obrazului cu o făină cosmetică preparată din: 200 g tărâțe de grâu cernute, 50 g zeamil, 10 g bicarbonat de sodiu și 10 g borax. Făina obținută se păstrează într-un vas de sticlă închis și ferit de umezeală. Pentru curățirea obrazului, se pune în palmă o linguriță de făină cosmetică pe care o umezim cu infuzie de mușețel călduță, apoi se freacă fața, după care se clătește tot cu infuzie de mușețel. După curățire se poate aplica o mască preparată dintr-o lingură de făină de orez și o lingură de zeamil, care se amestecă cu suc de roșii până la obținerea unei paste. Se menține pe față 15-20 de minute, după care se spală obrazul cu apă călduță.

Pentru **tenurile aspre** și lipsite de prăgezime se prepară o mască, amestecând o lingură de zeamil cu una de lapte proaspăt și un gălbenuș de ou. Aceasta se menține pe față 15-20 de minute, după care se îndepărtează cu lapte sau infuzie de mușețel.

IRINA CIAUȘU ■

Am primit la redacție

La Spitalul Clinic Fundeni copiii leucemici vor fi mai bine tratați

În cadrul acțiunilor pe care Fundația Rațiu de ajutorare a copiilor leucemici din România le întreprinde în Clinica de Pediatrie a Spitalului Clinic Fundeni, am primit recent truse de diagnostic imunofenotopic în leucemia acută limfoblastică în valoare de 2200 $. Fondurile pentru achiziționare provin de la organizația IWA (International Women Association), constituind o generoasă contribuție la desfășurarea programului de ameliorare a diagnosticului, tratamentului și speranței de viață în leucemia acută la copil, stabilit între Universitatea de Medicină Emory, Atlanta, Georgia (prof. dr. Brian Corden), și Clinica de Pediatrie Fundeni. Trusele sunt utilizate în Laboratorul central de hematologie al Spitalului Clinic Fundeni, permițând diferențierea formelor de leucemie acută limfoblastică și orientarea mai exactă a tratamentului anticanceros, influențarea favorabilă a evoluției bolii.

De asemenea, prin eforturile prof. dr. Brian Corden și ale firmei Glaxo, clinica noastră a primit medicamente anticanceroase eficiente (L-Asparaginaza) și alte substanțe pentru îngrijirea copiilor, în valoare de 7500 $.

Membrii colectivului Clinicii de Pediatrie își exprimă gratitudinea pentru această donație și consideră că aceste dovezi de generozitate și umanism sunt un imbold pentru ameliorarea în continuare a activității medicale de îngrijire a copiilor suferinzi de acestă cumplită boală.

Prof.dr. Constantin Arion
Șeful Clinicii de Pediatrie
Spitalul Clinic Fundeni

Bătăi de cap ■ ■ Soluții simple

Nu intrați în panică! Totul se rezolvă dacă ne citiți!

Atenție, cetățeni!

Însoritul septembrie a „plouat" cu inspectori OJPC pe la... locurile de muncă ale negustorilor de produse alimentare. Ce-au „spălat" aceștia? Iată:

■ **salam italian** mâzguit, cu gust și miros de alterat, la SC Luana SRL Brăila;

■ **găini calitatea I** expirate, la SC Avicola SA, abator Medgidia;

■ **preparate din carne** insuficient afumate, nerăcite, amestecate în navete cu carne „proaspătă", produse și comercializate de SC Luca SRL Brașov;

■ **preparate din carne** expirate, cu miros și aspect nespecific la SC Sandy-Caty com impex SRL, București;

■ **salam** expirat, cu modificări organoleptice, la SC Minerva SA, unitatea A 25, București;

■ **carne de porc și pastă de mici** fără elemente de identificare, la SC Duc SRL, restaurantul Cascada din Slănic Moldova. Atât în bucătărie cât și în sala de mese, era invazie de muște, tronau cârpe murdare și gunoi neevacuat,

■ **caşcaval afumat** mucegăit și **preparate din carne** cu termenul de valabilitate depășit, la SC Anca Al-com SRL, bdul Republicii nr. 79, Constanța;

■ **ouă de consum** expirate, la SC Scupra impex SRL, Ovidiu, jud. Constanța;

■ **zahăr tos** cu mucegaiuri și drojdii, la SC Vitis SRL Sfântu Gheorghe.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Avocatul nostru vă răspunde

PANDURU MARIA, com. Neholu, jud. Buzău - Potrivit HG nr. 507/05 aug. 1994, contribuabilii în vârstă de 65 de ani, care își lucrează singuri pământul, beneficiază de o reducere a impozitului pe venitul agricol cu 50%.

Reducerea respectivă se acordă și în situația în care contribuabilii în cauză folosesc mijloace mecanice pentru efectuarea unor lucrări agricole (arat, semănat, prășit, treierat etc.) ale societăților comerciale de profil.

DELCEA CONSTANTIN, Sibiu - Există Acordul între Guvernul României și Guvernul Suediei privind preluarea reciprocă a cetățenilor unuia dintre state, aflați ilegal pe teritoriul celuilalt stat, aprobat prin HG nr. 439/22 iulie 1994.

Potrivit acestuia, România se obligă să primească pe teritoriul său, la cererea Suediei, persoana cu cetățenia română, care a fost returnată de pe teritoriul Suediei.

Reprimirea se face și în cazul în care persoana respectivă invocă existența unei cereri de renunțare la cetățenia sa.

Autoritățile suedeze care solicită returnarea suportă cheltuielile de transport pentru persoana returnată până în țara de destinație.

CORNELIU OLTEANU ■

Unic în România!

SOS (satul de copii) asigură orfanilor o familie stabilă

SOS Kinderdorf International (Satele Copiilor) este o organizaţie particulară de caritate, apolitică şi nonguvernamentală, cu sediul la Innsbruck, Austria. Afiliată la UNESCO (categoria C), este înscrisă şi în Registrul Consiliului Economic şi Social al ONU. Primul SOS Satele Copiilor a fost înfiinţat de către dl Herman Gmeiner (1919-1986), la Imst, Tyrol, iar ideea fundamentală a unui astfel de aşezământ este asigurarea creşterii şi îngrijirii copiilor orfani, sau abandonaţi, într-un mediu asemănător cu cel al familiilor normale. În prezent, există 283 de astfel de sate şi 506 asociaţii, în 93 ţări. Peste cinci milioane de sponsori le finanţează regulat.

Cu o investiţie de circa cinci milioane mărci, pe o suprafaţă de 5 hectare, în concepţie românească, cu materiale şi mână de lucru autohtonă, s-a înălţat satul de copii Bucureşti, Calea Floreasca nr. 165. El este alcătuit din 15 case identice, cu specific muntenesc, excelent dotate cu mobilier şi aparatură casnică. La începutul anului 1993, s-au mutat primele 5 familii, în primele 5 case, date la cheie.

Construirea celor două sate de copii din România, la Bucureşti şi Cisnădie, începe la 1 septembrie 1991

Prima dată, organizaţia SOS Kinderdorf International a dorit să ajute România după cutremurul devastator din 1977. Ceauşescu a refuzat pe motiv că nu existau copii orfani, abandonaţi, sau cu nevoi speciale. La 1 iunie 1990, organizaţia semnează o convenţie de colaborare cu Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale obţinându-se, astfel, terenurile de construcţie, în concesie pe 99 ani.

Fiecare mamă adoptivă are şase copii, care sunt crescuţi până la deplina independenţă

Cum se trăieşte în satul de copii şi din cine este alcătuită familia, ne lămureşte directorul aşezământului, medicul pediatru Dragoş Socoşan:

„Fiecare casă este pusă la dispoziţia unei familii. Familia este alcătuită dintr-o mamă şi din şase copii. Elementul patern este reprezentat de director. Mama stă cu aceşti copii 24 ore din 24. Găteşte, spală, calcă, merge la cumpărături, într-un cuvânt se gospodăreşte cum crede ea de cuviinţă, cu condiţia să se încadreze în bugetul lunar pus la dispoziţie casei de către organizaţie.

Mama, o femeie de 27-40 ani, este singură, fără obligaţii, conştientă de faptul că va duce o viaţă plină de privaţiuni. Ea este însă, puternic motivată. Are 4 zile libere pe lună şi un concediu, dar întreaga ei viaţă este, practic , dedicată acestor copii. Mamele actuale au traversat câteva etape de selecţie: corespondenţă cu firma, interviu şi şcoala mamelor (timp de şase luni) pe lângă Universitatea Bucureşti. Mama este ajutată, opt ore, de către o «tanti» care nu este o simplă menajeră ci contribuie, şi ea, la educarea copiilor. Ele se completează reciproc, ca două prietene. Copiii pe care îi aducem trebuie să fie sănătoşi fizic şi mental. Retardul lor, de unul, doi ani, deh, marca instituţiei de unde provin, este recuperat spectaculos, fără sprijinul psihiatrilor, psihologilor. **Climatul familial produce miracole.** Copiii dintr-o familie sunt chiar fraţi. Ei trebuie să aibă situaţii familiale clare, orfani social, fără nici o altă şansă. Noi nu suntem un centru de tranziţie al acestora către familii din străinătate, sau către proprii părinţi. Eu devin în curând tutorele lor. Copiii sunt crescuţi până la independenţă şi capătă, la plecare, o zestre consistentă (provenită tot din donaţii) bani sau obiecte de la «naşi». Dacă urmează o facultate satul îi va susţine, ne ocupăm, obligatoriu de a-i învăţa o meserie şi de a le găsi o slujbă. Copiii învaţă la şcoala din cartier, iar la grădiniţa noastră acceptăm şi copii ai vecinilor ca într-o comunitate adevărată".

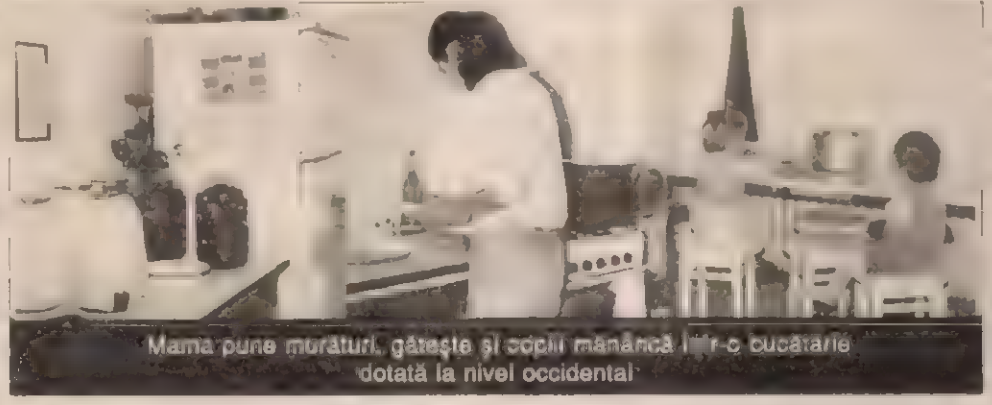

Mama pune murături, găteşte şi copiii mănâncă într-o bucătărie dotată la nivel occidental

Care va fi viitorul acestui sat?

„Organizaţia-mamă le-a construit în scopuri promoţionale şi le susţine, să zicem, zece ani, până când, fie se vor găsi sponsori, prieteni locali, fie, cum e cazul satelor din Franţa (opt la număr), satul se va autointreţine dezvoltând o serie de activităţi. Prietenii acestei organizaţii se află în întreaga lume. În peninsula scandinavă, de exemplu, există contribuţii masive. Ţările occidentale devoltate susţin această idee. Reţeaua de sponsorizare este perfect cunoscută şi contabilizată la München şi la Viena"

Copiii care nu au avut şansa să ajungă în astfel de sate sunt educaţi să înţeleagă faptul că ei nu sunt nişte privilegiaţi, că trebuie să trăiască la nivelul unor pretenţii relativ modeste, la un standard mediu. Ei poartă îmbrăcăminte autohtonă, au jucării şi rechizite din librării şi primesc, fiecare, ca alocaţie de hrană, în loc de 1200 lei - cât este cea din orfelinate - suma de 1500 lei... Ideal este că au o familie şi un adăpost sigur, dotat la standarde occidentale.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

În numărul următor vă prezentăm un alt proiect generos ce a prins viaţă: Complexul Educaţional Poiana Soarelui. Aparţinând Fundaţiei Casa Copiilului, îi are drept principali sponsori pe Rodica şi Ion Ţiriac

Lioba Hesse, din Germania, coordonează activitatea grădiniţei

Cea mai mare îi ajută pe cei mai mici la spălatul pe mâini

În camere, locuiesc câte doi copii. Fraţii îşi fac lecţiile împreună

Fotografii de ELENA GHEŢ, ■

Acțiune politică și civism cu șpaclul

O învățătoare şi asistentă de pedagogie sanitară din Berlin, Imela Schramm, 48 de ani, se opune propagandei de extremă dreapta care s-a înteţit în ultimii ani la Berlin. În timpul liber ea pleacă la plimbare cu nelipsita trusă conţinând acetonă, alţi solvenţi, perii, şpacluri etc. pe care le foloseşte acolo unde vede mâzgăleli pe pereţi, lozinci vopsite cu spray, afişe lipite, însemne naziste zgâriate pe ziduri etc. Ea a adunat un mare număr de lozinci incitatoare, cum sunt: „Turcii afară", „Opriţi folosirea animalelor la testări, utilizaţi străinii", „Germania pentru germani", dar şi însemne ale „SS", Crucea cu zvastica şi altele. Aceste materiale cuprinse în trei bibliorafturi le va expune anul viitor la Muzeul din Berlin, sub următorul motto: „Cel care întoarce capul, se face părtaş".

IOANA A. VAGO ■

Tom Hanks mărturiseşte:

"Lângă mine nu poate fi nimeni trist!"

După un debut regizoral foarte reuşit cu filmul TV **The Lonely Hearts**, după premiul din partea criticilor de film din Los Angeles pentru rolul din filmul **Punchline**, după o nominalizare la Premiul Oscar cu filmul **Vreau să fiu mare**, după URSUL DE ARGINT - Berlin '94, GLOBUL DE AUR şi OSCAR - pentru cel mai bun actor în filmul **Philadelphia**, iată-l acum pe Tom Hanks "într-o altă lume", cum îi place să spună:

"Cred că mă uit mai rar în oglindă, iar simţul responsabilităţii a crescut. Dacă oamenii nu-mi cunosc viaţa intimă, este foarte bine, pentru că nu vreau ca toţi să ştie ce fac eu în afara ecranului".

Şi totuşi...s-a aflat câte ceva!

-Mariajul cu Samantha Lewes s-a terminat cu un divorţ. Cum aţi trecut prin acest moment?

-După divorţ am fost un om mort. Am muncit ca un nebun timp de luni întregi. Urmam trei zile pe săptămână o terapie, şi asta mult timp..

-Cu a doua soţie, actriţa Rita Wilson, se pare că formaţi un cuplu solid...

-Ne-am întâlnit în 1983 pe scena lui Bason Buddies. S-a legat încet şi treptat o prietenie care, după doi ani şi jumătate, ne-a condus la căsătorie. Au trecut 9 ani de când suntem împreună.

În timpul filmărilor la **Philadelphia**, am fost foarte suspicios, refuzam orice invitaţie, toate ieşirile la restaurant... Stăteam pe divan şi citeam toată ziua. Cred că soţia şi copiii mei (doi din prima căsătorie şi unul din a doua) au avut puţin de suferit. Pentru ei nu a fost chiar plăcut

În rest, sunt un om vesel şi nimeni nu poate fi trist când stă lângă mine.

Traducere de
ROXANA TOMA ■

Domnul ministru prăjește clătite

Nicholas Soames, de 45 ani, ministrul agriculturii al Marii Britanii, respectă şi el o veche tradiţie britanică, aceea de a prăji clătite cu un anumit prilej. Dar simpaticul grăsun a fost urmărit de ghinion. El nu a izbutit să întoarcă clătita în aer, aluatul aterizând pe podea. Timesul londonez, facând aluzie la numeroasele scandaluri cu iz sexual din sânul cabinetului guvernamental, consemna cu ironie: "Bătut şi la podea"!

IOANA A. VAGO ■

Yves Saint Laurent vinde prezervative

Creatorul parizian de modă şi parfumuri Yves Saint Laurent şi-a extins sfera preocupărilor şi la măsuri profilactice în domeniul sănătăţii publice. El a organizat punerea în vânzare a 200.000 prezervative. Acţiunea a popularizat-o printr-o campanie publicitară făcută prin afişe. Ilustraţia de pe acestea a imprimat-o şi pe ambalajul prezervativelor. Titlul afişului: Yves Saint Laurent atrage bărbaţii. Veniturile rezultate din vânzări sunt oferite unor organizaţii de ajutorare a bolnavilor de SIDA.

CĂTĂLIN VAGO ■

O dorinţă pe cale de a se împlini

Gloria Estefan va deveni mamă pentru a doua oară

Cântăreaţa de origine cubaneză Gloria Estefan, în vârstă de 36 de ani, este fericită. Şi nu pentru câştigarea recentă a prestigiosului premiu Grammy cu ultimul său album intitulat **Mi Tierre**, produs de soţul său Emilio Estefan. Ci pentru că, în sfârşit, a reuşit să rămână însărcinată şi va naşte o fetiţă la începutul lunii decembrie

După accidentul de maşină din martie 1990, în urma căruia Gloria a suferit mai multe intervenţii chirurgicale, ea şi-a anulat concertele, a renunţat la contractele de filme şi la alte angajamente, încercând tot felul de tratamente medicale şi artificii pentru a mai avea un copil.

Ea este deja mama unui băiat de 12 ani, pe nume Nayib. Soţii Estefan nu s-au decis, deocamdată, cum o vor boteza pe fetiţa mult aşteptată.

ADA NICOARĂ ■

Serialul nostru se încheie cu un caz cu totul excepţional, cunoscut în lumea ufologică sub denumirea „Cazul soţilor Hill".

Cazul soţilor Hill (I)

Prin hublouri se vedeau siluetele umanoizilor

Totul s-a întâmplat în noaptea de 19 spre 20 septembrie 1961. Soţii **Betty** şi **Barney Hill** se întorceau acasă cu maşina din Montreal (Canada) la Portsmouth, statul New-Hampshire (SUA). În apropiere de Lancaster, Betty a observat pe cer o stranie „stea zburătoare". Se părea că „steaua" cobora, exact în sensul de deplasare a maşinii. De câteva ori Barney a oprit maşina şi a privit „steaua" prin binoclu, dar, datorită reliefului din acea regiune, „steaua" a dispărut din raza lor vizuală... Când a reapărut, nu mai era un punct luminos, ci un obiect zburător de mari dimensiuni, cu lumini roşii, de semnalizare (?). Obiectul zbura la joasă înălţime, deasupra căii pe care se deplasa maşina soţilor Hill. Barney a oprit din nou, a ieşit din maşină şi a privit obiectul prin binoclu. Deodată, fără a asculta de rugăminţile lui Betty de a se întoarce, el s-a îndreptat spre obiectul care staţiona în aer, continuând să-l observe prin binoclu. După câteva secunde, s-a întors brusc şi, speriat, s-a îndreptat spre maşină.

Cum a povestit ulterior, sub stare de hipnoză, Barney a observat, la început, nişte luminatoare, în spatele cărora erau siluete umanoide! Aceasta l-a şi speriat. Maşina a demarat în mare viteză şi la prima cotitură a şoselei obiectul a dispărut din câmpul lor vizual. Dar, după scurt timp, cei doi au auzit în spatele maşinii nişte semnale ascuţite, emise cu intermitenţă...

Puţin mai târziu au auzit zgomotul motorului propriei maşini şi au înţeles că se află la Eschlende, la 56 km de locul unde au văzut obiectul. Au ajuns acasă cu două ore mai târziu decât trebuia, neînţelegând de ce au întârziat atât!

„M-am trezit în interiorul unui obiect straniu"

Betty a povestit cele întâmplate surorii sale şi vecinilor, care au sfătuit-o să se adreseze autorităţilor militare. Soţii Hill le-au urmat sfatul, fiind interogaţi de maiorul Ganderson, care a alcătuit şi un raport în legătură cu acest caz. După câteva zile Betty a început să fie agitată, să-i fie frică (?!), să viseze noapte de noapte unul şi acelaşi lucru... A fost anunţat despre aceasta maiorul D. Kihawe, la rugămintea căruia soţii Hill au fost vizitaţi de un astronom din Boston, Valter Webbes, care şi el a alcătuit un raport după convorbirea avută

Betty i-a povestit visul obsedant: întâlnirea pe care a avut-o pe şosea cu un grup de umanoizi: „Când El se apropie de maşină, îmi pierd cunoştinţa. Apoi mă trezesc împreună cu Barney în interiorul unui obiect straniu, piloţii căruia ne fac un control medical general şi ne asigură că nu ne vor face nici un rău şi că după ce vom fi «eliberaţi», vom uita complet tot ce s-a întâmplat".

În luna noiembrie soţii Hill au hotărât să se supună unui control sub hipnoză, dar, din diferite cauze au amânat acest control. Între timp, starea sănătăţii lui Barney a început să se înrăutăţească, astfel că în anul 1963 a fost internat într-o clinică. Doctorul Stephenson a declarat că deteriorarea stării sănătăţii pacientului său are la bază un şoc nervos.

Barney a fost consultat, apoi, de renumitul psihiatru din Boston, B. Simon, care a luat cunoştinţă de rapoartele maiorului Ganderson şi ale astronautului Webbes. Şi, în februarie 1964, B. Simon a început să-i chestioneze pe soţii Hill în stare de hipnoză.

(Va urma)

ALECU MARCIUC ■

Revoluţie în piscicultură!

Peştele va ajunge un „umil vieţuitor de grajd"

☐ În Germania se produc deja sturioni pe scară industrială

În anul 1991 pe piaţa mondială s-au desfăcut 16,6 milioane tone de peşte provenit din creşcătorii, iar potrivit previziunilor FAO (organism specializat al ONU) la nivelul anului 2025, producţia de peşte din adevărate ferme piscicole va fi de 62,4 milioane de tone. Experţii în materie prevăd că „peştele va deveni un umil vieţuitor de grajd". Ţări cu tradiţie au pornit de mult pe calea creării de mari creşcătorii subacvale amplasate în apele teritoriale marine. S-au realizat ţarcuri asemănătoare unor colivii imense, ancorate de fundul mării. Oameni de ştiinţă au dezvoltat tehnologii de înmulţirea puietului, automate de sortarea acestuia, biostimulatori, furaje concentrate, vaccinuri etc. Din realizările unor ţări avansate spicuim: Norvegia, cu 700 ferme piscicole, a produs în 1993, 130.000 tone somon, Spania, Portugalia şi Grecia, cu sprijin financiar de la Uniunea Europeană, au realizat imense creşcătorii în colivii submarine în care cresc mreană de mare şi biban de mare. Turcia experimentează în ferme marine bibanul colorat şi scoicile Venus. Germania pe litoralul din Kiel, creşte specia cambut, şi livrează puiet în Franţa, Spania şi Portugalia. În fosta RDG, o firmă particulară a preluat un fost combinat de stat şi în cele 170 de iazuri creşte păstrăvi, crapi şi sturioni, ajungând să facă chiar şi export. Ce face România în această privinţă? Nimic. Cu toate că Marea Neagră ar oferi cele mai excelente condiţii pentru înfiinţarea fermelor piscicole de creştere a sturionului.

IOANA A. VAGO ■

Pe urmele lui Orson Welles

Extratereştrii şi infarctul

George Lucas, creatorul filmului **Războiul stelelor**, se lansează într-un business cu extratereştrii în ultima sa creaţie, care este aşteptată în 1996 la Disneyworld, Extraterror-estrial Alien Encounters, (dificil de tradus, ceva de genul Întâlniri cu extrater(or)eştrii), unde apar creaturi extraterestre care de care mai oribile. Un "incident inevitabil" va face ca un monstru înspăimântător să scape şi să terorizeze spectatorii! De altfel, purtarea centurii este absolut obligatorie! Ca şi extraveralul, distonocalmul etc. - am adăuga noi.

MARIA ANTONESCU ■

Aparat fotografic dirijat din priviri

☐ Nu e o glumă. Un asemenea miracol tehnic există aievea

Concernul japonez CANON prezintă în premieră la PHOTOKINA (Târgul internaţional specializat pe aparatură foto-film şi accesorii de la Köln) camera de luat vederi **Camcorder**, care răspunde la comenzile date prin mişcarea ochiului. Când operatorul priveşte prin ocularul aparatului, o diodă luminiscentă emite raze infraroşii pe retina acestuia. Un senzor măsoară unghiul razelor reflectate şi pe această bază calculează direcţia în care priveşte ochiul. Simultan, aparatul pune automat şarful obiectivului pe subiectul vizat de ochiul operatorului. Camcorder se recomandă şi prin alte rafinamente tehnice: imaginea apărută în vizor poate fi amplificată la mărime dublă; focalizarea, evidenţierea datei zilei curente şi a titlului pot fi activate prin simpla privire. Camcorder costă ceva mai puţin de 4000 mărci.

IOANA A. VAGO ■

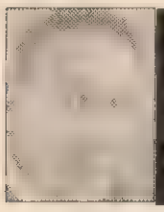

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

S.O.S. în tenisul german:

„Să vină Țiriac!"

Iată pe scurt care este situaţia după ce echipa de **Cupa Davis** a Germaniei, deţinătoarea **Salatierei de argint** 1993, a fost eliminată la Hamburg în mod ruşinos de către cvartetul Rusiei condus de foarte tânărul **Evgheni Kafelnikov.** Rezultatul sportiv surprinde, fără discuţie, cu toate că şi gazdele aveau teoretic o şansă, dar ceea ce a constituit marea decepţie se referă la eşecul total al managerilor federaţiei germane, care cu o aroganţă neaşteptată şi o infatuare la care nu ne-am aşteptat, au (dez)organizat întâlnirea din metropola hanseatică

Funcţionarii forului de specialitate nu au consultat tenismanii în legătură cu suprafaţa de joc sau locul de desfăşurare, astfel că **Michael Stich** şi colegii lui şi-au câştigat în acest fel o circumstanţă atenuantă. Nu este o scuză, dar dacă oficialii au ignorat opiniile sportivilor, cei mai în măsură să decidă cadrul unei competiţii, la care se adaugă măsurile de protecţie insuficiente, iar urmarea am aflat-o atunci când Stich a fost ameninţat cu moartea de către un „fan", „performanţele" federalilor hamburghezi devin catastrofale, amintind în acest context şi cifra redusă a spectatorilor. Am enumerat lista de gafe nemţeşti, şi sigur că acei oameni care cunosc legătura între sport şi industrie au semnalat imediat cazul presei germane, cerând „capul" lui Ţiriac, dar în sensul bun al cuvântului.

Evitat sau eliminat de unii membri ai Federaţiei germane de tenis pe fondul invidiei, Ţiriac a stat deoparte şi a urmărit felul în care au decurs evenimentele. „Chiar dacă m-au copiat", cum a afirmat Ion în **Bild am Sonntag**, nu a fost suficientă doar acţiunea ca atare, deoarece nemţii din tenis, culmea, nu au dat dovadă de talent organizatoric aşa cum erau obişnuiţi experţii în cei 7 ani de cooperare cu managerul român, care din 1985 şi până în 1992 a condus „operaţiunile Cupa Davis" ale lui **Boris Becker**. Acum, o parte de „vinovaţi", dar în orice caz şefii forului de tenis şi în special sponsorii echipei de Cupa Davis, fac apel la come-backul românului. Şi chiar dacă acesta va cere din nou cele 25% din încasări, se pare că nimeni nu va mai fi deranjat, dacă evenimentul va căpăta „luciul" anilor trecuţi cu care de fapt Ţiriac şi-a „răsfăţat" clienţii.

De aceea el a şi spus că: „Eu nu am luat bani de la federaţia germană, ci eu i-am adus", idee ce clarifică şi poziţia lui sau explică - dacă vreţi - cele 25%, partea oricărui „leu" care mijloceşte sau este implicat direct într-o afacere. Poate că acest aspect nu era subliniat de funcţionarii germani, care s-au grăbit să „arunce" sumele de bani opiniei publice, fără a menţiona şi randamentul activităţilor firmei Ţiriac în Germania.

„IL DIO" Mircea David

Ar fi împlinit 80 de ani...

Joi, 13 octombrie 1994, se împlineşte un an de la trecerea în nefiinţă a marelui Mircea David, IL DIO.

Pentru generaţiile mai în vârstă a fost cel mai mare portar al fotbalului românesc. A debutat la marea echipă C.A.O. din Oradea. În 1935 s-a transferat la Venus Bucureşti.

Consacrarea definitivă şi gloria au venit în urma meciului de la Roma contra Italiei, în 1940, când deşi România a pierdut meciul cu 2-1, după ce a condus echipa campioană mondială „en titre" timp de 70 de minute cu 1-0, presa italiană l-a numit IL DIO. Frumos ca un Adonis, manierat şi educat, a fost idolul generaţiei sale.

Începând cu 1986 a suportat eroic chinurile unei cumplite boli, leucemie, dublată de o coxartroză care i-a scurtat un picior cu 5 cm. Dar suferinţa nu l-a împiedicat să fie prezent în Italia, la Campionatul Mondial din 1990, alături de prietenul său de o viaţă, Ionică Bogdan, component şi el al celebrei echipe din 1940 de la Roma.

Era membru, din 1971, al Cercului Veteranilor Sportivi din Bucureşti, alături de marii fotbalişti ai epocii sale.

Ştia că sfârşitul îi este apropiat; venea de două ori pe an la Bucureşti, în aprilie şi octombrie, pentru transfuzii la Spitalul Fundeni. Ar fi împlinit la 14 octombrie anul acesta vârsta de 80 de ani. Cei care l-au admirat pe terenurile de sport, îi aduc un cald omagiu şi-l vor pomeni în ziua de joi, 27 octombrie, la tradiţionala întâlnire lunară ce va avea loc la Restaurantul Intermacedonia din Bucureşti (Piaţa Ianculul. Proprietar: dl Rudu Constantin).

Col. veteran Gheorghe Oprişescu
fondatorul Cercului Veteranilor Sportivi din Bucureşti

În preliminariile Campionatului European

FRANȚA - ROMÂNIA
0 - 0

❑ **Reprezentativele similare „olimpice" au încheiat nedecis (0-0)**

❑ **Miercuri, de la ora 22, un interesant amical pe „Wembley":**

ANGLIA - ROMÂNIA

● În prima rundă a derby-ului dintre (teoretic) cele mai bune două echipe ale grupei I, alinind practic formaţia din meciul cu Suedia de la C.M. (doar cu portarul Stelea în locul lui Prunea), antrenorul Anghel Iordănescu dorea confirmarea parcursului nostru de la World Cup

● La rândul său, antrenorul Aimé Jacquet dorea revanşa pentru cele două insuccese (cu Israelul şi Bulgaria) care au făcut ca Franţa să absenteze de la turneul final al C.M.

● În timp ce lotul „tricolorilor" cuprinde 14 jucători care au întreprins expediţia americană, reprezentanţii „cocoşului galic" au trecut la reconstrucţia echipei

● Marile absenţe de la gazde se numesc Papin, Ginola, Djorkaeff, Boli, Sauzé sau Déschamps

● Doar 8 întâlniri între cele două reprezentative (în perioada 1932-1976): 6 amicale şi 2 în preliminariile J.O., victoriile fiind împărţite

● Liniile de clasament ale acestora: 522 218 98 206 918: 958 (Franţa), 473 201 119 153 785:685 (România)

● În grupa I s-au jucat partidele: Israel - Polonia 2-1, România - Azerbaidjan 3-0 şi Slovacia - Franţa 0-0

● La St. Etienne (stadion „Geoffroy-Guichard"), brigadă de arbitri din Suedia (la centru: Leif Sundell)

● Lotul comunicat de Terry Venables, selecţionerul echipei Angliei, pentru „amicalul" de miercuri: Seaman, Flowers - portari; R.Jones, T.Adams, Pallister, Ruddock, Le Saux, Perace - fundaşi; P. Ince, R. Lee, Beardsley, Le Tissier, Les Ferdinand, Ian Wright, Shearer, Sheringham, Barnes, Wise, Anderton - mijlocaşi şi atacanţi.

GLASUL ROTILOR DE TREN (32)

Ar fi fost momentul ca, la umbra falsului rby din Ghencea militar, Rapid să ia nu ul, ci trei puncte la Piatra Neamţ. Ar fi fost ba să se înşurubeze pe primul loc al clasa- ntului, să păstreze pasul de până acum. a ratat un important tempo ce poate costa al târziu. S-a ratat, în timp ce de acum amicul public nr. 1, citeşte FC Naţional, -a luat din nou faţa în timp ce Steaua, pe n-combatul lui Jean Vlădoiu, aflat la caras, a apropiat ameninţător după meciul cu namo. Ce vreţi, jocul rezultatelor...

Neclar pentru un rapidist e însă războiul, ai întâi subteran, acum pe faţă, dintre spon- rul-acţionar George Copos şi preşedintele FC-ului, Mircea Pascu. Neclar pentru că de icare parte apar alte cifre, de partea primu- am întâlnit vorbe împrumutate chiar de la ircea Pascu, ceva demagogie şi un interes escut de a lua echipa, echipă care mai an, ră banii de la Ana (despre Samsung mai mic, de parcă nu jucătorii Rapidului roluează cu insemnele firmei coreene pe ept), tot în Cupa UEFA ajunsese pe mâna celuiaşi Mircea Pascu, a lui Mircea Rădulescu şi Marcel Puşcaş. Acum, la acest moment crucial pentru fotbalul feroviar, ar cam trebui să intervină Ministerul Transporturilor, iar unul ca George Copos să îşi facă, dacă vrea, un club propriu, în conformitate cu legile pieţei, sau să ia unul dintr-o ligă inferioară şi să-i urce sus-sus de tot, până la Liga Campionilor, dacă ne-am lua după Doru Sechelariu.

Tribuna Giuleştiului trebuie să rămână a cefereului şi nu a... transportorilor, de a ajuns flota română pe apa sâmbetei, iar un pseudo-profesionist în ale fotbalului să dea bir cu fugiţii la primul semn de plută. Adevărul e că oricât am supralicita calificarea în turul II al Cupei UEFA, făcând abstracţie de Eintracht, care, oricum are 11 profesionişti autentici, în timp ce în Grant dacă sunt doi-trei, Rapid mai are de lucru la esenţialul profesionism în fotbal, iar meciul cu Ceahlăul, de la care am şi plecat, a fost edificator în acest sens giratoriu ce ascunde un cerc vicios manifest şi la alte echipe româneşti. Altfel, după cum se vede, ne-o ia, înaintea Stelei, FC Naţional unde Procurorul şi Liţă ştiu ce fac şi fac bine. Poate întreruperea campionatului să aşeze locomotiva lui Viorel Hizo pe alte traiectorii, altminteri, gurile rele deja au început să ne cânte prohodul, că totul nu a fost decât un foc de pale.

SĂ-L DĂM AFARĂ DIN ŢARĂ!

Comitetul Executiv al fotbalului - un soi de CPEx, doar fără litera din mijloc - a mai emis un comunicat de-ţi vine să râzi până dai în apoplexia de care suferă, după „coloarea" din obrăjori, Mircea Angelescu. Supărat nevoie mare pe unele declaraţii mai belicoase, CEx a hotărât nici mai mult nici mai puţin că, de se mai repetă, domnul Cornel Dinu va fi scos din fotbal! Acum, noi nu murim neapărat de dragul „Procurorului", dar, pur şi simplu, nu ştim cum vine chestia late cele 70 şi ceva de prezenţe în echipa naţională, participarea la turneul final din Mexic, cele mai bine de 400 de meciuri din ia divizie, semifi- nala, ca antrenor, din Cupa Campionilor Europeni (premieră în fotbalul nostru), ba chiar şi cele 7 puncte (plus golaverajul) care au dus tricolorii la World Cup '94? Ilaritatea, care cam dă în plâns, ştiţi dumneavoastră cum e, devine de-a dreptul periculoasă dacă citim lista votanţilor unei asemenea bazaconii. Printre ei se află cunoscuţii foşti internaţionali Mircea Angelescu, Marian Aibu, Valentin Alexandru, Mircea Cezar Ionescu, fotbalişti unu' şi unu', cum de n-aţi auzit de ei, nu e palmares să nu-i menţioneze. Deşi, dacă ne uităm prin enciclopediile fotbalului românesc, chiar că nu-i prea găsim. Crasă neglijenţă, or fi fost disidenţi „pe vremuri" şi a dat ordin „odiosul" să nu li se pomenească numele. Revenind la Cornel Dinu, noi sugerăm o măsură mai radicală, ce atâtea suspendări (vreo trei), ce atâtea ameninţări cu darea afară din fotbal. Domnilor iluştri fotbalişti, foşti, prin curtea şcolii, de ce nu-l daţi dumneavoastră direct afară din ţară? Direct în Papua, Noua Guinee, că nu ştie dialectul local şi orice ar spune nu poate apărea în nici o parte a presei.

UNDE SUNT BANII PE CARE I-A AVUT?

Citim într-un ziar de specialitate că Federaţia Română de Box a rămas fără bănuţi, că va închide obloanele curând- curând, ba mai are şi datorii. Cel puţin aşa declară Mihai Bădescu, secretarul general al federaţiei. Noi, totuşi, nu prea pricepem nimic, nu de alta, dar avem o memorie ceva de speriat. Şi ce ne aducem noi aminte? Noi ne aducem aminte că principalele competiţii pugilistice amatoare au fost organizate după cum urmează: Centura de Aur cu vreo 10 sponsori, unii tăricei, cu peste 20 milioane, că Mănuşa Litoralului i-a costat exclusiv pe preşedintele FRB, Ion Şerban, 100 milioane, că „naţionalele" de la Brăila tot aşa, la cantonamentele lotului au pus umărul şi alţii. Pe ce s-o fi dus bugetul?

HERCULE LE CHAT

SPORTUL AMERICAN ÎN INVENTAR

Sportul american - practic cele trei discipline care dau, în clasamentele anuale la „venituri", cei mai bogaţi practicanţi, datorită salariilor fantastice - este paralizat. După ce baseball-ul a intrat în grevă, şi nu prea sunt semne că situaţia e măcar pe cale de rezolvare (o propunere cu începerea campionatului în Japonia a căzut la protestul jucătorilor), nici hocheiul pe gheaţă nu îşi va începe competiţia la data fixată, 14 octombrie. Proprietarii cluburilor, toate particulare, bineînţeles, vor să reducă drastic salariile, care în prezent se ridică la impresionantul total de 440 milioane dolari. O personalitate precum Wayne Gretzki, canadianul de la Los Angeles Kings, crede chiar că actualul conflict va dura „luni de zile şi suntem decişi să mergem până la capăt, pentru că nu putem accepta în acelaşi timp o reducere de salarii (respectivul are un salariu anual de 8,4 milioane dolari) şi ca plata impozitului şi a asigurărilor sociale să fie tot în sarcina noastră".

În fine, şi baschetul se îndreaptă spre grevă, prima etapă fiind, deja, amânată pentru 4 noiembrie. Preşedintele asociaţiei jucătorilor, Buck Williams, a fost cât se poate de explicit: „Suntem pregătiţi de război!"

Dreptatea, apreciază comentatorii, este, ca de obicei, undeva la mijloc. Pe de o parte, jucătorii, obişnuiţi cu venituri substanţiale, nu admit o scădere, din câte se pare, substanţială a avantajelor băneşti, iar, pe de altă parte, proprietarii echipelor constată că situaţia este, practic, negestionabilă. Pe scurt, în acest moment, nici unul dintre sporturile cele mai urmărite în SUA nu a ieşit la rampă. Să fie şansa soccerului, aflat în umbra baschetului, basseball-ului şi hocheiului, mai puţin costisitor şi beneficiind şi de „elanul mondialelor"?

TEODORA OPREA ■

Pentru a evita infarctul

FACEŢI DOUĂ ORE DE SPORT PE SĂPTĂMÂNĂ!

Numeroase studii au demonstrat rolul benefic al sportului în reducerea accidentelor cardiovasculare. O echipă de medici finlandezi a făcut cercetări, timp de cinci ani, pe 1453 persoane care aveau între 42 şi 60 ani. A fost măsurată foarte precis capacitatea fizică a acestor persoane, după care s-a ajuns la următoarea concluzie: persoanele care inhalează mai puţin de 2,7 l de oxigen pe minut riscă să facă infarct (55 la sută), comparativ cu cei care consumă mai mult oxigen şi cei care efectuează munci fizice (60 la sută).

Pentru ca riscul de a face infarct să fie scăzut, finlandezii recomandă două ore de sport pe săptămână.

MARIA ANTONESCU ■

Condica de reclamaţii, vă rugăm sfios

■■ Se poartă, din nou, după o perioadă de secetă în domeniu, războaiele fratricide între oamenii de fotbal, dacă ei, aceştia, pot fi consideraţi fraţi. Ehe, dar frate, frate, brânza-i pe bani, nu-i aşa? Copos cu Pascu, Dinu cu Angelescu, Vişan cu Mircea Sandu, de-au ajuns oamenii prin tribunale, că fotbalul, ghilimelele se impun, a ajuns să se dispute la bară. Cum, care bară? Bara lui Bodin de la Cardiff

■■ Ieri, alaltăieri Jean Vlădoiu declara - dar cui, poate peştilor - că nu va mai juca la Rapid. Supărat pe Mincea, zice-se, dar noi nu punem mâna-n foc la o ciorbă de peşte, turbulentul piston din atacul Rapidului nu mai voia şi pace să evolueze la echipa din Grant. Asta e şi pace bună, numai să nu fi intervenit niscai belgieni pe fir.

■■ Cică - se poate verifica de altfel - cei din Liga profesionistă, între care, pe la colţuri de teren, a intrat şi între ei dihonia, nu mai au unde să stea în sediul Federaţiei, de aici unele demersuri pentru un sediu. Şi uite aşa, poate vedem despărţirea dintre cei doi Mircea realizată de facto, nu numai de jure.

■■ Reclamat de multele mişmaşuri, ceea ce vrea să zică trucări de rezultate (ultimul beneficiar cine dară dacă nu Sportul), preşedintele de sub Tâmpa, mai bine cunoscut la apelativul „Brecdens", e pe ţeava inversă a puştii fotbalului. Să credem ce se aude dinspre Braşov, sau peste ani tot de figura lui Romeo Paşcu vom da la Steagu'. La aşa dilemă...

■■ Dar, oameni buni, asanarea morală a fotbalului românesc, să se ajungă şi pe această cale la acel profesionism abia schiţat, va mai dura ceva vreme, dacă nu cumva peste ani, tot în aceeaşi fundătură ne vom afla, iar unul ca Paşcu îşi va scrie memoriile.

■■ Mare expert în jocurile de noroc - mai ales la cei cu merge şanu' sau Brăila, Piţurcă a dat lovitura sub Feleac, un 6-6, bun a fost şi 3-1, făcându-ne să ne aducem aminte că el şi nu altul a luat Cupa cu Steaua, în urmă cu doi ani. De acolo şi până la Craiova nu e decât o aruncătură de... zar barosan. De aşteptat ca Bănia, inclusiv cei din Valea Roşie, să se înscrie la cuvânt în campionat.

■■ Chiar şi acum cei de la „Poli" aşteaptă, cu răbdarea omului îngăduitor, banii de la FC Porto, acei 200.000 de dolari cuveniţi pe Ioan Timofte, jucător despre care orice ar crede selecţionerul Anghel Iordănescu, se poate spune că merită banii, dar şi puţin mai multă atenţie din partea conducerii tehnice a echipei naţionale.

■■ **Verificările efectuate de Ministerul de Interne şi Ministerul de Finanţe la FC Dinamo au constatat grave nereguli financiare: aproape 1.200.000 dolari şi 629 milioane lei reprezintă sume ce nu pot fi justificate, în perioada ianuarie 1991 - februarie 1994. Ca urmare, coloneii Vasile Ianul şi Augustin Deleanu, fost preşedinte şi, respectiv, vicepreşedinte, au fost trecuţi în rezervă. De asemenea, a fost sesizată Secţia Parchetelor Militare de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie.**

OZONEL

Editor al unui ziar sportiv la New York şi lansator al unei cărţi la Bucureşti, cunoscutul gazetar MIRCEA M. IONESCU precizează:

„Nu din România am fugit, ci din sistem"

☐ În Statele Unite s-a realizat, dar cu ce preţ!

Până în 1986,* Mircea M. Ionescu *era unul dintre cei mai cunoscuţi gazetari şi comentatori sportivi din ţară. Odată cu plecarea în America, destinul acestui om s-a schimbat în totalitate, viaţa relativ liniştită pe care o ducea în România transformându-se într-o permanentă căutare, uneori chiar într-o dramatică luptă pentru a scăpa de moarte. Interviul de mai jos, prilejuit de revenirea sa în ţară cu ocazia lansării cărţii* Columb a descoperit America, Hagi a cucerit-o!, *lansare ce a avut loc la sediul revistei noastre, încearcă să prezinte unul dintre miile de destine ale emigranţilor români peste Ocean. Mereu diferite, dar niciodată uşoare, drumurile emigrării pot ajunge şi la un final fericit, iar atunci când o fac, lasă în urmă un lung şir de sacrificii. Având un dram de noroc, cu multă muncă şi o tenacitate remarcabilă, Mircea M. Ionescu se poate număra printre privilegiaţii care s-au realizat în America.

-Când şi de ce aţi plecat din ţară, domnule Mircea M. Ionescu?

-În 4 iulie 1986, am plecat în Italia cu gândul de a ajunge în America. Am plecat ca turist cu maşina, care era pentru mine şi hotel şi restaurant. Ajunsesem la limita suportabilităţii psihice. Din cauza unei întâmplări nefericite, când criticându-l pe un anume tovarăş Dragosan, un om obtuz şi un stalinist ca-n anii '50, am fost ales secretar de partid în locul lui; devenisem din gazetar, activist. Menirea mea era, însă, presa şi dramaturgia (mi se jucaseră deja 6 piese, iar alte două fuseseră respinse de cenzură), ori eu eram chemat la 7 dimineaţa la CNEFS şi mi se trasa sarcina de a scoate 20 de oameni la culesul cartofilor... Asta m-a făcut să renunţ la tot, să-mi iau lumea în cap, să comit marea despărţire de tatăl meu, pe care nu aveam să-l mai conduc pe ultimul drum. De fapt, eu n-am fugit din România, eu am fugit dintr-un sistem care te anihila ca individ.

„Trenul" meu l-am pierdut în Italia

-Cum aţi ajuns să vă îndreptaţi spre Statele Unite?

-Am stat o vreme în Italia, în tabăra de la Latina, acordându-mi-se foarte repede azilul politic, pentru că eram ziarist, eram dramaturg şi pentru că un ziar polonez scrisese despre interzicerea uneia din piesele mele. Având nişte cunoştinţe în Italia, mi s-a propus să lucrez la **Corriere dello Sport**. A fost probabil trenul carierei mele, pe care l-am pierdut pentru că am dorit să-mi aduc mai repede familia, soţia şi băiatul de 6 ani. În America, timpul necesar realizării acestui lucru se reducea la 1 an şi jumătate, faţă de 5 ani în Italia. Acesta e motivul principal pentru care am ales America.

-Care v-au fost gândurile, visele, atunci când aţi păşit prima oară pe „Pământul Făgăduinţei"?

-Chiar dacă vorbim de secolul trecut sau de secolul acesta, să ştiţi că fiecare emigrant vine în Statele Unite cu sufletul încărcat de vise. Eu doream să fac şi teatru, să scot un ziar, dar în primul rând mă gândeam să-mi aduc familia. Trebuia să lupt cu necunoscutul, ori eu nici măcar nu ştiam limba engleză.

-Cum a fost trecerea de la vise la realitate?

-Începutul a fost o luptă diabolică, teribilă cu mine însumi. Plecasem în condiţiile în care eram un nume în gazetăria sportivă. Dar pentru viitorul copilului meu a trebuit să mă sacrific; căci n-aveam cum să bănuiesc că în '89 vom putea visa.

Sacrificiul acesta a însemnat purgatoriul meu: chiar dacă aş fi plătit cu un milion de dolari, nu aş mai lua-o de la capăt! În Italia a fost cumplit; cele 5 luni şi 10 zile petrecute acolo au fost "puşcăria vieţii"...

-În ce sens?

-Am trăit în grajduri, fără geamuri, fără uşi, cu ţipete şi bătăi, se înjunghiau în fiecare noapte.

-Toate acestea se petreceau între emigranţi?

-Şi între emigranţi, dar mai ales între cei infiltraţi în emigraţie. Nu pot să uit că la numai 4 zile de la venirea mea în lagăr a apărut un băiat din Lugoj, care, după tatonările de rigoare, a încercat să mă convingă, în câteva discuţii, să mă întorc acasă.

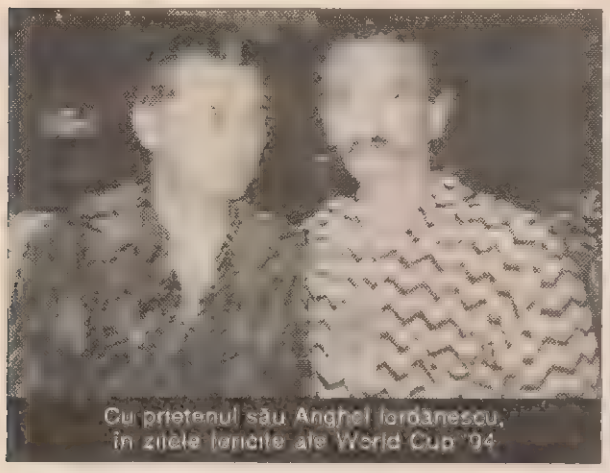
Cu prietenul său Anghel Iordănescu, în zilele fericite ale World Cup '94

Cum să eviţi o „excursie" definitivă pe fundul mării

-Bine că n-au făcut-o cu alte „metode"!

-Ba au făcut-o! S-a spus că am fost trimis de Securitate după o sportivă, o jucătoare de tenis care rămăsese „afară" şi, logică de Gâgă, fiind ziarist la **Sportul**, eu am fost trimis să o răpesc! Au venit doi „simpatici borfaşi" care îmi vorbeau cu o dezinvoltură cinică despre faptul că au lichidat extrem de mulţi indivizi, băgându-le o şurubelniţă în cap. Erau doi români fără nici un Dumnezeu, care urmau să mă lichideze şi pe mine în acelaşi mod. La început mi-au furat maşina. Întâmplător, unul dintre ei era susţinător al echipei Poli Timişoara şi mă cunoştea din auzite. Într-o discuţie cu el, eu, jucând puţin teatru, m-am plâns de furtul maşinii. În final a recunoscut, şi-a cerut iertare, şi-a făcut cruce în faţa unei biserici, m-a invitat la o masă ca-n poveşti... Incredibil, dar acest borfaş plin de bani m-a apărat după aceea, căci fusesem pus pe o listă la o pensiune pe malul mării, chipurile în urma insistenţelor unui cumnat de la Roma. Eu n-am avut în viaţa mea un cumnat la Roma, însă am făcut imediat legătura, acolo era de ajuns o simplă lovitură, iar pe fundul mării nu mă mai găsea nimeni.

-Cum aţi reuşit să supravieţuiţi?

-Şansa mea a fost fotbalul, această magie a secolului. Eu sunt absolvent de filosofie, am refuzat un post de asistent la Facultatea de Filosofie şi unul de cercetător ştiinţific, pentru că mi-a plăcut gazetăria. Sportul şi teatrul sunt pentru mine patimi fără de sfârşit. Iar fotbalului îi datorez reputaţia, fuga din sistem şi, în cele din urmă, chiar viaţa.

-Să ne întoarcem la momentul America.

-Problema este că nici un român nu a relevat vreodată adevărata faţă a Americii: este o ţară foarte frumoasă, dar şi foarte dură. Noi, europenii, avem alt stil, noi avem nevoie de puţină poezie, de puţină muzică, de puţină boemă... În America toate acestea dispar. Ca emigrant trebuie să te înhami la o muncă titanică.

Taximetrist în New York, cu o pasageră celebră: fiica lui Fidel Castro

-Care e cheia startului în America?

-Munca. Eu muncesc în America de 4-5 ori mai mult decât o făceam în România. Am făcut la început taximetrie, meserie practicată de regulă de români la New York. Este o muncă foarte riscantă, căci sunt zone în care efectiv ţi se pune pistolul la tâmplă. Am păţit-o şi eu o dată, când am fost atacat de trei tineri care ştergeau geamurile şi care, după ce m-au bătut, mi-au luat banii, ceasul, inelul... Dar, vorba tului: „O luptă-i viaţa, deci te luptă!"... Aşa, eu supravieţuiesc civilizat. Scot un ziar care îmi aduce un profit, iar o dată, de două ori pe săptămână, mă urc pe taxi şi nu-i nici o ruşine. În plus, taxiul m-a ajutat să cunosc deosebit de repede psihologia americanului şi să am nişte experienţe absolut senzaţionale (în treacăt fie spus, am avut-o pasageră şi pe fiica lui Fidel Castro, emigrată în America).

-Cum aţi reuşit să vă păstraţi universul interior în această lume dură, în această lume care agresează?

-Mi l-am păstrat printr-un „drog": m-am apucat de editarea ziarului meu **Lumea noastră, lumea sporturilor**, primul ziar de sport din afara ţării şi unicul al unei comunităţi din America. Acest „drog" moral mi-a permis să-mi umplu golul care se crease prin detaşarea de spaţiul cultural românesc. Oricum, cred că presa din exil este, în mod esenţial, o presă de suflet.

-Credeţi că sunteţi realizat profesional?

-Da şi nu. Mai am de scris două cărţi: **Condamnat la libertate** şi **Şofer de noapte la New York**. Abia atunci mă voi considera pe deplin realizat.

-Dar între românii de acolo există această legătură de suflet?

-Românii sunt în exil, aşa cum sunt şi acasă. Cu asta cred că am spus totul.

ALEXANDRU ARION ■

Ultima oră

Emblema Aeroportului Otopeni: capul lui Iliescu și două bastoane încrucișate

CANCERUL ÎNVINS !

Din nou despre tratamentul lui VASILE COZAC, semnalat prima oară de noi

„Îmi făceam deja planuri de... înmormântare. Acum am înviat, incredibil, miraculos !" (pag.18)

■ Cabinetul COZAC PLANT este un dar de la Dumnezeu

Nr. 42 ● 18 – 24 oct. 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de G. BANU

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A. | Preşedinte - director general GEORGE ARION | Redactor şef EUGEN CHIROVICI

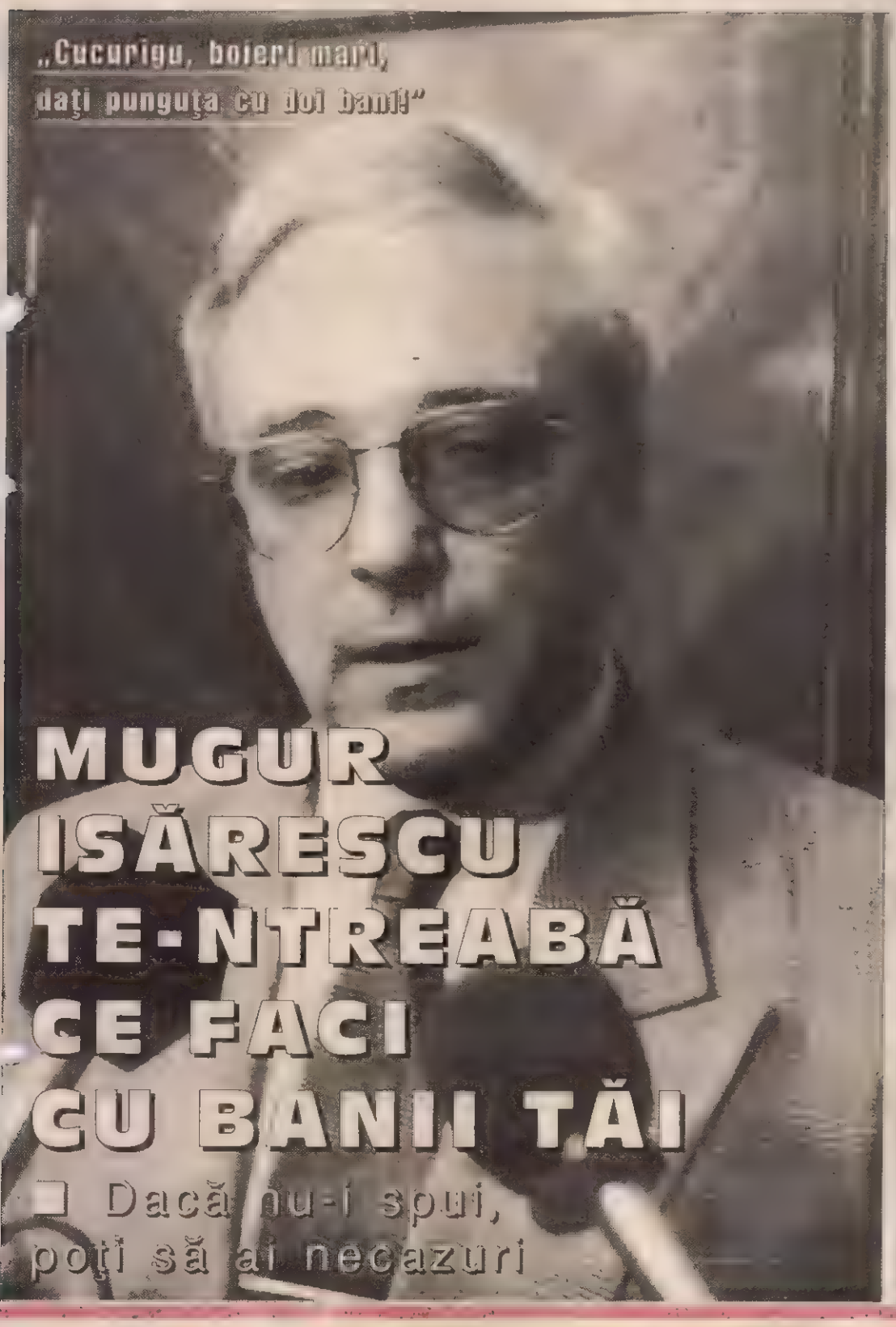

PROGRAME TV Satelit

Avanpremieră la

Premiile anuale ale revistei Rebus pe 1994

PREMIAŢII

1. Puiu Braner - Paşcani
2. Constantin Butişcă - Oradea
3. Teodor Capotă - Cluj-Napoca
4. Nicolae Constantin - Tulcea
5. Victor Feru - Galaţi
6. Mihai Frunză - Brăila
7. Gh. Al. Kissling - Bârlad
8. Marian Mitroi - Drobeta-Tr.Severin
9. Vasile Potolincă - Fălticeni
10. Cercul rebusist „Feroviarul" Craiova

Locul şi data decernării premiilor

Teatrul Naţional Craiova - sâmbătă, 22 octombrie 1994, ora 18, în cadrul Festivalului Interjudeţean de Creaţie Rebusistă

Organizatorii (şi sponsori) Festivalului Interjudeţean de Creaţie Rebusistă, ediţia a V-a

- S.C. „Publicaţiile Flacăra" S.A.
- Ziarul „Cuvîntul Libertăţii" Craiova
- Inspectoratul pentru cultură al judeţului Dolj
- Asociaţia rebusiştilor olteni „Tradem" Craiova

Sponsorii premiilor „Rebus" şi ai festivalului

- Blue Ridge International
- S.C. „Ciobăniţa" SRL
- „Editura Maxim - Revista Integrame"
- S.C. Bere Craiova S.A.
- Firmele Pepsi şi Coca-Cola
- S.C. Morărit-panificaţie Dolj S.A.
- Grupul şcolar comercial „Gheorghe Chiţu" Craiova
- Atlantys Club (Clubul oamenilor de afaceri Craiova)
- Întreprinderea de industrializarea laptelui Dolj
- Editura „Dor"
- Teatrul Naţional Craiova
- Studioul de radio „Oltenia"

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

EDIȚIA JUBILIARĂ

TIB'94

TÂRGUL INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI

a 20-a

EDIŢIE 10-16 OCTOMBRIE

centrul internaţional de expoziţii

romexpo S.A

Bucureşti ROMANIA cod 71331
Bd. Mărăşti 65-67 • CP 32-3
Tel: 618.11.60; 618.37.46
Fax: 312 84 00 • Telex 11108 tib r

PUBLICATIILE Flacăra

S.C. S.A. Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J 40/5828/1991

Consiliul de Administrație
Președinte - director general GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic ANTON PORUMB
... persona CORNELIU OLTEANU
... publicitate și suplimente speciale MIHAI SĂNDOIU
... difuzare MANOLEA VASILE
... CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU (617 47 83
... Piața Presei Libere
Telefoane ... 50 20 (la interioarele de
Fax ...
Contul ... 30 110 496 BCR sector 1 București
Cont valută 47 21 6 16 0431 0 BCR sector 1 București

Flacăra

Redactor-șef EUGEN CHIROVICI
Consilier LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559
- POLITICĂ (2560) - Marian Ghiteanu, Ștefan Nicolae
- EXTERNE 2560 - Ion D. Goia
- SOCIAL (2128) - Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, ... Ștefanovici, Toma Roman
- SPORT ...
- FOTOREPORTER ... Ionița
- CORESPONDENT ... ȚARĂ ...
- CORESPONDENT ... STRĂINĂTATE ...
- SECRETARIAT DE REDACȚIE ... Adrian Petre
- CORECTURĂ ...

REBUS
REBUSACHE
mari SKANDY

Director publicații de divertisment ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori șefi adjuncți MIHAI ZGUBEA - Rebus, CONSTANTIN GRIGORE - Rebusache
Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin, Simona Simziana
Telefoane 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 618 15 32) Călin Mărcușanu, Irina Braviceanu, Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Nineta Olteanu, Marius Onofrei, Florin Petre, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ Cristina Topolski, Mirela Fotea, Eugen Matotă, Cezar Munteanu
DIFUZARE (61 59 69) Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Ianău, Valerică Leon, Vasile Mesaroș, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR CONTABIL (2143) Aviola Banica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, ... Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor
ADMINISTRATIV (2634) ... Băcoianu, Liliana Crețu, Mariana Sănduleasa, Maria Serban
... București

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ
Flacăra

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Eternitate

Am trăit o experienţă fabuloasă: retras într-un sat, n-am citit timp de o săptămână ziarele. N-am deschis televizorul, n-am fost interesat să aflu veştile transmise la radio. Eram la numai câţiva kilometri de Bucureşti, dar parcă eram într-o altă ţară. Nimeni nu pomenea de Iliescu. Năstase sau Gherman puteau fi foarte bine nişte jucători de rezervă ai unor echipe de fotbal: nu ştia nimeni cine sunt, cu ce se ocupă. Grandioasele vizite de lucru n-aveau aici nici un ecou. „Marile succese" internaţionale ale diplomaţilor noştri nu erau căutuşi de puţin comentate. Oamenii vorbeau dacă vremea o să mai fie bună sau o să se schimbe; dacă grindina care a bătut nu demult a stricat ville; dacă porumbul s-a făcut pretutindeni din belşug; de ce poliţia nu face nimic ca să-i prindă pe hoţii de recolte. Se lucra în grădină sau la câmp, se băteau cercurile la butoaiele de vin, se reparau sobele în casă, se înlocuiau pe acoperişuri ţiglele sparte. Cei pe care i-am văzut cum robotesc de dimineaţă până seara târziu, cu o hărnicie de albine, mi s-au părut eterni şi, în continuare, şansa de supravieţuire a poporului român. Fiindcă, într-adevăr, veşnicia s-a născut la sat. Vor fi ploi şi vor fi nămeţi, va fi senin şi va fi zăduf. Dar lucrătorii ogoarelor vor ara, vor semăna, vor culege roadele aşa cum e lăsat din moşi strămoşi. La ei s-a apelat întotdeauna în clipele de restrişte: voievozi şi regi i-au chemat contra invadatorilor şi, de fiecare dată, răsplata pe care au primit-o pentru sângele vărsat a fost o bucată de pământ - în ochii lor darul cel mai de preţ. Ei sunt cei mai legaţi de glie şi cei mai oropsiţi în ultimele decenii, cu agoniseala împrăştiată, scoşi din destinul lor firesc. Nici acum nu ne îngrijim de ei aşa cum trebuie - nu le oferim unelte de muncă moderne, credite, nu-i scutim de impozite. Văzându-i cât de gospodari sunt, cât de înţelepţi şi cuminţi, toată zarva mai marilor zilei, care, îmbătaţi de putere, se cred veşnici, închipuindu-şi că fără ei ţara s-ar duce de râpă, mi s-a dezvăluit cu şi mai multă limpezime în toată găunoşenia ei.

Susţinând că se aliniază la practicile din lumea civilizată

BNR trage cu ochiul la dolarii omului

Am primit de la Secretariatul general al BNR, în 12 octombrie, un fax intitulat pompos „Comunicat". Citindu-l, am aflat, impresionaţi până la lacrimi, că BNR s-a năpustit asupra „banilor murdari", hotărâtă foarte să-i stârpească din faşă! Cum? Simplu: obligând oamenii să declare la bănci nu numai de unde au valuta (când vor s-o depună în cont), dar mai ales ce vor să facă, atunci când îşi scot banii din cont; îşi cumpără omul ace, sau îşi cumpără brice? Banca trebuie să ştie! Dacă vine Costică să-şi depună 70 de dolari amărâţi în cont, banca vrea să ştie de unde-i are - de la mafia calabreză, ori de la cea siciliană? Iar dacă Mitică îşi scoate paişpe dolari din cont, el trebuie să spună clar ce vrea să cumpere cu ei, un păstârnac sau un senator? Vă daţi seama, după aceste măsuri „banii murdari" sunt cu botul pe labe! Speriaţi de moarte, ei vor năvăli pe la casele de schimb. Acolo e voie. De ce? Mister de nepătruns!
Solicitând opiniile unor oameni politici din diverse „zone", Flacăra a obţinut răspunsuri ce ilustrează clar modul în care privesc Puterea şi Opoziţia dreptul omului de a fi stăpân pe propriul buzunar. (Eugen Chirovici)

ION RAŢIU - vicepreşedinte PNŢCD:

„E total fals ce susţine dl Isărescu!"

„Măsura luată de dl Mugur Isărescu încalcă principiul secretului bancar stipulat în Legea 33/1991. Băncile sunt obligate să păstreze secretul operaţiunilor bancare. În art. 28 al Regulamentului Băncii Naţionale se spune că persoanele fizice trebuie să precizeze proveniența şi destinaţia sumelor în valută. **Este complet incorect şi greu de realizat!** Dl Isărescu susţine că acest tip de reglementări se practică şi în societăţile dezvoltate, în felul acesta obstrucţionându-se circuitele de spălare a banilor. **Este total fals! Nicăieri în ţările cu adevărat libere cei care au conturi în bănci nu sunt obligaţi să spună de unde au banii şi cum au de gând să-i folosească!** Cei care deţin o sumă în valută pot face orice cu ea. S-o ţină în casă într-un seif sau s-o schimbe la case'e de schimb valutar. Deci, în ce fel măsura luată de dl Mugur Isărescu opreşte spălarea banilor?! Banca Naţională şi-a depăşit competenţele dacă a dispus băncilor comerciale să încalce secretul operaţiunilor bancare. Deci, dl Isărescu a încălcat legea!

Evident că totul este o minciună. **Eu cred că ei vor să obligă cetăţenii să schimbe valuta în lei.** Nu am voie să depun 20.000 de dolari, dar am voie, conform aceluiaşi Regulament, să-i schimb oriunde în oraş. Spălarea banilor murdari nu se evită printr-o asemenea metodă. Cine manipulează bani murdari va putea produce întotdeauna un document fals care să justifice sumele pe care le deţine. Şi nimeni nu va putea verifica nimic"

TRAIAN BĂSESCU - vicepreşedinte PD:

„De ce să informez Banca Naţională că vreau să-i cumpăr iubitei un inel de 10.000 dolari?!"

„Impunerea declarării provenienței valutei deţinute nu este o încălcare a legii. În toate statele există un control riguros al provenienței banilor fiecărui cetăţean şi acesta nu se face în mod direct. Se face prin declaraţia de impunere pentru plata impozitului pe care o face orice cetăţean occidental, anual. În această declaraţie cetăţeanul justifică toate veniturile pe care le are. Din acest punct de vedere, Banca Naţională a României nu face nici o exagerare. Poate doar că s-a utilizat o expresie mai brutală. Deci, nu este incorect, atâta timp cât statul român nu are pusă la punct modalitatea de declaraţie de impunere a fiecărui cetăţean, declaraţie prin care el informează fiscul asupra tuturor veniturilor, de aici derivându-i impozitul. Din acest punct de vedere, nu este nimic anormal, poate doar anormal este faptul că se ocupă BNR de această chestiune şi nu finanţele publice.

Dacă abordăm cealaltă parte a reglementării, prin care cetăţeanul este obligat să informeze asupra modului cum utilizează aceşti bani, de data aceasta s-a căzut într-un abuz care afectează, dacă vreţi, chiar şi drepturile omului! Nu înţeleg de ce eu, dacă aş avea o sumă în valută, n-aş putea să-i cumpăr iubitei un inel care să coste zece mii de dolari, fără să informez despre aceasta Banca Naţională a României! Asta am spus-o ca exemplu! Deci, aici este marea problemă şi zona în care sunt afectate profund drepturile omului. Proveniența lor este firesc să fie controlată, impunerea informării despre modul cum îi cheltuieşte este însă un abuz grosolan, atât în ceea ce priveşte drepturile omului, cât şi în privinţa secretului operaţiunilor bancare. Deci, pe toate fronturile, este un abuz grosolan!"

VIOREL SĂLĂGEAN - senator PUNR:

„Disciplină"

„Cred că măsura luată de Banca Naţională a României nu trebuie să fie privită ca fiind atât de şocantă cum pare la prima vedere. În fiecare moment al evoluţiei economice, fiecare stat îşi ia măsuri de protecţie valutară, în aşa fel încât fenomenul valutar să nu fie scăpat din mână. În ultimele nouă-zece luni s-a ajuns la situaţia ca în România să se creeze o anumită stabilitate pe piaţa monetară, stabilitate concretizată într-o relaţie cvasistabilă între leu şi dolar. Acest lucru a fost favorizat, sigur, şi de faptul că populaţia a fost încurajată să-şi depună micile economii la bănci şi, pe această cale, să se facă un pas enorm, într-un timp foarte scurt, către recăpătarea încrederii în moneda naţională. La ora actuală acest câştig pare să fie pus în pericol, atâta timp cât dobânzile la bănci sunt într-o continuă scădere, scădere menită de fapt să relanseze procesul de producţie şi procesul investiţional. Există un recul asupra populaţiei, care nu mai este stimulată să depună sume mari la bănci. În aceste condiţii pot apărea din nou fenomene de bulversare în relaţia leu-dolar şi cel mai mare pericol îl constituie, în asemenea momente, spălarea banilor murdari. Fenomenul este cunoscut, ca esenţă. Prin decizia luată, BNR n-a făcut altceva decât să creeze o oarecare disciplină civică, dar care sper să fie transparentă şi nu rău intenţionată în administrarea valutei. Pe scurt, să se înţeleagă limpede că fiecare persoană este obligată să declare de unde are valuta; şi în al doilea rând, când va folosi această valută, să se ştie cam care este destinaţia ei. În Israel, de exemplu, mi se pare că şi acum există o restricţie privind folosirea valutei. Acum doi ani sigur era această restricţie: o persoană care pleca în străinătate pentru a-şi petrece vacanţa, avea voie să ia drept cheltuieli, să schimbe în valuta respectivă doar 1000 dolari. Deci, nu trebuie dramatizată această măsură a BNR, eu o consider absolut normală, în ideea în care BNR până acum s-a implicat cu scopul de a crea o relaţie stabilă, cât mai transparentă şi cât mai bine de controlat, între leu şi dolar. De o asemenea intervenţie sunt convins că va beneficia fiecare cetăţean, nu numai economia naţională. Nu pot să spun un punct de vedere populist în legătură cu această măsură, decât cel de faţă, pentru că nu pot avea decât o judecată economică.

Suspiciunea însă este absolut normală. Eu i-aş sugera dlui Mugur Isărescu să apară de cel puţin trei ori în săptămâna aceasta pe postul de televiziune şi să dea explicaţii în detaliu în legătură cu această măsură. Este foarte necesar ca ea să fie mediatizată foarte foarte exact şi de la sursă, pentru că măsura luată poate crea susceptibilităţi"

Au consemnat
MARIAN GHIŢEANU ■
ROXANA STANCU ■

Raţia de libertate

Bla-bla şi Volski la Cotroceni

La conferinţele de presă de la Cotroceni, chiar dacă te mănâncă limba trebuie să-ţi ţii gura şi să aştepţi civilizat să-ţi vină rândul la microfon. Deseori rândul îţi vine la paştele cailor şi te duci frumos de unde ai venit, cu mâncărici cu tot. Dar câteodată mai ai şi un dram de noroc: preşedintele îţi face imensa, gigantica favoare să se oprească la plecarea din sală, câteva clipe, să te asculte (având pe chip expresia aceea cunoscută cu care savantul priveşte la microscop) şi să aibă marea bunăvoinţă să-ţi dea un răspuns. De o asemenea gigantică favoare am beneficiat şi eu săptămâna trecută.

L-am întrebat pe preşedintele Iliescu dacă se are în vedere ca, la proxima vizită în România, cetăţeanului rus Arkadi Volski să i se ceară o declaraţie explicită precum că respectă ordinea constituţională. Răspunsul a venit prompt - şi anume că desigur, i se va cere şi lui să respecte legile, şi Constituţia şi orice lege şi se vor lua toate măsurile să fie respectate legile şi toate formalităţile care... şi... Şi brusc, preşedintele m-a întrebat: Da' de ce pe Volski?! De ce să-i cerem lui Volski declaraţie că respectă ordinea constituţională a noastră? De ce tocmai lui Volski? Ce vrei să spui? De ce tocmai lui Volski? Şi am răspuns: Pentru că am în vedere declaraţiile lui publice, consemnate în presă, privind „reintegrarea economică" şi „rubla transferabilă" şi pentru că este vorba de reînvierea fostului CAER. Nuuuuu, nici vorbă! - a spus preşedintele. Nici vorbă. Şi a pus placa vestită cu neparticiparea statului şi guvernului român la „chermeza" cu Volski, ci a oamenilor de afaceri, a sectorului privat, este vorba despre economie de piaţă, de lucruri noi, e altceva, nu CAER, etc. etc. etc...

Discuţia a fost nesperat de lungă: aproape... un minut! Soarta ţării pe următorii 20-30 de ani discutată în 40 de secunde! Doamne fereşte, nu-mi atribui importanţa discutării viitorului ţării, ferească-mă Dumnezeu de asemenea povară, ferească-mă! Dar consider că preşedintele României, într-o asemenea discuţie, trebuie să lase bla-bla-ul deoparte! Nu te joci cu soarta unei ţări doar fiindcă unei lovituri de stat (nu rea, dealtfel - să fie clar!) i-a venit mănuşă să te pună la buza borcanului cu smântână ca să poată unli să lingă în voie! Domnule Iliescu, ştie o ţară şi o lume întreagă că nu umblaţi după avantaje personale; vreau să vă spun că acest lucru e ZE-RO dacă daţi ţara pe mâna ruşilor! O spun direct şi răspund de ceea ce scriu! Sunt unul dintre extrem de puţinii comentatori care în '91 publica un text (scris în '90) despre imensul potenţial economic rus („Între buşeală şi gârbaci", august-septembrie, revista Contrapunct) şi despre jocul Kremlinului, de la Petru cel Mare încoace. Dacă acum, în 1994, când doar 8 (OPT) la sută din economia României este privatizată, susţineţi că aranjamentele cu Volski servesc interesele României, atunci zilele bune pentru români trebuie să mai aştepte vreo trei generaţii. Acesta este „tâlcul" întrebării mele şi diferenţa dintre Domnia Voastră şi Regele Mihai.

În rest, ţin să vă asigur, stimate dle preşedinte etc. etc.

EUGEN CHIROVICI ■

„Puncte cardinale în haos"

Dinu Patriciu va cere din nou urmărirea penală a lui Florin Georgescu şi Nicolae Văcăroiu!

Acuzaţia de abuz în serviciu este dublată de orientarea economiei spre est (fosta URSS)

Făcând abstracţie de limbajul mult prea dur, precum şi de unele tensiuni pe care liderii PL '93 le-au indus în rândul unor formaţiuni din Convenţia Democratică, se poate spune că liberalii parlamentari critică puterea actuală cu argumente extrem de dificil de demontat.

De curând, deputatul Raymond Luca, personajul dat în judecată de executiv pentru constatări nu tocmai elegante în legătură cu membrii echipei guvernamentale, atrăgea atenţia că ministrul de finanţe, Florin Georgescu, a recunoscut că creşterea PIB cu 4,5% s-a materializat în mărirea deficitului bugetar. Adică, exact ce spunea Opoziţia cu ocazia dezbaterilor din parlament pe marginea Legii Bugetului de Stat pe 1994. Iată, deci, că Opoziţia are perfectă dreptate în acuzaţiile la adresa guvernului!

Liderul PL '93 Dinu Patriciu făcea încă o constatare: luni, 10 octombrie, executivul ar fi trebuit să depună la forul legislativ proiectul de buget pe 1995. N-a făcut-o. În consecinţă, deputatul liberal a anunţat că partidul său va face exact ceea ce a întreprins şi cu ocazia precedentului buget nedepus în termenul prevăzut de lege: va cere începerea urmăririi penale pentru domnii Văcăroiu şi Georgescu! Acuzaţia este abuz în serviciu. Cu acest demers se va întâmpla probabil ceea ce s-a întâmplat cu precedenta ocazie. Adică nimic...

Merită însă să semnalăm încă un aspect pus în evidenţă de cei de la PL '93. Sub stăpânirea împuşcatului de la Târgovişte, volumul schimburilor comerciale cu URSS atingea un procent de 75%. Acesta se diminuase simţitor - la mai puţin de 30% - sub guvernarea Roman, care avea drept principal obiectiv orientarea României spre relaţiile cu Vestul european. Acum, sub oblăduirea dlor Iliescu şi Văcăroiu, s-a depăşit pragul de 55%. Iată deci spre ce anume ne îndreptăm. De unde se vede că Volski n-a călători întâmplător la Bucureşti. Dacă cifrele sunt reale, cu o asemenea rată spectaculoasă vom depăşi în curând recordul lui Ceauşescu. Pe când în CSI?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

„Circ, asta e!"

DI Ticu Dumitrescu respinge „mişculaţiile" privind ridicarea imunităţii

În urma vizitei eşuate a Regelui Mihai în România, Ministerul de Interne a declanşat o anchetă care urmăreşte ridicarea imunităţii parlamentare a celor doi senatori şi doi deputaţi care au reuşit să pătrundă pe pista Aeroportului Otopeni. Aceştia sunt: Constantin Ticu Dumitrescu (PNŢCD), Şerban Săndulescu (PNŢCD), Dinu Patriciu (PL '93) şi Horia Rusu (PL '93). Implicarea Ministerului de Interne şi a Comisiei de Apărare a Senatului are, se pare, drept scop pregătirea terenului pentru înaintarea unui proiect de lege prin care Majestatea Sa Regele Mihai să fie declarat „persona non grata", interzicându-i-se astfel accesul pe teritoriul României. Dacă se va pune şi acest moţ de frişcă parlamentară pe tortul poliţienesc servit la Otopeni, Adrian Năstase îşi va vedea visul cu ochii, el fiind primul care a declarat public că „ne vom gândi, poate vom hotărî interzicerea pe timp de 10-15 ani a intrării în ţară". Evident, nu se referea la Ceauşescu, ci la Regele Mihai...

Un lucru trebuie lămurit din primul moment: suntem martorii unui scenariu pus la cale de Ministerul de Interne şi de Comisia de Apărare. Conform Regulamentului de funcţionare a Senatului, ridicarea imunităţii parlamentare nu se face decât ca urmare a unei cereri a Ministerului de Justiţie adresată preşedintelui Senatului, care la rândul său sesizează Comisia Juridică a Senatului. Şi atunci, mă întreb în ce calitate face anchetă Comisia de Apărare?! De ce înainte de venirea Regelui Mihai a fost convocat Consiliul de Apărare al Ţării, a fost vorba cumva de vreun atac aerian pe Aeroportul Otopeni?! Ce legătură avea Consiliul de Apărare cu vizita particulară a Regelui?! Ce legătură are Comisia de Apărare a Senatului cu faptul că patru parlamentari au mers pe pistă să-l întâmpine pe Rege? Atenta cumva acest gest la siguranţa naţională?!

Circ, asta e! Circ şi nimic altceva! O punere în scenă stupidă şi penibilă. Implicarea Comisiei de Apărare este cel puţin în cazul meu, un abuz cras. Preşedintele AFDPR [illegible] va apărea în nici un caz în faţa călăilor care l-au condamnat cândva! Este sub demnitatea unui fost deţinut politic să se prezinte de bună voie ca să fie judecat de nişte comunişti.

A consemnat

ROXANA STANCU ■

După cum se ştie, cu ocazia simpozionului organizat pentru a lămuri o parte din enigmele zilei de 23 august 1944, a venit de la Paris domnul Gheorghe Barbul, fostul şef de cabinet al lui Mihai Antonescu, prim-ministru şi ministru de externe al României în perioada războiului.
Dl Barbul este deţinătorul multora dintre secretele diplomaţiei româneşti din acea perioadă controversată. Dânsul a fost unul dintre negociatorii secreţi ai guvernului român, care încerca să obţină un armistiţiu cât mai convenabil cu aliaţii. În exclusivitate pentru Flacăra, dl Barbul a acordat un interviu.

DI GHEORGHE BARBUL a aflat de la Petru Groza:

Dacă Regele ar fi putut să-l grațieze pe Antonescu și ar fi făcut-o, atunci mareșalul trebuia să fie dat rușilor

– Dle Barbul, de ce aţi ales ca ţară a exilului dv. Franţa?

– M-am stabilit în Franţa, pentru că în Germania nu mă puteam stabili, Italia nu era o ţară de imigraţie, iar eu făcusem liceul şi îmi dădusem examenul de bacalaureat în Franţa.

– Cu ce v-aţi ocupat?

– Acolo am fost ziarist: la ziarele franceze nu la cele române.

– Cum vi s-a părut organizarea acestui simpozion?

– Organizarea nu a fost bună, publicul nu mi-a plăcut. Dar printre intervenţiile făcute au fost unele interesante. Am găsit că la acest simpozion nu trebuie să căutăm vinovaţi.

– Să intrăm pe terenul istoriei. Mareşalul Ion Antonescu a făcut sau nu o cerere de graţiere?

– Avocatul mareşalului a făcut o cerere, dar el personal nu. Era imposibil, spun eu, deşi bolşevicii au încercat toată vremea să mă facă să spun că Regele ar fi putut să-l graţieze. Regele nu putea să-l graţieze. Dacă-l graţia, şi asta mi-a spus-o Petru Groza, trebuia să-l dăm rușilor.

– Cum vă explicaţi că au fost graţiaţi Radu Lecca şi Eugen Cristescu?

– Pentru că rușii erau de acord.

– Ştiţi cumva şi din ce considerente?

– În realitate, motivul pentru care Radu Lecca a beneficiat de graţiere este că, în ciuda faptului că se ocupa cu evreii, le-a făcut multe servicii evreilor, iar aceştia au intervenit în favoarea sa.

– Dar în cazul dlui Eugen Cristescu, şeful Serviciului Secret?

– Cristescu era preţios pentru rușii. Credeau că vor scoate multe lucruri de la el. În fond, Eugen Cristescu nu a făcut altceva decât să informeze guvernul, şi-a făcut meseria.

– Consideraţi că Regele a făcut o mişcare greşită deschizând lucrările parlamentului format după alegerile din toamna anului 1946?

– Nu pot să mă pronunţ. Nu ştiu la ce presiuni a fost supus Regele.

– Mihai Antonescu a dus tratative de armistiţiu independente de Ion Antonescu, fără ştirea acestuia?

– Nu.

– Totuşi, unii istorici avansează această ipoteză...

– Această ipoteză este lansată pentru că noi ne-am comportat destul de confuz; tratam la Stockholm, la Madrid, la Cairo, la Berna, la Lisabona... În realitate, cum toate lucrurile ieşeau prost, mai încercam ceva. Şi Mihai Antonescu era nițel ceea ce francezii numesc „brouillon", un om dezordonat. El nu făcea nimic şi nu putea face ceva fără acordul mareşalului. Puterea era concentrată absolut în mâinile mareşalului.

– Vreţi să spuneţi că Mihai Antonescu era o personalitate total dependentă de mareşal?

– Total dependentă de el! În ziua de 22 august, de dimineaţă, m-a convocat şi mi-a spus: „Barbule, pregăteşte dosarul, poimâine plecăm la Ankara!" Şi l-am întrebat dacă mareşalul este de acord. „Sigur că este de acord!", mi-a răspuns. Şi mi-a spus: „Uite, Barbule, sunt aicea un milion şi jumătate de franci elveţieni şi cinci mii de cocoşei Napoleon. Ia-i la tine acasă!" Eu m-am speriat - şi de sumă şi de misiune - şi am spus: „Dle preşedinte, ăştia-s banii dv.? Atunci îi iau. Dar dacă sunt banii statului, nu mă ating de ei!" Şi n-a mai insistat. Deci el voia să plecăm cu banii. Acuma, dacă eu plecam cu ei acasă şi el a doua zi era arestat la Palat, poate că era pentru mine foarte grav, ar fi reieşit că eu am delapidat banii statului.

– Credeţi cumva că Mihai Antonescu se aştepta la întorsătura zilei de 23 august? E posibil?

– Mihai Antonescu mi-a spus tot atunci: „Nu cred că la aniversarea venirii noastre la putere, pe 4 septembrie, vom fi încă la putere".

– Deci cunoştea acţiunea Opoziţiei.

– El a făcut curte Opoziţiei. A dat mână destul de liberă lui Buzeşti, pentru că între Buzeşti şi Ştirbey, negociatorul guvernului, era un schimb permanent de telegrame.

Ştirbey promisese să mi le predea mie, ca eu să le prezint mareşalului. Eu nu am avut nimic de prezentat, pentru că nu mi s-a dat nici una!

– După 23 august şi după arestarea mareşalului Antonescu, aţi ocupat vreo funcţie în primul guvern?

– Am rămas în minister şi mi s-a întâmplat un lucru foarte caraghios: fusesem avansat la „excepţional" împreună cu Buzeşti, cu Pogonaru şi cu Camil Demetrescu. Să-ţi spun un lucru ridicol! În minister formasem un cerc şi ne aduceam reciproc elogii. Eu îl lăudam pe Buzeşti, Buzeşti mă lăuda pe mine şi toată lumea repeta.

– Nu aţi avut de suferit datorită funcţiei ocupate de dv. înainte de '44?

– Am fost arestat numai în 1947, în luna mai, atunci când au fost arestaţi toţi cei pe care i-au implicat în procesul mareşalului. M-au dus la Prefectura Poliţiei, m-au pus într-un dormitor comun şi peste o oră mi-au dat drumul. Familia mea îl cunoştea foarte bine pe Petru Groza, căruia i-au telefonat. Acesta a intervenit pe lângă Bodnăraş şi m-au lăsat să plec acasă. Nu am mai fost arestat şi cu prima ocazie am şters-o. Am făcut pe fugarul, cum spuneau ei...

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

După mitocănia de la Aeroportul Otopeni

Simpozionul despre 23 august 1944 s-a transformat în bâlbe, răcnete și izbucniri de orgolii

Evenimentele de la Otopeni ne-au dovedit încă o dată obtuzitatea guvernului, care a făcut o gafă de proporţii, încălcând din nou Constituţia. M.S. Regele Mihai a fost umilit şi nevoit să suporte batjocura la care l-au supus guvernanţii, care l-au tratat mai rău decât pe un transfug somalez. PNŢCD şi dl Emil Constantinescu au avut poziţii ezitante, fapt care l-a nemulţumit atât pe monarhişti, cât şi pe republicani.

Lipsit de presa sa de bază, simpozionul despre 23 august 1944 s-a transformat într-un circ penibil, cu bâlbe, răcnete şi izbucniri de orgolii. Din păcate, numai a manifestare ştiinţifică nu a semănat. Cu aceeaşi ocazie, fruntaşii CDR au încercat să servească presei scuza (cusută cu aţă albă) a participării la un miting electoral la Slatina tocmai la ora la care Regele ateriza pe Aeroportul Otopeni. Vocea lui Dinu Patriciu a fost singura coerentă. Mulţi analişti (mai puţin dl Cristoiu, cu care se aude că ar fi avut de curând un diferend aprins) îl consideră acum pe dl Patriciu drept unul dintre cei mai abili politicieni. Venirea şi expulzarea M.S. Regelui Mihai l-au săltat în topul popularităţii. Dânsul a fost mai mediatizat ca oricând şi a devenit, în lipsa domnului Corneliu Coposu, vârful de lance al Opoziţiei.

„Majestate, băiatul (Ion Cristoiu - n.n.) e cam grosolan, dar are dreptate"

Unele guri afirmă că întreaga suită de evenimente ar fi fost pusă în scenă chiar de către liderul PL'93, care a întins astfel capcane tuturor concurenţilor săi. Argumente în favoarea acestei ipoteze ar fi destule.

M.S. Regele a fost sfătuit insistent de către Consiliul său Consultativ din ţară (condus de dl Al. Paleologu) să renunţe la proiectul vizitei. Chiar dl Mircea Ciobanu, purtătorul de cuvânt regal, i-a trimis prin fax la Versoix editorialul în care Ion Cristoiu se pronunţa împotriva venirii sale, însoţindu-l cu următorul mesaj telefonic: „Majestate, băiatul e cam grosolan, dar are dreptate". Dintre membrii Consiliului Consultativ, doar dna Doina Cornea s-a pronunţat explicit în favoarea vizitei.

DI Ion Diaconescu,
vicepreşedintele PNŢCD

Am socotit că această deplasare până a Otopeni, în condiţiile care erau date, nu avea practic nici un efect. Aşa că am căutat să fac ceva concret la Slatina.

Asupra oportunităţii vizitei, noi şi Consiliul Consultativ am transmis la Versoix că nu este indicată. Regele, având şi **alte surse de informare**, a decis că este mai înţelept aşa. Foarte bine! La aceasta, guvernul a răspuns printr-o hotărâre categorică. Am înţeles că Regele nu va putea să vină. Din informaţiile mele, totul era hotărât de mult. Aveam certitudinea că nu-l vor lăsa să intre în ţară."

DI Emil Tocaci, senator PAC

„Eu cred că nu a ieşit nimeni câştigător şi dacă cineva a pus în scenă întreaga acţiune, chiar dacă a câştigat, a câştigat în detrimentul ţării, iar o astfel de victorie este cel puţin penibilă. Fac această afirmaţie pentru că, după părerea mea, autorităţile de la Bucureşti au greşit grav atunci când nu l-au lăsat pe regele Mihai să facă vizita programată în România. Dar la fel de grav au greşit şi cei care l-au sfătuit să vină, în acest moment în ţară. Un rege nu poate să vină decât ca un rege. Chiar şi dacă nu vine pentru a fi rege, tot ca un rege trebuie să vină! Prin urmare Regele Mihai nu trebuia să vină cerând o viză pe Aeroportul Otopeni şi nu trebuia să vină altfel decât asigurându-se că va fi primit cu onorurile cuvenite. Că nu se dau aceste onoruri, că nu i se acordă viza, aceasta este vina autorităţilor de la Bucureşti. Ştiu foarte exact, din discuţiile avute cu dl Paleologu, că dumnealui s-a opus acestei vizite. Deci nu dl Paleologu poate fi acuzat de ceea ce s-a întâmplat. Nu ştiu cine l-a consiliat pe rege, dar a consiliat prost. Sunt şi eu tentat să mă gândesc la aceeaşi «cancalie»."

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Vorbe, vorbe... ... din popor

Senatori sportivi și atipici

■ ■ „După alegerile următoare, preşedintele va trebui judecat. Judecat cu dreptate şi în acest fel pus la locul lui". (**Dinu Patriciu**, PL '93).

■ ■ „Ce ne facem dacă toţi dezamăgiţi puterii stau acasă şi toţi amăgiţii puterii vin la vot?" (**Radu Boroianu**, PNL - despre rezultatele scrutinului de la Brăila).

■ ■ Un lider PL '93 a relatat pe scurt o conversaţie avută cu un parlamentar de la Consiliul Europei. Subiectul: audierea preşedintelui Ion Iliescu. „A fost util că a venit?" - s-a interesat compatriotul nostru. „Da. Foarte util. A venit să ia aer" - a răspuns interlocutorul. Fără comentarii.

■ ■ Comentând atitudinea parlamentară a unor senatori din PDSR, purtătorul de cuvânt al PNŢCD, dl **Radu Vasile**, a catalogat aceste gesturi drept „manifestări sportive şi atipice ale partidului de guvernământ".

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Mai bine mai târziu, decât niciodată (deşi...)

Oficiul pentru Protecţia Consumatorilor a dat iama în băuturile răcoritoare

❑ În ambalaje atrăgătoare, cu etichete viu colorate, se află porcării, adesea otrăvitoare

În perioada august-septembrie, Oficiul pentru Protecţia Consumatorilor a iniţiat şi desfăşurat o amplă acţiune de control, în aproape întreaga ţară, privind calitatea băuturilor răcoritoare. Au fost controlate peste 1420 de societăţi comerciale, iar rezultatele oficiale confirmă situaţia dezastruoasă pe care „am gustat-o" cu toţii în zilele de caniculă.

Sucuri fermentate, impurificate, infestate

Ce am băut? Răcoritoare în stare de fermentare, cu aspect neomogen, conţinând impurităţi şi depuneri grosiere pe pereţii sau pe fundul recipientului; ne-au fost „oferite" la Braşov (SC Total Internaţional SRL), Brăila (SC Belvedere SA), Buzău (SC Prodcoop SA), Cluj (SC Stecom SRL), Craiova (SC Galcom SRL), Iaşi (SC Tamaz SRL), Râmnicu Vâlcea (SC Majar SRL) şi Bucureşti (SC Gradias Comexim SRL) şi câte vor mai fi scăpat ochiului vigilent al inspectorilor OJPC... Apoi băuturi răcoritoare cu încărcătură microbiană peste limitele admise de standardul obligatoriu nr. 10547/1993 şi Ordinul Ministerului Sănătăţii nr. 825/1994: SC Mileniul III SRL Buzău oferea suc „Samar Juice" de ananas, import Siria, cu germeni, drojdii şi mucegaiuri; SC Ali-Cola SRL Ploieşti vindea sucuri cu aromă de căpşuni ce conţineau germeni aerobi mezofili, drojdii şi mucegaiuri în cantităţi atât de mari, încât au fost imposibil de numărat pe mediile de cultură din laborator. În aceeaşi „bună tradiţie" s-au înscris şi răcoritoarele comercializate de SC Yugotim SRL Timişoara, care, pe lângă germeni şi mucegaiuri, vindea şi bacterii coliforme evident, sub numele de „suc". Vai de stomacul consumatorilor! Nu mai vorbim de cei care nu respectă reţetarul (dacă va fi existând aşa ceva) şi pun prea multă zaharină, şi de cei care fie inscripţionează greşit, fie nu etichetează deloc sticlele, dovedind o totală lipsă de respect faţă de clienţi. Există şi furnizori (SC Universal Food Company, Râmnicu Vâlcea) de concentrate care habar nu au ce vând şi nici cum trebuie preparate sucurile.

Nimeni nu controlează! Condiţii de preparare insalubre!

O trăsătură comună a comercianţilor de răcoritoare o constituie practica de a nu controla riguros calitatea produselor, preluate de la furnizori pe principiul „las' că merge şi aşa". Se spune că dacă vrei să nu mai mănânci în viaţa ta salam, asistă la procesul de fabricaţie! Aceeaşi zicere se potriveşte ca o mănuşă şi producătorilor de sucuri: utilaje şi instalaţii improvizate, condiţii insalubre, improprii fabricării de lichide alimentare.

11 tone de băuturi răcoritoare erau expirate

O altă iniţiativă „originală" este comercializarea de băuturi răcoritoare cu termenul de valabilitate expirat. Au fost depistate 11 tone, puse în vânzare cam pe tot cuprinsul ţării. De asemenea, s-au întâlnit numeroase cazuri când şi concentratele şi aromele aveau termenul de valabilitate expirat: SC El Greco SRL, Oprea SRL, ambele din Galaţi etc

Paharele de plastic se reutilizează după spălarea cu apă rece şi cu... Dero!

În peste 200 de unităţi nu se respectau condiţiile igienico-sanitare impuse de Ministerul Sănătăţii la depozitarea, manipularea şi vânzarea băuturilor răcoritoare. Pe lângă multe dintre ele erau depozitaţi munţi de gunoaie (SC Cumulus SRL şi SC Telecom SRL, Bucureşti, SC Abicom SRL Oneşti etc.). În majoritatea cazurilor spălarea paharelor se făcea cu apă rece, fără substanţe dezinfectante (SC Vijan SRL-SNC, Baia Mare). Alţi agenţi reutilizau paharele de plastic (de unică folosinţă), prin spălarea cu apă rece. Alţii nu igienizau dozatoarele. În Bucureşti, cei mai mulţi agenţi utilizau pentru igienizare (inclusiv pentru spălarea paharelor) detergenţi destinaţi produselor textile! Spaţiile de depozitare erau improvizate, de cele mai multe ori în aer liber (peste 30 grade în loc de maximum 15 grade Celsius): SC Izvoare SRL Slănic Moldova, SC Gina Com SRL Târgovişte, SC Amigocom SRL Miercurea Ciuc etc. Se practica, pe scară largă, folosirea de echipament murdar pentru personalul de deservire, iar consumatorii erau serviţi din pahare ciobite. Până şi răcirea băuturilor, prin imersie în apă cu gheaţă ce depăşeşte înălţimea recipienţilor, este incorectă

Ce bem şi la ce preţuri? Mister...

Ce să te miri că mulţi comercianţi nu informează consumatorii asupra naturii băuturilor răcoritoare (SC Romvis SRL Târgovişte, SC Antract SRL Babadag etc.) sau, mai grav, asupra preţurilor (SC Unicom SA Buzău, AF Ciulin Marcel Râmnicu Sărat), când au fost descoperite peste 100 unităţi ce funcţionau bine-mersi fără autorizaţie sanitară, iar alte 200 nu le aveau vizate la zi...

O concluzie pentru liniştea noastră... digestivă

Pentru abaterile constatate, organele de control au dispus oprirea comercializării şi retragerea de pe piaţă a 240 de tone de băuturi răcoritoare, aplicându-se un număr de 800 de amenzi contravenţionale totalizând 39 milioane de lei. Rău însă este faptul că asta s-a-ntâmplat „la spartul târgului", adică la sfârşitul verii. În plus, ce te faci, asemenea agenţi economici îşi desfăşoară activitatea în preajma şcolilor, a spitalelor şi în locuri foarte aglomerate, profitând de lipsa de vigilenţă şi de minimă educaţie sanitară a consumatorului autohton!

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Corupţia în serial

Balonul de oxigen

Comisia Vonica salvează caracatiţa

Preconizata comisie permanentă "Anticorupţie", propusă de Comisia Vonica, va genera un imens aparat birocratic, deoarece în fiecare judeţ se va constitui câte un "Serviciu pentru prevenirea şi combaterea corupţiei", care va fi coordonat de un împuternicit al Comisiei cu sediul în Bucureşti. Să vedem cu ce puteri a fost înzestrată această invenţie; ceea ce mi se pare deosebit de grav este conţinutul alin. 3 al art. 26 din acest proiect: "Dacă sesizarea nu este întemeiată, se va proceda la clasarea acesteia", spune pasajul cu pricina. Ce se întâmplă, de pildă, dacă justiţia intră în posesia unor probe concludente care demonstrează necinstea unor membri din biroul Comisiei: parlamentari, magistraţi, funcţionari propuşi de guvern, controlori financiari? Evident, în baza prerogativelor Comisiei sesizările ajung exact pe masa acestei preconizate instituţii. Dar acolo, la masă, se află şi eventualul om necinstit. Alături de el se găsesc şi numeroşi colegi numiţi de aceeaşi putere politică, de acelaşi partid de guvernământ. Şi, uite aşa, se poate întâmpla în buna tradiţie dovedită cu ocazia dezbaterilor de până acum ca sesizarea să fie declarată nefondată şi clasată!

Apoi, mai trebuie semnalat un aspect. Se ştie că atunci când un subaltern anchetează un şef al şefului său, soluţia nu poate fi decât aceea de nevinovăţie. Ce poate face reprezentantul Gărzii Financiare din Comisie, de exemplu, cu o sesizare care-l vizează pe ministrul de finanţe Florin Georgescu? Întrebarea se impune, pentru că acesta din urmă numeşte pe şeful Gărzii Financiare, iar subalternul său face parte din Comisie!

Abia acum se întrevăd scopurile urmărite de cei care au iniţiat proiectul de Lege pentru prevenirea şi combaterea unor acte de corupţie. Dacă la un moment dat în stat există corupţie la nivel înalt, acest mecanism este ideal pentru înmormântarea anchetării oricărei afaceri necinstite. Totodată, prin giganticul aparat teritorial preconizat, pot fi uşor recompensaţi cu funcţii şi salarii pe măsură susţinătorii fideli ai puterii politice! Dacă această construcţie imaginată în acest proiect de "Lege" (mai corect spus ar fi proiect de Fără de lege!) şi mecanismul ei vor fi puse în practică, atunci întreaga societate românească va fi distrusă, iar mafiile de orice fel vor triumfa!

Nu ne mai rămâne decât să enumerăm persoanele care au construit această caracatiţă: Romul Vonica, senator PDSR; Iulian Nistor, deputat PDSR, Ilie Gâtan, deputat PDSR; Gheorghe Rizescu, senator PDSR; M. Lădaru, senator PSM. Cu speranţa că serialul nostru a avut cât de cât darul să-i lămurească pe cititori asupra fenomenului numit corupţie şi asupra locurilor în care el se produce, încheiem aici periplul nostru. Mai spunem doar atât: atenţie la vot, stimaţi concetăţeni, pentru că cei de sus n-au ajuns acolo de capul lor.

Au fost...aleşi!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

După demonstraţiile de orgoliu făcute de Mircea Micu, Inspectorul Şef al Inspectoratului pentru Cultură al Municipiului Bucureşti, care a schimbat conducerile Muzeului de Istorie, teatrelor Bulandra şi Odeon, Circului de Stat, peste tot producându-se bulversări puternice care au răscolit, fără nici o exagerare, mii de oameni, situaţia generală pare scăpată de sub control. Odată băgată dihonia între ei, aceşti oameni tulburaţi, învrăjbiţi şi deturnaţi de la preocupările lor profesionale nu-şi vor reveni uşor. Consecinţele sunt incalculabile pe termen lung. Cine câştigă? Cine pierde? Să vedem, până una-alta, câteva "jonglerii" recente.

Scamatorii... ocupă arena

La Circ a început circul!

Sămânţa de scandal pusă de Mircea Micu a încolţit "spectaculos"

Viaţa fără Lully e o dramă (sau premieră cu elefant fără.. elefant)

Iată, la Circul de Stat premie[illegible] gală, care ar fi trebuit să deschidă [illegible] de 8 octombrie [illegible] probabil două nu se ştie precis. Noul d[illegible] Radu Neag, numit de Mircea Micu pr[illegible] 47/16.09.1994, în locul lui Liviu Radu, oricât de multă bunăvoinţă [illegible] Circului Globus, e foarte greu să [illegible] oameni care [illegible] au scândat în [illegible] de acest schimbări venite de su[illegible] Pe lângă problemele organizator[illegible] faptului că repetiţiile pentru pr[illegible] ca şi cum nimic nu s-ar fi [illegible] cu vai premiera a avut loc sâmb[illegible] lar vedeta show ului, elefantul [illegible] să nu mai vină. Mot-vul invo[illegible] Lully era epidemia de holeră din România. Cu[illegible] noemană motiv-holera din România. Dar poate că nu şi cel mai puternic: când un om, care a încheiat un contract, dispare, foştii săi parteneri devin reticenţi şi neîncrezători în altcineva.

Sperând că, totuşi, holera nu a fost un motiv veridic, nu ne rămâne decât să mergem să vedem spectacolul. Declaraţiile de intenţii ale lui Radu Neag [illegible] sunt, din păcate, liniştitoare: "Am acceptat funcţia de director general doar ca interimar, până la concursul de ocupare a postului, care se va ţine, probabil, în [illegible] octombrie. Eu sunt un artist [illegible] arena".

Circul de Stat se clatină. E păcat de artiştii de mare valoare internaţională, care suferă pentru că interese politice absconse ţin să dărâme oameni şi instituţii adverse. Duelul Halaicu-Micu nu s-a terminat încă... Şi ne întrebăm cu teamă ce mai urmează?...

Un director interimar şi "acrobaţiile" sale

Dar iată că, aşa interimar cum se auto declară Radu Neag a început să ia decizii care pot deveni altă sursă de scandal. Există 20 de locuri vacante pentru ocuparea cărora ar trebui să se organizeze concurs. Un post este deja ocupat. De cine? De [illegible] batul Gheorghe Chirilă, dat afară de fostul director, Liviu Radu, pe motiv de repetate acte de indisciplină şi adresare injurioasă (există numeroşi martori care l-au auzit, nu o dată, pe Chirilă strigându-i lui Liviu Radu "ţigan borât" etc.). Pentru celelalte 19 locuri ar trebui să candideze tineri care muncesc pe rupte în circ, în trupe renumite. Este foarte probabil ca, în semn de protest şi îndemnaţi de şefii trupelor respective, aceşti tineri profesionişti să nu se prezinte la concurs.

Pe de altă parte, chiar în sânul actualei conduceri a Circului au intervenit disensiuni. Directorul artistic, Costache Creţu, om cu mare experienţă, dintr-o familie de circari celebri, cu rădăcini în veacul trecut, îşi vede postul ameninţat. De ce? Pentru că fiul său, Mitică Creţu Molnar, a anunţat că urmează să-şi facă propriul său circ. Şi multă lume deja se înghesuie să prindă un loc aici, chiar dacă este vorba ca abia în martie, aprilie, să aibă loc desprinderea de Globus.

Şi lucrurile nu se vor opri aici. Ca întotdeauna, oamenii cei mai buni preferă să plece. Ica Zăman, fostă directoare artistică, demisionată nesilită de nimeni acum două luni, este pe cale să părăsească şi ea circul Globus. Din surse bine informate, pe care nu le deconspirăm, Ica Zăman va fi următoarea directoare artistică a Cabaretului Victoria.

ADA NICOARĂ ■

Turnul Babel

Rubla isterică în coasta lui Elţîn

Prăbuşirea rublei a antrenat după sine variate şi semnificative zăpăceli politice: Boris Elţîn a convocat Consiliul de Securitate, acesta şi-a însuşit ideea preşedintelui că în Rusia s-a montat o „diversiune de înalt nivel tehnic" menită să pună ţara pe butuci, reformatorii au ripostat arătând că reforma e subminată de la Kremlin, partidul lui Jirinovski a decis boicotarea parlamentului, iar dogmaticii au anunţat, în sfârşit, o revoluţie. Colac peste pupăză, partidul democratic a montat o moţiune de neîncredere în guvern. Acestea ar fi rezultatele concrete ale vizitei lui Elţîn la Washington, considerată prea eficientă pentru a fi înghiţită uşor...

Fantoma de la Phenian

La moartea lui Kim Ir Sen nimeni nu avea nici un dubiu în legătură cu succesiunea sa: de ani de zile „marelui cârmaci" îi mărşăluia în umbră „liderul strălucit" Kim Jong Il. Au urmat interminabilele funeralii, lunga perioadă de doliu şi, mai de curând, prelungirea acesteia. O recentă mare manifestare nu s-a bucurat de prezenţa faimosului moştenitor, ceea ce i-a hotărât pe analişti să constate că noul cârmaci nu a mai fost, de fapt, văzut în public de aproape trei luni. Un suspans de zile mari s-a instalat la Phenian pe această spinoasă temă. Experţii în probleme coreene afirmă că toată povestea este un scenariu menit să încordeze gratuit nervii cancelariilor occidentale...

Buturuga mică

Un soldat israelian de 19 ani a fost răpit de către integriştii palestinieni. Imediat premierul Rabin a sistat negocierile de la Cairo cu OEP şi l-a rechemat la Ierusalim pe generalul Rotschild, care conducea delegaţia israeliană. Totodată, s-a organizat o şedinţă extraordinară de guvern, care a anunţat măsuri coercitive. Îngheţul dialogului care trebuia să ducă la finalizarea problemei autonomiei are loc în contextul în care secretarul de stat american Christopher forţează porţile Damascului pentru a declanşa o pace siriano-israeliană. Este de remarcat că ori de câte ori Israelul şi OEP se apropie de un nou tronson al normalizării, apare câte o buturugă mică şi rea care încearcă să dărâme carul înţelegerii.

Carnaval în nisip

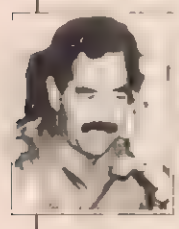

Mişcările de trupe din Irak au stârnit o furtună mediatică internaţională de calibru maxim. Presa şi televiziunea americană şi apoi toate celelalte au produs o emoţie internaţională enormă, viguros susţinută de deplasările de trupe americane în zonă. O forţă mondială comparabilă cu cea organizată în urmă cu patru ani s-a pus în mişcare degeaba. Războiul nu a izbucnit, Kuweitul nu a fost ocupat, Bagdadul nu a câştigat nimic, dar, fapt notabil, Irakul a cerut... Chinei să „monitorizeze" situaţia, adică joaca buclucaşă a trupelor sale naţionale în interiorul graniţelor recunoscute de toată lumea. Instructiv...

RADU BUDEANU ■

Geometrie variabilă

Ghici cine intră în Europa?

Sfârşitul războiului rece nu este consfinţit ca atare în nici un document. Nu există un tratat care să marcheze începutul „păcii reci". Şi totuşi evenimentele care au marcat sfârşitul blocului sovietic au creat forfotă mare în cancelariile lumii, iar computerele strategilor au înmagazinat datele privind geografia exactă, pentru secolul următor, în Europa

Continentul răvăşit de două războaie mondiale şi de un război ideologic de 50 de ani îşi croieşte viitorul, dar liniile de demarcaţie ale viitoarei sale hărţi s-au tras şi încă se mai trag între marile puteri.

Nu se ştie nici astăzi foarte limpede cine şi când va hotărî aderarea noilor candidate la Uniunea Europeană şi la NATO. Criteriile există însă şi ele ţin seama de priorităţile Europei. În orice caz, la ora actuală se desenează un tablou destul de dinamic. Uniunea Europeană, ea însăşi, dacă este să ne luăm după propunerea germană, ar urma să aibă un „nucleu tare" format din Germania, Franţa, Benelux, care să joace rolul de locomotivă a integrării. Celelalte ţări membre urmează să facă eforturi pentru a atinge nivelul de integrare al acestor state „din prima linie". Problema mai spinoasă începe însă cu lista celor care urmează să fie acceptaţi în rândul comunităţii. După Suedia, Finlanda, Austria şi Norvegia stă la coadă în acelaşi scop un pluton de mai multe ţări. Turcia, Malta şi Cipru au deja vechime în aşteptare. Din grupul ţărilor central şi est-europene care şi-au manifestat dorinţa de a accede în clubul select al Europei, preferate sunt, se pare, Polonia, Ungaria, Cehia. Dintr-un al doilea sau poate al treilea eşalon ar face parte şi România, alături de Slovacia, Bulgaria şi câteva dintre republicile ex-iugoslave. Cam aceeaşi listă a preferinţelor se află şi în seifurile NATO.

Pe de altă parte, deşi personalităţile cele mai competente din SUA şi Europa occidentală repetă că nu vor o nouă Europă divizată, pesimiştii afirmă că Rusia - care şi-a luat deja partea leului, obţinând de fapt permisiunea de a interveni în zona fostului imperiu sovietic, în virtutea unor „drepturi speciale" care ar ţine de interesele ei vitale - ar putea să-şi extindă umbra „protectoare" măcar asupra unei părţi din vechea sa sferă de influenţă.

Oricum, viziunea unei Europe „libere şi integrale", care începuse să se configureze în euforia de după 1989, a început să se întunece datorită tristei şi traumatizantei experienţe din ex-Iugoslavia. Deşi conflictul acesta a fost circumscris în zona fostului spaţiu iugoslav, ideea unei securităţi colective pan-europene s-a dezumflat ca un balon. Iar Parteneriatul pentru pace este perceput în multe capitale europene ca un surogat al unor garanţii ferme de securitate pentru Europa post-comunistă. Deşi Europa nu mai e împărţită în două blocuri rigide, ea este încă fragmentată. De felul în care majordomii marii case europene vor anunţa ordinea de intrare a oaspeţilor săi, va depinde menţinerea sau risipirea suspiciunilor privind profilul viitor al continentului.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Constituită pe vremea URSS

CSCE TRAGE SĂ MOARĂ

La Budapesta se desfăşoară în aceste zile, până la începutul lunii decembrie, o reuniune la nivel de ambasadori a Conferinţei pentru Securitate şi Cooperare în Europa. *Ea ar urma să pregătească terenul pentru viitoarea reuniune la nivel înalt, care ar trebui să aibă loc tot în capitala ungară, la 5 şi 6 decembrie.*

Foarte mulţi experţi au început deja să cânte prohodul CSCE. Un diplomat occidental, citat de France Presse, declara de curând că acest organism „nu numai că este criticat, dar, mai rău decât atât, este ignorat de public". Adevărul este că la cinci ani de la căderea Zidului Berlinului când mulţi credeau că într-o Europă unită CSCE ar putea fi forul cel mai potrivit pentru prevenirea conflictelor şi asigurarea respectării drepturilor omului, prea puţini sunt cei care mai cred în acest destin. În orice caz, în momentul în care Consiliul Europei a devenit un for cu vocaţie democratică, Uniunea Europeană, ţinta spre care tânjesc acum şi fostele ţări comuniste, iar NATO, viitoarea umbrelă protectoare, CSCE practic nu şi-ar mai avea locul. Mai ales că, aşa cum a demonstrat experienţa iugoslavă, acest for s-a împotmolit în propriile limite şi n-a putut să întreprindă mai nimic pentru prevenirea sau oprirea acestui conflict. Ca şi a altora din Moldova sau Nagorno Karabah, în care de asemenea s-a implicat.

În aceste condiţii, un eşec - de altfel previzibil - al CSCE la Budapesta pur şi simplu va înmormânta acest organism, care a avut un mare rol în anii 70 - '80 când a avut loc un mic dezgheţ în relaţiile Est-Vest pregătind terenul pentru evoluţiile ulterioare de pe continent. Se consideră că asemenea mişcări de nealiniere, care, în condiţiile destrămării blocurilor militare, practic nu îşi mai are rostul, şi CSCE ar putea să dispară, atribuţiile sale putând fi preluate de alte organisme cu vocaţie continentală, care pot fi mai eficiente. Rămânând acum fără o structură organizatorică şi funcţionând doar prin unele reuniuni plate în care aproape nimic nu se mai întâmplă, CSCE agonizează.

ŞTEFAN NICOLAE ■

EUROPA de la Vest la Est

Cu ochii pe noi ca pe butelie

Cu toate că preşedintele Iliescu s-a deplasat personal la Strasbourg (unii spun că tocmai de aceea!), România va rămâne în continuare monitorizată (adică observată, supravegheată) de către Consiliul Europei, întrucât nu şi-a îndeplinit o parte din angajamentele asumate prin acordul de aderare. Bucureştiul va rămâne astfel singura capitală est sau central-europeană asupra căreia se va exercita regimul de carantină impus de Consiliul Europei noilor pretendente. Această reticenţă a instanţelor europene este de aşteptat să producă şi o serie de consecinţe în plan economic: reducerea investiţiilor, blocarea unor intenţii de cooperare ale Occidentului cu ţara noastră. Prin concluziile raportului König-Janssen, s-a dovedit că în pofida strădaniilor de a fi vopsit gardul, înăuntru tot s-a zărit leopardul!

„Ramura" CSI cu felicitări

Până una-alta Europa îşi vede de treburile ei. Astfel, la Budapesta are loc în aceste zile un adevărat meci „care pe care" între CSCE şi Rusia. Aşa cum a anunţat încă de la tribuna ONU liderul rus Boris Elţîn, Moscova pretinde dreptul de a-şi păstra zona sa de influenţă în fostul spaţiu sovietic. CSCE, despre care se crede că ori se va restructura, ori îşi va da duhul, nu doreşte însă să dea binecuvântare acestor intenţii ale Kremlinului, pentru a nu-şi trăda vocaţia pe care a avut-o. Pentru a tăia nodul gordian, Andrei Kozîrev, ministrul de externe rus, ar fi propus nici mai mult, nici mai puţin decât ca CSI să fie recunoscută ca o... „ramură regională" a CSCE! Aceasta ar însemna ca organismul paneuropean să închidă ochii atunci când Moscova va iniţia misiuni „preventive" sau „de pace", aşa cum a făcut în Moldova, Cecenia, Gruzia, Letonia, Tadjikistan sau Nagorno Karabah. Ba chiar să mai primească şi felicitări.

Vranitzky la şcoală

Succesul Partidului Liberal de dreapta în Austria a scos în evidenţă consecinţele pe care le poate avea o politică nepopulară în ţări conduse până acum de partide social-democrate sau liberale, care au dezamăgit aşteptările electoratului. Cam în acelaşi fel s-ar explica după unii şi succesul partidului Forza Italia, al lui Berlusconi, sau revirimentul dreptei cam peste tot în Europa. Oricum, în Austria se pare că misiunea de a forma guvernul va reveni tot cancelarului Vranitzky, care s-ar putea să nu uite lecţia primită.

Khol ia caimacul

La ora când revista noastră va apărea pe piaţă se va şti probabil care a fost deznodământul alegerilor din Germania, unde mai mult ca sigur nu se va repeta situaţia din Austria. Ba din contră, cancelarul Helmut Kohl şi Uniunea Creştin Democrată erau dați favoriți, putând să ia caimacul acestui serviciu tocmai datorită politicii încununate de succes în plan economic şi social. Aceasta în pofida criticilor care i s-au adus guvernului federal pentru costul mare al modernizării landurilor din est, adică a fostei RDG.

ŞTEFAN NICOLAE ■

TV Satelit

Duminică 23

TVR 1	TVR 2
8.00 Bună dimineața! 9.00 Calendar 9.10 Abracadabra 10.00 Fantastica familie Mellop. Ep.6 10.30 Lumină din lumină 11.30 Viața merită 13.00 Roata vieții Din cântecele Mamei. Dragomiroiu 13.30 Atlas 14.00 Actualități 14.10 Poșta TV 14.20 Video-magazin Fotbal: Liga a II-a națională FC Argeș - Dacia Pitești. Rapid (București) - [illegible] 17.50 [illegible] 18.45 [illegible] 19.15 [illegible] 20.00 [illegible] 20.40 [illegible] 22.15 Tragerea Loto special 6 49 și concurs pronosport 22.25 Avanpremiera 22.35 Arhitectură și peisaj 23.35 Actualități 23.55 A[illegible] noapte 0.10 Pe ultima sută de metri	8.00 5x2 Magazin duminical (TVR Iași) 13.00 Dr. Quinn (r) 14.00 Actualități 14.10 Film artistic „Trenul de aur” (România/Polonia 1987) 16.30 Film serial „Succesoarea” (Brazilia) 17.00 Serata TV 19.30 Descoperirea planetei 20.00 Actualități 20.30 Divertisment muzical 21.00 TVM Mesager 21.30 Sport Studio 22.00 Poesis Ioan Vieru 22.15 La puterea a doua 23.00 Santa Barbara (SUA Ep 32) 23.45 Festivalul național de muzică

SAT 1	RAI UNO	DSF	RTL
7.00 Desene animate 10.35 Tarzan (s) 11.05 Zorro (s) 11.30 Games World 12.00 Superiii 14.00 Din culisele filmului „Regele” 14.10 Black (s) 14.40 Materia din care sunt făcuți eroii (f. SUA 83) 18.15 Baywatch (s) 19.15 Roata norocului 20.15 SAT1 - Fotbal 21.15 Regele și criminalii trebuie să moară (f. pilot) 23.10 Talkshow 1.00 Astfel văzut 1.05 Funny Money	7.45 Lumea lui Quark (do) 9.00 Copacul albastru 9.30 Banda lui Zecchino (d.a.) 10.40 Cuvântul și viața 10.55 Sfânta liturghie 13.20 Linia verde (rep.) 14.30 Știri 15.00 Duminică împreună (show) 17.50 Sport 19.20 Magazin fotbalistic 21.00 Știri 21.40 Film 23.25 Duminica sportivă 1.15 Unu plus unu (var.) 1.25 Sanremo 2.15 Băiețiii vânătători (s) 4.40 Formula 2 (show)	9.00 Grand Prix - vâsle 9.30 Viața sălbatică 10.30 Lumea fascinantă a sportului 11.00 Trucuri 12.00 Stunts 12.45 Clasici sportului 13.00 Normal 13.30 Magazin de călătorie 14.00 Sport cu motor 15.00 Golf 18.30 Dans 20.30 Gimnastică artistică 21.15 Hattrick 22.15 Fotbal italian 23.00 Reportaj 23.15 Fotbal italian 0.00 Box (profes.) 1.00 Biliard	6.30 Desene animate 10.30 Power Ranger 10.55 Bună dimineața duminică 11.00 Fulgerul r. 12.00 Înapoi în trecut (s) 14.00 Major Dad (s) 14.30 Operațiunea Petticoat 15.00 Escadrila Pacificului 214 16.00 Disney World 18.10 Doi supertipi în Miami (SUA 93) 20.10 Trei pentru [illegible] 21.15 City Slickers Metropolis (SUA 91) 0.30 Playboy Late Night

EUROSPORT	PRO 7	CANALE 5	MTV
9.30 Aerobic 10.00 Tenis. Turneul ATP Indoor (r) 12.00 Box 13.00 Motociclism: MP al Spaniei (d) 15.00 Tenis. Turneul ATP Indoor (d) 17.00 Ciclism: Openul de la Bercy (d) 19.30 Ciclism: CM Indoor 20.30 Golf 21.30 Tenis Turneul ATP Indoor (r) 23.00 Fotbal brazilian 1.00 Motociclism (r) 2.00 Tenis: magazin ATP	8.30 Desene animate 13.10 Fermecătoarea Jeannie 13.40 Gospodărie bărbătească 14.10 Pe drum cu Malcolm Douglas 15.10 Vinovat este Rio (SUA '83) 17.05 Highway Chaos (SUA 80) 19.00 Matlock (s) 20.00 Superman (s) 21.15 Pappa Ante Portas (f.G. '90) 22.55 River cafe 0.00 48 de ore (SUA '82) 2.05 „2 contra 2” 2.35 Din culisele filmului „Speed”	7.30 Știri 10.00 Skippi (s) 11.30 Film 13.00 Simpsonii (s) 13.30 Superclasament (show) 14.45 Plimbare pe mare (show) 17.45 MacGyver (r) 18.15 Film 20.00 Casa Vianello (s) 21.00 Știri 21.30 Film 23.30 Film 1.15 Film 3.30 Cei cinci de la etajul 5 (s) 4.30 Bunicul Felice (r) 5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r) 6.30 Arca lui Noe (do)	9.00 Weekend cu Led Zeppelin 10.30 Robert Plant la Montreux 12.00 Marele ecran 12.30 Topul 20 european 14.30 Prima apariție 15.00 Sport la MTV 15.30 Weekend cu Led Zeppelin 17.30 Robert Plant & Jimmy Page 19.00 Lumea reală 20.00 Topul 20 amercan 22.00 120 de minute 0.00 Beavis & Butt-head 0.30 Headbanger's Ball 3.00 VJ Hugo 4.00 Video - clipuri

un radio actual FM 94,2 MHz RADIO TOTAL

Pentru dv. la telefoanele:

637.37.90;
637.56.45

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFSAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIȚOAIA
Marți
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ TALK-SHOW CU CORNEL NISTORESCU
Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SIMȚ ENORM ȘI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN BENDIUWSKI
Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIȚI ÎNTREPRINZĂTORI TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORU
Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-04.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ȘI MUZICĂ CU ANDREI PARTOȘ
Sâmbătă 22.00-24.00 – FLASH-BACK - muzica anilor '60-'70 cu Radu Oltațu
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Ceaikovski - dialoguri în direct pe teme muzicale

Autumnală

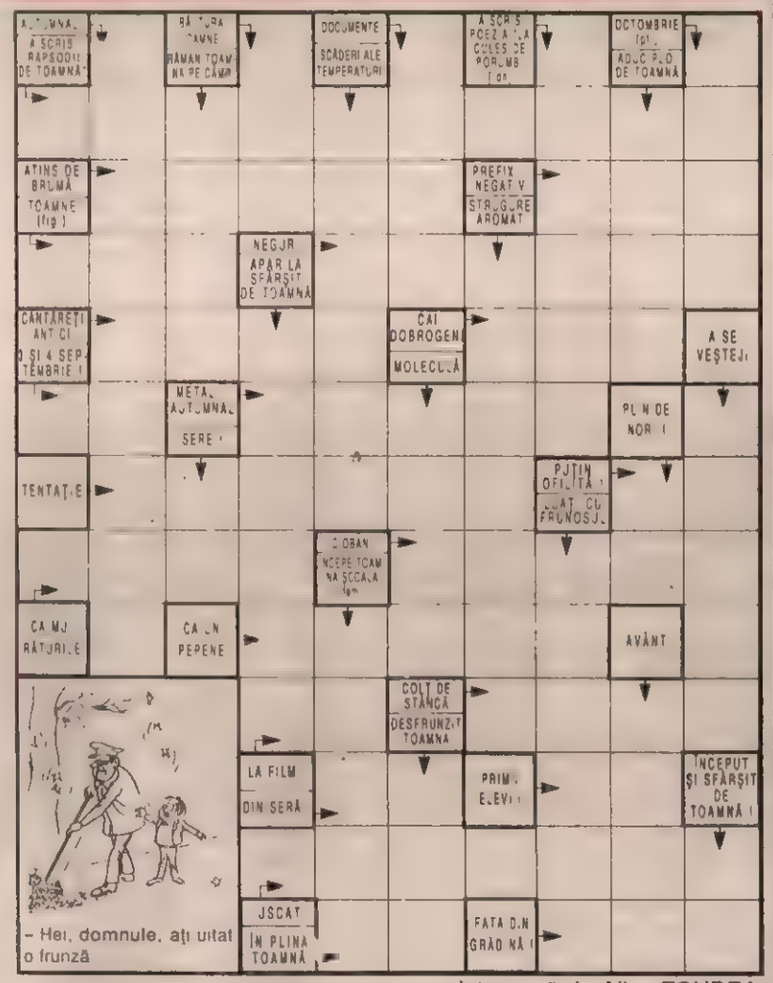

– Hei, domnule, ați uitat o frunză

Integramă de Alina ZGUBEA

TELEMANIA

RAYMOND LUCA

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

„Ca om politic, sunt deosebit de nemulțumit de maniera în care redacțiile informative prezintă principalele evenimente politice. Exemple sunt numeroase. Momentul sosirii Regelui a fost unul din exemplele de subordonare a televiziunii române față de instituția prezidențială și guvernamentală. Dar nu este singurul și poate că nu este cel mai important exemplu. Cele mai catastrofale emisiuni în acest domeniu sunt cele legate de viața Parlamentului, în care sunt înfățișate foarte sumar și foarte simplist dezbaterile de substanță care au loc în Parlament. Aș spune că într-un mod inconștient sau, ceea ce ar fi mai grav să fi fost și conștient, instituția parlamentară este atacată nu numai de televiziune, în general de mass media, și asta este un lucru foarte grav! Pentru că ar trebui să se știe că Parlamentul este cea mai fidelă reprezentare a națiunii și dacă cineva atacă Parlamentul trebuie să se gândească, că, în fond, atacă pe fiecare cetățean din această țară, indiferent de opiniile sale politice.

O altă emisiune care mă deranjează deosebit de mult este studioul economic care prezintă într-un mod denaturat realitățile economice, creează opinii economice care țin de o mentalitate trecută, oferă spații foarte largi în emisiunile sale reprezentanților guvernului. Ultimul exemplu este cel privitor la programul de privatizare în masă, în care reprezentanții guvernului au avut la dispoziție ore în șir pentru a demonstra o *ineptie*, iar în momentul în care, la cererea noastră, s-a hotărât editarea unei emisiuni în care să fie invitați și reprezentanți ai Opoziției, acest lucru s-a făcut într-un fel de ghiveci în care, evident, invitând și de o parte și de cealaltă într-un spațiu temporal foarte mic, totul s-a redus la niște strigături și nu la o prezentare coerentă a soluțiilor alternative ale Opoziției. În alte emisiuni ale aceluiași studio economic am constat că există o predilecție pentru atacul împotriva proprietății private, împotriva inițiativei particulare!

Ca cetățean, prefer să urmăresc programele televiziunilor străine care oferă, din acest punct de vedere, mult mai multe satisfacții, sunt mai dinamice, mai amuzante. Televiziunea română prezintă foarte multe emisiuni terne, fără prea multă imaginație! Din păcate, Televiziunea română are o difuzare largă, mai ales în lumea satelor și acolo sigur că efectul nociv pe care îl are, politic, economic și cetățenesc, este greu de contracarat!" (M.G.)

TV Satelit

Luni 17

TVR 1

13.00 Interferenţe
14.00 Actualităţi
14.10 TVR Iaşi
Note, ştiri şi reportaje din Moldova
14.50 TVR Cluj-Napoca
15.30 Film serial documentar BBC
16.00 Actualităţi
16.10 Avanpremieră TV
16.25 Turism şi agroturism
17.00 Emisiune în limba maghiară
18.30 Desene animate „Candy Candy"
19.00 De luni până luni
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi meteo, sport
20.45 Teatru TV
22.35 Transfocator
23.05 MTV mari hituri
23.30 Actualităţi
23.50 Cultura în lume
0.20 Repriza a treia

TVR 2

14.00 Actualităţi
14.10 Politica între ideal şi real
14.40 Teme literare - teme muzicale
15.10 Videoclipuri
15.30 Atlas
16.00 Desene animate „Candy Candy"
16.30 Succesoarea (s)
17.00 În direct economia TIB 94
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 În faţa dv
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Între da şi nu
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Caleidoscop satelit (CFI)
0.00 Jazz club

radio CONTACT

SAT 1

6.30 Seriale, d.a., sport (r)
11.30 Vecinii (s). „Om de cuvânt"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
14.30 Love Boat (s). „Câţeii"
15.30 Superboy (s). „A fi uman" (1)
16.00 Star Trek (s. SF) „Menajeria" (l)
16.55 MacGyver (s. a) „Ţintă vie"
18.00 Să nscăm (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Ştiri sport meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Anna Maria (s)
22.15 În căutarea celor dispăruţi
23.10 Cine a câştigat alegerile
0.00 De vorbă cu Walter Jens
0.30 Star Trek (s/r)
1.40 MacGyver (s. a/r)
2.30 Baywatch (s/r)
3.20 Experienţă amară (fir)
5.05 Retragerea ruşilor din Germania (do)
5.20 24 de ore (rep./r)

RAI UNO

7.00 Ştiri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.05 Film
12.00 TG UNO - ştiri
12.40 Dimineaţa verde (mag.)
13.30 TG UNO - ştiri
13.35 Doamna în galben (s)
15.00 Prisma (actualităţi teatrale)
15.50 7 zile în parlament
16.20 D a
18.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
21.00 TG UNO - ştiri
21.30 Sport
21.40 Film
23.40 Film
1.25 Azi în Parlament
1.35 A şti (mag.)
2.05 Doc Music Club
3.10 Arte şi meseni (do)
3.45 Concert de noapte
4.45 Formula 2 (show)

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa România!
10.00 Tom & Jerry (d. a)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.15 Desene animate
18.40 Reporter TELE 7 abc „Placa turnantă"
19.10 Clip VIVA
19.15 Istoria business-ului american (do 6)
19.45 Ştiri
20.00 Casa din prene (s. ep. 46)
20.50 Clip VIVA
21.00 Cheshunea zilei
21.45 Vegas (s. ep. 13)
22.35 Mitică
22.40 Malaica
23.20 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

RTL

6.30 Seriale
10.05 Kojak (s). „18 ore de frică"
11.00 Frumos şi bogat (s)
11.30 Vremea dorinţei (s)
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea e o crimă (s)
16.00 Jona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Jeopardy! (c. s.)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos şi bogat (s)
19.30 Exploziv - telegrafic
19.45 Ştiri sport meteo
20.10 Exploziv - magazin
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Şcoala noastră-i cea mai bună (s)
22.15 Sonntag & Partner (s)
23.15 Exploziv - tema săptămânii
0.00 Magazin cultural
0.20 T. Gottschalk Night Show
1.30 Reluări

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Golf Toyota World Match Play Championship finala (r)
12.00 Tenis de masă Finala Cupei Mondiale pe echipe (r)
13.00 Auto Trofeul FIA pt maşini de serie - Donington (r)
14.00 Auto MP de Formula 1 al Europei de la Jerez (r)
15.00 Auto CE de camioane (r)
15.30 Tenis Finala turneului ATP Seiko de la Tokio (r)
17.30 Auto Nascar Series
18.30 Fotbal Liga braziliană
20.30 Buletin de ştiri 1
21.00 Lumea vitezei. Magazinul sporturilor cu motor
22.00 Auto Nascar Series (r)
23.00 Box Meciuri internaţionale
0.00 Fotbal Eurogolun
1.00 Golf Magazin PGA
2.30 Buletin de ştiri 2

PRO 7

6.35 La drum cu M Douglas (do/r)
7.20 Compania a treia (s/r)
7.45 Desene animate
12.35 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s)
14.00 Îngeri lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer talkshow!
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s)
18.00 Desene animate
19.25 Duren în creştere (s)
19.55 Alf (s. co)
20.25 Clasa a-ntâ Mr Cooper! (s)
21.15 Dosarele X (s.
22.15 New York Cops (s)
23.15 Magazinul de luni
0.15 Vinovat şi nevinovat (f p. SUA 1989
2.05 Renegade (s. a/r)
3.10 Arabella Kiesbauer (r
4.10 Superman (s/r
5.05 O agentă inimoasă (s/r,

CANALE 5

7.30 Ştiri
10.00 Arnold (s.
10.30 Film
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG 5 - ştiri
14.25 Cotidiene
14.40 Beautiful (s.
15.05 Complot în familie show)
16.20 Agenţia matrimonială mag.)
16.30 Opt sub un acoperiş (s. co
17.00 Bim Bum Bam (d. a
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, preţul e corect cs.
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG 5 - ştiri
21.30 Film
23.30 Casa Vianello (s)
0.00 Show ul lui M Costanzo
1.00 TG 5 - ştiri
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Film
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică techno cu Eric
10.00 VJ Ingo
13.00 Muzică soul cu Lisa Anson
14.00 Man hitun cu Pip Dann
15.00 Mixul după amiezii cu Ennco
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăţi cinematografice
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV. Topul telespectatorilor cu Ennco
19.00 Topul OK cu Lisa Anson
21.00 Man hitun cu Pip Dann
21.30 Rockumentar Led Zeppelin
22.00 Robert Plant şi Jimmy Page la MTV!
23.00 Lumea reală (3,
23.30 Beavis & Butt-head (d. a)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.15 Noutăţi cinematografice (r)
0.45 3 din 1
2.00 Sfârşitul? cu Davina
3.00 VJ Ingo

RADIO Flash CONTACT

■ Procesul care i opunea pe **The Cure** ex-membrului lor **Lol Tolhurst** pe motive de alcoolism (în principal) s-a soldat în final în detrimentul celui din urmă, ceea ce îl va costa 1,5 milioane $. Despre activitatea grupului The Cure trebuie menţionat că se află deja în studio de la începutul acestei luni, pentru a da un succesor albumului **Wish**, ultimul pe care l-au realizat.

■ Abia refăcut, după procesul contra firmei sale de discuri Sony, pe care l-a pierdut din păcate, **George Michael** şi-a reluat lucrul preferat - muzica. Se află în studio, unde produce „Trojan Souls", un album pe care vor apărea Elton John, Seal şi Bryan Ferry. George nu va cânta, respectând astfel una din consecinţele pe care le implică dezacordul său cu Sony.

TV Satelit

Sâmbătă 22

TVR 1

7.00 Bună dimineaţa de la Iaşi!
8.00 Bună dimineaţa de la Cluj-Napoca!
9.00 Calendar
9.10 Acasă la mama Jo
10.00 Eu şi McGee (SUA) Ep 3
10.30 Pas cu pas. Emisiune de ştiinţă şi cultură generală
11.30 Vârstele peliculei
12.30 Alfa şi Omega pentru morala noastră cea de toate zilele
13.10 1001 audiţii
14.00 Actualităţi
14.10 Ora 25 - Tranzit TV Senate artistice. Serviciul secret şi Beverly Hills 90210
19.15 Teleenciclopedia
20.00 Actualităţi meteo
20.35 Mancuso de la FBI (SUA Ep 14
21.30 Concursul de creaţie şi interpretare a romanţei româneşti. Cinzatema de Aur. Transmisiune directă
22.30 Săptămâna sportivă
23.00 MTV Euro Top 20
23.30 Actualităţi
23.50 Film serial Maddie şi David (SUA cu Cybill Shepherd, Bruce Willis
0.45 Concursul de creaţie şi interpretare a romanţei româneşti. Cinzatema de Aur

TVR 2

8.00 Intalnirea de sâmbătă (TVR Cluj-Napoca)
13.00 Est Meridian magazin de sfârşit de săptămână (TVR Iaşi)
15.00 Desene animate
16.30 Film serial Succesoarea (Brazilia)
17.00 Hyperion Revistă literară în imagini
18.00 Tradiţii
18.30 Convieţuiri
19.30 Panaş pe campion. Emisiune-concurs
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Memento cultural
22.00 Santa Barbara (SUA) Ep 31
22.45 Interferenţe (r)
23.45 Jazz magazin

CONTACT
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
BUCUREŞTI 98,1 FM
TIMIŞOARA 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

SAT 1

7.20 Desene animate
12.05 Eu sunt tu (r)
13.55 Ţapul ispăşitor (Germ. '58)
15.40 Geamănul (Fr. '84)
17.30 Riscă ceva!
18.00 Mergi pe tot!
19.00 SAT 1 - Fotbal
20.30 Roata norocului
21.15 Călătorie în Pădurea Neagră (Germ. '62)
22.50 Un münchenez în cer (Germ. '62)
23.00 Karl Dall şi invitaţii săi
0.00 Virginia, sedusă din dragoste (Fr. '90)
1.30 Viaţa destrănată a marchizului de Sade (r)

RAI UNO

8.00 Banda lui Zecchino (d. a.)
10.00 Copacul albastru
11.00 Film
12.25 Show
13.50 Luna albastră
16.00 7 zile în Parlament
16.30 Prietenul de lemn
17.00 Ţechinul de aur (show)
19.40 Mai sănătoşi, mai frumoşi (mag.)
20.35 Cuvântul şi viaţa
21.00 Ştiri
21.40 Panem (show)
1.10 Întâlnire la cinema
1.20 Unu plus unu (var.)
3.25 Drumuri în memorie
3.35 Film

DSF

9.30 Reportaj
10.15 Sport container
10.30 Lumea fascinantă a sportului
11.00 Dag Racing
12.00 Trans World Sport
13.00 Hattrick
13.45 Clasicii sportului
14.00 Sport cu motor (mag.)
15.00 Maşini de vis
15.55 Tenis (Live)
20.00 Gimnastică artistică
21.55 Hattrick (Live)
23.50 Ama Camel Supercross
0.45 Wrestling
1.30 Sport cu motor - magazin
2.30 Best direct

RTL

6.20 Desene animate
12.30 X-Men
13.00 Power Rangers
13.25 Toţi o plac pe Julia (s)
13.50 Major Dad
14.20 Prinţul din Bel-Air
14.50 Casa plină (s)
15.20 O familie puternică
15.50 Knight Rider (s)
16.45 Echipa A (s)
17.45 Beverly Hills
18.45 Melrose Place (s)
20.10 Mini-Play - Back-show
21.15 Zboară cu Air (c.s.)
23.00 Pohm?
0.00 Gottschalk-show
0.50 Sâmbătă noaptea la RTL

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Tenis. Turneul ATP Indoor de la Viena
12.00 Wrestling WWF
13.00 Box
14.00 Automobilism germană: retrospectiva sezonului
15.00 Tenis. Turneul ATP Indoor de la Viena (d)
19.30 Ciclism. CM Indoor
20.30 Golf
21.30 Ciclism. Openul de la Bercy (d)
0.30 Box
2.00 Sportun cu motor (mag.)

PRO 7

10.40 Beetle Juice - un spirit ieşit din comun
11.35 Aventurile lui Tiny Toon
12.00 Familia Flinstone
12.30 Batman
13.30 Din culisele filmului „Speed"
14.30 Starsky & Hutch
15.00 Prima staţie - Planeta Pământ (SUA 80)
16.40 Actiunea Capricorn
19.00 Crossroads (s)
20.00 Inspectorul de poliţie (s)
21.15 Police Academy
23.10 Harry cel murdar
1.10 Război murdar (SUA '88)

CANALE 5

7.30 Ştiri
10.00 Film
11.50 Un doctor zăpăcit (s)
12.50 Forum (mag.)
14.00 Ştiri
14.25 Cotidiene
14.30 Prieteni (mag.)
16.25 Avanpremieră
17.00 Bim Bum Bam
18.00 MacGyver (s)
19.00 OK, preţul e just!
20.00 Casa Vianello (s)
21.00 Ştiri
21.30 Film
0.00 Dosarele X (s)
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Avanpremieră (r)
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (s)

MTV

9.00 Weekend cu Led Zeppelin
10.30 Topul „Cele mai cerute
11.30 Zig & Zag Show
12.00 Marele ecran
12.30 Topul britanic
14.30 Prima apariţie la MTV
15.00 Weekend cu Led Zeppelin
18.00 Muzică de dans
19.00 Marele ecran
20.00 Topul 20 european
22.00 Robert Plant & Jimmy Page
23.00 Muzică soul
0.00 Prima apariţie
0.30 Zig & Zag Show
3.00 Topul „Cele mai cerute"

Bridge

Premiul: „J. Charles SOLOMON" acordat în 1994 de International Bridge Press Association pentru cel mai bun joc de levată.
JUCĂTOR: HERVÉ MOUIEL - Franţa
JURNALIST: Jean-Paul MEYER - Franţa

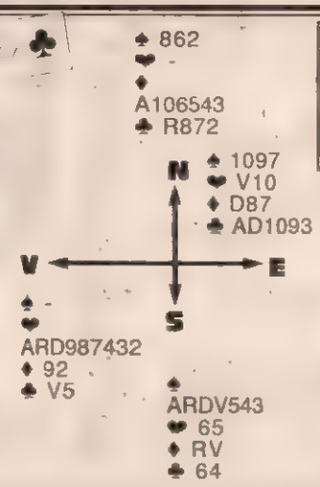

LICITAŢIA

S	V	N	E
MOUIEL	ROMBAUT	LEVY	BOUSCAREL
1♠	5♠	pas	pas
5♥	pas	6♠	pas...

Vést a atacat As de cupă. MOUIEL a tăiat pe masă şi a jucat la levata a doua, mic de caro pentru Valetul din mână rămas major. Inspiraţie? Da = 1%. Restul de 99% reprezintă concluzile care rezultă din licitaţie şi anume:
- Faptul că şlemul nu a fost contrat îl îndreptăţeşte pe declarant să presupună că aşi lipsă sunt împărţiţi deci Asul de treflă se găseşte mai probabil la Est
- De asemenea, sunt mai mari şansele ca Dama de caro să se găsească la partenerul celui care a făcut o licitaţie de baraj, deci tot la Est

Mouiel a continuat tăind ultima cupă pe masă şi apoi a încasat toate atuurile păstrând pe masă A, 10 de caro şi Riga singleton de treflă. În final de trei cărţi jucătorul din Est nu poate renunţa la garda de caro şi ca urmare, va rămâne şi el cu singleton de treflă, în speţă Asu

Campionul francez nu a greşit el a deblocat Riga de caro şi a continuat treflă. Estul va câştiga cu Asul, dar nu poate returna altceva decât caro pentru Asul meseiş acest amb tios şlem a fost realizat

ALT CAPONE

TV Satelit

Vineri 21

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Calendar
10.20 Desene animate
10.45 Cucurbeu
11.45 MTV Noutăți muzicale
12.15 Mala Mujer (s)
13.05 1001 audiții
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
15.45 Muzică populară
16.15 Actualități
16.25 Din lumea oamenilor
16.45 Pompierii vă informează
17.00 Emisiune în limba germană
18.00 Pro Patria
19.00 Casa Eliott (s.ep. 6)
20.00 Actualități, meteo, sport
20.45 Tezaur folcloric
21.25 Film
23.25 Viața parlamentară
23.50 Actualități
0.05 Refrenele iubirii
0.30 MTV Euro Top 20
1.00 Cinematograful de noapte

TVR 2

7.00 TVR Cluj - Napoca
8.00 Matinal jazz
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Video satelit
11.30 Desene animate
12.00 Simpozion (r)
12.45 Videoclipuri
13.00 Ecranul (r)
14.10 Varietăți internaționale
15.00 Arena
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Bursa invenților
18.00 Videoclipuri
18.10 Mala Mujer (s)
19.00 Concert simfonic
21.00 TVM Mesager
21.30 Oameni care au fost
22.00 TV5 Europe
22.30 Muzica e viața mea
23.00 Film
0.15 Videoclipuri

radio CONTACT

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
9.30 Știri și analize economice
10.00 Reluări
11.30 Vecina (s) „Panul"
12.00 Umbrele pasiunii (s): „Fiona"
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s)
15.30 Superboy (s.a)
16.00 Star Trek (s.SF): „Concediu"
16.55 MacGyver (s.a) „Bomba"
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Vice Versa rico SUA '88)
23.00 Rai fotbal Bundesliga 10
0.00 No sports (show
1.00 Marchizul de Sade (r.e. SUA/Germ. '69,
2.35 Hoție în încurcătură (c.p. Italia 1985
4.20 Star Trek (s.SF/r)
5.10 Reluări

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Triatlon Cupa Mondială ITU et 9, San Sebastian
11.00 Eurofun Ciclism montan Roc d'Azur Franța
12.00 Tenis Magazin ATP (Tokio Tel Aviv Bolzano,
12.30 Snooker Trucuri
13.00 Fotbal Rezumat din Cupele Europene
15.00 Tenis Turneul ATP de la Viena sferturi de finală (d)
19.30 Magazinul internațional a sporturilor cu motor
20.30 Buletin de știri 1
21.00 Darts CE pe echipe la săgeți electronice
22.00 Box Meciuri internaționale
0.00 Wrestling Campionatul profesionist WWF al SUA
1.00 Moto CM de Superbikes, et 8 MP de la Assen (r)
2.00 Buletin de știri 2

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.05 Film
12.40 Dimineața verde (mag.)
13.30 TG UNO - știri
13.35 Doamna în galben (s)
14.30 TG UNO - știri
15.00 Weekend (mag.)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a.
18.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătore în timp (s SF
21.00 TG UNO știri
21.40 Vieșparul (show)
0.10 Luna sloastră (mag.)
0.15 Unu plus unu (show)
0.25 Film
2.10 A și
2.40 Doc Music Club
3.40 Concert de noapte
4.40 Unde stă Zaza (var.)

PRO 7

7.45 Desene animate
9.05 Familia Walton (s)
10.00 Mica noastră fermă (s./r.)
11.00 Răzbunătorul din Casanare (f.a. SUA 51) cu A. Quinn, John Derek
12.35 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s.p)
14.00 Îngerii lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s.co)
18.00 Desene animate
19.25 Durere în creștere (s.co)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Roseanne (s)
21.15 Traffic School (co SUA 1988) cu J. Muray, J. Tilly
22.55 Renegade (s.a)
0.00 Black Cat (f.Hong Kong '91)
1.50 Dulci păcate
2.50 Reluări

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 D.a.
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.20 Desene animate
18.45 Cutia muzicală ABC
19.15 Istoria business-ului american (do ep 10)
19.45 Știri,
20.00 Casa din prerie (s.ep 45)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea săptămânii - em de Mihai Tatulic
21.45 Vegas (s ep 18,
22.35 Mareele premiu VOX-TELE 7
23.35 Cartea de citire
23.40 Starun pentru totdeauna Preluare Worldnet și Deutsche Welle

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Show-ul lui M Costanzo
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG 5 -știri
14.25 Cotidiene de V Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.30 Agenția matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d.a)
18.00 MacGyver (s.p)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG 5- știri
21.30 Film
23.30 Film
0.10 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.00 Chioșcul de ziare
3.30 Cei cinci de la etajul 5 (s)
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

RTL

6.30 Bună dimineața, Germania!
10.05 Kojak (s)
11.00 Frumos și bogat (s)
11.30 Vremea domnței (s)
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea și e crima (s.p)
16.00 Ilona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Jeopardy! (cs)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s/r)
19.30 Exploziv telegrafic
19.45 Știri, sport, meteo
20.10 Exploziv (mag.)
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Bandit cântă country music (f.SUA 1993
23.00 Ore disperate (f.r SUA '90)
1.05 Știri
1.30 Polițistul ucigaș (f.SUA 89)
3.00 Ore disperate (f/r
4.40 Echipa A

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică techno cu Eric
10.00 Ingo cu mix ul dimineții
13.00 Muzică soul cu Lisa Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Enrico
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV Topul telespectatorilor cu Enrico
19.00 Muzică non stop cu Manine
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu R Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d.a)
0.00 Coca Cola Report
0.15 Noutăți cinematografice (r)
0.30 Știrile nopții
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Party Zone cu Simone
3.00 Chill Out Zone
4.00 Muzică techno cu Eric

TV Satelit

Marți 18

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Calendar meteo
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine franceză (avansați) engleză
11.30 Video satelit
13.10 1001 audiții
14.00 Actualități
14.10 TVR Iași și TVR Cluj-Napoca
16.00 Actualități
16.10 Fii tu însuți
17.00 Convețiuni
18.00 Totul despre muzică
18.30 Desene animate
19.00 Clio
19.30 Salvați de clopoțel (s)
20.00 Actualități, meteo
20.45 Film
22.50 Reflector
23.20 Pop-studio
23.40 Actualități
23.55 Gong!
0.25 Bijuterii muzicale

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Micrrecital de muzică usoară
8.20 Tezaur folcloric (r)
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Video satelit
11.30 D.a.
12.00 Teatru TV (r)
14.10 Tele documentar
15.00 Limbi străine (r
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Măseaua de minte
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 23 de milioane
20.00 Actualități
20.40 Video-satelit
21.00 TVM Mesager
21.30 Tribuna non-conformiștilor
22.00 TV5 Europe
22.30 Credo
23.45 Eurogol

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
10.00 Seriale în reluare
11.30 Vecinii (s) „Pansul"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s)
„Căutări" (1)
15.00 Superboy (s). „A fi uman" (2)
16.00 Star Trek (s.SF) „Menajeria" (2)
16.55 MacGyver (s) „Coșmare
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs,
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs
21.15 Doctorul de munte (s)
22.15 Hunter (s.p) „Sătul de tăcere"
23.15 Dezbateri politice
0.45 Iubire sau ce altceva?
1.15 Să moară, Frankenstein (f.gr. Anglia 1969)
3.00 Star Trek (s.SF/r)
3.50 Reluări

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Golf Magazin PGA
11.00 Dans Openul mondial de dansuri latine (r)
12.00 Patinaj artistic Nebelhorn Trophy de la Oberstdorf (r)
13.00 Fotbal Eurogoluri
14.30 Fotbal Liga braziliană
16.30 Duathon Pre Mondialul de la Sion, Elveția
17.30 Lumea vitezei Magazinul sporturilor cu motor
18.30 Fotbal Liga Campionilor Avanpremiera etapei a 3-a
19.00 Fotbal Eurogoluri
20.30 Buletin de știri
21.00 Atletism Magazinul lunii octombrie
22.00 Cele mai mari momente din istoria sportului
23.00 Box Meciuri internaționale
0.00 Fotbal Cupa UEFA, turul 2 manșa 1 (înreg.)

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
8.00 TG UNO-știri
10.35 Cuvântul și viața
11.00 Film
12.55 Dimineața verde (mag.)
13.30 TG UNO-știri
13.35 Doamna în galben (s)
15.10 Mașina fermecată (s)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a.
18.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătore în timp (s)
20.05 Îmi revine în minte (var.)
21.00 TG UNO știri
21.40 Quarq (mag.)
22.40 Călătore în timp (s)
23.40 Film
1.10 Azi în Parlament
1.20 A și (do)
1.50 Doc Music Club
3.05 Arhiva artelor (mag.)
3.35 Concert
4.40 Unde stă Zaza (var.)

PRO 7

7.20 Desene animate
8.45 Familia Walton (s)
9.40 Mica noastră fermă (s/r)
10.40 Magnificul (f/r)
12.30 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s.p)
14.00 Îngerii lui Charlie (s)
15.00 Arabella Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s)
18.00 Desene animate
19.25 Dureri în creștere (s.co)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Clasa întâi Mr Cooper! (s)
21.15 În luptă pentru viață (f.SUA '88) cu Anne Archer
23.15 Reporteri investigații
0.15 Palm Beach Duo (s.p)
1.20 Midnight Caller (s)
2.25 New York Cops (s/r)
3.25 Arabella Kiesbauer
4.35 Matlock (s/r)
5.30 Alf (s/r)

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 D.a.
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.15 D.a.
18.45 Raff show
19.40 Clip VIVA
19.45 Știri
20.00 Casa din prerie (s, ep.47)
20.50 Țara nimănui (rep.)
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croaziera de lux (s, ep. 31)
22.35 Clip VIVA
22.40 Istoria business-ului american (do, ep 7)
23.10 În mrezul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Starun pentru totdeauna Preluare Worldnet și Deutsche Welle

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Show-ul lui M. Costanzo
12.50 Forum
14.00 TG 5 - știri
14.25 Cotidiene de V. Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agenția matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d. a)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG 5 - știri
21.30 Votează vocea (show)
0.15 Show ul lu M Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5 (s)
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Maria
8.30 Muzică techno cu Eric
10.00 VJ Ingo
13.00 Muzică soul cu L. Anson
14.00 Mari hituri cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amezii cu Enrico
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.30 Dial MTV Topul telespectatorilor cu Enrico
19.00 Muzică non-stop cu Pip Dann
20.30 Sport la MTV cu D Cortese
21.00 Mari hituri cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu R Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d. a)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Stârșitul? cu Davina
3.00 Muzică soul cu Lisa Anson
4.00 Muzică techno cu Eric
4.30 Nocturna video

FLASH RADIO CONTACT

Eins Zwei... MO-DO

...pt sunt 3, deloc germani ci italieni și ...piesa Eins Zwei Polizei au luat ...amentele cu asalt situându-se pe ... de invidiat (locul 1 în Belgia și ...nia de câteva săptămâni). Dar să ...unoștință mai îndeaproape...

Nume: MANUELA COSENZA
Data și locul nașterii: 10.04.1976 la Torino
Domiciliul: Pordonone
Stare civilă: celibatară
Ochii: căprui
Păr: lung, negru (!) și buclat (!)
Înălțime: 1,70 m
Greutate: 57 kg
Studii: turism și limbi străine (franceza, engleza, germana)
Primul disc cumpărat: ăăă...
PREFERINȚE:
Instrument muzical: pianul
Cântăreț: Björk, Sade, Mariah Carey.
Actori: Michelle Pfeiffer, Winona Ryder, Harrison-Ford
Filme: romantice
Țara: Marea Britanie
Orașe: Paris, Florența, Londra
Hrana: legumele
Cuvânt: love
Mașina de vis: old timers
Sport practicat: jazz dance
Ce iubește: tot ce are viața mai bun.
Ce detestă: mincinunile și pepenele verde
La ce întrebare i-ar plăcea să răspundă: Ce artist admiri cel mai mult? Madonna

Nume: FABIO FRITTELLI
Data și locul nașterii: 24.07.1966 la Monfalcone
Domiciliu: Monfalcone
Stare civilă: celibatar, dar are o prietenă Catia
Ochii: albaștri
Păr: blond
Înălțime: 1,84 m
Greutate: 77 kg
Studii: economie, limbi străine
Primul disc cumpărat: Pink Floyd
PREFERINȚE:
Instrument muzical: basul
Cântăreț: Prince
Actor: Robert de Niro
Film: Dans la Ligne De Mire
Țări: multe, îi place să descopere
Orașe: Veneția, Bruges, München și multe altele
Hrana: pește, spaghetti și fructe
Cuvinte: ciao, come sta!
Mașina de vis: Rolls Royce
Sporturi practicate: tenis, natație, ski
Ce iubește: contactele umane
Ce detestă: aroganța
La ce întrebare i-ar plăcea să răspundă: una referitoare la pace

Nume: BARBARA CUSIN
Data și locul nașterii: 27.09.1968 la Padova
Domiciliu: Padova
Stare civilă: celibatară
Ochii: verzi
Păr: blond
Înălțime: 1,80 m.
Greutate: 64 kg.
Studii: economie
Primul disc cumpărat: George Michael
PREFERINȚE:
Instrument muzical: pianul
Cântăreț: Boyz II Men
Actor: Jean Claude Van Damme
Film: Autant En Emporte Le Vent
Țară: Italia
Oraș: Bologna
Hrană: spaghetti
Cuvânt: amore
Mașina de vis: Jeep Wrangler
Sporturi practicate: echitație, gimnastică aerobică, natație
Ce iubește: prietenii, adevărul
Ce detestă: gelozia
Întrebarea la care i-ar plăcea să răspundă: Îți place muzica neagră? - Da!!!

TV Satelit

Miercuri 19

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.20 Desene animate
10.45 Videotex-com
11.45 Video satelit
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiții
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
16.10 Magazin sportiv
16.45 Univers hispanic
17.00 Microrecital
17.15 Alfa și omega
18.00 Muzică populară
18.30 Desene animate
19.00 Timpul Europei
19.30 Salvați de clopoțel (s)
20.00 Actualități meteo sport
20.45 Dr. Quinn (s ep 21)
21.45 Noi frontiere
22.30 153 014 km
22.45 Muzica populară
23.50 Confluențe
0.20 Actualități
0.35 Întâlnirea de a mezul nopții

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Refrenele amintirilor
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Mag. satelit
12.00 Gong (r)
12.30 Armonii camerale
13.00 Documentar
14.10 Serialul serialelor
15.00 De lingua latina
15.30 Arte vizuale
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Mimeco
17.40 Mala Mujer (s 76)
18.30 Emisiune în limba maghiară
20.00 Actualități
20.40 Video satelit
21.00 TVM Mesager
21.30 Formula 3 (cs)
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Caleidoscop literară

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
11.30 Vecinii (s) „Despărțiri"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s) „Căutări" (2)
15.30 Superboy (s.a.)
16.00 Star Trek (s. SF, „Kodas călăul"
16.55 Mac Gyver (s.a.) „Adversarul invizibil"
18.00 Să riscăm! (cs,
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs
21.15 Pasărea spinului (f. TV SUA 1983, p. III)
23.15 Conspiratorii (s.p.) „Vivat Gibs!"
0.15 Timp pierdut (f. SUA 1990)
2.00 Star Trek (r)
2.55 MacGyver (s.a/r)
3.45 Timp pierdut (f/r)
5.35 Reluări

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Lucruri din altă lume (s)
11.05 Film
12.40 Dimineața verde (mag.)
13.35 Doamna în galben (s)
14.30 TG UNO-știri
15.10 Primissima (mag.)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a
18.30 Zorro (s)
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
20.05 Îmi revine în minte (var.)
21.00 TG UNO-știri
21.40 Film
23.30 Film
0.10 Miercurea sportivă
1.10 Azi în Parlament
1.20 Film
2.55 A ști (do)
3.25 Doc Music Club
4.40 Unde stă Zaza (var.)
5.45 Doc Music Club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața România!
10.00 Tom & Jerry (d.a.)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.15 Desene animate „The Jetsons"
18.45 Primul pas
19.45 Știri
20.20 Casa din preerie (s,ep 48)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s.ep 14)
22.35 Mitică
22.40 Istoria business-ului american (do, ep 8)
23.10 Cartea de ctire
23.15 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet și Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineața Germania!
10.05 Kojak (s) „În josul râului"
11.00 Seriale
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s,
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea e o crimă (s.p.)
16.00 Ilona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Jeopardy! (cs)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s/r)
19.30 Expoziv telegrafic
19.45 Știri, sport, meteo
20.10 Fotbal Liga Campionilor Spartak Moscova - Bayern München (d)
22.15 Fotbal Rezumate
0.15 RTL Night Show
1.00 Știri fotbal
1.30 O familie de pomină (s)
2.00 Reluări

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Atletism Magazinul unui octombrie
11.00 Fotbal Liga Campionilor (r)
12.00 Cele mai mari momente din istoria sportului
13.00 Fotbal Cupa UEFA (turul 2, manșa 1 (rez.)
15.00 Tenis Turneul ATP Indoor de la Viena (d)
17.30 Echitație Cupa Mondială la sărituri peste obstacole
18.30 Atletism Magazinul unui octombrie (r)
19.30 Emisiune în limba maghiară
20.00 Actualități
20.40 Video satelit
21.00 TVM Mesager
21.30 Formula 3 (cs)
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Caleidoscop literară

PRO 7

7.25 Desene animate
8.15 Fred și Barney (d.a.)
8.30 Familia Walton (s
9.45 Mica noastră fermă (s/r)
10.40 Urâsc blondele (co Germania/Italia/Franța '80)
12.35 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s.p/r)
14.00 Îngeri lui Charlie (s,
15.00 Arabela Kiesbauer (show)
16.00 Dynasty (s,
16.55 Mica noastră fermă (s.co)
18.00 Desene animate
19.25 Dureri în creștere (s.co)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Clasa-ntâi, Mr. Cooper (s)
21.15 Bărbații lui Annie (co SUA '88) cu K. Costner
23.20 Kung Fu. Legenda continuă (s)
0.15 Dulci păcate
1.20 Dosarele X (s/r)
2.15 Magazinul de luni (r)

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Film
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG 5 - știri
14.25 Coldiene de V. Sgarbi
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agența matrimonială (mag.)
17.00 Bim Bum Bam (d.a.)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG 5 - știri
21.30 Film
23.15 Nu doar moda (mag.)
0.10 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5 (s)
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe (do)

MTV

7.00 Matinal cu Mana
8.30 Muzică techno cu Eric
10.00 VJ Ingo
13.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
14.00 Man hitun cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Ennco
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.15 3 din 1 - 3 videoclipuri ale unui interpret, formații sau regizor
18.30 Dial MTV. Topul telespectatorilor cu Ennco
19.00 Muzică non-stop cu Manjne
21.00 Man hitun cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu R. Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d.a.)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.15 Noutăți cinematografice (r)
1.00 Slârșitul? (show-surpriză)
3.00 Muzică soul cu L. l'Anson
4.00 Muzică techno cu Eric

Joi 20

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Calendar meteo
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine engleza americană germana
11.50 Video satelit (CFI)
12.15 Mala Mujer (s/r)
13.05 1001 audiții
14.10 TVR Iași și Cluj-Napoca
16.00 Actualități
16.10 Divertisment internațional
17.00 Sub semnul întrebării
18.00 Cronografii
18.25 Desene animate
19.00 Medicina pentru toți
19.30 Salvați de clopoțel (s)
20.00 Actualități, meteo, sport
20.45 Serial
21.45 Studioul economic
22.25 Enigma (cs)
22.55 Simpozion
23.40 Actualități
0.00 Forsyte Saga (s.ep 15)

TVR 2

7.00 TVR Cluj-Napoca
8.00 Melodii populare
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Video satelit
11.30 D.a
12.00 Noi frontiere (r)
13.00 Să nu ne facem iluzii (do)
13.30 Confluențe
14.10 Mag. social
15.00 Limbi străine (r)
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Ceasul de la ora 5
19.00 Emisiune în limba germană
20.00 Actualități
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Pro memoria
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Eurogol
23.45 Călătorie muzicală

SAT 1

6.30 Bună dimineața cu fotbal
10.00 Seriale (r)
11.30 Vecinii (s) „Fred e Fred"
12.00 Umbrele pasiunii (s)
13.30 Soarele Californiei (s)
14.30 Love Boat (s) „Neînțelegeri"
15.30 Superboy (s)
16.00 Star Trek (s. SF)
16.55 MacGyver (s.a.)
18.00 Să riscăm! (cs)
19.00 Totul sau nimic (cs)
20.00 Știri, sport, meteo
20.30 Roata norocului (cs)
21.15 Polițistul Wolff (s.p.) „Te aranjez"
22.15 Schreinemakers live (magazin incomod)
1.00 Soluția e teama (f.p. Anglia 1972)
2.55 Star Trek (s. SF r)
3.50 MacGyver (s.a/r)
4.40 Conspiratorii (r)
5.35 Reluări

RAI UNO

7.00 Știri
7.45 Unomattina (mag.)
10.35 Locuri din altă lume (s)
11.05 Film
12.45 Dimineața verde (mag.)
13.30 TG UNO - știri
13.35 Beautiful (s)
14.30 TG UNO - știri
15.00 Știință și tehnică (mag.)
15.50 Cucerirea Vestului (s)
16.45 D.a
18.30 Zorro (s)
18.55 Azi în Parlament
19.00 Întâlnire la cinema
19.20 Călătorie în timp (s)
21.00 TG UNO - știri
21.40 Sport
23.30 Film
0.20 Azi în Parlament
1.30 A ști (do)
2.00 Doc Music Club
3.15 Arhiva artelor (do)
3.40 Campionii
3.50 Concert de noapte
4.45 Unde stă Zaza (var.)

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 D.a
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.00 Clip VIVA
18.20 D.a
18.45 La EST de VEST
19.45 Știri
20.00 Casa din preerie (s.ep. 49)
20.50 Țara nimănui „Țara Agromeculei" (rep.)
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croaziera de lux (s.ep. 32)
22.35 Clip VIVA
22.40 Istoria business-ului american (do ep 9)
23.10 În miezul lucrurilor
23.40 Cartea de ctire
23.45 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet și Deutsche Welle

RTL

6.30 Bună dimineața Germania!
10.05 Kojak (s) „Majo"
11.00 Frumos și bogat (s)
11.30 Vremea dorințe (s)
12.30 Duelul familiilor (cs)
13.00 Magazinul amiezii
13.30 Springfield Story (s)
14.15 California Clan (s)
15.10 Pasiunea e o crimă (s.p.)
16.00 Ilona Christen talkshow
17.00 Hans Meiser talkshow
18.00 Jeopardy (cs)
18.30 O familie de pomină (s)
19.00 Frumos și bogat (s.r.)
19.45 Știri, sport, meteo
20.10 Exploziv (magazin)
20.40 Vremuri bune, vremuri rele
21.15 Apel de urgență
22.15 Poliția (s)
23.15 Santinela (s)
0.15 RTL night show
1.30 O familie de pomină (s)
2.00 Kojak (r)

EUROSPORT

9.30 Aerobic
10.00 Echitație Cupa Mondială la sărituri peste obstacole (r)
11.00 Gimnastică ritmică Deventer Olanda (r)
12.00 Dans CE de dansuri latine (r)
13.00 Auto Magazin Formula 1
14.00 Mag. sporturilor cu motor
15.00 Tenis Turneul ATP Indoor de la Viena (d)
17.30 Eurofun Ciclism montan
18.30 Raliul artistic Nebelhorn Trophy de la Oberstdorf (r)
19.30 Moto GM de Superbikes et. 8, MP de la Assen
20.30 Buletin de știri 1
21.00 Fotbal Liga Campionilor etapa 3 (înreg.)
22.30 Arte marțiale
23.00 Fotbal Cupa Cupelor turul 2, manșa 1 (înreg.)
0.30 Fotbal Liga Campionilor (r)
2.00 Buletin de știri 2

PRO 7

7.40 Desene animate
9.00 Familia Walton (s)
10.55 Vânzătorul de păsări (co Germania '62)
12.30 Compania a treia (s)
13.05 O agentă inimoasă (s.p)
14.00 Îngeri lui Charlie (s)
14.00 Hotelul (s)
15.00 Arabella Kiesbauer show)
16.00 Dynasty (s)
17.00 Mica noastră fermă (s.co)
18.00 Desene animate
19.25 Dureri în creștere (s)
19.55 Alf (s.co)
20.25 Clasa-ntâi, Mr. Cooper (s)
21.15 Prăbușire în Arctica (f. SUA 1993)
23.10 Dirty Harry (f.p. SUA 76)
1.15 Action Superstars: portret Tom Cruise
1.45 T.J. Hooker (s)
2.55 Reporteri
3.55 Arabella Kiesbauer (r)

CANALE 5

7.30 Știri
10.00 Show ui lui M. Costanzo
12.50 Forum (mag.)
14.00 TG5 - știri
14.25 Cotidiene
14.40 Beautiful (s)
15.05 Complot în familie (show)
16.20 Agența matrimonială
17.00 Bim Bum Bam (d.a.)
18.00 Power Rangers (s)
19.00 OK, prețul e corect (cs)
20.00 Roata norocului (cs)
21.00 TG5 - știri
21.30 Show (titlu neprecizat)
23.45 Casă dulce casă (show)
0.15 Show-ul lui M. Costanzo
2.40 Cotidiene (r)
3.30 Cei cinci de la etajul 5 (s)
4.30 Un om în casă (s)
5.30 Cei cinci de la etajul 5 (r)
6.30 Arca lui Noe

MTV

7.00 Matinal cu Mana
8.30 Muzică techno cu Eric
10.00 VJ Ingo
13.00 Muzică soul cu Lisa l'Anson
14.00 Man hitun cu Pip Dann
15.00 Mix-ul după-amiezii cu Ennco
17.00 Sport la MTV cu D. Cortese
17.30 Coca Cola Report
17.45 Noutăți cinematografice
18.15 3 din 1
18.30 Dial MTV. Topul telespectatorilor cu Ennco
19.00 Muzică non-stop cu Manjne
21.00 Man hitun cu Pip Dann
22.00 Most Wanted cu R. Cokes
23.30 Beavis & Butt-head (d.a.)
0.00 Coca Cola Report (r)
0.15 Noutăți cinematografice
0.45 3 din 1 (r)
1.00 Slârșitul? (show-surpriză)
3.00 Muzică soul cu L. l'Anson
4.00 Muzica techno cu Eric

Flash RADIO CONTACT

■ Fanul obsedat de Madonna, **Todd Michael Lawrence,** a fost condamnat la 1 an de închisoare, în urma acuzației de a fi inspăimântat cântăreața urmărind-o continuu. Madonna se declară eliberată și mulțumită.

■ Purtătorii de cuvânt ai lui **Sinead O' Conner** neagă toate informațiile raportând că ea ar fi în tratament într-un spital psihiatric la Londra, urmare unei depresiuni nervoase. Într-un interviu acordat luna trecută revistei **Q,** a mărturisit că anul trecut pe 7 septembrie a avut o tentativă de sinucidere cu o supradoză de somnifere. Un ziar britanic pretinde a avea dovezi despre actualul ei „sejur" la Priory Hospital din Londra.

■ Artistul ce până mai ieri își spunea **Prince,** a publicat în această lună un foto-album intitulat **The Sacrifice of Victor.**

Fotografiile ca și comentariile sunt referitoare la turneul său european din 1993.

■ **Pearl Jam** s-au separat de tobarul lor Dave Abbruzzese și există zvonuri conform cărora urmează să-l înlocuiască Dave Grohl de la Nirvana. Având în vedere declarația oficială, „Pearl Jam și Dave Abbruzzese s-au despărțit în termeni amicali în urma unui acord mutual". Această nouă mișcare însă e anunțată în preajma lansării celui de-al 3–lea lor album Vitalogy.

Lumea secretă

Ultimul testament al lui Nixon (4)
China

În cursul întâlnirii de la San Clemente, cu 21 de ani în urmă, Leonid Brejnev şi-a exprimat îngrijorarea în legătură cu ameninţătoarea creştere a puterii Chinei. I-am spus că în următorii 25 de ani China va deveni o importantă putere economică şi militară. El a ridicat ambele mâini cu degetele întinse, ca şi cum s-ar fi predat. Translatorul a interpretat astfel gestul său: "Zece ani", a spus. Brejnev a fost mai aproape de adevăr. Iar cea mai mare societate comunistă ar putea deveni cea mai mare putere economică democratică în secolul următor.

Unii observatori contestă necesitatea de a avea relaţii apropiate cu China, după dispariţia ameninţării agresiunii sovietice. Alţii consideră că în ceea ce priveşte China, ea nu mai are nevoie de protecţia SUA împotriva unei agresiuni sovietice.

Ambele concepţii sunt greşite. În această eră a păcii, China şi SUA au nevoie de a coopera una cu cealaltă în aceleaşi scopuri ca şi cu Comunitatea Statelor Independente.

China a apărut ca a treia putere economică şi militară a lumii. Ea este destul de puternică pentru a juca un rol major în conflictele regionale din sud-estul Asiei, Orientul Mijlociu şi Golful Persic. Ea este singura ţară care posedă pârghia ce poate ţine în frâu ameninţătorul program de înarmare nucleară al Coreii de Nord. Nu trebuie să subestimăm abilitatea Chinei de a influenţa interesele noastre, dacă scopurile sunt comune.(...)

Un Deng Xiaoping surd, la o lună după Tien An Men

Am avut o discuţie foarte clară cu Deng Xiaoping în toamna anului 1989, la patru săptămâni de la masacrul din piaţa Tien An Men. După ce m-a salutat în Marea Sală a Poporului, i-am declarat că sper să nu se declanşeze o criză în relaţiile dintre ţările noastre şi că ar fi momentul pentru China de a face un pas de la acest ultragiu către lumea civilizată. De faţă cu o mulţime de ziarişti din întreaga lume, el a dat o replică pe cât se poate de plată, declarând că nu tolerează amestecul în treburile interne ale Chinei. După plecarea cameramanilor, conversaţia a devenit mult mai animată. Bătrânul revoluţionar surzise aproape complet. Situaţia devenise de-a dreptul comică: Deng cu translatorul oficial care traducea comentariile mele, în stânga lui, iar în dreapta fiica liderului, care ţipa la urechea lui încercând să se facă auzită. Deşi avea mari dificultăţi din cauza auzului, nu avea dificultăţi în a vedea propriile responsabilităţi de conducător absolut. Mi-a spus că după ani de servilism în politica externă, China este acum unită şi independentă, iar poporul chinez nu-şi va uita niciodată conducătorii. Următorul subiect pe care l-am abordat a fost retragerea disidentului chinez, Fang Lizhi, în ambasada SUA din Beijing, încercând să facă o propunere constructivă în vederea încheierii conflictului.

În toamna lui '92 Deng credea în mare măsură că guvernul chinez va progresa în relaţiile sale cu noua administraţie din Washington: "Sporirea încrederii va duce la reducerea tulburărilor, dezvoltarea cooperării şi evitarea confruntărilor .

(Titlurile şi subtitlurile aparţin redacţiei)

Traducere şi adaptare, SIMONA SIMZIANU ■

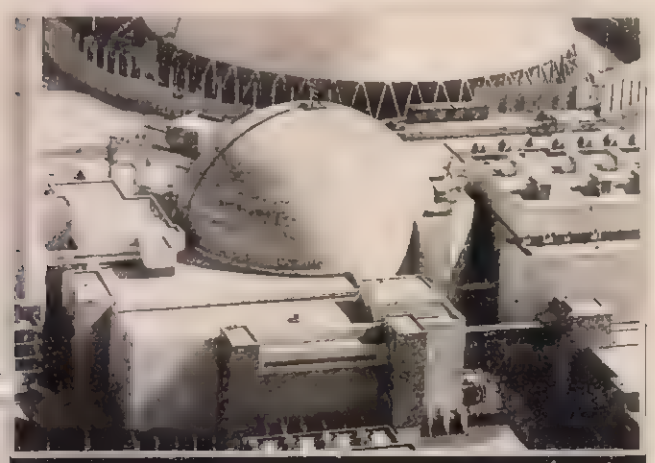

Deng şi Nixon, 1990: dialog dificil despre... secolul 21

Mileniul trei fără un sfert

Politica subterană și sacul de box al știrilor

Problema revenirii din exil a unui preşedinte caraibian, care din motive mai degrabă extravagante nu şi-a condus republica de buzunar timp de trei ani, ar trebui să intereseze insularii autohtoni. Şi totuşi, cazul Aristide a stârnit un taifun de emoţii, de gesturi politice locale, regionale şi planetare, a dislocat forţe militare enorme, a produs interminabile comentarii, reportaje TV şi alte fumigene mediatice. O lume întreagă a urmărit carnavalul haitian de parcă axa globului trecea prin Port-au-Prince, iar acolo s-ar fi comasat evenimentul nr. 1 al istoriei contemporane. Faptul că în Ruanda au murit aproape un milion de oameni sub schijele unui conflict nenorocit nu a interesat aproape pe nimeni. Faptul că la Kabul morţii şi răniţii se adună zilnic cu camioanele a rămas într-o pâclă totală.

Soarta mediatică a unui eveniment traversează, adesea, blocaje ciudate sau dilatări la fel de ciudate. De curând, căderea colosală a rublei, cu aproape 30 de procente într-o singură zi, a rămas la nivelul flash-urilor. A trebuit ca Elţîn să-l „decapiteze" pe ministrul de finanţe, să organizeze o şedinţă dramatică a organului suprem de securitate şi să propună Dumei mazilirea preşedintelui Băncii Centrale pentru ca grozava huruială a agenţiilor de presă să înceapă să împrăştie decibelii de rigoare. Deşi era clar pentru toată lumea că o dezarticulare a rublei poate provoca nu numai o catastrofă economică, dar şi una politică în stare să n[illegible]ie, până la urmă, precara stabilitate geostrategică, reacţiile locale sau îndepărtate s-au urnit greu, ca în somn. Procesul invers s-a consumat în cazul alurelii de la Bagdad. Înainte cu mult ca orice cizmă irakiană să-şi lase amprenta în delicatul nisip kuweitian, forţa de şoc aeriană şi oceanică a Statelor Unite s-a mişcat cu precipitare. Tot globul a intrat în alertă. S-au pus la punct şi la vedere alianţe previzibile şi solidarităţi surprinzătoare. Acesta a fost un război febril mediatizat înainte de a se fi tras un glonţ sau de a se fi zgâriat un soldat.

Aceste bizare jocuri au, desigur, raţiunea lor. Uneori faima e rentabilă, alteori nu. Viaţa în subteranele vâlvei are, indiscutabil, un suspans al ei şi este incomparabil mai pasionantă decât vâlva însăşi. Cine are acces la subtilele tertipuri care mobilizează propulsia secretă a unui eveniment capătă un ascendent viguros asupra realităţii înseşi. Nu este cazul, firește, al opiniei publice, care nu este altceva decât sacul de box al ştirilor...

RADU BUDEANU ■

Germania supraveghează de la distanță centralele nucleare din Rusia

În baza unei înţelegeri interguvernamentale ruso-germane, Sistemul Integrat de Măsură şi Informare, IMIS, specializat în supravegherea radioactivităţii mediului, ţine sub observare eventualele „scăpări" radioactive la unele centrale nuclearo-electrice din Rusia. Au fost conectate la sistem centrala de la Smolensk, aflată la 200 km de Moscova şi cea de la Zoznovîi Bor de lângă

St. Petersburg. Valorile receptate de cele 20, respectiv 25, de sonde sunt înregistrate şi retransmise prin satelit, la intervale de câte 2 ore, ministerului pentru mediul ambiant de la Moscova şi din Germania, precum şi centralei IMIS de la München. Cele două staţii-pilot germane constituie baza unui vast sistem de supraveghere radioactivă şi avertizare în Rusia.

Şi totuşi ce aproape e Kozlodui!

IOANA A. VAGO ■

Reportaj indiscret

Foto: FLORIN IONIȚĂ ■

Acasă la domnul Ioan Avram Mureşan

„Suntem datori să ne zbatem și să ieșim din sfera rusească"

❑ Civilizaţia europeană înseamnă: estetica greacă, dreptul roman şi morala creştină

Nu se poate nega faptul că alegerile parlamentare din 1992 au adus şi oameni de valoare în forul legislativ al ţării, chiar dacă,parcă pentru a nu fi siguri în speranţe, nişte voturi acordate inconştient au făcut posibil ca un lăcătuş mecanic fost ofiţer de securitate să stea în aceeaşi sală a Senatului cu domnul Corneliu Coposu! Şi mai sunt o groază de alţi „lăcătuşi"! Dar ceea ce nouă ni se pare cel puţin la fel de important este faptul că alegerile au adus şi câţiva tineri sub cupola Parlamentului, în special din partea PL '93, PAC şi PNŢCD, tineri care deja au început să le creeze coşmaruri rinocerilor roşii! Şcoliţi, cultivaţi, necomplexaţi, aceşti tineri parlamentari ne întreţin speranţa că România este o ţară europeană, chiar dacă, periodic, în sala Parlamentului european de la Strasbourg se mai aude şi vocea „groasă" a lui Păunescu, de pildă! Unul din aceşti tineri este deputatul PNŢCD de Mureş, IOAN A. MUREŞAN. I-am urmărit evoluţia şi discursul politic cu interes, apoi cu interes şi simpatie. La dezbaterile raportului privind coruptia, molfăitele cuvântări ale bătrânului Romul Vonica au fost primite cu vacarm, cu indiferenţă sau cu ieşiri afară (adică ieşiri din sală), în timp ce intervenţiile domnului Mureşan erau ascultate în linişte şi cu atenţie, chiar şi de cei care-i sunt adversari politici. În afară de acestea, câţiva colegi din presă văd în tânărul deputat unul din viitorii membri importanţi ai conducerii PNŢCD şi, în general, un posibil mare om politic. Părere la care subscrie şi subsemnatul. Rămâne ca viitorul să decidă dacă am avut dreptate sau nu. Acestea ar fi, pe scurt, motivele care ne-au făcut să-l aducem în paginile acestui serial început anul trecut cu domnul Corneliu Coposu.

Cuza sau Ioan

„Sunt născut la Baia Mare, pe 24 ianuarie 1959, la 100 de ani de la Unirea Principatelor. A fost o mare poveste cu alegerea numelui, pentru că bunicul voia să-mi pună prenumele de... Cuza! Au renunţat încet-încet şi mi-au pus numai Ioan. Au zis că ajunge.

Toate şcolile le-am urmat la Baia Mare, inclusiv liceul, la clasă specială de fizică, apoi am urmat Facultatea de Automatizări şi Calculatoare a Institutului Politehnic din Cluj, pe care am absolvit-o în 1984. M-am însurat în anul doi cu fosta mea colegă de institut, Corina. Tot atunci a venit pe lume şi feciorul nostru, care acum are 13 ani. Soţia mea este din Târgu Mureş, părinţii ei muriseră, ea avea o casă la Târgu Mureş şi astfel m-am mutat din Baia Mare, după repartiţie şi diverse detaşări, fiecare, prin ţară."

„Nu se poate face nimic în ţara aceasta până nu se schimbă sistemul!"

„Mi-am iubit şi-mi iubesc foarte mult meseria. Lucram câte 12 ore pe zi înainte. Nu exista nimic pentru mine decât meseria: calculatoarele, sistemele automate. Dar mi-am dat seama că nu se poate face nimic în ţara aceasta până nu se schimbă sistemul. Mi-am dat seama că dacă toţi vom sta deoparte şi nu ne alăturăm bătrânilor noştri dragi pe care-i mai avem şi care au prins sistemul democratic în funcţiune, învăţând din mers de la ei toate procedurile, tehnicile, metodele, strategiile, tacticile, lucrurile nu vor intra în normal. Şi văd că am avut dreptate când am luat decizia de a-mi abandona meseria şi de a intra în viaţa politică.

Chestorul Camerei Deputaţilor nu se teme de ziarişti, ci caută să aibă relaţii deschise, prieteneşti, cu ei! Cu mitocanii în uniformă, plătiţi din banii contribuabililor, e o altă poveste! Care aceasta, nu şi găseşte finalul firesc! Ei chestor mai aşteaptă încă răspunsul dlui director Măgureanu!

Puteam să fac afaceri foarte bune, corecte şi profitabile, dar nu mă împăcam cu gândul că nu se poate schimba nimic, că tot aceiaşi revin în funcţii, că afacerile cele mai prospere le fac vechii nomenclaturişti".

Mutanţii sapă parlamentul!

„Îmi place să cred că suntem, ca parlament, pe o linie care să ducă spre o stare normală a lucrurilor. Dacă facem comparaţie între vechiul şi actualul parlament, constatăm că dezbaterile sunt mai profesioniste, mai conştiente, cu toate că avem şi acum mutanţi! Dar trebuie să pornim de la faptul că parlamentul este singura instituţie cu adevărat democratică în societatea românească şi, alături de mass-media, este singurul nostru câştig de după revoluţie. Or, toate aceste lovituri ca vin împotriva acestei instituţii, din lăuntru sau din afară, nu fac altceva decât s-o erodeze. Cei care nu se pot împăca de fel cu această democraţie parlamentară, reprezentativă, d lovituri cât pot de tare în ea. Sunt sigur că ea nu poate să fie rfectă, dar se perfecţionează în timp. Data viitoare probabil că vor fi alţi mai buni, se vor cerne şi mai mult caracterele şi valorile".

Cine sut mutanţii

„Eram şocat în 90, când mergeam prin sate şi discuţi cu toţi: Doamne, cum nu realizează oamenii aceştia că trebuie schimbat că ne-am săturat de ăştia, că nu mai poate vota un Iliescu cu ceata ?

Mi-am zis, apoi că aproape 50 de ani de totalitarism u contribuit la nişte deformări în mentalităţi şi în atitudini, că o să treacă estiile astea. Dar, după un timp, am dat seama că deformaţiile astea sunt de fapt nişte mutaţii! Tot văzând la TV chestii cu peraţi! Noi, ca partid, ar trebui foarte clar să ne identificăm oamenii pe care îi reprezentăm, pe cine vrem să reprezentăm în parlament. Cu mutanţii nu mai ai ce face. Şi gata!"

Bondi, Öcsi, Kori şi Ioan

„Cunosc limba engleză şi înţeleg bine ungureşte. Cei mai buni prieteni din copilărie au fost unguri, dar vorbeau româneşte. Am fost la grădiniţă şi la şcoala generală împreună, la liceu ne-am despărţit, dar şi acum mă duc la ei acasă cu mare plăcere! Ne înţelegem extraordinar, Bondi (Kuneak Andrei), Öcsi, Kori (Madaras Karol) şi cu mine. Din păcate, nu apuc să onorez toate invitaţiile pe care mi le fac de fiecare dată când vin acasă".

Ruşinea din martie 1990 de la Târgu Mureş şi agenţii KGB infiltraţi şi aici şi la Budapesta

„Eu cred că lucrurile au fost pregătite, pentru că trebuia să existe o motivaţie, pe de o parte, pentru rearticularea Securităţii.

Stăteau de trei luni de zile şi trebuia o motivaţie ca să-i reactiveze: uitaţi ce se întâmplă, ungurii incită ş.a.m.d.! Pe de altă parte, trebuia o motivaţie şi pentru înfiinţarea unui partid care să fie în contrapondere cu PNŢCD. Era absolut clar că-n orice sat din Ardeal poposeai, toată lumea îşi aducea aminte de Maniu, de ţărănişti. Noi nu puteam să facem chestii agresive împotriva ungurilor. Şi atunci au inventat această agresiune. Dar să nu uităm că atunci, alături de Iliescu, stăteau Domokos Geza şi Karol Kirally!

Să nu uităm că KGB-ul avea agenţi infiltraţi şi aici şi la Budapesta, care acţionau foarte bine. În Transilvania trebuia să fie abătută atenţia de la puterea care se instala la Bucureşti Dar, sigur, a fost posibil şi pe fundalul acţiunilor pe care le-au pornit maghiarii în ceea ce priveşte şcolile Ei au plusat atunci foarte mult! Au plusat pentru că simţeau apropape de ei Puterea de la Bucureşti, simţeau relaţiile foarte bune pe care le aveau Domokos şi Kirally cu Iliescu, şi ce şi-au spus: Acum este momentul, nu se ştie după alegeri, vin ţărăniştii poate, vin ceilalţi şi cu ăştia n-o să ne înţelegem! Eu le spuneam colegilor mei maghiari din atelierul de proiectare în care lucram: Mă, terminaţi cu prostiile astea! Nu Iliescu o să vă dea şcoli şi toate celelalte! Dacă o să reuşim să intrăm în fluxul acesta european, cu siguranţă veţi avea tot ce trebuie, dar nu trebuie să plusaţi acum!"

Comerţ josnic şi primitiv cu sentimentul românesc

„Noi am greşit atunci, da, am greşit că am lăsat sentimentul acesta atât de scump nouă pe mâna unor oameni care vin de la marginea satului. Uite, eu nu mă sfiesc să-i spun lui Gavra în faţă: Mă Ioane, voi veniţi de la marginea satului! Ştii ce înseamnă asta? Voi nu aveţi noţiuni de tradiţie, de civilizaţie, nu ştiţi cine suntem noi, românii, mă! Noi nu suntem oameni cu complexe în faţa ungurilor! În 200 de ani de biserică serioasă, românii au făcut un lucru extraordinar, mă! UNIREA! Ungurii s-au minunat! Ei au stat 1000 de ani în catolicism - şi biserica catolică este foarte puternică - şi ce-au reuşit să facă, spre deosebire de noi în 200 de ani?! Mă Ioane, ăştia sunteţi voi!

Am greşit că am lăsat ca acest sentiment să fie comercializat în mod josnic şi primitiv de nişte oameni neaveniţi şi care au folosit acest pas ca să intre în parlament! PUNR nu reprezintă altceva decât un PDSR transilvan!"

„Romul Vonica, om bătrân, se pune în posturi din astea, jenante! Vedea ce porcării au făcut ai lui!"

„Sunt necăjit că nu s-a perceput foarte bine rolul Comisiei «Anticorupţie», inclusiv de membri ai Opoziţiei! Pentru că a fost o capcană care ni s-a întins: Abordarea strict juridică a faptelor. Era foarte clar că noi aveam nevoie de o abordare politică! Informaţiile pe care le-am obţinut într-un an de zile ne-au făcut să identificăm un sistem care este de-a dreptul diabolic, care funcţionează, este pus pe picioare şi oamenii nu-şi dau seama spre ce ne duce. De bătrânul Vonica ajunsese chiar, la un moment dat, să-mi fie milă! El a avut o misiune foarte ingrată în comisie: trebuia să-i apere foarte tare pe ai lui şi să-i atace pe ceilalţi. Or, Roman şi cu ai lui sunt băieţi abili, trebuie să recunoaştem, nu sunt orişicine. Era greu să-i prinzi. El, însă, insista mereu pe aceeaşi lungime de undă. Mie îmi pare rău că nu s-a retras. Om bătrân, se pune în posturi din astea, jenante! Pe de o parte, vedea şi el ce porcării au făcut ai lui. Nu putea să scrie şi-mi zicea: Dom' Mureşan, scrieţi dumneavoastră, că eu... Şi-l înţelegeam: Lăsaţi că scriu eu, nu vă faceţi probleme!"

MARIAN GHIŢEANU ■

„Rușii nu ne vor lăsa din sfera lor de influență! Ei respectă testamentul lui Petru cel Mare! Ei spun peste tot că granița lor naturală este pe Carpați! Nu discută! Dar depinde foarte mult de noi. Dacă stabilim clar că civilizația europeană are la bază trei principii mari - estetica greacă, dreptul roman și morala creștină - atunci să vedem cine s-a clădit pe aceste principii și să articulăm această Europă, nu să includem aici tot felul de siberii, Asia Centrală și alte nisipuri! Noi suntem datori să ne zbatem și să ieșim din sfera de influență rusească. Oricum, nu ne vor lăsa ușor. Dar măcar să încercăm să ieșim! Și mi-e foarte greu să cred, cu echipa care conduce acum România, că vom putea ieși. De aceea, singura soluție rămâne o altă echipă, cu altă voință politică, cu o altă orientare!"

„Se poate spune că Vadim Tudor și Laszlo Tőkes sunt în serviciul aceluiași KGB!"

„Eu sunt greco-catolic și am vrut să intru un alt mod de lucru în partid, la Baia Mare. Domnilor, le-am spus, duminica nu se face nici o activitate, duminica mergem la biserică! Oamenii trebuie să le simtă că faci parte din comunitatea lor, că eşti al lor! Eu, vicepreşedinte, merg la greco-catolici, tu, preşedinte, eşti ortodox, mergi la biserica ortodoxă!"

„Mama este rudă cu tatăl dlui Nicolae Breban; tatăl scriitorului a fost protopop la Baia Mare! Înalt Prea Sfinţitul Lucian Mureşan, arhiepiscop de Blaj şi mitropolit al Bisericii Române Unite cu Roma (greco-catolică), este văr bun cu mama mea!"

Dl Mureşan este un anglofil convins şi se simte bine aproape peste tot în Europa

„Soţia mă ajută enorm, nici nu ştiu ce m-aş face fără ea! Este şi ceea mai bună «secretară a mea», răspunde şi de organizaţia de femei PNŢCD la Mureş, ţine şi întreaga casă! Eu am extrem de puţin timp ca s-o ajut!"

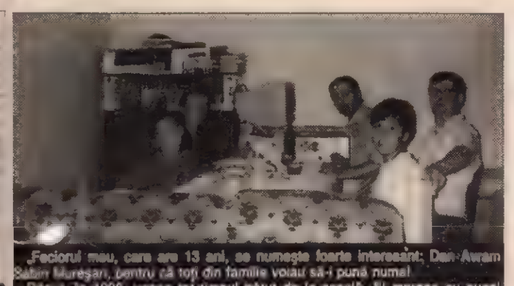

„Feciorul meu, care are 13 ani, se numeşte foarte interesant: Dan-Avram Sabin Mureşan, pentru că toţi din familie voiau să-i pună numai Dănuţ. În 1990, venea toi timpul bătut de la şcoală. E! mergea cu pungi «Votaţi Raţiu», cu insigne, era ostentativ în tot ce făcea. L-am luat deoparte şi i-am zis: măi Dane, să nu-ţi fie niciodată ruşine! O să vină vremea când toţi oamenii or să înţeleagă că asta este starea normală de lucruri. Acum, în primăvară îmi spunea: Nelu, a-n regulă, acum am nouă ţărăniști în clasă!"

„Eu, celor pe care nu-i stimez le spun viermi! Şi s-au supărat mulţi când am spus acest lucru, dar aşa văd eu un nevertebrat, tărându-se! Greşesc şi eu, dar numai cine aleargă poate să cadă! O rămâ, un vierme n-au de unde să cadă!"

Opera... de două parale!

Mezzosoprana Claudia Codreanu-Mihalcea câștigă un nou premiu pentru România

❑ În acelaşi timp, Opera Română renunţă la serviciile ei, refuzând să-i reînnoiască contractul

De câţiva ani, cei trei mari tenori ai lumii - Domingo, Pavarotti, Carreras - şi-au extins aria preocupărilor, organizând concursuri internaţionale de canto care le poartă numele, sau pe care le patronează. Dacă Pavarotti a lansat un concurs cu o faţă europeană la Modena (oraşul său natal) şi finala la New York, iar Domingo a iniţiat concursul Operalia - cu selecţii în 12 oraşe din lume, semifinala în Europa şi finala, până una alta, la Mexico-City (oraşul copilăriei sale), Carreras se mulţumeşte cu un concurs ce se desfăşoară în Spania (ţara sa natală), la Pamplona şi care a ajuns anul acesta la cea de-a V-a ediţie, cele prezidate de colegii săi marcând abia ediţia a II-a. Amănunte despre Concursul Julian Gayarre, patronat de Jose Carreras, ne-a oferit câştigătoarea ediţiei 1994, mezzosoprana Claudia Codreanu-Mihalcea. Am aflat, astfel, că Julian Gayarre a fost un mare tenor spaniol din secolul trecut, care a studiat la Pamplona, că Jose Carreras l-a întruchipat într-un film şi astfel, acum opt ani, s-a născut ideea festivalului care, deja, are o cotă valorică ridicată. Preşedintele juriului este directorul artistic al festivalurilor de la Verona, membri fiind, de asemenea, personalităţi marcante. Aceştia i-au oferit Claudiei Codreanu-Mihalcea nu doar felicitări şi laude, ci şi cărţile lor de vizită pentru a-i contacta în vederea perfectării unor contracte.

S-au prezentat 70 de candidaţi din întreaga lume, dar în etapa a II-a au rămas doar 28, preşedintele declarând în presă că doreşte o calitate înaltă a competiţiei. Fiecare etapă s-a desfăşurat în prezenţa publicului, iar finala a beneficiat de colaborarea orchestrei Pablo Sarasate din Pamplona. Claudia Codreanu-Mihalcea a câştigat premiul al II-lea (premiul I nu s-a acordat) şi premiul special pentru interpretarea liedului. Jose Carreras a apreciat-o cu deosebire, în dubla sa calitate de mare artist şi preşedinte de onoare al concursului.

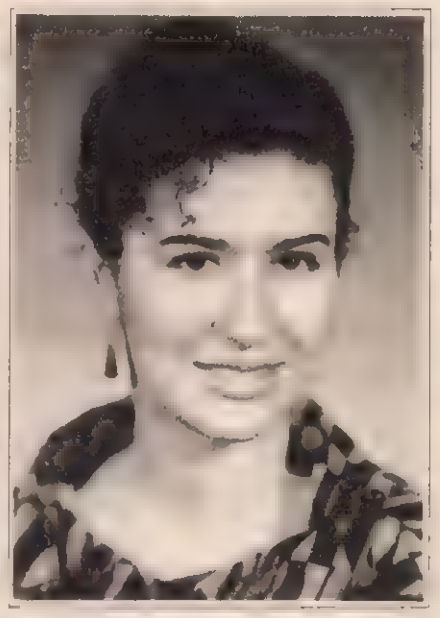

Printr-o coincidenţă cel puţin amuzantă, în momentul în care Claudia Codreanu-Mihalcea câştiga acest prestigios concurs, Opera Naţională Română renunţa la prezenţa ei printre angajaţii teatrului, contractul său nefiind reînnoit. Nu-i nimic, la Operă vor cânta pensionarii, sau vocile de mâna a treia, iar Claudia va fi o altă cântăreaţă din România care va evolua pe marile scene din străinătate şi nu la Bucureşti, deşi, asemeni colegilor sale de generaţie, îşi doreşte enorm să cânte (şi) acasă.

ANCA FLOREA ■

Zâmbete gramaticale

SCRIEREA CU MAJUSCULĂ NU-I O PROBLEMĂ MINUSCULĂ

❑ În loc de concluzie

Scrierea cu majusculă este, după cum s-a văzut, supusă unor reguli clare, precise şi nu aparţine întâmplării sau bunului-plac al celui care o aplică

Abaterile se explică, în general, prin necunoaştere, prin "scăpări" care - omeneşte vorbind- nu sunt periculoase şi de incriminat, se pot îndrepta, dacă există bunăvoinţă.

Dar ce ne facem când abaterea se cheamă greşeală (până mai ieri, cunoscutul roman al lui Liviu Rebreanu apărea scris, şi în manuale, şi în programele de învăţământ-"Pădurea Spânzuraţilor") sau devine refractarism?

Ca în cazul TVR care, cu ani în urmă, lansase "moda" scrierii cu minusculă până şi a numelor intangibile: Eminescu, Sadoveanu, Creangă etc., iar spre zilele noastre - fenomenul invers: scrierea cu majusculă unde, vorbe de basm, "nici cu gândul nu gândeşti".

Pe locul întâi se află scrierea cu majusculă a denumirilor lunilor anului; fenomenul este dus spre abstractizare de către D.E.I., mai pe lung - de Actualităţi, de domnii coordonatori de acolo, care ţin mortiş să scrie mai 'oţ decât toţ'...

Din nevoia de echilibru a corectitudinii şi pentru bănuiala constatării - în sfârşit!- că scrierea cu majusculă nu-i o problemă minusculă, şi noi le vom transcrie astfel numele: şoloc, roşianu (cu un i), melinescu, cepraga...

(S)TOPUL GREŞELILOR

(STRICT PROFESIONAL-PROFESORALE)

1."Ieşi afară din clasă!"	Tot "ieşind" mereu "afară", printr-un pleonasm, agale, o să creadă internistul că are dureri de...foale.
2."Mai repetă înc-o dată"	"Mai repetă înc-o dată" -Pleonasm de banc faimos, cu o doamnă platinată şi c-un tic...nesăţios.
3."Se dă un cerc cu raza de..."	Cu+r (de la "rază", cacofonie formează).
4."Subliniaţi predicatele cu o linie..."	"A sublinia cu linia" Îmi "şopteşte-n şoaptă" Lia- intră-n tautologii subtile De-ţi vine să-ţi razi... chelia
5."Acest substantiv este articulat cu articol hotărât..."	"Articulat cu articol" De nu-i tai urgent felia, la greşeală n-ai obstacol Vezi şi chestia cu...chelia!

În numărul următor: ROMÂNUL S-A NĂSCUT POET (I) sau "Rendez-vous" - capodoperă a genului liric.

ŞT.M. ILINCA ■

Rainer Maria RILKE-EXERCIŢII de SUPRAVIEŢUIRE-Edit. LITERA,1993,60 p., lei 460

În versiunea inedită a lui Dinu Pillat, accedem la poezia de înalt suport moral şi transfigurare intelectuală pe care Rilke l-a pus-o la îndemână, lui în primul rând, în clipe grele de existenţă. Am avut privilegiul să îl cunosc pe Dinu Pillat, dar şi regretul că acel moment corespundea cu o etapă sufletească a sa marcată de o mare injustiţie. Tot ce oglindesc versurile strânse între copertele plachetei la care fac referire e un act de rezistenţă prin cultură, prin artă, la represiunea totalitară. Traducerea în sine trimite la suferinţa îndurată, pe cât la problematica transcendentală a supravieţuirii ca idee directoare. Un luminos exemplu de terapie prin literatură, de replică la dorinţa de suprimare a vieţii.

Edmund HUSSERL- MEDITAŢII CARTEZIENE- Edit. HUMANITAS, 1994, 247 p., lei 2250

Personalitate de vază a gândirii germane fenomenologice, Husserl este încă o victimă a regimului naţional-socialist. El, cel ce fusese omagiat de nenumărate instituţii academice din întreaga Europă, este îndepărtat de la catedră şi condamnat la tăcere pentru simplul motiv că se născuse evreu. Va fi reintegrat în învăţământ după ce prigoana stârneşte proteste nesfârşite. "Meditaţii carteziene" propune o introducere calificată, de autoritate, în fenomenologia transcendentală ca o cale spre propriul nostru adevăr, fundament al unei noi ontologii.

Marguerite DURAS- AMANTA ENGLEZĂ - Edit. FUNDAŢIEI CULTURALE ROMÂNE, 1994, 127p., lei 790

O excelentă versiune semnată de prozatorul Florin Sicoie ne transpune în atmosfera cu valoare de metaforă a romanului-anchetă. Fără nici o rigiditate suntem aduşi în universul provincial din cutele căruia umbra crimei intrigă nu înainte să înmulţească ipotezele şi să amplifice enigma. Talentul autoarei, cu puterea el de a nuanţa o policromie de senzaţii, reflecţii, situaţii, se impune repede, în buna tradiţie a romanului poliţist. Aşa se şi explică de ce după numeroase scrieri ale Margueritei Duras au fost realizate transpuneri cinematografice. Împăcarea angajamentului epic, constant activ, cu spiritul retractil al naratoarei, conduce la o analiză unică, pe dubla funcţie, a detaşării morale, nu în ultimul rând a repetitivului dramatic.

Dean R. KOONTZ-CASA TUNETULUI- Edit. OLIMP, 1994, 319 p., lei 1249

Revista "Newsweek" îl recomandă pe Dean Koontz drept un titan al terorii. Nu cred că e inexact. Fiziciana chemată să trăiască pe viu coşmarul smulgerii din spaţiul american şi să îndure captivitatea într-un sinistru gulag clatină în fiecare cititor calmul simplei lecturi, căci obligă la un demers esenţial explorator de scene îngrozitoare, de o halucinantă tensiune. O carte impresionantă prin portretul dur, definitoriu la care supune KGB-ul ca să readucă în actualitate martiriul celor ce i-au cunoscut nocivitatea criminală.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

"Triptic" la Teatrul Nottara

❑ Premiera "Întâlnire la Senlis", de Jean Anouilh, a fost pretextul pentru expoziţia personală de caricatură a lui Horaţiu Mălăele şi pentru un cocteil pe cinste

Vineri, 7 octombrie, la Teatrul Nottara a avut loc în premieră, spectacolul **Întâlnire la Senlis**, de **Jean Anouilh**, în regia lui **Geo Saizescu**. Distribuţia, impresionantă: **Emil Hossu, Vladimir Găitan, Camelia Zorlescu, Petrică Popa, Rodica Sanda Ţuţuianu, Ion Siminie, Lucia Mureşan, Catrinel Dumitrescu, Viorel Comănici, Anda Caropol**, alături de tinerii **Crenguţa Hariton** şi **Rareş Stoica**. Decorurile inspirate ale lui **Mircea Rădinschi** şi costumele lipsite de ostentaţie ale **Andreei Hasnaş** au marcat un punct în reuşita spectacolului. După încheierea "ostilităţilor" de pe scenă, a urmat vernisajul expoziţiei personale de caricatură a lui **Horaţiu Mălăele**, inaugurată prin discursurile "greilor" **Victor Ernest Maşek** (directorul teatrului), **Valentin Silvestru** şi al "spumosului" autor. Horaţiu Mălăele prezintă o seamă de portrete satirice dominate de motoul "Omul se trage din maimuţă. Maimuţa nu se trage din om."

Cocteilul ce a pus un punct monden evenimentului a fost prilejul unor schimburi de replici între artişti, ziarişti şi politicieni, fără pupături, dar în clinchet de cupe de şampanie.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Urmăriţi, prindeţi şi aduceţi legat! Avem nevoie de poezia lui!

MIRCEA CĂRTĂRESCU pleacă pentru un an la Amsterdam

Poetul şi prozatorul **Mircea Cărtărescu**, autorul volumului **Levantul**, o adevărată "bombă" a generaţiei '80, s-a scurs discret din ţară

După ce s-a angajat ca asistent la Facultatea de Litere din Bucureşti, a reuşit să obţină o bursă frumoasă în Olanda. Cum oferta era tentantă, scriitorul şi-a luat familia şi a zburat la Amsterdam, unde va preda preţ de un an studenţilor olandezi. Pleacă optzeciştii, iar cei rămaşi cochetează tot mai mult cu... clasicismul în viaţă

TOMA ROMAN jr. ■

ACADEMIA DE POLIŢIE: MISIUNE LA MOSCOVA

Filmul ne aduce iarăşi în faţa întrebării (retorice, pentru că îi ştim răspunsul chiar dacă nu ne mulţumeşte): de ce piaţa românească este invadata de filme proaste?! Distribuitorii noştri trebuie să facă, cel mai adesea, concesia de a achiziţiona şi pelicule slabe, pe lângă un film bun. Se cumpără la ...kg, en gros, ca box-urile de ţigări. Dar ce vină au spectatorii? **Academia de poliţie: Misiune la Moscova** e departe de a putea fi alăturat seriei binecunoscute, după care umblam ca bezmeticii să ne procurăm o casetă video, pe timpul 'regretatului", când pe marile ecrane rulau doar producţii româneşti despre proletariat

Filmul este o reclamă turistică a Moscovei. Vedem Kremlinul şi Piaţa Roşie, suntem plimbaţi prin Parcul de distracţii Gorki, asistăm la câteva scene de balet la Balşoi, ni se prezintă o trupă a Circului de Stat.. Actorii se căznesc să ne facă să râdem. Din păcate, ceea ce se derulează pe ecran nu e o comedie. Este altceva. Este un fel de pierdere de timp şi de bani

ADA NICOARĂ ■

Pentru prima dată în România

Festivalul Internaţional al Filmului de Arhitectură Liberă

❑ Înfiinţat la Lausanne, în 1987, de către arh. George Visdei (român de origine), s-a aflat acum la a patra ediţie

Institutul de Arhitectură Ion Mincu, Institutul Francez şi **Uniunea Arhitecţilor din România** au organizat sub patronajul secretarului general al Consiliului Europei şi al ministrului român al culturii, la Bucureşti, în perioada 5-8 octombrie, a patra ediţie a **Festivalului Internaţional al Filmului de Arhitectură Liberă** (FIFAL). Festivalul a fost înfiinţat în 1987 la Lausanne, de către arhitectul de origine română George Visdei

De ce la Bucureşti, ne răspunde **dna arh. Anca Visdei -Freymond**, directoarea FIFAL: „Ca semn de deschidere către ţările Europei de Est, ca omagiu adus României, această ţară-martir, ale cărei răni rămân profunde, atât în popor, cât şi în urbanism, în semn de alianţă între Nord şi Sud, între Vest şi Est. Sperăm ca FIFAL să reprezinte un spaţiu de întâlnire între arhitecţii şi cineaştii de pretutindeni, un pod între trecut şi viitor, un omagiu post-mortem închinat tatălui meu, pasionat fondator şi promotor al acestui festival".
Trebuie să precizăm că, din peste 60 de filme, au fost selecţionate 41, nu s-au plătit taxe de înscriere, iar intrarea a fost liberă, accesibilă oricui. Festivalul a prilejuit întrunirea unui juriu internaţional de zile mari: **Liviu Ciulei**, preşedinte; **Edith Bianchi**, grafician, profesor universitar la Şcoala Politehnică Federală din Lausanne, prof. **Manuela Gheorghiu Cernat**, critic de film, **Christian Zeender**, de la Consiliul Europei, arh. **Paul Bortnovski**, arh. **Nicolae Drăgan**, regizorul **Stere Gulea** şi regizorul **Dinu Tănase**. România a obţinut un adevărat succes, **marele premiu FIFAL '94** pentru filmul **Arhitectura şi puterea** (producţie '92, AGERFILM, UAR, scenariu arh. Augustin Ioan, realizator Nicolae Mărgineanu) ex-aequo cu filmul **Bruxelles, requiem** (producţie '93, RTBF, realizator André Dartevelle), **premiul UCIN** pentru filmul Mariannei Celac şi al lui Sorin Ilieşiu **Neobişnuitul oaspete** (producţie '92, UAR), precum şi o **menţiune specială** pentru filmul Elei Panait **Vasele transcendenţei** (producţie TVR)

La încheierea festivalului **dna prof. Manuela Cernat**, critic de film ne-a împărtăşit opinia sa despre ce trebuie să fie de fapt, un film de arhitectură „El poate să influenţeze recuperarea unor valori morale, să reconstituie un univers al valorilor fundamentale. Arhitectura oferă omului un spaţiu de viaţă şi în acelaşi timp de reflecţie

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Liviu Ciulei explică Agenţiei Mediafax de ce lipseşte din ţara sa

– Ce proiecte teatrale şi cinematografice aveţi în vedere în ţară?

– Nu există... Consider că aceia care-mi urmăresc cariera pot să-şi răspundă singuri. Fac să fie cunoscută România în lume prin ceea ce lucrez, nu? Iar în România ar trebui să existe acum o sită, să cearnă imoralitatea, impostura, nonvaloarea... Timp de 11 ani, până în 1957, eu am avut interdicţie de a regiza, asta nu se ştie. Am făcut atunci arhitectură şi scenografie. Nu ştiu unde a intervenit doamna Bulandra pentru ca eu să pot pune în scenă piesele pe care le cunoaşteţi. A fost Andrei Şerban, vor fi şi alţii, îi las pe ei să lucreze.

– Dar dv. sunteţi Regele teatrului românesc...

– În România regii sunt alungaţi.

Medicamentele Cozac lecuiesc cancerul!

Aşa susţin pacienţii

Ca de obicei, la uşa cabinetului de fitoterapie Cozac Plant este lume multă, figuri triste, încercănate de oboseală şi de boală. Totuşi, în momentul în care îşi deschid sufletul, descoperi optimism bine temperat şi, mai presus de orice, speranţa atotbiruitoare.

Soţul meu mă transporta la spital pe cărucior

M.T., 40 ani, dintr-un sat de lângă Bucureşti.

„La începutul anului, am descoperit un nodul cât oul de porumbel ce-mi apăruse la sânul drept. Crescuse, aşa, dintr-odată, fără durere, fără alte semne... Imediat cum l-am depistat, m-am dus la oncologie, la Fundeni. Verdictul a fost fără dubiu: neoplasm şi mi s-a recomandat, de urgenţă, operaţia. M-am supus, întâi, la un număr de opt şedinţe de citostatice. Nu mă simţeam bine deloc şi, după două săptămâni, mi-a căzut tot părul. În orice caz, am renunţat, definitiv, la viaţa normală. Mi s-a recomandat odihnă şi m-am mutat, la soacră-mea, la ţară, la aer curat. Nu am fost de acord cu operaţia... Peste încă vreo lună, mi-a apărut o umflătură la şoldul drept şi nu mai puteam face nici un pas. Şi de această dată, doctorii au fost categorici: metastază. Vă închipuiţi ce simţeam în acele momente. Operaţia devenise inutilă, medicamentele îmi erau insuportabile, ce mai, făceam, deja, planuri de... înmormântare. Într-o bună zi, prin luna aprilie, am aflat de existenţa dlui Vasile Cozac. Ultima speranţă! De atunci, am urmat, cu stricteţe, regimul impus şi am luat tot tratamentul. Iată mă, la mijlocul lunii octombrie, merg pe propriile picioare, nodulul a dispărut complet, mi-a crescut părul, mă simt vioaie, plină de energie, parcă am înviat Dumnezeu să-i dea sănătate dlui. Cozac!"

Pentru toate trei, acelaşi diagnostic: noduli mamari

Cele trei doamne vin, săptămânal, la tratament, tocmai din oraşul Tulcea. Este drept, afirmă dânsele transportul nu este problematic, una punându-şi „la bătaie" autoturismul propriu. Destinele lor se aseamănă, într-un fel: toate trei suferă de noduli mamari maligni sau poate nu, căci una dintre ele nu a avut curajul să se supună unor analize complexe. Cert este că, nici una dintre ele, nu dorea, cu nici un chip, operaţia mutilantă. Aşa că, auzind de prin jurnale că există miracolul Cozac, s-au decis să încerce. Decizia a fost de bun augur. De şase luni, sănătatea li s-a ameliorat vizibil, nodulii s-au micşorat, durerile reumatice s-au atenuat, starea generală s-a îmbunătăţit. Să fie într-un ceas bun!

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cosmetică

Derivatele cerealelor fac minuni

(II)

■ O mască cu efecte descongestionante şi calmante se prepară din două linguri de zeamă şi o lingură de smântână, la care se adaugă infuzie de muşeţel până se obţine o pastă moale, care se aplică pe faţă timp de 15 minute. Apoi se spală obrazul cu infuzie de muşeţel răcită.

■ Albirea şi tonifierea pielii mâinilor se pot obţine prin frecarea lor cu mălai, gris sau tărâţe de grâu umezite cu infuzie de mentă sau apă călduţă. De asemenea, se recomandă spălarea cu spumă de săpun şi zeamă. Prin aceste procedee, pielea mâinilor îşi menţine frăgezimea şi se catifelează. Frecarea coatelor cu zeamă sau cu mălai umezit cu zeamă de lămâie curăţă şi albeşte pielea din această zonă.

IRINA CIAUŞU ■

MAGNETOM-OPEN

„Doctorul" Siemens face minuni

Până acum, în cazul examinărilor prin rezonanţă magnetică, adică posibilitatea de „a vedea" cu precizie în interiorul corpului, bolnavii erau nevoiţi să stea culcaţi în interiorul unui tunel mai mult de jumătate de oră.

Firma Siemens propune un nou procedeu, prin care toate aceste neplăceri sunt atenuate, transformând consultaţia într-un „joc de copii". Noul tomograf, **Magnetom-Open**, permite ca, practic, bolnavul să fie examinat în „aer liber". Deasupra zonei dureroase, un electromagnet creează câmpul necesar măsurătorilor ce sunt apoi prelucrate de un calculator. În acest fel, examinarea devine mai agreabilă, în special pentru copii, dar şi pentru persoanele fricoase sau cele suferind de claustrofobie.

Mamele îşi pot ţine copiii de mână pentru a-i linişti, bolnavii în reanimare dependenţi de aparatura de supravieţuire pot fi examinaţi, munca personalului este mult uşurată.

Atenţie, cetăţeni!

Ultimele zile ale lunii septembrie au însemnat, pentru inspectorii OJPC, zile de ample acţiuni de control şi penalizare specifică (amenzi usturătoare, retragerea de pe piaţă, confiscarea şi distrugerea alimentelor alterate) desfăşurate la sediile a numeroşi agenţi economici. Dintre comercianţii necinstiţi şi mărfurile lor necorespunzătoare, amintim:

■ **pastă de mici** cu miros puternic de alterare şi culoare cenuşie, la SC Madimar SRL Craiova.

■ **ficat** cu modificări organoleptice în afara termenului de valabilitate la SC Mesteacănul SRL Negreşti Oaş, cabana Călineşti;

■ **peşte proaspăt (şalău)** cu miros şi culoare modificată, aflat în proces ireversibil de depreciere, la SC Susandry SRL Lieşti judeţul Galaţi

■ **griş** infestat cu tribolium confusum fără element de identificare (35 de kilograme), **praf pentru găluşte** la pachete de 250 de grame (37 de bucăţi), şi **ceapă uscată** (circa o jumătate de tonă) atacată de putregai în proporţie de 10 la sută, la Colegiul Naţional „Nicolae Băicescu" Craiova. Alimentele se utilizau la prepararea hranei în mod curent

■ **pâine** din brutăria proprie având suprafeţe arse, crăpături, suprafeţe laterale lipite între ele, gust acru (datorită suprafermentării aluatului) greutatea sub valoarea declarată şi impusă prin reţeta proprie la SC Autares SRL Buhuşi. Atât în secţia de fabricaţie cât şi în depozitul de produse finite, rolaul muştele. Grupul sanitar al secţiei nu era dotat cu prosop, săpun, bateria de la chiuvetă era defectă, lucrătorii nu purtau bonetă pentru protejarea aluatului

■ **vodcă Stolichnaya** falsificată închid cu aspect tulbure şi depuneri sub formă de inel la suprafaţa de separaţie ca urmare a utilizării apei dure în fabricaţie, suspensii şi depuneri străine de natura produsului ca urmare a neigienizării ambalajelor închidere neetanşă, lipire neglijentă a etichetelor concentraţia de alcool sub valoarea declarată 40 la sută (25-32 la sută), provenind din Bucureşti, la SC Altres SRL, SC Terence SRL, SC CO SRL, SC Rotcom SRL, toate din oraşul Piatra Neamţ

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Avocatul nostru vă răspunde

ARON I. MIRON, Braşov- dacă aţi plătit taxa de trecere a frontierei pentru mai multe persoane care urmau să se deplaseze în grup şi nu aţi mai efectuat călătoria preconizată potrivit normelor în vigoare vi se restituie sumele plătite cu acest titlu.

Restituirea o vor face organele teritoriale ale Ministerului Finanţelor, ce administrează contul bugetului în care au fost depuse sumele respective, pe bază de cerere făcută pe propria răspundere, la care anexaţi chitanţa de depunere a sumei în original, neştampilată de organele Ministerului de Interne de control trecere frontieră.

Cu privire la sumele în valută efectivă (numerar) ce pot fi scoase din România vă precizăm că persoanele fizice rezidente în România pot ieşi din ţară cu sume în valută efectivă (numerar) echivalente cu maximum 5.000 dolari SUA persoană călătorie, din care

■ 1.000 dolari SUA per soană călătorie fără justificarea provenienţei lor cu vreun document

■ diferenţa până la 5.000 dolari SUA, pe baza unui document (extras de cont sau buletin de schimb valutar) care probează că suma a fost ridicată de la bancă, sau provine dintr un schimb de valută, contra lei, pe teritoriul României

CORNELIU OLTEANU ■

Poiana Soarelui, un vis frumos devenit realitate

S-a vorbit şi se vorbeşte mult în România despre copiii handicapaţi şi copiii orfani, dar de la vorbe la fapte este mult, mai ales când se pune rezolvarea problemei în faţa organismelor guvernamentale responsabile cu aceste lucruri. Iată însă că un român de suflet, Ion Ţiriac, a dovedit prin fapte că această treabă spinoasă se poate rezolva. Este vorba de Complexul Educaţional Casa Copilului, din Poiana Soarelui - Braşov, inaugurat joi, 6 octombrie 1994, în prezenţa a 40 de ziarişti români şi străini, şi a unor personalităţi şi oameni de afaceri din ţară şi străinătate.

Complexul aparţine Fundaţiei Casa Copilului, constituită prin donaţii ale unor persoane fizice şi juridice din ţară şi străinătate, principalii donatori fiind Rodica Ţiriac şi Ion Ţiriac. Lucrările de construcţii au început în aprilie 1991 şi s-au terminat în noiembrie 1993, costând peste 2 miliarde lei. Complexul este format din 11 vile şi un pavilion administrativ, fiecare vilă având dormitoare, cameră de zi, bucătărie, baie şi spălătoare, toate dotate cu mobilier şi aparatură moderne. În prezent se află sub îngrijire 66 de copii orfani, între 3 şi 7 ani, personalul angajat fiind în număr de 43. Sistemul de organizare este „de tip familial", fiecare vilă adăpostind câte o familie formată din 9 minori orfani, o **mamă** care îi îngrijeşte în mod permanent şi o **mătuşă** care asigură menajul pe durata zilei. Programul de

creştere şi educare cuprinde mai multe etape şi este eşalonat pe 15 ani, urmărindu-se dezvoltarea normală a copiilor, precum şi acomodarea lor cu mediul social din afara complexului, prin frecventarea formelor de învăţământ preşcolar şi şcolar din unităţile de învăţământ din cartier şi din oraş

Suntem convinşi că acest complex este un exemplu de cum trebuie să arate imaginea României peste hotare şi un îndemn pentru ca şi alţi oameni de bine să investească în scopuri aşa de nobile.

ALEXANDRU PĂSĂRIN ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim **15**

AMINTIRI DIN COPILĂRIE

Pe când eram copil şi locuiam încă la ferma noastră din Missouri, eram tot timpul încercat de tot felul de spaime. La fiecare furtună îmi era teamă că am să fiu omorât de un trăsnet. Când recolta era proastă, îmi era frică că n-o să avem destulă mâncare. Îmi era teamă la gândul că după moarte o să mă duc în iad. Îmi era groază că Sam, un băiat mai mare decât mine, îmi va tăia urechile clăpăuge - cum, de altfel, mă ameninţase de multe ori. Tremuram când vedeam că fetele din sat izbucnesc în râs ori de câte ori le salutam - mă perpeleam gândindu-mă că nici una dintre ele n-o să vrea să se căsătorească cu mine şi, chiar dacă s-ar fi găsit una care să mă vrea, eram răvăşit la gândul ceremoniei religioase şi de ideea că nu o să ştiu ce să-i spun pe drumul de întoarcere de la biserică până la ferma noastră. Mergând în urma plugului, mă gândeam la aceste probleme extrem de grave fără să găsesc nici o soluţie.

Apoi, pe măsură ce anii treceau, descopeream puţin câte puţin că 90% din lucrurile de care mă temeam nu se întâmplă niciodată.

Îngrijorările adulţilor sunt la fel de ridicole. Noi ne-am putea, probabil, elimina neliniştea- imediat şi fără nici o dificultate - dacă ne-am folosi de un calcul probabilistic, pentru a da preocupărilor noastre o bază reală.

Cea mai celebră companie de asigurări din lume, Lloyd, a câştigat milioane de pe urma maniei oamenilor de a se îngrijora pe seama unor nenorociri care se întâmplă foarte rar. *Lloyd pariază că aceste catastrofe nu se vor produce. Numai că el nu numeşte asta un pariu - el preferă să numească angajamentele cu un nume mai puţin compromiţător, cum ar fi "contract de asigurare". În realitate, este vorba foarte bine şi frumos de un pariu, ce se bazează pe calculul probabilităţilor.* Acum două secole, această companie cunoştea o prosperitate fără egal. Fără o schimbare radicală a naturii umane, ea va prospera încă cincizeci de secole, asigurând vapoare, costume, timbre poştale contra dezastrelor care, după calculul probabilităţilor, se produc infinit mai puţin decât oamenii îşi pot imagina.

Traducere şi adaptare,
ADRIANA DOBRESCU ■

Pentru participanţii la concursul

Premiul de fidelitate

Luni, 10 octombrie 1994, la sediul redacţiei FLACĂRA a avut loc tragerea la sorţi a câştigătorilor **Premiului de fidelitate**. Am fost bucuroşi să constatăm, după numărul mare de scrisori primite, că revista noastră este iubită şi apreciată. Mulţumim, cu această ocazie, tuturor cititorilor noştri care, pe lângă talonul solicitat, ne-au trimis gândurile lor bune şi sugestii binevenite

Cei care au avut norocul să câştige premiile noastre sunt:

Premiul I - 100.000 lei -Hergan Ion, com. Gărbovăţ, jud. Caraş-Severin

Premiul II - un abonament pe 6 luni la FLACĂRA- Dan Paraschiva, Orăştie

Premiul III - un abonament pe 3 luni la FLACĂRA- Schipor Silvia, Falcău, jud. Suceava

Suma cuvenită pentru premiul I va fi trimisă prin mandat poştal. Abonamentele câştigate vor fi făcute începând cu 1 ianuarie 1995.

Festivalul Naţional al Modei:

Manechine desculțe și o muzică lugubră au adus, totuși, o speranță de mai bine

Manechinul JULIA NIŢĂ, cea mai solicitată în prezentarea vestimentară din cadrul Festivalului, la nu mai puţin de patru colecţii.

Între 7 şi 9 octombrie s-a desfăşurat ceea ce pompos s-a numit **Festivalul Naţional al Modei**, ediţia a doua, toamnă-iarnă 1994, organizat de Compania de publicitate Evex.

În jurul preşedintelui de onoare al juriului, stilistul francez **Olivier Lapidus**, s-a ţesut o întreagă legendă, justificată în parte prin faptul că, într-adevăr, este deţinătorul premiului **Degetarul de Aur** pentru haute-couture, la concursul pentru cel mai bun creator de modă din această primăvară, de la Paris.

Dincolo de declaraţiile diplomatic însăilate, fade, cu care ne-am obişnuit, Lapidus a trebuit totuşi să recunoască deschis că unele din colecţiile româneşti prezentate în cele două zile ale concursului sunt deosebite de tot ce mai văzuse în alte ţări

Lapidus a remarcat-o în mod special pe **Venera Arapu**, căreia i-a lansat invitaţia de a lucra împreună. la Paris. Tânăra stilistă, aflată la prima sa prezentare personală, este studentă în ultimul an la Academia de Artă, secţia Modă, la clasa prof. Simona Runcan.

Fără nici o îndoială, colecţia DOM a produs cea mai puternică impresie. Manechinele au defilat desculţe, cu părul răvăşit, machiate sinistru în maro şi alb. purtând de gât mici tablouri cu poze „de familie", pe o muzică de o stranietate lugubră. Modelele prezentate, realizate din materiale subţiri (voaluri în special), în culori reci, predominând negrul, vişina putredă, griul, maroul, erau imprimate cu semne cabalistice executate manual, după o documentaţie a Venerei Arapu însăşi (cu sprijinul Catedrei de Textile-Imprimeuri de la Academia de Artă, prof. Olga Birman, în colaborare cu Doina Monica Pop). La fiecare ieşire pe podium, asistenţa a aplaudat. Iar la sfârşit, creatoarea a fost răsplătită cu o frenezie care a depăşit orice închipuire.

Lăsând la o parte stângăciile inerente oricărui început, nesincronizările, sărăcia materialelor de presă, timiditatea prezentatorilor, Festivalul Naţional de Modă rămâne o intenţie frumoasă, care are toate şansele ca, în viitor, să devină o întrecere de anvergură a creatorilor vestimentari români.

ADA NICOARĂ ■

Alec Baldwin, soţul celebrei Kim Basinger:

"Numai cu Kim aș face dragoste!"

❑ Şi noi *)!

Evident nu e vorba despre Kim Ir Sen!Actorului **Alec Baldwin** nu-i place să joace în scene de dragoste decât dacă partenera lui de film este soţia sa, Kim Basinger.

"Urăsc să filmez scene erotice cu altcineva în afară de soţia mea! Este foarte plăcut ca în astfel de situaţii soţia ta să-ţi fie parteneră. Poţi avea certitudinea

că ea doreşte să fie acolo. E neplăcut şi stânjenitor să faci acest lucru cu o persoană pe care nu o cunoşti."

ROXANA TOMA ■

*) Băieţii din redacţie

Sophia și Claudia la 60 ani

Fugit irreparabile tempus! Şi totuşi, la 60 de ani, cele două celebre actriţe arată surprinzător de bine. Dietă, gimnastică, cosmetică rafinată... Iată-le participând la festivitatea organizată de cunoscutul ţar al modei de la Milano, Giorgio Armani, cu prilejul jubileului de 20 ani de la fondarea firmei acestuia. **(Ioana A. Vago)**

Scandal pe capul lui Columb

Sculptorul georgian Zorab Ţereteli, 60 ani, s-a apucat pe la finele deceniului trecut de o grandioasă lucrare. El a realizat, din bronz, componentele unui monument colos, reprezentând capul lui Cristofor Columb. Opera are 4 metri înălţime şi 500 tone, şi urma să fie montată pe un soclu înalt de 100 metri în oraşul Columbus din statul Ohio. Costul total al lucrării (inclusiv spezele de transport, terenul şi lucrările de montaj) însumează 25 milioane dolari. Dar administraţia oraşului refuză plata. O puternică mişcare pentru drepturile cetăţeneşti consideră monumentul „scârbos şi ridicol". În plus, Cristofor Columb simbolizează 500 de ani de genocid. O părere contrară aparţine unui grup de oameni de afaceri care estimează că monumentul ar putea atrage anual 300.000 vizitatori. Deocamdată, o parte a statuii, compusă din 1.500 segmente, zace într-o remiză la St. Petersburg.

CĂTĂLIN VAGO ■

Bruce Willis şi Maria De Medeiros în filmul sexy *Pulp Fiction*.

BRUCE WILLIS din nou tată?

Deşi soţia sa, actriţa Demi Moore, este însărcinată pentru a patra oară, şi toţi prietenii îl declară pe Bruce nebun, el consideră că lumea e redusă mintal, nu el. Unul dintre cei mai buni prieteni ai săi a declarat: "Este foarte dificil să ai de a face cu el. Le spune tuturor în faţă ce crede despre ei. În general, crede că sunt proşti. Cel mai interesant este că le spune asta regizorilor şi criticilor, colegilor şi celor mai buni prieteni, fără să clipească. Iată motivul pentru care s-a ales cu foarte mulţi duşmani".

Ultima declaraţie pe care a făcut-o Bruce, a sunat cam aşa: "Voi face copii până voi avea un băiat"!

ROXANA TOMA ■

Veneau umanoizii din Constelaţia Peştilor?

Iată, în esenţă, faptele: După apariţia semnalelor ascuţite emise cu intermitenţă de obiectul zburător neidentificat, maşina a virat, a părăsit şoseaua şi s-a oprit. Pe şosea se găsea un grup de umanoizi! Locul era puternic luminat. Umanoizii s-au apropiat de maşină, obligându-i pe soţii Hill să iasă din maşină. „Mă simt foarte obosit - declară Barney sub hipnoză... - abia îmi târăsc

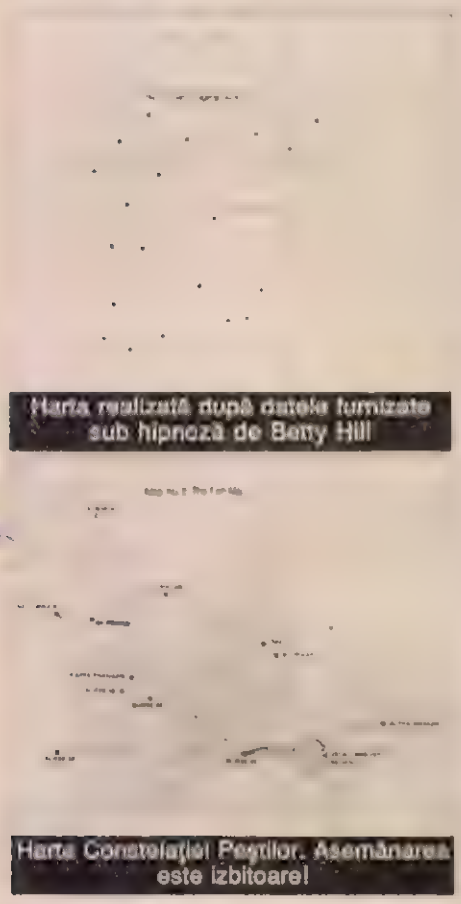

Harta realizată după datele furnizate sub hipnoză de Betty Hill

Harta Constelaţiei Peştilor. Asemănarea este izbitoare!

picioarele. Nu mi-e frică. Mi se pare că dorm. Picioarele nu mai ating pământul...” Soţii Hill au fost duşi în interiorul obiectului, unde li s-a făcut separat, controlul medica

„Stomatologii” de pe „Planeta X”

După cum povesteşte Betty, sub hipnoză ... au fost controlate pielea corpului, unghiile, mîşchii, gâtul. Pe timpul controlului s-a aflat pe o masă medicală”. Un ac i-a fost înfipt în burtă. De durere, a scos un ţipăt, dar cel care a examinat-o, „şeful”, cum l-a numit ea, i-a trecut cu palma peste faţă, iar durerea a dispărut! Acesta i-a explicat că a fost supusă unui test de graviditate.

Subliniem faptul că soţii Hill au fost sub hipnoză separat şi mult timp nu au ascultat înregistrarea făcută. Cu alte cuvinte, în stare normală nu-şi aminteau ce au spus sub hipnoză şi, desigur, nu au ştiut ce au spus.

Astfel, Barney a declarat că pe timpul controlului medical i-au scos dinţii falşi. Betty a povestit că în timpul controlului, în încăpere a intrat un alt „doctor”, care i-a spus să deschidă gura şi a încercat să-i scoată dinţii! Nereuşindu-i operaţiunea (Betty nu avea dinţi falşi), el s-a arătat foarte mirat. În legătură cu aceasta, doctorul Hynek, care a participat la şedinţele hipno-

Cazul soţilor Hill (II)

tice, şi-a permis o glumă: „Ne putem imagina raportul expediţiei, alcătuit de oamenii de ştiinţă de pe «Planeta X». Din raport va reieşi că masculii negri au dinţi falşi, iar femelele albe - dinţi naturali!” (Barney era negru, iar Betty - albă).

„Unde sunteţi Voi pe această hartă?”

Fiind sub hipnoză, Betty povesteşte că după controlul medical „... l-am întrebat pe «şef» de unde a venit, pentru că ştiu - i-am spus - că nu este de pe Pământ. El m-a întrebat dacă ştiu ceva despre Univers. Am răspuns că nu ştiu. Practic, nu ştiam nimic. Mi-a răspuns că ar vrea ca eu să ştiu mai multe. I-am spus că şi eu aş vrea. El a traversat încăperea până la colţul mesei şi a deschis ceva... A scos de acolo o hartă şi m-a întrebat dacă am mai văzut hărţi reprezentând bolta cerească. Am traversat şi eu încăperea şi m-am sprijinit de masă. Am privit harta: avea o formă lungulaţă, puţin mai mare în lăţime. Pe hartă erau trasate diferite puncte. Unele erau mici, ca partea superioară a unui ac. Altele - de forma unei monede. Erau şi linii, linii curbe care uneau diferite puncte. Dintr-un cerc mare plecau o mulţime de linii. Multe din acestea erau trasate către un alt cerc, apropiat, dar ceva mai mic. Acestea erau linii groase. L-am întrebat ce semnifică ele. El mi-a răspuns că liniile groase reprezintă căile comerciale. Alte linii indicau traseele pe care Ei le parcurgeau uneori. Liniile punctate reprezentau expediţiile. L-am întrebat de unde sunt Ei. El mi-a răspuns printr-o întrebare: «Unde sunteţi Voi pe această hartă?». I-am răspuns, răzând, că nu ştiu. El mi-a spus: «Dacă nu ştiţi unde sunteţi, eu nu vă pot explica de unde venim NOI!

În stare de hipnoză, Betty a încercat să reproducă această hartă.

După o lună şi jumătate de la începerea şedinţelor sub hipnoză, soţii Hill au primit permisiunea să asculte benzile înregistrate. Lui Barney nu-i venea să creadă că el a spus ceea ce auzea şi, în general, ce i s-a întâmplat.

Din păcate, tratamentul medical la care a fost supus Barney nu a dat rezultatele scontate şi în februarie 1969 el a decedat, ca urmare a unei comotii cerebrale.

(Va urma)

ALECU MARCIUC ■

Fotografii peste milenii

Din evantaiul larg al preocupărilor soţilor Irina şi Cantemir Rişcuţia, antropologi de reputaţie europeană, actuala retrospectivă găzduită de Muzeul de istorie naturală “Grigore Antipa” ne invită la o trecere în revistă a exponatelor de desen şi sculptură ce aduc mărturia fabulosului travaliu prin care ia naştere o reconstituire

antropologică. În fapt, suntem invitaţi să păşim printr-un veritabil tunel al timpului, să avem în faţa ochilor portretele unor copământeni dispăruţi cu secole sau milenii în urmă: soldaţi romani la Histria, războinici din Schela Cladovei (epipaleolitic), antropoizi din Indonezia etc. Tehnica reclamă o vocaţie specială în care talentul pentru grafică şi sculptură se îngemănează cu erudiţia şi extraordinara intuiţie în a stabili raporturi precise între oasele craniului şi părţile moi ale învelişului fizionomic extern, de a putea reconstitui pe această bază trăsăturile feţei, conformaţia gurii, nasului, bărbiei, de a obţine fantastic-cele “fotografii” peste milenii. Cu acest dar natural, dublat prin studii, osârdie şi putere de observaţie, se pot lăuda puţini antropologi ai planetei. Numărul lor este extrem de mic, iar doi dintre cei mai celebri, soţii Irina şi Cantemir Rişcuţia, aparţin antropologiei româneşti.

Retrospectiva a rezervat spaţiu şi unor exponate ce evidenţiază aportul soţilor Rişcuţia la soluţionarea unor anchete judiciare, unde cei doi specialişti au folosit tot instrumentele reconstituirii antropologice. Puţină lume ştie că arestarea fiorosului asasin Râmaru, ca şi identificarea psihopatului-criminal din cartierul Ciurel au devenit posibile ca urmare a expertizelor criminalistice întocmite de Irina şi Cantemir Rişcuţia, a reconstituirilor antropologice realizate la cererea poliţiei.

Exponatele aduc mărturia marii contribuţii a antropologiei româneşti la îmbogăţirea cunoaşterii umane, precum şi meritele de excepţie ce revin în acest sens celor doi oameni de ştiinţă, Irina şi Cantemir Rişcuţia, faţă de care ştiinţa şi cultura naţională au în continuare nepermise datorii morale.

LIVIU TIMBUS ■

Misterul traversării Atlanticului

Se ştie că primul avion care a traversat, la 21 mai 1927, Oceanul Atlantic, a fost pilotat de americanul Charles Lindbergh. Azi, francezii contestă această întâietate, deoarece la 8 mai 1927, deci cu aproape două săptămâni înainte, s-au lansat într-o tentativă asemănătoare Charles Nungesser, un as al aviaţiei franceze, şi navigatorul său François Coli.

AUREL DIANU ■

Generalul Anghel Iordănescu a încheiat neînvins campania franco-engleză

Bogdan Stelea

Aşadar, campania franco-engleză a „tricolorilor" s-a soldat cu două remize având semnificaţii aparte. Dacă în privinţa „nulului" de la Saint-Etienne au existat numeroase păreri contradictorii, „egalul" de la Londra a produs o satisfacţie cvasiunanimă. Să ne explicăm. În primul rând, contextul confruntărilor a fost diferit, pragmatismul dovedit într-o întrecere „pe puncte" fiind astfel justificat, ceea ce nu a mai fost cazul în partida amicală în care am „punctat" şi la impresia artistică demonstrând adevăratele valenţe tehnico tactice ale jucătorilor noştri. Desigur, reprezentativa României nu a atins nivelul celor mai bune evoluţii ale sale de la solicitantul turneu final al World Cup. Ar fi fost şi greu, de altfel, ca la doar câteva luni după încheierea acestuia să apară un nou vârf de formă. Mai ales că, aşa cum am scris cu alt prilej, 7 dintre cei 11 jucători care activează în străinătate şi-au schimbat echipele de club, problemele specifice de adaptare impietând, într-o oarecare măsură, asupra prestaţiilor lor. În acelaşi timp valoarea incontestabilă şi experienţa internaţională i-au ajutat să depăşească aceste momente mai repede decât s-ar fi aşteptat cineva.

Miodrag Belodedici

Franţa–România 0-0 (preliminariile C.E.)

Considerat derby-ul grupei I a preliminariilor C.E., meciul cu selecţionata Franţei a avut şi o încărcătură psihică aparte. Întâlneam o reprezentativă care ratase la potou accesul la C.M., iar faptul de a fi gazdă a „mondialelor" din 1998 oferea reprezentanţilor „cocoşului galic" unica şansă de afirmare în cadrul turneului final al C.E din Anglia - 1996. „La ligne jeune" adoptată de antrenorul **Aimé Jacquet** a adus, firește, un plus de vitalitate în reprezentativa Hexagonului, insuficientă însă pentru obţinerea victoriei. În ceea ce ne priveşte este elocventă declaraţia antrenorului **Anghel Iordănescu** „Francezii au dominat teritorial, s-au apropiat în mai multe rânduri şi în mod periculos de poarta noastră, noi nereuşind decât să încercăm să-i blocăm şi să menţinem un rezultat pozitiv. Mă aşteptam totuşi de la tricolori să arbă o continuitate în joc, să ameninţe mai mult poarta adversă, să creeze situaţii care să-i ducă în poziţia de a fructifica. Rezultatul este bun, dominarea francezilor o uităm cu toţii, rămâne punctul câştigat."

Anglia–România 1-1 (amical)

Descătuşaţi de apăsarea mizei, jucătorii români au avut o cu totul altă prestaţie pe „Wembley", ei reuşind o primă repriză chiar excelentă, înscriind în min. 37 prin **Ilie Dumitrescu** şi fiind egalaţi în min. 45 (Robert Lee). Ei au evoluat fără complexe, demonstrând că pot interpreta partituri diferite doar la câteva zile distanţă. De altfel, comentatorii de specialitate din Albion şi agenţiile internaţionale de presă nu s-au zgârcit în a aduce elogii fotbaliştilor noştri. Iată că, deşi antrenorul Iordănescu nu a agreat disputarea acestei partide, ea s-a dovedit binevenită pentru menţinerea la o cotă înaltă în ierarhia mondială, rezultatul fiind nu numai de palmares, ci contând şi în clasamentele întocmite periodic de FIFA.

Printr-un vole din cădere, Ilie Dumitrescu deschide scorul deşi era flancat de Rob Jones

Foto REUTER

Pe „Wembley", în „templul fotbalului", fotbaliştii „tricolori" nu au îngenunchiat vreodată

- O coincidenţă: partidele cu selecţionatele Franţei, respectiv Angliei, au constituit cea de-a 9-a întâlnire pentru reprezentativa României.
- Prima egalitate consemnată cu Franţa (victoriile fiind împărţite), în schimb cea de-a 6-a remiză cu Anglia (2-1 pentru „insulari" la victorii).
- Iată cum arată în prezent liniile de clasament: 475 201 121 153 786:686 (România), 707 403 164 140 1657:752 (Anglia)
- În partida de pe „Wembley" antrenorul Anghel Iordănescu s-a aflat la al 20-lea meci ca principal la naţională, cu următorul bilanţ: 12 victorii, 6 egalităţi şi 2 înfrângeri.
- De asemenea, Belodedici s-a aflat la a 40-a selecţie în echipa naţională, iar Hagi la cea de-a 89-a.
- Totodată a fost pentru a 4-a oară consecutiv când „tricolorii" au evoluat pe „Wembley" şi nu au fost învinşi (1969:1-1; 1981:0-0; 1985: 1-1)
- Următoarele partide în grupa I: România-Slovacia (12 noiembrie), Polonia-Franţa şi Azerbaidjan-Israel (16 noiembrie).

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN

Grupa 1

1. ROMÂNIA	2	1	1	0	3-0	4
2. Israel	2	1	1	0	4-3	4
3. Polonia	2	1	0	1	2-2	3
4. Slovacia	2	0	2	0	2-2	2
5. Franţa	2	0	2	0	0-0	2
6. Azerbaidjan	2	0	0	2	0-4	0

Franţa - România 0-0
Israel - Slovacia 2-2
Polonia - Azerbaidjan 1-0

Grupa 2

1. SPANIA	2	2	0	0	4-1	6
2. Danemarca	2	1	1	0	4-2	4
3. Belgia	2	1	0	1	3-3	3
4. Cipru	2	0	1	1	1-2	1
5. Macedonia	2	0	1	1	1-3	1
6. Armenia	2	0	1	1	0-2	1

Danemarca - Belgia 3-1
Macedonia - Spania 0-2
Armenia - Cipru 0-0

Grupa 3

1. TURCIA	2	1	1	0	7-2	4
2. Elveţia	1	1	0	0	4-2	3
3. Suedia	2	1	0	1	3-4	3
4. Ungaria	1	0	1	0	2-2	1
5. Islanda	2	0	0	2	0-6	0

Elveţia - Suedia 4-2
Turcia - Islanda 5-0

Grupa 4

1. CROAŢIA	2	2	0	0	4-0	6
2. Italia	2	1	1	0	3-1	4
3. Lituania	2	1	0	1	2-2	3
4. Slovenia	2	0	2	0	1-1	2
5. Ucraina	2	0	1	1	0-2	1
6. Estonia	2	0	0	2	0-4	0

Ucraina - Slovenia 0-0
Estonia - Italia 0-2
Croaţia - Lituania 2-0

Grupa 5

1. CEHIA	2	1	1	0	6-1	4
2. Olanda	2	1	1	0	5-1	4
3. Norvegia	2	1	1	0	2-1	4
4. Belarus	2	1	0	1	2-1	3
5. Malta	2	0	1	1	1-6	1
6. Luxemburg	2	0	0	2	0-6	0

Malta - Cehia 0-0
Norvegia - Olanda 1-1
Belarus - Luxemburg 2-0

Grupa 6

1. IRLANDA	2	2	0	0	7-0	6
2. Irl. de N.	3	2	0	1	7-4	6
3. Portugalia	2	2	0	0	5-2	6
4. Austria	2	1	0	1	5-2	3
5. Letonia	2	0	0	2	1-6	0
6. Liechtenstein	3	0	0	3	1-12	0

Austria - Irlanda de Nord 1-2
Irlanda - Liechtenstein 4-0
Letonia - Portugalia 1-3

Grupa 7

1. MOLDOVA	2	2	0	0	4-2	6
2. Bulgaria	1	1	0	0	2-0	3
3. Ţara Galilor	2	1	0	1	4-3	3
4. Germania	0	0	0	0	0-0	0
5. Albania	1	0	0	1	0-2	0
6. Georgia	2	0	0	2	0-3	0

Moldova - Ţara Galilor 3-2
Bulgaria - Georgia 2-0

Grupa 8

1. GRECIA	2	2	0	0	9-1	6
2. Scoţia	2	2	0	0	7-1	6
3. Rusia	1	1	0	0	4-0	3
4. San Marino	1	0	0	1	0-4	0
5. Finlanda	2	0	0	2	0-6	0
6. Ins. Feroe	2	0	0	2	2-10	0

Rusia - San Marino 4-0
Grecia - Finlanda 4-0
Scoţia - Insulele Feroe 5-1

GLASUL ROTILOR DE TREN (33)

În această pauză competiţională generată de jocurile echipei naţionale, o pauză doar pentru 7 jucători de lot din campionatul intern, Rapid s-a antrenat asiduu, simţind prin alveole oxigenarea tipică Hizo, undeva la Buşteni. A mai intervenit şi spionajul bivalent pe ruta Frankfurt-Bucureşti, a mai intervenit, cicătelea, şi o scrisorică deschisă ajunsă nu se ştie unde şi la cine (dacă a rămas .. închisă), a mai revenit şi Jean Vlădoiu în Giuleşti. S-a mai pornit şi liota unora ce-şi spun suporteri, mânjiţi pe la coate cu nisaiva franci belgieni, dacă nu dolari câţi arginţii lui Iuda (şi ce galerie frumoasă şi curată aveam când ocupam, la meciurile interbucureştene de cupla, pe „23", toată tribuna a II-a a marelui stadion), ce mai turavura, prin Giuleşti e mare freamăt.

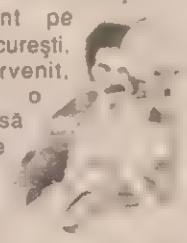

Cu toate astea, Mircea Pascu amână strategic Adunarea generală a UFC-ului (ce o fi, om mai vedea), mai dă o fugă până la Istanbul ca observator UEFA la meciul Turcia-Islanda, Hizo îşi vede de treabă când pe Giuleşti când la Buşteni: au mai apărut ş-ceva accidentaţi, oameni de bază în 11-le feroviar, gata şarja lui... Manea părea că s-a finalizat. Şi n-a lipsit mult ca Rapidul să încline steagul în faţa... Gloriei, surprins de arbitrajul „minerului" Ion Danciu pe cale să promoveze „tehnologia pentru o viaţă"?! Au fost acolo, însă, Jean Vlădoiu, cu hat-trick-ul său minunat, ca şi Fănel Ţârâ. Au fost şi ceilalţi albvişinii, câţi mai rămăseseră de prin minutul 20, care au luptat admirabil. Final apoteotic, victoria calmând spiritele, încinse chiar şi la masa presei, de către unii neaveniţi. Totodată, un avertisment pentru compatrioţii lui Goethe în ceea ce priveşte puterea noastră de luptă. De altfel, după prima rundă de spionaj în tandem de la Frankfurt, pare că Eintracht nu e chiar aşa o nucă greu de spart, mai ales că la şenila fotbalului german se poate opune şi o gheată marca Jean Vlădoiu refăcut psihic după partidele de pescuit ale începutului de luna.

Giuleşti, cu susţinători împărţiţi în două tunii la interes (ţi-ai găsit de harababură), se coace ceva z-o spune unul bătrân în ale Potcoavei, dacă nu cumva eliminarea „ingredientelor" de dată mai recentă, printre care cei de la Frankfurt în fond de ce nu!?

Peste toate cele, meciul Rapid Eintracht Frankfurt de miercuri se anunţă unul mare, în joc fiind steaua neagră a lui White contra lui Yeboah.

Muntele la Mahomed

La o recentă conferinţă de presă a Comitetului Olimpic Român, un confrate mai naiv, dar având scuze, veţi vedea, a pus şi el o întrebare, la care ceilalţi condeieri şi-au râs în barbă. Zice colegul Mircea M. Ionescu, trăitor la New York şi deci rupt de realităţile dâmboviţene: "V-aţi gândit să invitaţi la sărbătoarea C.O.R. şi pe preşedintele Comitetului Olimpic al SUA, ţinând cont că Jocurile Olimpice viitoare au loc la Atlanta?" Hai că e simpatic, nu credeţi? Păi răspunsul a venit prompt, şi taman cum ne-am aşteptat, că noi, băştinaşii, am învăţat geografie urmărind deplasările COR-iştilor: "N-avem posibilitatea să asigurăm condiţiile pentru astfel de personalităţi. De altfel, a fost o delegaţie de-a noastră la Atlanta, şi vor mai fi astfel de deplasări". Acum, şi noi stăm să ne întrebăm: oare nu era mai ieftin să vină o singură persoană la Bucureşti, decât să se tot trambaleze de-ai noştri taman peste Ocean? O fi, dar care ar fi fost şpilul? Să se plimbe ăla? Păi n-am făcut nimic, aşa nu mai îndeplinim noi întocmai şi la timp, ba şi în devans, planul la deplasări cât îi hăul!

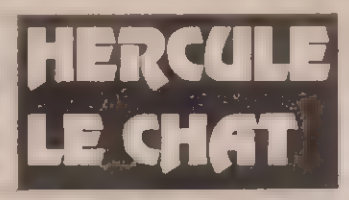

Rău de înălţime

Tare suntem curioşi cine va mai ocupa primul loc în campionatul primei noastre divizii la fotbal, nu de alta, dar abia mai aşteptăm un scandal. S-o luăm pe îndelete. A fost Rapidul pe primul loc? A fost. Şi exact în acel moment a intrat dihonia între Mircea Pascu şi George Copos. Etapa viitoare, a trecut FC Naţional în fotoliul de lider, pe care, se pare, a pus cineva praf de scărpinat, pentru că imediat ce şi-au instalat foştii progresişti posteriorul pe catifeaua respectivă a şi dat strechea în ei. Adică s-au despărţit de preparatorul psiho-fizic Florentin Mărinescu. C-aşa-i românul, are rău de înălţime, cum ajunge în vârf îl ia cu ameţeli şi o pune de-o ceartă. Cine urmează?

Cum se intră în eternitate

Statuetă de bronz, intitulată „The Juice", reprezentându-l pe O.J. Simpson, fostul jucător legendar de fotbal american, acuzat de dublu asasinat – care a fost multiplicată într-o emisiune limitată de 25.000 exemplare la Los Angeles şi se vinde la preţul de 3.395 dolari.

Dictatura jucătorului

■■ Se vorbeşte atâta de şi despre dictatură că era să uit faptul că în fotbalul nostru - cu argumente berechet - dictatura jucătorului, la „concubinaj" cu un alt personaj, conducătorul de club, acelaşi de dinainte de '89, face legea, strâmbă cum e ea, în profesionismul de spoială. Ultimul caz, cel al lui Vasile Bratianu, e mai mult decât edificator ca şi cel al lui Radu Niculescu, e adevărat pe altă turnantă.

■■ Iată că nu e dracu' atât de negru cum părea la prima vedere şi s-a găsit o supapă, una cât o geană de furnică, şi pentru examenul agenţilor de jucători (mai nou), ca nu cumva să fie confundaţi cu procurorii: se poate avea şi cazier, dar abscons.

■■ Vasile Ianul a revenit, firesc, pe primele pagini ale ziarelor indiferent de coloratura lor. Era de aşteptat. Mai se aşteaptă să răsară banii - şi-s gârlă - pentru ca alţi bani negri să foiască de zor prin fotbalul românesc, acolo unde se cere o operaţie ca la italieni ceva cu picioarele (curate), dar fără mânge.

■■ O ştire de ultimă oră ne face să ne luptam arme la Guzun. Harea sau Kosse Basarabeni fraţi noştri de acum şi de cruce fotbalistică, i-au învins pe galezi. Care galezi au luat-o şi de la noi şi încă drastic. Ce-o fi fost pe „Republicanul" din Chişinau, miercuri, mamă-mamă!

■■ Cică Timofte Zero a avut clipe de amnezie profesională şi pe undeva pe Valea Loirei. Ar cam fi cazul să treacă la trupa ofiţerul de presă cu epoleţii în ghilimele dar asta zău e o „problemă" complet străină fotbalului.

■■ S-a făcut atâta tapaj în jurul lui Blid că până la urmă „meseriaşii" de la FC Naţional au găsit un goalkeeper pe cinste, pre numele lui Colceag. Să fi fost doar o „tactică" de învăluire din partea celor cu Banca?

■■ Marius Lăcătuş acelaşi zgubilitic simpatic pe orice teren ar da o raită pe extrema dreaptă, s-a procopsit cu trei etape suspendare din Liga Campionilor semn că UEFA nu se joacă şi nu se-ncântă, cum face deseori internaţionalul nostru. Care altfel, iată şi-a regăsit locul la echipa naţională în sfârcul atacului.

■■ Mai nou ca se poartă în economia de peaţa CSM Reşiţa, club de liga a doua a anunţat ca îşi închide porţile. Semn rău ce mai la deal la Valea Domanului!

OZONEL ■

Arrivederci, Mario!

Unul dintre cei mai mari automobilişti ai tuturor timpurilor, italo-americanul **Mario Andretti**, a decis să se retragă, la 54 de ani şi după o carieră care, caz rarisim, oricum singular în zilele noastre, a durat nu mai puţin de 36 de ani. Aceasta într-un sport extrem de solicitant, care îşi devorează idolii cu mult mai devreme.

Născut la Montona, în regiunea italiană Istria, la 28 februarie 1940, Mario Andretti a emigrat în SUA în 1955, dar microbul automobilismului îl prinsese, după cum singur mărturiseşte: „În 1954, tata şi-a rupt de la gură, eram tare săraci şi m-a dus să văd **Marele Premiu al Italiei de la Monza**. Atunci mi-a intrat în sânge pasiunea pentru **Formula 1**, pentru automobilism în general. Iată de ce victoria din 1977 de la Monza reprezintă cea mai frumoasă amintire pentru mine". Dar cariera lui Andretti nu a cunoscut numai acest succes. Campion mondial de Formula 1, în 1978, la volanul unei **Lotus-Ford**, pilotul american a disputat 128 de Grand Prix-uri în această competiţie (câştigând 12), înainte de a se consacra Formulei Indy, specifică patriei sale de adopţie. În noua postură a obţinut 52 de victorii, ocupând locul secund, după **A.J.Foyt**, în palmaresul general al acestei întreceri.

Şi totuşi, se pare, Mario nu va părăsi definitiv automobilismul, declarând: „Mai am, totuşi, două ambiţii, să câştig cu **Ferrari** cea mai dificilă probă de anduranţă, **24 de ore de la Le Mans**, şi să-l văd pe fiul meu, Michael, în Formula 1, în aceeaşi scuderie **Indy Car** i-a adus multe satisfacţii şi mulţi bani, dar un campionat mondial este altceva. Îi doresc să cunoască sentimentele extraordinare pe care le-am simţit eu".

TEODORA OPREA ■

Partidul lui Vadim clocește puiul noii colectivizări

Societatea Națională Agricolă

❑ Dacă proiectul de lege va fi votat, putem să ne pregătim pentru o nouă „alimentație rațională"

Pe ordinea de zi a lucrărilor Camerei Deputaților a figurat săptămâna trecută o chestiune de maximă importanță: proiectul de Lege privind înființarea Societății Naționale Agricole. Datorită întâmplărilor din ultima vreme, problema cu pricina a fost mult mai puțin mediatizată, astfel că, spre bucuria actualei Puteri, cetățenii nu știu ce anume li se mai pregătește.

De la început se poate constata că, deși fostele IAS-uri sunt definite în proiect ca „domeniu privat de stat" - deci, stăpâne pe proprietățile lor - ele nu pot dispune sub nici o formă de terenurile din patrimoniu! Se încalcă în mod evident Legea privatizării și Constituția țării.

Se vor anula datoriile IAS-urilor (nici o grijă, la bugetul statului intră destule biruri, adică impozite!)

Proiectul cu pricina mai are o „calitate": preconizează anularea tuturor creditelor restante pentru aceste structuri ale agriculturii de stat. Cu alte cuvinte, încurajează gestionarea nerentabilă a patrimoniului agricol, pe banii cetățeanului, care astupă prin impozite și taxe majorate găurile financiare produse de acest sistem păgubos." Se creează cu această ocazie și o imensă structură birocratică, întrucât Societatea Națională Agricolă (SNA) se va afla sub oblăduirea Ministerului Agriculturii. Deci, a guvernului. Prin urmare, la uriașul aparat birocratic din acest minister - peste 40.000 de suflete! - se vor adăuga alți „trudtori" ai birourilor călduțe și scaunelor confortabile Evident, ei vor fi plătiți tot din buzunarul nostru, al cetățenilor țării!

Lista consecințelor negative poate continua, dar pentru ca acestea să fie cât de cât clare trebuie să facem un scurt istoric al modului în care și-a făcut apariția acest proiect de lege. Când PNȚCD a depus o serie de amendamente prin care se urmărea modificarea **Legii 18** - care a stârnit atâta nemulțumire la sate prin consecințele nefaste pe care le-a creat - majoritatea parlamentară a amânat dezbaterea, motivând că trebuie reglementată mai întâi situația terenurilor din fostele IAS. Și s-a încercat „reglementarea" prin **Legea arendei**, votată însă într-o formă nu tocmai convenabilă actualei Puteri, pentru că Opoziția a reușit atunci introducerea unor prevederi care făceau posibilă și redobândirea din punct de vedere fizic a proprietăților. Se putea opta deci, în anumite condiții, nu numai pentru acțiuni, ci și pentru pământ Pe acest fond apare proiectul privind constituirea Societății Naționale Agricole (SNA), proiect care anulează în fapt tot ceea ce câștigase Opoziția la Legea arendei.

Inițiativa promovată de deputatul PRM Popovici strânge laolaltă toate fostele IAS-uri. Și ce dacă?, ar putea spune cei mai puțin avizați. Ei bine, consecințele vor fi grave dacă majoritatea parlamentară va reuși promovarea acestui proiect.

Noua găselniță a Puterii este și un semn că actuala stăpânire se pregătește de alegeri. Nu cu mult timp în urmă se anunța ieftinirea unor produse alimentare la începutul lui 1995. SNA fiind practic un departament guvernamental, acest lucru va fi posibil pentru o foarte scurtă perioadă de timp, cu subvenții de la buget, prin eludarea mecanismelor economiei de piață. După care prețurile o vor lua din nou razna. Iată deci ce „măreț" instrument politic de manevrare a economiei și de păcălire a cetățenilor se creează!

„Îl desființăm pe Triță Făniță și-i luăm antrepozitele de la Constanța"

Să mai spunem că noul ministru al lanurilor aurii de pe aceste plaiuri mioritice, PUNR-istul Valeriu Tabără, este de acord cu această inițiativă fie și numai pentru că. în acest mod „îl desființăm pe Triță Făniță și-i luăm antrepozitele de la Constanța". Această frază a fost rostită de domnia sa într-o discuție cu unii reprezentanți ai Opoziției, pe culoarele parlamentului! Iată cum bătălii minore (purtate însă între mari rechini) fac să sufere cumplit acest popor. În ceea ce privește agricultura, avem în față tabloul țăranului român apăsat de costurile imense ale lucrărilor agricole, costuri impuse prin monopol de stat de către AGROMEC-uri. Asta în timp ce prețurile de achiziție sunt menținute la un nivel extrem de scăzut, tot de către stat. Se preferă importul de cereale, miza fiind falimentarea gospodăriilor țărănești.

Să vedem ce spun directivele NKVD, din 1947

Dacă adăugăm la toate acestea și impozitul pe terenul agricol, constatăm că tot ceea ce se petrece seamănă foarte mult cu cele zugrăvite în pasajul de mai jos: „Se vor exercita presiuni asupra serviciilor publice, în sensul că acestea să nu acorde acte doveditoare asupra proprietății pământului (...). Politica față de mica gospodărie țărănească urmează acest curs, pentru a o face nerentabilă. După aceea trebuie începută colectivizarea. În cazul în care ar interveni o rezistență mai mare din partea țăranilor, trebuie redusă împărțirea mijloacelor de producție repartizate lor, concomitent cu creșterea obligațiilor de predare a cotelor. Dacă nici așa nu se ajunge la efectul scontat, trebuie organizat ca agricultura să nu poată asigura aprovizionarea cu alimente a țării, astfel ca necesarul să trebuiască acoperit prin import". Pasaj din directivele NKVD (poliția secretă a URSS) pentru țările din orbita sovietică (Moscova, 2 iunie 1947, nr. NK/003/47)

Fără comentarii.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Ultima oră

Vom fi stat suveran când vom avea Suveran!

2032

„VIRGIL MĂGUREANU m-a bătut pe umăr și mi-a spus să fac un partid. Apoi mi-a înmânat programul”

pag. 5

Nr. 43 ● 25 – 31 oct. 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

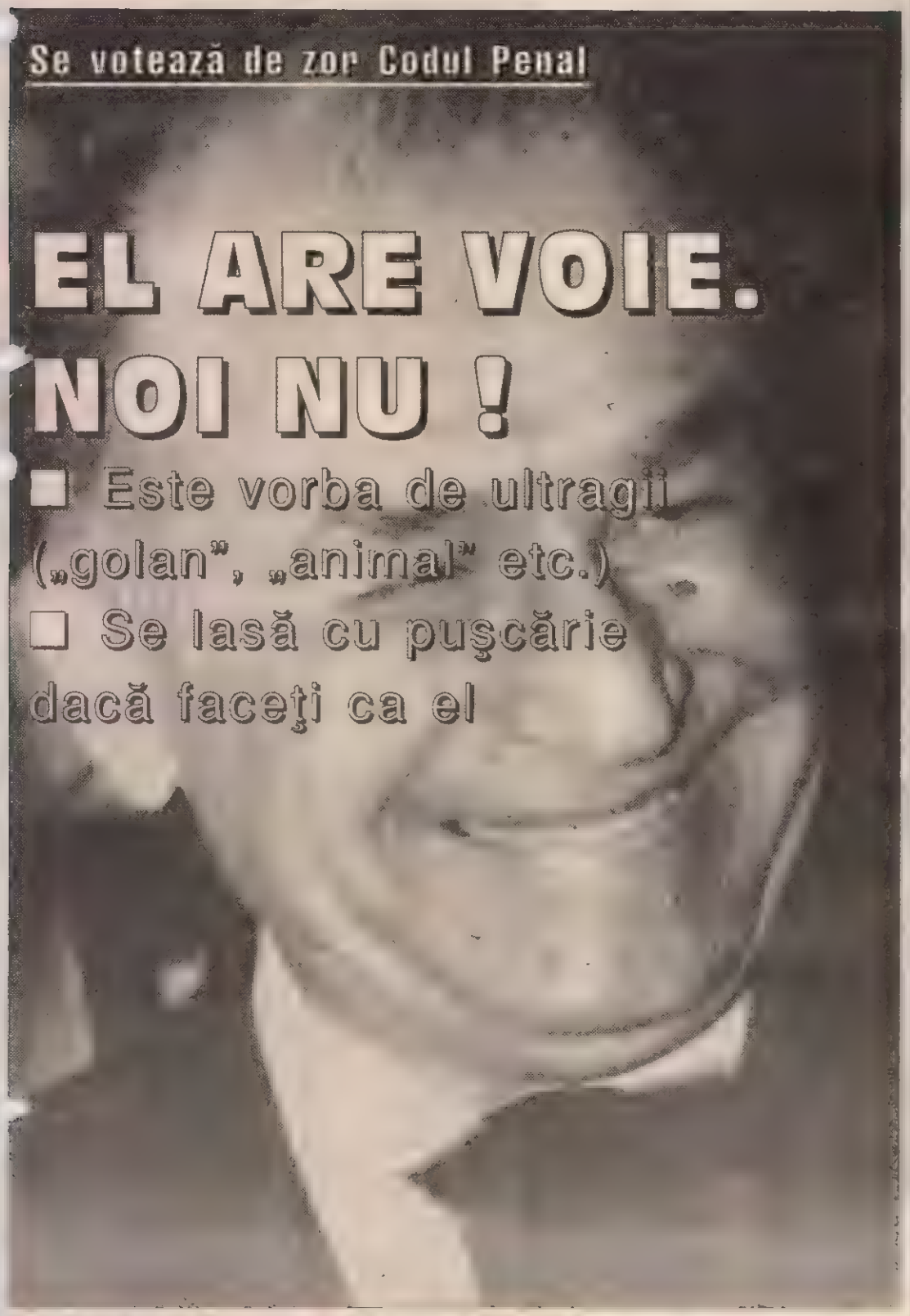

Sunteți otrăviți încet! Cum? Cu... apă!
p. 7

Dovezi că OZN-ul venea din constelația ZETA RETICULI
p. 21

Cât ne iubesc americanii?
□ Nestor Rateș în dialog cu Richard Shifter
p. 24

Cine înfulecă din fermele fostei gospodării de partid
p. 6

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
SIBIU 91. 8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

DANEMAR S.R.L.
SOCIETATE MIXTĂ ROMÂNO-DANEZĂ

mita
IMPORTATOR AUTORIZAT
Calea Dorobanților 188, sector 1, București
tel.: 212 15. 88, 212 15 98, fax.: 312 87 59

A ALES DIN GAMA SA:

COPIATORUL ANULUI 1994 ÎN ROMÂNIA

mita
DC-1555

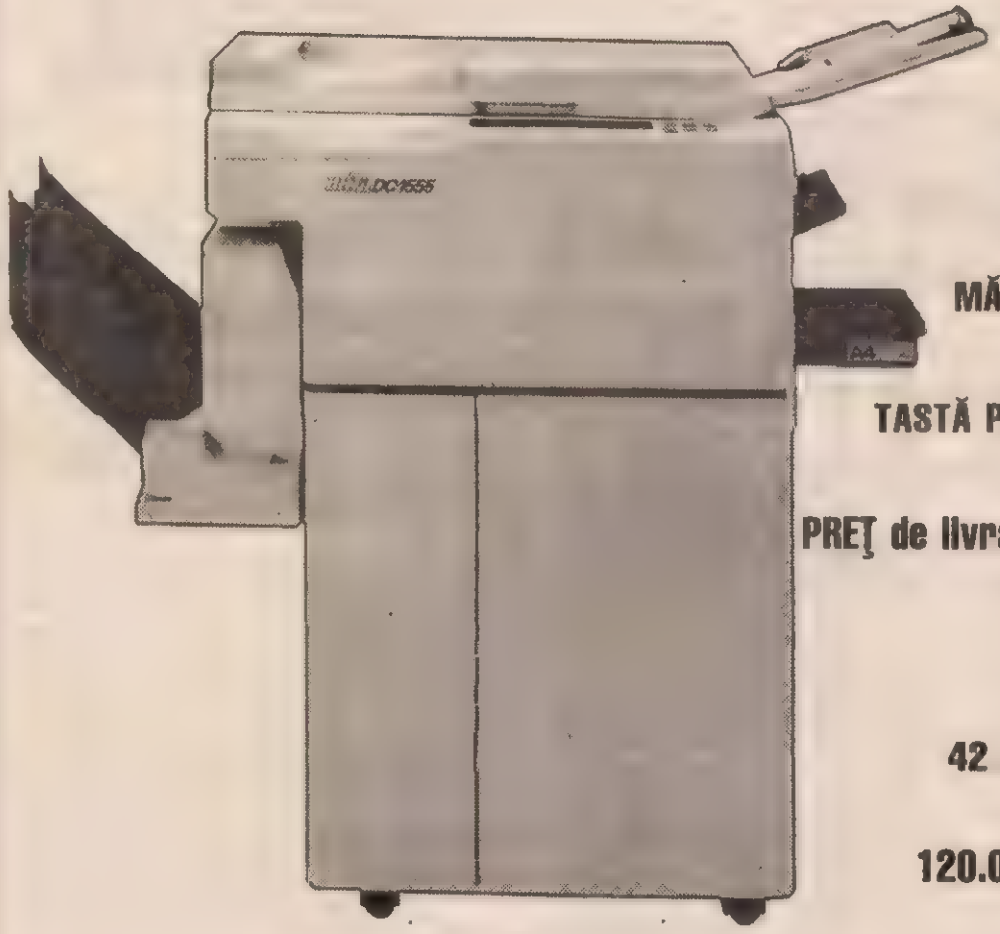

VITEZA 15
copii/minut
ORIGINAL A3/A4
COPII A3/A4
MĂRIRE/MICŞORARE
48%-205%
TASTĂ PENTRU CALITATE
FOTOGRAFICĂ
PREŢ de livrare FĂRĂ T.V.A.:
LEI: 3.515.200
(USD: 2080)
COST UTILIZARE:
42 lei/copie (c 2.5)
BAZAT PE
120.000 COPII PE AN.

LIVRARE IMEDIATĂ DIN STOC CU ACONTO 25%
STARTER KIT: GRATIS
PENTRU ACHITAREA VALORII INTEGRALE A APARATULUI SE ACORDĂ ÎN FAVOAREA BENEFICIARULUI UN TERMEN DE 60 ZILE
NU PERCEPEM DOBÂNZI

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație
Președinte director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANȚON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate și suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Șef cabinet: CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU (617.47.63, 2002)
Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10 ; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție: ADRIANA CHIROVICI
Telefon: 2559
■ POLITICĂ (2560) - Marian Ghițeanu, Ștefan Nicolae, Roxana Stancu
■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
■ SOCIAL (2128) - Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin
■ SPORT (1453) - Pompiliu Dumitrescu
■ FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ioniță, Petre Cojocariu
■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Petru Novac Dolângă Ion Ceacâru, Pașcu Balaci
■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tănjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Ciocearu, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS
REBUSACHE

Director publicații de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori șefi adjuncți: MIHAI ZGUBEA ("Rebus"), CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 618.15.32;): Călin Mărcușanu, Irina Bravniceanu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Cristina Topoleski, Mirela Fotea, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu
DIFUZARE (617.59.69): Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Vasile Mesaroș, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143): Avida Baica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor
ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, , Liliana Crețu, Mariana Săndulească, Maria Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ
Flacăra
TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Colete pentru ziariști

Deci, numai zece mii de moscoviți, dintr-un oraș de câteva milioane, au ținut să-l conducă pe ultimul drum pe ziaristul Dimitri Holodov.

Colegul nostru de breaslă publicase articole ce demascau corupția în armată. Aflase un fir. Urma să depună o mărturie importantă. Persoane sus-puse ar fi fost smulse din cuiburile lor confortabile. Ar fi căzut capete. Ar fi ieșit scandal. Încă un scandal provocat de presă. Nu se mai astâmpără ăștia! Suprimarea ziaristului se impunea de la sine. A fost o joacă de copil pentru profesioniști. Specialiști în astfel de operațiuni. Floare la ureche. O valiză diplomat cu o bombă în ea expediată incomodului condeier. Viața i-a fost curmată. Chiar în redacție. Chiar la locul de muncă. Și nimeni nu va fi pedepsit. Așa cum n-au fost pedepsiți atâția ucigași de jurnaliști. Ziariști care n-au pistoale, n-au pumnale. Deseori, poartă ochelari cu dioptrii multe. Într-o încăierare cu pumnii, n-ar avea sorți de izbândă. Au doar un condei. O mașină de scris. Un reportofon. Coli de hârtie. Și inspiră frică indivizilor puși pe căpătuială prin furt, prin minciună, prin asasinat. Provoacă insomnii celor beți de puterea obținută prin mințirea popoarelor. Insomnii dictatorilor. Politicienilor veroși. Capilor crimei organizate. Afaceriștilor îmbogățiți din droguri, prostituție, jocuri de noroc. Fiindcă ziariștii au acces în toate straturile societății. Și caută adevărul. Și nimic nu-i poate opri să-l spună în gura mare. Nu pentru bani. Nu pentru glorie. Nu pentru că în statele civilizate sunt a patra putere. Doar din dorința de a face mai bună lumea în care trăim. De-a o lăsa mai curată urmașilor. Demonstrând capacitatea omului de-a nu rămâne la cheremul celor care nu iubesc libertatea, democrația, demnitatea. De aceea ziariștii care nu se lasă mituiți - și sunt mulți -, care lau în râs amenințările - și nu-i de glumit cu ei! - și se aventurează pe câmpuri de luptă pentru a scrie un reportaj, în timp ce schijele sar în jurul lor, sau anchetează, ca niște detectivi particulari, o crimă, un viol, o tranzacție necurată au devenit eroi de filme. Sunt personaje de cărți sau piese de teatru. Inspiră poezii. Ei sunt cavalerii rătăcitori ai timpului actual. Uneori se bat cu morile de vânt. Fără nici o șansă pe moment. Alteori își doboară adversarul, chiar dacă e președinte de țară. Numai și numai prin forța cuvântului. Adulați câteodată. Huiți alteori. Primind ca răsplată, uneori, un colet, care le face explozie în față. Pachetul lor cu primejdie. Ratia de risc. Lumea neînțelegându-le încă deplin rostul într-o structură socială care are nevoie de informații exacte și de protecție împotriva nemerniciei. Pe care ei, prin vocație, prin deontologia profesiei, le pot asigura.

Deci, numai zece mii de moscoviți, dintr-un oraș de câteva milioane, au ținut să-l conducă pe ultimul său drum pe ziaristul Dimitri Holodov. Fratele meu. Fratele nostru.

DI IOAN GHIȘE, deputat PL '93, o spune direct:

„Lupta împotriva corupției declarată de președintele României nu e decât demagogie!"

„Există o mafie economică ce acționează în spatele actualei puteri politice"

- Dle Ioan Ghișe, care credeți că este „viitorul" corupției și al corupților în România? A fost sau nu o bătălie pierdută activitatea comisiei „Anticorupție"?

- Funcționarii de stat sunt corupți atunci când încalcă legea. Funcționarii de stat încalcă legea abuzând de funcția lor, pentru că, numiți fiind de către puterea politică, ei, funcționarii de stat nu sunt sancționați de către justiție pentru încălcările de lege, deoarece s-a dovedit că puterea judecătorească este, în fapt, subordonată puterii politice. Principiul separației puterilor în stat, declarat în Legea 92 privind organizarea și funcționarea puterii judecătorești, nu a devenit suficient de operațional. În lipsa sancțiunii încălcărilor de lege de către justiție, pe fondul subordonării acesteia față de puterea politică, se petrece sub ochii noștri un fenomen cu implicații grave pentru țară: zi de zi are loc un transfer de capital al statului în capital privat **prin încălcarea legilor**. Justiția nu acționează, iar acest fenomen se petrece sub oblăduirea puterii politice. Există o mafie economică ce acționează în spatele actualei puteri politice. Pericolul este acela că marea masă a cetățenilor va trăi într-o sărăcie cruntă, iar o minoritate de super-îmbogățiți prin mijloace ilegale, va ajunge, prin forța ei financiară, să controleze economicul, justiția, politicul. Apare perspectiva foarte gravă ca această minoritate de super-îmbogățiți - fiind, de regulă, foștii potentați ai regimului comunist - să împingă destinele țării împotriva interesului național!

Revine, în primul rând președintelui României, datoria constituțională de a acționa, prin mijloacele constituționale și legale specifice, ca să oprească acest curs al demersului social și politic. Aici mi se pare că este o problemă în care s-ar putea realiza consensul de acțiune comună între Putere și Opoziție, cu condiția ca Puterea să dorească acest lucru! Atâta timp cât persoane cu funcții la vârf , fie că e vorba de Viorel Hrebenciuc, fie că e vorba de fostul ministru al agriculturii, care sunt **dovediți** implicați în încălcări ale legii, sunt promovați și cultivați în funcție, lupta împotriva corupției declarată de președintele României nu este decât demagogie!

- Ce se întâmplă cu demisiile acestea din PL '93, cu cele cinci ale deputaților?

- Mi se pare important că oamenii aceștia au rămas toți în opoziție, în CDR. Sigur că imaginea pe care astfel de gesturi o dau susținătorilor noștri din țară este nefavorabilă. În privința zvonului că ar mai fi cinci deputați ai PL '93 care ar vrea să plece, cred că este doar un zvon și cred că el este lansat cu o anumită intenție, aceea de a crea o și mai mare derută. Mi se pare mai important, pentru noi ca partid și pentru Convenție ca alianță, să-și definitiveze fiecare cât se poate de repede niște obiective clare și simple. Să scoatem și noi și CDR oferte concrete, clare, pe piața politică. Este vorba de programe, de soluții la problemele cu care se confruntă societatea , pentru că în lipsa unor astfel de activități, totul se transformă în luptă de persoane.

- De ce nu aveți o alternativă la proiectul Văcăroiu de „privatizare"?

- O să vă spun un punct de vedere strict personal, el nu este al partidului: pentru mine constituie o dezamăgire faptul că Opoziția, care reclamă ca direcție de acțiune privatizarea reală și rapidă, nu a făcut mai multă vâlvă pe marginea propriului program de privatizare, care și așa a apărut greu - mă refer la programul lui Costea Munteanu de la PAC - și nu a fost, până la urmă, însușit de toate formațiunile politice din Convenție. Ideea nu a fost agreată! Dar oricum, normal ar fi fost ca Legea privatizării, bună-rea, să se pună în practică. Or, faptul că legea veche este stopată dovedește lipsa de voință politică a executivului în a face privatizarea. Aș vrea să mai spun că am senzația că nu acționăm, Opoziția, suficient de profesionist, chiar dacă lansarea acestui punct de vedere nu va face plăcere unora dintre colegi. În loc să ne tot dăm cerificate că unii suntem mai liberali decât alții, că unii suntem mai democrați decât alții, cel mai important lucru ar fi să acționăm specific mediului politic, pe baza unor date obiective. Să detașăm cât se poate de mult afectivitatea de judecățile și deciziile politice pe care le luăm, pentru că, în opinia mea, CDR suferă de păcatul că multe decizii se iau pe fondul unor stări emotive și pe baza unor opțiuni afective preponderente și nu se acționează politic eficient. Aceasta duce la stângăcii politice care apoi sunt speculate de către adversarii noștri și, ulterior, amendate de electorat, așa cum se vede, la alegerile locale.

Riscurile limbajului grosolan și ale înjurăturii

- Circulă zvonul că PL '93 dorește spargerea Convenției pentru a putea părăsi în acest fel această alianță, conștienți fiind liderii PL '93 că altă modalitate de ieșire din CDR este foarte riscantă!

- Este interesantă speculația, dar mi se pare că noi facem prea mult politică după zvonuri și prea puțin după realități. De aceea electoratul este atât de dezamăgit de prestația noastră, a Opoziției. În opinia mea, pentru Opoziție, astăzi, în România, nu există decât o singură șansă, aceea de a fi UNITĂ! La Consiliul Național de acum trei săptămâni eu am propus ca strategie nu ideea de a-i împinge pe alții să iasă din Convenție, ci de a gândi cum să facem să vină și alții în CDR. Și m-am gândit întâi de toate la PNL și am propus chiar și PD(FSN). Cred că ar trebui să venim la viitoarele alegeri în fața electoratului, cu următoarea ofertă simplă: pe de o parte, noi, partidele din actuala Opoziție parlamentară, care la nivelul cetățeanului de rând sunt percepute prin conducătorii lor, ar trebui să oferim acțiunea comună a domnilor Coposu, Constantinescu, Manolescu, Patriciu, Roman, Cerveni, Marko Bela, Cunescu, Weber; iar pe de altă parte să știe electoratul clar că există Iliescu, Văcăroiu, Funar, Păunescu, Vadim, Năstase, Gherman; să existe clar în mintea oricărui român că are de ales între cele două alternative! De asemenea, mi se pare urgentă necesitatea stabilirii listelor electorale.

- Credeți că s-a format un „comando de luptă" împotriva PL '93?

- Cred că există o acțiune concertată împotriva unor personalități din fruntea PL '93, dar - și aici s-ar putea să supăr prin opinia mea - ceea ce mi se pare dăunător este că prin limbajul grosolan și prin stilul acesta de „a trage în tot ce mișcă", cum se spune, s-a creat față de PI '93 o stare de animozitate din partea partenerilor politici. Eu regret faptul că prin prestațiile lor jignitoare la adresa unor parteneri politici unii dintre colegii mei au făcut ca în cadrul CDR unele dintre partidele și formațiunile componente să aibă o atitudine de repulsie față de PL '93. Cred că este consecința modului cum persoane cu funcții la noi în partid au acționat, pentru că exprimările grosolane la adresa partenerilor, după părerea mea, reprezintă doar lipsa unor idei politice constructive. Limbajul politic civilizat și oferta de strategii, de tactici, de soluții politice, consfituie singurul demers sănătos într-o viață politică de calitate. Eu nu cred că dacă ne înjurăm ca la ușa cortului are cineva de câștigat. Nici noi, nici cei pe care-i înjurăm și în mod sigur țara nu are de câștigat. Ceea ce ne interesează este doar abordarea pragmatică, eficientă, a realității cu idei de calitate, cu programe bune. Și atunci, în perspectivă, vom fi validați ca oameni care merită și au dreptul să pretindă conducerea țării!

MARIAN GHIȚEANU ■

Raţia de libertate

Un fel de „ţară a dimineţilor liniştite"

Liniştea se aşterne (vorba unui banc, „încet şi trist") peste ţară, peste oameni. Şi tot vorba unui banc, „a mai trecut o săptămână şi tot marţi este..." (acum o săptămână era marţi, azi e marţi, peste o săptămână tot marţi...). Am încremenit cu toţii; nu se întâmplă nimic. Şi ce-ar trebui, mă rog, să se-ntâmple?

Ar trebui să se-ntâmple multe. În primul rând, sentimentul acela mic şi drăguţ pe care-l avem când citim preţurile la pâine, carne, lapte etc. ar trebui înlocuit cu un sentiment mare. Şi sănătos! Nu mai spun care... În al doilea rând, sentimentul acela mic şi drăguţ pe care-l avem când deschidem televizorul, „România Mare" a lui Vadim, cărţile lui Coruţ, dosarele Caritas, Petromin, ai corupţiei, ai locuinţelor, ai tuturor învârtelilor ar trebui şi ei înlocuit cu unul mare; şi desigur, sănătos... De două mii de ani, guvernanţii ştiu că trebuie să dea poporului pâine şi circ. Nouă, circul ni se dă peste măsură. Dar dacă îşi închipuie cineva că ne poate guverna fără pâine, se-nşală amarnic! Când oamenii n-au ce să mănânce, când foamea se întipăreşte în ochii copiilor, când lumea umblă hai-hui prin pieţe şi magazine, atunci, într-un an, doi, zece - mai mulţi sau mai puţini, nu contează - mămăliga face explozie. Ceauşescu a simţit-o pe pielea lui. Iliescu încă nu (şi, cine ştie, poate că nici n-o va simţi, nu se fac „chestii" de-astea aşa, toată-ziua-bună-ziua). Dar „momentul adevărului" va veni! Cu siguranţă! Nu suntem insecte, nu suntem erbivore, nu suntem maimuţe, suntem fiinţe omeneşti.

De câteva bune zeci de ani încoace (poate chiar aproape un secol, exploziile sociale în lumea cât de cât civilizată n-au mai atins proporţiile absolute decât atunci când au fost abil regizate, cu punerea în scenă şi recuzita de rigoare, cu petarde zgomotoase, vorbe mari şi paiaţe colorate. În lumea cât de cât civilizată, când nu se joacă piesele de bulevard numite „revoluţii", se fac alegeri. Şi chiar dacă suntem priviţi drept papuaşi, furnici, animale, golani, sau mai ştiu eu ce, există această şansă împotriva celor ce împilează. Slavă Domnului, mecanismele naturii funcţionează şi un stomac gol votează altfel decât un stomac plin! Ştiu, alegerile pot fi trucate în fel şi chip, de la fraudă „sănătoasă" până la manipulare sofisticată (şi fac o paranteză: la Brăila, fostul prim-secretar comunist Anton Lungu a câştigat alegerile promiţând prin fluturaşi că va face pâinea 4,50 lei etc.; după alegeri, au zis că fluturaşii electorali nu le aparţin, sunt o diversiune cu scopul ridiculizării şi compromiterii; dar de ce au spus abia după alegeri?! Alt exemplu: la TELE 7 abc, Ion Caramitru a declarat că are informaţii sigure că, la alegerile din '90, lista lor a câştigat cu brio; cei patru de pe listă - Pleşu, Dinescu, Caramitru şi Hăulică - plus încă trei locuri; când s-au anunţat rezultatele, cică n-au câştigat! Trageţi concluziile, stimaţi cititori). Deci şi alegerile pot fi o vreme cu cântec. Dar totul până la un punct.

Nu am nici-o îndoială că Iliescu şi toată haita de sub el, în frunte cu Adrian Năstase, Văcăroiu, Hrebenciuc, Cozmâncă şi alţii, meditează din când în când şi la mămăliga şi la alegeri. Şi „se preocupă". Cum am mai spus, se preocupase şi Ceauşescu. Şi chiar dacă aproape am ajuns un fel de „ţară a dimineţilor liniştite" (Coreea) şi armata, poliţia, SRI etc. nu sunt „cu noi" - timpul e cu noi. Este tot ce ne-a mai rămas.

EUGEN CHIROVICI ■

Capcane pentru liniştea noastră...

Legea electorală este cheia schimbării în România

❑ Brăila, Slatina, Oneşti - un test pentru alegeri anticipate

Presa a consacrat spaţii largi "sindromului Brăila". Adică acelui fenomen ce pare că se petrece la nivelul multor oraşe din ţară, unde au loc alegeri locale anticipate. Concluziile sunt extrem de interesante.

Se constată în primul rând un absenteism demn de orice record: mai mult de jumătate din cetăţenii cu drept de vot nu se prezintă la urne. Apoi, aceste alegeri ne arată că cele mai multe şanse le au... foştii secretari PCR care candidează acum pentru posturi de primari! În marea lor majoritate ei reprezintă PSM. Este de acum bine cunoscută isprava lui Anton Lungu, la Brăila. De aici şi denumirea dată de unii oameni politici fenomenului: "sindromul Brăila". Denumire care are toate şansele să-şi piardă semnificaţia, întrucât se pare că în curând vom avea prilejul să vorbim la fel de bine despre "sindromul Slatina", "sindromul Oneşti" etc.

Ceea ce surprinde în primul rând, este comportamentul Opoziţiei în general. Ea se înverşunează în a găsi doar explicaţii. Atât şi nimic mai mult. Se spune deci că la nivel local lucrurile stau altfel decât la alegerile legislative. Adică, aici se votează omul şi nu lista. Prin urmare, victoria nu este legată atât de numele partidului care i-a propulsat pe foştii prim-secretari, cât în special de identitatea candidaţilor. Tot Opoziţia (sau, mă rog, unele partide din Opoziţie) îşi face iluzii sau mai bine zis visează cu ochii deschişi, crezând că în 1996 va câştiga alegerile generale. Nu vede că, de fapt, sub ochii lor înceţoşaţi de atâtea vise, se petrece un interesant test pus la cale de anumite forţe oculte. Şi testul arată că cei ce vin acum la vot în număr atât de mic sunt de fapt cei foarte dezamăgiţi de traiul de azi, cei care au convingerea că era mai bine înainte. Adică sunt fie acele persoane care au pierdut privilegiile pe care le aveau în fostul regim, fie cei care consideră că sistemul de atunci ("ei se fac că ne plătesc, noi ne facem că muncim") este mai... rentabil. De aceea, zic aceştia, e util să pui un fost prim-secretar candidat. În acest fel, fostul elefant comunist câştigă cu mai puţin de 50% prezenţa la urne.

Sigur, nu acelaşi lucru se întâmplă la legislative, dar cu o condiţie: **legea electorală să rămână aceeaşi**. Adică să se voteze partidul, deci lista. Dacă această lege se va modifica şi scrutinul va fi uninominal, sau o combinaţie de vot uninominal cu vot de listă, atunci este posibil ca în toate judeţele PSM sau PDSR să pună cap de listă o persoană foarte bine cunoscută: fostul secretar de partid. Şi acesta poate repeta isprava colegilor săi ieşiţi primari. Este oare Opoziţia conştientă de acest lucru?

Pentru vot uninominal pledează acum mulţi lideri ai pentagonalei care guvernează. Mai mult, sistemul este apreciat şi în Vest, dar acolo tradiţia democratică se măsoară nu în ani, ci în zeci, poate chiar sute de ani.

Cum la noi, în momente majore, Opoziţia a dovedit că nu-şi poate nici măcar aduna toate efectivele, să nu vă mire dacă Puterea va reuşi modificarea Legii electorale şi, implicit, va reuşi marea lovitură la viitoarele alegeri generale. Care pot fi şi anticipate. În 1995 de pildă. Şi am arătat într-unul din numerele trecute de ce.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

P.S. În perioada 18-20 noiembrie se va desfăşura un seminar internaţional pe tema alegerilor generale. Să nu ne mire dacă atunci vom fi sfătuiţi de persoane binevoitoare să adoptăm un sistem de vot uninominal.

Sabie cu două tăişuri

Stilul ofensiv al PL '93 s-a dovedit, de fapt, agresiv

❑ Atacând pe toate fronturile, Dinu Patriciu riscă enorm; şi tulbură şi apele CDR

PL '93 se află într-un moment dificil. Liderii săi nu par însă îngrijoraţi. „Ar fi absurd să spunem că partidul nu se află la ananghie", recunoaşte detaşat Dinu Patriciu, fără să dea semne că taurul va fi luat de coarne...

Săptămâna trecută, senatorii Maria Ţeţu şi Sabin Ivan şi-au anunţat demisia din grupul parlamentar al PL '93 şi din partid. Împreună cu Alexandru Popovici şi Dumitru Căilueanu, care fuseseră excluşi după ce semnaseră „Scrisoarea celor 7", Maria Ţeţu şi Sabin Ivan şi-au anunţat trecerea la PNL - CD. Şi se pare că în această săptămână vor fi urmaţi de încă cinci deputaţi. La conferinţa de presă a partidului, Dinu Patriciu comentează cu calm situaţia. „Fiecare om politic este liber să acţioneze conform propriei conştiinţe. Sper că acest divorţ va fi în continuare elegant, fără nici un fel de acuze". Şi în mod surprinzător adaugă: „Ei au rămas în CDR, ceea ce de fapt înseamnă că au rămas pe loc".

Această schimbare de ton la cel care acum două săptămâni striga de la tribuna Consiliului Naţional al PL '93 „Nu e nici o nenorocire dacă PSDR cu cei 1% părăseşte CDR", dând aceeaşi sugestie amabilă şi PAC, a reuşit să surprindă teribil. Realmente, la conferinţa de presă a PL '93 a fost ca la parastas. Cu un glas potolit, alegându-şi cu grijă cuvintele, liderul PL '93 a reuşit performanţa de a fi echilibrat şi de a nu-l ironiza decât pe ministrul de interne Ioan Doru Tărăcilă.

Situaţia PL '93 este într-adevăr foarte proastă. Încă de la începuturile sale, el a reuşit să calce pe nervi pe toată lumea. Lipsa totală de diplomaţie a lui Dinu Patriciu, ironia să ucigătoare, căutarea cu orice preţ a senzaţionalului prin declaraţii şi gesturi politice şocante au făcut încet, încet ca PL '93 să fie privit cu neîncredere. Nenumărate au fost momentele în care PL '93 părea că îşi va învinge adversarii şi va reuşi să joace şi el un rol important. Când PSDR a fost suspendat din CDR, Dinu Patriciu, în loc să tacă din gură sau să dea o declaraţie decentă, de circumstanţă, s-a grăbit să se bucure şi, mai mult, să atace PAC la scenă deschisă, invitându-l să părăsească CDR. Rezultatul a fost că AC s-a întâlnit în mare grabă cu PAC şi, ceea ce nimeni nu credea că se va întâmpla vreodată, cele două formaţiuni politice s-au împăcat. Mai mult, toate partidele din CDR s-au coalizat împotriva PL '93. La Alianţa Civic - Liberală formată de PAC şi PNL va adera în curând şi PNL-CD. Se va forma astfel un partid liberal puternic, credibil, gata să se lupte pe viaţă şi pe moarte cu PL '93. E adevărat, cine seamănă vânt culege furtună, dar numai de un asemenea „buletin meteo" nu avea nevoie Opoziţia!

ROXANA STANCU ■

"Naveta spaţială"

O ştire de ultimă oră anunţă că dl Nicolae Manolescu ar fi dispus să trateze reîntoarcerea în partid a acelor deputaţi PL '93 care au plecat de la PAC. Este vorba despre aşa-numitul grup civic liberal. Dar nu în totalitate, s-a pus totuşi o condiţie: pot să se întoarcă doar cei care au "divorţat" în mod elegant. Cei care s-au întrecut în declaraţii necivilizate nu vor fi primiţi (e lesne de ghicit cine sunt cei doi, trei inşi).

Se anunţă, deci, clipe din ce în ce mai grele pentru PL '93, care riscă să-şi recapete dimensiunile avute imediat după alegerile din 1992. Adică minuscule.

Se votează de zor Codul Penal

Săptămână trecută Camera Deputaţilor a dezbătut proiectul Legii de modificare şi completare a Codului Penal şi a Codului de procedură penală. Dincolo de modificările deja cunoscute, un fapt pare simptomatic pentru momentul prin care trecem: disputa îndârjită în jurul articolului 167, privitor la sancţionarea persoanelor care desfăşoară activităţi fasciste şi comuniste.

Rinocerita a dat în clocot! Ce este aceia fascism sau comunism? Interzicerea comunismului ar fi un atentat la principiile constituţionale, o violare a drepturilor omului, un război împotriva culturii şi ne-am face de râs în faţa Europei, unde activitatea comunistă nu este interzisă, şi aşa mai departe. În ciuda argumentaţiilor de bun-simţ, a piedoarilor impresionante - dintre care amintim pe cele ale domnilor *Ion Diaconescu* (PNŢCD) şi *Vasile Mândroviceanu* (PL '93) - până la urmă s-au eliminat cele două cuvinte, sacre pentru nostalgicii secerii şi ciocanului înfrăţite cu zvastica, „adjudecându-se" doar pedepsirea în vederea propagandei instaurării statului totalitar. Care însă au fost ideologiile care au permis totalitarismul în acest veac? Dar cum să le ceri „lor" logică, când doar un semn să le vină de la Răsărit şi gata, ştiu ce au de făcut?!

În rest, rămâne cum ştiţi: marii rechini îşi fac mendrele cum vor, în „acvariile" lor strălucitoare şi confortabile, ăla mai mici mai ciugulesc şi ei, mai sunt mâncaţi, conform dialecticii hrebenciuciene; legea este o barieră peste care sar dulăii, pe sub care trec căţeii şi de care se lovesc doar proştii! Aşa a hotărât *gurul*

MARIAN GHIŢEANU ■

„Un om periculos de inteligent"

Un om periculos de limbut

Săptămâna trecută, la Radio Contact, senatorul independent Radu Ceontea, fost lider al PUNR, a făcut precizări deosebit de interesante de natură a lămuri câte ceva din tenebrele facerii şi desfacerii partidelor politice din România. Domnia sa a evocat cu acest prilej o întâlnire dintr-un şir de nu mai puţin de trei, avută cu Virgil Măgureanu, într-un birou de pe str. Povernei.

Radu Ceontea „scapă" un mic secret:

„Virgil Măgureanu m-a bătut pe umăr şi mi-a spus: Fă un partid. Apoi mi-a înmânat programul"

❑ Era în februarie 1992

„M-a bătut pe umăr şi mi-a spus: Radule, eu am încredere în tine. I-am răspuns că eu nu am încredere în el. Virgil Măgureanu mi-a oferit atunci şansa de a întemeia un partid politic. Mi-a înmânat chiar un program. Era social-democrat".

Pentru cititorii noştri precizăm că cele relatate de dl Ceontea se petreceau în februarie 1992. Ulterior, fostul lider PUNR, care a refuzat oferta, susţine că a recunoscut pasaje întregi din programul cu pricina la... PRM!! Despre Virgil Măgureanu, Radu Ceontea a comentat doar atât: „Este un om periculos de inteligent şi am impresia că el conduce România cu serviciile sale actuale şi trecute". Cât despre întâlnirea de atunci, fostul lider PUNR precizează că a xeroxat „unele chestii" pe care le va da publicităţii mai târziu. „Când voi fi strâns cu uşa" - după cum s-a exprimat domnia sa.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Săptămâna trecută, mai precis marţi, în miez de noapte, a avut loc o întâlnire între conducerea PDSR şi PUNR. Cum cele două partide tovărăşeşti guvernează împreună, s-au pus la cale lucruri importante.

Întâlnirea PDSR-PUNR

S-a hotărât raderea lui Halaicu

Senatorul Mircea Vâlcu, la conferinţa de presă a PUNR, a spus poveşti nemuritoare despre activitatea miniştrilor PUNR. Asta cică s-a discutat la întâlnirea celor două partide. Ceea ce a uitat sau a evitat să spună purtătorul de jumătăţi de informaţie ai PUNR, ne-au povestit însă surse de încredere. La întâlnirea cu pricina, cele două partide ar fi abordat şi problema primarilor CDR, ocazie cu care s-ar fi convenit ca următoarea ţintă să fie Crin Halaicu. Iată deci cam cine hotărăşte dacă un primar trebuie ras sau nu.

Schema pare a fi extrem de simplă. Dacă până acum primarii erau doar suspendaţi, de aici înainte se va merge chiar şi până la reţinerea lor de către poliţie. Iar în situaţia în care omul dovedeşte că este nevinovat, urmează evident eliberarea. Dar un primar arestat, fie şi numai pentru câteva zile, dovedit apoi nevinovat, se mai poate bucura oare de încrederea cetăţeanului şi aşa nemulţumit de starea urbei? Stare de care se face vinovată actuala Putere, care, uzând de lipsa cadrului legislativ pe care tot ea trebuia să-l promoveze, bagă beţe în toate roţile administraţiei publice locale. La o simplă consultare a Bugetului de stat de anul trecut, se poate constata că sumele mai mari alocate unor oraşe şi judeţe respectă întocmai harta electorală a ţării. Adică se duc acolo unde primarii aparţin actualei stăpâniri; în partea cealaltă a hărţii, se vor „rade" temeinic primarii.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Se speră că Tutunaru va ceda la presiuni

❑ Se „coc" alegerile!

Arestarea primarului sectorului 3, Constantin Tutunaru, a stârnit multă vâlvă în presă. Mult mai moale a fost reacţia reprezentanţilor PNŢCD şi CDR. Dacă actuala Putere ar pedepsi în acest mod corupţia, faptul ar fi de salutat. Nu avem însă nici un motiv să credem acest lucru. Şi voi da exemplu un alt primar al PNŢCD, dl Vrăbiescu de la sectorul 6. Nu cu mult timp în urmă, i-am dedicat acestuia un întreg serial în săptămânalul Zig-Zag. Era vorba despre documente ce puteau constitui oricând un voluminos dosar. Şi nu de bine. Dl Vrăbiescu a suferit prin comparaţie cu Constantin Tutunaru o mică „pedeapsă" din partea Puterii, care l-a invitat să joace cu încredere hora suspendării. Nici vorbă de arestare. Cum şi dl Vrăbiescu aparţine PNŢCD, nu cred că pot fi bănuit de părtinire. Prin comparaţie, dl Tutunaru este cu mult mai timid, corect, şi bolnav pe deasupra. Adică are două puncte slabe. A fost arestat şi este ţinut după gratii probabil pentru că cineva speră că va ceda la anumite presiuni. Pe această cale vă invit, stimaţi cetăţeni, să încercaţi să răspundeţi singuri la următoarea întrebare: câţi primari ai PSM sau PUNR sau PDSR sau PRM au fost destituiţi sau arestaţi? Să se fi adunat toate lichelele la opoziţie? Statistic vorbind, acest lucru este imposibil. Dar Puterea caută cu orice preţ să ne convingă de contrariu. În scopuri pur electorale, evident.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Vorbe, vorbe... din popor

Penetrare în grup

■■ „Îl rog pe ascultători să primească scuze pentru faptul că am întemeiat în casa mea PUNR. Atunci când l-am făcut, l-am făcut cu gândul de a face opoziţie la FSN - partid hibrid. Şi mi-am închipuit, în naivitatea pe care o aveam din lecturi istorice, că ardelenii sunt nişte oameni mai deosebiţi. E bine să înţelegeţi că atunci când un tată provoacă prin destin existenţa unui fiu, nu poate şti dacă acesta va fi geniu sau va fi imbecil" (cuvinte rostite de *Radu Ceontea*, fost lider PUNR, la Radio Contact).

■■ „Cum poate cineva să ia în serios o acuzaţie care sună aşa: «penetrarea într-un sens şi în celălalt a graniţei de stat»?! Nu mă aflam singur acolo; acei domni nu penetraseră şi ei în ambele sensuri?! Şi, uite aşa, era în grup toată treaba!" (*Dinu Patriciu*, despre episodul Otopeni).

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Cine înfulecă din fermele fostei gospodării de partid

La Rădăuţi

„Averea Diavolului" dispare în conturile mafioţilor roşii

Cu puţină vreme în urmă, 40 din cei 55 de salariaţi ai platformei Rădăuţi a SC Agroindustriala SA (care a aparţinut de gospodăria de partid, conectată la conturile securităţii) au refuzat să-l mai primească în unitate pe directorul Şerban Mihai. Ei au solicitat o comisie de anchetă care să clarifice gravele acuzaţii de corupţie ce i-au fost aduse anterior, în presa locală, de către un grup de 17 salariaţi.

Cercetările Comisiei de cenzori a A.G.A. a reliefat, până în prezent, faptul că acuzaţiile iniţiale sunt nu numai justificate, ci mult prea palide faţă de amploarea noilor dezvăluiri. Directorul, devenit în scurt timp un patron miliardar, avea dublurile cheilor de la toate magazinele unităţii, cu ajutorul cărora sustrăgea, atât noaptea, cât şi sâmbăta ori duminica, mari cantităţi de produse din carne şi furaje, cu maşinile 21-SV-198 şi 2-SV-341. Nu se sinchisea de faptul că, prin furtul concentratelor şi furajelor, porcii şi vitele erau permanent într-o stare avansată de subnutriţie, soldată cu victime. Dimpotrivă, se lăuda unor apropiaţi că partenerii săi cu funcţii înalte din conducerea judeţului îl felicită dacă falimentează firma. Aşadar, punea suflet în transformarea într-o ruină a unităţii pe care o gestiona (unde au dispărut banii pentru reparaţiile care nu s-au efectuat?!) şi, mai ales, folosea magaziile unităţii pentru depozitarea unor mărfuri vândute prin intermediul firmelor sale particulare: oţet, cuie, bidoane de plastic, vin etc.

Din programul său zilnic, aloca circa o jumătate de oră problemelor cu care se confruntă SC Agroindustriala SA, generate în primul rând de jaful său sistematic, iar restul timpului îl utiliza pentru numeroasele „tunuri" în dauna avutului public şi în folosul firmelor sale (staţie PECO, SC Şerion SRL). Dar cum folosea el cele 30 de minute în „interesul" unităţii pe care o conducea? A cumpărat orz la preţul de 200 lei/kg, deşi cei mai mulţi furnizori solicitau 120-140 lei/kg. A procurat furaje de la diferite unităţi de profil, fără o comisie de recepţie la cântar, diferenţa de greutate nesemnalată în acte fiind transformată, „la mica înţelegere", în alte produse valorificate prin intermediul magazinelor sale proprii. Un specialist în zootehnie susţine că directorul Şerban Mihai a furat, şi la lumina zilei, sute de ţărani din Bucovina, care aduceau vite de vânzare (prin falsificarea randamentelor). Rezulta un plus de 40-80 kg la fiecare bovină, pe care „managerul" şi-l însuşea. Mii de pachete cu carne au luat drumul mafiei comuniste. Iar aceasta ne controlează în continuare destinele...

Sectorul zootehnic de la SC Agroindustriala SA Rădăuţi îngraşă mafia neocomunistă

CONSTANTIN SEVERIN ■

La Timişoara

Se trage cu dinţii de o halcă dubioasă

Potrivit legislaţiei, soluţionarea cazurilor apărute ca urmare a aplicării Legii 42, deci cele referitoare la urmaşii eroilor, răniţilor şi luptătorilor din decembrie '89 (împroprietărirea cu câte un hectar de pământ pentru fiecare revoluţionar), ***cade în sarcina*** Consiliului local, ***acolo unde preopinentul îşi are domiciliul în prezent şi nu unde s-a născut. Prin urmare, chiar dacă au dreptul la moştenirea unor hectare de pământ potrivit Legii 18, aceşti urmaşi pot pretinde*** încă un hectar de pământ arabil; ***alături de alte drepturi şi garanţii acordate de Legea 42, cum ar fi: dreptul de a-şi alege spaţii comerciale fără licitaţie, scutire de impozite şi chirie, călătorii gratuite etc.***

În Timişoara sunt şase asociaţii de revoluţionari. Foarte mulţi dintre membrii acestora îşi merită din plin calitatea şi certificatul pe care îl poartă, însă mai sunt şi **intruşi** (foşti securişti ori activişti) care acum se cheamă că sunt şi ei revoluţionari! Aceştia, buni cunoscători ai învârtelilor cu ce este mai bun, s-au orientat rapid spre spaţii comerciale, scutiri de impozite şi alte drepturi. Comerţul fiind mult mai profitabil, revendicarea pământului a rămas mai la urmă, mai ales că prefectul de Timiş a hotărât: „Nici drepturile Legii 42 nu se pot da toate deodată, ci pe rând". Mai de curând, pământul a fost revendicat cu mare tam-tam; o să vedem cum.

Primarul municipiului Timişoara, **Viorel Oancea**, revoluţionar şi domnia sa, deşi a făcut diverse încercări, nu a putut soluţiona atribuirea cuvenitului pământ. Nu că n-ar fi fost pământ disponibil, însă cei de mai sus au ceruţ **hectarele din marginea municipiului Timişoara**, care alcătuiau odinioară **Ferma agricolă a fostului comitet judeţean PCR Timiş**, soluri foarte mănoase, ce se află situate în stânga şi dreapta şoselei naţionale care duce spre Arad. Dar fostei unităţi agricole de la Kilometrul 6, guvernul i-a găsit o destinaţie precisă, transformând-o prin hotărâre guvernamentală în **SC Agroindustriala Km. 6 Timişoara**. Faptul a agitat spiritele şi a tulburat apele şi mai mult.

Prefectura judeţului Timiş a încercat să rezolve conflictul, oferind alte hectare disponibile pe raza municipiului Timişoara, precum şi 535 ha în localităţi apropiate.

Dar revoluţionarii pretind doar pământul de la fosta fermă PCR. Acuzaţi că se folosesc de „dictatura revoluţionară", ei răspund: „Pe noi nu ne interesează dacă aţi fost comunişti, pentru că şi dintre noi mulţi au fost, dar a venit vremea să stăm şi noi în fruntea bucatelor!"

Cu toate ameninţările, Prefectura judeţului Timiş a răspuns că nu poate da o decizie care să desfiinţeze SC Agroindustriala Km. 6, de vreme ce a fost alcătuită prin hotărâre a guvernului. Cele şase asociaţii revoluţionare au dat ultimatum guvernului. La Timişoara au sosit **Constantin Boiangiu** şi **Liviu Căprariu**, împuterniciţi guvernamentali pentru administraţia publică. Dezbaterile au avut loc la primărie şi prefectură, cu reprezentanţii celor şase organizaţii revoluţionare. Cererea lor a rămas nestrămutată: **cele 778 hectare cuvenite să fie în perimetrul fostei ferme PCR!** Semnarea protocolului s-a amânat până ce se va conveni soluţia corectă din punct de vedere juridic. Firește, o aşteptăm şi noi.

„Morala fabulei" ar fi următoarea: adevăraţii revoluţionari din Timişoara se văd acum antrenaţi într-un conflict între foştii şi actualii învârtiţi, care trag cu dinţii de aceeaşi „bucăţică fainâ", la adăpostul vorbelor despre lege şi drepturile celor ce s-au jertfit pentru răsturnarea dictaturii.

PETRU NOVAC DOLÂNGĂ ■

Conferinţă de presă cu cântec

În 25 decembrie 1989, un avion DC 9 venit din Libia a scos din ţară 40 de arabi, la ordinul unui „emanat"

❑ După conferinţă, reporterii FLACĂREI au fost agresaţi

Conferinţa de presă a Asociaţiei „23 Decembrie-Metrou" a fost programată ca o întâlnire la care conducerea asociaţiei sus-amintite să-şi exprime indignarea în legătură cu aplicarea Legii 42-1990, care priveşte drepturile participanţilor la evenimentele din decembrie 1989.

Dacă în prima parte preşedintele (George Costin) şi preşedintele onorific (Constantin Toma) au prezentat statutul şi un scurt istoric al asociaţiei şi l-au acuzat pe senatorul Vasile Vetişanu, preşedintele Comisiei pentru aplicarea Legii 42, de minciună şi tergiversarea aplicării acesteia, partea a doua a fost mult mai spectaculoasă. Cu toate că nu au fost prezenţi decât redactorii revistei noastre şi a încă trei-patru publicaţii, întrebările au fost bine puse şi au ieşit la iveală câteva noi piese din jocul de puzzle al întâmplărilor ciudate petrecute în decembrie '89 la Aeroportul Otopeni.

Astfel, am aflat de la domnii Cucu Ştefan, Florea Corneliu şi Gheorghe Gheorghe, aflaţi pe atunci la comanda Aeroportului Otopeni, că pe 22 decembrie Boeingul lui Ceauşescu trebuia să fie pregătit de decolare, printr-un ordin (se pare, al generalului Rus) sosit imediat după fuga lui Ceauşescu, că în noaptea de 23 decembrie circa 600 de aparate de zbor neidentificate venind dinspre est au fost semnalate de ecranele radar, că un avion DC 9 venit cu ajutoare din Libia a îmbarcat 40 de arabi şi i-a scos din ţară pe 25 decembrie „din ordinul unui emanat"; şi nu în ultimul rând, am aflat că arhiva aeroportului, care consemna cele întâmplate în acea perioadă, a dispărut fără urmă (28-29 decembrie '89). Asupra acestor fapte, precum şi a altora la fel de interesante, revista noastră va reveni pe larg în numerele următoare.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Nota redacţiei:

Nu ştim dacă a fost coincidenţă sau nu, dar imediat după conferinţa de presă, cei doi redactori ai revistei noastre care participaseră la ea au fost agresaţi. La intrarea în staţia de metrou „Apărătorii Patriei", un individ bine clădit s-a legat de ei pe motiv că cei doi, care telefonaseră în redacţie, ţin prea mult telefonul ocupat.

Aceasta în ciuda faptului că erau încă trei telefoane libere! După o serie de injurii gratuite, malacul în cauză a sărit la bătaie. După un schimb de lovituri, datorită publicului şi faptului că redactorii noştri doreau să fie anunţată poliţia, agresorul, deşi furios, a plecat rapid, răcnind înspre ei: „Uite-aşa vine ceasul rău!".

Suntem curioşi dacă „ceasul rău" o să vină tot cu malacul ăla negru în cerul gurii, sau vor fi „scoşi la înaintare" alţii mai fioroşi. Aşteptăm.

Vă e sete, oameni buni? Pregătiţi-vă banii pentru... doctor!

Oficiul pentru Protecţia Consumatorilorsemnalează o tragedie la scară naţională:

Apa noastră cea de toate zilele: puţină şi aproape otrăvită!

❑ Ministrul sănătăţii (şi alţii şi mai şi!) se fac că plouă

Un recent control, desfăşurat în peste 170 de regii şi societăţi de distribuţia apei, ce servesc 180 de localităţi, a relevat o situaţie de coşmar: milioane de cetăţeni consumă zilnic apă infestată cu bacterii, bacili şi concentraţii alarmante de cupru, aluminiu, amoniac, clor liber etc! Şi ne mai mirăm de proliferarea cancerului, bolilor de stomac şi hepatitei virale! Asta sub oblăduirea mai marilor zilei, care beau, desigur, o apă curată, sănătoasă şi, probabil, foarte des, minerală... Iată că zvonul diversionist din decembrie '89 începe, treptat-treptat şi în mod absurd, să devină o cutremurătoare realitate! Dacă situaţia nu se... „hidroameliorează" (!) urgent, spitalele se vor umple, iar la centrele de votare va fi secetă mare!

Cele mai multe din judeţele ţării nu-şi pot asigura necesarul de apă potabilă, datorită subdimensionării reţelelor de distribuţie şi a capacităţilor de înmagazinare. Astfel, în municipiul Bucureşti, ca şi în judeţele Brăila, Galaţi, Giurgiu, Gorj, Harghita, Hunedoara, Ialomiţa, Maramureş, Mureş, Neamţ, Prahova, Olt, Sălaj, Sibiu, Suceava, Vâlcea, Vrancea se asigură numai 60-70 la sută din debitul necesar! Sunt afectaţi şi consumatorii individuali. Presiunea a fost diminuată (ghinion - tocmai în timpul controlului!) cu până la 55 la sută.

Apa de băut conţine mercur de zece ori mai mult decât limita admisă. Nu se controlează radioactivitatea!

Calitatea apei potabile este dezastruoasă, cetăţenii otrăvindu-se treptat-treptat, fără să bănuiască măcar consecinţele simplei acţiuni de umplere a paharului zilnic. Iată, stimaţi bucureşteni, că, în lunile iulie - august, apa de la robinet, apa de toate zilele, conţinea mercur în concentraţie de 10 (zece) ori mai mare decât cea admisă! Mai mult, nicăieri în ţară nu se efectuează analize de determinare a valorii indicatorilor de radioactivitate! Atunci, nu ne mai mirăm când cancerul face ravagii! În alte localităţi, apa conţine ioni de cupru, de fier, aluminiu, amoniac, azotaţi, clor liber, clor rezidual, substanţe organice în proporţii de zeci-sute de ori mai mari decât cele admise prin standardul obligatoriu (oare pentru cine?) nr. 1342/1991. Iată câteva exemple: în oraşul Târnăveni (judeţul Mureş) nu a funcţionat instalaţia de tratare a apei şi au apărut numeroase cazuri de îmbolnăviri gastrointestinale, în Slatina (15 august) apa nu era clorinată, în localitatea Săveni, apa conţinea bacili coliformi fecali (!!), iar în localitatea Bolintin Vale (judeţul Giurgiu) se bea... apă industrială (!) din surplusul sursei de apă a schelei de foraj Roata.

Calitatea apei nu se controlează decât în proporţie de 60 la sută.

Analizele efectuate în punctele de distribuţie nu au confirmarea consumatorilor. Această situaţie este frecventă, probabil generalizată, în Bucureşti, Arad, Bacău, Botoşani, Buzău, Gorj, Harghita, Neamţ, Olt, Satu Mare, Sălaj, Sibiu, Vâlcea.

Regiile de distribuţie excelează prin nerespectarea contractelor. În plus, jumătate dintre ele, care au încheiat contracte cu consumatorii, au găsit nişte... chichiţe avocăţeşti aşa încât au prostit pe beneficiari şi au omis stipularea atât a parametrilor tehnici (debit, presiune, continuitate), cât şi, mai ales, a celor calitativi. În concluzie, regiile nu pot fi făcute răspunzătoare! Asta juridic. Dar moral? Şi chiar nu se găseşte ac de cojocul lor?!

În 20 de judeţe, factorii poluanţi se află tocmai în zonele de alimentare cu apă

Într-un număr de 20 de judeţe există factori poluanţi tocmai în zonele de alimentare cu apă. Nu se respectă zona de protecţie sanitară, se depozitează deşeuri menajere, se folosesc îngrăşăminte chimice în imediata apropiere a puţurilor de mare adâncime, iar culmea o reprezintă deversarea reziduurilor industriale în râurile din care se obţine apa potabilă! Degeaba se fac promisiuni şi se bate apa-n piuă de către funcţionari înalţi ai diverselor ministere - ai Sănătăţii, ai Agriculturii şi Alimentaţiei, ai Industriilor, ai Mediului sau ai prefecturilor şi primăriilor. Poluarea deşănţată a apelor de suprafaţă şi, mai ales, a celor de categoria 1 continuă cu nonşalanţă. Să dăm un exemplu: râurile Târnava Mare şi Târnava Mică sunt impurificate, permanent, cu substanţe organice toxice şi cu bacterii coliforme de către Crescătoria de porci şi păsări Cristuru Secuiesc, de către Abatorul Cristur şi, respectiv, de SC Agroim SA Căţări şi SC Columna SA, ferma Băgaciu. Şi este doar unul din zeci, poate sute de exemple! Pasivitatea guvernului este incalificabilă!!!

Pierderi mari pe reţele şi consum tarifat „din burtă"

Vechimea reţelelor de distribuţie variază între 10 şi 100 de ani. Este logic atunci ca, din cei circa 1800 de kilometri controlaţi, pe 245 să existe mari pierderi de apă. Cele mai proaste reţele sunt cele din azbociment, iar cele mai mari pierderi (60 la sută) s-au înregistrat la Zalău şi Jibou. Aparatura de măsură şi control la consumatori „există", dar...lipseşte mai peste tot! Concret, lipsesc 62 la sută din apometre, multe sunt defecte, iar restul neverificate. *În total funcţionează doar 9.5 la sută! În aceste condiţii, la peste 90 la sută dintre consumatori, cantitatea de apă potabilă se livrează în sistem pauşal, toate elementele de calcul fiind la latitudinea distribuitorului,* care utilizează date prolectate sau normate ce nu corespund, nici de frică, cu cele reale şi nu pot fi, în vecii vecilor, controlate de către consumatori. La circa 40 la sută dintre regii nu există o evidenţă a reclamaţiilor primite de la consumatori şi, evident, nici a modului de rezolvare. Oricum, la cele care ţin o evidenţă, se constată că 90 la sută dintre reclamaţii sunt întemeiate. Concluzia este una: regiile autonome nu-şi respectă atribuţiile ce le revin şi folosesc practici abuzive care, în final, conduc la mari cantităţi de apă facturate în plus. Norocul lor că românul rabdă! Până la contorizarea individuală mai va, căci, deh, cui i-ar conveni, în afară de sărmanul plătitor?

O concluzie pentru... neliniştea noastră

Pentru gravele abateri constatate s-au aplicat **84 de amenzi în valoare de 12 milioane lei** şi s-au stabilit 620 de măsuri pentru intrarea în legalitate, din care s-au soluţionat, pe loc, un număr de 145.

Cele mai grave abateri - de neiertat, căci sunt mortale - le suportăm, din păcate, noi, părinţii şi copiii noştri şi uite-aşa, ne otrăvim, câte un pic, în fiecare zi, sub privirile oblăduitoare ale mai-marilor zilei, stăpâniţi şi ei, ca tot omul, de sete - dar una „specială": setea de putere; nu în slujba cetăţeanului, ci în dispreţul său.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Turnul Babel

Un Rolls prin Rusia

Pentru ceremoniile de la Moscova care au marcat vizita reginei Elisabeta, diplomaţii britanici aflaţi la post în capitala Rusiei au fost tunşi de frizerii curţii regale. Bucătari, cheineri, agenţi de securitate şi o sumedenie de alţi distinşi profesionişti au fost deplasaţi în zonă cu acelaşi prilej. În acelaşi nobil scop, la Moscova s-a deplasat Rolls-Royce-ul preferat, iar în apele Sankt-Petersburgului a ancorat cel mai scump iaht din lume, *Britania*, al cărui marinari poartă încălţări speciale care nu fac zgomot la contactul cu punţile, scările şi toate celelalte. O grandioasă scenarizare protocolară a articulat înalta vizită până la detaliul infinitezimal. De partea rusă, Cernomîrdin a rămas să sforăie la Soci, Kozîrev a anunţat că nu este disponibil pentru o întâlnire cu omologul său britanic etc. etc.

Demnitarii ruşi s-au trezit, în ultimul moment, fără smokinguri, iar serviciile ruse de siguranţă, complet depăşite, au preferat să blocheze străzile pe unde a trecut regina, decât să filtreze, ocult, masele de pietoni admiratori...

27 de milioane de dolari un... fotoliu

Apropiatele alegeri „midterm" din SUA crispează Casa Albă, creează migrene cancelariilor aliate şi, bineînţeles, zăpăcesc complet opinia publică autohtonă. Lupta pentru un fotoliu senatorial a atins paroxismul, atât din punctul de vedere al calităţii mediatice, cât şi al costurilor aferente. Recordul absolut deţinut de Carolina de Sud, unde un scaun în aerul tare al înălţimilor senatoriale a costat, în urmă cu un deceniu, 25 de milioane de dolari, a fost depăşit. În California, republicanul Mike Muffington şi democrata Dianne Feinstein au reuşit să cheltuiască cu trei săptămâni înainte de scrutinul de la 8 noiembrie peste 27 de milioane de dolari! Majoritatea banilor au fost consumaţi pe clipurile publicitare. Nu pe cele pozitive, ci pe cele „negative" construite pentru a face harcea-parcea adversarul...

Show-ul papal

Papa Ioan Paul al II-lea a acceptat să-şi lanseze cartea, prima scrisă de un suveran pontif, abordând piaţa mondială editorială în stil super-american. În traducere liberă „Deschiderea speranţei", volumul va apărea în douăzeci de limbi, în 36 de ţări simultan şi într-un tiraj general de 20 de milioane de exemplare. Casa Mondadori din Italia a obţinut exclusivitatea drepturilor de publicare şi speră să facă o afacere istorică. Banii nu vor intra în buzunarele autorului, ci vor fi distribuiţi pentru opere de caritate, inclusiv construcţia unui mare spital. Dincolo de toate acestea, se aşteaptă ca lucrarea să fie cea mai comentată apariţie din ultimul deceniu...

Biliardul nuclear

Surprinzător de călduroasa primire pe care aparatul de partid şi mareşalii chinezi au făcut-o ministrului american al apărării a ricoşat imediat de la Beijing la Phenian. Se pare că perspectiva unei cordialităţi strategice între SUA şi China a determinat mesajul pozitiv pe care oficialităţile chineze l-au transmis nord-coreenilor. Aceştia, după un an de negocieri sterile şi nu o dată împotmolite, au decis să bată palma, la Geneva, cu americanii, pe tema soluţionării dosarului nuclear. În schimbul restructurării programului nuclear al Phenianului, americanii vor trebui să recunoască ultimul bastion stalinist din lume. După 40 de ani de izolare, Coreea de Nord, rămasă aceeaşi, intră în sfârşit într-o lume nouă. Cu bagaje, dar fără arme...

RADU BUDEANU ■

Geometrie variabilă

KOHL FACE JOCURILE

Succesul în alegeri al Uniunii Creştin Democrate a cancelarului german Helmut Kohl poate fi asemănat în multe privinţe cu cel al Partidului Conservator al premierului John Major în Marea Britanie. În ambele cazuri partidele aflate la guvernare de mai mulţi ani erau foarte prost cotate cu doar câteva luni înainte de organizarea scrutinului. Dar chiar în ajunul alegerilor şi mai ales în faţa urnelor, aritmetica sondajelor de opinie s-a fracturat în chip aproape miraculos. În ambele cazuri s-a spus că electoratul a ales o continuitate criticabilă în locul unei schimbări nesigure. Pentru cancelarul Kohl succesul în alegerile de la 16 octombrie este şi unul personal. În fond, datorită puternicei lui personalităţi, campania propriului partid s-a bazat aproape exclusiv pe exploatarea popularităţii de care se bucură cancelarul.

Fiind considerat unul dintre făuritorii principali ai reunificării Germaniei, dl Helmut Kohl era totuşi pe punctul de a fi răsturnat din şa de PSD sau de o coaliţie a partidelor de stânga. Victoria la limită este şi va rămâne inconfortabilă, iar unii analişti sunt chiar de părere că această majoritate fragilă ar putea să împiedice coaliţia majoritară să-şi ducă mandatul la bun sfârşit. Şi asta într-un moment în care în faţa guvernului se află câteva priorităţi majore: ridicarea nivelului de dezvoltare al landurilor din fosta RDG, reducerea deficitului bugetar şi consolidarea rolului de locomotivă a Europei, pe care şi l-a asumat Germania. Din acest punct de vedere, succesul lui Kohl şi al coaliţiei sale este important şi pentru ţările din Europa centrală şi de est, întrucât Bonnul este promotorul ideii integrării cât mai rapide a acestei zone a Europei în structurile continentale. Este adevărat că oficialităţile germane au propriile scenarii pentru această integrare, preferând să sprijine mai cu seamă ţările din imediata sa vecinătate pentru a-şi crea un spaţiu de influenţă la nivelul continentului. Dar totodată Germania este favorabilă admiterii graduale şi a celorlalte ţări din fostul bloc comunist.

Cât priveşte Rusia, eternul său rival, Germania ar dori să stabilească între aceasta şi UE un sistem de parteneriat şi cooperare în locul confruntării. În acest joc, cuvântul Germaniei are o anumită greutate. Să nu uităm apoi că într-un moment în care preşedintele Franţei este bolnav, iar rocada la Elysée este iminentă, când premierul britanic John Major este preocupat de problemele interne, Helmut Kohl, unul dintre părinţii Tratatului de la Maastricht, va fi probabil cel mai în măsură să împingă înainte procesul integrării europene, în care ţara sa ocupă un loc de primă importanţă.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Pacea pas cu pas

Tratatul dintre Israel şi Iordania

Refrenul cel mai potrivit pentru zona Orientului Mijlociu a fost, vreme de câteva decenii, „Nu-i pace sub măslini". Conflictul israeliano-arab părea ireconciliabil, situaţia de nici pace, nici război marcând mereu adunarea norilor pentru alte furtuni. Dar situaţia aceasta nu putea să dureze şi cel dintâi care a înţeles-o a fost Israelul. Chiar dacă pe termen scurt Israelul dobândise un oarecare control prin cuceriri teritoriale, pe termen lung starea de insecuritate şi neîncredere ar fi făcut aproape imposibilă însăşi existenţa statului evreu. De aceea, conducerile succesive de la Ierusalim au dovedit o exemplară continuitate asupra unui gând: construirea păcii pas cu pas, cu fiecare adversar în parte.

Gheaţa a fost spartă de acordul de la Camp David, cu Egiptul. Şocul a fost atât de mare la vremea respectivă, încât pentru un moment lumea arabă a fost în cumpănă: a existat pericolul real al unui război împotriva Egiptului dus de celelalte state arabe care s-au considerat trădate, sacrificate! De altfel unul dintre artizanii acestei păci, preşedintele Anwar El Sadat, avea să fie asasinat de o organizaţie fundamentalistă, care exact acest lucru îi reproşa.

A urmat o altă perioadă lungă de tăcere, cu hărţuieli periodice de o parte şi de alta, dar şi cu momente de relache în spectacolul periculos al războiului. Apoi a căzut bomba: realizarea unui acord de pace cu palestinienii şi chiar cu omul considerat în Israel, unul dintre marii teroriştii: Yasser Arafat. Iar câteva luni mai târziu, juriul Premiului Nobel pentru Pace, de la Oslo (norvegienii fiind ei înşişi implicaţi în această pace), i-au dat liderului palestinian prestigiosul premiu, alături de premierul Yitzhak Rabin şi de ministrul de externe Shimon Peres.

Orizonturile păcii se lărgeau. Şi iată că zilele trecute a fost parafat acordul de pace Israel-Iordania. Ca de fiecare dată, SUA şi-au păstrat pentru sine rolul de naş. Semnarea documentului va avea la 27 octombrie, în prezenţa preşedintelui american Bill Clinton. În afară de rolul strict politic, acest acord va avea şi un rol psihologic, pentru că el se realizează într-un moment în care, vorba lui Clinton, „integrismul, ura şi ameninţările otrăvesc Orientul Mijlociu", aluzie transparentă între altele, la din nou sensibila problemă a Irakului.

Ce va urma? Pacea cu Siria ar fi la rând, numai că oficialităţile de la Damasc par mult mai reticente, condiţionând o posibilă pace de mulţi factori. Încercările reuşite de până acum au dovedit însă că pacea este posibilă.

ŞTEFAN NICOLAE ■

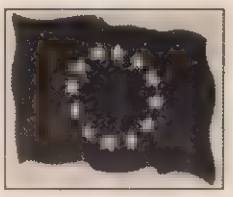

EUROPA de la Vest la Est

Daniel Tarschys la Bucureşti

Judecând după anumite semne, ai zice că organismele europene stau cu ochii pe noi. Bunăoară, noul secretar general al Consiliului Europei, suedezul Daniel Tarschys, va fi la începutul acestei săptămâni la Bucureşti, unde va participa la inaugurarea **Centrului de Informare şi Documentare al Consiliului Europei**. Judecând după interesul pe care îl manifestă diverse organizaţii sau persoane fizice din România faţă de acest organism, căruia vor să-i trimită diverse plângeri, în special în legătură cu aplicarea justiţiei, la Bucureşti ar fi fost mai utilă existenţa unei reprezentanţe a Consiliului. Pe de altă parte, oficialităţile de la Bucureşti, care au curtat-o intens pe doamna Catherine Lalumière, în vremea când ea a deţinut această funcţie, se vor strădui să-i producă o bună impresie noului secretar general. Mai ales că România ar fi acum singura ţară din fostul bloc sovietic unde se va menţine "carantina" pentru încă un an de zile, până la alinierea noastră la standardele europene.

Pieţele UE se deschid

Mai puţin discriminatoriu pare să acţioneze Uniunea Europeană, care, examinând zilele trecute posibilităţile de amplificare şi diversificare a relaţiilor cu noii săi parteneri de dincolo de fosta cortină de fier, a inclus şi ţara noastră printre participanţi. Miza lărgirii cooperării este mare, dar în acelaşi timp ţările UE au grijă să-şi protejeze propriile pieţe şi economii de posibila concurenţă a Estului. Se anunţă o competiţie dură, în care va rezista doar cine se va dovedi în stare să respecte parametrii ceruţi. Noi deocamdată ne târâm cam pe la coadă, şi la calitate şi la volumul schimburilor, comparativ cu suratele noastre din est.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Atribuirea Premiului Nobel pentru pace lui Yitzak Rabin, Shimon Peres şi Yasser Arafat a înflamat spiritele războinice

O bombă sub Premiul Nobel

Exact în momentul în care omenirea savura, uşor euforic, ştirile despre încheierea tratatului iordaniano-israelian (venit la scurt timp după cel cu palestinienii) şi la numai câteva zile după ce Premiul Nobel pentru pace a fost atribuit făuritorilor păcii israeliano-palestiniene, la Tel Aviv o bombă bine plasată a lăsat în urmă 22 de morţi şi peste 40 de răniţi. S-a produs astfel şi o rană adâncă în corpul păcii. Ca de fiecare dată în urma unor asemenea evenimente întâmplate în ultimul timp a fost o chestiune de ghici ciupercă să se afle că autorii atentatului au fost membrii grupării radicale Hamas. Aceeaşi grupare îl consideră de altfel pe Yasser Arafat un trădător şi este partizana unei poziţii a refuzului total de a merge pe orice drum care duce spre împăcarea dintre beligeranţii din regiune. Premierul Yitzhak Rabin - care este, alături de ministrul său de externe Shimon Peres şi de liderul palestinian, beneficiar al Premiului Nobel - a trebuit să-şi întrerupă vizita la Londra. Măsurile adoptate în regim de urgenţă de guvernul său tind să limiteze posibilităţile de mişcare ale extremiştilor, însă nu pot ţine pentru multă vreme în frâu asemenea pasiuni veninoase.

Adevărul este că deşi lumea occidentală a salutat eforturile de pace în Orientul Mijlociu, în rândul ţărilor arabe sunt în continuare multe forţe care ar vrea stopat acest proces. Încercând cu liderul libian Kaddhafi şi terminând cu Saddam Hussein sau cu integriştii islamici răspândiţi cam peste tot, ei formează un fel de front al refuzului. Schimbarea atitudinii acestora trebuie să fie precedată de o schimbare de mentalitate. Iar acest lucru durează. Făgaşul păcii pare însă să se fi creat în această regiune şi în ultimă instanţă asta e important.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Mileniul trei fără un sfert

Pace și apă...

Cu un deceniu în urmă, acordarea Premiului Nobel pentru pace celui mai alunecos terorist internaţional ţinea de domeniul ficţiunii negre. Cu cinci ani în urmă, un spectacol politic precum cel al „troicii" Clinton-Arafat-Rabin dându-şi mâinile călduros şi zâmbind serafic părea, de asemenea, o utopie perfectă. Şi totuşi, lucrurile au evoluat în direcţia negocierilor, a încheierii de acorduri şi, până la urmă, a păcii. Faptul că în prezent confruntarea israeliano-palestiniană s-a transformat într-una palestiniano-palestiniană nu face decât să ateste că labirintul politic este mai sinuos decât orice complicaţie scenarizată în cancelariile realiste.

După pacea OEP - Israel urmează, logic, pacea Israel - Iordania, aşa cum după aceasta din urmă tot logica ar impune o pace siriano - israeliană. Faptul că americanii mai îndesat şi ruşii mai uşurel se ocupă de pacea din Orientul Mijlociu este un fapt normal. În spatele acestei păci limitate se ascunde şansa unei păci mai largi, pentru care sunt gata să cotizeze mulţi

Între Amman şi Ierusalim mecanismul împăcării s-a pus în mişcare demult. Întâlniri secrete, contacte scutite de mediatizări şi, apoi, reuniuni la lumina zilei, aflate sub transfocatoarele marilor canale de televiziune, au asezonat acest drum întortocheat şi perfid. Când suveranul haşemit s-a jucat de-a aviaţia în spaţiul aerian al Israelului, în timp ce la sol premierul Rabin îl felicita pentru dexteritatea sa de a ţine manşa, a devenit clar că tot acest joc zburdalnic pregăteşte finalizări politice serioase. Şi nu numai politice. Dedesubt se punea problema apei...

Recenta parafare a acordului de pace face ordine militară într-o zonă de dezordine geografică şi economică. Israelul va închiria de la Iordania, pe un termen de un sfert de veac, câteva terenuri aflate în imediata vecinătate a liniei de armistiţiu. În schimb, va ceda Iordaniei aproximativ 30 de kilometri pătraţi din Valea Arabă. Cei 386 de kilometri pătraţi reclamaţi de Amman se vor alinia unei înţelegeri care urmează să fie bătută în cuie. Dar chestiunea nu o reprezintă kilometrii pătraţi de deşert, ci metrii cubi de apă! Ca să ne lămurim, să precizăm că Iordania are un consum anual de apă de 980 de milioane de metri cubi, iar necesarul este de 1300 milioane. Deficitul de apă previzibil pentru anul 2005 este de aproximativ 70 la sută din resursele actuale. Cu alte cuvinte, în scurt timp Iordania riscă să înceapă să moară de sete! Iată de ce unul din elementele acordului recent parafat are o importanţă vitală: Israelul va livra Iordaniei 50 de milioane de metri cubi de apă pe an şi va intra într-un sistem de cooperare în cadrul unor proiecte comune, care vor mai oferi 100 de milioane de metri cubi. Aşadar, lucrurile sunt clare. Pentru a sesiza cât de clare sunt şi în perspectiva „troicii" Israel-Iordania-Siria, să reţinem că unul din afluenţii Iordanului, Yarmouk, ar putea fi amenajat în vederea unei împărţiri după cum urmează: 377 de milioane de metri cubi Iordaniei, 95 de milioane Siriei şi 25 de milioane Israelului. Acest „tort acvatic" ar putea fi astfel „parcelat" dacă se aplică planul unui fost consilier al preşedintelui Eisenhower.

Ca de obicei, în spatele unei păci se ascunde un imperativ economic. Faptul este valabil şi în cazul unui război. După cum s-a dovedit, războiul nu a dus la nimic. La apă va duce pacea. Dacă este evaluată corect...

RADU BUDEANU ■

Istoria în spatele uşilor închise

Cum a oprit Papa Ioan Paul al II-lea invazia în Polonia

În martie 1981, liderul sovietic din acea vreme, Leonid Brejnev, exasperat şi iritat de evoluţia situaţiei din Polonia, hotărâse să organizeze o „invazie prietenească" în această ţară, unde sindicatul Solidaritatea îşi făcea de cap, existând riscul ca experienţa poloneză să contamineze şi alte state „frăţeşti". Încurajat de succesul înfrângerii „primăverii de la Praga" din vara anului 1968, liderul de la Kremlin elaborase deja planul trimiterii tancurilor sovietice şi ale aliaţilor săi din Pactul de la Varşovia în capitala Poloniei. În acest moment însă, Papa Ioan Paul al II-lea face o intervenţie fermă pe lângă liderul sovietic. Şi obţine contramandarea acestei expediţii pedepsitoare.

Date cu privire la planul secret al invaziei şi la intervenţia miraculoasă a Suveranului Pontif au fost publicate recent, după ce a fost parcurs un dosar de aproape 300 de pagini al STASI, fosta poliţie secretă din ex-RDG. Potrivit datelor dezvăluite de dosarul respectiv, situaţia din Polonia era considerată ca foarte gravă. URSS trebuia însă să calculeze bine consecinţele unei asemenea intervenţii. După invazia în Afganistan şi mai ales după cea de la Praga din 1968, Occidentul şi în primul rând SUA erau extrem de iritate de politica Moscovei în lume. În plus se aprecia că rezistenţa polonezilor la o invazie „frăţească" putea să îmbrace forme violente. Europa se afla de fapt în pragul unui conflict foarte grav. Dar pentru a-şi aduce la ordine „fraţii", Moscova era în stare să rişte o asemenea hotărâre

În această conjunctură extrem de periculoasă, după cum relata ziarul Corriere della Sera, intervenţia Papei a avut, se pare, rolul decisiv. Mai ales că între timp intervenise un incident care făcuse ca spiritele sindicaliştilor să fie agitate la maximum. Este vorba de „incidentul" de la Bydgoszcz. Aici, la o reuniune sindicală unde se punea la cale formarea organizaţiilor sindicale şi în mediul rural, liderul radical al sindicatelor locale, Jan Rulewski, a fost bătut de miliţie, iar fotografia cu chipul său însângerat, difuzată în întreaga ţară, a produs un val de mânie. În semn de protest, s-a anunţat greva generală: fabricile, şantierele, minele urmau să fie închise şi să se organizeze marşuri şi demonstraţii.

Cam în acelaşi timp a început să se vorbească despre manevre ale forţelor Tratatului de la Varşovia la graniţa de nord a Poloniei şi în Cehoslovacia. La Varşovia începuse deja să se spună tot mai insistent că va fi introdusă legea marţială (cum avea de altfel să se întâmple, dar în alt context). Acesta a fost aşadar momentul în care Papa a transmis un mesaj secret lui Brejnev, prin intermediul ambasadorului sovietic la Roma. În mesaj se spunea în esenţă că Papa va face toate demersurile ca greva să fie oprită cu condiţia ca trupele sovietice să nu pătrundă în Polonia. Răspunsul Moscovei a fost rapid şi pozitiv.

În final, Walesa a trebuit să alerge prin toată Polonia, pentru a stinge focarele deja aţâţate ale unei răzmeriţe generale. Asta în aşteptarea unui moment favorabil, care a sosit câţiva ani mai târziu

ŞTEFAN NICOLAE ■

Crimă și pedeapsă în China

La Beijing, numărul omorurilor şi al bătăilor cauzatoare de moarte a crescut în primul trimestru al anului curent cu 37 la sută. La o razie de noapte, poliţia a confiscat 600 de arme de foc. Poliţia îi face răspunzători pe locuitorii de la ţară care vin în masă spre marele oraş. Tot prin jaf îşi asigură existenţa şi o parte din militarii lăsaţi la vatră. În provinciile Anhui şi Jiangsu, foştii combatanţi s-au grupat în „Uniunea pentru autosalvare prin jefuirea trenurilor"! Un grup de 200 de foşti combatanţi, înarmaţi cu automate, au jefuit un tren în apropiere de Helei, capitală de provincie. Un număr de 24 de turişti din Taiwan, ucişi în timpul unei excursii pe Lacul celor 1000 de insule, provincia Jejiang, au fost tot victimele unor foşti combatanţi. Criminalii au decapitat victimele, spre a îngreuna identificarea lor.

În fotografie: prezentarea unui grup de hoţi în scopuri educative, publicului din Beijing.

IOANA A. VAGO ■

Istoria în mers

Simbolul Europei Unite este steagul cu 12 stele pe un fond albastru (numărul 12 a fost ales ca reprezentând perfecţiunea). Imnul european este preludiul la Oda Bucuriei din Simfonia a IX-a de Beethoven.

Un continent îşi caută identitatea

SPRE MAREA EUROPĂ UNITĂ DE MÂINE

Pe scena istoriei, drama umanităţii îşi urmăreşte cu obstinaţie finalul fericit. Fără patimi, fără prejudecăţi, fără conflicte, fără graniţe – aceasta este Europa de mâine. Continentul nostru, leagăn al civilizaţiei moderne, nu poate intra altfel în mileniul următor. Este ceea ce trebuie să înţeleagă şi cei ce ne conduc nouă destinele.

După căderea zidului Berlinului şi înlăturarea regimurilor comuniste din statele fostului bloc sovietic, dorinţa exprimată cel mai des de noile regimuri a fost aceea de a se integra în Europa. Care Europă? Evident, cea occidentală, care de-a lungul mai multor decenii şi-a construit nişte structuri de cooperare flexibile şi perfect viabile, complet diferite de cele care au existat în cadrul CAER sau al Tratatului de la Varşovia.

Asocierea statelor din Europa de Vest în organismele care o fac funcţională constituie un fel de proiect-pilot pentru modul în care ar putea să evolueze omenirea viitoare. Aceste state au ştiut să-şi creeze acele mecanisme care să faciliteze cât mai mult posibil schimbul liber de persoane şi produse. Către o asemenea Europă se îndreaptă şi ţările aflate până de curând dincolo de cortina de fier şi care au posibilitatea să se integreze în aceste structuri. Cu o singură condiţie: de a încerca să se apropie cât mai mult de aceste standarde. Altfel se autoexclud! Este vorba atât de anumite baremuri în ceea ce priveşte dezvoltarea instituţiilor democratice, cât şi de crearea unei economii de piaţă.

Precesul este dificil şi va fi anevoios. Se vorbeşte deja de mai multe scenarii ale integrării ţărilor cunoscute generic ca făcând parte din Europa Centrală. Pe de altă parte, aceste organizaţii europene sunt supuse, ele însele, unui proces de perfecţionare.

Se vorbeşte însă, din păcate, şi că planurile de integrare elaborate pentru statele din fostul lagăr comunist nu le-ar avea în vedere chiar pe toate şi că unele vor rămâne în orbita Rusiei, care doreşte să fie o superputere şi a cărei evoluţie politică este greu previzibilă. Potrivit unui asemenea scenariu, unele dintre state, între care şi România, ar urma să constituie zona tampon dintre noul imperiu rus şi Europa de Vest. Până una alta, însă, noi rămânem la varianta optimistă, sperând că într-o bună zi şi România va aparţine integral Europei. Drumul el spre acest obiectiv trece însă în mod necesar prin structuri instituţionale precum Consiliul Europei, NATO, Uniunea Europei Occidentale, Uniunea Europeană. Întrucât foarte multă lume de la noi - chiar şi persoane care ar trebui să fie mai avizate - fac adesea confuzii între aceste instituţii, cu care încă nu sunt familiarizate, am socotit necesar să facem o scurtă prezentare a lor. Vom înţelege astfel că atunci când spunem „vrem să intrăm în Europa" este vorba de un proces complex, necesar apropierii de fiecare dintre aceste organizaţii cu vocaţie continentală.

Pagini realizate de:
ŞTEFAN NICOLAE ■
EUGEN CHIROVICI ■

PRINCIPALELE STRUCTURI EUROPENE

Consiliul Europei (CE)

CE este o organizaţie care şi-a propus să urmărească înfăptuirea ideii de libertate şi democraţie în Europa. Înfiinţată la 5 mai 1949, numără acum 32 ţări membre. Sediul: Strasbourg. Limbi oficiale folosite: engleza şi franceza.

INSTITUŢIILE UNIUNII EUROPENE:

■ **Comisia Europeană** - este organul executiv al UE, fiind alcătuit în prezent din 16 membri conduşi de un preşedinte (Jacques Delors, în prezent, Jacques Santer începând de anul viitor). Acest „guvern" al UE este ales o dată la patru ani. După 1994, o dată cu admiterea Finlandei, Austriei, Suediei, Norvegiei, numărul „comisarilor" va fi de 21. Sediul: Bruxelles

■ **Consiliul de Miniştri** - este organismul de decizie. Reprezentanţii guvernelor statelor membre iau parte la Consiliul de Miniştri în scopul de a negocia şi a adopta legile comunităţii. Reuniunile au loc în ţările care deţin, la momentul respectiv, preşedinţia Consiliului.

■ **Parlamentul European** - este vocea democratică a UE, având însă funcţia de organ consultativ. În prezent este format din 518 membri, aleşi în cadrul unui scrutin special. Rolul său principal este de a controla activitatea Comisiei. Sediul: Strasbourg.

■ **Consiliul European** - este reuniunea efilor de stat şi de guvern, ce se organizează odată la şase luni, sau în mod extraordinar. Aici sunt adoptate liniile generale şi de perspectivă ale activităţii UE. La reuniunile periodice, alături de şefii de stat sau de guvern participă miniştrii de externe, preşedintele Comisiei şi un vicepreşedinte al acesteia. Alegerea locului de desfăşurare se face la fel ca în cazul Consiliului de Miniştri.

■ **Tribunalul European** - este Curtea Supremă a UE. Are competenţa de a verifica modul cum se aplică tratatele UE. Sediul: Luxemburg.

PRINCIPALELE ORGANISME ALE CE:

■ **Comitetul ministerial** - este format din reprezentanţii ministerelor de externe din ţările membre. Se întâlneşte de două ori pe an. Determină programul de acţiuni al Consiliului.

■ **Adunarea Parlamentară a Consiliul Europei** - cuprinde peste 230 membri şi un număr echivalent de supleanţi. Ţările din Europa centrală şi de est au parlamentari cu statut de invitaţi. Dezbate iniţiativele Comitetului Ministerial.

■ **Secretariatul general** - compus din circa 1000 de funcţionari. Actualul secretar general este suedezul Daniel Tarschys, care a înlocuit-o recent pe Catherine Lalumière.

Uniunea Europeană (UE)

UE cuprinde 12 ţări (vor fi 16 începând cu 1 ianuarie 1995). S-a format în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Maastricht prin care Comunitatea Economică Europeană (CEE) se transformă într-o uniune politică, economică şi monetară, conform unui program eşalonat dincolo de pragul anului 2.000. Este nucleul viitoarei Europe unite.

Uniunea Europei Occidentale (UEO)

UEO este un organism care îşi propune să se ocupe de probleme militare şi de securitate în Europa. Nu este o componentă a NATO, dar îşi coordonează în bună parte activităţile cu cele ale NATO. Nu au existat rivalităţi între cele două organizaţii. Are 10 state membre (Franţa, Germania, Belgia, Italia, Luxemburg, Olanda, Anglia, Spania, Portugalia, Grecia). Sediul: Bruxelles.

Despre UEO se spune că este „braţul înarmat al Europei". Eurocorp este nucleul unei viitoare armate europene. Iniţiatorii sunt Franţa şi Germania.

PRINCIPALELE ORGANISME ALE UEO:

■ **Consiliul UEO** - organ de decizie format la nivel ministerial

■ **Adunarea UEO** - organism parlamentar de consultări, dispunând de grupe de lucru pe diverse sectoare.

■ **Secretariatul UEO** - organism permanent. Secretar general actual este Willem van Ekelen. România, alături de alte opt state est şi central-europene, are statut de observator permanent. UEO a fost cunoscută la noi prin sprijinirea acţiunilor de respectare a embargoului pe Dunăre impus lugoslaviei.

■ UEO mai dispune de un grup de planificare militară, de un Comitet de apărare etc.

Organizaţia Tratatului Atlanticului de Nord (NATO)

NATO a fost înfiinţată în plin război rece (1949), ca o organizaţie defensivă a ţărilor occidentale. În 1955, ţările intrate în orbita URSS au creat Tratatul de la Varşovia. NATO este alcătuită din 16 state membre, inclusiv SUA şi Canada.

După desfiinţarea Tratatului de la Varşovia, în urma destrămării blocului sovietic, fostele state comuniste şi-au manifestat dorinţa de a deveni membre ale NATO. Rusia a avut la început o poziţie echivocă, apoi s-a opus aderării fostelor sale aliate. SUA au propus, ca o soluţie intermediară, formula „Parteneriatului pentru pace", care oferă cadrul stabilirii unor forme de cooperare între statele semnatare şi NATO, însă fără garanţii de securitate.

PRINCIPALELE ORGANISME ALE NATO:

■ **Consiliul Atlanticului de Nord** - se reuneşte la nivel ministerial sau al reprezentanţilor permanenţi. La anumite intervale se organizează reuniuni ale şefilor de stat din ţările membre. Sediul central: Bruxelles.

■ **Secretariatul General** - organismul permanent al organizaţiei. Secretarul general al NATO (în prezent Willy Claes) este şi preşedintele Consiliului.

■ **Eurogrup** - organism format din miniştrii apărării din ţările europene membre (mai puţin Franţa şi Islanda): are rolul de a coordona politicile de apărare în cadrul Alianţei.

■ **Adunarea Atlanticului de Nord** - creată în iulie 1955, este concepută ca o conferinţă a parlamentarilor din ţările membre, în probleme militare. Supraveghează activitatea în special în relaţia America - Europa. Organizează misiuni anuale, alege un preşedinte al Adunării pe o perioadă de un an. Adunarea are mai multe comisii: politică, economică, pentru apărare şi securitate etc.

■ **Diversele comandamente** - printre cele mai importante fiind **Cartierul general al forţelor aliate din Europa,** ca şi un altul pentru Europa de Nord etc.

■ **Grupul de planificare nucleară** este un organism de mare importanţă fiind instanţa cea mai competentă în domeniul strategiei nucleare.

Conferinţa pentru Securitate şi Cooperare în Europa (CSCE)

CSCE a fost creată pentru a stabili noi modalităţi şi zone de cooperare între ţările continentului, contribuind, prin semnarea Actului final de la Helsinki, la apariţia primelor semne ale destinderii în Europa, după perioada dură a războiului rece din deceniile 5-7. Din CSCE fac parte, în afara tuturor ţărilor europene, SUA şi Canada. CSCE are un secretariat redus, care asigură o anumită continuitate a activităţii. O ţară membră asigură prin rotaţie preşedinţia CSCE. Hotărârile din CSCE se iau, potrivit protocoalelor existente, în cadrul reuniunilor miniştrilor de externe şi în special în cele ale şefilor de stat. Este vorba de fapt de fixarea cadrului larg al cooperării între statele membre, în domeniile economic, ecologic, al dreptului omului etc.

Reuniunea şefilor de stat şi guvern a CSCE de la Budapesta urmează să stabilească dacă şi cât va putea CSCE cu toată vocaţia sa pan-europeană să mai joace un rol important în procesele din Europa.

Pentru evitarea unor posibile confuzii

Curtea Internaţională de Justiţie cu sediul la Haga (sau Curtea de la Haga) a fost înfiinţată în 1945. Este principalul organ judiciar al ONU. Se compune din 15 judecători aleşi de Adunarea Generală şi Consiliul de Securitate pe o perioadă de nouă ani. Un comitet de jurişti defineşte statutul Curţii. Este sesizată de statele membre pentru a decide asupra unor diferende apărute cu privire la respectarea dreptului internaţional. Nu face parte din structurile europene.

Scurt istoric al ideii Europene

Paralel cu procesul de făurire a statelor naţionale, de fixare a graniţelor, Europa a trăit de foarte multă vreme şi la constituirea unor forme unificate, rod al conştiinţei unor legături culturale şi de civilizaţie între popoarele bătrânului continent.

■ Desigur, idei de unificare sub o singură cârmuire a Europei au existat de la împăraţii Romei antice, până la Napoleon sau Hitler, sau până la organizaţiile masonice. Pe de altă parte, Expansionismul marilor puteri europene a avut mereu în obiectiv extinderea controlului asupra întregii Europe; de aici numeroasele războaie între coloşii continentali.

Traumatismele provocate de cele două războaie mondiale în Europa au impus cu acuitate necesitatea găsirii unor noi forme de cooperare la nivel continental, poate chiar sub forma unei confederaţii. Numai că Europa avea să mai rămână divizată, după 1946, timp de aproape cinci decenii, pe motive ideologice. Dar paşii către o Europă integrală fuseseră deja parcurşi şi îi amintim pe cei mai importanţi.

■ **Tratatul de la Versailles,** după primul război mondial, pune capăt învrăjbirii europene. Se creează **Liga Naţiunilor,** pentru rezolvarea disputelor pe cale paşnică. Absenţa din această organizaţie a SUA şi URSS a dovedit că pacea rămăsese fragilă, iar mecanismul de menţinere a păcii nu a funcţionat.

■ După al doilea război mondial, la numai şapte săptămâni după capitularea Germaniei şi cu doar şase săptămâni înainte de lansarea bombei atomice la Hiroşima, s-a semnat la San Francisco Carta Naţiunilor, care a pus bazele ONU. **Deja în 1946, Winston Churchill vorbea despre Statele Unite ale Europei,** fiind conştient că URSS va face să cadă peste o parte din Europa „cortina de fier".

■ În 1947 se lansează **planul Marshall** pentru reconstruirea economică a Europei. Ţările din Europa de răsărit au refuzat acest ajutor, la ordinele Moscovei.

■ În 1949 se înfiinţează CAER, după ce în 1945 fusese creat Tratatul de la Varşovia. În 1949 va fi înfiinţată NATO. Divizarea Europei era pecetluită pentru cinci decenii.

■ În 1948, însă, la filiţă Organizaţia de Cooperare Economică Europeană, în scopul administrării ajutoarelor Marshall (mai târziu, aceată organizaţie va deveni **OECD - Organizaţia pentru Cooperare Economică şi Dezvoltare,** care grupează principalele state industrializate).

■ 1949. Se înfiinţează **Consiliul Europei;** el va deveni organismul care veghează asupra standardelor democratice ale ţărilor europene. În acelaşi an la naştere Uniunea vamală a Beneluxului, ca model de cooperare economică între ţări.

■ În 1950, ca urmare a eforturilor lui Jean Monet, unul dintre „părinţii Europei", se creează **Comunitatea Europeană a Cărbunelui şi Oţelului (CECO),** care administra producţia din Franţa şi Germania. Ministrul de externe al Franţei, **Robert Schuman,** a lansat cu acel prilej un plan prin care prevedea punerea sub control internaţional a ramurilor de bază ale industriei de armament pentru a evita o nouă conflagraţie. Planul va fi susţinut de Belgia, Franţa, Germania, Italia, Olanda şi Luxemburg. La astfel naştere primul nucleu al viitoarei structuri europene.

■ La 25 martie 1957, cele şase ţări semnează **Tratatul de la Roma,** prin care s-au pus bazele **Comunităţii Economice Europene (CEE sau Piaţa Comună)** şi ale **Comunităţii Europene a Energiei Atomice (EURATOM).**

■ În ianuarie 1973, la CEE aderă Danemarca, Irlanda şi Marea Britanie, ajungându-se la **„Europa celor nouă".**

■ Anul 1981 marchează data acceptării Greciei, iar în 1986 se ajunge la **„Europa celor 12",** prin admiterea Portugaliei şi Spaniei. Între timp, Malta, Cipru şi Turcia primesc statutul de membru asociat.

■ Noiembrie 1991. Se crează Zona Economică Europeană, prin acordul semnat de ţările CEE şi AELS (Asociaţia Europeană a Liberului Schimb).

■ La reuniunea la nivel înalt de la **Maastricht,** din decembrie 1991, şefii de stat şi guvern convin asupra **Tratatului privind crearea Uniunii Europene.** Prin acesta, CE se transformă într-o uniune politică, economică şi monetară.

■ Începând de anul viitor, Austria, Finlanda, Suedia şi Norvegia vor deveni membre ale Uniunii Europene. Referendumurile organizate în primele două ţări au dat un răspuns pozitiv acestei opţiuni, iar până la sfârşitul lunii noiembrie se va şti şi răspunsul dat de locuitorii celorlalte două ţări.

Semnarea TRATATULUI DE LA ROMA (25 martie 1957) – crearea CEE (Comunitatea Economică Europeană) şi a EURATOM-ului (Comunitatea Europeană a Energiei Atomice)

Semnarea TRATATULUI DE LA MAASTRICHT (decembrie 1991) – crearea Uniunii Europene

Săptămâna trecută ne-a rezervat plăcerea unor fericite coincidenţe datorită căreia am sărbătorit, în concertul de la Sala Radio, un maestru al baghetei româneşti - Iosif Conta - la împlinirea a 70 ani de viaţă şi 40 ani de carieră la pupitrul Orchestrei Naţionale Radio, dar şi 40 ani de la debutul absolut al mezzosopranei Viorica Cortez. Simfonia a IX-a de Beethoven a răsunat acum, în 14 octombrie, cu participarea celor doi artişti. De fapt, concertul a avut loc la exact o lună de la aniversarea zilei de naştere a maestrului Iosif Conta, dar, mai bine mai târziu decât niciodată. Oricum, manifestarea urma să marcheze şi deschiderea stagiunii Orchestrei Radio dar, dintr-o altă „bâlbâială", s-au programat alte două concerte anterior, deci confuzia a fost totală.

Pe scena Sălii Radio

Fericite coincidenţe

Aniversarea mezzosopranei Viorica Cortez şi a dirijorului Iosif Conta

Cu siguranţă, Iosif Conta a intrat în posesia elixirului tinereţii, dovadă fiind vivacitatea sa şi gestica spectaculoasă. Artist emerit, membru al Academia Tiberina - Roma, membru al Legion d'oro, profesor universitar la Academia de muzică şi, ani la rând, director artistic la RTV, aplaudat în mii de concerte în ţară şi în străinătate, nu poate să fie altfel decât mulţumit şi împlinit, poate chiar fericit. Mii de minute de înregistrări realizate la RTV, sau pe disc, vor rămâne, peste timp, mărturie a artei sale interpretative şi preocupării constante de promovare a creaţiei originale româneşti, dar şi universale.

Deşi, în concertul cu Simfonia a IX-a, orchestra şi corul nu au reuşit să se concentreze, parcurgerea ei fiind marcată de numeroase ezitări şi decalaje, publicul entuziast care a invadat Sala Radio a aplaudat maestrul, dar şi cvartetul solistic în care, alături de Viorica Cortez, au cântat Adriana Croitoru, Ionel Voineag şi Alexandru Moisiuc.

Pentru Viorica Cortez, acele zile au avut un plus de încărcătură emoţională pentru că, pe de o parte, coincidenţa a făcut să fie invitată să cânte partitura pe care a abordat-o, pentru prima oară cu patru decenii în urmă, la 17 ani, pe scena Filarmonicii ieşene, iar pe de altă parte, s-a lansat volumul **Viorica Cortez - Enciclopedia unei cariere**, scris de istoricul Adolf Armbruster, soţul artistei, sute de pagini ce comentează o carieră de anvergură pe scene precum Scala, Covent Garden, Metropolitan, Grande Opera ş.a.

ANCA FLOREA ■

Repere ale artei din Bucovina

EMIL BURLACU, un profesionist al miracolului

Privit cu suspiciune de unii artişti plastici suceveni, Emil Burlacu şi-a luat revanşa prin succesele sale din străinătate. În 1993, icoanele sale au fost expuse în Catedrala Sfântu Petru din Leipzig, performanţă incredibilă pentru un pictor iconar ortodox, iar anul acesta s-a numărat printre cei doar doi pictori români invitaţi la o tabără de creaţie din Germania. Cu un an înainte a expus la Paris.

Care este secretul transformării unui pictor amator, discipol al maeştrilor Hrişcă, Rusu şi Parghel, într-un artist cu valenţe europene? După ce a bâjbâit timp de doi ani , între 1990 şi 1992, în căutarea identităţii de pictor iconar autentic, „întâmplarea" a făcut ca profesorul Nicolae Sava să vină în Bucovina pentru a picta mânăstirea Teodoreni. Din acel moment, Emil Burlacu a început să fie iniţiat, de eruditul profesor şi artist bucureştean, în tainele divinei arte care ne-a dăruit Voroneţul. A studiat renumiţi pictori bizantini şi tratate de iconografie.

Pentru realizarea unei icoane, desenul este esenţial. Suportul este la fel de important. Lemnul trebuie să aibă o anumită vechime, trebuie să fie uscat, tratat, întărit cu şină, după tehnica străveche a icoanelor. A învăţat să-şi prepare singur culorile, după reţetele lui Dionisie din Furna, având la bază produse naturale: ceară de albine, esenţă de terebentină, răşini orientale. Utilizează mult şi foiţa de aur, prin intermediul căreia icoana se autoluminează.

Devenit, în mai puţin de doi ani, prin voia lui Dumnezeu, un pictor iconar important, Emil Burlacu afirmă că alchimia ciudată a artei sale i-a produs şi modificări esenţiale, de la revelaţii spirituale la selectarea unor noi prieteni.

Prin transparenţa culorii şi linia pură a desenului, prin hieratismul personajelor, desprinse parcă dintr-o secretă ierarhie a luminii, icoanele sale pe lemn par a fi mesaje melodioase sosite dintr-un îndepărtat/apropiat univers spiritual. Efectele optice ale lucrărilor acestui inspirat artist, membru al uniunii Artiştilor Plastici Bisericeşti din Patriarhia Română, pot fi comparate cu jocul stelelor pe o cască de astronaut

CONSTANTIN SEVERIN ■

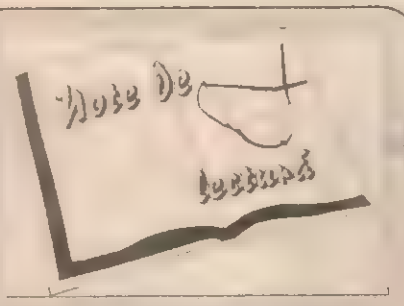

Mircea CĂRTĂRESCU: TRAVESTI - Edit. Humanitas, 1994, 175 p., lei 2.200

Sunt sceptic, suficient de sceptic faţă de cei care văd în această proză, precum însuşi editorul în recomandarea pe care o face cărţii, un roman despre splendoarea şi abjecţia adolescenţei. Mai degrabă „Travesti" are de partea lui un lirism trist, poematic în a-şi găsi adecvarea la muzica sentimentului de relaţie între cunoaştere şi plăcere. Tehnica exterioară este de jurnal, cea ascunsă de monografiere fiziologică a propriului temperament. Notaţiile se dizolvă în unda emoţiei, în fumul ireal al autoportretului. Se poate face credit acestui tip de literatură cu o singură condiţie: să intereseze cu acelaşi talent cu care se adresează cititorilor săi Mircea Cărtărescu, manierist şi pasionat în superioara lui supunere la formula aleasă.

Eugene O'NEIL: ANNA CHRISTIE - Edit. VALDO, 1994, 183 p., lei 1.200

În adaptarea mai veche a lui M. Vulpeş ni se propune reîntâlnirea cu una din capodoperele lui Eugene O'Neil. Dispărut în urmă cu patruzeci de ani şi mai bine, dramaturgul american, distins cu Premiul Nobel pentru „Puterea, onestitatea şi tragismul operei sale dramatice", are şi azi argumente să ne placă. Să inspire în noi starea de participare la suferinţe omeneşti, fie ele iubiri, uri, înfrângeri, dezordini, tânjiri, erori, dileme. În straturile suprapuse ale textelor sale tăgada şi acceptarea devin, pentru ochiul exersat, o meditaţie incomodă despre lumea în care încercăm să supravieţuim.

Edgar RICE BURROUGHS: PRINŢESA MARŢIANĂ - Edit. OLIMP, 1994, 351 p., lei 1.800

Păşim, cu inventivitatea ce împinge frontierele până dincolo de planeta noastră, pe Marte. E, oare, gratuit să ne desprindem de Pământ ca să călătorim prin Cosmos? Nu, răspunde autorul, un clasic al genului de science-fiction, pentru că, zice el, lărgirea orizontului cultivă fantezia, ca o binevenită expansiune a luminii vizionare. A saltului în alte civilizaţii spre care ne cheamă, debordant, curiozitatea.

EMIGRAREA POPULAŢIEI EVREIEŞTI din ROMÂNIA în ANII 1940-1944 - CASA de EDITURĂ SILEX, 1993, 225 p., fără preţ

Volumul îngrijit de dr. Ion Calafeteanu (redactor responsabil), Nicolae Dinu şi Teodor Gheorghe cuprinde o amplă culegere de documente din arhiva MAE al României privind alternative la exterminarea evreilor între anii 1940-1944. Este exactă afirmaţia conţinută în „Cuvântul înainte": „Salvarea celei mai mari părţi a populaţiei evreieşti s-a datorat faptului că naziştii nu numai că nu au avut concursul populaţiei majoritare dar, cu puţine excepţii, s-au lovit de un refuz consecvent în tentativele lor de a recruta complici care să-i ajute în organizarea lichidării fizice a acesteia". Persecuţiile la care regimul antonescian a supus-o, totuşi, nu au avut un caracter mai puţin criminal.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

PROGRAM DE VOIE (BUNĂ)

● TVR 1 şi 2 ● Tele 7 abc ● TV satelit (filme) ● Muzică pop-rock ● ● Bridge ● Integrame ● Se mai fac staţiile ●

Arta teatrală

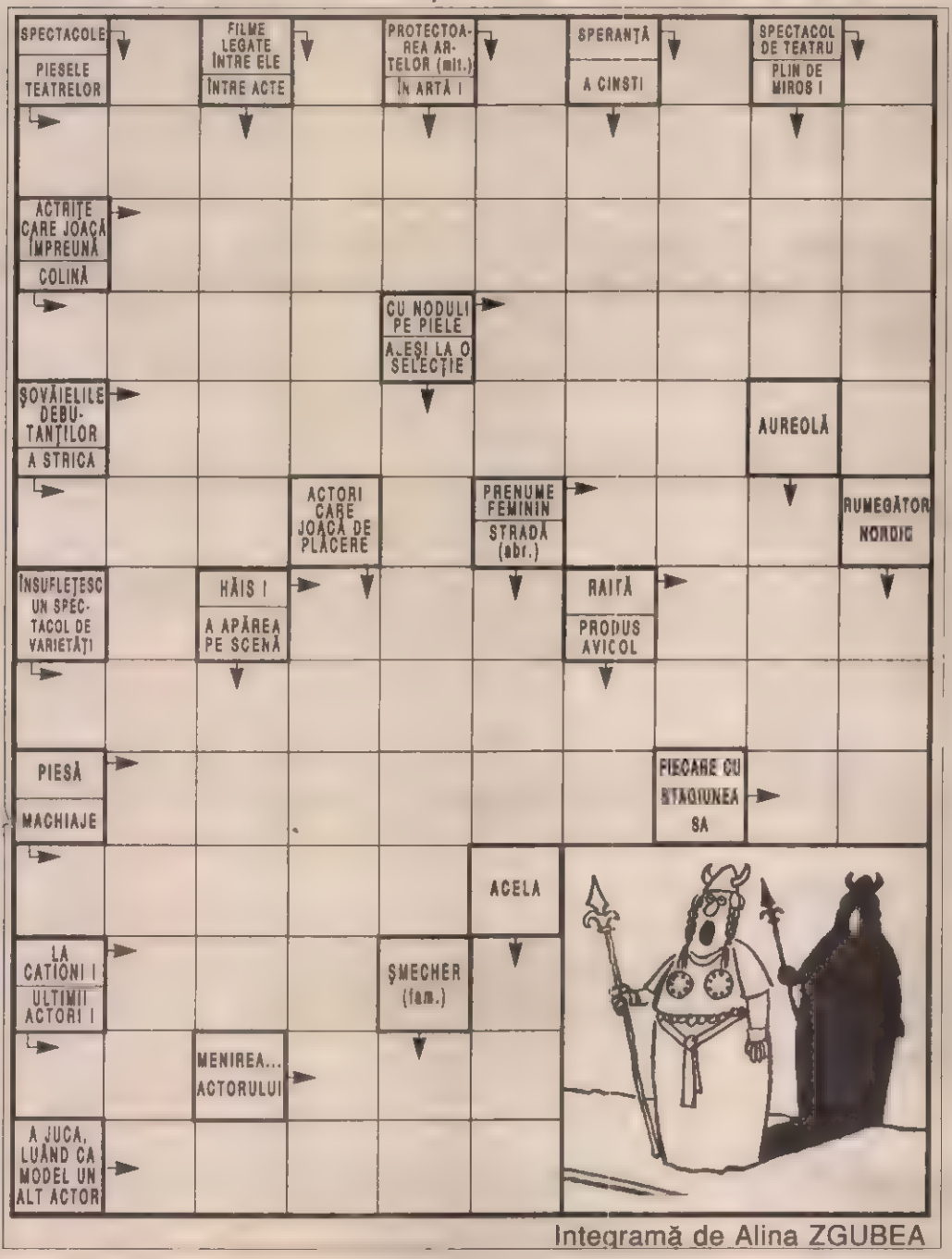

Integramă de Alina ZGUBEA

TELEMANIA

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

György Frunda - senator UDMR

„În primul rând, nu-mi plac programele politice ale televiziunii naţionale! Sunt împotriva modului de abordare a ştirilor, pentru că emisiunile de actualităţi nu sunt altceva decât fostele telejurnale de seară, ca şi structură, ca şi concepţie, ca şi exagerări, ca şi partinitate politică. Această emisiune nu-şi atinge scopul de informare obiectivă a cetăţeanului, cărula să-i dea dreptul să hotărască sau să interpreteze ştirea care i se dă, ci i se dă o ştire prelucrată, preparată, care să fie în interesul Puterii. Televiziunea naţională trebuie să fie independentă şi nu are voie să servească nici unei puteri politice, nici celei guvernamentale, nici celei din Opoziţie, pentru că altfel ea îşi pierde menirea pentru care a fost înfiinţată, aceea de înştiinţare, de încunoştinţare, de informare liberă a cetăţeanului. Această atitudine se manifestă nu numai la ACTUALITĂŢI, ci în marea parte a emisiunilor politice, poate cu excepţia celor organizate sub forma unor mese rotunde, a unor confruntări între reprezentanţi ai diferitelor partide politice. Din păcate, şi acestea sunt foarte rare, sunt foarte scurte în timp, nu există nici din partea politicienilor, nici din partea mediatorilor televiziunii o educaţie necesară realizării unor astfel de emisiuni, adică într-un timp scurt să spui esenţa lucrurilor. Acestea, de cele mai multe ori, se pierd în explicaţii inutile, de multe ori telespectatorul, la sfârşitul emisiunii, nu ştie de ce s-a ajuns şi unde s-a ajuns, pentru că se porneşte de la o temă şi se ajunge la cu totul şi cu totul altceva. Aş exemplifica cu dezbaterea de lunea trecută de pe programul 2 privind profesia de avocat, dezbatere care mi-a lăsat un gust foarte, foarte amar, nu numai ca politician ci în primul rând ca avocat. Deci, cred că modificările structurale în televiziunea română sunt absolut indispensabile, ele sunt absolut obligatorii pentru a face televiziunea independentă. Este posibil acest lucru asigurând, în primul rând, un consiliu de administraţie obiectiv, aleătuit din profesionişti ai televiziunii, din profesionişti ai publicisticii şi ai informării cetăţeanului.

O a doua problemă care mă deranjează, ca ungur din România, este atitudinea incitatoare! Foarte, foarte multe emisiuni sunt împotriva minorităţilor, folosind antimaghiarismul ca armă politică. Sunt emisiuni care incită şi împotriva ţiganilor, şi a evreilor, dar în principal împotriva noastră, pentru că suntem minoritatea care creăm «probleme», din punctul de vedere al Puterii! Conducerea viitoare a televiziunii trebuie să rezolve această problemă, fără a crea o cenzură, să înlăture posibilitatea incitării la ură naţională şi ură interetnică! Atâta timp cât în România ultimilor şaptezeci de ani - explicabili în anii '20 când s-a creat statul naţional român, dar inexplicabili în perioada de după al doilea război mondial - toată construcţia politică a societăţii româneşti a fost construită pe intoleranţă şi xenofobie, atâta timp cât puterea actuală din România a semnat mai multe convenţii internaţionale pentru înlăturarea intoleranţei, a rasismului, au avut loc mai multe mese rotunde în România, mai multe angajamente ale preşedintelui României, ale guvernului, ale parlamentului, ale întregii Opoziţii - cu excepţia partidelor comunist-naţionalist-extremiste - cred că este absolut necesar ca să se revizuiască şi să se creeze o altă mentalitate. Televiziunea naţională este cel mai important instrument de formare a mentalităţii cetăţeanului şi cred că trebuie să-şi asume acest rol în coexistenţa paşnică interetnică în România!" (M.G.)

Dave Stewart la primul album veritabil:

„Am fost complet egoist"

I-au trebuit mai mult de 15 ani cântăreţului, chitaristului, producătorului, realizatorului **Dave Stewart** pentru a scoate primul său veritabil album solo **Greetings From The Gutter**. A fost o lentă maturizare care este explicată astfel: „N-am fost niciodată sigur pe mine, sunt mai degrabă o fire anxioasă. De aceea am lucrat întotdeauna cu alte persoane, am creat prin ei... Pentru acest album m-am concentrat foarte mult asupra muncii mele. Am fost, pot spune, complet egoist". S-a sfârşit deci cu titulaturile de ecran cum ar fi **Spiritual Cowboys** sau **Vegas** Şi **Eurythmics**? Nu e decât o amintire, îndepărtată pentru David, care nu revine niciodată, cum nici producţiile din trecut nu şi le ascultă.

Greetings From The Gutter e ceea ce am putea numi un album „de lux". Dave Stewart a reunit la New York o pleiadă de muzicieni prestigioşi: Lou Reed, David Sanborn la Dax, Lady Miss Kier coristă. Bernie Worrell la claviaturi şi Bootsy Collins la bas. David Bowie e însă referinţa cea mai evidentă din album „Am vrut acest lucru, mai ales că vocea mea are în mod natural intonaţiile lui Bowie. Am fost foarte influenţat de el în **Hunky Dory** ca şi de Lou Reed în **Transformer** şi am vrut ca aceste influenţe să figureze pe primul meu album solo, dar fără să fac o pastişă retogradă, cum face Lenny Kravitz" (!!!). Din această terapie solo, un extras sugerează ori o recomandare, ori un reproş **Heart of Stone!**

DOINA ENE ■

Filme pe

Luni 24 octombrie

TVR 1

13.00 Interferenţe
14.00 Actualităţi
14.10 TVR Iaşi
14.50 TVR Cluj Napoca
15.25 TVR Timişoara
16.00 Actualităţi
16.10 Ziua Organizaţiei Naţiunilor Unite
16.25 Turism şi agro-turism
17.00 Em în limba maghiară
18.30 Desene animate
19.00 De luni până luni
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Teatru liric Mariana Nicolesco pe scenele lumii
22.25 Transfocator
22.45 MTV mari hituri
23.20 Actualităţi
23.40 Cultura în lume
0.10 Repriza a treia

TVR 2

14.00 Actualităţi
14.10 Politica între ideal şi real
14.40 Trio „Pro Arte"
15.05 Videoclipuri
15.30 Atlas (r)
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 În direct economia
17.40 Mala Mujer (s 82)
18.30 În faţa dv. Cinematograful românesc pe sens invers
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Între da şi nu
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s.33)
23.15 Hollywood rock în concert Deep Purple (II)
23.45 Capodopere de la Mont Saint-Michel (CFI)
0.30 Jazz-club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Desene animate
18.25 Clip VIVA
18.35 Reporter TELE 7 abc
19.05 Clip VIVA
19.10 Guvernare pe înţelesul tuturor (do. ep.1)
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s. ep. 51)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s)
22.35 Mitica
22.40 Mafalda
23.20 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Marţi 25 octombrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine: franceză, engleză
11.50 Magazin TVE
12.20 Mala Mujer (r)
13.10 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi şi TVR Cluj-Napoca
16.10 Fii tu însuţi!
17.00 Convieţuiri
18.00 Totul despre muzică
18.30 Desene animate
19.00 Clio: Eroism şi jertfă la Oarba de Mureş
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo
20.45 Maigret se înfurie (f.Franţa/Italia)
22.20 Reflector
22.50 Avanpremieră la Coca-Cola Super Jazz Festival
23.15 Actualităţi
23.35 Gong

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Caleidoscop satelit
11.30 Desene animate
12.00 Teatru liric Mariana Nicolesco pe scenele lumii (r)
13.35 Videoclipuri
14.10 Tele-documentar
15.00 Limb. străine (r)
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Măseaua de minte
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 23 de milioane
20.00 Actualităţi
20.40 Video-satelit
21.00 TVM Mesager
21.30 Tribuna nonconformiştilor
22.00 TV5 Europe
22.30 Credo religia şi şcoala
23.45 Eurogol

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Desene animate
10.25 Reluări din programul serii precedente Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Desene animate
18.25 Clip VIVA
18.45 Raft show
19.35 Clip VIVA
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croazieră de lux (s. ep. 34)
22.35 Clip VIVA
22.40 Guvernare pe înţelesul tuturor (do ep. 2)
23.10 În miezul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

PRO 7

■ **Viziuni mortale** - SUA, 1990, luni, 24 oct., ora 0.15

Carrie, pacientă a unui ospiciu american, moare sub ochii surorii sale mai mici. Un rol important în această dramă îl joacă dr. Russel (Malcolm McDowell), ce se dovedeşte a fi un sadic pervers. Răzbunarea nu se lasă, însă, mult aşteptată.

■ **Te voi iubi mereu** - SUA, 1990, marţi, 25 oct., ora 21.15.

Robert, un băiat de 14 ani, înţelege că este un copil adoptat şi, în ciuda faptului că a fost crescut cu toată dragostea şi atenţia, doreşte să plece în căutarea adevăraţilor părinţi. Lucrurile se complică la întâlnirea dintre cele două familii, între care izbucneşte o ceartă uriaşă.

■ **Piraţii de pe Blood River** - Anglia, 1961 - miercuri, 26 oct., ora 11.00

Pe o insulă din America de Sud, după două generaţii de la întemeierea de către hughenoţi a unei mici colonii, izbucneşte o puternică luptă pentru putere. Jonathan (Kerwin Mathews), liderul uneia din părţi, încearcă să-şi piardă urma, ajungând, din întâmplare, în compania unui pirat şi încercând să pună mâna pe o comoară.

■ **Trecutul doamnei senator** - SUA, 1987, joi, 27 oct., ora 10.40

O senatoare coruptă, candidată la funcţia de vicepreşedinte al SUA, este împiedicată să-şi ducă planurile politice la capăt de către o tânără reporteră TV. Aceasta descoperă implicarea dnei senator (Angie Dickinson) într-o crimă petrecută în urmă cu 25 de ani.

■ **Prinţul din Bel-Air**, SUA, 1985, vineri, 28 oct., ora 21.15

Filmul este istoria unui prinţ afemeiat pus întruna pe cuceriri. Asta, până când o artistă reuşeşte să-l „calmeze".

■ **Nimeni ca mine**, SUA, 1970, duminică, 30 oct., ora 15.25

Cunoscutul Walter Matthau joacă rolul unui play-boy. În cele din urmă o ia de nevastă pe botanista Henrietta. Regretând viaţa de dinainte, ex-play-boy-ul încearcă să scape de nevastă în timpul unei expediţii botanice.

■ **Jocurile dragostei**, SUA, 1990, duminică, 30 oct., ora 21.15

Un tânăr, pe nume Greg, fără noroc în dragoste, se încurcă cu o doctoriţă care rămâne gravidă. Intervenţia părinţilor lui Greg iscă un scandal de proporţii, dar lucrurile se rezolvă

*Big Arnie Schwarzenegger va fi destul de ocupat dacă va accepta proiectele cu care Warner Bros încearcă să-l ademenească. Printre acestea se numără: un western intitulat **The Iron Horseman (Călăreţul de fier)**, un remake după **Planeta maimuţelor** şi o nouă ecranizare a celebrului roman cu piraţi **Captain Blood**. Pentru personajul căpitanului Blood a mai fost solicitat şi Alec Baldwin, cel care a jucat împreună cu soţia sa Kim Basinger în The Getaway, însă se pare că acesta a refuzat rolul.*

LUKE PERRY: „Încă nu mi-am înşelat soţia!"

În ciuda zvonului că Luke Perry divorţează, interpretul rolului Dylan din filmul Beverly Hills 90210, cu ocazia unei recepţii, a anunţat că este în culmea fericirii: „Soţia mea, Minnie, este însărcinată în luna a treia. Cred că a fi tată este cel mai minunat lucru care se poate întâmpla în viaţa unui bărbat".(R.T.)

"La untul bun" (f., reluare vineri, 14.30) Franţa 1981, miercuri, 26 octombrie, ora 22.40

Un lăptar colaboraţionist dornic de parvenire şi un profesor idealist sunt puşi faţă în faţă, având în fundal cel de-al doilea război mondial

M6

■ De luni până vineri, la ora 13.30, serialul **Căsuţa din prerie.** Luni, marţi, joi şi vineri, la ora 14.30, serialul **Poliţiştii din Miami.** Serialul **Familia noastră dragă,** la ora 21.00, de luni până vineri

■ **Viitor imediat la Los Angeles** (f.) - luni, 24 oct., ora 21.50. **Pumnul ca armă** (f.) - luni, 24 oct., ora 23.20

■ **Dr. Quinn** (s) - marţi, 25 oct., ora 21.50. **Cuvântul femeilor** (f.) - marţi, 25 oct., ora 23.35

■ Miercuri, 26 oct. filmele **În angrenajul crimei**, la ora 21.45, şi **Fetele de la KGB**, la ora 23.30.

■ **Vino la mine, locuiesc cu o colegă** (f.) - joi, 27 oct., ora 21.50

■ **Viziuni ale morţii** (f.) - vineri, 28 oct., ora 21.45

■ Sâmbătă, 29 oct., serialele: **Străzile din San Francisco**, ora 14.00; **Răzbunătorii** - 18.10; **Sfântul** - 19.10; **Manechine de casă** - 21.05

■ Duminică, 30 oct. serialele. **Străzile din San Francisco** - 13.50; **Incoruptibilii** - 14.50; **Răzbunătorii** - 17.20, **Manechine de casă** - 21.05. Tot duminică filme la orele 18.15, 21.50 şi 24

PRO 7

■ De luni până sâmbătă serialele: **O familie ca piperul** - 18.40, **Salvaţi de clopoţel** - 19.50

■ Joi, 27 oct. ora 21.30 - serialul **Beverly Hills, 90210**

■ **Filme** puteţi urmări luni, 24 oct., ora 0.30; marţi - 25 oct., miercuri - 26 oct., vineri - 28 oct., sâmbătă - 29 oct., duminică - 30 oct., la ora 21.30

■ Joi, la ora 2.10 şi sâmbătă, la ora 3.00 **reluări de seriale.**

■ **Filme** se difuzează şi sâmbătă, 29 oct., ora 23.30 şi duminică, 30 oct., la orele 17.05, 2.10 şi 4.00

*Blonda **Michelle Pfeiffer**, după ce abia a încheiat filmările la **Wolf**, în care a jucat cu Jack Nicholson, îl va avea ca partener în următorul său film pe însuşi **Robert Redford**. În pelicula numită **Up Close and Personal**, Pfeiffer va interpreta personajul unei reportere TV, iar Redford va fi atât şeful, cât şi iubitul ei. Intriga filmului are la bază cazul real al redactorei Jessica Savitch, de la canalul NBC, care a murit într-un accident de maşină*

Bridge

Un fakir la Olimpiada de bridge (I)

În perioada 17.09 - 01.10.94 au avut loc la Albuquerque, New Mexico, NEC Campionatele Mondiale de Bridge.

Apariţia jucătorului indian Jaggy Shivdasani a produs la un moment o panică mai puternică decât ciuma bubonică. Judecaţi şi dv. de ce: Aveţi în Vest un monstru de carte:

♠ ARDV109832 ❤D65♦2♣ – şi va fi greu de luptat împotriva dv.

LICITAŢI D:S V:Toţi -

S	V	N	E
1♦	4♠	contra*	pas
5♦	5♠	6♦	pas
pas	?		

Jucătorul indian a luat surprinzătoarea decizie de a declara... PAS!

Ceea ce a urmat a depăşit însă orice imaginaţie, Jaggy a ales ca atac:

2 (doi) DE PICĂ!!!

şi iată dona completă.

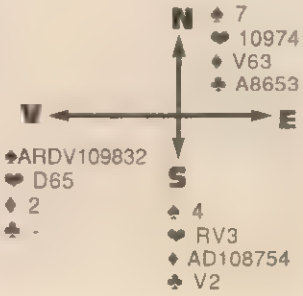

Partenerul său a constatat cu stupoare că 7 de pică a rămas major şi a returnat apoi corect As de treflă şi treflă tăiată cu singletonul de atu al lui Jaggy, înregistrând astfel două amenzi şi un scor aproape de top.

Vom reveni.

ALT CAPONE ■

TV satelit

SAT 1

■ **Frankenstein şi monştrii**, Japonia, 1968, marţi, 25 octombrie, ora 1.25

Dinozaurii şi alte animale mari invadează Japonia. Până la urmă se dovedeşte că este mâna extratereştrilor.

■ **Confruntarea din Pacific**, SUA, 1950, miercuri, 26 octombrie, ora 0.05

Aviatorii americani se luptă cu piloţii kamikadze şi până la urmă învinge.

■ **Anul meduzelor**, Franţa, 1984, joi, 27 octombrie, ora 1.00

O mamă şi o fiică, amândouă arătoase, îşi petrec vacanţa pe riviera franceză unde rup inimi. În cele din urmă, fiica se încurcă cu amantul mamei

■ **Vacanţe fierbinţi**, SUA, 1985, vineri, 28 octombrie, ora 1.00

Patru studenţi americani lucrează peste vacanţă în Caraibe. Există, bineînţeles, un şef rău şi multe fete frumoase.

■ **Emanuelle la Cannes**, Franţa-Elveţia, 1983, sâmbătă, 29 octombrie, ora 0.00

Un film sexy cu o provincială care scoate bani din orice. Emanuelle pleacă la Cannes, unde speră să se facă artistă dar ajunge altceva.

■ **Good bye, Charlie!**, SUA, 1964, duminică, 30 octombrie, ora 1.05

Un film fantastic, cu o reîncarnare spectaculoasă. În rolul principal cunoscutul actor Walter Matthun.

RTL

■ **Descreieratul din Euskirchen**, Germania, 1994, miercuri, 26 octombrie, ora 21.15

Filmul tratează un subiect interesant. El reprezintă radiografia proceselor mentale ale unui criminal tarat psihic. Fiul unui cizmar ucide şapte persoane. El este de fapt victima celor din jur, care l-au dus în pragul nebuniei, ignorându-l cu ostentaţie.

■ **Karate Tiger IV**, SUA, 1989, vineri, 28 octombrie, ora 23.00

Un film cu tot tipicul: un sportiv despre care se credea că e terminat revine în forţă şi bate tot.

■ **Pick-up**, SUA, 1986-1987, joi, 27 octombrie, ora 1.20

Un veteran de război se lansează în lupta politică. O bandă de ticăloşi încearcă să-l compromită, dar filmul are happy-end.

■ **Avertisment de două minute**, SUA, 1976, sâmbătă, 29 octombrie, ora 3.20

Un psihopat încearcă să-l ucidă pe preşedintele SUA. Gărzile reuşesc să-l împiedice, dar acesta apucă să îşi descarce arma în mulţimea adunată pentru începerea sezonului de fotbal american.

■ **Arca lui Noe**, SUA, 1980, duminică, 30 octombrie, ora 16.00

Filmul reprezintă păţaniile unui pilot pensionar care ajunge din plictiseală să accepte să transporte cu avionul său ruginit o misionară pe o insulă pustie

*După ce a renunţat la filmul **Cutthroat Island**, **Michael Douglas** a fost invadat de oferte de roluri scenariul care i-a atras atenţia se numeşte **Virtuosity** şi va fi regizat la Studiourile Paramount de Brett Leonard*

TM2

■ **Îndrăgostiţi nebuneşte**, Franţa, 1991, marţi, 25 oct., ora 23 50

Omul de afaceri Remy (Jean Rochefort) îşi reîntâlneşte marea iubire din tinereţe. Relaţia dintre cei doi izbucneşte puternic, ceea ce naşte grave probleme în familiile lor

■ **Pentru un vampir**, Anglia, 1970, miercuri, 26 oct., ora 23.20

Un tânăr scriitor englez pleacă spre Sylvania, unde întâlneşte o prinţesă care încaptea devenea vampir

■ **Tipul cu privirea ţicnită** (partea a II-a), 1990, SUA, joi, 27 oct., ora 21.15

O poveste de dragoste, cu adolescenţi americani după reţeta clasică: băiatul nou venit în şcoală se îndrăgosteşte de prietena altuia

■ **Django**, Italia, 1967, vineri, 28 oct ora 2..00

Un western cu un şerif rău şi un erou pozitiv care-şi răzbună tatăl

■ **Minciuni dulci**-SUA/Franţa, 1988, sâmbătă, 29 octombrie, ora 19 20

Un detectiv particular demonstrează escrocheriile unui individ care încearcă să „jumulească" asigurările sociale

■ **Anna Lee**, Anglia, 1993 (p. II), sâmbătă, 29 octombrie, ora 21.15

O detectivă tocmită să descopere o fată care a dispărut ajunge în cele din urmă să constate o crimă al cărei mister îl dezleagă

■ **Teroare pe Podul Londrei**, SUA, 1985, sâmbătă, 29 octombrie, ora 23 20

Legenda lui Jack-Spintecătorul este reactualizată şi produce aceleaşi mistere ca în urmă cu 100 de ani.

■ **Infracţiunea**, Franţa, 1983, duminică, 30 octombrie, ora 23.15

Un criminal periculos la ostateci. În cele din urmă este prins de oamenii legii

*Sean Connery va juca în filmul **Assassins**, pe care Warner Bros îl pregăteşte de mult timp şi îl consideră un proiect de mare amploare. Regia va fi semnată de Richard Donner, iar filmul este povestea unui ucigaş profesionist, vechi în meserie, urmărit de un tânăr asasin care vrea să-i ia locul rivalului său mai în vârstă. Veteranul, care va fi interpretat de Connery, va fi ajutat, în încercarea lui de a para atacul ambiţiosului tânăr, de către o expertă în echipamente electronice, pe care el fusese angajat să o ucidă. Producătorii îl contactaseră, anterior înţelegerii cu Connery, pe Wesley Snipes (Demolition Man), Arnold Schwarzenegger şi chiar pe Michael Douglas, însă nu au reuşit să ajungă la un acord cu ei. Studiourile au plătit un milion de dolari anul trecut, în decembrie, pentru a cumpăra proiectul, iar filmările se pare că vor începe în ianuarie 1995*

TMC

■ De luni până vineri, la ora 21.05, serialul **Santa Barbara**

■ Luni, 24 oct., filmele: **Amantul surorii mele** (co) - 21.35, **Un fluture pe umăr** (Franţa) - 23.15 şi serialul **Maddie şi David** - 0.50

■ Marţi, 25 oct., filmul **Elena, regina Troiei** (SUA) - 21.35 şi serialele **China Beach** - 0.40, **Clara** - 1.25

■ **Inspectorul Morse** (s.p.-Anglia) - miercuri, 26 oct., ora 21.35; **Verişoare, te iubesc** (co-Spania 1979) - miercuri, 26 oct., ora 23.40

■ Comedia muzicală **Sweet Charity** (SUA 1969), cu Shirley Mac Laine - 21.35 şi serialul **Un an în Franţa** - 0.50, joi, 27 oct

■ Vineri, 28 oct. la ora 21.35, serialul **Maddie şi David** şi la ora 23.30, filmul francez **Premiul pentru pericol**

■ Sâmbătă, 29 oct., serialele: **Texas Police** - 19.40, **Pilot de încercare** - 23 45, **Inspectorul Morse** - 0.15. Tot sâmbătă, la ora 20.40 - **Jerry Lewis Show.**

■ Duminică, 30 oct , serialele: **Zorro** - 17.45, **Hercule Poirot** - 20 40, **Vânătoare de comori** - 22 30; **Clara** - 1 20

Pentru dv. la telefoanele:

637.37.90;
637.56.45

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFSAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIŢOAIA

Marţi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ! TALK-SHOW CU CORNEL NISTORESCU

Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SIMŢ ENORM ŞI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN DEDIOWSKI

Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIŢI ÎNTREPRINZĂTORI! TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORIU

Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-04.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ŞI MUZICĂ CU ANDREI PARTOŞ
Sâmbătă 22.00-24.00 – FLASH-BACK - muzica anilor '60-'70 cu Radu Odaiţiu
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Ceaikovski - dialoguri în direct pe teme muzicale

un radio actual
FM 94,2 MHz
RADIO TOTAL

Miercuri 26 octombrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.20 Desene animate
10.45 Videolexicon Litera L (I)
11.50 Gaticul american (do)
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii Marius Popp
14.10 TVR Iaşi şi Cluj-Napoca
16.10 Magazin sportiv
16.45 Viena - capitala valsului (do)
17.00 Recital Mircea Vintilă
17.15 Arte vizuale
17.40 Povestea vorbei
18.00 De la lume adunate. .
18.30 Desene animate
19.00 Timpul Europei
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Dr. Quinn (s, ep.22)
21.45 Noi frontiere
22.00 Reflecţii rutiere
22.30 Confluenţe
23.00 Coca-Cola Super Jazz Festival, organizat de TVR (d)

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Mag. CFI
12.00 Gong (r)
12.30 Bijuterii muzicale
13.00 Pasiuni şi pasionaţi
14.10 Serialul serialelor
14.35 Mama Jo (s)
15.05 De lingua latina
15.30 Orizont cultural
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Mini-eco
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 Em. în lb. maghiară
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Formula 3 (cs)
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s,34)
23.15 Cafeneaua literară

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a.)
10.25 Reluări din programul serii precedente Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
16.00 Desene animate „The Jetsons"
18.25 Clip VIVA
18.35 Primul pas
19.35 Clip VIVA
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s, ep.53)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s)
22.35 Mitică
22.40 Guvernare pe înţelesul tuturor (do, ep.3)
23.10 Cartea de citire
23.15 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Joi 27 octombrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Lumină din lumină Ediţie specială Sf Cuvios Dimitrie cel Nou, patronul Bucureştilor
11.50 Mozaic Worldnet
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi şi Cluj-Napoca
16.10 Divertisment internaţional
17.00 Sub semnul întrebării
18.00 Cronografii
18.25 Desene animate
19.00 Medicina pentru toţi. Atenţie la arterele dv (I)
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi meteo, sport
20.45 Wallenberg Povestea unui erou (s SUA 1984)
21.45 Studioul economic
22.25 Memorialul durerii. Aiud, epicentrul infernului
0.00 Forsyte Saga (s.ep. 16)

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Magazin satelit
12.00 No frontiere (r)
12.40 Caleidoscop Worldnet
13.30 Conf. enţe
14.10 Mag. social
15.00 Limbi străine (r)
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Ceaiul de la ora 5 Ziua adolescenţilor
19.00 Em. în limba germană
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Pro memoria acad. Constantin B Stoenic
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s
23.15 Eurogol
23.45 Nocturna pop-rock

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Desene animate
10.25 Reluări din programul serii precedente - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 D.a
18.25 Clip VIVA
18.40 La EST de VEST
19.40 Ştir
20.00 Casa din prerie (s. ep. 54)
20.50 Ţara nimănui
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croazieră de lux (s. ep. 35.
22.35 Clip VIVA
22.40 Guvernare pe înţelesul tuturor (do. ep. 4)
23.10 În mijlocul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Vineri 28 octombrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Muzică uşoară: Gheorghe Gheorghiu
10.50 Curcubeu
11.50 MTV: mari hituri
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi
14.55 Fotbal Dinamo-Universitatea Craiova. În pauză: Actualităţi
16.45 Emisiune în lb. germană
17.45 Pro Patria
18.45 Praga - oraşul de aur (do)
19.00 Casa Elliot (s.ep. 7)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Tezaur folcloric
21.30 Mincinună sfruntată (f. SUA '89) cu Victoria Principal
23.05 Coca - Cola Super Jazz Festival, organizat de TVR (d)
23.50 Viaţa parlamentară
0.50 Cinematograful de noapte

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Mag. CFR
11.30 Desene animate
12.00 Caleidoscop satelit
13.00 Vârstele peliculei (r)
14.00 Actualităţi
14.10 Varietăţi
15.00 Bursa invenţiilor
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Arena
18.00 Videoclipuri
18.10 Mala Mujer (s. 85)
19.00 Concertul Orchestrei Naţionale Radio
21.00 TVM Mesager
21.30 Oameni care au fost
22.00 TV5 Europe
22.30 Muzica e viaţa mea
23.00 Teatru TV: „Îi osândesc juraţi?"

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Desene animate: „The Jetsons"
18.25 Liber să alegi Puterea pieţei
19.30 Clip VIVA
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s. ep. 55)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s.ep.19)
22.35 Marele premiu
23.35 Cartea de citire... în lectura actorului R. Beligan
23.40 Staruri pentru totdeauna - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Sâmbătă 29 octombrie

TVR 1

7.00 Bună dimineaţa de la Iaşi
9.10 Tip-top, mini-top
10.00 Eu şi McGee (s, ep.4)
10.30 Pas cu pas
11.30 Ecranul
12.30 Alfa şi omega
13.00 1001 audiţii
14.10 Turnul Babel D.a; Serviciile secrete (s); Baschet masculin Steaua-Elba Timişoara (d. rep. 2); Beverly Hills, 90210 (s)
18.30 Mapamond
19.00 O ţară pe două continente: Turcia
19.15 Teleenciclopedia
20.00 Actualităţi, meteo
20.35 Mancuso de la FBI (s,15)
21.30 Sprijul de la ora 10
22.30 Săptămâna sportivă
23.00 MTV: Euro Top 20
23.55 Maddie şi David (s)
0.50 Concert Richie Poveri

TVR 2

8.00 Întâlnirea de sâmbătă. Program al Studioului TVR din Cluj-Napoca
13.00 Est meridian. Magazin de sfârşit de săptămână de la Iaşi.
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Hyperion: revistă de literatură în imagini
18.00 Tradiţii
18.30 Convieţuiri
19.30 Pariaţi pe campioni (cs)
20.00 Actualităţi
20.30 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Planeta Cinema - 100
22.00 Santa Barbara (s)
22.45 Interferenţe (r)
23.45 Jazz-magazin
0.15 Umor şi muzică

TELE 7 abc

8.00 Desene animate: „The Jetsons", Tom & Jerry
8.45 WEEKEND abc, emisiune de Alice Iacobescu
11.00 Reluări din programul serii precedente - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.30 Clip VIVA
18.40 „Interzis bărbaţilor"
19.40 Ştiri
20.00 Un om pentru eternitate (f.SUA '88), p.I) cu C. Heston, V. Redgrave. Sir J Gieguld
22.00 VIVA TELE 7
22.30 Ţara noastră (rep.)
23.05 Croazieră de lux (s, ep. 36)
23.15 Staruri în concert - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

JIMI HENDRIX
DE LA WOODSTOCK!

În sfârşit a apărut integrala concertului de la Woodstock a marţianului psihedelic. Albume postume ale lui s-au scos într-un număr comparabil cu cel al greşelilor de ortografiere ale numelui său de către ziare, adică multe! Jimi nu se scrie Jimmy, iar 1994 va fi anul Hendrix pentru că după reeditarea primelor lui 3 albume, după ieşirea, în primăvară, a albumului de piese inedite Blues, iată un nou album esenţial al cometei, nimic altceva decât reprezentaţia sa de la Woodstock.

Se cunoaşte imperisabila versiune halucinantă a imnului american. Ea există în film, există pe disc şi e, fără nici un dubiu, imaginea forte a acestui festival istoric de la care s-au sărbătorit 25 de ani în august, cu intenţia de a-l face să învie. Ca şi cum dolarii şi retransmisia prin satelit ar fi putut reproduce un mit!

Pe 8 august 1969, la 8 dimineaţa, Hendrix urca pe scenă pentru a încheia festivalul. Prost plan pentru organizatori: el a fost cel care a avut cea mai puternică amprentă originală, dar când a păşit pe scânduri, 320.000 din cei 400.000 de spectatori, părăsiseră deja locul, epuizaţi de ploale, oboseală, abuz de droguri şi de decibeli. Jimi însuşi era într-o proastă dispoziţie şi, în plus, inaugura în dimineaţa aceea un nou grup. Cunoscătorii au toţi imaginea lui Hendrix în trio, dar acolo şi atunci erau 5: alături de Jimi, cu chitara, era fidelul baterist . Mitch Mitchell, Billy Cox la bas, un chitarist ritmic şi 2 percuţionişti cărora istoria nu le-a reţinut numele. Dinamitând câteva din titlurile sale legendare, adăugând improvizaţii dumnezeieşti, Jimi Hendrix deversa un torent de electricitate homerică, demn de eveniment. Merita să aşteptăm 25 de ani

„Când voi fi murit, vreau ca oamenii să-mi cânte muzica, să se joace şi să facă cu ea tot ceea ce i-ar putea încânta" - declara Hendrix în '69. Se pare că a fost auzit. The Beautiful People, un grup de tineri londonezi, s-a amuzat mixând samples din muzica hendrixiană cu beat-uri technodance. Albumul se numeşte **If 60's Were 90's** şi e un adevărat regal!

DOINA ENE ■

FLASH RADIO CONTACT

■ Neil Young este mai nou numit „naşul" grunge-ului, mai ales de când micul Jesus al genului, Kurt Cobain, a găsit de cuviinţă să-şi tragă un glonte în gură, lăsând un bilet în care citează două versuri de Neil Young! Simţindu-se poate dator, Neil îi dedică „dintr-un foc" lui Kurt noul album, prin intermediul piesei-titlu şi fără să se sinchisească de convenienţe, compus cum numai el ştie s-o facă. **Sleeps With Angels** e încă o etapă dintr-o traiectorie unică şi o carieră exemplară.

■ Dawn Penn, cea în interpretarea căreia puteţi auzi piesa foarte apreciată **You Don't Love Me (No, No, No)**, nu e debutantă. La mijlocul anilor '60, foarte tânără pe atunci, şi-a început cariera de autor-compozitor apropiindu-se de legendarii Bob Marley şi Peter Tosh. Dar să-şi vândă piesele, chiar şi celor mai mari interpreţi, nu i s-a mai părut convenabil, aşa că a început să şi le cânte singură. Reggae - original, cuminte, politicos, curgând dulce ca un sirop de fructe jamaican, aceasta este doamna Dawn Penn!

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Asta da reclamă!

Demi Moore face baie cu apă minerală

☐ De „scandal" profită şi o revistă

Demi Moore a fost trimisă în faţa tribunalului de o revistă americană, pentru că foloseşte apa minerală pentru a-şi face toaleta. Aflată în redacţia revistei respective, ea a cerut apă minerală de Arkansas pentru a se spăla pe faţă şi pentru a-şi clăti fructele. „E un consum exagerat şi nepermis, care prejudiciază interesele consumatorilor americani", a declarat redactorul şef. Actriţa cheltuieşte în fiecare lună 2000 dolari pentru a face să-i parvină apa minerală îmbuteliată în Arkansas. (R.T.)

Duminică 30 octombrie

TVR 1

8.00 Bună dimineaţa!
9.10 Clubul lui Gulliver
10.00 Fantastica familie Mellop (s)
10.30 Lumină din lumină
11.30 Viaţa satului
13.00 Melodii populare
13.30 Atlas
14.20 Video-magazin. Schiţă de portret pentru lumea de mâine
17.50 Star Trek (s, ep.45)
18.45 A doua Românie: portrete şi destine
19.15 Robingo (cs)
20.00 Actualităţi, meteo
20.40 Cei trei muşchetari (f.Anglia 1974)
22.25 Avanpremieră
22.45 Arhitectură şi geografie sacră. Parisul, arcă a timpului
23.45 Actualităţi
0.05 Maeştri: David Ohanesian
1.05 Pe ultima sută de metri

TVR 2

8.00 5x2 Mag. duminical de la Iaşi
13.00 Dr. Quinn (s/r)
14.10 Rămânerea (f.România 1991) cu M.Albulescu, Monica. Ghiuţă, Maia Morgenstern
16.00 Desene animate
16.30 Serial
17.00 Serata TV
19.30 Oraşe şi civilizaţii: oglinzile Veneţiei (do)
20.00 Actualităţi
20.30 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Sport studio
22.00 Poesis: Nina Josu (Republica Moldova)
22.15 La puterea a doua
23.00 Santa Barbara (s,37)
23.45 În căutarea umorului pierdut cu Dana Dogaru şi invitaţii săi

TELE 7 abc

8.00 Desene animate: „The Jetsons", Tom & Jerry
8.45 WEEKEND abc, emisiune de Alice Iacobescu
11.00 Reluări din programul serii precedente - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.30 As show, emisiune de Cornel Todea
19.10 Cutia muzicală ABC
19.40 Ştiri
20.00 Spionul (f.SUA 1966) cu Robert Vaughn, David McCallum
21.40 Ţara noastră
21.45 Vegas (s, ep.20)
22.35 Staruri în concert
23.00 Întâlnim la miezul nopţii. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle.

Stalinismul se dezlănţuie în cultură

MAFIOŢII AU PUS GÂND RĂU MONUMENTELOR ISTORICE

❑ Sub patronajul lui Marin Sorescu, se „sapă" temeinic la baza acestora

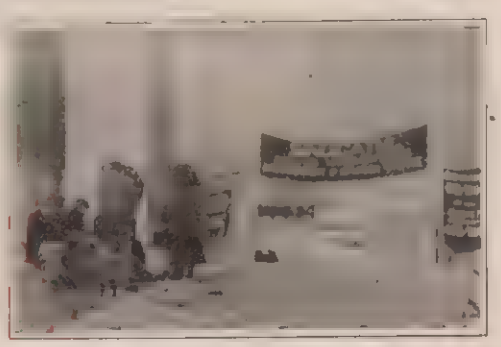

Despre întâmplările ciudate care se petrec la Ministerul Culturii s-a tot scris. Dacă în perioada în care a fost ministru dl Andrei Pleşu s-a încercat realizarea unor structuri cât mai moderne, comparabile cu cele ale ministerelor similare din ţările civilizate, acum putem spune că anti-reforma a început făţiş, tocmai în cultură.

Marin Sorescu, secondat de un eşalon verde-roşu, a început recentralizarea structurilor ministerului după modelul stalinist. Au fost desfiinţate mai multe direcţii autonome şi au fost daţi afară mulţi oameni valoroşi. Putem concluziona că Ministerul Culturii este condus în momentul de faţă de admiratori ai lui Ceauşescu şi de câţiva inşi veroşi (printre aceştia îl putem înscrie chiar pe dl ministru, care, de când a aterizat în fotoliul cu pricina, s-a plimbat în străinătate, inclusiv ca plastician).

Printre Direcţiile desfiinţate se numără şi Direcţia Monumentelor, Ansamblurilor şi Siturilor Istorice, precum şi Comisia Naţională a Monumentelor, Ansamblurilor şi Siturilor Istorice. Atât Comisia, cât şi Direcţia, au fost înfiinţate la sfârşitul secolului trecut (1892), iar rolul lor era să conserve, să restaureze şi să aibă grijă de clădirile şi monumentele înscrise în patrimoniul naţional. Existenţa acestora a mai fost zguduită până acum de două ori, doar în timpul regimului comunist: în 1950, pentru a facilita acapararea de către Partidul Muncitoresc Român a mai multor clădiri istorice, şi în 1977, când a fost desfiinţată de Ceauşescu, pentru a putea să demoleze nestingherit tot ce intra în planurile sale de sistematizare (să ne amintim numai de bisericil). După ce în 1990 instituţiile menite să apere patrimoniul imobil au fost reînfiinţate, iată că acum ele au fost din nou demolate. Şi asta în baza unei Hotărâri a Guvernului României emisă în luna august a acestui an, în timpul vacanţei parlamentare, care sub aparenţa unei restructurări a ministerelor realizează o adevărată „epurare de cadre".

Cei 151 de salariaţi au rămas în aer. Majoritatea lor (120) o constituiau specialiştii. Trebuie menţionat că un specialist în restaurări, de exemplu, este format în cel puţin 10 ani. Protestele unor oameni de cultură şi ale unor specialişti precum Mariana Celac, Paul Derer, Corina Popa nu au fost auzite la Ministerul Culturii. Nici manifestaţia acestora în stradă nu a avut nici cel mai slab ecou la aceeaşi instituţie. Din această desfiinţare abuzivă, singurii care au de câştigat sunt activiştii culturali de teapa lui Mihai Ungheanu, care au mai scăpat de nişte oameni competenţi, deci incomozi, din minister; iar parveniţii, în realitate adevăraţi mafioţi, care pot transforma în cârciumi şi buticuri monumentele istorice fără a mai fi controlaţi de nimeni, îşi fac acum mendrele în voie. 'Acesta este respectul pentru cultura naţională al lui Sorescu, Ungheanu şi al puzderiei de PSM-işti şi PRM-işti din minister! Ruşine!

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Muzică, teatru, film și expoziții românești la Bonn

POPESCU RUSSU CRISTINA
Cupolă; Compoziţie; Compoziţie II

Comentând insistent absenţa primarului Capitalei, Crin Halaicu, de la manifestările bucureştene organizate la Bonn în perioada 8 septembrie - 16 octombrie, mass-media a trecut pe un plan secundar reuşita artistică - uneori de proporţii - a celor ce au susţinut programe muzicale, teatrale sau expoziţionale. Recitalul prezentat de soprana **Georgeta Stoleriu** şi pianista **Ilinca Dumitrescu** a deschis, oficial, festivalul, în celebra sală de la Beethovenhaus; programul a fost reluat, apoi, în sala de concerte a Universităţii Bonn.. Comentând evoluţia solistelor noastre, **General Angezeiger** din Bonn subliniа că „Georgeta Stoleriu are o voce frumoasă, atingând expresivitatea ideală de la lirism la cel mai nuanţat discurs", iar **Bonner Rundschau** releia, în interpretarea Ilincăi Dumitrescu, „apropierea de cembalo, nu atât în sunet, cât, mai ales, în caracterul ce se cere în sonatele de Scarlatti".

În ziua în care se deschidea expoziţia de fotografii din Bucureşti la Stadthaus-Berlin, teatrul româno-american susţinea prima reprezentaţie cu **Cartea lui Prospero**, la Centrul Çultural din Bonn, apoi trupa de dans contemporan **Contemp**, Mircea Baniciu şi formaţia de jazz Mircea Tiberian au susţinut spectacole în piaţa oraşului, în timp ce actriţa **Maia Morgenstern** prezenta un program sub titlu **Lola Blau**, la acelaşi centru cultural.

La 29 septembrie, în Forumul artiştilor, a fost vernisată expoziţia de pictură şi caricatură **Orientări**, incluzând lucrări semnate de şapte artişti printre care au fost remarcate, în special, **Florina Cercel** şi **Cristina Popescu Russu**. În cuvântul de deschidere, Jochen von Uslar, referent cultural al oraşului Bonn, a subliniat surpriza pe care expoziţia o reprezintă pentru germani, fiind una din cele mai bune organizate în forumul respectiv.

Acestor manifestări li s-au adăugat şi zilele filmului românesc, propunând scurt metraje, documentare, filme artistice semnate, între alţii, de **Lucian Pintilie** şi **Stere Gulea**.

ANCA FLOREA ■

La Teatrul Naţional premiera:

Ondine

❑ Un spectacol modest într-un decor comun

La Teatrul Naţional bucureştean s-a ridicat cortina şi a început noua stagiune cu premiera piesei **Ondine** de **Jean Giraudoux**, în regia lui **Horea Popescu**.

Pe lângă ambiţia pur artistică de a nara eterna poveste de dragoste, acum a lui Hans şi a Ondinei, la fel de frumoasă ca a celorlalte cupluri de îndrăgostiţi-Tristan şi Isolda, Romeo şi Julieta - spectacolul se doreşte a fi şi o comemorare a 50 de ani care s-au scurs de la dispariţia stranie a lui Jean Giraudoux.

Jocul actorilor încearcă să pună în valoare splendoarea originală a textului, în traducerea, deseori inspirată, a lui **Dinu Albulescu**. Cavalerul Hans este interpretat de **Adrian Pintea**, foarte potrivit în rol, care impresionează prin firescul şi dedicaţia sa profesionistă. Ondine este întruchipată de **Tania Popa Pohariu**, al cărei joc nu are întotdeauna acea constanţă de concentrare. Cuplul regal este încredinţat sensibililor **Traian Stănescu** - **Ilinca Tomoroveanu**, iar, în maniera sa caracteristică, **Mircea Albulescu** ne oferă un rege al ondinilor - adevărat maestru de ceremonie. Trebuie remarcată apariţia **Amaliei Ciolan**, în rolul spălătoarei de vase, cu resurse care transpar cu toată claritatea din cele câteva replici ale partiturii.

Costumele designerilor **Irina Solomon** şi **Dragoş Buhagiar** sunt foarte reuşite, stilistic unitare şi interesante. Decorurile, semnate tot de Horea Popescu, care la început păreau să promită ceva cu totul special, cad apoi în comun, vădind sărăcie imaginativă şi financiară.

Spectacolul, în ansamblul său, este modest. Pe ici, pe colo, apar elemente de la alţi regizori, mai îndrăzneţi şi mai nonconformişti.

ADA NICOARĂ ■

O monografie exemplară a unei așezări românești

❑ Autorul, profesorul septuagenar Gheorghe Arion, oferă sociologilor un document preţios

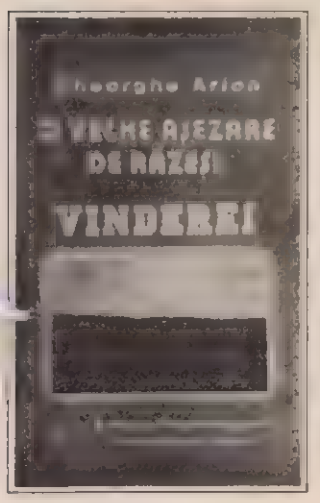

Semnalăm apariţia, la Editura Mondograf, a monografiei **O veche aşezare de răzeşi-Vinderei** a profesorului Gheorghe Arion.

Despre această demonstraţie de patriotism adevărat - iubirea faţă de locul natal, care nu lasă ca lucrarea oamenilor ce tăinuiesc aici să se piardă pentru totdeauna - prestigiosul critic Alex Ştefănescu scrie în prefaţa volumului:

„...satul Vinderei, aşa cum este prezentat de unul din cei mai nobili fii ai săi, devine un eşantion de viaţă şi civilizaţie românească. (...) Devotamentul său faţă de locul unde a văzut lumina zilei şi a făcut primii paşi în viaţă se manifestă prin seriozitatea documentării şi printr-o maximă mobilizare intelectuală. Dacă ar trăi, Dimitrie Gusti ar fi mândru de unul dintre succesorii săi spirituali. (...) Oamenii de ştiinţă pot găsi informaţii şi idei preţioase în această carte. Iar tinerii, chiar şi cei care au copilărit printre blocuri şi tramvaie, au prilejul, citind-o, să descopere, în sufletul lor, o nostalgie a vieţii rustice, despre care n-ar fi crezut niciodată că le este proprie. (...) În ceea ce mă priveşte, dintre toate capitolele cărţii - fiecare instructiv şi emoţionant în felul său - cel mai mult m-a impresionat acela despre Eroii neamului daţi de comuna Vinderei. Pe lista bărbaţilor morţi pentru apărarea pământului strămoşesc, listă transcrisă de pe pereţii bisericii din sat, Gheorghe Arion întâlneşte la un moment dat numele propriilor săi fraţi. Asupra acestui moment ar trebui să mediteze toţi oamenii politici de care depinde azi soarta satului românesc."

Medicul Vasile Cozac şi reuşitele sale:

Picăturile şi ceaiurile miraculoase suplinesc medicaţia alopată

❑ Ele au stopat o tumoră a glandei tiroide

La uşa cabinetului de fitoterapie Cozac Plant am întâlnit, de această dată, un caz cu totul aparte. Este vorba despre o distinsă doamnă, dintr-un oraş de munte, care ne-a povestit istoria unei vindecări miraculoase:

„În primul rând, aş dori să aflaţi că, de mai bine de trei decenii, lucrez într-un domeniu care studiază viaţa plantelor şi proprietăţile lor curative. Deci, sunt în temă cum s-ar spune. Într-o zi, am descoperit, evident în urma unor complexe investigaţii medicale, o formaţiune crescută pe glanda tiroidă. Cel mai... neplăcut efect erau sufocările şi senzaţia de greutate resimţită în gât. Ce natură avea excrescenţa? Cea mai de temut. Vedeţi, nici acum nu-mi este uşor să o numesc. În sfârşit, am început un tratament medicamentos strict. La un moment dat, l-am întâlnit pe dl Cozac, pe vremea când trata la Predeal. Paralel cu tratamentul clasic, l-am început şi pe cel cu ceaiuri şi picături marca Vasile Cozac. L-am urmat timp de două săptămâni. Rapid, a dispărut senzaţia de sufocare, efect pe care medicamentele nu reuşiseră să-l determine. În acele momente am crezut că este suficient şi nu am mai luat ceaiurile şi nici picăturile, mai ales că dl Cozac se mutase la Bucureşti. Rapid, în mai puţin de o săptămână, deşi, chimic, mă... „otrăveam" în continuare, s-au instalat, din nou, vechile simptome. Atunci, am căpătat încredere în respectivele ceaiuri şi m-am grăbit să-l reîntâlnesc pe cel ce le deţinea. Iată-mă aici, în Bucureşti, cu paharul de apă în mână, aşteptând doza-miracol. De patru luni, vin atunci când trebuie şi, acum, mă simt bine. Totuşi, vă mărturisesc că nu am avut tăria să renunţ la tratamentul clasic... Poate că, în curând, mă voi simţi destul de puternică să o fac. Dumnezeu să-i dea sănătate dlui Cozac."

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cancerul este produs de o „masă ereditară"?

❑ O nouă teorie privind etiologia neoplasmului mamar

Cercetători din domeniul maladiilor cancerigene au descoperit o zonă din masa ereditară umană, care poate fi sediul de unde se declanşează cancerul mamar. În curând medicii vor putea diagnostica timpuriu, pe calea testărilor genetice, femeile predispuse să facă această boală. Prezumţiile potrivit cărora tumorile cancerigene s-ar datora doar influenţelor nefaste ale mediului şi ai altor factori, sunt depăşite. Cauza lăuntrică, ascunsă, se află în cele 100.000 de gene care formează masa ereditară. Potrivit profesorului Manfred Schwab de la Centrul de cercetare a cancerului din Heidelberg, Germania, până în prezent au fost identificate 18 gene, care condiţionează apariţia tumorilor cancerigene din motive ereditare. (I.A.V.)

Cosmetică

Vreţi să fiţi frumoase?

Folosiţi gutuile - fructele zeiţei Venus

În Grecia antică, gutuile erau considerate fructele zeiţei Venus, tinerele căsătorite trebuind să guste din ele înainte de a păşi pragul camerei nupţiale, pentru a pune căsnicia sub protecţia frumoasei zeiţe. Gutuile sunt bogate în vitaminele A, B, C şi PP, săruri minerale de calciu, fier, fosfor, potasiu, cupru, magneziu şi tanin, acesta din urmă conferind un puternic efect astringent. Pentru îngrijirile cosmetice se folosesc atât fructele , care au şi efecte hemostatice şi calmante, cât şi frunzele şi seminţele care sunt emoliente.

■ O gutuie bine coaptă se curăţă de coajă şi se dă prin răzătoarea fină. Se amestecă cu pudră de talc, obţinându-se o pastă care se aplică sub formă de mască pe faţa în prealabil curăţată şi degresată; se înlătură după 20 de minute cu apă călduţă. Este recomandată în cazul tenurilor grase şi foarte grase, cu porii dilataţi.

■ Contra ridurilor de pe faţă şi gât, se aplică comprese cu soluţia obţinută prin macerarea a 100 g coji de gutui, într-un litru de alcool (40°), timp de 10 zile.

■ Cu decoctul obţinut din 100 g frunze uscate, într-un litru de apă, se ioţionează pielea feţei şi a gâtului. Acest tratament are efecte astringente şi calmante.

■ 10 g seminţe de gutuie se pun în 100 ml apă clocotită şi se lasă până ce acestea devin gelatinoase. Mucilagiul obţinut se strecoară şi se foloseşte pentru tratarea fisurilor mamelonare, a buzelor crăpate care sângerează.

■ Datorită efectelor astringente şi hemostatice, se face gargară pentru tratarea stomatitelor, gingivitelor şi a afteior sau pensulaţii pe tenurile grase cu suc de gutuie. Aceleaşi indicaţii le are şi maceratul (10 zile) obţinut din 100 g fruct, tăiat bucăţele, într-un litru de vin.

■ Două gutui tăiate mărunt se lasă câteva zile într-un litru de oţet de vin. Clătirea părului cu acest oţet, după spălare, îl închide la culoare.

IRINA CIAUŞU ■

Drogurile în viaţa românilor

Dl colonel Jenică Drăgan, şeful Direcţiei de arme, muniţie, substanţe explozive şi droguri, din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei, este, după ştiinţa noastră, autorul primei sinteze cu caracter monografic privind existenţa drogurilor pe teritoriul României, din antichitate până în zilele noastre. Documentarea este vastă şi informaţia impresionantă. Oferim cititorilor noştri câteva fragmente, de-a lungul unui serial alcătuit din 5 episoade.

Antichitatea:

Nu se cunoaşte cu precizie câte din cele 27 de denumiri traco-dace pentru plante întâlnite la Dioscoride şi 15 la Pseudo-Apuleius sunt cu referire la droguri. În călătoria noastră prin universul lingvistic vom întâlni droguri denumite metaforic prin seducătoarea fantezie populară românească, după asemănarea lor cu obiecte de uz casnic ori din gospodărie. Este o dovadă că ele au fost cunoscute de foarte multă vreme. Bunăoară, se spune **măciucă** pentru florile de cânepă, **botă** ori **bumb** sau tot **măciucă** pentru capsulele macului opiaceu. Acestea vor fi întâlnite şi sub denumirea de **baldă-de-mac, bancău-de-mac** ori **măciulie-de-mac.**

Alteori, numele plantelor va mărturisi chiar efectul (datorat principiilor active conţinute) asupra sistemului nervos central. Rând pe rând, **Datura stramonium** va fi cunoscută sub denumirea de **bolundău, bolundăriţă, bolundare, nebunariţă, nebuneală, turbare, turbărie, turbăciune, turbarea-câinelui, turbăciunea-câinelui**; **Atropa belladona** va deveni lugubra **moarte-furioasă**, aluzie făţişă la conţinutul său de scopolamină, ce provoacă tulburări psihice. Ingerarea unei doze puternice determină, pe lângă amnezie, greaţă, vomă, cefalee şi chiar exitus. După cum sugestivă este şi denumirea de **mutulică** acordată plantei **Scopolia carniolica.** Şi aceasta conţine scopolamină, alături de **Datura stramonium** şi **Hyosciamus niger,** iar unul dintre efectele sale este provocarea amneziei şi de aici denumirea de mutulică.

În periplul nostru, având ca finalitate dorinţa de a sublinia implementarea profundă a drogurilor în civilizaţia noastră românească, fără a face însă dovada exceselor din alte părţi ale lumii, vom face cunoştinţă, prin metafore strălucite, cu: **iarba-bună (Atropa belladona), macul-bun (Papaver somniferum)**, din care se extrag rând pe rând opiul, morfina, heroina, dar şi **cânepa-sălbatică** sau **cânepa-nebună (Canabis,** sorgintea de bază a haşişului), **buruiana-năroadă ,** ori **iarba-lupului** pentru Atropa belladona.

Aflăm mai departe despre: **bureţi înveninoşi, bureţi porceşti, bureţi-căproşi, buretele-şerpilor, burete-de-gâză** pentru **Amanita muscaria,** specia de ciuperci binecunoscută cu proprietăţi halucinogene deosebit de nete din acest punct de vedere, care induce o stare de transă şi de furie deosebită, urmată de un somn profund (vom face referire la Amanita muscaria, avansând unele ipoteze despre luptătorii-lupi din armata geto-dacă, similar vikingilor).

De ce am insistat - repetăm, poate prea mult, de nu credem - asupra lexicului botanic românesc? Deoarece denominatorul popular a reflectat, în metafora-denumire a plantelor, îndelungata şi vasta cunoaştere a proprietăţilor şi utilizării plantelor-drog în terapeutica sau în magia populară, în spaţiul etnocultural român.

Model francez de ieşire din criză:

Un plan de restructurare conceput rapid

☐ Interviu cu dl Radu Demetrescoux, preşedintele Consiliului de administraţie al filialei SALOMON din România

- Domnule Demetrescoux, sunteţi plecat din România de circa 17 ani, timp în care aţi lucrat la grupul Thomson (mai mult de 10 ani), apoi aţi fondat o companie de producţie în domeniul aparaturii de climatizare, companie care 'erea şi servicii de proiectare şi consulting. Ce s-a întâmplat mai departe?

- În 1992 mi s-a propus de către grupul Salomon să studiez posibilităţile de implantare în Europa de Est, practic să conduc un studiu de fezabilitate în acest scop. În urma rezultatului pozitiv, mi s-a propus să mă ocup de filiala din România. Acceptarea acestui post a presupus renunţarea la celelalte activităţi şi întoarcerea mea în ...ânia, împreună cu familia.

- Din punct de vedere economic, care vi se pare a fi evenimentul cel mai important petrecut în lume în aceşti 17 ani?

- Poate că recesiunea estul de lungă, cea mai lungă de după război, pe care a suferit-o Occidentul la sfârşitul anilor '80 şi începutul anilor '90. Duritatea crizei a fost atât de mare încât, pentru prima oară de la război, s-a ajuns şi la un fenomen deflaţionist, adică la vânzare în pierdere.

- Cum s-a ieşit din criză?

- Prin metode care se încearcă a fi aplicate şi în România: restructurare, privatizare.

- Ce s-a întâmplat la grupul Salomon? A fost necesară restructurarea?

- Ca să vorbesc despre firma Salomon şi despre restructurarea ei trebuie să vă fac un mic istoric pentru a vedea care a fost evoluţia şi care au fost problemele care au condus la restructurare.

- Vă rugăm.

- Grupul Salomon s-a dezvoltat, de la înfiinţarea lui practic, permanent. A început prin '47 cu legături de ski după care a trecut pe cîlpari, skiuri, echipamente de ski fond şi echipament de munte. Ulterior a cumpărat o importantă companie de echipament de golf în Statele Unite. În anii '70 şi '80 creşterea anuală a cifrei de afaceri a fost între 10-20%. În 1990 grupul francez Salomon exporta peste 90% din producţie şi realiza două treimi din cifra de afaceri în Statele Unite şi Japonia.

La începutul anilor '90 s-au înregistrat, aproape în acelaşi timp, trei fenomene negative. În Europa de Vest, din cauză că a nins foarte puţin, vânzarea echipamentului de iarnă a scăzut cu 20-25% pe an, timp de doi ani la rând. Recesiunea din Statele Unite combinată cu războiul din Golf a condus la o scădere semnificativă a pieţei americane. Al treilea fenomen l-a reprezentat scăderea cursului dolarului şi a yenului. Toate aceste trei fenomene care s-au cumulat au dus la peste 250 milioane FF pierderi în exerciţiul financiar 1990-1991, de la un beneficiu de peste 100 milioane FF cu un an în urmă. A fost o scădere bruscă şi violentă.

- Care a fost reacţia conducerii grupului Salomon?

- Spre deosebire de alte companii, Salomon nu a aşteptat ca situaţia să se degradeze în continuare, sau ca vremea să fie de partea lui. S-a conceput rapid un plan de restructurare cu obiectivul ca, într-un an de zile, să se obţină din nou beneficii suficient de mari pentru a se anula pierderile avute.

- De fapt, ce este un plan de restructurare?

- Adaptarea unei companii la o situaţie de pe piaţă, la o conjunctură economică internaţională. Nu de puţine ori un plan de restructurare este dureros pentru că se traduce şi prin reduceri de posturi.

(Va urma)

MIHAI SĂNDOIU ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim **16**

Obișnuiți-vă să analizați cifrele

Când Al Smith era guvernator de New York a răspuns la atacurile adversarilor replicând: „Să analizăm cifrele!" Apoi, a făcut public un raport ale cărui cifre vorbeau de la sine. Faptele erau de necontestat. El nu numai că s-a disculpat într-un mod inteligent, dar a impus opiniei publice o anumită realitate. Experienţa ne arată, în acest caz, că cifrele pot fi un argument puternic şi că oamenii, atunci când cunosc în detaliu o situaţie, o acceptă mai bine.

În general, oamenii au o „percepţie" diferită a cifrelor, în funcţie de gradul de pregătire şi de afinităţile pe care le au cu matematica. Dar, nu vă descurajaţi, pentru că până la urmă totul se învaţă. Aşadar, atunci când sunteţi în dificultate, amintiţi-vă sfatul „bătrânului" Smith: revedeţi cifrele şi verificaţi care sunt motivele, dacă totuşi există unul, care să vă provoace o angoasă.

„Marina americană utilizează statistici bazate pe calculul probabilităţilor pentru a fortifica moralul oamenilor. Un marinar mi-a povestit că împreună cu camarazii lui, aflând că se vor îmbarca pe un vas-cisternă care transporta octan, substanţă foarte inflamabilă, au fost literalmente înspăimântaţi. Erau convinşi că un vapor încărcat cu petrol-octan exploda imediat ce era atins de o torpilă, transformându-se într-o torţă. Dar, Marina ştia mai mult decât ei. Serviciul de Statistică avea cifre precise, din care reieşea că din 100 de vase-cisternă torpilate, 60 rămâneau pe linia de plutire, şi că din 40 care se scufundau, doar 5 dispăreau în mai puţin de 10 minute. Asta însemna că echipajul avea timp să părăsească vasul şi de asemenea numărul morţilor era minim. Publicarea acestor fapte a ridicat moralul oamenilor? - am întrebat. Din clipa în care am ştiut aceste cifre, nervozitatea şi frica mi-au dispărut complet - a răspuns interlocutorul meu. Tot echipajul s-a înviorat. Noi ştiam acum că avem şanse serioase să scăpăm - mai mult, după rezultatele calculului de probabilitate, ne simţeam sănătoşi tun".

Să analizăm cifrele! Întrebaţi-vă: după calculul probabilităţilor, eventualitatea care mă preocupă atât are şanse să se realizeze? Câte şanse, mai exact?

Traducere şi adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

La solicitarea SC CARBID - FOX SA Târnăveni, referitor la Suplimentul Flacăra „ROMÂNIA PENTRU EUROPA - ASTĂZI MUREŞ", republicăm lista cu TOPUL SOCIETĂŢILOR CU CAPITAL INTEGRAL DE STAT - dec. '93

Loc	Nr. înm.	Anul	Firma	Capital mil lei	Profit net mil lei	Nr. med. salariaţi	Fond invest. mn lei
1.	1.	1991	AZOMUREŞ SA	35.786.940	3.832.070	3.983	2.069.090
2.	8.	1991	MOBEX SA	2.598.037	2.886.957	3.498	143.115
3.	50.	1991	SILVA SA	2.726.200	1.933.943	445	0
4.	27.	1991	HORA SA	449.638	1.570.361	540	155.050
5.	1488.	1991	CARBID - FOX SA	2.646.379	1.132.204	1783	122.383
6	23.	1991	ILEFOR SA	2.584.516	1.118.046	2392	154.512
7.	65.	1991	MOPAN SA	2.031.720	961.451	1616	384.323
8.	13.	1991	AMIS SA	1.582.843	[illegible]	1763	0
9.	237.	1991	ZAHĂR SA	4.109.305	697.500	666	0
10.	138.	1991	MANPEL SA	1.638.693	687.538	2475	43016

Sursa: Camera de Comerţ şi Industrie MUREŞ

Dna Cristina Niţescu, directoarea Reprezentanţei Economiei Germane în România

La iniţiativa Ministerului Federal al Economiei, prin DIHT a luat fiinţă Reprezentanţa Economiei Germane în România

Reprezentanţa Economiei Germane este o organizaţie nonprofit al cărei scop principal îl reprezintă informarea întreprinzătorilor români şi germani, precum şi a asociaţiilor şi instituţiilor acestora, privind climatul de afaceri din cele două ţări, pieţele respective, posibilităţile de import-export şi legislaţia economică în vigoare. Reprezentanţa sprijină realizarea de contacte între potenţialii parteneri, acordă consultanţă privind aspectele economice şi legislative în vederea promovării tuturor formelor de cooperare şi, în special, a creării de societăţi mixte. A fost înfiinţată de către Uniunea Germană a Camerelor de Comerţ şi Industrie DIHT, care acţionează în întreg spectrul economiei germane: industrie, comerţ, activitate meşteşugărească, bănci, societăţi de asigurare.

Reprezentanţa funcţionează în Bucureşti, str. Jean Louis Calderon nr. 6, etaj 1, apartament 2 şi a fost inaugurată oficial, la mijlocul lunii octombrie, de către Excelenţa Sa dl Anton Rossbach, ambasadorul Germaniei. Principalul scop al acestei organizaţii este constituirea cadrului pentru realizarea unei camere de comerţ româno-germane, aşa cum există în alte 50 de ţări.

Directoarea Reprezentanţei, dna Cristina Niţescu, ne-a declarat: „Până în prezent am reuşit să lansăm pe piaţă nişte formulare care ar putea interesa întreprinderile româneşti în demersurile lor de contactare a partenerilor germani. Tot în acest scop, vom organiza, până la sfârşitul acestei toamne, două întâlniri de lucru între oameni de afaceri din ambele ţări: 28 octombrie la Meinz şi 2-4 noiembrie la Arad. Din România, germanii sunt interesaţi să procure: bunuri de consum, materiale de construcţie, mobilă, dar şi multe altele".

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

„Oglindă-oglinjoară..."

Chiar vreți să fiți perfecte?

❑ Numeroase celebrităţi au reuşit să-şi transforme defectele în adevărate atuuri şi în... venituri fabuloase!

Prea slabă, prea grasă, prea originală... „defectele" noastre, reale sau nu, ne creează un handicap şi ne fac să fim complexaţi toată viaţa! Există două soluţii: să corijăm defectul prin operaţie estetică sau să ne obişnuim cu el!

Vanessa Paradis

Datorită frunţii sale prea înalte a fost poreclită „cap de vrabie" pe când era la liceu. Ea va căuta încă de la debutul carierei sale să-şi ascundă defectul: cu breton sau onduleuri mai mult sau mai puţin adaptate feţei sale. Câţiva ani mai târziu ea s-a împăcat cu defectul şi a acceptat să facă publicitate la Chanel.

Barbra Streisand

Bineînţeles că a intenţionat de mii de ori să-şi facă operaţie estetică la nas! Până la urmă a decis să şi-l prezinte pe marele ecran, sfidând toate actriţele de la Hollywood care s-au supus „restaurării". Într-o scenă din filmul **Funny Girl** a insistat să fie filmată din profil pentru ca toată lumea să ştie că şi-a asumat pentru totdeauna acest defect!

Beatrice Dale

Luată în zeflemea pentru gura sa prea senzuală, literalmente parcă gata să devoreze totul, se credea că acesta este complexul ei. Beatrice Dale lansa în Franţa moda gurilor gurmande. Câte actriţe n-au fost la chirurgi esteticieni pentru a li se implanta silicon, să poată avea şi ele gura ei?!

Dalida

În afară de strabismul său convergent, avea un puternic accent italo-egiptean pe care nimeni nu credea că-l va corija. Datorită spiritului său de contradicţie, Dalida a început să-şi îmbogăţească cunoştinţele, să-şi cultive vocea, devenind star. Vocea sa a fost cea mai des imitată de către comicii anilor '70.

Cindy Crawford

La începutul carierei, directorii agenţiilor de manechine au sfătuit-o să-şi scoată aluniţa din partea stângă a buzei superioare. Cindy a refuzat! Ţinea la aluniţă ca la lumina ochilor. Astăzi, ea semnifică unul din cele mai frumoase surâsuri la modă din lume şi foarte multe persoane ar dori să ştie exact natura acestui „mic detaliu".

Marilyn Monroe

Foarte mioapă, a refuzat să poarte ochelari! Singurii pe care i-a purtat în public, erau de soare! Ea se amuza privind cu ochii întredeschişi sau clipind permanent, părând a fi tulburată de prezenţa interlocutorului. În realitate, ea nu-l prea vedea!

MARIA ANTONESCU ■

O lume tristă rău de tot

Nici starurile porno nu sunt nemuritoare...

❑ Dar înainte de-a muri, mamă-mamă!

Savannah, una dintre cele mai celebre vedete porno, decedată luna trecută (chipurile din cauza unei hepatite, dar, în fapt, luându-şi singură viaţa), revine post-mortem pe ecrane în filmul **Ectasy**

John este un scenarist specializat în tematici de filme X (porno), devenit celebru graţie aventurilor libertine ale eroinei create de el, Désirée. Victimă a unui accident de circulaţie, John e găzduit şi îngrijit de cea mai ferventă admiratoare a lui, care îi convinge să-şi rescrie ultimul scenariu. În noua versiune, Désirée mai moare şi, debordând de vitalitate, îşi demonstrează „calităţile" multiple!

Ironie a soartei...

ADA NICOARĂ ■

Lumina folosită în conservarea alimentelor

Un nou procedeu de conservare a alimentelor: prin fascicule de lumină de mare intensitate. În fotografie, în laboratorul firmei americane FOOD-CO, un şoc de lumină nimiceşte germinaţiile din alimente, fără să distrugă vitaminele şi proteinele.

Practici barbare

În întinse teritorii ale Africii se practică şi în zilele noastre mutilarea (ciuntirea) părţilor exterioare ale organului genital femeiesc. Se folosesc mijloace simple: cuţite sau lame de ras. Practic se dă curs unor prejudecăţi ancestrale: o fată africană „netăiată" se dezonorează şi îşi pierde prestigiul. Numai în Etiopia trăiesc 5 milioane de femei mutilate în acest fel. Potrivit datelor OMS, în lume trăiesc peste 100 milioane de femei cu sexul mutilat. În fotografie, un vraci taie cu o lamă de ras clitorisul şi o parte a părţii exterioare şi interioare a organului genital. Operaţia durează 30 de minute.

Alarmă printre răufăcători

Firma Morpho Systems din SUA a realizat un sistem computerizat de identificare automată a amprentelor digitale, prin care se pot distinge 112 caracteristici diferite ale aceleiaşi amprente. Randament: 100%. Sistemul a fost introdus de organele competente în combaterea criminalităţii în Franţa, Anglia, Scoţia, Ţara Galilor şi Germania. Pe această cale au fost elucidate, după decenii, cazuri clasate din lipsă de dovezi. Costul instalaţiei este ridicat.

Caroserie din aluminiu

Anul acesta, la Salonul auto de la Geneva, a fost prezentat autoturismul cu caroserie din aluminiu. Cererea s-a dovedit atât de mare încât firma producătoare, AUDI, nu poate face faţă comenzilor. Au apărut totodată şi dificultăţi în fabricaţie.

IOANA A. VAGO ■

Cazul Soților Hill (III)

După câțiva ani, o serie de oameni de știință au încercat să dea o explicație „terestră" acestui caz. Aceștia au declarat în final că soții Hill nu au mințit (ib hipnoză este imposibil să mintă), dar că tot ceea au povestit ei, în realitate nu s-a întâmplat, ci a fost vorba doar de rezultatul unei halucinații puternice care a avut-o Betty și care, datorită unei sugestii ternice, inconștiente, i-a fost transmisă lui Barney, esta fiind convins că l s-a âmplat totul.

Desigur, teoretic, cu toate se întâmplă foarte rar, est fenomen (halucinație nsmisă prin sugestie conștientă) ar fi putut avea

Numai că... au apărut elemente noi, neașteptate. Primul: profesorul J. lle a descoperit în arhivele gimentului aviației strategice de mbardament un document din anul 1961 (nr. 100-1-) care confirmă că în noaptea de 19 spre 20 septembrie, adică atunci când s-au întâmplat cele povestite de soții Hill, operatorul de la radarul 0214 a urmărit obiect zburător neidentificat. Despre această mărire operatorul a notat în jurnalul postului de radar. gimentul de aviație și postul de radar se găseau în atul New-Hampshire, adică tocmai acolo unde s-au trecut evenimentele povestite de Betty și Barney. gic - operatorul a urmărit tocmai acel obiect cu care au întâlnit soții Hill.

Al doilea element pur și simplu ne face să negăm ipoteza unei halucinații. După cum am relatat, pe timpul ședințe sub hipnoză, Betty Hill a încercat să producă harta pe care a văzut-o în interiorul obiectului zburător neidentificat. De această hartă s-a arătat teresată dna Marjorie Fish, astronom amator din stala Ohio. Raționamentul acesteia era următorul: dacă harta desenată de Betty Hill are un grăunte de adevăr, ea trebuie să reprezinte acea porțiune a boltei cerești, observată în planul în care se vede din acel sistem stelar de unde a venit obiectul zburător neidentificat. Dna Fish a depus o muncă cu adevărat titanică, folosind metode matematice pentru a găsi porțiunea reală a sistemului stelar care ar fi corespuns desenului făcut de Betty Hill. Și această porțiune a fost găsită!! Raportul dnei M. Fish este inclus în culegerea „MUFON-74. Zeta Reticuli Incident". Lucrarea a fost citită de astronomi-profesioniști, printre aceștia prof. Welter Mitchell de la Universitatea din Ohio, care i-a dat o înaltă apreciere.

Betty Hill „a fost" în constelația Zeta Reticuli

Împreună cu studenții, prof. Mitchell a verificat harta dnei Fish, mai precis harta desenată de Betty Hill în stare de hipnoză și pentru care dna Fish a găsit porțiunea corespunzătoare a bolții cerești.

Cele două cercuri mari pe care le-a desenat Betty Hill reprezintă stelele ZETA I și ZETA II din constelația RETICULI. Prof. Mitchell, împreună cu studenții săi, a verificat această hartă. Ei au introdus în computer poziția a sute de stele apropiate nouă și au „cerut" computerului să reprezinte acea porțiune cu bolți cerești cum este ea văzută din constelația ZETA RETICULI, pe direcția Soarelui. Și computerul a realizat o asemenea hartă! Hartă care coincidea aproape precis cu harta Betty Hill - Fish!! **Cu alte cuvinte, harta stelară văzută de Betty Hill la bordul obiectului zburător neidentificat a putut fi făcută numai de un astronom din constelația Reticuli!**

Și, în sfârșit, încă un detaliu aproape de necrezut... dar real! Desenul făcut de Betty Hill sub hipnoză este datat 1964. Dna Fish a recunoscut 9 stele, trei rămânând neidentificate. Dar tocmai aceste trei stele au fost descoperite de astronomi mult mai târziu, în anul 1969!! În prezent, ele se află în catalog notate cu numerele 59, 67 și 86.

Cu alte cuvinte, în anul 1964 (harta a fost văzută de Betty Hill în 1961...) nici ea și nici un astronom de pe Pământ nu putea să știe nimic despre aceste trei stele. Ar fi știut numai dacă ar fi venit din acea constelație!

Stimați cititori ai revistei FLACĂRA, aici se încheie serialul nostru „Întâlniri de gradul III".

ALECU MARCIUC ■

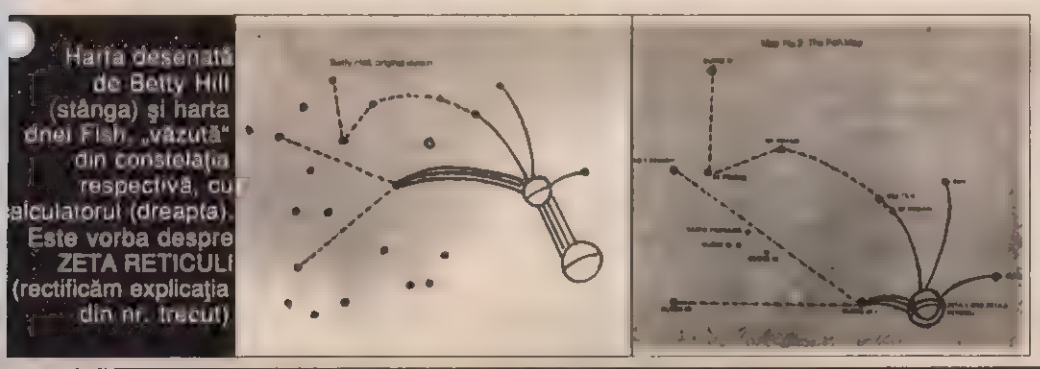

Harta desenată de Betty Hill (stânga) și harta dnei Fish, „văzută" din constelația respectivă, cu calculatorul (dreapta). Este vorba despre ZETA RETICULI (rectificăm explicația din nr. trecut)

Tainele călugărilor tibetani

Profesorul german Christian Abend, director la o clinică din Frankfurt, este unul din primii 12 neurologi ai lumii care operează cu laser. El a reușit să viziteze Acoperișul lumii, cum este numit Tibetul, și să fie primit de preotul sfânt Ranjung Dorie, conducător spiritual al discipolilor lui Milarepa, faimos preot al Tibetului, care în anii 1100 a trăit în grotele munților Himalaia. Profesorul a fost găzduit în mânăstirea Gantok, aflată pe un pisc în micul Bhutan, plasat între China și India.

„Aici totul este magie și misticism - povestește profesorul Abend - lucru ce explică dezinteresul total al acestor oameni față de lumea modernă. În Bhutan nu există telefon, radio sau televiziune, iar locuitorii au un singur drum ce șerpuiește printre munți înalți și cascade spectaculoase, drum ce nu este practicabil decât o parte din an".

Vuietul torentelor de apă și șuieratul vântului transformă întunecoasele și misterioasele mânăstiri, cu miros puternic de grăsime de iac râncezită, în locuri vrăjite. Mânăstirea Gantok este locuită de aproape 200 de călugări, marea majoritate consacrându-se meditației și studiului cărților sfinte. Un număr redus au în grijă educația tinerilor, iar cu treburile gospodărești se ocupă numai călugării de „grad inferior".

Trecea în goană, sărind și... zburând!

„Convorbirile cu Ranjung Dorie - spune profesorul Abend - m-au impresionat profund. Am vorbit despre moarte, magie și viața «de dincolo». Voi, occidentalii, mi-a spus Ranjung, ați învățat să cunoașteți și să stăpâniți materia. Vă opriți la aparențe și astfel nu vă puteți explica fenomenele ce scapă logicii voastre. Noi, tibetanii, reducem la tăcere simțurile prin rugi și meditație și exaltăm spiritul. Totul este spirit: noi, timpul, plantele, animalele,apa, anotimpurile. Ca urmare, un călugăr tibetan tratează un bolnav de inimă cu ajutorul unui instrument ciudat, plimbat pe spinare. Și durerile trec ca prin farmec. Am asistat la exercițiile mentale ale unui călugăr. El se află cufundat în liniște. Nu se mișcă. Privește o zeiță tibetană. Respirația se reduce treptat. În fața lui încep să apară imagini fantasmagorice. Zeița s-a multiplicat și s-a așezat în cerc. Apoi s-a contopit cu figura centrală. Treptat, ea începe să se micșoreze până atinge dimensiunile unui punct, ce începe să se apropie și să se plaseze între sprâncene, după care este înghițită de cap. Apoi punctul reapare, devine o figură și, pe măsură ce se depărtează, din ea izvorăsc dragoni, zeițe, figuri misterioase. Călugărul pare cufundat în acest joc de imagini și culori. În acest mod, el înțelege că lumea și fenomenele ei nu sunt altceva decât mirajele propriei noastre imaginații. Aceste ședințe fantastice îmi amintesc de efectul stupefiantelor, numai că aici, în mânăstire, ele se datoresc unui exercițiu mental. Poate că nevrozele și alte boli ar putea fi tratate și altfel decât prin medicamente: prin practici magice, așa cum fac călugării tibetani. Mi s-au mai povestit tot felul de lucruri extraordinare. Astfel, un călugăr poate străbate spații enorme mai repede decât cel mai iute mijloc de locomoție, sărind și... zburând! Călugării tibetani au facultăți paranormale, obținute printr-un perfect control asupra trupului și prin eliberarea unei energii a minții, necunoscută nouă, europenilor".

AUREL DIANU ■

Dezagregarea morală a familiei

☐ Individul tinde să devină un număr într-o bancă electronică de date

O lucrare în cinci volume, dedicată vieții personale a individului în societate, din antichitate până în prezent, apărută sub semnătura lui Philippe Ariés și [illegible]s Duby, a suscitat un viu interes în Franța ca și în țările în care a fost tradusă. Este tratat modul în care evoluția științei și tehnicii se repercutează pe plan social asupra instituției familiei. Urmările: acum, căsniciile și-au pierdut trăinicia de odinioară, când nu era de conceput încheierea ei fără asentimentul sau chiar aranjamentul părinților, uneori fiind chiar impuse mirilor. Atunci, premisa de bază era o situație materială solidă, iar la cei fără avere o profesie, sau o meserie de perspectivă. Acum, căsniciile se perfectează de tineri, fie într-o vacanță la mare, sau la munte, fie pe băncile școlii, ori ale facultăților urmate. Ei nu au „apăsări" de natură materială, trăiesc intens doar prezentul, oricum vor fi dotați și întreținuți încă un timp de părinți. Primordială este dragostea, atât cât durează. Iar pe urmă? Oricum, moravurile sunt lejere, divorțurile o formalitate, rata acestora în creștere. Duby conchide: „Curând, avalanșa progresului științifico-tehnic va smulge ultimele văluri protectoare ale vieții personale a individului, iar practicile controlului exercitat de stat îl va transforma, dezonorându-l, într-un număr dintr-o uriașă bancă electronică de date".

IOANA A. VAGO ■

Viața particulară la începutul secolului. Capul familiei citește o rugăciune la masă

Viața particulară în prezent. Onorata familie pe plajă, în pielea goală

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Cupa UEFA în metamorfoză

Vă mai aduceţi aminte de **Cupa oraşelor-târguri?** Dar de rolul (minor) al acestei întreceri jucat în contextul celor trei cupe continentale intercluburi? Minor, fără discuţie, şi cu echipe din „provincia" Europei, de vreme ce **Real Madrid, Aston Villa, Juventus Torino** sau **Borussia Dortmund,** dar în special primele trei făceau furori în competiţia cea mai puternică şi anume **Cupa Campionilor Europeni.** Azi le găsim în eşalonul modestelor, şi cu toate că la prima vedere ar fi o ruşine pentru regaliştii, juventiştii, girondini ş.a.m.d. să concureze alături de reprezentanţii noilor republici fie din estul, fie din sudul continentului, prezenţa fostelor deţinătoare ale trofeelor europene vine să sublinieze noua valoare a **Cupei UEFA** dobândită tocmai prin participarea cluburilor de mare tradiţie şi faimă.

De aici s-a înregistrat şi o creştere a nivelului fotbalistic, deoarece trebuie să fie clar pentru oricine că, dacă Real Madrid apare, de exemplu, la Moscova în faţa dinamoviştilor, atunci asistăm la o supermotivaţie a gazdelor, ce se traduce printr-o evoluţie de excepţie. Şi aşa a şi fost acum câteva zile, când doar câteva minute i-au despărţit pe ruşi de realizarea unei victorii mai întâi de palmares. Totuşi, substanţa unui club gen Real Madrid rămâne aproape intactă sau ruşii s-au speriat de victorie, căci numai aşa ne putem explica golul chilianului **Zamorano,** care spre sfârşitul meciului a adus egalitatea pe tabela de marcaj. În schimb, slovacii din Bratislava nu s-au speriat de blazonul milionarilor de la **Borussia Dortmund,** şi mă refer la **Chapuisat, Möller, Riedle, Sammer, Zork** ş.a. **Rusnak** şi colegii săi mult mai „săraci" decât nemţii au câştigat cu scorul de 2-1 întâlnirea tur, semn că motivaţia poate avea şi o altă faţetă decât aceea a mărcii. La fel s-a întâmplat la Katowice, unde polonezii au întrecut la limită, e adevărat, dar au luat două puncte în faţa profesioniştilor clubului **Girondins Bordeaux.**

Dacă am compara condiţiile de pregătire ale esticilor cu cele ale occidentalilor, atunci vă daţi seama la ce concluzii am ajunge. Şi totuşi, mai există „fotbalişti-idealişti" care şi-au depăşit condiţia, categorie din care fac parte elveţienii de la **FC Sion,** învingători cu 2-0 asupra „olimpicilor" din Marsilia, sau tirolezii din Innsbruck, victorioşi cu acelaşi scor în faţa ibericilor de la **Deportivo La Coruña** clasată pe locul al doilea în divizia spaniolă. Nu vreau să-i omit pe turcii din Trabzon care au mărit contingentul out-siderilor ce s-au impus în faţa favoritelor. Ei au câştigat în faţa puternicilor englezi de la **Aston Villa,** aceia care au eliminat pe **Internazionale** în turul inaugural, deţinătoarea Cupei UEFA.

Cum putem interpreta aceste rezultate? Foarte simplu, după părerea mea. S-a omogenizat fotbalul european, şi dacă o Moldovă bate Ţara Galilor, iar nemţilor le este frică de albanezi, gruzini şi de cei de la Chişinău, iar tricolorii sperie o Franţă sau o Anglie în decurs de 5 zile, atunci situaţia este limpede ca apa de izvor. Au dispărut cei „mari" şi „mici" şi au apărut echipe omogene care au preluat ceva din managementul occidental. Dar cel mai important mi se pare faptul că în ciuda greutăţilor financiare ale eşalonului considerat până nu demult slab sau fără viitor, nu a dispărut ideea de a juca fotbal în orice condiţii. A supravieţuit dragostea pentru joc şi sacrificiul fie el şi aşa cum îl ştim noi. Degeaba ai bani mulţi. Atunci poţi cumpăra ce vrei şi chiar succesul. Însă marea performanţă este legată de situaţii grele, pe care depăşindu-le, şi mai întâi pe fond uman, poţi bate pe „regii" fotbalului european. Şi aşa s-a şi întâmplat săptămâna trecută în revoluţia de palat a Cupei UEFA.

Şi atunci revin la titlu: oraşele şi târgurile au dispărut, în locul lor apărând metropolele fotbalului, din rândul cărora o mare parte se găsesc în zona considerată „ţări cu fotbal subdezvoltat".

Parreira propune abrogarea cartonaşului galben

Recent FIFA a organizat la Zürich o rundă de discuţii cu antrenorii echipelor participante la ultimul Campionat Mondial de fotbal desfăşurat în SUA. UEFA făcuse acelaşi lucru, cu două săptămâni mai înainte, la Stockholm. În centrul atenţiei s-a aflat Carlos Alberto Parreira, care condusese echipa naţională a Braziliei, acum antrenor la Valencia. El a explicat creşterea atractivităţii jocurilor din SUA prin: acordarea de 3 puncte la victorie; admiterea tuturor jucătorilor de rezervă pe „banca tehnică" din teren şi noua regulă de joc privind trimiterea mingii la portar. Parreira a făcut trei propuneri care ar „revoluţiona" fotbalul: abrogarea cartonaşului galben; instituirea time-out-ului, spre a oferi antrenorilor posibilitatea să dea indicaţii în cursul jocului, şi reducerea numărului de jucători la 10, spre a se crea spaţii libere şi a spori astfel eficacitatea. FIFA a promis studierea acestor propuneri.

IOANA A. VAGO ■

Liga Campionilor – etapa a treia –

Grupa A

Manchester United–FC Barcelona
2-2
IFK Göteborg–Galatasaray Istanbul
1-0

Grupa B

Dinamo Kiev–Paris Saint Germain
1-2
Spartak Moscova–Bayern München
1-1

Grupa C

Benfica Lisabona–Steaua Bucureşti
2-1
Hajduk Split–Anderlecht Bruxelles
2-1

Grupa D

AEK Atena–AC Milan
0-0
Casino Salzburg–Ajax Amsterdam
0-0

Turul 2 (prima manşă)

Cupa Cupelor

FC Porto–Ferencvaros Budapesta
6-0
FC Bruges–Panathinaikos Atena
1-0
Sampdoria Genova–Grasshoppers Zürich
3-0
Besiktas Istanbul–AJ Auxerre
2-2
Feyenoord Rotterdam–Werder Bremen
1-0
Chelsea Londra–Austria Viena
0-0
IF Bröndby–Arsenal Londra
1-2
Tatran Presov–Real Zaragoza
0-4

Cupa UEFA

Grupa A

Newcastle United–Athletic Bilbao
3-2
GKS Katowice–Girondins Bordeaux
1-0
Honved Budapesta–Bayer Leverkusen
0-2
Maritimo Funchal–Juventus Torino
0-1

Grupa B

AIK Stockholm–AC Parma
0-1
FC Kaiserslautern–BK Odense
1-1
Admira Wacker Viena–AS Cannes
1-1
Dinamo Moscova–Real Madrid
2-2

Grupa C

Rapid Bucureşti–Eintracht Frankfurt
2-1
Trabzonspor–Aston Villa
1-0
IF Trelleborg–Lazio Roma
0-0
FC Sion–Olympique Marseille
2-0

Grupa D

Slovan Bratislava–Borussia Dortmund
2-1
FC Nantes–Tekstilcik Kamîşin
2-0
FC Tirol Innsbruck–Dép. La Coruña
2-0
Boavista Porto–AC Napoli
1-1

TELEVIZIUNEA, probă în justiția sportivă?

Inițiată de **Gazzetta dello sport**, în Italia se desfășoară în această perioadă o amplă anchetă privind necesitatea introducerii ca probă în litigii sportive a imaginilor televizate. Practic, într-un singur caz această posibilitate există deja: anume în situația substituirii unui jucător cu altul în momentul avertismentelor sau eliminărilor, constatându-se că unii jucători au recurs la astfel de tertipuri, înlocuind colegi de echipă care mai văzuseră cartonașul galben.

Dacă în această privință toată lumea a fost de acord și, după cum se vede decizia a fost luată, extinderea măsurii la toate fazele jocului n-a întrunit unanimitatea, deși balanța înclină spre cei ce se arată favorabili. Astfel, **Alberto di Chiara**, de la Parma, aduce o serie de argumente „pro": „Știindu-se tot timpul sub «ochiul» camerei de luat vederi, un arbitru, de pildă, va avea ezitări în a acorda cu ușurință cartonașe roșii sau, dimpotrivă, să nu pedepsească faulturile grosolane". Tot pentru că s-ar elimina duritățile se arată de acord și **Roberto Bettega**, vicepreședintele lui Juventus Torino.

În schimb, poate surprinzător, chiar și avocații măsurii respective nu sunt de acord ca prin folosirea imaginilor să fie culpabilizați arbitrii. În acest sens, cel mai categoric este antrenorul lui Cagliari, **Oscar Tabarez**: „Arbitrul și greșelile sale fac parte din joc și eventualele decizii greșite nu pot fi modificate".

În cealaltă tabără, cel mai categoric este **Gianluca Vialli**, de la Juventus: „Eu sunt categoric împotrivă, pentru că realitatea este cea văzută de ochiul uman, și nu de cel electronic. Există un arbitru și trebuie să ne încredem în el". De asemenea, unul dintre argumentele adversarilor este legat de dificultățile tehnice, care ar aduce o discriminare între cluburile bogate, și deci capabile să instaleze mai multe camere de luat vederi, și cele mai sărace. Oricum, la Campionatul Mondial din SUA consultarea unei înregistrări video a constituit probă, ducând la suspendarea unui jucător fără ca arbitrul să sancționeze faultul grosolan. Precedentul, deci, a fost creat.

TEODORA OPREA ■

O româncă sub culorile sportului german

Românca Olga Nemeș, cunoscuta jucătoare de tenis de masă, care după emigrarea în Germania a săltat țara adoptivă în fruntea clasamentelor în cele 114 întâlniri internaționale în cadrul cărora i-a reprezentat cu brio culorile, se repauzează forțat. La cei 26 ani, ea așteaptă un copil, prilej de a recupera câte ceva din cele la care a renunțat în copilărie. Ea se confiază: „Tatăl meu a vrut să-și realizeze visul cu ajutorul meu. La 4 ani mi-a dat în mână paleta de ping-pong și m-a supus la antrenamente zilnice de câte 6 ore. Intenționa să devin un copil minune. Astfel, n-am avut o copilărie ca oricare alt copil". Cu ocazia apropiatului eveniment: sănătate și fericire!

IOANA A. VAGO ■

Un-doi-uri balcanice

■■ Asta cu Mironaș, jucător care nu dă îndărăt la greu, trecând și peste refacere, acționar în aceeași etapă la două echipe surori le-a pus capac la toate. Să joci într-o aceeași etapă a Diviziei Naționale la două echipe diferite, e chiar de Guinnes Book.

■■ În criză evidentă de efectiv, Dinamo l-a pierdut și pe Brătianu II, care, săracul, el mai știe pe unde e. Când la Cluj, când la Galați, s-ar putea să ajungă la Pitești. O altă mostră crasă de lipsă de profesionalism. Cât despre profesionism, acesta e hăt departe pentru mulți dintre jucătorii noștri.

■■ Păi altfel cum când UTA se debarasează de Grad și Țârlea, după ce a pierdut o droaie de jucători buni la începutul campionatului.

■■ Și uite așa s-a ajuns la un du-te-vino pe ruta București-Sibiu de mama focului. Unii pleacă, alții trebuie să revină la matcă. Și tot între echipe surori, ceea ce vrea să spună că totuși cooperativa trăiește dar dă semne de sufocare.

■■ Cu ifose de mare vedetă cât încape, Ștefan Stoica de la Universitatea Craiova nu concepe să facă tușa în mod sistematic. De alci s-a luat în beție cu Victor Pițurcă, dispută din care nu știm ce va ieși în final.

■■ Mai marii fotbalului arădean s-au debarasat și de antrenorul emerit Coco Dumitrescu. La așa tratament, nu știm cum rămâne cu un om care a trăit numai și numai pentru clubul de pe [illegible]eș.

■■ Dacă la nunta lui Potocianu s-a dansat pe masă, antrenorul FC Naționalului, Liță Dumitru, nu are casă în București. Poate-poate, sesizată, Banca va da ceva de la ea pentru un tehnician care merită.

■■ Fără Lăcătuș, și cu un arbitraj potrivnic cât încape, Steaua nu a rezistat Benficăi și lui Cannigia. Bine că la meciul retur nu avem tot o brigadă de arbitri din Anglia...

■■ Oțelul și Sportul sunt la masa tratativelor în privința lui Dumitrașcu. Căzută aripioara Budacă, nu știm ce va ieși până la urmă, problema punându-se pe bani și numai pe bani.

■■ Buia, la al doilea joc în Divizia Națională, deși nemulțumit de prestațiile sale de până acum în Bănie, este, paradoxal, cel mai bun om al trupei lui Pițurcă. În timp ce niscai samsari, ba din Turcia, ba din Belgia, aleargă cu limba scoasă după Gică Craioveanu, o umbră a ce a fost în campionatul trecut.

■■ După Mustacă, undeva prin Germania, Farul l-a pierdut și pe Sorin Tufan, chemat de întinsul mărilor. Asta e!

GLASUL ROTILOR DE TREN 34

Rapid a reușit miercuri seara pe „Național" să învingă pe Eintracht Frankfurt. Meciul tur din turul 2 al Cupei UEFA a fost aprig, doar aveam în față o echipă germană, și încă una tipică, peste toate alb-vișinii reușind să întoarcă un rezultat ce părea golit de orice conținut pentru meciul retur și pentru blazonul echipei feroviare.

Meci de angajament în urma căruia Rapid s-a... angajat, chiar la acest minim avantaj, pentru returul din Germania, unde, să fiu sincer, se poate întâmpla orice și în bine și în rău. Echipa a jucat miercuri pe alocuri peste media meciurilor sale din campionat, dar și de astă-dată a avut câteva piese gripate din start, între ele și Chiriță, un căpitan de echipă rămas restanțier în fața colegilor de echipă, a conducerii tehnice, a suporterilor care așteaptă de mai bine de o jumătate de an un joc bun al omului care a prins și lotul pentru World Cup. În replică, introduși relativ târziu în teren, Cezar Zamfir și Rodin Voinea au schimbat fața partidei, cele două goluri izbăvitoare ale victoriei plecând de la ei, și pe fondul unei comportări a apărării care i-a paralizat în dese rânduri pe atacanții echipei germane.

Victoria Rapidului e cu atât mai prestigioasă, fiind a zecea în istoria europeană a echipei de sub Podul Grant și obținută la o echipă de prim rang din Bundesliga, performanță cu care nu se pot lăuda multe echipe de fotbal românești. Nu de neglijat a fost, la această izbândă, și aportul reunitei galerii feroviare, regăsită la momentele grele ale unei echipe ce simte gustul performanțelor în cupele europene.

Rămâne ca meciul retur, de la Frankfurt, să fie pregătit așa cum se cuvine, Hizo anunțând încă de pe acum, la puține momente de la sfârșitul partidei, că Rapid trebuie să înscrie și în meciul retur.

Vreme e să se ungă liniile, inclusiv pe culoarele lui Țârâ, așa cum după această victorie care va rămâne, Rapid are datoria să privească de la altă înălțime meciurile de campionat. Prima bornă e la Pitești, o bornă grea, neuitând că în Trivale au capotat și Steaua și Dinamo.

SUNTEM CAMPIONI MONDIALI

Au mai scris despre asta și alți confrați, dar nu putem să nu consemnăm și noi marea realizare a fotbalului românesc, adevărat record mondial în materie. Mai mult, constructivi cum ne știți, vom veni cu propuneri concrete pentru alte și alte performanțe. Faptele sunt, așadar, cunoscute. Jucătorul bistrițean Mironaș a jucat, în etapa a 8-a, două meciuri: joi, împotriva Rapidului, iar sâmbătă, devenind peste noapte dinamovist, s-a pus contra celor de la Universitatea Cluj. Unii, naivi, au crezut că Dinamo va pierde meciul la masa verde, alții s-au mulțumit să-și facă niște cruci de mai mare dragul, dar, vă spunem noi, totul e regulamentar, că legea fotbalului (românesc!) nu interzice nimănui să joace oriunde, cu o singură condiție: să stea între meciuri 24 de ore.

Acum, propunerile. În primul rând, să se anuleze și această parșivă interdicție cu 24 de ore. Lăsați-i, domnule, să joace cum vor, cât vor, unde vor, e o țară liberă. Mergem mai departe: de ce n-ar putea un fotbalist să înceapă o partidă într-o echipă și, dacă vede că nu se îmbucă, la pauză să treacă la alta. Sau, dacă am face

niște tricouri mai în apă, care să-și schimbe culoarea precum panourile publicitare pe stadioanele italiene, în orice moment ar putea schimba formația. Mamă, ce de-a goluri s-ar băga, cât neprevăzut, ce viață palpitantă pe portari, care nici un moment nu știu dacă ăla din fața lui e liberoul propriu sau vârful de atac advers!

LIDER DEGEABA

În seria I a Diviziei A la fotbal, o știe orice microbist, lideră este echipa FC Bucovina Suceava, așa că mulți prevăd o revenire spectaculoasă a sucevenilor pe prima scenă chiar la sfârșitul acestui sezon. Fals, veți vedea și la încheierea campionatului, dar o puteți intui de-acum, după declarația antrenorului Silviu Stănescu: „Nu suntem apți pentru Divizia Națională. În contextul financiar al orașului Suceava încă nu ne putem permite să mai aducem 4-5 jucători de valoare (...) Pe un fond de omogenitate vrem ca în doi ani să construim o echipă competitivă". Cum o fi asta, întreb în gura mare? Și mă aude un coleg, care îmi explică: „Păi simplu, adună acum puncte să n-aibă probleme în retur, când să tot faci rost de bani de la formațiile mai amărâte în clasament, dar tari în bănuți negri". E o metodă, se pare, brevetată.

Când se bat munţii în capete

RICHARD SHIFTER este unul dintre „semizeii" politicii externe americane (iar pentru Europa Centrală şi de Est e chiar un mic „zeu"). A fost asistent al secretarului de stat în timpul lui Reagan şi a rămas şi în timpul lui Bush. Acum este asistent special al lui Clinton şi director în Consiliul Naţional al Securităţii. Deci, nu este nici republican, nici democrat, este mai mult: american. Şi ştie exact despre ce vorbeşte...De curând a dat un interviu pentru Europa liberă (titlul şi subtitlurile aparţin redacţiei noastre).

Nestor Rateş

Richard Shifter

Fotografii FLORIN IONIŢĂ

Cât ne iubesc americanii?

☐ NESTOR RATEŞ încearcă să afle de la RICHARD SHIFTER

Nestor Rateş: **Cu circa două săptămâni în urmă am avut prilejul de a-i solicita preşedintelui Ion Iliescu, într-un interviu, aprecierea sa asupra vizitei pe care tocmai o încheiase la Washington. Şi mi-a dat o evaluare foarte pozitivă. Presupun că ascultătorii noştri ar fi interesaţi să afle acum, prin dumneavoastră, care este aprecierea americană a acestei vizite?**

Richard Shifter: Cred că preşedintele Ion Iliescu a făcut o impresie excelentă. După cum ştiţi el s-a întâlnit cu preşedintele William Clinton, care a căpătat cu această ocazie o impresie foarte pozitivă despre preşedintele Ion Iliescu, despre România. De asemenea, domnul Ion Iliescu s-a văzut cu secretarul comerţului şi cel al finanţelor. Ambii au avut păreri bune despre întrevederile respective. Eu am fost prezent la o întrunire a Consiliului pentru Relaţii Externe, la care preşedintele Ion Iliescu a vorbit, a fost moderatorul în acele discuţii. După ce şi-a rostit cuvântarea, domnul Ion Iliescu a răspuns îndelung la întrebările auditoriului. Cred că întrebările au fost bune, iar răspunsurile au fost realmente remarcabile. Cred că mulţi participanţi la acea întâlnire au plecat impresionaţi de cunoaşterea profundă a istoriei, a problemelor economice, a problemelor geopolitice, demonstrată de preşedintele român.

– Puteţi să precizaţi, domnule ambasador, dacă această vizită a domnului Ion Iliescu a fost făcută la iniţiativa preşedintelui român sau a fost o invitaţie explicită din partea Statelor Unite, a preşedintelui William Clinton?

– A fost un indiciu, doar un indiciu din partea română, că dacă ar fi invitat, răspunsul românesc ar fi pozitiv. Dar invitaţia a venit din Statele Unite.

„Scrisoarea celor 7" a fost scrisă de... un american?!

– În timp ce domnul Ion Iliescu se găsea la Washington, un gen, să zicem, de farsă diplomatică se juca la Bucureşti. Mă refer la scrisoarea celor 7 parlamentari români, susţinută puternic de unul din cele două partide de guvernământ, obiectând faţă de numirea domnului Alfred Moses ca ambasador al Statelor Unite în România. A făcut mare vâlvă în presa românească, dar n-am auzit mai nimic din Washington. S-ar părea că s-a luat aici hotărârea de a ignora scrisoarea, dacă este aşa, care este explicaţia?

– Avem alte lucruri pentru care să ne facem griji. Acesta este principalul motiv. În plus, preşedintele Ion Iliescu a declarat foarte clar că repudiază scrisoarea. Unii dintre semnatari, de asemenea, au repudiat-o ulterior şi numai PUNR-ul a rămas de partea ei. Avem alte griji decât să luăm în seamă ce face PUNR-ul.

– Ca de pildă?

– Irakul, Iranul, Coreea de Nord. Avem nenumărate alte lucruri care să ne preocupe. Dar chiar în România sunt alte lucruri cărora să le dăm atenţie decât acestui incident, în mod evident inspirat de rivalităţile politice americane.

– Rivalităţi politice americane sau româneşti?

– Americane. Dacă examinezi atent scrisoarea, devine clar că a fost scrisă de un american şi el a utilizat nişte persoane din PUNR, care s-au lăsat folosite în rivalităţile politice americane.

– Un aspect inclus adesea în problema extremismului este cel referitor la tentativele de reabilitare a mareşalului Antonescu. El a fost menţionat în decembrie 1993, când a venit în vizită aici ministrul român de externe, ca una din dificultăţile din relaţiile româno-americane, dar nu pare să mai revină acum în discuţiile dintre cele două ţări. Continuă această chestiune să fie un motiv de îngrijorare pentru Statele Unite?

– Ce ne preocupă este politica promovată de guvernul român: Dacă această politică promovată în 1994 este antidemocratică, naţionalistă şi extremistă, vom avea probleme cu Guvernul României. Dacă e o politică democratică, ce respectă drepturile omului şi face progrese în direcţia unei economii de piaţă, o politică ce face din România în 1994 un membru al comunităţii democratice, faptul că un primar sau ajutor de primar are interesul să ridice un bust al lui Antonescu, trebuie să spun că sunt alte lucruri care trebuie să ne îngrijoreze. Personal, cred că mareşalul Antonescu a fost conducătorul unui guvern esenţialmente fascist, că a avut un rol negativ în istoria României. Am cunoştinţă de acte în special împotriva evreilor în timpul lui Antonescu, de răspunderea guvernului lui pentru pogrom.

Cunosc toate acestea şi personal am, fără îndoială, puternice sentimente negative faţă de Antonescu, dar cred că în privinţa României din 1994 trebuie luat în considerare ce face guvernul român acum, nu ce a făcut un conducător român cu 50 de ani în urmă.

– O altă problemă care se ridică adesea în relaţiile româno-americane este cea a tratamentului minorităţilor etnice. Aţi putea să precizaţi în ce constă preocuparea americană în această privinţă?

– Noi credem, precum ştiţi, în egalitate şi drepturi fundamentale pentru toţi, într-o politică nediscriminatorie. Când e vorba de modalităţile de utilizare a limbii unei minorităţi etnice, credem că acest lucru trebuie soluţionat pe cale politică la nivel local.

– Ce spuneţi ar fi, deci, că nu există, în acest moment, îngrijorări, aici la Washington, în privinţa politicii guvernului român în chestiunea minorităţilor.

– Dacă există discriminare ar trebui să fie îngrijorări. Vedeţi însă, întrebarea este, de fapt, ce norme sunt încălcate? Spuneţi-mi, ce norme internaţionale sunt violate şi atunci aş putea să fiu în măsură să vă dau un răspuns.

– Până acum nu ne-aţi vorbit de nici o obiecţie pe care Statele Unite ar avea-o în privinţa situaţiei interne din România. Continuă guvernul american să urmărească situaţia drepturilor omului în România?

Îmi amintesc că, vreme de mulţi ani aţi fost asistentul secretariatului de stat pentru drepturile omului.

– Da. Aşa este. Şi am urmărit situaţia din România. Am făcut investigaţii în legătură cu unele acuzaţii aduse guvernului din perioada post-Ceauşescu, găsindu-le nejustificate.

– Nejustificate?

– Nejustificate. Cred că este ceva foarte neobişnuit în privinţa României. În multe ocazii, unele persoane au făcut afirmaţii că anumite lucruri s-au întâmplat şi când am investigat, am constatat că nu era aşa, că lucrurile respective nu se întâmplaseră. Am verificat multe afirmaţii de acest fel şi adesea constatam că nu erau adevărate. Am fost în România lui Ceauşescu şi ştiu cum arăta ea. Şi când m-am dus la Bucureşti după răsturnarea lui Ceauşescu mi s-a spus că nimic nu se schimbase. Ştiam că era o minciună, o mulţime de lucruri s-au schimbat.

Geostrategie? România?! Important e viitorul... Rusiei!

– Pe de altă parte, când comparaţi România cu alte ţări din Europa răsăriteană şi centrală, nu observaţi nici o deosebire?

– În ce priveşte libertatea cuvântului, a presei, libertatea de asociere, răspunsul este NU.

– Revenind la aspectele geostrategice, care sunt adesea subliniate de oficialităţile române, cum aţi descrie dumneavoastră, dintr-o perspectivă americană, importanţa geostrategică a României?

– Cred că oamenii ar trebui să-şi amintească faptul că ne găsim la sfârşitul veacului al XX-lea. Preocupările noastre geostrategice se referă la relaţiile cu China, proliferarea armelor de distrugere în masă, viitorul Rusiei. Acestea sunt problemele majore. Nu suntem la începutul secolului, nici măcar la mijlocul lui.

– România se învecinează cu două zone de turbulenţă şi conflict. La vest e fosta Iugoslavie, la est fosta Uniune Sovietică. Devine România, datorită acestei aşezări, o ţară mai importantă pentru Statele Unite şi Occident?

– Noi suntem interesaţi în dezvoltarea întregii regiuni. Sperăm ca întreaga regiune să devină o parte a lumii democratice. Aceasta include Polonia, Cehia, Slovacia, Ungaria, România, Bulgaria. Sperăm ca toate aceste ţări să facă parte dintr-o Europă unită şi deci, din familia naţiunilor democratice. Aşa că, dacă avem un obiectiv geopolitic, acesta este.

Poziţia geografică nu este un factor major în politica noastră faţă de România. Personal, cred că unele din atitudinile adoptate înainte au fost bazate pe o înţelegere greşită a situaţiei din România. Aceste neînţelegeri au fost rezolvate şi avem acum o relaţie bună.

Ultima oră Cucurigu, boieri mari,

NU mai dau pomeţi cu dolari! Decembrie...

Biblioteca municipală
2032

Succes de proporţii al medicinei franceze şi belgiene

Scoarţa de platan îi vine de hac virusului HIV (SIDA)

- Deocamdată, e făcut KO doar HIV 1 (de tip european), nu şi HIV 2 (de tip african)
- Aflat în testări, senzaţionalul medicament va intra în producţie în 1996

pag. 18

Nr. 44 ● 1 - 7 noiembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată la 1911 de C. BANU

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A. | Preşedinte - director general GEORGE ARION | Redactor şef EUGEN CHIROVICI

Românii se duc cu jalba la Strasbourg

DANIEL TARSCHYS ÎN VIZITĂ LA BUCUREŞTI

■ Există peste 900 de plângeri ale cetăţenilor români privind încălcarea drepturilor omului

PROGRAME
TV
Filme prin Satelit

OTOPENI, decembrie '89

Ordine ciudate şi elicoptere din est

pag. 7

Spre MAREA EUROPĂ UNITĂ de mâine

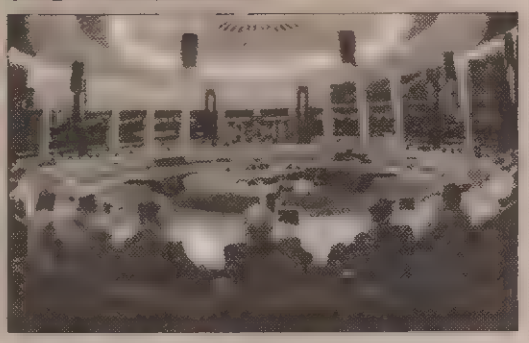

Un GHID EUROPEAN în serial. În acest număr:

■ CONSILIUL EUROPEI

În numerele viitoare:

- ■ UNIUNEA EUROPEANĂ
- ■ UNIUNEA EUROPEI OCCIDENTALE
- ■ NATO
- ■ CSCE

LUNA, bază spaţială pentru nave venite din alte lumi

pag. 21

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

DANEMAR S.R.L.
SOCIETATE MIXTĂ ROMÂNO-DANEZĂ

mita
IMPORTATOR AUTORIZAT
Calea Dorobanților 168, sector 1, București
tel.: 212 15. 88, 212 15 98, fax.: 312 97 59

A ALES DIN GAMA SA:

COPIATORUL ANULUI 1994 ÎN ROMÂNIA

mita DC-1555

VITEZA 15 copii/minut
ORIGINAL A3/A4
COPII A3/A4
MĂRIRE/MICŞORARE 48%-205%
TASTĂ PENTRU CALITATE FOTOGRAFICĂ
PREŢ de livrare FĂRĂ T.V.A.:
LEI: 3.515.200
(USD: 2080)
COST UTILIZARE:
42 lei/copie (c 2.5)
BAZAT PE 120.000 COPII PE AN.

LIVRARE IMEDIATĂ DIN STOC CU ACONTO 25%
STARTER KIT: **GRATIS**
PENTRU ACHITAREA VALORII INTEGRALE A APARATULUI SE ACORDĂ ÎN FAVOAREA BENEFICIARULUI UN TERMEN DE 60 ZILE

NU PERCEPEM DOBÂNZI

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J. 40/5888/1991 din 04 07 1991

Consiliu de Administrație
Președinte - director general GEORGE ARION
Membri Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal CORNELIU OLTEANU
Director publicitate și suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare MANUELA VASILIU
Șef cabinet. CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU (617.47.63; 2002)
Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10 , 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra
Redactor-șef EUGEN CHIROVICI
Consilier LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559
- POLITICĂ (2560) - Marian Ghițeanu, Ștefan Nicolae, Roxana Stanciu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
- SOCIAL (2128) - Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, Lucia Ștefanovici, Toma Roman jr
- SPORT (1453) - Pompiliu Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ioniță, Petre Cojocariu
- CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Petru Novac Dolângă, Ion Ceacâru, Paşcu Balaci
- CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
- SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Cioceanu, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS
REBUSACHE
maxi SKANDY
Director publicații de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori șefi adjuncți MIHAI ZGUBEA ("Rebus") CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 618.15.32;) Călin Mărcușanu, Irina Braviceanu, Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Cristina Topolski, Mirela Fotea, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu
DIFUZARE (617 59.69) Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Vasile Mesaroș, Manus Procopie Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor
ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa, Marian Bărcoianu, , Liliana Crețu, Mariana Săndulească, Maria Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617 48.91, fax 312 82.89 - Piața Presei Libere nr 1, sector 1, cod 71341 - București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ
Flacăra
TIPARUL TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

25 aprilie, ziua oștirii române

S-au împlinit 50 de ani de când, printr-o jertfă de sânge uriaşă, printr-un eroism intrat în legendă, prin sacrificii enorme, oştirea română a eliberat întreg teritoriul patriei. O faptă de arme glorioasă, demnă de soldaţii, subofiţerii, ofiţerii români, care niciodată n-au pregetat să se-arunce în focul celor mai aprige bătălii, aşa cum au făcut-o prin veacuri şi strămoşii lor, ca să-şi apere glia de năvălirile duşmane. Nu s-au întrebat dacă inamicul din faţă e mai numeros decât ei; sau are arme mai bune; sau e mai bine hrănit şi echipat; sau dacă nu cumva sunt folosiţi drept carne de tun, drept "deschizători de pârtii" pentru alţii - aşa cum a procedat cu nemernicie şi cinism în multe ocazii comandamentul sovietic cu noi - la Oarba de Mureş, la Budapesta, în munţii Tatra. N-au pus în discuţie nici un ordin - l-au executat şi cu preţul vieţii. Aşa cum n-au pus în discuţie înţelepciunea tânărului lor Suveran, care şi-a asumat responsabilitatea întoarcerii armelor împotriva unui aliat ce îşi făcuse un ţel din ştergerea de pe hartă a altor seminţii.

Evident, un astfel de eveniment trebuia aniversat cu fast. Era un prilej de cinstire a trecutului, a bravilor noştri. Dar sărbătoarea a fost confiscată de cei de la putere ca să iasă ei în faţă, ca şi cum ei ar fi condus bătălii, şi-ar fi riscat existenţa, ar fi luat atunci hotărâri vitale pentru neamul românesc. În discursuri sforăitoare, găunoase, s-a evidenţiat importanţa zilei de 25 octombrie 1944 - ziua eliberării ultimei palme de pământ românesc, Carei - zi care a devenit Ziua Armatei, o zi memorabilă. S-au adus elogii - îndreptăţite, în ciuda formulărilor emfatice - supravieţuitorilor din încleştările acelor zile. S-au făcut înălţări în grad - şi ele fireşti, deşi sunt cam multe! - în curând armata română va avea numai generali. S-a arătat, în fraze pompoase, cum România a scurtat războiul al doilea mondial cu şase luni, potrivit calculelor analiştilor de care nu ne putem îndoi. Deci, dacă lucrurile s-ar fi desfăşurat altfel, Carei ar fi scăpat de sub ocupaţia hitleristă şi horthystă de-abia la 25 aprilie 1945! Iar poporul nostru poate ar fi cunoscut un tratament şi mai îngrozitor decât cel la care a fost supus.

Cel care şi-a asumat cu îndrăzneală aplicarea planului de scoatere a noastră dintr-o încleştare fără şanse trăieşte, este un simbol al acelor zile, al multor alte zile, dar n-a fost nici de această dată invitat să participe la ceasul aniversar. Alţii şi-au însuşit fără ruşine, cu o nesimţire crasă, opera lui. Au îndrăznit să vorbească în locul celui mai important martor al acelei epoci, un martor implicat direct în evenimente, un autor al lor.

Sunt oameni care trebuie să-şi ceară iertare propriilor popoare pentru că le-au dus la ruină. Sunt însă, uneori, cazuri când popoarele înşelate de demagogi nu-şi înţeleg propriile interese şi-şi ţin departe salvatorii; când îşi dau seama ce merite au aceştia şi-ar vrea să le ceară scuze, nu mai au cui.

Parteneriatul CSDR–CDR

VICTOR CIORBEA: Este prematur să vorbim despre rolul nostru în viitoarele alegeri

-Dle preşedinte, cum vedeţi, concret, colaborarea Confederaţiei Sindicatelor Democratice din România cu CDR?

- Întâi de toate, vreau să subliniez că într-adevăr este vorba despre o colaborare, despre o relaţie de parteneriat între parteneri egali, care îşi păstrează deplina independenţă, identitatea proprie şi care acţionează potrivit competenţelor lor specifice. În nici un caz nu se pune problema transformării CSDR într-o organizaţie politică sau semipolitică.

Cât priveşte conlucrarea concretă, până acum s-au creat grupurile de lucru, comisiile la nivel central şi în mai multe judeţe au loc întâlniri bilunare sau chiar săptămânale. Cu aceste ocazii, parlamentarii, reprezentanţii din cadrul CDR prezintă proiectele de acte normative care se află pe ordinea de zi a comisiilor parlamentului sau a parlamentului în plenul său şi mai ales a acelor proiecte pe care guvernul a "omis" să le pună în discuţia centralelor sindicale şi care interesează în mod nemijlocit pe toţi membrii de sindicat. Sunt formulate apoi amendamentele şi propunerile de modificare, de completare din partea noastră şi acestea sunt preluate, susţinute apoi în cadrul comisiilor de specialitate sau chiar în cadrul plenului parlamentului. De asemenea, sunt prezentate revendicările şi problemele deosebite cu care ne confruntăm, adesea acestea fac obiectul unor interpelări parlamentare. Până acum s-au formulat deja de către reprezentanţii Opoziţiei trei asemenea interpelări, două consacrate situaţiei din învăţământ, încălcării unor prevederi legale de către guvern sau a unor acorduri ori protocoale, încheiate de către organizaţiile sindicale cu Guvernul şi cu Ministerul Învăţământului, precum şi o altă interpelare care se referă la unele probleme locale din judeţul Mureş. Atunci când problemele sunt mai deosebite, s-a asigurat chiar accesul nostru la lucrările unor comisii parlamentare, prezentarea punctelor noastre de vedere, chiar audierea unor membri sau lideri de sindicat în legătură cu cele întâmplate. În urmă cu trei săptămâni, un lider sindical, care încearcă de mai bine de doi ani să prezinte organelor de specialitate infracţiunile săvârşite de conducerea unităţii, a fost audiat de către comisia anticorupţie datorită demersurilor făcute în acest sens de către reprezentanţii CDR în parlament. În perspectiva imediată vor avea loc trei întâlniri importante. O întâlnire cu primarii şi consilierii locali ai CDR, pentru a se aborda probleme care ţin de competenţa administraţiei locale - şi sunt destule - apoi o altă întâlnire cu toţi parlamentarii CDR şi, nu în ultimul rând, o întâlnire extrem de importantă cu liderii tuturor partidelor şi formaţiunilor din CDR. Cu aceste ocazii, vom aborda şi aspecte vizând perfecţionarea acestei conlucrări, deoarece există loc şi de mai bine!

- Câţi membri de sindicat, cuprinşi în BNS, ALFA şi CSDR sunt în opoziţie clară faţă de actuala Putere?

- După câte ştiu - nu am pretenţia că cifrele sunt foarte exacte - ALFA declară că are un milion şi jumătate de membri, BNS în jurul a 800.000, şi adăugând cei 640.000 de membri ai noştri, s-ar ajunge la aproximativ două milioane şi jumătate. Însă aş vrea să subliniez că nu ştiu dacă celelalte două centrale sindicale se situează totalmente în opoziţie faţă de Putere şi mai ales dacă sunt dispuse să conlucreze cu Opoziţia democratică. Până acum, este ştiut că Declaraţia de colaborare din august nu a fost semnată de ALFA, iar BNS, deşi a semnat declaraţia, are în interiorul său destul de mulţi lideri care şi-au exprimat nu numai rezerve, ci chiar împotrivirea făţişă faţă de acest demers. Cred că ar fi cazul şi momentul ca şi celelalte confederaţii, cele menţionate, dar şi altele, să-şi precizeze foarte clar, tranşant, poziţia din acest punct de vedere, pentru a putea demara cum se cuvine colaborarea dintre noi!

„Relaţiile cu FRĂŢIA sunt şi vor fi de natură conflictuală"

- Cum şi cât de repede veţi rezolva problema patrimoniului cu CNSLR Frăţia?

- De mai bine de două luni am încercat soluţionarea acestei probleme pe cale amiabilă. Am purtat discuţii, aş putea spune la nesfârşit, din păcate fără nici un rezultat. În aceste condiţii, vom fi nevoiţi, aşa cum a decis şi congresul nostru, să apelăm la toate mijloacele prevăzute de legislaţia internă şi internaţională. Suntem conştienţi de faptul că acest demers nu este uşor, că vom avea dificultăţi reale deoarece comanda dată de Putere grupării Mitrea şi succesorilor acestei grupări care vor prelua conducerea CNSLR Frăţia este aceea de a împiedica orice fel de acces al confederaţiei noastre la patrimoniul sindical, tocmai pentru a nu se consolida o centrală sindicală care să fie o alternativă autentică. Dar sunt încrezător şi sunt convins că toate aceste demersuri conjugate - acţiuni în justiţie care vor fi duse până la capăt, inclusiv în final ne vom adresa Curţii Consiliului Europei de la Strasbourg, pe urmă presiunile pe plan internaţional - vor duce în cele din urmă la soluţionarea acestei probleme.

- Cum vă doriţi să fie relaţia cu CNSLR Frăţia şi cum credeţi că va fi ea de fapt?

- Aş fi dorit o relaţie normală, însă atâta timp cât Frăţia va continua să fie o simplă prelungire a Guvernului şi a Puterii, o organizaţie sindicală între ghilimele care este totalmente subordonată acestor forţe, indiscutabil că nu se poate vorbi despre existenţa unor relaţii între cele două confederaţii. În orice caz, aceste relaţii vor fi de natură conflictuală. Normalizarea acestor relaţii va depinde şi de soluţionarea celorlalte probleme litigioase, între care şi aceea vizând accesul la patrimoniul sindical comun, mai exact renunţarea de către Frăţia la monopolul pe care îl exercită în prezent în legătură cu acest patrimoniu.

- În campania electorală vă propuneţi o formă de sprijin direct acordat viitorilor candidaţi ai CDR?

- Este prematur să vorbim despre acest lucru. Deocamdată nu a avut loc nici o discuţie între cele două părţi în legătură cu acest aspect. Cert este însă - şi aceasta este o realitate - că până în prezent, practic, nu a fost vorba şi nu s-au stabilit, prin acordul din august, obligaţii deosebite din partea centralelor sindicale. În acelaşi timp, este la fel de clar că de măsura şi de felul în care vor înţelege reprezentanţii CDR şi mai ales ai partidelor componente, parlamentarii, consilierii, primarii, necesitatea acestei colaborări şi se va ajunge la rezultate concrete de pe urma acestui parteneriat, bineînţeles că într-o asemenea situaţie vor spori şansele ca electoratul să se îndrepte spre CDR, spre candidaţii săi în viitoarele alegeri. Dimpotrivă, dacă acest lucru nu se va înţelege şi nu vor fi înregistrate astfel de rezultate concrete, practice, evidente, este cert că rezultatele pe plan electoral vor reflecta acest lucru, chiar dacă noi, liderii sindicali, am lansa diverse apeluri sau am semna anumite comunicate prin care am solicita un sprijin membrilor noştri de sindicat, sprijinirea candidaţilor CDR. Deci, în foarte mare măsură, orientarea membrilor noştri la alegeri va depinde de ceea ce se va realiza concret pe planul colaborării în această perioadă.

- Dle preşedinte, dacă CDR s-ar destrăma, spre ce partid s-ar îndrepta CSDR, dintre cele care compun acum Convenţia?

- Puşchea pe limbă! Sunt absolut convins că acest lucru nu se va produce, că în nici un caz nu se poate pune serios problema destrămării CDR. Ar putea să apară, ştiu eu, mai acut problema retragerii unui partid sau a altuia din componenţa ei, însă în nici un caz această alianţă, care reprezintă simbolul cel mai important al Opoziţiei, nu poate şi nu trebuie să se destrame! Este în interesul nu numai al Opoziţiei, ci şi al fiecărui partid şi al fiecărei formaţiuni componente ca aceasta să existe, ca aceasta să constituie o alternativă reală, serioasă, autentică, la guvernare şi la Puterea actuală. De aceea, nici nu iau în calcul o asemenea eventualitate!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Scandalul Raymond Luca (1)

Scandalul politic care ţine capul de afiş în aceste zile (prilejuit de mai vechea „zicere" a domnului Raymond Luca, într-o întâlnire cu simpatizanţii, la Sibiu - cum că avem un guvern de „tâmpiţi, corupţi, escroci şi borfaşi!") ridică o problemă de cea mai acută actualitate, aceea a liniei ofensive pe care se înscrie la un moment dat un partid, în cadrul acţiunii sale politice. Dar înainte de a intra în subiect, ţin să spun de la început că, fără îndoială, cuvintele domnului Raymond Luca, dincolo de efectul scontat (a mai „burzuluit" adrenalina unora şi, slavă Domnului, a mai „mângâiat-o" pe a altora !), aceste cuvinte, deci, reprezintă o exagerare de limbaj. Categoric, domnul Luca nu e un Vadim şi ar fi păcat să se transforme în aşa ceva. Asta, moral vorbind; şi pentru „fason"; pentru că, din punct de vedere juridic, comparaţia e aberantă: Vadim bălăcăreşte public, zi de zi, ceas de ceas şi în proporţie de masă, în privata sa gazetă şi în oficiosul partidului său, în timp ce domnul Luca „a dat cu biciul" într-o discuţie particulară, cu simpatizanţii. Apoi, mai este şi punctul de vedere al dlui Dinu Patriciu, care precizează că „cel care a declanşat limbajul suburban în politica românească este preşedintele Iliescu. Amintiţi-vă numai de epitetele GOLAN, ANIMALULE, apoi de acelea de HIENĂ şi NEMERNICI cu care am fost calificaţi, dl Emil Constantinescu şi cu mine". Şi de ar fi numai limbajul...

Şi încă un amănunt „picant": cel care cere în parlament ridicarea imunităţii domnului Luca este ministrul Justiţiei, Iosif Gavril Chiuzbaian, cel care a minţit public referitor la apartenenţa sa la PUNR! Da? Funcţia de ministru al Obrazului încă nu s-a inventat!

Dar să revenim. Problema nu este a domnului Raymond Luca, nici a persoanei, nici a omului politic. Problema este a Opoziţiei în ansamblul ei. PL '93 s-a remarcat în acest an printr-o politică deosebit de activă, chiar agitată, însoţită de o campanie de declaraţii extrem de radicale, într-un limbaj neobişnuit de agresiv la adresa Puterii, adesea colorat peste limite. Opţiunea partidului pentru această linie ofensivă poate fi discutabilă până la un punct, dar miza ei politică este importantă şi nu poate fi lăsată în afara discuţiei. Îngrijorările călduţe din PL '93 şi din CDR („Domnule, nu se poate să ne ridicăm toată lumea în cap!") sunt alături de „cestiune". Analiştii politici (Ion Cristoiu nu face excepţie) şi comentatorii s-au grăbit să amendeze demersul şi discursul politic al PL '93, dar linia contestaţiei lor e profund subiectivă, pentru că pleacă, de fapt, din neîncrederea faţă de jocul politic al persoanelor de la vârful partidului (dl Dinu Patriciu, în special); nu este vorba chiar despre un proces de intenţie, dar „sevele" se trag din această zonă. I se atribuie dlui Patriciu o gamă largă de motivaţii incorecte, de la cea mai banală apetenţă pentru putere, până la cea mai vinovată intenţie de acaparare a conducerii CDR (prin „faultarea" aliaţilor), ori chiar misiunea perversă de a dinamita din interior Convenţia Democratică şi, prin asta, Opoziţia în ansamblul ei. Aceste reproşuri - unele, desigur, extreme, fanteziste - se bazează pe opoziţia dură a PL '93 faţă de intrarea PNL în Convenţie şi, în general, pe adversitatea cu care PL '93 tratează PNL atunci când se pune problema marii unificări liberale din România. Fără îndoială, această adversitate se produce din calcule politice incorecte şi din cauza rivalităţilor personale între conducerile celor două formaţiuni liberale; totuşi, nu este vorba de incompatibilităţi între doctrine, programe şi platforme; dar efectul acestei adversităţi este nefast pentru Opoziţie, pentru unitatea şi eficacitatea acţiunii ei. De aici pleacă toate criticile - din ce în ce mai numeroase - la adresa PL '93; chiar şi în partid se cere schimbarea liniei sale tactice ofensive; majoritatea analizelor şi comentariilor sunt acordate pe această strună. Acestea, însă, trebuie nuanţate. Mesajul politic pe care Opoziţia îl transmite în permanenţă electoratului trebuie să fie într-adevăr radical, clar, simplu şi viguros! Aici, PL '93 are dreptate. Voi arăta săptămâna viitoare de ce.

EUGEN CHIROVICI ■

În goana privatizării

Maşina s-a împotmolit printre cupoane şi certificate

Tot căutând acceleratorul, Senatul şi Văcăroiu apasă unul pe altul

Comisia pentru privatizare de la Senat a definitivat Raportul cu privire la proiectul de Lege pentru accelerarea procesului de privatizare, iniţiat de executivul Văcăroiu. Atmosfera tensionată instalată chiar în sânul majorităţii parlamentare este confirmată practic, printre rânduri, de sus-numitul document, care menţionează nici mai mult nici mai puţin decât trei întâlniri pe care Comisia de la Senat le-a avut cu dl Mircea Coşea în perioada 7-20 octombrie a.c. Adică, după analizarea şi dezbaterea proiectului, operaţiuni încheiate pe data de 6 octombrie. Interesant, documentul mai specifică faptul că până la definitivarea şi depunerea sa (n.r. 20 octombrie) nu existau avizele comisiilor juridice şi de buget şi finanţe. Ceea ce se întâmplă cu această iniţiativă a executivului, de maximă urgenţă - cum le place guvernanţilor să spună - nu s-a mai petrecut până acum cu nici un alt proiect care, dacă venea de la palatul Victoria, trecea prin parlament cât ai bate din palme.

Aflăm lucruri interesante lecturând Raportul Comisiei pentru privatizare de la Senat. Acest organism şi-a însuşit motivele care au determinat executivul să elaboreze acest proiect de lege: „repararea nedreptăţii făcute unui mare număr de deţinători de certificate care, lipsiţi de informaţia necesară le-au înstrăinat la preţuri de zeci de ori mai mici faţă de valoarea de acoperire patrimonială". Care valoare de acoperire este una strict contabilă, ce nu are nici o legătură cu valoarea de piaţă. Căci degeaba vrea executivul să vândă castane cu 10 mii de lei kilogramul. Orice ar face, nu ia pe ele mai mult de 1500 lei. Argumentul invocat este prin urmare extrem de fragil.

Să trecem însă peste acest amănunt şi să ne plecăm asupra unui alt argument menţionat de comisie. „S-a urmărit (n.r. prin acest proiect de lege) redistribuirea certificatelor de proprietate **presupuse** (subln. n.) a fi concentrate în număr mare, la un număr restrâns de persoane" - spune documentul. Nu se menţionează însă pe ce date concrete se bazează această presupunere. Sondajele IRSOP arată cât se poate de clar că doar 3%-4% din totalul certificatelor au fost înstrăinate. Sau, poate că a bătut guvernul pe la porţile celor 16 milioane de potenţiali deţinători, întrebându-i ce au făcut cu hârtiuţele cu pricina şi noi nu ştim. Ciudată practică, aceea de a motiva o iniţiativă legislativă prin simple presupuneri! Ciudată şi periculoasă. Tot raportul demonstrează că acest fel de a proceda a devenit un obicei al actualului executiv. El menţionează poziţiile senatorilor Al. Popovici şi Ioan Manea, care au atras atenţia că guvernul nu a depus la comisie documentaţia necesară pentru justificarea certă a valorii cupon + certificat. Cu alte cuvinte, cifrele vehiculate de dl Văcăroiu şi echipa sa ar putea fi - scuzaţi expresia neacademică - din burtă. În aceste condiţii, ne mai putem mira dacă sub această guvernare întreaga societate românească se va îmbolnăvi de ulcer?

Una peste alta, este momentul să concluzionăm: iniţiativa executivului se bazează pe presupuneri (contrazise de sondajele de opinie), iar valorile şi cifrele vehiculate nu au fost susţinute de vreo documentaţie. „Repunerea în drepturi" pare a fi singurul argument pentru demararea acestor acţiuni. Stăm şi ne întrebăm când ne vom apuca şi de... privatizare, dacă fiecare guvern care va urma - căci, oricât ar dori, dl Văcăroiu nu poate fi veşnic! - va modifica totul pe motiv că ne repune în drepturi?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

După Convenţia Naţională de la Cluj

PD pare a se pregăti pentru schimbări

Convenţia Naţională a Partidului Democrat (21-22 octombrie, la Cluj) nu a adus mari noutăţi pe scena politică, dar sunt semne că în viitor pot apărea şi lucruri mai puţin aşteptate.

În general, luările de cuvânt ale delegaţilor au fost neinteresante. S-a vorbit despre preţuri, inflaţie, Nicolae Văcăroiu, Ion Iliescu. S-a recitat chiar şi o poezie. În mare grabă, cu un vot împotrivă şi trei abţineri, s-a hotărât şi fuzionarea cu Partidul Democrat al Muncii.

Modificările aduse statutului nu s-au discutat în plen. S-a constituit o comisie, numită Comisia pentru analizarea modificărilor la Statut, care a lucrat în culise. După câteva ore de discuţii, Corneliu Ruse a apărut la tribună şi a anunţat hotărârile comisiei. În esenţă acestea ar fi:

● s-au redefinit şi precizat atribuţiile preşedintelui Partidului Democrat ● s-a introdus funcţia de vicepreşedinte executiv ● s-a creat Comitetul Consultativ al preşedintelui, care are rolul de a analiza situaţia partidului şi a face recomandări preşedintelui ● pentru o mai mare rapiditate în luarea deciziilor, liderii PD au dreptul să ia hotărâri. **Aceste articole limitează în mod evident atribuţiile preşedintelui PD.**

Deşi toţi invitaţii din străinătate au adresat mesaje în limbile de circulaţie internaţională, respectiv franceză şi engleză, reprezentantul Partidului Socialist din Ungaria a vorbit în limba natală a domniei sale. Destul de surprins, Petre Roman nu a reacţionat însă, iar delegaţii au aplaudat discursul, deşi 90% dintre ei nu înţeleseseră nimic. A doua zi şi şoferii de taxi comentau incidentul. Un alt moment insolit a mai fost primirea unui mesaj din partea lui Miron Cozma, liderul minerilor din Valea Jiului.

În încheierea Convenţiei Naţionale s-a votat cu 726 de voturi pentru (97,45%) şi 19 împotrivă (2,55%) moţiunea „Partidul Democrat pentru noua Românie a muncii şi a dreptăţii", a lui Petre Roman, acesta fiind astfel reales în funcţia de preşedinte al partidului.

Sergiu Cunescu, preşedintele PSDR, a fost primit cu mult entuziasm. „Stimaţi prieteni politici", şi-a început domnia sa discursul. Aplauze furtunoase l-au întrerupt. „Noi credem că PD urmăreşte o gândire apropiată de a noastră", a mai spus preşedintele PSDR, adăugând „Mâna pe care v-am dat-o pentru semnarea înţelegerii de colaborare parlamentară v-o întindem din nou".

ROXANA STANCU ■

DECUPAŢI ŞI TRIMITEŢI LA TVR!

Publicul telespectator să hotărască

CETĂŢENI !

Partide politice, structuri sindicale şi profesionale, organizaţii neguvernamentale şi apolitice!

- Puterea nu renunţă la subordonarea politică a Televiziunii Naţionale!
- Pentru dejucarea planurilor sale, completaţi talonul de mai jos!

1. Sunteţi de acord ca următoarele personalităţi desemnate de salariaţii televiziunii -GABRIEL LIICEANU, NECULAI CONSTANTIN MUNTEANU, LUCIAN PINTILIE, OCTAVIAN PALER - să facă parte din viitorul Consiliu de Administraţie al Televiziunii Naţionale? ☐

2. Sunteţi de acord ca Gabriel Liiceanu să fie Director General al Televiziunii Naţionale? ☐

Precizaţi-vă opţiunea prin DA sau NU, în casetele din dreptul fiecărei întrebări şi expediaţi talonul completat pe adresa:

Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Radioteleviziunea Română, Calea Dorobanţilor 191, Bucureşti, sector 1, telefon: 2120710 sau 2120290, interior 387, telefon şi fax: 2121981

DUMITRU IUGA

Talon FLACĂRA

Adevărul despre adevăr...

Mecanismele „dezinformării" îl lucrează de zor pe Traian Băsescu

☐ Una scrie în document, alta în Adevărul

Despre dezinformarea prin presă s-a vorbit şi se vorbeşte des, mai puţin însă despre mecanismele prin care se întâmplă acest lucru şi despre uneltele docile care execută „lucrătura". Cotidianul Adevărul abundă în articole prin care dă senzaţia că luptă din răsputeri împotriva corupţiei. Citind acest ziar, începi să crezi că într-adevăr aşa stau lucrurile. Doar că...

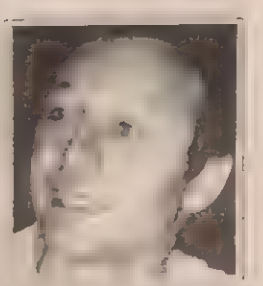

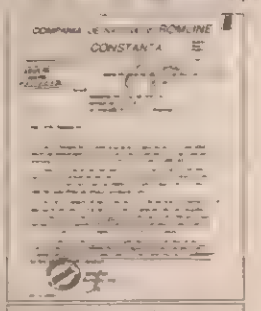

În încercarea noastră de a verifica o ştire apărută în **Adevărul**, am dat peste o adevărată făcătură. Ziarul cu pricina reproducea conţinutul unei Note a Corpului de Control al primului ministru, document datat 25.05.1994 şi semnat de doamna Maria Mateiciuc, director. Adică, subalterna binecunoscutului Ion Honcescu, şef al acestui celebru organism. La pagina 7 a acestui material se spune textual: „Navele Mangalia, Tuzla şi Tutova au fost preluate în cadrul contractelor de tip Bare-Boat la datele de 20.11.1990, 17.04.1991 şi respectiv 23.03.1991 din Constanţa. Prin adresa înregistrată la ROMLINE SA cu nr. 7083 din 19.11.1990, **directorul general Idu Cornel a solicitat aprobarea subsecretarului de stat al navigaţiei civile, Băsescu Traian, pentru schimbarea pavilionului românesc la navele intrate în contractele Bare-Boat cu firma KING**".

Noi am intrat chiar în posesia adresei cu pricina - 7083/19.11.1990, citată în Nota Corpului de Control ca material incriminant. Şi iată ce solicită acolo directorul Idu Cornel de la ROMLINE SA: „Faţă de cele de mai sus, vă rugăm să aprobaţi **schimbarea pavilionului pentru nava Mangalia şi înregistrarea ei sub pavilion românesc, proprietar unic rămânând ROMLINE (...)**".

Prin urmare, nu este vorba despre schimbarea pavilionului românesc cum susţine Corpul de Control, ci de **revenire la pavilionul românesc!** Nu este vorba de trei nave, ci de una singură. Mai mult, la pagina 16 din Nota cu pricina se susţine că Băsescu Traian a aprobat, în calitate de subsecretar de stat, schimbarea pavilionului la cele 3 nave. Un singur lucru omite Nota cu pricina: că în momentul când adresa cu pricina - nr.7083 (reprodusă de noi în facsimil) sosea pe masa subsecretarului de stat al navigaţiei civile, Traian Băsescu ocupa această funcţie abia de 9 zile; timp în care nu avea cum să schimbe de două ori pavilioanele: din românesc în străin şi din străin în românesc (reproducem mai jos şi pasajele cu pricina din Nota ce poartă semnătura dnei directoare Mateiciuc, care este mai degrabă staţie de bruiaj decât doamnă)! Mai grav este atunci când un cotidian, care prin numele său predestinat ar trebui să relateze adevărul şi numai adevărul, publică fără să verifice. Ca şi cum nu-l interesează acest esenţial aspect. Şi nu este pentru prima oară.

V-am prezentat, deci, un caz de dezinformare cu bună ştiinţă, măcar din partea Corpului de control. Aşa luptă unii împotriva corupţiei.

RADU IOANID ■

Consiliul Europei, Comisia Europeană şi Banca Mondială la Bucureşti

„Românii vorbesc prea mult şi fac prea puţin"

Conferinţa Democraţiei şi Administraţiei Publice Locale, care a început vineri, 28 octombrie, la Bucureşti, este importantă prin faptul că reuneşte, pentru întâia oară, reprezentanţi a trei organisme internaţionale dintre cele mai importante - Consiliul Europei, Comisia Europeană şi Banca Mondială - în dialog cu puterea locală. Iată ce ne-a declarat dl **Alexander Tczernoff, preşedintele Conferinţei:**

„Nici nu se poate discuta despre putere locală atâta timp cât lipseşte cadrul legal şi instrumentele financiare necesare. Aceasta este situaţia, în România, aşa cum au prezentat-o mulţi primari. Este clar că se tot discută şi discută, iar cadrul constituţional întârzie a fi realizat. Acesta este principalul motiv al confruntării între Puterea centrală şi administraţia locală. **Părerea mea este că românii vorbesc prea mult şi fac prea puţin, iar timpul se scurge în defavoarea lor.** Demiterea primarilor trebuie făcută **exclusiv** de către prefect, aşa cum decurge şi din Carta administraţiei locale, cartă semnată recent de către România. Deci, ne aşteptăm ca această cartă să fie respectată.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Prezent la Conferinţă, dl. ing. Traian Iliescu, directorul departamentului administraţiei publice din PNŢCD, a comentat eliberarea primarului CONSTANTIN TUTUNARU:

"Mi-a fost clar, de la început, că procesul lui Tutunaru este unul politic. Puterea este hotărâtă să «radă» toţi primarii şi consilierii Opoziţiei. Am avut confirmarea chiar la proces, când procurorul s-a făcut de râs, susţinerea sa fiind lipsită de argumente concrete. Mai cred că şi judecătoarea a primit vreun telefon pe scurt: „Daţi-i drumul, că ne facem de ruşine, mai ales că şi FMI e cu ochii pe noi. Iată, dle Iliescu, democraţia dumitale originală! A ajuns un primar ales să fie arestat pe stradă, ca borfaşii, fără dosar, fără anchetă, fără implicarea prefectului! Mai rău ca pe vremea lui Ceauşescu, domnule."

Cuplul Funar-Gavra, celebru de mult prin năucitoarele declaraţii şi acţiuni politice, se pare că a fost atins de morbul autodistrugerii, într-un mod care face vindecarea imposibilă. Că inşii respectivi vor să-şi frângă gâtul din punct de vedere politic, nu e nici o pagubă! Dar faptul că încearcă să tragă după ei şi bruma de peunerişti care încep să dea semne firave de „însănătoşire" sâcâie tot mai multă lume. Cuplul spumegă împotriva senatorului PUNR Viorel Sălăgean, unul din puţinii care mai poate aduce un balon de oxigen partidului. Iată declaraţia dlui Viorel Sălăgean, care lansează pe această cale şi un apel către medicii psihiatri.

Dagă-ţi coada, drace!

Viorel Sălăgean cere consult psihiatric pentru Funar şi Gavra

☐ Ostilităţile din PUNR sunt în plină desfăşurare

„Dl Funar şi dl Gavra lansează o metodă de conducere originală în PUNR, care ar putea fi numită, cât se poate de expresiv, un nou autoritarism; dictatură. Ei împart şi despart funcţii la nivel de partid, la nivel local, la nivel central, la nivel de ministere ş.a.m.d. Ei cer portofolii ministeriale sau funcţii locale pentru unii sau pentru alţii, ei stabilesc grade de simpatie în partid, ei stabilesc cine mai este cazul să rămână în partid şi cine trebuie pus pe lista neagră. Ei îşi pun în prim-plan nu principii, nu atitudini normale şi raţionale, ci obsesii şi, mai ales, porniri bolnăvicioase spre jignire şi atitudini grosiere! Ca atare, pe mine nu mă surprind declaraţiile dlui Gavra, pentru că ele vin dintr-o minte care este probabil obosită şi de la un om care atât a putut el să realizeze pe plan intelectual şi politic. În aceste condiţii, aştept cu răbdare să văd evoluţia din interiorul partidului, pentru că în nici un caz nu acesta este spiritul PUNR, nu acesta este spiritul ardelenesc. Acesta este «spiritul» lui Gavra şi «spiritul» lui Funar! Nu ştiu cât poate fi dl Gavra de normal în judecăţile sale, dar poate că un control psihiatric ar fi benefic şi pentru el şi pentru partid!"

MARIAN GHIŢEANU ■

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

Confruntat cu creşterea aberantă a preţurilor, guvernul Văcăroiu găseşte „soluţia":

HG 729 desființează șansele prosperității alimentare

După o mică euforie, vor urma dezastrul şi foamea de zi cu zi

O lege de fier spune că preţurile cresc atunci când cererea (nevoile oamenilor) e mare şi oferta (mărfurile produse) e mai mică. Produsele alimentare de bază nu fac excepţie.

Dacă vedeţi magazinele pline, asta nu înseamnă că producţia (oferta) e mare, ci că mărfurile există fiindcă nu le puteţi cumpăra, din cauza preţurilor exorbitante; acestea ar scădea doar dacă producţia ar fi mare.

De ce e mică producţia? Păi, pentru că se ocupă de ea Nicolae Văcăroiu, care de doi ani tot spune că a... crescut!

După ce a „rezolvat" producţia, primul ministru ia Legea economică de coarne şi dă cu ea de pământ: hotărăşte limitarea preţurilor. Ce naiba să mai facă, bietul de el? Ce, poate el să producă în locul economiei de stat pe care o dădăceşte?! A tot „produs" el doi ani, ia să treacă el acum la preţuri! A mărit producţia, ia să scadă el acum preţurile! Ia să pupe el cererea cu oferta - vorba aia: dacă tot e viol, să fie cu dragoste.

Primul ministru limitează preţurile produselor alimentare de bază. Nu vă bucuraţi, oameni buni! E ca şi cum v-ar trimite să faceţi un duş, când vă arde casa...

EUGEN CHIROVICI ■

Delegaţia Permanentă a PDSR a decis să „îngheţe" preţurile la produsele alimentare de bază. Ascultător, guvernul se grăbeşte să emită hotărârea „experimentală" 729, valabilă 180 de zile, prin care se introduc preţuri maximale la zahăr, ulei, ouă, carne de porc şi de pasăre, produse din carne de porc şi de pasăre. Cum liberalizarea preţurilor şi a adaosurilor comerciale este prevăzută în Memorandumul cu FMI şi în acordurile cu Banca Mondială, prin adoptarea acestei măsuri guvernul încalcă înţelegerile stabilite cu forurile internaţionale.

Din punct de vedere economic, HG 729 este aberantă şi explicaţia ei trebuie căutată în zona politicului. Îngrijorat de scăderea drastică a nivelului de trai, datorată creşterii galopante a preţurilor, partidul de guvernământ a căutat şi a găsit o ieşire din impas „originală": a stabilit un plafon maximal pentru câteva din produsele alimentare de bază. Hotărârea guvernamentală prevede şi obligaţia producătorilor de a înscrie pe fiecare ambalaj preţul produsului, acesta nemaiputând fi majorat de comercianţi, indiferent de numărul intermediarilor. „Preţurile vor scădea", a asigurat Gheorghe Oană, secretar de stat la Ministerul Finanţelor.

Logica cea mai simplă ne spune că lucrurile nu vor sta chiar aşa. În mod normal, preţul cu amănuntul şi rabatul comercial se stabilesc între producător şi comerciant. În practica românească, el este impus de producători, care iau în calcul şi pierderile. Preţurile stabilite de guvern vor avea un efect negativ atât asupra producătorilor, cât şi a comercianţilor. În momentul în care producătorul nu va mai obţine beneficiul scontat, fiind forţat să vândă la un preţ fix, va avea tendinţa firească de a se orienta spre produse pentru care poate să ceară un preţ liber. Comerciantul nu va mai fi nici el interesat să procure produsele supuse hotărârii 729, pentru că ar însemna să le vândă, din punctul lui de vedere, pe gratis, decizia guvernamentală nepermiţându-i să practice adaosul comercial. Consecinţa firească va fi reapariţia cozilor şi dezvoltarea pieţei negre.

Cetăţeanul de rând are probabil impresia că impunerea acestor preţuri este în avantajul său. Nimic mai fals! Se va ajunge practic la situaţia de dinainte de 1989, când un kilogram de carne costa 30 de lei, dar nu îl găseai decât cu 300 şi numai dacă aveai relaţii.

Apoi va începe o campanie furibundă împotriva „speculanţilor" care înfometează poporul; după care va urma vânătoarea televizată a „stocomanilor", „îmbuibaţilor", „viermilor care nu se mai satură" etc, etc. Vă amintiţi? Poporul va fi călnat, „căpuşele neamului" vor fi înfierate, Păunescu va tuna, Vadim va fulgera, iar dv. veţi sta la cozi...

Şi poate va veni şi... „fuga lui Ceauşescu"!

ROXANA STANCU ■

Afacere scandaloasă tolerată de către autorităţile comuniste şi ignorată de actuala Putere:

Cum se profită în străinătate de metoda de tratament cu Gerovital și Aslavital

Cum a fost posibilă o asemenea situaţie şi, mai ales, de ce continuă încă – iată întrebări fără răspuns. Se ştie că înainte de a breveta şi a-i fi protejată invenţia în lume, celebra doamnă Ana Aslan *s-a grăbit să dea publicităţii metoda sa originală de tratament şi chiar să prezinte comunicări în cadrul unor congrese internaţionale. Speculând situaţia şi datele furnizate, s-au ivit, ca din pământ „întreprinzătorii", care, culmea, nici măcar nu pot fi învinuiţi de furt. Ei au avut ideea de a întreprinde toate demersurile necesare pentru înscrierea invenţiei dnei Aslan, a metodei respective de tratament, pe... numele lor în Germania (1987), iar în Elveţia chiar pe numele Aslan (1991)!!*

Invenţia a fost înscrisă la clasa 42 a serviciilor medicale şi la clasa 35 a publicităţii. Din acel moment, „băieţii" au avut cale liberă. Adică, profitând de numele Aslan, celebru în lumea întreagă, combinat cu metoda „lor" brevetată (nu chiar identică cu cea originală), au început o campanie publicitară remarcabilă (în hoteluri, la televiziune, în presa scrisă, pe liniile aeriene Lufthansa), care le-a adus clienţi şi profituri inimaginabile, permiţând deschiderea a trei instituţii specializate de aplicare a tratamentului, la Baden-Baden, Olsberg şi Bad Kissingen. Cum procedează? Simplu şi perfect legal: importă produsele din seria Gerovital şi Aslavital chiar din România, de la firma deţinătoare a mărcii, fabrică ce are toate drepturile asupra respectivelor medicamente, şi aplică metoda „lor" (adică a dnei Aslan) de tratament. Şi le merge ca pe roate...

Nici până astăzi, „autorii" nu consideră necesar să explice ce documente le-au permis „însurubarea" în afacere şi în final uzurparea. Nici prin gând nu le trece să se teamă, pentru că ei ştiu că românii de tranziţie sunt prea săraci ca să-şi permită procese la Haga, iar anii pierduţi ar curge tot în favoarea lor, a „întreprinzătorilor" Oricum, se pare că dna Aslan nu a lăsat nici un testament.

A sosit momentul să-i cunoaştem pe patronii firmei „Deutsche Aslan-Gesellschaft"... Ei sunt **dr. Müller** şi **dr. Dan Nicuţă**. Primul, preşedintele firmei, este german şi a obţinut doctoratul în România. Care au fost relaţiile sale socio-profesionale cu dna prof. dr. Ana Aslan, nu mai contează acum... Dl dr. Dan Nicuţă a lucrat ca psiholog la Institutul de Geriatrie-Gerontologie până în anii '75 - '77, când a emigrat în Germania, unde, de altfel, a devenit medic

Ce ne rămâne de făcut? Nimic altceva decât să ducem' în continuare un război prin... corespondenţă, care a debutat de altfel dezastruos acum şapte ani. Despre câştigarea şi consolidarea măcar a unui segment de piaţă nu cred că poate fi vorba în viitorul apropiat.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Terapia Aslan aduce bani mulți, dar nu în România

„Faceţi din anul 1994 un an al sănătăţii dumneavoastră! Urmaţi terapia originală ASLAN, prin Deutsche Aslan-Gesellschaft".

Îndemnul de mai sus poate fi citit într-o inserţie apărută în revista Der Spiegel. Din text reţinem: Terapia Aslan este recomandată pentru toţi cei care au intrat în deceniul patru al vieţii, ca mijloc profilactic şi alinarea durerilor reumatice, în tulburări circulatorii funcţionale, unele maladii specifice femeii, stări de epuizare generală, în insomnii, stări depresive, migrene, arterite, slăbirea memoriei şi altele. Tratamentele se aplică în institute specializate din staţiunile Baden-Baden, Olsberg şi Bad Kissingen.

IOANA A. VAGO ■

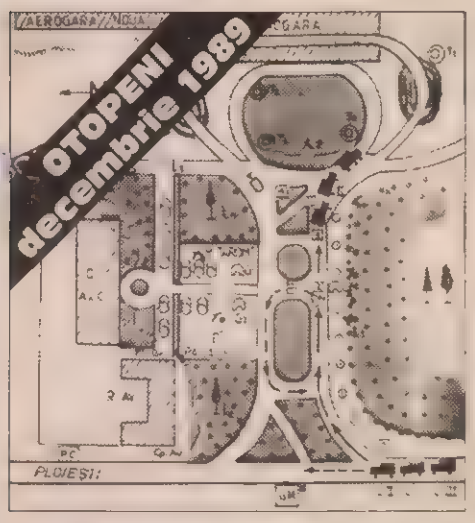

Revoluţii furate înainte de termen

Enigmele persistă, după cinci ani, dar oamenii încep să vorbească

Aşa cum vă anunţam în numărul trecut al revistei noastre, începem un serial în care relatăm şi încercăm să explicăm câteva episoade enigmatice desfăşurate pe raza Aeroportului Otopeni în decembrie '89. Datorită unor martori oculari, am reuşit să scoatem la lumină câteva întâmplări care au fost insuficient tratate până acum. Serialul nostru respectă cronologia evenimentelor.

La Aeroportul Otopeni veneau ordine ciudate şi „ţinte" (elicoptere) din est

După cum se ştie, o porţiune de trei kilometri şi jumătate din Autostrada Bucureşti-Piteşti a fost concepută ca o pistă pe care poate ateriza orice tip de avion existent la ora actuală, deci şi Boeingul mai sus-pomenit. Tot prin 1990 a ieşit la iveală că pe 22 decembrie fusese menţinut un culoar aerian liber către Iugoslavia. Este demn de menţionat că ordinul de pregătire a Boeingului putea fi dat numai de către gen. Iosif Rus (la acea oră şeful Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului) sau de către gen. V.A. Stănculescu, locţiitorul ministrului apărării naţionale. Cum ambii generali trecuseră cu arme şi bagaje de partea revoluţiei, putem presupune - printre altele - două posibile scenarii: fie se urmărea lichidarea lui Ceauşescu în timpul unei tentative de trecere a graniţelor ţării, care la acea oră erau închise (astfel, simulacrul de proces, prima pată pe obrazul noului regim, fiind evitat); fie se încerca scoaterea din ţară a cuplului prezidenţial şi cineva, în acest caz, juca dublu!

„Pregătiţi avionul lui Ceauşescu!"

DI Cornel Florea

Când l-au văzut pe Mircea Dinescu la televizor, salariaţii aeroportului, care până atunci au stat într-o prudentă expectativă, au fost cuprinşi şi ei de euforia „revoluţionară". S-a format un Comitet Revoluţionar, condus de dl Cornel Florea (atunci şef al Biroului de Informaţii Aeronautice), secondat de dl Gheorghe Gheorghe. Securiştii de toate coloraturile (Cl-şti, USLA, „şoimii" care asigurau securitatea zborului etc.) au fost dezarmaţi şi închişi în Sala de festivităţi. Au mai fost debarcaţi din posturile de conducere secretarul de partid şi politrucii. După lozinca „Armata e cu noi!", şeful gărzii MApN, maiorul (actual locotenent-colonel) Vasile Răchită a trecut, cu îmbrăţişări îndelungi, de partea revoluţiei. Totul părea foarte... vesel! Toată lumea iubea pe toată lumea, securiştii din Sala de festivităţi deveniseră umili, omnipotenţii şefi ai vămii îl salutau pe revoluţionari cu „Să trăiţi!" ş.a.m.d.

Imediat, însă, s-a dovedit că cineva nu iubea aşa de mult revoluţia, pentru că o mână misterioasă a subtilizat lista cu numele membrilor Comitetului Revoluţionar, la numai câteva minute de la constituirea acestuia.

Pe la ora prânzului, pe radarele aeroportului au apărut două ţinte. Erau elicopterele care decolaseră de pe clădirea Comitetului Central, unul dintre ele având la bord pe soţii Ceauşescu. Elicopterului fără pasageri i s-a dat permisiunea să aterizeze pe locul rezervat flotilei prezidenţiale, iar celuilalt, pilotat de lt-col. Vasile Maluţan, care îi avea la bord pe Ceauşeşti, i s-a comunicat pe frecvenţa militară că Aeroportul Otopeni nu este un loc sigur, că nu se poate asigura securitatea „preţioasei încărcături" şi a fost dirijat spre Snagov, iar apoi spre Târgovişte.

După cum ne-a relatat dl Cornel Florea, printr-o stranie coincidenţă, la aproximativ două ore (pe când Ceauşescu ajunsese la Târgovişte), generalul Zărnescu, comandantul Departamentului Aviaţiei Civile, a primit ordin telefonic să elibereze o pistă pe care cei de la Flotila Specială să pregătească de zbor Boeingul prezidenţial. Atât gen. Zărnescu, cât şi dl Florea şi revoluţionarii săi s-au opus vehement şi au zădărnicit un plan ale cărui amănunte au fost scoase la iveală mai târziu.

Aeroportul a fost atacat de elicoptere neidentificate, venite din est-nord-est

Imediat după ora 17.00, pe când se lăsa întunericul, în zona aeroportului au început să se audă puternice focuri de armă. În orele care au urmat, focurile s-au înteţit. Se trăgea din toate direcţiile: din zona flotilei prezidenţiale, de la capătul pistelor şi mai ales din liziera de lângă aeroport.

Contactat telefonic, Comitetul de Apărare a afirmat că nu are oameni în nici una din zonele din care se trăgea. Au fost deteriorate avioane, sparte geamuri, dar din fericire nu s-au înregistrat pierderi umane. Ca şi cum violentele focuri de armă nu îi şocaseră destul pe salariaţii aeroportului, în jurul orei 19 cei de la coordonarea traficului aerian au observat pe ecranele radar ţinte venind spre Otopeni din direcţia est-nord-est.

După cum au relatat domnii Cornel Florea şi Ştefan Cucu (şeful traficului aerian), aceste ţinte intrau în ţară pe la Galaţi şi urmau ruta Ţăndărei-Urziceni-Otopeni. Cu o viteză de deplasare de 250 km/h, zbor la altitudine joasă (câteva zeci de metri) şi posibilitatea de a staţiona în aer, aveau caracteristicile unor elicoptere moderne de clasa a treia.

Staţionarea în aer putea fi făcută doar în două scopuri: misiuni de observare sau lansarea de desant.

În mod ciudat, la început cei de la C.A.A.T. s-au făcut că nu remarcă existenţa acestor ţinte. Nimeni din personalul aeroportului nu a văzut vreun elicopter, în ciuda faptului că acestea erau semnalate la înălţimi joase şi cerul era senin. Totuşi, dl Florea îşi aduce aminte că se auzea foarte clar zgomotul inconfundabil produs de elicele unui elicopter. Într-un târziu, antiaeriana a reacţionat şi a fost trasă o perdea de foc spre zona din care se semnalau grupurile de ţinte. Cu toate acestea, a doua zi de dimineaţă, nu au fost găsite aparate de zbor doborâte.

De regulă, ţintele executau punct fix (adică staţionare în aer, probabil pentru lansare de desant) la capătul pistelor aeroportului. Imediat, din acea zonă începea să se tragă intens asupra aerogării.

Consultând specialişti din domeniu, am aflat că radarele pot fi înşelate prin câteva trucuri simple (cum ar fi folosirea unor aeromodele, aruncarea în aer a unor particule de cupru sau folii de staniol). Datorită numărului mare de ţinte apărute pe ecrane (circa 600), se pare că au fost folosite şi astfel de metode. Totuşi, existenţa unor elicoptere adevărate nu poate fi negată, aceasta pentru că cineva aflat în aer trebuia să răspândească ţintele false, pentru că se trăgea din zonele unde ţintele executau punct fix şi pentru că se auzeau zgomote specifice de elicopter în zbor! Misterul rămâne încă nedezlegat. Este însă posibilă (chiar probabilă) următoarea situaţie: elicopterele au venit, au desantat, au lăsat în urmă ţinte false (aluminiu, cupru) şi au şters-o; antiaeriana a tras în ţintele false.

Încă o grenadă în Dosarul Otopeni

Soldaţii de la Câmpina uciși la Otopeni fuseseră pe 21 decembrie la Inter!

☐ Ei refuzaseră să tragă în manifestanţi

Spre sfârşitul săptămânii trecute, salariaţii Aeroportului Otopeni care au fost implicaţi în evenimentele din decembrie '89 au susţinut o conferinţă de presă. Printre participanţi s-au numărat conducătorii Asociaţiei 23 decembrie-Metrou, la care revoluţionari din Otopeni sunt afiliaţi, precum şi, în mod surprinzător, consilierul prezidenţial Dan Iosif.

Chiar de la început se simţea în aer o oarecare tensiune, care a degenerat într-un scandal cu ţipete, în care protagonişti au fost Dan Iosif şi George Costin, preşedintele Asociaţiei 23 decembrie-Metrou. Scandalul a fost legat de Legea 42 şi aplicarea ei. În timp ce Dan Iosif cerea anularea sus-numitei legi, cei de la asociaţie se plângeau de faptul că nu le-au fost acordate destule certificate de luptător, cu toate că au ca membri în asociaţie răniţi în revoluţie şi oameni care au luptat în puncte cheie.

Spre final, când spiritele s-au mai calmat, dl Cornel Florea, revoluţionar de pe aeroport, a apucat să facă o declaraţie surprinzătoare: soldaţii din Câmpina uciși pe 23 decembrie '89 la Otopeni sunt cei care în noaptea de 21, la Inter, au refuzat să tragă în manifestanţi. Dl Florea deţine această informaţie de la supravieţuitorii masacrului.

Despre „cazul Câmpina" şi meandrele Legii 42, vom reveni amănunţit în numărul următor al revistei noastre.

Pe păcătos îl ia gura pe dinainte

După Dan Iosif, PDSR are mai puţin de 4800 de membri!

Consilierul prezidenţial Dan Iosif, prezent la conferinţa de presă a Organizaţiei revoluţionarilor de la Otopeni, mai mult sau mai puţin sub imperiul nervilor, a făcut câteva declaraţii fulminante, menite să incrimineze tocmai partidul de guvernământ, PDSR.

Când revoluţionarii de la „23 decembrie Metrou" au afirmat că au 4800 de membri, dl Dan Iosif a sărit ca ars, afirmând textual: **„Cum, dom'le, nici PDSR n-are atâţia?!"** Printre altele, l-a mai acuzat pe deputatul Bebe Ivanovici (secretarul Comisiei pentru aplicarea Legii 42) că a condiţionat acordarea certificatelor de revoluţionar (şi a avantajelor aferente) de înscrierea în PDSR.

Să fie oare Dan Iosif cel care a început fâţiş războiul celor nu ştiu câte roze între fracţiunile PDSR? Şi dacă da, în ce armură s-a vârât şi ce cal călăreşte?

Un caz vine să întărească ideea existenţei elicopterelor. Dna Vlăsceanu Cristina, vecină de bloc în Cartierul Aviaţiei (lângă Otopeni) cu dl Florea, a fost rănită în timp ce se afla în balcon, de **focuri trase din două elicoptere de culoare închisă, fără însemne.** Trebuie să menţionăm că toate aparatele de zbor din dotarea forţelor armate române (M.Ap.N.,M.I.) au obligatoriu număr de înmatriculare. Glonţul care a rănit-o pe dna Vlăsceanu avea calibrul 7,62, calibru „de est", ca să zicem aşa.

Misterioasele ţinte au apărut pe ecranele radar până în noaptea de 24-25 decembrie.

(va urma)

Pagină realizată de
LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Turnul Babel

Același val, mai multe meridiane...

Până acum, 221 de VIP-uri italiene au fost legate cu brațele la spate în cadrul operațiunii „mâinile curate". Aceasta numai la Milano. În Rusia, corupția, adesea înarmată, face ravagii mult mai adânci, dar subiectul se pierde în confuzia generală. Spania și Germania nu lipsesc de pe lista penibilă a amestecării „elitelor" cu universul borfașilor de rând. Mai încoace, și Franța a declanșat o operațiune anticorupție în stil italian. Cea mai... „rece" capitală pe această temă rămâne Londra. Această ascendență rămâne, însă, de domeniul trecutului. Scandalul din jurul ministrului comerțului și industriei, Neil Hamilton, a așezat Anglia pe numitorul comun al ofensivei pentru o conducere cinstită. Problema s-a definit în Downing Street 10 în termeni lapidari, cu un nedisimulat calm britanic: „Datorită atmosferei actuale, există diferențe de opinii asupra standardelor vieții publice și credem că o acțiune de acest gen era imperativă...". Hm!

Explozie și succesiune

În Sri Lanka opoziția a fost decapitată, scurt și cuprinzător, printr-un atentat. O bombă a terminat întreaga conducere a Partidului Național Unit, în frunte cu liderul forțelor antiguvernamentale Gamini Dissanayake. Conform tradiției în această parte a lumii, văduva acestuia a fost imediat propulsată în funcția de martir național și de reprezentantă a adevărului și onoarei. Aidoma flăcăi lui, Dissanayake plătește cu sângele familiei o faimă politică pe care o va întreține cu greu într-un climat local în care dialogul politic se duce cu glonțul pe țeavă...

Ulster: scoaterea din priză

În perimetrul Europei civilizate, pașnice și democratice, Ulsterul a fost ani lungi o excepție incredibilă. „Libanizată" până la epuizare, această zonă a demonstrat cât de costisitoare și inutilă e politica vendetei, indiferent de meridianul pe care se experimentează. Recenta întâlnire de la Chequers dintre premierul britanic John Major și omologul său irlandez Albert Reynolds, este prima după încetarea „oficială" a confruntării armate. Revendicarea constituțională a acestei provincii de către Irlanda rămâne mai departe vârful de lance al contenciosului, dar se pare că de ambele părți chestiunea se va aborda cu stiloul, la masa tratativelor și nu cu coctailuri Molotov ca până acum. Să vedem...

Terorismul la prezentul continuu

Ultimele atentate din Orientul Mijlociu și ascuțirea ofensivei radicalilor naționaliști împotriva procesului de pace a fost criticată sever și pusă la un zid mediatic fără precedent. În replică, organizația pro-iraniană libaneză Hezbollah (susținută de Siria) a anunțat că își va înteți lupta împotriva „campaniei americano-sioniste de trădare a lumii arabe". Campania cu pricina ar însemna strategia americană de impulsionare a încheierii de acorduri între Ierusalim și țările arabe.

Ca să elimine orice dubiu, Hezbollahul a transmis restului lumii un comunicat compus în termeni care pot stupefia orice om normal: „Propaganda americano-sionistă nu va împiedica popoarele noastre să continue lupta și să riposteze și nu ne va putea constrânge la capitulare". Se pare că nici o pace din istoria modernă a lumii nu a avut atâtea meandre și atâtea costuri absurde ca „pacea orientală..."

RADU BUDEANU ■

Cum se țes popoarele

O.N.U. între limite și speranțe

De câteva zile, O.N.U. a intrat în al 50-lea an de existență. Fără îndoială că în vederea marcării, anul viitor, a jubileului, se vor face bilanțuri detaliate, care vor cuprinde faptele și meritele Organizației, felul în care ea și-a împlinit menirea de a menține pacea și a impulsiona dezvoltarea pe Pământ. De pe acum, cei ce cred în O.N.U. și-i apreciază activitatea prevăd prestigioasei instituții alți 50 de ani de fructuoase realizări. Dar sunt și mulți critici, într-un evantai destul de cuprinzător, de la „sunt și deficiențe" la „așa nu mai merge!".

În general, ei pot fi împărțiți în două grupuri: reformatori și revoluționari.

Primii, pornind de la realitatea că mapamondul arată astăzi altfel decât acum o jumătate de secol, că situația și problemele sunt în prezent altele decât cele de la sfârșitul războiului al doilea mondial, consideră că e necesară amendarea Cartei O.N.U., aducerea ei la zi, astfel încât structura, posibilitățile și „sarcinile" Organizației să fie puse în concordanță cu realitățile de acum. Cu alte cuvinte, un fel de „perestroika" a O.N.U. Ceilalți, „revoluționarii", susțin că O.N.U. a fost de la început prost croită și, ca atare, ea nu poate fi transformată, ci trebuie înlocuită. Pe această poziție se situează și Asociația Constituției și Parlamentului Mondial (W.C.P.A.), cu sediul în S.U.A., care a difuzat la Națiunile Unite un material intitulat „De ce trebuie înlocuită O.N.U.".

Documentul apreciază că Organizația mondială este funciar ineficientă, fapt ce s-a vădit prin eșecurile pe care O.N.U. le-a înregistrat din 1945 încoace în soluționarea problemelor globale privind războiul, dezarmarea, distrugerea mediului, drepturile omului, condițiile de trai și altele. Printre „defectele organizatorice și operaționale ale Cartei O.N.U.", materialul amintit enumeră: Adunarea Generală nu are nici o autoritate să adopte o legislație mondială obligatorie pentru toate țările și popoarele lumii și este formată din delegați numiți de guvernele naționale pe baza unui vot pentru fiecare țară, indiferent de populația acesteia; Consiliul de Securitate este organizat mai degrabă pentru menținerea statu-quo-ului decât pentru găsirea de soluții la problemele existente; O.N.U. nu are un organ executiv real; Curtea Internațională de Justiție este limitată la disputele internaționale și nu are puterea de a cere să-i fie prezentate dispute spre judecare (cu alte cuvinte, nu are dreptul de inițiativă, nu poate pune ea însăși cazuri pe rol); Carta O.N.U. este elaborată în mod exclusiv în termenii relațiilor dintre țările membre, în vreme ce majoritatea problemelor ființelor umane care trăiesc pe planeta Pământ nu pot fi definite sau rezolvate în termenii acestor relații. Ținând cont de motivele arătate, materialul W.C.P.A. conchide că în prezent se impune nu transformarea, îmbunătățirea structurii actuale Organizații mondiale, ci înlocuirea ei totală. În acest sens, Carta O.N.U. ar urma să fie înlocuită prin „Constituția Federației Pământului", care să instituie un „Guvern Federal Mondial".

În ciuda unei anumite doze de extravaganță, documentul la care ne-am referit ridică probleme ce nu pot fi ocolite. Firește, listei de eșecuri ale O.N.U. întocmite de W.C.P.A. i se poate contrapune lista de succese, bilanțul general al activității Organizației mondiale fiind, după părerea mea, pozitiv; principala realizare - neizbucnirea unui al treilea război mondial. Firește, propunerea privind crearea unui guvern planetar este cel puțin prematură, având în vedere că, deocamdată, chiar și integrarea la nivel regional sau continental (cazul Uniunii Europene, de pildă) se face cu mare greutate. Dar, într-un fel sau altul, schimbările cu privire la O.N.U. sunt inevitabile. Pe primul plan - sporirea eficienței Organizației și secularizarea obiectivelor. Este limpede că O.N.U. va trebui să parcurgă lustrii celei de-a doua jumătăți de veac a existenței sale altfel decât a făcut-o până în prezent.

ION D. GOIA ■

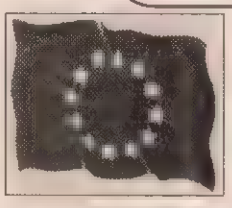

EUROPA de la Vest la Est

Daniel Tarschys și Ilie Ilașcu

Din surse demne de încredere, am aflat că în timpul vizitei la București a dlui Daniel Tarschys, secretarul general al Consiliului Europei, una dintre problemele abordate de oficialitățile române a fost cea a lui Ilie Ilașcu. Se pare că dl Tarschys a dat asigurări că acest caz va figura la loc de frunte la viitoarea sesiune a Comitetului european pentru Drepturile Omului. Domnia sa a fost de acord că de fapt cheia acestei probleme se află la Moscova.

Oțel și agricultură

Se pare că negociatorii noștri la instituțiile europene sunt uneori în postura boxerului căruia trebuie să i se arunce prosopul. Aceasta pentru că ei trebuie să dovedească faptul că, în afară de declarații de bună intenție, autoritățile de la București chiar fac ceva în direcția integrării în instituțiile continentale. Astfel, zilele trecute a avut loc la Bruxelles sesiunea mixtă UE-România. Abia în ceasul al doisprezecelea au fost obținute de noi concesiile dorite în domeniul agricol și al oțelului. Dar observatori de la fața locului au făcut remarca justă că în cazul în care România nu se va racorda rapid la parametrii ceruți de UE, vom rămâne iremediabil de căruță.

Asocierea noastră la UE

Apropo de UE, până la sfârșitul lunii viitoare ar urma să fie ratificat de către ultimele două țări care nu au făcut-o încă, Italia și Belgia, acordul de asociere al țării noastre la UE. Dacă dintr-un motiv politic sau tehnic (de ex. neincluderea pe ordinea de zi a parlamentului uneia dintre aceste țări a acestei chestiuni) acordul nu va fi ratificat la timp și de către aceste două țări, întreg procesul va fi amânat cu câteva luni, pentru că începând de la 1 ianuarie 1995, numărul țărilor membre ale UE va spori cu încă patru (Austria, Finlanda, Norvegia, Suedia). Și vor trebui să-l ratifice și acestea

DI Meleșcanu la UE

La începutul acestei săptămâni, ministrul de externe Teodor Meleșcanu va participa la sesiunea ministerială a UE, unde sunt invitate și statele asociate. Ținând seama de „performanțele" economiei românești, poziția dlui ministru va fi destul de delicată atunci când va trebui să explice cum ne aliniem noi la standardele comunitare.

ȘTEFAN NICOLAE ■

(după Spiegel)

Război mondial împotriva corupției

Ies la iveală mișmașuri surprinzătoare la ONU (1)

Înființată în 1945, Organizația Națiunilor Unite - ONU - are azi 184 de state membre. Activitatea sa zilnică este condusă de secretariatul general, cu sediul la New York, are în compunere 11 organe centrale, 15 organisme specializate și două institute de perfecționare a cadrelor. În sediul central lucrează 14.000 de funcționari; în sediile răspândite în lume - 51.000, cărora li se adaugă 10.000 de consilieri. Salarizarea personalului se face "la nivel mondial"; se beneficiază și de facilități diplomatice (scutiri de taxe) Bugetul ONU provine din contribuțiile anuale ale țărilor membre. Ultimul este de 1,6 miliarde de dolari. Ponderea aparține SUA, care contribuie cu un sfert. Germania, cu circa 9 la sută. Un număr de 15 țări bogate contribuie cu 1,28 miliarde, în timp ce, cu 0,3 contribuie celelalte... 139 de statel

În decursul istoriei sale, ONU s-a confruntat cu probleme de buget. În ultimul timp, însă, situația a ajuns mai gravă, iar față de ea se ia atitudine pretutindeni. Din surse ale cotidianului Sunday Times aflăm că pierderile anuale ale ONU ating 680 de milioane de mărci, cauzate de fraudă, management defectuos, administrare bazată pe nepotism, risipă și birocrație crasă. Se apreciază că, fără noi subvenții, organizația mondială se află în fața falimentului. Dar cum de s-a ajuns aici?

Personalități politice de primă mărime, care au lucrat cu ONU sau direct în ONU, afirmă printre altele că mulți dintre funcționarii organizației o socotesc ca "un mijloc prielnic de căpătuială și mai puțin menită să promoveze pacea și progresul. Datorită acestora ONU a ajuns o putere mondială coruptă".

Dick Thornburg, fost ministru de justiție al SUA și apoi șeful sectorului administrativ al ONU, apreciază: "Aproape că nu există mijloace la care să faci apel pentru a combate frauda, risipa și abuzurile săvârșite de funcționari din aparatul ONU".

Richard Pressler, senator din statul Dakota de Sud, care se ocupă de probleme ale ONU, compară actuala administrare a treburilor organizației cu situația din perioada colonială: "ONU este condusă ca orice plantație. Este un sistem extrem de corupt".

Doamna Melissa Wells, care a deținut un an înalta funcție de subsecretar general al ONU (îndepărtată recent de secretarul general), recunoaște: "În această mare organizație, unele treburi se derulează incorect, iar unele probleme nu sunt abordate cu strictețea necesară".

Realmente, funcționarii corupți nu au de ce să se teamă, chiar dacă sunt descoperiți. Nici unul n-a fost deferit justiției. Neexistând un organ de control financiar intern, nimeni nu se teme. Din lunga listă a ilegalităților comise spicuim:

Pierre Claver Damiba, înalt funcționar, director al Biroului regional Africa al UNDP, a angajat 1,2 milioane de dolari din fondurile pentru dezvoltare spre a comanda... o serie de 6 articole la revista pariziană **Jeune Afrique (Economie)**, care să pună în lumină favorabilă organul pe care-l conducea și aportul său personal! Reclama îi trebuia ca să-și pregătească propria campanie electorală în țara sa, Burkina Fasso, unde candida la președinție. Obligația de plată față de redacția revistei a semnat-o după ce fusese eliberat din funcție. UNDP a refuzat plata, pe motiv că nu se încadra în reglementările financiare. La intervențiile avocaților revistei, UNDP a plătit doar 828.000 dolari, deturnând suma din fondul de dezvoltare. Damiba n-a fost tras la răspundere penală. Dimpotrivă, a fost mutat, în decembrie 1992, la Harare, ca secretar executiv al unei fundații finanțate de Banca Mondială și conduse... tot de UNDP, pe care el o păgubise substanțial! El are salariul anual de circa 200.000 dolari. Numirea lui aici se datorează doamnei **Ellen Johnson Sirleaf**, care s-a instalat în postul de director părăsit de Damiba, și care l-a caracterizat ca "având excelente calități de conducător" și că "nu este birocrat"!

(Va urma)

IOANA A. VAGO

Mileniul trei fără un sfert

Săbiile de Damasc în scrima geopolitică

În numărul trecut scriam despre principiul vaselor comunicante, care lăsat în voia naturii funcționează ireproșabil, dar abordat de om poate șchiopăta dramatic. Era vorba de problema apei, care în condiții de război poate arunca în plină sete Israelul și Iordania, iar în condiții de pace poate ferici pe toată lumea. De atunci, adică în ultima săptămână, un fapt istoric s-a consumat: acordul de pace dintre Israel și Iordania a fost semnat. Prim-miniștrii celor două țări, beligerante timp de 46 de ani, au bătut în cuie oficiale pacea, președintele israelian și suveranul hașemit au aplaudat convingător, președintele Clinton s-a arătat (din toate unghiurile) în calitate de dirijor-protector al acestui fericit eveniment, iar ministrul rus de externe, Kozîrev, a zâmbit larg, pentru a asigura asistența că Moscova aprobă această pace complexă pe care nu a putut-o artizana integral. Piutoane compacte de miniștri, politicieni și tot felul de VIP-uri din „lumea topului" internațional au asistat la această ceremonie, pe care Enrico Macias a încheiat-o fredonând duios.

De la marele show politic, transmis în direct și mediatizat furibund de toate marile canale de televiziune, a lipsit Arafat. E adevărat, președintele „autonomiei palestiniene" nu a lipsit de la Cairo, unde a participat la întâlnirea Clinton-Mubarak. În urma acestui semnificativ contact tripartit, Arafat a arătat că preferă pacea cu Israelul decât pacea cu Hamas... Cu alte cuvinte, rămânând moderat și lăsându-se absorbit onest de procesul păcii în Orientul Mijlociu, Arafat rămâne fidel aranjamentelor „celor bravi", adică semnatarilor noii ere în zonă.

Pacea israeliano-egipteană (consfințită în 1979), cea israeliano-palestiniană (declanșată pe peluza Casei Albe în septembrie anul trecut) și recentul acord israeliano-iordanian pun în scenă perspective politice noi. Israelul iese din epicentrul tensiunii, lăsând altora, desigur parțial, toxicitatea ascunsă a acestor înțelegeri. Pacea cu OEP-ul a fisurat mișcarea palestiniană ridicând Hamas-ul la rangul de sabotor feroce al normalizării situației. Pacea cu Iordania a inflamat mișcarea palestiniană, care nu poate înghiți ușor pastila amară a administrării locurilor sfinte din Ierusalimul de est de către hașemiți. Mai mult: toate aceste păci, oricât de complexe și de fragile, lasă în afara normalizării Siria. Or, Siria este condusă de un „leu" (Assad înseamnă leu). Președintele Assad s-a arătat consecvent și cu duritate împotriva ofensivei de pace a Israelului. Assad continuă să revendice cu tărie retrocedarea platoului Golan ocupat de Israel în 1967 și anexat în 1981. Marea Siriei pe care Assad a preluat-o în mâinile sale cu 24 de ani în urmă își joacă prin el o carte de putere regională care nu are de gând să se alinieze regulilor celor mici. Clinton a înțeles că o pace orientală nu poate exista în afara păcii cu Damascul. De aceea, la 20 de ani după vizita lui Nixon în Siria, Clinton s-a dus recent la Damasc, pentru a le arăta sirienilor importanța acordată de SUA acestui partener recalcitrant, dar indispensabil. Dacă deschiderea siriană va deveni un fapt împlinit, atunci se poate spune că Bill Clinton nu a fost ales degeaba... În această perspectivă, el a și propus crearea unei Bănci Arabe de dezvoltare, cu un capital de 10 miliarde de dolari...

RADU BUDEANU ■

Mai e puțin și pilaf te fac!

Japonezii fac mofturi la... orez

□ Din pricina secetei, s-a recurs la importuri, dar populația nu acceptă decât soiurile autohtone; rafinamente orientale, nu glumă!...

În urma recoltei slabe din sezonul precedent, Japonia se confruntă cu un deficit de 2,2 milioane tone de orez, situație unică în ultimii 50 de ani. Pentru echilibrare, s-a recurs la importuri, deoarece anual, consumul este de 70 kg de fiecare locuitor. Însă orezul importat din Thailanda, China, SUA și Australia nu este pe placul cumpărătorilor. Situația a stârnit în rândul populației un sentiment de catastrofă națională. În fața magazinelor de specialitate au apărut cozile, fiecare luptând să apuce o pungă de orez original. Cel importat a fost ignorat, devenind un decor nefast în prăvălii. Văzând că afrontul s-a generalizat, Ministerul Agriculturii a interzis scoaterea la vânzare a orezului japonez, dispunând ca vânzarea orezului să se facă în amestec (70% orez provenit din import). Restricția a fost în vigoare până acum, în octombrie, când a apărut noua recoltă autohtonă. **(I.A.VAGO)**

Ghid european

Palatul Europei de la Strasbourg (vedere generală)

CONSILIUL

În momentul înfiinţării Consiliului Europei, în 1949 fost aruncat dintr-o dată într-un alt conflict, care a „războiul rece". De aceea, „părinţii" Consiliului Eur care să promoveze, să însufleţească un mare pro democraţiei, a cooperării dintre statele continentul

Consiliul Europei abordează toate problemele majore ale societăţii europene, cu excepţia problemelor de apărare. În competenţa sa intră domenii precum drepturile omului, cooperare juridică, problemele sociale, mass-media, sănătate, învăţământ, cultură, ecologie, patrimoniu, puteri locale şi regionale, sport, tineret. Lucrările Consiliului Europei conduc la elaborarea de convenţii şi acorduri europene care ulterior constituie baza modificării şi armonizării legilor din statele membre. Totodată studiile şi înfăptuirile din diverse domenii sunt transmise guvernelor pentru a le ajuta să acţioneze de comun acord. În afară de acţiunea politică de apropiere dintre ţările continentului, CE urmăreşte cooperarea în domeniul respectării drepturilor omului, al protecţiei sociale, al eficienţei justiţiei şi luptei împotriva discriminărilor de orice fel, al formării unei conştiinţe europene, al dezvoltării democraţiei pe scară locală şi regională etc.

DE REŢINUT!

Consiliul Europei, care numără 32 de state membre, are ca obiect principal întărirea cooperării politice, sociale, juridice, culturale şi de promovare a valorilor umane. Adunarea sa Parlamentară este alcătuită din reprezentanţi ai parlamentelor naţionale ale statelor membre, iar sediul acesteia este la Palatul Europei din Strasbourg. Uniunea Europeană, în schimb, vizează realizarea unei uniuni politice, economice, monetare între cele 12 state membre prin realizarea unei pieţe unice europene. Parlamentul European, organul său consultativ, este ales prin vot universal şi foloseşte Palatul Europei pentru sesiunile sale plenare.

Trebuie făcută precizarea necesară că admiterea unei ţări în Consiliul Europei nu înseamnă acceptarea aproape mecanică şi necondiţionată în Uniunea Europeană. Admiterea în fiecare dintre aceste organisme nu înseamnă un capăt de drum, ci doar începutul unui proces. Nu înseamnă - aşa cum s-a mai observat în acţiunea guvernanţilor noştri - că o dată văzuţi cu sacii în căruţă (adică acceptaţi de Consiliul Europei), nimic nu mai e de făcut şi că am primit deja un certificat de bună purtare.

Pagini realizate de:
ŞTEFAN NICOLAE ■

Sursă Direcţia pentru informaţii a Consiliului Europei

Cum funcţionează CE

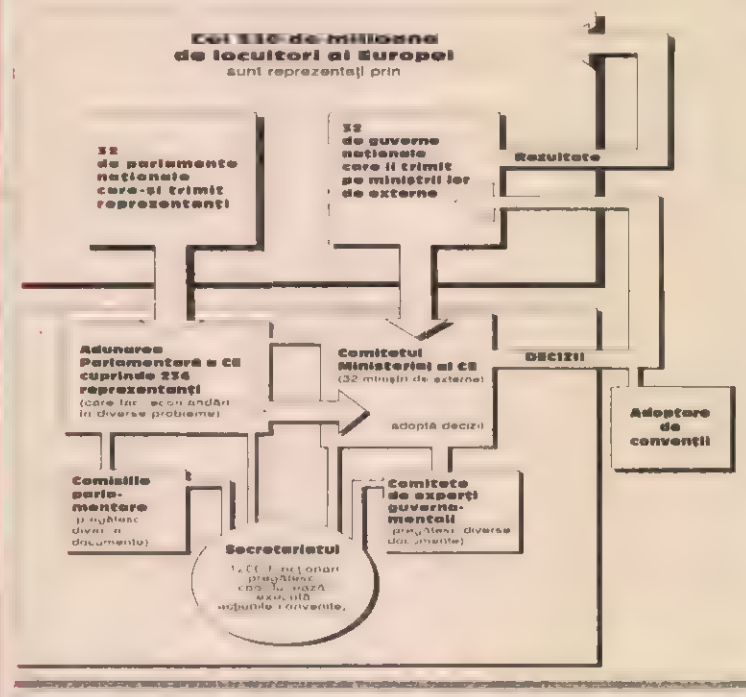

Statele membr

La data înfiinţării sale, în 1949, membre: Belgia, Franţa, Luxemburg, Danemarca, Norvegia, Irlanda, Ital apoi primite pe rând: Grecia, Turcia (în 1950), Austria (1956), Cipru (1961 (1965), Portugalia (1976), Spania

Adunarea Parlame

Adunarea Parlamentară este insta Este prima adunare parlamentară cre Este alcătuită din delegaţii ale ce naţionale. Prin ordinea sa zi, abordează subiecte de actualitate spectivă legate de problemele soci politice internaţionale. Lucrările sale j orientarea activităţilor Comitetului mentele naţionale, acţiunile forumulu să exercite influenţă asupra guvernel din Europa Centrală şi de Est, o devenit aceea de a asigura integrar lia democraţiilor europene. Din cei 2 supleanţi, fiecare ţară are între 2 şi de mărimea populaţiei. Trebuie să curentele principale din parlamentele

Adunarea Parlamentară format

Comitetul Miniştrilor al CE

Principalele două organe ale CE sunt, potrivit statului său, Comitetul Miniştrilor şi Adunarea Parlamentară.

Comitetul Miniştrilor este organul de decizie şi este alcătuit din miniştrii de externe din cele 32 de state membre. El studiază căile de urmat pentru aplicarea recomandărilor Adunării Parlamentare, propunerile diverselor comitete interguvernamentale create în cadrul CE şi ale diferitelor conferinţe ale miniştrilor de resort. De asemenea, adoptă programul de activităţi şi bugetul Consiliului Europei; constituie un forum permanent în care statele pot dezbate probleme politice majore.

Comitetul Miniştrilor se reuneşte de două ori pe an, pentru a face bilanţul asupra cooperării europene şi actualităţii politice. Delegaţii sunt reprezentanţi permanenţi ai guvernelor pe lângă CE, ei au aceeaşi putere de decizie ca şi miniştrii şi controlează activitatea CE; se reunesc de cel puţin două ori pe lună.

Deciziile **Comitetului Miniştrilor** sunt transmise guvernelor sub formă de recomandări, sau fac obiectul unor **convenţii** ori **acorduri europene**. Aceste două ultime instrumente au **caracter obligatoriu**: o dată ratificate, ele se aplică la nivel naţional

Comitetul Miniştrilor adoptă totodată declaraţii sau rezoluţii în probleme politice de actualitate.

Convenţii adoptate

Din cele peste 150 de convenţii adoptate de CE, menţionăm. Convenţia europeană asupra drepturilor omului, Convenţia culturală europeană, Carta socială europeană, Convenţia privind conservarea vieţii în natură şi a mediului natural european, Convenţia pentru prevenirea torturii, Convenţia pentru represiunea terorismului, Convenţia asupra limbilor regionale sau ale minorităţilor etc.

Funcţionare democratică

Majoritatea deciziilor (inclusiv cele bugetare) necesită o majoritate de două treimi. Deciziile importante (cum ar fi adoptarea de recomandări adresate guvernelor) trebuie luate cu unanimitate de voturi. În problemele de procedură este suficientă majoritatea simplă.

Programul Demostene

Între diversele programe, proiecte şi planuri de acţiune ale CE, Programul Demostene are ca scop ajutorarea ţărilor din Europa Centrală şi de Est în punerea în aplicare a reformelor lor constituţionale, legislative şi administrative. Pentru aceasta sunt puse la dispoziţia statelor din zona respectivă experienţa şi expertiza CE şi ale statelor sale membre în domeniul democraţiei pluraliste, drepturilor omului şi statului de drept. În acest fel se ajunge la o armonizare a normelor europene, care constituie obiective ale politicilor de reformă din aceste ţări. De aceea se organizează simpozioane, stagii de pregătire pentru specialişti, vizite de studii, atribuiri de burse etc.

De

Cum funcţionează instituţiile pentru protecţia drepturilor omul

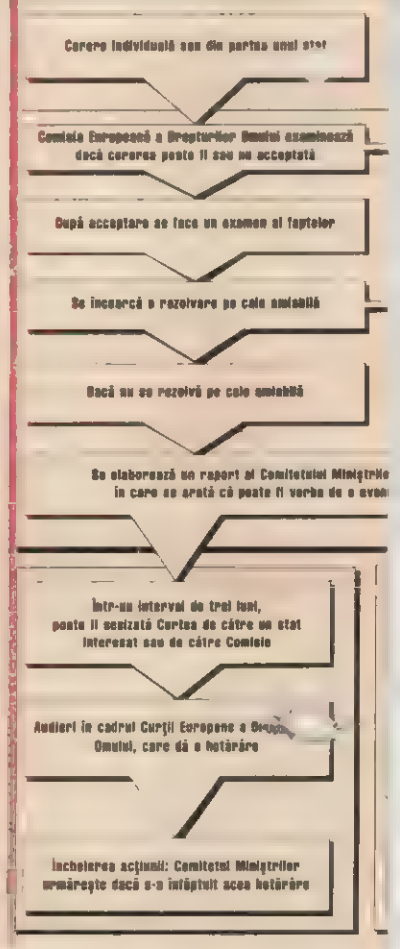

EUROPEI

, bătrânul continent sfârtecat de război a vea să dureze peste cinci decenii: opei şi-au propus să creeze o instituţie iect - acela al unei Europe a libertăţii şi ui care împărtăşesc aceleaşi valori.

e ale CE

CE cuprindea 10 state Olanda, Marea Britanie, ia şi Suedia. Au fost a, Islanda şi Germania), Elveţia (1963) Malta (1977), Liechtenstein (1978), San Marino (1988), Finlanda (1989), Ungaria (1990), Polonia (1991), Bulgaria (1992), Estonia, Lituania, Slovenia, Slovacia, Republica Cehă şi România (1993).

Noi candidaturi

Şi-au depus candidatura pentru a deveni membru al CE, Albania, Belarus, Croaţia, Letonia, Moldova, Rusia şi Ucraina

ntară a CE

nţa deliberantă a CE. ată la nivel european. or 32 de parlamente **duna Parlamentară** il cu caracter ce per- etăţii şi ale actualităţii oacă un rol impo tant în Miniştrilor. Prin parla- de la Strasbourg ajung r. În urma schimbărilor sarcină a **Adunării** a ea acestor ţări în fami- 34 membri şi to· atăţia 18 membri, în funcţie fie reprezentate toate naţionale.

a din c[illegible] grupuri mari, iar unii parlamentari nu sunt înscrişi în nici un grup politic. Preşedintele este ales dintre membrii săi pe o perioadă de trei ani. Actualul preşedinte este **Miguel Angel Martinez** (Spania). Preşedintele şi cei 17 vicepreşedinţi formează Biroul Adunării.

Adunarea Parlamentară alege Secretarul General al CE, pe adjunctul acestuia, grefierul Adunării şi judecătorii Curţii Europene a Drepturilor Omului. Numeroase comisii specializate pregătesc lucrările **Adunării.**

Miguel Angel Martinez, preşedintele Adunării Parlamentare a CE

Palatul Europei (sala Adunării Parlamentare)

În exclusivitate pentru revista FLACĂRA, dl Daniel Tarschys, secretarul general al Consiliului Europei, declară:

"Numărul plângerilor cetăţenilor români către CE este de peste 900"

Dl Daniel Tarschys, secretarul general al Consiliului Europei (cel care a înlocuit-o de curând pe doamna Catherine Lalumière) s-a aflat în prima sa vizită la Bucureşti, unde a inaugurat un *Centru de informare al CE*, al optulea de acest fel pe continent. La conferinţa de presă de la MAE, distinsul oaspete a făcut un exerciţiu de generozitate şi curtoazie, spunând că România a făcut progrese pe calea spre înfăptuirea angajamentelor asumate prin acceptarea ca membru în CE. Totuşi, dl Tarschys nu a ezitat să-şi manifeste anumite nedumeriri legate de modul cum se respectă aceste angajamente în ce priveşte respectarea libertăţii presei şi a statutului ziariştilor, cu privire la homosexualitate (articolul respectiv tocmai a fost înăsprit în Senat) sau la autonomia organelor locale (a evitat să comenteze cazul Tutunaru).

La rândul nostru, l-am întrebat care este numărul plângerilor adresate de cetăţenii români Comitetului pentru Drepturile Omului din CE şi dacă dispune în acest sens de date comparative privitoare la celelalte state ex-comuniste membre ale CE.

"Da - a răspuns domnia sa - se cunoaşte că s-au primit la Consiliul Europei 905 plângeri din partea unor cetăţeni români. După cum ştiţi, procedura de examinare a acestor plângeri adresate *Comitetului pentru Drepturile Omului* este destul de lungă şi anevoioasă, putând să treacă ani de zile până se dă un verdict. De aceea, vreau să vă spun că suntem pe cale să adoptăm anumite măsuri prin care să se scurteze drumul acestor plângeri către noi. Pot să vă spun că există un enorm interes, pentru acest tip de activitate, al CE. Nu cunosc acum toate categoriile de probleme pentru care se fac asemenea plângeri, dar de regulă se referă la unele încălcări ale drepturilor omului sau la anumite sentinţe ale organelor judiciare. În legătură cu cea de-a doua parte a întrebării nu pot să spun prea multe, întrucât nu deţin acum date comparative".

mocraţia – libertăţi şi drepturi fundamentale

ui

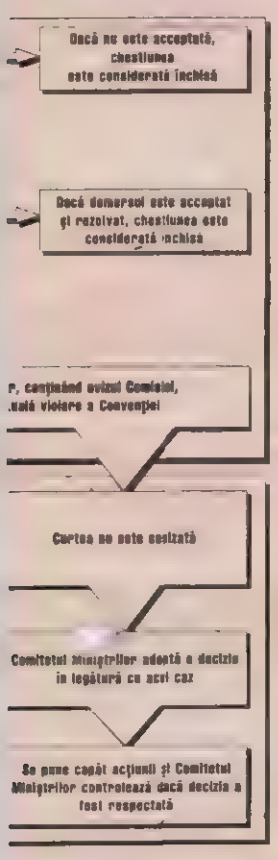

Una dintre misiunile principale ale CE o constituie apărarea drepturilor omului, prin patru direcţii majore:

- întărirea solidarităţii europene, respectarea individului şi a drepturilor acestuia (sociale, economice, culturale)
- identificarea de noi ameninţări la adresa drepturilor omului şi a demnităţii umane
- sensibilizarea opiniei publice asupra acestor probleme
- dezvoltarea educaţiei şi informării privind drepturile omului în diverse medii

Convenţia Europeană a Drepturilor Omului

Este convenţia cea mai importantă a CE, intrată în vigoare în 1953. În ea sunt definite drepturile şi libertăţile inalienabile ale omului şi sunt cerute statelor membre asumarea de garanţii de respectare a acestora. În plus, Convenţia instituie un sistem internaţional de protecţie; statele şi, în anumite condiţii şi persoanele, pot sesiza instituţiile de la Strasbourg în cazul că se consideră că au fost violate prevederile Convenţiei.

Comisia Europeană a Drepturilor Omului

Este compusă din jurişti eminenţi, într-un număr egal cu cel al statelor care au ratificat Convenţia; ei sunt aleşi de Comitetul Miniştrilor dintr-o listă prezentată de delegaţia fiecărui stat. Mandatul lor este de şase ani. În calitate de membri ai Comisiei, **ei sunt independenţi şi nu reprezintă statul care l-a propus.** Plângerile de la persoanele fizice sunt examinate mai întâi de această comisie, care decide dacă pot fi admise sau nu. Dacă plângerea este acceptată, Comisia asistă părţile pentru o rezolvare amiabilă a cazului. În caz contrar, stabileşte faptele şi emite un aviz, în care precizează dacă a avut loc sau nu o violare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Pentru o decizie finală, cazul supus comisiei de mai sus poate fi înaintat Curţii, care pronunţă **sentinţe definitive, obligatorii pentru toate statele în cauză**. Poate acorda reclamantului despăgubiri. Activitatea Curţii nu e permanentă, ci constă din reuniuni regulate.

DE FĂCUT DISTINCŢIE

Comisia Europeană a Drepturilor Omului este organul care examinează orice plângere individuală cu privire la respectarea convenţiei.

Comisia Uniunii Europene este organul executiv al „celor 12" (UE).

*

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (sediul: Strasbourg) este singurul organism eminamente juridic al Consiliului Europei.

Curtea de Justiţie a Uniunii Europene (sediul: Luxemburg) asigură dreptul la interpretare în aplicarea acordurilor şi tratatelor Uniunii Europene.

Curtea Internaţională de Justiţie (sediu: Haga) este organ juridic al ONU.

*

Convenţia Europeană a Drepturilor Omului este un tratat prin care statele membre ale Consiliului Europei s-au angajat să respecte drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului.

Declaraţia Universală a Drepturilor Omului este un document adoptat de ONU în 1948, cu scopul de a întări pe plan internaţional respectarea acestora.

Premii ale Consiliului Europei

Premiul Europei este acordat în fiecare an, începând din 1955; este cea mai înaltă distincţie pe care o poate primi o administraţie locală care se pune în slujba cooperării europene. Premiul constă într-un trofeu, o medalie de bronz şi o diplomă, iar primăria laureată primeşte 40.000 de franci francezi, pentru a organiza călătorii în Europa pentru tineri din acea localitate.

Placa de onoare este decernată unor municipalităţi, ca recunoaştere a activităţilor lor europene.

Premiul european al drepturilor omului a fost instituit în 1980 şi este atribuit ca recunoaştere a unor contribuţii excepţionale aduse cauzei drepturilor omului. Este decernat o dată la trei ani unei persoane, grup de persoane, instituţii sau organizaţii neguvernamentale.

Diploma europeană pentru protejarea naturii se acordă din 1965, pentru realizări deosebite în domeniul ecologic.

CLUBUL BOEMA

☐ Copii între 8 şi 18 ani ascultă şi „fac" muzică de operă

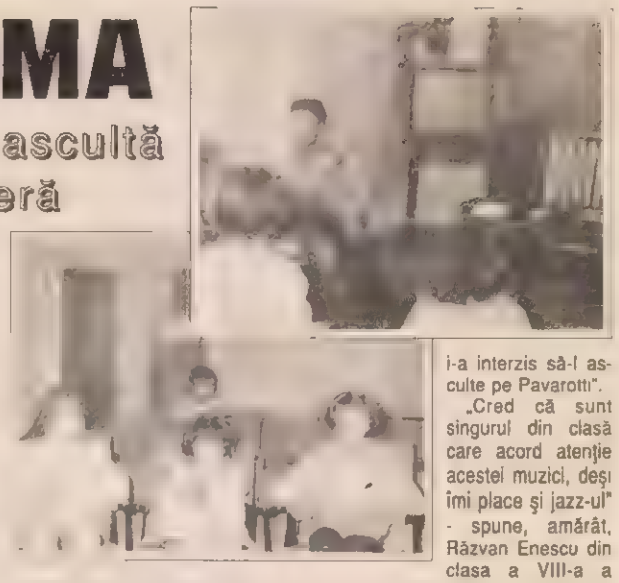

Vorbim, adesea, despre tinerii care preferă filme „horror", reviste porno sau, în cel mai bun caz, muzica hard, heavy sau metal. Vorbim, pe de altă parte, despre copiii supradotaţi care sunt puţini la număr în raport cu marea masă a populaţiei tinere. Nimeni nu se opreşte, însă, asupra copiilor obişnuiţi care au preocupări şi, uneori, iniţiative neaşteptate. Spre exemplu, la Piteşti s-a înfiinţat, în februarie 1993, clubul **Boema**, născut din dorinţa unor eleve de a-i apropia pe colegi de frumuseţea muzicii de operă. Două surori, **Cristina şi Mihneea Popov**, au adunat casete audio şi video, discuri şi CD-uri şi au invitat, acasă la ele, colegi şi prieteni, determinându-i să asculte pagini accesibile din opere. „Am pornit de la ideea că Verdi, Puccini sau vocea lui Pavarotti nu pot să nu găsească ecou în orice spirit. Important este să se spargă gheaţa. Cu siguranţă, ceva a vibrat, le-a stârnit curiozitatea. La club am iniţiat un concurs de personaje din opere. Fiecare participant îşi alege un personaj preferat şi aria lui reprezentativă. După audiţie, se dă un punctaj (rezultat din aprecierea fiecăruia privind interpretarea respectivă), apoi se fac audiţii comparate. Este, dacă vreţi, şi un exerciţiu de critică muzicală. La sfârşitul fiecărui concurs prezentăm personaje noi, diversificând astfel lumea preferinţelor şi a cunoştinţelor noastre. Avem cam 60 de casete, alese după criteriul varietăţii titlurilor şi al distribuţiilor celebre, tocmai pentru a-i «converti» pe începători".

De curând, aceşti inimoşi copii au reuşit să obţină o sponsorizare din partea Fundaţiei Sörös. Vor putea, astfel, să-şi procure reviste de specialitate din străinătate, dicţionare de muzică, aparatură, CD-uri. Un proiect interesant este editarea unei reviste despre operă, care să prezinte o gamă diversă de informaţii, dar şi articole scrise chiar de membrii clubului. De remarcat că în România nu există o revistă similară profesionistă.

Apelând la profesorii Liceului de muzică din Piteşti, copiii au obţinut un spaţiu pentru desfăşurarea audiţiilor, la care elevii liceului vor fi invitaţi să susţină microrecitaluri şi, bineînţeles, să descopere lumea operei împreună.

Cine sunt membrii clubului **Boema**? Copii între 9 şi 18 ani care nu păreau să aibă vreo deschidere spre muzica clasică. Dar, spune Cristina, elevă în clasa a XI-a, „am avut surpriza să fie foarte muzicali, ba chiar i-au determinat, apoi, pe părinţi, să urmărească emisiunile de operă. Trebuie să spun, însă, că, într-o zi, o colegă a venit plângând la şcoală, spunându-mi că mama ei i-a interzis să-l asculte pe Pavarotti".

„Cred că sunt singurul din clasă care acord atenţie acestei muzici, deşi îmi place şi jazz-ul" - spune, amărât, Răzvan Enescu din clasa a VIII-a a Şcolii generale nr. 14 Piteşti. Dar Mihneea, colegă de an, exclamă: „Din păcate, chiar profesori de muzică declară că le place doar Sandra, aşa că... cine să ne înveţe altceva?!"

Cum s-a născut această iniţiativă? Simplu! „Acţiunile şi emisiunile Fundaţiei Brambach, emisiunile de operă în general, ne-au convins că putem şi trebuie să facem şi noi ceva pentru tinerii din oraşul nostru. Acum suntem doar 25, dar, cu siguranţă, vom fi tot mai mulţi".

ANCA FLOREA ■

La Centrul Cultural Mogoșoaia s-a deschis Galeria CUHNIA

☐ Au expus Ştefan Câlţia şi Tiberiu Nicorescu

Vizionile lui ŞTEFAN CÂLŢIA marchează o perspectivă aparte în universul plastic românesc

După aproape cinci ani de amorţeală şi obscuritate profitabilă pentru unii, la Centrul Cultural Mogoşoaia s-a deschis, într-o încăpere ce servea ca depozit fostului CC al UTC, Galeria **Cuhnia**.

Spaţiul, bine pus în valoare, va găzdui până la sfârşitul lunii noiembrie lucrări de gravură semnate **Ştefan Câlţia** şi **Tiberiu Nicorescu**.

Deşi binecunoscuţii artişti plastici nu au fost prezenţi, iar la inaugurarea galeriei au venit destul de puţini invitaţi (dl Iarai, directorul Centrului Cultural Maghiar, dl Mihai Oroveanu) s-a creat o atmosferă plăcută prin spaţiul expoziţional neconvenţional şi lucrările deosebit de interesante ce au atras atenţia celor prezenţi. Iar ca să fie cu noroc, s-a lăsat cu... pastramă, mămăliguţă, vin şi voie bună!

Directoarea Centrului ne-a spus: „Acest spaţiu este deschis tuturor şi doresc să devină chiar un loc interesant. Dar trebuie să mai aşteptăm până la definitivarea tuturor proiectelor".

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

La Editura Du Style, patru cărţi de Nicolae Breban

Amfitrion și Confesiuni violente

☐ Cei interesaţi sunt rugaţi să completeze talonul alăturat şi să ni-l expedieze

Primul mare roman inedit apărut în România după 1990, trilogia lui **Nicolae Breban** - **AMFITRION**, este o operă de anvergură europeană care nu poate lipsi din nici o bibliotecă personală sau publică.

Prezentând într-o ipostază fără precedent ultimii ani de dictatură din România, în locul personajelor stereotipe, cu activişti şi şedinţe, avem de-a face cu o lume pestriţă, colorată, o lume de petrecăreţi, unii aristocraţi, alţii parveniţi, unii creatori, alţi sterili, un amestec de revoltaţi şi turnători, de seducţie şi repulsie, totul înecat în cuvinte, bancuri, zvonuri şi disertaţii erotice, filozofice şi politice. Un roman excelent în care iadul, raiul şi purgatoriul dictaturii se amestecă precum măştile în carnaval.

Trilogia **AMFITRION** este prima replică în forţă dată trilogiei Cronica de familie, a lui Petru Dumitriu, o replică artistică a celui mai mare romancier român în viaţă

. . .

Dezvăluind tot ce nu se ştie, sau se ştie mai puţin, despre Uniunea Scriitorilor şi viaţa scriitorilor, colaborarea murdară a unora cu puterea, (fie ea CC-ul, Ceauşescu sau Securitatea), turnătoriile şi zvonurile, lupta pentru demnitate a multor creatori, cartea lui **Nicolae Breban**, **CONFESIUNI VIOLENTE**, este un fel de Watergate al literaturii române sub dictatură. Este o carte care va provoca multe polemici, multe scandaluri, mărturii şi contramărturii, căci majoritatea celor evocaţi sunt în viaţă. Acest document unic de istorie literară seamănă cu un proces cu uşile închise, la care Breban aduce în lumină tot ceea ce era secret şi ceea ce mulţi ar dori să fie îngropat pe vecie

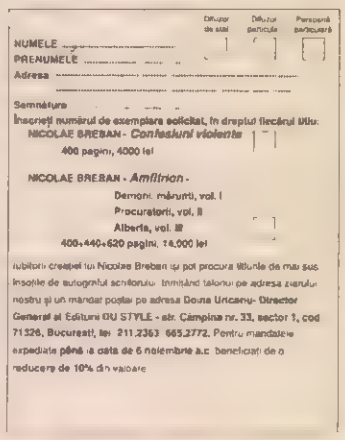

Dăruiţi de sine | Dăruiţi părinţilor | Persoană particulară

NUMELE .....
PRENUMELE .....
Adresa .....
Semnătura .....

Înscrieţi numărul de exemplare solicitat, în dreptul fiecărui titlu:

NICOLAE BREBAN - *Confesiuni violente*
400 pagini, 4000 lei

NICOLAE BREBAN - *Amfitrion* -
Demoni mărunţi, vol. I
Procuratorii, vol. II
Alberta, vol. III
400+440+620 pagini, 14.000 lei

Iubitorii creaţiei lui Nicolae Breban şi pot procura titlurile de mai sus, însoţite de autograful scriitorului, trimiţând talonul pe adresa ziarului nostru şi un mandat poştal pe adresa Doina Uricaru- Director General al Editurii DU STYLE - str. Câmpina nr. 33, sector 1, cod 71326, Bucureşti, tel: 211.2363 665.2772. Pentru mandatele expediate până la data de 6 noiembrie a.c. beneficiaţi de o reducere de 10% din valoare

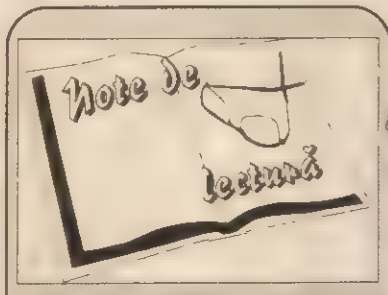

Alexandre DUMAS: *COLIERUL REGINEI* - Edit. ANTONIO, 1992, 645 p., lei 1000

În vasta bibliografie a celui mai prolific foiletonist pe care l-a avut Franţa veacului trecut figurează la loc de cinste şi acest roman de „capă şi spadă". Desigur, e în regula jocului să existe pe trama amintită şi un ampiu registru sentimental, de asumare a ţelor intrigii la un nivel de armonie cu iniţiativele de altă natură. Ce rezultă place cititorilor atraşi de această artă a *totalităţii*, formulă prin care înţelegem amestecul de fatalitate şi bun plac auctorial, de motivaţii lăuntrice şi personalizare romantică. Neaşteptat de cursivă traducerea semnată Maria Breban.

Julius EVOLA: *METAFIZICA SEXULUI* - Edit. HUMANITAS, 1994, 415 p., lei 3900

Colecţia de spiritualitate universală coordonată de apreciatul om de cultură care este Andrei Pleşu găzduieşte o adevărat tratat despre mistica şi puterea erosului. Este întreprins un acut examen al raporturilor dintre sexe, al amestecului de înşelăciuni, trădări, eşecuri şi împliniri ce animă ontologia dragostei, orgasmului, delictelor, perversiunilor ce leagă pe femeie de bărbat şi invers. O bună punere în context a modalităţilor de exprimare a vieţii sexuale de tip normal şi anormal.

Alexandru JEBELEANU: *MAGNOLII DE OCTOMBRIE* - Edit. de VEST, 1994, 75 p., lei 800

Pentru imaginea unitară a carierei poetice a scriitorului bănăţean, placheta editată recent ne întoarce la începuturile sale lirice. Un sunet liniştit, de sorginte neoclasică, emis prin intermediul formei fixe a sonetului, vine să îşi afirme încrederea deplină în vocea ce intră în odaie discret şi cu simpatică seriozitate. Iată o probă ce atinge nivelul de armonie dorit: „În veşnicia Poeziei ne-am întâlnit prin Univers! / În veşnicia ei te-alături cu neuitarea şi cu dorul, / În continente de vibraţii convieţuim cu viitorul, / Iar inimile noastre bat cu pietatea unui vers".

Peter Harry BROWN, Patte B. BARHAM: *MARILYN. ISTORIA unui ASASINAT* - Edit. DU STYLE, 1994, 450 p., lei 4000

Trebuie să ne imaginăm că s-a lucrat mult la versiunea în limba română a cărţii de vreme ce avem un traducător şi două semnatare la mecanismul de adaptare a naraţiunii. Rezultatul legitimează efortul depus. Dintr-un film rămas neterminat şi ţinut ascuns 26 de ani a rezultat apoi volumul de faţă, un adevărat eveniment radiografic, nu mai puţin un succes comercial de proporţii. În totul, o poveste despre iluzii şi realitatea existenţei marelui star american de cinema, despre personalitatea şi enigma pe care Marilyn Monroe le-a întruchipat luminos şi tragic, într-o imagine prea frivolă pentru gravitatea problematicii puse în discuţie.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

PROGRAM DE VOIE (BUNĂ)

● TVR 1 şi 2 ● Tele 7 abc ● TV satelit (filme) ● Muzică pop-rock ●
● Bridge ● Integrame ● Ce mai fac starurile ●

În excursie

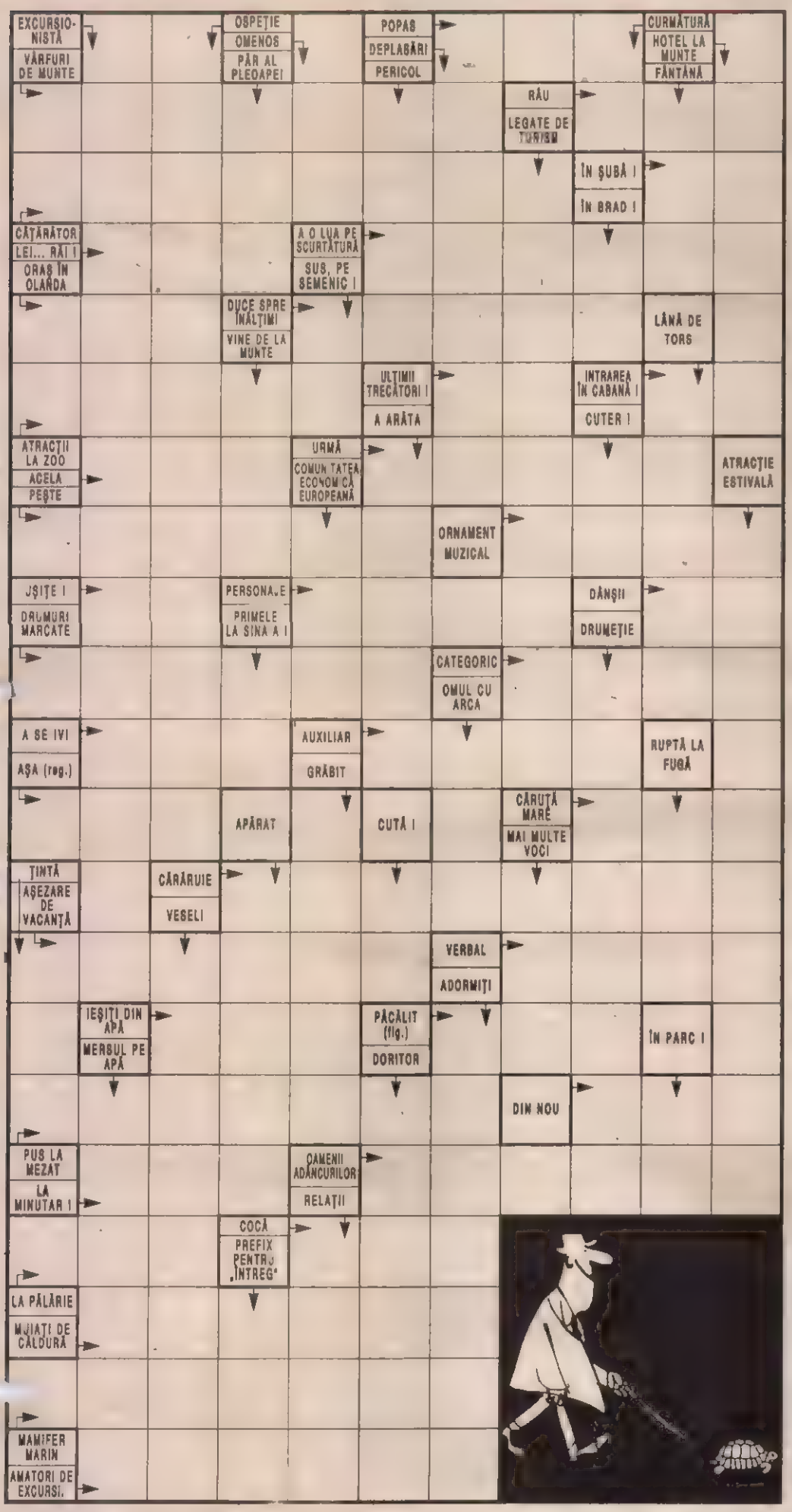

● Dicționar: EIL, EGT, IȚI. NUT, PAN.

Integramă de Alina ZGUBEA

RADIOMANIA

Celebrul şi îndrăgitul ziarist NECULAI CONSTANTIN MUNTEANU, cel care ne-a încălzit inimile ani şi ani, seară de seară, în vremurile negre ale lui Ceauşescu, la „Actualitatea românească" a postului de radio EUROPA LIBERĂ, este din nou în miezul actualităţii româneşti: începând din 31 octombrie, la Radio Total, în fiecare dimineaţă, între orele 5,00 - 8,00, de luni până vineri, „al dumneavoastră" Neculai Constantin Munteanu va „dirija" de la microfon noua emisiune

S'AUZIM NUMAI DE BINE!

Va fi o emisiune ancorată în actualitatea inedită, un flux continuu de ştiri, informaţii, reportaje, scurte comentarii, interviuri la ordinea zilei şi muzică, pentru uzul ascultătorilor din Bucureşti şi din împrejurimi. Cu sprijinul tinerilor şi talentaţilor săi colegi şi colaboratori, Neculai Constantin Munteanu îşi propune să realizeze o emisiune vie, dinamică, din care să nu lipsească nici una din problemele ce afectează viaţa, existenţa şi rezistenţa românului la vreme de tranziţie.

S'auzim numai de bine va plasa în centrul preocupărilor sale valorile democraţiei autentice, respectarea drepturilor omului, reforma, economia de piaţă, omul de pe stradă, necazurile şi problemele lui, oferindu-i o informaţie corectă, promptă, la obiect, lăsându-l să gândească, să judece, să decidă când, ce şi cum trebuie făcut pentru a ieşi din nevoi, pentru a fi mai bine.

S'auzim numai de bine îşi propune să fie o emisiune exigentă, pentru un ascultător inteligent, matur, avizat, activ, căruia nu-i este indiferentă lumea în care trăieşte, un ascultător pe care şi-l doreşte deopotrivă colaborator şi partener, cu convingerea că numai împreună vom reuşi.

Deci, *„S-auzim numai de bine"!*

un radio actual
FM 94,2 MHz
RADIO TOTAL

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFSAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIȚOAIA
Marți
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ! TALK-SHOW CU CORNEL NISTORESCU
Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SUNT ENORM ŞI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN BENDOWSKI
Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIȚI ÎNTREPRINZĂTORI! TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORU
Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-04.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ŞI MUZICĂ CU ANDREI PARTOŞ
Sîmbătă 22.00-24.00 – FLASH-BACK muzica anilor '60-'70 cu Radu Oltaţia
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Cealkovski - dialoguri în direct pe teme muzicale

Pentru dv. la telefoanele:
687.57.96;
687.58.45

Filme pe RTV:

Luni 31 octombrie

TVR 1

13.00 Interferenţe
14.00 Actualităţi
14.10 TVR Iaşi
14.50 TVR Cluj-Napoca
15.25 TVR Timişoara
16.00 Actualităţi
16.10 Avanpremieră TV
16.25 Turism şi agroturism
17.00 Em. în limba maghiară
18.30 Desene animate
19.00 De luni până luni: retrospectiva evenimentelor politice interne ale săptămânii
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Teatru TV
22.25 Transfocator
22.45 MTV. mari hituri
23.20 Actualităţi
23.40 Cultura în lume
0.10 Repriza a treia: emisiune sportivă

TVR 2

14.00 Actualităţi
14.10 Politica între ideal şi real
14.40 Videoclipuri
15.30 Atlas (r)
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 În direct economia
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 În faţa dv.
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Între da şi nu
22.00 TV 5 Europe
22.30 Santa Barbara (s.33)
23.15 Hollywood rock în concert: Deep Purple (III)
23.45 Documentar CFI
0.30 Jazz-club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle.
18.00 Desene animate: Peter Pann
18.25 Clip VIVA
18.35 Reporter TELE 7
19.05 Clip VIVA
19.10 Guvernare pe înţelesul tuturor (do,5)
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s.ep. 56)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s.ep.21)
22.35 Mitică
22.40 Mafalda
23.20 Cartea de citire
23.25 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Marţi 1 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Muzică uşoară
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine. franceză, engleză
11.50 Magazin TVE
12.20 Mala Mujer (r)
13.10 1001 audiţii: Integrala capodoperelor
14.10 TVR Iaşi şi TVR Cluj-Napoca
16.10 Fii tu însuţi!
17.00 Convieţuiri
18.00 Totul despre muzică
18.30 Desene animate
19.00 Clio
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo
20.45 Telecinemateca
22.20 Reflector
22.50 Actualităţi
23.15 Divertisment
23.35 Gong!
0.05 Melodii nemuritoare

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Caleidoscop satelit
11.30 Desene animate
12.00 Teatru TV
13.35 Videoclipuri
14.10 Tele-documentar
15.00 Limbi străine (r)
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Măseaua de minte
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 23 de milioane
20.00 Actualităţi
20.40 Video-satelit
21.00 TVM Mesager
21.30 Tribuna non-conformiştilor
22.00 TV5 Europe
22.30 Credo: religia şi şcoala
23.45 Eurogol!

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Desene animate
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Peter Pann (d.a.)
18.25 Clip VIVA
18.40 Raft show
19.40 Stiri
20.00 Casa din prerie (s, ep 57,
20.50 Ţara nimănui
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zile
21.45 Croazieră de lux (s, ep.37)
22.35 Clip VIVA
22.40 Guvernare pe înţelesul tuturor (do, ep.6)
23.10 În miezul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

SAT 1

Filmul filmului - luni, 31 octombrie, ora 0.50
Un film despre "Pe aripile vântului", care durează 120 de minute.
Duelul giganţilor (f. SF) Japonia, 1966 - marţi, 1 noiembrie, ora 1.30
Japonia este invadată de monştri care ies din apă. Dezastrul este stopat de un tânăr savant.
Aurul din Acapulco (f) SUA, 1978 - miercuri, 2 noiembrie, ora 1.25
Doi tineri nimeresc pe un vas plin cu aur şi droguri. Din acest motiv trebuie să se ferească atât de poliţişti, cât şi de bandiţii cărora le aparţine "marfa".
Bărbaţi de nădejde (f. western) SUA, 1958 - joi, 3 noiembrie, ora 1.00
Un şerif este nevoit să se bată cu cel mai bun prieten al său, care se implicase în tot felul de afaceri murdare.
Messalina (II, f.) Italia, 1981 - vineri, 4 noiembrie, ora 1.00
Un film erotic într-un cadru din Roma antică. Popeea, nevasta lui Nero, ziua este împărătească, iar noaptea prostituată.
Fără frică de obiecte ascuţite (f) SUA, 1958 - sâmbătă, 5 noiembrie, la ora 16.25
Fierbinţile suedeze (f) Suedia/SUA, 1979 - sâmbătă, 5 noiembrie, ora 0.00
Povestea Titanicului (f) SUA, 1980 - duminică, 6 noiembrie, ora 16.00

Italia 1

- De luni până sâmbătă serialele **O familie ca piperul** - 18.40; **Salvaţi de clopoţel** - 19.50
- Joi, 3 noiembrie, ora 21.30 - serialul **Beverly Hills 90210**
- Filme puteţi urmări luni, ora 21.30, marţi, 21.30, miercuri, 21.30 şi vineri, 21.30
- Luni, marţi, miercuri la ora 2.10 - reluări de seriale
- **Filme**: sâmbătă la 21.30 şi 23.30 şi duminică la 17.05 şi 21.30

TV 5

La untul bun (II), miercuri la ora 22.40 şi în reluare vineri la ora 14.30

M 6

- De luni până vineri, de la ora 13.30 filmul serial **Casa mică din prerie.**
- Luni, marţi, joi şi vineri la ora 14.30 serialul **Poliţiştii din Miami.**
- Luni (21.05), marţi (21.00), miercuri (21.00), joi (21.00) şi vineri (21.05) **Familia noastră dragă.**
- Marţi, 21.50 **Dr. Quinn**, luni, miercuri, joi şi vineri la ora 19.00, **Highlander** (s).
- **Codul quantum** (s), de luni până vineri la ora 20.00.
- Filme, luni la 21.50 şi 23.30, marţi la 23.35; miercuri la 21.45 şi 23.30, joi la 21.50 şi vineri la 21.45.
- seriale: **Străzile din San Francisco** (s) sâmbătă la ora 14.00 şi duminică la ora 13.50, **Răzbunătorii** (s) sâmbătă la 18.10 şi duminică la 17.20
Filme: sâmbătă la 21.45 şi duminică la 18.15, 21.50 şi 0.00

TMC

- De luni până vineri, la ora 21.05, serialul **Santa Barbara.**
- **Maddie şi David** - luni la ora 0.50
- **Filme:** luni (ora 23.20), marţi (ora 21.35), miercuri (ora 23.40), joi (ora 21.35), vineri (ora 23.30).

Irina Movilă a Premiul pentru cea mai bună interpretare fe

■ **Ea deţine rolul principal în filmul P**

Festivalul Internaţional **Speranţele cinematografiei europene**, desfăşurat săptămâna trecută la Geneva, i-a oferit actriţei **Irina Movilă** prilejul de a câştiga **Premiul pentru cea mai bună interpretare feminină** cu rolul principal din filmul **Pepe şi Fifi,** al regizorului Dan Piţa.

Un argument al anvergurii şi calităţii acestu

Ce mai fac staruri...

Starul american **Robert Redford** a renunţat în ultima clipă la rolul din mult-discutatul film **An American President**. Redford urma să joace personajul unui preşedinte rămas văduv şi care-şi regăseşte echilibrul în femeia iubită. Actorul a refuzat să mai ia parte la turnarea acestui film, deoarece el vedea povestea ca pe o comedie romantică, iar regizorul Rob Reiner intenţiona să pună accent pe latura politică.

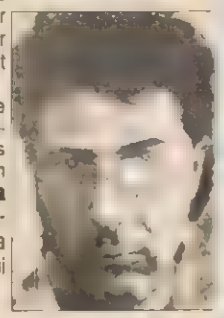

Dustin Hoffman este pe cale de a încheia un contract cu Columbia Pictures pentru filmul **John Q** (un fel de **Moartea grea** într-un spital) a cărui producţie va începe în luna aprilie sau mai a anului viitor.

RICHARD CHAM UN CELIBATA

Cunoscutul actor, **Richard Chamberlain**, pe care l-aţi văzut, printre altele, în **Shogun** şi **Pasărea spin** nu a avut timp să se căsătorească până la cei 59 de ani ai săi. „Este imposibil să duc o viaţă normală în doi, deoarece eu azi sunt la New York, mâine la Londra sau la Paris. N-am găsit de un an nici un m petrece o z Hawaii, undi Paradis".

Admiratoa pot scrie pe **C/o CAA Boulevard, California 9(**

Bridge ♠♡◇♣ Un fakir la Olimpiada de bridge (II)

Cititorii noştri au aflat deja din numărul anterior că în perioada 17.09 - 10.10.94 au avut loc la Albuquerque NEC Campionatele Mondiale de Bridge. Pentru cei care adoră senzaţiile tari, vă prezentăm în continuare încă o prestaţie de excepţie a jucătorului indian, Jaggy SHIVDASANI.

Jaggy se afla în Sud cu următoarea carte:

♠ – ❤6 ♦ ARD103 ♣10987632

LICITAŢIA D: E V: Toţi

E	S	V	N
4❤	4FA*	6❤	pas
pas	?		

Jaggy a decis să declare PAS.

Care credeţi că a fost atacul?

Dacă aţi citit episodul anterior sunt sigur că nu aţi ezitat o secundă să atacaţi... 3 (TREI) DE CARO!!!, fiindcă iată dona completă

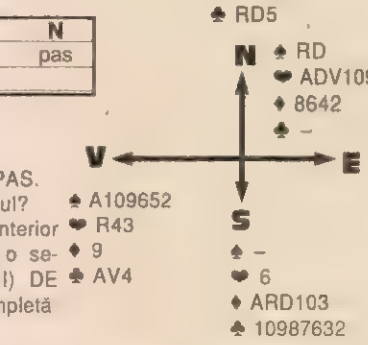

Partenerul, obişnuit deja cu astfel de atacuri, nu a mai fost deloc mirat când Valetul său de caro a rămas major. El a returnat nemilos pică, Jaggy a tăiat cu singletonul său de atu jucătorii indieni executând singurul flanc care învinge şlemul. Din ce sectă fac parte, cum se antrenează, ziarişti... enţi la faţa locului nu a... aceste importante aspecte.

Prietenii mei din Chicago sunt însă interesaţi să afle, o meserie în plus nu strică niciodată

ALT CAPONE ■

TV satelit

câştigat minină

epe şi Fifi

festival şi, implicit, al valorii actriţei române, ar putea fi prezerţa în juriu a regizorului Andrei Koncealovski.

Premiul este în valoare de 10.000 de franci elveţieni (aproxmativ 8000 $ sau 14 milioane de lei) şi vine să aeste, încă o dată, profesionalismul actorilor noştri. (**Loredana Tudor**)

UN ACTOR DE MARE CLASĂ!

DENZEL WASHINGTON este u[n] din ce[i] prolifid actori de film Deţinător a premiului Oscar, Washington şi-a început cariera cu un rol de succes în **A Soldier's Story.**

Născut la Mont Vernan, New York, şi-a început cariera în teatru, la New York, şi a apărut în numeroase producţii off-Broadway

Ultima dată l-aţi putut vedea pe Denzel Washington în filmul **Dosarul Pelican** u[nde] a fost distribuit în rolul lui Gray Grantham, renumit reporter-anchetator din Washington, care face echipă cu Darby (**Julia Roberts**), în faţa unor asasini periculoşi. (**R.T**)

IBERLAIN ...OLVINS

...inut liber pentru a... ...l la vila mea dir... ...e este un adevăra...

...rele din România î... ...adresa:

9830 Wilshire Beverly Hills, 212, USA (M.A.)

Pro 7

Războiul lumilor (s. SF) SUA, 1988 - luni, 31 octombrie, ora 0.15
Episodul-pilot "Învierea", în care extratereştrii vor să cucerească Pământul.
La Academia Hoover (f) SUA, 1984 - marţi, 1 noiembrie, ora 16.55
O milionară care mai e şi studentă se încurcă cu un şmecher sărac şi încearcă să provoace râsul spectatorilor.
Peggy Sue se măritã (co) SUA, 1986 - miercuri, 2 noiembrie, ora 21.15
Un film în regia lui Coppola, despre o femeie în toată firea care îşi reia rolul de fată în casa părinţilor.
Fear City (f) SUA, 1984 - joi, 3 noiembrie, ora 16.00
Iubita unui boxer devenit un fel de proxenet este ucisă.
Crima declanşează un război în lumea interlopă.
Dragonul din Rusia (f) Hong-Kong, 1992 - vineri, 4 noiembrie, ora 0.10
O tânără chinezoaică ce a suferit traume în copilărie ajunge o mare karatistă şi îşi răzbună familia.
Police Academy 3 (f) SUA - sâmbătă, 5 noiembrie, ora 22.15
Ultimul samaritean (f) SUA, 1991 - sâmbătă, 5 noiembrie, ora 23.00
Întoarcerea panterei roz (f) SUA, 1975 - duminică, 6 noiembrie, ora 14.45
Caddyshock (f) SUA, 1980 - duminică, 6 noiembrie, ora 21.15

RTL

Pasiunea ei e crima (s), SUA, 1991/1992 - luni, 31 octombrie, ora 15.10
Insula dinozaurilor (f), SUA, 1994 - marţi, 1 noiembrie, ora 22.30
O poveste clasică în care supravieţuitorii unui avion prăbuşit ajung pe o insulă populată de dinozauri şi amazoane. Într-un decor luxuriant, bărbaţii scăpaţi devin parteneri ai amazoanelor, până când sunt atacaţi de dinozauri şi...
Pasiunea ei e crima (s), SUA, 1991/1992 - miercuri, 2 noiembrie, ora 15.10
Un film despre turnarea unui film cu suspans, crimă, tot ce înseamnă Hollywood şi... casa în care Hitchcock a turnat "Psyho".
Pasiunea ei e crima (s), SUA, 1991/1992 - joi, 3 noiembrie, ora 15.10
Fuga de noapte (f) SUA, 1993 - vineri, 4 noiembrie, ora 21.15
Un vânător de recompense trebuie să acţioneze într-un mediu ostil şi să prindă un bandit care se ascunde în oraşul său natal din Vestul sălbatic.
Beverly Hills 90210 (s) - sâmbătă, 5 noiembrie, ora 17.45
Crocodilul şi codul său (f) SUA, 1979 - duminică, 6 noiembrie, ora 18.00
Fapta minunatului copil (f) SUA, 1991 - duminică, 6 noiembrie, ora 21.15

RTL 2

Febra televiziunii (s) SUA, 1990 - luni, 31 octombrie, ora 2.05
Episodul "Ochelarii tatălui" arată cum poţi face o emisiune reuşită cu o prostituată şi ceva fantezie.
Prietenii mei, prietenii tăi (f) SUA, 1988 - marţi, 1 noiembrie, ora 18.25
O femeie necăsătorită îşi inventariază viaţa şi în cele din urmă se întoarce la prietenul ei, bineînţeles într-un final fericit.
Noaptea nu există martori (f) Canada, 1987 - miercuri, 2 noiembrie, ora 23.20
Un soţ doreşte să-şi ucidă soţia pentru a putea trăi cu amanta. Soţia, la rândul ei, doreşte să-şi omoare soţul pentru a încasa o sumă mare de la asigurări. Ambii tocmesc acelaşi ucigaş şi ies o groază de încurcături.
Înaltă tensiune (f) Franţa, 1988 - joi, 3 noiembrie, ora 23.15
Un agent de asigurări este acuzat pe nedrept de o crimă. Până la urmă, reuşeşte să scape "basma curată".
Ucigaşii (f) SUA, 1947 - vineri, 4 noiembrie, ora 0.30
Doi ucigaşi cu simbrie sunt prinşi datorită unui umil agent fiscal, rol interpretat de actorul Burt Lancaster, cel care a dispărut de curând dintre noi. În rolul principal feminin, nimeni alta decât Ava Gardner.
Un îndrăzneţ teribil (f) SUA, 1964 - sâmbătă, 5 noiembrie, ora 16.00
Scorpio, ucigaşul (f) - sâmbătă, 5 noiembrie, ora 23.20
Un film de acţiune în care îi puteţi revedea pe regretatul Burt Lancaster şi pe Alain Delon.
Casa IV (f) SUA, 1991 - duminică, 6 noiembrie, ora 23.15

BLUR - o poveste pentru tineri!

Blur este povestea a doi adolescenţi de 14 ani, Graham Coxon şi Damon Albarn, care frecventau Stanway Comprehensive School din Colchester, Anglia. Într-o bună zi au decis să reuşească în muzică şi-atunci l-au luat pe Alex James la bas, apoi pe Dave Rowntree la baterie. **Blur** semnează în 1990 contract cu Food şi scoate primul single **She's So High** care atinge rapid locul 48 din clasamente. **There's No Other Way**, anul următor, face un mare pas, de 40 de locuri, şi se situează pe locul 8. Urmează un turneu şi grupul face impresie festivalul de la Reading. Primul album adaugă succesul, impertinenţei şi aroganţei celor 4 băieţi. Publicul tânăr englez îl achiziţionează masiv! Sunt apoi invitaţi la festivalul francez Inrockuptibles. „Virusul" atinge Japonia şi Statele Unite. Un nou turneu, un nou single Popscene şi o nouă consacrare. Anul 1992 e consacrat în mare parte elaborării unui al doilea album, **Modern Life Is Rubbish.** Desemnat al treilea album al anului, de revistele Select şi Melody Maker, fiecare single poate rivaliza în intensitate cu cel realizat înainte. Încă o dată critica e unanimă. Cel mai recent, adică al treilea album ce le aparţine, **Parklife**, se vrea încă mai expansiv şi pasionat. **Girl And Boys** o dovedeşte aşa cum **To The End** dovedeşte că ştiu să şi surprindă!

Miercuri 2 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Calendar, meteo
10.20 Desene animate
10.45 Videolexicon: Litera L (II)
11.50 Documentar Worldnet
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi şi Cluj-Napoca
16.10 Magazin sportiv
16.45 Viena - capitala valsului (do)
17.00 Microrecital
17.15 Arte vizuale
17.40 Zilele culturii româneşti contemporane la Wuppertal
18.00 De la lume adunate
18.30 Desene animate
19.00 Timpul Europei
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.25 Dr. Quinn (s,ep.23)
21.20 Fotbal în Liga campionilor – Grupa C: Anderlecht Bruxelles – Hajduk Split (rezumat)

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Mag CFI
12.00 Gong (r)
12.30 Bijuterii muzicale
13.00 Documentar CFI
14.10 Senatul serialelor
14.35 Mama Jo (s)
15.05 De lingua latina
15.30 Orizont cultural
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Mini-eco
17.40 Mala Mujer (s)
18.30 Em. în lb. maghiară
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Formula 3 (cs)
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Cafeneaua literară

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a.)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Peter Pann (d.a.)
18.25 Clip VIVA
18.40 Primul pas
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s,ep.58)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s,ep.22)
22.35 Mitică
22.40 Guvernare pe înţelesul tuturor (do, ep.7)
23.10 Cartea de citire... în lectura actriţei Mariana Mihuţ
23.15 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Joi 3 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Calendar
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine: engleză americană
11.50 Documentar Worldnet
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi şi Cluj-Napoca
16.10 Divertisment internaţional
17.00 Meci demonstrativ de tenis: Ilie Năstase – Bjorn Borg
18.00 Cronografii
18.25 Desene animate
19.00 Medicina pentru toţi: atenţie la arterele dv. (II)
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.35 Om bogat, om sărac (SUA) ep.1
21.45 Studioul economic
22.25 Reflecţii rutiere
23.10 Simpozion
23.40 Actualităţi
0.00 Forsyte Saga (s. ep.17)

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Magazin satelit
12.00 Noi frontiere (r)
12.40 Caleidoscop Worldnet
13.30 Confluenţe
14.10 Mag. social
15.00 Limbi străine (r)
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Ceaiul de la ora 5
19.00 Em. în limba germană
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Pro memoria. acad. C-tin Bălăceanu Stolnici
22.00 TV 5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Eurogol
23.45 Nocturna pop rock

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 D.a.
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Peter Pann (d.a)
18.25 Clip VIVA
18.40 La EST de VEST
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s.ep.59)
20.50 Ţara nimănui (rep).
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croazieră de lux (s)
22.35 Clip VIVA
22.40 Guvernare pe înţelesul tuturor (do, ep 8)
23.10 În miezul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Vineri 4 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.00 Actualităţi
10.05 Muzică uşoară românească
10.20 Desene animate
10.50 Curcubeu
11.50 MTV mari hituri
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii
14.00 Actualităţi
14.10 TVR Iaşi şi Cluj-Napoca
16.00 Actualităţi
16.45 Emisiune în limba germană
17.45 Pro Patria
18.45 Documentar
19.00 Casa Eliot (s. ep. 8)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Tezaur folcloric
21.30 Film
23.05 Viaţa parlamentară
23.55 MTV noutăţi muzicale
0.30 Actualităţi
0.50 Cinematograful de noapte

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Magazin CFI
11.30 Desene animate
12.00 Caleidoscop satelit
13.00 Vârstele peliculei (r)
14.00 Actualităţi
14.10 Varietăţi
15.00 Bursa invenţiilor
16.00 D.a
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Arena
18.00 Videoclipuri
18.10 Mala Mujer (s)
19.00 Concertul Orchestrei Naţionale Radio
21.00 TVM Mesager
21.30 Oameni care au fost
22.00 TV 5 Europe
22.30 Muzica e viaţa mea
23.00 Teatru TV
0.35 Videoclipuri

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluare din programul serii precedente. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.20 Peter Pan (d.a)
18.25 Liber să alegi
19.30 Clip VIVA
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s. ep. 60)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei emisiune de Mihai Tatulici
21.45 Vegas (s. ep
22.35 Marele premiu
23.35 Cartea de citire... în lectura actriţei Mariana Mihuţ
23.40 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Sâmbătă 5 noiembrie

TVR 1

7.00 Bună dimineaţa de la Iaşi!
8.00 Bună dimineaţa... de la Cluj-Napoca!
9.00 Ba da! Ba nu!
10.00 Eu şi McGee Ep. 5
10.30 Pas cu pas
11.30 Vârstele peliculei
12.30 Povestea vorbei
13.00 1001 audiţii
14.00 Actualităţi
14.10 Ora 25 - Tranzit TV * Filme serial Serviciul Secret şi Beverly Hills, 90210.
19.15 Teleenciclopedia
20.00 Actualităţi, meteo
20.35 Mancuso de la FBI (SUA) Ep. 16
21.30 Spriţul de la ora 10. Teledivertisment
22.30 Săptămâna sportivă
23.00 MTV * Euro Top 20
23.30 Actualităţi
23.50 Film serial * Maddie şi David (SUA)
0.50 Ei şi! Magazin de muzică pop-rock

TVR 2

8.00 Întâlnirea de sâmbătă (TVR Cluj-Napoca)
13.00 Est - Meridian magazin (TVR Iaşi)
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Hyperion * Revistă literară în imagini
18.00 La fântâna dorului
18.30 Convieţuiri
19.30 Pariaţi pe campion!
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM * Mesager
21.30 Memento cultural
22.00 Santa Barbara (SUA) Ep. 41
22.45 Interferenţe (r)
23.45 Jazz-magazin

TELE 7 abc

8.00 Desene animate: "The Jetsons", Tom & Jerry
8.45 WEEKEND abc, emisiune de Alice Iacobescu
11.00 Reluări din programul serii precedente - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.30 Clip VIVA
18.40 "Interzis bărbaţilor"
19.40 Ştiri
20.00 Film
22.00 VIVA TELE 7
22.30 Ţara noastră (rep.)
23.05 Croazieră de lux (s. ep 37)
23.15 Staruri în concert Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Brian Ferry is back !

Brian Ferry e un tip norocos şi ştie asta. Nu ţine niciodată să i se facă publicitate, scoate câte un album la 2-3 ani şi primeşte în general aprecieri bune din partea criticilor şi a publicului. Să adăugăm câteva hituri, câteva concerte şi vom avea o imagine edificatoare a personalităţii acestui muzician complet, deloc grăbit, deloc stresat de succes. Dispărut o vreme, iată-l revenind cu un nou album - **Mamouna.** Reputaţia sa fiind aceea de mare timid, surescitarea lui în legătură cu ultima realizare poate părea uşor deplasată, dar se explică prin pleiada de muzicieni de renume care au participat la înregistrare. „Da, Brian cântă pe aproape toate bucăţile. A lucrat foarte bine la efecte. Se observă clar amprenta lui pe album. Phil Manzanera a cântat, de asemenea, puţin la chitară. Să ai astfel de muzicieni pe discul tău, e o adevărată şansă. Trebuie să-i amintesc şi pe Nile Rogers şi Pino Palladino. De obicei când un interpret se decide la o carieră solo, singurul numitor comun al discurilor pe care le scoate este vocea sa. Cu toate acestea, Brian Ferry este unul din cazurile rare de artişti care şi-au creat propriul stil.

După părerea mea, acest lucru se întâmplă pentru că artiştii îşi iau pentru fiecare disc alt producător, care în final reuşeşte să-şi facă propriul disc".

Fostul său grup, **Roxy Music**, a fost deseori menţionat ca influenţă majoră pentru numeroşi muzicieni (începând cu primul val punk, până la **Duran Duran**). Nici un compliment nu-l mişcă pe Brian mai mult decât acesta. „Îmi place să rămân necunoscut, o persoană anonimă. Fac atât de multe lucruri diferite, încât oamenilor le este greu să mă claseze în vreun fel. La câte faze au existat în cariera mea, o văd ca pe un joc de puzzle la care adaug piese noi. Un pictor lucrează pe perioade şi poate avea o mulţime de tablouri păstrate în atelier, la care revine pentru a mai retuşa ceva. Am început acest album imediat după ultimul meu turneu, pe urmă l-am lăsat deoparte pentru a face **Taxi**. Când m-am întors la el, n-am păstrat decât jumătate din bucăţile originale. Acum am un material la care vreau să mai muncesc. Mai e ceva de obţinut din el. Am atât de multe cântece gata, încât voi putea lansa un alt album în septembrie viitor".

DOINA ENE ■

FLASH RADIO CONTACT

■ **Bob Dylan** acuză Apple Computer că vrea să-i fure numele. Folk star-ul nu apreciază acest plan marketing al gigantului informatic care se pregăteşte să lanseze pe piaţă un program pentru CD-ROM botezat Dylan. După opinia lui Joseph Yanni, avocatul cântăreţului, Apple utilizează în mod intenţionat nume prestigioase, cu scopul de a obţine profit dintr-o glorie care nu le aparţine.

■ **Turneul celor de la Rolling Stones** provoacă un entuziasm frenetic. Agenda lor de turneu este supraîncărcată. Peste tot unde dau concerte li se cere să-şi prelungească sejurul. Astfel, la Oakland Coliseum, Bill Graham Prezents (organizaţia legendarului promotor decedat) a reuşit să obţină două show-uri suplimentare pentru a satisface cererea.

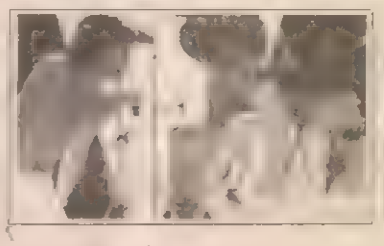

■ Când **Lollapalooza** e în plină manifestare, numeroase pop star-uri „vagabondează" până seara târziu prin cluburi. Unii dintre ei îşi completează chiar nota originală producându-se în diverse săli vecine. Astfel a putut fi auzit Nick Cave, la Filmore din San Francisco, alături de Queen Latifah, Beastie Boys şi A Tribe Called Qnest, pe Pharcyde la DNA şi, din nou, Latifah, Soul Mischief, Del Tha Funkee, pe scena Bimbo's, în show-ul celor de la **A Tribe Called Qnest.** Promotorii americani au profitat de vară pentru a bate un record la cifra de afaceri, numai pentru turneele clasate în **Top Ten** s-a înregistrat o creştere de 145% a încasărilor. Woodstock, Lollapalooza şi fenomenul marilor reveniri (Rolling Stones, Pink Floyd, Eagles), au contribuit la această masivă intrare de dolari.

■ Trio-ul punk **Green Day**, recompensat cu un disc de platină pentru vânzările albumului **Dookie**, ar avea mai degrabă nevoie de aur, pentru a înlocui dinţii basistului Mike Dirnt, desfigurat pe scena de la Woodstock. Grupul a provocat un melanj de noroi şi spectatori, incident care i-a silit pe cei însărcinaţi cu ordinea să intervină energic. Cu excepţia dinţilor, succesul a fost total. Dovadă că şi punk-ul e muzică „de atmosferă"!

■ Când **John Paul Jones** (ex-basist la Led Zeppelin) se asociază cu cea mai fantastică şi stranie artistă de avangardă din Statele Unite, **Diamanda Galas,** care poate fi rezultatul? Un duo în care numai unul cântă, adică ea, şi un album intitulat **Do Yo Take This Man,** la casa de discuri Mute. Fizionomia Diamandei, ca şi timbrul şi maniera ei de interpretare, aduc aminte de tragediana Irene Papas, când avea obiceiul să bocească lângă o urnă cu cenuşă. Şi acesta ar fi amănuntul care dă originalitate albumului. În rest, nu ţipă, nu urlă şi nu ne bucură cu nici un efect sonor. (**D.E.**)

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Duminică 6 noiembrie

TVR 1

8.00 Bună dimineaţa!
9.00 Fantastica familie Mellop Ep. 8
9.30 Reîntâlnire cu „Cartea cărţilor"
10.30 Lumină din lumină
11.30 Viaţa satului
13.00 Melodii populare
13.30 Atlas
14.00 Actualităţi
14.10 Poşta TV
14.20 Video-magazin
16.00 Fotbal în divizia naţională Steaua - Rapid Transmisiune directă de la Stadionul Steaua
17.50 Star Trek - generaţia următoare. Ep. 48
18.45 A doua România
19.15 Robingo
20.00 Actualităţi * Agenda europeană * Buletin meteo
20.40 Film artistic * Cei patru muşchetari (Anglia, 1975)
22.25 Avanpremieră TV
22.35 Tragerea Loto special 6/49 şi concurs pronosport
23.15 Maeştri
0.15 Actualităţi
0.35 Music Box

TVR 2

8.00 5 x 2 - Magazin duminical (TVR Iaşi)
13.00 Dr. Quinn (r)
14.00 Actualităţi
14.10 Film artistic * Fiori de gheaţă (România 1989)
15.15 Teatrul de revistă (TVE)
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Serata TV
19.30 Descoperirea planetei
20.00 Actualităţi
20.30 Divertisment muzical
21.00 TVM * Mesager
21.30 Sport Studio
22.00 Poesis * Nicolae Labiş
22.15 La puterea a doua
23.00 Santa Barbara (SUA, Ep. 42
23.45 Varietăţi din altă lume

TELE 7 abc

8.00 Desene animate: "The Jetsons", Tom & Jerry
8.45 WEEKEND abc, emisiune de Alice Iacobescu
11.00 Reluări din programul serii precedente - Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.30 As show, emisiune de Cornel Todea
19.10 Cuba muzicală ABC
19.40 Ştiri
20.00 Film
21.40 Ţara noastră
21.45 Vegas (s. ep. 21)
22.35 Staruri în concert
23.00 Întâlniri la miezul nopţii Preluare Worldnet şi Deutsche Welle.

Stafia lui Ceauşescu pe coridoarele lui Sorescu

MINISTERUL CULTURII CONTINUĂ ELIMINAREA CELOR CE SE OPUN RESTAURAȚIEI

☐ Ordonanţa Guvernamentală nr. 68/1994 încalcă, pe lângă norme în vigoare din '90 şi '91, chiar şi Convenţia Culturală Europeană, obligatorie pentru România

☐ Faultul grosolan aplicat UNITER-ului are drept cauză prezenţa A.S.R. Principesa Margareta la acţiunile Instituţiei

Pumnul şi palma „noilor" culturnici

Scandalul excluderii UNITER de la Festivalul Național de Teatru I.L. Caragiale

Uniunea Teatrală din România - UNITER - a fost exclusă de la organizarea ediţiei din acest an a Festivalului Naţional de Teatru I.L. Caragiale. Prin adresa Direcţiei teatre a Ministerului Culturii, UNITER a fost înştiinţată de faptul că, în acest an, Ministerul Culturii nu mai admite calitatea de „co-organizator" a UNITER, pentru că „solicitarea" a venit prea târziu. Senatul consideră această decizie drept un abuz, un fals şi un act de negare a voinţei de liberă asociere profesională a oamenilor de teatru români ca rezultat al drepturilor democratice obţinute după decembrie 1989

UNITER a fost unul dintre fondatorii acestui festival, împreună cu Ministerul Culturii şi Primăria Municipiului Bucureşti, fiind co-organizator încă de la prima ediţie. În calitatea sa de organizaţie profesională a oamenilor de teatru din România, UNITER nu are cum să fie înlăturată - în acest mod abuziv şi violent - decât dacă, la baza acestei decizii, nu se află alte motivaţii decât acelea profesionale.

UNITER şi-a exprimat în mai multe rânduri atitudinea faţă de gravele decizii, de tip totalitar, luate de către Guvernul României şi Ministerul Culturii, care afectează în profunzime cultura naţională. Recenta decizie arată evident ruptura majoră care există la această oră între birocraţia Puterii şi afirmarea libertăţii de creaţie.

În consecinţă, Senatul UNITER, întrunit în şedinţă extraordinară la 20 octombrie a.c., a decis exprimarea publică a acestui protest, retragerea Premiului pentru originalitate, oferit de către UNITER în palmaresul Festivalului Naţional de Teatru şi acordarea sa în cadrul Galei Premiilor UNITER pe baza selecţiei oficiale a Festivalului Naţional, şi recuzarea calităţii de membru în Juriul Festivalului a unei personalităţi desemnate de către Senatul UNITER.

În aşteptarea unor vremuri mai bune, UNITER îşi rezervă dreptul de a-şi onora atribuţiile materiale şi spirituale de co-organizator al festivalului. Senatul face apel la membrii UNITER, care într-o formă sau alta participă la această ediţie a Festivalului Naţional de Teatru, să accepte că libertatea de expresie şi de creaţie pot fi în pericol în acest moment şi îi roagă, în consecinţă, să-şi manifeste atitudinea faţă de acest abuz aşa cum vor crede de cuviinţă.

Senatul UNITER

Siturile istorice

Europa ne respectă istoria mai mult decât guvernanții noștri

Săptămâna trecută, la sediul Grupului de Dialog Social a avut loc o binevenită masă rotundă pe tema desfiinţării Direcţiei Monumentelor, Ansamblurilor şi Siturilor Istorice. Printre participanţi au fost mulţi specialişti de marcă (Peter Derer, Ariadna Zeck, Lucia Şerban), parlamentari membri ai Comisiilor pentru Cultură (Al. Sassu, Şt. Augustin Doinaş, Radu F. Alexandru, Victor Babiuc), gazetari şi diplomaţi acreditaţi la Bucureşti.

Interesant este că Ministerul Culturii a evitat confruntarea directă, la întâlnire fiind prezent (în nume personal) doar consilierul Virgil Niţulescu.

După ce specialiştii celor două instituţii desfiinţate (D.M.A.S.I., Direcţia Muzeelor şi Colecţiilor) au explicat consecinţele directe foarte grave ale deciziei prin care se încearcă o centralizare a structurilor culturale, mai rău ca pe vremea lui Ceauşescu, şi politizarea unei munci care reclamă o specializare strictă, s-a trecut la o foarte interesantă discuţie cu caracter juridic.

Astfel, s-a spus în mod explicit că Ordonanţa Guvernamentală nr. 68/'94 contravine flagrant decretelor C.F.S.N. nr. 90 şi 91 aflate încă în vigoare, prin care se reînfiinţau Comisia Monumentelor şi Siturilor Istorice şi D.M.A.S.I. ca organisme autonome, a căror componenţă este aleasă de un preşedinte numit la rândul lui de către şeful statului. Parlamentarii prezenţi au arătat că fiecare ordonanţă guvernamentală ar trebui "discutată şi votată în regim de urgenţă"; dar, după cum spunea dl deputat Al. Sassu, pentru puterea actuală, în regim de urgenţă poate însemna şi peste câteva luni. Până atunci, ordonanţa este aplicată şi structurile aflate în discuţie se distrug iremediabil.

Chiar dacă actuala putere este conştientă că prin Ordonanţa 68 se încalcă Convenţia Culturală Europeană, la care România este parte, ea va tergiversa cât mai mult scoaterea ei la vot, făcând astfel jocul lui Mihai Ungheanu şi al tovarăşilor săi. După cum spunea dl Victor Babiuc, pentru moment nu se poate protesta decât prin plângeri la organismele internaţionale şi sensibilizarea opiniei publice.

TOMA ROMAN jr. ■

Festivalul Internațional al Filmului Documentar - Antropologic

☐ Ediţia a II-a Sibiu / 20 - 22 octombrie 1994

În perioada 20 -22 octombrie s-a desfăşurat la Sibiu - **Festivalul Internaţional al Filmului Documentar - Antropologic.** ***Muzeul Civilizaţiei Populare Tradiţionale Astra, fondatorul şi organizatorul acestui festival, marchează prin acest eveniment primul festival antropologic din România şi deschiderea proiectelor de colaborare bilaterală pe anul 1994 cu institutele de antropologie din toată lumea.***

Cea de a II-a ediţie a reunit 39 de filme din numeroase ţări: Anglia, Franţa, Germania, Finlanda, Lituania, Slovacia, Suedia, SUA şi România. Cele 22 de ore de film au lansat o diversitate de idei asupra condiţiei umane, a lumii contemporane, din perspectiva specialiştilor antropologi şi etnologi. Au fost prezentate străvechi meşteşuguri din Africa şi Mexic, ritualuri de comemorare a morţilor la indienii Athabascan din Alaska, evenimente tulburi în Tadjikistan, tradiţii ale indienilor Canela din Brazilia, sau probleme privind condiţia refugiaţilor bosniaci.

Un juriu internaţional a acordat premiul întâi filmului **Let our songs live** (Lăsaţi cântecele noastre să trăiască), realizat de suedezii Mats Brolin şi Anna Cnattinqius, un film despre cultura şi religia indienilor Siriono din jungla boliviană.

La festivitatea de premiere au asistat **dl Andrea Nicolaj, dna Fabienne Nicolaj şi dl Norbert Sagstette**, membri ai Uniunii Europene pentru România la Bucureşti. Cu acest prilej **dl dr. Corneliu Bucur**, director al Muzeului Astra, a declarat: **"Am vrut să introducem România în circuitul festivalurilor de film documentar, să atragem atenţia lumii asupra României şi să promovăm mişcarea culturală prin intermediul audio-vizualului, ca o formă modernă de educaţie".**

ADRIANA DOBRESCU ■

Pe ecranele bucureştene

Vârsta inocenței

☐ O tulburătoare poveste de dragoste într-o lume stăpânită de convenţii sociale

Regizorul american Martin Scorsese transpune pe marele ecran o tulburătoare poveste de dragoste, plasată în societatea New York-ului anilor 1870, aşa cum a descris-o scriitoarea Edith Wharton în romanul său omonim, răsplătit cu Premiul Pulitzer.

Apelând la actori de mare valoare, ca Daniel Day-Lewis, Michelle Pfeiffer, Winona Ryder (Globul de Aur pentru cel mai bun rol feminin secundar), cu scenografia lui Dante Ferretti şi costumele Gabriellei Pescucci (Premiul Oscar), filmul **Vârsta inocenţei** reuşeşte să încânte spectatorul de astăzi, care, în ciuda ritmului infernal de sfârşit de secol XX, şi a gustului pervertit, sesizează exact ceea ce a intenţionat regizorul.

Nu are rost să povestim filmul. Scenariul, adaptat de Scorsese însuşi, împreună cu Jay Cocks, păstrează esenţa cărţii: pasiunea, neîmplinirea, onoarea şi amintirea. Vieţile sunt determinate de convenţii sociale de o rigiditate pe care astăzi nu o credem că a fost posibilă...

Vârsta inocenţei merită să ne rupem 133 de minute din program şi să mergem la cinema să-l vedem.

ADA NICOARĂ ■

Fitoterapia Cozac produce miracole

Parezele şi alergiile recidivante se ameliorează rapid

De această dată, am abordat două categorii de bolnavi suferinzi de maladii incurabile, nu mortale, dar grav handicapante:* paraliziile şi alergiile *recidivante. Iată ce ne-au declarat câţiva pacienţi:

„Mă numesc T.L., am 35 ani şi locuiesc în Bucureşti. Cu două luni în urmă am suferit un accident, iar lovitura la cap, destul de puternică, a provocat un cheag de sânge şi, deci, o pareză pe partea dreaptă. Practic, nu-mi simţeam nici braţul şi nici piciorul. M-am internat, pentru patru săptămâni, la spitalul Dr. Gh. Marinescu, unde am fost tratată cu multă bunăvoinţă şi în chip profesional. După ce am înghiţit „tone" de pastile şi am efectuat, conştiincios, toate exerciţiile de recuperare fizică, am obţinut, totuşi, o oarecare ameliorare: am început să merg, adică să târâi, mai puţin, piciorul şi am reuşit să ridic mâna, dat tot nu o simţeam. Credeam că asta va fi tot... M-am pensionat. Aflând, din ziare, despre dl Vasile Cozac, m-am prezentat la tratament. După numai două săptămâni, umărul, ce era deplasat, a revenit fără exerciţii, în poziţia normală. Priviţi, pot ridica braţul sus, la limită şi, parcă, parcă, îmi simt degetul mic şi cel inelar. Pot, cu efort, chiar să şi îndrept braţul din cot, dar nu pentru mult timp, căci muşchii s-au atrofiat. Ah, am uitat să amintesc, nu mai iau alte medicamente în afara tratamentului cu ceaiuri şi picături".

„Numele meu nu are nici o importanţă, dar prezenţa mea aici cred că este o garanţie suficientă. Vin din Craiova, regulat, de la sfârşitul verii. De mai bine de un deceniu, sufăr de o alergie cumplită. Doctorii au identificat şi factorii alergeni: praful şi puful. Pot să vă spun că am luat, cred eu, toate medicamentele posibile, am făcut zeci de vaccinuri şi, degeaba, nici un rezultat. Cum se manifesta? Pe tot corpul, inclusiv pe cap, îmi apăreau băşici ce-mi provocau mâncărimi cumplite şi asta, permanent. După primele două săptămâni de tratament, băşicile au dispărut, la fel şi pruritul. După două luni de tratament neîntrerupt, dacă mai apar, uneori, oricum sunt doar câteva iar mâncărimea este suportabilă. Dumnezeu să-i dea sănătate dlui Cozac, căci îmi pierdusem speranţa de a fi un om normal".

A consemnat,
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cosmetică

Mici trucuri pentru un machiaj perfect

■ *Înainte de a vă aplica machiajul,* vaporizaţi faţa cu apă minerală, apoi ştergeţi-o uşor. În felul acesta fardurile pătrund mai bine în piele.

■ *Fondul de ten* se pune puţin şi se întinde repede cu vârful degetelor pe toată faţa, gât, urechi şi decolteu. El trebuie să fie mai deschis decât tenul (culoarea pielii de la încheietura mâinii).

■ Pe obraji puteţi aplica *pudră* sau cremă (de obraz). Pentru a nu colora strident obrajii, staţi în faţa ferestrei, la lumina zilei.

■ Buzele: folosiţi un *ruj* mai închis şi mat, dacă nu vă machiaţi ochii. Dacă v-aţi decis să vi-i machiaţi, rujul trebuie să fie mai pal şi transparent, pentru a scoate în evidenţă ochii. Nu uitaţi conturul de buze!

■ *Pentru o privire candidă:* se aplică fard alb-sidefiu, *înainte de fondul de ten,* pe toată pleoapa, până sub sprâncene şi uşor spre tâmple. După aceea se pune culoarea aleasă (în funcţie de îmbrăcăminte). În interiorul ochiului folosiţi bej deschis, pe toată pleoapa culoarea respectivă, iar spre tâmple estompată.

■ Nu uitaţi *tuş* sau *dermatograf* negru în jurul pleoapelor.

MARIA ANTONESCU ■

Succes de proporţii al medicinei franceze şi belgiene

Scoarţa de platan îi vine de hac virusului HIV (SIDA)

❑ **Deocamdată, e făcut KO doar HIV 1 (de tip european), nu şi HIV 2 (de tip african)**

❑ **Aflat în testări, senzaţionalul medicament va intra în producţie în 1996**

Conform unor studii recente, o anumită substanţă, extrasă din scoarţa arborelui de platan, blochează dezvoltarea şi răspândirea virusului SIDA. Cercetările, deşi în fază preliminară, sunt mai mult decât încurajatoare, iar rezultatele extrem de spectaculoase.

Întreaga comunitate ştiinţifică medicală, îndeobşte prudentă şi fără excese de entuziasm, urmăreşte cu interes rezultatele cercetărilor întreprinse de grupul farmaceutic francez **Rhône-Poulenc Rorer**, în colaborare cu un laborator al **Institutului Regal** din Belgia. Cercetătorii francezi şi belgieni au reuşit să separe o substanţă (o moleculă) din scoarţa de platan care "in vitro" (în laborator) s-a dovedit a bloca penetrarea în celulele vii a virusului HIV.

De unde a venit ideea testării tocmai a acestei molecule?

"Este oarecum mâna hazardului, mărturiseşte **Jean François Mayaux**, coordonatorul echipei de la Rhône-Poulenc Rorer. La fel ca şi alte laboratoare, desfăşurăm un program de sortare într-o gamă largă de molecule. Este o metodă folosită curent în cercetarea medicală mondială, nu numai pentru SIDA".

Majoritatea tratamentelor actuale ale acestei cumplite maladii au ca ţintă o enzimă răspunzătoare de înmulţirea virusului HIV (fără această enzimă, intrusul sucombă rapid). În cazul moleculei extrase din arborele de platan, principiul este de a împiedica fuziunea la nivelul membranelor, pe de o parte între celulă şi virus, pe de alta între celulele infectate şi cele sănătoase, astfel încât virusul să rămână izolat şi neputincios.

Tratamentul, cel puţin în faza actuală de experimentare, este eficace numai contra virusului HIV 1 (de tip european), dar nu şi asupra HIV 2 (de origine africană), acţiunea antidotului fiind legată de proprietăţile proteinei din învelişul virusului HIV 1.

"Rezultatele publicate vor avea un efect cumulat prin combinarea cu terapii deja existente. Este clar că nu se poate vorbi începând de mâine de un tratament eficace şi definitiv, a mai comentat **Jean-François Mayaux**. Punerea la punct a unui medicament este urmarea unei lungi suite de experimentări. În faza I, acestea determină gradul de toxicitate a preparatului. În cazul nostru, aceste testări se vor putea face chiar la începutul anului viitor. Faza a II-a, de determinare "in vivo" a eficacităţii produsului, va debuta trei luni mai târziu, prin aplicarea acestuia pe un grup limitat de pacienţi. A III-a etapă de experimentări, crucială, va implica un număr mare de voluntari şi va permite compararea eficacităţii acestui medicament cu altele deja existente. Funcţie de rezultatele obţinute, se va demara fabricarea produsului, dar nu înainte de 1996". (După Recherche Medicale)

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Drogurile în viaţa românilor

Reproducem un nou fragment din lucrarea în manuscris a dl col. Jenică Drăgan, şeful Direcţiei de arme, muniţie, substanţe explozive şi droguri din cadrul I.S.P.

Evul Mediu

De-a lungul Evului Mediu românesc o figură centrală în panoplia consumatorilor de droguri din ţara noastră a fost domnul Moldovei Constantin Cehan Racoviţă (1749-1753) cunoscut ca alcoolic şi opioman. Spătarul Ion Conta, în cronica sa, ne prezintă portretul moral al acestuia.

„De atâta era străşnic, că mânca afin (opiu) dimineaţa şi la vreme de chindii bea pelin cu ulciorul, şi peste toată ziua se afla vesel".

Se mai relatează că acest Constantin Cehan Racoviţă bea spirt de melisă „ziua cu noapte 50-60 păhărele", spune cronicarul. Acest domnitor a trăit o dramă personală. Să fi fost aceasta determinantă pentru pasiunea sa vicioasă?

(Mai ales că nici în prezent specialiştii nu pot afirma, cu certitudine, dacă înclinaţia către toxicomanie este o problemă de personalitate, o predispoziţie genetică, ori o determinare ambiantă). Iată faptele. Doamna Sultana, originară din cartierul Vizia, tânără, frumoasă, moare subit în ziua de 2 ianuarie 1753. Se pare că la mijloc a fost vorba de o peritonită care s-a confundat cu o sarcină. Foarte afectat de această pierdere Constantin Cehan Racoviţă l-a considerat vinovat pe medicul Giuseppe Antonio Pisani. Ce mai spune cronicarul?

Acesta era un leventin, adus pe meleagurile româneşti de un franţuz „anume Leiniţa, carele era pe lângă domnul... Zic că acest franţuz a fost şi pricina de a murit şi Doamna Domnului în domnia d'întâi, ca un doftor ce adusese el şi îl curtenise dându-i mare laudă de învăţat măcar că pe la cea de pe urmă şi-a luat şi el plata în Ţarigrad, că i-a tăiat capul Sultanul Mustafa".

Francezul se numea Linchon şi avea rangul de slugar şi a crezut toată vremea în nevinovăţia lui Pisani, cel care la 15 decembrie 1752 i-a asigurat pe toţi că doamna se va însănătoşi, punându-şi capul chezaş pentru aceasta.

Când Constantin Racoviţă deveni domn în Ţara Românească, Pisani a fost transportat, înlănţuit, la noua curte.

Pentru medicul Pisani au urmat luni şi luni de zile de calvar. Zăcea în închisoare doar cu pâine şi apă şi îşi clama inocenţa, pretinzând că un medic nu poate fi răspunzător. În favoarea sa invoca moartea, la 23 august 1752, a domnitorului Grigore Ghica, decedat ca urmare a administrării unei doze prea mari de teriacă, un panaceu considerat universal, ce i-a fost prescris de medicul său personal, M. Manu. Or, pentru acest deces, medicul M. Manu nu fusese tras la răspundere.

Iată, acum, o altă mărturie despre existenţa neîntreruptă a drogurilor pe meleagurile noastre. Suntem în anul 1716. Patriarhul Hrisant Nottara ce vizitase, bolnav de reumatism, Valahia, se înapoiază la Constantinopol. Bunul şi priceputul în ale medicinei, domnitorul Nicolae Mavrocordat, îi trimite medicamente trebuitoare, odată cu o bătrânească pricepută la asemenea treburi. Iată scrisoarea:

Nicolae Vodă către patriarh

„...Trimitem Fericirii Tale două tenzuhuri (pastile) gătite cu mult panzehr (antidot)...; se trimite şi un magiun (opiu) ales, socotit ca pentru noi însine când eram la Cotroceni..."

Revista FLACĂRA
a fost distinsă la TIB '94
cu
MEDALIA DE BRONZ

❑ (Aplauze,vă rugăm!...
Aşa... Vă mulţumim frumos!)

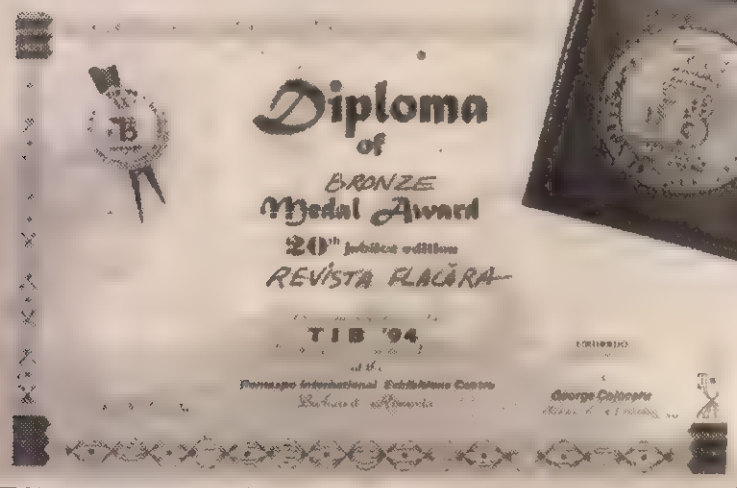

Model francez de ieşire din criză:

Jn plan de restructurare conceput rapid

❑ Interviu cu dl Radu Demetrescoux, preşedintele Consiliului de Administraţie al filialei SALOMON din România (II)

Nimeni nu scapă de reducerea de personal la restructurare

- Să continuăm discuţia de unde rămăsesem. Planul de restructurare aplicat la Grupul Salomon a inclus, probabil, şi reduceri de personal. Cum s-au făcut ele?

De reducerea de personal nu scapă nimeni în cazul unei restructurări. Este un subiect sensibil pentru că apar prin disponibilizarea unor sute de persoane multe probleme sociale şi umane. Am căutat să atenuăm la maximum efectele sociale şi umane.

-Din nou vă întreb, cum?

-Ideea de bază a fost următoarea: reconversia profesională a tuturor acelora care urmau să se găsească fără loc de muncă în doi ani de zile. Acest plan privea 600 de persoane. S-au luat patru serii de măsuri şi anume:

a. în primul rând s-a creat un centru de reorientare profesională compus din 8 persoane, 4 salariaţi de la Salomon şi 4 consilieri externi regionali. S-a conceput o metodologie specifică de pregătire şi reorientare a salariaţilor, funcţie de cerinţe şi posibilităţi individuale. S-au finanţat parţial stagii de formare, s-au acordat ajutoare pe toată perioada reconversiei profesionale

b. s-a creat o bancă de date cu toate locurile de muncă disponibile atunci sau în viitor din regiune; pentru fiecare persoană s-au căutat modalităţi de evoluţie profesională şi de angajare.

c. motivarea unor persoane de a înfiinţa firme autonome care să realizeze pentru Salomon nişte activităţi pe care întreprinderea le realiza înainte în mod integrat.

-Fiind un subiect interesant, v-am ruga să intraţi în nişte detalii.

-De acord. Unele activităţi devin nerentabile la un anumit moment Ideea este că aceste activităţi să fie scoase din profil, iar personalul disponibilizat, sau o parte a lui, să fie motivat să fondeze propria sau proprille firme pe specificul respectiv.

-În ce constă motivarea?

-Este vorba de ajutor financiar în constituirea capitalului social, garantarea pentru un an sau doi a unei cifre de afaceri prin comenzile pe care le asigură ea însăşi, ajutor în privinţa găsirii unor noi clienţi etc

(va urma)

ADRIANA DOBRESCU■
MIHAI SĂNDOIU ■

UN NOU COMPETITOR ÎN SISTEMUL BANCAR

INTERNATIONALE NEDERLANDEN BANK

Deschiderea, începând cu 24 octombrie, a sucursalei ING BANK-Bucureşti (cu sediul în World Trade Center) trebuie percepută ca un semnal încurajator, pentru că ING este o instituţie financiară majoră, situându-se între primele patru din Europa, din punct de vedere al capitalului. Aflată într-o continuă expansiune (cu peste 72 de birouri în 44 de ţări), este prezentă în cele mai importante centre financiare internaţionale şi pe cele mai dinamice pieţe.

Oferind servicii bancare precum finanţarea corporaţiilor, finanţarea comerţului internaţional, decontări, trezorerie - pieţe monetare, schimb valutar şi operaţiuni de hedging, noua sucursală ING din România poate avea, după cum declara directorul general, dl Anthony van der Heijden, „o contribuţie deosebită la creşterea volumului afacerilor şi investiţiilor internaţionale în România şi la dezvoltarea pieţei financiare".

Deşi pragmatismul olandez în abordarea afacerilor ne-a situat în urma altor ţări Central şi Est-Europene în care ING este deja prezentă (Cehia, Ungaria, Polonia, Slovacia, Bulgaria, Ucraina, Rusia), deschiderea sucursalei a fost „îndulcită" de prezenţa, cu ocazia deschiderii sucursalei din România, a dlui Gerrit J. Tammes, vicepreşedinte al Comitetului Executiv al ING BANK, care a promis o angajare totală a băncii în România.

FLORIN PETRIA ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim **17**

Despre riscul de a primi o bombă în cap

Frédéric Mahlstedt, unul dintre primii soldaţi americani debarcaţi pe pământ francez povesteşte:

„Într-o zi, pe la începutul lunii iunie 1944, eram ghemuit într-o tranşee aproape de Omaha Beach (una din plajele de debarcare). Făceam parte din compania de transmisiuni 99, şi noi tocmai ajunsesem să ne „îngropăm" în nisipul acestei plaje normande. Când mi-am văzut „adăpostul" - o simplă groapă rectangulară - mi-am spus: „arată ca un mormânt". Apoi, când a venit seara, m-am întins şi am încercat să adorm. Aveam impresia că sunt culcat într-un mormânt şi nu am putut să nu mă gândesc: „probabil că acesta va fi al meu". Dimineaţa, pe la ora 11, când bombardierele germane au apărut şi au început să ne „pisoze", tremuram de frică. În primele două sau trei nopţi n-am putut dormi. A cincea zi, nu mai eram decât o biată zdreanţă. Simţeam că, dacă nu-mi vin în fire, sunt pe punctul să devin nebun. Am încercat să reflectez. La urma urmei, petrecusem cinci nopţi în această groapă şi eram totuşi viu, ca de altfel toţi cellalţi soldaţi din unitatea mea. Numai doi dintre noi erau răniţi şi nu din cauza bombelor germane, ci de schijele provenite de la proprille D.C.A. Am decis să nu îmi mai fac griji şi să întreprind ceva constructiv. Am găsit câteva scânduri solide şi am făcut un acoperiş deasupra adăpostului, care să mă protejeze de schije. Apoi, mi-am făcut o reprezentare a suprafeţei imense pe care eram dispersaţi. Am înţeles că fără să fiu atins de o lovitură directă, eram în deplină securitate în această groapă rectangulară şi am calculat că riscul de a primi direct o bombă în cap era foarte mic.

După ce am reconsiderat situaţia în care mă găseam, în următoarele două nopţi m-am calmat atât de bine, încât dormeam chiar şi în timpul atacurilor aeriene".

Traducere şi adaptare,
ADRIANA DOBRESCU ■

Beţe parlamentare în roatele Cotrocenilor?

La Bucureşti, directorul general al FMI, Michel Camdessus, pune umărul la reformă

❑ Pentru decembrie, anunţă un control necruţător

Conferinţa de presă din 20 octombrie, a domnului Michel Camdessus, director general al Fondului Monetar Internaţional, a limpezit pe moment relaţiile României cu această importantă instituţie.

În primul rând, vizita dlui Camdessus în România a avut loc la invitaţia preşedintelui Iliescu. Lansarea invitaţiei şi rapida ei acceptare s-ar putea explica (dl Camdessus a făcut unele aluzii) prin dificultăţile dlui Iliescu în relaţia cu parlamentul privind iniţierea marii privatizări, formarea pieţei financiare, restructurarea economiei etc. Suprinzător? Da, dacă e aşa, dacă nu...

În al doilea rând, aprecierile pozitive ale dlui Michel Camdessus privind „direcţia corectă în care merg elementele cheie ale macrostabilizării economice" (inflaţie, balanţa comercială, rezervele Băncii Naţionale), cu adresă directă către activitatea guvernatorului BN – Mugur Isărescu, au şi o altă explicaţie: FMI doreşte implementarea cu succes a programului în România şi pentru faptul că şi alte ţări din estul Europei (cu deosebire din CSI) vor trebui să parcurgă acest drum. Iar rezultate negative în România pot afecta FMI-ului imaginea în faţa altor clienţi în ale tranziţiei. Deci laudele sunt, parţial şi pentru export.

Pentru „uz intern", dl Camdessus a lansat guvernanţilor „temele" ce vor fi serios controlate de FMI la jumătatea lunii decembrie: accelerarea privatizării; continuarea reformelor structurale; buget echilibrat pentru 1995 (cu deficit sub 2%) şi cu schimbări calitative la capitolul cheltuieli (reducerea subvenţiilor către „găurile negre" din economie şi redirijarea resurselor spre investiţii în infrastructură, educaţie, sănătate, protecţie socială). Iar pentru dl Isărescu, un sfat de la bancher la bancher: să reziste presiunilor ce se vor face asupra sa în cursul iernii! Simplă intuiţie a dlui Camdessus?

FLORIN PETRIA ■

La World Trade Center s-a inaugurat

Art Center-Blue Gallery

❑ Găzduieşte, pe simeze, artă contemporană românească

În spaţiile comerciale ale imensului **World Trade Center** şi-a găsit locul o galerie de artă. Câţiva „aleşi ai soartei", ce s-au... încumetat să accepte chirii foarte piperate, spre a-şi expune produsele, vor avea... privilegiul de a reprezenta chiar... România. Afirmaţia nu este deloc hazardată: imaginaţi-vă un om de afaceri, mereu grăbit, mereu între două avioane, găzduit în cel mai modern hotel din ţară, Sofitel. El nu-şi va...permite să piardă timp preţios spre a-şi face cumpărăturile în centru, ci, în ţinută lejeră, va coborî şi se va rătăci pe culoarele **Centrului Comercial Mondial**. Printre buticuri de tot felul, va descoperi **Art Center-Blue Gallery**, înfloritoare şi foarte, foarte occidentală.

Într-un spaţiu de circa 60 de metri pătraţi, luminat à giorno, se adăpostesc lucrări de artă: pictură, grafică, sculptură în bronz, obiecte de artă decorativă aparţinând unor valoroşi artişti profesionişti români. Şi-au găsit locul, pentru început, Vasile Grigore, Alin Gheorghiu, Ion Sălişteanu, Ion Dumitriu, Ion Bitzan, Marilena Preda Sâns, Florica Cercel, Vasile Gorduz, Gh. Iliescu-Călineşti, Cristina Iliescu şi mulţi alţii, tot atât de celebri în România şi în lume. Una dintre condiţiile impuse pentru selectarea lucrărilor este calitatea deosebită, originalitatea, valoarea lor şi a autorilor.

Realizarea aparţine unor tineri şi talentaţi artişti plastici, cu mare experienţă în organizarea galeriilor de artă. Ei sunt **Vasile Cercel**, care a pus pe roate ObArt Gallery şi **Alexandru Ghilduş**, cel care a înfiinţat galeriile Apollo, ambele situate în plin centrul capitalei.

Credem că iniţiativa se va dovedi una fericită pentru că oferă artiştilor români şansa de a fi cunoscuţi în lume, şi, de ce nu, de a obţine comenzi avantajoase.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

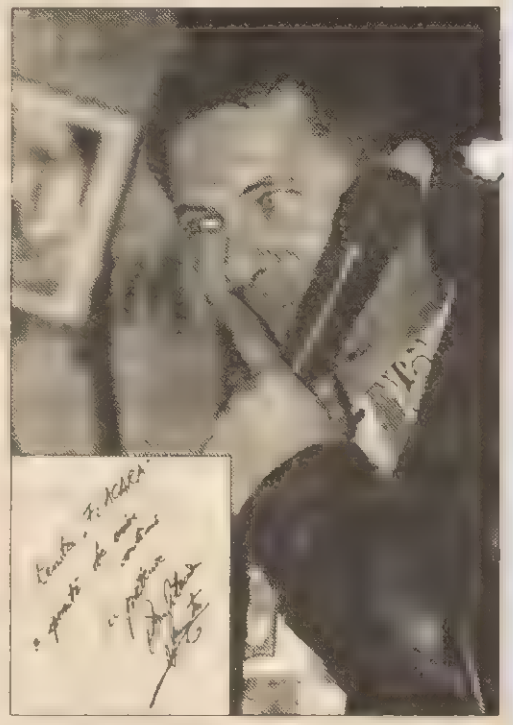

DORU OCTAVIAN DUMITRU a lansat

MAŞINA DE RÂS

❑ Dar... numai pentru adulţi!

Doru Octavian Dumitru, pe cât de bun act este pe atât de dificil e. Cu toate astea, ne place ori nu ne place, ei joacă cu sălile pline.

La conferinţa de presă, organizată cu ocazia lansării casetei **Maşina de râs - numai pentru adulţi**, Doru şi-a spus oful ziariştilor prezenţi şi care nu e altul decât mass-media

„Eu mă feresc să dau interviuri, fiindcă eu nu sunt un om «normal» şi ţin la activitatea ziaristului. Suntem singura ţară din lume unde presa şi TV trebuie anunţate. Colaborarea mea cu presa şi TV se rezumă nu la mândrie ci la o treabă de profesionalism, pe care eu, într-un procent de 15%, cred că îl am. Important este că un eveniment în sine trebuie căutat, nu anunţat. Eu sunt o persoană care mă retrag, adică fug de mass-media, şi asta din cauza unor lucruri care mi s-au întâmplat. Nu de ce spun îmi este frică, ci de ce se poate interpreta. Nu mă supără că TVR nu a fost prezentă la acest eveniment. Nici nu-i duceam dorul".

ROXANA TOMA ■

Regina coniacului

Cunoscutul concern Rémy Martin, a cincea mare producătoare de coniac original, este condus de o femeie, situaţie întâlnită mai rar, deoarece domeniul spirtoaselor este prin tradiţie predestinat bărbaţilor, iar doamna Dominique Hériard Dubreuil are trei fraţi. Ea coordonează o activitate cu o cifră de afaceri anuală de circa 6 miliarde dolari, din care 44% pe seama coniacului (120 milioane de sticle anual). Firmă cu vechi tradiţii, preluată de familia Hériard în secolul al 18-lea de la văduva lui Rémy Martin, s-a extins prin coparticiparea renumitelor case Cointreau şi Krug. Dominique n-a ajuns întâmplător la conducere. S-a afirmat iniţial în domeniul presei, apoi 10 ani, ca şefa propriei agenţii de presă, devenind „regina coniacului" din 1992.

IOANA A. VAGO ■

Invenţie „genială":

Bomba din plicurile poştale

Val de teroare în Austria, ca urmare a descoperirii a trei mini bombe incorporate în scrisori. Din datele publicate reiese că „în cercuri neo-naziste din ţara alpină există cel puţin un expert capabil să fi realizat noul model". Specialişti ai Mosad-ului, veniţi special la Viena să se documenteze, conchid că: „Bomba este o realizare genială, necunoscută sub această formă până acum". A fost instituită o cooperare internaţională în acest domeniu. Rezultatele studiului vor fi trimise prin Police Working Club on Terror statelor membre ale Comunităţii Europene şi AELS. Între timp poliţia austriacă continuă cercetările Ministrul de interne, Löschnak, nu exclude posibilitatea efectuării unor arestări. El invită populaţia la colaborare pentru elucidarea cazului. Salariaţii oficiilor poştale au fost reinstruiţi să reţină anvelopele poştale suspecte, ca urmare a descoperirii celor trei scrisori-bombe la Klagenfurt, Dornbirn şi Hallein.

IOANA A. VAGO ■

Pictură direct pe corpul modelului

Se conturează o nouă tendinţă în reprezentarea plastică a nudităţii? Reporteri ai revistei STERN s-au adresat unor artişti plastici consacraţi, precum, pictorilor Ralph Fleck din Freiburg, Horst Gläsker din Düsseldorf, Renate Bienzle şi Rudolf Schoof ambii din Stuttgart, Elvira Back din Berlin, ca şi sculptorilor Alfred Hrdlicka din Viena, Gunter Uecker din Düsseldorf şi altora. La toţi aceştia, nudul modelelor a fost încorporat în operă artistică. Fotografia vă prezintă o creaţie a pictorului R. Fleck în care modelul viu a slujit ca suport pentru executarea picturii în ulei.

CĂTĂLIN VAGO ■

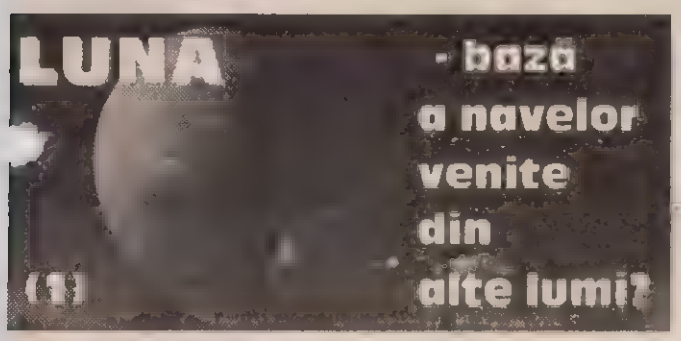

La Societatea regală de astronomie din Londra se păstrează un raport alcătuit de astronomul R. Berd în anul 1871. Raportul cuprinde o serie de observaţii, multe rămase până în zilele noastre enigme nedezlegate (aşa, de exemplu, Berd a observat pe Lună, în Craterul lui Platon, „corpuri în mişcare şi semnale luminoase"). După aproape o sută de ani, mai precis în anul 1968, NASA a publicat un catalog similar, care cuprinde o serie de „anomalii" observate pe Lună în decurs de 400 de ani. Printre cele 579 de exemple, care nu şi-au găsit explicaţia nici până astăzi, enumerăm: obiecte luminoase în mişcare, figuri geometrice, cratere care apar şi dispar, tranşee luminoase care „înaintează" cu 6 km/oră, apariţia şi dispariţia unor aşa-numiţi „pereţi" lunari, cupole gigantice care-şi schimbă culoarea. Şi, în sfârşit, un imens obiect luminos, denumit „Crucea de Malta", care a fost observat la 26 noiembrie 1956...

Întâmplări stranii în pustiul selenar

Exact la doi ani de la observarea Crucii de Malta, mai precis ziua de 26 noiembrie 1958, astronomi din diferite ţări, independent unii de alţii, au descoperit pe o orbită terestră un alt obiect misterios, denumit apoi „Prinţul negru"

1963. În acel an, astronomii de la Observatorul Flaigstof (Arizona) au observat pe lună 31 de obiecte gigantice luminoase, ale căror dimensiuni ne fac să zâmbim: lungimea - 5 km, lăţimea - 300 m!!! Aceste obiecte se deplasau în formaţie, iar între ele „înaintau" altele mai mici, cu diametrul de aproximativ 150 m... A anunţat această descoperire uluitoare unul dintre membrii grupului de observare, dr. James Grinakra, care, printre altele, era... un duşman înverşunat al fenomenului OZN!

Dar straniile observaţii nu se opresc aici. Încă de la începutul anilor '60, cunoscutul astronom Carl Sagan a anunţat că, folosind aparate speciale, s-a descoperit că în interiorul Lunii sunt peşteri imense în care pot exista condiţii favorabile vieţii. El aprecia că cea mai mare din aceste peşteri ar avea 100 km cubi. Tot atunci, această ipoteză a fost formulată şi de prof. Alexandr Deici, directorul Observatorului din Pulkovo (Rusia).

Dar astronauţii? Au observat ei misterioasele obiecte zburătoare neidentificate? Cum acest subiect pare „tabu", totuşi câte ceva s-a mai putut afla...

Astfel, în septembrie 1976, când deasupra Teheranului a apărut un OZN, în Gazeta de Teheran a apărut următorul comunicat: „«Cosmonauţii sovietici, membri ai echipajului SOIUZ-APOLLO, într-o convorbire cu trimişii ziarului, au fost de părere că în privinţa OZN trebuie aşteptat şi urmărit. Suntem în posesia a numeroase fapte, care demonstrează existenţa OZN-urilor şi pe baza acestor fapte, plus puţină fantezie, putem presupune că există nave cosmice venite din alte sisteme solare, dar că acestea nu pătrund în atmosfera terestră» - a spus Valeri Kubaşov la Clubul Imperial din aeroportul Mehrabat".

Şi, cu toate că nu cuprinde date concrete, declaraţia aceasta este foarte concretă: „Suntem în posesia a numeroase fapte". Dar, pe de altă parte, nu este clar cine: oamenii, în general, sau cosmonauţii sovietici?

Dar cei americani? În cartea **Strămoşii noştri veniţi din Cosmos**, publicată în anul 1975, Maurice Chastelain, unul dintre constructorii navei APOLLO, răspunzător de sistemele de comunicaţii, remarcă: „Se pare, OZN-urile au urmărit toate zborurile efectuate de americani în Cosmos". El adaugă că astronautul Walter Schirra a folosit primul denumirea codificată „Santa-Klaus" (Sf. Nicolae) pentru OZN-urile urmărite pe timpul zborului orbital al capsulei Mercury-8. Pe durata zborului lui APOLLO-8 pe orbita lunară (21-27 decembrie 1968), cu trei cosmonauţi la bord, James Lowell a spus: „Chiar acum am fost informaţi că «Santa-Klaus» există în realitate". Şi cu toate că aceste cuvinte au fost rostite în ziua de Crăciun - 25 decembrie - mulţi au interpretat cuvintele lui Lowell ca o dovadă a observării unor lucruri stranii, cu atât mai mult cu cât el zbura, în acel moment, deasupra porţiunii nevăzute a Lunii.

Autoturismele viitorului vor avea dimensiuni liliputane

La salonul auto deschis la 4 octombrie a.c. la Paris, Renault a prezentat sub moto-ul **Compact en miniature**, mai multe automobile care se vor a fi „maşinile viitorului". Din categoria City-Cars, gândite pentru centrele aglomerate, reţin atenţia modelele LUDO (turism) şi MODUS (pentru transport marfă). LUDO are lungimea de 3,5 m, greutatea 750 kg, motor de 1150 cmc, 52 C.P., viteza maximă 148 km/oră. Caroseria din aluminiu. Versiunea alternativă: acţionare cu motor electric sau cu benzină. Există şi modele alimentate cu gaze.

Firma Peugeot prezintă modelul denumit Ion, drept City-Concept-Car. Ion este acţionat cu motor electric.

CĂTĂLIN VAGO ■

Cade sau nu cade?

Rădăcinile de oţel ale Turnului din Pisa

Oamenii de ştiinţă vor să ancoreze înclinatul Turn din Pisa cu cabluri subţiri de oţel, îngropate adânc, într-o încercare disperată de a opri aplecarea în continuare a edificiului. Michele Jamiolkowski, un inginer care conduce o echipă de experţi însărcinaţi să salveze turnul, a spus că noul proiect va demara în această toamnă. Zece cabluri de oţel, fiecare de peste 50 m lungime, vor fi îngropate împreună cu un brâu de beton construit în jurul fundaţiei turnului, de care vor fi ancorate. Această schemă este temporară, până la găsirea unei soluţii permanente de stabilizare a faimosului turn din marmură albă.

Anul trecut, contragreutăţi de 600 de tone au fost plasate la baza edificiului, pentru a încetini înclinarea acestuia. Efectul a fost simţit: aplecarea turnului s-a micşorat cu 2,2 cm. După ce cablurile ranforsoare vor fi montate, contragreutăţile vor fi îndepărtate în mod gradat, noul proiect fiind calculat să exercite o contraforţă de 1.000 de tone.

De menţionat că înclinarea turnului faţă de linia verticală este de cca 5 metri. Vizitarea acestui obiectiv turistic a fost oprită în ianuarie 1990.

ADA NICOARĂ ■

Ce mai fac spiritele

☐ Minuni, bine-nţeles!

■ La unele şedinţe de spiritism făcute în SUA, unele instrumente muzicale aflate în încăpere au început să cânte fără a fi atinse de cineva. Au fost recepţionate şi cântecele unor orchestre astrale, muzica fiind produsă de o serie de instrumente invizibile. La o şedinţă, pianul s-a deschis singur şi a început să cânte muzică de Bach, Chopin şi Grieg. "Degetele" ce păreau clapele semănau cu un nor alburiu! Pe măsură ce lumina se micşora, muzica devenea mai puternică. În plină lumină, ca şi pe întuneric complet, cântecul se stingea de tot. La sfârşit "virtuozul" a ciocănit de trei ori în pian, ca semn de mulţumire, după care pianul s-a închis singur.

■ Mediumul V. Milea şi-a prezis, la 1 aprilie 1936, că va muri la 1 noiembrie, acelaşi an. El şi-a descris înmormântarea şi a numit pe cei ce vor participa la cortegiul funerar. În ziua de 1 noiembrie, mediumul a murit şi totul s-a desfăşurat aşa cum descrisese el cu şapte luni în urmă!

■ Mediumul englez Eglinton a făcut o demonstraţie la Petersburg, în palatul marelui duce de Olenburg, care, la vremea respectivă, a uimit lumea. El a pus două tăbliţe de ardezie, una peste alta, iar între ele un condei de piatră. Ţarul, ţarina şi Eglinton şi-au aşezat mâinile deasupra. Deodată, a început să se audă scârţâitul condeiului pe una din plăci. Spiritul invocat de medium scria. El a prevestit revoluţia bolşevică din 1917 şi soarta familiei ţariste.

AUREL DIANU ■

Să vezi şi să nu crezi!

Parfumurile „zăpăcesc" ceasornicele

Parfumurile au o înrâurire nefastă asupra mersului ceasornicelor. Deci, cei ce se parfumează puternic nu trebuie să se mire că aceste obiecte ce marchează timpul merg neregulat sau se opresc (fără motiv)! Până şi cutiile de lemn în care sunt ţinute pendulele pot determina o înrăutăţire, dacă lemnul este mirositor. Cercetările minuţioase făcute în laboratoarele de ceasornicărie din Elveţia au dus la concluzia că parfumurile puternice sunt absorbite de substanţele grase folosite la ungerea mecanismelor de ceasornice şi transformă orientarea moleculară a acestor substanţe grase, ele acoperind suprafeţele metalice cu un covor de fire aspre, ce frânează mişcarea. Mai mult, parfumurile silesc uneori oxigenul din aer să se combine cu grăsimile, ceea ce duce la o şi mai accentuată dereglare a ceasornicelor.

AUREL DIANU ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Ce se întâmplă cu (în) fotbalul românesc?

Iată o întrebare la care se poate răspunde în multiple feluri: mai întâi avem senzaţionalul caz Dinamo. Apoi recentul dosar FC Bihor, completat cum parcă nu se putea mai bine de transferul fulger în ambele direcţii ale (ex)bistriţeanului Mironaş, după care disputele Mircea Pascu-George Copos şi procesul Cornel Dinu–FRF întregesc un tablou colorat cât se poate de viu şi de "talentul" de mare artist al preşedintelui Ligii profesioniste, Mircea Angelescu. Când pronunţ Liga profesionistă, mă fură gândurile în sensul că nu ştiu ce să înţeleg, cum funcţionează acest sistem. Pe de o parte, unii dezechilibrează bilanţul cluburilor pe care le conduc, exemplele de la Dinamo şi Bihor sunt evidente, făcând în schimb o altă echilibristică ce urmează a fi "notată" de inspectorii financiari; pe de altă parte, un manager considerat cel mai bun din branşă, aşa cum este Mircea Pascu, este "driblat" de sponsorul principal cu ajutorul şefului Ligii, în astfel de cadru cu adevărat profesionistă, dar în manevre; iar ca un colac peste pupăză, Dumitru Sechelariu de la Bacău este agresat pe stadionul din Moreni, pentru că echipa lui a fost mai bună decât Flacăra. La Arad oficialii se joacă de-a „uite popa, nu e popa", la Braşov sancţiunile "curg" spre fotbaliştii vinovaţi că nu sunt profesionişti, în Regie se cer banii de pe urma lui Hagi, şi sigur că mai sunt şi alte acţiuni pe care noi nu le cunoaştem încă, dar care vor ieşi la iveală, căci Garda financiară începe să-şi facă datoria.

Partea cea mai interesantă a acestui proces de tranziţie din fotbalul nostru este legată de (in)capacitatea conducătorilor cluburilor de a se adapta la noua structură aleasă tocmai de ei în adunarea generală a FRF în cadrul căreia au votat profesionismul. Nimeni nu şi-a dat seama atunci că pasul cel mare nu înseamnă doar primirea de bani în mod oficial, ci mai întâi obţinerea unui randament corespunzător premiilor promise. Apoi, puţini au sesizat că infrastructura socio-economică românească este mai puţin capabilă de a susţine profesionismul din fotbal, care înseamnă mişcare permanentă de capital din afară în ţară şi invers. Dacă am ajuns la faliment, iar în această situaţie sunt câteva cluburi din Divizia Naţională, atunci de vină sunt oficialii, dar şi cadrul ca atare, pentru că vedeţi şi dumneavoastră, străinii nu prea se înghesuie cu sponsorizarea, agenţii economici locali trec prin greutăţi, iar legile împiedică susţinerea forte, aş spune, a sporturilor şi în special a fotbalului. Haosul produs de neomogenitatea unei astfel de societăţi reprezintă exact momentul prielnic pentru cei care folosesc banii cluburilor în interese proprii. Cu amabilităţi ieftine, cu costume faine, cu deplasări în Occident sau promisiuni de ajutoare ("cooperativele" fotbalistice par să mai fie productive şi azi), unii preşedinţi şi-au creat poziţii sociale şi economice bune. Au devenit oameni de afaceri, serioşi, mă rog, cu tot respectul cuvenit, dar până la Garda financiară, care aţi văzut şi dumneavoastră ce a descoperit. Revine în joc moralitatea preşedintelui de club şi în general a fotbalului nostru, care ne-a oferit numeroase exemple de trucări sau aranjamente de rezultate şi jucători, cazul Mironaş fiind concludent, şi altele.

Ce este de făcut? De clarificat poziţia fiecăruia. De soluţionat relaţiile încordate între unii şi alţii şi de (re)educat spectatorii care în ultimii 20 de ani au primit asemenea lecţii de cum nu trebuie să te comporţi. Dar ceea ce mi se pare şi mai important este faptul că trebuie să dispară ideea "rezolvării" problemelor personale de pe scaunul unui preşedinte sau oficial în fotbal, sau obsesia îmbogăţirii cu orice preţ. De asemenea, haideţi să facem loc celor valoroşi, harnici şi inteligenţi, căci avem şi astfel de oameni, care pot conduce activitatea fotbalistică aşa cum trebuie. Paradoxal, dar avem fotbalişti talentaţi şi nu avem conducători, situaţie ce trebuie remediată imediat, căci altfel vom rămâne cu imaginea "ca la noi la nimeni". Şi aceasta în contextul favorabil internaţional, în care reprezentativa noastră se află pe locul 8 în ultimul clasament al FIFA, statistică ce trebuie să creeze premisa unei metamorfoze în fondul problemelor. Dacă nu se va trage semnalul de alarmă acum, şi aici este chemată FRF, atunci viitorul fotbalului românesc şi existenţa lui sunt în pericol.

GLASUL ROŢILOR DE TREN (35)

Echipa noastră nu se dezminte. Ştiu, cuvintele sunt demonetizate demult în această privinţă. Cum tot atât de bine ştiu că de la plecarea lui Liţă, cu mulţi ani în urmă, din Giuleşti în Ghencea, a început căderea pe tobogan a Rapidului, de ne-am trezit, în câteva rânduri, prin divizia secundă, la matineu. Acum, de doi ani şi mai bine, s-a schimbat situaţia. Rapid merge prin Europa, la Milano, la Charleroi, prin Malta şi acum la Frankfurt, după ce în primul meci cu Eintracht, depăşindu-se pe sine, gruparea alb-vişinie a câştigat mai categoric decât fragilitatea rezultatului consemnat în urmă cu două săptămâni pe **Naţional**.

La Piteşti, după primul episod Eintracht, am fi dorit o comportare pe măsură. Ne-am ales cu praful de pe tobă, pe fondul unui joc despre care ar fi mai bine să nu vorbim. Să ne ascundem printre amintiri şi să tăcem mâlc. O echipă de împiedicaţi, în frunte cu acelaşi de neînţeles Chiriţă, peste toate şi căpitan de echipă, s-a complăcut în comoda condiţie a echipei vizitoare, astfel că pe aceste coordonate nu mai este de mirare că Viorel Hizo se zbătea ca leul în turbare pe banca tehnică în timp ce pe teren echipa se făcea că joacă şi ea ceva acolo, după ureche, să fie bifată încă o etapă din lungul drum al campionatului. Şi uite aşa, Bondrea l-a învins pe Hizo pentru prima dată.

La returul cu Eintracht de la Frankfurt e de aşteptat resurecţia echipei. Lipsa de complexe ar fi acum apriori principalul atu al Rapidului în disputa cu echipa germană, mai ales că ai noştri, chiar dacă dintre ei nu vor juca unii, pornesc cu avantajul unui gol. Pentru a nu se dezminţi în continuare, Rapid e nevoit să obţină calificarea în turul 3 al Cupei UEFA. Nevoit de împrejurări, de Hizo, de Vlădoiu şi poate astfel vom vedea şi reconcilierea aşteptată (de semne nu prea sunt) la vârful conducerii clubului. Eu unul merg pe mâna lui Jean Vlădoiu, un Dan Coe (Dumnezeu să-l odihnească) în miniatură, fixat deja în coasta germană.

Faza din partida FC Servette Geneva - Steaua 1-1: Barea este „prins" între Adrian Ilie (stânga) şi Daniel Prodan

Foto EPA-Rompres

Cupa UEFA

Marţi, 1 noiembrie, la Frankfurt, Rapid va susţine partida retur cu Eintracht. Reamintim, în prima manşă bucureştenii au câştigat cu 2-1 (TVR I, ora 21,15)

Liga Campionilor

Miercuri, 2 noiembrie, Steaua va întâlni, de la ora 21,30, pe propriul stadion, Benfica Lisabona (de asemenea TVR I va transmite în direct).

Mult succes reprezentantelor noastre!

Tenis de înaltă clasă

Joi, 3 noiembrie, de la ora 17, Palatul Sporturilor din Bucureşti va găzdui un meci demonstrativ dintre marii campioni Ilie Năstase şi suedezul Bjorn Borg.

De la un „mondial" la altul

● La recenta reuniune a FIFA de la New York s-a relevat că inspecţia făcută de membri ai federaţiei internaţionale la 5 arene - din oraşele Washington, Orlando, Miami, Athena şi Birmingham - pe care se vor disputa unele partide ale turneului de fotbal din cadrul **J.O. Atlanta 1996**, s-a soldat cu concluzii mai mult decât satisfăcătoare.

● În afara graniţelor S.U.A. turneul de fotbal-soccer va fi transmis, în direct, integral, la televiziune

● De menţionat că pentru prima dată în istoria J.O. se va organiza şi un turneu de fotbal rezervat echipelor feminine (8 la număr).

● FIFA a comunicat repartiţia pe continente a celor 16 participante la turneul final al **J.O. Atlanta '96**: 5 Europa, 3 Asia, 3 Africa, 2 America de Sud, 2 sau 3 CONCACAF, 0 sau 1 Oceania, care va da baraj cu o reprezentantă a CONCACAF.

● După cum se ştie, la turneul final al **C.M. 1998** din Franţa vor lua parte 32 de reprezentative, în loc de 24. Iată viitoarea repartiţie pe continente (comparativ cu actuala, între paranteze): Europa 15 (13), inclusiv Franţa, ţara organizatoare; Africa 5 (3), America de Sud 5 (4), inclusiv Brazilia, campioana mondială; CONCACAF 3 (2); Asia 3 sau 4 (2); Oceania 0 sau 1 (0), ultimele două susţinând un baraj.

● Tragerea la sorţi a preliminariilor **C.M. Franţa 1998** va avea loc la 12 decembrie 1995 la cunoscutul muzeu Grand Louvre.

● Nigeria a confirmat organizarea **C.M. de juniori** ce va avea loc în această ţară anul viitor, între 11 şi 26 martie. Tragerea la sorţi pentru stabilirea grupelor turneului final va avea loc pe 9 decembrie 1994 la Abuja.

● Făcând bilanţul **World Cup 1994**, beneficiul FIFA reprezintă 124 milioane de franci elveţieni (reţeta realizată - 292 milioane, cheltuielile - 168 milioane), care s-au repartizat astfel: 30 la sută comitetului de organizare american, 70 la sută federaţiilor şi echipelor participante.

● **Joao Havelange**, actualul preşedinte al FIFA, a fost desemnat **Omul anului 1994** de către Camera de comerţ americano-braziliană şi a fost sărbătorit în acest scop joia trecută la New York.

● De asemenea, Brazilia a fost răsplătită cu două trofee: **cea mai spectaculoasă echipă a World Cup** şi **cea mai disciplinată**. Fiecare trofeu va fi însoţit şi de un cec în valoare de 100.000 de dolari.

● **Acordarea a trei puncte pentru victorie va fi obligatorie începând din viitorul sezon în toate competiţiile locale, naţionale, regionale sau internaţionale.**

Fluieraţii fluieraşi

■■ Nu ştiu cum se face că la Electroputere un meci considerat mai greuceanu, hop şi arbitrul Constantin Gheorghe la faţa locului. Mai un penalty la ţanc pentru unii, mai un altul la timp pentru alţii şi toată lumea (bună) mulţumită, mai puţin Ungureanu, care, astea-s evidenţele, are ochii de culoarea vântului turbat pentru Gheorghe, altfel om bun şi cu mila lui Dumnezeu.

■■ Şi iar, nu ştiu cum se face că Danciu, **mener** de frunce, consumator de cursă lungă, cântăreţ en vogue de inimă albastră, a luat doar două etape suspendare în urma prestaţiei de pe Giuleşti, la meciul Rapid-Gloria. Dacă ar fi văzut caseta, după completa abureală de sub Pod, ar fi rămas el însuşi fără grai şi fără clienţi. Aşa, a fost zărit, tot la centru, la un meci de divizie secundă.

■■ Un ROAF ce te face praf a mai făcut ca Mironaş să apară la două echipe diferite într-o aceeaşi etapă. Aşa că nu e mai miră acum faptul că în vară unul Pădureanu anunţa că îşi va întări echipa, pentru un meci doar, nu mai multe, cu niscaiva jucători de la surata, pe atunci, Dinamo. Unde-s portiţe apar şi speculanţii, unii dintre ei luaţi în braţe (şi încă la ce mod) de cine vrei şi de cine nu vrei.

■■ Păsărică albă-n cioc, ia ghiciţi cine-a tras, în sus, un foc? Nimeni altul decât Doru Sechelariu, om de bine, de afaceri, de fotbal mai nou, care iată a schimbat macazul. Decât să fie el păcălit de propriii jucători, cum s-a întâmplat în trecut, mai bine să se aranjeze cu puncte de pe acum, pentru zile mai negre şi mai călduroase. Pentru asta mai e necesar şi câte un foc în aer, la derută, cum s-a întâmplat la Moreni.

■■ În criză de efectiv, Dinamo încearcă şi iar încearcă noi şi noi legitimări. Dar, din păcate, l-a pierdut şi pe Puşcaş, reîntors, pe motive de finanţe, la Reşiţa. Ei, care dă mai mult pe valorosul jucător?

■■ Cum şi pe la Piatra Neamţ s-a găsit un om în negru să fluiere cum a vrut muşchiul lui... sternocleidomastoidian, se vede treaba că e la modă inspiraţia în fluier în metru antic.

■■ Candidaţii la procuratoriat din fotbalul românesc s-au prezentat ei la Federaţie pentru examene. Dosarele însă au fost acceptate doar ale celor curaţi. Ceilalţi mai trebuie să aştepte, eventual la o ţigară.

OZONEL ■

Marele actor Maradona?

Ce gânduri de viitor are Diego Armando Maradona?

„Vreau să joc într-un film. În 1987 am avut o ofertă de a face un film în compania actriţei Kim Basinger. Eu eram fotbalist, iar ea era logodnica mea. Pentru că scenariul avea şi secvenţe de dragoste, soţia mea, Claudia, nu a fost de acord. A vrut chiar să mă împuşte, aşa că am fost nevoit să renunţ, cu toate că întotdeauna am regretat lucrul acesta".

ROXANA TOMA ■

Boxul - Knock-Out!

După ce boxul amator a scăpat ca prin urechile acului de a nu fi eliminat de la Olim piadă, considerându-se, pe bună dreptate, că măsurile de protejare a sportivilor sunt suficiente, iată că şi pugilatul profesionist se află într-o criză acută. Exemplul cel mai recent îl constituie un fiasco total întâmplat la Hong Kong, unde a trebuit anulată o gală. Deşi organizatorii americani, între care celebrul Bob Arum, asiguraseră un „afiş" tentant (trei meciuri pentru titluri mondiale, între care partida-vedetă Hide-Morrison, la grea), s-au vândut doar 2 000 de bilete din cele 40 000 puse la dispoziţia spectatorilor. Neputându-se asigura bursele combatanţilor, promotorii au trimis toată lumea acasă, în ciuda ameninţărilor cu procese pentru daune-interese.

Plecând de la acest caz, comentatorii au încercat să explice situaţia generală a pugilatului profesionist. În primul rând, ar fi vorba de lipsa valorilor umane, care a permis, de pildă, ca un „bunic al ringului", ca Foreman, să reintre la 43 de ani cu succes, ajungând chiar să lupte pentru titlul suprem. De asemenea, proliferarea „variantelor" creează confuzie în rândul publicului. În prezent, există patru organizaţii, toate „mondiale", fiecare cu propriii campioni. Şi, ţinând seama că la profesionism sunt 17 categorii, o socoteală simplă ne arată că există concomitent nu mai puţin de 68 de campioni ai lumii!

Situaţia actuală a determinat organizarea, în aceste zile, la Roma, a unui seminar, cu participarea experţilor din întreaga lume, având ca temă viitorul boxului în mileniul trei. Pe marginea căruia un ziarist italian a făcut interesanta observaţie: „Ar fi nevoie, mai degrabă, să vedem dacă vom reuşi să încheiem, noi, oamenii din box, actualul mileniu!"

TEODORA OPREA ■

„Minunea (teroarea) blondă"

Săptămâna trecută, într-unul din saloanele restaurantului bucureştean **Intermacedonia** (patron dl Rudu Constantin şi copatron dl Anton Răducanu) a avut loc o manifestare cu dublă semnificaţie. A fost, deci, întâlnirea tradiţională (de 26 de ani!) din ultima joi a fiecărei luni dintre fotbaliştii veterani, prilej de comemorare a unui an de la trecerea în nefiinţă a celebrului portar **Mircea David**, supranumit „il Dio", şi care ar fi împlinit 80 de ani.

Cu aceeaşi ocazie, cunoscutul scriitor George Mihalache a lansat cartea **Teroarea blondă**, dedicată unei alte glorii a fotbalului românesc, **Iuliu (Giussy) Baratky** sau „Minunea blondă", care avea să devină „Teroarea portarilor" din deceniile 4 şi 5. În aproape 200 de pagini incitante este retrăită o viaţă de om şi de sportiv (jucător - antrenor) alcătuită atât din lumini cât şi din umbre pentru că - mărturiseşte autorul - „vreau ca tinerii care se aventurează pe gazonul (verde) să înţeleagă că viaţa e o partidă mult mai dificilă decât un simplu joc cu balonul rotund... că miza ei e considerabilă şi o singură ratare poate fi uneori fatală!"

Momente emoţionante, primele autografe fiind acordate celor care au fost coechipieri sau adversari ai celebrului atacant de la Rapidul din Giuleşti şi ai naţionalei. Cu scuzele de rigoare pentru inevitabilele omisiuni, am remarcat prezenţa domnilor: Iancu Ceaureanu (la cei 90 de ani, decanul de vârstă), Şerban Calomfir, Ion Urechiatu, Tudor Vladimirescu, Eugen Mladin, Costea Alexandru Victor, Nicolae Gorgorin, Gioni Dumitrescu şi, nu în ultimul rând, „sufletul" acestor întruniri, col. (r) Gheorghe Oprişescu.

De menţionat că apariţia cărţii la **Editura Garamond** a fost sponsorizată de fostul fotbalist şi actualul om de afaceri Marcel Puşcaş, orădean precum Mircea David, Iuliu Baratky sau George Mihalache.

Păcat că TVR nu a găsit de cuviinţă să răspundă generoasei invitaţii, motivând - pare-se - lipsa unei camere de filmare!

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Lotul nostru - vedeta mondialelor

La Campionatele Mondiale feminine de volei din Brazilia printre vedete s-a numărat şi lotul nostru! O să spuneţi că ne-am pierdut minţile, toată lumea ştiind că fetele noastre au bătut atâta cale pentru a face, în trei meciuri, doar 26 de puncte, nici cât pentru două seturi. Păi nu în teren a fost treaba, ci pe alături, oficialii noştri făcând o vâlvă de mai mare distracţia. Concret, s-au apucat să conteste o jucătoare sud-coreeană, bănuită că ar fi bărbat. Da' ştiţi cum, au făcut tămbălău mare, lăcrămaţii peste lăcrămaţii. Asta mi-a adus aminte de „creaţia" unui antrenor de fotbal, care, după o înfrângere cu 6-0, a acuzat arbitrul că l-a furat, iar la întrebarea „Cum aşa?", a răspuns: „Păi n-ai văzut, domnule, că golul 6 a fost înscris din ofsaid?"

Ne lăsăm de meserie!

Gata, nu mai e de trăit în gazetăria sportivă, de când cu apariţia pistoalelor pe stadioane. Nu că ne-ar fi speriat păţania de la Moreni, unde patronul Selenei băcăuane a tras în aer ca să scape de bătaie. Nu, nu de asta ne-a luat cu răcori, că am auzit că era un pistol cu, vorba ceea, doape. Dar ne-am amintit că, mai an, mai-marii federaţiei au înaintat cereri de port-armă şi între timp şi-or fi cumpărat şi sculele. Am auzit, din surse bune, că de la ruşi, cu 200 de dolari iei un Makarov nou-nouţ şi cu vreo 50 de gloanţe. Şi atunci, nu tu o critică, bun înţeles, constructivă, nu tu o ironie, acolo. Aşa că vom urma sfatul celebrului personaj al lui Ilf şi Petrov, Ostap Bender: „Mă recalific şi mă fac administrator de bloc".

Craiova, 22 - 23 octombrie

Festivalul cuvintelor încrucișate

❑ Au fost acordate Premiile REBUS pe anul 1994

La Premiile REBUS

Vă mai amintiți, desigur, de tinerii din **Decameronul** lui Boccaccio care se refugiaseră într-o grădină fermecătoare, departe de locurile unde bântuia ciuma. Fuga lor de flagel n-a fost însă o dovadă de laşitate. A însemnat reciziunea într-un spațiu în care respingeau răul prin poveste, prin istorisiri cu haz sau dramatice, spuse cu iscusință. Pentru ei, asediul din partea bolii necruțătoare era o perioadă de tranziție pe care au reușit s-o îmblânzească, s-o facă suportabilă cu ajutorul divertismentului.

Omenirea a cunoscut numeroase perioade de tranziție, provocate de seisme naturale sau sociale. Fiecare generație le-a depășit așa cum a crezut de cuviință. Noi înșine trecem printr-o astfel de fază de vicisitudini, de confuzii, de vălmășag al valorilor, de trecere spre altceva, poate mai bun. Și fiecare o domină în felul lui. Unii - nu puțini - prin jocurile minții propuse de mișcarea rebusistă de la noi - una din cele mai înfloritoare din câte se cunosc. Rezolvi cuvinte încrucișate în tramvai și uiți de rata inflației. Dezlegi o integramă în metrou și te închipui descins într-un univers prietenos, cu prețuri accesibile. Cu un rebo eliptic uiți amenințarea de-a fi pus pe liber. Un monoverb cu încastru te face să amâni calculul curentului electric. O anagramă îți alungă gândul de la plata chiriei.

Chiar și într-un moment mai dificil cum este acesta pe care îl trăim, pasionații n-au renunțat la revistele rebusiste : niciodată numărul lor n-a fost mai mare ca în acești ani. De aceea, acordarea Premiilor **Rebus** - cea mai veche revistă de acest gen de la noi, un reper negalat încă - nu e un lux inutil, pe care l-am putea lăsa deoparte. Am fi cu mult mai săraci dacă am renunța la divertisment și la aprecierea celor care ni-l propun. Mai împovărați de griji, mai singuri. Este miraculos ceea ce se vede pe tarabele cu ziare, în chioșcurile unde se vinde presă. Puzderii de reviste de cuvinte încrucișate, de integrame care se caută, sunt așteptate cu drag, se cumpără și sunt parcurse cu interes. Este răspunsul contemporanilor noștri la ceea ce se petrece neconvenabil cu ei. Este sfidarea națională. Un mod de a da cu tifla necazurilor. Atâta vreme cât oamenii vor simți nevoia să cunoască desfătările intelectuale propuse de mișcarea noastră rebusistă, perioada de tranziție va fi mai puțin dureroasă și din această pricină. Și evident, și datorită animatorilor acestei mișcări, dintre care pe unii îi sărbătorim astăzi - spirite alese, îmbinări fericite de cultură, inteligență sclipitoare și umor.

GEORGE ARION ■

Înmânarea diplomei de campion național la compunere pe anul 1994 dlui FLORIN GEORGESCU din Câmpulung-Muscel

Șase din cei zece premiați

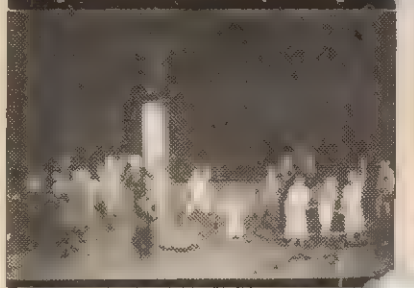

Secvență din spectacolul oferit participanților la festival de către Teatrul Național din Craiova (cu *Ferma animalelor*, după George Orwell, în regia lui Cristian Hadjiculea)

Și rebusiștii au sărbătoarea lor

Anul acesta, **Festivalul și concursul interjudețean de creație rebusistă „La Izvoarele Patriei"**, aflat la cea de-a doua ediție, s-a desfășurat în perioada 22-23 octombrie, la Craiova

În sala de festivități a Primăriei Municipiului Craiova, dl **Ioan Suvaina** (viceprimar) a deschis lucrările festivalului, avându-i alături pe dnii prof **N. Ghe. Popescu-Rebus**, întemeietorul rebusismului în România, prof. dr. Ion Pătrașcu și Aurel Boboc din partea Asociației Rebusiștilor Olteni, precum și pe dl Alexandru Păsărin, directorul publicațiilor de divertisment de la Flacăra și dl **Mihai Duțescu** (consilier-șef al Inspectoratului pentru Cultură al județului Dolj)

Întregul festival a fost dominat de decernarea **Premiilor Revistei Rebus pe anul 1994.** S-au desfășurat, de asemenea, concursul de dezlegare pentru elevi și adulți și Campionatul de rebus activ (organizat de Asociația Rebusiștilor din România - președinte dl Oprea Eftimie)

În cele două zile s-au acordat aproape 100 de premii pentru câștigătorii concursurilor, precum și diplomele Campionatului de compunere al revistei **Rebus,** desfășurat pe cinci secțiuni definiți rebusiste, proză rebusistică, poezie rebusistică, epigrame și caricaturi. Acest Campionat a fost lansat în urmă cu două luni și a fost sponsorizat de cotidianul **Cuvântul Libertății** din Craiova (lista sponsorilor Premiilor REBUS a fost publicată în Flacăra nr. 42, pe copertă·

Dintre cei care au obținut premii speciale la această ediție îi amintim pe: Ioan Caraiman (Premiul Special al Inspectoratului pentru Cultură al jud. Dolj), Aurelian Dinculescu (Premiul Special al cotidianului Cuvântul Libertății), Nicolae Andronescu (Premiul Special al Asociației Rebusiștilor Olteni)

O parte din cei peste 200 de participanți la festival, în foaierul Teatrului Național

Ultima oră

Vadim s-a-ngrășat ca un Mercedes

La Brăila

SE INTERZICE ÎNCHIDEREA BALCOANELOR !

☐ Daţi-vă peste mâna cu care aţi votat, „stimaţi tovarăşi şi pretini" !

pag. 5

Nr. 45 ● 8 – 14 noiembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3,70 DM ●

Flacăra

Editată de
S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A.

Preşedinte - director general
GEORGE ARION

Redactor şef
EUGEN CHIROVICI

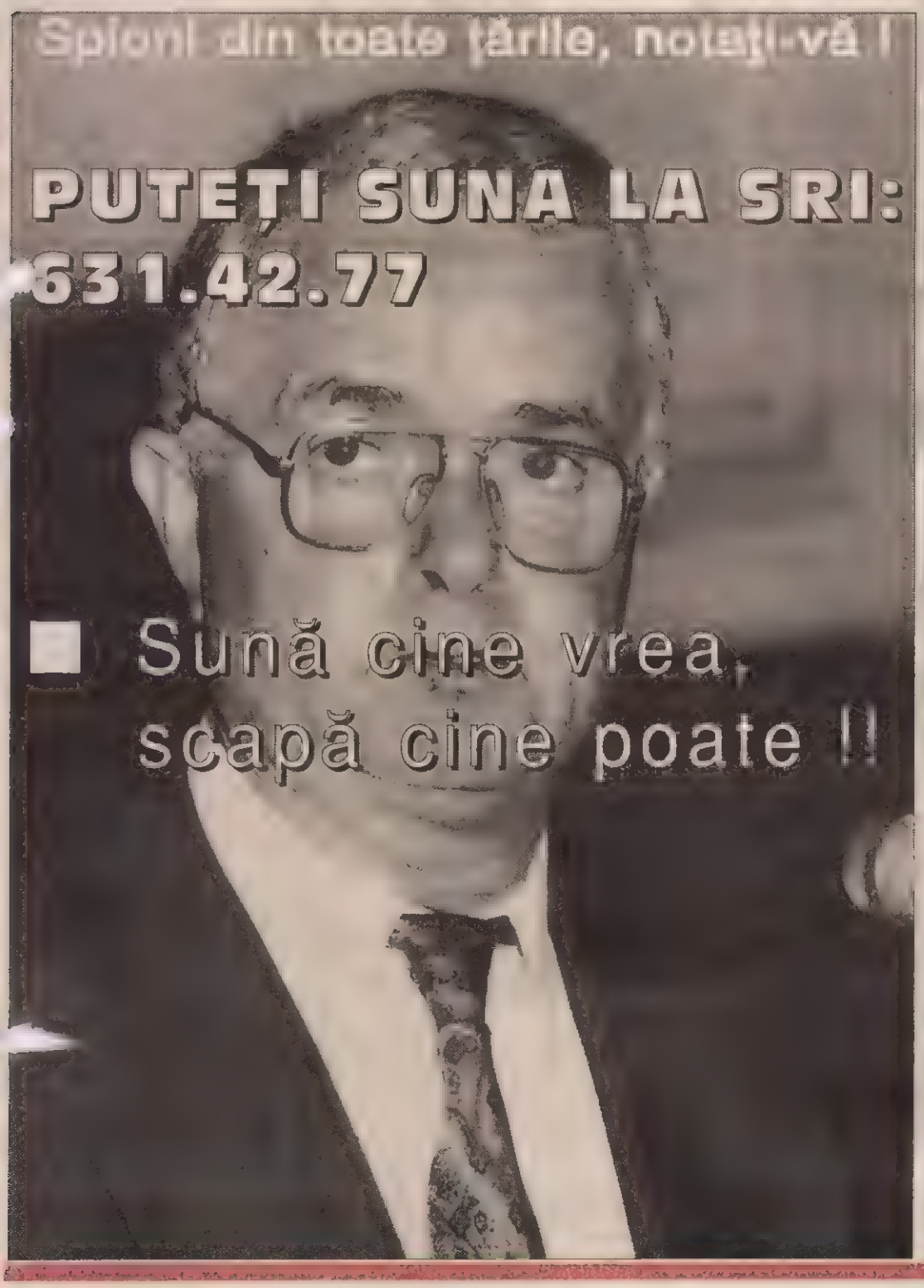

O televiziune pentru toată lumea: KAPPA

(24 de programe TV pe satelit)

■ Dialogaţi cu ea prin revista noastră

Anunţurile în numărul viitor

8 noiembrie 1945

Mitralierele și ciomegele comuniste

☐ Un supravieţuitor al masacrului povesteşte

pag. 3

Spre MAREA EUROPĂ UNITĂ de mâine

Un GHID EUROPEAN în serial

pag. 10-15

LUNA, bază spaţială pentru navele venite din alte lumi

pag. 21

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

SOCIETATE MIXTĂ ROMÂNO-DANEZĂ

IMPORTATOR AUTORIZAT

Calea Dorobanţilor 168, sector 1, Bucureşti
tel.: 212 15. 88, 212 15 98, fax.: 312 97 59

A ALES DIN GAMA SA:

COPIATORUL ANULUI 1994 ÎN ROMÂNIA

mita DC-1555

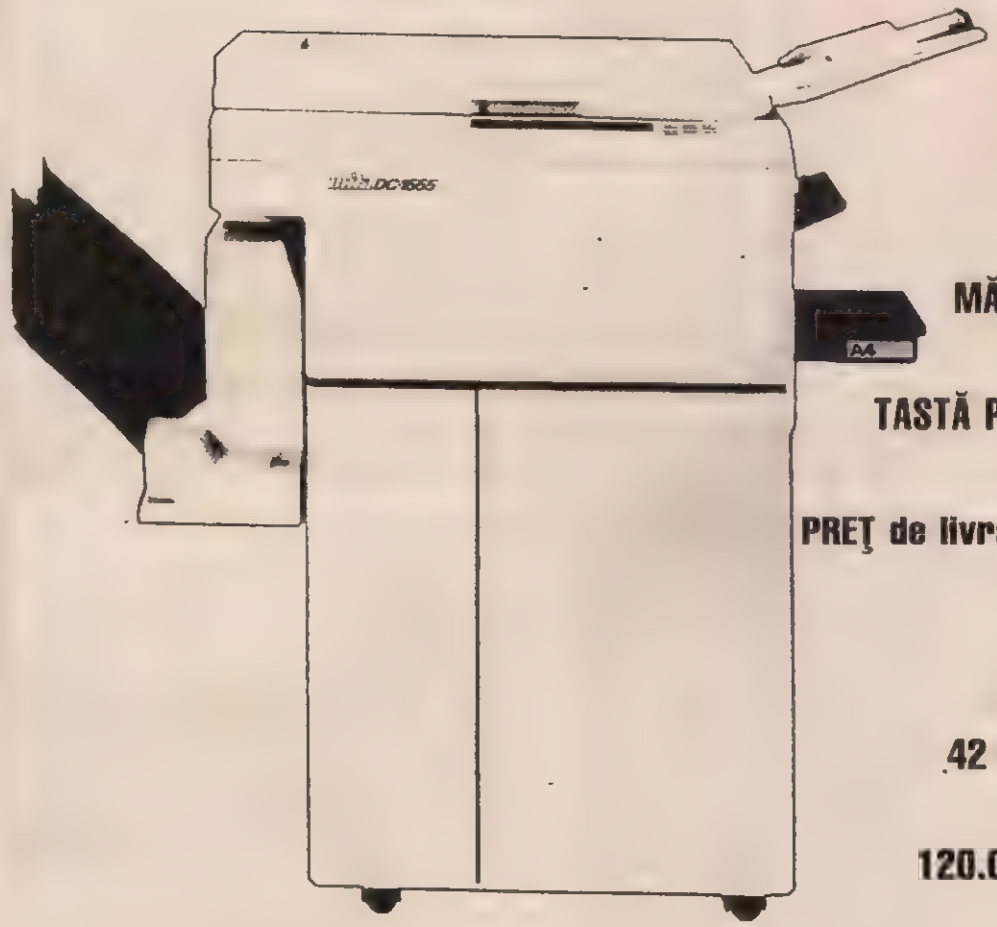

VITEZA 15 copii/minut
ORIGINAL A3/A4
COPII A3/A4
MĂRIRE/MICŞORARE 48%-205%
TASTĂ PENTRU CALITATE FOTOGRAFICĂ
PREŢ de livrare FĂRĂ T.V.A.:
LEI: 3.515.200
(USD: 2080)
COST UTILIZARE:
42 lei/copie (c 2.5)
BAZAT PE 120.000 COPII PE AN.

LIVRARE IMEDIATĂ DIN STOC CU ACONTO 25%

STARTER KIT: **GRATIS**

PENTRU ACHITAREA VALORII INTEGRALE A APARATULUI SE ACORDĂ ÎN FAVOAREA BENEFICIARULUI UN TERMEN DE 60 ZILE

NU PERCEPEM DOBÂNZI

PUBLICAŢIILE

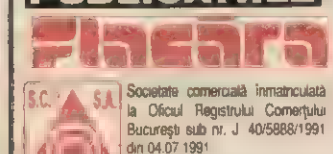

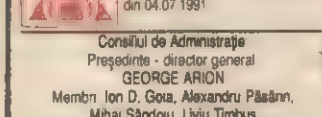

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07 1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale
MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617 47 63 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617 60 10 617 60 20 cu interioarele de mai jos
Fax: 312 82 89
Cont lei - 40 72 30 110 496 BCR sector 1 Bucureşti
Cont valută - 47.21.6 16 0431 0 BCR, sector 1 Bucureşti

Redactor-şef EUGEN CHIROVICI
Consilier LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu Marian Ghiţeanu Ştefan Nicolae Roxana Stancu
■ EXTERNE 2560) - Ion D Goia
■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe Brînduşa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin Lucia Ştefanovici
■ SPORT (1453) - Pompiliu L Dumitrescu
■ FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera Florin Ioniţă, Petre Cojocariu
■ CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ. Petru Novac Doiângă Ion Ceacâru Paşcu Balaci
■ CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia) Emanuel Tânjală (SUA) Mihai Rusu (Germania)
■ SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Cora Cioceanu Crina Gorgoi Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu Smaranda Petrea Angela Ştefănescu

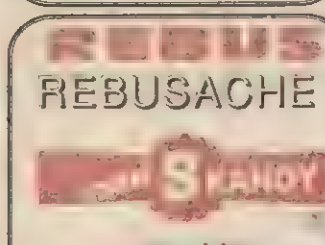

ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori şefi adjuncţi
MIHAI ZGUBEA (Rebus)
CONSTANTIN GRIGORE (Rebusache)
Aurel Ştefan Alexandrescu Gheorghe Braşoveanu Simona Păsărin Simona Simzianu
Telefoane 2035 (director) 1457 (redacţie)

PUBLICITATE Ş. SUPLIMENTE SPECIALE 2600 618 15 32 Călin Mărcuşanu Irina Braviceanu Dan Ciuciucu Adriana Dobrescu Florin Dobrescu Marius Onofrei Florin Petria Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ Cristina Topolski Mirela Fotea Eugen Maţotă Cezar Munteanu
DIFUZARE (617 59 69) Gabriel Bumb George Constantinescu Marian Frunzeanu Doru Iancu Valerică Leon Vasile Mesaroş Marius Procopie Nicolae Şerban Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) Avida Balica Elena Gogu Gabriela Ionescu Irina Manuela Pătrăşcoiu Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa Marian Băicoianu Liliana Creţu Mariana Sânduleasa Maria Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială Publicaţiile Flacăra S.A. telefon 617 48 91 fax 312 82 89 Piaţa Presei Libere nr 1 sector 1 cod 71341 - Bucureşti România

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Puterea și Teatrul

Am fost invitat la simpozionul Puterea şi Teatrul organizat de UNITER.

Tot ce s-a petrecut acolo a fost deosebit de interesant, incitant, palpitant. Au fost prezenţi oameni cu un mare prestigiu în lumea culturii. S-a vorbit despre lucruri deosebit de importante pentru următorii 93 de ani, în domeniul artistic. Evident, s-au prezentat opinii diverse. Fără îndoială, au fost, în mod flagrant, păreri pro şi contra în legătură cu întâmplările din acest spaţiu tulburător al dramaturgiei. Şi totuşi, a fost ceva deosebit de incorect. A fost ceva strigător la cer. Lipsa de curaj a Puterii într-un simpozion intitulat Puterea şi Teatrul. Lipsa celor care ar fi trebuit să asculte părerile unor oameni părtaşi la fenomenul teatral, lipsa de dorinţă de a dezvălui mecanismul de construire a unei posibilităţi de exprimare cu şanse de impact la publicul nostru, cel din afară, dovedesc dezinteresul celor aflaţi ca diriguitori într-o implicare absolut directă la ceea ce se întâmplă în clipa de faţă în teatrele noastre. De fapt, nu numai în teatrele noastre, ci pretutindeni unde literatura, prin arma ei majoră numită cuvânt, încearcă să domine într-un spaţiu în care nici măcar economia de piaţă nu se exprimă aşa cum ar trebui. De aceea, tot ce s-a petrecut la UNITER, sub obladuirea omului de pe tanc - Ion Caramitru - mi s-a părut a fi în zona unor întâlniri sub semnul solitudinii.

De la mitralieră la lămpaş

8 noiembrie 1945 - primul masacru executat de comuniști împotriva poporului român

Dl colonel (r.) veteran Gheorghe Oprişescu, fost locotenent în Regimentul de gardă 6 Mihai Viteazul, este deja cunoscut în multe redacţii drept unul din cei mai fervenţi susţinători ai Regelui Mihai al României şi sufletul multor manifestări în favoarea monarhiei.

La cei 75 de ani împliniţi, dl Oprişescu rămâne un spirit tânăr şi povesteşte întâmplări din viaţa sa ca şi când ele s-ar fi petrecut ieri. Domnia sa a fost martor ocular al celor întâmplate pe 8 noiembrie 1945, când o mulţime imensă, cu multe speranţe în suflet, a venit în Piaţa Palatului să-şi aclame suveranul de ziua onomastică, Sf. Arhangheli Mihail şi Gavril. Pe oameni îi aşteptau mitralierele asasinilor comunişti, plasate pe acoperişul Ministerului de Interne. A urmat masacrul...

– Dle colonel, aţi avut ocazia să-l cunoaşteţi mai îndeaproape pe M.S. Regele Mihai?

– Am venit copil de trupă, adus de un locotenent din Garda Regală, în 1932, la un batalion de gardă a palatului. În această situaţie, am avut ocazia să cunosc pe Majestatea Sa Regele Mihai, fiind copil şi el. Era în grija unui colonel, aghiotantul regal Pălăngeanu Nicolae, care se ocupa de anumite laturi ale educaţiei regelui. Batalionul de gardă era în aripa dinspre Ştirbei Vodă. Fiind copil, făcea exerciţii de educaţie fizică cu Pălăngeanu. Eu, copil ce eram şi eu, când îl vedeam pe Marele Voievod Mihai de Alba Iulia, mi se părea că-l văd pe Dumnezeu din cer! Mă strecuram şi eu să-l văd prin gardul care despărţea batalionul de curtea palatului. Şi odată, după ce a terminat exerciţiile şi era singur, m-a văzut şi a venit la mine, spunându-mi: Nu vrei să te joci cu mine? Da. Măria Ta, am răspuns eu fericit! Şi-mi spune: să vedem câinii! Am intrat în curte şi aproape de ieşirea dinspre Luterană erau vreo 10-15 cuşti cu câini, fel de fel de rase. Mi-a spus ce fel de rasă erau şi mi-a povestit despre fiecare.

– Ce ne puteţi spune despre manifestaţia din 8 noiembrie 1945?

– A fost prima manifestaţie anticomunistă nu numai din România, ci din întregul Răsărit al Europei, dar a fost, în primul rând, prima represiune sângeroasă a comuniştilor împotriva poporului român! Afirm aceasta cu certitudine, pentru că am fost nu martor ocular, ci participant activ la cele întâmplate atunci. În ziua de 7 noiembrie fusese manifestaţia comuniştilor, a ticăloşilor şi a ciomăgarilor lui Groza şi ai lui Dej. Ştiindu-se că a doua zi urma să aibă loc o demonstraţie uriaşă de ziua onomastică a Majestăţii Sale, ministrul de război de atunci, generalul Vasiliu Răşcanu, ordonase consemnarea în cazărmi a întregii armate. De comun acord cu comandantul regimentului, dl colonel Birt Pavel, am reuşit să obţin o scutire medicală, ca să pot ieşi astfel din cazarmă şi să pot participa şi eu la acea manifestaţie.

Am ieşit din cazarmă, am luat-o pe bulevardul Brătianu şi am văzut cum veneau mari coloane de manifestanţi, liberali, ţărănişti, mulţi tineri. M-am întors pe la Cercul Militar şi am venit în Piaţa Palatului, la biserica Kretzulescu. La intrarea palatului, dinspre biserică, era cartea de onoare unde cei care doreau adresau felicitări Majestăţii Sale. Am intrat acolo, am semnat şi când să ies, nu se mai putea, piaţa era arhiplină. Era aproximativ ora 11, era o zi superbă! Mulţimea scanda „Regele şi Patria!", „Regele şi Armata"!

Circa 60-70 de golani erau cocoţaţi pe schelele aripii fostului Minister al Internelor, unde-i acum Senatul, pe strada Oneşti, şi strigau şi ei din când în când „Petru Groza şi poporu" şi „Armata poporului". La un moment dat, a ieşit Majestatea Sa în balcon, în aripa dinspre Kretzulescu. A salutat, a stat 3-4 minute şi a intrat înapoi. Mulţimea era în culmea fericirii.

La câteva minute după aceasta, au venit două camioane de pe strada Oneşti, cu remorcile încadrate de ciomăgari, de criminali, şi au vrut să intre în mulţime. N-au reuşit şi au început atunci să dea cu rângile în stânga şi în dreapta, în cine nimereau. Una din maşini s-a îndreptat spre statuia regelui Carol, din faţa Fundaţiilor Regale, iar cealaltă spre biserica Kretzulescu.

Dându-şi seama despre ce e vorba, oamenii au reuşit să răstoarne camioanele. Fiind aproape de cel de lângă biserică, am avut un moment de inspiraţie şi am strigat: Foc, ca la Sofia! Cu câteva zile în urmă, la Sofia se întâmplase ceva asemănător şi maşinile fuseseră incendiate. În câteva minute, camionul era în flăcări!

Nu a trecut un minut şi de pe clădirea Ministerului de Interne a început să se tragă cu mitraliere! S-a iscat un vacarm uriaş, lumea, panicată, a început să se calce în picioare. Imediat, au sosit şi tâlharii din divizia sovietică Tudor Vladimirescu, care aşteptau pe strada Academiei. Au tras în plin! Nu ştie nimeni câte sute de morţi au fost, pentru că nu s-a publicat niciodată. Erau şi civili în haine de piele, tot criminali de-ai lor, care trăgeau şi ei. Bineînţeles că au omorât şi dintre ai lor, ca să se poată da vina pe noi, cei credincioşi Regelui şi Patriei. La criminalii ăştia, ca şi la ruşi, viaţa omului nu conta, nu valora nici cât o ceapă degerată! Atunci au fost şi multe arestări, în special dintre tinerii pe care apucaseră să-i prindă...

Alături (marcat cu săgeată) de tânărul Rege Mihai I al României, citind cu stângăcie ceea ce consemnase generalului american Mac Arthur, în 1933, în Cartea de Aur a Regimentului de Gardă 6 Mihai Viteazul. Ianuarie 1945.

În mai 1990, după 45 de ani, pentru prima oară în presa românească - mărturii despre masacrul comunist de la 8 NOIEMBRIE 1945. Ele au apărut în revista SECUNDA (o publicaţie care a durat... o secundă - 3 numere).

Ce-am mai putea adăuga la această mărturie? Nimic altceva decât constatarea că tactica criminalilor de atunci este şi astăzi stăpânită la fel de bine. Gândiţi-vă, doar puţin, la 22 decembrie 1989 şi la cele ce au urmat, precum şi la mineriade! „Spiritul" de haită dăinuie, pornit şi ocrotit de sus!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Scandalul Raymond Luca (2)

Aşa cum scriam în numărul trecut, scandalul iscat de cererea prezentată în parlament, din partea ministrului de justiţie, pentru ridicarea imunităţii domnului Raymond Luca, în vederea inculpării sale penale pentru ofensă adusă autorităţii (avem un guvern de „tâmpiţi, corupţi, escroci şi borfaşi"), nu este atât problema parlamentarului PL '93, cât a întregii Opoziţii. PL '93 şi-a asumat riscul (ingrat, poate) de a fi vârf de lance - iar vârful acesta, se ştie, e ascuţit, înţeapă şi doare ai dracului de tare. Dar lancea mai înseamnă şi mâner, ba chiar şi flamură, mai înseamnă şi alte lucruri mai puţin tăioase şi agresive; totuşi, o lance; dacă te vede cu ea, adversarul trebuie să ştie că nu e de joacă.

Opoziţia a comis greşeala fundamentală de a crede că simpla deteriorare a situaţiei economice şi a nivelului de trai îi va aduce câştig de cauză. Pe termen lung, se poate, aşa e. Dar pe termen scurt?

Poate aştepta această ţară zece, cincisprezece ani să-i facă dreptate mecanismele sociale, la scară istorică? Poate populaţia, pot oamenii să înghită în sec, neînţelegând ce li se întâmplă, fiind stăpâniţi de sentimentul că sunt lăsaţi de izbeliştе în calea nenorocirilor şi închizându-se în găoacea lor de lehamite? E normal să nu reacţionezi energic la aşa ceva? E moral? Politic, în nici-un caz!

Prăpastia care există între clasa politică şi masa imensă de oameni loviţi de necazuri a iscat un efect neaşteptat, incredibil: a atras, a fascinat Opoziţia şi a înghiţit-o! În loc să-şi ridice glasul cu energie, simplu şi viguros, în acord cu cei mulţi şi loviţi, ea a picat în capcana unui pseudoparlamentarism în care se lopătează din greu prin fluviul de vorbe fără efect (chiar părulală dacă ar fi, şi tot şedinţă se cheamă; la sfârşitul „dezbaterilor", distinşii se urcă în limuzine şi se risipesc ca potârnichile spre casele naţionalizate). Culmea, până şi ideea europeană a fost confiscată de urmaşii Ceauşescului şi transformată în pisică torcând moale în braţele dlui Meleşcanu şi arătată din când în când Opoziţiei: gura mai mică! Europa e cu ochii pe noi şi ne-am ars dacă ne ţinem de scandaluri.

La cinismul, şmecheria, demagogia, corupţia, abuzurile grosolane, perversitatea organizatorică şi propagandistică a învârtiţilor, Opoziţia nu a găsit antidotul eficient. Baletul ei politic poate impresiona până la lacrimi un pârlit de ziarist de la un săptămânal. Şi?! Cum îi vorbeşte ea unei naţiuni? Ce limbă ştie, în afară de aceea a principiilor? Câte milioane de oameni au auzit cuvintele ei despre pâine, apă caldă, locuri de muncă, pensii, preţuri, spitale etc.etc.etc.? Şi chiar dacă la alegeri Opoziţia va veni cu vorbe simple, care nu te trimit la dicţionarul enciclopedic, va fi ea auzită? Mai mult, va şti poporul acesta amărât că în ţara asta există Opoziţie?

Într-un mod nu dintre cele mai fericite, domnul Raymond Luca a trântit nervos, aşa, mai din topor, aceste întrebări pe masa lustruită a Opoziţiei. Nu e cel mai bun exemplu de urmat. Dar domnia sa măcar există...

EUGEN CHIROVICI ■

SE NAȘTE, TREPTAT, STATUL „DE DREPȚI!"

Aţi auzit de drepturile omului?

VI SE PARE UN FLEAC SAU UN LUX SĂ VĂ RESPECTE POLIȚIA ȘI JUSTIȚIA?

❑ **Când o să vă hotărâţi să nu vi se mai pară, s-ar putea să fie prea târziu**

„A considera din start că cineva este anchetat ca vinovat este o mare greşeală" - spune într-un recent interviu, actualul ministru de interne, senatorul PDSR, Doru Ioan Tărăcilă.

Doi studenţi, membri ai Tineretului Universitar Naţional Ţărănesc, sunt reţinuţi de poliţia din Grozăveşti pe motiv că lipeau afişe care anunţau un miting pe 8 noiembrie. Constituţia României garantează dreptul de întrunire! Ce dacă poliţia dlui Tărăcilă îi reţine, în timp ce pe Calea Victoriei, bişniţarii şi peştii se scuipă şi se înjură între ei de la geamurile elegantelor Mercedesuri pe care le posedă!

Nu este de mirare că poliţia se comportă astfel. În definitiv, cel ce o reprezintă este renumit pentru temperamentul său impulsiv. Vă amintiţi, poate, stimaţi cititori, episodul de la Călăraşi, când supăratul domn Tărăcilă l-a bătut măr în sediul prefecturii chiar pe prefect.

Atât în cazul Tutunaru, cât şi în cazul Dide, s-a acţionat după acelaşi şablon.

Vin doi indivizi în uniformă şi te invită respectuos la secţie, să dai o declaraţie. Acolo te izbeşti de „politeţea" ilegală a gazdelor, care te reţin chiar şi fără mandat. Care te vâră la un loc cu borfaşii de rând. Aceste fenomene se petrec cu o frecvenţă îngrijorătoare de când la poliţie tronează Tărăcilă şi la justiţie Chiuzbaian. Unul este senator PDSR, celălalt ne-a indus pe toţi în eroare afirmând că este independent, când de fapt este membru PUNR. Avem un ministru de interne bătăuş şi un şef al justiţiei mincinos. Să ne mai mirăm că în loc de stat de drept cei doi, prin ceea ce fac, pun umărul la construirea unui stat „de drepţi"?

„Nici un animal nu trebuie să fie supus unor tratamente inumane şi nici unor acte de cruzime" - pasaj din Declaraţia Universală a Drepturilor Animalelor. Nu ne rămâne decât să jinduim şi noi, oamenii din ţara democraţiei originale, după respectarea acestor drepturi însuşite de Comunitatea Europeană. Acolo se dau drepturi animalelor, în timp ce la noi se încalcă drepturile omului.

Dar performanţele dlui Tărăcilă, de exemplu, nu se opresc aici. În plenul Senatului, ministrul se apucă vârtos să-l acuze pe Liviu Marcu, deputat PNŢCD, că a împrăştiat manifeste false, atribuite apoi PSM. La o analiză mai atentă se constată, însă, că maşina despre care ministrul susţinea că aparţine dlui Marcu nu avea aceeaşi culoare şi număr cu autoturismul pe care cu adevărat acesta îl posedă! Totodată, fiul deputatului PNŢCD, acuzat că ar fi participat şi el la această acţiune, dovedeşte cu acte că în acea perioadă nu se afla în ţară!

Şi dacă cele relatate mai sus sunt cazuri ale unor persoane publice, care au posibilitatea să reacţioneze prompt când asupra lor se săvârşeşte un abuz, ce poate face un cetăţean de rând, de pildă, care este supus aceluiaşi tratament?

Iată cum situaţia prezentă seamănă din ce în ce mai mult cu cea a anilor '45 - '47...

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Ministrul atacă la baionetă

DORU IOAN TĂRĂCILĂ TRAGE CU OCHIUL SPRE DICTATURA POLIȚIENEASCĂ

❑ **Grupul parlamentar al PNŢCD din Camera Deputaţilor şi Asociaţiile revoluţionarilor îi cer demisia**

Ministrul de interne Doru Ioan Tărăcilă a declanşat o veritabilă vânătoare de vrăjitoare. Domnia sa readuce în memoria românului acele vremuri când erai ridicat în miez de noapte din casă şi îţi mai vedeai familia peste zece ani. Dacă mai apucai.

Lui Doru Ioan Tărăcilă îi lipsesc cu desăvârşire reflexele democratice. De fapt, în ministrul pedeserist al internelor zace un mic dictator. Tărăcilă apare pe micul ecran, îşi rostogoleşte ameninţător ochişorii mici şi furioşi şi spune cam cum vede el chestia asta cu poliţia într-un stat de drept. În acest timp, un om nevinovat, primarul sectorului 3, Constantin Tutunaru, este ridicat în plină stradă de poliţie şi ţinut în arest cu cătuşe la mâini, ca ultimul borfaş. Iar de marii corupţi ai societăţii nu se atinge nimeni! Să rememorăm:

■ În luna iulie, **Triţă Făniţă**, director general la AGROEXPORT, este arestat. Cu acest prilej, poliţiştii lui Tărăcilă inaugurează metoda „Luat pe sus în plină stradă". Triţă Făniţă petrece în arestul poliţiei mai mult de 24 de ore, fără ca împotriva sa să existe vreo acuzaţie.

■ Cu ocazia ultimei vizite a Regelui Mihai, **patru parlamentari** pătrund pe pistă şi se apropie de avion, pentru a vorbi cu Majestatea Sa. Ministrul de interne se implică din nou, consideră cazul extrem de grav şi cere ridicarea imunităţii parlamentare a celor doi senatori şi doi deputaţi.

■ Deputatul PNŢCD **Liviu Marcu** este acuzat că ar fi autorul acelor manifeste electorale stupide ale PSM care au împânzit Brăila în timpul alegerilor locale. Ministerul de Interne aduce chiar şi „dovezi". Ulterior, deputatul ţărănist demontează punct cu punct acuzaţiile şi declară că va cere în parlament demisia lui Doru Ioan Tărăcilă.

■ Cazul cel mai revoltător îl constituie fără discuţie cel al primarului sectorului 3, **Constantin Tutunaru** (PNŢCD). Tutunaru a fost ridicat de poliţie din faţa blocului său „pentru a da o declaraţie". „Declaraţia" a durat 17 zile. O dată ajuns la secţie, primarul sectorului 3 a fost supus unui interogatoriu de tip stalinist. A fost ţinut la un loc cu borfaşii de rând şi era scos din arest cu cătuşe la mâini. Arestarea sa a fost ţinută în secret, presa primind informaţii contradictorii. Eliberat cu mare greutate după 17 zile de detenţie, Constantin Tutunaru, care suferă de o boală gravă de inimă, este acum internat în spital.

■ Săptămâna trecută, Corneliu Vadim Tudor întrerupe lucrările Senatului, anunţând cu spume la gură că unul din sediile PRM a fost devastat. Prezent în sală, Doru Ioan Tărăcilă ţâşneşte din scaun şi părăseşte Senatul, cu liderul PRM. Este pus sub acuzare **Nicolae Dide**, preşedintele PUSD, care „împreună cu banda sa de terorişti şi de huligani" ar fi atacat sediul PRM. În realitate, Nicolae Dide nu a făcut altceva decât să însoţească doi ziarişti care voiau să fotografieze clădirea în care se află partidul lui Vadim. Liderul PUSD este reţinut de poliţie şi trimis în judecată în procedură de urgenţă. Judecătoria Sectorului 3 declară nul procesul verbal de contravenţie prin care Nicolae Dide fusese chemat în judecată. Şi totul se termină aici.

Nu şi pentru ministrul de interne. Grupul parlamentar PNŢCD din Camera Deputaţilor şi Asociaţiile revoluţionarilor anunţă că vor cere demisia ministrului de interne.

ROXANA STANCU ■

Rinocerii atacă

Cultura autentică e alungată din Ialomiţa

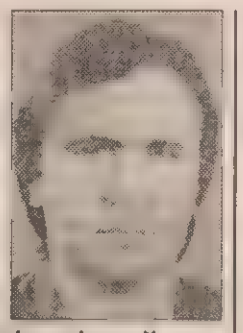

Este cunoscută deja ofensiva PDSR, sinucigaşă aş zice, pentru implantarea oamenilor proprii în absolut toate instituţiile, la aproape orice nivel. S-ar putea să scape doar femeile de serviciu. Oameni competenţi, profesionişti de marcă în domeniile lor, sunt îndepărtaţi din funcţii pentru că nu se înscriu în partidul lui Adrian Năstase sau pentru că au alte opţiuni politice.

Profesorul de filosofie Nicolae Stan, prozator, membru al Uniunii Scriitorilor şi consilier şef al Inspectoratului pentru cultură Ialomiţa, a primit recent vestea că prefectul de Ialomiţa i-a retras avizul pentru ocuparea acestui post. Se pare că la sugestiile unor mici ticăloşi locali, care visează dementialele spectacole gen Cântarea României.

Nicolae Stan a reuşit, în aproape cinci ani, luptându-se permanent cu rinocerii, să introducă municipiul Slobozia în circuitul oraşelor cu vocaţia artelor, a culturii: înfiinţarea Centrului cultural IONEL PERLEA din Slobozia, Festivalul şi concursul de interpretare a liedului „IONEL PERLEA", ajuns la a treia ediţie, Colocviile naţionale de antropologie şi sociologie rurală - a cincea ediţie, Colocviile naţionale de literatură, anuale, care acordă Premiul municipiului Slobozia pentru cea mai bună carte a anului scrisă de un autor tânăr, printre laureaţi numărându-se Florin Iaru şi Mariana Marin, înfiinţarea, în 1993, în condiţii excelente, a unei librării a editurii HUMANITAS, organizarea Galeriei de artă plastică EUROPA, amenajată gratuit de artistul Gabriel Manole.

Dar toate acestea nu contează, deoarece dl Stan are un mare „păcat": este liderul PAC Ialomiţa şi nu vrea să treacă alături de partidul celebrului popă Tatu! Probabil că profesorul Stan se va întoarce la catedră şi va reuşi să publice ultimul său roman, intitulat COCOŞAREA. Şi va rămâne vertical. Culturnicii vor face şedinţe cu vinişor şi pipiţe, iar Slobozia nu-i va mai vedea pe Gabriel Liiceanu, Nicolae Breban, Dumitru Ţepeneag, Gabriela Adameşteanu, Florin Iaru, Mariana Marin, Ion Stratan, Laurenţiu Ulici şi mulţi, mulţi alţii! Numai dacă nu cumva, în al doisprezecelea ceas, dr. Gheorghe Savu, prefectul Ialomiţei, îşi va reveni!

MARIAN GHIŢEANU ■

Victor Ciorbea despre CSDR

Cine e monarhist şi cine republican, e treaba fiecăruia!

La data semnării Declaraţiei comune CDR - sindicate (BNS şi actuala CSDR), în august a.c., mulţi s-au grăbit să critice gestul dlui Victor Ciorbea, printre aceştia numărându-se chiar şi lideri ai Opoziţiei. Dinspre partea Puterii a fost pus imediat în circulaţie zvonul (alături de alte câteva) că liderul CSDR n-ar fi departe de anumite simpatii promonarhiste, mizându-se pe o presupusă (vrabia mălai visează!) aversiune a românilor faţă de monarhie, astfel încât rezultatul să fie plecarea a cât mai mulţi membri de sindicat din CSDR. Tranşând acest subiect, l-am întrebat pe domnul Victor Ciorbea dacă ştie câţi membri de sindicat CSDR sunt monarhişti, câţi sunt republicani şi cum sunt rezolvate aceste diferenţe de opinii.

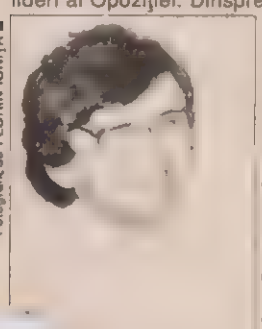

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

„Nu avem o situaţie statistică, o evidenţă în acest sens. Cert este că avem membri de sindicat cu orientări diverse - social-democraţi, creştin-democraţi, ecologişti, unii sunt apropiaţi chiar de partide liberale, de Alianţa Civică etc. La fel, opţiunile în legătură cu forma de guvernământ sunt diferite. Dar, repet, nu avem o asemenea evidenţă. Este cert, însă, că atât Constituţia, cât şi Legea sinicatelor şi statutul Confederaţiei noastre nu fac nici un fel de discriminări din acest punct de vedere."

MARIAN GHIŢEANU ■

Brăileni, daţi-vă peste mâna cu care aţi votat!

Se interzice închiderea balcoanelor!

❑ Iluminatul public = risipă de energie. Se vor planta... trandafiri. Şi, cu lopata în mână - la zăpadă (tovarăşi)!

Anton Lungu, fostul prim-secretar al Brăilei, a candidat pentru funcţia de primar al oraşului din partea PSM. Şi, a câştigat. Cum s-a văzut instalat în scaun, domnul primar s-a gândit că e cazul să facă ordine în urbe. Motiv pentru care a „emanat" o Hotărâre în 65 de articole.

Din care spicuim:

Art. 4 - Pe faţadele blocurilor amplasate pe arterele principale ale municipiului se interzice închiderea balcoanelor. În acest scop, se va face cunoscut fiecărui locatar din blocurile situate pe arterele principale să desfiinţeze construcţia de închidere a balconului.

Art. 13 - Primarul, prin serviciul de specialitate, va revedea, împreună cu R.A. Renel, programul de iluminat public în municipiu, în vederea completării acestuia şi reducerii risipei de energie şi a cheltuielilor aferente.

Art. 24 - Achiziţionarea şi plantarea în această toamnă a unui număr de arbuşti şi trandafiri, urmând ca în primăvara anului următor numărul acestora să crească.

În principal se vor planta: platani, tei, stejari, salcâmi, sălcii pletoase şi trandafiri de diferite culori, până la 1 decembrie 1994.

Art. 27 - Înlocuirea florilor existente şi plantarea de panseluţe se va face numai cu aprobarea primarului. (Ce să faci : să râzi, să înjuri? - n.n.)

Art. 53 - În pieţe şi pe străzile municipiului se interzice consumarea de seminţe, aceasta fiind permisă numai la domiciliul cumpărătorului.

Art. 55 - Pentru deszăpezirea municipiului, conducerea R.A. Domeniul Public va asigura prin închiriere un număr suficient de utilaje. În acelaşi timp, toţi agenţii economici, instituţiile şi cetăţenii vor fi solicitaţi pentru deszăpezirea incintelor şi a zonelor înconjurătoare în mod corespunzător şi asigurarea scurgerii zonelor provenite din topirea zăpezii, cât şi degajarea zăpezii de pe acoperişurile clădirilor.

ROXANA STANCU ■

În comuna Bosanci (Bucovina)

Candidatul CDR a obţinut o victorie zdrobitoare

❑ Candidatul comunist a obţinut de 20 de ori mai puţine voturi decât reprezentantul PNŢCD

Duminică, 20 octombrie a.c., în cel de-al doilea tur de scrutin al alegerilor pentru funcţia de primar în comuna Bosanci, candidatul PNŢCD dl Ioan Mitrofan-Găitan a obţinut 1.998 de voturi din totalul de 2.320.

Reprezentantul PDSR, dl Dragoş, a întrunit numai 221 de sufragii, iar independentul Gheorghe Ierimie, fost primar comunist, a înregistrat un eşec lamentabil: doar 101 voturi.

Schimbarea opţiunii electoratului din această importantă localitate bucovineană, cu peste 8.000 de locuitori, este radicală, ţinând cont de faptul că la alegerile locale din 1992, din partea coaliţiei guvernamentale au ieşit învingători 13 din cei 15 consilieri locali.

Alegerile s-au desfăşurat corect şi fără incidente. „Fără comuniştii!" a fost laitmotivul general al acestui scrutin.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Vorbe, vorbe... ... din popor

Eforturi mentale

■■ "Noi înţelegem efortul actualei Puteri de a suferi transformări mentale. Pentru că ei chiar au şi spus că vor să scape de mentalităţi. Deci dacă spun că vor să scape, înseamnă că încă le mai au" (Nicolae Vrăbiescu, primar suspendat al sectorului 6).

■■ „Dl Radu Vasile are dreptate. Programul economic al guvernului nu trebuie respins de la prima vedere. Eşti obligat s-o faci abia după ce îl citeşti" (Dinu Patriciu - lider PL '93).

■■ „Aş vrea, dacă îmi daţi voie, să ating punctiform diferite puncte" (Paul Popoviţ, primarul sectorului 2, încercând să explice realizările şi nerealizările domniei sale).

■■ „Dle senator Boulescu, eu am răspuns la întrebarea asta acum trei minute. Dar dacă dv. credeţi că este necesar, eu pot să v-o fac chestia asta încă o dată". (replică dată în Senat de Florin Georgescu, ministrul de finanţe, în timp ce se chinuia să accelereze privatizarea, iar senatorii Opoziţiei nu-l lăsau să se chinuiască).

ROXANA STANCU ■

STALINISMUL ÎN STATUL „DE DREPȚI"

În primăvară am scris în Flacăra (în nr. 18 din 4 mai 1994) despre necazul unui grup de țărani din satul Podul Nărujii, comuna Năruja, județul Vrancea. Ei dețin, cu titluri de proprietate în regulă, de la împroprietăririle din 1921 și 1945, 18 hectare de pământ în comuna Jariștea, din același județ, dar primarul de aici, Nicolae Liciu, a atribuit terenul lor unor țărani din Jariștea. Cei care au adus la redacție memoriul sătenilor din Podul Nărujii au fost Toader Coroiu și Niculina Colac.

De ce a murit Toader Coroiu

De curând, aflându-mă în Vrancea, m-am abătut și pe la Podul Nărujii, să văd cum s-a rezolvat problema. Pe prima persoană întâlnită, o bătrână, am întrebat-o de Toader Coroiu, unde-l pot găsi. A făcut ochii mari:

– Da' cum să-l mai găsești, maică? Sunt două luni de când l-am dus la groapă și l-am bocit.

Am găsit-o pe văduva lui, Mărioara, o femeie mărunțică, necăjită, plânsă, dar și îndârjită.

De la ea și de la alți oameni din sat am aflat cum a fost din aprilie încoace. După apariția articolului nostru, sătenii în cauză, cei împroprietăriți în Jariștea sau urmașii lor, 35 de persoane, au adresat prefectului de Vrancea, dl Romeo Postelnicu, o scrisoare în care se spune, printre altele: „Față de situația creată, evidențiată și în Flacăra, vă rugăm din nou să ne sprijiniți în problema care ne doare și ne face viața amară. Prefectura nu i-a ajutat însă nici de astă dată pe țăranii din Podul Nărujii. Ei însă au prășit și au cules porumbul, dar apoi s-au trezit dați în judecată de cei cărora primarul din Jariștea le dăduse procese-verbale.

Și în vremea asta și din cauza asta a murit un om. Toader Coroiu era mai umblat decât alți consăteni, dintre cei 35 cu pământ la Jariștea, lucrase la oraș mulți ani, la construcții. L-au delegat pe el să alerge pentru a li se face dreptate cu cele 18 hectare de pământ de la Jariștea. Și a bătut multe drumuri, de zeci de ori, la Focșani, la Iași, la București, unde a făcut anticameră în repetate rânduri, la președinție, la parlament, la guvern, la Ministerul Agriculturii. Pe trenuri, prin autobuze, pe jos, mâncat-nemâncat, dormit-nedormit, ciocănind la uși care ori nu se deschideau deloc, ori se întredeschideau doar atât cât să-i primească petiția, care apoi era trimisă tot la Focșani. Toader Coroiu și-a cheltuit viața, sufletul, ființa, sănătatea, convins de dreptatea lui și a consătenilor lui. Dar lupta a fost inegală, inima lui n-a mai rezistat. Într-o zi, întors din unul din grelele drumuri pe care le tot străbătea, Toader Coroiu s-a așezat pe un scaun și a murit.

– Toate plângerile noastre, oriunde le-am făcut - ne spune Mărioara Coroiu -, s-au întors la Focșani. Iar mai-marii Focșanilor țin cu cei din Jariștea, au acolo neamuri, prieteni, interese. Emilian Diaconu, directorul ORCOT (cadastru), care are nevastă din Jariștea, ne-a strigat: „Cât timp sunt eu director, nu vi se va da nimic". Iar prefectul, dl Postelnicu, a zis că pământul se dă numai la foștii ceapiști, și noi, cei din Podul Nărujii, n-am fost ceapiști.

Și la ce te poți aștepta când chiar președintele Tribunalului din Focșani îi învață pe jărișteni ce să facă, cum să aranjeze hârtiile, cum să scrie actele și cererile ca să poată să le dea sentința pe care o vor ei.

Un fel de concluzie pot fi considerate cuvintele lui Ion Angheloșanu:

– Noi nu plecăm de pe pământul nostru, orice s-ar întâmpla. A murit Toader, o să murim și noi, acolo, pe brazdă, dar pământul nu-l dăm.

*
**

Facem încă o dată apel la forurile competente, la Prefectura din Focșani în primul rând, să le dea țăranilor din Podul Nărujii pământul înapoi. Pentru că oamenii aceștia au în fond întru totul dreptate, chiar dacă n-au știut la un moment dat ce petiții să facă și la ce uși să bată.

ION D. GOIA ■

„Vina" lui Ion Cojocar

❑ „Mergi mai departe cu procesul? Atunci îți fac dosar penal în stare de arest!"

În epoca Iliescu, securitatea lui Ceaușescu a fost înlocuită cu un sistem represiv de tip mafiot, cu mult mai sofisticat și periculos, alcătuit din polițiști, judecători, procurori, primari comuniști etc. De peste doi ani, un intelectual din Rădăuți, profesorul Ion Cojocar, este anchetat încontinuu, purtat pe sălile tribunalelor, c a l o m n i a t, amenințat, singura sa „vină" fiind faptul că a solicitat dreptul firesc de a-i fi reconstituită proprietatea asupra unei suprafețe de 32 de ari (3,2 ha) pe baza titlului de proprietate din 1945, obținut de la Arhivele Statului, Suceava.

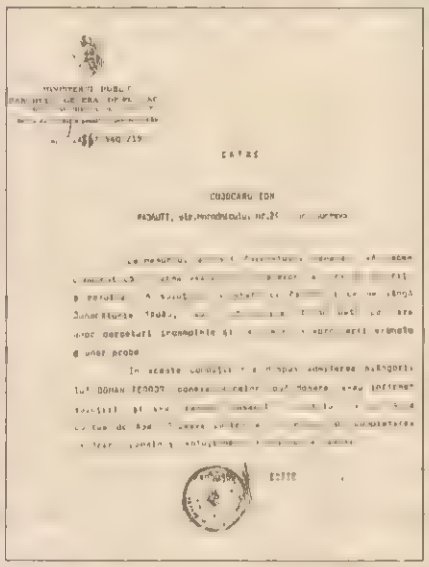

Deși Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor i-a eliberat noul titlu de proprietate, semnat de prefectul Ioan Băncescu (nr. 464/20.08.1993), pentru suprafața de teren amintită, dl Cojocar încă nu deține acest pământ. Motivul principal îl constituie faptul că primarul Viorel Năsăudeanu, care-i eliberase anterior o adeverință de proprietate pentru același teren lui Toader Dohan, fără nici un temei legal, refuză acum să o anuleze. Încălcând în mod flagrant legea, primarul din Rădăuți a fost trup și suflet alături de cauza nedreaptă a protejatului său, recurgând chiar la o propunere adresată prefecturii pentru sesizarea Parchetului în vederea unui recurs extraordinar, atunci când dl Dohan a pierdut procesul (sentința civilă nr. 1567/1.04.1993). De altfel, primarul are la dispoziție un judecător 24 de ore din 24, pe dl Viorel Calancea, fostul secretar al primăriei.

Admițând în mod nelegal plângerea de revizuire a dlui Dohan, fără ca aceasta să aducă inițial un element nou, judecătorul Mircea Rusu pune la cale o sentință civilă abracadabrantă pe 9 noiembrie 1993, prin care dă câștig de cauză favoritului primăriei. Această sentință reprezintă o mistificare a realității da capo al fine, dl Rusu (președintele completului de judecată) putând fi oricând învinuit de fals și uz de fals atunci când scrie că „titlul de proprietate care a stat la baza pronunțării hotărârii a fost falsificat" și „suprafața de 32 de ari (...) a fost proprietatea revizuientului Dohan Teodor". Din raportul comisiei de expertiză de pe lângă Inspectoratul General al Poliției (nr. 130.883/17 august 1993) nu rezultă că titlul de proprietate din 1945 a fost falsificat.

Cu toate acestea, procurorul Ion Strugaru îi întocmește lui Ion Cojocar două dosare penale (1034 și 1853). Urmează anchete, declarații, amenințări. „Cojocar, mergi mai departe cu procesul? Să știi că îți fac dosar penal în stare de arest", îl amenință procurorul Ion Strugaru din Rădăuți în prezența lui Teodor Dohan și a fiului său Valentin, vameș la Vicșani. În mod normal, Parchetul decide scoaterea sa de sub urmărirea penală, dar gândiți-vă la tensiunea nervoasă extraordinară la care a fost supus acest om, adus până în pragul sinuciderii, care se străpânește cu greu să nu plângă, în timp ce-mi vorbește, înconjurat de sute de plângeri și adrese...

Calvarul nu s-a sfârșit. În mod neașteptat, pe data de 9 august a.c., Parchetul General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție expediază o adresă cu modificări la numărul de înregistrare, prin care se anunță reînceperea urmăririi penale. Etc.

Cum îi rabzi, Doamne, cum îi rabzi?

CONSTANTIN SEVERIN ■

În plină vară, obsesia sucevenilor a fost spectrul iernii. Dar nu frigul care se apropie îi neliniștește acum, ci „frigul financiar" le dă frisoane, deoarece ei își văd veniturile spulberate de ponderea exagerat de mare a cheltuielilor comune. O familie alcătuită din 4 persoane a plătit pentru întreținere în jur de 25.000-30.000 lei și se estimează că în iarna care vine acum cifra va depăși 40.000 lei.

Generalul Iarnă și-a pus din nou tunurile pe porțile guvernului

Căldura și apa oamenilor din Suceava nu sunt o glumă

❑ Și nu e decât unul din alte zeci și sute de cazuri

Dimensiunea acestei drame sociale este dată, în ultimul an, de cererea câtorva mii de pensionari și șomeri de a li se întrerupe apa caldă și căldura. Mii de persoane nu au putut să-și achite cheltuielile comune, datoriile RAUCL către filiala Electrocentrale depășind câteva sute de milioane lei. Toate acestea reprezintă semne ale unui infernal blocaj social.

La sfârșitul anului trecut, între sindicatele de la secția apă captată, tratată și distribuită și Consiliul de administrație de la RAUCL Suceava a izbucnit un conflict de muncă, soldat cu demiterea directorului Ioan Pușcașu. Principala revendicare se referea la transformarea secției de apă într-o nouă regie, după modelul altor municipii din țară. Cei 280 de salariați susțin că despărțirea ar avea ca efect scăderea prețului apei.

O comisie a Consiliului local a descoperit „grave fapte de încălcare a legislației privind gestionarea bunurilor materiale din patrimoniu, soldate cu pagube materiale de sute de mii lei". Mai mult, fără o evidență clară a fișelor de post-calcul, stabilirea prețului apei (de 2-3 ori mai mare ca în alte orașe) a plutit în mister. În plus, peste 25.000 de locuitori din zona Burdujeni sunt obligați să dea bani pe o apă care nu poate fi consumată! „Lacul Dragomirna, de unde este aprovizionat cartierul Burdujeni, nu are zonă de protecție sanitară. Lacul este infestat (dovada o constituie existența peștilor cu tenie), iar pe malul său păsunează oi. Stația de tratare Dragomirna nu a fost aprovizionată cu site din anul 1987. Se folosesc site uzate de la S.C. AMBRO SA. Conducta pentru apă potabilă este executată necorespunzător și este neutilizabilă" - aflăm din raportul comisiei.

Deoarece primarul Gheorghe Toma și ceilalți politicieni locali nu par prea interesați să susțină cauza atâtor cetățeni condamnați să consume leșia cu alge la unul dintre cele mai ridicate prețuri din țară, revista noastră propune o soluție, în urma consultării unor specialiști: cu o alocație bugetară de circa 500 de milioane lei, prin donații ale tuturor agenților economici din municipiu, cei 25.000 de locuitori din „ghetoul" Burdujeni ar putea fi salvați prin construirea unei conducte de 5 km (cu diametrul de 400 mm), între bazinul de apă Berchișești și cartierul năpăstuit.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Revoluţii furate înainte de termen

Enigmele persistă, după cinci ani, dar oamenii încep să vorbească (2)

Episodul Otopeni a constituit unul dintre cele mai fierbinţi subiecte ale mass-media din ultimii cinci ani. Mulţi ziarişti şi-au consumat pixurile scriind despre acest caz. Se judecă un proces interminabil, prin care se încearcă găsirea unor vinovaţi. Totuşi adevărul nu a putut fi încă stabilit pe de-a întregul. Cineva are interese să îl ascundă. Mulţi martori au murit în mod misterios, alţii se tem să vorbească, alţii pur şi simplu au dispărut.

Revista noastră încearcă să aducă noi date care credem că vor mai face puţină lumină. Asta în cazul în care nu vor complica şi mai mult lucrurile. Ne bazăm pe mărturiile unor salariaţi ai Aeroportului Otopeni, martori oculari ai evenimentelor.

Combinaţii misterioase

În 21 decembrie, la Inter, refuzaseră să tragă în mulţime. În 23 decembrie, au fost ucişi fără milă!

Filtrul şi ambuscada erau pregătite

De curând, în presă au apărut informaţii despre un plan "Movila", după care ar fi trebuit organizată apărarea Aeroportului Otopeni în situaţii speciale. Este foarte posibil să se fi acţionat după acest plan, care prevedea şi întărirea gărzii aeroportului cu efective de militari în termen ai Securităţii.

Astfel, în cursul zilei de 22 decembrie, după cum relatează dl Corneliu Florea, şeful revoluţionar al aeroportului din acele zile, comandantul unităţii de pază a aeroportului, mr. Vasile Răchită, a primit ordin pe linie militară să întâmpine şi să integreze în dispozitivele sale de apărare membrii unei unităţi de Securitate din Câmpina

După cotidianul "Ziua", ordinul ar fi venit de la gen Iosif Rus (şeful C.A.A.T.) şi ar fi fost transmis mr Răchită prin col. D-tru Drăghin. Imediat - am aflat noi, reconstituind acest moment - mr. Răchită a trimis în şosea un ofiţer "înaintaş", care trebuia să preia membrii unităţii de Securitate şi să îi îndrepte spre aeroport. Ofiţerul, lt. mj. Ionescu, era dotat cu armament şi o staţie de emisie -recepţie, prin care a ţinut permanent legătura cu dispozitivul central de apărare Sarcinile lt. mj. Ionescu erau să anunţe prin staţie venirea militarilor din Câmpina şi să-i îndrepte pe şoseaua pe drumul 10 (vezi harta), unde se aflau un filtru şi o ambuscadă puternic întărită de către soldaţii lui Răchită. Toate vehiculele care intrau în aeroport trebuiau controlate

Lt. mj. Ionescu a aşteptat toată noaptea venirea soldaţilor, dar cei anunţaţi nu au sosit. El a menţinut în tot acest timp legătura radio, fiind auzit inclusiv de dl Florea, dotat şi el cu staţie. Noaptea, în schimb, în zonă au apărut alţi musafiri nepoftiţi. După cum am relatat şi în episodul trecut, asupra aeroportului s-a tras aproape din toate direcţiile. Trăgătorii necunoscuţi acţionau totuşi cu precădere în zona liziere, o adevărată junglă, cu o vegetaţie deosebit de abundentă, deci o ascunzătoare perfectă.

Masacrul din zori

După o noapte în care s-a tras asupra lor şi pe care au petrecut-o stând chirciţi sau pe burtă, membrii dispozitivului de apărare de la capătul drumului 9 din faţa aerogării treceau printr-o fază de surescitare nervoasă. Mulţi dintre ei erau soldaţi recrutaţi de puţin timp, fără experienţă Comandantul lor, pe atunci lt mj. Zorilă, petrecuse şi el o noapte grea.

Încă de la primele discuţii, dl Florea a aflat că subunitatea din Câmpina fusese încadrată în seara de 21 decembrie printre trupele ce au acţionat la Intercontinental şi, fiindcă refuzaseră să tragă în mulţime, fuseseră îmbarcaţi în autobuze şi transportaţi la unitatea de Securitate din Băneasa. Aşa s-a născut una dintre confuzii: toată lumea se aştepta ca să apară la Otopeni dinspre Ploieşti, nu dinspre Băneasa. Dar numai confuzia a determinat masacrul? Vom vedea că nu.

În jurul orei 7.00, pe când se iveau zorile, apar trei camioane cu farurile aprinse, care se îndreaptă în viteză spre aerogară Toată lumea e cuprinsă de panică. Dl Florea îşi aminteşte că auzea prin staţie vocile lui Zorilă şi Răchită întrebându-se reciproc "Cine dracu' sunt ăştia?!" De la lt. mj. Ionescu nu se mai primise nici un fel de informaţie de circa o jumătate de oră.

Mai întâi s-a tras foc de avertisment. Camioanele n-au oprit, din contră, au stins farurile şi au mărit viteza. La un moment dat, s-a auzit o singură împuşcătură. Camioanele ajunseseră la aproape douăzeci de metri de dispozitivul de apărare. Cei de acolo, speriaţi, au deschis foc în direcţia lor. Imediat, cei din camioane au început să sară cu mâinile sus. Soldaţii din dispozitiv răcneau: "Aruncaţi armele!" Nimeni nu mai trăgea.

În acest moment, ca din pământ apare un autobuz cu farurile aprinse, gonind foarte tare, se aud împuşcături, autobuzul încearcă să depăşească maşinile oprite. Cei din dispozitiv cred că autobuzul însoţea camioanele cu "teroriştii" şi încep să tragă ca la balamuc. Autobuzul este lovit, parbrizul este făcut ţăndări, pneurile sparte. Iar soldaţii din Câmpina rămaşi cu mâinile sus sunt seceraţi!

Pe uşa din spate a autobuzului ies doi bărbaţi: unul este ucis pe loc, iar celălalt reuşeşte să se refugieze în liziera. Şoferul autobuzului face o manevră periculoasă, scoate autobuzul din tirul armelor şi pleacă în marşarier până înapoi în şosea. Rezultatul masacrului nu este văzut imediat.

Dinspre camioane vin circa 25 de supravieţuitori cu mâinile ridicate. Imediat sunt percheziţionaţi cu brutalitate de militarii din dispozitiv, care îi cred teroriştii. Supravieţuitorii erau realmente îngroziţi. Comandantul lor, un maior, declară că au venit să înlocuiască trupele USLA; greşeală fatală, deoarece la ora aceea USLA-şii erau consideraţi potenţiali teroriştii. Şase supravieţuitori sunt escortaţi undeva în aripa stângă a aerogării, iar cei mai mulţi dintre ei (17-18) sunt încredinţaţi dlui Florea, care îi duce sub escortă în sala de festivităţi, de unde au fost eliberaţi securiştii aeroportului. Dl Corneliu Florea relatează că şi-a dat seama încă de atunci că are de-a face cu nişte copii inocenţi şi s-a străduit să le asigure hrană şi condiţiile necesare şederii acolo.

Autobuzul, o coincidenţă tragică?

Se simte nevoia să facem o scurtă pauză în nararea evenimentelor, pentru a da o sumară explicaţie privind autobuzul care a apărut în viteză şi a provocat deschiderea focului a doua oară.

Aeroportul avea un parc de autobuze "de tură", care duceau şi aduceau salariaţii. Pe 22 decembrie, contrar uzanţelor, cursele s-au suspendat. Ele au rămas la locul lor de staţionare de la Aviaţia Militară Băneasa. Totuşi, un autobuz nu ajunsese la parcul de maşini şi acest lucru nu fusese raportat celor de la Otopeni. Cursa de Berceni rămăsese (cum se întâmpla des) seara în oraş. În dimineaţa de 23 decembrie, şoferul, conştiincios, fără să ştie ce se întâmplă în zona aeroportului, "a cules" de pe traseu salariaţii care, la fel de conştiincioşi, voiau să se prezinte la lucru. S-a tras asupra autobuzului chiar şi în comuna Otopeni. În momentul în care s-a încadrat în curba care ducea spre aeroport, s-a deschis tir puternic şi din liziera Şoferul, speriat, a accelerat şi i-a speriat la rândul său pe cei din dispozitivul de apărare, care nu vedeau lateralele autobuzului, pentru a-şi da seama că pe el scria Aeroportul Internaţional Otopeni. Apariţia autobuzului a convenit de minune celor care doreau pieirea soldaţilor din Câmpina.

(Va urma)

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Turnul Babel

Moartea ultimului călău

Cariera lui Syd Dernley a durat cinci ani. În acest răstimp a spânzurat 25 de condamnaţi. A urmat o pensie care a durat 41 de ani. La 73 de ani Dernley a murit cum se moare adesea: în patul său. Toată viaţa, călăul s-a bucurat de o frumoasă popularitate: la cârciuma „din colţ", bătrânul Syd, la o bere, a povestit mereu aceeaşi poveste, câteva decenii la rând. „Clienţii" săi îşi dădeau obştescul sfârşit în doar şapte secunde, fără chinuri excesive şi având o resemnată încredere în faimoasa sa dexteritate. Dernley a publicat şi o carte: *Mărturia unui călău*. În acest volum de succes şi de mare tiraj, autorul recunoaşte că s-a decis să-şi asume această carieră la vârsta de 11 ani, citindu-i pe Edgar Wallace. Asta e tot.

Cel mai mare ziar din lume

La 2 noiembrie 1874, apărea într-o singură pagină şi în 200 de exemplare o gazetă intitulată *Yomiuri Kawaraban*. După 120 de ani de carieră furtunoasă, azi, urmaşul său *Yomiuri Shimbun* are un tiraj de peste 10 000 000 de exemplare ediţia! Cele câteva ediţii zilnice acoperă o familie japoneză din patru. Ziarul are 7.400 de angajaţi, se tipăreşte în 18 tipografii, dintre care patru în străinătate (Londra, New York, Los Angeles şi Bangkok), are 33 de subredacţii în restul lumii, o escadrilă de elicoptere şi patru avioane de cursă lungă. Bineînţeles că şi-a „produs" un canal de televiziune (NTV) şi administrează tot felul de afaceri, printre care şi un parc de distracţii lângă Tokio - *Yomiuri Land*. Cam asta...

Holocaustul cu picătura

Lumea e amorţită de veşti proaste. Tragediile de toate calibrele lovesc în creştetul opiniei publice, obişnuind-o cu o „stare neagră" absolut firească în ecologia morală a vieţii mondiale cea de toate zilele. Hăituiala din Algeria se pierde în acest noian de informaţii sângeroase. Ultimul atentat de la Mostaganem, unde şi-au pierdut viaţa cinci copii şi au fost răniţi alţi 17, pare a fi pus capac îndolenţei generale. Cel puţin pe plan autohton. Suita interminabilă de atentate crâncene care toacă ziarişti, oameni politici, simpli cetăţeni (fie ei algerieni sau străini) a fost, în sfârşit, pusă la zid de autorităţi, care au anunţat declanşarea unui război general împotriva terorismului. Să reţinem că numai în perioada februarie 1992 - decembrie 1993 colimatorul violenţei a făcut ţăndări 10.000 de vieţi; şi bunuri în valoare de două miliarde de dolari. Toate acestea s-au realizat, bineînţeles, în numele lui Allah, în numele ordinii pământene, preşedintele Liamine Zeronal a anunţat organizarea de alegeri anticipate, în speranţa că noua putere, consolidată, va scoate aburii. Frontul Islamic al Salutului (adică al... Salvării), vârful de lance al luptei teroriste, a respins însă această idee, promiţând noi şi însemnate încurcături.

O vizită care nu a mai avut loc

Premierul rus Cernomîrdin ar fi trebuit să se deplaseze oficial la Varşovia. Nu s-a mai deplasat. Vameşii polonezi au tachinat cu înverşunare turiştii ruşi dornici să inspire aer polonez şi, în general, au discriminat prea conştiincios cetăţenii provenind din Rusia pentru ca guvernul de la Moscova să mai înghită o asemenea ofensă. În consecinţă, Cernomîrdin a cerut scuze oficiale în schimbul vizitei. Scuzele nu s-au prezentat şi, ca atare, vizita nu a mai avut loc. Dacă ar fi avut loc, atunci premierul rus urma să semneze un acord cu omologul său de la Varşovia privind tranzitarea pe teritoriul polonez a unui gazoduct gigant: sistemul ar fi permis un transfer de 67.000 de miliarde de metri cubi de gaz pe an dinspre Rusia spre Germania. Evident, lucrurile nu se vor opri aici şi nici Ucraina nu va rămâne indiferentă în faţa acestui proiect, care o elimină din poziţia sa actuală de „antecameră" a Occidentului, cel puţin din punctul de vedere al aşezării sale geografice, care o propune pentru tot felul de tranzitări...

RADU BUDEANU ■

Cum se ţes popoarele

Tratatul cu rușii

Cu toate că ruşii de-a lungul timpului n-au respectat decât tratatele pe care forţa părţii adverse l-a obligat să le respecte, încălcându-le fără milă şi remuşcare pe celelalte, românii au năzuit mereu să aibă încheiat cu Kremlinul un tratat de bază, în virtutea zicerii înţelepte că-i rău cu rău, da-i mai rău fără rău. În perioada interbelică, s-au străduit să obţină un astfel de tratat toţi marii noştri oameni de stat, în frunte cu Titulescu şi Duca. Dar ruşii au preferat să-l încheie cu Hitler. După al doilea război însă, când România devenise satelit al imperiului roşu, am avut cu muscalii trei tratate, încheiate, în ordine, de Gheorghiu-Dej, de Ceauşescu şi de Iliescu. Deoarece tratatul iliescian, o gafă imensă, a murit prin neratificarea lui de către parlamentul românesc (şi nu prin destrămarea U.R.S.S., cum afirmă unii, întrucât Rusia se consideră succesoare la toate acordurile încheiate de fosta U.R.S.S.), s-a pus problema lămuririi raporturilor noastre cu Moscova în momentul de faţă. Care e situaţia? Avem sau n-avem tratat? Dacă avem, care-i acela?

La aceste întrebări, părţile - Rusia şi România - au răspuns în chip diferit. Experţii ruşi care au luat parte la negocierile ce au avut loc la jumătatea lui octombrie la Bucureşti pentru clarificarea situaţiei acordurilor încheiate de România cu fosta U.R.S.S. au arătat că Federaţia Rusă se consideră succesoare şi a Tratatului româno-sovietic din 1970 (patronat de Ceauşescu şi Brejnev şi iscălit de Maurer şi Kosâghin, miniştri de externe în acea vreme). Ar rezulta de aici că în opinia Moscovei Tratatul din 1970 este încă valabil şi că pentru ca acţiunea lui să înceteze ar trebui să se recurgă la denunţarea lui, potrivit articolului 11 din Tratat, cu un preaviz de 12 luni. În această viziune, ar fi urmat că România, în cazul când tratatul nu-i mai convenea, trebuia să-l denunţe până cel târziu la 6 noiembrie a.c., documentul urmând a fi încă în vigoare până la 6 noiembrie 1995. Altminteri (nedenunţat), Tratatul şi-ar prelungi automat valabilitatea până în anul 2000. Îngrijorată de o astfel de perspectivă, Opoziţia din România a somat cu o săptămână în urmă Puterea să denunţe în timp util Tratatul româno-sovietic din 1970, ameninţând că în caz contrar va cere suspendarea din funcţie a preşedintelui Iliescu. Se pare că somaţia şi-a făcut efectul, întrucât Ministerul de Externe român a intrat în acţiune. Ajungem astfel la viziunea şi poziţia României faţă de Tratatul din 1970.

Acestea rezultă dintr-un comunicat al M.A.E. de la Bucureşti, făcut cunoscut presei miercuri, în care se arată că Tratatul în discuţie a devenit caduc „datorită schimbărilor profunde intervenite în ţara noastră şi în Europa după 1989 şi deci nu mai e valabil". Ţinând cont de faptul că experţii ruşi au un alt punct de vedere, M.A.E. român - se precizează în comunicat - „a transmis Ambasadei Federaţiei Ruse din Bucureşti o notă verbală în care reafirmă poziţia României faţă de Tratatul româno-sovietic din 1970, precizându-se că acest document a devenit caduc, nu mai are nici o relevanţă pentru relaţiile României cu Federaţia Rusă sau cu vreun alt stat succesor al fostei U.R.S.S. şi că, în consecinţă, nu se pune problema menţinerii în vigoare sau a prelungirii în vreun fel a valabilităţii lui".

Aşadar, poziţia românească este că Tratatul româno-sovietic din 1970 nu mai există, el a murit de moarte naturală, ca P.C.R. în decembrie 1989, şi că deci nu mai e nevoie de vreo execuţie, prin intermediul denunţării. Consider că aceasta este o poziţie realistă, caducitatea tratatului respectiv fiind limpede şi pentru nespecialişti (cine ar mai putea invoca prevederi cum ar fi „părţile sunt hotărâte să acţioneze în spiritul ideologiei comuniste şi al internaţionalismului proletar"?) şi favorabilă României. Denunţarea ar fi fost ceva spectaculos, ar fi făcut o oarecare vâlvă, însă ar fi însemnat implicit că ţara noastră recunoaşte că Tratatul din 1970 este încă în vigoare şi că va fi aşa încă un an de zile. Cât priveşte pericolul ca ruşii să vină cu Tratatul din 1970 în vârful suliţei şi să ne ocupe, el este practic inexistent.

Din toate acestea rezultă că n-avem Tratat cu ruşii. Dar e bine să avem. Despre ce trebuie să fie şi ce să conţină acest Tratat - într-un comentariu viitor.

ION D. GOIA ■

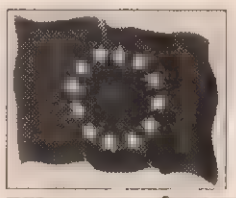

EUROPA de la Vest la Est

Mingea e în terenul nostru

La Luxemburg, UNIUNEA EUROPEANĂ ne-a întins mâna!

La Luxemburg a avut loc săptămâna trecută o premieră în activitatea Uniunii Europene. Miniştrii de externe ai „celor 12" au invitat la reuniunea lor obişnuită şi pe omologii lor din cele şase state din fostul bloc sovietic (Polonia, Cehia, Slovacia, Ungaria, România şi Bulgaria) care aspiră să devină membre ale Uniunii.

La întrunirea de la Luxemburg au luat parte şi şefii diplomaţiilor din Austria, Finlanda, Norvegia şi Suedia (ţări ce urmează să devină membre ale UE începând din ianuarie anul viitor). De fapt ministrul de externe german Klaus Kinkel, preşedintele în exerciţiu al Consiliului, a prezidat o reuniune a... „celor 22"! Potrivit unor surse din Bruxelles, la începutul secolului următor UE ar putea într-adevăr să fie alcătuită din 22 de membri, dar problema nu este nici simplă, nici uşoară.

Cum se face că au fost invitaţi şi miniştrii din toate cele şase ţări din Europa Centrală şi de Est? De bună seamă că aici nu este vorba de jocul hazardului, ci de calcul politic. Mulţi văd în acest demers „mâna Germaniei". Într-adevăr, oficialităţile germane nu au ascuns că doresc o extindere spre Est a UE, întrucât sunt preocupate de a-şi lărgi zona de securitate economică, politică şi militară a ţării lor. Se pare însă că guvernul cancelarului Helmut Kohl, ar fi vrut să invite, într-o primă instanţă, doar reprezentanţii ţărilor imediat limitrofe: Cehia, Slovacia, Polonia şi Ungaria, aceasta din urmă datorită relaţiilor bune pe care le are cu Bonnul. La insistenţele Franţei, după cum se pare, pe listă au fost incluse şi România şi Bulgaria. Cât priveşte aderarea, aceasta se va face probabil în două manşe, România fiind considerată „de divizia B", datorită performanţelor sale mai slabe pe drumul spre economia de piaţă.

Din declaraţiile oficialilor români care au contabilizat aspectele pozitive ale acestei întâlniri de la Luxemburg, ea a fost caracterizată drept „istorică" (şi într-o anumită măsură chiar este). Apoi s-a reţinut faptul că sugestiile formulate de „cei şase" vor fi examinate în procesul de luare a viitoarelor decizii ale UE şi că reuniunea a abordat şi aspecte concrete, specifice. Nu s-a suflat însă nici o vorbă despre ce se face pentru ca economia românească să devină cu adevărat competitivă şi deci compatibilă cu cea din statele membre. De altfel, chiar ministrul Kinkel a spus că Uniunea doar a jalonat parcursul, urmând ca statele care aspiră să devină membre să-şi programeze propriul traseu către ţinta râvnită. Ca şi în cazul unui mariaj, apropierea ţărilor pretendente de UE trebuie să fie o acceptare liberă şi benevolă a ambelor părţi. Atunci când şi dacă ele vor considera că sunt destul de mature ca să treacă pragul...

Dacă etapa Luxemburg a constituit primul pas, deplasări convingătoare trebuie să se producă şi din cealaltă parte. Cine are urechi de auzit...

ŞTEFAN NICOLAE ■

după Spiegel

Război mondial împotriva corupției

Ies la iveală mișmașuri surprinzătoare la ONU (2)

Înființată în 1945, Organizația Națiunilor Unite - ONU - are azi 148 de state membre. Activitatea sa zilnică este condusă de secretariatul general cu sediul la New York, are în compunere 11 organe centrale, 15 organisme specializate și două institute de perfecționare a cadrelor. În sediul central lucrează 14.000 de funcționari; în sediile răspândite în lume - 51.000, cărora li se adaugă 10.000 de consilieri. Salarizarea personalului se face „la nivel mondial"; se beneficiază și de facilități diplomatice (scutiri de taxe). Bugetul ONU provine din contribuțiile anuale ale țărilor membre. Ultimul este de 1,6 miliarde de dolari. Ponderea aparține SUA, care contribuie cu un sfert. Gremania, cu circa 9 la sută. Un număr de 15 țări bogate contribuie cu 1,28 miliarde, în timp ce, cu 0,3 contribuie celelalte... 139 de state!

Indianul **Neclam Merani** a fost suspendat din funcție pe motivul că a administrat prea „binevoitor" niște fonduri de ajutorare în cazuri de calamități naturale. De doi ani încasează salariu fără să muncească, așteptând să se ia o hotărâre!

Un înalt funcționar al UNHCR (ajutorarea refugiaților, a fost mutat de la Geneva în Uganda, deoarece s-a stabilit că era șeful unei rețele de... prostituate (!) pe care le dirija de la sediul ONU din Geneva. După sosirea sa la noul loc de muncă, s-au sustras alimente destinate celor înfometați, valorificate la negru pentru suma de 400.000 de dolari. Urmele acestui bandit al ONU au putut fi depistate. Din depozitele ONU din Uganda au fost sustrase mărfuri în valoare de un milion de dolari, autovehicule în valoare totală de 670.000 de dolari au fost vândute sau cedate. În timpul verificărilor interne ale ONU, răufăcătorul a fost suspendat, dar... i s-a plătit salariul integral!

În domeniul risipei și cheltuielilor nejustificate sunt semnalate următoarele: Personalul sectorului de informare a publicului ar putea fi redus de la 1000 la 300 de funcționari. Se opune secretarul general, pe motiv că „de 48 de ani încă n-a fost concediat nimeni!" Prin modernizarea lucrărilor de traducere, la secretariatul general s-ar putea economisi anual 20 de milioane de dolari. Pot fi organizate judicios deplasările, cunoscându-se că acestea constituie activități preferate de „nomenclatura" ONU (oricând se găsește ceva de inspectat, ori de participat la o conferință). Directorul Institutului de perfecționare a cadrelor, care se ocupă și de școlarizarea diplomaților proveniți din lumea a treia, nu și-a putut realiza programul deoarece a deturnat fondurile, folosindu-le pentru deplasări (era din Camerun). Cheltuieli iraționale, inutile se fac și cu prilejul Adunărilor generale anuale, când orice comunicare scrisă a unei țări membre se traduce în cele șase limbi oficiale folosite la ONU și se distribuie celor 148 de țări membre; din practică rezultă că majoritatea lor ajung la coșul de hârtii.

5 etaje de funcționari inutili

JOHN BOLTON a fost în administrația Bush subsecretar de stat, responsabil cu relațiile cu ONU. El a răspuns unor întrebări pe această temă:

– Cât de coruptă este ONU?

– Se pot auzi multe, de exemplu că funcționari de la secretariat au primit cadouri de la diferite guverne, cadouri ce erau de fapt mită.

– Ce fel de cadouri?

– Ceasuri de aur, inele etc. Guvernele voiau să arate prin gestul lor că erau interesate în mod deosebit de anumite teme.

– Ce determină funcționarii ONU să fie atât de „receptivi" la corupere?

– ONU a crescut în decursul anilor cum cresc piscurile de corali; un birou aici, o agenție dincolo, totul fără un plan. Aceasta a împiedicat mult simțul răspunderii personale. Iar când domnește lipsa de răspundere, cresc corupția și frauda.

– ONU reprezintă state având niveluri culturale diferite. Această situație favorizează abuzurile financiare?

– Alte culturi au altă imagine despre corupție, spre deosebire de statele occidentale. Din această cauză, la ONU nu există un punct de vedere unitar asupra valorilor etice.

– De ce nu s-a instituit un control financiar intern, eficient?

– În decursul anilor s-a împământenit sentimentul că nu-i admis să se urmărească cu grijă pe ce se cheltuiesc toți banii. Dacă mergi pe culoarele Secretariatului ONU din New-York, te întrebi ce tot fac acești oameni așa de mulți la număr. Nici unul n-ar remarca, dacă 5 din cele 38 de etaje ar dispărea, așa, pur și simplu!

– La cât anume se cifrează daunele provocate ONU prin risipirea resurselor, corupție și fraudă?

– Este greu de spus. Cu certitudine sunt daune considerabile.

– Ce prerogative ar urma să aibă inspectorul general, funcție cerută de către SUA?

– Ar trebui să fie independent și să poată cerceta orice prezintă interes în optica sa; chiar și numai simpla formulare a acestor prerogative ar avea efecte de intimidare. Dar el și-ar exercita prerogativele doar în cadrul secretariatului. Dacă s-ar dori extinderea și la organizațiile din subordinea ONU, n-ar fi altă soluție decât numirea câte unui inspector general la fiecare în parte.

– Se pot baza SUA pe sprijinul aliaților occidentali în intenția lor de a combate mai eficient risipitorii și coruptibilii din ONU?

– Țările occidentale ne dau mereu de înțeles la New-York că dacă răul managerial și corupția vor fi promovate prea în centrul atenției, acest fapt va fi interpretat de țările lumii a treia că noi le considerăm țări corupte. Ceea ce ar avea urmări asupra modului în care ne vom înțelege pe viitor cu aceste țări...

– Deci nu sunt șanse pentru o acțiune comună?

– Țările occidentale împărtășesc în mod cert punctul nostru de vedere în această problemă. Însă a lipsit în ultimul timp voința politică de a lua hotărâri ferme. Mă îndoiesc că în prezent există această voință.

IOANA A. VAGO ■
(după Spiegel)

Mileniul trei fără un sfert

Porcării multicolore în Mediterana de plastic

Din cer cad avioanele unul după altul, din miezul Pământului se năpustesc cutremure devastatoare, inundațiile și incendiile se succed cu conștiinciozitate, se rup podurile, naufragiază vasele, trenurile și automobilele se ciocnesc între ele... Puse cap la cap, catastrofele consumate într-o singură săptămână articulează imaginea coerentă a unui blestem permanent. Acestea ar fi ravagiile produse fără răutate, nenorocirile născute din senin. Se adaugă la ele prăpădurile premeditate, în numele poftei oarbe de a nimici un adversar: războaiele, atentatele, crimele de tot felul.

Desigur, rezistența Pământului și a oamenilor se dovedește, mereu, de nezdruncinat. După fiecare zăpăcire naturală sau politică, obiectivă sau subiectivă, urmează refacerea. Ruinele sunt înlocuite de case noi, oamenii morți de oameni vii, pădurile secerate de arbuști proaspeți și tot așa mai departe. La nivel local și individual, pierderile au un caracter ireproșabil, care la nivel global se estompează.

Ne paște, însă, pericolul ca atacul insidios și înverșunat asupra ecologiei noastre generale să ajungă la gloriosul efect negativ avertizat de mult și disprețuit de mult: năruirea echilibrului global. Despre „efectul de seră" se vorbește intens, argumentat, de mai bine de un deceniu. Degeaba. Se remarcă evidența că temperaturile au început să crească și nimeni nu corelează până la capăt acest rezultat alarmant cu puzderia de cauze precizate în regim de alarmă. Lumea suferă de veri toride și de toamne toride fără ca efectul de seră să fie arătat în întreaga sa ferocitate. Dezinvoltura incredibilă cu care comunitatea internațională privește această tendință atinge absurdul. Un absurd care se va extinde și se va înrădăcina temeinic.

Printre multele și măruntele reuniuni, colocvii, conferințe și simpozioane internaționale care bat apa în piuă la nivelul cel mai înalt sau înalt, s-a consumat, de curând, și o întâlnire care și-a propus să radiografieze starea Mării Mediterane. Întâlnirea de la Tunis și-a propus să salveze de la moarte această mare ale cărei maluri concentrează felia cea mai elocventă a civilizației terestre. Cu prilejul discuțiilor s-a dovedit că Mediterana este supusă constant și masiv unui regim de sufocare. În fiecare an în mare se aruncă 120.000 de tone de hidrocarburi lichide, 12.000 de tone de fenol, 60.000 de tone de detergenți, 100 de tone de mercur, 3.800 de tone de plumb, 3.600 de tone de fosfați etc. etc. La lunga și incredibila listă care cuprinde o fenomenală ofensivă împotriva mării să mai notăm că în fiecare zi, repet, în fiecare zi, în Mediterana se aruncă 1 milion de tone de deșeuri plastice, porcării multicolore de toate formele și de toate dimensiunile, extrem de greu degradabile. Întrucât unei butelii de plastic îi trebuie patru secole pentru a se „insinua" în peisaj, să ne gândim cum va arăta Mediterana în următoarele decenii. La suprafață. Pentru că la fund ea va fi murit de mult: o enormă baltă neagră și pestilențială, pe care se vor balansa până în adâncul orizonturilor ambalajele delicioase ale amărâtei noastre civilizații...

RADU BUDEANU ■

Palatul Europei de la Strasbourg (vedere generală)

UNIUNEA EU

La circa 40 de ani de la naşterea Comunităţii '50, cele 12 state membre au semnat în micul lunii februarie 1992, Tratatul asupra Uniunii Eur care s-a desfăşurat nu fără emoţii, s-a încheiat în vigoare în noiembrie acelaşi an, cu 10 luni r

345 de milioane de CETĂŢENI EUROPENI

Fosta Comunitate Economică Europeană (CEE sau Piaţa Comună), care şi-a schimbat numele şi obiectivele după semnarea Tratatului de la Maastricht, îşi propune realizarea, cu forţe unite, a bunăstării tuturor din acest „club" european select. Având obiective economice, financiare şi sociale comune, Uniunea Europeană acţionează tot mai mult şi către realizarea unei uniuni politice. În felul acesta începe să se realizeze visul unei Europe aproape federale, în care însă ţările membre îşi păstrează pe deplin identitatea şi atributele suveranităţii, dar sunt dispuse să cedeze anumite prerogative ale statului instituţiilor comunitare, exact în scopul asigurării unei dezvoltări armonioase, echilibrate şi susţinute a statelor membre.

Procesul de integrare europeană a atins astfel un grad mai înalt, încă de la începutul anului 1993, o dată cu crearea unei pieţe interne unice pentru cei 345 milioane de „cetăţeni europeni" (apariţia acestei entităţi de „cetăţean european" este ea însăşi o altă mare noutate). Aşadar, potrivit noilor reglementări şi a realizării în etape a programului de integrare, nu mai există, în acest spaţiu comun, graniţe pentru persoane, mărfuri, servicii şi capitaluri. De asemenea, instituţiile comunitare capătă competenţe sporite. Dar pentru a se ajunge în această fază a fost nevoie de un efort lung, de câteva decenii.

Pentru ţările din fostul bloc sovietic scăpate din chingile vechilor alianţe impuse pe baze ideologice, intrarea în Uniunea Europeană a devenit un obiectiv major. Nu pentru că acceptarea în rândul acestei comunităţi presupune imediat prosperitatea, ci tocmai pentru că efortul de a atinge standardele cerute de UE presupune deja un efort de modernizare şi de progres economic. În faza aderării, noile state membre trebuie să fi atins deja un nivel al dezvoltării comparabil cu al celorlalte state membre. Este un adevăr elementar pe care autorităţile de la Bucureşti îl cam uită, sau nu-l iau în seamă.

Dacă pentru a intra în Consiliul Europei este necesar să se demonstreze că s-a atins un anumit grad al democratizării instituţiilor unui stat, aderarea la UE înseamnă acceptarea unei compatibilităţi de ordin economic cu statele occidentale membre.

Pagini realizate de:
ŞTEFAN NICOLAE ■

Surse: Publicaţii ale UE

REPERE ISTORICE

■ 1948: Se înfiinţează **Organizaţia de Cooperare Economică Europeană** pentru administrarea ajutorului prevăzut prin **planul Marshall** (plan respins de statele din blocul sovietic). Această organizaţie va deveni mai târziu **OECD (Organizaţia pentru Cooperare Economică şi Dezvoltare).**

■ 1948 **Uniunea vamală a Beneluxului** (Belgia, Olanda, Luxemburg) devine prima formă de cooperare economică transfrontieră.

■ 1950: În urma iniţiativei lui **Jean Monet** şi **Robert Schuman** şi cu sprijinul guvernelor unor state occidentale, se înfiinţează **Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oţelului (CECO)**, organism care îşi propune să coordoneze politicile într-un domeniu de vârf de care depinde industria de război. Planul iniţiat de Germania şi Franţa a fost sprijinit imediat de Belgia, Olanda, Luxemburg şi Italia.

■ 25 martie 1957: **Se semnează Tratatul de la Roma, care a pus bazele Comunităţii Economice Europene (Piaţa Comună)** şi ale **Comunităţii Europene a Energiei Atomice (EURATOM).**

■ 1961: Grecia semnează un acord de asociere la CEE.

■ 1964: Acord de asociere cu Turcia.

■ 1973: Aderarea **Danemarcei, Irlandei** şi **Marii Britanii** (Norvegia a spus NU în cadrul unui referendum).

■ 1981: Aderarea oficială a **Greciei.**

■ 1986: **Spania** şi **Portugalia** devin şi ele membre ale CEE.

■ 1991: **La reuniunea la nivel înalt a celor 12 de la Maastricht, se semnează Tratatul privind Uniunea Europeană.**

■ 1991: Acorduri de asociere cu Polonia, Ungaria şi Cehoslovacia. România şi Bulgaria vor face şi ele ulterior acelaşi demers.

■ 1994: Finlanda, Austria, Suedia şi Norvegia au încheiat practic procedurile de aderare la UE.

■ Promovarea progresului economi
echilibrat şi susţinut prin crearea un
unei uniuni economice şi monetare.
e prevăzută pentru 1999 cel mai târz
■ Promovarea identităţii europene
printr-o politică externă, de securita
de apărare comune.
■ Introducerea cetăţeniei europene,
mai bine drepturile şi interesele cetăţ
membre.
■ Dezvoltarea unei mai bune coo
politica internă (combaterea crim alită
■ Un rol mai activ al UE
sănătate publică; politica vizelor; crea
pentru transporturile transeuropene
energie electrică; noi atribuţii în pro
politicii industriale, educaţiei, culturii;
dată protecţiei comune a mediului a
gramelor comune de cercetări ştiinţif
donare în politica socială (cu excepţia
■ Creşteri ale prerogativelor Parlam
■ Creşterea eficienţei mecanismelor

DE REŢINUT

Danemarca a obţinut, după primul re
respins Tratatul de la Maastricht, că
ciale. De exemplu, nu participă l
cetăţenia europeană. De a nea, r

Instituţiile UE

Procesul adoptării deciziilor în UE

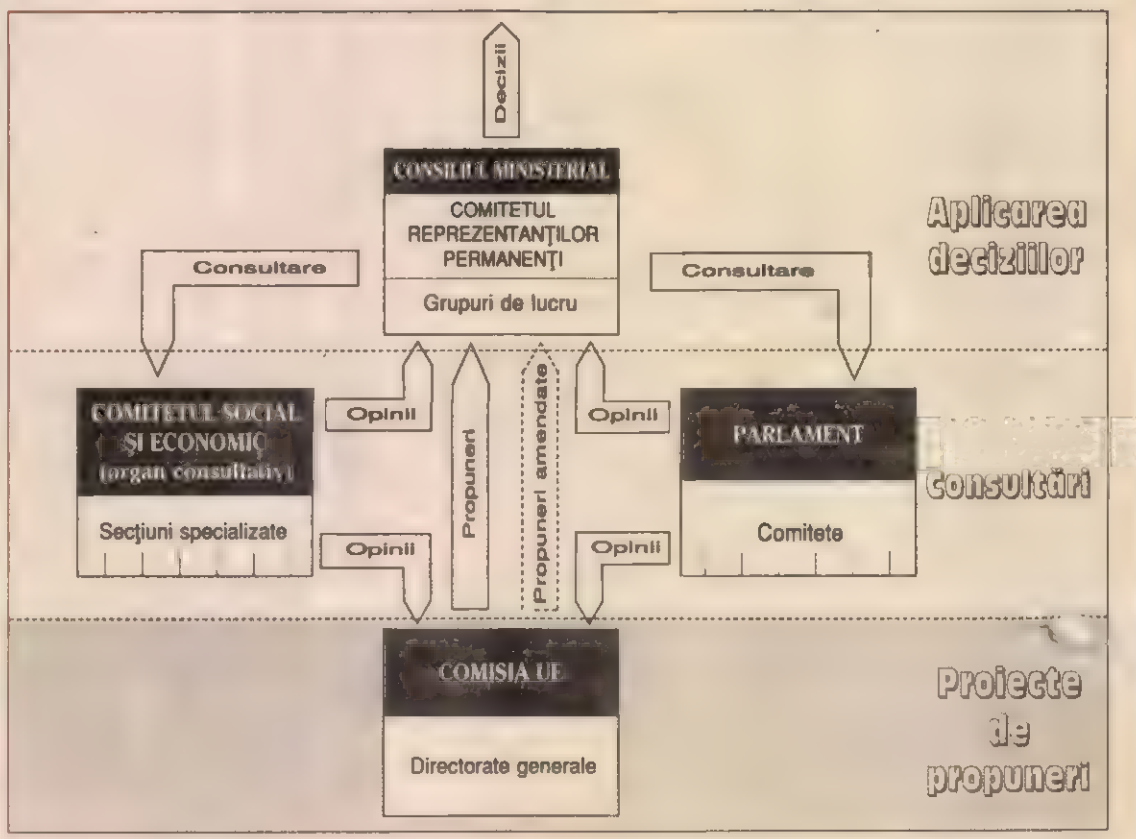

ROPEANĂ

Economice Europene, la sfârşitul anilor oraş olandez Maastricht, la mijlocul opene. Procedura de ratificare, în octombrie 1993, iar Tratatul a intrat nai târziu decât se anticipase.

OBIECTIVELE UE

şi social într-un mod monede comune, a rearea monedei unice u.
pe plan internaţional, e şi în cele din urmă
prin care să se apere enilor din toate statele
erări în justiţie şi în ţii
ecţia consumatorului; rea unei infrastructuri telecomunicaţii şi leme ale dezvoltării, mai mare importanţă mbiant; sporirea pro- ce; o mai mare coor- Marii Britanii). ntului European. şi instituţiilor UE.

ferendum în care s-a eva tratamente spe- programul privind u pa la elabo-

rarea şi punerea în aplicare a politicii europene de apărare.

CE BARIERE AU CĂZUT O DATĂ CU CREAREA UE

Consacrând libera circulaţie a persoanelor, mărfurilor, serviciilor şi capitalurilor, de acum înainte:

- Toţi cetăţenii europeni pot să circule liber în ţările membre ale UE.
- Nu mai sunt controale ale mărfurilor la graniţele interne ale UE (adică la graniţa dintre statele membre).
- Oamenii pot să-şi cumpere dintr-o altă ţară oricâtă marfă doresc (pentru tutun şi băuturi se prevăd anumite restrângeri).
- Se asigură o securitate comună pentru toţi cetăţenii.
- Orice cetăţean european se poate instala în mod liber pe o durată nedeterminată în oricare din statele membre.
- Calificarea profesională este recunoscută în fiecare dintre statele membre.

DE REŢINUT

■ În cadrul UE există o grijă deosebită pentru dezvoltarea regiunilor defavorizate din cadrul Uniunii.

■ De asemenea, UE are acorduri speciale de cooperare cu ţări în curs de dezvoltare şi programe de ajutor pentru acestea.

■ Un domeniu important al activităţii UE a devenit cel al aderării de noi state membre, în special a ţărilor din fostul bloc sovietic.

În exclusivitate pentru revista FLACĂRA, doamna Karen Fogg, reprezentanta Uniunii Europene la Bucureşti

„PENTRU A INTRA ÎN UE, ŢĂRILE ASPIRANTE TREBUIE SĂ AIBĂ ECONOMII REZISTENTE"

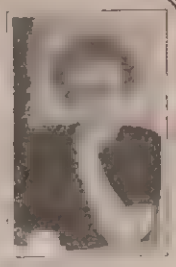

Am cunoscut-o pe doamna Karen Fogg imediat ce a preluat postul de reprezentantă a UE la Bucureşti, în urmă cu doar câteva luni. A fost ulimitor să constatăm că era perfect orientată asupra realităţilor româneşti. Priveşte în jur cu detaşare, cu ironie dar şi cu optimism, implicându-se însă cu mult entuziasm în activitatea sa.

Primindu-ne cu multă amabilitate, în limitele totuşi ale unui program, al domniei sale, extrem de încărcat, dna Fogg ne-a spus printre altele: „Pentru ţările est şi central europene care şi-au exprimat dorinţa de a deveni membre ale Uniunii Europene, cel mai important este de a respecta ceea ce se numeşte le acquis communautaires (adică respectarea a ceea ce s-a dobândit deja în planul vieţii comunitare - n.r.). Aceasta este marea sfidare, ca să zicem aşa. Apoi, economiile ţărilor respective trebuie să se dovedească într-adevăr rezistente. Compatibile şi rezistente, adică în stare să supravieţuiască în condiţiile unei competiţii. Nu în mod necesar bogate, dar rezistente. Deci condiţiile de bază pentru admiterea de noi membri sunt cunoscute, ele rămân să fie doar îndeplinite". În continuare, dna Fogg a admis că în accederea la Uniunea Europeană s-ar putea aplica principiul Europei cu două viteze.

Despre această chestiune precum şi despre alte probleme legate de activitatea UE, ca şi despre statutul şi activitatea domniei sale la Bucureşti, citiţi în numărul viitor al revistei noastre o amplă relatare.

Palatul Europei (sala Adunării Parlamentare)

Consiliul European

(şi nu Consiliul Europei !!)

*Nu a fost prevăzut în tratatele originale ale CEE. A luat fiinţă în 1976 şi reprezintă reuniunile la vârf ale şefilor de stat sau de guvern din ţările membre. Împreună cu miniştrii de externe şi cu conducerea executivă a UE (Comisia UE), **Consiliul European** stabileşte liniile politice de bază şi strategia de dezvoltare a Uniunii în domeniile politic şi de securitate, precum şi liniile generale ale dezvoltării în plan economic.*

În cadrul acestor reuniuni sunt fixate domeniile în care se va produce o acţiune comună a statelor membre. În timp ce fiecare acţiune de politică externă trebuie decisă în unanimitate, pot fi şi domenii în care este necesară doar o majoritate pentru adoptarea unei hotărâri. Primele domenii de acţiune comună au fost în cadrul procesului CSCE, în politica de dezarmare şi controlul armamentului în Europa, în neproliferarea armelor nucleare, în abordarea aspectelor economice ale securităţii.

DE REŢINUT

Politica de securitate a statelor din UE a fost asigurată în principal prin NATO. NATO grupează, în afară de SUA şi Canada, toate ţările din UE cu excepţia Irlandei, plus alte trei state europene (Turcia, Norvegia şi Islanda). Uniunea Europei Occidentale (UEO) vrea să fie „braţul înarmat al Europei", deşi din ea nu fac parte trei state membre ale UE - Danemarca, Grecia şi Irlanda.

Comisia Europeană

*Dacă în Consiliul European se adoptă hotărârile de bază, organul executiv al UE este **Comisia Europeană**. Acest „guvern" al UE este alcătuit din 17 (începând de anul viitor, 21) membri - comisari - care se ocupă de câte un anumit domeniu.*

Comisarii sunt independenţi în cadrul acestui organism, deşi sunt numiţi de ţările lor. Fiecare reprezentant are un mandat de patru ani. Preşedintele Comisiei este un fel de prim ministru. Această funcţie este deţinută în prezent de **Jacques Delors** (Franţa), iar noul titular este **Jacques Santer** (Luxemburg), care zilele trecute a anunţat deja componenţa staff-ului său. În Comisie se folosesc ca limbi de lucru franceza, engleza şi germana, iar documentele oficiale sunt traduse în nouă limbi (până în prezent), pentru a fi semnate. Personalul din serviciile instituţiilor europene are statut independent. Sediul Comisiei este la Bruxelles.

Rolul Comisiei Europene este de a asigura respectarea tratatelor, a propune legislaţia comunităţii şi a duce la îndeplinire obiectivele fixate. Având aşadar funcţia de a iniţia, supraveghea şi aplica politica comunitară, **Comisia Europeană** poate să aplice şi sancţiuni în cazul statelor care nu respectă hotărârile! Comisia administrează diversele programe (agricol, transporturi etc.), precum şi diversele fonduri.

Jacques Santer | Jacques Delors

Consiliul de Miniştri

*Negocierea legilor şi hotărârilor comunitare se face în cadrul **Consiliului de Miniştri** (care poate fi, după diversele domenii, al afacerilor externe, agriculturii, finanţelor, educaţiei etc.). Miniştrii sunt răspunzători faţă de parlamentele ţărilor lor.*

Fiecare ţară are un Birou de reprezentare la Bruxelles. Şefii de delegaţii pe diverse probleme se întâlnesc regulat (cam o dată pe săptămână), pentru a aborda problemele care vor fi supuse deciziilor ministeriale. Deciziile sunt adoptate de miniştri în unanimitate sau cu majoritate de voturi, în funcţie de domeniu. Numărul voturilor acordate fiecărei ţări este proporţional cu mărimea acesteia (de ex., Germania, Franţa, Italia, Marea Britanie au câte zece voturi, în timp ce Luxemburg are dreptul doar la două). Preşedinţia Consiliului de Miniştri se schimbă periodic, o dată la şase luni.

Troika comunitară cuprinde pe ministrul de externe al ţării care a deţinut anterior preşedinţia UE, pe cel care o deţine în prezent şi pe cel a cărui ţară o va deţine în viitor. În felul acesta se asigură o continuitate a acţiunii politice a UE.

Parlamentul European

Spre deosebire de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, ai cărei membri sunt desemnaţi de ţările membre în funcţie de anumite criterii, în Parlamentul European - legislativul UE - cei 518 membri sunt aleşi prin sufragiu universal.

PA controlează activitatea Comisiei, aprobă sau modifică bugetul comunităţii şi examinează legislaţia. Membrii **PA** sunt aleşi pe cinci ani; ultimele alegeri au avut loc în vara acestui an. Ei au săli de şedinţe şi birouri permanente la Bruxelles, dar se reunesc o săptămână pe lună la Strasbourg. Secretariatul **PA** se află la Luxemburg. Prin intrarea în vigoare a Actului Unic European, care a pus bazele UE, rolul şi atribuţiile **PA** vor creşte. Printre altele, **PA** va putea să interogheze Consiliul de Miniştri, oral sau scris, în diverse probleme. Parlamentul are dreptul de a înlătura Comisia executivă, dar acest lucru nu s-a întâmplat niciodată.

Tribunalul European

*UE este construită pe baza unor tratate obligatorii, astfel că aceste documente devin parte integrantă a legislaţiei naţionale. De încălcările unor prevederi ale documentelor UE se poate ocupa **Tribunalul European** (TE). El are sediul la Luxemburg şi are rol de Curte Supremă a UE.*

Este compus din 13 judecători, câte unul din fiecare stat, plus unul, împreună cu şase avocaţi generali. Judecătorii trebuie să fie independenţi, sunt numiţi de statele membre şi repartizaţi de Consiliul de Miniştri

Noul laureat al Premiului Nobel pentru Literatură

KENZABURO OE

■ El afirmă: "Le datorez mult lui Rabelais şi lui Dante"

Despre el se ştie prea puţin în Europa, dar cei care îi cunosc opera sunt de acord cu motivaţia juriului: "Cu forţă şi poezie el a creat o lume imaginară în care viaţa şi mitul se condensează într-o expresie emoţionantă despre situaţia omenirii în lumea contemporană"

Aşa cum i-a cam obişnuit în ultimii ani pe iubitorii literaturii, juriul care decernează premiile Nobel pentru Literatură a oferit şi la ediţia din acest an o surpriză. Cel ales să primească laurii celui mai prestigios premiu din lume este scriitorul japonez Kenzaburo Oe.

După cum relata ziarul italian **La Repubblica**, Kenzaburo Oe, al doilea scriitor nipon care primeşte acest premiu, după Yasunari Kawabata, în 1968, a luat hotărârea de a se consacra literaturii de un anume tip după ce a citit un vers de William Blake: "Trebuie să te întorci în pădurea întunecată, spre fluviu şi văile adânci, ca să-ţi reîncepi viaţa frământată şi moartea". Iar el se întoarce la lumea satului japonez al acestui secol: o lume de neacomodaţi, dar în care se mai păstrează vechile tradiţii.

Scriitorul, care aparţine unei familii de samurai cu descendenţi cunoscuţi de-a lungul a cinci secole, a găsit aici izvorul literaturii sale. Spune că a fost influenţat de marele scriitor francez Rabelais, pentru tonul realist-grotesc al multora din scrierile sale, şi de Dante, pentru profunzimea cunoaşterii lumii. El însuşi, deşi nu e creştin, ar dori să ajungă măcar la baza Purgatoriului, acolo unde, spre deosebire de Infern, încă mai suflă vântul, plouă, cresc copacii şi se văd stelele.

Câteva dintre romanele lui Oe, **Strigătul liniştit, Scrisori din anii cei mai dragi**, sunt în parte autobiografice. Universul său imaginar reface însă o lume a miturilor şi adevărurilor crude, a istoriei confiscate şi iubirii refuzate. Satul Ehime din insula Shikoku, evocată de el, devine astfel un pretext pentru un univers romanesc complex. Aşadar, un scriitor de citit şi a cărui operă nu s-a încheiat, întrucât abia a împlinit 59 de ani.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Luna şi doi bani jumate

Un pas mic pentru cinematografie, dar uriaş pentru... Sergiu Nicolaescu

■ Rotaţia cadrelor continuă

Într-o succintă rememorare a celor mai importante mişcări petrecute în ultimul timp în cinematografie, filmul acestora arată astfel:

■ Directorul general al R.A. CINEROM, Dinu Tănase, îi dă jos de la conducerile studiourilor de producţie şi creaţie nr. 1 şi 2 pe Mircea Daneliuc şi, respectiv, Sergiu Nicolaescu.

■ Este modificată componenţa Consiliului de Administraţie al CINEROM, în speranţa asigurării voturilor favorabile revenirii celor doi, la momentul analizării contestaţiilor acestora.

■ Vicepreşedintele Centrului Naţional al Cinematografiei, Marin Alexandru, cu drept de interimat până la numirea de către guvern a noului şef, îl demite pe Dinu Tănase.

■ Vlad Nicolae, propus provizoriu ca director al CINEROM, nu acceptă postul şi se autorecuză pe loc.

■ În urma voturilor, Nicolaescu este reinstalat la conducerea studioului nr. 2. Daneliuc nu întruneşte numărul necesar de voturi.

■ La conducerea R.A. CINEROM revine Georgeta Vâlcu, după aproape doi ani (ea fusese înlocuită de Petre Sălcudeanu cu Florin Mihăilescu). Dânsa a fost mult timp adjuncta lui Sergiu Nicolaescu.

■ Dan Piţa, director la studioul nr. 5, preia şi conducerea studioului nr. 1, în locul lui Mircea Daneliuc.

■ Sergiu Nicolaescu îşi continuă tentativele, începute în urmă cu aproape un an de zile, de a smulge o bucată din studiourile Buftea şi a-i da o altă destinaţie. Împreună cu o echipă de investitori străini, Nicolaescu intenţionează să facă aici cluburi, cabaret, să instaleze jocuri mecanice etc., care să „rentabilizeze" Buftea şi unde, colateral, să-şi facă propriile filme. Până la momentul trecerii studiourilor Buftea din patrimoniul statului în buzunarul său n-ar mai fi decât un mic pas...

ADA NICOARĂ ■

Acţiunea Multimedia - Vârsta politică

Poezia între text şi happening moral şi politic

Luni, 7 noiembrie, ora 16, se va desfăşura, pe peluza din faţa Teatrului Naţional **Acţiunea Multimedia - Vârsta politică**.

Pornind de la volumul de poezii **Vârsta politică** - lansat cu acest prilej - şi într-un spaţiu plastic imaginat pe o idee inedită şi îndrăzneaţă, poetul **Călin Angelescu** şi artistul **Marcel Bunea** propun o definiţie a politicului în viaţa românească din perspectiva moralei. (A. C.)

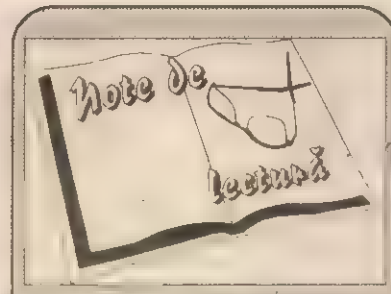

Katherine VERDERY: COMPROMIS şi REZISTENŢĂ. Cultura română sub Ceauşescu - Edit. HUMANITAS, 1994, 381p. lei 3800

Bună cunoscătoare a problematicii româneşti după ani petrecuţi în deceniul opt în Transilvania, revenită mai nou spre a-şi completa viziunea despre civilizaţia noastră într-o confruntare atentă cu evenimentele post-decembriste, autoarea cărţii expune - pe baza unei ample documentări - consideraţii ce ne vor interesa cu siguranţă. Are de partea ei formaţia ştiinţifică în care a atins în Statele Unite maturitatea şi o doză de argumente foarte stimabile. În plus, la interpretările pe care le avansează, propria posibilitate să o verificăm şi, de cele mai multe ori, să îi dăm dreptate. Căci a existat o rezistenţă prin cultură în anii dictaturii comuniste, cum şi compromisuri, mai mult sau mai puţin motivate în lupta valorilor de a se salva.

Ken FOLLET: CODUL REBECCA - Edit. OLIMP, 1994, 447 p. lei 2800

În topul preferinţelor celor mai numeroşi cititori, acest tip de roman va ocupa mereu un loc de frunte. E scris după canoanele romanului poliţist de clasă, are tot felul de ingrediente: exotism, suspans, limite de sus şi limite de jos în stabilirea complicităţilor, a erorilor de apreciere, a ispitelor de oferit. Aşadar, un proiect epic demn să împletească fapte istorice din cronicile celui de-al doilea război mondial, lupta contraspionajului britanic cu germanii pe frontul nord-african, cu o poveşte de dragoste, la rândul ei susţinută abil, inspirat. O lecţie de referinţă despre virtuţile a ceea ce numim, fără nuanţa de rigoare, literatură de consum.

Dinu SICKITIU CARTIOR: PISICA şi cei doi CĂŢEI -Edit. EVENIMENTUL, 1994, 23 p. fără preţ

I se reproşează producţiei actuale editoriale că neglijează să intre în jocul celor mici cu metafora copilăriei, a stângăciilor adorabile legate de vârsta inocenţei. Dinu Sickitiu vine cu o poveste versificată, simpatică, de care uzează pedagogia ori de câte ori ţine să transmită un mesaj educativ. Grafica volumului se bucură de o execuţie îngrijită, motiv în plus pentru părinţi şi copii să îl cumpere.

UMOR ENGLEZESC - Edit. UNIVERSALĂ DALSI, 1994, 191 p. lei 850

Culese şi traduse de Dan Duţescu, glumele cuprinse în volumul la care mă refer reprezintă un travaliu de grijuliu culegător, după dichisul celui ce, pe lângă divertisment, are în vedere şi altceva. Anume un efect de ordin superior didactic, menit să speculeze trăsături de caracter, delectabilul spiritului englez cu dublul lui resort: de secondant al unei realităţi severe ce trebuie îndulcită şi de replică la o climă silnică, halucinantă. Selecţia într-o materie prin definiţie populară mi se pare de cel mai bun gust, merit în care regăsesc pe profesorul şi omul admirabil care a fost Dan Duţescu,plecat mult prea devreme în lumea dreptilor

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

PROGRAM DE VOIE (BUNĂ)

● TVR 1 şi 2 ● Tele 7 abc ● TV sutelit (filme) ● Muzică pop-rock ● ● Bridge ● Integrame ● Ce mai fac staruriile ●

Similitudini

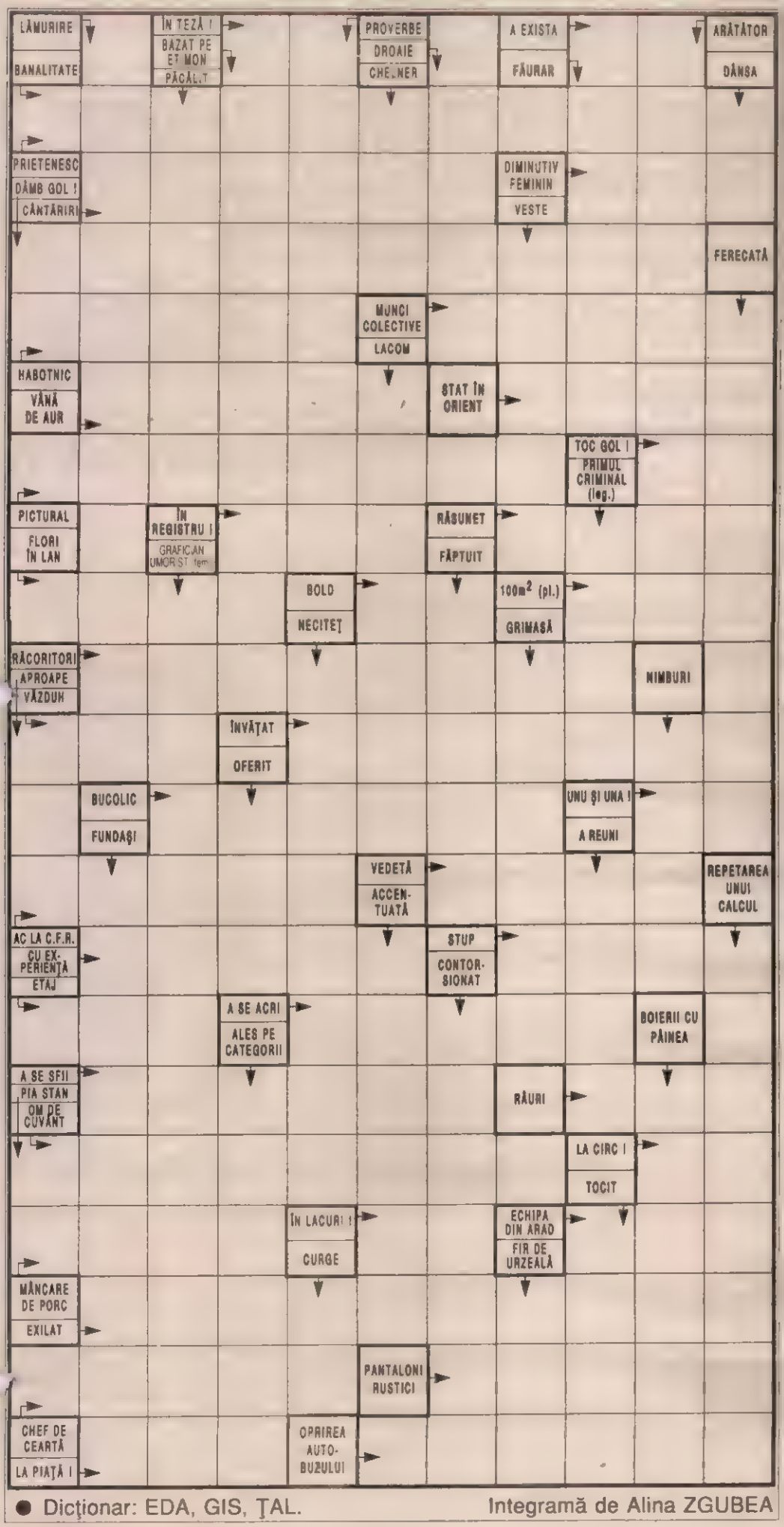

● Dicţionar: EDA, GIS, ŢAL. Integramă de Alina ZGUBEA

TELEMANIA

IOAN COJA

„Televiziunea română este o instituţie pe care o simpatizez şi o antipatizez aproape în mod egal. Antipatia mea faţă de TVR - mă refer la TVR din 22 decembrie 1989 până azi - s-a născut chiar în ziua de 22 decembrie '89, spre zorii zilei de 23, când mi-am dat seama că brigada de artişti de la TV erau, ca actori, amatori, că jucaseră bine rolul până spre miezul nopţii de 22 dar, obosiţi, începuseră să falsezel De aici, o serie întreagă de certuri cu prieteni care nu mă credeau că ce se vede la TV este un bluf!

Eu, ca naţionalist, reproşez TVR că mimează un oarecare naţionalism, nu-i trăieşte autentic şi asta se vede din toate emisiunile în care se încearcă să se acopere şi această obligaţie a TVR de a educa în telespectator sentimentul naţional. Am în vedere, în primul rând, emisiunile folclorice şi este odios să vezi că se falsifică folclorul şi se inventează cântece populare cu Traian şi Decebal, cu Mihai Viteazul şi Bălcescu, mai rău ca înainte de '89! Atunci, cel puţin se ştia că era o sarcină de partid tembelă, acum vezi că se face din propria iniţiativă a unor caraghioşi! M-aş bucura dacă s-ar putea să apară, bunăoară, clipuri cu muzică populară în care să nu mai văd pe cântăreţi cu aceeaşi mască inexpresivă cântând ore în şir, şi pe cântecul popular să văd o mulţime de lucruri minunate care pot să se brodeze pe o asemenea canava.

Un alt reproş este acela că, în mod sigur, TVR nu are observatori atenţi şi competenţi ai vieţii parlamentare. Cred că viaţa politică este prost reflectată pentru că persoanele care ar putea să o facă se ţin numai de comentarii politice. Or, degeaba faci comentariu politic după ce ai informat greşit!

E un lucru de mare inteligenţă să informezi corect!

Ceea ce caracterizează TVR din punctul de vedere al aşa zisei echidistanţe este OMISIUNEA! Înainte de a comenta greşit, TVR omite transmiterea anumitor informaţii! Asta mi se pare că este un mod mai discret de a dezinforma şi poate şi mult mai eficace. De multe ori, este suficient atât pentru a fi pe o anumită poziţie politică. N-ar strica, de asemenea, să avem numai crainice frumoase şi plăcute. Unele au îmbătrânit, unele nu sunt să le arăţi la toată lumea, ce să mai vorbim! Pe cât sunt unele de drăguţe şi de simpatice, pe atât sunt altele de jenante!

N-aş zice că ăsta e gustul lui Dumitru Popa, pentru că el le-a găsit acolo când a venit preşedinte la TVR. O ştiu pe soţia lui Dumitru Popa şi cred că nu s-ar supăra dacă soţul ei ar face puţină ordine în acest sens şi ar strânge o echipă de fete frumoase şi deştepte!" (M.G.)

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFSAID-TALK-SHOW
CU OVIDIU IOANIŢOAIA
Marţi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ! TALK-SHOW
CU CORNEL NISTORESCU
Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SUNT ENORM ŞI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN BENDOWSKI
Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FII ÎNTREPRINZĂTORI! TALK-SHOW
CU BOGDAN TEODORIAN
Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ŞI MUZICĂ CU ANDREI PARTOŞ
Sîmbătă 22.00-04.00 – EMISIUNEA „NOI ŞI VOI"
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Cealkovski - dialoguri în direct pe teme muzicale
De LUNI până VINERI, între 05.00 şi 08.00 - „S'AUZIM NUMAI DE BINE" CU NECULAI CONSTANTIN MUNTEANU

Pentru dv. la telefoanele:
637.37.90;
637.56.45

FM 94,2 MHz
un radio actual
RADIO TOTAL

Filme pe

Luni 7 noiembrie

TVR 1

10.30 Interferențe
14.00 Actualități
14.10 TVR Iași
14.50 TVR Cluj, Napoca
15.25 TVR Timișoara
16.00 Actualități
16.10 Avanpremieră TV
16.25 Turism și agroturism
17.00 Em în limba maghiară
18.30 Desene animate
19.00 De luni până luni
19.30 **Salvați de clopoțel** (s)
20.00 Actualități, meteo, sport
20.45 Transfocator
21.10 Teatrul liric „Tosca" de Giacomo Puccini cu Catherine Malfitano, Placido Domingo, corul și orchestra RAI din Roma
23.20 Actualități
23.40 Arte vizuale
0.10 Repriza a treia
1.00 Închiderea programului

TVR 2

14.00 Actualități
14.10 Politica între ideal și real
14.40 Videoteca melomanului
15.10 Videoclipuri
15.30 Atlas (r)
16.00 D a
16.30 **Succesoarea** (s)
17.00 În direct economia
17.40 **Mala Mujer** (s,90)
18.30 În fața dv Revoluț a bolșevică și națiunea română
20.00 Actualități
20.40 Cronografii
21.00 TVM Mesager
21.30 Între da și nu: dragoste de pământ
22.00 TV5 Europe
22.30 **Santa Barbara** s 43)
23.15 Hollywood rock în concert
23.45 Magazin satelit (CFI)
0.30 Jazz club

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul ser precedente Preluare Worldnet ș. Deutsche Welle
18.00 Peter Pan (d.a)
18.25 Clip VIVA
18.30 Jocul cifrelor (do, ep 19)
19.05 Clip VIVA
19.10 Reporter TELE 7
19.40 Știri
20.00 Casa din prerie (s. ep.61)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei emisiune de Mihai Tatulici
21.45 Vegas (s. ep 25)
22.35 Mitică
22.40 Mafalda
23.20 Cartea de citire
23.25 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet ș. Deutsche Welle

Marți 8 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Te ematinal
10.05 Muzică ușoară românească
10.20 Desene animate
10.50 Limbi străine franceză, engleză
11.50 Dimensiuni ale sănătății
12.20 **Mala Mujer** (r)
13.10 1001 audiții
14.10 TVR Iași și TVR Cluj-Napoca
16.00 Actualități
16.10 Fii tu însuți!
17.00 Convie uiri
18.00 Totul despre muzică
18.30 Desene animate
19.00 Clio: Preliminarii: crizele
19.30 **Salvați de clopoțel** (s)
20.00 Actualități, meteo
20.45 **A fi sau a nu fi** (f.SUA 1983) cu Mel Brooks
22.40 Reflector
23.10 Șlagăre... șlagăre
23.15 Actualități
23.35 Gongl

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurna Worldnet
10.30 Civilizaț a pe meridiane
11.30 Desene animate
12.00 Teatru liric: „Tosca" (r)
14.10 Tele-documentar
15.00 Limbi străine (r)
16.00 D a
16.30 **Succesoarea** (s)
17.00 Măseaua de minte
17.40 **Mala Mujer** (s. 91
18.30 23 de milioane
20.00 Actualități
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Tribuna nonconformiștilor
22.00 TV5 Europe
22.30 Credo: Sfinți arhanghe i Mihail ș Gavril
23.45 Eurogol

TELE 7 abc

7.00 Bună dimneața, Romania!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet ș Deutsche Welle
18.00 Peter Pan (d.a)
18.25 C p V .A
18.40 Raff show
19.40 Știri
20.00 Casa din prerie (s. ep 62)
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.40 Croaziera de lux s. ep 40)
22.35 Clip VIVA
22.40 Jocul cifrelor (do, ep.20)
23.10 În miezul lucrurilor: emisiune de Carmen Bendovski
23.40 Cartea de citire
23.45 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet și Deutsche Welle

SAT 1

■ **Familia Clinton**, luni, 7 noiembrie, ora 23.10.
Un reportaj surpriză despre familia prezidențială a SUA, Hillary și Bill la ei acasă între pisică și saxofon

■ **Blestemul lui Frankenstein** (f) Anglia, 1957, marți, 8 noiembrie, ora 1.25.
După experiențe repetate, Frankenstein reușește să „cârpească" un cadavru și să realizeze un robot uman pe care chiar îl va folosi în chestii amoroase

■ **Adevărul care ucide** (f) Germania, 1994, miercuri, 9 noiembrie, ora 21.15.
Viața „ca la carte" a unei familii este dată peste cap de apariția unui frate pe care toți îl știau mort.

■ **Infernul din Macao** (f) Germania-Franța, 1966, joi, 10 noiembrie, ora 1 00
Aventura unui fotoreporter ce se refugiază din China în Macao primește un pachet banal ce se va dovedi „cheia" unei imense comori

■ **Cotofana hoață** (f) SUA, 1987, vineri, 11 noiembrie, ora 21.15.
Woop Goldberg „joacă rolul unei proaspăt ieșite din închisoare
Încearcă să se potolească, dar este șantajată de un polițist care pretinde o mare sumă de bani. Pentru a-i plăti, eroina se apucă din nou de furat, dar...

■ **Happy-end la Worthersee** (f) Austria, 1962, sâmbătă, 12 noiembrie, ora 21 15
O comedie ușoară în care protagoniștii așteaptă o moștenire, iar iețele le încurcă o tânără.

Italia 1

■ de luni până sâmbătă, serialele **O familie ca piperul** - 18 40, **Salvați de clopoțel** - 19 50
■ Jo., 10 noiembrie, ora 21 30 - serialul **Beverly Hills 90210**
■ Filme puteți urmări luni, 7 noiembrie la ora 21.30, marți, 8 noiembrie la 21 30, miercuri, 9 noiembrie la 21 30, vineri, 11 noiembrie la 21.30, sâmbătă, 12 noiembrie, la ora 23.30 și duminică, 13 noiembrie la 16.30, la 18,30, la 2.10 și la 4.00

TV 5

■ **Libertina** (f) Franța, partea I, miercuri 9 noiembrie, ora 22 40
Încurcături amoroase pe alocuri cu nuanțe dramatice. O amantă alungată de soție după ce soțul-ei a murit, jură să se întoarcă în casa fostului ei amant și nu oricum.

■ **Să mergem, copii!** (f) Franța, 1981, duminică, 13 noiembrie ora 22 40
Un tânăr urmează, împotriva voinței sale, un liceu militar. Tocmai când crede că s-a sfârșit cu viața cazonă, izbucnește cel de-al doilea război mondial.

M 6

■ **Blow out** (f) SUA, 1982, luni, 7 noiembrie, ora 21.45
Un inginer ajunge printr-un complex de împrejurări să salveze o tânără cu ajutorul căreia „demontează" un atentat la adresa unui candidat la președinția SUA. În rolul principal - John Travolta.

■ **Micuța hoață** (f) Franța, 1988, joi, 10 noiembrie, ora 21.45
Destinul tumultuos al unei tinere cleptomane care, părăsită de părinți ajunge femeie de serviciu și după multe ocolișuri își găsește un iubit.

■ de luni până vineri, la ora 13.30, serialul **Căsuța din prerie**
■ luni, la 21 05, marți, miercuri și joi la 21 00 și vineri la 21 05 **Familia noastră dragoță** (serial)
■ luni, marți, joi și vineri, la 14.30 - **Polițiștii din Miami**
■ marți, 8 noiembrie, la ora 21.50 - **Dr. Quinn**

TMC

■ de luni până vineri, la ora 21.05, serialul **Santa Barbara**
■ luni, 7 noiembrie, la ora 23.15, **Un fluture pe umăr**, un film artistic francez produs în 1978, cu Lino Ventura în rolul principal.
■ Marți, 8 noiembrie, la ora 21.35 **Aiutai din care sunt făcuți eroii** (f) SUA, 1983.
■ miercuri, 9 noiembrie, la ora 23.55, **Don Juan,** o coproducție 1955, cu Fernandel în rolul principal
■ **Mayerling** (f) Anglia-Franța, 1968, joi, 10 noiembrie ora 21.45.
Un film romantios a cărui acțiune se petrece la curtea imperială austro-ungară, în care Catherine Deneuve joacă după cum îi „cântă" regizorul Terence Young
■ **Executive Action** f) SUA, 1973, vineri 11 noiembrie, ora 23 30
Suspans și acț une într-un film cu Burt Lancaster despre asasinarea lui J.F.Kennedy

Ce mai fa... starur...
Steven Spi...

„Copilul minune" al Hollywoodului, re... **Steven Spielberg,** 46 de ani, a pri... Institutului American de Film, **Premiul Activitate**. Printre celebrităție cărora li... alți ani distincția se... Elisabeth Taylor, Jack Nicholson și Fra...

Da...

Se par... **Copperfie...** dispărută... Hotel din Paris cu ... iluzioni... dolari per... celebrulu... cinci luni. în apropi... ani de la...

„Lupul turb...
Jack N...

Un film american știe întotdeauna să pună spectatorului o problema **Wolf - Lupul** - o producție „caldă" a studiourilor Columbia

Bridge

Un baron în securitate

Fără ca adversarii să fi îndrăznit să liciteze ceva, baronul WALDEMAR K. Von ZEDTWITZ ajunge declarant, la contractul de 6♥.

Vest atacă Valet de caro

Von ZEDTWITZ câștigă în mână, extrage în trei runduri atuurile adversarilor și încasează Dama de pică, observând cu atenție că ambii adversari au furnizat la culoare.

El a continuat 4 de pică când jucătorul din Vest a răspuns la culoare, baronul a tablat explicând că nu mai poate pierde micul șlem de cupă

Fără să vadă cărțile adversarilor, el a jucat de pe masă la al doilea tur de pică, 10 DE PICĂ. Ce se poate întâmpla?

Dacă jucătorul din Est câștigă cu Valetul, rezultă că picile nu pot fi mai rău de 4-2, ca urmare toate picile de pe masă sunt majore și ele vor servi la defosarea celor trei trefle perdante din mână

Dacă 10 de pică rămâne major, așa cum s-a și întâmplat, pe As, Rigă de pică defosați două ...le și încercați impasul la Rigă de treflă pentru marele șlem

O splendidă lecție de joc de securitate, oferită cu eleganță de baronul Von ZEDTWITZ.

ALT CAPONE ■

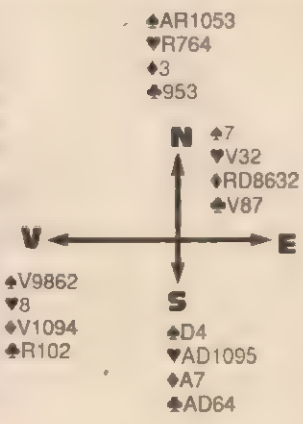

TV satelit

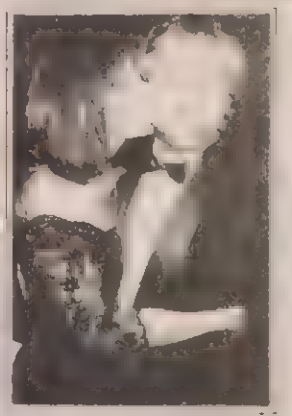

...elberg

...gizorul american ...nit, din partea **pentru întreaga** ...s-a decernat în ...numără şi ...ık Capra.

...vid Copperfield

...ă există magicieni mai buni decât **David ...id**, din moment ce au reuşit să „facă ...limuzina acestuia. Luxoasa maşină în va- ...0.000 de dolari, a fost furată de la Grand ... Milano pe când celebrul „vrăjitor" se afla la ...ogodnica sa, supermodelul Claudia Schiffer. ...stul David Copperfield a donat 10.000 de ...tru restaurarea mormântului din New York al „vrăjitor"Harry Houdini, devastat în urmă cu ... Lucrătorii intenţionează să termine reparaţiile ...ere de Halloween, când se vor împlini 68 de ... moartea lui Houdini.

...oat"-...Nicholson

1994, cu JACK NICHOLSON şi MICHELLE PFEIFFER în rolurile principale, făcută să satisfacă gustul pentru fenomenele supranaturale, în special al publicului din Statele Unite, este, din fericire, cu mult deasupra filmu...or de duzină, cu vârcolaci, vampiri şi to... de alte arătări hidoase

Un redactor şef este muşcat de un lup şi întreaga sa existenţă devine alta. Toate simţurile i se ascut şi ajunge să-şi recâştige postul pierdut, o dată cu admiraţia patronului, cărula îi „fură" şi fiica. Să nu spunem mai mult, căci am deconspira filmul, care merită cu prisosinţă să fie văzut. Problema pe care o propun spectatorului realizatorii filmului, scenariştii Jim Harrison şi Welsey Strick, regizorul Mike Nichols, este: „Cine este închis şi cine este liber? Dacă nu eşti în legătură cu animalul din tine, eşti, de fapt, un animal încolţit".

Iar **Licantropia**, a cărei definiţie (Dicţionarul medical din 1684, scris de Stephen Blancard) este **o nebunie provocată de un lup turbat, în care omul imită urletul lupilor**. trebuie luată în considerare cu toată atenţia chiar de omul secolului XX.

ADA NICOARĂ ■

Pro 7

■ **Marele roşu** (f); SUA, 1978, luni, 7 noiembrie, ora 0.15.
Un film artistic ce prezintă odiseea unui sergent american de-a lungul celor două războaie mondiale
■ **Vânătoare dură** (f) Canada, 1987, marţi, 8 noiembrie, ora 21.15.
O mamă îndurerată de moartea fiului său într-un accident porneşte în căutarea şoferului care i-a omorât fiul, îl găseşte şi pune la cale o răzbunare.
■ **Creieraşii** (f) SUA, 1992, miercuri, 9 noiembrie, ora 21.15.
O comedie teribilă cu John Turturo în rolul unui tânăr care doreşte să convingă că poate fi un excelent manager al unei trupe de balet. Pentru aceasta, împreună cu angajaţii pregătesc o seară de balet, şi ies nişte gaguri...
■ **A fost odată un bălat** (f) SUA, 1993, joi, 10 noiembrie, ora 21.15.
Filmul prezintă viaţa liniştită de fiecare zi a unui cuplu, tot mai fericit la gândul că nu peste mult timp vor avea în sfârşit un copil.
Dar, cum era şi firesc, lucrurile încep să se complice...
■ **Beretele verzi** (f) SUA, 1967, joi, 10 noiembrie, ora 23.10.
Armata americană, Vietnam, război şi misiunea deloc uşoară pe care o primeşte un colonel. Şi dacă vă spunem că rolul principal este interpretat de John Wayne este deja prea mult.
■ **Câinele şi pisica** (f) Italia - SUA, 1982, vineri, 11 noiembrie ora 21.15.
Un film poliţist cu tot „tacâmul": furturi de bijuterii, politică, mafia, crimă şi urmăriri ca-n filme şi, pe deasupra, Bud Spencer în rolul imbatabilului poliţist.
■ **Academia de Poliţie IV** (f) SUA, 1987, sâmbătă, 12 noiembrie, ora 21.15.

RTL

■ **Copilul gravidei moarte** (f) Germania, 1994, miercuri, 9 noiembrie ora 21.15.
Filmul reconstituie cazul real al unei tinere gravide în luna a treia care în urma unui accident rutier intră în moarte clinică. Medicii doresc să menţină artificial funcţiile vitale până când copilul se va naşte, soţul este de acord, dar familia fetei cere „cadavrul" pentru a-l înmormânta.
■ **Tek Lords** (f) SUA, 1994, vineri, 11 noiembrie, ora 21.15.
Un film SF în care un detectiv galactic anchetează nişte crime suspecte. Avansând cercetările, acesta descoperă că moartea celor ucişi a fost provocată cu ajutorul unui virus computerizat, prin inducţie tehnologică de...
■ Mai puteţi urmări: - marţi, 8 noiembrie, la ora 21.15 - **Adam Bede** (f) Anglia, 1992, vineri, 11 noiembrie, la ora 23.05 - **Incendiatorii** (f) SUA, 1991, un film cu Kurt Russel şi tot vineri, la ora 2.15 **Luptătorii libertăţii** (f) SUA, 1987; sâmbătă, 12 noiembrie, la 3.35 - **Made in USA** (f) SUA, 1986
■ **Stafia lui Barbă-Neagră** (f) SUA, 1967, duminică, 13 noiembrie, ora 16.20.
Un film în care Peter Ustinov interpretează rolul stafiei lui Barbă-Neagră, stafie ce apare tot mai des, într-un hotel uitat de lume, de dragul unui profesoraş ajuns din întâmplare acolo.

RTL 2

■ **Doamnă singură** (f) SUA, 1983, marţi, 8 noiembrie, ora 23.25.
Exasperată de tentativele numeroase şi neortodoxe de a-i fi achiziţionat un scenariu de film, o scenaristă ajunge la o clinică de boli nervoase. Dar tocmai atunci nu numai că se toarnă un film după scenariul ei, ci este şi premiată cu un „Oscar".
■ **Bilet pentru Rai** (f) Canada, 1981, miercuri, 9 noiembrie, ora 21.15.
Un tânăr profesor nimereşte într-o tabără care se dovedeşte a fi centrul unei secte.
■ **Robodad** (f) SUA, 1991, joi, 10 noiembrie, ora 21.15.
Doi tineri inventivi realizează un robot sofisticat. Într-o zi, spiritul tatălui „intră" în robot şi împreună vor face o adevărată echipă.
■ **Nouă zile de aşteptare** (f) SUA, 1979, vineri, ora 23.05.
Raquel Welch joacă rolul unei indience care se refugiază pentru nouă zile în sălbăticie de teama celor ce i-au ucis soţul.
■ **La naiba, Mr. Love** (f) SUA, 1990, sâmbătă, 12 noiembrie, ora 23.20.
Un copilaş, Dan Love, terorizează pur şi simplu prin purtarea lui. În timp ce mama intră în balamuc, puştiul foloseşte un pistol împotriva unei femei.
■ **Eroii lui Kelly** (f) SUA, 1970, duminică, 13 noiembrie, ora 23.15.
Un soldat american strânge câţiva camarazi şi porneşte în căutarea unei comori ascunse de germani în timpul invaziei din Normandia. În rolul principal, Clint Eastwood.

Rolling Stones revine în forţă

Veteranii rock-ului **The Rolling Stones** nu încetează să şocheze bunele conştiinţe. Cu ocazia unui concert de deschidere a turneului american cu **Voodoo Lounge**, pe un ecran gigant instalat pe scenă s-au proiectat secvenţe din filme porno alternate cu imagini ale sex-symbol-ului Marilyn Monroe şi ale reginei Angliei!

DOINA ENE ■

Miercuri 9 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.20 Desene animate
10.50 Videolexicon
11.50 Generaţia temerarilor (CFI)
12.20 Maia Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii: Marius Popp
14.10 TVR Iaşi şi Cluj-Napoca
16.10 Tele-recital
16.15 Alfa şi omega
17.10 Tele-disc muzicii populare
17.40 Sensul schimbărilor. Cealaltă faţă a şomajului
18.10 Desene animate
18.40 Baschet feminin ACRD Bucureşti - Univ. Cluj (r.II)
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi, meteo, sport
20.45 Dr. Quinn (s, ep.22)
21.45 Noi frontiere
22.00 Reflecţii rutiere
22.45 Interpreţi de muzică populară
23.00 Confluenţe
23.50 Întâlnirea de la miezul nopţii

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Cronografia
12.00 Gong (r)
12.30 Valenţe interpretative
13.00 Caleidoscop CFI
14.10 Senatul senatelor
14.35 Mama Jo (s)
15.05 De lingua latina
15.30 Cultura în lume
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Mini-eco
17.40 Maia Mujer (s)
18.30 Em. în lb. maghiară
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Formula 3 (cs)
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s, 44)
23.15 Cafeneaua literară

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet, şi Deutsche Welle
18.00 Peter Pan (d.a)
18.25 Clip VIVA
18.35 Primul pas
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s, ep.63)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s, ep.26)
22.35 Mitică
22.40 Jocul cifrelor (do, ep.21)
23.10 Cartea de citire... în lectura actriţei Diana Lupescu
23.15 Staruri pentru totdeauna Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Joi 10 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Muzică uşoară românească
10.30 Desene animate
11.50 Succesul la genul feminin
12.20 Maia Mujer (s/r)
13.10 1001 audiţii
14.10 TVR Iaşi şi Cluj-Napoca
16.10 Divertisment internaţional
16.40 La orizont economia de piaţă
17.35 Milenii
18.25 Desene animate
19.00 Medicina pentru toţi: atenţia la arterele dv (I)
19.30 Salvaţi de clopoţel (s)
20.00 Actualităţi meteo, sport
20.45 Om bogat, om sărac (s.SUA ep.2)
21.30 Studioul economic
22.00 Nu mă întreba pe mine, ci pe Dumnezeu (f.SUA)
23.00 Simpozion
23.45 Actualităţi
0.00 Forsyte Saga (s. ep.17)

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 America muzicală
11.30 D.a.
12.00 Noi frontiere (r)
12.40 Să nu ne facem iluzii
13.30 Confluenţe
14.10 Mag. social
15.00 Limbi străine (r)
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Ceaiul de la ora 5: Al. Mironov
19.00 Em. în limba germană
20.00 Actualităţi
20.40 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Pro memoria. dr Sandu Sturza
22.00 TV5 Europe
22.30 Santa Barbara (s)
23.15 Eurogol
23.45 Studio-rock

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineaţa, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente Preluare Worldnet şi Deutsche Welle
18.00 Peter Pan (d.a)
18.25 Clip VIVA
18.40 La EST de VEST
19.40 Ştiri
20.00 Casa din prerie (s, ep 64)
20.50 Ţara minunilor
20.55 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Croaziera de lux (s, ep.41)
22.35 Clip VIVA
22.40 Jocul cifrelor (do. ep 22)
23.10 În miezul lucrurilor
23.40 Cartea de citire
23.45 Starun pentru totdeauna. Preluare Worldnet şi Deutsche Welle

Vineri 11 noiembrie

TVR 1

7.00 TVM Telematinal
10.05 Muzică ușoară românească
10.20 Desene animate
11.50 MTV: mari hituri
12.20 Mala Mujer (s/r)
13.10 1001 audiții
14.10 TVR Iași
14.20 Fotbal România-Slovacia
16.00 Tradiții
16.25 Agenda consumatorilor
16.45 Pompierii vă informează
17.00 Emisiune în limba germ.
18.00 Pro patria
20.00 Actualități, meteo, sport
20.45 Tezaur folcloric
21.30 Lady Boss (f.SUA '89, p.I) cu K.Delaney, J.Scalia
22.55 Viața parlamamentară
23.25 Actualități
23.45 Romanțe și melodii de neuitat
0.30 MTV EuroTop 20
1.00 Cinematograful de noapte

TVR 2

7.00 La prima oră
9.00 Ora de muzică
10.00 Telejurnal Worldnet
10.30 Mag. satelit
11.30 D.a.
12.00 Simpozion
13.00 Arena
14.00 Actualități
14.10 Varietăți internaționale
15.00 Vârstele peliculei (r)
16.00 D.a.
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Bursa inventiilor
18.00 Videoclipuri
18.10 Mala Mujer (s)
19.00 Concertul Orchestrei Naționale Radio
21.00 TVM Mesager
21.30 Oameni care au fost
22.00 TV5 Europe
22.30 Muzica . e viața mea
23.00 Teatru TV: „Gâlceava zeilor"

TELE 7 abc

7.00 Bună dimineața, România!
10.00 Tom & Jerry (d.a)
10.25 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.00 Peter Pan (d.a)
18.25 Liber să alegi (do, ep.2): „Tirania controlului"
19.30 Clip VIVA
19.40 Știri
20.00 Casa din prerie (s, ep.65)
20.50 Clip VIVA
21.00 Chestiunea zilei
21.45 Vegas (s, ep.27)
22.35 Marele premiu
23.35 Cartea de citire... în lectura actriței Diana Lupescu
23.40 Staruri pentru totdeauna. Preluare Worldnet și Deutsche Welle

Leonard Cohen "LIVE"!

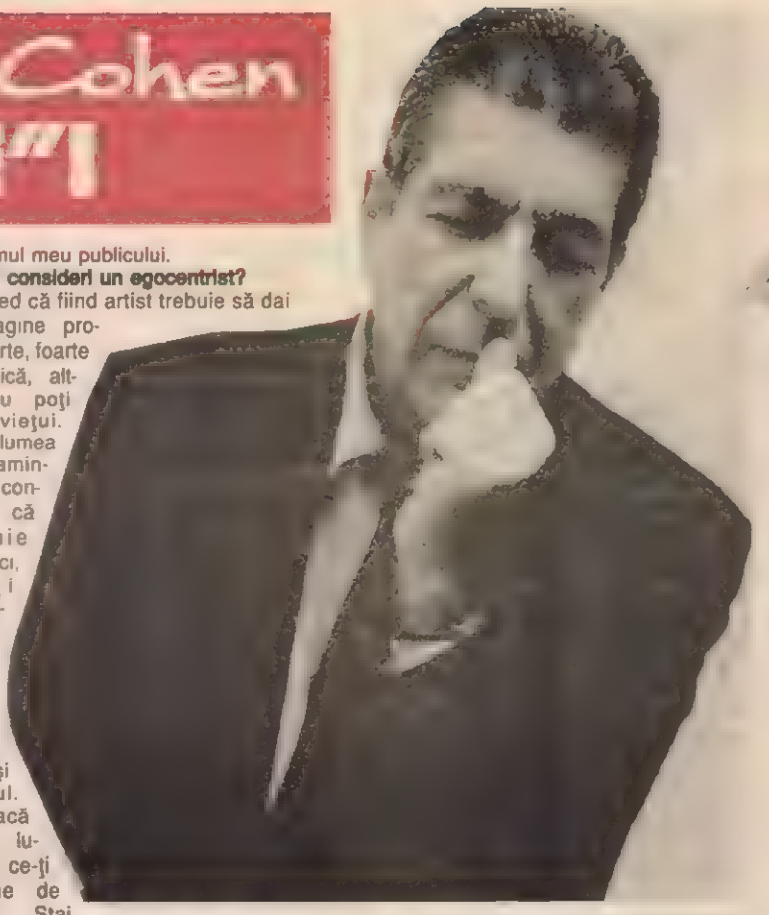

În materie de albume "în public", nu se poate spune că Leonard Cohen și-a solicitat prea mult fanii. Un motiv în plus de a considera acest nou album din concert ca ceea ce merită, o raritate și o întâmplare fericită. Cântecele sale extraordinare, fără vârstă, emoționante prin sinceritate, uimitoare prin evidență, înțelepte și profunde, surprind perioada 1988-1993 și anume momentele în care Lenny s-a "expus" aplauzelor.

Acest muzician canadian, mai presus de orice modă și generație, atât de drag adevăraților iubitori de muzică, se adresează interlocutorilor ca unor prieteni, cu căldură și umanitate. Îi privește drept în ochi afișând un surâs unic, princiar, care dă totodată libertate oricărei întrebări

- Care a fost necesitatea lansării unei noi înregistrări în public astăzi?

- Nici una. Cred că lucrurile nu trebuie făcute din necesitate. Sau cel puțin nu așa funcționez eu. Pur și simplu la ultimele două turnee am avut cu mine un excelent grup de muzicieni și aveam chef să păstrez o mărturie a acestui lucru. Mai ales că în perioada acestor ani pe drum, am început să beau mai mult vin. În fine, în special **Château Latour 1982,** un vin rar, excepțional. În Franța, literatura, de exemplu, vorbește deseori despre vin într-o manieră nobilă, poetică, simfonică aproape, dar niciodată despre subtilitățile vinului, de modul în care te prinde, te vrăjește. Se vorbește de gust, de buchet, de prestigiu, dar nimic despre ce îți face vinul, de subtilitățile intoxicației. Or, **Château Latour '82** te face să cânți, pe mine m-a făcut în orice caz. Acest album există probabil pentru a face dovada acestei experiențe.

- Ceea ce spui mă face să consider acest album ca un fel de cadou pe care ți l-ai făcut ție însuți. Un fel de plăcere puțin egoistă, exact ca vinul...

- Da, dintr-un punct de vedere are această dimensiune. Dar cred că există ceva în cântece, ceva din energia inspirată. Piesele trăiesc, e un raport strâns între ele, eu și public. În special se întâmplă asta cu cele pe care le-am ales pentru acest disc. E un aspect egoist în acest album, dar nu numai atât. Sunt egoist și o știu, dar nu în muzică (**rădel**), sau atunci să zicem că ofer puțin din egoismul meu publicului.

- Te consideri un egocentrist?

- Cred că fiind artist trebuie să dai o imagine proprie forte, foarte puternică, altfel nu poți supraviețui. Căci lumea îți amintește constant că trebuie să tac, să-ți păstrezi calmul. ceea ce neagă arta și artistul. Și dacă asculți lumea, ce-ți rămâne de făcut? Stai cuminte și docil? În nici un caz! Funcțiunea artistului e să reziste și îți trebuie un ego zdravăn pentru asta. Un prieten de-al meu, mare poet, canadian, a spus că sunt două caracteristici esențiale pentru un poet tânăr: să fie arogant și neexperimentat (**rădel**). Cred că e foarte adevărat. Ego-ul e necesar, e vital. E tot atât de adevărat însă că trebuie să ai experiența de a nu-l avea deloc, de a trăi fără ego. Și de a balansa egal și elegant între cele două stări. Fără ego trăiești într-o lume celestă cu Dumnezeu. Nu e însă prea confortabil pentru om să stea fără plăcerile lumești, deci trebuie să renaști, să redevii ființă umană, să-ți regăsești ego-ul, care devine un fel de reziduu al vieții tale fără ego. Sunt convins că interacțiunea dintre acești doi poli e posibilă și de aici se nasc compasiunea , înțelegerea. În orice caz, e clar, nu trebuie niciodată să-ți abandonezi ego-ul.

- Ești sensibil la ideea unui testament muzical?

- E o idee care îmi place și mă interesează enorm, e adevărat. Sunt un adept al arhivei în general. Pentru mine. dar și pentru alți artiști. Dar, referindu-mă la cântece, ceea ce îmi place e să aud și să înțeleg povestea unui om, adevărata lui poveste.

Povestea lui Leonard Cohen se apropie de 60 de ani și fie ca Château Latour '82 să mai curgă mulți ani pentru el!

DOINA ENE ■

Sâmbătă 12 noiembrie

TVR 1

7.00 Bună dimineața de la Iași
9.10 Feriți-vă de măgăruș!
10.00 Eu și McGee (s, ep.6)
10.30 Pas cu pas
11.30 Ecranul
12.30 Povestea vorbei
13.00 1001 audiții
14.00 Actualități
14.10 Turnul Babel: D.a; **Serviciile secrete** (s); **Beverly Hills, 90210** (s)
15.45 Mapamond
16.15 Rugby Anglia - România (d, Londra)
17.50 Fotbal România - Slovacia
19.50 Teleenciclopedia
20.30 Actualități, meteo
21.05 Mancuso de la FBI (s, 17)
22.00 Varietăți .. varietăți
23.00 MTV: EuroTop 20
23.30 Actualități
23.50 Maddie și David (s)
0.50 Concert rock

TVR 2

8.00 Întâlnirea de sâmbătă. Program al Studioului TVR din Cluj-Napoca
13.00 Est meridian. Magazin de sfârșit de săptămână de la Iași
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Hyperion: revistă de literatură în imagini
18.00 Tradiții
18.30 Convietuiri
19.30 Pariați pe campion! (cs)
20.00 Ritmuri muzicale
20.30 Actualități
21.00 TVM Mesager
21.30 Planeta Cinema - 100
22.00 Santa Barbara (s, 46)
22.45 Interferențe (r)
23.45 Jazz-magazin

TELE 7 abc

8.00 Desene animate Tom & Jerry, Peter Pan
8.45 WEEK-END abc, emisiune de A. ce Iacobescu
11.00 Reluări din programul seri precedente Preluare Worldnet și Deutsche We e
18.30 Clip VIVA
18.40 „Interzis bărbați or"
19.40 Știri
20.00 Mai ceva ca-n film (f.SUA 1967) cu Sophia Loren, Omar Sharif, Dolores de Rio, regia Carlo Ponti
21.45 VIVA TELE 7
22.45 Țara noastră (rep.)
22.50 Croazieră de lux (s, ep.42)
23.40 Starun în concert Preluare Worldnet și Deutsche Welle

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

FLASH RADIO CONTACT

■ Pe drumurile californiene, câțiva trecători au fost surprinși să-l vadă pe **Arnie Schwarzie** la volanul unui tanc! E chiar cel pe care l-a condus în timpul serviciului său militar și pe care l-a cumpărat în vederea utilizării lui ca obiect de decor. Astfel, o bucățică din ornamentul austriac va sta pașnic într-unul din restaurantele Planet Hollywood.

■ Fanii hard-rock-ului în general și în special ai unuia dintre cei mai sexy reprezentanți ai genului, **Jon Bon Jovi**, atenție! Bon Jovi are în proiect un al 6-lea album de studio, succesorul atât de așteptat al lui **Keep The Faith**, urmând să fie lansat în martie 1995. A apărut însă albumul său **Crossroad - Greatest Hits** în care se află și două noi compoziții dintre care una e deja hit: **Always**. „Mi-a fost greu să aleg titlurile pentru acest best of, e păcat că unele piese n-au putut face parte din el", și-a dat cu părerea Jon. Adevărul e că merita o integrală!

DOINA ENE ■

Duminică 13 noiembrie

TVR 1

8.00 Bună dimineața!
9.10 Ping-Pong!
10.00 Fantastica fam. Mellop (s)
10.30 Lumină din lumină
11.30 Viața satului
13.00 Melodii populare
13.30 Atlas
14.20 Video-magazin
17.50 Star Trek (s, ep 49): „Evoluție"
18.45 A doua Românie
19.15 Robingo (cs)
20.00 Actualități, meteo
20.40 Lady Boss (f.SUA, p.II) cu Kim Delaney, Jack Scalia
22.10 Avanpremieră
22.20 Tragerea Loto
22.30 Duminica sportivă
23.00 Maeștrii: baritonul Dan Iordăchescu
0.05 Actualități
0.25 Music box

TVR 2

8.00 Magazin duminical de la Iași
13.00 Dr. Quinn (s/r)
14.10 Secretul lui Nemesis (f.România 1987) cu Gheorghe Dinică, Carmen Galin, Emil Hossu, scenariul Titus Popovici
16.00 Desene animate
16.30 Succesoarea (s)
17.00 Serata TV
19.30 Descoperirea Planetei: Egiptul (II)
20.00 Actualități
20.30 Ritmuri muzicale
21.00 TVM Mesager
21.30 Sport studio
22.00 Poesis: Traian T.Coșovei
22.15 La puterea a doua
23.00 Santa Barbara (s, 47)
23.45 Varietăți de altădată

TELE 7 abc

8.00 Desene animate: Tom & Jerry, Peter Pan
8.45 WEEK-END abc, emisiune de Alice Iacobescu
11.00 Reluări din programul serii precedente. Preluare Worldnet și Deutsche Welle
18.30 Clip VIVA
18.40 Crucea Roșie Americană - în timp de pace și la vreme de război
19.10 Cutia muzicală abc
19.40 Știri
20.00 Punct limită (f.SUA 1989) cu Corbin Bernsen, Joanna Pacula
21.30 Țara noastră
21.35 Vegas (s, ep.28)
22.25 As show
23.25 Staruri în concert. Preluare Worldnet și Deutsche Welle

Ideea actriței Dorina Lazăr

Teatrul Odeon va oferi lunar un spectacol gratuit pentru pensionari

❑ Invitațiile se iau de la casa de bilete a teatrului

Deși teatrul românesc se confruntă cu mari greutăți financiare, iar biletele de teatru au depășit de mult prețul de 1.000 de lei, Teatrul **Odeon** va oferi lunar un spectacol gratuit pentru pensionari. Ideea aparține actriței Dorina Lazăr: "Teatrul Odeon va oferi un spectacol gratuit pentru pensionari în ultima duminică a fiecărei luni, la sala Majestic." Pentru a se evita buluceala înaintea spectacolului, pensionarii vor lua invitațiile cu locuri de la casa de bilete a teatrului

Primul spectacol gratuit a fost pe 30 octombrie și reporterul vă spune că n-a fost deloc buluceală, deși toate cele 350 de locuri ale sălii au fost ocupate. S-a jucat piesa **Cumetrele** a canadianului Michel Tremblay, cu Dorina Lazăr și Tamara Buciuceanu în rolurile principale și în regia lui Petre Bokor. Sponsorii spectacolului au fost Coca-Cola și Panipat. În foaierul sălii, înaintea spectacolului, pensionarilor li s-au oferit Coca-Cola, pateuri cu brânză și fursecuri. Gazdele aveau grijă ca fiecare pensionar să nu mănânce decât un pateu și să bea numai un pahar de Cola. Evident, s-a stat la coadă.

Pensionarilor li se vor oferi gratuit mai multe spectacole din repertoriul teatrului. Următorul spectacol gratuit va fi pe 27 noiembrie, ora 11, tot cu piesa Cumetrele. Piesa a fost scrisă în 1965, iar prima reprezentație a avut loc în 1968, la Quebec, cu un succes de zile mari. Această piesă face parte din programa tuturor liceelor canadiene. În piesă este vorba de "cumetre" care cu o mână se închină, iar cu cealaltă fură tot ce pot. N-ar fi rău ca aceasta să fie inclusă și în programa școlilor din România...

DAN GHEORGHE ■

Fotografii de PETRE COJOCARIU

Ca o tardivă dar necesară punere în drepturi,

Statuia marelui politician Iuliu Maniu va cinsti Capitala

Vineri, 28 octombrie, la galeriile Orizont a avut loc vernisajul expoziției de machete reprezentându-l pe marele om politic, patriot desăvârșit și victimă inocentă a comuniștilor, ce a fost Iuliu Maniu. Era momentul ca oficialitățile să inițieze o tardivă dar binemeritată punere în drepturi a fruntașului țărănist fie măcar prin ridicarea unei statui. Cum locul a fost, deja, ales, în urma unui concurs organizat de ediții Capitalei, cu sprijinul Uniunii Arhitecților, în fosta Piață a Senatului, în fața blocului Gioconda și în axul Căii Victoriei ce coboară către Dâmbovița, dată fiind importanța monumentului, s-a organizat un concurs de machete. Participanții au fost cinci sculptori monumentaliști, profesioniști desăvârșiți: **Mircea Spătaru**, rectorul Academiei de Arte, **Paul Vasilescu**, profesor la Academia de Arte, **Vasile Gorduz**, de asemenea profesor, artist ce nu mai are nevoie de prezentare, **Constantin Popovici** și **Darie Dup**. Ceea ce dă o notă de originalitate acestui concurs între maeștri, este alcătuirea juriului din chiar „împricinații". Chiar dacă Darie Dup s-a retras din concurs, alegerea a fost posibilă: a câștigat, după cum ne așteptam, statuia dlui Mircea Spătaru. La această sărbătoare a spiritului au fost prezenți fruntași PNȚCD (care de altfel au și comandat monumentul), reprezentanți ai Puterii și artiști plastici care, după cum au reacționat, găseau pe gustul lor prezumtiva alegere.

Să fie într-un ceas bun!

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Copiii vor să crească frumos

Publicațiile școlare mor pe capete din lipsă de bani

❑ Interesul elevilor pentru presa școlară este imens

Am primit la redacție un apel mișcător, din partea dnei profesoare Domnica Dumitrescu, de la Școala generală nr.1 din Negrești-Oaș. Este vorba de revista Licurici (ajunsă la nr. 4) a copiilor din școala respectivă. Citām din scrisoare: „Sponsorii mă umilesc, amânându-mă mereu. Vă rog fierbinte, ajutați-ne cu o sumă oarecare. Ne-ar bucura orice sumă. Vă mulțumesc, rugându-l pe bunul Dumnezeu să vă răsplătească."

Oameni buni, distinși confrați, domnule Maior, domnule Mironov, ajutați acești copii să crească frumos!

Contul lor este 45970498 - Banca Agricolă Negrești-Oaș.

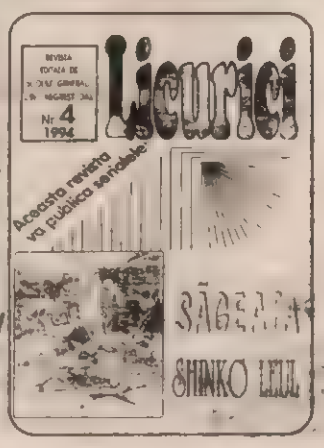

Publicațiile școlare sunt a doua presă românească. Din păcate, bugetul Ministerului Învățământului pe 1994 este de 2,8% din produsul național brut, adică ori cu ei ori fără ei... Elevii revendică apariția revistelor școlare, motivând că în școală nu se face nimic în afară de instrucție, cea mai mare traumă de care suferă învățământul românesc actual fiind tocmai lipsa de comunicare între elev și profesor. Din cauza lipsei de bani, elevii spun bogdaproste dacă revista școlii apare de două ori într-un an școlar, ea încetându-și activitatea când elevii-redactori absolvă liceul. Este necesară o perioadă de timp până când se formează un alt colectiv. Dacă pleacă și profesorul-coordonator al revistei, respectiva publicație școlară e ca și moartă. Puțini dascăli se încumetă să gireze o revistă școlară, unii pentru că n-au timp, alții pentru că nu vor să se pună rău cu direcțiunea.

Regula jocului este că atunci când banii pentru tipărirea revistei vin de la liceu, sau când numele liceului este pomenit în subtitlul revistei, conducerea respectivei instituții are dreptul să-i controleze conținutul. În caz contrar, revista este independentă de liceu și nimeni nu are drept de cenzură. În general, tirajele revistelor sunt modice, de la 200 la 1000 de exemplare, iar prețul variază între 100 și 500 de lei, la un număr de pagini între 16 și 40. Majoritatea elevilor nu-și cunosc revista școlii, publicitatea lipsind cu desăvârșire. Durerea cea mai mare este lipsa sponsorilor. Fiecare număr din revistă are un alt sponsor, după posibilități. Ministerul Învățământului încearcă să încurajeze activitatea de editare, organizând un concurs național al revistelor de acest gen. Se aud voci printre cadrele didactice care spun că revistele școlare descătușează conservatorismul profesorilor, deci reforma învățământului românesc va depinde în bună măsură și de puterea acestora de a schimba mentalități. Din cele discutate cu profesori și elevi ai liceelor bucureștene, am înțeles că se așteaptă ajutor și de la marile publicații, de la edituri. Nu numai ajutor material, ci și profesional. Viitorii ziariști se „coc" la publicațiile școlare.

DAN GHEORGHE ■

După tratamentul Cozac:

Copilul Remus Bilboc se poate hrăni

❑ La cabinetul de fitoterapie am întâlnit o mamă fericită

Dna Eugenia Bilboc, purtând de mână un băieţel de 11 ani, ne-a declarat: „Fiul meu, Remus, a fost salvat! În urmă cu circa doi ani, a început să acuze dureri puternice în capul pieptului şi, practic, ajunsese să nu mai poată înghiţi chiar nimic. Medicii au dedus că este vorba despre o apendicită şi l-au operat. Din păcate, durerile nu au dispărut. L-am supus, apoi, unor investigaţii complexe şi complete. Surprinzător, absolut toate analizele erau bune. Le-am repetat, pentru siguranţă, la mai multe laboratoare. Acelaşi rezultat, bune. La Spitalul „Marie Curie" (Budimex) i s-a administrat sulfat de bariu pentru radioscopie. Atunci, s-a observat un fenomen: substanţa trecea prin esofag, băltea cam mult în stomac, iar din intestin refula. Bun, ne-am dus, apoi, la Spitalul „Victor Gomoiu" (23 August). Medicii au diagnosticat, totuşi, o stenoză pilorică, deşi, la vârsta lui, boala nu ar fi fost posibilă. Oricum, nici medicii nu erau prea siguri. Până la urmă, s-au decis asupra unei gastrite destul de grave. Indiferent de diagnostic, cert este că Remus nu mai putea înghiţi nici supă. Nu voma, dar nu putea mânca. Trebuie să recunosc că l-am intoxicat cu medicamente, dar nici un rezultat. Îmi pierdusem orice speranţă. Băiatul slăbise enorm, nu mai avea putere, de-abia putea învăţa. Prin luna mai, l-am cunoscut pe dl Vasile Cozac. Dumnealui a fost de părere că este, totuşi, vorba despre o gastrită. Am început tratamentul. La început, veneam să luăm picăturile o dată pe săptămână. Remus respectă, cu stricteţe, şi regimul alimentar recomandat de dl Cozac. Ameliorarea s-a produs după şase săptămâni. A început să mănânce! Şi-a revenit! Urmăm tratamentul în continuare până se vindecă, deoarece, să recunoaştem, durerile nu au dispărut complet chiar dacă nu mai sunt acute. Dumnezeu să-i dea sănătate dlui Cozac".

A consemnat
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Poşta redacţiei

Dumitru Ion - Călineşti, Teleorman: **Telefonul pe care vi l-am indicat în Flacăra nr. 40 s-a schimbat între timp. De aceea, vă rugăm să sunaţi la 641.14.35 pentru a vorbi cu fitoterapeutul Mircea Staicu, despre care Flacăra a scris anterior. Noua adresă este Motrului 14, sector 5, Bucureşti. Pe dl Staicu îl puteţi găsi la telefon sau la adresa de mai sus numai între orele 9-12.**

Cancerul sub tirul cercetătorilor americani şi francezi

Noul medicament TAXOTÈRE are rezultate spectaculoase

❑ Are la bază un extract din ace de tisă europeană

Rezultatele încurajatoare privind tratamentul cu medicamentul TAXOTÈRE a unor tipuri de cancer au fost prezentate la adunarea anuală din Orlando, Florida, a Societăţii americane de oncologie clinică.

Taxotère, medicament preparat în laboratoarele Rhône-Poulenc Rorer, are la bază un extract din ace de tisă europeană şi este în prezent în fază avansată de testări în mai multe clinici din lume. Spre exemplu, din 42 de bolnave de cancer ovarian, paciente ale unei clinici din Texas, cărora li s-au administrat intravenos, timp de 21 de zile, câte 100 mg de **taxotère/zi**, 14 au răspuns la tratament (32%), iar una a fost complet vindecată! Au existat unele reacţii secundare, considerate semnificative, dar tolerabile. Studiul a fost privit ca încurajator pentru un cancer care afectează în medie viaţa unei femei din 70. În ceea ce priveşte cancerul mamar, au fost prezentate studii ale unor clinici din New York (din 29 de paciente tratate, două au fost vindecate complet, iar alte 20 au prezentat după tratament volume tumorale înjumătăţite), Montreal (47 de cazuri din care 65% au răspuns la **taxotère**), Nantes (la 72% din cele 32 paciente tratate starea s-a ameliorat considerabil) şi Sloan-Kattering (31% din cazurile investigate au răspuns la **taxotère**). Privitor la cancerul pulmonar, la Centrul de cercetare şi terapie din San Antonio, din 20 de cazuri evaluate, o ameliorare substanţială a fost consemnată la 11 pacienţi cu tratamente anterioare şi la 3 din 9 pacienţi niciodată supuşi vreunui tratament.

Pe de altă parte, producerea şi administrarea pe scară tot mai largă a granulocitelor sintetice (precum **lenograstimul**), cu structură şi funcţionare identice cu cele umane, optimizează tratamentele de cancer. **Lenograstimul** a fost testat în 11 ţări europene, dovedindu-şi capacitatea de a limita neutropenia bolnavilor aduşi la tratament (capacitate de autoapărare scăzută) şi permiţând supunerea acestora unei chimioterapii adecvate, cu limitarea reacţiilor de intoleranţă. Aceasta se traduce prin reducerea semnificativă a stărilor infecţioase, a numărului de zile de terapie prin antibiotice şi a celor de nutriţie prin perfuzii, iar în ansamblu a duratei de spitalizare. Indicaţiile actuale privind administrarea granulocitelor sintetice se referă şi la limitarea complicaţiilor asociate grefelor de măduvă osoasă (în cazuri de neoplazie ne-mieloidă, adică toate tipurile de cancer exceptând leucemiile), când, în cursul chimioterapiei, o incidenţă mare o au stările de neutropenie febrilă.

După Le Quotidien du Médicin

Cosmetică

Cum vă puteţi pune frumuseţea în valoare

Nu toate femeile arată ca Cindy Crawford. Dar puteţi să vă scoateţi în evidenţă calităţile fizice, dacă aveţi câteva cunoştinţe şi intuiţie.

■ Demachiatul, în termeni tehnici, înseamnă curăţirea feţei. Deci, chiar dacă nu vă machiaţi, **trebuie** să vă demachiaţi cu lapte demachiant şi apă, dimineaţa şi seara.

■ Normal părul se spală o dată pe săptămână. Dacă trebuie să arătaţi bine în acest răstimp şi părul să strălucească, diluaţi un căpăcel de şampon în apă călduţă şi spălaţi părul pentru a nu excita glandele sebacee: părul dv ar putea deveni gras.

■ Dacă aveţi acnee, se tratează foarte bine cu vitamina A acidă, de obicei bine tolerată. Întrebaţi, totuşi, un medic dermatolog.

■ Renunţaţi definitiv la ideea de a vă rade în loc de a vă depila. Puteţi să vă depilaţi singure cu ceară care există în comerţ. De altfel, a apărut şi ceară care nu trebuie încălzită şi care se foloseşte şi mai simplu.

■ Dacă aveţi pielea grasă, nu o ştergeţi niciodată cu alcool, deoarece excită glandele sebacee. Demachiaţi-vă corect şi folosiţi o cremă pentru ten gras.

■ Deoarece ridurile apar în dermă, adică sub epidermă, de la vârsta de 18-19 ani folosiţi în fiecare zi o cremă protectoare pentru a întârzia apariţia lor.

■ Pentru faţă folosiţi un săpun de bună calitate.

■ Tartrul de pe dinţi este total inestetic. Aşadar, mergeţi la stomatolog pentru a vă îndepărta tartrul, cel puţin de două ori pe an.

MARIA ANTONESCU ■

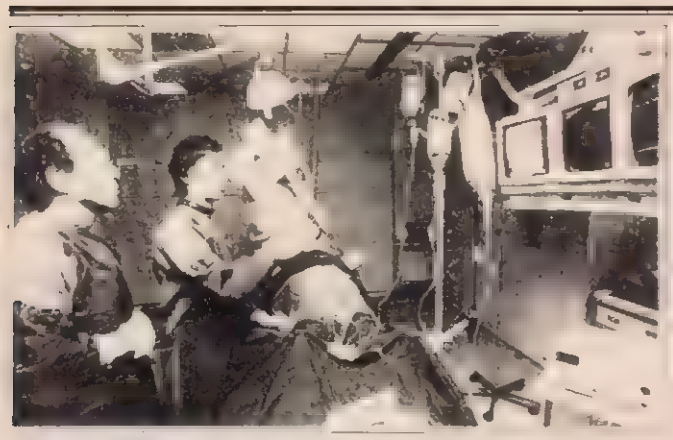

Dispută între cardiologi

Operaţie de bypass sau cateterism?

În lumea medicală s-a iscat o controversă între reprezentanţi a două discipline distincte din domeniul cardiologiei. În prima tabără se află chirurgii care operează pe cord, în cea de-a doua cardiologii. Primii înlătură printr-un aşa zis bypass vasele de sânge obturate, ocolindu-le în timp ce cardiologii, renunţând la operaţie lărgesc artera obturată prin cateterism cu ajutorul unor balonaşe. Noul procedeu ameninţă poziţia de monopol a primilor. **(I.A.V.)**

Drogurile în viaţa românilor

Reproducem un nou fragment din lucrarea în manuscris a dl col. Jenică Drăgan, şeful Direcţiei de arme, muniţie, substanţe explozive şi droguri din cadrul I.S.P.

Epoca modernă

Suntem în Bucureşti într-o zi ploioasă de decembrie a anului 1915. Poliţişti din capitala României investighează o reţea de traficanţi de cocaină. Din datele ce le au la dispoziţie şi din investigaţii descoperă pe cei care au invadat Bucureştiul cu cocaină. Şi din aproape în aproape sunt identificaţi şi ceilalţi traficanţi. Cum procedau aceştia?

Pe strada Doamnei, vizavi de Banca de Credit, se afla "Drogueria Tzetzu". Aici intră acum un tip pe nume Oscar Finkels "comptabil în Serviciul Magazinelor Generale din Gara Obor cu biroul în strada Lipscani."

Lucrătorul drogheriei îl întâmpină cu salutul "Bună ziua, domnule doctor". Oscar Finkels cere: "Dă-mi te rog cinci flacoane de Merk", pe care le plăteşte achitând la casă 21 lei şi 25 de bani (adică 4 lei şi 45 per bucată).

"Doctorul", care face de câtva timp afaceri frumoase, se îndreaptă grăbit către Café de la Paix. Aici îl întâlneşte pe Willy Davidovici, portarul cafenelei respective, frecventată de actriţele şi cântăreţele de origine franceză, aflate în număr mare, în acel timp, în Bucureşti, cărora portarul le plasează drogul favorit cu opt, nouă şi chiar zece lei flaconul (fiecare flacon conţinând 0.01 cocaină).

La un moment dat, supărat că Oscar Finkels câştiga mai mult decât i se cuvenea, Willy Davidovici îl elimină din afaceri. El va fi de acum singurul care va primi cocaina. Cum? Ascunsă între paiele ce umpleau golurile dintre pereţii lăzilor şi a mobilei transportate.

Porţionată în cantităţi modice şi împachetată, cocaina va fi apoi plasată de către alţi componenţi ai reţelei de traficare. Să-i menţionăm pe câţiva: Goldestein zis Nazone, dansatorul Rivera Marx de la Café de Paris, dansatorul Gugu de la Maxim şi ulterior la Cinema Paradis din Brăila (unde va pleca cu 180 de pachetele din drogul alb), Armand/Wilhelm Vermessen, un fost dansator de varieteu, cu domiciliul în Hotelul Louvru, precum şi maître d'Hotel de la Maxim, al cărui nume nu l-am aflat deocamdată.

Acesta din urmă, plin de curaj, purta întotdeauna un mic tub de sticlă, plin cu cocaină, în buzunarul vestei, din care consuma, din când în când, sau oferea din el drog clienţilor doritori, cum era un oarecare Ahmed Bey Djevahir Zaadei, obişnuit al localului.

Profesorul AUREL ROMILĂ şi-a dedicat viaţa unei idei generoase:

Centrul de resocializare a bolnavilor psihic

❑ Iniţiativă unică în România, el a fost inaugurat oficial luna aceasta

Fotografii de ELENA GHERA ■

Încet, încet, himerele sumbre părăsesc câmpul conştiinţei acestor bolnavi, în locul lor instalându-se deprinderile şi sentimentul tonic al activităţii utile

Aplicarea, în România, a terapeuticii de resocializare a bolnavilor psihic aparţine prof. dr. psihiatru Aurel Romilă. Domnia sa a dedicat acestei idei o întreagă viaţă, concretizarea ei devenind o continuă luptă împotriva unor mentalităţi învechite, a unor interese personale şi a unor orgolii profesionale. Timp de zece ani, prof. Romilă a încercat să dea noi sensuri spitalului de tip „balcanic" şi să demonstreze că bolnavii psihic pot fi recuperaţi, pot munci, se pot integra în societate, îşi pot „cuceri" statutul de om.

Principalii aliaţi ai prof. Romilă au fost, dintru început, părinţii bolnavilor psihic cu motivaţia atât de puternică a dorinţei lor de a-şi şti nefericiţii copii cantonaţi într-o situaţie cât mai stabilă posibil. Începând cu 1976, aceştia au luat cu asalt factorii de răspundere din CC, din ministere etc, şi au obţinut suma de 25 milioane de lei pentru ridicarea unei clădiri moderne care să materializeze ideea dr. Romilă: clinica şi atelierele de muncă la un loc, aule pentru meloterapie, psihoterapie etc. După un întreg deceniu de hărţuieli, lucrările au demarat şi au... încetat după trei zile, atât cât durează o minune. După revoluţie, Asociaţia pentru Reintegrarea Handicapaţilor Psihic, aceiaşi părinţi neobosiţi, acum organizaţi, au... smuls de la Ministerul Sănătăţii circa 400 milioane de lei şi lucrările s-au urnit din nou. Acum, la începutul lunii noiembrie '94, centrul a fost deschis oficial, deşi funcţionează de circa 10-11 luni. După cum a declarat dl prof. dr. Romilă, Ministerul Sănătăţii a mai oferit 300 de milioane de lei pentru buna funcţionare a aşezământului.

Cum este organizat centrul? Cuprinde o clinică a cărei capacitate este de 200 de locuri şi care are posibilitatea de a trata ambulatoriu încă 400 de persoane. Bolnavii internaţi şi observaţi sunt trataţi de 15 medici şi primesc micul dejun şi prânzul, medicaţia necesară, iar externii pleacă acasă după orele de program, evident cu pilulele necesare. De asemenea, sunt organizate ateliere de tâmplărie, ţesătorie covoare, croitorie, tricotaje, legătorie, prelucrarea plasticului. Pentru cei talentaţi există atelierul de pictură. Multe din tablourile ce împodobesc pereţii centrului sunt creaţiile bolnavilor psihic. Din păcate, nu există legi care să permită plata pacienţilor pentru muncile prestate, dar asta nu contează acum. Important este ca aceştia să iasă din izolare, iar progresele realizate în sensul îmbunătăţirii sănătăţii sunt remarcabile.

Este cazul să amintim şi eforturile dlui av. Petru Marinescu, sufletul Asociaţiei părinţilor bolnavilor psihic fără de care centrul de resocializare nu s-ar fi materializat. Un ajutor substanţial a oferit şi asociaţia **Scottish Aid for Eastern Europe**, prin doamnele Aileen Braid, Christine O'Hara şi Pamela Mac Auley şi dl David Mc Kendrick, atât prin împărtăşirea unei experienţe importante, cât şi prin contribuţii materiale.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim

18

Un bărbat calm schimbă sensul existenţei unei femei

Am stat odată într-o pensiune pe malul Lacului Arc din Munţii Stâncoşi ai Canadei. Acolo, am făcut cunoştinţă cu dl şi dna Salinger din San Francisco. Dna Salinger, o femeie ponderată, calmă, mi-a făcut impresia a fi una din acele naturi fericite la care îngrijorările nu au nici un fel de „priză". Într-o seară, pe când eram cu toţii aşezaţi în jurul focului din şemineu, am întrebat-o dacă i s-a întâmplat să fie torturată de îngrijorări.

- Dacă mi s-a întâmplat? - făcu ea. Dar, domnule dragă, toată existenţa mea a fost aproape ruinată de îngrijorări. Am îndurat timp de 11 ani un adevărat infern - un infern pe care-l creasem eu însumi, înainte de a învăţa să-l înving. Eram la vremea respectivă extrem de iritabilă, de o nervozitate excesivă. Trăiam continuu „sub presiune". De exemplu, mă duceam o dată pe săptămână de la San Mateo, unde locuiam atunci, la San Francisco ca să fac cumpărături. În tot acest timp îngrijorările mă aduceau într-o stare îngrozitoare. N-am uitat să scot fierul din priză? - mă întrebam. Poate chiar acum casa era în flăcări? Poate că guvernanta profitase de absenţa mea ca să plece şi copiii erau singuri? Dacă ei plecaseră cu bicicletele, se răsturnaseră şi erau morţi într-un accident? Uneori, în mijlocul unei discuţii cu o vânzătoare mă opream brusc şi alergam ca o nebună spre staţia de autobuz şi mă întorceam acasă ca să mă conving că totul era bine. Nu e de mirare că în aceste condiţii prima mea căsătorie a fost un eşec.

Traducere şi adaptare,
ADRIANA DOBRESCU ■

Unic în România

Fundaţia Estuar organizează un „punct de contact şi educaţie"

❑ Este organizat în sprijinul celor cu probleme de sănătate mintală

Fundaţia Estuar, despre care revista noastră a mai scris, lansează un nou program cu ocazia aniversării, în 4 octombrie, a unui an de funcţionare. Iată ce declară dl dr. Andrei Cristian, vicepreşedintele fundaţiei:

„În această ţară, bolnavii psihic sunt consideraţi, adesea, o plagă socială, nişte «rebuturi» care ar trebui ignorate sau, mai grav, nişte «consumatori» iremediabili ai serviciilor medicale de specialitate atât de costisitoare. În scopul schimbării mentalităţii generale, în scopul realizării acelui atât de dorit sentiment de toleranţă, în scopul informării bolnavilor, fundaţia a iniţiat organizarea unui aşa-numit **punct de contact şi de educaţie**, adică un loc, un spaţiu, unde cei suferinzi, sau familiile, sau vecinii, colegii, oricine să poată afla ceea ce-i interesează despre boală şi drepturile bolnavilor psihic, despre serviciile medicale oferite şi despre eventualele posibilităţi de integrare socială. Concret: prin baza de date pe care o punem la punct, ei vor afla serviciile comunitare existente, unităţile medicale clasificate în funcţie de calitate şi accesibilitate, organizaţiile, asociaţiile neguvernamentale care le-ar putea oferi sprijin de orice natură. Tot noi le vom pune la dispoziţie material documentar despre problemele de sănătate mintală, despre recâştigarea statutului social etc. Îi vom sfătui cum ne vom pricepe mai bine, îi vom face să se simtă oameni. Programul nostru este finanţat de Uniunea Europeană şi acest fapt ne-a adus în atenţia diverselor ministere care, vrând-nevrând, îşi vor da seama că trebuie să ne sprijine, că acţiunile noastre au bătaie lungă. În acest **punct de contact şi educaţie** vor lucra voluntari, studenţi sau locatari" (ai locuinţelor protejate, n.n.).

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Model francez de ieşire din criză:

Un plan de restructurare conceput rapid

❑ Interviu cu dl Radu Demetrescoux, preşedintele Consiliului de Administraţie al filialei Salomon din România (III)

Restructurarea care aduce locuri de muncă

– Vorbeam data trecută despre firmele mici înfiinţate cu ajutorul Grupului Salomon, asigurându-se astfel locuri de muncă pentru cei disponibilizaţi de... Salomon.

– Aceste firme care au plecat doar cu 20-30 de salariaţi şi cu 100% comenzi Salomon, într-un an de zile au ajuns la 20-50% comenzi din partea noastră, dublându-şi şi numărul de angajaţi. Deci, fenomenul bine gestionat poate genera locuri de muncă, deşi începutul fusese provocat de reducerea numărului de salariaţi din motive de restructurare.

– Tot din numărul trecut am rămas datori cititorilor cu încă o măsură de atenuare a efectelor sociale provocate de restructurarea Grupului Salomon.

– Al patrulea element în acest context a fost semnarea cu statul şi cu colectivităţile locale a unor convenţii care prevedeau, pe de o parte, contribuţii ale colectivităţilor la o serie de acţiuni de pregătire şi reorientare profesională, iar pe de altă parte, finanţarea parţială a pensionării anticipate.

– Să revenim la planul de restructurare aplicat de Salomon, adică la elementele lui de rezistenţă.

– În primul rând, este vorba de reducerea cheltuielilor de structură, adică a cheltuielilor fixe. Astfel, s-a analizat organigrama generală a grupului şi s-a căutat să se facă economii prin mai multe metode: simplificarea organigramei prin regruparea anumitor funcţii, renunţarea la anumite arborescenţe şi organizări matriciale devenite prea costisitoare faţă de cifrele de afaceri care puteau fi îndeplinite.

O altă idee principală a fost concentrarea resurselor umane şi financiare asupra proiectelor strategice rentabile. Nu poţi să alergi după 10 iepuri cu aceeaşi eficacitate. S-au îngheţat acele programe care costau bani, dar nu aduceau deocamdată nimic.

S-au făcut şi alte modificări de organizare, de exemplu, s-a mutat tot departamentul „golf" în Statele Unite unde este şi cea mai mare piaţă.

(Va urma)

ADRIANA DOBRESCU ■
MIHAI SĂNDOIU ■

DHL, cel mai rapid curier internaţional

Aflată la aniversarea a 25 de ani de la înfiinţare şi în al treilea an de operare în România, cea mai dezvoltată companie de curierat rapid internaţional acoperă în prezent 70.000 de mii de destinaţii, în 222 de ţări, mai multe decât sunt membre ONU. Dezvoltarea industriei air-express-ului „door to door" cu 15-20% anual face ca la fiecare jumătate de secundă DHL să expedieze un colet prin cele 1500 de zboruri zilnice. Dar dacă viteza şi anvergura serviciilor sale pot fi (încă) exprimate în cifre, calitatea acestora pare să fie scăpată de sub control: s-a realizat monitorizarea transportului documentelor, astfel încât beneficiarul să poată şti în orice moment unde se află acestea. „România este în primele 10 ţări din Europa şi Africa în ceea ce priveşte dinamica de dezvoltare a serviciilor noastre", a anunţat cu prilejul amintit dl John Lucas, directorul general al reprezentanţei DHL din Bucureşti.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

British Airways revine în România

British Airways, una dintre primele companii internaţionale de aviaţie din lume, şi-a reluat, luni 31 octombrie, activitatea în România, după o absenţă de peste 12 ani.

Dl. Mike Lewin, manager regional pentru Europa Centrală şi de Est al British Airways, a spus: „Sunt încântat că British Airways îşi reia zborurile spre Bucureşti. Fiind unul dintre cei care au inaugurat birourile din Bucureşti, în 1970, şi petrecând în România aproape trei ani, am avut datorită acestui lucru un interes personal în dezvoltarea relaţiilor româno-britanice. Am convingerea că acum este momentul oportun pentru reînceperea serviciilor noastre aici şi sper într-o colaborare de lungă durată".

British Airways va oferi zboruri între Londra - Aeroportul Gatwick şi Bucureşti de patru ori pe săptămână: luni, miercuri, vineri şi sâmbătă. Prin Londra, serviciile de legătură au fost programate să ofere destinaţii în întreaga lume: Statele Unite, Canada, Australia, America de Sud, Caraibe şi Orientul Îndepărtat. „Noi urmărim două lucruri", a spus dl Mike Lewin, VITEZĂ PE PĂMÂNT şi SPAŢIU ÎN AER".

ADRIANA DOBRESCU ■

Claudia Schiffer:

„Sexul nu este un păcat”

Claudia Schiffer câştigă astăzi peste 10000 de dolari pe zi şi 2 milioane pe an. O oră de interviu cu ea costă 5000 de dolari. În timpul liber, se pregăteşte pentru debutul pe ecran, luând lecţii de actorie. A apărut deja într-un videoclip de 52 de minute, despre viaţa ei. Regizori de prestigiu, ca Steve Spielberg şi Volker Schoendorf, o doresc protagonistă în filmele lor.

Întrebată care sunt raporturile ei cu bărbaţii, a răspuns zâmbind: „Sexul nu este un păcat. Să faci dragoste este un lucru natural. Eroarea ar fi, probabil, să faci copii fără să fii căsătorită”.

ROXANA TOMA ■

Ioan Gyuri Pascu ne propune o plimbare cu

Maşina cu Jazzolină

De curând, „a luat startul” o nouă... marcă muzicală. Maşina cu Jazzolină, „pilotată” de Ioan Gyuri Pascu.

Noul album conţine zece piese şi ar fi destul de greu să-l clasificăm într-o anumită arie muzicală. Deşi conţine mai mult rock decât ne permite titlul să credem, elementele de funk, soul şi jazz intervin brusc, exact când am fi gata să-l încadrăm într-un anume stil.

Ioan Gyuri Pascu nu şi-a dezminţit calităţile umoristice nici în realizarea acestui disc, titlurile pieselor, conţinutul ideii muzicale, prezentarea ei aruncând ascultătorul din zâmbet în hohot de râs. Totuşi, mesajul e cât se poate de serios, pornind de la lucruri reale, în fapt, cât se poate de tragice. Una din piesele cele mai reuşite atât din punct de vedere muzical, cât şi comic, este Morcovul românesc, care i-a inspirat ideea de copertă lui Daniel Ionescu Dion (New York). De altfel, întrebat „de ce această grafică pentru album”, Ioan Gyuri Pascu a răspuns: „Morcovul reprezintă sentimentul primordial al românului”.

Deci, dacă vreţi să vă cumpăraţi ceva costisitor şi nu vă ajung banii, daţi 2500 lei la raionul de discuri al magazinului Muzica pe ultimul album semnat Ioan Gyuri Pascu şi vă veţi delecta din plin, prin terapia râsului.

LOREDANA TUDOR ■

Călătorie în timp cu Alexandru Andrieș

Într-un prim tiraj de 500 CD, firma Intercont Music a produs un nou album muzical, al lui Alexandru Andrieş, reunind piesele cele mai apreciate ale interpretului, după 10 ani de activitate în domeniul muzicii. În afara celor 15 piese mai vechi, care fac din acest album un fel de Greatest Hits - pe CD mai figurează trei cântece prezente pentru prima dată într-un material discografic, deşi ele sunt compuse cu ani în urmă. De pildă, piesa Strict Secret ('80), pentru că descria ziua de muncă a unui angajat al Securităţii, n-a trecut testul de cenzură, discul Trei oglinzi apărând fără această piesă.

Acest album este oarecum aniversar, apariţia lui marcând şi ziua de naştere a interpretului (13 octombrie) şi încheierea a zece ani de muncă.

LOREDANA TUDOR ■

Sexul în culori trandafirii

Spermotest - răspuns rapid şi ieftin

Testarea capacităţii de procreare a bărbatului se poate face cu ajutorul spermotestului Fertility Score, renunţându-se la medici şi laboratoare. Rezultatul testului este evidenţiat prin colorare. În Germania, produsul se poate obţine în farmacii. Costă 49 de mărci. (I.A.V.)

Prinţul Charles are un avion care funcţionează cu whisky

❑ Vorba vine „funcţionează”...

Prinţul Charles, 45 de ani, posesor al unei licenţe de pilot navigant, vrând să coboare pe insula scoţiană Islay, a făcut o aterizare forţată, aşezând cvadrimotorul pe burtă. Se afirmă că ar fi explodat un pneu al trenului de aterizare, versiune contestată însă de experţi. Aceştia opinează pentru eroare de pilotaj. Poza alăturată poate indica faptul că prinţul „ar fi privit prea adânc în fundul paharului cu whisky”. (I.A.V.)

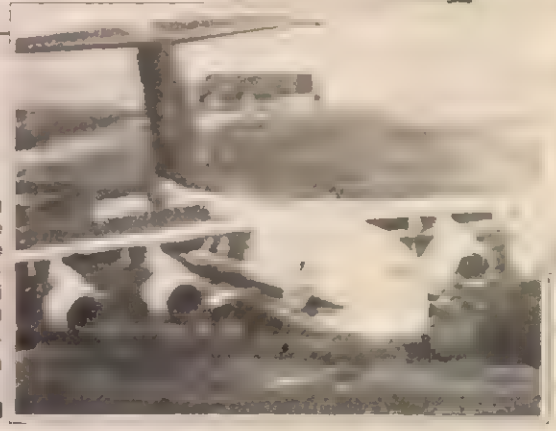

Robert Redford face milionari

Pentru prima dată, un autor britanic a devenit peste noapte milionar, vânzându-şi prima jumătate a unui roman ca scenariu al unui viitor film. Nick Evans, care este şi producător independent de film, a scris 215 pagini ale cărţii The Horse Whisperers, o poveste despre un bărbat care îmblânzeşte cai sălbatici. Descurcăreţul agent al lui Evans a făcut puţină vâlvă în jurul manuscrisului, iar o serie întreagă de editori şi studiouri de film şi-au manifestat imediat interesul. A fost acceptată propunerea lui Robert Redford, care a oferit 1,9 milioane de lire sterline (3,11 milioane dolari), tranzacţie efectuată prin telefon, direct cu Hollywood-ul.

ADA NICOARĂ ■

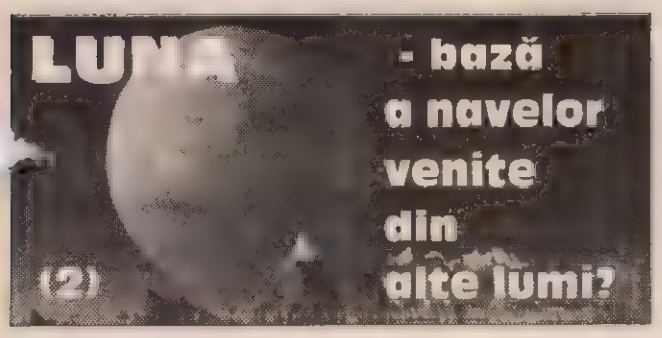

Primul cosmonaut care a fotografiat un OZN a fost americanul **James Mc. David**, la 4 iulie 1965, pe timpul zborului navei **Gemini-4**. Fiind întrebat despre existența acestor obiecte, el a răspuns: „Pe timpul zborului meu la bordul navei cosmice Gemini-4, am văzut ceea ce oamenii numesc OZN. Obiectul pe care l-am văzut a rămas neidentificat. Dar asta nu înseamnă că a fost o navă cosmică de pe o planetă îndepărtată din Univers. Nu înseamnă nici că nu a fost o navă cosmică. Cert este că pe timpul zborului am văzut un obiect, pe care nici eu, nici nimeni altcineva nu a putut să-l identifice și să spună ce este".

■ 4 decembrie 1965 - **Frank Bormann** și **James Lowell**, de pe **Gemini -7**, au văzut și fotografiat două obiecte zburătoare neidentificate. Pe fotografii, acestea apar ca două ciuperci. Bormann a declarat, apoi, că farfuriile zburătoare nu există, dar.. fotografiile au rămas.

■ 22 mai 1969 - **Thomas Staford** și **David Young**, zburând la bordul navei **Apollo-19**, au reușit să fotografieze un OZN, fiind pe orbită lunară.

■ În ajunul primei aselenizări (**Apollo-11**), cosmonautul **Edwin Aldrin** a făcut câteva fotografii reprezentând două OZN-uri. Fotografiile au fost publicate în jurnalul Modern People, în numărul din iunie 1975.

■ Este interesantă soarta astronautului **Gordon Cooper**. Executând cu succes misiuni la bordul navelor **Mercury-9** (în anul 1963) și **Gemini-5** (1965), el totuși nu a luat parte la zborurile programului „Apollo".

În cartea de care am amintit, M. Chastelain remarcă faptul că Cooper nu era numai astronaut. „El era și om de știință, ferm convins de existența civilizațiilor extraterestre, care vizitează în prezent Pământul și care l-au vizitat și în trecut" În scrisoarea lui Cooper, prezentată la 27 noiembrie 1978 în fața Comitetului politic special al ONU, „astronautul confirmă ferma sa convingere că planeta noastră a fost vizitată de nave extraterestre cu echipaj la bord". Conform declarațiilor acestuia, încă în anul 1951, pe când era aviator în cadrul FAM ale SUA, în decurs de două zile, zburând deasupra Europei, s-a întâlnit cu OZN-uri de diferite dimensiuni.

Fiecărui astronaut i s-a înmânat câte o capsulă secretă

În numărul din februarie 1977 al revistei americane **Space World**, majoritatea articolelor au ca temă observațiile și punctele de vedere ale astronauților americani, legate de existența

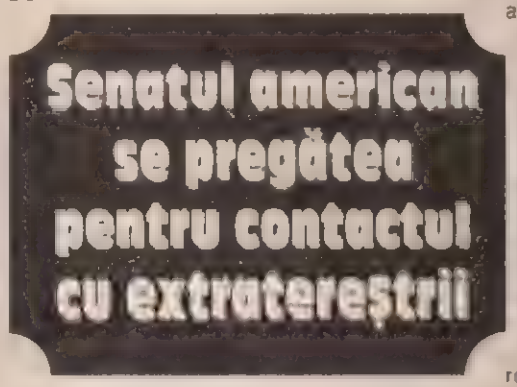

OZN-uri. Redacția revistei și-a dat toată silința să publice un număr „echilibrat". Astfel, au apărut materiale cuprinzând observațiile făcute de astronauții americani, apoi „explicațiile terestre" ale fenomenului insolit, după care au publicat nu mai puțin de 5 interviuri luate de la comandanții misiunilor **Apollo**.

Dar oare care este, totuși, conținutul acestor documente? Se știe faptul că americanii au prezentat întotdeauna pe larg pregătirile pentru zbor și în special pentru zborul misiunii **Apollo-11**, țelul căreia a fost debarcarea primilor oameni pe Lună. Au fost date toate amănuntele, inclusiv culoarea cuvelelor de la costumele astronauților și meniul acestora. Dar în presă nu a apărut niciodată faptul că înaintea decolării cosmonauților li se va înmâna câte o capsulă în care se afla o plăcuță de argint pe care, printr-un procedeu electrolitic, erau gravate următoarele: un apel adresat civilizațiilor extraterestre în 74 de limbi, un fragment din „Declarația drepturilor omului", un fragment din „Codul navigației aeriene și cosmice", aprobat încă de pe vremea președintelui Eisenhower, precum și lungimea de undă și indicativele președintelui SUA și ale NASA.

Concluzia - una singură: Da. Am avut ocazia să ne confruntăm cu reprezentanții unor civilizații extraterestre. Niciodată NASA nu a dezmințit aceste declarații...

Remarcăm faptul că această încercare de a intra în contact cu reprezentanții altor civilizații nu a constituit un succes, astfel că în februarie 1976, în urma hotărârii Senatului american, a fost înființată o comisie compusă din 12 membri, condusă de **dr. John Blindhom**; sarcina ei era ca în decurs de 3-4 ani să elaboreze metodologia... contactului cu civilizațiile extraterestre'

Dar să revenim la capsula și plăcuța de argint: de la firma care a avut sarcina să o producă, informația s-a scurs către un ziarist și astfel opinia publică a aflat, în sfârșit, despre ce era vorba...

Senatul american se pregătea, deci, pentru o întâlnire cu o civilizație extraterestră

De ce?

ALECU MARCIUC ■

Din episodul următor:

Armstrong a strigat surescitat: „Se găsesc aici obiecte mari! Imense! O, Doamne! Sunt aici și alte nave cosmice! Ele staționează pe partea cealaltă a craterului și ne urmăresc!"

Noapte de nepătruns, valuri mari

Căpitanul „vede" submarinul și îl doboară

❑ Totuși, cum a fost posibil?!

Al doilea război mondial. Vedeta torpiloare engleză X-35 patrula, spre seară, în Marea Nordului, căutând submarine inamice. La comanda vasului se afla căpitanul William Merripit.

La un moment dat, postul de ascultare de pe navă semnalizează apariția unui submarin german. Încercările ulterioare de a-l localiza, în vederea distrugerii, au fost în zadar. O luptă surdă și oarbă (!) începe între vasul de la suprafață și inamicul nevăzut. Submarinul încerca parcă - asta era senzația generală - să le cadă în coastă pentru a torpila vedeta. Încordarea echipajului era maximă.

Totul părea pierdut, când căpitanul vasului strigă deodată: „Văd submarinul". O asemenea performanță era imposibilă: întunericul se lăsase între timp peste întinsul mării, iar valurile, destul de mari, ascundeau dihania de oțel. „Căpitanul a înnebunit", gândeau cei din echipaj. Dar disciplina militară nu asculta de impresiile lor, așa că au început să-i execute comenzile. După câteva minute se auzi o explozie puternică, apoi o pată mare de ulei apăru pe întinsul apei, acum controlată de reflectoarele vedetei. Submarinul german fusese scufundat. Oare ce forțe supranaturale l-au făcut pe căpitanul William Merripit să poată vedea submarinul?

AUREL DIANU ■

Spiritele n-au liniște

Un roman terminat... după moarte!

Charles Dickens, marele romancier englez, la moartea sa, în anul 1870, nu apucase să termine romanul **The Mystery of Edwin Drood**. Se spune că spiritul romancierului l-a ales să-i continue lucrarea pe mecanicul James, din localitatea Landport, locul de naștere al scriitorului, un ins ce nu era în stare să scrie bine nici măcar o scrisoare simplă Și astfel, între anii 1872-1873, în fiecare seară spiritul lui Dickens apărea în cămăruța modestă a mecanicului, după care mâna fluidă a stafiei se așeza pe mâna bătătorită de muncă a gazdei și... „începea colaborarea" în acest fel au fost scrise ultimele 1200 de pagini ale romanului. Înainte de a începe colaborarea, spiritul recitea cele scrise anterior, corecta ceea ce credea că este greșit și clasa paginile terminate. Când „manuscrisul" a fost dat unui editor, s-a constatat că atât scrisul, cât și greșelile de ortografie erau specifice lui Dickens.

AUREL DIANU ■

Asta da „minune a tehnicii"!

Planșeul de beton al barajului Iller are puteri magice

❑ El... vindecă reumatismul!

Un planșeu din beton având puteri magice a fost descoperit la **barajul Iller**, la Allgău-Martinszell, Germania Lothar Meinhardt, descoperitorul, nu poate explica științific fenomenul descoperit Efectele magice se deduc din declarațiile celor ce au beneficiat de... scurte tratamente! Chimistul K. H. Krell (64 de ani) declară: „Stând pe planșeu corpul meu a fost cuprins deodată de o furnicătură plăcută care a spulberat durerile lombare care mă chinuiau de 4 ani." După dezvăluirea făcută, barajul Iller a fost vizitat de o avalanșă de doritori de alinarea durerilor. S-au vindecat cazuri reumatismale grave, migrene cronice etc. Fotografia ilustrează poziția pacientului pe platou. (I.A.V.)

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Post-scriptum la un eșec previzibil

Întrucât partida din manşa a doua a turului secund al Cupei UEFA la fotbal dintre Eintracht Frankfurt şi Rapid Bucureşti a fost transmisă în România la posturile de radio şi televiziune, voi releva câteva lucruri din culisele acestei confruntări. Oficialii germani au fost gazde foarte amabile faţă de delegaţia română satisfăcând orice doleanţă a fotbaliştilor şi tehnicienilor bucureşteni. Aici încep cu bucătarul şef, cu recepţionera şefă, cu managerul general al hotelului - care este un român, dl Covaliuc, fost fotbalist la Metrom Braşov - terminând cu personalul auxiliar care a făcut tot ce i-a stat în putinţă pentru a asigura o şedere plăcută delegaţiei rapidiste. Conform tradiţiei, conducerea clubului Eintracht a organizat o masă comună în ziua meciului invitând pe oficialii români, în cadrul căreia preşedintele clubului Rapid, dl Mircea Pascu, a ţinut un discurs foarte bine primit de gazde, ceea ce înseamnă că, dincolo de aspectul sportiv, relaţiile umane joacă un rol foarte important chiar într-o întâlnire cu asemenea miză. Tot aici să notăm şi faptul că cei de la hotel au pus o tablă la dispoziţia antrenorului Viorel Hizo, iar în sala de mese un televizor cu video unde giuleştenii au putut urmări încă o dată caseta partidei din tur şi a meciului din Bundesliga dintre Werder Bremen şi Eintracht pentru a face analize care din nefericire nu prea le-au folosit marţea trecută.

Referitor la partida din prima manşă, trebuie menţionat că rezultatul este mai mult decât pozitiv întrucât o victorie în faţa celor de la Eintracht înseamnă mai mult decât au reuşit fotbaliştii de la Bayern München care au terminat doar la egalitate. Cu toate că ne-am fi dorit calificarea, ea părea de domeniul fanteziei dacă vom compara cele două cluburi începând de la vestiare, administraţie, birouri, stadion, facilităţi şi, bineînţeles, buget. Totul este de partea celor de la Eintracht, iar dacă vă voi dezvălui cifra de afaceri - 45 de milioane de mărci anual faţă de Rapid cu numai un milion - atunci orice comentariu mi se pare de prisos. Sponsorizările printr-un consorţiu cu cel puţin 10 firme - între care **Tetra Pak** şi **Puma** - vin să sublinieze diferenţele care există între fotbalul german şi fotbalul românesc la nivel de cluburi.

În final, aş vrea să remarc comportarea excelentă a fotbaliştilor români în timpul şederii la hotelul **Holliday Inn** - ei au fost politicoşi, corect şi curat îmbrăcaţi, manieraţi şi liniştiţi. Sigur, în contrast cu ceea ce întâlnim noi când grupurile de români aflaţi în străinătate se manifestă prin agitaţie, scandal ş.a.m.d. În acest context aş vrea să explic gestul lui Vameşu care, chiar dacă şi-a aruncat tricoul în faţa băncii tehnice în momentul înlocuirii sale din joc, gestul trebuie pus pe seama tensiunii nervoase şi poate a decepţiei pentru că fiecare dintre băieţi a vrut - şi aceasta am constatat-o şi din discuţiile cu ei - să obţină un rezultat bun şi calificarea echipei Rapid.

De asemenea, suporterii alb-vişiniilor s-au comportat foarte frumos, şi-au încurajat echipa chiar şi la scorul de 0-5, ceea ce dovedeşte afinitatea faţă de jucători şi legătura faţă de club. Nu s-au întâmplat evenimente deosebite, în afară, poate, de faptul că unii dintre ei s-au "rătăcit". Vreo doi au revenit însă la stadion şi, prin amabilitatea gazdelor, au fost conduşi cu automobilul clubului la aeroport. Un alt compliment se cuvine gazdelor şi poliţiei din Frankfurt care s-au ocupat îndeaproape de oaspeţii români, deci de suporteri, menţionând faptul că autorităţile locale au acordat licenţă specială de decolare după ora 23 când în toată Germania nu mai zboară nici un avion.

MIRCEA LUCESCU, TOTUȘI, PE PODIUM

Săptămâna trecută a făcut destulă vâlvă în Italia publicarea, de către **Corriere dello sport**, a contractului dintre selecţionerul **squadrei azzurra**, Arrigo Sacchi, şi Federcalcio. Concret, pe adresa ziarului respectiv (dar şi a cotidianelor **La Repubblica** şi **l'Unità**, care însă nu au „percutat") a sosit o scrisoare anonimă care dezvăluia sumele pe care le are de încasat antrenorul naţionalei în cei patru ani de contract. Suma brută este cu adevărat impresionantă: 11 621 442 000 lire, vreo 8 milioane de dolari. Calculând şi impozitul legiuit, Sacchi va fi mai bogat până în 1996 cu 5 447 081 905 lire. De remarcat şi faptul că într-un articol separat sunt prevăzute şi prime de joc şi de obiectiv, aşa încât polemicile nu au întârziat să apară. Evident, plecându-se de la ideea că pentru munca pe care o depune, tehnicianul este prea bine plătit. Nu trebuie trecut cu vederea că ziarul care a declanşat discuţiile apare la Roma, iar Sacchi nu este prea bine văzut în capitală, mai ales după diferendul cu Signori (de la Lazio) din timpul Campionatului Mondial american, unde, totuşi, Italia a prins finala, pierdută doar la loteria loviturilor de departajare de la 11 m.

În apărarea selecţionerului au sărit atât Antonio Matarrese, preşedintele Federaţiei („la venirea lui Sacchi, sponsorul oficial a dublat suma vărsată"), cât şi „concurenţa", respectiv al doilea cotidian de sport peninsular, **Gazzetta dello sport**, care apare la Milano. Ziarul milanez face chiar o statistică a celor mai bine plătiţi antrenori din Italia, lista interesându-ne direct, prin faptul că pe un excelent loc 2-3 se află şi compatriotul nostru Mircea Lucescu. Astfel, liderul acestui clasament sui-generis este Bianchi de la Internazionale Milano, cu 1 600 000 000 lire, urmat de Capello (Milan) - 1 200 000 000 lire, Mircea Lucescu (Brescia) - 1 200 000 000 lire, Zeman (Lazio) şi Scala (Parma) - câte un miliard. După cum se vede, în „il calcio" salariile nu sunt întotdeauna în legătură directă cu rezultatele.

TEODORA OPREA ■

Liga Campionilor - etapa a patra -

Grupa A

Galatasaray Istanbul–IFK Göteborg
0-1
FC Barcelona–Manchester United
4-0

Grupa B

Bayern München–Spartak Moscova
2-2
Paris Saint Germain–Dinamo Kiev
1-0

Grupa C

Steaua Bucureşti–Benfica Lisabona
1-1
Anderlecht Bruxelles–Hajduk Split
0-0

Grupa D

AC Milan–AEK Atena
2-1
Ajax Amsterdam–Casino Salzburg
1-1

Turul 2 (manşa a doua)

Cupa Cupelor

Ferencvaros Budapesta–FC Porto
2-0 (0-6)
Panathinaikos Atena–FC Bruges
0-0 (0-1)
Grasshoppers Zürich–Sampdoria Genova
3-2 (0-3)
AJ Auxerre–Besiktas Istanbul
2-0 (2-2)
Werder Bremen–Feyenoord Rotterdam
3-4 (0-1)
Austria Viena–Chelsea Londra
1-1 (0-0)
Arsenal Londra–IF Bröndby
2-2 (2-1)
Real Zaragoza–Tatran Presov
2-1 (4-0)

Cupa UEFA

Grupa A

Athletic Bilbao–Newcastle United
1-0 (2-3)
Girondins de Bordeaux–GKS Katowice
1-1 (0-1)
Bayer Leverkusen–Honved Budapesta
5-0 (2-0)
Juventus Torino–Maritimo Funchal
2-1 (1-0)

Grupa B

AC Parma–AIK Stockholm
2-0 (1-0)
BK Odense–FC Kaiserslautern
0-0 (1-1)
AS Cannes–Admira Wacker Viena
2-4 (1-1)
Real Madrid–Dinamo Moscova
4-0 (2-2)

Grupa C

Eintracht Frankfurt–Rapid Bucureşti
5-0 (1-2)
Aston Villa–Trabzonspor
2-1 (0-1)
Lazio Roma–IF Trelleborg
1-0 (0-0)
Olympique Marseille–FC Sion
3-1 (0-2)

Grupa D

Borussia Dortmund–Slovan Bratislava
3-0 (1-2)
Tekstilcik Kamîşin–FC Nantes
1-2 (0-2)
Deportivo La Coruña–FC Tirol Innsbruck
4-0 (0-2)
AC Napoli–Boavista Porto
2-1 (1-1)

*** Între paranteze, rezultatele din prima manşă. Echipele calificate sunt subliniate.**

Björn Borg la conferinţa de presă...

...iar Ilie Năstase pe terenul de joc

Bătălia monştrilor obosiţi

Joi, 3 noiembrie, meciul "monştrilor sacri" ai tenisului, **Björn Borg** şi **Ilie Năstase**, a adunat destulă lume în Sala Polivalentă din Bucureşti. N-au lipsit, la tribuna oficială, personalităţi ca Ion Raţiu, Petre Roman, Alexandru Mironov, Nicolae Mărăşescu, sau tenismeni de talia lui Florin Segărceanu, Dinu Pescariu şi Răzvan Sabău. Deci, multă lume bună, multe Mercedesuri la intrare, un meci organizat după tot tacâmul competiţiilor internaţionale... Şi totuşi, românii noştri s-au dat în stambă, căci aşa-zisul teren din material textil era mai mult o suprafaţă plină de capcane. Mingea a căzut de foarte multe ori în gropile ascunse din parchetul sălii, spre disperarea lui Năstase care la un moment dat a exclamat: "Nu le mai da în gropi, mă, Borg!" În general meciul - al cărui rezultat de 7-6, 6-2 în favoarea suedezului aproape că nu mai contează - a fost pigmentat de comentariile asului român, comentarii care au stârnit hazul general al asistenţei. Ba chiar, văzând că nu mai poate ţine pasul cu mai tânărul său adversar, Năstase şi-a dat racheta unui copil de mingi, acesta jucând câtăva vreme cu Borg

Când însă Năstase a aruncat o vorbă ("Hai, Răzvane, să-l baţi tu pe ăsta că-i prea tânăr pentru mine") înspre tribuna în care era Răzvan Sabău, întreaga asistenţă a simţit un gust amar şi nimeni nu a mai râs. Căci s-a văzut clar că vremea celor două mari glorii ale tenisului a apus de mult. Nici Năstase şi nici Borg, care acum vreo doi ani încercase fără succes să revină în arena internaţională, nu mai sunt tinerii de odinioară. Tenisul pe care l-au jucat joi în acest meci demonstrativ aparţine trecutului, este acel tenis-spectacol pe care azi arareori îl mai putem vedea în turneele ATP

La sfârşitul meciului, care a fost un adevărat remember plăcut şi trist în acelaşi timp, Borg şi Năstase au primit câte o cupă pentru meritele lor sportive din întreaga carieră. Un moment emoţionant, aplaudat la scenă deschisă de toată asistenţa

ALEXANDRU ARION ■

FLACĂRA din nou în America

Am primit săptămâna trecută la redacţie ziarul „Lumea noastră, lumea sporturilor", editat la New York de Mircea M. Ionescu, autorul cărţii Columb a descoperit America, Hagi a cucerit-o!, *a cărei lansare a avut loc la sediul redacţiei revistei noastre. Numărul din octombrie al ziarului conţine reproduceri după paginile dedicate de* Flacăra *acestui eveniment editorial, precum şi alte fragmente din presa românească din perioada în care cunoscutul gazetar sportiv a fost la Bucureşti. „O lansare de neuitat", scrie M.M.I. despre lansarea de la* Flacăra, *o surpriză deosebit de plăcută spunem noi despre faptul că revista noastră a ajuns din nou peste Ocean.* (Al. Arion)

KUALA LUMPUR

Rugbyştii din Hong-Kong intră în Cartea Recordurilor

Echipa de rugby din Hong-Kong a realizat un scor mai puţin obişnuit în sportul cu balonul oval, 164-13 (83-3), în partida cu Singapore, din turneul de calificare pentru Cupa Mondială din 1995. Este cel mai mare scor înregistrat vreodată în rugby, ultima performanţă fiind stabilită în urmă cu 7 ani de naţionala statului Zimbabwe, care a marcat 111 puncte în meciul cu Nigeria. În partida de la Kuala Lumpur, Ashey Billington a reuşit nu mai puţin de 10 eseuri, învingătorii marcând în total 26 de încercări. Dintre acestea, 17 au fost transformate de Jamie McKee

AM GĂSIT EXPLICAŢIA

Spre mirarea noastră, nimeni nu şi-a pus întrebarea de ce minunatul nostru fotbal, care are de toate, a sărăcit brusc în „agenţi de jucători" sau, altfel spus, procuratori. Sau, îmi şopteşte unul mai colţos, geambaşi. Cum ştiţi, după ce ani de zile forfoteau fel de fel de astfel de personaje, când a fost cu examenul impus de Federaţia Internaţională de Fotbal nu s-au prezentat decât doi postulanţi la mănoasa profesie, de-a rămas tot românul nedumerit. Noi, care ţinem la dumneavoastră şi nu vrem să faceţi riduri, de atâta ridicat din sprâncene, ne-am gândit, ne-am socotit şi am găsit explicaţia: păi, după ce în patru ani au fost vânduţi peste 1000 de fotbalişti peste hotare, s-a cam terminat marfa, aşa că bieţii oameni s-au îndreptat spre alte produse, mai un „Boni-Bon", mai o ciungă, mai o benzină în Iugoslavia, treburi serioase, că pe un alde Mutică nu scoţi nici de o noapte la „Şarpele roşu".

HERCULE LE CHAT

ADÂNC GÂNDIT

Dacă staţi cu ochii pe noi, ăştia, presarii de opoziţie, care va să zică, veţi fi observat că am tot scris despre trecerea unor baze sportive, sedii şi alte acareturi de la Ministerul Tineretului şi Sportului la Comitetul Olimpic Român. Şi vă veţi fi întrebat ce i-a apucat pe ministeriali să se dezmoştenească. Simplu. Mai nou, umblă zvonul (care, nu-l aşa, nu mai are decât să fie confirmat de Marea Adunare Naţională sau cum s-o fi numind) că MTS-ul va cam dispărea în neagra veşnicie, „aripile" aciuindu-se pe la alte organe - Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale, respectiv Ministerul Turismului. Şi când se pune de o reorganizare, se reorganizează şi oamenii. Aşa încât, la să ne pregătim noi retragerea, că acolo-i cu alegeri, nu cu numiri. Şi, nu-i aşa, o înzestrare mai ca lumea nu strică. Nu credeţi? Veţi trăi şi veţi vedea.

La UNITER, simpozionul

PUTEREA și TEATRUL

ION CARAMITRU denunță stalinismul din Ministerul Culturii

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Înființarea Uniunii Teatrale din România - UNITER - în 1990 a determinat o modificare fundamentală a statutului artistului în societate. Menită a stimula creativitatea în teatrul românesc şi a promova valorile acestuia în comunitatea teatrală mondială, UNITER este o organizaţie profesională reprezentativă pentru comunitatea teatrală românească şi un partener calificat pentru dezvoltarea programelor şi proiectelor sale. Organizaţia a intervenit, în momente critice, pentru a proteja ideea de teatru românesc ori de câte ori pericolul de a o submina a fost evident. Astăzi, UNITER constată cum configuraţia actuală a scenei politice a început să afecteze grav, prin decizii şi hotărâri oficiale, cultura naţională în ansamblu. Organizarea acestui simpozion – Puterea şi Teatrul – semnalează un alt moment dificil pentru teatrul românesc. Proclamarea stării de criză profundă a acestuia a devenit astăzi o necesitate.

Este de ajuns să privim comparativ de-a lungul acestor ultimi trei ani Hotărârile de Guvern privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Culturii şi vom constata diferenţe înfricoşătoare. (...) adevăratul conducător al culturii româneşti la nivel de minister, deci de stat, este blocajul economic şi refuzul finanţării actului artistic autentic. De pe acest teren solid a pornit curajos la atac restauraţia în cultură.

Inspectoratele pentru cultură organizate în 1990, ca reprezentante în teritoriu ale MC cu scop preponderent cultural, au devenit stat în stat, subordonându-se MC, iar în teritoriu numai prefectului, eliberându-se de orice răspundere faţă de autorităţile locale, municipale sau judeţene. Apoi Legea bugetului pe 1994 a stabilit cine este ordonator principal de credite, mai târziu a început politica de cadre prin îndepărtarea directorilor incomozi, ca, în sfârşit, o H.G. să decidă transferul cu activ şi cu pasiv (cu căţel şi cu purcel) al întregului patrimoniu cultural spre MC.

La prima vedere ai sentimentul ciudat că se face ordine şi disciplină.

Dar iată consecinţele:

■ MC este astăzi cel mai politizat minister. Şi nu oricum. Ci preponderent ultranaţionalist, extremist de tipul PRM, cu vagi urme de PSM.

■ urmărind schema MC şi pachetul de legi menţionate, întregul exerciţiu cultural al ţării va fi în mâinile câtorva oameni şi, prin ei, **numai** în mâinile Puterii.

■ şantajul economic şi politic îşi va spune cuvântul atât în ceea ce priveşte politica de cadre, cât şi viziunea artistică. Câtă vreme numai cineva are banii, clădirea, atelierele, legile şi directorii, vă întreb pe unde mai scot artiştii cămaşa. Sunt convins că vă gândiţi acum la ceea ce gândesc şi eu. Că aşa a fost şi în trecut.

Şi ce bine a fost!

De fapt, rostul acestui simpozion este acela de a vă reaminti (a câta oară?) că situaţia de azi din cultură este un simptom, un simptom a ceva mult mai cuprinzător, cu mult mai ambiţios. Vă las să ghiciţi singuri despre ce este vorba şi să vă asumaţi riscul atitudinii.

ION CARAMITRU ■

Cultura costă, incultura usucă!

Premiu literar de 1.000.000 de lei

ADRIAN OȚOIU a urcat prima treaptă spre glorie

S-a încheiat recent concursul literar anual „Maşina de scris", găzduit de revista **Zig-Zag** şi având un juriu format exclusiv din criticul literar Alex. Ştefănescu, redactor-şef la **România literară**. În cadrul unei festivităţi desfăşurate miercuri, 2 noiembrie a.c., la sediul revistei **Zig-Zag**, premiul, în valoare de 1.000.000 de lei, a fost înmânat lui **Adrian Oţoiu**, din Baia Mare, autorul romanului **Dansând cu Jupuita**. Printre invitaţi (numeroşi) a fost prezentă şi Magdalena Popescu, directoarea Editurii Cartea Românească, unde va apărea romanul. După cum a explicat asistenţei, „juriul" a ales textul câştigător din cele 12.216 plicuri sosite la redacţie în decurs de un an

Adrian Oţoiu s-a născut la 30 aprilie 1958, la Râmnicu Sărat. Este lector universitar la catedra de engleză a Universităţii din Baia Mare şi un entuziast utilizator al computerului în tehnoredactarea propriilor scrieri.

TUDOR POSTELNICU:
„Am fost un dobitoc!"
(declarație la proces)

VASILE VĂCARU:
„Am fost un prost!"
(pe când procesul?)

Ultima oră

Lista rămâne deschisă!

Biblioteca municipală

NASA nu a dezmințit niciodată!

Pe Lună, Neil Armstrong a văzut navele extraterestrilor

[illegible] „O, Doamne! [illegible] Ele [illegible] și ne urmăresc"

pag. 21

[illegible]

Flacăra

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de [illegible] | Președinte - director general GEORGE ARION | Redactor șef EUGEN CHIROVICI

Ghinion Iliescu

[illegible]

LA ALEGERI BILL A ZBÂRCIT-O RĂU DE TOT!

■ Da, da' tot noi am fost primii care am „beneficiat" de ghinion!

■ Urmează John Major...

O televiziune pentru toată lumea:

KAPPA

[illegible]

pag. 11

Începând din acest

MAȘINA DE SCRIS

■ Cunoscutul critic Alex Ștefănescu [illegible] scrisorile și literatura [illegible]

pag. [illegible]

Un print asaltat de femei

pag. 20

GHID EUROPEAN

în serial (ultimul episod)

- ☐ NATO
- ☐ UEO
- ☐ CSCE

pag. 12-13

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

CONTACT

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

RETELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

pci bus
VL bus

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210,18,34 Fax. 211.73.68

OKI · ATC · NOVELL · BECKMAN · ALINCO · CTX · CHAPARRAL · DOC-TECH · HEWLETT PACKARD

PUBLICATIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general:
GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbuş
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale:
MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63; 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu menţionarea de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti.

FLACĂRA

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie
ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559

- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Ştefan Nicolae, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
- SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe Brînduşa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ioniţă, Petre Cojocariu
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Petru Novac Dolângă, Ion Ceacâru, Paşcu Balaci
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Cora Cioceanu, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicaţii de divertisment
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori şefi adjuncţi:
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 618.15.32;) Călin Mărcuşanu, Irina Braviceanu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Cristina Topolski, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Glodian, Eugen Majotă, Cezar Munteanu
DIFUZARE: (617.59.69). Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Vasile Mesaroş, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Sănduleasa, Maria Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Țara somnului

Așa se intitulează cea de-a patra carte a unui poet contemporan de o înzestrare excepțională - Adi Cusin - apărută de curând la Editura „Semne". Un titlu firesc de volum al cuiva dintr-o parte a lumii unde imnul de stat îndeamnă la trezirea din „somnul cel de moarte". Al cuiva care nu-și mai face, însă, iluzii. „Pe-un scutec mic adoarme Țara/ Și eu o învelesc plângând/ Din somn se naște primăvara/ Ca steaua dintr-un om de rând// Doarme cu timpul scos din priză/ Cel ce ne-ar mai putea salva/ Ca o jivină pe-o banchiză/ Lunecă-n somn speranța mea."

Poezia din care am citat e de-un patriotism autentic. N-are nimic din emfaza versificărilor datorate unor profitori pecuniar sau în ierarhia socială prin exploatarea nemiloasă a sentimentului nobil - al dragostei de țară, jalnice fapturi care, din păcate, au cucerit și mai cuceresc încă aplauzele unei asistențe credule, ușor de păcălit cu spectacole de bâlci, demagogice. De altfel, toate cărțile lui Adi Cusin sunt așezate sub pavăza unei drastice amendări a oricărei solemnități găunoase. Ironia tandră, autoironia, umorul dizolvă clișeele existențiale și readuc viața într-o matcă firească, restituie ființelor, lucrurilor dimensiunile reale. Însuși poetul se înfățișează semenilor săi cu un refuz total al constrângerilor în tipare rigide, inchizitoriale. Canoanelor impuse de societate le-a dat întotdeauna cu tifla, afișând o boemă nescandaloasă, fascinat de joc și de joacă. Multe din vorbele de duh ale autorului pe care îl prezentăm, multe din scenele în care a fost implicat ca martor sau ca spectator au amuzat pe mulți, i-au șocat pe alții, i-au scos din minți pe cei care vegheau ca totul să se desfășoare conform unui ritual nătâng. Fiindcă nimic nu-i enervează și nu-i sperie mai mult pe dictatori ca spiritul ludic. Iar Adi Cusin, unul din cei mai liberi cetățeni ai planetei, l-a avut și îl are din plin.

După CNSLR-Frăția, mrejele puterii agață și BNS

Virajele de 180°, infiltrările, micile trădări și vanități au adus BNS în pragul scindării

☐ FLORIN DIACONESCU, președintele Federației Naționale a Educației, îi "toacă" pe Matei Brătianu și Dumitru Costin

"Cei mai iubiți cocoțați ai poporului" sunt în stare să facă orice pentru a se menține la putere, oricare ar fi prețul. Fie el chiar colapsul economic și social al țării. Printre altele, și-au dat perfect de bine seama ce pericol poate reprezenta pentru ei sindicalismul autentic și au trecut la atac: întâi Miron Mitrea și câțiva de lângă el, îmbătați de mirajul puterii, acum Dumitru Costin, despre care aflăm că a început și pe el să-l "doară capul" (să sperăm că Bogdan Hossu se simte bine!). Dl profesor Florin Diaconescu, președintele Federației Naționale a Educației, fost vicepreședinte al BNS, încearcă să facă puțină lumină în subteranele pe unde se mișună pentru destrămarea BNS și nu numai.

Dl Florin Diaconescu este absolvent al Facultății de Matematică de la Universitatea București, din 1986. Are 32 de ani și a intrat în mișcarea sindicală din ianuarie 1990, când a înființat sindicatul de la Școala nr. 307.

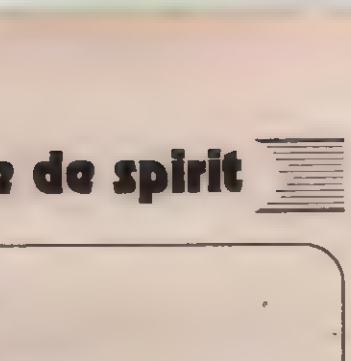

Foto: PETRE COJOCARIU

- Dle profesor, se află BNS în pragul scindării?

- Scindare poate este puțin cam mult spus, dar... Da, se află într-o criză care este mai veche, aș zice că are cam 4-5 luni, timp în care a început să se manifeste mai evident. Un prim moment ar fi perioada 14-17 iunie, când a avut loc acea manifestație din Piața Victoriei, la care BNS a participat până la urmă, după o serie de bâlbâieli. A fost o nehotărâre frizând neseriozitatea, iar în cadrul participării la acea manifestație s-au înregistrat iarăși niște lucruri care nu se prea potrivesc cu pretențiile unei confederații serioase, cu o conducere responsabilă.

- Să fie simplă întâmplare sau este mâna cuiva?

- Nu știu cât este întâmplare și cât este mâna cuiva. Cert este că indiferent cum ar fi, efectul este același

Atacurile împotriva lui Victor Ciorbea

- Este cel puțin ciudat ceea ce se întâmplă, având în vedere că, la un moment dat, BNS era considerată cea mai radicală confederație sindicală și cea mai "anti"!

- Da, se pare că la un moment dat a fost o astfel de confederație; acest lucru a deranjat foarte tare Puterea și după cum se procedează acum, este clar că s-a trecut la niște acțiuni de minare a acestei confederații. Cert este că, indiferent ce s-a întâmplat, efectul este cel dorit de Putere: slăbirea BNS.

Aceste oscilații, aceste balansări permanente s-au manifestat și cu ocazia semnării declarației de colaborare cu CDR. A fost atunci o serie de luări de poziție contradictorii. O poziție extrem de ciudată a avut-o dl Matei Brătianu, cel care în 1992 a semnat CDR un protocol de susținere electorală a acestei alianțe politice, pentru ca acum să fie cel mai vehement contestatar al semnării unei astfel de declarații!! Dânsul contestă și acum această colaborare cu CDR, printre altele fiind adeptul semnării unui acord similar și cu celelalte formațiuni politice, inclusiv cu cele din arcul guvernamental! Eu nu ăm fost de acord cu acest lucru. Am reușit, împreună cu alți colegi din BNS, să influențăm lucrurile și să menținem, cât de cât, confederația pe o linie acceptabilă. Însă din momentul 18 octombrie, care a marcat acea întâlnire eșuată cu liderii formațiunilor din CDR, evenimentele s-au precipitat. De acea eșuare a discuției am fost eu scos vinovat, că nu aș fi organizat bine întâlnirea, deși nu aveam ce să organizez: practic, am luat legătura cu liderii, i-am invitat, au venit, deci trebuia să ne întâlnim, nu era vorba de organizat nimic, acolo.

- Prin natura relațiilor sindicale, ați fost unul din apropiații președintelui BNS, Dumitru Costin. Care este poziția dânsului în legătură cu ceea ce se întâmplă?

- Deși inițial dl Costin a făcut o impresie bună, fiind un tip tânăr, energic, cu inițiativă, ulterior, din păcate, fermitatea și capacitatea de a-și duce o decizie până la capăt s-au dovedit a fi niște haine mult prea grele pentru domnia sa. Am în vedere poziția dânsului în procedura de semnare a **Declarației din 18 august**, unde nu a avut o poziție fermă niciodată, totdeauna s-a dat după cum a mers majoritatea. Însă poziția care, de fapt, m-a nemulțumit pe mine cel mai mult a fost cea legată de crearea unei structuri confederale puternice pe partea aceasta a Opoziției, prin fuzionarea cu structurile ieșite din CNSLR-Frăția. S-au purtat negocieri împreună cu Victor Ciorbea timp de o lună de zile, la sfârșitul lui iulie-început de august, se ajunsese practic la detalii tehnice, după care, dintr-o dată, poziția lui Costin s-a schimbat cu 180°! Nici acum nu pot să-mi explic ce l-a determinat să sisteze totul și, mai mult, să treacă la atacuri împotriva lui Victor Ciorbea, cu tot felul de acuzații deplasate.

> **Oricum, șansele ca federația noastră să mai rămână în BNS sunt reduse, în contextul actual. Venirea dlui Cătălin Croitoru în BNS este o confirmare a faptului că ceva nu e în regulă în această confederație! Și nu era în regulă mai de mult!**

Sindicalismul este fracturat și remorcat de către Putere

- Ce aveți de gând să faceți, având în vedere că existența de fiecare zi devine un calvar pentru tot mai mulți oameni, inclusiv pentru bugetarii pe care îi reprezentați?

- În primul rând, toată această situație la care asistăm acum se datorează punctelor marcate de către Putere în această bătălie contra unei Opoziții reale, atât politice cât și sociale. Fără îndoială, mișcarea sindicală cunoaște un proces de criză, accentuată chiar. Este rodul, pe de o parte, al acțiunilor Puterii, foarte bine dirijate, de fărâmițare, de cumpărare a unor lideri, de infiltrare a altora; pe de altă parte, se datorează gradului scăzut al conștiinței civice și sociale a acestui popor, care (fără să-i aduc scuze, totuși) 45 de ani nu a prea știut ce înseamnă aceste lucruri. Deci, este greu, de-abia acum ne dezmeticim și se profită din plin de această stare de lucruri.

Pe fundalul acestei mișcări sindicale fracționate, în mare parte remorcată de către Putere, este foarte greu să acționezi cu șanse reale de câștig. Aceasta nu înseamnă că ne dăm bătuți!

Ceea ce se întâmplă în momentul de față este totuși un lucru bun, în sensul că a început, în sfârșit, procesul de polarizare și a mișcării sindicale, astfel încât se va ști, în decursul probabil al unui an, cine cu cine joacă! Până acum lucrurile au fost amestecate, a fost un haos și practic nu se putea face nimic. E de văzut câți vom rămâne de partea aceasta a baricadei, de partea sindicalismului cinstit, autentic. De rămas, vom rămâne mulți, fără îndoială. Ceea ce se poate spune este că nu vom ceda și vom încerca, împreună cu alianții noștri din spectrul politic, să scoatem această țară din impas. Însă, repet, va fi foarte greu. Lupta este extrem de inegală.

- Credeți că ar mai putea fi mișcări sociale în viitorul apropiat?

- Trebuie făcută distincția între mișcările sociale autentice, vădit orientate spre a obține ceva cu adevărat, și mișcările sociale provocate, ca mască, pentru a justifica o anumită fațetă a democrației! În condițiile în care mișcarea sindicală trece prin acest proces de reorganizare, din păcate, în momentul de față nu știu dacă se poate vorbi despre un efect chiar atât de spectaculos al unor acțiuni sociale!

MARIAN GHIȚEANU ■

Raţia de libertate

Insulele Piki-Miki

Dacă, înainte de a se apuca de Marea Lucrare, Dumnezeu ar fi citit câteva cărţi (mai puţin de zecel) scrise în ultimii două sute cincizeci de ani, lumea ar fi arătat altfel; şi astăzi şi în vecii vecilor. Printre altele, n-ar fi existat ONU, cea mai înaltă instanţă planetară, emanaţie indirectă a Principiului naţiunilor (emanaţie, şi aceasta, a vizionarului dar tare fluşturaticului Woodrow Wilson, în 1918), instanţă care face ca în Adunarea Generală, for suprem, insulele Piki-Miki să aibă tot un vot, ca şi SUA, de pildă. Omenirea trebuie să mai aştepte vreo două milenii până când votul va însemna cu adevărat afirmarea unei necesităţi, a unei voinţe şi a unui drept; vreo două milenii până când un singur vot al unui simplu pescar din Malayezia, să poată fi contrapus tuturor celorlalte, pentru ca mersul lumii, să fie în aşa fel încât bietul om să-şi poată prinde în linişte peştele pentru prânz... Acum, deci, în 1994, n-ar fi existat ONU, poate doar Consiliul de Securitate. Şi n-am fi fost atât de „zăpăciţi de cap" încât să credem, să sperăm că vom trece cu bine aceşti ani de pârjol şi egalitate, de masacre şi libertate, de atrocităţi şi iluzii. Dorinţa de bine este imensă, uriaşă, dar lumea e strâmbă şi facem parte cu brio din ea... Dar de ce aceste gânduri care nu fac deloc cinste unei naturi optimiste? Ştiu eu, poate poziţia geografică, poate nişte unde bizare călătorind misterios, invizibile, în acest spaţiu, în „zonă", poate un murmur istoric, un zumzet geostrategic, ceva nedefinit să-mi fi cuprins sufletul... Îmi revin în minte mereu, obsedant, viaţa noastră cea grea, calvarul lipsurilor, nevoilor, salariilor amărâte, sărăcia şi murdăria şi dezordinea de sus şi până jos, zbaterea noastră de zi cu zi, grijile şi amarul; dar mai ales şansele noastre, îngrozitor de firave. Suntem mutilaţi de trecut, striviţi de prezent şi cineva ne ţine cu genunchii în pământ când vrem să ridicăm capul ca să privim în viitor. Cineva dintre noi. Nu contează atât cine este (o clasă coruptă, putredă până-ri măduva oaselor, dezgustător de cinică şi infatuată, cocoţată peste destinele noastre), cât contează faptul că e cineva dintre noi. Acesta este blestemul nostru. Nu e de ajuns că ne-am născut cu două milenii mai devreme decât ne-ar fi plăcut şi lumea e aranjată de cei câţiva mari, care au aproape totul şi nu stau să-i întrebe pe cei mici, care au mai nimic; nu e de ajuns că agonizăm în coasta unui imperiu muribund, cel mai rău dintre toate , care, culmea, primeşte încontinuu baloane de oxigen geopolitic, din raţiuni de echilibru planetar (printre altele, ca să poată să spună un „nieti" categoric atunci când România, de pildă, cere aderarea la NATO în dorinţa de a avea garanţii de securitate); nu e de ajuns, mai vin şi cozile de topor dintre noi să-i cânte ursului în strunăi Apoi, mai vin şi persoane importante să blagoslovească lucrătura („afacerile" cu Volski, tatăl viitorului CAER, sunt la mare preţ la Cotroceni, zicându-se că sunt afaceri particulare. Mersi, industria românească este 92% de stat ! Iar dacă americanii, nemţii ş.a. fac afaceri cu ruşii, acestea sunt chiar... afaceri, chiar particulare şi chiar deloc de tip caerist, cum vrea Volskil). O, dar câte ar mai fi de spus...

Iată de ce mă-nchid în casă, îmi aprind o ţigară, mă aşez, mă uit ca un viţel la TVR şi mă las, încet, încet, în voia tabieturilor de mikipikinez...

EUGEN CHIROVICI ■

Istoria unui bluff

Mugur Isărescu și-a scuturat elegant reverul

Mugur Isărescu a fost numit guvernatorul Băncii Naţionale în 1991. De atunci, PDSR (în acea vreme FSN) duce o luptă acerbă pentru câştigarea Băncii Naţionale, care, prin Legea privind statutul BNR, votată în parlament, este o instituţie autonomă. Totul a culminat cu scandalul declanşat acum două săptămâni, când, la o conferinţă de presă a partidului de guvernământ, s-a declarat tranşant: Banca Naţională trebuie să se subordoneze guvernului! Mai clar de-atâta...

Acesta a fost începutul celui de-al treilea război dintre Banca Naţională Română şi PDSR. Prima confruntare a avut loc când s-a votat legea privind statutul BNR.A doua, pe vremea lui Theodor Stolojan, când Banca Naţională a fost făcută responsabilă de toate disfuncţionalităţile din economie. Acum, atacul s-a făcut pe mai multe fronturi, ţinta principală fiind Mugur Isărescu.

Gogoaşa cu tătăl lui Mugur Isărescu

La puţin timp de la declaraţia PDSR, Curtea de Conturi vine în control la Banca Naţională. Se întocmesc două rapoarte. Eugen Vasiliu, directorul secţiei de cercetări penale, declară: "Rapoartele au fost înaintate Parchetului General. Mugur Isărescu va fi cercetat pentru infracţiunea de abuz în serviciu". Guvernatorul Băncii Naţionale răspunde: "Au fost cinci controale la care BNR a depus documente de contestare la Curtea de Conturi. Multe din afirmaţiile făcute în rapoarte nu au temei nici legal şi nici practic".

Presa anunţă că lui Mugur Isărescu i se va întocmi dosar penal. În acelaşi timp, pe lângă cele două rapoarte oficiale ale Curţii de Conturi îşi mai face apariţia încă unul, neoficial, în care se afirmă că BNR a apelat la o firmă germană de intermediere, în loc să folosească resursele interne, pentru fabricarea monedelor şi imprimarea bancnotelor. Motivul ar fi fost interesul personal al lui Isărescu, al cărui tată e acţionar la una din reprezentanţele respective firme.

Mugur Isărescu a reacţionat cu mult calm la acuzaţiile aduse. Chiar cu condescendenţă, am putea spune. S-a mulţumit să declare că cei care au efectuat controalele la BNR nu înţeleg nimic din activitatea bancară, din moment ce au putut întocmi asemenea rapoarte. A mai afirmat într-un interviu că tatăl său este acţionar la... **o benzinărie**!! şi nicidecum la reprezentanţa unei firme străine. Dar aria calomniei, murdară, şi-a jucat rolul...

Intră în scenă PRM, cu un număr de bâlci

Eminentele cenuşii ale partidului de guvernământ nu s-au oprit însă aici. După ce şi-a făcut numărul preferat cu "dosarul penal", PDSR a declanşat atacul politic. Aici intră în scenă PRM. Partidul lui Vadim îşi face din nou auzită vocea şi, ca o fecioară ultragiată, declară că va ieşi din "patrulaterul roşu" dacă BNR şi FPS nu vor trece în subordinea guvernului.

După toate aceste "încălziri", Camerele Parlamentului se reunesc în şedinţă comună, pentru a dezbate "Darea de seamă (a BNR, n.n.) cu privire la situaţia monetară, a creditului pe 1993 şi orientările de bază pentru 1994". Ziariştii au venit în număr mare, convinşi fiind că vor asista la căderea guvernatorului Băncii Naţionale. Numai că n-a fost aşa.

Hora din parlament, pe versuri de Cotroceni

Mugur Isărescu a venit la tribună şi a citit "Darea de seamă" cu o voce egală. A spus că datorită politicii BNR, inflaţia a scăzut la 4,4%, rezervele valutare s-au mărit cu 650 de milioane de dolari, depunerile populaţiei au crescut cu 1800 miliarde lei şi cursul leului s-a stabilizat

Isărescu a mai afirmat că BNR nu poate acorda agenţilor economici credite cu dobânzi preferenţiale, pentru că ar creşte inflaţia. Cum urma să se citească raportul Comisiilor pentru buget şi finanţe, s-a constatat cu acest prilej că Marin Stelian, senator PDSR şi cel mai virulent adversar al lui Mugur Isărescu, nu a venit la şedinţă. Din momentul acesta au început ciudăţeniile. Primul vorbitor, senatorul PDSR Nicolae Simionescu, a adus un adevărat elogiu Băncii Naţionale. Convinşi că trebuie să-l scape pe Mugur Isărescu de la ghilotină, parlamentarii Opoziţiei s-au întrecut în a scoate în evidenţă excepţionalele calităţi ale celui care a păstorit atâta amar de vreme Banca Naţională. Aşa încât după vreo oră de discursuri, singura idee care se putea desprinde era că Mugur Isărescu este cel mai valoros om din România şi fără el ţara s-ar duce de râpă. Şedinţa s-a terminat în coadă de peşte, comisiile de specialitate urmând să facă un proiect de hotărâre care să îmbunătăţească politica monetară, bancară şi de credite a BNR. Atât. Nimic despre rapoartele Curţii de Conturi. Nimic despre "dosarul penal" al lui Mugur Isărescu.

Toată această istorie este o probă a modului în care PDSR înţelege să facă politică. Iniţial se hotărâse sacrificarea lui Mugur Isărescu. Din anumite motive partidul de guvernământ se gândea că ar fi bine să pună mâna şi pe Banca Naţională. După o desfăşurare impresionantă de forţe, care a durat săptămâni întregi, ordinul a fost revocat de la Cotroceni. Ion Iliescu a meditat profund şi a realizat că nu-l poate sacrifica pe omul care beneficiază de sprijinul şi încrederea Occidentului. Şi mai mult decât atât, nu se poate atenta nici la autonomia Băncii Naţionale.

Pentru că banii pentru ţară de-acolo vin, nu de la alde Vadim.

ROXANA STANCU ■

Privatizare la umbra lui Saşa

Văcăroiu calcă apăsat pe urmele lui Bârlădeanu

Ioan Paul Popescu: „Nu înţeleg de ce i se spune cupoane nominative. De ce nu genitive sau dative. Sau poate mai degrabă acuzative, căci ele acuză de fapt guvernul care încearcă să mai ia câte ceva din ceea ce la un moment dat li s-a dat cetăţenilor".

Cum era de aşteptat, discuţiile pe marginea proiectului de Lege pentru accelerarea procesului de privatizare - iniţiat de guvernul Văcăroiu - se desfăşoară anevoios.

Miercuri se ajunsese abia la art. 2! Se pare că acest articol este cheia întregii probleme.

Senatorul PNŢCD Ioan Paul Popescu a remarcat că deşi se vorbeşte despre transferul gratuit către populaţie a 30% din capitalul social al societăţilor comerciale - ceea ce pare a fi într-adevăr în concordanţă cu Legea 58/1991 - practic nu se va întâmpla deloc aşa. Şi asta datorită articolului cu pricina , alin. 2, care prevede că vestitele cupoane nominative de privatizare se vor atribui şi celor care împlinesc vârsta de 18 ani până la data de 31.12.1994: se adaugă deci aproape 1,5 milioane de persoane la cele deja luate în considerare prin Legea nr. 58. Adică se modifică practic Legea privatizării: ceea ce primeau atunci cetăţenii se împarte acum la încă 1,5 milioane de suflete. **Deci, mai puţin pentru fiecare.**

În consecinţă, senatorul Paul Popescu a cerut fie modificarea titlului proiectului în Lege de modificare a Legii nr. 58, fie modificarea procentului din capitalul social supus spre privatizare, **din 30% în 40%, pentru ca fiecare să primească atât cât se stabilise.** Acceptarea primei variante ar fi dus la intrarea proiectului guvernamental în categoria legilor organice, fapt total neconvenţional echipei Văcăroiu: confruntată cu fronda din sânul coaliţiei pe care se sprijină, ea riscă să nu obţină cele 72 de voturi minimum necesare pentru o lege organică. A doua soluţie nu putea conveni, întrucât anula ceea ce executivul doreşte de fapt: reducerea pe cât posibil a cotei din capitalul social ce se privatizează prin procesul de masă.

Fără să vrem ne-am amintit de atmosfera anilor '90-'91, când Senatul discuta Legea privatizării. Atunci, aripa reformatoare a FSN a încercat să impună privatizarea a 50% din capitalul social al întreprinderilor. Aripa dură reprezentată de "omul cu basto" Bârlădeanu, abia accepta... 10%! S-a ajuns cu mare greutate la un compromis: 30%. Care 30% riscă acum să se diminueze prin şmecheriile guvernului.

Semn că ne îndreptăm de fapt spre soluţia Bârlădeanu sau, mă rog, Bardenko, cum îl spuneau lui Saşa tovarăşii în ale luptei de clasă.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Presiune mare!

Vadim și-a scos iepurele din urnă

După ce timp de o săptămână PRM a ameninţat că va ieşi din coaliţia guvernamentală, la Consiliul Naţional s-a hotărât prelungirea cu încă trei luni a sprijinului acordat guvernului.

Consiliul Naţional a fost evident o cacealma. Jucându-se de-a democraţia, delegaţii s-au perindat prin faţa unei urne de vot, pentru a decide, vezi dragă doamne, ce va face PRM de-acum încolo. Pe buletinele de vot erau trei variante: retragerea sprijinului acordat guvernului, acordarea în continuare a sprijinului, sau prelungirea sprijinului cu încă trei luni. Bineînţeles că a avut câştig de cauză ultima, care era propunerea lui Vadim.

Toată această mascaradă a avut un singur scop: să se creeze impresia că există o presiune politică de jos în sus. Aşa o fi, când situaţia e cu capu-n jos!

ROXANA STANCU ■

„Amorul" politic mai face o victimă: Cornel Brahaş

Deputatul Cornel Brahaş a fost înlăturat de la conducerea filialei Bucureşti a PUNR. „Este o mascaradă", a declarat Brahaş anunţând că nu are de gând să respecte decizia Conferinţei Municipale şi va prezenta situaţia „reală, bazată pe documente şi fapte", la Consiliul Naţional.

Gruparea condusă de Funar şi Gavra a trecut la acţiuni de forţă, eliminându-i treptat pe toţi cei care i se opun. La un moment dat, Gavra dădea semne că ar înţelege necesitatea înlăturării lui Gheorghe Funar. Acest moment de luciditate nu l-a ţinut însă multă vreme. Acum Gavra a aruncat cu şi mai mare ardoare în braţele preşedintelui PUNR. Cât va mai dura „amorul" politic, rămâne de văzut!

ROXANA STANCU ■

Nicolae Manolescu

"Marin Sorescu să-şi vină în simţiri!"

În legătură cu decizia retragerii avizului dlui Nicolae Stan de a mai fi în postul de consilier şef al Inspectoratului pentru cultură Ialomiţa, decizie luată numai din motive politice, dl profesor Nicolae Manolescu, preşedintele PAC, ne-a declarat:

"Problema dlui Stan ne este cunoscută. Nu este singurul caz în care un consilier şef este eliminat pe motive politice. Dl Sorescu a declarat la conferinţa sa de presă că nu ştie întotdeauna ce hotărâri iau inspectorii judeţeni, referirea fiind la Mircea Micu, de la Bucureşti. Mă mir foarte tare acest lucru. Dl Sorescu vrea să facă impresia unui ministru inocent, care l-a luat în braţe pe «nu ştiu, n-am auzit»! În acest moment, noi ştim că la mai bine de jumătate din inspectoratele judeţene de cultură s-au făcut schimbări politice, partidul de guvernământ dorind să-şi pună oamenii săi în loc. Ce se va alege de aceste inspectorate şi de activităţile lor care, iată, cum e cazul Sloboziei, s-au dovedit remarcabile, e foarte simplu de prevăzut: SE VA ALEGE PRAFUL!

Noi protestăm şi cerem ministrului Marin Sorescu să-şi vină în simţiri!"

MARIAN GHIŢEANU ■

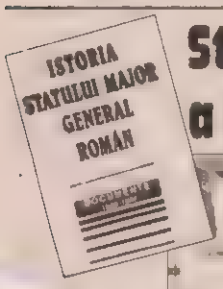

Statul Major General a împlinit 135 de ani

Joi, 10 noiembrie 1994, în Sala de Marmură a Cercului Militar Naţional, a avut loc festivitatea omagială, „135 de ani de la constituirea Statului Major General". A fost de faţă „toată floarea cea vestită" - cum spune poetul - a Oştirii Române, în frunte cu dl ministru Gheorghe Tinca şi dl general-colonel Dumitru Cioflină, şeful Statului Major General. A fost un prilej de emoţie autentică, patriotică, bărbătească.

În cadrul festivităţii a fost prezentat volumul Istoria Statului Major General Român (documente 1859-1947).

Români şi maghiari împreună

LIGA NORDULUI: un partid naţional (fără "ist")

❑ Dl Viorel Sălăgean s-a săturat de impostori

Conflictul dintre vârfurile PUNR - reprezentate de tripleta sumbră Funar, Gavra, Suian - şi senatorul Viorel Sălăgean se adânceşte pe zi ce trece. Că aşa stau lucrurile, ne indică şi cele discutate pe la bisericuţele ce se stabilesc la bufetul Senatului, de pildă. Acolo, liderii PUNR se adună grămadă la o masă şi vorbesc în şoaptă. Din când în când, din discuţia purtată la cele mai mici cote ale debitului verbal răzbesc cuvinte apocaliptice: complot, trădare, sciziune. De cealaltă parte, energicul senator îşi vede liniştit de treabă şi nu scapă prilejul să-i eticheteze în fel şi chip pe adversari.

Într-o emisiune la Radio Contact, dl Sălăgean s-a referit la Gheorghe Funar în termeni precum: „profesoraşul de la Cluj", „tip zglobiu, cu o anvergură foarte limitată" ("Anvergura ideilor sale ajunge cam până în vârful degetelor de la mână").

Dar, în emisiunea amintită, senatorul rebel a mai spulberat o îndoială. A recunoscut public că lucrează în direcţia structurării unei noi formaţiuni politice: **Liga Nordului**. Care, spune domnia sa, nu este o mişcare separatistă, de tipul celei din Italia, ci urmăreşte să atragă "ca un burete" tot ce este mai bun în toate celelalte formaţiuni politice. Este o iniţiativă politică pornită la Satu-Mare (n.r. fief-ul electoral al dlui Viorel Sălăgean), de către intelectuali de marcă pe plan local, **români şi maghiari**, care-şi propun să promoveze interesul naţional. „Urmărim antrenarea în această mişcare politică a persoanelor care au reuşit în afaceri, oameni politici competitivi, figuri centrale din fiecare sat ş.a.m.d." - a precizat senatorul ce figurează încă pe listele PUNR.

Aşadar, s-a mai spulberat un mister. Circulă zvonul că o serie de figuri cunoscute din UDMR, oameni cu vederi moderate, sunt tentaţi de această Ligă a Nordului. Rămâne de văzut. Oricum, vor urma clipe grele pentru PUNR-ul atât de infestat de ideile celor ca Gavra, Funar şi Suian. Vom reveni cu amănunte.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Banii, monşer! Sau viaţa...

PL '93 e dator cu un răspuns

PNLCD a hotărât că este momentul să intre în Alianţa Civic Liberală şi a anunţat că va semna Protocolul în această săptămână. Decizia partidului lui Nicolae Cerveni dă o grea lovitură PL '93, care se vede astfel condamnat la o grea singurătate. Situaţia PL '93 este cu atât mai neplăcută cu cât Alianţa Civic-Liberală i-a adresat un apel patetic, în care îi cere „să înţeleagă importanţa unificării mişcării liberale" şi să semneze Protocolul.

Este interesant de urmărit ce strategie va adopta partidul lui Horia Rusu şi Dinu Patriciu. Dacă spune nu, va fi în postura ingrată a celui care se opune normalizării situaţiei din perimetrul liberal al scenei politice. Dacă spune da, s-ar ajunge până la urmă la schimbarea actualei structuri de conducere. Cel mai bine pentru PL '93 era dacă nu s-ar fi ajuns aici. Acum plăteşte.

ROXANA STANCU ■

Vorbe, vorbe... ... din popor

PL 1994, PL 1995 ş.a.m.d.

■ ■ "Din motive strategice, psihologice, am putea spune chiar antropologice, preşedintele Roosevelt cedase întreaga Europă Centrală şi de Est ruşilor" *(Dan Amedeo Lăzărescu*, vicepreşedinte PNL).

■ ■ "Suntem ameninţaţi de apariţia unui PL1994, condus de dna Dina Câmpeanu" (tot *Dan Amedeo Lăzărescu).*

■ ■ "Nu PL 1994, ci chiar PL 1995, căci nu mai are timp să se înregistreze în 1994" (a răspuns *Crin Halaicu*, secretar general al PNL).

■ ■ Se zvoneşte că senatorului UDMR *Verestoy Atilla* i se pregăteşte un mare scandal pe tema siguranţei naţionale a României. Motivul? A "mâncat" singur şi n-a dat şi la alţii. Dacă se va întâmpla aşa cum am aflat noi, va fi o nebunie de spectacol! Va fi cu atât mai interesant, ştiut fiind că dl Verestoy este în graţiile lui Ion Iliescu! Şi, bineînţeles, contraofensiva dlui Verestoy Atilla va fi pe măsură. Să-nceapă, oare, destrămarea UDMR?!

■ ■ Senatorului *Ion Solcanu* i se pregăteşte un post de ambasador în Grecia. Dl *Adrian Năstase* lucrează intens pentru a-şi elimina un posibil concurent la şefia PDSR şi, de ce nu, chiar la cea a României! *Hrebenciuc* are de ales între postul de consilier la curtea lui Iliescu sau unul în diplomaţie. Cât mai departe, băieţi, că a început să "emane" rău de tot! (M. G.)

Bieţi copii fără părinţi!

Pe moșia domnului director

În urma unor apeluri primite la redacţie de la salariaţi ai Casei de copii şcolari nr. 3 din Bucureşti, am întreprins o anchetă cu câtăva vreme în urmă. Prezentăm acum câteva lucruri constatate cu ocazia anchetei, întrucât, în ciuda asigurărilor care ni s-au dat, avem informaţii că starea de lucruri continuă. Vom reveni cu noi amănunte.

În ziua de 27 noiembrie 1993, **„educatorul" Vlad Rogojan** l-a bătut sălbatic pe elevul Cristian Stan (15 ani). Anunţat imediat, **directorul Ionel Porumbeanu** a început de îndată să... mediteze ce are de făcut, probabil că meditează încă şi acum, după un an! Iată declaraţia sa, consemnată cu ocazia anchetei: „Despre faptul că elevul Stan Cristian a fost bătut am fost anunţat doar verbal, însă eu aştept o informare în scris, aştept un document, nu vorbe" Dar iată şi o declaraţie a dnei **Florentina Buică**: „Pe postul meu a adus soţia unui poliţist (...) am reuşit să-mi păstrez locul de muncă. Dacă ne apărăm drepturile, dl Porumbeanu ne ameninţă că ne dă afară". Joacă tare dom' director! Mână de fier, vorba ala... Dar iată şi alte declaraţii:

■ **Elena Ion (ajutor de bucătar):** „În ultimul timp venim cu frică la serviciu. Dl director Porumbeanu ne ameninţă că ne dă afară. Când vin inspectori în vizită, o obligă pe dna Manea Tudora să scoată de la magazie, din raţia copiilor, carne, caşcaval, salam, brânză, iar pe noi să o pregătim. Dânsul şi musafirii săi mănâncă din porţia copiilor dar pe mine m-a penalizat cu 10% din salariu, pe trei luni, pentru că am dat, din ceea ce rămăsese după ce mâncaseră copiii, o porţie de fasole fără carne, mecanicului nostru. I-am explicat că mâncarea o dăm la porci şi că e mai bine să mănânce un om. În replică, dânsul mi-a zis: «Să se ducă să o mănânce de la porci» Mai poţi să zici ceva?"

■ **Elena Radu (bucătar):** „Dl Porumbeanu mi-a spus să duc trei copii la frizer cu bani de la mine Atunci când are inspectori în vizită, o obligă pe dna Manea să scoată carne de la magazie, din raţia copiilor, iar pe noi ne obligă să le facem fripturi"

■ **Mihaela Lăzărescu (îngrijitoare):** „De câte ori îi spunem ceea ce ni se pare anormal, ne admonestează. Pentru că au fost găsite două scaune rupte am fost sancţionată. După ce am depus contestaţie m-am trezit cu o penalizare de 10% pe două luni de zile"

■ **Tudora Manea (magaziner-secretar):** „Când vin inspectori în vizită, dl Porumbeanu mă obligă să scot de la magazie carne, din porţia copiilor, pentru a le face friptură. Când au venit nemţii cu ajutoare, mi-a spus să aduc de acasă că au tăiat părinţii mei porcul. Ce era să fac? Am adus carne (aproximativ 4 kg) de acasă dar nu a fost pregătită pentru că bucătăreasa a spus că are un miros greu Nu am dus carnea acasă, ci am lăsat-o în frigiderul şcolii. Între timp a venit Poliţia Economică în control (cred că s-a făcut intenţionat o sesizare) şi m-a găsit cu acea carne în plus. Pentru că am vrut ca şcoala să iasă bine, acum dau socoteală pe motiv ca am introdus carne fără forme legale. Când s-a făcut ancheta, dl Porumbeanu şi-a găsit altceva de lucru.

■ **Directorul** recunoaşte: „Eu i-am spus dnei Manea să aducă carne de acasă pentru a pregăti perişoare şi friptură pentru nemţii care veniseră cu ajutoare. Dna Manea nu este vinovată pentru carnea găsită în plus. Recunosc că nu am fost autoritar şi nu am explicat organelor de la Poliţie care au venit în control că acea carne care a fost găsită în plus a fost adusă la sugestia mea".

■ Şi, în sfârşit, **directorul...** rezolvă. „Vă promit că voi face analiza a tot ceea ce s-a întâmplat aici, până în prezent".

Care prezent continuă la nesfârşit Probabil că directorul aşteaptă „o informare în scris, nu vorbe". Iată deci informarea **Tipărită!**

GHEORGHE BARBU ■

Acreditarea facultăţilor se face cu legea în mână

Pentru „întreprinzătorii" din învăţământul superior a sosit momentul adevărului

☐ Unii vor protesta indignaţi, alţii vor fugi schelălăind, dar cei mai loviţi vor fi studenţii (zeci de mii)

Până la data de 7 noiembrie, CNEAA a analizat solicitările de autorizare a funcţionării provizorii a 130 de facultăţi (colegii, specializări) care există în cadrul a 30 de instituţii de învăţământ superior de stat sau private. Analiza s-a efectuat în baza rapoartelor de evaluare ale comisiilor de specialitate. În acest moment, respectivele instituţii sunt verificate din punct de vedere juridic şi financiar. Ce s-a constatat până în prezent?

Consiliul Naţional de Evaluare Academică şi Acreditare (CNEAA) a fost constituit şi numit de Parlamentul României ca primă etapă în demersul de obţinere a autorizaţiei de funcţionare provizorie pentru instituţiile de învăţământ superior de stat sau particulare, înfiinţate după 1990. Conform Legii nr. 88/93 privind acreditarea instituţiilor de învăţământ superior, votată în Parlament şi publicată în Monitorul Oficial la data de 27 decembrie 1993, propunerile CNEAA privind autorizarea sau neautorizarea funcţionării provizorii a facultăţilor (colegii, specializări) vor fi înaintate Ministerului Învăţământului spre avizare, decizia luându-se ulterior prin Hotărâri Guvernamentale (art. 5 lit. d). Anunţarea publică a „rezultatelor" acţiunilor de evaluare-acreditare se va realiza exclusiv după îndeplinirea tuturor procedurilor de lege mai sus invocate

„Unele" dintre facultăţile supuse evaluării nu îndeplinesc condiţiile minime prevăzute de **Legea nr. 88/93**, aşa cum rezultă, culmea, tocmai din rapoartele de autoevaluare depuse de către „împricinaţi". Care sunt criteriile generale ale căror standarde legale trebuie îndeplinite? În primul rând, este obligatoriu ca instituţia în cadrul căreia funcţionează facultatea supusă evaluării să aibă **un statut juridic din care să reiasă organizarea acesteia pe principiul non-profit (art. 2)**. Apoi se analizează personalul didactic, conţinutul învăţământului, baza materială, cercetarea ştiinţifică şi activitatea financiară. Legea este... necruţătoare: dacă una dintre respectivele prevederi legale este încălcată, atunci se va propune neautorizarea facultăţii respective chiar dacă celelalte standarde sunt depăşite cu brio. Ce urmează? În cazul în care evaluarea... autoevaluării este pozitivă, vor avea loc vizite. Unde? Chiar pe terenul solicitanţilor. Vizitele vor viza întreaga instituţie de învăţământ superior şi vor fi „eliminatorii", aceasta chiar până la sfârşitul anului 1994! Că s-a ajuns, abia acum, la vizite... protocolare, a cui o fi vina oare? Tare ne temem că traseul întortocheat al prevederilor legale va prelungi agonia până hăt... la anul (universitar). Ce se va întâmpla cu cei circa 100.000 de studenţi? Nu este treaba CNEAA, nici a ministerului şi nici, în ultimă instanţă, a guvernului. Cine va plăti oalele sparte? Cu siguranţă cei ce s-au lăsat atraşi de sloganuri publicitare în culori roz, neacoperite de realitate (să fim serioşi, învăţământul superior trebuie să fie....superior, dar mulţi nechemaţi s-au repezit la „afacere"!).

Iată cum... percepe unul dintre „împricinaţi", dl Dolphi Drimer (care nu mai are nevoie de nici o prezentare), lungul drum al autorizării provizorii: „Suntem într-o perioadă critică de acreditare-evaluare, de luptă cu dl prof. Ioan Mihăilescu (preşedintele CNEAA, n.n.). Acesta îşi manifestă duritatea în raport cu Universitatea Ecologică, fără să aibă motive. Un aviz negativ pentru facultăţile noastre ar discredita Consiliul. El trebuie să vină să vadă... Aceasta tehnologie sui-generis (evaluarea autoevaluării, n.n.) răneşte spiritualitatea românească. Adică noi, ca pilot UNESCO, am fost obligaţi să întocmim rapoarte extrem de dure, care să evidenţieze mai ales punctele slabe şi să prevadă soluţii concrete. Cei din CNEAA preferă rapoarte... festiviste, supraevaluatorii, supralicitante. Un asemenea raport ne-a fost respins de UNESCO. Aşa că, în lipsa unui dialog cu comisiile de specialitate, nu am găsit calea de înţelegere. Poate va urma, totuşi, o mediere. Ne vom război în timpul mult-aşteptatei «vizite»". Dl prof. Drimer nu suflă nici o vorbă despre SRL-ul ce pare a fi respectiva Universitate. Pentru a nu polemiza inutil, vom aştepta, cuminţi, rezultatele oficiale.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

40 de ani cât 40 de secole

Un liceu umilit

Când a ajuns cu trupele sale pe malul Nilului, Napoleon a spus: „Ostaşi, 40 de secole vă privesc!". Şi-i priveau pe francezii veniţi de departe piramidele şi Sfinxul, care arătau, după cum aveau s-o dovedească ulterior savanţii, puţin schimbate faţă de cum erau în urmă cu 4.000 de ani. Mi-am adus aminte de acest fragment de istorie în momentul când m-am aflat, cu puţin timp în urmă, în faţa clădirii fostului Liceu Comercial din Focşani, pe strada Cotești. Mă întorceam acolo pentru prima dată după patru decenii.

Mai trecusem prin oraşul vrâncean, dar de fiecare dată în fugă, fără a avea răgazul să mă abat pe la clădirea atât de dragă mie, în care mi-am petrecut adolescenţa. Şi acum eram la poartă şi 40 de ani mă priveau şi mă întrebau unde-am fost.

Dar liceul nu mai era cum îl ştiam. Clădirea cochetă, placată cu cărămidă aparentă, construită după designul liceelor româneşti de demult, cum sunt în Bucureşti Mihai Viteazul, Şincai, Cantemir şi altele, fusese văruită şi-şi pierduse personalitatea. Iar înăuntru - jale mare, nimic nu mai era la locul său. Fiindcă acum clădirea era folosită - se pare că a fost chiar cumpărată - de două societăţi comerciale din oraş. Care societăţi au amenajat-o după trebuinţele lor, spărgând pereţi, făcând alţii noi, împărţind fostele clase în două sau trei încăperi. Ziduri crăpate, tencuială căzută, mizerie peste tot - o ruină. „De la cutremur" - mi s-a spus. Clasa în care am învăţat patru ani nu mai există, erau acum acolo birourile uneia dintre firme. În dormitoarele noastre de la etaj, spre pompieri, erau acum ateliere de croitorie, iar în sala de festivităţi - vestita noastră „Sală mare" - erau războaie de ţesut covoare, instalate până şi pe scenă. Şi aşa n-am putut intra în comunicare cu acea parte a sufletului meu pe care o lăsasem zălog cu patru decenii în urmă pe coridoarele şi în zidurile Liceului Comercial din Focşani. Nu mai era acolo, zburase.

Vizavi de liceu era o biserică armenească părăsită. Pe laturile unde ar fi trebuit să fie gardul, plantaserăm noi, elevii, cu elanul celor 16-17 ani pe care-i aveam atunci, vreo 20 de plute. M-am dus acum să le văd. Mai era doar una, şi aceea cu crengile ciuntite. Dar când am ajuns lângă ea şi-am atins-o din nou după atâta vreme (îmi trecuseră toate prin mână în ziua plantării lor), am avut sentimentul că, în sfârşit, dau de ceva cunoscut. Coaja ei aspră, crăpată a vibrat sub mâna mea ca o cutie de rezonanţă din care se zbătea să iasă un cântec ţinut acolo timp de 40 de ani. Şi de-abia atunci am plâns

Părăsind locul, m-am gândit la soarta tristă a bătrânului liceu. De ce s-a întâmplat aşa? Nu era clădirea statului, ca orice liceu? Şi dacă era, ea trebuia protejată ca obiect de patrimoniu, cadastrament. Cum să fie lăsată de izbeliște, fie pradă intemperiilor, fie supusă operaţiunilor umilitoare, de slugire a ei şi de transformare în croitorii, cizmării, ţesătorii? Oare ne e sortit nouă, românilor, să fie mereu ca la noi la nimenea, şi un monument (de arhitectură) să se degradeze şi să decadă în 40 de ani mai rău decât s-au degradat monumentele egiptene în 40 de secole?

ION D. GOIA ■

Revoluţii furate înainte de termen

Enigmele persistă, după cinci ani, dar oamenii încep să vorbească (3)

Dacă în episodul trecut am relatat despre masacrul de la Otopeni, acum ne vom referi la câteva fapte pe care salariaţii Aeroportului Otopeni le-au constatat la scurt timp după sângerosul episod. Sperăm că autorităţile în drept (Armată, Procuratură, M.I. etc.) ne vor lămuri în privinţa informaţiilor prezentate în materialul de faţă.

Gura păcătosului...

Dan Iosif face remarca esenţială!

Un spectacol macabru

Circa trei ore după ce s-a tras asupra camioanelor cu soldaţi de la Câmpina, nimeni nu s-a apropiat de locul masacrului. După cum relatam în episodul anterior, o parte din supravieţuitori s-au predat. Printre aceştia, câţiva răniţi care s-au putut ţine pe picioare până la dispozitivul de pază. O altă parte din soldaţii din camioane au fugit în lizieră imediat ce s-a tras prima oară în convoi.

Nimeni nu s-a atins de camioane până când în zona aeroportului a apărut un grup de taxiuri şi salvări. În acest moment, salariaţii s-au gândit că mai pot exista grav răniţi în interiorul camioanelor. Prima constatare a fost că erau găuri de gloanţe pe aripile camioanelor şi în partea din spate a lor. În interior, dezastrul părea complet: grămezi de cadavre, majoritatea împuşcate în cap. Câţiva soldaţi grav răniţi încă mai respirau. Au fost imediat îmbarcaţi în taxiuri şi transportaţi spre spitalele Baloteşti şi CFR 2.

În cabina primului camion a fost descoperit, împuşcat în cap, lt. mj. Ionescu, cel ce fusese trimis în întâmpinarea convoiului. Staţia de emisie-recepţie cu care trebuia să ţină legătura cu aeroportul era căzută la picioare, dar funcţiona. Lângă cadavrul lt. mj. Ionescu se mai aflau cadavrele şoferului civil al camionului şi al unui ofiţer superior, care a fost identificat ca fiind colonelul Patraş.

La cinci, şase metri în spatele ultimului camion se afla, proptită într-un stâlp de iluminat, cluruită şi ea, o Dacie galbenă. Pe moment, nimeni nu a ştiut de unde, când şi cum a apărut acolo Dacia.

Povestea ciudată a unui autoturism

Ceva mai târziu, dlui Corneliu Florea i-a fost adusă de către nişte colegi o legătură de chei de care era prins un sigiliu al aviaţiei utilitare. Colegii au afirmat că au găsit cheile lângă Dacia apărută nu se ştie cum în spatele camioanelor. Dl Florea şi-a pus în gând să afle cum şi de ce a ajuns Dacia acolo. După ce s-au mai liniştit lucrurile în zona aeroportului, a sunat la aviaţia utilitară şi s-a interesat cui aparţinea sigiliul şi dacă respectiva persoană are o Dacie galbenă. I s-a răspuns că atât Dacia, cât şi sigiliul aparţin unui mecanic de zbor, care era în acel moment grav rănit la spital. După mai bine de o lună, dl Florea a reuşit să ia legătura cu mecanicul în cauză, care abia ieşise din spital.

Povestea acestui mecanic, pe numele său Ion Antonescu, este de-a dreptul uimitoare. În timp ce se îndrepta spre casă, venind dinspre Bucureşti spre Băneasa, unde domiciliază, a fost oprit la Podul Băneasa de un miliţian care l-a rugat să transporte până la cel mai apropiat spital doi tineri răniţi. S-a gândit că cea mai bună soluţie ar fi să îi ducă la Aeroportul Otopeni, unde ştia că există un cabinet medical deschis permanent. Când s-a apropiat de aeroport, a ajuns din urmă coloana de camioane cu soldaţii de la Câmpina. În momentul în care camioanele s-au angajat pe drumul 9, el se afla la şaptezeci de metri în spatele lor. Chiar în dreptul curbei, la intrarea în drumul 9, ca din senin, s-a deschis focul asupra Daciei. Domnul Antonescu a fost rănit în picior, iar maşina avariată. A încercat să o pornească, dar nu a reuşit. După aceea s-a declanşat tirul dispozitivului, domnul Antonescu a fost nimerit iarăşi de un glonţ şi şi-a pierdut cunoştinţa. S-a trezit în momentul în care cineva, îmbrăcat în uniformă de Gărzi Patriotice, îl scotea din maşină. Şi-a pierdut iar cunoştinţa şi şi-a revenit abia la spital.

Numărul iniţial al soldaţilor morţi a fost 17-18. Ulterior, cifra a crescut pe nesimţite. Astăzi se vehiculează cifre între 35-55 de morţi. Nici acum, nici în urmă cu trei sau patru ani, nici o instituţie nu a contrazis numărul morţilor. Nici măcar Armata, care era în măsură să cunoască cu exactitate atât numărul soldaţilor în termen, cât şi numărul celor morţi. Ţinând cont că în aeroport au ajuns 25 de soldaţi în viaţă, putem presupune că la cifra iniţială a morţilor au fost adăugaţi şi cei ce se refugiaseră în lizieră.

Din informaţiile noastre, unităţi ale Gărzilor Patriotice nu au acţionat la capătul drumului 9 sau în zona lizierei! Rămân câteva mistere de elucidat. Nimeni nu ştie cum a ajuns Dacia de la mai mult de 70 de metri la 5-6 metri în spatele camioanelor, proptită într-un stâlp, dacă motorul ei nu funcţiona. Cei doi tineri pe care Antonescu îi transporta la cabinetul medical au dispărut fără urmă!

De asemenea, la prima înfăţişare care a avut loc în cadrul procesului, în faţa asistenţei, a persoanelor implicate şi a mr. Tănase (primul procuror militar care s-a ocupat de cazul Câmpina), lt. Dinu a afirmat că el a tras în Dacia galbenă, motivând că aceasta îi punea soldaţii în pericol cu farurile. Acest prim glonţ a fost unul din factorii care au declanşat tirul apărătorilor aeroportului.

Liziera dubioasă

Aşa cum am relatat şi în episoadele trecute, liziera de lângă aeroport a părut o zonă misterioasă, un adevărat Triunghi al Bermudelor. Din lizieră s-a tras asupra aeroportului, s-a tras asupra camioanelor, autobuzului, Daciei. Mai mult chiar, unul dintre cei care au ieşit din autobuz s-a refugiat în lizieră. Este vorba de un tânăr de 27 de ani, salariat al aeroportului. Corpul său a fost găsit câteva ore mai târziu, la capătul dinspre aeroport al lizierei, împuşcat şi **ars cu acizi pe mâini şi pe faţă!** Nimeni nu ştie cine au fost torţionarii. Mai mult, o parte dintre supravieţuitorii masacrului s-au refugiat în lizieră. **De soarta lor nu se ştie nimic. Pur şi simplu au dispărut fără urmă!** Un singur om, lt. Dinu, care a apărut şi la proces, a străbătut liziera ieşind înspre Băneasa.

Un fapt foarte curios este că în aceeaşi zi de 23 decembrie, la ora 11, unitatea colonelului Drăghin a puricat liziera. Nu ştim dacă misiunea colonelului Drăghin a fost sau nu să facă dispărute nişte dovezi. În orice caz, ştim că, oficial, în lizieră nu s-a găsit nimic. Nici măcar un tub de cartuş. Dar din lizieră s-a tras intens!!

Câteva dezvăluiri şi întrebări

- După cum ştim, dispozitivul de apărare era format din soldaţi proaspăt încorporaţi, mulţi dintre ei neavând nici stagiul de instrucţie terminat, care suportaseră o noapte întreagă de nesomn, căci în permanenţă se trăsese asupra aeroportului. **Este posibil să fi fost atât de buni ţintaşi încât să nimerească majoritatea victimelor în cap?** Practic, ei nu şi-au putut vedea victimele, acestea fiind sub prelata camionului. O ipoteză ar fi că ar fi putut fi împuşcaţi chiar din interiorul camioanelor
- **Dacă lt. Ionescu avea staţia în perfectă stare de funcţionare, de ce nu a răspuns la apelurile disperate ale colegilor săi din dispozitiv?** A fost omorât de la intrarea în drumul 9 sau cineva i-a interzis să ia contactul cu dispozitivul? Singurul care putea să aibă cunoştinţă de schimbarea de orar şi de traseu a convoiului era col. Drăghin, care beneficia de comunicaţie pe frecvenţă militară, caz în care ar fi trebuit să-i avertizeze pe cei din dispozitiv de modificările apărute.
- Un caz foarte ciudat este cel al col. Patraş, despre care nu se mai vorbeşte nimic. Dealtfel, se încearcă acreditarea ideii că în camioane erau numai soldaţi de la unitatea militară din Câmpina. Suntem posesorii unor date care arată că lucrurile nu au stat tocmai aşa. Soldaţii răniţi au fost trataţi şi înregistraţi (aşa cum este normal) la cabinetul medical al aeroportului. Aceste fişe au dispărut, aşa cum au dispărut şi alte acte care prezentau o anume importanţă. Redăm numele câtorva soldaţi înregistraţi în fişele medicale: Halati Ovidiu-U M.0829; Buză Cristian-U.M.0865; Antonescu Octavian-şofer civil, rănit grav; Darabană Mihai -rănit torace; Vlădilă Adrian-locotenent-major; Atanasiu Teodor; Mihai Costel - şi lista continuă. **Dacă în camioane nu se aflau numai soldaţi de la Câmpina, de ce nu s-a spus până acum nimic?**
- De asemenea, în camioane fuseseră îngrămădite lăzi întregi cu muniţie, inclusiv cu grenade, care datorită tirului apărătorilor ar fi putut exploda, ştergând practic orice urmă. Cine, de unde şi cum a tras?
- Multe fire conduc către ideea că soldaţii din cele trei camioane au fost programaţi pentru un masacru. Poate fiindcă trebuiau victime pentru ca revoluţia să fie „credibilă", poate pentru că văzuseră „prea multe" pe 21 decembrie la Inter, sau, după aceea, la unitatea de securitate din Băneasa. La o conferinţă de presă organizată la Aeroportul Otopeni, consilierul prezidenţial Dan Iosif, auzind că soldaţii trimişi la Otopeni fuseseră pe 21 dec. la Intercontinental, a răbufnit: „Cum dom'le, ei erau soldaţii care pe 21 au refuzat să tragă în mulţime?! Atunci e clar că trebuiau să moară!" La o asemenea reacţie, mai e ceva de comentat?!!

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ŞTEFANOVICI ■

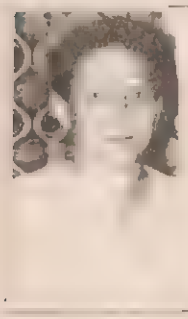

Semne promițătoare, deocamdată

Vasile Cozac încearcă să vindece o boală misterioasă

❑ Medicii nu au putut pune nici măcar un diagnostic, dar simptomele încep să dispară în urma tratamentului său.

De circa un an de zile domnișoara **Vlădescu**, acum în vârstă de 15 ani, suferea de o misterioasă boală. Spunem misterioasă pentru că doctorii nu reușiseră să o diagnosticheze. Iată ce ne declară bunica maternă a eleveі „Boală se manifesta prin apariția unor pete roșii, proeminente, de diferite mărimi, dar nedureroase. Ele se diseminau pe întreg corpul, mai puțin în zona facială, cuprinzând picioarele, spatele, rareori gâtul. Pentru a obține stabilirea unui diagnostic precis am internat-o la diverse spitale. Primele două internări au fost la **Grigore Alexandrescu**, apoi la clinica de dermatologie a spitalului **Colentina**. Nici un rezultat concret, adică doctorii nu se puteau pronunța Totuși, au sugerat că ar fi vorba despre o alergie pe care au tratat-o cu perfuzii, medicamente, vaccinări. Nici un rezultat. Fata urma regimul alimentar strict recomandat de medici nici o substanță iritantă, practic, numai supe și cartofi fierți. Slăbise, nu mai avea putere de muncă și am remarcat că, de fapt, își pierduse orice speranță. Și noi, părinți și bunici, de asemenea. Ce mai rămânea de făcut? Din presă, cred că din **Flacăra**, am aflat despre tratamentul cu plante al dlui Cozac. L-am căutat și, din septembrie, am început tratamentul lui. În mai puțin de două luni, rezultatele au fost uimitoare. Petele nu numai că dispăreau rapid dar au început chiar să se și rărească, atât ca întindere, cât mai ales, spre marea noastră bucurie, și ca apariție. Nu putem spune că este vindecată. De fapt, dl Cozac se va pronunța după circa șase luni de tratament Până atunci, vom continua, conform indicațiilor, cu ceaiuri, picături și sirop. Oricum, este remarcabil că poate să suporte alimente de care înainte nici nu se putea atinge: o bucățică de carne fiartă, un pic de brânză, puțină ciocolată. Nepoțica mea și-a recăpătat bună dispoziție, învață cu plăcere, este fericită Și noi toți ne-am reluat viața normală "

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cosmetică

Vreți să fiți frumoase?

Nu neglijați gimnastica feței

Gimnastica feței constituie un mijloc prețios pentru păstrarea elasticității pielii, activarea circulației sângelui și antrenarea grupelor de mușchi lăsați de regulă în repaus pentru realizarea nivelării tegumentelor. Ea nu trebuie executată întâmplător, ci *zilnic*, timp de câteva luni. În acest scop, vom executa următoarele exerciții:

■ Ridicați sprâncenele la maximum, apoi le coborâți brusc - indicat *pentru ridurile verticale.*

■ Lărgiți forțat nările și gura, apoi țuguiați buzele ca și cum ați fluiera un cântec - indicat *pentru ridurile din șanțul nazolabial.*

■ Inhalați mult aer pe care îl treceți când într-o parte, când în alta a gurii, apoi dați drumul la aer încet - pentru *întărirea mușchilor de pe pomeți.*

■ Deschideți gura pronunțând de câteva ori literele O și A - indicat *pentru bărbia căzută.*

■ Treceți buza inferioară peste cea superioară ținând capul cât mai pe spate - indicat *pentru bărbia dublă.*

Dacă veți executa zilnic aceste exerciții de zece ori, veți fi foarte încântate de schimbarea aspectului dumneavoastră!

MARIA ANTONESCU ■

În curând,

MAI MULȚI PUI ȘI MAI PUȚINE SALMONELE

INAMICUL PUBLIC NUMĂRUL UNU, salmonela, se poate afla în orice aliment de origine animală: lapte, brânză, carne, ouă În SUA sunt tratate anual 40 000 de cazuri de salmoneloză din cele 4 milioane reale, conform estimărilor. Riscul și gravitatea infestării sunt proporționale cu vârsta consumatorului și cu rația de alimente ingerate, conținând vestitele microorganisme. Cazuri mortale se înregistrează la copii mici, la persoane în vârstă și la toți cei cu apărare imunodeficitară.

Un procedeu constând în imersia, înainte de congelare, a puilor de găină într-o baie de săruri a fost experimentat în laboratoarele din Cranbury (SUA) ale firmei Rhône-Poulenc. 5 milioane de înaripate au fost deja, peste Atlantic, călite experimental într-o astfel de saună. Dintr-un eșantion de 8.000 de pui examinați după "băiță" doar 1% mai erau purtători de salmonelă

Au fost necesari 5 ani de cercetări pentru a se găsi rețeta cea mai eficace și totodată inofensivă pentru consumator

Din punct de vedere tehnologic, procedeul, care durează 12 sec/pui și care a fost botezat AvGard, nu perturbă fluxul normal dintr-un abator și permite înscrierea într-un ritm de prelucrare de 5.000 de păsări într-o oră, cu un cost suplimentar de numai 5%

Pachetele cu pui spălați de salmonelă vor purta un desen specific, un logo pentru sensibilizarea consumatorului final. Potențialul de piață este imens. Anual, în America se consumă 6 miliarde de găini și încă unul de curcani

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Zece remedii ale medicinei populare împotriva înțepăturilor de insecte

Se cunoaște că unele insecte vânează sângele (țânțarii, ploșnițele), altele reacționează agresiv la mișcări de autoapărare (albina, viespile, gărgăunii - vespa crabro). Țânțarii au în salivă substanțe anticoagulante, înțepăturile lor provocând usturime, umflături și alergii. Albinele injectează venin, provocând dureri și congestii locale. Iată câteva remedii pe care să le folosiți la alegere:

■ **Uleiul de garoafe** se aplică pe locul înțepat proaspăt și se masează.

■ Se înmoaie o **aspirină** în apă. Pasta se aplică pe locul înțepat și se lasă 30 de minute.

■ Se aplică o jumătate de **ceapă** pe locul înțepat.

■ Se prepară o infuzie din frunze de **arnica** sau barba ursului (equisetum arvense) și se aplică pe locul înțepat.

■ Cuburi de **gheață** într-o pungă de plastic.

■ Compresele cu **lut**, conținând acid acetic, se aplică 20 de minute.

■ Se aplică pe locul înțepăturii **pastă de dinți**, într-un strat gros de 1-2 mm

■ Folosiți un strat de **sare** umedă.

■ Frecțiile cu **oțet** vă vor calma.

■ Se presară pe locul înțepăturii **praf de copt** și se acoperă cu o batistă îmbibată în **alcool**.

IOANA A. VAGO ■

Reproducem un nou fragment din lucrarea în manuscris a dl col. Jenică Drăgan, șeful Direcției de arme, muniție, substanțe explozive și droguri din cadrul IGP.

Drogurile la români

Suntem în toamna anului 1973. În dana portului Brăila, la bordul navei „Mercur", sub pavilion grecesc, sunt găsite fără stăpân 50 g de haşiş. „Stăpânul" s-ar fi putut să fie JASWINDER SING, un cetățean indian, marinar de profesie, interpelat mai în fiece port în care atingea pământul cu piciorul, ce părere are despre droguri și posesia lor. De fiecare dată el se jura că le este un dușman declarat. Aceleași sincere jurăminte au fost formulate de egipteanul SABHY ABD-RABBU HASSAN EL LEATHU, când pe motonava „Nadia-K", înregistrată în Beirutul libanez, au fost descoperite 8 turte cu haşiş, în greutate de peste trei kilograme, în același an, în aceeași toamnă, dar la Sulina.

Anul 1975. În portul Sulina își face apariția cargoul „Siskina", sub pavilion panamez, o navă arsă de sarea mării. Controlul efectuat și în cabinetul medical duce la descoperirea, într-un borcan, a circa 80 de grame de frunze tocate. După aspect păreau a fi frunze de coca, lucru ce stârnea uimire.

Arbustul de coca, cocaierul, cu numele științific ERYTROXYLON COCA, crește în general în regiunea geografică a Americii de Sud. Frunzele de coca, cunoscute și masticate de mii de ani de către indigenii sud-americani pentru a îndepărta senzația de oboseală și foamea, nu erau îndeajuns de cunoscute în Europa. Cocaina nu inundase încă, suprasaturând piața nord-americană, iar traficanții sud-americani nu începuseră elaborarea planurilor cu bătaie lungă de cucerire a vechiului continent, pentru a avea o nouă piață de desfacere.

Oricum, doi marinari egipteni de pe „Siskina" sunt deja considerați suspecți deoarece fuseseră văzuți de ceilalți membri ai echipajului mestecând frunze din borcanul respectiv.

La scurt timp, în portul Sulina își fac apariția cargourile „Ele Istria 3" din Cipru și „Panaghia" din Pireu. Controalele ne arată că în farmaciile plutitoare ale ambelor nave există frunze similare cu cele descoperite pe „Siskina", fără a se cunoaște cui aparțin de fapt. Ne aflăm în preajma unei veritabile invazii de coca, lucru absolut surprinzător pentru vameșii români și personalul de pază.

Dar nu a fost să fie așa. Expertizele fizico-chimice efectuate în laboratorul de toxicologie al Institutului de Criminalistică din Inspectoratul General al Poliției ne conduc spre o altă concluzie: în toate cele trei cazuri substanțele vegetale (frunzele tocate) nu au în compoziția lor alcaloizi și ca atare nu sunt supuse regimului. Dar ce sunt atunci? Răspunsul nu va întârzia să apară. Este vorba de **betel**.

Să fi fost vorba de o pasiune comună a marinarilor de pe cele trei nave pentru mestecarea betelului ori de o testare premeditată a vigilenței organelor de frontieră și poliției române. Întrebări destule. Răspunsurile sunt puține, din nefericire.

În decembrie 1976, organele vamale din Sulina descoperă într-un butoi cu nisip de pe motonava „Larna", sub pavilion panamez, 850 grame de... frunze. Dar nu a mai crezut nimeni că sunt frunze de coca ori betel. Aspectul, culoarea și mirosul indicau cannabisul. Dar proprietarul nu poate fi identificat

De altfel, în Sulina s-au mai confiscat și în alte trei cazuri droguri, fără a fi trași la răspundere cei ce le disimulaseră în scopul derutării organelor de control.

Așa s-a petrecut cu cele 17,700 kg de cannabis, ambalate în doi saci, ascunși în tabulatura electrică a unei nave sub pavilion străin, sosită din Togo, ca și cele 1.500 grame de frunze și inflorescența din aceeași plantă, identificate în sala mașinilor de pe alt vas, de asemenea înregistrat în străinătate.

2 martie 1978. În portul Constanța, într-un loc din zecile kilometri de cheiuri, într-un geamantan cu fund dublu, organele de poliție frontieră descoperă 4,700 kg haşiş lichid, aflat în pungi din plastic. Investigațiile de rutină și cercetările întreprinse nu au reușit să stabilească deținătorul. Persoana în cauză avusese răgazul să spele putina.

Regele ciocolatei şi Mecena al artei moderne

Dr. Peter Ludwig a fost „încoronat" şi Prieten al Artelor

❑ Distincţia i-a fost acordată de UAP pentru susţinerea şi promovarea artei româneşti contemporane

Fotografiile de ELENA GHERA ■

DI Nicolae Aurel Alexi, preşedintele UAP, înmânează dlui dr. Peter Ludwig, însemnele preţuirii artiştilor români, sub oblăduirea dlui Anton Rossbach, ambasadorul Germaniei

DI dr. Peter Ludwig este, probabil, unul dintre cei mai prosperi oameni de afaceri din lume, regele neîncoronat al ciocolatei. Dar, în afară de pasiunea sa pentru afaceri, iubeşte arta. Este cunoscut că posedă cea mai valoroasă colecţie Picasso şi este întemeietorul muzeului Ludwig la Köln, un excepţional muzeu de artă contemporană. O asemenea personalitate a fost, în urmă cu două săptămâni, oaspetele României. Pentru întâmpinarea domniei sale, UAP a organizat două excepţionale expoziţii cuprinzând lucrări ale unor artişti plastici români contemporani: una la Teatrul Naţional, la galeria 3/4, şi cealaltă la Muzeul Naţional. Trebuie remarcat faptul că respectivele creaţii l-au încântat pe dl dr. Ludwig. Ca urmare, a hotărât ca, peste doi ani, la Aachen, să organizeze o mare expoziţie de artă românească modernă, concomitent cu lansarea, la Bucureşti, a artei moderne germane. O altă etapă a scurtei sale vizite, de numai cinci zile, a constituit-o zborul cu elicopterul la Târgu-Jiu. Cine ştie, poate, cândva, va investi o sumă considerabilă pentru refacerea Complexului Brâncuşi. Înainte de a părăsi România, în cadrul unei ceremonii intime, la sediul UAP, i s-a înmânat Diploma şi Trofeul, special instituite, de Prieten al Artelor. Trofeul, o veritabilă bijuterie „sculptată" în cristal, a fost realizat de cunoscutul artist plastic Alexandru Ghilduş, acelaşi care i-a oferit trofeul Dangerous lui Michael Jackson. Iată ce a declarat dl Ludwig, după încheierea ceremoniei: „România trăieşte din propriile ei rădăcini. Arta populară este încă vie şi de o mare bogăţie. Acum am înţeles de ce Brâncuşi a imortalizat-o în întreaga sa creaţie. Vă mulţumesc că mi-aţi oferit prilejul să vă cunosc şi să vă înţeleg."

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Model francez de ieşire din criză:

Un plan de restructurare conceput rapid

❑ Interviu cu dl Radu Demetrescoux, preşedintele Consiliului de Administraţie al filialei Salomon din România (IV)

Restructurarea care aduce locuri de muncă

– Vorbeam data trecută despre firmele mici înfiinţate cu ajutorul Grupului Salomon, asigurându-se astfel locuri de muncă pentru cei disponibilizaţi de... Salomon.

– Aceste firme care au plecat doar cu 20-30 de salariaţi şi cu 100% comenzi Salomon, într-un an de zile au ajuns la 70-50% comenzi din partea noastră, dublându-şi şi numărul de angajaţi. Deci, fenomenul bine gestionat poate genera locuri de muncă, deşi începutul fusese provocat de reducerea numărului de salariaţi din motive de restructurare.

– Tot din numărul trecut am rămas datori cititorilor cu încă o măsură de atenuare a efectelor sociale provocate de restructurarea Grupului Salomon.

– Al patrulea element în acest context a fost semnarea cu statul şi cu colectivităţile locale a unor convenţii care prevedeau, pe de o parte, contribuţii ale colectivităţilor la o serie de acţiuni de pregătire şi reorientare profesională, iar pe de altă parte, finanţarea parţială a pensionării anticipate.

– Să revenim la planul de restructurare aplicat de Salomon, adică la elementele lui de rezistenţă.

– În primul rând, este vorba de reducerea cheltuielilor de structură, adică a cheltuielilor fixe. Astfel s-a analizat organigrama generală a grupului şi s-a căutat să se facă economii prin mai multe metode: simplificarea organigramei prin regruparea anumitor funcţii, renunţarea la anumite arborescenţe şi organizări matriciale devenite prea costisitoare faţă de cifrele de afaceri care puteau fi îndeplinite.

O altă idee principală a fost concentrarea resurselor umane şi financiare asupra proiectelor strategice rentabile. Nu poţi să alergi după 10 iepuri cu aceeaşi eficacitate. S-au îngheţat acele programe care costau bani, dar nu aduceau deocamdată nimic.

S-au făcut şi alte modificări de organizare, de exemplu, s-a mutat tot departamentul „golf" în Statele Unite unde este şi cea mai mare piaţă.

– Salomon avusese probleme şi din cauza scăderii cursului la dolar şi yen. Care a fost decizia luată în privinţa limitării riscurilor legate de fluctuaţiile valutare?

– În Europa de Vest, când o companie lucrează foarte mult cu o anumită devize, are posibilitatea să facă „opţiuni pe termen" pe deviza respectivă prin plata unor comisioane bancare în formă de asigurare de schimb ca să nu sufere în cazul unor fluctuaţii nepăcute. În această situaţie, nu profiţi în cazul în care moneda respectivă creşte, dar nici nu te „scufunzi" odată cu ea, în caz de cădere bruscă. Deci, aşa am limitat acest risc foarte important.

– În sfârşit, ce s-a hotărât în privinţa riscurilor climatice, de exemplu, absenţa zăpezii în anumiţi ani, cum a fost în '90 şi '91?

– Soluţia adoptată a constat în căutarea unei pieţe complementare tot în domeniul în care Salomon dispunea de competenţe şi de atuuri strategice. Am extins sensu producţia de echipament de sport pentru vară, unde practic nu contam. Am cumpărat o firmă importantă din domeniul ciclismului, un domeniu în dezvoltare în Occident.

Prin aceasta am eliminat riscurile concentrate asupra unor volume importante şi am păstrat aceeaşi idee strategică: diversificare numai în domenii în care *nivelul tehnologic, imaginea de marcă, notorietatea*, şi *competenţele de bază* ale grupului sunt bine reprezentate. În felul acesta au fost concentrate eforturile financiare, strategice şi profesionale în domeniile de maximă competenţă pentru un maxim randament.

– Ce rezultate aţi obţinut?

– Următorul an s-a tradus prin beneficii + 66 milioane F. În perioada '92-'93 s-a ajuns la + 99-100 milioane. Iar ultimul exerciţiu financiar a atins + 130 milioane F. După cum se vede eforturile realizate au dat rezultatele scontate.

(Va urma)

ADRIANA DOBRESCU ■
MIHAI SĂNDOIU ■

Centrul de Consultanţă şi Plasament pentru Studenţi şi Absolvenţi, înfiinţat de Fundaţia Sörös

A doua ediţie a Târgului de Job-uri

Târgul de Job-uri s-a desfăşurat în zilele de 5 şi 6 noiembrie, la Universitatea bucureşteană. Deşi, aşa cum ne-a informat dna Manuela Brusaltis, directoarea Centrului, fuseseră convocate 3000 de firme, au răspuns doar 34 şi au participat efectiv 24. Studenţii şi absolvenţii au fost mult mai numeroşi, circa o mie în fiecare zi. Ei au avut posibilitatea ca, în cadru organizat, să stea faţă în faţă cu directori de firme, cu specialişti în selectarea personalului şi să se „vândă" cât mai eficient. Din păcate, deh, tinen fără experienţă, s-a constatat că mulţi dintre ei nu ştiau bine nici ce vor, nici cum să se prezinte. Aşa că, principalul câştig al Târgului a fost, de fapt, unul educaţional. Despre câştigarea unui loc de muncă nu a fost atunci vorba. Urmează o selecţie severă la sediul firmelor respective. Dar, aşa cum susţineau unii directori, nici ei nu au şanse mari să aleagă un viitor salariat. Încheiem, menţionând că întreaga acţiune a fost sponsorizată, nici firmele şi nici studenţii nu au avut de plătit taxe, nici măcar simbolice. Următorul Târg va fi organizat în vară şi vor putea participa studenţi şi absolvenţi chiar şi ai Universităţilor particulare. Până atunci, aşteptăm ca, în continuare, Centrul de Consultanţă şi Plasament să acţioneze întru informarea şi educarea tinerilor.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim — 19

Un bărbat calm schimbă sensul existenţei în viaţa unei femei

Continuăm confesiunile doamnei Salinger, care într-un episod anterior relata cum îngrijorările au condus-o la un adevărat dezastru în viaţa personală. După ce a divorţat, în existenţa sa apare o nouă şansă.

«Al doilea soţ - povesteşte ea - este avocat: un om calm, dotat cu un spirit foarte analitic, care nu se îngrijorează niciodată. La începutul căsătoriei noastre, de fiecare dată când începeam să-mi pierd controlul îmi spunea:

"Calmează-te! Să examinăm situaţia mai îndeaproape. Care este motivul exact de îngrijorare? Există riscul ca temerile tale să se confirme?"

Acum câţiva ani, a fost declarată în California o epidemie de paralizie infantilă.

Altă dată, la o asemenea veste aş fi făcut o adevărată criză. Dar soţul meu m-a convins să acţionăm cu sânge rece. Am luat toate precauţiile ce erau în puterea noastră, adică am ţinut copiii acasă - nu i-am lăsat să iasă nici la şcoală, nici la cinematograf.

Consultând statisticile Biroului de Sănătate Publică, am aflat că în epidemiile cele mai grave pe care le-a avut statul California, au fost 1835 de cazuri, iar în epidemiile mai puţin virulente au fost înregistrate numai 200-300 de cazuri. Din tot tragismul acestor cifre am înţeles că, făcând un calcul al probabilităţilor, riscul de a vedea pe unul din copiii noştri îmbolnăvindu-se era minim.

După calculul probabilităţilor, asta nu se poate întâmpla. Această simplă frază a înlăturat toate îngrijorările; ea a făcut existenţa mea din ultimii douăzeci de ani mai frumoasă şi mai liniştită, lucru pe care n-aş fi îndrăznit să-l sper nici în visele cele mai extravagante.»

Dar nu numai atât, am spune noi. Povestea doamnei Salinger explică cât de importantă este latura "raţională" într-un cuplu, comunicarea cu partenerul de viaţă, abordarea şi implicarea în problemele comune.

Traducere şi adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

Reţetă de zbor: aeronave americane, piloţi români

Compania TAROM s-a înnoit cu încă două aeronave Boeing 737-300 (botezate Constanţa şi Deva), clasa medium-curier, după ce anul trecut le achiziţionase pe primele două de acelaşi tip (Alba Iulia şi Bucureşti). Până la sfârşitul trimestrului IV, va intra în dotarea dinamicei noastre companii naţionale de transport aerian şi al cincilea Boeing, purtând numele Timişoara, astfel încât din sezonul hibernal care se apropie, călătorii curselor europene TAROM, deservite de renumitele aeronave de fabricaţie americană, să beneficieze de un plus de confort. Reînnoirea flotei va permite Companiei TAROM să facă faţă concurenţei directe cu marile companii aeriene care operează la Bucureşti şi în lume.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Turnul Babel

Răsturnarea dintre oceane

Dezastrul impozant înregistrat de democraţi la ultimul scrutin, deşi pronosticat în termeni relativi, s-a dovedit mult mai tăios decât s-a presupus.

Problema unui nou mandat al actualului preşedinte la alegerile din 1996 nu se mai pune în termenii de până la 8 noiembrie. În scenă a intrat nu numai senatorul Dole, liderul majorităţii republicane, dar şi electoratul republican din cele mai populate opt state din SUA, unde guvernatorii sunt, în bloc, republicani. Această compactă puşculiţă electorală va lucra neistovit ca supremaţia „liberală" de la Casa Albă să intre într-o comă bine dirijată în următorii doi ani...

Islamism şi europenism de 126 de miliarde de dolari

Valul terorii islamice care loveşte în fundaţiile politice ale Africii de Nord pune în cauză nu numai stabilitatea regiunii, dar şi vecinătăţile ei generale. Atentatele de toate calibrele, extinderea forţelor paramilitare, declaraţiile politice radicale se succed şi se intensifică, indicând o puternică alterare a echilibrului de până acum. Una dintre cauzele notorii ale acestei inflamări politice din zonă este sărăcia. Sărăcia naşte teroare la sudul Mediteranei, aşa cum poate naşte teroare la nord. Până una-alta, marea trăncăneală despre anexarea răsăritului european la cel apusean se loveşte de restul problemelor lumii, printre care islamismul violent s-a aşezat în vârf. Cu alte cuvinte, Occidentul a început să analizeze cu seriozitate care ar fi ordinea priorităţilor: repararea economică a Sudului în vederea atenuării nebuniei islamice, sau bandajarea Estului european împotmolit într-o tranziţie păguboasă. La vârful UE s-a şi contabilizat, spre exemplu, costul aderării balcanice la paradisul vest-european: până în 126 de miliarde de dolari. Cam mulţi.

„Războiul total"

Îndelungat, sângeros, extins continuu şi provocând victime cu precădere în rândurile populaţiei civile, războiul din Bosnia nu a fost spre stupefacţia „opiniei publice" internaţionale, cel puţin până acum, „total". Despre „războiul total" se vorbeşte doar de curând, după ce armata guvernamentală bosniacă a făcut ravagii în zonele ocupate temporar de sârbi. Reacţia autoproclamatei republici sârbeşti a fost cea scontată: în faţa presiunii musulmane se adoptă o reacţie pe tot spectrul. Sau totul, sau nimic! Decretarea războiului total şi a legii marţiale s-a pus pe tapet cu toţi zurgălăii mediatici aferenţi. În paralel, Adunarea Generală a ONU a reuşit, târâş-grăpiş, să voteze o rezoluţie care prevede, în sfârşit, ridicarea faimosului embargou asupra livrărilor de arme musulmanilor. Numai că printre statele care s-au „abţinut" în adoptarea acestei determinante măsuri se află grelii comunităţii mondiale: Rusia, China, Franţa, Marea Britanie. „Mesajul" transmis Washingtonului este clar: trebuie mers până la ultima limită a răbdării. Ridicarea embargoului înseamnă escaladarea conflictului, escaladarea obligă NATO la lovituri disciplinare, iar acestea încurcă statele care şi-au trimis, la sol, „căşti albastre". Printre acestea nu se află scăfârlie de american. SUA susţinând ridicarea eambargoului încearcă să scoată castanele din foc cu mâinile sau, mă rog, cu căştile aliaţilor...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Tratatul cu rușii (II)

Până la ora la care scriu aceste rânduri n-am luat cunoştinţă de nici o reacţie a Moscovei la nota M.A.E. român de pe 3 noiembrie a.c. care constata caducitatea Tratatului româno-sovietic din 1970. Sper ca guvernul rus să aibă înţelepciunea de a fi de acord cu nota respectivă şi de a pune astfel punct acestei chestiuni. Cu atât mai mult cu cât nu există nici o şansă ca România să revină, având în vedere şi intrarea în arenă a preşedintelui Ion Iliescu. Vexat, fără îndoială, de faptul că atât opoziţia, în cererea ei de denunţare, cât şi M.A.E. de la Bucureşti, în documentul remis ambasadei ruse, ignoră "Tratatul de amiciţie" cu rusii încheiat de Domnia sa în 1990, dl Iliescu a dat propria sa interpretare nulităţii Tratatului din 1970. Acesta, spune dl Iliescu, "a fost denunţat, pe plan principial (fără îndoială că domnul preşedinte a vrut să spună "ipso facto" n.n.), odată cu semnarea de către mine şi preşedintele Gorbaciov a Tratatului din 1990". Aşadar, preşedintele român pune în lucrare criteriul cronologic, ca la testamente, potrivit căruia ultimul text este cel bun, toate cele dinainte fiind lovite de nulitate automat, fără altă specificare. Interpretarea aceasta este greu de susţinut, având în vedere că Tratatul dlui Iliescu a fost el însuşi, prin neratificarea de către parlament, lovit de nulitate şi că deci, tot după regula testamentelor, ar rezulta că rămâne valabil tratatul precedent, însă e de reţinut că şi dl Iliescu consideră Tratatul din 1970 ca nemaifiind în vigoare. Concepţia aceasta rezultă şi dintr-o altă afirmaţie a preşedintelui român (afirmaţie care înseamnă, totodată, şi o recunoaştere indirectă a caducităţii Tratatului său de amiciţie din 1990): "România şi-a exprimat dorinţa de a se redacta un nou document, care să fixeze, pe principii noi şi în noul context european şi ai realităţilor din ţările noastre, un Tratat bilateral cu Federaţia rusă". Aşadar, se poate spune că partea română, la unison - şi opoziţia, şi guvernul, şi preşedintele, ca să nu mai vorbim de norodul muncitor - consideră că nu mai avem tratat cu rusii şi că trebuie să încheiem unul nou. Cum să fie acesta?

Desigur, nu am în vedere elementele tehnice, designul juridic, acestea îi privesc pe specialişti. Mă refer la fundamentele politice ale noului tratat cu Moscova. Tratatele cu rusii de până acum, cu toată diferenţa notabilă dintre ele, dată de scurgerea timpului, consfinţeau apartenenţa şi menţinerea României în sfera de interese a Kremlinului, în "lagărul" condus de acesta, ancorarea României într-o zonă dacă nu asiatică, în orice caz răsăriteană, primitivă, neevoluată. Şi mai ales consemnau ele, oricât se străduiau vorbele să ascundă acest fapt, starea de vasalitate a României faţă de fratele mai mare, în ciuda revoltei antiruse pe alte planuri şi a lui Dej, şi a lui Ceauşescu. E de la sine înţeles că viitorul Tratat cu Moscova trebuie să marcheze izbăvirea noastră de suzeranitatea muscălească, emanciparea noastră, afirmarea apartenenţei la Europa, la Apus, devenind astfel primul tratat încheiat cu rusii cu adevărat de pe picior de egalitate. În acest scop, tratatul va trebui să cuprindă, se-nţelege, şi tot ceea ce se pune în mod obişnuit într-un astfel de document: neagresiune, bună vecinătate, colaborare în toate domeniile ş.a.m.d., dar el nu va mai putea să ocolească problemele considerate multă vreme drept tabuuri şi absente cu desăvârşire din Tratatul de amiciţie din 1990 al dlui Iliescu.

Între acestea, la loc de frunte se află problema Basarabiei, Pactul Ribbentrop-Molotov, Transnistria, Ilaşcu, Armata a 14-a şi tot ce ţine de acest capitol. Problema Basarabiei a ridicat-o la Moscova Gheorghiu-Dej, a ridicat-o Ceauşescu, aşa cum se putea şi cât se putea pe atunci. De ce să n-o ridice şi dl Iliescu în condiţii mult mai bune (firește, ţinând cont de situaţia de azi)? Viitorul tratat româno-rus e cel mai bun prilej.

Pe urmă, chestiunea înapoierii tezaurului românesc sechestrat de rusi. A ridicat problema Dej, a ridicat-o cu vehemenţă Ceauşescu, de ce s-o ocolească dl Iliescu? Viitorul tratat cu rusii este prilejul cel mai bun ca Domnia sa să ia taurul de coarne.

Mai sunt şi altele. Dintre ele, mă mai opresc la securitatea României. Ca să intrăm de-adevăratelea în Europa şi să aparţinem Europei, trebuie să intrăm în N.A.T.O. Ca să intrăm în N.A.T.O., trebuie să avem grijă ca Tratatul cu rusii să nu ne lege de mâini şi de picioare.

ION D. GOIA ■

SUA - Alegerile parţiale

Eșec de proporții al democraților

☐ După 40 de ani, republicanii au cucerit şi Camera Reprezentanţilor

Toate sondajele de opinie dinaintea alegerilor parlamentare şi locale parţiale din SUA („midterm" - aşa-numita consultare de la mijlocul mandatului prezidenţial) indicau o revenire a republicanilor. Dar nici chiar cei mai pesimişti dintre democraţi n-au anticipat o înfrângere atât de categorică în faţa adversarilor lor. Dacă o anumită „decolorare" democrată era explicabilă datorită faptului că ei stau expuşi sub soarele arzător al puterii, până la urmă se pare că arşiţa a rărit chiar pânza flamurii partidului lui Bill Clinton. Şi totuşi, se vorbea că s-a produs o anumită „încălzire" a economiei, că şomajul este în curs de redresare (fără ca „americanul mediu" să simtă în punga sa semnele redresării) şi chiar credibilitatea Administraţiei era în creştere. Mai ales că şi anumite performanţe în planul politicii externe - soluţionarea crizei din Haiti, acordul israeliano-iordanian - ar fi trebuit să pompeze aer cald în balonul cu care urmau să se înalţe reprezentanţii Partidului Democrat în acest scrutin.

Contemplând dezastrul...

Dar n-a fost să fie aşa. Iar căutarea motivelor va continua probabil multă vreme. După cum este chiar posibilă o criză la nivelul conducerii Partidului Democrat.

Pe scurt, fără a intra în detalii, chiar din datele preliminare ale scrutinului reieşise că republicanii au remontat decalajul care îi despărţea de rivalii lor nu numai în Senat, unde ecartul era mai mic, ci şi în Camera Reprezentanţilor. În această cameră a Congresului, de 40 de ani nu a mai fost înregistrată o majoritate republicană.

Consecinţele în planul politicii Administraţiei vor fi multiple. Preşedintele Clinton va trebui să dea dovadă de multă flexibilitate şi tact diplomatic pentru a putea să înfăptuiască o parte a programelor la care ţinea, cum ar fi cele din domeniul sanitar. Pe de altă parte, chiar în planul politicii externe este de aşteptat să se producă anumite mutaţii. Prudent, de altfel, preşedintele Clinton a anunţat, la scurtă vreme după ce a privit melancolic dezastrul, că doreşte să coopereze cu noua majoritate din Congres. Dacă acestea sunt câteva consecinţe în plan general, în plan local se vor consuma ambiţiile răpuse sau împlinite, după caz. Se ştie că o parte a clanului Kennedy a ieşit victorioasă (au fost cinci candidaţi), că la New York a căzut Mario Cuomo, că dl Oliver North, personajul cel mai controversat al acestor alegeri (el fusese implicat în scandalul Iran-Contras), a fost şi el bătut. Dar acestea sunt dispute locale. La nivel federal se pregăteşte deja muniţia pentru următorul scrutin prezidenţial. Îşi vor lua atunci democraţii revanşa?

ŞTEFAN NICOLAE ■

UEO - UNIUNEA EUROPEI OCCIDENTALE

În alocuţiunea rostită la deschiderea, la Bucureşti, a Centrului de Informare şi Documentare al Uniunii Europei Occidentale, dl Willem van Eckelen, secretarul său general spunea, glumind, că ziariştii au afirmat că UEO ar fi „frumoasa din pădurea adormită", adăugând însă că adjectivul „frumoasa" nu prea i se potriveşte. Remarca domniei sale avea ca explicaţie faptul că, faţă de alte instituţii europene, UEO este poate cel mai puţin cunoscută, fie datorită discreţiei cu care şi-a dus existenţa, fie pentru că vocaţia ei probabil abia de acum încolo se va împlini. Dar ce este UEO şi ce scopuri urmăreşte?

SCURTĂ PRIVIRE ISTORICĂ

UEO a fost creată în urma acordurilor de la Paris din 23 octombrie 1954, acorduri care modificau prevederile Tratatului de la Bruxelles din 1948 pentru a permite Germaniei federale să participe la activităţile NATO în condiţii acceptabile (Anterior Franţa respinsese ideea unei comunităţi europene în probleme de apărare). Cei şapte membri ai UEO (Belgia, Franţa, Germania, Luxemburg, Italia, Marea Britanie, Olanda) plus Grecia au semnat la Roma, în 1984, o declaraţie în care reconfirmă dorinţa de colaborare în domenii specifice de securitate.

- În 1990 Spania şi Portugalia devin membre ale UEO.
- În 1991 Islanda, Norvegia şi Turcia devin membri asociaţi ai Consiliului UEO.

În prezent toate statele care fac parte din Uniunea Europeană sau din NATO sunt implicate într-o formă sau alta în activităţile UEO. După dispariţia Pactului de la Varşovia 9 ţări din Europa Centrală şi de Est încearcă o apropiere de UEO, ca o garanţie de securitate.

De reţinut

După semnarea Actului Unic European şi a Tratatului de la Maastricht activitatea UEO s-a revigorat sensibil. Noul rol al UEO a fost definit în „Platforma asupra intereselor de securitate europene", document semnat la Haga în 1987. Această platformă propune dezvoltarea unei identităţi europene coerentă în materie de apărare, fără să fie o alternativă la strategiile NATO ci, dimpotrivă, UEO definindu-se ca „stâlpul european" al Alianţei Nord Atlantice şi „braţul înarmat" al Uniunii Europene.

STRUCTURA GENERALĂ A UEO

CONSILIUL UEO

1. **Consiliul de Miniştri** reuneşte de două ori pe an miniştrii de externe şi miniştrii apărării din statele membre. Fiecare ţară deţine prin rotaţie, pentru un an, preşedinţia Consiliului.
2. **Consiliul Permanent** reuneşte la Bruxelles, la sediul UEO, sub preşedinţia secretarului general al organizaţiei, pe ambasadorii ţărilor membre acreditaţi în Belgia. Consiliul Permanent este asistat de mai multe grupe de lucru (în probleme de apărare şi securitate; în probleme spaţiale; în chestiuni instituţionale; în probleme mediteraneene).

SECRETARIATUL GENERAL

Secretariatul general al UEO se află la sediul din Bruxelles al organizaţiei şi asigură legăturile dintre Consiliu şi celelalte structuri. Secretar general este în prezent Willem van Eckelen.

ADUNAREA PARLAMENTARĂ A UEO

Este alcătuită din 108 reprezentanţi şi tot atâţia supleanţi şi se întruneşte de două ori pe an în sesiuni plenare la Paris. Deliberează în orice problemă care îi este supusă atenţiei.

Adunarea are de asemenea mai multe organe de lucru şi comisii pe diverse probleme (pentru apărare, politică, tehnică şi aerospaţială, pentru buget etc). Rolul Adunării este de a contribui la formarea unui spirit european în probleme de securitate. Preşedinte al Adunării UEO este Sir Dudley Smith.

INSTITUTUL DE STUDII DE SECURITATE AL UEO

A fost înfiinţat după semnarea Platformei de la Haga, 1987. Sarcinile sale sunt: efectuare de cercetări şi analize pentru ţările membre; stimularea dezbaterii asupra securităţii europene. Este răspunzător în faţa Consiliului UEO.

CELULA DE PLANIFICARE

Este cel mai recent organism subsidiar al UEO, fiind înfiinţată după declaraţia de la Petersberg din iunie 1992. Celula are ca sarcini: pregătirea de planuri în caz de folosirea forţei; ţine la zi un inventar al forţelor ce ar putea fi desemnate de UEO pentru diverse misiuni; pregăteşte reguli privind angajarea militară; alcătuieşte programe de antrenament şi pregătire militară etc. Cei 40 de membri din care 25 ofiţeri sunt împărţiţi în cinci grupe.

CORPUL EUROPEAN

Este rezultatul iniţiativei franco-germane din octombrie 1991. Poate fi considerat un nucleu al unei posibile viitoare armate europene. A fost conceput în ideea că valorile integrării europene trebuie apărate de o structură militară. Are sediul la Strasbourg, iar structura de conducere se bazează pe principiul echilibrului dintre naţiuni. Funcţiile cheie (comandant, şef de stat major etc.) sunt deţinute prin rotaţie. Statul Major al Corpului European primeşte directive din partea unui comitet format din şefii de state majore ale armatelor ţărilor membre şi reprezentanţi ai ME. Corpul European poate fi angajat în acţiuni de luptă; de menţinere şi restabilire a păcii; ajutor umanitar.

RELAŢII CU ROMÂNIA

În 1990 Parlamentul român invită o delegaţie a Adunării UEO la Bucureşti. În 1991 o delegaţie parlamentară română participă la sesiunea Adunării UEO. În 1992 o altă delegaţie română participă la sesiunea extraordinară a Consiliului Ministerial al UEO. Alte schimburi de delegaţii. UEO asigură monitorizarea operaţiunilor de embargou impus Iugoslaviei, pe Dunăre. România îşi manifestă dorinţa apropierii de UEO, cât mai mult posibil.

CSCE - Conferinţa pentru Securitate şi Cooperare în Europa

Între arhivă şi un viitor incert

Conferinţa pentru Securitate şi Cooperare în Europa este primul dintre organismele continentale care a cuprins în sfera ei, încă de la înfiinţare, în urmă cu circa trei decenii, toate ţările Europei (mai puţin Albania, la vremea respectivă). După dezgheţul din 1989, odată cu căderea cortinei de fier şi încetarea războiului rece, CSCE trebuie să-şi găsească noi finalităţi şi sfere de atribuţii. În anii '70, CSCE a contribuit foarte mult la un prim proces de destindere şi la acceptarea de către fostele ţări comuniste a unor valori împărtăşite de Occident, incluse şi în actul final de la Helsinki (1975), finalizat în urma unor ani buni de negocieri. În prezent, CSCE practic nu are un secretariat sau un organism permanent; preşedinţia este asigurată prin rotaţie de ţările membre.

S-a implicat, fără succes, în stingerea unor conflicte: ex-Iugoslavia, Moldova, Nagorno-Karabah.

Reuniunea la nivel înalt de la Budapesta, de la începutul lunii viitoare, urmează să clarifice dacă şi în ce condiţii CSCE va continua să acţioneze. Aria sa de cuprindere va fi, mai mult ca sigur, mult mai limitată.

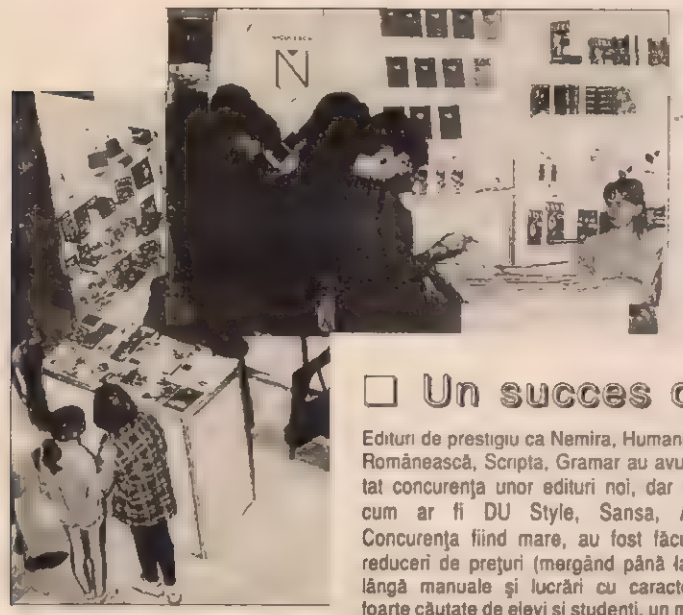

Păzea, Sandra Brown!

Târgul de carte Gaudeamus

☐ Un succes dincolo de aşteptări

Impresia generală creată în ultimii ani este că piaţa românească nu mai „înghite" cărţi într-adevăr bune. Majoritatea succeselor editoriale remarcabile păreau să fie romane sentimental-lacrimogene, poliţiste (de cele mai multe ori slabe) ori pornografice, traduse de obicei într-o manieră îndoielnică.

Iată că săptămâna trecută, un şir de evenimente au venit să ne dovedească faptul că treburile nu stau în totalitate aşa. Târgul **Gaudeamus - Cartea de Învăţătură** a adus zilnic mii de vizitatori şi cumpărători. În mod normal, pentru că târgul se adresa publicului tânăr, majoritatea cumpărătorilor au fost elevi şi studenţi. Zilnic s-au lansat în medie 5 titluri noi de cărţi, cele 60 de edituri participante venind cu multe noutăţi.

Edituri de prestigiu ca Nemira, Humanitas, Cartea Românească, Scripta, Gramar au avut de înfruntat concurenţa unor edituri noi, dar ambiţioase, cum ar fi DU Style, Sansa, Alternative. Concurenţa fiind mare, au fost făcute şi mari reduceri de preţuri (mergând până la 30%). Pe lângă manuale şi lucrări cu caracter ştiinţific, foarte căutate de elevi şi studenţi, un mare interes au prezentat, fapt îmbucurător, cărţile de literatură românească contemporană.

Pentru atragerea publicului s-au folosit tot felul de artificii trăsnite: tombole, concursuri de miss, concerte, mese rotunde, iar poetul Sergiu Filip, îmbrăcat ciudat, a suflat încontinuu într-o trompetă şi a adunat public la standul Editurii Cartea Românească, unde lucrează.

Succesul târgului a fost realmente neaşteptat, pentru că a avut foarte puţin timp la dispoziţie pentru pregătire. Abia în august, Radiodifuziunea Română şi-a anunţat intenţia de a găzdui un târg de carte cu ocazia aniversării Zilei Radioului (1 noiembrie). Au fost cooptate şi Editurile ALL şi Societatea de Difuzare Euromedia. Beneficiind de un cap de manager ca al prozatorului Mircea Nedelciu, directorul Euromedia, treburile au mers strună. În mai puţin de două luni, Mircea Nedelciu împreună cu Cătălin Ţârlea şi Mircea Sântimbreanu (directorul executiv, respectiv preşedintele de onoare al târgului) au putut rezolva angaralele organizatorice şi să realizeze o bună mediatizare.

La închiderea târgului, am stat de vorbă cu organizatorii. Domnul **Mircea Sântimbreanu** ne-a spus că:

„Acest târg a fost diferit faţă de altele prin culoarul pe care şi l-a asigurat. El a dovedit că în domeniul cărţii auxiliare nu există concurenţă şi nici blocaj financiar. „Gaudeamus" a prins o bună decolare, iar intimitatea lui a creat chiar aglomeraţie, a dus la epuizarea de titluri, lucru foarte rar întâlnit în acele târguri-mamut din Occident. Un alt atu al târgului este legat de alianţe. Sunt convins că va fi un târg cu personalitate şi că va deveni un fel de bursă a elitei cărţii româneşti".

Domnul **Mircea Nedelciu** ne-a dat câteva lămuriri suplimentare: „Ideea unui târg de carte la Sala Radio aparţine Radiodifuziunii care s-a adresat mai multor editori. Printre primii care au acceptat organizarea au fost cei de la editura All, care au propus prezenţa unui distribuitor, recomandându-mă pe mine. Lucrurile erau destul de riscante, mai ales că timpul a fost scurt. Dar cum Euromedia are un simţ al riscului şi al aventurii, ne-am ambalat, am găsit câteva idei comerciale şi acestea au dat roade. Acest târg a răspuns nevoii reale de carte a publicului tânăr, iar acesta este principalul motiv al succesului de care s-a bucurat".

TOMA ROMAN jr. ■

Un francezla... Curtea României, despre un român la Curtea Franţei

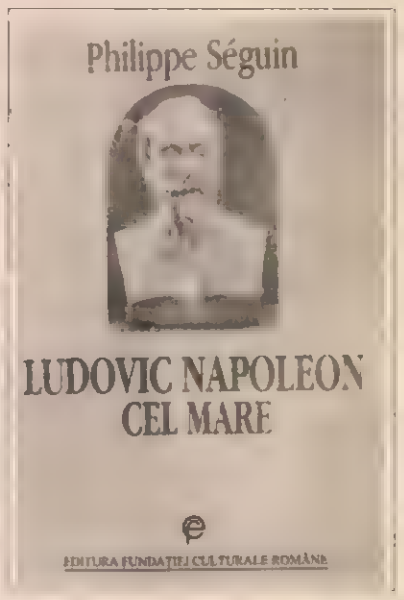

Institutul Francez a găzduit de curând lansarea cărţii lui Philippe Séguin **Ludovic Napoleon cel Mare,** în traducerea Micaelei Slăvescu. Editată de **Fundaţia Culturală Română,** această ediţie, revăzută şi adăugită, include şi textul **Extract din istoria mieilor mele politice**, de Vasile Alecsandri.

Schiţând portretul marelui om de stat care a fost Napoleon al III-lea, istoricul şi politicianul **Philippe Séguin** evidenţiază şi meritele monarhului în procesul unirii Moldovei cu Ţara Românească. Traducerea în limba română a lucrării l-a determinat pe autor să afirme că „acesta nu este doar un act necesar de cultură, ci şi un gest de curtoazie arătat Franţei şi istoriei sale"

LOREDANA TUDOR ■

Poezia în Piaţa Universităţii

INIMI ŞI CRUCI

Călin Angelescu a fost până în '89 un poet incomod. Pe 21 decembrie 1989 Călin Angelescu a fost printre puţinii care au rămas seara în Piaţa Universităţii gata să reziste TAB-urilor lui Ceauşescu.

După, nu a mai suportat să trăiască sub un regim care fură revoluţii.

Din 1991 s-a stabilit în Olanda. Totuşi, nu a uitat că în Piaţa Universităţii, lângă el, au murit oameni. De aceea, săptămâna trecută s-a întors în ţară, unde Editura DU Style îi publicase cartea de poeme **Vârsta politică**. Cele 33 de poeme reprezintă numărul de ani ai lui Christos, numărul de ani ai vârstei politice.

În amintirea evenimentelor sângeroase de la Universitate, Călin Angelescu, împreună cu prietenul său Marcel Bunea şi cu ajutorul sculptorului Alexandru Darie au produs un happening pe peluza din faţa Teatrului Naţional. Simbolic, 33 de inimi au fost bătute în cuie, închise într-o raclă în formă de cruce şi îngropate sub privirile unui Crist, la rădăcina unui salcâm.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

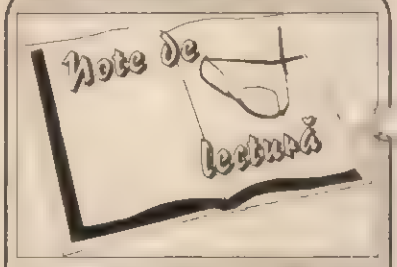

Lucy GORDON: SĂRUTĂ-MĂ - **Edit. COLEMUS, Craiova, 1994, 187 p., lei 1100**

Maculatura nu mai este apanajul exclusiv al editurii **Miron**; pe urmele acestei fabrici de tipărituri pasionale refuzate de talent calcă voios şi alţii. Iată încă o mostră de prost gust, venită din capitala Olteniei, semn că provincia îşi revendică partea din festinul plăcerilor în care cuvântul deşuchiat devine sminteală. Coperta a patra inserează un text ce se recomandă singur: „Cum să pătrundeţi în lumea misterului erotic?" Răspunsul e predestinat să împezească lucrurile fără întârziere: „Tânăra femeie, supusă, se abandona mâinilor experte care o umpleau de dorinţe"... Înarmaţi cu asemenea precizări, cititorii curioşi au şansa apropierii de un limbaj cu puţine ratări şi infinite destăinuiri.

Emil MLADIN: HAIMANAUA - **Edit. NEMIRA, 1994, 191 p., lei 1900**

O proză existenţialistă de nivel mediu, foarte departe de calificativele exagerate acordate într-un cursiv reluat de editor ca să păstreze, parcă, impetuozitatea dar şi nepermisa elasticitate a criteriilor. Mă întreb ce serviciu face editorul şi redactorul de carte tânărului autor comparându-l cu scriitori ce au impus reabilitarea vitalului, ca Jack London şi Hemingway? În seama lui Emil Mladin reţin deocamdată cursivitatea tonului şi un anumit grad de expresivitate narativă, o directitate ce descurajează stilul calofil.

Norman A. FOX: FULGERUL NEÎNTRERUPT - **Edit. OLIMP, 1994, 213 p., lei 450**

Bineînţeles că din primul enunţ câştigăm pariul cu scepticii. Ei da, încă o probă că versiunea modernă a neantului se numeşte „western". Multe împuşcături, mult sânge, sub sigla experienţei colective care s-a numit cucerirea Vestului sălbatic. Pistolari, femei pierdute, companii în primejdie, cârciumi afumate, cartuşiere goliţe. La care putem adăuga împăcaţi pălcuri de călăreţi în galop, urmăritori şi urmăriţi printre trunchiuri de copaci, pe poteci înghiţite de întuneric. Dacă aşa accedem la imaginea Lumii noi, am mai făcut un pas înainte...

Eugène IONESCO: JURNAL în FĂRÂME - **Edit. HUMANITAS, 1994, 159 p., lei 2000**

Admirabilă capacitatea lui Eugen Ionescu de a se privi în oglindă. De a găsi în eul fugitiv omul refulat şi pe cel greu de descurajat, pe insul fragil, vulnerabil deopotrivă cu cel prodigios prezent în acte grave, nu neapărat bine primite, acceptate de ceilalţi cu inima uşoară. Un fascinant mod al experienţelor capitale de a se plasa la nivelul cotidianului, într-o finalitate transcendentă. Omul personal mai presus de omul public. Cu luciditatea intactă în a-i separa şi înfrăţi, curajos, neclar, în context, condiţionat, îngrădit de teama literaturii, abia aşa găsind drumul spre literatură.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Încă o „măreaţă realizare" a culturnicilor:

Festivalul Naţional de Teatru a fost un fiasco

Cătălina Buzoianu - laureată a Festivalului

Ilinca Tomoroveanu s-a retras în semn de protest

La o săptămână de la închiderea sa,* Festivalul Naţional de Teatru I.L. Caragiale *continuă să trezească polemici. O anumită parte a presei, după cum sună o sintagmă intrată în uzul curent, este unanim de acord că manifestarea a fost un fiasco. De ce? Cauzele sunt multiple şi, din păcate, cu implicaţii politice. Proasta organizare a căzut pe un loc secundar, altele fiind motivele pe care s-a bătut monedă.

Îndepărtarea din rândurile organizatorilor a UNITER-ului şi a Primăriei Capitalei nu a însemnat doar sărăcirea palmaresului festivalului de două premii; măsura pe care nimeni nu a avut curajul să o revendice ca aparţinându-i, nu a întârziat să se facă resimţită ulterior. Nici gestul actriţei Ilinca Tomoroveanu de a se retrage din juriu, nici refuzul premiului de către scenografa Maria Miu nu au avut altă semnificaţie decât aceea a protestului împotriva scindării lumii teatrale din România. Oana Pellea a spus: „Cred că arta se face împreună, nu are culoare politică, de fapt are o singură culoare politică, legătura cu bunul Dumnezeu." Atmosfera tensionată, dublată de audienţa extrem de mică şi de absenţa din program a unor spectacole de marcă, toate au conlucrat la impresia generală că cea mai importantă manifestare actoricească a anului, Festivalul Naţional de Teatru, a fost un fiasco.

În paralel cu competiţia oficială, s-a desfăşurat întrecerea producţiilor studenţeşti **Teatrul de Mâine,** în cadrul căreia Biroul de Turism pentru Tineret a premiat cu câte o vază spectacolul **Hatmanul Baltag** şi pe studenta regizoare Nona Ciobanu. La **Cassandra**, dimineţile studenţeşti au fost o reală încântare prin dinamismul şi dăruirea viitorilor artişti, prin acea stare de graţie trăită de spectator înaintea actului teatral. Academia de Teatru şi Film s-a prezentat, chiar dacă nu în programul festivalului, cu reprezentaţii de calitate.

Dimineţile studenţeşti au fost contrabalansate de **Nopţile scurte,** organizate de Teatrul Mic, unde (cortina s-a ridicat!) funcţionează ca director tot Dan Micu, singurul pe care Mircea Micu, inspectorul şef al Inspectoratului pentru Cultură al Municipiului Bucureşti nu a reuşit să-l dea jos. Gândite după modelul faimoaselor **Nopţi de la Avignon**, **Nopţile scurte** au prilejuit câtorva teatre din provincie să urce pe scenă în faţa publicului bucureştean. Intimitatea sălii Teatrului Mic, dar mai ales căldura umană de aici, a umplut în fiecare noapte Casa Thaliei; a fost singura sală unde s-au vândut bilete, la celelalte teatre unde au jucat piese înscrise în competiţia festivalului nefiind prezenţi decât specialişti şi presă, cu acreditări.

Nu trebuie uitată insolita revistă **Festival**, publicaţie-atelier a studenţilor teatrologi ai A.T.F., care în cele două numere duble a surprins aspecte de fineţe din culisele festivalului, ilustrate cu fotografii inspirate şi texte inteligente, care nu au cruţat pe nimeni.

Din păcate, Festivalul Naţional de Teatru este cea mai clară dovadă că schisma din sânul lumii artistice româneşti se adânceşte, că reforma promisă acum câţiva ani este, de fapt, o contra-reformă în cultură, că mastodontul în care s-a transformat Ministerul Culturii este din ce în ce mai avid de putere. În condiţiile unui hipercentralism evident, mult-clamata democratizare a vieţii teatrale rămâne un simplu slogan, un deziderat imposibil de atins.

ADA NICOARĂ ■

Corespondenţă din Italia

Zilele filmului românesc la Torino

❑ Muncind aproape un an, Eugen Uricaru a făcut ceea ce, de fapt, ar fi trebuit să facă statul român

Primite cu un interes neaşteptat de viu de către public şi critica de specialitate s-au desfăşurat la Torino între 16 şi 20 octombrie a.c. Zilele filmului românesc, manifestare organizată de către Direcţia Spectacolelor a Consiliului de Miniştri italian, de Centrul Naţional al Cinematografiei din Bucureşti şi mai ales de către Academia di Romania din Roma, în persoana directorului său adjunct, romancierul Eugen Uricaru. Seara de gală a prilejuit contactul direct între un public numeros şi trei dintre protagoniştii manifestării: domnii A. Toffetti, directorul Muzeului Italian al filmului (cu sediul chiar la Torino), Eugen Uricaru -iniţiatorul şi sufletul festivalului, şi regizorul Moscu Copel, al cărui tulburător documentar* Am ales libertatea *a fost prezentat în cursul serii. Intervenţiile publicului la dezbaterea ce a urmat proiectării filmului au demonstrat nu numai interesul pentru cinematografia română, ci şi nestinsa dorinţă a italienilor de a cunoaşte realităţile româneşti de astăzi.

- Domnule Uricaru, aţi reuşit să organizaţi o manifestare deosebit de interesantă, bine mediatizată şi bine primită de public şi de critică.

- Mulţumesc. Muncesc din luna ianuarie pentru asta şi am avut sprijinul unor organizaţii private şi al Ministerului de Externe italian cu contribuţia Preşedinţiei Consiliului de Miniştri...

- ... din Bucureşti, presupun.

- Nu, italian, care prin serviciul de cultură a mijlocit contractele şi a găsit sediile de proiecţie la Roma, Torino, Napoli.

- Şi filmele ?

- Eu am cerut Centrului Naţional din Bucureşti o listă întreagă de filme; ceea ce am obţinut în cele din urmă era, mai mult sau mai puţin, corespunzător cererilor mele.

- Dar fonduri?

- Am plătit noi (Academia di Romania din Roma) totul, de la ieşirea din ţară - transportul, asigurarea etc...

- Aveţi bani, nu glumă...

- (tace şi mai ia o cafea)

- Înţeleg. Nu credeţi că o astfel de manifestare, dar şi traducerea şi publicarea literaturii române, sau tipărirea şi interpretarea muzicii româneşti, sunt îndatoriri fundamentale ale unui stat?

- (mă priveşte lung şi trist): Ce să vă zic? Uitaţi-vă la Portugalia; statul a sponsorizat traducerea în franceză şi publicarea la Paris a celor mai importante opere ale literaturii naţionale. S-au făcut cunoscuţi şi după puţin timp intrau în Comunitatea Europeană.

- Deci, cultura poate deschide uşi financiare...

- ... sau politice.

- Aţi avut sprijin din România pentru această manifestare?

- Nu în mod special. Am găsit, cum spuneam, sponsori aici, în Italia.

ALEXANDRU GRAUR ■
octombrie 1994, Torino, Italia

În scopuri umanitare

Dan Grigore pe scena Ateneului Român

❑ Concertul va avea loc la iniţiativa Fundaţiei Raţiu pentru ajutorarea copiilor bolnavi de leucemie

Cea mai recentă iniţiativă a **Fundaţiei Raţiu** este organizarea, în data de 19 noiembrie, la Ateneul Român, a unui concert de binefacere. Vor onora cu prezenţa lor scena românească marii artişti Dan Grigore şi Delia Pavlovici. Costul unui bilet este de maximum 25 de mii de lei. Din păcate, reacţia publicului se lasă aşteptată. Nu s-au vândut mai mult de 200 de bilete, capacitatea sălii fiind de 800 de locuri.

Fundaţia, condusă de dna Elisabeth Raţiu, a fost înfiinţată în 1993, special pentru ajutorarea copiilor bolnavi de leucemie. De fapt, principalul ei scop este acela de a strânge fondurile necesare pentru cumpărarea unei unităţi de transplant de măduvă osoasă care să intre în dotarea spitalului **Fundeni**. O asemenea unitate costă circa un milion de dolari.

Poate, sperăm, eforturile inimoşilor membri ai Fundaţiei, în exclusivitate voluntari, vor da roade. Copiii bolnavi de leucemie nu au altfel, practic, nici o şansă, costurile unui transplant în străinătate fiind, aşa cum bine se ştie, imense.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

MAŞINA DE SCRIS

Bun găsit, stimaţi cititori ai revistei Flacăra!

Începând din acest număr, voi realiza în fiecare săptămână, pentru revista pe care şi eu o iubesc, la fel ca dv., rubrica Maşina de scris. Este o rubrică deschisă tuturor celor care sunt sau vor să devină scriitori. Am la dispoziţie două pagini de revistă şi mă angajez (aşa cum am făcut-o timp de peste un an şi la revista Zig-Zag, unde am primit peste 12.000 de scrisori) să citesc cu atenţie toate textele literare trimise de dv., să le public pe cele valoroase şi să explic cu sinceritate de ce nu le public pe celelalte. Printre dv. se află mari scriitori, încă nedescoperiţi. Îi aştept cu încredere.

Alex Ştefănescu

Texte sub lupă

● **DANIELA CĂTANĂ-ADAM, Zalău.** Povestirea **Îndatorat** este antrenantă, dar şi cam vulgară. Nu mă refer la faptul că personajele vorbesc grosolan ("Să mă pupi în dos, scumpete. Apropo, ce-a zice de o pizza pe seara asta?"), ci la modul în care înţelegeţi viaţa în viziunea dv., oamenii trebuie să descopere "taina fericirii", să-şi caute "împlinirea" etc. - exact ca în romanele-kitsch publicate de Danielle Steel, Sandra Brown, Barbara Cartland şi celelalte autoare la fel de nesuferite (mie). În plus (dar poate fi socotit în minus), umorul dv. este lipsit de umor şi suferă de trivialitate. De exemplu, mă întreb ce vedeţi comic în faptul că un bărbat somnoros dă cu mâna într-un c... de câine de lângă pat şi îşi mirosse îngrozit degetele.

În concluzie, cred că aveţi un anumit dar al povestirii, dar vă lipseşte educaţia estetică.

● **DORU IONESCU, Bucureşti.** M-a amuzat stilul erudito-licenţios al versurilor dv.:

Iubita mea în perioada roză
Viitorimea mea din proxima vetustă/ Tu vei veni prin ce metamorfoză/ C-un OZN mirabilis sub fustă." (Transsexualitate)

Totuşi, după încheierea lecturii, am constatat că nu rămâne aproape nimic din acest amuzament.

● **MARILENA DAN, Buzău.** Este multă poezie în proza dv. Iată un posibil vers:

"Între literele pe care le desenez, se lasă înserarea."

Din nefericire, însă, această poezie degenerează adeseori în poetizare, într-o înfrumuseţare exterioară, neconvingătoare, a naraţiunii:

"În mine se adăposteşte umbra rătăcitoare."; "Oamenii au avut templele pentru a se descoperi prin rugă."; "Umbra pupilei mele opreşte rana pe care soarele o musteşte." etc.

● **ANCA VANETEA, Târgu Mureş.** Versurile pe care mi le-aţi trimis sunt naive:

"Privirea mea/ caută privirile tale./ Mâna mea/ aşteaptă mângâierea/ mâinilor tale./ Zâmbetului meu/ îi e sete de/ zâmbetul tău" etc.

Fotografia nu pot să v-o returnez. Dorm cu ea sub pernă.

● **RADU EMIL, Bucureşti.** Vă reuşesc descrierile de natură:

"mergând în susul apei am dat de un heleşteu: loc mirific cu sălcii şi câţiva plopi înalţi, cu părleazuri spre dincolo, abia văzute printre cucută şi bozii amare, răzleţe,cu ierburi şi măceşi scuturaţi pe luciul verde al apei, cu cătină albă şi pălcuri de papură şi, ici-colo, câte un zarzăr. O potecă pierdută în iarbă neagră şi trifoi înflorit ocolea apa până la malul celălalt ceva mai dezgolit, unde erau lespezi de lemn trântite în devălmăşie."

În schimb, ori de câte ori vă referiţi la oameni, deveniţi stângaci:

"Aici se lăudau că-şi fac scalda câteva colege din ultimul an de elementară" etc.

Nu aveţi maturitatea intelectuală necesară pentru a scrie un roman.

P.S. M-a îngrozit începutul scrisorii dv.: "Vă trimit câteva pagini din cele şase sute câte am scris până acum." Opriţi-vă!

● **CONST. VANG., Galaţi.** După cum probabil aţi observat, invocaţia dv. (*"Fă-te-ncoa', milionule! să te duc în casa/ săracului să luminezi măcar o toamnă!"*) n-a avut succes. Dar concursul continuă şi la 1 noiembrie 1995 se va acorda un nou premiu. Încercaţi să-l câştigaţi pe acela!

Dacă vreţi să aveţi vreo şansă, trebuie să renunţaţi însă la stilul licenţios, în care vă investiţi pagubos talentul:

"A mai fost şi unul cu barbă/ pătimaş, languros, dar ce fin!/ a făcut-o să ardă, să fiarbă/ c-o ţigară şi-o gură de vin!// Mai apoi cu un "nene sălbatic/ nesătul şi porcos şi pervers/ ce-a-nvăţat-o un sex acrobatic/ şi bucal şi anal şi din mers!"

● **ION CHICHERE, Reşiţa.** Aveţi un mod de a scrie prolix. Cititorul se vede nevoit să decupeze din poemele dv., lungi şi cam plictisitoare, câte un pasaj într-adevăr expresiv. Iată, de exemplu, ce-aş alege eu din poemul **Peisaj cu lift**, alcătuit din 70 de versuri:

"mâna/ mea este o creangă foşnind uşor deasupra unei/ ape adânci"

"zeiţa dorinţei are/ un zâmbet fin, egiptean, dar faţa ei e rece şi tăioasă"

"piramidele de pe ţărmuri par nişte imense piese de şah/ părăsite pe tabla uriaşă a unei memorii pierdute"

"ce libertate mai poate avea fiinţa când cineva/ face copilăria sul ca pe o hartă şi pleacă cu ea sub/ braţ."

Nu este păcat să se înece toate aceste fulguraţii de poezie într-un discurs interminabil şi anost?

● **ION T. GUIMAN, Poiana Mărului, Braşov.** Ceea ce scrieţi dumneavoastră n-are legătură cu literatura:

"S-a dus vestea-n toată ţara/ C-ai făcut jocul la altul./ (Puteai mânca numai para/ Şi să-i restitui rahatul.)" etc.

Rupeţi tot ce-aţi scris despre foştii dv. colegi şi nu mai povestiţi nimănui că aţi încercat să publicaţi aşa ceva. Vă promit că am să tac şi eu, mormânt.

● **IOANA DIMACHE, Galaţi.** "Stimate domnule Alex Ştefănescu, sunt convinsă că vă veţi bucura aflând că am obţinut premiul III la concursul **"Moştenirea Văcăreştilor."**

Nu mă bucur deloc, mie nu-mi plac premiile III. Sau I, sau nimic.

Povestirea **Salutări de pe Everest** este splendidă. Aveţi ceea ce s-ar putea numi imaginaţie psihologică, din moment ce reconstituiţi trăirile a doi copii care fug de-acasă şi descoperă lumea pe cont propriu. Totodată, folosiţi în premieră absolută o formulă narativă ingenioasă: trecerea de la relatarea naivă la persoana întâi la o relatare intelectualizată, tot la persoana întâi, ca şi cum copilul-narator s-ar maturiza temporar pentru a-şi putea explica şi povesti aventura.

Nu vreau (cum îmi propuneţi) să dau povestirea altei reviste. (Nimeni altcineva n-o merită!) Va apărea, deci, tot la **Maşina de scris**, chiar dacă ocupă foarte mult spaţiu.

De ce nu scrieţi un întreg volum de proză scurtă?

● **SPIRIDON POPESCU, Târgu Jiu.** Ca şi altădată, versurile dv. m-au amuzat şi emoţionat. Am să le public. Deocamdată, reproduc în avanpremieră, pentru delectarea cititorilor, o strofă din **Eminescu**:

"Doamne, ţi-am mai spus cândva:/ Ori eu, Doamne, ori Mata,/
Amândoi nu vom putea./ Cum să stea pe-acelaşi tron/ Dumnezeu şi Spiridon/ Când ştii bine cum ne sare/ Ţandăra, la fiecare?"

● **COSTEL STANCU, Reşiţa.** Există, în versurile dv., o acalmie care-mi displace. Scrieţi impecabil, dar trebuie să-l şi provocaţi pe cititor. Altfel, el vă recunoaşte profesionalitatea şi... adoarme.

Oricum, este surprinzător faptul că la numai 24 de ani aveţi un stil atât de sigur:

"aşa cum stau mâna mea nu ridică obiectele, ci le năruie/ un joc princiar cu moartea frica eului conştient de sine o simt/ resemnarea de-a trăi legat de umbră ca un sclav de durerea lumii/ ce trist când descoperi că/ tocmai omul îşi lipseşte sieşi pentru a fi desăvârşit." **(ars...)**

● **ELVIRA ILIESCU, Constanţa.** N-am mai primit niciodată un plic blindat, ca al dv. Abia am reuşit să-l desfac, ajutat de foarfeci, dălţi şi ferăstraie.

Romanul satiric **Râsul**, caustic şi vehement, este bine scris, dar vine prea târziu. Caracterul lui inactual este accentuat de faptul că folosiţi un stil alegoric, acum, când, nu mai există cenzura.

Totuşi, am putea să facem o încercare publicând un fragment la rubrica **Un manuscris în aşteptarea editorului**. Trimiteţi-mi deci o fotografie a dv. şi un curriculum vitae (într-un plic mai uşor de deschis).

● **ANTON MOISIN, Victoria, Braşov.** Povestirile trimise sunt mai curând jocuri ale inteligenţei decât literatură. Pot fi publicate eventual într-o revistă de divertisment.

"Profesorul se scărpină după urechea stângă, semn care la el însemna că-l prinsese pe student cu greşeala.

-Domnule student, rosti el, cum să-ţi dau examenul dacă ai spus că dumneata ai venit să-l dai? Cum să-ţi dau ceea ce dumneata trebuie să dai, fără ca eu să iau?

I-am replicat:

-Păi eu dau examenul, dar nu îl dau aşa ca să-l luaţi dumneavoastră. Dacă-l dau, vreau să-l iau. Deci, eu îl dau şi eu îl iau. Dumneavoastră doar mi-l daţi, dar nu îl luaţi. Aşadar, fără să-l luaţi, mi-l daţi, în vreme ce eu fără să vi-l dau îl iau şi totuşi eu îl dau."

(Simt că mi se încâlcesc circumvoluţiunile; deci închei citatul!)

● **CEL DIN CEAŢĂ, Petroşani.** Poemele dv. au ceva liber şi sfidător. Din când în când devine vizibilă într-un mod dezagreabil lipsa de cultură, însă până la urmă, personajul liric care se configurează - un derbedeu simpatic - îl cucereşte pe cititor.

"oho ce băiat de cristal mai eram/ mă spărgeam la fiecare vocală/ curgeam în auzul domnului-/ clinchet dulce de om// în extaz binecuvântam greaţa/ iarba halucinantă a dragostei/ bun şi rău, deştept şi prost/ ce băiat am mai fost" **(aho-aha)**

Aş publica o parte din poeme, dar vă rog să-mi comunicaţi cum vreţi să le semnaţi.

● **MIHAI MAGAZIN, Bucureşti, DELIA STAICU, Bucureşti, CIPRIAN IEŞAN, Iaşi, MARIA MAGDALENA, Roznov, Neamţ, MIHNEA DOBROVICESCU, Timişoara, CONSTANTIN DELEANU, Constanţa.** Textele dv. nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveţi aptitudini pentru scris. Merită să faceţi noi încercări.

● **CORNELIA GHEORGHE, Lipova, Arad, SION, Bucura, Mehedinţi, ŞTEFAN POPESCU, Brad, Hunedoara, ION DIACONESCU, Adjud, CAMELIA MUNTEANU, Câmpulung Muscel, ELEONORA DOBRESCU, Bucureşti.** Limba în care scrieţi seamănă vag cu limba română. Completaţi-vă întâi cunoştinţele de gramatică şi abia apoi apropiaţi-vă de literatură. (Nu se poate cânta la pian cu mănuşi de box.)

Important pentru toţi corespondenţii

Textele pe care mi le trimiteţi trebuie să fie dactilografiate. Dacă totuşi nu aveţi maşină de scris sau bani pentru dactilografă, scrieţi-le de mână citeţ.

Când îmi trimiteţi dactilogramele sau manuscrisele, luaţi-vă adio de la ele. Le citesc atent pe toate, dar nu pot să vi le restitui.

Dacă răspunsul este negativ, n-o luaţi în tragic. S-ar putea să mă înşel. Adresaţi-vă şi altor critici literari. Sau aşteptaţi arbitrajul posterităţii.

Trimiteţi scrisorile la următoarea adresă: Alex. Ştefănescu, la revista *FLACĂRA*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 Bucureşti.

Nu mă sunaţi la telefon ca să vă interesaţi de soarta textelor. Şi nici nu mă căutaţi la redacţie (sunt groaznic de urât şi violent). Aşteptaţi cu încredere răspunsul pe care urmează să vi-l dau în aceste pagini.

* * *

Abonaţi-vă la revista *FLACĂRA*! Să nu credeţi că îndemnul meu are raţiuni exclusiv comerciale. Sunt preocupat în mod real de asigurarea unei comunicări permanente cu dv. Am planuri mari în legătură cu această rubrică, vreau să-i susţin până la capăt pe toţi cei înzestraţi cu talent literar şi de aceea - pentru ca dialogul între mine şi dv. să nu se întrerupă nici un moment - vă rog să faceţi un sacrificiu şi să vă abonaţi.

Să facem cunoştinţă cu GABRIEL BĂDICĂ

Gabriel Bădică (născut la 31 octombrie 1956 la Iaşi) este inginer şi locuieşte la Tulcea. Până în 1990 a lucrat la Centrala "Delta Dunării" din acelaşi oraş. În 1993 a absolvit un curs de management la Open University - U.K., astfel încât în prezent este tutor la CODECS (Center for Open Distance Education for a Civil Society), Bucureşti, lucrează şi ca referent de artă la Centrul Judeţean de Creaţie din Tulcea.

A debutat cu povestirea *Pictură naivă* publicată în 1987 în revista *Tomis* din Constanţa, colaborând apoi şi la alte periodice, de circulaţie restrânsă. Figurează în sumarul antologiei ***Vânzătorul de enigme***, 1993.

Iată şi motivul pentru care s-a adresat rubricii ***Maşina de scris***:

"Apreciez foarte mult paginile literare realizate de dumneavoastră, mai ales datorită lipsei de prejudecăţi care face posibilă alăturarea unora ca mine (autori necunoscuţi, inconsecvenţi sau timizi, dar uneori destul de interesanţi, nu-i aşa?) unor «consacraţi»."

Scurta povestire *Lemnul*, pe care o reproducem în acest număr, are o acţiune nedatată şi nelocalizată, ca o paraboiă. Nu este totuşi o parabolă, întrucât personajele, o actriţă şi un figurant, sunt aduse în prim-plan şi radiografiate, ca într-o proză de analiză psihologică. Nu este vorba însă de o astfel de proză, întrucât la un moment dat personajele schimbă replici, ca într-o piesă de teatru. Numai că *Lemnul* nu poate fi considerată nici piesă de teatru, având mai curând o factură de poem. Text inclasificabil, *Lemnul* este o sinteză de genuri şi o demonstraţie de virtuozitate stilistică. O demonstraţie de virtuozitate stilistică făcută de un autor necunoscut, inconsecvent şi timid, dar mai mult decât interesant.

Lemnul

Cred că mă cunoaşteţi, numele meu este Max. Deşi regizorul, mi-a interzis să folosesc securea, sub pretextul că ar putea sări vreo aşchie, că aş putea răni pe cineva, de luni în şir o pregătesc pe ascuns, îi netezesc cu gresia tăişul impecabil, fără nici o ştirbitură, o ung cu vaselină pentru ca umezeala să nu atace oţelul sclipitor, apoi o învelesc într-o haină veche, cu căptuşeala desfăcută, o arunc în ladă şi trântesc capacul pe care sunt pictate grosolan scene din vodeviluri, prinţi palizi şi doamne opulente, cerşetori şi femei de stradă, castele, corăbii şi militari cu ţinuta în dezordine, şi atât de multe alte tablouri noi sau vetuste, aranjez deasupra pledul peticit şi mă aşez peste toate astea cu evidentă şi naturală măreţie, mă cuibăresc, mă institui, mă pun, ca pe un tron, maiestuos, cu pipa atârnată între buzele groase, vineţii, semnificativ arcuite pe mutra mea rotundă, buhăită, serioasă, exact aşa cum pot fi văzut în afişele zdrenţuite de vânt, lipite pe ziduri, pe la colţuri de stradă, fâlfâind ca nişte perdele în faţa unor ferestre zidite, oarbe, întunecate pe veci. În acest timp, doamna Cati, ca în toate după-amiezele fără spectacol, probează diferite peruci, se priveşte în apele clare ale unei oglinzi mai mult sau mai puţin veneţiene. Nu pot să nu îi admir gesturile elegante, felul în care prinde buclele grele pentru a le sălta uşor, pentru a le potrivi şi a le străpunge cu ace prelungi, de argint; nu pot să nu mă gândesc la toată viaţa mea petrecută alături de această creatură făţarnică, la statornica ură pe care, de atâta amar de vreme, i-o port. Poate că sentimentul acesta regretabil şi, fără îndoială, teatral, nu ar fi înflorit în sufletul meu dacă nu mi s-ar fi infiltrat în minte, zi după zi, gândul că fără ea nu aş fi cunoscut niciodată gloria, împlinirea, nemurirea prin artă; că fără ea, fără ideea ei genială, regizorul nu m-ar fi observat niciodată şi nu aş mai fi apărut pe scenă, îmbrăcat cu fracul meu demodat, pentru a polariza, timp de o oră întreagă, interesul dumneavoastră, al celui mai felurit public ce poate fi întâlnit printre crescătorii de animale din stepa calmucă şi printre rafinaţii pensionari ai academiilor de teatru din Paris, Londra sau Amsterdam; nu m-aş mai distra zile în şir încercând să-mi amintesc în ce împrejurări am primit cele câteva sute de medalii, ordine şi tot felul de alte distincţii: un bagaj greoi la care poate că aş fi renunţat dacă nu aş fi fost obligat, din când în când, să îl expun în vreun lobby întesat de lume. Sigur, pe doamna Cati nu am părăsit-o nici pentru o zi în toţi aceşti ani, am purtat-o cu mine peste tot, căutând, într-un mod poate prea subtil, să mă răzbun, pentru mizeriile îndurate odinioară, prezentând-o alături de celelalte trofee. Dar chipul ei rămâne în continuare acoperit de dispreţuitoarea mască a indiferenţei, care mă urmăreşte şi în vis. Ştiu, ea consideră că, fiind cea care a găsit LEMNUL uriaş, rostogolit de valuri, ar trebui să fie adevărata stea sau să i se acorde, măcar, o atenţie mai mare. Este, de fapt, o fiinţă meschină, care refuză să vadă. Aşa că mă ridic de pe capacul pictat şi mă apropii de doamna Cati arborând irezistibilul meu zâmbet profesional. Îi spun că e timpul să ne repetăm rolurile. La început, pare nedumerită. Apoi, ca trezită din somn, clipeşte de câteva ori şi începe să declame cu voce joasă.

Doamna Cati: Trupa noastră ajunsese în Sud cam demoralizată, lipsită de speranţă şi orizont. Ne instalasem pe o plajă pustie, în apropierea unui sat de pescari - ah, nu voi putea uita niciodată ţipetele de alarmă ale pescăruşilor! -, ne instalasem pe o plajă pustie şi pregăteam o piesă nouă, „Întoarcerea lui Ulise" sau cam aşa ceva. Erau câteva scene tari, nu ne dădeam în laturi de la nici un truc dacă astfel puteam obţine un strigăt sincer de oroare, de groază. Orice semn de emoţie din partea spectatorilor puţini şi cam vulgari era o adevărată victorie pentru noi, deoarece textul era sărac, n-avea nerv, iar replica venea anapoda, falsă şi fără strălucire. Octombrie bătea în obloanele vagoanelor. Un vânt subţire ne ameninţa stagiunea cu o moarte rapidă şi tristă. Cine să mai coboare, pe stâncile lunecoase ale falezei, pentru a vedea o mână de actori obosiţi încercând, cu ultimele puteri, să dea viaţă unor personaje şi unor idei uitate, anacronice? Tânjeam după un public generos, receptiv, visam adeseori săli spaţioase, în care ropotele de aplauze nu mai contenesc, multiplicând la infinit un succes colosal. Şi, în tot acest timp, ne îngrijeam de hrana cailor slăbănogi şi apatici, ne cârpeam costumele, imaginam decoruri noi, ne distram, în nopţile fără lună, şterpelind câte-o găină de prin curţile oamenilor...

Max: Mai tare şi fii atentă la ţinută. Capul pe spate, ăsta nu-i un rol pe care să-l interpretezi egal, ca pe al Ofeliei, de exemplu. Trebuie să nuanţezi, să se simtă ezitări şi elanuri, bucurie şi spaimă ascunsă. Nu mă privi cu ochii ăştia goi, de păpuşă; lasă peste ei o ceaţă plină de sensuri, de adâncimi...

Doamna Cati: Hai, termină, n-ai să-mi dai tocmai tu lecţii de actorie!... Lemnele se sfârşiseră şi puţinele provizii pe care le mai aveam abia de ne mai ajungeau, mie şi lui Max, pentru o zi sau două. Max făcuse şi un guturai urât, îi plângeai de milă, nu alta. El şi aşa nu este în stare de nimic, are încheieturile subţiri, lipsite de putere, pieptul slab, descărnat, şi un gât lung plin de cute, un gât de pasăre. Se înfofolise în nişte cârpe mizerabile şi scâncea atât de tare într-un colţ al vagonului, încât îmi accentua într-un mod scandalos starea de melancolie, de tristeţe. Mă simţeam frustrată, aveam nevoie de o distracţie, de o relaxare... Dar cui să-i spun toate astea, acestui ipochimen lipsit de bărbăţie acestui individ cu aspect de moluscă, degradat, fără ideaiuri? Pe el nu-l interesează decât supa din lingură şi peticul din turul pantalonilor! Privindu-l, simţeam cum mi se urcă sângele la cap, mă simţeam singură şi deznădăjduită. Mă simţeam femeie până în vârful unghiilor. Mă simţeam în stare să înfăptuiesc o crimă. Aşa mi-am amintit de LEMNUL acela pe care valurile îl aruncaseră pe ţărm. Max, i-am spus, ţi-e frig, sărmanule, eşti complet îngheţat! Până când se vor întoarce actorii şi regizorul tu ai să te cureţi, măi băiatule, şi-ar fi mare păcat, zău aşa... Du-te, mai bine, şi tale LEMNUL, ştii tu care, să aţâţăm focul, să ne mai dezmorţim şi noi...

Max (aparte): Vai, scorpia vrea să mă omoare! Vrea să tai LEMNUL ăla noduros căruia nu i-au venit de hac nici Othello, nici Hercule... Poirot, nici Agamemnon sau cum îi spune, îmi scapă numele, şi să-l tai eu, un amărât care de-abia am reuşit să rup biletele de intrare şi să ridic sau să cobor cortina! Desigur, musculoşii vor râde de mine. Sunt mort, nu am nici o scăpare! (Către doamna Cati) Dar, draga mea, ei pot sosi deja în orice clipă, chiar mi se pare că-i aud venind! Nu este Hamlet cel care chicoteşte la urechea Desdemonei, făcând-o să ugule ca porumbeii?

Doamna Cati: Nu mai pierde nici o clipă, uite, ai şi început să delirezi! Peste câteva momente va fi prea târziu. Du-te mai repede şi taie LEMNUL ăla!

Max (Iese din vagon abia ţinându-se pe picioare, strănutând, bălăngănindu-se, slăbit de gutural. Caută cu privirea un lemn, orice lemn, pentru că, la urma-urmei, marea este atât de generoasă! Din păcate, nu vede nimic altceva în afara LEMNULUI, care îi răsare drept în faţă. Securea este înfiptă exact în mijlocul lui, în rotocolul central, în primul cerc, în primul cearcăn. Nu este un lemn adevărat, ci un coşmar. Fibrele îi sunt încolăcite, înnodate între ele ca şerpii, putrede, lipsite de elasticitate. Umflături urâte, negre, se iţesc în toate părţile. Fără îndoială, sunt resturile unei rădăcini foarte bătrâne, care a aparţinut unui arbore falnic, secular.): Iubito, cum am să reuşesc eu să despic, să sparg, să tai cu securea un astfel de lemn? (Aparte). Câtă cruzime! Clipele îmi sunt numărate! (Către doamna Cati) Eşti sigură că efortul acesta mă va salva? Crezi că este posibil să rezist, să-mi depăşesc slăbiciunea trecătoare pentru ca, pe urmă, să ne încălzim amândoi la flăcările jucăuşe produse de... Produse de...

Doamna Cati: Surcele.

Max (Desprinde securea din strângerea lemnului, o ridică şi o repede cu toată forţa de care dispune. Buf! Nici un efect. Personajul transpiră. Cineva a aprins un reflector.). Fir-ar al dracului!

Regizorul (Din culise): Înţelegeţi? Nu contează dacă va reuşi sau nu să despice LEMNUL, importantă este doar încercarea. Pe chipul lui se succed toate stările sufleteşti, de la ură la deznădejde, de la speranţă la hotărârea de nestrămutat, la obsesie, la nebunie chiar. De fapt, el nici nu are nevoie de secure. Ce număr, ce realizare!... Ia du-te, măi, şi ia-i toporul ăla, să nu-şi dea peste degete sau să nu strice, Doamne fereşte, LEMNUL!

Da, eu fac toate astea, eu sunt Max, mă cunoaşteţi dumneavoastră foarte bine! Iar acesta este actul în care primesc aplauze la scenă deschisă. Doamna Cati nu are decât un rol secundar. S-a retras în faţa oglinzii mai mult sau mai puţin veneţiene şi îşi potriveşte, apatică, buclele perucii. Are o distincţie înnăscută, e făcută pentru a juca mari cucoane. Eu o pun bine în evidenţă, o las să străbată scena în lung şi în lat, să treacă pe lângă LEMN, să-şi arate gleznele şi decolteul adânc. Chiar dacă o urăsc şi chiar dacă ea mă dispreţuieşte. Dar toate au o limită, va veni o zi când îmi veţi cunoaşte adevărata faţă, când veţi afla ce cred şi ce pot. Atunci, voi ieşi pe scenă cu securea pe umăr, mă voi apropia cu pas elastic, sigur, de LEMN şi, dintr-o singură lovitură, îl voi despica.

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

CREEDENCE:

„Cosmo's Memories"

Perenitate uimitoare. La mai mult de 20 de ani de la separare, Creedence Clearwater Revival e mereu în actualitate. Şi e vorba, de exemplu, despre vânzările de discuri semnificative (numeroase compilaţii şi recent remasters CD la Carrère) sau despre răfuielile juridice incredibile dintre John Fogerty şi Saul Saënz (patron la Fantasy) care nu se vor termina probabil niciodată. Şi încă, din fericire, graţie unei amprente muzicale de neşters lăsată de cei patru californieni care au ştiut în câţiva ani şi cu câteva albume să-şi însuşească şi să transpună moştenirea de muzică populară americană. Din cauză de conflicte, de mult timp, actorii aventurii CCR au păstrat o tăcere totală asupra perioadei. Veţi fi martorii unei derogări de la regulă. Adică, un interviu exclusiv cu un baterist care e, de asemenea, o legendă - Doug Clifford (Cosmo)

– Înainte de toate de unde acest pseudonim Cosmo?

– Stu Cook, basistul grupului C.C.R., şi cu mine eram prieteni deja din liceu şi apoi am stat în acelaşi apartament ca studenţi. Pe Bruce Young care ne era road manager îl ştiam de asemenea din şcoală. Era un hippie. Într-o seară, când ne întorceam cu avionul de la Filmore East din New York unde cântasem, Stu puţin ameţit, cum de altfel era toată lumea, mă întreabă „Hei, ce înseamnă C-ul ăsta?" (în colegiu toţi îmi spuneau Clifford C.) Şi i-a răspuns Rocco (singurul angajat pe care nu l-am concediat niciodată): „De la Cosmo, pentru că e foarte cosmic".

Fără îndoială, pentru că studiam biologia şi că mă pasiona ecologia mult înainte ca acest cuvânt să fi devenit popular, eram foarte „nature". Sunt şi acum preocupat de aceste probleme, fascinat... Iată de unde numele de Cosmo

– De unde a venit interesul tău pentru muzică?

– Când era tânără, mama mea a fost cântăreaţă la radio şi tot la radio ascultam rock' n' roll, când nu era tata acasă, pentru că nu mă lăsa... pe urmă am început să-mi cumpăr discuri. Când aveam vreo 9 ani, prin 1953, am luat un Bo Diddley pe urmă albume de la Sun Records, Carl Perkins, Elvis Presley. Îmi plăceau egal blues-ul, rockabilly şi rock 'n 'roll-ul. Acestea sunt principalele influenţe de la radio.

– Ascultai şi country?

– Da, puţin, dar era mai ales trucul lui John Fogerty, el asculta mai mult decât mine. Eu sunt atras de muzica neagră şi de sound-uri mai dure, e normal sunt baterist, dar am devenit totuşi fan-ul unui anumit country...

– Când şi cum ai ales bateria?

– Gene Kruppa, extraordinarul baterist de jazz, a montat un show televizat special: pe un teren de baseball, erau baterii peste tot, o orchestră cânta iar el trecea de la un set la altul fără să rateze o bătaie! M-a uimit! Şi mi-am spus: „Man, trebuie să fac asta!" Am început să bat în absolut orice. Când l-am întâlnit pe John Fogerty la şcoală, ştia deja să cânte piesele lui Little Richard şi Fats Domino notă cu notă... I-am spus că sunt baterist, chiar dacă n-aveam baterie, el mi-a spus că e chitarist şi caută un pianist. I l-am prezentat pe Stu care lua lecţii de pian pe atunci şi aşa am început. Apoi, l-am cunoscut pe Tom (Fogerty) care era mai în vârstă, la John...

– Care era ambiţia grupului Blue Velvets?

– Făceam totul de plăcere. Tom a avut ideea formării unui grup, a repetiţiilor, a înregistrărilor şi a unui eventual disc... Participase la un alt grup, însă tipii erau mai interesaţi de femei şi de distracţii, decât de muzică. Visul lui era să meargă la Los Angeles cu un disc, să obţină un contract şi să devină un star! Noi ceilalţi aveam 15 ani şi Tom ne-a luat să-l acompaniem. Eram atunci Tommy Fogerty & The Blue Velvets şi până la urmă ne-am înregistrat

– Şi aţi semnat cu Fantasy Records?

– Da, era o emisiune - televizată, pe un canal educativ, „The anatomy of a hit", de obicei despre Fantasy, un studio care descoperea oameni ca Dave Brubek, şi am aflat că era din San Francisco.

Ne-au ascultat, ne-au acceptat şi de atunci am decis să ne consacrăm muzicii...

– De unde veneau cântecele?

– Tom şi mai ales John compuneau majoritatea cântecelor.

– Cum s-a născut numele de Creedence Clearwater Revival?

– Noi l-am inventat.

– Care a fost aportul lui Tom Fogerty? Era mai mult decât un chitarist ritmic, nu?

– Tom compunea, cânta, ne-a dirijat, ne era manager la un moment dat. Pe urmă John a început să-l limiteze la acest rol ritmic, refuzând să compună cu el sau să-l lase să cânte. În fine în 1971, Tom ne-a părăsit... E păcat căci Tom merita mai multă consideraţie şi respect pentru aportul său în grup...

– Care e cântecul tău preferat cu CCR?

– „Born On The Bayon" care trebuia să fie single al abumului „Bayon Country" şi despre care credeam că o să fie un succes. Dar pe faţa B era „Proud Mary" care a devenit mare hit!

– Şi cel mai bun album?

– E greu... „Cosmo's Factory", bineînţeles pentru mine şi care a avut cele mai bune v... „Green River" a fost iar un album frumos, ap... And The Poor Boys"...

DOINA ENE

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

FLASH RADIO CONTACT

■ Pentru a publica, în afară de viitorul său CD, anunţat pentru decembrie, „History", care va relua succese mai vechi şi va avea 5 noi compoziţii, un album de cover-versions Beatles, **Michael Jackson** i-a cerut colaborarea lui **Paul Mc Cartney** care a acceptat imediat. Cele două staruri au mai făcut duo-uri de succes: **The Girl Is Mine** (1982) şi **Say Say Say** (1983) aşa că o garanţie că totul va fi O.K. există!

■ Pregătiţi-vă pentru delirul cifrelor! Aflaţi că **Paul Mc Cartney** e mai bogat decât Regina Angliei! Averea sa este estimată la 700 milioane dolari, depăşind-o astfel pe cea a Majestăţii Sale care valorează 500 milioane dolari. Tot din lumea vedetelor să-i citãm pe cei mai avuţi: Collins 200 milioane dolari, Elton John 125 milioane, Mick Jagger 120 milioane, Bono 110 milioane şi Mark Knopfler 90 milioane. Să ne oprim aici!

■ În ciuda decesului solistului lor vocal **Heino**, pe 21 ianuarie 1993, din cauza unei supradoze, **Les Negresses Vertes** anunţă un nou album de revenire, din care piesa **Mambo** are deja un video-clip sub direcţia lui Juan Gatti, elev al lui Pedro Almodovar. Rai şi ska, flamenco şi java vor fi o dată în plus ingredientele principale ale muzicii lor

DOINA ENE

ROCKERII ATACĂ RADIOUL!

CUPON DE CONCURS

ROCKERII ATACĂ RADIOUL!

Nume, prenume .....
Adresă .....
.....
Telefon ..... .

Trimiteţi rezolvarea şi cuponul până în 5 decembrie a.c., data poştei, pe adresa redacţiei, cu menţiunea: *Pentru concursul Rockerii atacă Radioul*. Premiile sunt asigurate de Twentieth Century Fox!

Baftă!

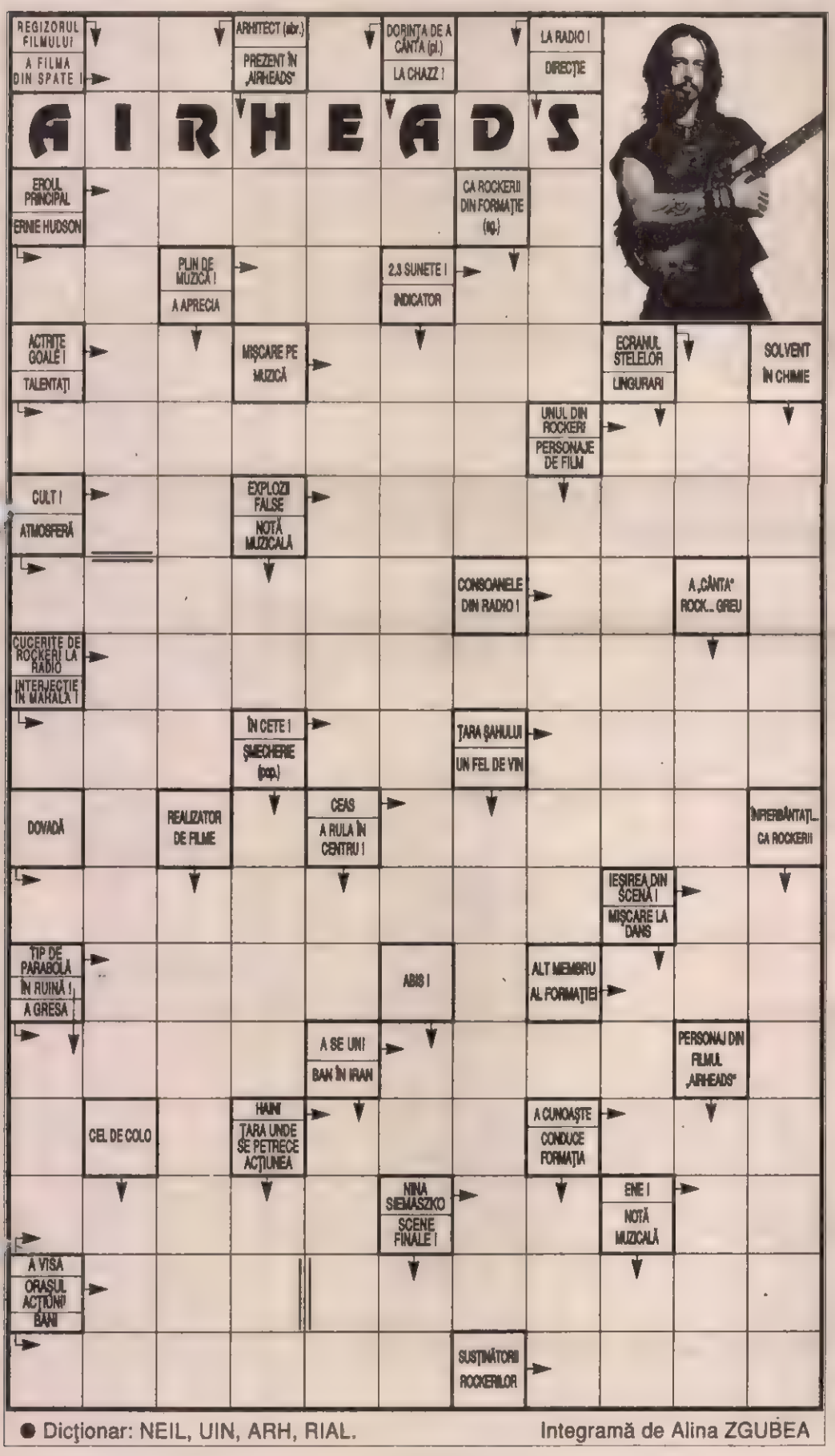

● Dicţionar: NEIL, UIN, ARH, RIAL.

Integramă de Alina ZGUBEA

Sunteţi pe mâini bune!

Proiectele firmei de TV-cablu KAPPA urmăresc să vă asigure un serviciu absolut ireproşabil!

☐ 41 de programe în 1995. Veţi fi interconectaţi cu KAPPA prin calculator. Până una-alta, scrieţi pe adresa Flacărei

Televiziunea prin cablu, apărută în România în 1992, nu este numai o simplă alternativă la mult şi pe drept hulita televiziune naţională, dar se poate constitui într-o adevărată lecţie de cum se face televiziune în Occident.

Cea mai puternică firmă de TV–cablu este **KAPPA** (revista noastră a prezentat-o deja). Dorind să venim în sprijinul cititorilor noştri şi în acord cu intenţiile firmei Kappa de a păstra o legătură diversă şi cât mai strânsă cu abonaţii săi, vom acorda în paginile revistei noastre un spaţiu destinat dialogului constructiv între dumneavoastră şi cei care, prin cablu, vă aduc în casă televiziunile din toată lumea.

Deocamdată, Kappa transmite 27 de programe: 4 în limba franceză, 5 în italiană, 5 în engleză, 6 în germană, 1 în limba turcă, 5 în limba română (TVR 1, TVR 2, Antena 1, TL7 abc şi C 31) plus cel propriu, care cuprinde grila de programe şi anunţuri utile pentru abonaţi. În cadrul acestui program puteţi afla din timp perioada şi zona planificată a intra în revizii, sau diverse alte lucrări.

Intenţiile firmei sunt ca, până la sfârşitul anului, canalul propriu să transmită filme şi reportaje, iar până în toamna lui 1995 să poată emite 41 de programe! Sunt de asemenea în lucru studii privind o puternică extindere a utilizării sistemului. Într-o fază avansată se află cel vizând adaptarea sistemului în blocurile în care majoritatea locatarilor sunt abonaţi la diverse facilităţi (se are în vedere şi crearea unui sistem de interconectare a calculatoarelor şi instalarea de sisteme de alarmă). Despre toate acestea vă vom ţine la curent pe măsură ce ele se vor concretiza.

Până atunci aşteptăm pe adresa redacţiei scrisorile dumneavoastră cu întrebări şi sugestii. Împărtăşiţi-ne orice problemă vă frământă în legătură cu funcţionarea instalaţiei de care dispuneţi sau privind relaţiile cu firma Kappa. Vă vom răspunde repede şi documentat, inclusiv cu punctul de vedere al firmei.

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFSAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIŢOAIA

Marţi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ! TALK-SHOW CU CORNEL NISTORESCU

Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SIMŢ ENORM ŞI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN BENDOWSKI

Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIŢI ÎNTREPRINZĂTORI TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORIU

Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ŞI MUZICĂ CU ANDREI PARTOŞ
Sîmbătă 22.00-04.00 – EMISIUNEA „NOI ŞI VOI"
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Casilovski - dialoguri în direct pe teme muzicale
De LUNI pînă VINERI, între 05.00 şi 08.00 - „S'AUZIM NUMAI DE BINE" CU NECULAI CONSTANTIN MUNTEANU

un radio actual
FM 94,2 MHz
RADIO TOTAL

Pentru dv. la telefoanele:
637.37.90;
637.56.45

Nou din vechi:

Îmbrăcăminte la modă, realizată din deșeuri

Cunoscuţi designeri de modă propun o nouă orientare. TRASH FASHION. Piesele vestimentare sunt confecţionate din resturi de stofe, pânză, tricoturi, foi de cort, dar şi din asamblarea unor desuuri recuperate, datând de pe vremea bunicii, cu altele realizate mai recent. Sunt reciclate şi obiecte ca: ciorapii pantaloni (dresurile) în context de plasă, (folosiţi ornamental la decolteuri). Toate „creaţiile" se oferă ca unicate, la preţuri piperate, în magazinele din Frankfurt. **(I.A.V.)**

„Penisul indienilor este neobișnuit de mare și colorat"

Jimmie Durham, 54 ani, artist plastic indian din tribul Cherokee îşi expune la Hamburg opera de-o viaţă. În lucrările sale ironizează imaginea pe care şi-o fac cei „civilizaţi" despre indienii „sălbatici". Cu acest prilej, artistul face şi o „dezvăluire". El prezintă un autoportret în care se înfăţişează cu organe genitale supradimensionate şi în mai multe culori. Pictura poartă următoarea legendă: „Penisul indienilor este neobişnuit de mare şi colorat". Informaţia a urmărit, evident, efecte publicitare, dar, mai ştii, ea poate stârni şi interesul antropologilor .

CĂTĂLIN VAGO ■

Se lasă precis cu pirostrii!

Lop o sărută cu foc pe Bonny

❑ Biologii au dureri de cap

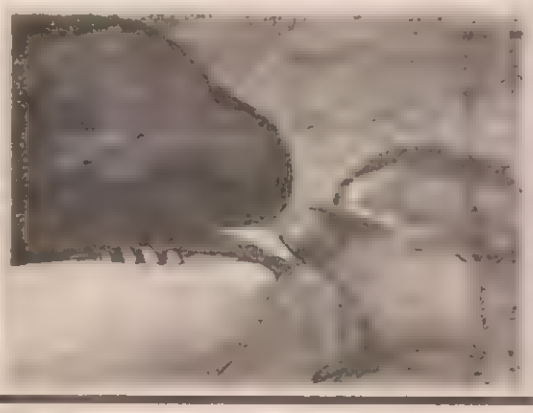

In rezervaţia marină **Sea World**, din Orlando (Florida), printre alte vieţuitoare se află balena **Bonny** şi drăgălaşul delfin **Lop**. În natură, balena (dintr-o specie primejdioasă) se află în permanent conflict cu delfinii; în schimb aici, **Lop** s-a "îndrăgostit" de uriaşa balenă, pe care... o sărută cu foc!!!

AUREL DIANU ■

Cu ce-și bat capul designerii: WC-uri pentru femei

Bettina Mollring, designer la Berlin, este autoarea unor noi WC-uri recomandate cu deosebire femeilor. Ea a pornit de la constatarea că femeile evită să se aşeze pe scaunul WC-urilor publice, sau se protejează, învelindu-le cu straturi de hârtie igienică. În realitate, ideea nu e originală, după cum se vede din fotografie. Pentru doar suportul semicircular de sprijin. „Sistemul" este cunoscut de pe vremea turcilor. **(I.A.V.)**

Un medium „polițist"

A închis ochii și a „văzut" totul

❑ Arestat, ucigaşul a mărturisit

Allan şi Julie Rase, căsătoriţi de aproape 20 de ani, îşi duceau viaţa în orăşelul scoţian Inverness Dacă la început viaţa de familie părea a fi normală, după o vreme Allan începu să-şi neglijeze soţia, până la urmă cerând divorţul. Dorea să se recăsătorească cu o femeie mai tânără decât el cu aproape 15 ani. Dar Julie nu acceptă divorţul şi, în certuri zilnice, se mai scurse aproape un an.

Într-o dimineaţă, Julie Rase fu pescuită din canalul Calendonic, ce trecea pe lângă oraş. Autorităţile au stabilit că Julie fusese asasinată. Un glonte îi perforase inima, după care femeia fusese aruncată în canal. Allan, ca suspect principal, a fost arestat, dar la scurt timp l-au eliberat deoarece dispunea de un alibi puternic: în momentul crimei se afla într-un hotel, la aproximativ 150 kilometri depărtare Autorul crimei părea că nu va fi descoperit niciodată.

Patricia Beryl, bună prietenă cu Julia, intrigată de moartea ei misterioasă se duce cu cea mai recentă scrisoare primită la un cunoscut medium din localitate, pe nume Kim Hordage. Acesta lipi scrisoarea de frunte şi închise ochii. După câteva minute de aşteptări şi de încordare pentru Patricia, Kim începu să vorbească: „Îl văd pe Allan plecând, pentru afaceri, în localitatea Wick. În noaptea crimei, s-a furişat din hotel pe scara de incediu şi a revenit acasă cu maşina. A scos un pistol şi a tras. Văd sânge mult. Femeia omorâtă a fost dusă cu maşina şi aruncată în canalul Calendonic. Allan revine să şteargă urmele. În aceeaşi noapte s-a întors la Wick, reintrând în cameră tot pe scara de incediu".

Pe baza viziunii lui Kim, soţul criminal a fost din nou arestat. Până la urmă, Allan şi-a recunoscut abominabila crimă.

AUREL DIANU ■

Fetelor, acum e momentul!

Un prinț asaltat de femei

❑ Brigitte Nielsen spune că e OK!

Despre prinţul Albert de Monaco nu se poate spune că este frumos, în schimb are asupra femeilor o atracţie deosebită. La Olimpiada de la Albertville, din Franţa, a atras privirile a mii de spectatoare, multe dintre ele îndreptându-se spre el cu mult curaj. Câteva dintre cele mai cunoscute vedete feminine recunosc că prinţul moştenitor de Monaco este un amant pasionat.

În staţiunea de iarnă Saint-Moritz, prinţul a cunoscut-o pe Brigitte Nielsen, fosta soţie a lui Stallone (Rambo). În aceeaşi zi, la miezul nopţii se iubeau! "Este un amant extraordinar - a mărturisit Brigitte. Am numai amintiri frumoase din scurta noastră legătură".

Femei de toate vârstele şi condiţiile sociale, măritate sau nu, se îndrăgostesc de el. Săptămânal, prinţul primeşte peste 200 de scrisori de dragoste, multe dintre ele însoţite de fotografii.

AUREL DIANU ■

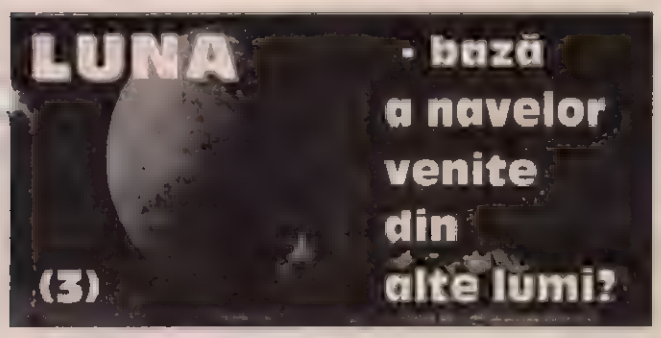

APOLLO-11, 16 iulie 1969, ora 16,32. Două milioane de spectatori pe plajele din jurul bazei de lansare şi aproximativ un miliard de telespectatori au fost martorii debutului EREI SPAŢIALE.

Începe misiunea navei cosmice Apollo-11, cu trei cosmonauţi la bord: **Neil Armstrong, Edwin Aldrin** şi **Michael Collins.** Misiunea spaţială viza debarcarea pe lună a primilor pământeni!

„Iată că sunt şi El aici!"

...Cu puţin înainte de aselenizare. În navă a rămas Collins, iar în modulul lunar **Vulturul** au luat loc Armstrong şi Aldrin. Existau două lungimi de undă, două canale de legătură: unul - principal, cuplat la transmisia televizată, iar al doilea - de rezervă, cu ajutorul căruia se primeau mesaje de la NASA şi prin care de obicei nu se folosea un limbaj codificat. Comunicările prin acest canal au fost recepţionate şi de către unii radioamatori din Elveţia şi Australia.

20 iulie 1969 - ora 22,17 G.M.T. Modulul lunar **Vulturul** a aselenizat! După câteva ore, omenirea avea să trăiască emoţia primilor paşi pe suprafaţa Lunii şi să audă istoricele cuvinte ale primului om care a păşit pe solul lunar, Neil Armstrong: „ESTE UN PAS MIC PENTRU OM, DAR UN SALT URIAŞ PENTRU OMENIRE".

Transmisia pe canalul principal a făcut-o Aldrin care, se pare, era un om mai echilibrat şi care a reuşit să-şi stăpânească emoţiile. Acelaşi Aldrin, la revenirea pe Pământ, a adus o adevărată comoară - un film pe 16 mm, care conţine toate aceste peripeţii!

Să revenim... Aldrin, aşadar, păstra legătura cu canalul principal, dar, uneori, trecea şi pe cel de rezervă. Iată o înregistrare făcută de pe acest ultim canal: „Văd obiecte izolate, iluminate în interior". Şi, după puţin timp: „Îl văd pe «Santa-Klaus», care dă o lumină mai slabă". Deoarece „Santa-Klaus" nu lumina puternic, adică - s-a tras concluzia - nu avea intenţii agresive, astronauţii au stat 5 ore în interiorul modulului, după care de la Houston a venit ordinul de ieşire pe suprafaţa Lunii, unde Armstrong şi Aldrin şi-au început activitatea.

Rugat să comenteze acest episod, cosmonautul rus mr. G.M. Grecико a spus: „În ceea ce priveşte Luna... Da, au existat asemenea ştiri: când au aselenizat primii astronauţi americani, în eter s-ar fi auzit cuvintele: «Iată că sunt şi El aici»".

Armstrong şi Aldrin au rămas pe Lună 21 ore, 36 minute, 16 secunde, dar... **El?** De când şi cât stau pe Selena? Oricum, la locul aselenizării a fost lăsată o placă cu inscripţia: „AICI OAMENII DE PE PLANETA PĂMÂNT AU FĂCUT PRIMUL PAS PE LUNĂ. IULIE 1969. AM VENIT ANIMAŢI DE SPIRIT PAŞNIC, ÎN FOLOSUL ÎNTREGII OMENIRI".

Dar El?...

„El stau acolo ca albinele în stup"

■ Pe timpul zborului navei **Apollo-12**, echipajul acesteia a observat că sunt urmăriţi, în zbor, pe traseul spre Lună, de ultima treaptă a rachetei Saturn care i-a plasat pe orbită (cel puţin aşa au gândit ei atunci...). Apoi, de la centrul din Houston a fost dată corecţia de zbor, nava s-a întors, îndreptându-se spre Lună, în timp ce „ultima treaptă"... s-a întors şi ea!!! Şi atunci, în jurnalul de bord al

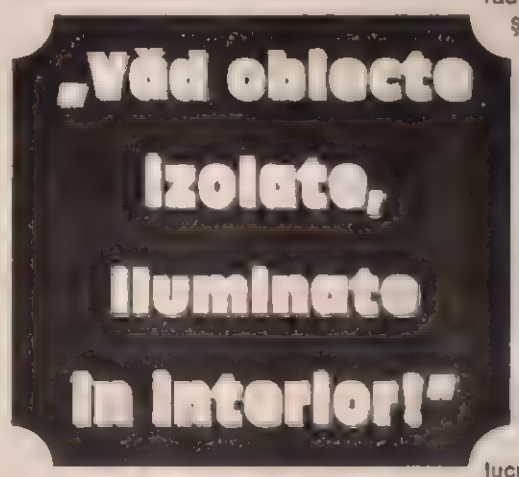

navei a apărut o însemnare că, se pare, astronauţii sunt urmăriţi de... „Santa-Klaus", dar că „nu ştim, este prietenul sau duşmanul nostru?" OZN-ul a trecut în zbor foarte aproape de navă, care a fost învăluită de „căldură şi lumină", cum s-a notat în jurnalul de bord, iar nava şi-a continuat drumul.

■ În cadrul misiunii navei **Apollo-13** a fost planificată explozia pe suprafaţa Lunii a unui dispozitiv „mininuclear", cu scopul de a produce un cutremur lunar şi a culege date referitoare la infrastructura astrului. Experimentul era deja pregătit, se menţinea un dialog intens prin radio între navă şi Houston, dar în acel moment pe navă a avut loc explozia rezervorului cu oxigen, care nu a provocat nimănui nici o rană, însă experienţa nu a mai avut loc... Un OZN zbura lângă nava Apollo-13. Autorii lucrării **Cartea tainelor,** academicianul Berger şi prof. Valle, afirmă că „se pare, extratereştrilor nu le convenea ca Luna să fie «deteriorată» de dispozitivul nostru nuclear"; pentru că, conform celor transmise de E. Cernan, care a survolat la mică înălţime suprafaţa Lunii, pe partea invizibilă: „El stau acolo precum albinele în stup".

■ Ultima navă Apollo care a zburat spre Lună a fost Apollo-16. Conform datelor experimentului, după terminarea activităţilor pe Lună, modulul **Orion** trebuia să-i recupereze pe cei 2 astronauţi, să facă joncţiunea cu nava, iar ultimul astronaut care trecea din modul în navă trebuia să opereze pe butonul de separare şi pe butonul de acceleraţie. **Orion** trebuia să cadă pe suprafaţa lunară şi să se zdrobească. Dar... astronautul Young, care a repetat pe Pământ această operaţiune de zeci, poate de sute de ori, a uitat să apese pe butonul de acceleraţie... Aşa că în loc să cadă, **Orion** a rămas pe orbita lunară, devenind... satelitul Lunii. După cum subliniază autorii lucrării - „a rămas ca un material ilustrativ pentru aceia care aveau nevoie de el".

Revenim la momentul aselenizării... Atunci, Armstrong pur şi simplu a scos un strigăt în microfon. Era într-o stare evidentă de surescitare şi singurul lucru pe care a reuşit să-l facă a fost să treacă pe canalul de rezervă. Acesta a şi fost momentul întreruperii emisiei pe canalul de televiziune principal! Pe canalul de rezervă el a strigat: „Se găsesc aici obiecte mari! Imense! O, Doamne! Sunt aici şi alte nave cosmice! Ele staţionează pe partea cealaltă a craterului şi ne urmăresc!". După care a adăugat: „Vă rog să ordonaţi comandantului Collins să fie gata!".

Ce putem spune, în încheiere? Doar câteva cuvinte: despre toate acestea, organele oficiale ale NASA nu au dat niciodată nici o desmințire!

ALECU MARCIUC ■

Eurotunnel este pregătită să declanșeze serviciile comerciale și de pasageri

Compania franco-britanică Eurotunnel Plc./SA, care administrează tunelul ce traversează Canalul Mânecii, a anunţat marţi că a cerut oficial autorizaţia de funcţionare, pentru a declanşa cât mai curând serviciile comerciale şi de pasageri, amânate de multă vreme, relatează REUTER. Conducerea companiei s-a adresat Comisiei interguvernamentale pentru inaugurarea serviciilor de pasageri. Anunţarea datei precise a deschiderii va fi făcută imediat după ce Comisia va acorda autorizaţia, au declarat oficialităţi din cadrul companiei Transportul de pasageri prin Eurotunnel a fost amânat cu peste un an în timp ce serviciile de transporturi de mărfuri operează din data de 25 iulie, cu un program de cinci curse pe săptămână. Capacitatea de transport este de aproximativ 3.000 de camioane pe săptămână şi se speră ca până la sfârşitul anului să se ajungă la 1.000 de camioane pe zi.

În tot răul e un bine

Stressul vă mărește capacitatea de memorare

Un grup de cercetători de la Universitatea din California a descoperit în urma testărilor efectuate că stressul măreşte puterea de memorare, anunţă REUTER. Savanţii au pornit de la faptul că toţi cetăţenii americani care au trecut prin şocul asasinării, în 1963, a preşedintelui John Fitzgerald Kennedy îşi amintesc cu exactitate ce au făcut în ziua atentatului. În consecinţă, ei au supus un grup de „cobai umani" unor experienţe cu puternică încărcătură emoţională. Rezultatele testelor făcute o săptămână mai târziu au arătat că activarea sistemelor generatoare de hormoni de stress în timpul şi după o experienţă emoţională face ca memoria să păstreze extrem de vii amintirile din perioada respectivă.

Terapie genetică pe creier

Cercetătorii americani de la Universitatea John Hopkins au descoperit, după îndelungi experimente asupra celulelor creierului, că celula endotelială, care este puternic vascularizată şi extrem de rezistentă, poate fi modificată genetic, astfel încât transplantată în zone bolnave ale creierului să secrete agenţi terapeutici, informează REUTER. Această descoperire ar putea duce la crearea unei noi metode de tratare a afecţiunilor neurale şi chiar a unor tumori, cărora secreţia celulei endoteliale modificate le încetineşte dezvoltarea.

Terapia genetică, după cum este deja numită, va înlocui tratamentul medicamentos tradiţional administrat prin fluxul sanguin, care nu este 100% eficient din cauza sistemelor de apărare, atât ale creierului, cât şi ale tumorii înseşi. Cercetătorii americani afirmă că în cazul altor afecţiuni sau leziuni va trebui identificat agentul terapeutic şi va trebui modificată genetic celula endotelială astfel încât să îl producă, urmând a fi apoi transplantată acolo unde este nevoie.

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Transparența sau dialogul realist între presă și diriguitorii fotbalului

Când scriu aceste rânduri, mă gândesc la necesitatea stringentă a presei noastre de a avea acces la unele secrete de ordin financiar și juridic din sportul românesc. Cazurile de corupție de la Dinamo sau FC Bihor, nerespectarea unor obligații și drepturi în raporturile sportivi-cluburi, precum și alte aspecte nereglementate între factorii de răspundere, mai ales din fotbal, trebuie să reprezinte un semnal de alarmă atât pentru oficialii respectivi, cât și pentru ziariști, în ideea începerii efectuării mult doritei curățenii morale din acest domeniu ce a depășit contextul social, intrând cât se poate de clar în planul politico-economic. Auzim de fraude, avem de-a face cu îmbogățiri peste noapte, suntem informați că numeroși sportivi sau numeroase sportive nu își respectă contractele sau invers, așadar situații paradoxale atunci când pretindem că avem o legislație sportivă, astfel că cetățeanul de rând sau simplul spectator, suporter sau amator este derutat de apariția și desfășurarea unor evenimente speciale.

Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă noi, oamenii de rând, am încălca într-un asemenea mod legea... Răspunsul este simplu ca bună ziua și sigur că vă imaginați și dv. felul în care se declanșează mecanismul ca atare. Deci, haideți să cerem, din partea președinților de cluburi ai Diviziei Naționale, acest drept elementar de a transmite informația în cazul în care apar știri-șoc, o dată pentru a prezenta obiectiv opiniei publice faptul întâmplat, iar apoi pentru a încerca cel puțin ca în viitor asemenea abateri să fie preîntâmpinate.

Concret, mă refer la o declarație, de exemplu, a șefului clubului din Brașov, Romeo Pașcu, referitoare la pasivitatea unor jucători de ai săi în meciul cu Oțelul Galați, și, invers, la reacția lui Marius Stan în legătură cu eventuala „trânteală". Dar și reacția antrenorului Moldovan de la Dinamo în ceea ce privește aranjamentele din trecut, sau la mișcările masive de jucători din campionatul nostru, care pe baza unui așa-zis contract profesionist, pleacă unde vor și când vor, lăsând neonorate mai întâi obligațiile lor. Dacă lucrurile ar fi așezate, și mă gândesc la criteriile din structura cluburilor, atunci nu cred că logic am avea asemenea cazuri. Dar cum este clar că există prea multe ieșiri și intrări de o parte și de alta, fiecare individ, grup sau club etc. se prevalează de anumite norme ce îi dau dreptate

Brătianu II s-a supărat pe Dinamo, la fel ca și Constantinovici, și ei părăsesc echipa tocmai atunci când nu trebuie; alții pleacă în timpul sezonului și își caută noi cluburi, după cum o a treia categorie este reprezentată de conducători, care nu se mai înțeleg și încep să își dispute rivalitățile în special de ordin personal. Este oare normal așa ceva? Cu siguranță nu. Toate ar fi rezolvabile dacă am beneficia de fair-play-ul oamenilor din fotbal care ar face declarații pe măsura postului lor, intrând în culisele prea ținute secret în general de cei ce ocolesc sau nu respectă normativul legal. De aceea cred că se impune, mai mult ca niciodată, transparența sau dialogul realist între presă și diriguitorii fotbalului, în momentul în care înregistrăm o serie de neconcordanțe, să le numim așa, ce pot influența negativ, și avem destule exemple, și pe alții. Dacă dorim să educăm spectatorii, atunci se impune ca și cei din fotbal să respecte același principiu, urmând ca noi, ziariștii, să legăm cele două categorii atât prin știrea ca atare, dar mai ales prin comentarea ei. Dacă vom ajunge la acest consens, și sper în conștiința civică a tuturor, atunci cu siguranță că vom putea depista mai ușor exact ceea ce frământă sportul nostru, sau vom ajuta la dezvoltarea lui, căci vedeți dv., în loc să progresăm, regresăm.

NU NE VINE SĂ CREDEM!

În ultima vreme, prin gazete, ba și pe alte canale, toate reproducând declarații ale unor oameni, orișicât, de fotbal (chiar dacă un confrate constată, și cam are dreptate, că echipele noastre merg mai bine fără antrenori) cum că în campionatul scumpei noastre Divizii Naționale se trântesc meciuri pe apucate. Nu ne vine să credem, unde s-a mai pomenit așa la noi, într-o competiție atât de cinstită? Ce l-o fi apucat, strechea sau ce? Că atacă în haită: Ion Moldovan, Hizo, Liță Dumitru, Ivăncescu și Purdea, unul după altul. Repetăm, este imposibil și înfierăm cu mânie asemenea acte destabilizatoare de-a-devăratelea. Ca dovadă că a mai fost un asemenea caz, cel al fotbalistului Balcea, care tot așa zicea. Or, s-a dovedit clar că mințea de a înghețat până și simpaticul Johnny din paharele federale, așa că a fost scos din fotbal și, iată, după aproape un an n-a mai reapărut. Acum, un prieten mai hârșit îmi zice că tocmai asta s-a vrut, să se dea un exemplu, să nu mai bată câmpii și să întineze și altii o activitate mai albă ca zăpada și mai cinstită decât cei șapte pitici (mineri, da' buni). Revăzând ce-am scris, m-a luat cu frig gândindu-mă la împricinații de mai sus. Vor dispărea și ei?

SCRISOARE DESCHISĂ, SECRETE ÎNCHISE

Conflictul George Copos - Mircea Pascu a ajuns, mai nou, la stadiul postrevoluționar al scrisorilor deschise. Știți cum e, și-au uitat oamenii cornetele acustice prin trenuri sau avioane și nu se mai pot înțelege decât prin scris. Așa că domnul Samsung (sau savarină, cum zice unul dintre cei mai pontoși oameni din fotbalul nostru) îi scrie, prin intermediul ziarelor, n-o avea bani de timbre, că s-au scumpitără ceva de speriat, domnului Nasty (că e asociat al lui Ilie Năstase). Asta cu scrisorile deschise n-are pentru dumneavoastră, care citiți aceste rânduri, nici un chichirez, că ați mai văzut și la alții. Așa că, din respect, ne-am străduit să aflăm și oarece secrete închise. Și astfel, asociația non-profit "Ochiul și timpanul - Hercule le Chat" a auzit că ar fi oarece probleme cu banii. Mai precis, zice Samsung că în Rapid a investit 1,1 miliarde lei, iar comisia de cenzori care controlează în aceste zile clubul nu găsește, neam, prin acte, decât ceva mai puțin de jumătate. Așteptăm cu sufletul la gură să vedem pe unde o fi restul. Un bob zăbavă.

HERCULE LE CHAT

România-Slovacia 3 - 2

■ În partida selecționatelor de tineret-olimpice ale celor două țări: 0-0.
■ În compania echipei Slovaciei reprezentativa României a susținut meciul cu numărul 476.
■ Gheorghe Hagi s-a aflat la cea de-a 90-a prezență în „națională".
■ Rezultatele anterioare: România 3-0 cu Azerbaidjanul (la București) și 0-0 cu Franța (la St. Etienne); Slovacia 0-0 cu Franța (acasă) și 2-2 cu Israelul (în deplasare).
■ 5 „stranieri" în lotul oaspeților: portarul Vencel (Strasbourg), fundașul Glonek (Caen), atacanții Dubovsky (Real Madrid), Moravcik (St. Etienne), Penska (Eintracht Frankfurt) și un bloc masiv de la campioana en-titre Slovan Bratislava: Molnar, Stupala, Kinder, Chvila, Tomaschek, Tittel, Rusnak, Kristofik.
■ 11 „stranieri" și 8 „autohtoni" în lotul nostru (un debutant: rapidistul Adrian Matei).
■ Doar trei confruntări, toate amicale, între cele două selecționate: 3-2 (1941) și 2-2 (1943) la București, 0-1 (1942) la Bratislava.
■ După victoria de la Cardiff, „tricolorii" n-au mai înregistrat nici un succes în fața unei reprezentative europene! La World Cup am învins Columbia, SUA și Argentina, dar am pierdut cu Elveția și am ratat calificarea în semifinale prin remiza cu Suedia. Iar în toamna aceasta, din nou egalități (cu Franța și Anglia), Azerbaidjanul (pe care l-am învins) fiind doar asimilat în preliminariile C.E.

Adrian Matei s-a impus selecționării și prin marcajul eficient asupra lui Marius Lăcătuș în partida Steaua - Rapid (1-1)

Divizia Națională după etapa a 11-a

1. STEAUA	11	6	4	1	21–7	22	(+4)
2. F.C. Național	11	7	1	3	25-14	22	(+7)
3. Rapid	11	7	1	3	18–10	22	(+7)
4. F.C.Inter	11	6	1	4	21–17	19	(+4)
5. F.C. Argeș	11	6	1	4	14–16	19	(+1)
6. Univ. Craiova	11	5	3	3	17–11	18	(0)
7. Ceahlăul	11	5	3	3	19-16	18	(0)
8. Dinamo	11	5	2	4	21–16	17	(-1)
9. Gloria	11	5	2	4	19–18	17	(-1)
10. Petrolul	11	5	1	5	18–17	16	(+1)
11. „U" Cluj	11	4	2	5	12–14	14	(-4)
12. F.C. Farul	11	4	2	5	13–17	14	(-1)
13. Oțelul	11	3	3	5	16–21	12	(-3)
14. Electroputere	11	3	2	6	10–15	11	(-4)
15. F.C. Maramureș	11	2	4	5	11–15	10	(-8)
16. Sportul Stud.	11	2	3	6	5–14	9	(-6)
17. F.C. Brașov	11	2	3	6	6-17	9	(-9)
18. U.T.A.	11	2	2	7	9–20	8	(-7)

* între paranteze, punctajul la „adevăr"

Etapa viitoare (16 noiembrie)

Rapid	–„U" Cluj
U.T.A.	–F.C. Maramureș
F.C. Inter	–Steaua
Electroputere	–F.C. Argeș
F.C. Național	–Gloria
Sportul Stud.	–Ceahlăul
F.C. Farul	–F.C. Brașov
Petrolul	–Dinamo
Oțelul	–Univ. Craiova

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN

În perioada 12-16 noiembrie, conform calendarului UEFA, au fost programate 22 de partide:

Grupa I
România–Slovacia
Polonia–Franța
Azerbaidjan–Israel

Grupa a II-a
Belgia–Macedonia
Spania–Danemarca
Cipru–Armenia

Grupa a III-a
Suedia–Ungaria
Elveția–Islanda

Grupa a IV-a
Ucraina–Estonia
Italia–Croația
Slovenia–Lituania

Grupa a V-a
Belarus–Norvegia
Olanda–Cehia

Grupa a VI-a
Portugalia–Austria
Liechtenstein–Letonia
Irlanda de Nord–Irlanda

Grupa a VII-a
Albania–Germania
Bulgaria–Moldova
Georgia–Țara Galilor

Grupa a VIII-a
Finlanda–Insulele Feroe
Grecia–San Marino
Scoția–Rusia

Chiar dacă îi plac farsele,

Roberto Baggio nu a păcălit pe nimeni!

„Cei doi se cunoşteau din copilărie, de pe vremea când Roberto avea 15 ani. Andreina era singura fată din regiune care îl plăcea pentru altceva decât statutul său de vedetă. S-a îndrăgostit şi gata, s-au căsătorit", povesteşte mama lui Roberto. Apoi, pe 2 decembrie 1990, Andreina a născut o fetiţă, Valentina.

Un jurnal italian a oferit atunci 320 de milioane de lire pentru a obţine în exclusivitate fotografiile micuţei. „Am acceptat această propunere, dar am hotărât să donăm banii pentru o operă de binefacere". Şi Roberto s-a ţinut de cuvânt. Din acel moment, serviciul de obstetrică al spitalului din Vicenza a beneficiat de un bloc operator ultramodern, plătit de Baggio cu banii obţinuţi pe fotografiile Valentinei.

Pasiunile lui Roberto sunt vânătoarea şi farsele. Este un înfocat al religiei budiste pe care a descoperit-o cu 5 ani în urmă, pe vremea când evolua la Fiorentina. „Traversam atunci o perioadă foarte grea, eram rănit şi trupeşte şi sufleteşte şi simţeam nevoia să mă apropii de ceva mult mai profund decât religia catolică. Budismul mi-a schimbat radical viaţa".

ROXANA TOMA ■

După ce a câştigat medalia de argint la Campionatele Mondiale de patinaj artistic din acest an, Surya Bonaly a declarat: „E un sport care mă deprimă şi m-am săturat până-n gât de el!" Totuşi, Surya a semnat un contract cu compania de patinaj profesionist Hollyday on ice, *contract care va expira în anul 1998.* (R.T.)

Surya Bonaly trece la profesionism!

Milionară la 14 ani

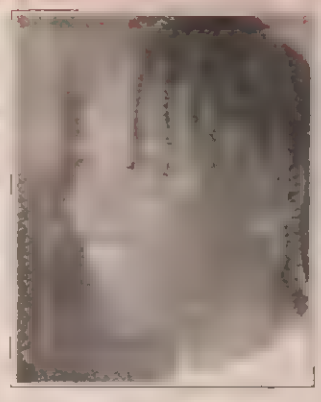

O spectaculoasă apariţie în circuitul profesionist de tenis şi-a făcut americanca **Venus Williams**, care la numai 14 ani a debutat, chiar cu o victorie, la mult mai experimentata Shaun Stafford, în turneele senioarelor. Acest unic fapt n-ar ajunge pentru vâlva făcută (multe ziare i-au dedicat câte o pagină întreagă), au mai fost cazuri, inclusiv, în prezent, cel al Martinei Hingis, dacă intrarea în forţă în atenţia tuturor n-ar fi fost însoţită de o altă ştire: pentru a semna contractul de profesionistă, Venus a primit de la un manager 5 milioane de dolari!

Astfel, personajul devine interesant, gazetele începând să-i publice, de pe acum, biografia. Unul dintre cei cinci copii - toate fete - ai şerifului din Chicago, Richard Williams (fost culegător de bumbac în regiunea natală Shrevport, cu o adolescenţă marcată de violenţele din ghetto-ul din oraşul abatoarelor), Venus Ebonistarr (sic!) Williams şi-a făcut ucenicia mai întâi cu tatăl său. La 9 ani, în faţa progreselor extraordinare, mister Williams şi-a dat seama că nu mai are ce să o înveţe, încercând să o dea la una dintre şcolile grupului McCormak. Celebrul Bollettieri a refuzat-o, în schimb Rick Macci s-a dovedit mai inspirat, a supus-o unui atent control psihic şi fizic şi a zis da. Iar tatăl, ca om al legii ce se află, a angajat şi un amic avocat, care a încheiat imediat contracte cu firme de reprezentare, de echipament, în fine, tot ceea ce trebuie într-o carieră. Carieră construită cu migală, fără competiţii dure la început, doar câteva participări la meciuri demonstrative, cel mai interesant fiind cel cu John McEnroe. Nu pentru evoluţia propriu-zisă, ci pentru declaraţia puştoaicei la încheierea partidei: „L-aş fi putut bate pe Mac. De pe fundul terenului loveşte mai lent decât mine!". Aceasta pare să fie principala sa calitate: o încredere imensă în propria-i persoană. Dar şi date fizice puţin obişnuite, având de pe acum 1,80 m înălţime. De altfel, văzând-o, Billie Jean King a declarat: „Ar putea fi prima fată capabilă să joace exact ca actualii lideri ai clasamentului masculin: service-volé, neîncetat. De fapt, ar trebui să o mai cheme şi «Înainte»!"

TEODORA OPREA ■

Poliţia germană a arestat 400 de suporteri ai echipei Feyenoord Rotterdam

☐ În comparaţie, suporterii stelişti şi rapidişti au fost nişte dulci copii. Doamne fereşte de mai rău!

Poliţia din oraşul german Bremen a arestat peste 400 de huligani olandezi, care veniseră în Germania pentru a asista la meciul dintre echipa Feyenoord Rotterdam şi Werder Bremen din cadrul Cupei Cupelor. Aproximativ 360 de suporteri olandezi au fost arestaţi pentru devastarea trenului cu care se îndreptau spre Bremen şi pentru că au dat foc unei barăci aparţinând căilor ferate germane. Sute de poliţişti dotaţi cu echipament de luptă au ocupat gara din Bremen pentru a aştepta trenul cu huligani olandezi. Însă, aproximativ 40 dintre aceştia au reuşit să scape trăgând semnalul de alarmă şi oprind trenul înainte de intrarea în gară. Au mai fost arestaţi 50 de fani olandezi care călătoreau cu autobuzul şi alţii care agresau cetăţenii pe străzile oraşului german. Autorităţile au declarat că în marea lor majoritate arestaţii erau beţi şi drogaţi. Poliţia i-a urcat pe toţi huliganii prinşi într-un tren special şi i-a trimis înapoi în Olanda. Oficialităţile clubului Werder Bremen au întărit sistemele de securitate în jurul stadionului [illegible] să se desfăşoare meciul de fotbal, acesta începând fără să se înregistreze nici un incident, precizează REUTER

FLACĂRA

în Cupa Presei la baschet!

Amănunte în numărul viitor al revistei.

Un semn al declinului ireversibil?

☐ Campion mondial la 47 de ani (şi nu 45)!

Victoria pugilistului american **George Foreman** în meciul pentru titlul mondial cu **Michael Moorer**, prin KO în repriza a 10-a, a făcut să curgă multe valuri de cerneală în presa internaţională, toată lumea subliniind vârsta „bunicului ringului". Aici se impune o precizare: Foreman, care redevine campion mondial după exact 20 de ani de la primul titlu, ca în Dumas, are 47 de ani, şi nu 45 cum au scris multe gazete. Confuzia s-a datorat faptului că abia anul acesta s-a descoperit, în chiar registrul bisericii protestante în care a fost pastor, înregistrarea naşterii sale, până atunci boxerul declarându-se mai tânăr pentru a putea participa mai devreme la competiţii.

Senzaţionalul succes, însă, nu poate ascunde faptul că boxul profesionist se află într-o criză acută, pe care unii comentatori o consideră chiar ireversibilă. Recent, fapt semnificativ, cunoscutul promotor Bob Arum a fost nevoit să anuleze o gală la Hong Kong (în pregătirea reintrării lui **Mike Tyson**, în Asia, pentru a nu avea o primire ostilă în SUA), din lipsă de spectatori. Din cele 40 000 de locuri ale uriaşei săli nu fuseseră ocupate decât 2000. Acest semnal, dar şi faptul că un om de 47 de ani poate cuceri centura cu diamante, revenind în frunte într-o disciplină atât de dură cum este boxul, ilustrează clar situaţia catastrofală a pugilismului.

Bineînţeles, nu-i vina lui Foreman (tatăl a 5 băieţi, toţi botezaţi George, „pentru a le da egalitatea şanselor"), isprava lui este cu totul stimabilă.

Dar care ar putea fi cauzele crizei? Într-un recent seminar desfăşurat la Roma, cu tema „Boxul mileniului trei" (un gazetar a comentat: „Mai bine făceam un seminar să vedem dacă încheiem mileniul doi!"), printre motivele degringoladei au fost enumerate proliferarea versiunilor, patru „mondiale", ceea ce face ca, ţinând seama de faptul că la profesionism sunt 17 categorii de greutate, să existe simultan nu mai puţin de 68 de campioni mondiali, precum şi lipsa valorilor autentice. Această penurie ar avea o explicaţie în modul în care este condus boxul, practic dirijat exclusiv de o mafie (a negrilor) a câtorva promotori: **Don King**, **Bob Arum**, din când în când, **Duva**. Nici măcar un miliardar de talia lui **Don Trump** nu a putut să spargă monopolul negrilor şi, după câteva tentative de a organiza gale şi în altă parte decât în Nevada (fieful negrilor), a fost nevoit să cedeze. În prezent, promotorii din Nord încearcă din nou să înlăture dictatura, schimbând „polul boxului" în Connecticut. Şi, se pare, în calculele lor intră şi compatriotul nostru **Daniel Dăncuţă**, care a şi disputat 16 meciuri profesioniste, câştigând 10 înainte de limită!

LIVIU IORDACHE ■

În exclusivitate pentru FLACĂRA

DL TEODOR MELEȘCANU declară:

„Am deschis ușa intrării în cercul select și selectiv al țărilor occidentale dezvoltate"

La Bruxelles a fost parafat de curând un document care în esență prevede adâncirea raporturilor dintre UE și țările din Europa Centrală, între care și țara noastră. Cum apreciați, în acest context procesul de apropiere a României de UE și care credeți că vor fi fazele integrării ei în această organizație?

...7 octombrie a.c. ...tema ...relațiilor ...

...zarea ac... ...aderare ...sunt cerc...

...lecția consumatorului, întreprinderile mici și mijlocii, turism, cultură, sectorul audiovizual, protecția civilă, facilitarea comerțului, energie, transporturi, lupta împotriva traficului de droguri și a toxicomaniei, se încadrează în tendința generală de adâncire și dezvoltare a relațiilor dintre UE și cele 6 țări asociate.

În privința fazelor integrării țării noastre în Uniunea Europeană, trebuie subliniat faptul că în calitatea sa de țară central-europeană, apropiată de Balcani, România este profund interesată în realizarea unei integrări rapide și ireversibile în lumea democrațiilor europene, în toate structurile europene și euro-atlantice.

Putem afirma că, din punct de vedere juridic și instituțional, în relațiile României cu structurile europene, euroatlantice și instituționale suntem în prezent în stadiul maxim pe care realitățile strategice, politice și economice îi permit: asociere la Uniunea Europeană, parteneriat cu NATO și UEO, membru în Consiliul Europei, în CSCE și Francofonie.

Am intrat deja într-o fază nouă, mult mai dificilă și de durată, de armonizare, de compatibilizare și de atingere a unui nivel de perfomanțe adecvat deplinei integrări în cercul - select și selectiv - al statelor occidentale dezvoltate și al instituțiilor corespondente. Diplomația românească a deschis ușa intrării, acum fiind rândul întregii societăți românești să folosească această oportunitate, singura alternativă, în același timp, realistă și benefică pentru România.

Reafirmând opțiunea fermă pentru ...ș... ...de reformă și ating... ...standarde ce ...impuse de dezvoltatii int... ...mond...

...or oferte de ...de asoci... ...ere acop... ...ate ulterior la nivel comunitar.

- În presă au apărut informații, potrivit cărora Consiliul Europei a hotărât să mențină doar în cazul României acțiunea de monitorizare a modului în care își definește angajamentele asumate privind respectarea standardelor europene. Dacă ați vrea să comentați aceste informații.

- Prin vastul efort legislativ și instituțional întreprins în România în spiritul valorilor fundamentale ale Consiliului Europei: statul de drept, pluralismul democratic, respectarea drepturilor omului, credem că țara noastră și-a îndeplinit în linii esențiale angajamentele asumate la admiterea în organizație. Este suficient să menționăm că între cele 28 de instrumente juridice europene-ratificate de Parlament și cele 6 semnate se află Convenția europeană a drepturilor omului, Convenția pentru prevenirea torturii sau tratamentelor inumane și degradante, Carta autonomiei locale și Carta socială-europeană.

Firește, diseminarea valorilor Consiliului Europei la nivelul întregii societăți, evoluțiile la nivelul mentalităților în curs de desfășurare, constituie un proces de durată, dar ireversibil.

Chestiunea stadiului respectării de către România a angajamentelor asumate la admitere a constituit într-adevăr subiectul unui punct pe ordinea de zi la reuniunea din 9 septembrie a Biroului Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, respectiv a unui raport al Comisiilor juridice și politice ale APCE. Nu avem cunoștință despre vreo continuare a monitorizării cu referire specifică la România și nici nu vedem rațiunea unei eventuale decizii în acest sens. Mai recent, în toate luările de poziție și documentele adoptate se are în ...europene a dre... ...a lor.

...95 a reuniunii Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei.

Vă rog să comentați informațiile din presă privind un așa-numit „plan Volski" de reintegrare a fostelor țări socialiste într-un „CAER de tip nou".

- Întrebarea dv. își are legătură de lucrările recentului Consiliu al Congresului Internațional al Industriașilor și Întreprinzătorilor, desfășurat la București în perioada 20-22 septembrie 1994, la care a participat și Arkadii Volski, președintele Uniunii industriașilor și întreprinzătorilor din Federația Rusă, în calitatea sa de președinte al Consiliului Congresului Internațional.

După cum se cunoaște, România promovează o politică externă de deschidere către toate statele, bazată pe principiile dreptului internațional, Actului Final de la Helsinki și Chartei de la Paris.

Pornind de la orientarea fundamentală a politicii sale externe, de integrare în structurile europene și euroatlantice, ca și de dezvoltare a relațiilor cu SUA și țările din vestul Europei, România are în preocupările sale și raporturile de colaborare, bună vecinătate și parteneriat cu statele vecine, cu alte state est-europene. Între aceștia, relațiile cu fostele republici sovietice, îndeosebi cu Rusia și Ucraina, au pentru România, precum și pentru stabilitatea regională, o importanță aparte care nu poate fi ignorată pe criterii subiective.

În dezvoltarea relațiilor lor cu Rusia sunt interesate nu numai țările vecine, ci și țările dezvoltate din Europa și de pe alte continente. Astfel, Germania tratează Rusia ca pe un partener principal. SUA desfășoară o activitate susținută pentru ...ate ...ale ...ți ...ar ...ți ...ar ...ți ...ar

Bibl. municipală
DEJ

Striviți de taxele lui Văcăroiu,

DIFUZORII DE ZIARE PROTESTEAZĂ !

❑ Intenţia guvernului de a sugruma presa stârneşte un val de indignare

pag. 5

Nr. 47 ● 22 – 28 noiembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

fondată în 1911 de C. BANU

Editată de
S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A.

Preşedinte - director general
GEORGE ARION

Redactor şef
EUGEN CHIROVICI

O televiziune pentru toată lumea:
KAPPA
(27 de programe TV satelit)
■ Dialogaţi cu ea prin revista noastră. Scrieţi-nel

„Tuns, ras și frezat", dar același pe care-l știți, ION CRISTOIU se destăinuie

pag. 12-13

Văcăroiu pe capră

pag. 5

După ce l-am urat bun venit şi multă sănătate şi l-am oferit un buchet de flori din partea redacţiei FLACĂRA, l-am rugat pe dl Corneliu Coposu să ne răspundă la următoarea întrebare:

- Dle preşedinte, noi am titrat un articol, care se referea la „întâmplările" din CDR petrecute în lipsa dv., cu titlul „Când pisica nu-i acasă, joacă şoarecii pe masă". Ce le veţi face „şoarecilor"?

- A, nu, eu cred că e o „concluzie" eronată, n-a fost vorba de nici o pisică, nici de şoareci! Au fost anumite divergenţe, anumite neînţelegeri care se vor soluţiona în mod amiabil. Controversele şi discuţiile sunt absolut normale şi explicabile între nişte formaţiuni care şi-au păstrat, fiecare, identitatea politică, tactica şi strategia proprie. Şi-n familie se ceartă bărbatul cu nevasta, darămite când e vorba de atâţia!

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

PCI bus
VL bus

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.91 , 210.18.31 Fax. 211.73.11

OKI People to People Technology · ATC Atronic Computers · NOVELL · BECKMAN · ALINCO · CTX · CHAPARRAL · HEWLETT PACKARD

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale
MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63, 2002
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617 60.10.; 617 60.20, cu întrerupere de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1 Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie:
ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559

- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Ştefan Nicolae, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
- SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ioniţă, Petre Cojocaru
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Petru Novac Dolângă, Ion Ceacâru, Paşcu Balaci
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Cora Cioceanu, Cinna Gorgoi, Adrian Petrescu
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE
maxi SKANDY

Director publicaţii de divertisment:
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactor şef adjunct:
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 618.15.32;) Călin Mărcuşanu, Irina Breviceanu, Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Cristina Topolski, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Glodian, Eugen Maţotă, Cezar Munteanu
DIFUZARE: (617 59 69). Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valercă Leon, Vasile Mesaroş, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Sănduleasa, Maria Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617 48.91, fax 312.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Revanșa

Nu demult am participat, în județul Vaslui, la câteva întâlniri prilejuite de lansarea monografiei *O veche așezare de răzeși - Vinderei* - pe care tatăl meu, profesorul Gheorghe Arion a conceput-o ca pe un omagiu adus locului unde a văzut lumina zilei în urmă cu 81 de ani. Evident, nu despre meritele acestei lucrări țin să glosez. E rostul specialiștilor să se pronunțe în legătură cu valoarea ei. Dar nu pot să trec cu vederea ceea ce a reușit să realizeze tatăl meu în zilele când s-a aflat pe tărâmul copilăriei lui. În jurul său s-au adunat și au rostit cuvinte impresionante, pline de respect și reprezentanți ai puterii și cei aflați de cealaltă parte a baricadei. Însuși prefectul județului, domnul Nicolae Pascu, a onorat cu prezența sa aceste manifestări, dovedindu-se prin verbul inspirat un demn fiu al acelorași locuri. Inimosul consilier Ion Mancaș a contribuit la organizarea impecabilă. Domnul Dan Ravenu a relevat cu multă erudiție semnificațiile unei astfel de apariții editoriale. Și alți oameni cu funcții de răspundere - printre care primarul din Vinderei, dl Constantin Graur, elevi de-ai tatălui meu, rude, consăteni au rostit vorbe emoționante. Numai evocarea dlui Ion Chirică poate deveni subiect de roman. Domnia sa ne-a istorisit cum profesorul Gheorghe Arion, în anii '50, când era director al Liceului pedagogic din Bârlad, i-a modificat destinul. Ce se întâmplase? Familia domnului Chirică fusese trecută în categoria chiaburilor; nu mai avea dreptul la bursă, internat și masă. Dar Ion Chirică era un elev eminent. De aceea, tatăl meu, fără să se consulte cu nimeni, nu l-a dat afară din liceu, cum ar fi procedat politrucii vremii. L-a lăsat mai departe în internat și l-a ținut „în porție" până când a terminat școala. Așa a ajuns dl Chirică, la rândul său, profesor. Ascultându-i relatarea, asistența a avut lacrimi în ochi. La fel s-a întâmplat și cu ocazia spectacolului pe care copiii din Vișoara l-au închinat tatălui meu. Și tatăl avea lacrimi în ochi. Dar erau lacrimi de fericire. În jurul lui se aflau oameni care îi sărbătoreau pe el, urgisitul în regimul trecut, care învățase nu numai carte sute și sute de copii, dar îi și îndrumase în viață prin exemplul său luminos. În jurul lui se aflau membrii familiei sale din care s-au ivit, din generație în generație, plugari, oșteni, lucrători în fabrici, intelectuali pe care Vadim îi împroașcă săptămânal cu lături, invidios fiindcă el este urmașul nimănui, despre care nu poate scrie, în vreme ce urmașii mândrilor răzeși din Vinderei lui Ștefan cel Mare au o istorie și au și reprezentanți prețuiți care s-o consemneze. Ce revanșă și-ar mai putea dori profesorul Gheorghe Arion, la toate loviturile pe care i le-a rezervat soarta, decât dragostea de care s-a văzut înconjurat la revenirea pe meleagurile natale?

Dumitru Costin

„Parlamentul României continuă să doarmă în bocanci!"

☐ Liderul BNS îl atacă foarte dur pe dl Victor Ciorbea, dar e blând cu Miron Mitrea. E clar, da?

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

– Domnule președinte, circulă tot mai mult afirmația că BNS ar fi trecut de partea Puterii și că Dumitru Costin o la pe urmele lui Miron Mitrea!

– Și condițiile în care locuim acum (2 camere-n.n.) dovedesc încă o dată că ne-am dat de partea Puterii, nu-i așa?! Și faptul că o sumedenie din vicepreședinții noștri sau președinții de federații sunt în diverse ministere, departamente, nu-i așa?! Domnilor, să fim serioși! Contul nostru stă la dispoziția verificării oricui și poate confirma, încă o dată, dacă mai era nevoie, că suntem printre puținele organizații sindicale din România, dacă nu chiar singura, care trăiește efectiv din cotizațiile membrilor săi de sindicat, ceea ce, după mine, este un lucru extrem de relevant. E falsă această impresie care s-a creat.

Este adevărat, în schimb, că în momentul în care am crescut în dimensiune și am reușit să strângem în cadrul aceleiași confederații multe din sectoarele-cheie ale economiei naționale, punctele așa-zis sensibile, am devenit un adversar serios al Puterii. Tocmai de aceea a început acea campanie de denigrare a BNS și de atac concertat îndreptat împotriva ei, ca organizație. Dacă despre CNSLR-FRĂȚIA se poate spune - da, au fost băgați cu mâinile până la cot în patrimoniul sindical și au făcut tot felul de afaceri, da, acolo a fost o relație mafiotă, n-a fost nimic care să țină de mișcarea sindicală, da, s-au vândut, au trecut în barca Puterii ș.a.m.d. - în momentul în care rămăsesem, prin organizațiile pe care le avem în componență, cea mai periculoasă confederație sindicală, s-a declanșat acest atac firesc.

„VICTOR CIORBEA cântase din mandolină sub balconul președintelui Iliescu și al Puterii din '90 și până în prezent, și care brusc s-a gândit că locul ăla deja este plin, cântă alții mai tare decât el acolo, cu o orchestră întreagă, și că ar trebui să se ducă să cânte sub balconul altcuiva!"

NOTA REDACȚIEI: Flacăra nu împărtășește acest punct de vedere, ea doar consemnează opinia dlui D. Costin. Dorește, însă, unitate sindicală la scară națională, în beneficiul celor loviți de necazuri, împotriva învârtiților cu galoane și Mercedes-uri, care împilează un popor amărât. Flacăra nu vrea egalitate în sărăcie, Flacăra vrea un zid sindical împotriva profitorilor puterii politice.

CNSLR-FRĂȚIA este o republică prezidențială

– Este un atac firesc atâta timp cât vine din partea Puterii, dar acuzațiile vin și din partea unor oameni care, până la proba contrarie, nu pot fi suspectați că ar fi trecut de partea Puterii. Mă refer la fostul dv. coleg de conducere a BNS, dl Florin Diaconescu!

– În privința funcționării BNS, există o deosebire fundamentală între noi și alte confederații. Încercând să fac o paralelă între viața sindicală și viața politică, în timp ce BNS este o republică parlamentară, CNSLR-FRĂȚIA, spre exemplu, este o republică prezidențială, iar CARTEL ALFA, o republică semiprezidențială. La noi dictează votul majorității.

În ceea ce privește așa-zisele bâlbâieli legate de semnarea declarației de parteneriat cu CDR, nu s-au adus nici un fel de acuze că a fost semnat un document cu CDR. Linia asta, doar, o începuserăm noi, în septembrie 1992! În schimb, s-au adus acuze că am acceptat, ca Birou Executiv, semnarea acestui document alături de Victor Ciorbea. Mai mult, din dorința de a nu lovi prea mult în mișcarea sindicală în integralitatea ei, am acceptat și acest așa-zis sacrificiu din partea confederației noastre, de a-i da o șansă lui Ciorbea. Tocmai asta e, i-am dat această șansă și, mai mult, Victor Ciorbea și-a permis, după constituirea noii sale confederații, să facă pe Fecioara Maria și să-și lase deoparte tot trecutul!

În privința relației cu CDR, lucrurile stau cu totul și cu totul altfel. În primul rând acea mult discutată ratare a întâlnirii pe care dl Florin Diaconescu trebuia s-o organizeze: am discutat și cu partenerul nostru politic, președintele CDR, am discutat și cu cei la care trebuia să aibă loc această întâlnire, deci și unii și alții au recunoscut că întâlnirea a fost prost organizată. În ceea ce ne-a privit, ne-am sancționat omul pentru modul în care s-a achitat de această îndatorire. Același lucru trebuia să se întâmple și în cadrul CDR, dar, mă rog, au făcut cum au crezut de cuviință.

– După acea ratare, de ce nu v-ați întâlnit, totuși, până la urmă?

– După ea, am avut o întâlnire cu dl Emil Constantinescu și am constatat că sunt și dânșii, la rândul lor, în plin proces de organizare și că în momentul de față doresc să-și constituie comisii de lucru la nivelul CDR. După aceea, echipele noastre se vor întâlni.

– Îi acuzați pe dl Ciorbea că se mișcă după cum bate vântul, dar atunci cum explicați primirea în cadrul BNS a dlui Cătălin Croitoru, liderul FSIPR, despre care se afirmă că este „un binecunoscut obedient al guvernanților"?

– Noi nu afiliem indivizi, noi afiliem organizații. Afiliind această federație sindicală, aveam șansa, pe de o parte, să avem în cadrul confederației, laolaltă poate, majoritatea membrilor de sindicat din acest domeniu de activitate extrem de sensibil și important pentru națiune - învățământul - iar pe de altă parte, se creau premisele pentru atragerea celor care încă mai erau pe dinafară, și mă refer la federația al cărei lider a fost dl Victor Ciorbea. Deci, se putea, cu tact, înțelegere și răbdare, să se pună lucrurile la punct și să terminăm odată pentru totdeauna cu sciziunea sindicală în cadrul acestui domeniu de activitate. În privința acuzațiilor aduse dlui Croitoru, până în momentul de față nimeni nu a putut să dovedească, în afara unor declarații apărute prin presă! Nu există nimic palpabil.

Puterea e nesimțită la pătrat!

– Într-un interviu apărut în 15 decembrie 1993 ne declarați: „Să spunem că actuala Putere este nesimțită ar fi doar o jumătate a unei aprecieri corecte! Ea este, în egală măsură, și inconștientă!" Cum caracterizați acum guvernul, Puterea?

– Ridicați la pătrat afirmația pe care am făcut-o atunci! E perfect valabilă afirmația de atunci. Eram plin de elan și de optimism în momentul respectiv, credeam că se pot face foarte multe lucruri bune, împreună cu colegii din mișcarea sindicală. Dar noi ne-am retras soldații de pe câmpul de bătaie, în februarie, și mulți ne-au acuzat de trădare sindicală. Îmi pare rău, cei care au greșit au fost colegii noștri care, după cum bine se știe, au făsâit o mișcare care putea să schimbe, într-o oarecare măsură, destinele și direcția României. Dacă ar fi de adăugat ceva în plus la acea declarație este faptul că, mai mult ca niciodată, se poate constata o inerție a vieții politice din România. Parlamentul României, primul care ar fi trebuit să sară de doi metri în sus la toate realitățile și la toate durerile zilelor pe care le trăim, PARLAMENTUL ROMÂNIEI CONTINUĂ SĂ DOARMĂ ÎN BOCANCI! E groaznic ce se întâmplă în momentul de față, dar asta este realitatea! În momentul în care am încercat să spargem acest blocaj, tocmai prin semnarea acelui document cu CDR, care avea rolul de a readuce oamenii politici cu picioarele pe pământ - „Frații lor, asta e situația, v-ați dus acolo și v-ați izolat de realități, realitățile sunt cu totul și cu totul altfel!" - în momentul acela s-a făcut un tămbălău teribil! Imediat, am fost catalogați ca fiind la remorca unei formațiuni politice sau a alteia! În momentul de față, în România nu se mai poate face o înțelegere, un pact, nu se mai pot așeza doi parteneri la masă fără să nu te gândești din prima clipă că unul l-a cumpărat pe celălalt sau că unul e mai tâmpit decât celălalt și deja n-are nevoie să-l mai cumpere, și l-a înrolat imediat! Situația este critică, pentru că politicienii nu sesizează dificultățile! E o stare de imobilism politic chiar și în rândul parlamentarilor CDR!

Și totuși Victor Ciorbea îi stă în gât lui Dumitru Costin

– Ce relații aveți cu CSDR și cu dl Ciorbea?

– Pe Ciorbea nu l-am mai văzut de aproape două luni. Nu mai știu ce face Ciorbea, nu mă mai interesează ce face Ciorbea. Dacă m-a interesat la un moment dat, a fost din dorința de a ajuta mișcarea sindicală din România să depășească acel moment de criză generat de trecerea în viața politică și în barca Puterii a lui Miron Mitrea. Cel puțin Mitrea a spus lucrurilor pe nume, în schimb Ciorbea, care a făcut un balet îngrozitor toată vara asta, după ce și-a creat confederația, s-a văzut în postura lui Sf. Gheorghe cu sulița în mână arătând balaurul!

– Dar este de partea Opoziției!

– Ciorbea n-a fost, nu este și nu va fi niciodată de partea Opoziției!

– Totuși, vă este parteneri

– Acel document este semnat între un partener politic și doi parteneri din viața sindicală. Între noi, ca organizații sindicale, nu există mari tandrețuri, nu există dragoste nespusă! Nu i-am atacat până în momentul în care n-au apărut declarațiile scandaloase ale lui Ciorbea, care au stârnit mânia colegilor mei. Ca să nu mai spun că pe noi nu ne interesează relația cu partenerul politic. Noi am vrut de la început să semnăm doar noi acest document, dar a fost dorința partenerului politic să semneze alături și de o necunoscută.

– Când credeți că se va termina criza mișcării sindicale?

– Criza mișcării sindicale se va termina o dată cu criza politică.

MARIAN GHIȚEANU ■

Raţia de libertate

Presa la zid? Nu! Presa pe ziduri!

Pe vremea lui Ceauşescu, cincinalele se încheiau în patru ani şi jumătate. Ce vremuri, domnule, ce vremuri! Pe-atunci, un Vadim era un biet trepăduş, nu un ditamai trepădoi, pe-atunci Porcul era ceva interzis, nu se lăfăia ca acum în galantarele Patriei, pe vremea aceea ministrul de interne era chiar un dobitoc, nu un biet ispravnic pus să sperie, cu o căutătură fioroasă, pârliţii de ziarişti; pe vremea aceea până şi primul ministru era mai Titi şi mai Durul, iar Şăfu' - ce să mai vorbim, n-avea el treabă cu litera tipărită...

Mai e o lună şi se-mplineşte „sorocul" planificat al revoluţiei. Cum bine se ştie, presa îi stă preşedintelui Iliescu în gât. Da' nu prea îi dă mâna să-i dea peste bot. Ba dimpotrivă, chebeleul de cuvânt al Preşedinţiei (cu tact de ambasador şi aură de victimă a mârlăniilor lui Vadim) se dă de ceasul morţii să păstorească tangouri civilizate, pe versuri de Cotroceni, în care „dî lî" Iliescu fandează pe rupte: Hrebenciuc? Alureal, l-am întrebat şi nuuuu... Volski? Da' de unde!, e „particoler"! Regele? Aoleu, păi dictator mai fascist ca „ăsta" unde s-a mai pomenit ? Şi câte şi câte şi mai câte...

Socotind preşedintele Iliescu momentul acesta drept clipa când s-a umplut paharul şi când nu mai rabdă să „vază" zilnic pagina întâi a ziarelor cum ţipă de atâtea abuzuri, corupţie, impostură şi mizerie, a hotărât că gata! Să fie pusă botniţa! Nu botniţa lui Tărăcilă, că nu ţine! Botniţa lui Văcăroiu! Ea are un dublu avantaj: unu - taxele impuse difuzorilor de ziare sau importatorilor de hârtie ucid orice şansă ca presa să ajungă la oameni; doi - producţia de hârtie (la Letea Bacău), monopol de stat, înţepeneşte! Că de ce şi până când şi cum să facem s-o urnim - astea-s vorbe şi trece timpul pe câmpii şi pe ogoare...

Un singur lucru n-a învăţat preşedintele Iliescu, la împlinirea a cinci ani de la revoluţie: că această libertate câştigată cu sânge - presa - nu e a lui, ci a Noastră. Noi, ziariştii, Noi, oamenii, Noi, poporul, spunem ce vedem şi ce gândim. Ne doare-n cot că îi place sau nu-i place! Ne doare-n cot că e el sau Maica Precista la putere! Ne doare-n cot că e partidul X sau partidul Y la putere! Noi spunem ce vedem şi ce gândim! Scriem, dăm la culeş, punem în pagină şi tipărim pe hârtie. Şi când nu va mai fi hârtie, ceea ce vedem şi gândim va fi scris pe ziduri! Da?

EUGEN CHIROVICI ■

Privatizarea „lu' peşte"

Proiectul Văcăroiu-Coşea se plimbă prin Senat, ca melcul...

❑ Şi nici nu cade, pentru că Opoziţia chiuleşte de la vot într-o proporţie însemnată

Flacăra a informat pe larg despre ceea ce guvernul numeşte Proiectul legii privind accelerarea procesului de privatizare. De aceea, nu credem că este util să reluăm şirul consideraţiilor pe această temă. Vom spune doar că iniţiativa executivului se dezbate în Senat de aproape trei săptămâni. Din cele 21 de articole, această Cameră a Parlamentului reuşise să voteze abia 5.

După ritmul în care proiectul cu pricina este discutat, nu sunt semne că dezbaterea acestuia se va finaliza mai repede de o lună. După Senat, urmează discuţiile din Camera Deputaţilor. Dacă iniţiativa guvernului pleacă de aici cu un alt text decât cel de la Senat, atunci va interveni o comisie de mediere. Şi este de presupus că aşa se va întâmpla, întrucât până acum Camera Deputaţilor a modificat substanţial cam tot ce a venit de la Senat. Dacă socotim că dezbaterile din Cameră vor dura şi ele cel puţin o lună, iar medierea o săptămână, rezultă că proiectul nu va putea fi definitivat mai repede de două luni şi jumătate. Chiar trei luni, dacă Raportul Comisiei de mediere nu va fi însuşit de Senat, respectiv de Cameră.

Între timp va sosi vacanţa prilejuită de sărbătorile de iarnă. Deci, altă întârziere, şi, uite aşa, cu noua lege preconizată de guvern, riscăm să ne apuce primăvara. Se accelerează astfel privatizarea? Nu era „mai" normal ca în acest preţios interval de timp executivul să impulsioneze aplicarea legii deja existente? Nu mai vorbim că din momentul în care iniţiativa echipei Văcăroiu devine aplicabilă şi până în momentul în care cetăţenii vor primi vestitele cupoane s-ar mai putea scurge alte câteva luni!

Iată, deci, care este scopul acestui proiect. Noi semnalăm doar că articolul 3, articol-cheie al întregii construcţii guvernamentale, a trecut fără probleme prin Senat. Altfel arăta acum legea dacă Opoziţia şi-ar fi impus punctul de vedere. N-a reuşit, nu atât datorită faptului că este din punct de vedere numeric inferioară, cât mai ales **datorită absenţelor înregistrate** în rândurile acesteia. Cum votul a fost nominal, prezentăm cititorilor câţiva senatori din CDR şi PD (FSN) care nu s-au aflat în sală: Constantin Ticu Dumitrescu (PNŢCD); Eugen Dijmărescu (PD); Mircea Boulescu (PD); Alexandru Paleologu (PAC); Adrian Popescu Necşeşti (PNL-CD); Andrei Potcoavă (PL '93); Vasile Radu (PNŢCD); Şerban Sândulescu (PNŢCD); Costel Gheorghiu (PD); Buchwald Peter (UDMR); Voicu Glodean (PNŢCD); Vladislav Tiberiu (PNŢCD). Şi lista ar putea continua. Din păcate.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Sus lozinca, jos lozinca!

PL '93 a respins intrarea PNL în Convenţia Democratică

❑ Jocul pe sârmă al lui Dinu Patriciu tulbură şi mai tare apele

PNL nu a fost acceptat în Convenţia Democratică. „Comitetul Executiv al CDR a luat în discuţie cererea de primire a PNL prin Alianţa Civic-Liberală. Cererea a fost respinsă din cauza exercitării de către PL '93 a dreptului de veto", se spune în declaraţia CDR dată publicităţii după şedinţa Comitetului Executiv.

Ultima şedinţă a Comitetului Executiv al CDR a demonstrat izolarea în care se află PL '93. Nicolae Manolescu a propus intrarea PNL în Convenţie prin Alianţa Civic-Liberală. Au fost 8 voturi pentru şi unul împotrivă. Votul împotrivă a aparţinut PL '93, care a spus că va fi „pentru" numai dacă PNL va fuziona cu un partid liberal din Convenţie.

În mod evident, PL '93 încearcă prin această mişcare politică să câştige timp. **PNL nu poate fuziona cu PNL-CD sau cu PAC nici dacă vrea. O fuziune nu poate fi hotărâtă decât de un Congres!** Or, un Congres nu se organizează de azi pe mâine. Cere timp. Pe asta şi mizează liderii PL '93. Scrisoarea Alianţei Civic-Liberale, în care se făcea un apel pentru unificarea mişcării liberale, a pus partidul lui Dinu Patriciu şi Horia Rusu într-o grea dilemă. Pentru a ieşi din impas, PL '93 a aplicat metoda „hai să ne batem în strategii"

Care liberal e „cel mai tare din parcare"?

„Criza fără precedent provocată de guvernarea iresponsabilă a actualei coaliţii guvernamentale - îşi începe patetic răspunsul Comitetul Director al PL '93 - are ca efect degradarea continuă a nivelului de viaţă, duce la sărăcire, mizerie şi suferinţă pentru majoritatea cetăţenilor ţării". După ce se mai vaită încă un paragraf, PL '93 reuşeşte să găsească şi „singura" soluţie: „coagularea unei forţe politice de dreapta... care ar fi capabilă să creeze premisa pentru eliminarea (...) crearea (...) punerea în practică (...)" etc. În pagina a doua a Declaraţiei, PL '93 îşi aduce aminte că, de fapt, chestiunea era alta. Şi întâlnim următorul paragraf, care atinge maximum de perversitate: „Strângerea liberalilor într-un singur partid se poate realiza doar prin **fuzionarea** cu partidele liberale din Convenţie, PL '93 şi PNL-CD, a grupărilor liberale extraparlamentare din PNL, în a căror reconciliere sperăm (...). În ceea ce priveşte PAC, dacă acest partid îşi va preciza identitatea liberală şi îşi va modifica punctul de vedere actual de a se împotrivi oricărei fuziuni, considerăm binevenită prezenţa sa în acest proces".

Deci, PL '93 consideră cu mărinimie binevenită prezenţa PAC în procesul unificării liberale (PAC, de fapt, e iniţiator) şi speră de la înălţimea poziţiei sale că grupările din PNL vor ajunge la reconciliere. Sublim! În acest mod, PL '93 încearcă să minimalizeze importanţa momentului şi să dea impresia că e, în continuare, „cel mai tare din parcare". Ceea ce nu-i deloc adevărat.

Variante, variante...

De fapt, pionul principal e PNL-CD. De acţiunile acestui micuţ partid depind foarte multe. Iar PNL-CD va face ce va spune dl Corneliu Coposu. Nicolae Cerveni nu va trece în vecii vecilor peste cuvântul liderului PNŢCD. E greu de prevăzut ce hotărâre va lua el Corneliu Coposu, mai ales dacă ţinem cont şi de faptul că nu-i agreează nici pe Dinu Patriciu, şi nici pe Nicolae Manolescu. Va fi sacrificat PAC sau PL '93?

■ **Varianta 1:** PNL-CD semnează protocolul cu Alianţa Civic-Liberală. În acest caz, este clar că s-a hotărât primirea, într-un fel sau altul, a PNL în CDR. Şi asta înseamnă sfârşitul pentru PL '93

■ **Varianta 2:** PNL-CD nu semnează protocolul cu Alianţa Civic-Liberală. Primirea PNL în Convenţie se tergiversează. PAC iese din Convenţie. PNL-CD dă mâna cu PL '93. Sau n-o face. Oricum, raportul de forţe este de data asta egal.

■ **Varianta 3:** (piei, dracel - n.n.): Dinu Patriciu şi Nicolae Manolescu hotărăsc să se unească împotriva dlui Corneliu Coposu. Ies din CDR. O astfel de alianţă nu ar fi însă de durată (mai devreme sau mai târziu în relaţia Dinu Patriciu-Viorel Cataramă-Nicolae Manolescu vor apărea disfuncţionalităţi). În felul acesta, şi cu puţin ajutor „de sus", Convenţia se sparge. Fiecare apucă pe un drum propriu.

Cam aşa stau lucrurile în acest moment Ce se va întâmpla, vom trăi şi vom vedea. Oricum, pentru Opoziţie, votul negativ al PL '93 nu a fost un moment fericit.

ROXANA STANCU ■

Biruri ucigaşe

Taxele aberante urmăresc lichidarea difuzării ziarelor

CĂTRE

Preşedinţie,
Guvern,
Ministerul de Finanţe,
Parlament,
Cotidianele centrale şi locale,
Studiourile de radio şi TV centrale şi locale,
Consiliile judeţene şi locale,

Ca urmare a publicării în Monitorul Oficial al României, societăţile comerciale care au ca obiect de activitate difuzarea de presă şi carte au luat act cu consternare de implicaţiile aplicării Legii nr. 27 din 17 mai 1994 (Monitorul Oficial nr. 127, partea I/24 mai 1994), cu privire la impozitele şi taxele locale, şi a H.G. nr.506 din 5 august 1994 (Monitorul Oficial nr.254/09.09.1994) cu privire la normele privind metodologia de calcul.

Întrucât societăţile noastre dispun de puternice reţele locale de difuzare (zeci de chioşcuri şi tonete stradale aşezate pe domeniul public), încadrarea la obligaţiile de plată cu anticipaţie prevăzute de articolul 30, aliniatul a, din Legea 27 (800-1200 lei mp / zi) şi de articolele 4 şi 6, cap. V, din H.G. nr.506, ne aduce în situaţia de a înceta imediat activitatea

Aceasta ar însemna că, la o suprafaţă comercială medie de 6 mp de fiecare chioşc, pentru un total de 70 centre de difuzare amplasate în toate localităţile importante ale judeţului (oraşe şi comune), am avea de plătit primăriilor cu care avem încheiate contracte suma incredibilă de 12.600.000 lei lunar (calculul s-a făcut pentru valoarea medie de 1.000 lei/mp/zi).

De ce susţinem că această prevedere legală este greşită?

Deoarece difuzarea de presă şi carte se desfăşoară ca activitate prestatoare de servicii, neavând permisiunea să schimbăm preţul publicaţiilor şi tipăriturilor. În majoritatea contractelor cu editorii sunt prevăzute valori medii ale rabatului comercial de 26% din care se scade valoarea medie a returului de circa 8% vara şi 10% iarna. Rezultă o valoarea reală a rabatului de maximum 20%.

Din ce să plătim aceste taxe? Din ce să mai realizăm profit? Din ce să constituim fondul de dezvoltare?

Se poate constata cu uşurinţă că, prin aplicarea prevederilor Legii nr.27, societăţile de difuzare sunt aduse în situaţia falimentului, fiind nevoite să disponibilizeze în medie 150 de angajaţi. Considerăm că alinierea tuturor activităţilor comerciale la prevederile art.30, alin. a, este o scăpare a legiuitorului, care se poate remedia în regim de urgenţă. Solicităm scutirea de impozite sau o impozitare preferenţială pentru a putea continua activitatea de difuzare a presei, vitală pentru un stat democratic, în care toţi cetăţenii trebuie să aibă zilnic acces la informaţie.

În caz de nerezolvare favorabilă a demersului nostru, după un termen de 30 de zile vom declanşa acţiuni de protest şi ne vom adresa organismelor internaţionale abilitate.

NOTĂ: Corespondenţa pentru acest protest se desfăşoară prin dl ing. Secăreanu Claudiu, managerul S.C. „CALLIOPE" Ş.R.L., cu sediul în Ploieşti, str. Candiano Popescu, nr.36, telefon 044/126790, fax 044/113256.

Primim la redacţie

Vă facem cunoscut că pentru relaţiile PAC cu mass-media şi cu presa scrisă a fost împuternicit dl Ştefan Radof. Vă rugăm să nu luaţi în considerare intervenţiile altor persoane care vorbesc în numele conducerii PAC.

Preşedinte,
NICOLAE MANOLESCU

Nota redacţiei:
Se-ngroaşă gluma în PAC, sau ni se pare nouă? E trist, distinse dle profesor Manolescu, să constatăm că aveţi nevoie de asemenea precizări...

O lucrare de referinţă a Armatei

În contextul evocărilor ce au avut loc în ţară cu prilejul Zilei Armatei României, Secţia patrimoniu şi tradiţii militare, a Direcţiei de Cultură a Armatei, a editat lucrarea **In memoriam**.

Apărută în seria **Patrimoniu istoric-militar românesc,** şi fiind prima încercare de acest fel din România, lucrarea este o sinteză elaborată pe parcursul multor ani. Ea face parte dintr-un mai larg program de acţiuni vizând schimburile de informaţii documentare privind situaţia cimitirelor militare şi operelor comemorative de război, de interes comun pentru semnatarii Convenţiilor internaţionale privind protecţia victimelor conflictelor armate

Lucrarea doreşte să înlesnească legătura între toţi cei interesaţi să protejeze şi să cinstească memoria Eroilor României.

Presa strânsă de gât

Guvernul a luat măsuri pentru... sicriu

❑ Dricul aşteaptă, cu Văcăroiu pe capră

Nu credem că există ţară civilizată pe această planetă în care ziarele să fie în pericol să nu mai apară pe motiv că singurul producător de hârtie - Letea Bacău - nu mai este în măsură să producă. Cu atât mai incalificabili este răspunsul guvernului, sosit ca urmare a interpelărilor făcute de reprezentanţii mass-media; sună cam aşa: nu putem interveni, deoarece potrivit legii fiecare societate comercială are independenţă totală în a lua decizii. Adică, executivul nu poate interveni acolo unde de fapt este patron (căci nu ne amintim ca Letea Bacău să fi fost privatizată!)

Coincidenţă sau nu, fenomenul „criza hârtiei de ziar" se petrece exact atunci când mai toate ziarele semnalau grave acte de corupţie şi criticau aspru guvernul. Fie-ne, deci, permis să nu credem în astfel de coincidenţe. Cum nu credem nici în faptul că măsurile promovate de dl Văcăroiu şi ai săi, care aduc grave atingeri mass-media, reprezintă simple coincidenţe. Să recapitulăm, deci.

■ Deranjaţi de asprele critici la care au fost supuşi, guvernanţii au retras mai întâi acreditarea unor ziare, la guvern, la preşedinţie. A unor ziare, nu a unor ziarişti!

■ Una din primele măsuri promovate de dl Văcăroiu, imediat după ce a fost uns primministru, a fost reintroducerea taxelor vamale la importul de hârtie de ziar. Când guverna executivul dlui Stolojan, aceste taxe nu se plăteau. Aşa se face că acum importul de hârtie este practic prohibitiv.

■ Războiul actualei Puteri cu ziariştii a continuat. S-a încercat promovarea unei odioase Legi a presei. Iniţiator: Gheorghe Dumitraşcu, binecunoscut pentru ieşirile sale aberante.

■ S-a mai încercat introducerea unor pasaje speciale în Codul Penal, care să prevadă înăsprirea unor pedepse în cazul în care acestea ar fi săvârşite de către jurnalişti. A reacţionat prompt Consiliul Europei, dar ceva tot s-a modificat în Codul Penal. S-au majorat pedepsele pentru calomnie şi ultraj. Discuţiile purtate cu acest prilej în Camera Deputaţilor s-au referit însă aproape exclusiv la ziarişti. De unde se vede clar pe cine iubeşte actuala Putere.

■ A fost promovat un text de lege care preconizează aspre pedepse pentru defăimarea ţării. N-ar fi exclus ca în momentul în care un ziarist va spune că în România cetăţenii trăiesc rău, pasajul cu pricina să fie abuziv interpretat (este specialitatea actualei Puteri) şi jurnalistul cu pricina să înfunde puşcăria. Adică acel loc pe la care un Verdeţ, de pildă, nici până acum n-a trecut. Acel loc unde nici un membru al fostului CPEx nu se mai află!

■ Şi dacă ziarele au fost „rezolvate" prin lipsa de hârtie, posturile de radio şi TV particulare sunt „rezolvate" de un pasaj din Legea taxelor şi impozitelor locale. Pasaj care prevede obligativitatea de a plăti o taxă de către cei ce fac reclamă. Cota se cifrează la 10% din valoarea contractului. Un post de radio însă **difuzează** reclamă, nu o face! Cei ce umblă după acest tribut au fost instruiţi să nu facă diferenţa, de altfel evidentă. Sigur, poţi face contestaţie dar asta nu înseamnă că vei avea şi câştig de cauză, iar până atunci eşti obligat să plăteşti. Mai mult, datorită unei hotărâri care permite statului să umble în conturile agenţilor economici, domnii de la conducerea ţării îţi pot lua banii direct din bancă. Nu există o măsură similară în nici un stat membru al Consiliului Europei. Ca să nu se spună că totul n-a fost bine gândit.

■ Între timp s-au înmulţit cazurile în care ziariştii sunt reţinuţi abuziv de poliţie, bătuţi, maltrataţi. Iată, deci, stimaţi cetăţeni, ce vă aşteaptă. Nu numai pe noi ziariştii, dar şi pe dv. Şi dacă aceste lucruri se pot petrece în România de azi, este şi pentru că societatea civilă nu reacţionează, nu funcţionează corect. Responsabilitatea este deci a noastră, a tuturor.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

MIRON MITREA AL PAIŞPELEA

„Vijeliosul" lider sindical s-a căţărat în sfârşit până la sfârcul Puterii. Ce face, deci, în clipa de faţă, e lesne de imaginat. În plus, în pauzele pentru respiro, se bate ca un leu pentru aşezarea lucrurilor în dreapta lor judecată: cei mulţi şi truditori să... trudească, cei puţini şi învârtiţi să învârtească (Mercedes-uri, vile, „funcţii", recepţii; tobe de tinichea şi joaca tembelă de-a destinul naţional). Aşa concepe acest arivist pur-sânge raportul delicat dintre elita şi vâna unei naţiuni şi asta crede el că este elita - adunătura de gargaragii care distrug, teleghidaţi, o ţară. Oricum, şanse ieşite din comun conu' Mitrea nu prea are: în ciupercăraia de vicepreşedinţi ai PDSR, e şi el al paişpelea, acolo...

Nu ascund că, o vreme, crezusem în el. Şi nu ascund că, astăzi, mi-e ruşine.

EUGEN CHIROVICI ■

Vorbe, vorbe...

... din popor

2 secretari de la articolul 3

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

■ ■ "Mă mai servesc din când în când de memorie" (mărturisire a dlui **Oliviu Gherman**, preşedintele PDSR, preşedintele Senatului).

■ ■ Tot Oliviu Gherman a vorbit la un moment dat despre ceea ce a numit "rezultatul concordant al celor doi secretari de la articolul trei" (!?). E clar, nu?

Unde vi s-au dus şi vi se duc banii

Un mic dezmăț de partid și de stat care a costat 5 miliarde

❑ Şi care „înghite" în continuare !

Un Ceauşescu de proporţii judeţene este George Horodnic, fostul şef al fostei gospodării PCR Suceava. Megalomania dictatorului şi modul de-a dreptul paranoic de a concepe şi a realiza construcţii faraonice inutile se regăsesc în comuna Gălăneşti, un fief al nomenclaturii locale. Puţin cunoscut este faptul că şi aici s-a înălţat înainte de 1989 un fel de Casă a Poporului, alcătuită dintr-o salbă de clădiri răsfirate pe câteva zeci de hectare!

„Barăci pentru muncitori" (adică tot un fel de motel mai mic - şi tot pentru „muncitori" cu navetele şi restul...)

Gospodăria PCR din Bucovina a fost una din cele mai mari din ţară, fiind compusă dintr-o întreprindere mecanică (UGIRA), un hotel cu 60 de locuri, cantină cu 120 de locuri, bufet cu 120 de locuri, depozite pentru alimente şi ambalaje, garaje, sector de prelucrare a băuturilor alcoolice şi răcoritoare, livadă de 13 ha, iazuri şi celebra Casă de Oaspeţi (toate în municipiul Suceava), din cadrul actualei **SC Agro-Industriala SA Rădăuţi**, ce cuprinde şi ferma Brădet (crescătoria de vulpi argintii, oi şi vite) şi SC Prodmixt SA Gălăneşti, cu ponderea cea mai mare. Sumele în valută rezultate din export ajungeau în conturile secrete ale securităţii, prin intermediul Întreprinderii de Comerţ Exterior „Carpaţi".

Deşi, prin H.G. nr. 486/7.02.1990 se preciza că spaţiile de cazare şi alimentaţie ale fostelor gospodării de partid trebuia să treacă la Ministerul Turismului, „tovii" ajunşi în fruntea judeţului printr-o rotaţie a cadrelor nu au respectat-o menţinându-şi privilegiile din „epoca de aur". Primar al judeţului era în acel moment Gavrilă Moroşan, principalul autor al acestei flagrante încălcări a unei hotărâri guvernamentale

Un adevărat orăşel pentru dezmăţul câtorva „proletari"

În comuna Gălăneşti, prin deturnări de fonduri de la DGA, IRE şi IGO Suceava, **George Horodnic** a construit în mod ilegal numeroase „cuibuşoare de nebunii" pentru orgiile culinare, înecate în... sex picant, ale nomenclaturii. Mai întâi o căsuţă în stil rustic, cu cerdac, în faţa căreia fostul director de la IRE Suceava (în prezent vicepreşedintele RENEL), dl Ovidiu Mustaţă, a construit o staţie de transformare. Apoi, un motel cu 100 de locuri, trecut în acte sub numele de... „cămin pentru muncitorii navetişti", care înregistrează pierderi de peste 6 milioane de lei pe lună, suportate de cei 700 de salariaţi ai SC Prodmixt SA. În momentul când am realizat acest reportaj, în motel nu era cazată decât o singură persoană.

În apropierea motelului, „Ceauşescul Bucovinei" a avut ambiţia să construiască cea mai mare discotecă din Moldova, **în care nu s-a dansat niciodată,** bineînţeles! Cum să pui în funcţiune această imensă „fabrică" de muzică şi de distracţii, pentru numai doi-trei clienţi pe noapte, într-un sat lipsit de orice interes turistic?! A înălţat apoi o sală de conferinţe, cu denumirea de Ateneu Popular.

Ca şi cum nu erau de ajuns toate acestea, cu de la sine putere, fără nici o formă legală, George Horodnic a confiscat un bloc de 24 de garsoniere, construit de IGO, pe care l-a transformat într-un hotel (bântuit probabil doar de fantome). În plus, în curtea motelului au fost ridicate trei vile turistice luxoase, cu şemineu, care au avut aceeaşi soartă: nici un client

Nu au fost suficiente nici toate acestea! Tot mascat, cum a procedat şi în cazul motelului, înalţă un han care figura în devize ca... „atelier pentru prelucrarea fructelor de pădure"! Arhitectul prevede încă de la început un restaurant cu patru sute de locuri, camere de cazare, saloane luxoase, totul în stil rustic. Prietenul său Gavrilă Moroşan îl sugerează că s-ar putea face acolo şi nişte depozite de învechit vinul. Se escavează o masă enormă de pământ şi se fac cinci beciuri imense, hrube neterminate şi neutilizate nici până astăzi. Apoi, pentru că în judeţul Satu Mare exista o Casă de Oaspeţi foarte luxoasă, realizată sub acoperirea unui aşa-numit „canton apicol", paranoicul personaj (sprijinit şi azi de autorităţile locale) înalţă un alt „cuibuşor de nebunii", într-o zonă izolată, pe care „revoluţia" îl prinde cu un singur nivel.

Platformă industrială pentru valorificarea prafului de pe tobă

Dar principala „operă" a megalomanului bucovinean o reprezintă „deşertul industrial" din Gălăneşti. În anul 1987 construieşte o fabrică de oxigen şi abia după ce lucrările s-au încheiat ajunge la concluzia că producţia nu poate fi pornită, deoarece piaţa de desfacere din zonă era cu mult sub volumul proiectat! George Horodnic şi-a dorit apoi o gigantică balastieră

„Cămin pentru muncitorii navetişti" (adică un motel, unde ştabii muncesc de dau în brânci cu navetele şi „fetiţele")

şi, aidoma fabricii de oxigen, abia după ce platforma a fost amenajată şi utilajele complexe au fost montate, a descoperit că granulaţia balastului e mult prea mare şi, în plus, mamutul tehnologic era aşezat excentric faţă de posibilii beneficiari!

Dar „specialistul" semianalfabet, care nu poate lega două fraze coerente, nu s-a lăsat. A adus încă o instalaţie extrem de energofagă pentru măcinarea balastului şi un tren cu vagoane de marfă pentru transportul materialului din carieră. Această soluţie dezastruoasă a înlăturat orice posibilitate de rentabilitate (o tonă de balast ar fi costat cât o tonă de marmură!) şi, prin urmare, „afacerea" a fost părăsită, iar trenul de marfă şi utilajele-mastodonţi au fost lăsate pradă ruginii, ca un memento bizar al incompetenţei absolute, esenţa ierarhiei comuniste.

Alte imense spaţii care nu au fost utilizate niciodată sunt silozul pentru îngrăşăminte chimice şi hala de găini ouătoare, locuri de adăpost pentru şobolani şi câinii vagabonzi. A mai fost construită şi o seră, deşi se ştia că nu existau surse de încălzire, deci a fost şi aceasta abandonată. Dorind să intre şi mai mult în graţiile idolului său de la Scorniceşti, George Horodnic a dispus construirea unei secţii pentru prefabricate din beton, destinate Casei Poporului din Bucureşti.

Aventura „industrială" care a costat 5 miliarde de lei, şi care costă în continuare...

La încetarea activităţii, în luna decembrie 1991, secţia înregistrase pierderi de peste 7 milioane lei (la valoarea de azi circa 1 miliard de lei)!

În tot acest imens deşert imobiliar şi industrial există şi o „insulă" mai rentabilă, o societate comercială care se ocupă cu industrializarea lemnului, mobilă, textile şi prelucrări mecanice, dar salariile celor 700 de muncitori sunt subţiate tocmai de cheltuielile mari pentru conservarea numeroaselor obiective părăsite şi absolut inutile.

Adică nu e de ajuns că s-a construit cu picioarele, nu cu capul, şi s-au produs pierderi uriaşe, dar aceste pierderi mai trebuie şi conservate şi chiar mărite! Vreo două, trei sute de ani, până când zona respectivă ar putea ajunge, eventual, o mică străduţă legată de cine ştie ce bulevard turistic...

CONSTANTIN SEVERIN ■

Revoluţii furate înainte de termen

Enigmele persistă, după cinci ani, dar oamenii încep să vorbească (4)

O lozincă postdecembristă adresată Puterii suna cam aşa: „Unde-s teroriştii? I-aţi făcut miniştri!" Ca să nu exagerăm, putem spune că puterea emanată în decembrie '89, dacă nu i-a făcut miniştri, măcar i-a făcut... scăpaţi! În decembrie '89, în zona Aeroportului Otopeni au fost prinse mai multe persoane (în general cetăţeni străini) suspectate de activităţi teroriste. Toţi au fost făcuţi scăpaţi. Mai mult chiar, datorită unor ordine ciudate au fost creaţi falşi teroriştii! Vă prezentăm în continuare câteva cazuri pe scurt.

...iar păpuşarii au fost avansaţi...

După ce ajută poporul român cu pături, un avion libian scoate din România 40 de arabi

Imediat după ce s-a comunicat că a fost arestat Ceauşescu şi că a avut loc procesul său, ambasadorul libian a apărut la televizor, exprimându-şi solidaritatea cu poporul român. Totodată, din ţara „fratelui" Ghadafi au început să curgă tot felul de ajutoare. Printre altele, a aterizat la Otopeni şi un avion încărcat cu pături. De regulă, avioanele care veneau cu ajutoare descărcau marfa şi, de frica unor potenţiale atacuri, plecau imediat.

Avionul libian, de tip DC 9, a stat pe aeroport mai bine de 6 ore. Salariaţii aflaţi la post se mirau de curajul pilotului libian. De fapt, acest curaj era foarte bine justificat: era în aşteptarea unei „încărcături". La un moment dat, ca din întâmplare, la porţile aeroportului a apărut un autobuz încărcat cu 40 de arabi. În ciuda ordinelor care nu permiteau ieşirea nimănui din ţară, cei 40 de arabi (despre care se spunea că sunt studenţi la Timişoara) au reuşit să ajungă cu autobuzul la scara avionului libian, fiindcă aveau la mână o autorizaţie din partea unui „înalt CFSN-ist" (a cărui identitate o cunoaştem, dar sursele noastre ne-au rugat insistent să nu o dezvăluim încă), după care şi-au luat zborul liniştiţi spre ţările calde.

Pe data de 26, dl Ion Iliescu a apărut liniştitor pe postul naţional de televiziune şi ne-a anunţat că pe teritoriul ţării nu au acţionat teroriştii străini.

Un arab prins, eliberat, prins din nou cu muniţie asupra sa şi iarăşi făcut pierdut..

În toate relatările soldaţilor aeroportului se pomeneşte despre prezenţa unor teroriştii arabi surprinşi în zona respectivă. Prin confuzie sau nu, suspecţii au fost reţinuţi, dar, contrar uzanţelor, au fost eliberaţi foarte repede, fără nici un fel de anchetă. Ziua de 23 a fost plină cu astfel de cazuri.

Un personaj cu un comportament ciudat a fost colonelul Dumitru Drăghin. Iniţial, dl Florea a aflat că au fost prinşi 4 arabi suspecţi în zona clădirii Autorităţii Aeronautice, unde îşi desfăşura activitatea unitatea lui Drăghin. Cei patru au fost ulterior eliberaţi.

Un alt caz este cel al unui cetăţean iordanian (şi el student la Timişoara), care a fost prins în zona aeroportului pe 23. Justificarea arabului („îmi aştept nevasta") nu se susţinea, fiindcă toate cursele de pasageri erau suspendate! Totuşi, revoluţionarii nu l-au reţinut, trimiţându-l cu o maşină în oraş. Pe data de 23 spre seară, **acelaşi iordanian este din nou prins în zona aeroportului! Percheziţionat fiind, se găseşte asupra lui un încărcător pentru pistol automat AKM, plin. În paşaport îi este descoperit un bilet ce conţinea un cod.** Interogat de unul din securiştii aeroportului, reţinutul este considerat suspect, chiar dacă securistul care l-a interogat a ajuns la concluzia că este într-adevăr student şi că... îşi aşteaptă nevasta! Din „raţiuni" militare, este îmbarcat într-o maşină şi expediat din nou în oraş. Paşaportul şi mesajul codificat de pe bilet rămân la comandantul adjunct Avramescu, pentru a lămuri ce reprezintă. Dar în mod inexplicabil, până la lăsarea serii, dispar din sertarul biroului!

La scurt timp, când cei care puteau fi teroriştii adevăraţi fuseseră eliberaţi, au fost creaţi teroriştii falşi.

În jurul orei 18, în aceeaşi seară de 23, dinspre şosea începe să se tragă foc intens asupra aerogării de mărfuri. Se trăgea inclusiv cu mitraliere grele. Soldaţii lui Răchită împreună cu grupa de salariaţi condusă de dl Corneliu Florea ripostează, deschizând şi ei focul cu toate armele. După aproximativ 20 de minute se aude prin staţiile de emisie-recepţie: „Nu mai trageţi, bă, că-s oamenii lui Drăghin!". Nici până astăzi nu s-a aflat de ce col. Dumitru Drăghin îşi scosese oamenii în şosea pentru a trage asupra aeroportului. Ordinul, cel puţin ciudat, avea poate darul să întreţină starea de panică, sau poate să îndepărteze curioşii din zonă

Teroristul invincibil

Un ordin bizar i-a parvenit lt. col. Răchită, pe linie militară. **toţi securiştii iniţial arestaţi trebuiau să fie reînarmaţi** şi folosiţi la apărarea aeroportului. Pe 24 seara, **dinspre liziera s-a deschis foc asupra aerogării de mărfuri.** Unii dintre securişti trecuseră totuşi de partea revoluţiei şi încercau să se facă remarcaţi. Printre cei care doreau să îşi etaleze calităţile de trăgător în slujba revoluţiei se aflau şi „uslaşii".

Dl Corneliu Florea primise în grupa sa un trăgător de elită de la USLA, poreclit **Oase**, pe numele său adevărat **Ile**. Când a început să se tragă din liziera, acesta era foarte dornic să împuşte un terorist. Ocazia nu s-a lăsat aşteptată. Imediat după ce a început să se tragă, din liziera a răsărit un individ care se îndrepta în fugă spre clădirea Autorităţii Aeronautice. Uslaşul şi-a folosit puşca cu lunetă de mai multe ori. De fiecare dată, „mogâldeaţa" părea nimerită, dar imediat îşi relua drumul. Atât uslaşul, cât şi dl Florea au fost mai întâi miraţi, apoi mirarea s-a transformat în spaimă: de regulă, un glonte tras dintr-o asemenea armă trimite sigur pe lumea cealaltă, or, exemplarul invincibil şi-a continuat netulburat salturile. Aşa ceva nu se mai văzuse pe plaiurile mioritice! Individul a reuşit în scurt timp să ajungă în zona cu verdeaţă de lângă Autoritatea Aeronautică şi să se piardă.

Invincibilitatea teroriştilor (care ni s-a explicat în mod didactic în primele zile ale revoluţiei, că puteau trage din orice poziţie, chiar şi pe timp de noapte, că erau uluitor de dotaţi şi de echipaţi) s-a dovedit a fi de foarte lungă durată. Nici până astăzi nu a putut fi vorba de trimiterea în justiţie măcar a unui singur asemenea exemplar. 40 de cetăţeni mai mult decât dubioşi au şters-o imediat după ce, tot de la înălţimea televizorului, s-a „decretat" că pe teritoriul României nu au acţionat trupe speciale străine.

Faptul că ei au avut acordul expres al unor reprezentanţi „la vârf" ai noii puteri instalate nu este deloc măgulitor-şi, chiar după atâta amar de vreme, deloc plăcut urechilor înalte.

În schimb, am putut vedea cum este judecat şi condamnat pentru acţiune de terorism un miliţian, speriat de mulţime, care a sărit gardul nimerind în curtea unei unităţi militare aflate de partea cealaltă a gardului, înarmat până în dinţi cu un pistol Carpaţi, sau ne-au fost arătaţi soldaţi în termen foarte grav răniţi sau morţi pentru a ni se exemplifica teroriştii.

Este evident că nimeni nu a fost convins de „adevărul" oficial cu faţă umană.

Dar oricât de invincibili ar fi fost atunci, oricât de invizibili sunt astăzi, cei care pot depune mărturii despre acele zile de decembrie sunt încă mulţi. Iar în ciuda presiunilor de tot felul, uneori ridicol de puerile, alteori de-a dreptul îngrozitoare, adevărul adevărat va apărea pe de-a întregul într-o bună zi. Şi nu mai e mult până atunci, fiţi siguri!

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

După cinci ani

■ ■ **Maiorul Răchită Vasile** are acum gradul de locotenent colonel şi este trecut „pe linie moartă" la Otopeni.

■ ■ **Dumitru Drăghin** a fost înaintat la gradul de general maior şi ocupă o funcţie de comandă în cadrul C.A.A.T.

■ ■ **Generalul Dumitru Pulu**, în 1989 consilier al M.Ap.N. pe probleme de aviaţie, moare în condiţii dubioase: la începutul lui '90 este ridicat de acasă (locuia în Timişoara), internat cu forţa la balamuc şi după două zile este găsit mort, împuşcat, aproape de graniţă. Deţinea documente importante din acele zile

■ ■ **Colonelul Tudose**, fost pilot al unuia din elicopterele lui Ceauşescu, cel care a împrăştiat manifeste comuniste pe 22 decembrie în Piaţa Palatului, este acum comandant al Aeroportului Otopeni.

■ ■ **C. I.-ştii şi securiştii** de pe aeroport sunt acum, în mare parte, ofiţeri activi S.R.I

■■ **Corneliu Florea lucrează acum tot la Biroul de Informaţii Aeriene al Aeroportului Otopeni. Ţinem să-i aducem mulţumiri pentru sprijinul acordat la realizarea acestui serial, atât dlui Florea, cât şi celorlalţi salariaţi ai aeroportului, care ne-au oferit informaţii preţioase.**

Cu picăturile şi ceaiurile fitoterapeutului Vasile Cozac,

O paralizie rebelă cedează miraculos

Dna Monica Brătescu se poate felicita că a avut... inspiraţia să apeleze la serviciile fitoterapeutului Vasile Cozac. Astăzi, tatăl domniei sale şi-a recăpătat sănătatea. Ce s-a întâmplat, ne declară chiar dna Brătescu:

„În urmă cu mai bine de o jumătate de an, tatăl meu, în vârstă de 75 de ani, în urma unui şoc nervos, a suferit un grav accident vascular cerebral. Sincer vă spun, am crezut că se sfârşise. Paralizase complet. Timp de trei luni a fost internat la spitalul **Dr. Gh. Marinescu**. Doctorii l-au înconjurat cu multă grijă şi l-au tratat cu atenţie şi dăruire. Aşa că a fost externat într-o stare mult ameliorată. Acum, îşi simţea mâna şi piciorul stâng, putea consuma puţină hrană solidă, începuse chiar să vorbească. Eram destul de mulţumiţi că scăpase cu viaţă. Din păcate, stătea tot timpul în pat şi au început să apară complicaţiile... Cu chiu, cu vai a reuşit să se refacă după o pneumonie... Apoi, a intervenit pierderea vederii. Nu complet, dar destul ca să ne alerteze pe toţi. Iar am apelat la doctori. Au urmat, din nou, tratamente complexe. De această dată, însă, organismul nu a mai reacţionat. Eram disperaţi. Când, într-o zi, o prietenă ne-a sugerat ce ar fi să-l cunoaştem pe dl Cozac. Ştiţi cum circulă zvonurile... M-am dus, totuşi, fără prea multe speranţe. Pe tata nici măcar nu l-am mai deplasat. Eram înarmată cu analizele lui medicale la zi. A fost suficient. După prima lună de tratament, incredibil, tata a început să-şi simţă degetele piciorului drept şi cele ale mâinii corespunzătoare. După încă o lună, progresele au devenit şi mai evidente. Nu veţi crede, astăzi, după patru luni de tratament, merge sprijinit în două bastoane, iar vederea i-a revenit în mare măsură. Mănâncă destul de bine, dar respectăm, aşa cum este normal, regimul recomandat de dl Cozac. Siropul energizant face minuni. Tatălui meu i-a revenit pofta de viaţă şi, din fericire, umorul. Gândurile sumbre sunt acum, departe. Tratamentul trebuie continuat cu stricteţe şi, de fapt, altceva nu ne-a mai rămas de făcut. A, încă o precizare: am renunţat, definitiv, la alte medicamente căci, înainte de accident, tata era destul de sănătos pentru vârsta lui. Dumnezeu să-i dea sănătate dlui Vasile Cozac".

A consemnat
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cosmetică

Vreţi să fiţi frumoase?

Măşti cu pâine şi plante medicinale

Aţi observat că tenul dv. are o tentă de cenuşiu care este foarte dezagreabilă! Din disperare, vă acoperiţi faţa cu pudră sau fond de ten. Încercaţi măştile pe care vi le recomadăm! Ele vor da pielii dumneavoastră prospeţimea mult dorită.

■ Seara, după demachiere, curăţaţi tenul cu câteva bucăţele de pâine muiate în apă călduţă, apoi spălaţi-vă cu apă rece. Tamponaţi faţa şi gâtul cu vată îmbibată în infuzie de tei şi lăsaţi-o pe faţă 15 minute. În infuzia de tei puneţi şi o picătură de miere.

■ Aplicaţi pe faţă o dată sau de două ori pe săptămână un amestec alcătuit din două linguri de flori de muşeţel, două linguriţe de flori de tei, alte două de lavandă şi una de salvie. Se introduc într-un vas de porţelan, se toarnă deasupra apă fierbinte până se obţine o pastă relativ densă, se acoperă apoi vasul, şi se lasă un timp pentru înmuierea plantelor. Înainte de folosire se mai adaugă puţină apă fierbinte, apoi se aplică soluţia pe faţă, evitând pleoapele, după care se acoperă faţa cu bucăţi de tifon şi vată. Se lasă 20 de minute, după care puteţi să vă spălaţi şi să vă aplicaţi crema potrivită tenului dumneavoastră

MARIA ANTONESCU ■

Apa ca medicament

❑ Citiţi cu atenţie aceste 7 recomandări

Apa s-a dovedit a fi un admirabil medicament. Este ieftină şi accesibilă oricui. Din acest „elixir al vieţii" fiecare om trebuie să consume zilnic între 1,5-2 litri. Ca „medicament" se poate administra în următoarele situaţii:

■ **La palpitaţii cardiace:** Se bea pe nerăsuflate un pahar cu apă minerală, rece.

■ **La constipaţie:** Se bea un pahar cu apă călduţă, dimineaţa pe stomacul gol.

■ **La febră:** Se bea în decurs de 30 de minute, un litru de apă rece (4°C). Febra scade cu 1,5 grade, în decurs de 15 min.

■ **La arsuri şi înţepături de insecte:** Porţiunea afectată a pielii se ţine sub robinetul cu apă rece. După 5 minute durerea încetează

■ **În cazul picioarelor inflamate:** Se face duş rece la picioare, de mai multe ori pe zi, până se instalează durerea din cauza răcirii acestora.

■ **În afecţiuni circulatorii, la hipotensivi:** Se pun cuburi de gheaţă pe puls, lăsându-se să se topească.

■ **La hemoragie nazală:** Comprese reci aplicate pe ceafă. (I.A.V)

Poftă bună, generaţii viitoare!

Bucătăria secolului 21 vă garantează silueta

❑ Specialiştii de la Rhône-Poulenc au pregătit totul

Un plus de nutriţie şi un minus în aportul caloric sunt avute în vedere de marii producători mondiali de reţete alimentare. Sunt anunţate noi tipuri de ingrediente care permit obţinerea unor alimente cu mai puţine grăsimi şi mai multe fibre, recunoscute pentru efectele pozitive asupra sănătăţii.

Cercetători ai USDA (Departamentul pentru Agricultură al Statelor Unite) au pus la punct, plecând de la făina de ovăz, un produs numit **Oatrim**, cu aplicaţii în patiserie, bogat în proteine, fosfor, potasiu şi fibre solubile, înverşunate inamice ale colesterolului. Acest ingredient are proprietatea de a produce papilelor gustative aceeaşi senzaţie ca şi cea dată de grăsimi, dar cu un aport de numai o calorie/g faţă de 5 calorii/g. Un caz asemănător este produsul **Dairytrim** al diviziei alimentare a **Rhône-Poulenc**. Conceput pe bază de orez şi ovăz, destinat cu predilecţie preparatelor de tipul cremelor glasate şi al sosurilor pentru salate, acesta poate menţine coborât conţinutul de grăsimi din alimente, până chiar la anulare, fără ca acest lucru să se simtă la gust.

Teste efectuate de specialişti în nutriţie asupra unor voluntari având colesterolul mărit şi cărora li s-a „administrat" Oatrim sub diverse forme: clătite, prăjituri, spaghete cu sos, sucuri de fructe, au avut ca rezultat reducerea cu 7-12% a colesterolului şi scăderea nivelului insulinei celor în cauză. Un efect neaşteptat l-a constituit slăbirea cu peste 2 kg a voluntarilor, în ciuda sporului de calorii conţinute de mese.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

O boală a societăţii moderne:

Kinetoza

❑ Ea este provocată de mijloacele de transport

Deplasările făcute în vacanţă ori în interes de serviciu cu maşina, trenul, avionul sau vaporul, provoacă unui mare număr de călători o stare de toropeală. Spre exemplu, în Germania, din milioanele de turişti, două treimi sunt cuprinşi de indispoziţie şi greţuri, jumătate acuză dureri de cap, ameţeli şi stări de iritare. Această boală, numită în tremeni medicali **kinetoză**, este dată de iritarea sistemului ce asigură echilibrul corpului, sistem amplasat în urechea internă. Ea se instalează cu precădere la sexul slab. Medicina empirică recomandă ca remediu **oţetul**. Se înghite oţet îmbibat în pâine, se mănâncă fructe acrişoare, castraveţi, ceapă ori ştiuleţi de porumb conservaţi în oţet. Starea de surescitare se alină şi cu **seminţe de ţelină**, iar greţurile dispar mestecând **rădăcină de ghimber** (zingiber officinalis). Există şi un remediu tradiţional chinezesc: acupunctura făcută în punctul numit **nei-koann**, situat pe partea interioară a antebraţului, la trei degete deasupra pulsului. Aici se aplică strâns un bandaj dintr-o panglică sau o batistă. Cu acest remediu, folosit profilactic, boala nu se mai instalează. Ca regulă generală este de reţinut că locul în maşină sau avion, trebuie ales pe cât posibil acolo unde balansul se resimte cel mai puţin. În cazurile grave, când nu ajută nici unul din remediile enumerate, se face apel la medic şi la preparatele medicamentoase.

IOANA A. VAGO ■

Prima expediţie românească pe Kilimanjaro a fost un succes care a spulberat mitul invincibilităţii americanilor pe respectivul traseu. Performanţa a reprezentat-o timpul extrem de scurt al încleştării alpiniştilor cu muntele: au atins vârful în trei zile de urcuş şi au coborât, riscându-şi viaţa, într-o singură zi! Autorii acestui succes sunt: Marian Curculescu, Radu Stăncescu, Răzvan Mirea, David Neacşu şi Pavel Mircea

Pe Uburu Peak, de la stânga la dreapta: David Neacşu, Marian Curculescu, Răzvan Mirea, Pavel Mircea (jos) şi Radu Stăncescu.

Pe urmele lui Hemingway

Cinci alpinişti români cuceresc zăpezile de pe Kilimanjaro (5895 m)

❑ Printre sponsorii expediţiei se află şi revista FLACĂRA

Expediţia africană a durat 33 de zile pline, de iarnă autohtonă: adică răcoare (noaptea temperatura atingea 20 de grade Celsius), ceaţă, umezeală, ploaie şi noroi, banane verzi şi maimuţe obraznice sau soare arzător şi zăpadă pufoasă. Au plecat în data de 29 iulie alături de membrii spitalului românesc de campanie din Somalia, care tocmai atunci zburau la post. Norocul îi însoţeşte şi la sosire.

Doamna **Ileana Pereira**, patroana unei agenţii de turism şi marketing din Nairobi, le-a oferit gratuit transport, cazare şi masă, folosindu-i drept "grup promoţional" şi facilitându-le astfel o nesperat de lungă şedere africană prin hoteluri de patru sau cinci stele, prin parcuri naţionale la... safari şi pe plaja din Mombassa, la Oceanul Indian.

Să mai spunem că din Mogadiscio au scăpat de tirul războinicilor tribali, fugind cu un avion al forţelor ONU din Somalia, iar din Nairobi în Tanzania au călătorit cu o maşină de curierat rapid DHL, căci, nu-i aşa, se grăbeau de mama focului. Baza de pornire către cel mai înalt vârf african este **Marangu Gate**, taxa de pătrundere în rezervaţie fiind de 20 de dolari de persoană. Dacă vrei să ataci Kilimanjaro trebuie să apelezi la serviciile a doi ghizi care te uşurează de alţi 20 de dolari zilnic. Ei poartă în buzunar un cântar şi nu cară mai mult de 18 kilograme. Orice greutate în plus se plăteşte scump. În prima zi au urcat de la **Mandara** (2700 metri) prin junglă, prin ploaie şi pe ceaţă până la **Horombo** (3720 metri), 14 ore, aşa, ca pentru acomodare. Ultima cabană se află la **Kibo** (4703 metri). După, începe deşertul. Prin deşert se călătoreşte numai noaptea. Ultimul refugiu a fost la **Gilmans** (5685 metri). De acolo, pe o potecă lejeră şi populată, au ajuns pe **Uburu Peak** (5895 metri) unde au înfipt steagul tricolor. Problema imensă o constituie înălţimea şi, în lipsa unei aclimatizări corespunzătoare, lipsa de oxigen care dă dureri puternice de cap şi face imposibilă efectuarea unor eforturi mari. Astfel că, din circa 400 alpinişti curajoşi ce porniseră la drum, au ajuns pe Uburu Peak numai 16, dintre care cinci erau români. Pentru că şi în Africa timpul costă bani, alpiniştii noştri, presaţi de nevoi financiare, au forţat nota şi au coborât într-o singură zi. Pericolul pentru sănătate a fost imens, ei riscând edeme pulmonare care pot fi mortale.

Ca şi cum aventura pe Kilimanjaro nu le-ar fi satisfăcut setea de alpinism, cei cinci s-au încumetat să învingă şi Mount Kenya, situat pe Ecuator, la 300 kilometri nord de Nairobi, înalt de 5000 de metri. Aclimatizarea fiind făcută, escaladarea, ne declară ei, a devenit o joacă de copii, într-o natură mult mai... prietenoasă.

Amintirile se materializează în circa 900 de diapozitive şi şapte ore de film.

Poate cei cinci curajoşi alpinişti vor găsi forţa de a învinge şi Everestul, căci entuziasmul şi hotărârea nu le lipsesc.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim **20**

Învăţaţi să acceptaţi inevitabilul

Acum câţiva ani, urcam cu liftul într-un zgârie-nori la New York şi am remarcat că liftierul era ciung. Mâna sa stângă era tăiată de la încheietură. L-am întrebat dacă pierderea mâinii îl preocupă. "Oh, nu - a răspuns el. Nu mă gândesc la asta aproape niciodată. Cum sunt celibatar, câteodată mă deranjează când încerc să pun aţă în ac".

Rapiditatea cu care putem să acceptăm practic orice situaţie, din moment ce nu putem face altfel, este surprinzătoare.

Mă gândesc adesea la o inscripţie flamandă pe care am văzut-o deasupra portalului deteriorat al unei catedrale din secolul XV, la Amsterdam. Această inscripţie spune: *"Este astfel şi nu poate fi altfel"*.

Pe măsură ce existenţa noastră se derulează, ne întâlnim cu situaţii neplăcute la care se aplică foarte bine această frază. Atunci trebuie să alegem. Putem fie să le acceptăm cum sunt, considerându-le inevitabile şi să ne adaptăm, fie să ne răzvrătim, ruinându-ne sănătatea printr-o revoltă permanentă, iar în final să devenim neuroastenici.

Admit că nu este uşor să înveţi să accepţi inevitabilul. Nici suveranii nu sunt scutiţi de asemenea încercări.

Regele George al V-lea al Angliei avea în biblioteca sa de la Palatul Buckingham această deviză: *"Domnilor, învăţaţi-mă să nu doresc luna de pe cer şi să nu plâng pentru ceea ce este iremediabil"*.

Este evident că nu sunt numai circumstanţele cele care ne fac fericiţi sau nefericiţi. *Ci mai ales: reacţiile noastre în faţa circumstanţelor ne determină starea de spirit. Iisus Crhistos spune că purtăm în noi Împărăţia Cerurilor.* Aş putea adăuga că purtăm în egală măsură "regatul infernului".

Noi toţi putem să suportăm catastrofe şi să triumfăm în lupta cu nenorocirile noastre. Uneori, credem că nu putem, dar posedăm rezerve surprinzătoare de forţă şi de energie care ne permit să surmontăm încercările. Trebuie doar să le folosim. Suntem infinit mai puternici decât credem.

Traducere şi adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

Luându-le „caimacul" unora care voiau să facă han,

CHRISTIANA deschide un spital la Furculeşti

La Furculeşti, aşezare aflată la circa 15 km de Alexandria, peisajul monoton de câmpie este întrerupt dintr-o dată de un complex de construcţii aflat pe malul unui lac şi înconjurat de un adevărat parc cu brazi, plopi şi, în timpul verii, de straturi de flori. În acest loc a fost vreme de decenii un spital construit prin străduinţile localnicilor, care vorbesc şi acum cu admiraţie de omul care a sfinţit aceste locuri: doctorul Ică Săndulescu. Aşezarea pitorească a complexului le-a dat unor isteţi locali ideea să facă aici un han, condamnându-i pe locuitorii din zonă să-şi caute de sănătate prin alte părţi. Din iniţiativa unor oameni de suflet din localitate, s-a susţinut însă propunerea ca spitalul construit cu atâta trudă să-şi continue menirea. Spitalul „Christiana" din Bucureşti a decis să facă aici, la Furculeşti, o secţie exterioară a sa. A fost nevoie de perseverenţa unor oameni ca dr. Carmen Buzică şi dr. Pavel Chirilă, care au ştiut să deschidă acele uşi prin care s-a obţinut nu numai aprobarea proiectului, ci şi primele ajutoare financiare pentru refacerea clădirilor ajunse într-un grad înalt de degradare. Deja s-a trecut la treabă, iar la sfârşitul anului, în pavilioanele astfel refăcute, vor fi primiţi primii pacienţi.

Luni, 13 noiembrie, a avut loc sfinţirea crucii care marchează locul unde se va construi şi o biserică în perimetrul spitalului. A fost lume multă, VIP-uri (consilierul prezidenţial Mişu Negriţoiu, ministrul cultelor Gheorghe Vlăduţescu etc.) şi o atmosferă însufleţită de început de drum. Să fie într-un ceas bun!

STEFAN NICOLAE ■

Avocatul nostru vă răspunde

PĂUN NICOLAE, Lădeşti, jud. Vâlcea - Scrieţi că aveţi „necazuri cu cumpărarea de teren şi nici o autoritate nu vrea să vă dea preţul pe metru pătrat teren, în cursul anului 1994".

Nu ne precizaţi ce fel de teren doriţi să cumpăraţi şi de la cine.

De asemenea, nu înţelegem de ce nu solicitaţi preţul, vânzătorului de teren cu care încheiaţi contractul. Acesta este în măsură să vă facă şi o ofertă în sensul dorit.

Noi nu avem calitatea să vă indicăm un astfel de preţ, mai ales în lipsa unor informaţii certe şi complete.

În situaţia că ar fi vorba de un teren agricol, vă putem ajuta să aproximaţi un preţ, având ca puncte de referinţă normele de venit agricol sau venitul net realizat din exploatarea terenului, care sunt avute în vedere şi la stabilirea impozitului pe venitul agricol şi fac obiectul instrucţiunilor Ministerului Finanţelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 507, publicate în Monitorul Oficial nr. 262 din 19 septembrie 1994.

Oricum, pentru lămurirea situaţiei dv., vă aşteptăm cu detalii suplimentare

CORNELIU OLTEANU ■

Turnul Babel

Genocid cu vizã „albastrã"

Anunţul preşedintelui Clinton potrivit căruia americanii încetează în Adriatica supravegherea embargoului a fost interceptat iniţial ca o sfidare americană de mari proporţii. Ulterior s-a dovedit că nu e vorba de o ridicare a embargoului, ci de o măsură modestă, cu un caracter mai degrabă emoţional decât strategic. Bineînţeles, că între timp sârbii secesionişti din Krajna, în combinaţie cu sârbii bosniaci au presat fronturile şi ceea ce păruse o victorie musulmană cu două săptămâni în urmă s-a transformat într-una sârbească.

Bihac a devenit din nou poligonul experimental al unui nou tip de genocid, un genocid supervizat meticulos de comunitatea internaţională prin antenele sale cele mai neutraliste cu putinţă: „căştile albastre". Pe această linie, a pagubei cordiale, Willy Claes s-a deplasat la Washington, s-a întâlnit cu preşedintele Clinton şi a cântat aria solidarităţii transatlantice. O solidaritate care poate spune multe pe hârtie, dar nimic pe teren. Cel puţin până acum...

Marea de buzunar

Statele Unite arbitrează febril, multilateral, peste tot. Un mai recent meci care a impus „fluierul" Casei Albe s-a consumat în Marea Egee. La 16 noiembrie grecii promiseseră că, aplicând convenţia semnată la Caracas, îşi vor extinde de la 6 la 12 mile marine apele teritoriale. O asemenea măsură ar fi transformat marea cu pricina într-un lac elen. Intenţia a fost considerată de Ankara un casus belli, s-a bucurat de o mediatizare „de avertisment" de o rară impetuozitate şi a beneficiat de bunele oficii americane, care au turnat, masiv, apă în vin. Conflictul a rămas în coadă de peşte, aidoma tuturor celorlalte care sfâşie constant dar degeaba relaţiile bilaterale. Relaţii şifonate de la otomani încoace...

Pactul galben

La Bogor, în Indonezia, cele 18 state membre ale APEC s-au decis să abordeze strategic acest „bazin" economic şi demografic enorm. În anul 2020 zona APEC va deveni o zonă a liberului schimb. Cele două miliarde de locuitori trăitori azi în zona acestei alianţe economice vor fi, desigur, mai mulţi. Liberul schimb, care presupune compromisuri multiple şi o elasticitate continuă în raporturile reciproce, va asigura o coerenţă „calitativ superioară" fluxurilor comerciale şi financiare între ţările semnatare. Până atunci, NAFTA (zonă de liber schimb din emisfera americană) experimentează acest orizont de aşteptare în lumea albă. Prudentă, lumea galbenă a decis ca la anul, la Osaka, să reia discuţia, să o aprofundeze şi, dacă se va dovedi util, să o ducă mai departe.

Al cincilea mandat

Cancelarul Kohl pare bătut în cuie în fotoliul său atât de disputat. De curând el a primit (e drept, pe muchea) al cincilea mandat de şef al executivului. Un singur vot a înclinat balanţa acestei victorii. De altfel, liderul opoziţiei social-democrate, Rudolf Scharping, s-a şi grăbit să aprecieze acest succes riscant: „a lua decizii politice dificile în cinditiile unei asemenea majorităţi fragile înseamnă a dansa, continuu, pe sârmă". Poziţia lui Kohl se anunţă cu atât mai precară cu cât social-democraţii deţin majoritatea absolută în Camera Superioară a parlamentului, adică în cel mai important filtru legislativ al ţării. Aşadar, „cuiele" în care e bătut Kohl sunt cele mai elastice din cariera sa de până acum...

„Forza Italia" loveşte în forţă...

Propulsat prim-ministru în cadrul unor alegeri tipic... americane, Berlusconi a reuşit să întoarcă Italia cu picioarele în sus la câteva luni de la glorioasa sa instalare. Roma a cunoscut, de curând, cele mai năprasnice manifestaţii de stânga din perioada postbelică. Imediat după aceasta, el a anunţat că le cere italienilor să muncească, nu să facă grevă şi a continuat să susţină mult contestata Lege a finanţelor. Între timp, Liga Lombardă cochetează cu sindicatele, iar acestea cu ideea unei greve generale cum nu s-a mai întâlnit...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

APEC merge mai departe

Deşi Forumul de Cooperare Economică Asia-Pacific (APEC) a fost creat în 1989, entuziasmul cel mare şi mediatizarea în forţă s-au produs abia acum un an în noiembrie 1993, când, sub patronajul şi îmboldul entuziast al preşedintelui Bill Clinton, organizaţia şi-a ţinut la Seattle, în Statele Unite, prima reuniune la nivel înalt. S-a arătat atunci că întrucât ţările membre ale Forumului (în ordine alfabetică: Australia, Brunei, Canada, China, Coreea de Sud, Filipine, Hong Kong, Indonezia, Japonia, Malayezia, Noua Zeelandă, Singapore, Statele Unite, Taiwan, Thailanda) însumează peste un sfert din populaţia lumii şi aproape jumătate din suprafaţa globului, deţinând 40 la sută din comerţul internaţional şi realizând jumătate din produsul mondial brut, APEC poate deveni cea mai vastă, mai puternică şi mai dinamică zonă economică din lume. Şi iată că pentru jumătatea lui noiembrie anul acesta s-a convocat a doua reuniune la nivel înalt a APEC, de astă dată la Bogor, în Indonezia.

Înainte de a vedea cum au decurs aici lucrurile şi la ce concluzii s-a ajuns, este necesar să consemnăm luările de poziţie critice faţă de ideea unei zone a liberului schimb în Pacific, faţă de APEC ca atare. Astfel, au fost puse, mai întâi, la îndoială şi faptul că asiaticii (cu excepţia notabilă a Japoniei) au dezvoltat un sistem economic superior, şi faptul că a existat, în general, un miracol asiatic. În acest sens, s-a susţinut că dinamismul aparent al multor economii asiatice se datorează unui aport masiv de resurse economice, în principal forţă de muncă şi capital, şi nu creşterii eficienţei, comparându-se fenomenul cu cel ce s-a produs în U.R.S.S. în anii '50 şi la începutul anilor '60. Apoi, a fost pusă sub semnul întrebării posibilitatea constituirii unei comunităţi economice viabile a Pacificului. Această regiune, s-a spus, este grevată de atât de multe divergenţe economice, politice şi psihologice, încât conceptul de comunitate a Pacificului s-ar putea dovedi o himeră. Totodată, comerţul şi ţărmul Pacificului nu sunt elemente suficiente pentru a da sentimentul unei comunităţi, astfel încât zona Pacificului ar putea să rămână mai mult un ţărm decât o comunitate. În sfârşit, reamintim că numeroşi asiatici suspectează Statele Unite că prin intermediul APEC nu vor altceva decât să se înşurubeze bine în zonă, făcând cartel cu Japonia şi China, fără prea mari şanse de reciprocitate pentru grosul membrilor Forumului.

Nu încape îndoială că o parte din criticile formulate sunt întemeiate şi o parte din constatări sunt reale. Dar adevărul este undeva la mijloc. Paralela cu U.R.S.S. în perioada ei de boom este forţată, întrucât, spre deosebire de sovietici, ţările asiatice cu dezvoltare dinamică şi-au impulsionat economia concurând pe piaţa mondială. Pe urmă, după cum cu justeţe au constatat unii observatori, nici un fel de argumente nu schimbă realitatea că Asia este la ora actuală cea mai dinamică zonă economică a lumii şi că, din această cauză, poziţia, preferinţele şi opţiunile ţărilor de pe acest continent au o mare importanţă şi de ele trebuie să se ţină cont pe întregul mapamond. În tot cazul, aceasta a fost concepţia dominantă la recent încheiata reuniune la nivel înalt de la Bogor.

Au participat liderii ţărilor şi teritoriilor enumerate mai sus, precum şi cei ai Mexicului, Papua-Noii Guinee (devenite membre ale Forumului între timp) şi Chile (primită în rândurile APEC chiar la Bogor). În continuare, un fragment din documentul final al reuniunii: „Am convenit să adoptăm obiectivul pe termen lung al realizării comerţului şi investiţiilor libere şi deschise în Asia-Pacific. Acest obiectiv va fi continuat cu promptitudine prin reducerea în continuare a barierelor în calea comerţului şi investiţiilor şi prin promovarea fluxului liber de mărfuri, servicii şi capital între economiile noastre. Am convenit să ne anunţăm angajamentul de a desăvârşi înfăptuirea obiectivului nostru privind realizarea unui comerţ liber şi deschis în Asia-Pacific nu mai târziu de anul 2020. Ritmul implementării va lua în consideraţie nivelurile diferite de dezvoltare ale economiilor APEC, economiile industrializate urmând să înfăptuiască acest obiectiv nu mai târziu de anul 2010, iar economiile în curs de dezvoltare - până în anul 2020". Pentru europeni, şi deci şi pentru noi, românii, are mare importanţă sublinierea în documentul final a faptului că APEC nu se vrea un bloc comercial închis, ci doreşte promovarea unui comerţ şi a unor investiţii libere şi deschise, într-o manieră care să încurajeze şi să consolideze liberalizarea comerţului şi investiţiilor pe plan internaţional.

Şi cu toate că rezultatele recentelor alegeri din Statele Unite măresc gradul de nesiguranţă a prezenţei lui Bill Clinton, susţinătorul cel mai important al Forumului, la Casa Albă şi după 1996, se poate spune că APEC, în ciuda tuturor dificultăţilor şi obstacolelor, merge mai departe.

ION. D. GOIA ■

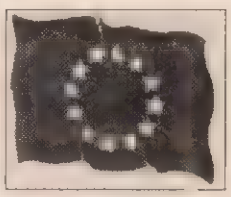

EUROPA de la Vest la Est

Paşi mici pentru NATO, dar uriaşi pentru EST

La Washington, în cadrul reuniunii Adunării Atlanticului de Nord, a fost luată în discuţie problema criteriilor de aderare la organizaţie a statelor din Europa centrală. Reprezentanţi ai Rusiei s-au pronunţat pe faţă împotriva admiterii fostelor state „frăţeşti", declarând că aşa ceva va fi considerat un gest inamical, dar oficialităţi guvernamentale de la Kremlin au nuanţat această poziţie. În orice caz, se constată o mult mai mare deschidere a NATO faţă de ideea admiterii de noi membri, depăşindu-se starea tranzitorie şi lipsită de garanţii reale a „parteneriatului pentru pace".

Norvegieni, lăsaţi prostiile!

Frământările europene sunt şi de altă natură. După ce Austria, Finlanda şi Suedia au ratificat şi prin referendum opţiunea lor de a deveni, din ianuarie anul viitor, membre ale Uniunii Europene, le rămâne norvegienilor să-şi confirmă alegerea la urne în 28 noiembrie. Se pare că aici numărul euroscepticilor este mai mare decât în celelalte state. Faptul însă că celelalte două ţări scandinave au spus Da şi că Danemarca este de mai multă vreme în UE îi face pe mulţi să considere că va exista o anumită presiune, în sensul că Norvegia nu-şi va putea permite să rămână izolată în procesul de integrare european. Dar cum jocurile nu sunt făcute este aşteptat cu încordare verdictul urnelor.

Rundă CSCE la Budapesta

Tot în orizontul aşteptării se înscrie şi reuniunea CSCE la nivel înalt de la Budapesta, programată la începutul lui decembrie şi unde şi-a anunţat deja prezenţa şi preşedintele SUA, Bill Clinton. Până atunci înalţii funcţionari prezenţi în capitala maghiară încearcă să închege nişte documente care să permită degajarea unei noi legitimităţi şi a unor noi obiective pentru această organizaţie, într-o Europă schimbată radical.

Experţii se pregătesc de horă şi ceardaş

Întrucât procesul de integrare a României în structurile continentale depinde şi de felul cum ne vom rezolva problemele în suspensie cu vecinii, la Bucureşti au avut loc negocieri la nivel de experţi pentru impulsionarea finalizării tratatului de bază româno-ungar. De ambele părţi se manifestă un optimism prudent, deşi au fost identificate mai multe mecanisme şi posibilităţi de îmbunătăţire a acestor raporturi, care vor fi probabil incluse într-un aide-mémoire.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Popoare pe drumuri

24 de milioane de refugiaţi

Ultimele statistici arată că aproximativ 24 de milioane de persoane şi-au părăsit ţările de origine, refugiindu-se în străinătate. Dintre aceştia, 10 milioane sunt copii şi 7 milioane sunt femei. Refugiaţii provin din ţările unde este război şi din cele foarte sărace. Majoritatea sunt din Africa (Rwanda, dar şi Etiopia, Mozambic, Sudan, Liberia, Somalia ş.a.). Un sfert dintre refugiaţi trăiesc în Asia: palestinienii, în campusurile din Orientul Mijlociu; kurzii din Irak, în Iran şi Turcia; afganii, în Pakistan; cambodgienii şi vietnamezii, în cea mai mare parte a sud-estului asiatic). În fosta URSS, numărul refugiaţilor a crescut foarte mult în ultimii 5 ani, datorită conflictelor locale. De asemenea, în fosta Iugoslavie, datorită războiului care durează de-atâta timp.

Încotro se îndreaptă aceşti oameni care, din disperare, şi-au părăsit ţara? Oficial, ei nu se pot instala decât într-una dintre cele 120 de ţări care au semnat **Convenţia internaţională** din 1951, ţări care primesc persoane a căror viaţă este în pericol datorită rasei lor, naţionalităţii, originii sociale, religiei sau opiniilor. Şi cu toate că ONU (Înaltul Comisariat pentru Refugiaţi) şi diverse organizaţii umanitare neguvernamentale îi ajută şi-i protejează, căutând soluţii durabile - instalare sau repatriere - situaţia lor este destul de precară, iar numărul lor s-a dublat în ultimii 10 ani.

MARIA ANTONESCU ■

Ţările mai bogate nu sunt prea generoase: Statele Unite nu alocă decât 1 dolar pe an pentru un refugiat, de 12 ori mai puţin decât Norvegia.

Mileniul trei fără un sfert

Ţicneală individuală şi raţiune publică

Urmăresc diversele licitaţii simandicoase consumate pe glob, pentru că scorurile financiare înregistrate atestă starea apetitului de refugiu. Desigur, în general banii se refugiază în bănci dacă posesorul e somnolent şi în investiţii dacă are o anume febrilitate. Investiţia în obiecte rare, ciudate, în afara „uzajului" public, ilustrează o disponibilitate specială. Şi extrem de semnificativă. Spre exemplu, de curând s-a vândut la licitaţie un caiet cu însemnări de Leonardo da Vinci. Nu era vorba de un grup de desene, de o pânză şi, cu atât mai puţin, de o sculptură. Caietul consemna de ce este cerul albastru. Leonardo descoperise de ce este cerul albastru şi îşi detaliase concluziile pe această temă. Caietul s-a vândut cu 31 de milioane de dolari, sumă care în partea răsăriteană a civilizaţiei europene provoacă spasme, stupori, stări emoţionale confuze.

În aceeaşi zonă, mai şăgalnică, a utilizării banilor se înscriu şi marile proiecte de distracţii. De curând, un tailandez a propus construirea unui nou Ierusalim, a unui fel de oraş-show care să amuze în registru biblic amatori din toată lumea. Suma colosală necesară ar impune o nouă cruciadă economică. Mai modestă, Walt Disney Company s-a decis să investească două miliarde de dolari pentru a-şi extinde dotările parcului său din Florida. Un „parc animalier", combinaţie de grădină zoologică şi monştri animaţi electronic, se va ridica, până una-alta, cu... numai 750 de milioane de dolari.

Mergând mai departe pe această filieră cu multe zerouri, care face legătura între ţicneala individuală şi raţiunea publică, nu putem să nu ajungem la proiectele-mamut şi realizările-mamut care fac atingere cu structura planetară. De curând s-a sărbătorit, în cadrul unor ceremonii de mare fast, împlinirea a 125 de ani de la inaugurarea Canalului Suez. Atunci, la 17 noiembrie 1867, împărăteasa Eugenia a tăiat panglica giganticei realizări finalizate la 4000 de ani de la iniţiala tentativă a faraonilor. Construcţia a durat zece ani, a utilizat 60.000 de muncitori, a costat 437 de milioane franci-aur şi l-a avut ca „manager de promovare" pe faimosul Ferdinand de Lesseps. Datorită acestui canal, distanţa dintre Bombay şi Genova se scurtează cu 38 la sută, iar cea dintre Bombay şi Liverpool, spre exemplu, cu 42 la sută. Această dâră de apă de 195 de kilometri a intrat în istorie, remorcând drame şi tragedii, intrigi de mare calibru, războaie şi răsturnări politice.

Un proiect mai recent, laborios din punct de vedere tehnic şi complex din punct de vedere politic, a devenit realitate: transportul feroviar pe sub Canalul Mânecii. De la Paris la Londra sau de la Bruxelles la Londra se circulă pe şine ca în... avion: climatizare, muzică, dejun gratuit, televiziune integrată etc. etc. Primul transport a mers perfect. Al doilea nu: s-a înregistrat o întârziere de 50 de minute. Scandal! Dar nu această nefericită întâmplare a fost cea mai comentată. Ci brusca trezire a englezilor la constatarea că nu mai sunt insulari şi că au căzut în capcana continentală a liberei circulaţii. Avioanele nu le dăduseră până acum această senzaţie...

RADU BUDEANU ■

Ne-am ajuns, fir-ar să fie!

România intră în reţeaua europeană a drogurilor

☐ Albania - placa turnantă a traficului din Balcani

Căderea comunismului a redeschis unele din drumurile romantice ale Europei. Nu numai că este posibilă refacerea traseului Orient-Express-ului, dar se poate parcurge şi fosta Via Ignatia, din perioada romană, care ducea de la Constantinopol la Adriatica. Acum, aceste drumuri au fost refăcute, dar pe ele nu se transportă nici mirt, nici smirnă, nici mătăsuri sau coloniale. Dimpotrivă, pe acest drum (care se ramifică, ajungând până în Alpi şi spre Marea Nordului) se transportă acum, pe căi secrete, droguri.

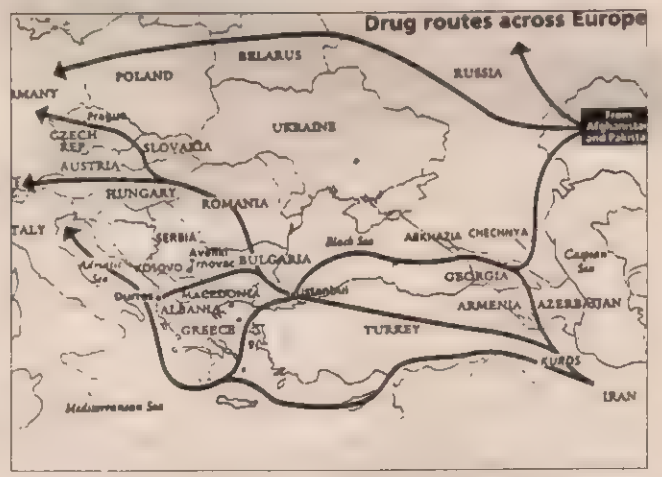

Provenind din "triunghiul de aur" asiatic, din Pakistan sau Afganistan, drogurile sunt dirijate de traficanţi prin fostele republici sovietice din zona caucaziană, ajung în Turcia (care până de curând a fost capul de pod cel mai înaintat al Europei drogurilor către Asia), apoi apucă drumurile Balcanilor. După cum scria revista **The Economist** (din care reproducem harta alăturată), întrucât căile de acces spre Adriatica şi Europa centrală sunt blocate prin fosta Iugoslavie, răscolită acum de războaie, una dintre rute trece prin România şi Ungaria, pentru a ajunge de aici în Austria, Germania, Franţa. Pe de altă parte, bandele criminale din Gruzia, Cecenia, Azerbaidjan, Armenia s-au implicat tot mai mult în prelucrarea şi traficul de stupefiante. Potrivit unor date ale Programului ONU de Control al Drogurilor, în fosta URSS şi în special în regiunile sale din sudul Asiei Centrale se cultivă pe ascuns cânepă indiană şi alte plante opiacee. Tot acolo ar fi apărut laboratoare clandestine de preparare a drogurilor. De aici, pulberea albă este trimisă spre Europa fie prin Turcia-Balcani, fie prin România, fie, în sfârşit, prin ceea ce se numeşte "conducta polonează", adică o rută secretă care trece prin Belarus şi Polonia, către Germania.

Albania a devenit un obiectiv prioritar aflat sub observaţia organismelor internaţionale însărcinate cu prevenirea şi combaterea traficului de droguri. În portul albanez Durres este adus pe mare, din Asia, drogul destinat consumatorilor din Europa. Adesea, albanezii, inclusiv cei din Kosovo, se află "la capătul firului", în Elveţia şi Germania, unde se ocupă de desfacere. O oficialitate elveţiană a declarat că albanezii controlează în prezent circa 70 la sută din piaţa ilicită a drogurilor din această ţară. Se spune că o parte din banii astfel câştigaţi ar fi investiţi în cumpărarea de arme pentru albanezii din Kosovo.

O altă mutaţie semnificativă este că şi în statele ex-comuniste a apărut şi a crescut consumul de droguri. Potrivit unor estimări, între 2 şi 3 la sută dintre ruşi sunt consumatori de droguri, la Praga ar fi circa 10000, iar circa 20000 de bulgari ar fi încercat heroina sau alte "elixiruri". Pentru alte ţări din zonă, statisticile nu sunt concludente. Dar ştiri apărute recent ne "liniştesc": din acest punct de vedere am intrat de mult în Europa, pentru că sunt şi la noi tot mai mulţi consumatori de stupefiante.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

„Mănânc la redacție"

„Bucătăria nu m-a interesat! Eu mănânc şi dorm numai din necesitatea de a putea să lucrez! De fapt, mănânc aici, la redacţie, şi la prânz şi seara. Nu pot să vorbesc de preferinţe culinare, pentru că ţin o dietă extrem de dură. Mi-a plăcut mult brânza cu roşii. Am aflat că şi lui Ceauşescu îi plăcea, sper să nu am soarta lui!"

Am încercat să mergem la dl Cristoiu acasă - şi domnia sa ar fi fost de acord - dar unde-l mai acasă, pentru un jurnalist de calibrul său, decât la redacţie?! Unde este prezent în fiecare zi între orele 9 şi 23! Aşadar, chiar în ziua în care domnia sa şi-a tuns faimoasele plete şi se pregătea să le dea ceva frisoane politicienilor dâmboviţeni, fluturându-le pe sub nas ideea că s-ar putea să intre în viaţa politică, i-am furat aproape două ore celebrului şef al celebrelor buline care supără bila prezidenţială şi-i provoacă scurt-circuite lui Vadim. Două ore în care am pus întrebări şi am primit răspunsuri multe, sincere şi cu o desăvârşită amabilitate.

„Cred că am obosit!"

„Cred că am obosit şi, în primul rând, scrisul zilnic începe să fie un blestem! Este un blestem pentru că, ai sau nu inspiraţie, trebuie să scrii şi vreau să vă fac o mărturisire, pe care nu am făcut-o până acum: eu scriu foarte... greu! Nu mi-aş fi imaginat niciodată că aş putea să scriu zilnic - pentru mine este un lucru ieşit din comun şi, mai ales, să scriu la comandă. Pentru că un alt lucru foarte greu pentru cineva care scrie, şi care scrie din sinceritate, este faptul că una scrii când ai citit o carte, când te-ai plimbat şi, întors acasă, ai inspiraţie, şi alta e să scrii că trebuie neapărat, se face ora 5, se face 6 şi vin cei din tipografie şi-ţi cer articolele! Asta deja e un adevărat blestem!

Şi apoi, să vă mai mărturisesc un lucru: am sentimentul că scriu despre lucruri minore. Să scrii despre oameni trecători, să scrii despre prim-miniştri care nu vor mai fi - unii din ei nici nu vor rămâne în istorie şi nu reprezintă nimic nici la ora actuală - mi se pare ridicol.

„Acasă" la Ion Cristoiu

„Politica cea mai k amantă a r

Aş prefera să scriu despre Eminescu, decât despre Nicolae Văcăroiu. De ce nu renunţ? Deseori întâlneşti căsătorii în care nu se divorţează pentru că fiecăruia i se pare o rupere de ritm. Eu, realmente, sunt supus unei maşinării. Ca să rup cu ea, mi-ar trebui un gest mare de curaj. Ar însemna să nu vin dimineaţa la 9 şi să predau editorialul pentru ediţia de prânz, sau ar însemna ca acum, la ora 18, să spun că nu mai dau editorialul pentru mâine. Şi atunci, ca şi la un divorţ, te gândeşti la ce-o să spună lumea, ce ecou o să facă şi cât de complicat e - şi atunci renunţi. Cred că poate dacă destinul, cel care ne orânduieşte viaţa. Dumnezeu, va simţi că trebuie să ies din această maşinărie, probabil că se va întâmpla ceva şi voi ieşi. Eu cred foarte mult în des tin. De exemplu, nu m-aş fi apucat acum să fac mişcare, deci să-mi schimb într-un fe stilul de viaţă, să slăbesc, dacă nu aveam c criză de hipertensiune. Ideea de a slăbi ca să arăt mai frumos nu este în stilul me da având această criză, am consultat me şi

„Estul poate să însemne două lucruri: URSS-ul comunist şi poate să însemne Rusia. Amândouă sunt periculoase! Noi vorbim mereu de pericolul Moscovei, înţelegând pericolul comunismului de la Moscova, însă Moscova în sine reprezintă un pericol şi chiar şi cea mai democratică Moscovă nu poate să nu continu imperială. Vedeţi şi Soljeniţîn, care a d a rămas un rus aut

Pericolul

rus autentic înse ultimă instanţă, mândru de exp imperiului său Di

„Îmi place să nu mă consider bogat"

„E greu de spus cât sunt de bogat. Sunt acţionar la trustul EXPRES, dar, indiferent că sunt sau nu bogat - nici nu mi-am pus această problemă, îmi place să nu mă consider bogat! Duc şi acum o viaţă modestă, normală, nu-mi petrec concediile pe Coasta de Azur şi muncesc de dimineaţă până seara. Nu suport cuvântul patron, sunt redactor şef, nu am - ar fi şi grav dacă aş avea! - această conştiinţă de om ajuns. N-aş putea să mai scriu! Cred că am sufi nţi bani pentru ca, în cazul în care s-ar întâmpla ceva, să nu fiu obligat să fac compromis schimbul unui salariu sau al unei sume de bani. Această rezervă pe care o am îmi dă o mare independenţă şi pot atunci să fiu stăpân pe mine însumi".

„Cred că cea mai mare problemă la ora actuală, marea bătălie pe care trebuie s-o ducem, este nostalgia după perioada anterioară. O nostalgie explicabilă psihologic, explicabilă şi prin relele greşeli ale clasei politice. Poporul român, la ora actuală, este în situaţia unui om care a divorţat, a avut deja o amantă şi vrea să se întoarcă la fosta soţie!"

„Democraţia nu există fără instituţiile adverse Puterii - presă, sindicate, Opoziţie. Dacă vrei să construieşti o democraţie şi eşti om politic la Putere, culmea, deşi ar putea să pară paradoxal, creşti aceşti adversari! În zorii României moderne, generaţia lui Brătianu, Kogălniceanu, Cuza a fost o generaţie de bărbaţi istorici. Ei şi-au propus să modernizeze România, nu şi-au propus să supravieţuiască la putere".

„Probabil că lucrurile se vor schimba radical în România când întreaga putere, ajunsă după prăbuşirea lui Ceauşescu, va dispărea de pe scena istoriei".

„Cred că în prima part 1990, «oameni de bin infiltrat oameni în toate şi, mai ales, în parti opoziţie. Eu am formu cărţilor, conform căre partidele de opoziţie şi cate sunt oameni «ad Cine îşi imagina că Mir care este un caz uluit mine, Miron Mitrea car care scotea în stradă m va ajunge s să înf tidul de guvernământ trugă sindicate

...este bună mea!"

...politica ...surpriza... ...ovedit că ...entic. Iar

...rus

...imnă, în ...rusul ...ausunea ...neferi-

...cire, noi suntem acum ca şi înaintea celui de-al doilea război mondial, fără nici o ţară protectoare. Poate se va trezi cineva în această clasă politică şi se va gândi şi la alianţe, deşi cred că se va trezi greu, pentru că, aţi observat, politica externă nu face obiectul nici unei discuţii politice".

toţi mi-au spus că este obligatoriu să slăbesc. Iată, făcând ceva pentru sănătate, obligat de viaţă, s-ar putea să arăt altfel şi să se schimbe chiar şi viaţa mea".

„Şi în mine există o cusătoreasă!"

„Am un gust al senzaţionalului, eu trăiesc ştirile senzaţionale şi când ele nu sunt, devin îngrijorat nu pentru că s-ar micşora tirajul ziarului, ci pentru că aşa mi se pare că nu s-a întâmplat nimic în ziua respectivă. În al doilea rând, am spus-o mereu, - şi întruchipez şi eu acest adevăr pe care l-am s... în fiecare om, indiferent că este academician sau om simplu, există o cusătoreasă, deci un om mediu, un om mediocru căruia-i plac faptele diverse, senzaţionale. Eu sunt primul degustător al ştirilor pe care le primesc şi întotdeauna le trec prin filtrul nu al unui personaj snob, nu al unui intelectual, ci prin filtrul acestui om mediu, acestei cusătorese care este în mine şi căreia-i plac melodramele, căreia-i plac filmele cu happy-end. Îmi plac şi alte lucruri, desigur, dar am şi acest nivel."

„Am văzut atât de mulţi proşti în politica românească postdecembristă!"

„Nu am intrat în politică deoarece consider politica, totuşi, un domeniu trecător. Eminescu este mult mai puternic decât toţi prim-miniştrii şi regii şi preşedinţii care s-au perindat la conducerea României! În al doilea rând, cred că n-a venit vremea, deşi au trecut cinci ani de democraţie, pentru a face o politică adevărată; regulile jocului politic nu sunt respectate, nici opinia publică nu le înţelege şi o serie de elemente ale adevăratei politici, fair-playul, eleganţa, preţuirea celui inteligent, celui talentat politic, nu sunt la modă acum. În al treilea rând, am văzut atât de mulţi proşti în politica românească postdecembristă! Pe unii îi ştiu, am lucrat cu ei; am rămas uluit că personaje cum este, de pildă, Ioan Gavra, au devenit vicepreşedinţi ai Camerei Deputaţilor! Nu mi-aş fi imaginat niciodată că un ziarist care era corespondentul de Cluj al Scânteii Tineretului va deveni lider de partid. Şi, mai ales, au intrat foarte mulţi oameni fără talent politic. Părerea mea este că talentul politic este un talent, ca şi cel de jurnalist, ca şi cel de scriitor, ca şi cel de amant, pe care marea majoritate a clasei politice de azi nu îl are. La noi au ajuns prim-miniştri şi miniştri, parlamentari sau şefi de parlament direct de la, cum să spun, nici măcar de la coarnele plugului, pentru că ăia au mai mult bun simţ! Au venit direct de la masa de contabil sau direct de la situaţia de profesor mediocru!"

„Atenţie la «ochelarişti»! Ei vor pune bombele"

„În perioada imediat următoare nu cred că vor apărea mişcări extremiste. Pe termen mai lung, da. Cred că ne îndreptăm spre un model tipic lumii a treia, o democraţie bananieră, cum este şi în Turcia, ca şi în America Latină, şi eu nu mă tem nici de PSM, nici de viitorul partid comunist. Cei mai periculoşi vor fi această generaţie de «ochelarişti», pentru că va veni o generaţie de studenţi care ştiu 4-5 limbi străine, care au studiat la universităţi din străinătate şi care se vor întoarce aici şi nu vor găsi altă soluţie de a lupta împotriva establishmentului, a societăţii constituite, cum spun americanii, decât punând bombe, aruncând în aer, făcând atentate! Nu uitaţi că în America Latină toţi marii extremişti, şi Castro, şi Che Guevara, chiar şi Carlos, au fost fii de oameni bogaţi şi nu erau muncitori sau ţărani, erau chiar oameni bine instruiţi! Acestea vor fi grupările cele mai periculoase."

„Un popor care a doua zi uită"

„Poporul român este un popor nu numai fără memorie lungă, ci şi fără memorie scurtă. Un popor care se inflamează - şi revolta din decembrie este o inflamare - inflamat, sigur şi manevrat, şi care a doua zi uită. Acesta este unul din lucrurile cele mai grave! Se plictiseşte repede, se aprinde repede şi se stinge repede Dar cel mai grav este faptul că este un popor cu mare diferenţă între starea lui de spirit şi faptă."

Misogin? Ei, nici chiar aşa!

„A fost o perioadă, înainte de revoluţie, când mă preocupau foarte mult femeile; sunt şi multe istorii, iar femeile sunt... frumoase! Din acest punct de vedere, am un mare avantaj: am fost şef de mic şi am avut amante de mic! Spre deosebire de mulţi oameni politici de-ai noştri, şefia pentru mine nu mai spune mare lucru. Din cauza asta nu fac greşeli de şef, tipice şefului; în acelaşi timp, având amante de mic, mi-am dat seama că nici aici nu-i o mare afacere, pentru că până la urmă tot femei sunt toate! Înainte de revoluţie nici nu prea aveam ce face şi acest «domeniu al iubirilor» era un domeniu pasionant, cu imprevizibil, cu tensiune; însă acum, mai interesantă decât viaţa politică românească, decât viaţa în general, nu poate fi! E mai capricioasă decât orice amantă şi îmi acaparează atât de mult timpul, încât orice iubire păleşte în faţa întrebării dacă va pica sau nu guvernul în urma moţiunii de cenzură! Am o relaţie dus-întors cu politica, cred că la ora actuală e cea mai bună amantă a mea!"

MARIAN GHIŢEANU ■

Top politic

„Îl apreciez pe Corneliu Coposu, pentru verticalitatea sa morală, îl apreciez pe Tudor Mohora, de la PSM, pentru că, deşi într-un partid de fosile şi de foşti comunişti, reuşeşte să fie un spirit echilibrat şi modern, îl apreciez pe Petre Roman pentru această manieră europeană, bărbătească, de a vedea lucrurile, îl apreciez - culmea! - şi pe Ion Iliescu, pentru marea lui şiretenie politică şi pentru capacitatea de a supravieţui, pentru că este extraordinar să fie singurul fost mare activist comunist în fruntea ţării atâţia ani (şi s-ar putea să fie şi mai departe!), îl admir pe Nicolae Manolescu pentru discursurile sale din parlament şi îl admir şi pe dl profesor Emil Constantinescu pentru rapiditatea cu care s-a maturizat, deşi a intrat în viaţa politică târziu, a reuşit totuşi să recupereze, să-şi creeze o imagine şi, mai ales, să se bată cu o hărmălaie care e la ora actuală Convenţia!"

„Eu nu mă tem pentru soarta jurnaliştilor pentru că, din fericire pentru noi, în România nu există doi oameni care să se unească. Puterea este divizată şi atunci când dai în Hrebanciuc, se bucură Cozmâncă, când dai în Văcăroiu, probabil că se bucură Dan Mircea Popescu, când dai în preşedinte, s-ar putea să se bucure vreun consilier. Câtă vreme clasa politică şi politicienii de la putere vor rămâne dezbinaţi, niciodată nu vor reuşi să ia o măsură foarte dură împotriva noastră, pentru că fiecare se gândeşte că va avea nevoie împotriva prietenului său - pentru că dascăli sunt prieteni - ca să-i publice dosarul!"

„Nu mi se pare deloc fantezistă ideea că aş putea sta la puşcărie 2-3 luni, pentru vreun închipuit delict de presă! De la stoici am învăţat că trebuie să te pregăteşti - cum spuneau ei - pentru moarte. Deci, pentru a nu fi surprins în viaţă, trebuie să te pregăteşti pentru orice rău! Nici Dumitru Popescu nu-şi închipuia că va face puşcărie, nici Nicu Ceauşescu! Nu văd, deci, de ce ar fi chiar atât de nelmaginabil şi, dacă îmi imaginez, mă pregătesc! Cred că şi acolo se poate trăi!"

"Eu nu sunt un tiran!"

"Toată viaţa mea, şi de familie, şi cu rudele apropiate, cu mama şi fratele, şi cu cei din redacţie, cu oamenii apropiaţi, n-am fost şi nu sunt un tiran. Nu am această obsesie de a impune omului să facă ce vreau eu! Când cineva vrea să plece din redacţie, eu - în cei patru ani de când fac presă liberă şi am fost şi şef şi patron - niciodată n-am rugat pe cineva să rămână! Singurul lucru pe care l-am spus a fost să aibă grijă şi că dacă îi dă afară de unde se duce, noi îi reprimim. Fiecare îşi sapă singur drumul, se descurcă pe cont propriu, indiferent că îţi este copil sau frate. Eu nu pot decât să-l ajut. Am o fetiţă din prima căsătorie, Ioana, care acum este în Belgia, împreună cu fosta soţie. Stăm de vorbă la telefon săptămânal, când vine în vacanţe - bineînţeles că şi le petrece cu mine, sigur că îi dau bani, pentru că este la o şcoală a Comunităţii Europene.

Are 17 ani şi am aflat cu surprindere că vrea să se facă pilot de elicoptere! Am înţeles că la ei, în Occident, această meserie este foarte interesantă. Voi fi întru totul de acord cu ea, obsesia de a-i îndruma eu destinul nu o am."

Cum se pune şaua pe un pur-sânge

Parlamentul a ajutat Ministerul Culturii să încalece (pe) monumentele istorice

La o distanţă în timp de două luni şi jumătate de la emiterea mult comentatei Ordonanţe nr. 68/26 august a Guvernului, plenul Senatului Parlamentului s-a întrunit în data de 10 noiembrie şi a votat adoptarea respectivei ordonanţe - înfiinţarea Institutului Naţional al Monumentelor Istorice, ca organism cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Culturii şi posibilitatea ca personalul fostei Direcţii a Monumentelor, Ansamblurilor şi Siturilor Istorice (DMASI) să se transfere la ministerul tutelar. Această decizie vine în contradicţie cu numeroasele acţiuni contestatare, organizate de specialişti, care au încercat zadarnic să atragă atenţia asupra efectelor negative ce decurg din subordonarea DMASI Ministerului Culturii.

Un protest pe care Puterea l-a tratat cu.. ceafa !

În spatele acestei mişcări stau interese imense, care nu vizează doar hipercentralizarea. Cel mai bun exemplu este zona veche a oraşului Bucureşti, unde existenţa însăşi a monumentelor istorice devine problematică. Nu numai că se va îngreuna circuitul documentelor de la unităţile teritoriale către centru, dar creşte probabilitatea apariţiei abuzurilor în repartiţia anumitor clădiri, ori terenuri patrimoniale, în aprobarea de demolare a unor construcţii de interes naţional.

Nici Uniunea Arhitecţilor nu s-a declarat de acord cu tutela dictatorială a Ministerului Culturii, conştientă că oricând, peste noapte, Centrul pentru Administrarea şi Protecţia Patrimoniului poate să caseze orice teren, ori clădire şi să repartizeze cine ştie cui dreptul de a dispune de soarta unui sit, ori monument istoric.

Autoritatea Ministerului Culturii asupra patrimoniului mobil şi imobil a fost întărită o dată cu Hotărârea de Guvern nr. 642/11 octombrie, prin care se face şi reorganizarea aceluiaşi minister. În condiţiile în care membrii comisiilor vor primi o indemnizaţie de şedinţă cât un salariu minim pe economie, în plus faţă de retribuţie, nu e greu de prevăzut că „specialiştii" culturii noastre vor fi ocupaţi până peste cap. Cu şedinţele.

ADA NICOARĂ ■

Croazieră de lux

30 de scriitori români înfruntă furtunile Mării Negre

☐ Guvernul Văcăroiu nu le-a dat nici măcăr de-o... "săniuţă"!

De duminica trecută se află în plină desfăşurare o croazieră de lux pentru scriitori. Peste 400 de scriitori din 30 de ţări s-au îmbarcat la bordul vaporului World Renaissance şi au pornit din port în port de-a lungul litoralului Mării Negre. Acţiunea, menită să ducă la strângerea relaţiilor dintre literaţii europeni, beneficiază de sprijinul mai multor guverne, mari companii şi fundaţii care au acoperit prin donaţii costurile necesare (circa 4000 de dolari de persoană).

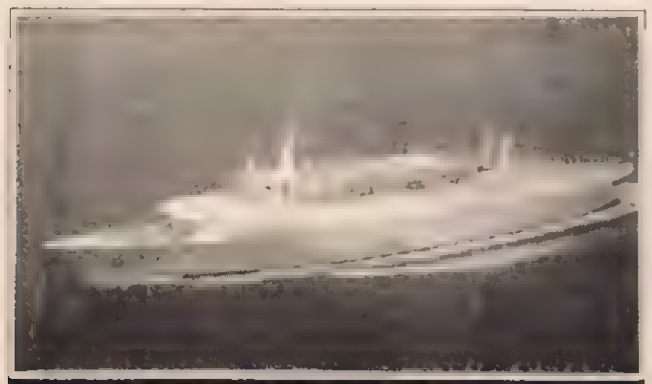

„Locul faptei" – World Renaissance

În toate ţările riverane Mării Negre sunt organizate primiri fastuoase, iar participanţilor li se asigură cazarea în hoteluri de cinci stele şi condiţii excelente. În Bulgaria, de exemplu, scriitorii vor fi primiţi chiar de vicepreşedintele statului, (şi ea scriitoare), Blaga Dimitrova.

La bord se află şi 30 de scriitori români. Printre aceştia, nume de prestigiu: Mircea Ciobanu, Ştefan Agopian, Florin Iaru, Adriana Babeţi şi preşedintele Uniunii Scriitorilor, Laurenţiu Ulici. Spre deosebire de colegi lor bulgari, turci, greci şi ucraineni, scriitorilor români le crapă obrazul de ruşine. Asta pentru că onor guvernul Văcăroiu nu a vrut să acorde nici un fel de fonduri de protocol, mai mult chiar, nu a dat nici un fel de atenţie evenimentului. Vecinii noştri se dovedesc mult mai atenţi cu imaginea ţărilor lor.

La Constanţa (una dintre escalele vaporului de lux, alături de Pireu, Varna, Odessa, Izmir, Istanbul şi Salonic), participanţii la croazieră vor fi cazaţi chiar pe vapor şi se vor descurca pe cont propriu cu vizitarea oraşului. Singurele acţiuni organizate la Constanţa sunt un fel de recepţie dată de autorităţile locale cu sprijinul unor sponsori particulari şi un concert susţinut în mod gratuit, în cinstea scriitorilor, de către cunoscutul jazzman Harry Tavitian

TOMA ROMAN jr. ■

Nicolae Breban:

"O bună amintire este o prețioasă profeție"

Cu numai 4000 de lei pot fi cumpărate amintirile domnului **Nicolae Breban**, apărute la **Editura DU Style** sub titlul **Confesiuni violente**. Volumul, lansat în Librăria Sadoveanu şi la scurt timp la Librăria Luceafărul, a stârnit interesul celor care, prin forţa împrejurărilor, l-au cunoscut. Aceştia au vorbit la lansare despre rolul pe care dl Breban l-a jucat, stabilind o punte între România şi lumea occidentală, referindu-se la plecarea sa din "fruntea bucatelor" culturale, fuga sa din ţară şi permanentele sale reveniri, într-o perioadă în care cultul personalităţii "conducătorului iubit" era durere naţională

Dl George Pruteanu, a remarcat "lipsa frumoasă de jenă în a spune adevărul" pe care Nicolae Breban o dovedeşte şi despre "cultul intelectual al ideii de putere".

Dl Mihai Zamfir încă nu s-a lansat în afirmaţii critice, considerând aceste confesiuni "deloc violente" un document al istoriei literaturii române contemporane.

Constantin Iftimie, ascultătorul dlui Breban, a mărturisit că a mers "pe un stil construit" şi că "atentează la postura de ucenic în atelierul dlui Breban". Aşa să-i ajute Dumnezeu!

LUCIA ŞTEFANOVICI■

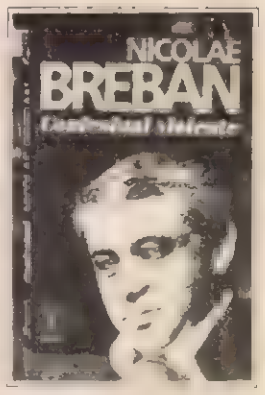

Stephen W. Hawking: SCURTA ISTORIE a TIMPULUI - **Edit. HUMANITAS, 1994, 221p., lei 2850**

O minte sclipitoare, imobilizată într-un scaun pe rotile, cutrieră spaţiul şi timpul; printr-un efort de imaginaţie şi de cunoaştere tălmăceşte tainele universului. Hawking recunoaşte că totul a plecat de la intenţia, mai modestă, a redactării unei cărţi de popularizare privind găurile negre. Cel ce este atins de o boală locomotorie, utilizând un program de comunicare şi un computer personal, schimbă handicapul său cu o amplă călătorie, formă de expansiune a energiei, a fanteziei, a efectelor nicicând direct detectate. Pasionant mi se pare, cu deosebire, modul de abordare a problematicii dificile; dacă m-aş opri la un exemplu ar trebui să amintesc interpretările propuse pentru combaterea ideilor preconcepute. Astfel, despre legile gravitaţiei se zice că determină o densitate infinită. În acest caz, ce se întâmplă cu găurile negre, forme de vid? O redefinire a astronomiei să fie suficientă?

Emilio SALAS: MARELE DICŢIONAR al VISELOR - **Edit. UNIVERSAL DALSI, 1994, 255p., lei 1290**

Oricâtă raţionalitate am dovedi în viaţa de toate zilele, este evident că ea nu interzice slăbiciunea multora din noi să trăim în registre diferite drumul de la luciditatea trează la universul oniric. Feluritele metode de cercetare nu au epuizat domeniul şi mai ales nu au descifrat mesajul viselor. De unde curiozitatea cu care ne privim pe noi înşine propria personalitate cufundată în timpul cât dormim, interval rezervat aşa zicând odihnei, totuşi nu rareori străbătut de contacte şi confruntări ciudate, inexplicabile. E, dincolo de zona obscură a senzaţionalului, o lectură frapantă, de adâncit filozofic.

Paul FÉVAL-fiul: TINEREŢEA COCOŞATULUI. ROMANUL lui LAGARDÈRE - **Edit. ELIS, 1993, 377p., lei 1300**

Punct de referinţă în literatura de consum popular a veacului trecut, romanele decupate pe felii, semnate când de Eugène Sue, de Ponson du Terrail, când de Alexandre Dumas sau Balzac, atrag cititorii şi creează o specie nouă în jurnalistică - foiletonul. Paul Féval, tatăl întîi, pe urmă şi fiul, exploatează pe rând un filon de aur: viaţa lui Lagardère, personaj de legendă căruia i se alătură un altul, Cocoşatul. Cuplul ne poartă spre peripeţii şi mistere inepuizabile în intervenţii, intrigi, legături de al căror rezultat depind destine, avuţii dispar, ies la iveală comori - ciclu bogat în roade epice pentru receptorii tot mai numeroşi ai prolificilor romancieri. Fenomenul social ce saturase piaţa publicisticii până spre anii de început ai secolului nostru cade însă în desuetudine după primul război mondial; lumea s-a săturat de „poveşti", s-a maturizat. Foiletonul se converteşte în altceva...

Ion MANOLESCU: ÎNTÎMPLĂRI din ORĂŞELUL NOSTRU - **Edit. CARTEA ROMÂNEASCĂ, 1993, 199p., lei 500**

Un debut cum întâlnim foarte rar; editorii nu riscă să investească în începători.

Este în schimb, ce face consecvent cu scopurile culturii, „Cartea Românească", din convingerea că, alături de alte nume propuse publicului, şi Ion Manolescu face parte din suma iniţiativelor de expresie ale actualului moment literar. Acesta, un mizantrop muntean, narează ingenios succesiunea de potlogării dintr-un ciudat spaţiu yalahoo american populat cu femei năroade şi bărbaţi supărăcioşi.

HENRY ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

După un sfert de veac, pe scena Naţionalului

Romeo și Julieta - un spectacol tineresc și curajos

❑ Lectura regizorală a Beatricei Bleonţ surprinde prin maturitatea şi fermitatea ideilor

Considerat a fi un eveniment teatral deosebit, spectacolul **Romeo şi Julieta** a văzut lumina rampei pe scena mare a Teatrului Naţional bucureştean miercuri, 16 noiembrie, după aproape şase luni de pregătire asiduă. Tânăra regizoare **Beatrice Bleonţ**, încă studentă în ultimul an la ATF, s-a încumetat să abordeze textul marelui Shakespeare, după iluştri înaintaşi ca Grigore Manolescu, Moni Ghelerter, Vlad Mugur, Cătălina Buzoianu. Surprinzătoare prin maturitatea şi fermitatea ideilor regizoarea a construit un spectacol tineresc, curajos, în care co-există elemente de incontestabilă originalitate: stop-cadrul de la petrecerea familiei Capulet şi tenta senzuală dintre capul familiei **(Armand Calotă)** şi Lady Capulet **(Ana Ciontea)**; isteria de drogată a mamei lui Romeo, Lady Montague **(Carmen Ionescu)**; renunţarea la faimoasa scenă a balconului şi plasarea dialogului dintre îndrăgostiţi într-o cadă de baie plină cu spumă; vălul negru uriaş care o acoperă pe Julieta moartă. De asemenea, studenţii de la Hyperion au susţinut un rol colectiv, populaţia din Verona, împărţită în cele două tabere ale familiilor ce se duşmănesc. Pe Romeo îl interpretează tânărul **George Călin,** student în anul III la ATF. Celebritatea rolului nu pare să-l fi speriat. În mare parte, el reuşeşte un Romeo convingător, poate, uneori, uşor infantil, alteori, exaltat. Cu siguranţă, Călin a evoluat de anul trecut, când filma în Chira Chiralina. Pentru Julieta a fost preferată **Teodora Cîmpineanu**, aspirantă la ATF, a cărei dicţie exersată face impresie bună. Eroina Beatricei Bleonţ este mai puţin idealizată, este mai terestră, contemporană chiar. Şi nu e un defect, decât în măsura în care se simte că e o personalitate neformată încă. Tandemul Călin-Cîmpineanu mai trebuie să se cizeleze, să se rodeze. **Zoe Muscan**, doica Julietei, are câteva momente de adevărat recital actoricesc, pe care intervenţia regizorală este minimă. În rolul lui Mercutio îl găsim pe un **Claudiu Bleonţ** degajat, sigur de el, puternic, dezinvolt. Înlocuirile lui George Ivaşcu cu **Gabriel Costea** (Tybalt) şi a lui Valentin Uritescu cu **Constantin Dinulescu** (Lorenzo) cu siguranţă că au fost operate de către regizoare numai pentru ca spectacolul să câştige în dramatism, a cărui subliniere muzicală este bine susţinută şi de coloana sonoră a lui **Gabriel Bassarabescu** şi de vocea sopranei Donella del Monaco.

Să mai spunem că Sala Mare a Teatrului Naţional gemea de lume. Toate culoarele erau pline de studenţi, printre care - câţiva actori pierduţi în marea tinerilor, veniţi să-şi vadă colegii. La sfârşit, s-a aplaudat îndelung. Un spectacol maraton, fără pauză, care a lăsat o impresie generală bună. De lăudat conducerea TNB pentru promovarea tinerelor talente; măcar acum, în ceasul al doisprezecelea...

ADA NICOARĂ ■

Teatrul Odeon

Mihai Măniuțiu dă publicității un protest radical

Starea de criză profundă în care se află teatrul românesc, şi în special Teatrul Odeon, determinată de configuraţia actuală a scenei politice, este încă departe de a se schimba.

Lipsa de reacţie a Ministerului Culturii la numeroasele proteste, ale celor interesaţi, privind demiterea lui Alexandru Dabija din fruntea Teatrului Odeon, a stârnit, după recenta demisie a lui Marcel Iureş, o altă acţiune de protest. Regizorul Mihai Măniuţiu face publică următoarea declaraţie:

„Acuzaţiile care au dus la demiterea lui Alexandru Dabija din funcţia de director al Teatrului ODEON s-au dovedit, între timp, dacă mai era nevoie, nejustificate şi mincinoase. Constat, cu toate acestea, că Ministerul Culturii şi Inspectoratul pentru Cultură al Municipiului Bucureşti nu au revenit asupra nefericitei lor hotărâri. Drept consecinţă, prestigiul teatrului a scăzut vertiginos, în numai câteva luni, iar instituţia, care se dovedise a fi cel mai viabil model teatral românesc, recade acum, în fiecare zi, în anonimatul din care numai talentul de manager şi de arhitect spiritual al lui Alexandru Dabija îl smulsese pentru o vreme.

Socotind că singura cale dreaptă, şi-n acelaşi timp salvatoare pentru Teatrul ODEON ar fi reinstalarea necondiţionată a lui Alexandru Dabija în funcţia de director, declar că sunt întru totul de acord - în semn de protest - cu refuzul de a mai juca spectacolul Richard al III-lea, în cazul în care dorinţa noastră legitimă nu va fi satisfăcută.

Îmi retrag, de asemenea, toate proiectele de la acest teatru şi ţin ca semnătura mea să nu mai fie asociată cu această instituţie până în momentul când ea va deveni iarăşi ceea ce a fost sub conducerea lui Alexandru Dabija."

MIHAI MĂNIUŢIU ■

La Casa Americii Latine

Expoziție de pictură naivă, grafică și artă decorativă

Una din lucrările lui Petru Vintilă

❑ Armonie de culori, forme şi idei

Casa Americii Latine a fost gazda expoziţiei de pictură naivă, grafică şi artă decorativă cuprinzând lucrările dlor Petru Vintilă, Petru Vintilă jr. şi Gheorghe Gogescu.

Cunoscut ca prozator, membru al Uniunii Scriitorilor din România, **Petru Vintilă** îşi descoperă şi fructifică înclinaţiile spre pictură, expunând la Viena, Stockholm, Wageningen (Olanda), Sorento (Italia), Köln, Diest (Belgia) şi România. Întrebat cum şi-a descoperit înclinaţiile spre această artă - evenimentul petrecându-se la o vârstă apreciabilă - dl Petru Vintilă a răspuns printr-o frază aparent paradoxală: "Mi-am moştenit fiul, care a urmat Academia de Arte Plastice". În opera sa, tematica fundamentală o constituie cotidianul, încercând surprinderea şi redarea lui în contururile unei filosofii primare, ca element fundamental, necesar evoluţiei.

Mai abstract, **Petru Vintilă jr.**, încearcă să redea vizual senzorialul, comunicarea cu o lume imaginară, dar posibilă. O lucrare reprezentativă pentru stilul său o constituie **Universuri paralele**.

Armonizându-se perfect cu exponatele de pictură şi grafică într-un cadru de expunere adecvat, tapiseriile lui **Gheorghe Gogescu** armonizează elementele arhitectonice cu geometria pardoselilor, predominante în lucrările sale, iar jocurile de şah realizate de el au rol de comunicare spirituală desprinsă parcă din sensul îngust al utilului.

LOREDANA TUDOR ■

Bayreuth - 800 de ani

Succes românesc în "citadela" lui Wagner

Bayreuth, "citadela wagneriană", a împlinit 800 de ani. Printre manifestările ce au marcat acest eveniment s-a înscris, într-un anume fel, şi concertul susţinut de studenţi ai Academiei de muzică din Cluj la Sala Europa a Centrului internaţional al Tineretului. Desfăşurat sub patronajul deputatului federal Harthmund Kosik, concertul şi-a propus, pe de o parte, promovarea noii generaţii de muzicieni care au, deja, un palmares internaţional şi, pe de alta, comemorarea lui Grethe Barth, care s-a născut în 1921 în Transilvania şi a studiat muzica la Bucureşti. Mai târziu, la Bayreuth, a devenit organizatoarea artistică a acestor întâlniri care au avut ca scop apropierea tinerilor din întreaga lume prin intermediul artei.

Presa germană a comentat pe larg evenimentul, subliniind calitatea deosebită a interpreţilor şi varietatea programului abordat. Spre exemplu, **Nordbayerischer Kurier** menţiona faptul că "cei patru solişti români, laureaţi cu premii internaţionale, se află pe cel mai bun drum către o mare carieră. Violonista **Melinda Bereş** şi pianista **Cristina Mureşan** au realizat o interpretare nuanţată a Sonatei în Sol major de Beethoven, pentru ca, apoi, în Sonata op. 25 de George Enescu, să evolueze cu sensibilitate şi căldură, în pagini de melancolică rezonanţă folclorică. Ne-am ţinut, apoi, respiraţia, ascultând cântul oboistei **Adriana Beteg**, care, interpretând Variaţiunile pe teme din opera **Favorita** de Donizetti-Pasculli, a surprins prin capacitatea de a depăşi dificultăţile tehnice. După Sonata nr. 1 de Enescu, **Daniel Goiţ** a abordat cele două opusuri de Liszt - **Valée d'Obermann** şi **Mefisto-vals** - ca un pianist plin de forţă, care ştie să releveze profunzimi nebănuite. Cântând aria din **Don Carlos**, bantonul **Marian Pop** şi-a pus în valoare întregul potenţial vocal, dar, conştient că talentul său stă în latura comică, a fost cuceritor în **Bărbierul din Sevilla** şi a transformat şi Prologul din **Paiaţe** într-o comedie. Publicul a fost entuziasmat, concertul din Bayreuth constituind, pentru tinerii români, o etapă importantă în cariera lor."

Soliştii din Cluj au cucerit Bayreuth-ul, oraş în care, la început de veac, un bariton român strălucise pe scena teatrului wagnerian - se numea (nu întâmplător) Dimitrie Popovici-Bayreuth şi venea din... Cluj. Coincidenţa face ca acest mare artist să fi condus Academia de muzică, unde acum studiază cei patru tineri muzicieni. Într-un oraş de mare tradiţie culturală, românii au dovedit că au ceva de spus Europei, cel puţin în domeniul muzicii.

ANCA FLOREA ■

Texte sub lupă

ATENȚIE DE SCRIS

● **DINU CAPTAR, Botoşani.** *„Pentru concursul dv. vă trimit câteva imbecilităţi de-ale mele."*

Ştiu că speraţi să vă contrazic, dar nu prea am... motive. Versurile sunt scrise într-un stil bombastic şi incoerent. Totuşi, cred că folosiţi un limbaj prea sever atunci când le numiţi cum le numiţi.

● **ECATERINA MUREŞAN, Brăila.** Povestirea **Viforniţa** aparţine unei sensibilităţi literare pe cale de dispariţie. Aşa se scria la începutul secolului douăzeci. Aş trece însă cu vederea acest anacronism şi aş publica-o dacă ar avea un final mai clar. Nu se înţelege cine pe cine omoară şi de ce.

Vă felicit, în schimb, pentru descrierea viscolului:

„Viscolul bântuia ninsoarea şi ninsoarea se smucea în toate părţile învârtejită, caii se opinteau în rafale şi peste spinările lor abia desluşite şfichiuiau bice răsucite de zăpadă" etc.

● **DANIEL ŞONTICĂ, Buzău.** Nu cred că aveţi vreo şansă să deveniţi poet imitându-l pe Marin Sorescu

„Am văzut/ în piaţa circului/ lume multă/ şi fără nici un rost./Mi-am cumpărat/ puţin optimism la pachet" **(Întârziere)**

Cel mult, aţi putea ajunge ministru al culturii.

● **DANA CENUŞĂ, Slatina.** Nu mă flatează faptul că lăsaţi în sarcina mea selectarea versurilor. Mâine-poimâine o să-mi cereţi să vi le şi scriu.

Şi apoi, chiar să vreau, n-aş putea să fac o alegere, fiindcă nu este vorba de poeme bune şi poeme proaste, ci de poeme care sunt în acelaşi timp şi bune, şi proaste. În textele dv. aluvionare, prozaice se îneacă numeroase intuiţii poetice valoroase pe care dv. - şi nu altcineva - trebuie să le salvaţi şi să le puneţi în valoare, rescriind poemele.

● **LOUIS CYR, Călăraşi.** Povestirea **Centura** se situează sub nivelul unei compuneri şcolare:

„Dumitru mergea absent legănându-şi corpul masiv dar atletic. Privea în gol prin trecători sau în asfaltul trotoarului. Lovise câţiva trecători dar în mulţimea ce se revărsa peste bordură în stradă nu-l deranjează nici pe el nici pe cei loviţi".

Vă trebuie o profesoară de limbă română.

● **MANUELA ŞTEFAN, Hunedoara.** Aveţi spirit de observaţie. Într-adevăr, într-o societate abrutizată de stilul de viaţă comunist, o femeie frumoasă, în loc să fie o răsfăţată a bărbaţilor sau măcar să fie tratată ca oricare alta, cade repede în dizgraţie şi ajunge o victimă. Nu-mi place însă că povestirea dv. - intitulată **Atenţie! Nu enervaţi animalele! Nu răspundem de consecinţe! -** seamănă cu o demonstraţie. Sunteţi indignată şi tendenţioasă, ca un senator când ţine un discurs, şi nu senină şi comprehensivă, ca un scriitor când îşi studiază semenii.

● **EMIL CONSTANTINIU, Iaşi.** Eseul intitulat **Dieu**, în loc să-mi impună respect prin subiectul ales, m-a făcut, iertaţi-mă, să râd în hohote. Sunteţi un Caţavencu al retoricii pe teme religioase. Frazele dv. se desfac la nesfârşit:

„De cum mi-am propus evlavios şi visător, aşa cum un atare subiect trebuie tratat, ba chiar întrebându-mă dacă totuşi sunt demn de asta, cu o cultură enciclopedică de consideraţii religioase ale necunoscutului ce din anii mei mai tineri cu deosebit interes m-a preocupat, străduindu-mă pentru ceva care să mulţumească nepotolita mea sete de absolut, sprijinită de acte ascetice şi înţelegând bine că trebuie să mor ca existenţă pentru mine, spre a fi capabil de ceea ce este infinit şi veşnic" etc., etc.

● **GABRIELA SATNOIANU, Galaţi.** Cultivaţi, din nefericire, o frumuseţe convenţională, care nu mai impresionează azi decât pe oamenii lipsiţi de cultură:

„Îţi rostesc numele/ şi mă aud strigată de ecou în tine./ Îţi caut privirea/ şi frunzele toate îmi aduc tinereţea lor veşnică.// Ţi-am căutat inima/ şi am găsit o jumătate din ea/ lângă jumătatea inimii mele." **(Rostire)**

Poemul dedicat lui Eminescu suferă şi el de convenţionalism:

„Eminescu - idealul unei vieţi fără de moarte/ Visul românesc ce arde dincolo de orice timp/ Am fi fost atât de singuri fără ochii lui de noapte/ Am fi fost atât de singuri şi de goi şi de umili."

Eminescu, în secolul trecut, era mai autentic şi mai modern decât dv.

● **TRAIAN COSMIN PAŞCA, Bumbeşti-Jiu, Gorj.** Se vede că versificaţi la facultate, în orele de curs, în loc să urmăriţi cu atenţie ce spune profesorul:

„cerul e galben şi fără cai/ prin ferestre aţipesc raze de soare/ azi e o zi călduroasă de vară/ şi caietele de matematică sunt goale.// o privesc şi e la fel de frumoasă/ îi cer împrumut o amintire/ mă priveşte ca pe o ecuaţie diferenţială/ nerezolvată de o fastă iubire." **(Zi de vară)**

Improvizaţiile de acest fel pot face farmecul unei zile din viaţa dv., dar nu-i interesează şi pe alţi cititori. Ele n-au o frumuseţe proprie, ci frumuseţea a ceea ce trăiţi la un moment dat. Cineva aflat în afara situaţiei nu simte nici o emoţie citind versurile respective

Un poet trebuie să-şi propună nu neapărat să-şi înregistreze emoţiile, ci să **provoace emoţii.**

● **ANDREI ADRIAN BĂJAN, Câmpulung Muscel.**

Mi se pare expresiv autoportretul dv., pe care, după cum vedeţi, îl şi reproduc. Aştept şi alte desene cu care să ilustrez aceste pagini de literatură.

● **MARIAN POMPIERU, Reşiţa.** *„Cum se plăteşte poezia?"*

Am mai explicat: cu viaţa.

● **PAVEL CARANFIL, Constanţa.** Faptul că scrieţi despre mare nu constituie, cum credeţi, un atu. Puteţi să scrieţi şi despre un lac, despre un iaz sau chiar despre o baltă nenorocită rămasă după ploaie. Important este să aveţi talent. Trimiteţi-mi textele ca să discutăm cu ele în faţă

● **MARIA POPESCU - VRANCEA, Focşani, ELEONORA MUNTEANU, Bucureşti, BIBI PARASCHIVESCU, Caransebeş, LUCIA HODOŞ, Iaşi, CONTIN STANCIU, Vatra Dornei, DOINA MURGEANU, Giurgiu, VLADIMIR T., Timişoara, MIRCEA STOIAN, Medgidia, MITICĂ STOLERU, Bucureşti, B.J., Mangalia, MARICICA TUDOSE, Alba Iulia, BARBU DUMBRĂVEANU, Jimbolia, ALEXANDRU MAREŞ, Bucureşti, DESPINA PĂDUREANU, Ploieşti, NAE C. TUTUNARU, Bucureşti, ILIE SUCEVEANU, Bucureşti, TEOFIL LUNGU, Târgu Mureş, HARALAMBIE DURA, Arad, CRISTIAN BASARABESCU, Alexandria, FLORINEL CAZABAN, Bucureşti, ROMULUS VĂCARU, Baia Mare, MEDEEA BALOTEANU, Feteşti, LELIA M., Piteşti.**

Textele dv. nu pot fi publicate, dar dovedesc că aveţi aptitudini pentru scris. Merită să faceţi noi încercări.

● **PARDAILLAN, Bucureşti, VASILE MARCIUC, Satu Mare, DORU DOBRESCU, Braşov, A.T., Berceni, Sectorul Agricol Ilfov, MARIETA CONSTANTINESCU, Făgăraş, Braşov, GHEORGHE RADU, Slobozia, ION DIACONESCU, Dej, VICA DORNEANU, Braşov, M. BULIGAN, Bucureşti, COSTEL THEODORU, Alud, DRAGOMIR ARIEŞANU, Constanţa, GERALDINA F., Cluj, MIHAI POPIŞTEANU, Bucureşti, SILVIA COSTINEANU, Bucureşti, ION DINVALE, Reşiţa, MONICA P., Sinaia, FETIŢA CEA BLONDĂ, Curtea de Argeş, GIGI CURTĂ, Cluj, HORIA PERIANU Lugoj, P.DONOSE, Bucureşti, ALINA HAVRIŞCIUC, Roman, RĂZVAN HARTMANN, Timişoara, PERICLE NEGOIANU, Buzău, VIRGIL ŞCHIOPU, Bistriţa, N.M., Bucureşti, NELLY, Bucureşti.**

Trebuie să vă completaţi întâi pregătirea intelectuală şi abia apoi să scrieţi literatură. Chiar dacă aveţi talent, el nu este încă vizibil, pentru că îl acoperă o mâzgă de incultură şi prost-gust.

Poemul săptămânii

INCOGNITO CA UMBRA LUI MIRCEA LA COZIA

eram pe vremuri foarte bun ca Iustin panţă de bun
aşa-mi ziceam şi-n continuare cu săpun
cu pensonul faţa în faţa oglinzii o blând parcurgeam
era cerul bleu era cald era dimineaţa
făceam bucle prin piaţă şi-mpingeam ceaţa.
„...zece lei lumânarea snopul o sută"
„...hai... de la mine... la nişte guili..."
- în dreptul fiecărei tarabe precupeţi ferecaţi în cuti albastre şi de sticlă -"... ridichi... minereu de micâ..."
banii în buzunarul meu tremura băieşti vodă ştefani poeţi nu le mai tăcea gura la precupeţi şi-am plecat
oraşul leşios sub picioarele mele.
magazinele cu exorbitante nimicuri sus norii cu florale işilicuri
cafeaua fierbând în ibric şi maşina de scris care tolocăneşte poeme:
„un batalion trecea de îngeri în izmene/un potop de fulgi bulversează strada..."
şi eu pe scaun cu mine însumi făcând rocade.
asta ei eram pe vremuri foarte bun
că tumam că umpleam cu şampanie pagini roze de-album
şi-mi spunea soţia citez: „bravos! eşti propriul tău tribun na-ţi un sceptru frumos!"
- slăbisem îmi crescuse o barbă arătam ca umbra lui mircea la cozia - îmi umpleam paharul cu vodcă se lăsa se prăbuşea înserarea
că nu ştiam ce mă cuprinde leşinul mirarea
vreun sentiment acut de însingurare?
ba o tristeţe acută şi umilitoare
afară ninge şi moş sfânt crăciun
din mâinară tradiţie nost' naţională coboară
în mâini cu volumele mele de versuri legate cu-o sfoară.
vine să mi le facă halali cadou
şi să mă proclame poet anonim şi erou...

VIOREL FLORIN COSTEA
Moineşti

O veste bună pentru toţi corespondenţii

În afară de premiul în bani care se acordă anual, la 1 noiembrie, şi la care candidează automat ficare text literar publicat în cadrul **Maşinii de scris**, a mai apărut un premiu, poate şi mai tentant: **dreptul de a publica o carte** la Editura Universal Dalsi din Bucureşti. Proprietara Editurii, scriitoarea Maria Marian, îmi dă mână liberă să aleg manuscrisul câştigător, dintre cele sosite la redacţie până la data de 1 martie 1995. (După cum vedeţi, juriul este format şi de data aceasta numai din... mine. Dar vă asigur că n-am să mă las în nici un fel corupt.)

Manuscrisele pe care mi le trimiteţi (indiferent de gen: poezie, proză, teatru, eseu, critică literară etc.) au, deci, şansa să apară nu numai în spaţiul acestei rubrici, ci şi sub forma de carte. Iar această şansă şi-o pot disputa **toţi cei care scriu literatură**, fie ei profesionişti sau amatori, celebrităţi sau tineri de care n-a auzit nimeni.

Cu această perspectivă încurajatoare (şi pentru dv. dar şi pentru mine, întrucât nu pot rămâne indiferent văzând că atâţia autori talentaţi stau cu cărţile nepublicate), aştept în continuare texte de la dv., de preferinţă dactilografiate, pe adresa: Alex. Ştefănescu, la Revista **Flacăra**, Piaţa Presei Libere nr. 1 sector 1, 71.341 Bucureşti.

Vă rog din nou să faceţi un sacrificiu băneşc şi să vă abonaţi la revista **Flacăra** pentru că această revistă reprezintă singura formă de comunicare între noi şi există riscul să n-o găsiţi întotdeauna la chioşcuri

Cel ce gândește singur: CECILIA CARAGEA

Primesc din când în când, de la Timişoara, texte filosofice semnate de un misterios Raymundo Liedo. Sunt texte de o mare densitate a ideilor, scrise nu numai cu competenţă filosofică, ci şi cu o arzătoare îngrijorare faţă de soarta fiinţei umane. Cine se ascunde sub pseudonimul cu sonoritate spaniolă? Conform unei prejudecăţi curente, am crezut că este vorba de un bărbat bătrân, cu o barbă albă, care stă cu tâmpla rezemată meditativ într-un deget. Ca să aflu acum, cu imensă surpriză, că filosoful este de fapt o tânără de 24 de ani, studentă simultan la Matematică şi Filosofie în Timişoara, pe nume Cecilia Caragea.
Şi că mai este - culmea! - şi frumoasă şi exuberantă.
„Chiar dacă în viaţa de zi cu zi - îmi scrie Cecilia Caragea - pozez într-o persoană mondenă şi frivolă, îmi doresc să mă ocup serios de filosofia ştiinţei. Însă până acolo mai am mult de citit, de studiat, de trăit. Aşa că m-am gândit să-mi exersez mâna cu aceste eseuri..." Doar să-şi exerseze mâna! Mi se pare superb acest mod risipitor-surâzător în care o tânără îşi foloseşte excepţionala înzestrare intelectuală.

Despre moartea furată

Ce am putea spune despre moarte, când *„clipa morţii mele este pentru mine un viitor inaccesibil"* (Merleau-Ponty)? Văzut de către om, animalul trăieşte şi moare întotdeauna la persona a treia. Or, noi murim întotdeauna la persoana întâi. (Cei care sunt demenţi şi mor după mulţi ani de existenţă *„legumicolă"* nu pot fi înţeleşi decât ca *„morţi vii"*.) Există deci o moarte la prima persoană, singura cu adevărat umană. Morţile celorlalţi mă învaţă moartea mea, dar asta nu e suficient. În trecutul meu nu găsesc decât confirmarea a mii de morţi, dar nu şi a morţii mele: ea este un mister a cărui cheie o deţine fie Dumnezeu, fie natura, fie statistica. Această moarte o am în mine ca pe o sentinţă a morţii care e mereu la orizontul gândurilor mele. (Chiar dacă în cadrul speciei umane din ce în ce mai mulţi indivizi ajung la maturitate, iar maturitatea creşte în durată.)

Moartea omului nu e niciodată una oareoare, ea e întotdeauna semnificativă, fiind întotdeauna o relaţie cu ceilalţi. În plus, noi suntem în situaţia de „condamnaţi la moarte" (Camus), avem cunoaşterea finitudinii noastre. (Şi aici am putea să ne amintim că pentru Hegel lucrurile naturale sunt finite prin aceea că limita lor nu există pentru ele, ci doar pentru noi, care avem cunoaşterea despre această limită.) Situaţia de condamnat la moarte e proprie adultului, în opoziţie cu cea a copilului, despre care nu ar fi fals să se spună că e condamnat să trăiască. Se pare că maturizarea e constituită şi din asumarea responsabilă a condiţiei umane. Un argument poate fi şi frecvenţa sinuciderilor sau a crimelor începând cu adolescenţa şi apoi pe măsură ce se înaintează spre maturitate. (Chiar Omul-Dumnezeu, acum două mii de ani, a ales situaţia de condamnat la moarte şi executarea sa de către celălalt, revolta sa perfectă fiind Învierea.)

Noi suntem, din ce în ce mai mult cu, pentru şi prin celălalt. Să dăm doar exemplul televiziunii, care ne face, în cel mai privat colţ al vieţii noastre, simultani cu ceilalţi şi cu lumea. Astfel, moartea se apropie la maximum de celălalt, devenind o subiectivitate centrifugată.

Dacă în trecut sexualitatea era ocultată de către decenţa burgheză, iar moartea solemnizată noi am dat frâu liber sexualităţii, însă cu moartea nu mai ştim ce să facem. Aşa cum altădată era indecent să vorbeşti despre sex, astăzi e şocant să rămâi aproape de locuri şi de momente ale morţii. Dacă modernitatea constă în a reduce fiinţa la făptuire, limbajul la informaţie şi timpul la producţie, este clar că nu mai e mare lucru de spus asupra morţii.

De-a lungul istoriei, moartea a fost **îmblânzită, terifiată, exaltată,** pentru ca astăzi ea să fie **ascunsă**.

Există o diferenţă între lumea antică, care exilează cadavrele afară din oraş, şi lumea creştină, care le instalează sub dalele bisericilor şi lângă zidurile sanctuarelor. Melancolia mormintelor e preschimbată în aşteptarea colectivă a Învierii. În pofida acestei diferenţe, putem reţine capacitatea oamenilor de a ritualiza fără a se înfrica, de a trăi într-o anume familiaritate cu moartea, care era înţeleasă ca fiind mai mult fidelă decât inflexibilă. Chiar Don Quijote, ultimul supravieţuitor al Evului Mediu târziu, devine în faţa morţii înţelept şi recunoaşte cu o calmă luciditate ora apropierii ei.

După secolul al XIII-lea, moartea devine drama personală a eului, pentru ca să ajungă până la exaltările baroce din secolul al XVIII-lea, până la tandreţea romantică a secolului al XIX-lea, până la religiozitatea laică a cimitirelor. În aceste perioade moartea era un fel de spectacol de avertizare, de pasiune sau de amintire printre cei vii. Astfel, după ce a fost osuar prevestitor al mormintelor goale, apoi pat de agonie pentru spaimele sufletului, moartea a devenit un mausoleu emblematic pentru instruirea şi edificarea celor vii.

În secolul al XX-lea muribunzii sunt izolaţi în spatele paravanelor din spitale, doliul a dispărut de pe haine, cimitirele au fost înlăturate din planurile de urbanism. Moartea este ascunsă.

Astăzi, în jurul oraşelor noastre există cimitire de maşini, de pneuri uzate etc. etc. Azi, e cât se poate de clar că morţii sunt rebuturile noastre. Într-un fel e normal să fie aşa, deoarece căutăm să excludem ceea ce nu putem resorbi. Dar nu cumva excluderea contemporană a morţii reprezintă cheia alternanţelor prin care trec societăţile industrializate care ba exultă la viitorul lor, ba sunt deprimate de catastrofele lor? Să ne amintim doar că în timp ce societăţile industrializate izolează morţii şi îi condamnă la mutism, în societăţile afro-braziliene morţii îi vizitează, îi protejează şi îi hrănesc pe cei vii.

Murim din ce în ce mai mult în spitale, unde izolarea muribunzilor e din ce în ce mai mare. Medicii trăiesc moartea bolnavilor lor ca un eşec al tehnicilor lor. Din ce în ce mai mult murim fără să o ştim. Moartea ne e furată. Dar, dacă moartea ne este furată, şi viaţa ne este furată, căci autogestiunea morţii noastre implică autogestiunea fiecăruia din actele noastre. Însă putem să ne înfrângem spaima care e legată de suferinţă, spaima de ceva deopotrivă cunoscut şi necunoscut, frica de moarte în alteritatea ei radicală? Vrem cu adevărat să ne dăm seama de propria noastră moarte?

Ar fi fals să credem că moartea nu ne poate fi furată, deoarece ea e doar celălaltul pe care noi nu-l vom cunoaşte niciodată. Pentru că moartea nu e doar un fenomen natural, ci şi un fenomen cultural, iar furtul de care vorbeam priveşte de asemenea şi ansamblul raporturilor conştiente individuale şi colective pe care noi le putem întreţine cu moartea noastră din timpul vieţii. Numai că noi trăim în primitivitatea de care îi acuzăm pe alţii. Insuportabilul nu este reprezentat de miloasa preluare socială a morţii, ci de mincinoasa societăţii noastre care produce, fără să o recunoască, o altă moarte, crezând că-şi abolește suferinţele şi pericolele prin acumularea de bunuri, de servicii şi de tehnici.

Despre Stat şi Dumnezeu

„Daţi cezarului ce e al cezarului şi lui Dumnezeu ce e al lui Dumnezeu." Aceste cuvinte sunt în general interpretate în sensul unei concilieri între regatul cezarului şi acela al lui Dumnezeu, în sensul aplanării conflictului dintre cele două regate, dar viaţa lui Cristos a constituit un conflict de cea mai mare intensitate. Pentru că, în realitate, regatul cezarului nu a consimţit niciodată la recunoaşterea regatului lui Dumnezeu ca un regat autonom şi totdeauna exigent în cerinţele sale. Regatul cezarului tolerează creştinismul în măsura în care acesta i se adaptează şi îi serveşte. El recompensează atunci aceste servicii prin acordarea anumitor privilegii. Fenomenul care se numeşte astăzi Stat totalitar nu este un fenomen accidental, propriu unei singure epoci, el decurge din adevărata natură a Statului. Statul totalitar pretinde a fi el însuşi o Biserică, el organizează sufletele umane, guvernează, dirijează, el este îndrumătorul conştiinţelor şi al gândurilor oamenilor, nelăsând loc libertăţii spirituale, sferei regatului lui Dumnezeu. Prin natura sa, Statul vrea să joace un rol de o importanţă universală, el vrea să cuprindă totul.

Regimul comunist nu diferă, sub acest aspect, cu nimic de Sfântul Imperiu Bizantin sau de Ţaratul moscovit. Statul aspiră întotdeauna la totalitarism. Toate Statele teocratice au fost totalitare, toate imperiile au fost egale. Republica lui Platon a fost un stat totalitar absolut, care îi refuza persoanei umane orice independenţă şi orice libertate. El serveşte ca tip şi ca prototip pentru teocraţia Evului Mediu şi pentru Statele totalitare din zilele noastre, servind şi la înţelegerea Statului comunist. Avem de-a face cu un principiu universal. Evanghelia ne învaţă că întotdeauna „prinţul acestei lumi" domină, că întotdeauna el e în fruntea Statelor şi imperiilor. Dar „prinţul acestei lumi" nu e un personaj neutru, el nu ocupă o zonă neutră între regatul lui Dumnezeu şi regatul lui Satana, el este un personaj agresiv şi combativ, situat într-un punct mai înalt, care atentează la obţinerea libertăţii noastre de spirit şi care împietează asupra domniei regatului lui Dumnezeu. „Prinţul acestei lumi" se găseşte la limita extremă a obiectivării, a exteriorizării, a alienării naturii umane. Tradus în limbaj filosofic, conflictul între regatul cezarului şi regatul lui Dumnezeu este conflictul dintre subiect şi obiect, dintre libertate şi necesitate, dintre spirit şi natură obiectivă. Mereu aceeaşi problemă: sclavia omului.

O ruptură radicală a survenit între morala personală, evanghelică, creştină şi morala de Stat, regală, morala care prezidează practica „prinţului acestei lumi". Ceea ce era considerat imoral, din punctul de vedere al persoanei, a fost decretat, din punctul de vedere al Statului, conform cu morala. Statul s-a folosit întotdeauna de mijloace rele: spionajul, minciuna, violenţa, asasinatul. Aceste fapte rele au fost justificate prin raţiunea că ele s-au impus în perspectiva unui sfârşit bun şi a unui scop înalt. Dar se poate spune, fără a aprofunda calitatea acestui scop şi a acestui sfârşit, că ele nu se găsesc niciodată realizate. Omul trăieşte fără a se gândi la aceste mijloace foarte rele, şi uitând, pe parcurs, scopurile cărora le-au servit. Este însă adevărat că un scop nu poate justifica nimic, că el este o entitate cu totul abstractă. Nimeni nu a fost vreodată capabil să justifice, să explice de ce viciile şi păcatele, ca orgoliul, egoismul, setea de sânge, violenţa, minciuna, perfidia, evidente atunci când se plasează la nivel personal, devin calităţi lăudabile şi se transformă în virtuţi atunci când sunt practicate de Stat. Aici este cea mai mare minciună a istoriei universale. Nimeni n-a reuşit vreodată să justifice prin raţiuni metafizice şi religioase morala Statelor, a colectivităţilor. Când se reclamă această morală, „totul este permis".

Dacă Statul sau naţiunea ar fi cineva şi dacă acest cineva ar putea fi judecat după o morală diferită de morala umană, ar rezulta că nu omul e acel cineva, că omul e doar un scalv al acestui cineva. Nimic mai revoltător decât acest primat asupra omului. Politica se bazează întotdeauna pe minciună. Şi aceasta pentru că ea caută să impună, în numele moralei, nu doar al celei creştine, dar şi al celei a tuturor oamenilor simpli, faptul că politica şi puterea sa fictivă asupra vieţii omului au fost reduse la minimum. Politica este întotdeauna o expresie a sclaviei omului şi este cu adevărat remarcabil faptul că politica n-a fost niciodată nici o operă de nobleţe sau de bunătate, nici o operă având amprenta inteligenţei. Se poate spune că marii oameni de Stat şi marii politicieni nu au spus niciodată lucruri foarte inteligente, ci au emis păreri comune, banalităţi, lucruri adaptate ori idei situate la nivelul mental al omului mijlociu.

Întrebarea morală şi religioasă care se pune conştiinţei poate fi formulată într-o formă foarte simplă, elementară: existenţa şi prosperitatea Statului legitimează oare moartea chiar şi a unui singur nevinovat? Caiafa crede că o legitimează. („Şi Caiafa era cel ce dăduse iudeilor sfatul acesta. «Este de folos să moară un singur om pentru norod.»" - Evanghelia după Ioan). Şi ştim că aceste cuvinte decid. Statul repetă întotdeauna cuvintele lui Caiafa, ele constituie întotdeauna răspunsul, pentru salvarea şi fortificarea unui Stat pot fi sacrificaţi inocenţi. Ei, politicienii, se pronunţă întotdeauna pentru crucificarea lui Cristos. Ceea ce conferă Statului caracterul său demonic.

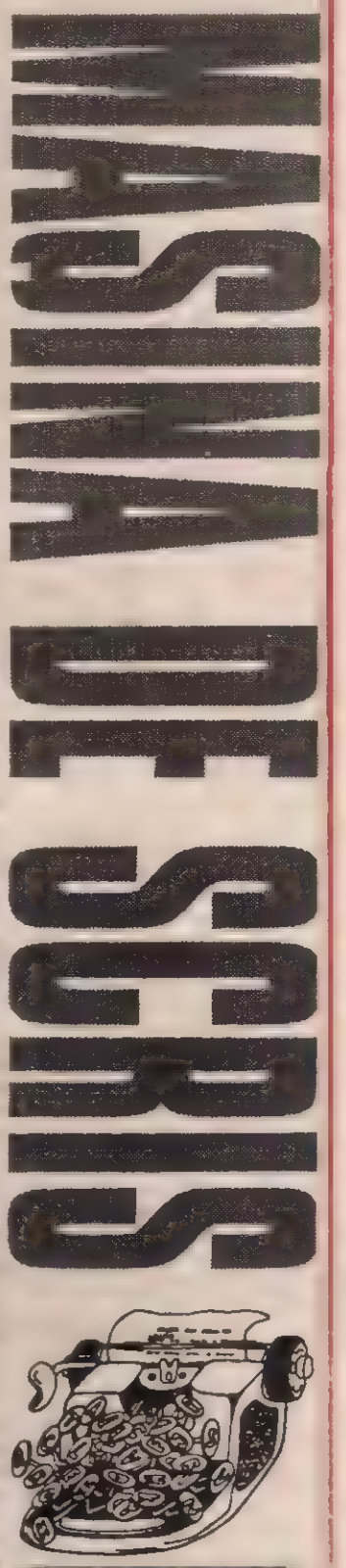

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

AEROSMITH:

„N-o să ne cuminţim niciodată"

Aerosmith e unul dintre grupurile rock cele mai populare, înainte de Guns' N'Roses. Cu un activ de 20 de ani de meserie, cu suişuri şi coborâşuri, Steven Tyler, cântăreţul extravagant, exploziv, cu o gură imensă, care nu numai că nu-i strică fizionomia, ci îi dă chiar şarm, şi colegul său chitarist, întotdeauna bronzatul Joe Perry, au obţinut statutul de megastaruri incontestabile! În plin turneu european s-au lăsat intervievaţi ca nişte sălbăticiuni care ştiu să se lase mângâiate.

Steven: Cariera noastră a redecolat în 1986 cu reluarea piesei „Walk This Way" cu rapper-ii de la PUN DMC.

Datorăm enorm acestui clip pentru că se potrivea perfect epocii, ca şi cum zeii ar fi decis să ne ajute în acel moment. În plus de asta, clipul avea o semnificaţie aparte, ca simbol al apropierii dintre negri şi albi, spărgând barierele şi introducând rap-ul în rock.

Joe: În 1985, numele AEROSMITH reprezenta un fel de sperietoare în showbiz. Din fericire, destinul ne-a surâs din nou. Longevitatea noastră intrigă, dar secretul reuşitei noastre constă în faptul că suntem în stare să compunem piese bune. Fără ele nu existi. Ele funcţionează ca o planşă de surf care te păstrează deasupra apei şi te ajută să nu cazi printre rechini.

Steven: Scriem texte sexy fără nici o conotaţie macho. Iubim din tot sufletul femeile şi n-avem nici cea mai mică intenţie să abuzăm de imaginea lor. E o chestiune de atitudine: e mult mai excitant să inviţi o fată să se amuze cu tine decât să-i spui de la început că vrei să faci dragoste cu ea. Textele pur macho fac dovada unei lipse totale de respect faţă de femei şi mă sperie teribil.

Avem norocul să nu fim prea trădaţi de riduri şi să părem mai tineri decât suntem. Ne simţim, de altfel, foarte tineri şi ne menţinem în formă. **N-o să ne cuminţim niciodată!** Dacă la concert observăm handicapaţi în scaune rulante le spunem că avem de gând să-i facem să valseze cu ele cu tot. La fel ne adresăm şi celor în vârstă. Vârsta e o chestiune de mentalitate.

Joe: **Get a Grip,** titlul recentului nostru album, semnifică „Ţine-te bine, rămâi agăţat zdravăn de viaţă, de cei dragi". Agăţat ca inelul de ugerul văcuţei pe care am reprezentat-o pe coperta albumului. Am provocat cu această imagine plângeri, din partea unei organizaţii, împotriva cruzimii asupra animalelor. Evident că poza e un montaj!

Steven: De droguri m-am lăsat de mult. Managerul nostru ne-a spus: „Aveţi grijă de voi, păstraţi-vă!", şi am înţeles. Devenisem complet stupizi. Heroina ne-a stricat viaţa. Începând cu adolescenţa, am căutat experienţe extreme şi azi dorim să ne putem privi copiii crescând: ultimul meu fiu are 1 an.

Am vândut 35 milioane de albume şi am rămas fideli iubirii pentru rock. Am făcut-o pentru fete? Pentru bani? Pentru succes? Când am avut suficient de mult din toate acestea, ne-am dat seama că nu pentru asta o făceam, ci pentru că ne face o plăcere extraordinară. Trăim muzică, respirăm muzică, dormim muzică. N-am crezut că pot fi atât de pasionat după atâta timp!

Joe: Unii au fost surprinşi de cuvintele angajate social din **Janie's Got a Gun**, care vorbesc despre copilăria maltratată, dar ne batem pentru convingerile noastre. În ultimii 3 ani am condus o operaţie caritabilă care a permis furnizarea a 20 de tone de hrană băncii alimentare din Boston, am dat un concert la Hard Rock Café din Las Vegas, în beneficiul femeilor bătute.

Steven: Publicul nostru s-a schimbat în cursul anilor. E super! Am văzut întotdeauna foarte mulţi tineri venind la concertele noastre în fiecare turneu! Avem de asemenea mulţi fani care ne sunt fideli de la început. Ne bucurăm şi de unii şi de alţii. Există un fenomen în legătură cu noi mai ales în Europa unde mulţi ne cred la primul album. Nu se ştie că am făcut o mulţime înaintea acestuia şi e întotdeauna interesant de urmărit reacţia tinerilor la piesele noastre vechi.

Steven Tyler şi Joe Perry

Pandora's Toys este de fapt ultima realizare a celor de la AEROSMITH, însemnând semnarea unui contract de înregistrare cu Sony Music în valoare de 30 milioane $. Steven Tyler, Joe Perry, Tom Hamilton, Joey Kramer şi Brad Whitford vor fi probabil la fel de energici şi în următorii 50 de ani!

Cine eşti tu, Lisa Marie?

Lisa Marie Presley este singurul copil pe care Elvis, regele rock'n'roll-ului, l-a avut cu Priscilla... singura sa soţie oficială. Cuplul s-a căsătorit pe 1 mai 1967, iar mica Lisa Marie a văzut lumina zilei pe 1 februarie 1968, adică exact după 9 luni. S-ar putea afirma deci că Lisa Marie a fost într-adevăr fructul dragostei lor. Însă viaţa ei n-a fost atât de uşoară pe cât s-ar putea crede. Să fii fiica "inventatorului" rock-ului, miliardară fără să-şi propună acest lucru, au fost realităţi care n-au făcut decât s-o perturbe pe tânăra Lisa Marie. Când abia împlinise 5 ani, părinţii divorţează. O ruptură care l-a destabilizat complet pe Elvis, făcându-l să se îmbolnăvească iremediabil. A murit în noaptea de 16 august 1977. De bine de rău, Lisa Marie trăia o adolescenţă aproape normală înainte de a-l întâlni pe muzicianul Danny Keough, cu care s-a căsătorit pe 5 octombrie 1988. A avut cu el doi copii pentru ca mai apoi să se despartă de el cu numai 20 de zile înaintea mariajului cu Michael Jackson. Lisa Marie şi Jackson se vedeau destul de des cu mult înaintea divorţului, cel puţin aşa se afirmă în anturajul starului. Va rămâne probabil un permanent semn de întrebare privitor la noul cuplu, dacă s-au luat din iubire adevărată sau a fost "aranjat" doar pentru a-l salva pe Michael de acuzaţiile de pedofilie cu care a fost din belşug acoperit. În orice caz, dacă ceea ce ar trebui să meargă între ei nu merge, e practic imposibil să nu auzim de escapadele amoroase ale Lisei Marie, pentru că aplicându-i-se acelaşi regim ca lui Michael, observaţie asiduă şi permanentă, dacă se va întâmpla ceva, se va afla...

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

FLASH RADIO CONTACT

„Born in the USA" al lui Bruce Springsteen urcă pe locul 2 în topul celor mai bine vândute albume

Albumul din 1984 al cântăreţului american Bruce Springsteen, **Born in the USA**, a ajuns pe locul doi în topul celor mai bine vândute LP-uri din America, aflându-se la egalitate cu **Rumours** al lui Fleetwood Mac, relatează cotidianul International Herald Tribune. Albumul lui Springsteen a atins cifra de 14 milioane de exemplare vândute numai în America. Pe primul loc, deocamdată de neatins, se află Thriller, al lui Michael Jackson, cu 24 de milioane de copii vândute.

O scrisoare usturătoare a lui John Lennon la adresa soţilor McCartney va fi scoasă la licitaţie

O usturătoare scrisoare de şase pagini trimisă de John Lennon lui Paul şi Lindei McCartney, după destrămarea grupului Beatles, va fi scoasă la licitaţie în Los Angeles. Scrisoarea este răspunsul lui Lennon la un bilet din partea Lindei, care se pare că îl mustra pe John pentru interviurile incisive date de acesta după despărţirea de grup, în 1970. Riposta lui Lennon este extrem de sarcastică; el scrie printre altele: „Sper că vă daţi seama prin ce ne-aţi făcut să trecem, voi şi restul prietenilor mei buni şi altruişti, pe mine şi pe Yoko de când suntem împreună".

Pagină realizată de DOINA ENE ■

Ce mai fac starurile

Recent, James Russel, de 18 ani, un actor în devenire, a trimis unor mai vârstnici colegi ai săi nu mai puţin de 600 de scrisori, în care le cerea sprijin financiar, dată fiind situaţia precară în care se află, relatează **TV Movies**. „Vă rog, puneţi deoparte câteva lire pentru un tânăr simpatic care s-a dedicat trup şi suflet actoriei, însă nu îşi poate procura bani de studii", sună cererea formulată de Russel. Dintre colegi, cel care i-a răspuns nu a fost altcineva decât **Sir Anthony Hopkins** (dr. Hannibal Lecter din **Tăcerea mieilor),** care i-a trimis tânărului aspirant un cec pentru nu mai puţin de 6.000 de lire sterline şi însoţit de urări,de noroc.

Reţinerile lui **Naomi Campbell** faţă de propriile picioare sunt de mai multă vreme cunoscute. O concluzie interesantă trage **Linda Evangelista,** care, în paranteză fie spus, nu e mulţumită nici ea, pentru că are buze prea subţiri: „Încerc să mă văd realist. Sunt un supermodel, nu un supraom. Sunt un foarte bun cuier pentru îmbrăcăminte".

Manechinul **Cindy Crawford,** soţia lui Richard Gere, s-a alăturat şi ea campaniei ecologiste, lăsându-se fotografiată de la brâu în sus. Tot anul acesta alte două supermodele, **Naomi Campbell** şi **Christy Turlington,** au pozat goale în spatele unei pancarde pe care scria: „Mai bine goală decât în blănuri".

Cindy Crawford a declarat săptămânalului **Vogue** că o supără faptul că are celulită, în special când evoluează în costume de baie. Ea s-a mai plâns că profilul stâng îi este mai fotogenic, dar, în schimb, telegenic arată mai bine din dreapta.

Început de iarnă

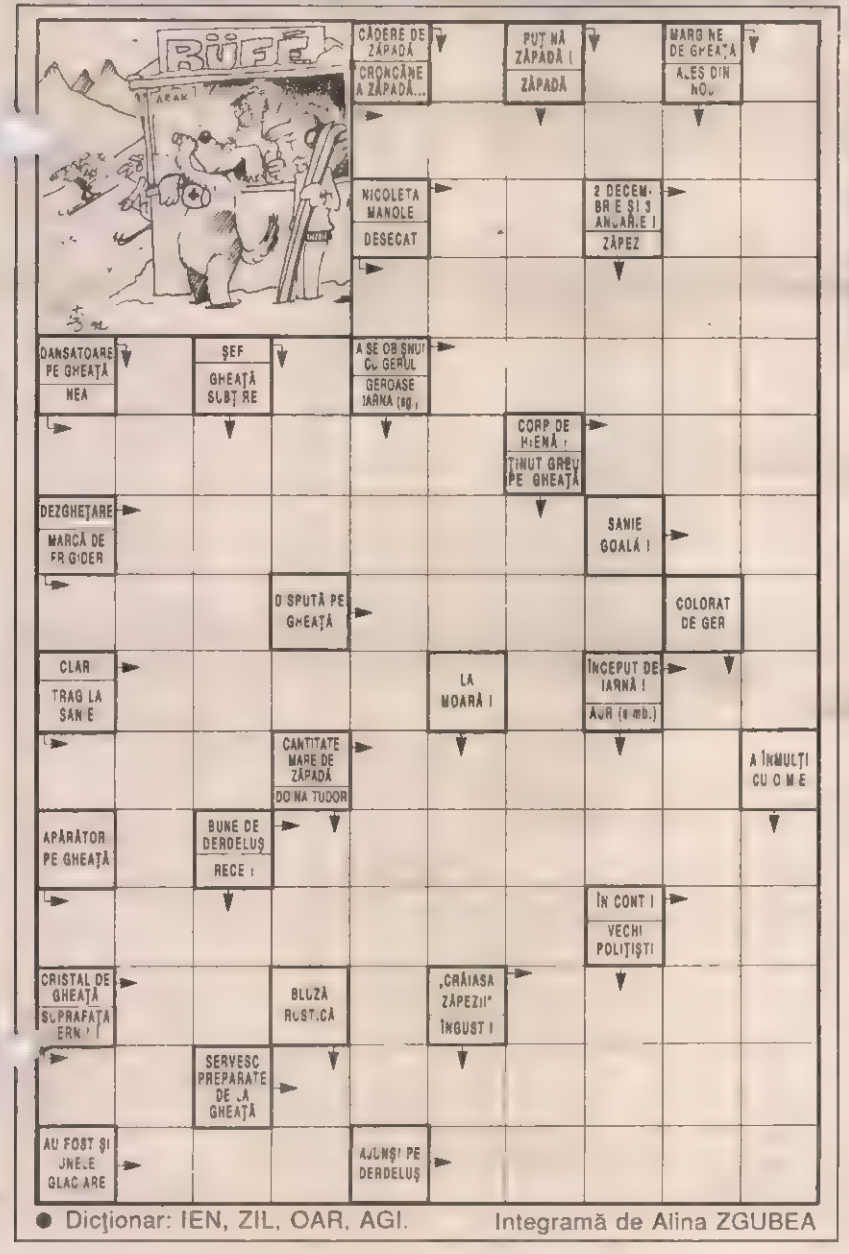

● Dicţionar: IEN, ZIL, OAR, AGI. Integramă de Alina ZGUBEA

Celebrul actor american **Kevin Costner** se desparte de soţia sa Cindy, după 16 ani de căsnicie şi trei copii făcuţi împreună. Cindy nu a cunoscut foarte multe dintre aventurile iubitului soţ, însă pe cele de care a aflat le-a „înghiţit" şi le-a acoperit pentru a nu-i strica imaginea de „tată de familie devotat". Se pare că picătura care a umplut paharul a fost când un detectiv particular, angajat de Cindy pentru a-l urmări pe actor, i-a adus la cunoştinţă orgiile lui Kevin cu nişte mucuţe japoneze. Cindy a făcut prima oară un scandal monstru, fără să-i mai pese că aud vecinii. Acum, când s-au hotărât să divorţeze, atât Cindy cât şi Kevin au rugat presa să le permită să-şi rezolve această dureroasă problemă cu discreţie.

un radio actual
FM 94,2 MHz
RADIO TOTAL
Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFSAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIȚOAIA
Marți
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CÂINELE DE PAZĂ! TALK-SHOW CU CORNEL NISTORESCU
Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SUNT ENORM ȘI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN BENDOWSKI
Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIȚI ÎNTREPRINZĂTORI! TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORIU
Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ȘI MUZICĂ CU ANDREI PARTOȘ
Sâmbătă 22.00-04.00 – EMISIUNEA „NOI ȘI VOI"
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Ceaikovski - dialoguri în direct pe teme muzicale
De LUNI până VINERI, între 06.00 și 08.00 - „S'AUZIM MOMENTUL DE GRIJĂ" CU NICOLAI CONSTANTIN MANOLESCU
Pentru dv. la telefoanele:
637.37.80;
637.58.45

Lansându-şi discul „La săvârşitu lumii"

Ştefan Hruşcă „tăt maramureşan îi"

Sâmbătă, 12 noiembrie, la magazinul **Muzica** din Bucureşti, cântăreţul Ştefan Hruşcă şi-a lansat un nou album de colinde: **La săvârşitu lumii** - CD, disc şi casetă. Cu această ocazie şi pentru a fi în ton cu titlul albumului, Ştefan Hruşcă a spus că muzica şi teatrul românesc sunt pe moarte, că artistul român moare de foame şi că în străinătate nimănui nu-i pasă de muzica românească, nimeni nu promovează muzica românească peste graniţă. Mai mult, impresarii din Occident îşi bat joc de artiştii români, chemându-i la spectacolele de acolo, dar plătindu-i mizerabil, cu 20 de dolari pe seară. Pentru ca „tacâmul" să fie complet, Ştefan Hruşcă aminteşte de răutăţile pe care artiştii români le fac unii împotriva altora, spre exemplu, conflictul dintre rock-eri şi folk-işti. Nu este trecută cu vederea nici lipsa legii dreptului de autor în România şi de aici proliferarea pirateriei cu casete audio şi video.

Ştefan Hruşcă locuieşte cu soţia şi băieţelul de doi ani şi patru luni, la Toronto, în Canada, într-un apartament la ultimul etaj al unui bloc. Celebrul cântăreţ a ales Canada, pentru că „acolo e mai multă linişte şi nu e poluare". „Am plecat din România, fiind sătul de răutatea oamenilor şi în special de conflictele interminabile dintre artişti". Dar nu îşi va uita ţara şi ca dovadă, îşi învaţă băieţelul nu numai limba română, dar şi graiul maramureşean. Ştefan Hruşcă are o mică companie de design în Toronto şi editează o revistă de specialitate.

DAN GHEORGHE ■

Fotografie de Florin Ionită ■

Tranziţie în pielea goală

Pe meterezele de la Sexy Club n-au fluturat decât şapte steaguri cu dantelă

□ În ciuda ademenirii cu milioane proaspete, 43 de „domniţe" au rămas ferecate în „armura" vestimentaţiei

Arhimediatizatul** Campionat Naţional de Strip-Tease, **organizat de cotidianul** Evenimentul zilei împreună cu Sexy Club din Bucureşti, **a debutat vineri, 11 noiembrie, la ora 18, cu o conferinţă de presă la care, fapt unic, nu s-a intrat decât pe baza unei acreditări prealabile.

După anunţarea participării în concurs a 50 de concurente înscrise, răspunsurile date de organizatori la întrebările privind sponsorii au fost vagi. Totodată, mediile electronice au fost avertizate că nu vor putea filma, drepturile fiind cedate unei televiziuni private care va comercializa o casetă cu înreg.strarea întregului campionat.

Totuşi, premiile promise fiind consistente (10 milioane de lei pentru locul întâi şi câte 1 milion pentru încă şapte menţiuni), ne-am fi aşteptat ca în ziua următoare, la preselecţie, să se prezinte numeroase concurente, cu mult peste numărul celor 50 de înscrise anunţate. Dar, surpriză de proporţii! Sâmbătă, 12 noiembrie, la ora 15, participarea a fost de-a dreptul penibilă. Nu numai numeric, ci şi valoric. Şi nu a fost strip-tease, ci topless.

Toată preselecţia a durat trei sferturi de oră. S-au prezentat şapte candidate. Atât. Una singură, **Georgiana**, 17 ani, blondă, elevă, cu reale aptitudini, care, cizelate în intervalul de până la 3 decembrie, când e programată finala, ar putea să-i asigure, eventual, o menţiune. Ultima concurentă, **Camelia**, 26 ani, roşcată, balerină, s-a remarcat în mod special, cu şanse mari să cucerească un premiu.

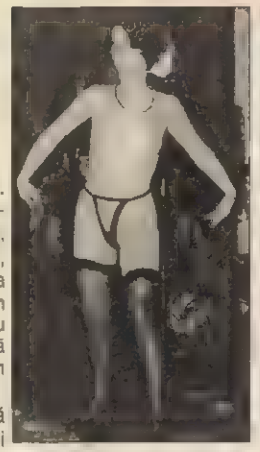

Fotografii de PETRE CODREANU ■

Fără să merite să le mai trecem în revistă pe celelalte cinci concurente, să spunem doar că motivaţia lor principală, cu care s-au dezbrăcat în faţa presei, aceea a banilor, nu justifică ridicolul...

În schimb, demonstraţia, în afara concursului, a celor două profesioniste de la Sexy Club, **Dona** şi **Lory**, a stârnit ropotele de aplauze ale asistenţei. Din câte am aflat, o fată de la Sexy Club câştigă circa 300.000 de lei (impozabili) pe seară, plus ce-i oferă clienţii. N-a fost cazul serii de sâmbătă, când asistenţa era formată aproape exclusiv din reprezentanţi ai presei, care nu dispun de bani, şi câţiva oameni de afaceri, să-i numeri pe degete (de la firma Alcatel).

Aşteptăm să vedem finala, în care vor evolua, în concurs, şi fete din Sexy Club. Gurile rele spun că premiile sunt deja adjudecate, ceea ce ar explica lipsa de interes din partea altor posibile concurente serioase, care delectează clienţii barurilor de noapte bucureştene.

ADA NICOARĂ ■

Şi starurile sunt bătute, nu-i aşa?

Mari vedete feminine, victime ale unor bărbaţi prea „aprigi"

Nici am zice că să nu le-atingi nici cu o floare. Soţii lor, însă, au fost de... altă părere!

Acum câteva zile presa a reluat informaţia că **Brigitte Bardot**, fosta mare divă a filmului francez, devenită sex-simbolul anilor '60, a făcut apel disperat la poliţie pentru a fi salvată de furia dezlănţuită a ultimului ei bărbat legitim, Bernard D'Ormale. Pentru a-l potoli pe înfierbântatul soţ, poliţia a fost nevoită să recurgă la bombe cu gaze lacrimogene. Şi astfel BB, care duce o campanie înverşunată de apărare a animalelor de la formele de violenţă ale oamenilor va trebui probabil să inventeze şi o asociaţie de apărare a femeilor de violenţa masculină. Pentru că întâmplarea cu Brigitte Bardot este ultima dintr-o serie lungă de VIP-uri feminine care cad victime violenţei unor „macho" fără scrupule şi probabil fără educaţie. Este surprinzător cum femei care sunt staruri celebre şi simboluri ale frumuseţii şi dorinţei ajung pe lista răsunătoare a divelor maltratate. Este faimos, şi deja clasic, cazul actriţei **Liz Taylor** care a fost nevoită să apară uneori în public cu echimoze pe faţă în urma disputelor deloc colocviale pe care le-a avut cu Richard Burton (în cele două mariaje cu acesta) dar şi cu ceilalţi soţi ai ei. Temperament vulcanic şi chiar violent, ea însăşi a fost asemuită cu exemplarul uman din „Îmblânzirea scorpiei", rol care se pare că i-a venit ca o mănuşă. Potrivit cronicilor „roze" apărute în ziarele de scandal, matrimoniul actriţei cu ochii violet şi Burton a fost presărat cu scene tari, în sensul cel mai concret al termenului.

Una dintre perechile cele mai agitate în lumea deloc paradisiacă a Hollywood-ului este acum cea formată de Don Johnson şi fosta „femeie de carieră" **Melanie Griffith**. Ziarele de scandal publică în mod regulat poze şocante dar şi tandre ale acestui cuplu, urmate de dezvăluiri puţin agreabile ale „menajeriei lor de sticlă". Împăcările şi scandalurile violente ale acestui cuplu au devenit deja celebre. Să fie de vină numai bărbatul? Chiar revistele feministe sunt puţin categorice în această privinţă spunând că şi femeile sunt vinovate că-i aduc pe bărbaţi în asemenea stări „paroxistice". Se reaminteşte de altfel că în lumea artiştilor de film, în special, cazurile de actriţe bătute de soţi sau amanţi n-au fost puţine. Chiar şi BB a preferat să se împace după ce a fost bine zguduită şi trasă de păr de soţul ei. Mai precisă în amănunte este top-modelul **Carré Otis** care spune că ex-soţul ei, actorul Mickey Rourke, obişnuia s-o pălmuiască, să-i dea şuturi sau s-o păruiască. Chiar în cursul lunii iulie actorul-boxer a riscat un an de închisoare pentru că a provocat scandal la un hotel unde se răfuia cu Otis pe motiv că aceasta nu a renunţat la cariera ei pentru a i se dedica în întregime. Rourke a scăpat până la urmă cu o amendă de câteva zeci de mii de dolari. Iar în urmă cu câteva săptămâni, Rourke, revenit pe platourile de filmare, după ce a petrecut în sanatorii o vreme pentru o criză depresivă, a făcut praf tot mobilierul dintr-un hotel new-yorkez. Costul distracţiei? Peste 20.000 dolari.

Psihologi solicitaţi să-şi dea cu părerea despre acest fenomen au spus că ritmul vieţii, agitaţia, dorinţa de a cât mai mult adaugă un plus de nervozitate vieţii artiştilor. Faptul că despre scandalurile lor se mai şi află, acest lucru se datorează tocmai condiţiei lor de vedete. Dragoste cu năbădăi şi între vedetele astea...

ŞTEFAN NICOLAE ■

Bazele de lansare a rachetelor spațiale

Pe planeta noastră există 19 baze de lansare spaţială. Cele mai frecvent folosite sunt: Baikonur, Pleseţk, Cap Canaveral, urmate de Kourou, în Guyana franceză. Bazele spaţiale nu sunt amplasate la întâmplare, ci în apropiere de mare sau deşert, pentru a nu afecta localităţile când sunt lansate rachetele şi când revin pe Pământ. Cu cât distanţa faţă de Ecuator este mai mică, amplasarea este mai potrivită, deoarece se economiseşte carburant.

STATELE UNITE

NAVETTE:

lungă de 60 m, 200 t. O adevărată capodoperă tehnologică, are avantajul că poate fi recuperată

EUROPA

ARIANE 4:

6 versiuni, 58 m, 460 t, 3 etaje. Este cea mai bine dotată din generaţia

Modernă, prezintă garanţie, foarte precisă. O realizare remarcabilă din punct de vedere comercial

ARIANE 5:

51 m, 730 t, 2 etaje, 2 propulsoare care conţin exploziv Prima rachetă europeană prevăzută pentru luna octombrie 1995 Ea poate transporta 2 mari sateliţi de telecomunicaţii, în greutate de 6 tone

RUSIA

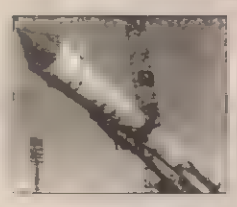

PROTON:

55 m, 3 sau 4 etaje, 700 t. În 1996 ruşii vor avea o nouă versiune Proton. Un adevărat "catâr" al spaţiului, sigură şi solidă, domină tipul Ariane

ZENIT:

57 m, 3 etaje, 459 t Racheta rusească (şi ucraineană) este cea mai modernă. Boeing şi-a exprimat dorinţa de a o comercializa. Această asociere nu ar fi deloc de bun augur

THOR/DELTA:

lungime - 40 m, 3 etaje, 225 t
O rachetă care prezintă garanţie, dar nu este suficient de puternică.

Pagină realizată de MARIA ANTONESCU ■ (după Science et Vie)

TITAN IV:

63 m, 3 etaje, 860 t, cu 2 mari propulsoare care conţin exploziv. Foarte modernă, extraordinar de puternică, dar foarte scumpă

ATLAS 2 AS:

48 m, 2 etaje, 223 t. Versiune modernizată a anilor 60. Atlas 2 AS va fi unul dintre principalii concurenţi ai lui Ariane în anii viitori

CHINA

CALE LUNGĂ III B:

52 m 3 etaje 250 t Necunoscută încă pe piaţa rachetelor va fi lansată şi încercată la sfârşitul anului 1995 (Fotografia arată o CALE LUNGĂ III A)

JAPONIA

H 2:

50 m 2 etaje, propulsoare cu exploziv 260 t. O superbă realizare a tehnicii japoneze dar foarte scumpă

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Formula 1 aparține nemților

❑ Duelul Schumacher - Hill s-a decis în ultima cursă

Ceea ce nu au reușit mariiași ai automobilismului german în ultimii 44 de ani, adjudecarea titlului suprem, a reușit un tânăr pilot dintr-un orășel mic de provincie. Numele acestui temerar, dar talentat pilot, este **Michael Schumacher**, în vârstă de 25 de ani, originar din Kerpen, care a dominat categoric actuala ediție a Campionatului Mondial ce a cuprins 16 Grand Prix-uri. Cursa de la Adelaide a fost poate cea mai puțin spectaculoasă din punct de vedere sportiv, dar dacă vă voi aminti că Schumacher a ieșit învingător în 8 din cele 16 Mari Premii, atunci este clar că nu întâmplător cununa cu lauri a revenit simpaticului german, mai ales că el a fost suspendat atât la Monza, cât și la Estoril. Sigur, se discută și azi despre întâmplările de la mijlocul sezonului, când unii piloți și experți din echipele rivale ale neamțului l-au acuzat pe liderul de atunci că nu ar fi respectat regulamentul prin instalarea unui computer care îi oferea anumite date despre funcționarea motorului.

Dacă sunt speculații sau nu, aceasta este greu de dovedit, mai ales că nici cei mai mari experți nu au ajuns la vreo concluzie ce ar fi însemnat acuzarea lui Schumacher sau suspendarea definitivă. Cert este că forul internațional a decis sancționarea temporară, deci e vorba de absențele de la Monza și Estoril, care în fond au echilibrat lupta pentru titlu ce părea în iulie-august clar câștigată de neamț. Recuperarea punctelor pierdute la începutul sezonului de către londonezul **Damon Hill** a crescut și mai mult interesul pentru Formula 1, deoarece în ultimele trei întreceri ale sezonului urma decizia finală sau rivalitatea directă a celor mai în formă piloți ai anului 1994. Schumacher a primit de 8 ori premiul învingătorului, iar Hill a urcat cea mai înaltă treaptă a podiumului de 6 ori, și această performanță, desigur, demnă de remarcat în lupta cu moartea.

„Meciul" Schumacher-Hill ne-a reamintit de alte 5 finale dramatice din ultimii 20 de ani, dintre care menționez perechea **James Hunt–Nicki Lauda** în 1976, sau cvartetul de la Las Vegas format din celebrii **Nelson Piquet, Carlos Reutemann, Bernard Laffitte** și **Alain Prost**. Dar la fel a fost și în 1984 cu Prost și Lauda, sau în 1986 când tot la Adelaide, Nigel Mansell, Piquet și Prost goneau pentru titlul suprem. Nebunia sau beția vitezei - căci e clar ca bună ziua, cine nu forțează nu primește nimic - a avut urmări dintre cele mai tragice pentru brazilianul **Ayrton Senna**, care a decedat în acest început de sezon. De asemenea, nu trebuie să omitem accidentul grav al austriacului **Karl Wendlinger**, care doar printr-o minune a scăpat cu viață la Monte Carlo,

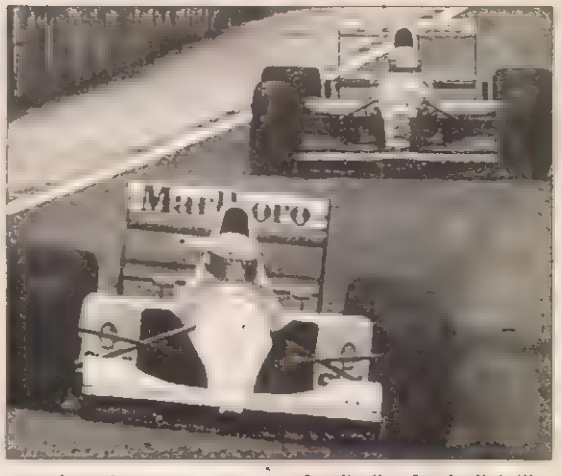

evenimente ce au marcat atât piloții, cât și oficialii.

Așa s-a întâmplat că dintr-o dată forul internațional a modificat anumite puncte din regulament, pe de o parte mașinile pierzând din putere, deci de la 700-800 CP s-a ajuns la numai 400-500, iar pe de altă parte s-au revăzut proiectele de construcție a „cabinei" pilotului. Impropriu spus, întrucât nu există așa ceva, ci mai exact s-au asigurat părțile laterale sau suportul capului, ca în cazul unui șoc temerarul sportiv să fie oarecum „apărat". Dar aceste modificări, a declarat celebrul Nicki Lauda, consilier al celor de la Ferrari, au condus la o anumită conștientizare a piloților, iar apoi la asigurarea protecției, în măsura posibilităților, pe cele 16 autodromuri, renunțându-se parțial la magica formulă: mai repede, mai puternic și mai riscant.

Dacă echipele **Williams-Renault** și **Benetton-Ford** au dominat întrecerea constructorilor, din nou **Ferrari** nu a realizat come-back-ul dorit și anunțat, după cum trebuie remarcată prezența concernului de tradiție din Stuttgart, **Mercedes Benz**. Japonezii au dispărut din Formula 1, dar și azi sau în 1995, sponsorizarea va atinge sume de circa 600-700 de milioane de dolari pe sezon, mare parte din bani fiind pierduți atunci când bolizii se defectează sau intră în acele carambolaje chiar la începutul curselor. Dar să nu uităm testele și întreaga aparatură necesară, astfel că Formula 1 va rămâne nu numai sportul cel mai dramatic și spectaculos, dar și cel mai scump, motiv pentru care organizatorii acceptă orice reclamă sau publicitate, fie ea pentru țigări sau băuturi alcoolice.

Prin cenușa campionatului

■ ■ Un antrenor sfâșiat de patimă e **Marian Bondrea**. Antrenor al lui **FC Argeș**, reputatul tehnician nu uită Bănia, acolo unde a ridicat pe **Electroputere** până la Cupa UEFA, iar **Universitatea**, sub comanda lui, începând să semene, mai an, cu echipa unei mari iubiri.

■ ■ La **FC Brașov**, după partida cu **Oțelul**, se așteaptă clarificarea situației, președintele grupării, **Romică Pașcu**, atenționând și iar atenționând despre ceva ce numai el știe.

■ ■ În **Giuleşti**, o galerie manipulată și fără discernământ cântă, pe note false, despre o anumită demisie. Care, ea, demisia, dacă se va face, vor urma și altele prin Giulești. C-așa-i în cazuri de-astea, pleacă unii, vin alții, cu alte cuvinte se schimbă liniile. Ce se fac giuleștenii, însă, cu echipa, care chiar cocoțată pe treapta a doua a clasamentului, nu joacă mai nimic de vreun an de zile. Dacă-i scapă belgienii de la Charleroi și de Chiriță...

■ ■ Federația începe, n-are ce face, să se înghesuie în spațiul din Poligrafiei. Noroc cu națională, care prin grupa I a preliminariilor europene se lățește prin toată Europa, de va ajunge și în Israel, care Israel a învins pe azeri.

■ ■ Cu sprinturi prelungite în cele două serii ale Diviziei A, **Selena** și, respectiv, **„Poli"** sunt ca și promovate în primul eșalon. Ce-or gândi oare cei din Regie?

■ ■ Valoros, de perspectivă, mai ales de perspectivă, portarul de la Universitatea Craiova, pe numele lui **Dorin Arcanu**, nu mai e de găsit la nici o echipă din Bănie. Se aude că se plimbă pe Corso...

■ ■ ...Și o divagație: are **Brescia** bani (dar nu are și noroc, se vede), dacă și-a permis să cumpere sau să împrumute în aceste zile o grămadă de jucători. Să iasă **Dănuț Lupu** din schema lui **Mircea Lucescu**?

■ ■ Pendulând între Dinamo și Rapid, **Dorin Mateuț** a ales (normal) din nou drumul spre Șos. Ștefan cel Mare. **Dinamo** are, da, nevoie de întăriri.

■ ■ Cu un antrenor sau un altul, când Ungureanu, când „refuzatul" Mitică Marcu, trupa din Valea Roșie merge mai bine sub conducerea jucătorilor (sau a unuia din ei). Criza tehnicienilor din fotbalul nostru s-ar putea vedea de pe Lună și nu ochi cu ochiul liber.

■ ■ La Oradea au început arestările. Jocurile ascunse de până mai deunăzi au făcut să pice în laț vicepreședintele **Bigan** și alte speculații au început în orașul de pe Crișul Repede. Încet-încet, cu siguranță că apele se vor aranja.

OZONEL ■

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN

Grupa 1

1. ROMÂNIA	3	2	1	0	6-2 7
2. Israel	3	2	1	0	6-3 7
3. Polonia	3	1	1	1	2-2 4
4. Franța	3	0	3	0	0-0 3
5. Slovacia	3	0	2	1	4-5 2
6. Azerbaidjan	3	0	0	3	0-6 0

România - Slovacia	3-2
Polonia - Franța	0-0
Azerbaidjan - Israel	0-2

Grupa a 2-a

1. SPANIA	3	3	0	0	7-1 9
2. Cipru	3	1	1	1	3-2 4
3. Belgia	3	1	1	1	4-4 4
4. Danemarca	3	1	1	1	4-5 4
5. Macedonia	3	0	2	1	2-4 2
6. Armenia	3	0	1	2	0-4 1

Spania - Danemarca	3-0
Belgia - Macedonia	1-1
Cipru - Armenia	2-0

Grupa a 3-a

1. ELVEȚIA	2	2	0	0	5-2 6
2. Suedia	3	2	0	1	5-4 6
3. Turcia	2	1	1	0	7-2 4
4. Ungaria	2	0	1	1	2-4 1
5. Islanda	3	0	0	3	0-7 0

Elveția - Islanda	1-0
Suedia - Ungaria	2-0

Grupa a 4-a

1. CROAȚIA	3	3	0	0	6-1 9
2. Lituania	3	2	0	1	4-3 6
3. Italia	3	1	1	1	4-3 4
4. Ucraina	3	1	1	1	3-2 4
5. Slovenia	3	0	2	1	2-3 2
6. Estonia	3	0	0	3	0-7 0

Italia - Croația	1-2
Slovenia - Lituania	1-2
Ucraina - Estonia	3-0

Grupa a 5-a

1. NORVEGIA	3	2	1	0	6-1 7
2. Cehia	3	1	2	0	6-1 5
3. Olanda	3	1	2	0	5-1 5
4. Belarus	3	1	0	2	2-5 3
5. Malta	2	0	1	1	1-6 1
6. Luxemburg	2	0	0	2	0-6 0

Olanda - Cehia	0-0
Belarus - Norvegia	0-4

Grupa a 6-a

1. IRLANDA	3	3	0	0	11-0 9
2. Portugalia	3	3	0	0	6-2 9
3. Irlanda de N.	4	2	0	2	7-8 6
4. Austria	3	1	0	2	5-3 3
5. Letonia	3	1	0	2	2-6 3
6. Liechtenstein	4	0	0	4	1-13 0

Irlanda de N. - Irlanda	0-4
Portugalia - Austria	1-0
Liechtenstein - Letonia	0-1

Grupa a 7-a

1. BULGARIA	2	2	0	0	6-1 6
2. Moldova	3	2	0	1	5-6 6
3. Georgia	3	1	0	2	5-3 3
4. Germania	1	1	0	0	2-1 3
5. Țara Galilor	3	1	0	2	4-8 3
6. Albania	2	0	0	2	1-4 0

Georgia - Țara Galilor	5-0
Bulgaria - Moldova	4-1
Albania - Germania	1-2

Grupa a 8-a

1. GRECIA	3	3	0	0	11-1 9
2. Scoția	3	2	1	0	8-2 7
3. Rusia	2	1	1	0	5-1 4
4. Finlanda	3	1	0	2	5-6 3
5. San Marino	2	0	0	2	0-6 0
6. Ins. Feroe	3	0	0	3	2-15 0

Scoția - Rusia	1-1
Finlanda - Ins. Feroe	5-0
Grecia - San Marino	2-0

TALIA OLIMPICĂ - UN MODEL

Până la **Jocurile Olimpice de Atlanta**, din 1996, au mai mas aproximativ 600 de zile, r diversele comitete olimpice aţionale au şi pus la punct pla- urile de acţiune, asigurând, în imul rând, finanţarea diverselor oiecte. Întrucât la noi, din est punct de vedere, lucrurile enează, se pare, să vedem ce treprinde unul dintre organis- ele cele mai puternice, **omitetul Olimpic Naţional Italian** ONI). Plecând de la ideea că limpiada din Georgia va fi mai ficilă decât cea de la arcelona, prin apariţia a încă ţări cu potenţial deosebit - stele republici sovietice - şi de axioma, exprimată de preşedintele Pescante: „Sportul de elită este o materie extraordinar de bine programată", CONI a creat, încă de pe acum, un **club olimpic**, „membrii fondatori" fiind 61 de sportivi (43 de băieţi şi 18 fete), adică aceia care au şanse mari de a urca pe podium. Pentru pregătirea lor au fost alocate 49 miliarde de lire (peste 35 milioane de dolari). Cam tot atât, în paranteză fie spus, au prevăzut şi Spania şi Franţa. Pe lângă respectivul club olimpic, a apărut şi un program intitulat **Probabilii olimpici**, cu 197 selecţionaţi, care vor fi urmăriţi în timpul rămas pentru a putea fi incluşi în delegaţie. Mai departe, s-a hotărât acordarea deplinei autonomii antrenorilor diverselor loturi şi, atenţie, banii alocaţi pe discipline sunt în plus faţă de bugetele federaţiilor.

În fine, dar nu în cele din urmă, din acest an, CONI a încheiat contracte de asigurare pentru toţi olimpicii, fie titulari, fie posibili, pentru că, după cum declară secretarul general Pagnozzi: „Organismul olimpic i-a luat în grijă pe sportivii respectivi pentru 10 ani, deci nu numai pentru perioada în care concurează, ci şi după ce îşi încheie activitatea competiţională. Le garantăm astfel un viitor senin".

TEODORA OPREA ■

Foto AFP

18 victorii de Grand Slam (dintre care 9 la Wimbledon), 167 de turnee câştigate în circuitul WTA la simplu, 1.650 de meciuri disputate (1.438 de succese) - un succint bilanţ pentru o carieră de 20 de ani în circuitele profesioniste de tenis. Astfel aureolată, marţi, 15 noiembrie, în cadrul Mastersului feminin de la New York, americanca de origine cehă **Martina Navratilova** a jucat ultima ei partidă de simplu într-o competiţie oficială, fiind sărbătorită de către organizatori.

Ilie Dobre recidivează!

După cărţile dedicate lui Nicolae Dobrin, Ilie umitrescu şi Ştefan Iovan, o altă lucrare a eobositului reporter sportiv ni-l prezintă pe **larius Mihai Lăcătuş** - omul şi fotbalistul, dar ai ales „omul de gol" - pe traseul Braşov - teaua - Fiorentina - Oviedo - Steaua. O ărticică de buzunar, dar care se citeşte pe erăsuflate de către toţi microbiştii, nu numai e cei stelişti.

GLASUL ROTILOR DE TREN 36

Iată că preşedintele Mircea Pascu staţionează în aşteptarea unei (sau mai multor) demisii pe sub Pod Nu l-am zărit în tribună la ultimul meci de campionat, cu universitarii clujeni, ci doar pe sponsorul George Copos. Fără câţiva titulari, Rapid a jucat prost, pe alocuri lamentabil în acest meci, impresia generală, staţionară şi ea, fiind aceea că echipa nu joacă mai nimic. Ioc concepţie de joc, noroc, uneori, cu angajamentul unor jucători ce mai salvează aparenţele şi, din când în când, situaţiile pe tabela de marcaj. Situat pe poziţia a doua a ierarhiei DN, Rapid se chinuie în chingile unui joc fără orizont.

Se aşteaptă, de acum, ziua când se va întruni Adunarea Generală, după care se va vedea ce şi cum, cine rămâne, cine pleacă din angrenajul rupt nu în două, ci în trei sau mai multe schije, de unde şi galeria a împrumutat frânturi, sloganе şi fragmente de refrene la modă. Cu Baboi, cu Pascu, cu alte şi alte măscări ce ţin trează atenţia opiniei publice spre terenul cu patimi dintre şine.

La asemenea jocuri, se vede de la o poştă că de culise, e de aşteptat, totuşi, mişcarea, zice-se finală, făcută de Adunarea Generală, de parcă Rapid ar fi ajuns la scadenţă. În timp ce şi echipa e ruptă, se vede, de s-a ajuns câţiva jucători să fie pe liber, alţii să se antreneze la alte teamuri, iar unii să se facă a juca, după ureche, ca Iulian Chiriţă, mereu cu gândul la o echipă de peste hotare, acum Charleroi, departe, însă, de cerinţele primei divizii.

Şi, cu toate astea, tribuna nu se astâmpără şi scandează meci de meci, pe lângă cele măscări, **Hai Rapidu', Hai Realu', campionii de la anu'**. În aşteptarea meciului de la Braşov, acolo unde, în campionatul trecut, Rapid a învins fără drept de apel, în Giuleşti nu e linişte, numai dinspre sectorul unde claustrat stă meci de meci Viorel Hizo e gata să izbucnească un vulcan.

De aşteptat în continuare mutările Rapidului pe gazonul ros de vreme, alte cele fiind, chit că par altceva, ingrediente de care şi la alte echipe fotbalul nostru n-a dus, nu duce şi, după cum se amestecă atuul în cărţi, nu va duce lipsă în continuare.

FLACĂRA în Cupa Presei la baschet

❑ Primul meci, prima victorie: 20 - 0 cu Radio Uniplus (care a fost în minus !)

Iată că, după aproape patru ecenii, o competiţie pe care am dorit să o organizăm noi, a enăscut sub denumirea de **Cupa resei la baschet** [illegible] va ga[illegible] pe colegilor de [illegible] [illegible] [illegible]

MUGUR ISĂRESCU e optimist:

„Previziunea dlui MAXWELL WATSON privind o creştere economică de 3-4% în '95 e realistă"

❑ Dar numai cu o condiţie: privatizarea şi restructurarea întreprinderilor mari!

- Din guvernator, directorul general al FMI, dl Michel Camdessus, părăsind România, făcea publică speranţa sa ca dv. să rezistaţi presiunilor ce se vor face asupra conducerii Băncii Naţionale în timpul iernii. Să înţelegem că incidentele lunii noiembrie reprezintă doar preludiul?

- Cred că ele reprezintă de acum obişnuita „ofensivă de toamnă". Unde a apărut însă un element relativ inedit? Ne aşteptam la astfel de tiruri belicoase dacă situaţia economică ar fi fost mai grea. Or, în anul 1994, prin procesul de acumulare şi de reducere a inflaţiei, s-a constituit baza cea mai solidă pentru o creştere economică sănătoasă şi de durată. Perioada de austeritate, care s-a reflectat direct în nivelul de trai, era necesară pentru relansarea economică. Creşterea rezervei valutare nete cu peste 700 de milioane $ (aproximativ 1.300 de miliarde de lei), ca şi procesul de economisire voluntară pe care dobânzile atractive l-au generat (peste 1.800 de miliarde de lei în sistemul bancar), în condiţiile în care creşterea economică n-a putut compensa această acumulare, a afectat negativ nivelul de trai. Avem însă, pentru prima dată după '89 cămara plină!

Există pericolul întârzierii privatizării, mai ales în perspectiva ca proiectul de lege, după ce va fi aprobat în Senat, să mai stea câteva luni la Cameră. În strategia noastră, această situaţie ne-ar ridica o problemă extrem de serioasă.

Ce se va întâmpla în iarnă? Eu cred că dacă avem răbdarea şi înţelepciunea să continuăm ceeace am început; să grăbim procesele care sunt întârziate - privatizarea şi restructurarea la nivelul întreprinderilor mari - previziunea dlui Maxwell Watson privind o creştere economică de 3-4% în '95 este realistă.

„Sunt dator să fiu realist"

-Instituţiile din România „funcţionează" cu viteze diferite în abordarea reformei economice, creând pericolul menţinerii unei falii care va trebui astupată. Şi cum greşelile costă, în ce vom plăti: inflaţie, şomaj, epuizarea rezervelor?

-Sunt necesare câteva precizări, pentru a nu pica în diverse capcane şi în bătălii cu ţinte nevăzute! Programul de reformă, mediatizat, dezbătut şi aprobat de Parlament, este al ţării. Iar până în toamna acestui an, componentele lui au funcţionat bine.

Politica Băncii Naţionale, dacă n-ar fi avut un sprijin substanţial în componentele politicii economice a guvernului - respectiv politica bugetară şi o fiscalitate dureroasă, dar solidă - nu ar fi avut, categoric, şanse de succes. Parlamentul, cu toate criticile şi întârzierile care au apărut, a trecut totuşi câteva legi importante.

Schema Băncii Naţionale a fost gândită astfel: prin dobânzile acordate în primăvară-vară, se vor acumula sume importante din economiile populaţiei în bănci. Vom scădea apoi dobânzile şi va apărea, natural, fenomenul retragerii sumelor. Şi conecţia pe care am făcut-o a fost cu începerea privatizării de masă, în vară-toamnă, spre care se vor îndrepta aceste sume.

În acest moment schema nu poate funcţiona! Este motivul pentru care suntem de două ori prudenţi în reducerea dobânzilor: o dată privind încrederea populaţiei în leu, nivelul inflaţiei şi politica cursului. A doua oară, pentru ca plasamentul sui-generis care ar fi apărut prin începerea privatizării să nu se îndrepte spre dolar, depreciind cursul. Pericolul cel mai mare al acestei dereglări constă în resurecţia inflaţiei. Acesta a fost un exemplu.

Răspunzând la întrebare, menţinerea faliei ar genera dificultăţi: resurgenţa inflaţiei, epuizarea de resurse (se va încerca „umplerea" faliei cu rezerve, de exemplu), accentuarea şomajului.

Într-adevăr, o parte din avantajele macrostabilizării se diluează dacă celelalte procese sunt întârziate.

Ce trebuie însă făcut acum? Trebuie încurajate întreprinderile care merg în procesul restructurării şi încurajarea nu înseamnă neapărat să le stimulezi, ci să nu le salvezi pe celelalte. **Orice mângâiere pe creştete a întreprinderilor cu pierderi înseamnă o descurajare a celor competitive!**

Deci condiţiile macroeconomice suportă încă intervenţii curajoase. Pictând situaţia mai albă decât cum ar vrea combatanţii politici (unii în negru, alţii în cenuşiu), îmi fac multe antipatii.

Am şi fost şarjat în Parlament că la Madrid am fost prea optimist. Sunt însă dator să fiu realist. Iar dacă comunitatea financiară internaţională, care în '91 cataloga România în grupa E a ţărilor falite, ne situează astăzi în grupa C, alături de Ungaria, avem ceva motive să fim optimişti.

- La ce cerere adresată Consiliului de administraţie al Băncii naţionale, indiferent de unde ar veni, s-ar răspunde hotărât NU?

- La o epuizare a rezervei valutare pentru operaţiuni nesustenabile şi care nu au bază de credibilitate. Dar nu este cazul, piaţa valutară fiind extrem de fluentă.

- Pentru că aţi vorbit de piaţa valutară, „hibernarea" leului naşte anumite îndoieli privind funcţionarea ei. Sunt corecte?

- Dacă privim doar cursul faţă de dolar, pare o hibernare. Dar în realitate leul s-a mişcat faţă de marcă, ECU, DST. Problema este însă alta: de ce să se deprecieze cursul? Dacă exporturile merg, dacă importurile n-au luat-o razna, dacă pe 9 luni balanţa comercială este pozitivă, dacă fluxul de capitaluri din exterior este în creştere, de ce să credem că „cineva" blochează cursul? Dimpotrivă, începem să fim îngrijoraţi că intervenind prin cumpărarea dolarilor excedentari nu facem emisiune scăpată de sub control şi nu dezechilibrăm monetar economia. Chiar ne gândim că atunci când rezervele Băncii Naţionale vor fi de 1-1,5 miliarde dolari, cursul să devină o bază de ancorare. Vom crea şi o expectaţie normală, raţională, nu una emotivă, glandulară. Şi o vom şi dirija. Se va şti de la începutul anului cât este cursul, cât va fi inflaţia, cât dobânzile. Şi fiecare va putea previziona deprecierea leului. Dacă se va deprecia.

Cea mai mare realizare - şi o declar pentru prima dată - este că am format o echipă de câţiva zeci de tineri extrem de dotaţi, competitivi în orice sistem bancar. Este activul nostru cel mai valoros. De fapt sunt ai ţării.

Un „bancher" longeviv

-Sunteţi adeptul compromisului?

- Da, din păcate da.

-Cum influenţează binomul politic-economic deciziile Băncii Naţionale?

-Clasificarea economic-politic este extrem de generală. Acum, că lucrurile au intrat pe un anumit făgaş, putem privi mult mai relaxat trecutul. Până în '93 noi am stat sub o singură zodie: ca nu cumva această ţară să intre în dificultăţi de plăţi. Nu eram acceptaţi pe pieţele de capital. Primeam împrumuturi sub nivelul deficitului, balanţei comerciale, deci nici să ne înecăm, nici să trăim. Iar situaţia s-a schimbat total începând din vara acestui an, prin formarea rezervei şi liberalizarea cursului. Nu există o criză care să poată atenta astăzi mai mult la suveranitatea şi integritatea unei ţări decât criza balanţei de plăţi. Vă las să apreciaţi dacă toate aceste momente au fost politice sau economice...

- Care este întrebarea cu frecvenţa cea mai ridicată ce se pune în Consiliul de administraţie al Băncii Naţionale?

- Inflaţia. Şi legat de ea, cursul şi dobânda.

- Aveţi vreun model profesional?

- Am avut două. Doi profesori şi oameni de mare valoare, care ne-au influenţat foarte mult: Costin Murgescu şi Costin Chiriţescu. Primul mi-a fost director timp de 20 de ani. Era tipul de economist enciclopedist, cu o cultură extrem de vastă, cum se făcea în perioada interbelică. Era „bolnav" după istoria modernă a României.

Profesorul Chiriţescu, care este şi membru al Consiliului de administraţie al Băncii, mi-a fost conducător de doctorat, cu o teză la care am lucrat 15 ani. Am susţinut-o în '89 şi toată lumea s-a întrebat cui foloseşte? Asta pentru că se intitula „Politicile cursului de schimb şi convertibilitatea". Mâna destinului...

Şi am mai avut. Am întâlnit, în perioada mea de formare, în 1976, la primul seminar internaţional, doi profesori americani pe care nu-i pot uita un keynesist cu înclinaţii spre economia mondială şi un monetarist format la şcoala de la Chicago.

- Pentru că bancherilor le plac statisticile, cam cât rezistă un guvernator în ţările în tranziţie?

- N-au rezistat pe perioade lungi. Cu 4 ani şi ceva, sunt cel mai longeviv.

FLORIN PETRIA ■

- Domnule Guvernator, în ce condiţii v-aţi da demisia?

- Dacă s-ar încerca modificări de substanţă în legislaţia bancară. Sigur că şi Legea 33 şi Legea 34 pot fi îmbunătăţite. Orientarea din '90, o prognoză corectă atunci, a devenit astăzi certitudine: subordonarea băncii centrale faţă de Parlament. Dacă în '90 această orientare nu era foarte clară în Europa, acum şi Banca Franţei şi de curând şi Banca Angliei au adoptat-o. Au mai rămas Banca Spaniei şi Banca Italiei. O mişcare într-o altă direcţie ne-ar îndepărta de Europa şi ne-ar arunca în necunoscut. Acest fapt m-ar pune în situaţia de a demisiona. Dar nu fără luptă.

Ultima oră

Pentru ofensă se dau de la 3 luni la 5 ani. Pentru împuşcare, cât ?

ODOARDIU-SEGUIESC

Americanii tac de un sfert de veac!

PE LUNĂ S-AU DESCOPERIT URME DE PAȘI ȘI UN SCHELET UMAN

☐ Dacă se confirmă, "Scandalul Watergate a fost un picnic duminical în comparaţie cu acest caz"

pag. 21

Nr. 48 ● 29 noiembrie – 5 decembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A. | Preşedinte - director general GEORGE ARION | Redactor şef EUGEN CHIROVICI

O Yankee la Curtea de la Cotroceni. Regina gimnasticii i-a dat o lecţie locotenentului prezidenţial Mironov

O televiziune pentru toată lumea: **KAPPA** (27 de programe TV satelit) ■ Dialogaţi cu ea prin revista noastră. Scrieţi-ne!

Raymond Luca:

„Cu guvernul Văcăroiu rămâne așa cum am vorbit"

pag. 12-13

Benny Hill show la Prefectură

pag. 5

Dl Marin Sorescu afirmă că nu a făcut o „de-pleșizare" în Ministerul Culturii

pag. 15

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210,18,34 Fax. 211.73.68

OKI People to People Technology · NOVELL · BECKMAN · ALINCO · CTX · CHAPARRAL · LOGITECH · HEWLETT PACKARD · American Power Conversion

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale
MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANJELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUŞ
Secretar general de redacţie
ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559

- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Ştefan Nicolae, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
- SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghera, Florin Ionită, Petre Cojocariu
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Petru Novac Dolângă, Ion Ceacâru, Paşcu Balaci
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Cora Cioceanu, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE
maxi SKANDY

Director publicaţii de divertisment
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori şefi adjuncţi
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600 618.15.32;): Călin Mărcuşanu, Irina Braviceanu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Cristina Topolski, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Glodian, Eugen Maţotă, Cezar Munteanu
DIFUZARE (617 59 69): Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valenţă Leon, Vasile Mesaroş, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bărcoianu, Uliana Creţu, Mariana Sănduleasa, Maria Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312 82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ
Flacăra

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Actualitatea lui Don Quijote

Nu mai fusesem de multă vreme la o premieră. Aproape uitasem atmosfera care pune stăpânire pe un teatru atunci când un spectacol e prezentat pentru prima oară publicului. Îmi mai aduceam vag aminte de febrilitatea gazdelor dornice ca oaspeții aflați în sală să se simtă cât mai bine, iar demersul artistic să fie la înălțime. De aceea am primit cu bucurie invitația directorului și regizorului Dan Micu de a participa la premiera cu *Don Quijote,* o adaptare de Mihail Bulgakov după celebrul roman al lui Cervantes; am regăsit cu plăcere freamătul care însoțește un astfel de eveniment. Am descoperit, din nou, atașamentul pe care publicul românesc îl are față de fenomenul teatral. A fost o sărbătoare pe care nimeni n-ar trebui să și-o refuze, oricâte preocupări de altă natură ar avea, oricâte necazuri i-ar provoca tranziția - în nici un caz ele nu le vor egala pe cele îndurate înainte de 1990.

În regia lui Laurian Oniga, care a pătruns cu subtilitate textul, actorii Teatrului Mic - dintre care îi amintesc pe Claudiu Istodor - Alonso Quijano și Cristian Iacob - Sancho Panza - au evoluat deseori inspirat.

Dar despre jocul lor, despre montare, cu un alt prilej. Fiindcă pe măsură-ce reprezentația se desfășura, o întrebare îmi revenea cu insistență: ce pot să mai spună peripețiile cavalerului Tristei Figuri românilor confruntați cu inflația, cu explozia prețurilor, cu nesiguranța locului de muncă? Cum poate să-i mai miște destinul lui tragic și comic, deopotrivă? Mai ales în varianta - superbă, de altfel - a lui Bulgakov, care nu-l poartă pe Don Quijote pe tărâmuri unde să se lupte cu morile de vânt, cu uriași și vrăjitori, cu alți cavaleri. În versiunea aceasta eroul nu părăsește nici o clipă perimetrul casei și al curții sale. Tot ce se întâmplă e doar rodul imaginației lui înfierbântate la lectura romanelor de cavalerie. Iar vindecarea miraculoasă de la sfârșit îi lasă pe cei din jur mai săraci sufletește, fără nici un ideal, astfel încât aproape că îi constrâng să nu renunțe la nebunia sacră pe care o avea. Dar nici cei de azi n-ar putea supraviețui fără iluzii, oricât de deșarte ar părea ele. Lupta unora de a dărâma structurile răului e aidoma luptei lui Don Quijote cu morile de vânt, și adeseori n-are nici un ecou în masele largi, care asistă indiferente, sau fără să priceapă. Însă oricât de târziu ar veni clipa aceea și oricât de caraghioasă ar părea năzuința unora de a pune capăt domniei bunului plac al unor guvernanți fără iubire de popor, o armată alcătuită din semeni de-ai lui Don Quijote se bate pentru triumful ideilor nobile, de cinste, dreptate, adevăr, democrație, libertate.

Dl Constantin Ticu Dumitrescu:

„Măgureanu are misiunea să reabiliteze Securitatea!"

Fotografiile de FLORIN IONIȚĂ ■

- Dle senator, ce v-a supărat atât de mult în recenta prestație a dlui Virgil Măgureanu în fața Parlamentului?

- Mai întâi, nu mi-am revenit după șocul pe care l-am simțit văzându-l pe dl Măgureanu, revenind la tribuna Parlamentului - nu la tribuna SRI - unde fusese chemat să prezinte un raport, nu să i se prezinte raportul, într-o manieră aproape violentă, arogantă și uneori chiar ironică! Îl urmăresc foarte atent pe dl Măgureanu, am avut ocazia să stau de vorbă cu dânsul în mai multe rânduri, și am observat această linie ascendentă spre manifestările pe care vi le spuneam adineauri. Să însemne acest comportament siguranță de sine? Să însemne faptul că nu mai au nevoie să mai joace teatrul și acum au ieșit la lumină? S-au dat în stambă cei care se ascundeau până mai ieri? Am remarcat străduința dlui Oliviu Gherman de a-l bloca, mai ales când a fost vorba să mă atace pe mine, dar dl Măgureanu nu s-a lăsat impresionat nici măcar de intervenția președintelui Senatului României și a continuat. Poate dacă n-ar fi fost încercarea dlui Gherman, probabil că avea de gând să spună lucruri și mai grave, să fie și mai dur, și mai violent! Acele persoane care îl întrebau pe dl Măgureanu nu erau decât niște parlamentari care-l chemaseră, fiecare în parte și toți împreună, să dea socoteală, cum se spune. Ei bine, e normal ca noi, în discursurile noastre, să privim SRI din unghiurile convingerilor noastre politice, ale celor pe care îi reprezentăm. Domnia sa ar fi trebuit să dea dovadă de calmul pe care-l afișa altădată, un calm împins până la supușenie, să dea dovadă de om ordonat, nu de un tip temperamental. L-am mai văzut odată în această stare când l-am invitat să depună mărturie în privința lui Corneliu Coposu, când n-a răspuns corect la toate întrebările. Și atunci a avut o atitudine foarte nepoliticoasă, după care și-a cerut totuși scuze. Am considerat încheiat acel episod, dar acum îmi dau seama că el nu a fost decât preludiul a ceea ce a fost săptămâna trecută. Eu îmi dau seama că gota dintre mine și dl Măgureanu este ca aceea dintre pisică și șoarece, dânsul fiind, evident, pisica! Pe mine oricând mă poate lovi, în fel și chip, nu mă gândesc la asasinare, departe de mine gândul acesta, acum nu se mai practică suprimarea fizică ci asasinarea morală! Am fost atacat și încă voi mai fi, dar nu sunt dispus să renunț nici la principiile mele și nici la ideile mele politice, indiferent de prețul pe care trebuie să-l plătesc! Chiar dacă aș rămâne singur la un moment dat și toată lumea m-ar huli, chiar dacă dl Măgureanu ar reuși să mă transforme - și are posibilitatea aceasta - în cel mai „negru" om!

Ceea ce m-a supărat pe mine foarte mult în raport, a fost faptul că și-a permis să-și scrie propria desconspirare. Eu nu concep că e drept, că e normal, că e posibil ca un călău să se autodesconspire, și nu un călău, ci niște călăi! Nu niște călăi, ci o instituție! Ea nu va fi o desconspirare, ci un aranjament, o punere în scenă. Acest lucru trebuie să-l facă - așa cum prevede proiectul de lege pe care l-am depus și care zace aici la Senat - o comisie parlamentară, oameni abilitați, cu un magistrat în frunte, cu responsabilități enorme, pentru ca adevărul să fie imparțial. Or, dânsul nu încearcă decât să reabiliteze Securitatea, să o apere! Acesta îi este rolul și îl duce până la capăt. Ne vom trezi în fața unui scenariu ordinar, revoltător, în care „biata" Securitate va avea rolul, dacă vreți, al lui Isus care a mântuit țara de nemernici. Eu mi am pierdut cei mai buni prieteni în închisoare și, v-o spun cu mâna pe suflet, pe inimă, permanent sunt urmărit de figurile lor și nu văd vieții mele alt sens decât AFLAREA ADEVĂRULUI, așa cum a fost el! Nu vreau răzbunare, nu sunt o fire vindicativă! Pe mine mă interesează să știm în primul rând criminalii, indiferent în ce rețea au lucrat, internă sau externă. Sigur, este foarte blamat Pacepa, dar este singurul om, care a avut curajul - dacă ei vor să-i zică trădare, n-au decât - să evadeze din lagăr și să spună adevărul despre ce a însemnat comunismul și nu consider aceasta o trădare, ci un act de mare curaj! Acum, stăruința lui Măgureanu este să șteargă urmele, toate aceste urme, am terminat și cu arhivele, am terminat cu totul și vom vedea „adevărul" despre Securitate în cele șase volume pe care le-a dus la tipar. Vom avea o mare minciună!

Din datele pe care le am, eu știu foarte bine că toate aparatele serviciilor secrete, de-a lungul timpului, au câștigat bătălii mai mult decât armatele, au făcut mai mult decât armate întregi și sunt convins că rolul lui Măgureanu este atât de puternic în România, încât prin asemenea scenarii pot deturna o serie întreagă de acțiuni, pot agita sau liniști opinia publică, după cum este cazul. Eu am văzut în Măgureanu, mai ales la această dezvăluire, la această desconspirare a sa, un alt om, astfel încât de unde până acum vorbeam de cuplul Iliescu - Măgureanu, acum vorbesc și-mi pun întrebarea dacă nu cumva e vorba de Măgureanu - Iliescu și Iliescu să nu fie decât un simplu pion?! Nu mai spun că la toate întrebările pe care i le-am pus eu nu am căpătat nici un răspuns, am primit pe post de răspuns un atac foarte dur la persoană!

„Iliescu va avea soarta lui Ceaușescu!"

- Dumneavoastră cum credeți că se poate pune umărul la dărâmarea guvernului?

- Dacă nu vom reuși să-i convingem pe cei mulți, să avem măcar o majoritate simplă, eu nu văd alte șanse! Noi suntem democrați și singura cale de schimbare a Puterii o constituie alegerile! Dacă nu, ne vom zbate în continuare în mizeria aceasta economică, morală, politică, și vom pierde, pe fiecare zi care trece, creditul Occidentului, astfel încât nu-i de mirare ca, la un moment dat să se spună despre noi - la să-i lăsăm în sfera rușilor, să nu ne mai batem cu rușii pentru ei, să-i lăsăm cum au fost obișnuiți, că nu merită altceva!

Ar mai exista nesansa - pentru cei de la Putere - ca situația groaznică de acum să îi împingă pe oameni la disperare. Se știe că românul este răbdător, dar să te ferească Dumnezeu când îi ajunge cuțitul la os! De asta am zis eu, de multe ori, către dl Iliescu, că va avea soarta lui Ceaușescu! Dacă ești incompetent, dacă nu te duce capul, dacă nu te țin puterile, treci, domnule, deoparte și lasă pe altul! Învățați și voi, nemernicilor, primele cuvinte din alfabetul democrației: DEMISIA! Care, la noi, a demisionat, în afară de Sălcudeanu, pe probleme de prohab?! Și nici el nu a făcut-o imediat, ci după multe insistențe!

MARIAN GHIȚEANU ■

Raţia de libertate

Gura păcătosului...

Raportul SRI, prezentat în parlament săptămâna trecută, se înscrie în linia obişnuită a unor astfel de documente, în care de regulă nici nu sună înfricoşător trâmbiţele Apocalipsului, nici nu mângâie auzul muritorilor „muzica ambientală" a corurilor de îngeri. Cu alte cuvinte, un raport nici prea-prea, nici foarte-foarte, adică exact atât cât să nu dăm în bâlbâială că ne nenorocesc reţelele din capul lui Gelu Voican (amintiţi-vă teribilele „dezvăluiri" ale acestuia, când, în drumul său spre metafizică - nu mai spun de unde plecase, că ştie toată lumea - se oprise în parlament să tragă ca un disperat, cu amândouă mâinile, toate semnalele de alarmă) şi să nu ne culcăm pe-o ureche în aşternutul mătăsos al macrosuccesele economice ale premierului Văcărolu. Directorului SRI îi plac imaginile echilibrate: atât imaginea stării de lucruri din societatea românească de astăzi, cât şi propria sa imagine. Nu trebuie să fii cine ştie ce psiholog ca să-ţi dai seama că acest om cu un temperament extrem de dinamic are un bun exerciţiu al stăpânirii de sine (şi „de alţii"...). Deci, prestaţia parlamentară a dlui Virgil Măgureanu era cât pe ce să păcătuiască printr-o molcomă banalitate de serviciu - dar n-a fost aşa. Din două motive:

1 - Spiritele s-au încins la sfârşitul „spectacolului", când, răspunzând unor luări de cuvânt - directorul SRI a comis vreo două, trei gafe absolut delicioase, dintre care una, însă, de proporţii. „Comisia de control SRI asupra Parlamentului", a scăpat porumbelul, la un moment dat, dl Măgureanu; au urmat un hohot homeric şi o rumoare de zile mari! Microfonul distinsului vorbitor a-nţepenit, în pragul unui infarct electromagnetic. După câteva clipe „mai lungi decât veacul", Virgil Măgureanu l-a readus în simţiri: „...Vă rog să mă scuzaţi... Vă rog să mă scuzaţi... Nici ca glumă nu e bună!..." Cum naiba să nu-i scuzăm, îndrăzneşte cineva să nu-l scuze? Dar gafa cea mare a fost întrebarea retorică a directorului SRI dacă există pe undeva vreun serviciu de informaţii care să nu fie în slujba Puterii! Tentaţia de a-i răspunde ampiu e foarte mare, dar mă limitez doar la a-i supune spre analiză exemplul FBI, condus timp de 48 de ani de celebrul Edgar Hoover, care n-avea nici mamă republicană, nici tată democrat, ci doar sentimente (dacă avea aşa ceva) americane. Desigur, dl Virgil Măgureanu a vrut să spună Ţara, Statul (de drept), Naţiunea, Poporul - în nici-un caz Puterea!

2 - Dincolo însă de aceste ghiduşii de tranziţie, directorul SRI a pus degetul pe rană (a mai făcut-o şi cu alte prilejuri): problema numărul unu a României de azi este sărăcia; cu două completări care trebuie citite printre rânduri; în primul rând, implicaţiile ei (corupţia, adică preţul scăzut, chiar josnic, al persoanelor publice, permeabilitatea la ofensiva intereselor murdare şi la şantajul economic intern şi extern, precum şi starea critică, instabilă, a societăţii româneşti); în al doilea rând, cauzele şi responsabilităţile pentru această stare de lucruri (absenţa reformei, a privatizării, menţinerea structurilor comuniste în economie şi administraţie). Mai mult de o treime din produsul intern brut al României este rezultatul banilor murdari. Nu l-am făcut eu, nu l-aţi făcut dumneavoastră, stimaţi cititori. Mai e ceva de adăugat?

EUGEN CHIROVICI ■

PL '93

Coincidenţe ciudate

Nici o-a contat atît Dinu Patriciu punerea în discuţia a retragerii sprijinului acordat de CDR primarului general al Capitalei, cît, mare coincidenţă mare, prefectura convocă o conferinţă de presă având drept scop butirea imaginii dlui Crin Halaicu. Iată deci că, la o adică, poate exista consens între o parte a Opoziţiei şi Putere

„Noi nu ne-am opus niciodată integrării PNL în CDR" - anunţa cinic dl Dinu Patriciu, referindu-se probabil la veto-ul pe care l-a introdus în Comitetul Executiv al Convenţiei. Şi, deşi presa a scris râuri de cerneală pe această temă iar imaginea Opoziţiei a suferit cu siguranţă, tot liderul PL '93 consideră chestiunea cu pricina „o furtună într-un pahar cu apă" Dacă privim detaşaţi problema liberalilor şi a Convenţiei, ecuaţia este cât se poate de simplă. Un procent, oricât de mic ar fi el, adunat zestrei CDR, ar putea cântări decisiv la viitoarele alegeri, care, cu siguranţă vor fi foarte strânse. Adică, dacă numai cu 2% să spunem, PNL n-ar putea intra în Parlament; acest procent adăugat unei cantităţi substanţiale ar putea plasa Convenţia pe primul loc.

Surprinde chiar şi maniera în care anumiţi liberali utilizează unele argumente. Când în august 1993, PNL a făcut o propunere concretă de fuziune dlor Patriciu şi Rusu, după o scurtă întâlnire de ochii presei, tratativele s-au blocat. S-au evocat diferenţe de ordin doctrinar, apoi situaţia neclară din punct de vedere juridic a PNL, partid care înfrunta prin tribunale ambiţiile dlui Radu Câmpeanu. Acum, deşi CSJ nu s-a pronunţat încă asupra paternităţii PNL, PL '93 vine din nou cu o propunere de unificare. Când nu era valabil argumentul cu situaţia juridică? Atunci sau acum? Apoi, diferenţe de doctrină să fie, dar ce-aţi avut cu primirea în CDR? Aici există şi social-democraţi şi creştin-democraţi şi ecologişti... Sigur, ar mai fi de analizat şi câteva coincidenţe Prezenţa dlui Andrei Tănase, fidel prieten al dlui Radu Câmpeanu, prin sediile PL '93, de pildă. Sau încăpăţânarea cu care liderii liberali adepţi ai căluţului susţin că CDR ar trebui să retragă sprijinul primarului Crin Halaicu, într-un moment când doar prefectura; unealta guvernului, mai face acest lucru Nu în ultimul rând, ar trebui verificate unele zvonuri despre întâlniri la vârf dintre Radu Câmpeanu şi Dinu Patriciu în casa unei distinse doamne, membră PL '93 sau PNL sau a tuturor liberalilor, căci situaţia domniei sale este foarte confuză. Sau ziaristă, căci aşa se prezintă

RADU IOANID ■

Raportul SRI

O SABIE CU DOUĂ TĂIŞURI

Prezentarea în parlament a Raportului SRI nu a reuşit să trezească interesul senatorilor şi deputaţilor care au preferat dezbaterilor, cafelele de la bufet şi discuţiile de pe coridoare Cei puţini aflaţi în sală citeau ziarele, priveau plictisiţi în tavan sau la cei care se perindau prin faţa microfonului. Întrebările au fost puţine, atacurile anemice, acuzaţiile la fel. Vexat de faptul că era beneficiarul unui întreg capitol din Raport, care mai spulbera puţin din aura de apărător dezinteresat al etnicilor maghiari, UDMR a spus că SRI este, de fapt, „un serviciu de propagandă şi dezinformare". Extrem de caraghios a fost Vasile Matei (PUNR) care s-a apucat să vorbească de „instaurarea manorhiei prin forţă" care ar constitui „un factor de risc" pentru România. Constantin Ticu Dumitrescu, senator PNŢCD, a vrut să ştie cum e cu interceptarea ilegală a convorbirilor telefonice şi cu citirea corespondenţei. N-a aflat.

În rest, parlamentarii n-au avut lucruri prea importante de spus despre Raportul SRI.

DIN RAPORTUL SRI - SE ÎNCEARCĂ SUBMINAREA ECONOMIEI NAŢIONALE

Informaţiile obţinute de SRI au demonstrat prezenţa unor încercări de concertare a acţiunilor cu caracter anticonstituţional şi promovarea acestora de către emisari ai unor organizaţii naţionalist-extremiste din străinătate cu unele persoane din ţara noastră, cu astfel de concepţii, care încearcă să obţină influenţă în mediile unor comunităţi etnice din România.

Informaţiile relevă că, în măsura în care au existat manifestări anticonstituţionale ale unor cetăţeni români de naţionalitate maghiară acestea s-au datorat (...) incitărilor revizioniste şi sprijinului direct din exterior.

Datele şi informaţiile din ultima perioadă relevă preocupări cu un asemenea conţinut şi asupra unor membri ai etniei romilor. (Ex.: Csurkuly Sandor, liderul filialei Târgu Mureş a Uniunii Liber Democrate a Romilor din România)

Se conturează existenţa unei veritabile ofensive externe, cu o puternică susţinere din partea unor medii interne (determinată de obţinerea rapidă a unor avantaje materiale substanţiale) care vizează diminuarea resurselor şi capacităţilor autohtone din domeniul agriculturii şi industriei alimentare şi dependenţa de import. (Se face referire la afacerea Petromin)

Numeroase societăţi comerciale sunt folosite ca acoperire de către extremiştii kurzi în activitatea lor clandestină.

LEGIONARI, COMUNIŞTI ŞI ALTE FORŢE DESTABILIZATOARE

Acestea ar fi aspectele interesante ale Raportului SRI, cu extinderea de rigoare a subiectelor pe care noi, din lipsă de spaţiu, doar le-am punctat. Mai puţin credibilă este analiza făcută structurilor de extremă dreaptă şi stângă, care ar exista în România. Aici s-a acordat mult spaţiu mişcării legionare care s-ar impune ca un mare pericol. Se vorbeşte de „refacerea în clandestinătate a fostelor structuri ale Gărzii de Fier". Se dau nume de oraşe în care acestea ar acţiona. Se spune că asemenea activităţi „s-au extins la nivelul întregii ţări!" Ne permitem să ne îndoim că lucrurile stau chiar aşa. Se mai aduc în discuţie şi comuniştii care, vezi dragă doamne, s-ar reorganiza în celule de partid. Hai să fim serioşi! Adevăraţii comunişti conduc acum întreprinderile, sunt patronii celor mai importante companii, ocupă locuri în parlament, guvern, preşedinţie.

În ansamblu, Raportul SRI este ambiguu şi, în mod evident, se amestecă în politică. Elocvent în acest sens este capitolul 3, „Priorităţi în problematica siguranţei naţionale pentru perioada următoare". Aici sunt nominalizaţi factorii de risc. Care ar fi: a) blocarea ori amânarea reformei; b) alimentarea ideii (...) că România nu este pe deplin decisă, nici capabilă pentru o completă şi definitivă integrare europeană fiind în egală măsură disponibilă sau dependentă faţă de o sferă de interese răsăriteană; c) slăbirea autorităţii şi a capacităţii de decizie a statului.

Se impun nişte întrebări. Cine blochează sau amână reforma? Guvernul care vine cu tot felul de legi aberante sau opoziţia care încearcă prin atitudinea ei în parlament să le dea un sens? Cine slăbeşte autoritatea şi capacitatea de decizie a statului? Exponenţii Puterii care sunt aproape toţi compromişi şi corupţi sau cei care îi arată cu degetul? Cine alimentează ideea că România nu este decisă să se integreze în structurile europene? Ion Iliescu care în timpul evenimentelor din decembrie s-a repezit la telefon să anunţe Moscova „cine suntem şi ce vrem" sau partidele din opoziţie care amendează toate ezitările şi toţi paşii şovăielnici ai celor care conduc ţara?

Raportul SRI este o sabie cu două tăişuri, mai ascuţit fiind cel care împunge Opoziţia.

ROXANA STANCU ■

Urmare a afirmaţiilor pe care dl Dumitru Costin, preşedintele BNS, le face în interviul pe care l-am publicat în numărul trecut al revistei, dl Victor Ciorbea, preşedintele CSDR, ne-a trimis următorul drept la replică.

Victor Ciorbea răspunde „băieţaşului" Dumitru Costin

„Nu am de ce să-mi ascund trecutul!"

„De regulă, nu răspund unor asemenea manifestări de infantilism venite din partea unui băieţaş pe care funcţia nu a reuşit să-l maturizeze. De data aceasta, voi face o excepţie, deoarece s-au cam înmulţit atacurile din partea lui şi a altor lideri ai BNS.

Nu am de ce să-mi ascund trecutul, întrucât este legat de structurarea şi restructurarea mişcării sindicale din România, de demascarea controlului exercitat de Putere asupra acesteia şi de punerea bazelor unei centrale sindicale situate în opoziţie şi care colaborează cu Opoziţia. Dacă CSDR şi dacă eu sunt sau nu alături de opoziţie, sunt chemaţi să se pronunţe, să aprecieze acest fapt, membrii de sindicat, opinia publică şi opoziţia, în special, şi nu dl Dumitru Costin.

Nu am avut niciodată nevoie de aşa numitul ajutor, sau şansă, nu am avut nevoie ca BNS să-mi acorde vreo şansă şi cu atât mai puţin dl Costin. Dimpotrivă, el, împreună cu alţi lideri BNS, au ratat o mare şansă, sperând, în mod uşuratic, că noua confederaţie nu se va constitui şi că unele federaţii desprinse din CNSLR Frăţia se vor îndrepta spre BNS. Realitatea este însă cu totul alta: CSDR este o confederaţie bine structurată, cu peste 600.000 de membri, iar în ultima vreme, în cadrul BNS asistăm la lupte intestine din ce în ce mai pronunţate. Numai în ultimele trei săptămâni s-au dezafiliat de la această confederaţie trei federaţii din sectoarele bugetare, uniunea judeţeană Suceava şi o parte a federaţiei din industria uşoară. Multe din aceste organizaţii se îndreaptă spre CSDR.

Cât priveşte relaţiile, dorinţa BNS de a colabora cu CDR, aceasta a fost foarte bine evocată de dl Florin Diaconescu, care nu demult a demisionat din funcţia de vicepreşedinte al BNS. De altfel, această pretinsă dorinţă de colaborare transpare şi din răspunsurile date de dl Dumitru Costin în cadrul interviului din FLACĂRA, care acuză pe liderii opoziţiei, politicienii Convenţiei Democratice, că ar fi desprinşi de realitate, că ar pluti în imponderabilitate, că această alianţă este lovită de imobilism şi că ar fi în curs de organizare. Nu este cazul să mai amintesc afirmaţiile lui, făcute într-un interviu acordat «Jurnalului Naţional» şi care au fost reluate şi cu alte prilejuri, potrivit cărora BNS este deschis colaborării cu toate forţele politice parlamentare, inclusiv cu cele aflate la putere, la guvernare. La acestea se adaugă declaraţiile dlui Brătianu şi ale altor lideri din cadrul BNS. Dl Brătianu caracteriza, cum bine se ştie, relaţia cu CDR ca fiind - expresia îi aparţine - «un anus contra naturii»!

Este evident că, aşa cum aţi subliniat şi dumneavoastră în subtitlul interviului, dl Dumitru Costin se simte mult mai apropiat şi mai îngăduitor cu Miron Mitrea, în schimb procedează la atacuri sub centură, de-a dreptul suburbane, la adresa mea şi a politicienilor CDR, practicând binecunoscuta politică a dalmaţianismului. Cred că, aşa cum subtitraţi şi dumneavoastră, lucrurile sunt extrem de clare. Aşa zisul balet la care face referire dl Costin, se concretizează, dimpotrivă, într-o atitudine foarte clară, tranşantă, în sensul respingerii oricărei oferte a Puterii, inclusiv a aceleia prin care mi se propunea postul de ministru de stat şi ministru al muncii şi în pronunţarea, fără nici un fel de dubii, pentru un sindicalism autentic şi independent, sustras controlului Puterii."

MARIAN GHIŢEANU ■

Benny Hill Show la Prefectură

Prefectura Municipiului Bucureşti ne-a oferit un adevărat spectacol de comedie. Sub genericul „Spune-mi cu cine te însoţeşti ca să-ţi spun cine eşti" subprefecţii Dumitriu şi Pleşca l-au prezentat pe dl Crin Halaicu în postura de asociat la Casa de Ajutor Românesc (CAR). Timp de o jumătate de oră ne-au fost prezentate cifre, nume de asociaţi, detalii din statutul societăţii. S-a precizat chiar că totul este legal din punct de vedere procedural. Dar, spun organizatorii, deşi reevaluarea capitalului s-a făcut conform normelor în vigoare, acest lucru poate genera evaziune fiscală. Distinşii reprezentanţi ai guvernului au admis (fără să vrea probabil) că legile promovate de executiv permit evaziunea fiscală. Adică, sunt viciate. Păi, asta spune Opoziţia de vreo doi ani. Întrebat dacă primarul Crin Halaicu a încălcat legea, dl Dumitriu a răspuns cât se poate de limpede: „Nu". Atunci, care este obiectul conferinţei de presă? „Fiecare înţelege ce doreşte" - am fost îndemnaţi. La viitoarea întâlnire cu presa, Prefectura se va ocupa de Crin Halaicu. Probabil că nu în calitate de primar general cum ar fi normal potrivit atribuţiilor unor prefecţi. Dl Dumitriu a precizat totuşi că se urmăreşte demiterea lui Halaicu. „Există probe ale vinovăţiei sale?" - a dorit să ştie presa. Răspunsul a fost de-a dreptul halucinant: „Deocamdată nu. Căutăm."

Unde mai pui că dnii subprefecţi ne-au spus şi când va fi demis: până în luna aprilie. Îndemnaţi de îndemnul celor doi - „fiecare înţelege ce vrea" - fie-ne deci permis să vă spunem ce am înţeles noi. Reprezentanţii guvernului încalcă legile, încalcă orice normă de bun-simţ, fac afirmaţii lipsite de probe. Potrivit Dicţionarului Explicativ al limbii române toate cele de mai sus poartă un nume: calomnie.

I-am rugat pe distinşii subprefecţi să numească două, trei realizări ale Prefecturii. Pauză. Am reţinut şi intenţia dlor Dumitriu şi Pleşca de a demisiona dacă înlăturarea primarului general eşuează.Gest normal şi omenesc în comparaţie cu al dlui prefect Vâlceanu care ameninţa că în această situaţie îşi va da foc. Atenţie pompieri, atenţie Crin Halaicu.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

ALBA IULIA DĂ DURERI DE CAP PARLAMENTARILOR

Săptămâna trecută, deputaţii şi senatorii s-au întrunit în şedinţă comună şi au avut o tentativă de a vota un proiect de hotărâre care declara Alba Iulia „simbol al unirii românilor". Prilej pentru coaliţia guvernamentală să-şi dea din nou în petic. Iniţial, PNŢCD a propus un text simplu. PDSR şi PUNR au simţit nevoia să vină cu altul. Şi a început cearta. Care a durat cam o oră. Reprezentanţii „patrulaterului roşu" au declanşat atacul. Unul vroia neapărat să se facă precizarea „sub sceptrul lui Mihai Viteazul". Un deputat din opoziţie i-a atras atenţia amabil că dacă se pomeneşte de Mihai Viteazul trebuie să se vorbească şi de Regele Ferdinand. Nimic. Alesul naţiei o ţinea mai departe cu sceptrul voievodului. Deputaţii şi senatorii din stânga sălii au descoperit cu acest prilej că, în fiecare din ei, zace un istoric. Toţi aveau câte ceva de zis deşi erau plictisiţi şi vroiau să plece acasă. Motiv pentru care s-a auzit de la tribună „Pentru liniştea şi pacea voievodului nostru, dar şi pentru liniştea noastră - propun amânarea şedinţei". Relaxat, unii au început să-şi strângă hârtiile. Dar de la microfon s-a făcut un apel patetic: Cum, nu suntem noi în stare să votăm un proiect de lege care înseamnă atât de mult pentru ţară? Aleşii naţiei au început să se foiască neliniştiţi. La un moment dat cineva a remarcat realist că nu se poate vota nimic pentru că nu există cvorum. Ioan Gavra a încercat să depăşească momentul: „Este o alegere istorică, mă-nţelegeţi dv? Nu are nimic cu cvorumul şi alte chestii d-asteal"

Până la urmă proiectul de lege s-a amânat pe săptămâna viitoare pentru că sala era totuşi goală.

ROXANA STANCU ■

La prefectură

A tunat şi i-a adunat

❑ La ora proverbelor fiind noi (şi Prefectura), aducem la cunoştinţa cititorilor următoarele:

■ Pe data de 17 septembrie 1994, din biroul dlui Mihai Marin, director în cadrul departamentului economic, direcţia patrimoniu din Primăria Municipiului Bucureşti, dispar tastatura unui calculator Zenit şi un aparat telefonic.

■ Evenimentul cu pricina a fost reclamat ca furt la organele de poliţie.

■ Într-o discuţie ulterioară cu dl Mihai Marin, Romulus Viscopoleanu, director general în Prefectură, scapă porumbelul din gură. Aşa se face că pe 23 noiembrie dânsul aduce înapoi tastatura.

■ Expertul în proverbe, Lucian Dumitru, subprefect (adică sub Vâlceanu), a luat cu împrumut pe termen de 6 luni un computer AT 286 de la Direcţia Sisteme informaţionale şi progres tehnic din Primăria Municipiului Bucureşti. Termenul a expirat de mult dar aparatul cu pricina nu se află în biroul domniei sale. Se află acasă unde puştiul subprefectului se joacă cu el. Compune probabil proverbe.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Vorbe, vorbe... ... din popor

Inchiziţie, cu ev mediu şi retorte

● **Iancule, să mă ierţi că n-am murit. Rămâne pe altă dată. (Cornelu Coposu către Ion Raţiu)**

● **I-aş pune lui Dinu Patriciu un laborator la dispoziţie în care să facă experienţe politice ca să vadă când îi explodează retorta cu statul minimal. (Radu Boroianu, vicepreşedinte PNL)**

● **PL '93 e de dreapta, către extrema dreaptă a secolului 19, puternic ancorat în secolul 18 (Sorin Botez, PNL).**

● **Dacă înaintează tot aşa ajunge în secolul 17. (Radu Boroianu)**

● **Şi, ulte aşa, dă şi peste inchiziţie. Depinde de ce parte a rugului.** (tot Sorin Botez)

● **Partidul dlui Iliescu, FDSN sau... P... D... S...'R... Mă încurc mereu în denumirile astea, de aceea prefer denumirile de domnişoare. (Cornelu Coposu)**

RĂZVAN DUMITRESCU ■

16 copii cu handicap mental mediu şi sever evită internarea în cămine-spital

ONG „Trebuie" rezolvă probleme guvernamentale!

❑ Prin înfiinţarea Centrului de zi

Decenii întregi, Ceauşescu a negat vehement existenţa categoriei umane încadrate, politicos spus, în sfera nevoilor speciale. Valul revoluţionar a proiectat aceşti oameni ca definitorii pentru imaginea contemporană a României... De aproape cinci ani, guvernanţii se străduiesc, fără mari succese, să cosmetizeze, în culori vii şi atrăgătoare, o realitate imposibil de acceptat (de către ei). Că, uneori, oameni inimoşi, occidentali în special, au pus umărul şi au urnit căruţa pe drumul schimbării în bine, se vede în renovarea, sau construirea de aşezăminte de specialitate moderne, luxos dotate, şi se citeşte pe chipurile handicapaţilor trataţi omeneşte.

Dna directoare Nicoleta Matei (în picioare) şi doamna dr Şandru, „motoarele" organizaţiei „Trebuie"

Totuşi, mai TREBUIE...

Ce? Crearea, poate, a unei societăţi care să-i accepte pe cei cu... nevoi speciale. **„Trebuie"** există şi acţionează tocmai în acest sens. Este o organizaţie neguvernamentală, nonprofit, constituită, în luna mai, din cele mai interesate persoane în schimbarea sensului istoriei, şi anume: **părinţii, rudele şi prietenii celor cu handicap mental, retard psiho-motor şi handicapuri asociate.** Alături de ei sunt specialiştii ce lucrează în domeniul recuperării ca şi alte persoane implicate activ în sprijinirea integrării în societate a acestor nefericiţi, în total circa 200. Totul a început, de fapt, în urmă cu doi ani. În **Calea Griviţei nr. 71** funcţiona de ani şi ani un centru de recuperare în condiţii extrem de... vitrege mai ales din punct de vedere al dotării materiale. Specialiştii, însă, erau devotaţi, trup şi suflet, acestei cauze. În 1992, se obţin fondurile necesare şi clădirea este renovată. Deja, la începutul respectivei toamne, a început să funcţioneze **Centrul de zi pentru copii cu handicap mental mediu şi sever.** Atunci, s-a constituit o primă grupă formată din opt copii. Acum, funcţionează două grupe, în total 16 copii, ce beneficiază de programe terapeutice individuale, de şedinţe individuale de logopedie, kinetoterapie, de stimularea dezvoltării fizice, motorii, intelectuale, sociale şi emoţionale. De asemenea, copiii, având vârste între 6 şi 12 ani, sunt încadraţi după vârsta lor mentală şi supuşi unor reevaluări periodice. Activităţile se desfăşoară în patru săli de clasă, o clădire anexă pentru recuperare neuropsihomotorie, o sală pentru logopedie. Există o bucătărie şi o sală de joacă. Programul, ca la orice grădiniţă, este, zilnic, între orele 7,30 şi 17,00.

Colin Show, alături de micuţii elevi ai Centrului

Centrul de zi a beneficiat, iniţial, de sprijinul unor organizaţii ca: Societatea naţională Răsda Barnen (Suedia), Romanian Angel Appeal (Marea Britanie), Societatea naţională pentru persoane handicapate mental FUB (Suedia), UNICEF şi Fundaţia interprofesională Rainbow. Chiar şi acum, în centru activează dnul **Colin Show**, din partea organizaţiei britanice, tocmai pentru ca experienţa sa să contribuie la perfecţionarea funcţionării aşezământului. Să mai spunem că „motoarele" acestui centru sunt, alături de specialişti şi **toţi** ceilalţi membri, dna **Nicoleta Matei,** directoarea voluntară a organizaţiei **„Trebuie"** şi dna **dr. Şandru**, coordonatoarea centrului de recuperare.

În opinia noastră, scopul cel mai important al organizaţiei **„Trebuie"**, este tocmai acela de a încerca schimbarea mentalităţilor vechi prin iniţierea de proiecte-pilot care să poată fi extinse de către ONG-uri şi adaptate la comunităţile locale, prin organizarea de seminarii educative pentru promovarea şi respectarea drepturilor copiilor şi adulţilor cu nevoi speciale. În plus, organizaţia poate deveni un important sprijin moral pentru educarea şi consolidarea familiilor respective drept mediul cel mai potrivit pentru progresul copiilor defavorizaţi de soartă.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

S.O.S. GRĂDINA BOTANICĂ

Refăcută de fiecare dată prin munca neobosită şi strădania unui şir de generaţii de botanişti şi grădinari pasionaţi, Grădina Botanică din Bucureşti, scăpată de multitudinea de şantiere (1960-1989) sperăm că-şi va putea îndeplini, în continuare, nobila misiune de propagare a cunoştinţelor despre lumea plantelor, de dezvoltare a gustului pentru frumos, pentru natură.

În momentul de faţă Grădina Botanică se confruntă cu foarte mari greutăţi, după cum ne-a spus dna referent Adriana Niculescu: „Problemele cu care ne confruntăm sunt destul de multe şi complicate. Mai întâi de toate trebuie să executăm o serie de lucrări de reparaţie, cum ar fi: refacerea şi darea în funcţionare a celor două grupuri sanitare, repararea serei la rece, repararea şi vopsirea serei de expoziţie, repararea gardului care împrejmuieşte întreaga suprafaţă a grădinii, verificarea şi repararea centralei termice, repararea tuturor clădirilor dar, mai ales, a clădirii Muzeului

Imagini nedorite, în Grădina Botanică

(construită în stil brâncovenesc) care este foarte deteriorată. Avem nevoie de o serie de utilaje (electrocar, pompe de apă pentru irigaţii etc.) şi unelte de întreţinere (aparat pentru tăiat plante, sape, greble, plantatoare, etc.), materiale de construcţie (lemn pentru refacerea băncilor distruse, cuie, var etc.). Iluminatul grădinii pe timp de noapte este o mare problemă; acum este ca şi inexistent. Trebuie refăcută instalaţia electrică, iar laboratoarele au nevoie de microscoape şi alte categorii de aparatură de care avem mare nevoie. Paza de noapte este asigurată de un singur paznic ceea ce este insuficient pentru o suprafaţă de 17,5 ha. Dificultăţi care pot fi eliminate dacă vom face rost de fondurile necesare. Prin comparaţie cu un parc sau grădină publică, Grădina Botanică este o unitate de învăţământ şi cercetare, de conservare a speciilor rare sau pe cale de dispariţie, precum şi a unor specii din alte zone geografice ale globului. Cei care doresc să contribuie la dotarea şi înfrumuseţarea Grădinii Botanice pot depune în contul 645131209 sector 5, cu specificaţia - pentru Grădina Botanică din Bucureşti"

GHEORGHE BARBU ■

Vodă la Iaşi şi Suceava

"Cântarea României" un singur protagonist: Ion Iliescu

❑ Copiii de grădiniţă (!) şi elevii au fost plantaţi pe stradă, în frig, timp de câteva ore

În perioada 17-19 noiembrie a.c., preşedintele Ion Iliescu, însoţit de Ioan Solcanu, vicepreşedinte al PDSR, Octav Cozmâncă, secretar general adjunct al guvernului, ş.a., a efectuat o originală vizită de lucru în judeţele Iaşi şi Suceava, ocazie cu care şi-a lansat (a câta oară?) cartea Revoluţie şi reformă. Numele său va intra, probabil, în Guiness Book, deoarece este pentru prima oară când un scriitor îşi lansează aceeaşi carte de atâtea ori că nici nu se mai ştie exact de câte. Din nefericire, pe banii noştri, în perioada celei mai grave crize din istoria României. Un redactor al agenţiei Mediafax ne-a declarat că numai vizita în judeţul Iaşi ne-a costat 150 milioane lei.

În oraşele mici, cu o opoziţie mai slab structurată - Târgu Frumos şi Fălticeni - întâlnirile au avut un pronunţat iz electoral, apelându-se la staţii de amplificare,pentru ca alesul poporului să se adreseze celor câteva mii de participanţi. Au fost mobilizaţi şi primarii unor comune să aducă oameni, iar inspectorii generali au întrerupt procesul de învăţământ, scoţând în stradă, în frig, timp de mai multe ore, elevi şi copii din grădiniţe.

În municipiul Suceava , delegaţia a vizitat mai întâi o societate comercială cu capital privat, S.C "Muha"S.R.L.,profilată pe lucrări de construcţii, mic mobilier şi proiectare în construcţii, apoi cunoscuta fabrică de mobilă "Mobstrat" şi S.C. "Rulmentul"S.A., care a reuşit anul acesta un salt spectaculos în producţia şi diversificarea gamei de rulmenţi. Am remarcat în coloana oficială câteva maşini luxoase de la Agroindustriala Bacău, controversata firmă căreia raportul comisiei "Anticorupţie" a Parlamentului îi dedică zeci de pagini (faptul denotă că "proverbiala" cinste a preşedintelui Iliescu nu este decât un mesaj de intoxicare a opiniei publice, lansat de propaganda aflată în solda sa).

La Fălticeni, la întâlnirea de la sediul Primăriei, consacrată marcării trecerii oraşului în rândul municipiilor, preşedintele Ion Iliescu a fost desemnat cetăţean de onoare al noului municipiu, printr-o hotărâre a Consiliului local.

Lansarea de la Galeriile de Artă din Suceava s-a prelungit până la ora 22.30, deoarece istoricul Mihai Iacobescu, de la Universitatea Ştefan cel Mare, a vorbit aproape o oră despre "ctitorul istoriei noastre de azi", numindu-i "izvoditori de maculatură" pe toţi cei care au îndrăznit vreodată să-l critice.

Unii tineri, în special elevi, au încercat să-l huiduie pe genialul conducător la ieşire, dar au fost rapid bruscaţi şi timoraţi de prea "vigilenţii" poliţişti suceveni şi de trupele speciale care-l însoţesc peste tot. La petrecerea care a urmat la Casa Ceauşescu, a cântat Sofia Vicoveanca, până noaptea târziu...

CONSTANTIN SEVERIN ■

RATB pe butuci

Cu transportul în comun din București intrăm în Europa în marșarier

Cu două luni înainte de sfârșitul anului, RATB a rămas fără nici un ban în propriul buget şi mai are nevoie de 15-20 miliarde, pe care îi cere de la bugetul de stat. Ne uităm tot la cifre şi vedem că RATB are de încasat de la bugetul de stat suma de 4,8 miliarde lei, restanţă.

RATB (10 miliarde de lei datorii) - alarmă de gradul zero!

Greva din transportul în comun va paraliza Bucureştiul

□ Nu sunt bani pentru salarii, iar stocul de motorină ajunge doar pentru o zi!!

De remarcat că bugetul RATB pe 1994 a fost constituit în luna septembrie 1993, la preţurile de atunci... RATB încasează lunar, din bilete şi abonamente, 4 miliarde lei. Tot lunar, cheltuielile Regiei se ridică la 15 miliarde lei, la preţurile actuale. În ianuarie 1994, cheltuielile lunare erau de 6,4 miliarde lei. Constantin Popescu, director general RATB: "În comparaţie cu alţi ani, anul acesta, în prag de iarnă, suntem într-o situaţie neplăcută financiar." De reţinut că RATB trăieşte din subvenţii de la stat, în proporţie de 65%. Peste tot în lume transportul în comun este subvenţionat, ajungându-se până la 80% în marile oraşe din Occident.

La această oră, RATB are 506 controlori de bilete. În trimestrul trei din 1994, ei au dat 20074 amenzi, în valoare totală de 149 870 000 lei. Există o proporţie de 7-8% neplătitori, care merg pe blat cu transportul în comun (ca o curiozitate, la Paris această proporţie atinge 14%). Cartierele Vatra Luminoasă şi Drumul Taberei se remarcă prin cel mai ridicat procent de plătitori. Dar tot în Drumul Taberei, în urmă cu o săptămână, în zona Frigocom, aproximativ nouă garnituri de tramvai au fost atacate cu pietre şi au rămas fără geamuri. Asta s-a întâmplat pe la şapte seara. Până acum, la fiecare mărire de tarif la abonamente şi bilete, RATB a pierdut 8% din călători, ceea ce înseamnă că în cel mult zece ani o să-i piardă pe toţi. Dar se mizează pe creşterea calităţii serviciilor RATB, pentru recâştigarea clienţilor.

În acest moment, RATB are datorii de aproximativ 10 miliarde lei, din care 4,2 miliarde la RENEL, dar se pare că nu se va pune problema întreruperii curentului în reţeaua de transport în comun. În rest, aceeaşi poveste ca-n fiecare iarnă: dacă vine zăpadă mare, transportul în comun în Bucureşti moare cu zile. Stocul de motorină pentru iarnă este de 200 de tone, adică ajunge pentru o zi! Trebuie să reţineţi că RATB nu curăţă de zăpadă decât linia de tramvai, restul drumului intrând în obligaţia Domeniului Public.

Dar cea mai dureroasă problemă, legată de lipsa banilor în vistieria RATB, este problema salariilor. Directorul general spune că oamenii vor accepta probabil câteva zile întârziere pentru plata salariilor, după care vor intra în grevă, adică nu va mai circula nici un mijloc de transport în comun în Bucureşti. Mai mult, o zi de întrerupere a lucrului va aduce după sine încă trei zile necesare pentru a repune în funcţiune sistemul de transport, deci în total timp de patru zile transportul în comun în Bucureşti va fi paralizat.

RATB are nevoie de bani. Cum îi va obţine? Când? E ceaţă!

Maşina RATB-ului s-a împotmolit în datorii

Atenţie bucureşteni la falşii controlori RATB !

Ei sunt foarte elegant îmbrăcaţi şi acţionează cu predilecţie în zona Grozăveşti

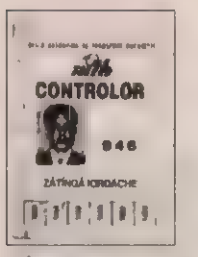

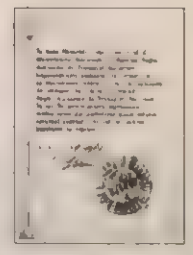

Încă din vara acestui an, RATB a fost deseori sesizat de existenţa falşilor controlori în zona Grozăveşti. Aceştia acţionează după lăsarea întunericului, sunt îmbrăcaţi foarte elegant, se adresează călătorilor într-un limbaj civilizat şi pretind că ei posedă noile legitimaţii de controlori RATB.

RATB a sesizat de nenumărate ori Poliţia din zona Grozăveşti, în legătură cu aceste cazuri. Se recomandă insistent ca persoanele care întâlnesc asemenea indivizi să se adreseze urgent Poliţiei, pentru a-i descrie cât mai precis pe infractori.

De la Biroul de Presă al RATB am aflat că noile legitimaţii de controlor au apărut în cursul anului 1993 şi de atunci nu s-a revenit cu nici o modificare asupra acestor legitimaţii.

Precizăm că legitimaţia de controlor RATB are un număr de ordine, care trebuie să coincidă cu numărul înscris pe insignă. Fiecare controlor posedă şi o delegaţie de serviciu, semnată şi parafată pentru ziua respectivă de lucru, dar aceasta trebuie semnată de fiecare conducător de vehicul, fiind un regulament de ordine interioară. De asemenea, după terminarea programului, controlorul predă legitimaţia şi insigna şefului de sector

În Bucureşti nu există transport în comun de noapte

Călătorii nocturni plătesc şoferilor RATB o taxă de... risc

În timpul zilei, pentru a călători cu mijloacele de transport în comun ale RATB (transportul bucureştean), ai nevoie de bilet sau abonament, altfel vine controlorul şi plăteşti pe loc 5 000 de lei amendă. După miezul nopţii, în Bucureşti RATB-ul moare complet. Oricum, dacă după ora 24 apare vreun mijloc de transport în comun, îndreptându-se spre garaj, nu te mai poţi folosi nici de bilet, nici de abonament. Trebuie să plăteşti şoferului o taxă, dacă vrei să ajungi acasă. Exemplul care urmează dovedeşte acest lucru:

Data: 22 iulie 1994. Ora: 23.55. Staţia: Piaţa Universităţii. Apare un troleibuz, pe care scria "Probe". Pe partea laterală a maşinii se vedea numărul de traseu: 69. Troleibuzul se afla pe sensul de circulaţie spre cartierul Drumul Taberei. A urmat până la capătul liniei traseul corespunzător. În cabina şoferului se mai aflau trei persoane. Acestea aveau... "sarcina" să perceapă taxă de la călătorii întârziaţi din staţii. Birul era de maximum 500 lei. Nu puteai urca în troleibuz, până nu plăteai. Un călător a spus că are bilet, drept pentru care a fost dat jos din maşină şi numai după ce şi-a cerut scuze, a fost reprimit. Ora 0.10. Staţia Academia Militară. Un călător nu are bani, iar troleibuzul pleacă mai departe, lăsând omul singur în staţie. În troleibuz se strânseseră în jur de 20 de persoane. Maşina ajunge la capătul liniei - Valea Argeşului - la ora 0.20. Pentru identificare, e vorba de troleibuzul cu numărul de ordine 7428.

Nu este prima oară când se întâmplă aşa ceva în Bucureşti, după miezul nopţii . Această situaţie nu este imputabilă şoferilor de pe mijloacele de transport în comun, ci acelor factori de decizie care întârzie să organizeze un transport urban pe timp de noapte. Fără transport în comun, Bucureştiul se transformă, pe timp de noapte, dintr-o metropolă, într-un sat (fără câini)! Probabil, că în mapele de birou ale nu ştiu căror directori sau primari există un transport de noapte în Capitală. Realitatea e însă alta, dureroasă pentru omul de rând. Cu siguranţă că domniile lor, primarii sau directorii, se duc acasă, chiar şi noaptea târziu, cu maşina de

DAN GHEORGHE ■

După introducerea de bariere vamale la importurile auto,

Românii trebuie să se mulţumească doar cu Dacia şi Oltcit

□ Iţele duc la guvern

Scandalul care s-a făcut la jumătatea lunii septembrie, când s-a decis peste noapte introducerea unor taxe vamale aberante la importul de autoturisme, n-a clintit din loc pe guvernanţi. . Fermitate sau interese obscure? Cele mai multe comentarii merg către ultimul dintre motive. Şi totuşi de curând s-a anunţat că în parlament a fost introdusă o iniţiativă legislativă în care se propune să se renunţe la nefericita idee.

Între timp, noi ne-am interesat, în numele unor cititori, la Direcţia Vămilor, pentru a afla ce se întâmplă cu persoanele care îşi aduc autoturisme din străinătate, dar din varii motive nu plătesc taxa. Printr-un fax semnat de subsecretarul de stat Mihai Pînzariu am fost informaţi că **„în cazurile în care persoanele fizice nu achită la termen sumele datorate drept taxe vamale, se trece la executarea silită a titularilor prin urmărirea şi încasarea sumelor datorate prin intermediul organelor financiare"**, deoarece **„documentul încheiat de organele vamale constituie titlu executor".**

Deci cel ce şi-a cumpărat o maşină mai bună, făcând sacrificii, va fi şi păcălit şi cu banii luaţi. Sau, în cazul că n-a avut timp s-o facă, va fi „condamnat" să cumpere Dacia sau Oltcit.

Există însă şi părerea că persoane importante (nu spunem care, da' becheri) din guvern ar fi protejat prin aceste măsuri proiectul de cooperare dintre Oltcit şi firma sud-coreeană Daewoo. Românul de rând n-are decât să facă mărunt din buze, înjurând în gând pe cine ştie el.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Dl Patricq de Vallois, director general Rhône - Poulenc Roumanie, sponsorul echipei de baschet Flacăra, afirmă:

„Ne asumăm responsabilităţi civice"

❑ Obiectivele vizate: cultura, mediul şi sportul de performanţă

Grupul **Rhône - Poulenc** consideră că rolul unei întreprinderi nu se limitează la finalitatea economică a activităţii sale. O societate economică trebuie să-şi asume responsabilităţi civice în spaţiul comunitar în care activează. Iată de ce grupul a dezvoltat în mod constant, în lume, 4 direcţii de acţiune în acest sens: mecenatul umanitar, protecţia mediului şi a patrimoniului cultural şi istoric, mecenatul cultural şi parteneriatul tehnologic în serviciul sporturilor de înaltă performanţă.

În ceea ce priveşte **mecenatul umanitar**, Fundaţia Rhône-Poulenc Rorer organizează colocvii internaţionale la care participă experţi şi personalităţi implicate în rezolvarea marilor probleme de sănătate ale lumii. Ea efectuează studii asupra principalelor maladii care afectează lumea a treia, donează în mod regulat medicamente către ţările în care populaţia este în mare dificultate. În colaborare cu sectorul chimic al Rhône-Poulenc, fundaţia a pus la punct un procedeu de tratare a maladiilor datorate lipsei de iod, de care suferă un miliard de locuitori ai planetei.

Legat de protecţia mediului, grupul investeşte an de an sume importante pentru depoluarea industriei şi protejarea naturii.

J.R. Fourtou, preşedintele Rhône-Poulenc, a creat în acest sens o asociaţie a întreprinderilor ecologiste, Entreprises pour l'Environnement. Mari companii franceze membre ale acestei asociaţii şi-au dat mâna în lupta pentru ameliorarea mediului înconjurător. În afara acestei activităţi pur profesionale, unul din sectoarele de activitate ale grupului fiind cel chimic, Rhône-Poulenc conlucrează în probleme de mediu şi în cadrul unor asociaţii şi colectivităţi locale. De exemplu, încă din 1987, el participă la operaţiunea **„căştile verzi"** cu scopul prevenirii incendiilor în zonele împădurite ale Masivului Maures şi ale rezervaţiilor naturale de la Porquerolles şi Port-Cros. În strânsă colaborare cu FRAPNA (Federaţia regiunii Rhône-Alpes pentru protecţia naturii) Rhône-Poulenc a amenajat o adevărată rezervaţie naturală în regiunea Rhône, denumită „L'ile du beurre". Din 1990 Rhône-Poulenc este membru al Fundaţiei Ushuaia, de asemenea membru fondator al Fundaţiei natura şi întreprinderea, care se ocupă cu finanţarea proiectelor de îmbunătăţire a cadrului natural. O largă acţiune de instruire şi apropiere de natură a generaţiei tinere se desfăşoară permanent în Franţa în colaborare cu specialişti în faună şi floră prin care copiii de toate vârstele sunt iniţiaţi în tainele naturii pe care astfel învaţă s-o iubească şi s-o respecte.

În direcţia **protejării patrimoniului cultural şi istoric** departamentul de siliconi al grupului a fost desemnat să desfăşoare acţiunile de restaurare şi conservare a unor monumente precum Chevaux de Marly din Paris, coloanele San Lorenzo din Milano, statuia San Marco de Donatello din Florenţa, cripta San Marco din Veneţia. Grota preistorică de la Tautavel (Franţa) a fost reprodusă identic cu cea originală şi pusă la dispoziţia vizitatorilor astfel încât monumentul carstic autentic, aflat în apropiere, să poată fi conservat şi ferit de inventivitatea distructivă a turiştilor.

În planul **mecenatului cultural** se poate cita finanţarea unor expoziţii cum este cea din Anglia a sculptorului francez Bourdelle, restaurări, cum este aceea a palatului Queluz din Portugalia. Studiile asupra artei şi tradiţiilor populare efectuate în Brazilia au avut ca rezultat o monografie cuprinzând instrumente muzicale, dansuri specifice zonei etc.

Se împlinesc 5 ani de când Rhône-Poulenc a demarat, prin nou-creatul institut biomedical pentru sport şi viaţă, programe de cercetare ştiinţifică şi medicală cu triplu scop:

– ameliorarea performanţelor şi securităţii sportivilor;

– îmbunătăţirea cunoaşterii psihologiei individului aflat în situaţii limită;

– adaptarea la viaţa cotidiană şi în special la programul de muncă a cunoştinţelor acumulate.

Cercetările s-au făcut în automobilism, schi de viteză şi sporturi nautice. Aceste programe de cercetare au permis deja găsirea unor soluţii practice la probleme specifice pilotajului la Grand-Prix-uri:

– antrenamente de ordin psihic;

– diete adaptate fiecărui pilot;

– materiale filtrante de limitare a efectelor nocive produse de vibraţii;

– siliconi biomedicali de atenuare a şocurilor în urma coliziunilor şi a consecinţelor acestora asupra piloţilor;

– îmbrăcăminte antigravitaţională care ajută circulaţia sanguină în timpul accelerărilor şi decelerărilor violente;

– studii de optimizare a vizibilităţii pilotului aflat în monoplace şi asupra oboselii vederii, cu implicaţii legate de conduita sa spre finalul cursei.

Pentru a completa aceste studii, Rhône-Poulenc efectuează, începând cu 1991, cercetări asupra condiţiilor de somn şi recuperare, a consecinţei lipsei acestora asupra vigilenţei cerute navigatorilor în timpul curselor maraton, organizate an de an de Le Figaro. Teste complexe au fost supuse navigatorilor solitari de pe 14 ambarcaţiuni, pe durata unei etape (3-5 zile) şi unor skipperi de pe două bărci cu pânze pe toată durata cursei care a însemnat 4 etape. Toţi skipperii au fost supuşi, la sfârşitul fiecărei etape, unor teste vizuale şi de orientare pentru determinarea gradului de oboseală acumulată. Concursurile nautice precum „The British Steel Challenge (echipaje în înconjurul lumii) şi „Le Vendee Globe Challenge" (solitari aflaţi în acelaşi circuit) au permis lui Rhône-Poulenc să facă studii psihologice, să pregătească psihic concurenţii, să asigure controlul medical unor echipaje precum cel al lui Bruno Peyron, aventurat în ocolul lumii în 80 de zile. Ansamblul de cunoştinţe acumulate în aceşti 5 ani va putea fi în curând valorificat şi în viaţa cotidiană şi în special în câmpul muncii.

UPS-ul este un lux?

Viaţa pe Terra nu mai poate fi demult concepută fără existenţa curentului electric, iar întreruperea accidentală a acestuia poate produce un adevărat haos. Chiar şi perturbaţii care apar în mod obişnuit în reţelele electrice ale unor ţări cu nivel tehnologic ridicat, ca de pildă instabilitatea tensiunii electrice, a frecvenţei, microîntreruperi ş.a., pot provoca dezastre.

UPS-ul este un sistem complex de protecţie a consumatorilor electrici faţă de orice anomalie ivită în timpul alimentării de la reţea. El şi-a găsit aplicabilitate în primul rând în domenii care presupun un nivel crescut de securitate: militar, transporturi, sănătate, bancar. Astăzi, aeroporturile, gările, metroul cer imperios garantarea funcţionării neîntrerupte a dispozitivelor de siguranţă. Sincope în alimentarea blocurilor operatorii din spitale, a instalaţiilor de reanimare, de oxigen, a incubatoarelor pentru născuţi prematur, a aparaturii electromedicale pot duce la pierderi de vieţi omeneşti. Apărarea naţională deţine, de asemenea, instalaţii a căror neprotejare contra întreruperilor accidentale în alimentaţie reprezintă un mare risc. În mod asemănător, întreruperi în comunicaţiile interbancare pot avea implicaţii economice la scară naţională. Înseşi sistemele energetice naţionale, în punctele de dispecerat şi control reclamă utilizarea UPS-urilor iar, în ceea ce priveşte centralele nucleare, normele internaţionale nici nu admit pornirea lor decât asistate de aceste sisteme.

Sunt sectoare în care prezenţa protecţiilor UPS este cerută de un nivel de performanţă care nu poate fi obţinut în condiţiile întreruperilor din reţea: în telecomunicaţii (centrale telefonice, emiţătoare şi relee Radio-TV, telefonia celulară, sistemele de emisie-recepţie prin satelit), în industrie (procesele tehnologice automatizate robotizate, cu cicluri lungi sau ireversibile, cum sunt unele procese chimice). Dar UPS-ul a devenit un standard şi o condiţie de confort şi funcţionalitate în multe alte sectoare. În clădiri precum cele ale ministerelor, instituţii cu activităţi importante, complexe hoteliere, UPS-urile asigură funcţionarea neîntreruptă a ascensoarelor, a aerului condiţionat, a iluminării şi a reţelelor de calculatoare. Iluminarea tunelurilor făcută cu protecţie UPS este un lucru banal în ţările civilizate. De asemenea, agenţiile de presă au comunicaţia protejată cu UPS-uri. De aceea, răspunsul care poate fi dat de către un militar, un informatician, un energetician, un dispecer de trafic, un tehnolog de proces industrial, un funcţionar bancar, un chirurg şi în ultimă instanţă de toţi cei care beneficiază de serviciile acestora este că UPS-ul este un lux tot atât de mare ca şi acela de a respira.

Alexandru Vişan, director general SCOP COMPUTERS

Dieter Wallmer, director pentru Europa Centrală şi de Est Invertomatic

Invertomatic este cel mai mare producător mondial de UPS-uri în gama de la 0,4 KVA la 500 KVA, cu orientare în ultimii ani către sarcini mai mari de 5 KVA. Este o firmă internaţională cu sediul şi principalele unităţi de producţie în Elveţia şi centre de vânzări în toată lumea. În România, Invertomatic este reprezentată de firma SCOP COMPUTERS. Cele mai proaspete aplicaţii în Europa de Est ale UPS-urilor produse de Invertomatic sunt dotarea liniilor aeriene bulgare (ceea ce a dus la dublarea traficului de zbor) şi a dispeceratului electric din Praga.

Pagină realizată de CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Din cauza unor erori regretabile din partea redactorilor care au răspuns de Suplimentul Mureş apărut în Flacăra nr. 40, ne facem o datorie de onoare din a republica materialul de mai jos, iar pentru această întâmplare nefericită ne cerem scuze dlui Bâzgan Nicolae, director general la S.C. Hora S.A.

S.C. HORA S.A.

A rămâne pe picioare într-o asemenea debusolare a economiei înseamnă totuşi ceva...!

☐ Interviu cu dl Bâzgan Nicolae - director general

Istoricul acestei fabrici de instrumente muzicale începe din 1951.

La început, instrumentele muzicale s-au făcut după nişte modele sovietice, care s-au dovedit cu timpul că nu erau pe gustul beneficiarilor, în primul rând, al beneficiarilor externi... Pentru că la noi era moda, „vrei, nu vrei, bea Grigore aghiazmă!"

În anul 1968 am schimbat forma viorii, deci am făcut un model de vioară după Stradivarius, respectiv modelul de vioară 1709.

Primii paşi la export i-am făcut prin 1964, însă acest export ne-a obligat practic să intrăm într-un pluton... chiar dacă nu am fost în primul rând al plutonului am fost obligaţi să ţinem ritmul cu acesta.

Au urmat însă vremuri mai grele, mai ales în anii după 1981, când se punea problema plătirii datoriei externe, şi când s-a identificat fiecare sursă de venit, mai exact de devize libere

Atunci noi am fost puşi într-o situaţie mai dificilă şi după cum spune o vorbă românească: „Dai tot în calul care trage!" Dar acum văd cu satisfacţie că de fapt ne-a folosit la ceva

Vorbind despre producţie, pot spune că ea s-a dezvoltat pe două căi - producţia de masă (serie) - şi care de fapt asigură mobilitatea fabricii de instrumente muzicale. Şi pentru ca această producţie să fie cât mai acreditată pe piaţă, noi am iniţiat şi producţia de instrumente speciale (instrumente de maestru) - cu performanţe deosebite.

Cu ocazia Festivalului „George Enescu" de la Bucureşti, din 18 septembrie 1967, am prezentat maestrului David Oystrach o astfel de vioară executată manual, care i-a plăcut foarte mult şi care a fost încercată de acesta. Mai mult, maestrul s-a exprimat elogios asupra calităţilor de formă şi sunet ale viorii.

Dar a trăi numai după asemenea viori speciale nu se poate. Numărul unor asemenea comenzi este foarte redus...

Însă, aşa cum afirmam anterior, am beneficiat de acea simbioză utilă, pe care o păstrăm şi în momentul de faţă şi pe care o puteţi vedea de altfel confirmată într-una din revistele de specialitate din Anglia: „The Strad"

Vreau să spun că exportul a fost motorul care ne-a menţinut pe piaţă şi care ne-a obligat să ne adaptăm condiţiilor pieţei, să creştem productivitatea muncii şi mai mult; în momentul de faţă exportul care constituie la noi peste 90% din producţie ne împinge şi ne obligă să luăm parte la această bătălie de piaţă în care suntem antrenaţi...

Cei mai mari şi cei mai periculoşi concurenţi ni se par a fi asiaticii: Coreea, Thailanda, China, Filipine, Indonezia, India, Malaezia. Aceştia dispun de o materie primă de bună calitate (mai ales în domeniul chitarelor), de forţă de muncă ieftină şi ca urmare vin pe piaţă cu preţuri scăzute. În plus, beneficiază şi de tehnologii moderne, maşini cu ciclul complet, lacuri şi vopsele speciale... etc

Noi însă compensăm toate aceste argumente prin pasiune şi dragoste pentru tot ceea ce facem aici...

ROMCERAM Chitila - în lumina privatizării

Factorul determinant al economiei de piaţă îl constituie reintroducerea în economie a proprietăţii private în toate ramurile economiei. Aprobând această strategie, Consiliul de Administraţie al S.C. ROMCERAM S.A. Chitila a trecut la stabilirea obiectivelor concrete de privatizare, modernizare, retehnologizare.

Înfiinţată în anul 1949 ca Fabrica de cărămidă „Bucureşti 1", după 1990 cunoaşte semnificative transformări. Reorganizată ca societate comercială, ROMCERAM Chitila are ca obiect de activitate producerea de materiale ceramice de finisaj (plăci faianţă şi pardoseală, cahle teracotă, placaj tip Bratca) şi materiale pentru construcţii (cărămizi, blocuri ceramice). Ceea ce este interesant este faptul că începând cu ianuarie 1992 noua conducere formată din dir. gen. Gheorghe Ungureanu, dir. management Aurel Ivănescu şi dir. economic Alexandru Neg, susţinuţi de ceilalţi doi membri ai Consiliului de Administraţie, Mărculeţ Pavel şi Stănculeţ Octavian, a lichidat în circa trei luni un credit de 67 milioane lei, ca după aceea direcţiile principale de studiu să se orienteze pe creşterea rentabilităţii S.C. ROMCERAM S.A. în perioada viitoare. Etapele au fost clare şi precise: privatizarea societăţii prin extinderea capitalului social - de care depinde interesul pe care terţii îl au de a intra în relaţii comerciale cu ea; programul de modernizare a secţiilor; retehnologizarea şi diversificarea producţiei.

Din studiile de piaţă efectuate, cererea de obiecte sanitare până în anul 2000 se estimează a se ridica la 17.000 tone/an, faţă de 10.000 tone/an oferta, la export, şi 13.000 tone/an cerere, faţă de 6000 tone/ an oferta, pentru piaţa internă. Efortul investiţional se estimează a se ridica la suma de 14.000 milioane lei, din care 5 milioane dolari, fonduri necesare achiziţionării de utilaje de înaltă performanţă din import.

Prin implementarea unei secţii de fabricare a obiectelor sanitare din porţelan „Vitreous-China", unică în România, punerea în funcţiune a unui cuptor de ardere ultramodern importat de la firma RIEDHAMMER - Germania, s-au făcut eforturi materiale deosebite, dar amorsabile în scurt timp.

Interesantă şi opinia unui distins membru al conducerii: „Dacă ne-am fi mulţumit cu ce aveam, puteam rezista câţiva ani, după care ne desfiinţam. Ca să ţii pasul cu noul trebuie să gândeşti, să creezi, să lupţi". (D.C.)

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim

21

VIAŢA NOASTRĂ ÎN COMPETIŢIE CU MAREA ÎNCERCARE

Booth Tarkington obişnuia să spună: „Sunt sigur că pot să îndur tot ce viaţa îmi va rezerva, în afară de un singur lucru - pierderea vederii. Asta n-aş putea suporta".

Dar într-o zi - avea pe atunci şaizeci de ani - cum privea distrat covorul din sufragerie, a avut impresia că se suprapun culorile. Nu mai putea distinge desenul. Adevărul era tragic: pierderea vederii. Nenorocirea de care se temea cel mai mult se abătuse asupra lui. Care a fost reacţia lui Tarkington în faţa acestei situaţii „mai rea decât toate nenorocirile"? Şi-a spus: „De data asta sunt pierdut!" - Ei bine, nu! Spre mirarea sa, se simţea aproape bucuros. Odată depăşit primul şoc, el şi-a regăsit chiar şi umorul. „Petele unduitoare" care treceau prin faţa pupilelor îndepărtând obiectele îi agasau considerabil. Şi totuşi, când una din cele mai mari pete traversa retina, el glumea: „Uite, uite-l pe conu-mare cum vine. Mă întreb unde se duce el pe aşa o vreme frumoasă?!"

Cum ar putea destinul să doboare un astfel de curajos? Chiar atunci când orbirea a devenit totală, Tarkington declara: „Am constatat că pot suporta pierderea vederii la fel de bine cum un alt om suportă o altă suferinţă. Dacă aş fi pierdut, în acelaşi timp, vederea, auzul, mirosul, gustul şi simţul tactil aş fi putut totuşi să trăiesc retras asupra gândurilor şi sentimentelor mele; pentru că la urma urmelor, *spiritul nostru este cel care vede şi prin spiritul nostru trăim* chiar dacă ţinem sau nu cont de asta".

În speranţa de a-şi recăpăta vederea, Tarkington s-a supus la 12 operaţii în decurs de un singur an. Operaţii cu anestezie locală! O dată nu s-a revoltat contra acestei torturi! Ştia că trebuie să treacă prin astal În consecinţă, singurul mijloc de a depăşi suferinţa era să o accepte de bună voie. La spital el a refuzat o cameră separată şi a cerut să fie într-un salon cu alţi bolnavi suferinzi ca el. Şi acolo se străduia să ridice moralul celorlalţi. De fiecare dată când urma o nouă operaţie - ştiind perfect ce dureri îl aşteptau - el încerca o reprezentare care îl determina să se felicite: „Ce magnific! Ce bucurie să trăieşti într-o epocă când Ştiinţa este capabilă să opereze un lucru atât de delicat ca ochiul omenesc" -spunea el.

Ar fi fost normal, ca orbind şi forţat să îndure atâtea operaţii să ajungă în final o epavă, o biată zdreanţă. Dar nu a fost aşa. Tarkington afirmă convingător: *„Pentru nimic în lume n-aş accepta să schimb această experienţă cu o alta, mai fericită. Această încercare m-a învăţat să mă resemnez, şi mi-a arătat că nici o suferinţă nu are altă raţiune decât de a rezista".*

Cum a spus marele poet englez John Milton: „Suferinţa nu este pierderea vederii, ci incapacitatea de a suporta orbirea".

Traducere şi adaptare,
ADRIANA DOBRESCU ■

ECOLOGIE ŞI VITEZĂ

Prototipul unui nou vehicul având un sistem de propulsie bazat pe energia solară (Solar Nord GmbH, Wismar) a fost prezentat recent în Germania. Celulele captatoare ale energiei solare, care constituie totodată capota maşinii, au o putere de 300 W alimentând bateriile aflate la bord. Vehiculul este capabil să dezvolte o viteză de

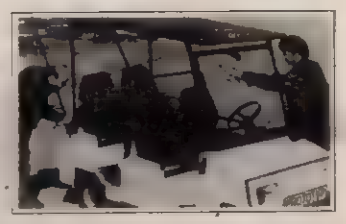

50 km/oră pe o distanţă de circa 40 km. (S.N.)

Model francez de ieşire din criză:

UN PLAN DE RESTRUCTURARE CONCEPUT RAPID

☐ Interviu cu dl Radu Demetrescoux, preşedintele Consiliului de Administraţie al filialei Salomon în România (V)

FINANŢAREA - „PROBLEMA CHEIE" A PRIVATIZĂRII ÎN ROMÂNIA

- Există la noi, opinia că ar fi mai indicat să se facă o restructurare până la momentul efectiv propice privatizării. Aveţi o altă perspectivă asupra situaţiei economice din România. Ce vi se pare oportun?

- Este o întrebare complexă. Cunosc îndeaproape fenomenul de privatizare pentru că printre colaboratorii noştri sunt întreprinderi care fac efortul de privatizare. Prin colaborarea pe care o avem particip oarecum indirect la procesul de privatizare. Restructurări s-au făcut şi se fac în continuare şi în Occident nu numai în România. De multe ori o întreprindere deficitară este cumpărată de un grup care o restructurează cu rezultate foarte bune. Sunt alte exemple care arată că întreprinderile cu probleme angajează ele însele planuri de restructurare care reuşesc să le scoată la liman. Deci, nu cred că se poate da un răspuns general la această întrebare, respectiv: „hai să privatizăm totul şi după aceea să restructurăm, sau hai să aşteptăm 5 ani până ajungem în faza de a fi privatizaţi". De altfel, al doilea aspect mi se pare periculos pentru că poate deveni un alibi pentru a nu privatiza.

- Care sunt elementele previzibile într-un caz sau altul?

- Evenimentele şi fenomenele economice sunt atât de schimbătoare şi de evolutive încât ce am prevăzut azi, mâine se dovedeşte un pic depăşit. Nu se poate răspunde tranşant la această întrebare decât analizând întreprinderile de la caz la caz, poate unele sunt abordabile într-un sens, iar altele în altul.

- Ce soluţie am avea în problema restructurare/ privatizare?

- În problema privatizării, în afară de ritmul lent în care se desfăşoară, mi se pare important aspectul finanţării. O privatizare prin procesul MEBO, sau derivat, implică cumpărarea întreprinderii de către salariaţi; asta înseamnă un fel de secătuire a resurselor financiare ale „actorilor" privatizării. O restructurare necesită bani. Or, întreprinderea abordează restructurarea fără nici un ban, numai cu datorii. După părerea mea ar trebui oferite mai multe deschideri pentru pătrunderea unui capital străin (străin de fabrică). Acest capital, român sau străin, pe baza unui „business plan" adecvat să poată finanţa nişte acţiuni de retehnologizare şi investiţii strategice în întreprinderea privatizată. Din păcate, fără finanţare e greu de făcut ceva. Finanţarea este o problemă acută în România la ora actuală. Sunt multe lucruri de făcut, dar dacă tot nu sunt bani, hai să vedem de unde pot să vină banii respectivi. Mi se pare o „problemă-cheie" a privatizării în România

ADRIANA DOBRESCU ■
MIHAI SĂNDOIU ■

Turnul Babel

Justiția ca... „armă"?

Încă tânăr, extrem de bogat, însurat cu o femeie splendidă, intrat glorios în politică - iată câteva din elementele „panopliei Berlusconi". Prea multe trofee pentru a fi înghițite ușor de dușmanii săi declarați sau oculți. Nu este de mirare că la o jumătate de an de la victoria fulminantă a grupării sale, „Forza Italia", Berlusconi se află în corzi, atacat de aliați, atacat de opozanți, de public și de presă. După falmoasele manifestații antiguvernamentale, cele mai dure de la războiul încoace, „Forza Italia" s-a văzut dezumflată în alegerile locale. A urmat „înculparea" premierului pe un subiect aflat de multă vreme la modă în Italia: corupția. Berlusconi a jurat „pe capetele copiilor săi" că nu este vinovat și că se va apăra cu ghiarele și cu dinții în fața justiției care, speră, nu este o... „armă". Oricum, toamna premierului italian este la fel de neagră precum a fost de strălucitoare primăvara sa electorală.

Jos Arafat, sus Arafat!

Divorțul dintre OEP și integriști, aflat în germene din perioada când se puneau pirostriile acordului de pace cu israelul, s-a accentuat și a devenit război deschis după vinerea neagră când poliția „Autonomiei palestiniene" a tras în plin împotriva manifestanților din Gaza. Între Arafat și „Hamas", care încearcă să facă ordine radicală în confuzia moderată articulată de Arafat s-au inițiat negocieri menite să nu transforme Gaza în primul perimetru al războiului palestiniano-palestinian. Condiția de pace a Hamasului este clară: poliția lui Arafat trebuie să-și asume răspunderea pentru victimele din „vinerea neagră". Arafat neagă orice responsabilitate abilitând bănuiala că toată nebunia a fost montată de forțe externe. Care forțe? Dacă răspunde la această întrebare rupe punțile cu israelienii, dacă nu își rupe punțile față de ai săi. Până atunci partizanii președintelui manifestează vivace. Tot vivace se manifestă și oponenții. Așa a început pacea palestiniană...

Un genocid... „controlat"

FORPRONU... „controlează" Bosnia de multă vreme. Mai încoace, a început să controleze și mișcarea browniană a sârbilor secesioniști din Krajna. În momentele de culme, ONU combinat cu NATO, combinat cu grupul de contact și în combinație cu remarcabile echipe de negociatori iau decizii de oportunitate. Se lovesc aerian punctele nevralgice, se admonestează militar recalcitranții din zonele de securitate, se dau avertismente și se lansează apeluri la bunăvoință. Degeaba. Între timp, tragedia din Sarajevo, din Bihaci și de mai departe capătă proporții. Nu e vorba de coșmarul sângeros pe care îl trăiesc militarii, ci de coșmarul mult mai complex pe care îl suportă populația civilă. Foametea neagră a populației (aproximativ 200.000 de persoane) din Bihaci a atins paroxismul. Pentru a nu rămâne complet în afara catastrofei, „căștile albastre" au început și ele să facă foame și să devină carne de mortiere într-un joc în care regula războiului pulverizat lăsând loc măcelului eliberat de orice canoane...

Fără mănuși

După ce senatorul republican Robert Dole, liderul noii majorități l-a avertizat pe președintele Clinton că oamenii săi vor avea, în mod cert, alte vederi în problemele de politică externă decât Casa Albă, tirul republican a continuat. Jesse Helms, virtualul președinte al unei importante comisii, l-a avertizat pe același Clinton că ar fi bine ca în viitoarele sale vizite în unitățile militare să se prezinte strașnic apărat ținând cont de... popularitatea șefului executivului în rândurile armatei. Asta a fost cam mult. Clinton a ripostat cu o furie rece, iar Helms a trebuit să mai atenueze din inedita injurie. În orice caz, duelul republicano-democrat se încinge, tontorolul jucându-se pe nervii șefului executivului.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

NATO și CSCE - reconsiderări americane

Pentru a menaja susceptibilitățile Moscovei, care s-a opus și se opune cu îndârjire intrării în NATO a foștilor ei sateliți și a fostelor republici sovietice, americanii au inventat (se spune că au făcut acest lucru în deplin consens cu rușii) Parteneriatul pentru pace, prezentat drept un fel de anticameră a NATO, dar în fond un mijloc de temporizare, de refuz diplomatic. Foarte repede s-a dovedit că Parteneriatul este, dacă nu întru totul inutil (manevrele în comun, programele de instruire la diferitele forumuri ale NATO și alte acțiuni putând fi considerate ca elemente ale procesului de pregătire a statelor semnatare pentru o viitoare intrare în Alianță), în orice caz foarte departe de nevoile reale ale țărilor est-europene: umbrela, pavăza în fața Kremlinului. De acest lucru pare a-și fi dat seama însuși Washingtonul, fiindcă dintr-acolo au venit și semnalele unei reconsiderări a problemei intrării fostelor țări socialiste în NATO. Astfel, pornind de la constatarea că Parteneriatul este „fără conținut și neadecvat pentru vremea noastră, un show în jurul căruia s-a făcut multă vâlvă, dar care seamănă mai curând cu un club de golf", Statele Unite doresc în prezent să accelereze aderarea la NATO a țărilor est-europene. Presa americană a dezvăluit că echipa lui Clinton a alcătuit chiar un plan ce prevede atât consultări cu aliații europeni ai SUA privind modalitățile de a extinde cât mai rapid NATO spre Est, cât și desfășurarea de convorbiri cu membrii potențiali ai Alianței, pentru a se stabili dacă țara respectivă este capabilă să finanțeze adaptarea armatei sale la structurile Alianței, ce efective militare vor trebui cedate sub comandament comun și căror criterii vor trebui să le corespundă. Aceste chestiuni vor fi abordate de Warren Christopher la reuniunea ministerială a NATO ce va avea loc la Bruxelles la sfârșitul acestei săptămâni. Făcând, în această problemă, un viraj de aproape 180 de grade, americanii nu puteau să nu-și dea seama că se vor izbi din nou de împotrivirea tenace a rușilor. Și atunci, în contrapartidă, și-au modificat, printr-o cotitură la fel de pronunțată, și poziția față de Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa (CSCE). Se știe că Rusia, pentru a diminua rolul NATO pe continentul nostru, a fost și este promotoarea ideii ca CSCE să se transforme în principala organizație care să se ocupe de problemele securității în Europa. Pe acest front rușii s-au lovit de atitudinea ostilă a Statelor Unite. Americanii n-au avut până în prezent o părere prea bună despre CSCE, pe care au considerat-o un loc de discuții sterile și ineficiente, un organism fără putere și deci fără importanță, dat fiind că ea n-a avut niciodată mijloace pe măsura ambițiilor sale. Acum, iată, parcă venind în întâmpinarea doleanțelor Kremlinului, Washingtonul se arată gata de a face din CSCE principala forță motrice pentru integrarea continentului nostru și pentru soluționarea conflictelor existente sau potențiale dintre țările membre. În acest scop, la reuniunea la vârf a CSCE, ce se va ține în capitala Ungariei în zilele de 4 și 5 decembrie a.c., președintele Bill Clinton va propune, o dată cu schimbarea denumirii în „Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa", și „sarcini sporite" pentru acest organism: întărirea mijloacelor sale de prevenire a conflictelor, desfășurarea unei misiuni de menținere a păcii în enclava Nagornâi-Karabah, stabilirea unor reglementări pentru supravegherea de către CSCE a viitoarelor operațiuni de menținere a păcii, elaborarea unui cadru general pentru continuarea dezarmării în Europa, ajutor pentru refacerea țărilor din fosta Iugoslavie.

Oricât a respins Washingtonul ideea condiționării, afirmând că NATO și CSCE joacă roluri diferite, astfel încât CSCE trebuie întărită indiferent de evoluția NATO, cele două spectaculoase reconsiderări americane sunt în strânsă legătură una cu alta. Inițiativa SUA de revigorare a CSCE este percepută ca fiind prețul plătit de americani rușilor pentru a putea cuprinde în NATO fostele țări socialiste. Fiindcă în timp ce rușii considerau CSCE ca o alternativă la NATO, Alianța urmând să rămână așa cum este, americanii văd cele două acțiuni - întărirea CSCE și lărgirea NATO - desfășurându-se paralel. Și, după cât se pare, Washingtonul apreciază că prețul este destul de mare pentru a-i putea permite să respingă pretenția rușilor ca trupele lor să acționeze sub pălăria CSCE, în Nagornâi-Karabah sau în alte locuri. Această fermitate față de ruși consună cu cele petrecute la recenta sesiune de la Washington a Adunării Atlanticului de Nord când, în bună măsură datorită prestației raportorului român, au fost respinse amendamentele rusești referitoare la federalizarea Republicii Moldova și la dobândirea de către Rusia a unui statut special în cadrul Parteneriatului. Dacă totul decurge bine, va rămâne totuși de rezolvat chestiunea suprapunerii de competențe, atribuții și misiuni. Fiindcă dacă în prezent în Bosnia se calcă pe picioare forțele ONU și cele ale NATO, pe viitor s-ar putea să se prezinte la fața locului trei făcători de pace, care până la urmă să se încaiere între ei: ONU, NATO și CSCE.

ION. D. GOIA ■

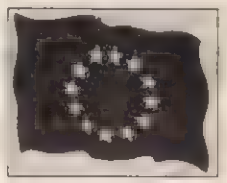

EUROPA de la Vest la Est

■ Parlamentul Belgiei a votat în sfârșit documentele de asociere a României la Uniunea Europeană, completând lista celor 12 țări membre care au ratificat acest document. Așa cum s-a mai spus, îndeplinirea acestei formalități nu înseamnă un capăt de drum, ci doar un început pentru integrarea țării noastre în structurile UE. Rămâne de dovedit dacă România este o țară cu o economie de piață compatibilă cu standardele continentale Numai de noi depinde, așadar, dacă vom face parte din „primul val" sau din eșalonul secund în ce privește admiterea cu drepturi depline în UE. Dacă este să ne luăm după dl Văcăroiu, care și-a aprins în aceste zile două lumânări în tortul guvernării, avem atâtea succese economice încât europenii ar trebui să fie mândri că ne primesc în rândurile lor.

■ Uniunea Europeană are însă alte griji la ora actuală. Peste trei săptămâni va avea loc întrunirea la vârf a celor 12, la Essen, în Germania, întrucât această țară deține președinția în exercițiu a instituțiilor comunitare. Reuniunea va examina evoluția Europei până în anul 2.000, inclusiv problema admiterii de noi membri din rândul statelor ex-comuniste. Germania, Franța și Anglia, principalele puteri din UE, se pare însă că sunt divizate în legătură cu modalitățile practice ale acestei evoluții. Ele vor trebui să-și clarifice însă poziția înainte de conferința interguvernamentală din 1996 când ar urma să se revizuiască Tratatul de la Maastricht. Mulți socotesc acum că semnarea Tratatului s-a făcut într-un entuziasm nejustificat și că el conține un program prea generos pentru posibilitățile practice ale UE. Unul dintre principalii partizani ai extinderii spre Est a UE este cancelarul Helmut Kohl care are de partea sa nu numai avantajul continuității (președintele Mitterrand va preda anul viitor fotoliul său de la Elysée), dar și forța economică și politică a Germaniei

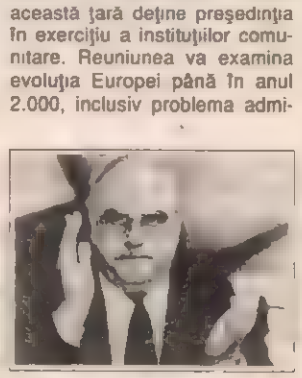

■ O altă grijă a europenilor este implicarea NATO în acțiunile din Bosnia împotriva sârbilor bosniaci Rezoluțiile ONU în această privință au dat mână liberă Alianței Atlantice, care a atras atenția că bombardând anumite obiective militare ale sârbilor bosniaci a vrut să dea o lecție politică. Numai că Radovan Karadjici, liderul sârbilor bosniaci, a calificat în termeni duri atât rezoluția ONU, cât și acțiunea NATO, amenințând chiar că va trece la represalii împotriva forțelor ONU. În fața acestei poziții belicoase, nici chiar Rusia, care până acum a fost de partea sârbilor, nu a ezitat să condamne poziția rigidă a sârbilor.

■ Rusia nu scapă însă din vedere nici întărirea propriei sale poziții ca mare putere în Europa Se așteaptă ca la viitoarea reuniune CSCE de la Budapesta, Boris Elțîn să fie tentat să tereze dorința Kremlinului de a avea „dezlegare" pentru a face ordine în spațiul ex-sovietic Rămâne de văzut dacă și alții vor fi de acord.

ȘTEFAN NICOLAE ■

În căutarea pământului făgăduinței,

Milioane de imigranți bat la porțile Americii

Pentru a defini transhumanța din lumea modernă, această peregrinare necontenită dintr-un loc în altul a unor oameni care ajung uneori să-și piardă și identitatea, sociologul și filosoful american Alvin Töffler a folosit o noțiune nouă: „tranziența". El a încercat să definească astfel acea categorie a oamenilor care alunecă peste suprafața lumii (fără a fi necesarmente

superficiali) căutând să-și fixeze rădăcinile undeva într-un sol fertil în care speră să se dezvolte mai apoi.

Aceste gânduri ne-au fost stârnite de publicarea de noi date cu privire la situația imigrației în SUA. Se știe că America a fost încă de la început o țară „aluvionară" din punctul de vedere al populației, rămasă vreme de aproape două secole deschisă primirii de oameni din cele patru zări. America se pare că este în pragul atingerii unei limite a receptivității sale în acest domeniu. În orice caz, politica de zăgăzuire a valurilor de noi emigranți este un simptom al acestei prudențe sau, poate, selectivități a Americii în acceptarea noilor ei cetățeni.

Într-un amplu material documentar transmis de Buletinul informativ al ambasadei americane la București se arată că numărul imigranților care intră clandestin în SUA este anual între 300.000 și 500.000. O parte importantă a participanților la această goană spre America o reprezintă persoane din țările fostului bloc comunist. Dar, pentru că un rău nu vine niciodată singur, acești oameni care încearcă să scape de o situație tranzitorie din țările lor (unde între altele asistă la reinstalarea oamenilor din fostele structuri comuniste), se văd nevoiți să aștepte ani de zile până sunt acceptați după noile criterii de imigrare intrate în vigoare în SUA.

Oficialitățile afirmă însă că în ultimul deceniu imigrările legale au crescut în SUA. Ziarul „Washington Post" estima chiar că această creștere ar fi fost de circa 40 la sută. Numărul imigranților azilanți politic a scăzut simțitor, în schimb cea mai mare parte a noilor veniți sunt fie aduși de nevoia reîntregirii familiilor, fie în căutare de locuri de muncă. De fapt, acestea și constituie principalele criterii după care sunt acceptați imigranții în SUA.

Din punctul de vedere al europenilor, emigrația a avut o conotație specială acum două-trei decenii. Respectiv, milioane de persoane din țări europene mai sărace (Turcia, ex-Iugoslavia) sau din țări asiatice și africane își îndreptau speranțele propriei prosperități către Germania, Anglia, Belgia. Acum, când recesiunea a schimbat optica țărilor „primitoare" care doresc să oprească valul de aspiranți din fostele țări socialiste și mai ales din ex-URSS, regimul imigrărilor spre vestul Europei a devenit un fel de „strungă" foarte selectivă. În schimb, spre SUA cererile de imigrare vin atât din țările din lumea a treia (majoritatea asiatici), cât și din țări europene mai dezvoltate. În ultimii 25 de ani - se arăta în materialul menționat - în Congresul american au fost mai multe încercări de a unifica procedurile de imigrare, indiferent de țara de proveniență, pentru că înainte de 1965 acest proces se baza pe niște criterii selective care favorizau afluxul dinspre țările vest-europene. Noile reglementări introduse din 1990 au încercat să depășească aceste anomalii atrăgând persoane bine pregătite, de pretutindeni, în cadrul unui proces denumit în documente ale organizațiilor internaționale ca „brain drain", adică „fuga creierelor". Exportul de competențe a fost criticat de țările sărace, care însă nu se pot opune, pe de altă parte, respectării drepturilor omului.

Migrația umană la acest sfârșit de mileniu este, așadar, un fenomen mult mai complex decât ar părea la prima vedere.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Mileniul trei fără un sfert

Demonii în redingotă!...

A stârnit oarecare valuri în presa americană știrea potrivit căreia cei 33 de membri ai „gangului" din cartierul chinezesc din Manhattan au fost arestați la grămadă. „Dragonii zburători" și-au făcut de cap multă vreme dansând peste cadavre și băgând spaima în simplii bancheri, ca și în simplii cetățeni. Cu puțin timp înainte, „Umbrele fantomelor" și „Tigrii albi", alte două organizații „specializate", au intrat în colimatorul poliției lăsând piața crimei organizate într-o semivraiște. Asemenea lovituri împotriva inamicilor publici se pierd însă în frontul enorm, cu frontiere elastice, care îmbracă SUA și lumea. Un singur exemplu luat la întâmplare: traficul de droguri joacă un rol vital în economia Pakistanului și contribuie cu peste 25 la sută la comerțul exterior. Banii proveniți din acest flux clandestin întăresc balanța de plăți, susțin cursul rupiei și finanțează importul produselor de lux. Acest adevăr inclus într-un raport ONU a creat mari emoții la Islamabad și a inflamat mediile politice și de presă. Cazul Pakistanului nu este deloc singular: Columbia, care produce aproape 90 la sută din „cocaina mondială", se află, vrând-nevrând, la remorca unei asemenea capcane. Așii crimei organizate angrenează statul într-o alunecare fără sfârșit în meandrele economice ale crimei organizate. Situația a atins pe plan mondial o asemenea acuitate încât, mai bine mai târziu decât niciodată, ONU a decis să riposteze. În capitala Mafiei italiene, Neapole, a fost organizată prima conferință ONU pe tema luptei împotriva crimei organizate. 140 de delegații guvernamentale s-au reunit pentru a remarca o evidență: piața neagră mondială s-a dezvoltat halucinant și s-a diversificat în domenii adiacente care periclitează mecanismele mondiale normale și curate. Nu se mai operează demult în zona exclusivă a crimei, furturilor sau comerțului cu droguri sau arme. Au apărut sectoare noi, extraordinar de profitabile: albirea banilor, traficul de tehnologie nucleară, comerțul cu organe umane, import-exportul de emigranți. Aceasta înseamnă că mafia mondială și-a pus gulere albe, a lăsat în urmă catacombele periferice, s-a așezat în bănci și în fundații și operează cu computerul mai serios decât cu automatele sau jungherele. O armată neagră, lucrând la lumină, utilizează tertipuri subtile acumulând sume unașe și adjudecându-și o influență impozantă în medii „oficiale". Crima își articulează hobby-uri guvernamentale, parlamentare, atât pe plan național, cât și regional.

Prima conferință tehnică pe această temă spinoasă s-a lovit de la început de sindromul birocratic și de luptele oculte între o putere sau alta. Rușii și americanii au susținut promovarea unor acorduri bilaterale, secretarul general al ONU și un grup masiv de țări în curs de dezvoltare au susținut realizarea unei charte transnaționale de tipul aceleia care operează atât de aproximativ în domeniul exclusiv al drogurilor. În timp ce la Neapole s-a discutat doct și evaziv despre crimă, gangurile mondiale și-au văzut de treabă. Ca și de acum încolo. Bravo!

RADU BUDEANU ■

Între locuitorii Europei,

Islandezii trăiesc cel mai mult

❑ Românii nici nu sunt menționați

Dintre oamenii din douăzeci de țări ale Europei și din vecinătatea acesteia, islandezii trăiesc cel mai mult. Aceasta reiese dintr-o listă întocmită de Organizația Mondială a Sănătății.

Topul douăzeci arată în felul următor, între paranteze fiind indicate locurile țărilor respective în urma raportului analog din 1980.

1) Islanda (1); 2) Elveția (5); 3) Franța (8); 4) Suedia (4); 5) Grecia (7); 6) Olanda (2); 7) Italia (9); 8) Norvegia (4); 9) Spania (6); 10) Israel (11); 11) Austria (16); 12) Marea Britanie (13); 13) Luxemburg (17); 14) Finlanda (12); 15) Belgia (15); 16) Germania (14); 17) Malta (20); 18) Danemarca (10); 19) Irlanda (18); 20) Portugalia (19).

„EFECTUL HAITI" ÎN POLITICA RUSĂ

Analiștii evoluției raporturilor dintre marile puteri ale lumii au constatat în ultimele câteva luni o încercare tot mai insistentă din partea Rusiei de a-și aroga drepturi de mare putere nu numai europeană, ci și mondială. Adevărul este că după destrămarea fostei URSS, SUA și aliații lor au fost foarte prudenți în a nu leza sensibilitățile rușilor, ținând mereu în minte realitatea că această țară este una din principalele puteri nucleare, că ocupă un teritoriu cât un continent și că, deși nu are o bază a unei economii moderne, dispune totuși de un potențial de care trebuie să se țină seama. Pornind de la această realitate, diplomația occidentală și-a reglat parametrii de abordare a problemei din fostul spațiu sovietic prin această viziune. Rusia, la rândul ei, într-o primă fază care a urmat desfacerii fostei URSS (când miza și pe un ajutor financiar masiv din Vest) părea să se înscrie destul de docil în scenariul propus de țările occidentale. Treptat însă Kremlinul a ieșit din această somnolență vremelnică și și-a manifestat propriile „pohte". Momentul adevărului pentru orientarea viitoare a politicii rusești a fost în timpul crizei din Bosnia, anul trecut. Atunci, Moscova a făcut un pas înainte și a afirmat cu mult mai mare tărie sprijinul față de Serbia. Iar la câtva timp după aceea soldații ruși din forțele ONU erau salutați de sârbi ca niște eliberatori. Ulterior, Moscova s-a implicat în conflictul din Orientul Mijlociu

Dușul acesta nu a fost însă suficient pentru Occident pentru a înțelege că Rusia nu va renunța nicicând la ceea ce însuși ministrul de externe Kozîrev a definit (lăsând să-i scape „porumbelul") că trebuie respectată zona de interes vital a Rusiei. La rândul ei, Europa Occidentală a trecut peste frisonul care făcea să vibreze cândva cancelariile lor și anume că este posibil ca Rusia să „finlandizeze" Europa. Iar în ultimul timp, pentru a contracara tendința hegemonică nedezmințită a Rusiei, Vestul European încurajează lărgirea NATO, fără să se precizeze cât de mult spre Est și care va fi calendarul probabil al acestei extinderi. Rusia, la început fals binevoitoare față de un asemenea demers, a retractat ulterior, iar acum (fapt demonstrat și la ultima reuniune a Adunării Atlanticului de Nord de la Washington) pare decisă să spună „niet" lărgirii NATO, văzând în aceasta un gest inamical față de ea și chiar o amenințare.

S-ar putea ca până la urmă Rusia să accepte lărgirea NATO, punând anumite condiții, între care, n-ar fi exclus, ca una dintre ele să fie includerea selectivă a foștilor săi aliați În schimb, Moscova ar vrea să i se recunoască dreptul de a-considera CSI ca pe un spațiu exclusiv al influenței sale. Sub oblăduirea ONU și a CSCE, Kremlinul ar vrea chiar să capete dreptul de a interveni cu „căști albastre" ruse în zonele de conflict din fostul spațiu sovietic.

Observatorii afirmă că până acum Washingtonul ar fi dat mână liberă Moscovei în aceste demersuri pentru că Rusia s-a arătat

înțelegătoare și permisivă cu ocazia operațiunii desfășurate de SUA în Haiti. Apropierea pare la prima vedere improbabilă și chiar riscantă, numai că politica mondială se face uneori și în acest fel. Cine știe în virtutea cărei concesii sau înțelegeri, mâine - poimâine ne vom trezi că Moscova va avea dreptul firesc să-și extindă umbra protectoare chiar deasupra Carpaților?

ȘTEFAN NICOLAE ■

Fotografii: FLORIN IONIȚĂ

Acasă la domnul Raymond Luca

„Cu guvernul rămâne așa cum

Dl deputat Raymond Luca, celebru prin acidele, dar perfect valabilele caracterizări făcute echipei de văcăroi, a acceptat prompt, fără îndelungate tratative, să-l supunem întrebărilor indiscrete. Într-o discuție de peste trei ore ni s-a relevat un om stăpân pe sine, deschis oricărei teme de discuție, curajos și corect, cu o cultură generală și de specialitate (economie) cum nu au mulți politicieni și oameni de afaceri români, (în special cei care cad pe spate când zâmbește Iliescu).

„Origine destul de complicată"

„În ceea ce privește originea mea, ea este destul de complicată și este pentru prima oară când o fac publică. Primul român din familie a fost bunicul patern, cel care a dat numele familiei noastre. Bunica paternă se trage dintr-o familie de polonezi și austrieci, care a venit în România imediat după sosirea principelui Carol, viitorul rege Carol I, care s-a văzut confruntat cu lipsa unor specialiști în diferite domenii, inclusiv în cel artistic. Tatăl bunicii mele a venit în România pe post de capelmaistru la prima filarmonică înființată în Principate, la Iași. De aceea, originea mea este ieșeană, sunt foarte legat de Iași, mi-am petrecut cea mai mare parte a copilăriei în comuna Tomești, de lângă Iași, într-un decor special, fabulos, cu păduri și livezi.

Nu m-am născut însă la Iași și aici intervine o altă chestiune, legată tot de originea mea atât de complicată. Eu sunt născut - și nu am ascuns niciodată lucrul acesta - într-un oraș foarte mare din fosta URSS, Sverdlovsk, care acum se numește Ekaterinburg. Tatăl meu, în anii '50, a fost, ca foarte mulți tineri din vremea aceea, trimis la studii în țara tuturor marilor «realizări» comuniste, unde a întâlnit-o pe mama, care era iakută, era siberiană, și acolo s-au căsătorit și acolo m-am născut eu. În paranteză fie spus, tatăl meu nu a fost niciodată membru PCR, erau studenți care au fost trimiși nu pentru că ar fi avut vreo legătură politică cu UTM sau cu PMR. Tata a fost jurist, a lucrat ca procuror foarte puțin timp, pentru că probabil nici originea și nici faptul că nu era devotat partidului nu l-au ajutat, așa că, după câțiva ani, a fost îndepărtat din procuratură și la începutul anilor '60 a fost chiar șomer, eram mic copil atunci, când nimeni nu angaja un procuror dat afară".

Liceul CARAGIALE, pepinieră de tineri liberali

„Liceul l-am făcut la I.L. Caragiale, cum au făcut mulți dintre membrii PL '93 - Dinu Patriciu, Dragoș Săbădeanu și alții. Eu am fost coleg de clasă și de bancă cu Șerban-Valeriu Patriciu, fratele lui Dinu, și am rămas buni prieteni. Interesant este că nu atât pe mine, cât pe fratele lui, imaginea lui Dinu l-a urmărit în tot timpul liceului, Patriciu cel mare fiind un elev eminent și care întotdeauna ne era dat de exemplu. La sfârșitul liceului, datorită probabil unui comportament de neacceptat pentru organizația UTC din liceu, nu am primit recomandare - care era obligatorie, pentru a mă înscrie la examen la Facultatea de comerț exterior. Am fost nevoit să-mi aleg altceva și astfel am terminat Facultatea de economia industriei și nu mi-a părut rău niciodată! În ultimii doi ani m-am specializat - în studii și cercetări ergonomice. În primii ani de muncă m-am înscris la doctorat, tot la ergonomie, dar nu am reușit, pentru că am prins perioada în care, pentru a putea fi oficial admis la doctorat, trebuia să primești avizul comitetului municipal PCR; ceea ce, evident, în cazul meu nu s-a întâmplat".

„Președintele Iliescu este cel care ia cu adevărat deciziile în România"

„Sunt numeroase exemple ale faptului că în România procesul de reformare a societății este, în unele privințe, încetinit, iar în altele, chiar stopat. De la încetarea (nu încetinirea!) privatizării o dată cu sarabanda aceasta de proiecte guvernamentale sau de hotărâri care au creat acest efect, până la arestările, fără probe concludente, ale unor oameni care se dovedesc mai târziu a fi nevinovați. Dacă cei care iau decizii, coaliția guvernamentală, președintele Iliescu - pentru că el este cel care ia cu adevărat deciziile în România - nu înțeleg care sunt realele priorități ale statului român, condițiile conjuncturale externe ne vor fi, în mod decisiv, nefavorabile și ne vor duce în ceea ce diplomații ruși consideră că ar fi un fenomen cât se poate de firesc, în brațele Rusiei!"

Despre guvern, numai de bine!

„Am cunoscut-o pe soția mea, Irina, într-o tabără de schi, la cota 2.000, unde eu eram bletist în același tabără. Ea face vinovat aerul rarefiat al înălțimilor pentru că a putut să mă accepte!!"

Văcăroiu, i am vorbit!"

rezentăm un pericol tru actuala coaliție uvernamentală"

l că reprezentăm un pericol pentru aliție guvernamentală și tocmai din uză se fac eforturi deosebite pentru a pinia publică faptul că mișcarea libe- estrămată. Pe de altă parte, aducerea ublică a unor formațiuni care, zic eu, teren în această competiție - dacă ești uie să accepți competiția - a tot felul ări care sunt importante doar pentru te de individ. să faci din aceste niște știri naționale este tot în detri- l partid liberal cum este PL '93 și care rtid serios și puternic! Eu cred că, de ce s-a înregistrat în România cu be[illegible] a fost o anumită evoluție. La ei, [illegible]oluția mișcării liberale nu ține e conturul, de profilul foarte accentuat sonalități politice sau al alteia. Este o arte vie și care se manifestă cât se iresc! În Ungaria există două partide ul în opoziție, celălalt la guvernare; în fel, și acolo nimeni nu-și pune pro- existența a două partide liberale este ă pentru mișcarea liberală, întotdeau- el de partid liberal este mai apropiat (este un partid social-liberal), iar e, evident, de dreapta, care se apropie de [illegible]servatorismul britanic sau de smu[illegible]erican. Sunt convins că există foarte bună credință și de foarte bună toate formațiunile liberale, eu nu con- ebuie să existe atacuri atât de dure - sunt chiar suburbane (o spun inclusiv din PL'93), pentru că, în fond, oricine ițeleagă, în realitate, suntem foarte

uvernoiu rămâne cum am zis

rere foarte proastă despre guvernanți! sc, prin tot ceea ce fac, că nu înțeleg at prioritățile acestei țări! Am declarat a că ceea ce an afirmat este exact și, retractez afirmațiile făcute pentru că ar fi o abatere de la o conduită minimală pe care trebuie s-o aibă un om politic. Cred că am ajuns în situația în care exprimările sunt mai puțin importante, importante sunt faptele, iar faptele sunt cele care nu pot fi contestate de nimeni! Un guvern care ar fi alcătuit din oameni demni, din oameni care își asumă responsabilități politice, în momentul în care ar realiza că prin deciziile sale au afectat bunul mers al societății românești, ar trebui să demisioneze! Este o conduită minimală!"

Zacuscă à la Raymond

„Există un fel de mâncare care îmi place foarte mult, dar pe care, din păcate, nu l-am mai mâncat de mult: îmi plac foarte mut colțunașii cu brânză și smântână sau cu piept de pui și smântână! Bunica era mare specialistă și ea îmi făcea felul acesta de mâncare, de fapt, ea m-a crescut, mama murind în 1969! O dată cu dispariția bunicii, duc dorul acestui fel de mâncare pe care nimeni nu mi l-a mai făcut! Înainte, când aveam mai mult timp, pregăteam o zacuscă de morcovi extraordinară, dar vreau să-mi păstrez secretul profesional! Vă spun doar că era vorba de mulți morcovi, pentru că țin minte că mă chinuiam teribil cu curățatul lor. De asemenea, eram un priceput bucătar la ciorbe, eu fiind și un mare amator al acestui fel de mâncare."

„Anumite... lucruri nu trebuie amestecate cu slujba, cu afacerile!"

„Dacă ar fi așa un asalt al femeilor asupra mea, l-aș simți și eu. Or, am ajuns insensibil la asalturile astea și nu le văd în stare incipientă și, nevăzându-le, înseamnă că le descurajez din start. În orice caz, și înainte de '89 aveam foarte multe colege, multe dintre ele foarte drăguțe, și acum, așa cum ați remarcat, există femei frumoase în jurul meu, secretare, salariate la firma mea. Eu am considerat că astfel de lucruri nu trebuie niciodată amestecate cu slujba, cu afacerile, pentru că întotdeauna dăunează. Statistic, s-a determinat că orice implicare de genul acesta nu are decât un efect prost! De altfel, calitatea dublă pe care o am, de om de afaceri și de om politic, să știți că mă face mult mai precaut decât, probabil, este un cetățean oarecare!"

„Nu cred că României îi trebuie o armată extraordinar de puternică în acest moment! Am participat recent la cea de-a treia Conferință a Grupului de strategie est-europeană, care a vut loc la Kiev. Am constatat că realitatea din Ucraina trebuie să fie îngrijorătoare pentru România, pentru că este un stat vecin în care se manifestă o nesiguranță și o lipsă de securitate care au ajuns la niște cote alarmante, care se explică, în primul rând, prin imposibila adaptare a economiei Ucrainei la cerințele unei economii de piață. Și la această întrunire a fost cât se poate de clar că Vestul european este absolut nepregătit să facă față unor astfel de situații. Unul din reprezentanții Rusiei a supus atenției Grupului de strategie concepția potrivit căreia statele care gravitează (exact acesta a fost termenul) în jurul Rusiei și Ucrainei - țările baltice, Belarus, Moldova, România și Bulgaria, să rămână în continuare în sfera de influență rusească! Și dl secretar de stat de la MApN Mircea Pașcu și eu am combătut această idee, dar ascultându-i pe acești reprezentanți ai parlamentului și guvernului rus, declarațiile zgomotoase și rocambolești ale lui Jirinovschi nu mai apar izolate. Sigur că acești reprezentanți sunt mai puțin cunoscuți, dar declarațiile lor reprezintă, în fond, aceleași concepție globalistă și panslavă care se pare că caracterizează guvernul rus în acest moment".

Dl Văcăroiu pricepe foarte greu!

„Cu dl Văcăroiu am avut o experiență personală, jenantă, dar simțită ca atare numai de mine, în momentul în care a participat la audierile comisiei de anchetă privind flota. Atunci mi-am dat seama că dumnealui este departe de a avea această anvergură, departe de a avea cunoștințele necesare. A fost foarte greu să-i explic dlui prim-ministru că un acționar, deci un deținător de acțiuni la o societate, este proprietar al acelei societăți în măsura și în volumul deținut în numărul de acțiuni! Acest lucru a fost o dificultate pe care a depășit-o în cele din urmă, dar după lungi explicații din partea noastră! Eu cred că România merită să aibă conducători mai buni decât are acum!"

„Ceea ce aș vrea să-i ofer soției mele, și în mod sigur nu pot s-o fac, este liniștea. Fiecare ne urmărim carierele profesionale destul de asiduu, din cauza asta aș putea spune că nu avem, de multe ori, puncte de vedere comune, în chestiuni mai ales de ordin economic. Ceea ce reprezintă o pierdere pentru amândoi, din '89 încoace, este faptul că suntem din ce în ce mai puțin împreună, ceea ce este valabil și dacă ne referim la copiii noștri. Este din ce în ce mai puțin timp pentru a sta împreună cu familia, pentru a trăi o viață de familie normală. Este ceea ce aș vrea să-i pot ofer[illegible]"

Doamna Irina Luca, funcționar al reprezentanței Băncii Mondiale la București, împreună cu un înalt funcționar al acestei organizații.

Dl Raymond avea conștiința faptului că guvernele trebuie „săpunite" încă de pe când era copil!

Ioana, o minune de fetiță, este în clasa a șaptea și negociază îndelung cu fratele ei, Laurențiu, elev în anul I la Șf. Sava, accesul la computerul teribil de atrăgător al cărui proprietar este.

„Criza societății naște vadimi!"

„O să vă surprindă, dar eu consider că și unul ca Vadim Tudor are dreptul la opinie politică! Sigur că nu mă pot pronunța în favoarea opiniilor politice ale lui Vadim, dar are dreptul să-și exprime opiniile politice așa cum dorește. Existența unui Vadim și a altora ca el are o singură explicație: este vorba de criza societății românești care face să se nască asemenea monștri!"

Pagini realizate de MARIAN GHIȚEANU ■

MUZICIENII ROMÂNI SUNT DE MULT ÎN EUROPA

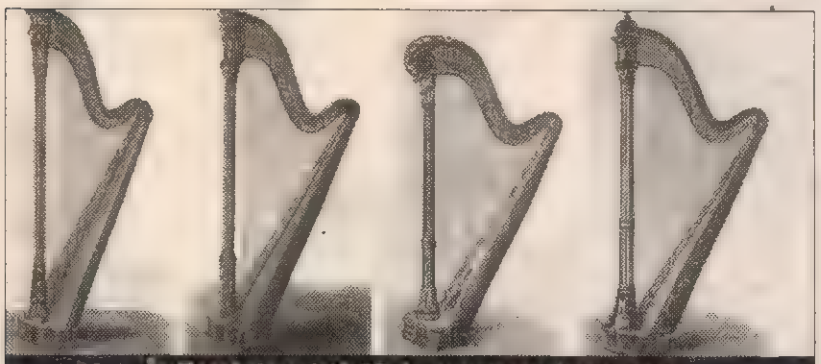

În România există 25 de asemenea harpe rare

Ne tot străduim, de multă vreme, să „intrăm în Europa", dar adesea, hazardul ne face să ne dăm seama cât de mult existăm, noi, românii, în conştiinţa semenilor de pe continent, firesc, fără ostentaţie, dar profund şi definitiv. Uneori, tot hazardul face ca România să intre, dintr-o dată, în prim-plan - şi totdeauna „pe uşa din faţă".

Am trăit acest sentiment în zilele petrecute, recent, în Germania, unde am fost invitată să particip la simpozionul dedicat firmei **Erard**, manifestare conexată simpozionului **Melodia în sec. XVII-XVIII - varietate sau confuzie?**, ambele desfăşurate la **Institutul de cercetări muzicale Michaelstein**. Au participat zeci de cercetători, pianişti, harpişti, directori de muzee ale muzicii din Germania, Franţa, Spania, SUA, Noua Zeelandă, Elveţia, Austria, deşi firma Erard a devenit celebră prin pianele şi harpele fabricate la Paris şi Londra, deşi **Centrul Internaţional Harpa** (organizatorul principal al acestei manifestări) se află în Elveţia, mass-media internaţională a fost reprezentată printr-un singur ziarist sosit din... România. Mă aşteptam să găsesc o avalanşă de fotografi, camere video, reporteri, dar am fost singura care am filmat, am făcut interviuri, am înregistrat audio, fapt care i-a surprins şi pe ei prin ineditul situaţiei. Mai mult, am adus din ţară câteva materiale care au fost atât de neaşteptate, încât dl **Rudolf Frik**, conducătorul **Societăţii Erard** şi al simpozionului, a ţinut să facă public, în comunicarea sa despre situaţia statistică a harpelor Erard în lume, faptul că în România există cel puţin 25 harpe de acest fel, inclusiv cea cu numărul 33, deci o raritate. Despre cele din alte ţări s-a vorbit doar la modul general. După seria de comunicări, participanţii m-au asaltat cu întrebări, descoperind că ţara noastră a fost şi este „în rândul lumii".

Printre interpreţii invitaţi s-a numărat şi pianistul **Alain Roudier** al cărui bunic este român. Pentru a-şi susţine programul, şi-a adus din Franţa propriul pian Erard, pentru că muzica lui Haydn nu putea fi cântată decât pe un pian 1790 (cel mai vechi pian Erard în formă de clavecin), contemporan cu compozitorul. La fel de firesc a cântat **Reinchard Langnickel** pe copia marelui pian în formă de clavecin oferit lui Beethoven în 1803, deci am ascultat Appassionata aşa cum suna „în original". Să adăugăm, pentru a întregi culoarea de epocă, lucrarea dedicată de Pleyel domnişoarei Catherine Erard, cântată pe... instrumente Erard.

La o cafea servită în mânăstirea Michaelstein ce datează din sec. XIII, o pianistă din Viena mi-a spus, emoţionată, că bunicul său a fost prieten cu Dinu Lipatti, că l-a cunoscut pe Enescu şi că ea a crescut ascultând discurile acestora; mai mult, are acasă mulajul mâinii lui Lipatti, pe care o consideră fascinantă şi unică prin expresivitatea ei. Artista a fost la Bucureşti, a căutat partituri cu lucrări de Enescu dar... nici urmă. Ar da orice să poată cânta această muzică despre care vorbeşte cu exaltare. O tânără harpistă a exclamat: „România - sigur muzica lui Enescu - cine nu o cunoaşte?"

Harpistul din Noua Zeelandă şi-a adus harpa Erard într-un microbuz, cu care, de altfel, va străbate Germania pentru a da concerte. Din România, am adus, în schimb, o casetă video cu un recital de muzică românească contemporană cântată pe o harpă Erard cu modificări unice în lume, realizate de un meşter român, ceea ce, iarăşi, a făcut senzaţie.

Într-un fel sau altul, suntem „la noi acasă" în Europa şi ar trebui să fim convinşi de aceasta, cel puţin în plan cultural.

ANCA FLOREA ■

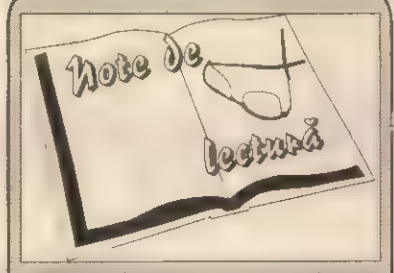

Mircea ELIADE: IMAGINI şi SIMBOLURI - Edit. HUMANITAS, 1994, 239 p., lei 2750

Conceptul de simbol a fost impus de voga psihanalizei, i-a revenit lui Mircea Eliade meritul de a fi revelat că, înainte de studiul inconştientului şi subconştientului, simbolul, ca şi simbolistica nonfigurativului, arhetipurilor magico-religioase etc îşi au locul lor în mentalităţile primitive cu coeficientul de raţional propriu actelor omeneşti văzute sau nevăzute. Este un fericit prilej pentru publicul cititor să se pună la curent cu una din cercetările cele mai calificate să propună un sistem de corespondenţe ce constituie o evaziune concretă şi specifică spre lumea condiţionată de climă, capacităţi economice, resurse metafizice, situaţii-limită.

Varujan VOSGANIAN: STATUIA COMANDORULUI - Edit. ARARAT, 1994, 205 p., lei 2400

Patru nuvele, de format diferit, menţin într-o zonă de relaţii curente atenţia pentru condiţia umană. Formula, curios lucru, e deschisă spre universul rural, abia mai încolo spre mediul citadin; de unde şi senzaţia că Varujan Vosganian, povestitor înnăscut, ştie cu precădere să fixeze condiţia de existenţă a omului simplu. A omului ce priveşte la cerul înstelat ca la o forţă sacră, transfigurat de stări primordiale. E, poate, un mod de a salva istoria înainte ca ea, istoria, să ajungă în impas. Ori să ne constrângă la revelaţii ce cad în istorie în stilul omului precreştin, naiv, inocent, pueril, pe undeva dominat arhaic de viaţa cosmică, de ritualul hesiodic al anotimpurilor. Văd în autorul menţionat aici naratorul prin excelenţă, un realist al momentelor capitale descântate fenomenal. Prin aceasta clasic şi modern totodată, chiar şi în umilinţa trădării deliberate a uneia din tendinţe în favoarea celeilalte. Sucurile limbii, pe de altă parte părtaşe la performanţa structurării epice, dau farmec discursului său.

Florentin POPESCU: PE URMELE lui VASILE VOICULESCU - Edit. Biblioteca judeţeană „V. Voiculescu", Buzău, 1994, 314 p., tiraj bibliofil

Micromonografie a unuia dintre marii prozatori şi poeţi iniţiatici, de un vitalism când păgân când cultic - înălţător, lucrarea lui Fl. Popescu insistă cu un fel de cod al dragostei spiritualizate peste subiectul ales, cel al literaturii unui artist de fecund interes estetic. Artist verosimil, deşi recurge - în registre diferite - la fabulosul popular, la senzaţional şi la fantasticul confluent celor două drumuri, V. Voiculescu îmbogăţeşte filonul prozei noastre irigat de misticism primitiv.

Nadine GORDINER: OAMENII lui JULY - Edit. PORTO FRANCO, 1993, 142 p., lei 400

Laureata Premiului Nobel pentru literatură pe anul 1991, scriitoarea sud-africană deplasează pe teren psihologic conflictul dintre albi şi negri, localizând şi individualizând la modul terifiant o dispută cu rădăcini prospectate politonic. Reuşită, traducerea lui Petru Iamandy, probabil un debutant în domeniu, însă lăudabil pentru iniţiativele sale stilistice şi nivelul de armonie al ansamblului.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Zâmbete gramaticale

MENOPAUZA LA BĂRBAŢI

❑ Ieşirea din precocitate

Precoce fiind, mi-am dat seama, evident cu uluitoare uşurinţă, că... „fetele cu fetele, băieţii cu băieţii". Dar asta a fost până la ieşirea din precocitate, când am constatat că e cam invers: eu, de fapt, alergam după Florica; Florica era-n dârdoră cu Buţă; Buţă se topea după Lenuţa, iar Lenuţa - ce credeţi? - îmi dădea târcoale mie...

Şi-am mai constatat eu, tot precopt fiind, că **unele** au rochii, sutiene etc., iar **alţii** - pantaloni şi n-au nevoie de sutiene; la ieşirea din precocitate am mai auzit de ovare, mens... etc. şi îmi ziceam, scuipând în sân: fie la ele! să fie la ele!

Şi uite aşa am început să pricep apoi cam greu (intrasem deja, într-un fel, în postcocitate) că Natura (pentru ateişti) sau Dumnezeu - pentru credincioşi - lăsaseră, dom'le, nişte chestii care sunt tipice, nu se amestecă, nu se confundă, pentru că nu ne lasă, cine credeţi? O minimă cultură!...

Ideea mi-a dat-o un articol din revista FORMULA AS (anul IV, nr.135, oct.1994, pag.6): SFATURI PENTRU BĂRBAŢI. CÂND AJUNGEŢI ŞI DVS. **LA MENOPAUZĂ**"...

Speriat că sunt chiar toate-ntoarse pe dos, mi-am zis: Nu se poate! Noi, bărbaţii, trebuie să luptăm până la... sânge pentru ce-i al nostru! Să nu ne lăsăm (chiar fără... manipulare!) târâţi în apanajul strict feminin, să ne păstrăm ce-am câştigat prin seculare lupte biogenetice, care au durat nu numai „ce-ai făcut în ultimii cinci ani", ci de când s-au separat sexele, să ne păstrăm demnitatea masculină!

Aşadar, sunai pe vărmio doctoru', mă mai uitai şi-n oglindă (deh' la vârsta mea intri cam uşor în panică...), mă dusei la dicţionar, şi ce credeţi c-am găsit acolo?

„Menopauză - zice Dexul la pag.539, col.1 - s.f.; fenomen fiziologic complex, care constă în încetarea definitivă a **menstruaţiei** la **femei**, ca urmare a încetării funcţiei **ovariene**". Atâtea „încetări" şi cele trei elemente definitorii subliniate m-au pus pe gânduri.

Doamne! - mi-am zis, atâţia ani de comunism au şters nu numai „diferenţele dintre sat şi oraş", „dintre munca fizică şi munca intelectuală", „dintre critică şi autocritică" etc., ci şi pe acelea dintre bărbat şi femeie...

Nu-i rău, într-un fel. Au ridicat, cel puţin, femeia la rang. La rang al egalităţii cu bărbatul.

Asta este!

De acum nu ne mai speriem. Vom auzi de chisturi ovariene la bărbaţi, de prostată la femei (etc., etc.) şi canale seminale la doamne, ovare, ovule, uter şi niscaiva trompe uterine la masculi, duduile se vor trata de epididim şi scrot, iar duduii vor avea... periodic probleme cu glandele mamare. Şi câte altele de-ald' astea. Ca să nu mai vorbim de diatezele verbale: el alăptează; ea este alăptată...

Bieţii bărbaţi! au scăpat de milenara andropauză. I-a băgat „Formula As"... în menopauză.

Din titlu (puţin enunţiativ, puţin interogativ) nu rezultă cu exactitate data intrării noastre în chestia cu pricina. Aşa că trebuie să fim calmi, să nu intrăm în panică, ci să ne mobilizăm, să luptăm cu orice arme (în afară de suliţe), să facem comitete, ligi, sereleuri şi feseneuri, fundaţii (ba nu, fundaţii nu!) pentru a spune un NU hotărât acestui flagel ce ne-aşteaptă: MENOPAUZA LA BĂRBAŢI.

ŞT.M. ILINCA ■

(În nr. următor:
PARBRIZUL DIN SPATE sau
JIGLERUL de la carburator)

Domnule ministru Sorescu, aveţi dreptate!

CULTURA ŢINE DE ALTE ORGANE

Revista noastră s-a ocupat în numerele anterioare de fenomenele ciudate care se petrec la Ministerul Culturii. Am încercat să luăm legătura cu domnul ministru Marin Sorescu la sediul ministerului, aflat peste drum de redacţia noastră. Domnul Sorescu era de negăsit: ba tocmai plecase, ba avea ceva important de lucru, ba nu era în dispoziţia necesară pentru a da declaraţii presei. Eram cât pe ce să ne lăsăm păgubaşi, dar norocul ni l-a scos în cale, pe drum de seară, la recepţia organizată de Ambasada Libanului cu ocazia Zilei naţionale a acestei ţări. Domnul Sorescu a avut amabilitatea să ne acorde, între două înghiţituri de bere, un scurt interviu.

Ţinem să atragem atenţia că în răspunsurile pe care domnul Sorescu ni le-a oferit sunt câteva inexactităţi. De pildă, domnul Pavel Suşară nu a fost şi nu este angajat al revistei "România Literară". De asemenea, datorită timpului scurt avut la dispoziţie, nu am putut să-i punem domnului ministru nişte întrebări care rezultau chiar din răspunsurile sale. Astfel, nu am reuşit să ne dăm seama care este situaţia în care s-a pus dna Luminiţa Răuţ (oare chiar trebuia să se lase violată de domnul Petre Sălcudeanu?) şi nici în faţa cui trebuia să o apere domnul Sorescu. Am dori să ştim cine sunt artiştii care îl iubeau pe Ladislau Hegheduş. Mai trebuie precizat şi că domnul Doru Mareş este un gazetar atât de slab, încât a fost imediat angajat în redacţia ziarului "Cotidianul".

- Mulţi dintre cei care au fost daţi afară din minister s-au plâns că au cerut audienţă la dumneavoastră, dar v-aţi făcut că plouă. Este adevărat?

- Nu, nu este adevărat. De la început eu m-am abţinut de la schimbările în minister, asta însemnând o intervenţie în destinul anumitor oameni. Eu am fost cel care a acceptat un minister aşa cum a fost el şi am crezut că pot să merg mai departe cu această echipă, care nu era formată de mine. După aceea a venit o reorganizare pe toate ministerele, după criterii care nu sunt neapărat literare, şi unii au trebuit să părăsească ministerul, de unii am aflat, cu regret, după ce au plecat. Poziţia funcţionarului în Ministerul Culturii nu e o poziţie privilegiată. Sunt bani puţini, în general au primit repartiţii. Nu îmi place să schimb figurile din jurul meu, cu toate că am multe deziluzii din cauza ideii fixe că toţi care sunt cu tine sunt prieteni.

- De ce au fost schimbaţi, în general, cei care au fost aduşi de dl Andrei Pleşu şi cei care erau membri ai unor partide din opoziţie. Nu vi se pare că lista acestora coincide cu lista neagră aparţinând unui cap al PRM, dl Milca, apărută în presă?

- Nici vorbă! Pentru Pleşu am o mare stimă, e un intelectual de rasă. Nu-mi aduc aminte să ne fi certat cu el vreodată. Nu trebuie să ne luăm după zvonuri. Nu a funcţionat nici o listă neagră. Tehnicienii care s-au ocupat de această restructurare, căci nu e vorba de epurări, de criterii ideologice, e vorba de pensionari...

- Dna Răuţ sau dl Suşară nu cred că au vârsta pensiei.

- Nu. Ei aveau mai multe funcţii: domnul Suşară lucra la "România Literară", doamna Răuţ s-a pus singură într-o situaţie, ca să spun aşa, delicată, în care nu am putut s-o mai apăr. Există o explicaţie pentru fiecare.

- Domnul Mareş, de la Biroul de Presă?

- Mareş e foarte slab gazetar, foarte neprofesional şi e, cum să spun, o victimă a lipsei de orizont.

- Domnul Ungheanu este implicat politic. Din câte ştim, schimbările au fost făcute de o comisie condusă de Mihai Ungheanu, ajutat de domnul Butoi şi de şefa de personal, fără ştirea dumneavoastră. Este adevărat?

- Probabil că o comisie a lucrat aşa, dar nu după criterii politice. În ce mă priveşte, nu cred că funcţionează la Ministerul Culturii o mafie politică interesată să înlăture pe toţi cei care sunt de altă orientare. Chiar şi acum, ministerul e foarte complex din punct de vedere politic şi, în ceea ce mă priveşte, eu nefiind membru al unui partid, îi tolerez pe toţi care servesc ideea de cultură.

- Cum vă explicaţi că au fost readuse în minister şi promovate în funcţii de răspundere, persoane care au făcut politică culturală ceauşistă?

- Hegheduş e un bun tehnician şi cunoaşte bine ministerul. Nu a fost un călău al culturii. Chiar pe vremea în care a lucrat, înainte de revoluţie, era unul dintre cei simpatizaţi de toţi artiştii şi a găsit diverse modalităţi de a-i ajuta, într-un fel sau în altul, aşa cum se putea atunci. Eu am semnale foarte bune în ceea ce îl priveşte şi pot să-mi asum aducerea lui fără mustrări de conştiinţă.

- Mulţi spun că este vorba de o recentralizare.

- Trebuie să ţinem seama de restructurările care se fac în toate ministerele, care sunt restructurări de specialitate, deci, ţinând de o anumită eficienţă.

- Totuşi, Direcţia Monumentelor Ansamblurilor şi Siturilor Istorice avea autonomie juridică.

- Avea autonomie, dar, din păcate, prost înţeleasă şi prost aplicată. În sensul că banii pe care ministerul îi dădea pentru monumente ajungeau de cele mai multe ori pe direcţii laterale.

- Aveţi vreun caz concret?

- Foarte multe cazuri, dar astea ţin de alte organe, sunt probleme, mă rog, presa a venit cu nişte exemple, care, unele voiau să fie împotriva ministerului, dar au subliniat tocmai lipsa de eficienţă a acestei comisii. Şi să vă mai spun că în toate ţările această direcţie este strict sub controlul unui organism ministerial sau este chiar un minister aparte.

- Să înţelegem că desfiinţarea D.M.A.S.I. nu aduce nici un pericol pentru patrimoniul naţional?

- Dimpotrivă, e un avantaj. Semnalele pe care le avem noi de la mânăstiri, de pe şantiere, sunt foarte bune. Noi sperăm să îi ajutăm mult mai mult aşa, în condiţiile astea.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Sindicatul Liber din TVR îşi schimbă tactica

Administraţia va fi forţată să semneze vechiul contract de muncă

Din multitudinea problemelor cu care se confruntă conducerea societăţii TVR, al cărei statut de provizorat tinde să se perpetueze sine die, cea mai importantă pare să fie mişcarea sindicală. Agitaţia din ultimele săptămâni, revendicările urmărite de Sindicatul Liber condus de Dumitru Iuga au vizat, printre altele, recompensarea muncii în zilele de sâmbătă şi duminică pentru toţi angajaţii chemaţi la lucru, nu doar pentru cei care realizează programele "în direct".

Iată ce ne-au declarat doi dintre oamenii cei mai implicaţi în lupta sindicală. **Mihai Cabel**, vicepreşedinte al Sindicatului Liber: "Indiferent de faptul că angajatul TVR este convocat la muncă în timpul său liber 2 ore sau 200 de ore pe an, el trebuie să fie plătit. Deci, nu doar cel care este în mod direct în emisie, pe post, sâmbăta ori duminica. A trecut vremea muncii voluntare. Dar, din păcate, nucleul nostru sindical mai are nevoie de oameni puternici, decişi, care să nu se teamă de represiuni, care să susţină pe faţă, curajos, drepturile salariaţilor."

Doru Dragomir, foarte activ în munca de propagandă sindicală: "Conducerea TVR este slabă, face concesii, dar nu toţi colegii mei îşi dau seama de acest lucru. Cu siguranţă, vom câştiga iarăşi tratativele, pentru că noi nu renunţăm la ceea ce ne-am propus."

Noua tactică a Sindicatului Liber urmăreşte să sprijine acţiunile revendicative, reparticiparea nemijlocită a tuturor, să nu se mai bazeze doar pe individualităţi, pe membri separaţi. Se speră ca, astfel, să crească eficienţa tratativelor cu conducerea TVR.

Zilele acestea sunt programate discuţii pentru un alt contract colectiv de muncă. Numai că zvonurile îngrijorătoare care se vehiculează în rândul sindicaliştilor lui Iuga vorbesc despre un proiect gândit de guvern, un proiect care să pornească de la zero, deci în care o mare parte din drepturile câştigate până acum vor fi diminuate. Iată câteva dintre aceste drepturi ameninţate în noul contract colectiv de muncă: salariile vor fi aşezate după grilele bugetarilor, sporul de vechime, sporul de muncă grea, durata concediului de odihnă, săptămâna de lucru va fi extinsă de la 5 la 6 ori chiar 7 zile , sporul de ore suplimentare. De asemenea, surse ce doresc să-şi păstreze anonimatul afirmă că unele drepturi nu mai figurează deloc în proiecful contractului colectiv de muncă, printre acestea numărându-se concediul suplimentar, prima de vacanţă, sporul de condiţii deosebite pentru operatori, ajutoare în cazuri de deces, căsătorie, bilete de odihnă.

În faţa acestor ameninţări concertate, soluţia momentului la care se gândeşte Sindicatul Liber ar fi aceea de a determina administraţia TVR să semneze vechiul contract de muncă, cu anexele referitoare la indexarea salariilor şi sporul pentru sâmbete şi duminici de 100%, ce au fost deja negociate.

ADA NICOARĂ ■

O excelentă comedie - western - MAVERICK

După obiceiul american de a readuce, periodic, în actualitate figuri legendare ale istoriei, regizorul **Richard Donner** reia povestea unuia dintre cei mai îndrăgiţi eroi ai Vestului sălbatic, Bret Maverick, un coţcar simpatic şi aventurier romantic incorijibil, pe care i-l încredinţează spre interpretare lui **Mel Gibson**. Alături apare **Jodie Foster** într-o creaţie actoricească de zile mari. Spectatorul este martor al unui adevărat maraton (filmul durează două ore, trenând puţin în prima parte), străbate peisaje spectaculoase, de reclamă turistică, savurează poantele de calitate şi, alături de personaje, se amuză cu acest western-comedie, pigmentat cu de toate, numai pentru a ajunge să participe la faimosul concurs republican de poker.

Nu ni s-a mai întâmplat de mult să vedem pe ecranele noastre un western atât de minuţios făcut, e drept că uşor în afara reţetei, dar care binedispune şi cucereşte publicul. Întreaga echipă de realizatori s-a distrat făcând acest film, toată lumea juca poker, mai în glumă, mai în serios; imaginea, excelentă, aparţine lui **Vilmos Zsigmond**, canavaua scenaristică lui **William Goldman**, iar scenografia lui **Tom Sanders** şi costumele creatoarei **April Ferry**. Muzica lui **Randy Newman** a avut partea ei de contribuţie la succesul filmului. De fapt, trebuie remarcat că toţi membrii echipei sunt personalităţi, cu multe premii în palmares, cu o recunoaştere mondială.

ADA NICOARĂ ■

MAȘINA DE SCRIS

Texte sub lupă

● **LIVIU EPURE, Hunedoara.** *„Când a-ţi publicat atâtea oribilităţi, putea să încapă şi o povestire ca a mea, de altă natură, măcar pentru originalitate".*

N-aveam cum, pentru că sunt foarte exigent. Public **numai** oribilităţi şi nu fac nici o excepţie de la această regulă.

În altă ordine de idei, vă sfătuiesc ca în timpul dv. liber, atunci când nu sunteţi absorbit de scrierea unor povestiri „de altă natură", caracterizate prin „originalitate", să studiaţi şi limba română. Chiar în citatul pe care l-am reprodus din scrisoarea dv. apare o jenantă greşeală de ortografie („a-ţi publicat" în loc de **aţi publicat**). Iar undeva, mai jos, folosiţi cu dezinvoltură un agramatism despre care credeam că a dispărut din limbă română actuală („o monstră de bun-simţ" în loc de o **mostră**...).

● **ANDREEA GROSZMUK, Timişoara.** *„Am aproape 17 ani şi sunt elevă la Liceul de Muzică «Ion Vidu». Pentru că mă consider condiţionată de impactul cu Nichita Stănescu, vă trimit o lucrare pe care i-am dedicat-o. Am rescris-o de cinci ori şi acum se numeşte, tot provizoriu, «Caleidoscop cu mâţe cenuşii»".*

„Lucrarea", cum o numiţi dv., trebuie considerată doar un exerciţiu de stil. Este scrisă ingenios (maltrataţi pervers cuvintele!) şi se bazează pe o serioasă pregătire intelectuală (surprinzătoare la vârsta dv.), dar nu emoţionează:

„Apoi, privind mai atent, văzu că piscul era bont ca un oD de struţ, se zări pe sine călare ca prins într-o jucărie cu cupolă în care ninge după ce-o întorci, sau ca într-un trenuleţ: lipit de geam, panoramând, depăşind în false staţii spectatorii înălţării sale, vitali.

Contemplă retrospectiv cât îl costase permisul de acces, câtă ocnă această exclusivitate, şi remarcă resemnat că trecea prin bucla terminusului, idee prea frecvent".

● **DAN PLEŞA, Hunedoara.** Jucării lirice - aşa ar putea fi numite poeziile dv. Iat-o pe cea care mi s-a părut cea mai simpatică:

„Luna/ a fost furată de un / balaur maniac// Şi degeaba Făt-Frumos/ a mai scos-o/ din amoniac.// Căci luna/ a devenit cel mai/ căutat afrodisiac". (Degeaba)

Şi mi-a mai plăcut una, care nu numai că amuză, dar şi îndeamnă la reflecţie:

„Omul a uitat să zboare/ spuse porumbelul/ A uitat să înoate/ spuse peştele/ Şi a uitat să meargă/ adăugă leul. Ha!Ha!Ha! sâsâi şarpele./ Ce ştiţi voi!/ plecând umăr la umăr/ cu omul". (Avansare)

Este drept că asemenea texte nu fac o mare literatură. Dar prefer ca un autor să scrie bine într-un registru minor decât să atace fără vocaţie zone mai grave ale creaţiei. Aştept şi alte scrisori de la dv.

● **DOLLY OPRIŞAN, Constanţa.** În locul unor lungi confesiuni în care tot definiţi şi redefiniţi atitudinea dv. faţă de mine, trimiteţi-mi, mai bine, texte literare.

● **ANDREI NEGRU, Timişoara.** Sper să nu consideraţi o indiscreţie faptul că reproduc, în acest număr, scrisoarea dv. Mi s-a părut că trataţi în ea - concis, elegant - un subiect care interesează pe mulţi şi anume necesitatea ieşirii din anonimat. Într-un viitor apropiat vor apărea şi poemele **geneză (ochi unu)** şi **eucaliptica**. Vă rog însă (prozaic) ca de acum înainte să vă dactilografiaţi textele.

● **IOANA SANDU-LIS, Bucureşti.** Am citit cu plăcere **File de jurnal cu doi ochi fosforescenţi.** Aveţi vervă şi ştiţi să-l captivaţi pe cititor, povestind pe un ton vesel întâmplări desprinse parcă dintr-un coşmar. Totuşi, volubilitatea dv. (specific feminină?) merge uneori prea departe şi se transformă - iertaţi-mă - într-o pălăvrăgeală.

Trebuie să rescrieţi textul, să-l faceţi mai „strâns" şi implicit mai enigmatic. Vă sugerez să luaţi ca model (ceea ce nu înseamnă să imitaţi) nuvela lui I.L.Caragiale, **La hanul lui Mânjoală**, care are un subiect asemănător.

● **DAN BĂLĂNESCU, Piteşti.** Aşa este, am întârziat cam mult cu publicarea măcar a unui episod din peripeţiile candidului, pitorescului şi înduioşătorului dv. personaj, Norocel Buxbaun. Îmi voi repara în curând greşeala.

● **OCTAVIAN BAHRIN, Botoşani.** Povestirile **Păpuşa mecanică** şi **Lupoaica** sunt romanţioase şi melodramatice, astfel încât nu pot fi publicate. Aveţi talent de povestitor, dar ca să-l puneţi pe deplin în valoare trebuie să vă completaţi educaţia estetică.

● **FLAVIA-CORINA MITROI, Fălticeni, Doj.** Scrieţi cursiv, cu un stilou care alunecă perfect pe hârtie. Însă reprezentările dv. poetice sunt convenţionale:

„Ca şi atunci se scurge râul,/ ca-ntotdeauna norii pribegesc,/ povestea lor o ştie numai grâul/ sub care neuitaţii odihnesc.// Ca şi atunci, se-aud pe înserat/ rătăcitorii lupi din riturile gete,/ din doine vechi, copiii au furat/ frumoşii feţi cu soarele în plete". (Dacia)

Vă lipseşte ceea ce mărturisea Şerban Cioculescu într-un interviu că i-a lipsit toată viaţa: puţină nebunie.

● **VASILE CÎMPEANU, Piatra Neamţ, EUGEN MARTIN, Arad, MIRON GHEORGHE, Timişoara, DORU BĂLĂNOIU, Ineu, Arad, ROXANA ICHIM, Bucureşti, ŞTEFANIA-DIANA NAGEL, Ştei, Bihor, VALENTIN DOBRESCU, Alexandria, Teleorman, ION VASLUIANU, Bucureşti, MARICICA MARCIUC, Iaşi.**

Mai aveţi de făcut un singur pas ca să deveniţi scriitori. Un pas mic pentru dv., un salt uriaş pentru istoria literaturii!

● **CONSTANTIN COSTIUC, Botoşani, MAXIMILIAN ŞOROBETEA, Cluj, EUGENIA MARCHIŞ, Bucureşti, V.A., Timişoara, MITICĂ MUNTEANU, Periş, S.A.I., DOMNIŞOARA, Braşov, HORIA CATARGIU, Bucureşti, ION PASCU, Slobozia, BOGDAN DUŢĂ, Calafat, MIRELA-DESDEMONA BALACI, Bucureşti, BARBU PODEANU, Piteşti, VINTILĂ CARAGHEORGHE, Baia Mare, ANICA S. VIDRARU, Giurgiu, MIRCEA ŞCHIOPU, Deva.**

Trebuie să-l citez pe Lenin (cu riscul de a primi felicitări din partea lui Ille Verdeţ): „Învăţaţi, învăţaţi, învăţaţi!"

Cele mai originale scrisori

Stimate domnule Alex Ştefănescu,

Vă mulţumesc pentru gestul de a-mi publica unele din încercările trimise şi de a scrie câteva rânduri despre ele şi despre mine. Poate că acest gest se va dovedi cândva a fi fost foarte important, ba chiar (de ce nu?) glorios. Pentru că el vine după perioade de mari dezamăgiri (care, culmea, nu au fost precedate de nici un fel de amăgire) trăite de mine. În plus, el mă va ajuta probabil să trec de răspântia (închidere/deschidere, deliciul anonimatului/ bucuria rostirii) la care m-am oprit de multă vreme. E foarte posibil ca anonimatul să nu fie soluţia pură a unei adevărate creaţii sau mai bine zis a elaborării unei adevărate creaţii. Uneori e nevoie să mai şi strigi, măcar pentru a te auzi tu însuţi, că să fii sigur că mai exişti.

Vă mulţumesc încă o dată,
Cu stimă,
Andrei Negru
Timişoara

Domnule Ştefănescu,

În numele dragostei, vă implor! Eu, un sărman student cu inima furată de suprema forţă numită frumuseţe, cu ochii plânşi de atâta aşteptare, cu mâinile zvâcninde de nelinişte şi dorinţă, cu toată puterea-mi vitală părăsită undeva pe tărâmul gândirii, cu sufletul trist şi corpu-mi fierbinte, vă rog, vă implor, domnule Ştefănescu (nu-i vina mea că aveţi un nume aşa de prozaic), vă cad în genunchi, doar pentru a da viaţă chemării mele disperate către aceea ce poate fi salvarea sărmanei mele vieţi! Sunt foarte trist, de o tristeţe nepământeană, o tristeţe înfiorător de dureroasă, pe care doar un zâmbet zeiesc ar putea-o pălii! Sunt total lipsit de noroc, chiar dacă, strigându-mă, aţi putea crede altfel, iar suspinele mele tânguite din această scrisoare ar putea săvârşi minunea aşteptată de atâţia ani, mi-ar putea-o aduce pe ursita inimii mele! De aceea, domnul meu, daţi la iveală lumii întregi plânsul meu jalnic, daţi de ştire alesei mele suferinţa mea adâncă! Şi, de veţi face astfel, fie ca întreaga iubire a lumii, afară doar de partea mea, să fie a dumneavoastră de-a pururi!

Plin de speranţă, N - 1 B Piteşti

P.S. Deşi mă cunoaşteţi, n-am vrut să abuzez de influenţa mea ca figură publică.

Stimate domnule Alex Ştefănescu,

Mă numesc Cel din Ceaţă - zis Constantin Cîmpeanu, pe numele adevărat, Neculai Cîmpeanu.

Sunt truditor la căile ferate, cugetător prin voia Domnului, fiul lui Vasile al lui Constantin, al Mariei Smarandei, al unei fericite întâmplări, al toamnei bogate-n imagini, în aur şi clopote, în depărtate, nesperate insule.

De ce scriu? Probabil este un gest disperat de iubire.

Să-i zicem nevoie de fericire.

Am studii generale şi lecturi întâmplătoare. Mi-aş zice autodidact dacă nu mi-ar fi ruşine să-mi fie.

Îmi displace profund să fiu considerat un tip serios şi mă doare când descopăr că cineva este mai sincer decât mine. Dacă sunt întrebat ce părere am despre poemele ce le scriu, închipuiţi-vă că mă scotocesc înfrigurat prin buzunare, scot la iveală tot felul de hârtii şi hârtiuţe, în sfârşit, în mâna dreaptă, ridicată deasupra creştetului, arăt o scoică superbă şi zic:

dacă priviţi bine,
mărul acesta e pară
dacă nu, s-ar părea că e prună...

P.S. Să fiu al dumneavoastră, cu drag, dacă nu era cât pe ce să renunţ. Dar - lucru' dracu' - credeţi că mă pot abţine să nu citesc „Maşina de Scris?"

Aşa că, iată-mă-s!
Cel din Ceaţă
Petroşani

Important pentru toţi corespondenţii

■ Textele dv. trebuie dactilografiate sau măcar scrise citeţ. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae.

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. Îmi puteţi expedia deci poezie, proză, teatru, critică literară etc.

■ Textele cele mai valoroase se publică - integral sau parţial, în funcţie de spaţiu - în cadrul rubricii **Maşina de scris**. Cele publicate candidează automat la premiul de (cel puţin) 1.000.000 de lei care se acordă în fiecare an, la 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalsi din Bucureşti: publicarea unei cărţi. Numele autorului desemnat să i se publice o carte va fi anunţat la 1 martie 1995. Câştigătorul va fi ales tot dintre corespondenţii rubricii **Maşina de scris**.

■ Aştept plicurile de la dv. pe adresa: Alex. Ştefănescu, la revista **Flacăra**, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 Bucureşti. Întrucât rubrica **Maşina de scris** rămâne singura cale de comunicare dintre noi, vă rog să faceţi un (mic) sacrificiu bănesc şi să vă abonaţi la revista **Flacăra**.

■ Să nu credeţi că fac reclamă mascată, dar vânzarea presei la liber nu funcţionează bine în România şi există riscul să nu găsiţi revista la chioşcuri sau pe tarabe. Am planuri mari în legătură cu această rubrică, vreau să-i susţin până la capăt pe autorii talentaţi şi ar fi păcat să eşueze totul din cauză că nu v-aţi abonat la timp.

Un poet, o poezie

Logică

Când logica moare,
sângele curge spre moarte,
Pământul se rupe de Soare
şi se-nfrăţeşte cu Marte,
norii sunt leagăne pentru
vise de pace,
computerul stă chiar în centru,
tace şi face,
nici firului umed al ierbii
nu-i merge mai bine
privit cu silă de cerbii
nevrotici, sedaţi cu buline.

BORIS MARIAN
Bucureşti

credo

eu cred în cucurigii albaştri
desenaţi de copii pe asfalt
în îngerii căzuţi sub mese
la birt

cred în entuziasmele ploii
în prostul satului
în democraţie poezie superbie

cred în inima albastră roză fistichie
în darul pământului

pământului pământului pământului

la uite cum mă rotesc
îmi râde soarele-n faţă
în vulcan în ghiaţă

ay ce atom sângeriu
cum să nu cred
cum să nu scriu

până dincolo de repere
foarte emotiv
div costeliv
eu cred în cucurigii albaştri
desenaţi de copii pe asfalt

NECULAI CÎMPEANU
Petroşani

Daniel Bănulescu
portret cu Nicoletă

Citind pagini din romanul său
întinde câte un picior, o mână
într-un angrenaj roz, nemişcat
pe vârful unui val.
Trupul lui nu e din cele destinate
răstignirii.
Din când în când se întrerupe
scoţându-şi capul, arătându-şi dinţii
din cortina frazelor orizontale:
- Nicoleta, vei sfârşi la închisoare,
fedesemisto.
Ochii lui devin mingi verzi ce-s
fugărite
pe o masă de tenis bogat compartimentată
nu doar olaşicele jumătăţi
ci cu pereţi înalţi în labirint.
Dar Daniel citeşte mai departe.
Când mingile ies din teren
o priveşte pe Nicoleta (râde):
- Dan Pavel să-i scrie lui Liiceanu:
„Draga mea Li,...".
Capul lui Bănulescu nu ar suporta
aureolă
sau aureola lui e chiar conturul feţei
(oricum i-aţi aşeza-o, s-ar prăbuşi în
chip,
s-ar contopi cu el.)
Visează Nicoleta - Dan Pavel e al
ei,
cel mai bun eseist, cel mai bun
poet...
Galop mărunt al prozei pe care o
citeşte Daniel
Şi totuşi ies scântei: se calcă pe-o
idee (naşterea ei).
Nicoleta plânge: m-a dat în judecată
Dan
I.F. (personajul din roman) a tresărit
îndurerat
Daniel nu observă:
- Trebuie să râzi pentru motivele lui
de divorţ.
Citeşte înainte.
I.F. vrea să plece din roman.

ALEXANDRA VOICU

Poveste

A fost odată un om
care a murit
Şi s-a terminat povestea

FLORENTIN SMĂRĂNDACHE
Phoenix, SUA

Raport de companie

„Pentru că l-am prins citind poezie
După stingere, raportez cu onor,
Pe soldatul Avramescu Ilie
L-am băgat la arest, domnule
maior".

„Foarte bine, caporal Berbecel,
că zău, vorba generalului Basta
Ce s-ar alege de instituţia asta
Dacă toţi ar face ca el?"

SPIRIDON POPESCU
Târgu Jiu

Poetul e şi el un luptător

De-ai fi un împărat, la curtea ta,
Aş încerca să fiu primită negreşit,
În bibliotecă-aş fi bibliotecară,
să şterg de praf, totemul tău iubit

Tu conducând o-mpărăţie vastă,
Ai fi-n secret, poet şi filozof.
Să-ţi fac pe plac, Luminăţia-Voastră,
Te-aş asculta, tăindu-ţi un cartof,

Sustras în zori, din nobila-ţi cămară,
cartoful l-aş tăia în cuburi mici
Şi aş risca a fi dată afară,
Din largu-ţi cerc de principi şi amici!

De ce visez un împărat-poet
Şi nu strateg viteaz, cuceritor?
Un suflet nobil, nu un indiscret,
Poetul e şi el, un luptător!

Un împărat domnind numai în pace,
Ar fi un ideal promis de zei!
Ciupeşte-mă, înţeapă-mă cu ace;
Mi-e silă de minciuni şi de mişei!

Nu vreau să plec din ţara mea
natală!
Deşi suport cu greu ce se petrece;
În vis, o-mpărăţie ideală,
Ar fi fântâna cu o apă rece...
Ce ar trezi din amorţire, naţii

O, împărate, cum să-ţi intru-n graţii?

GEORGETA LAZĂR
Oradea

* * *

(memoriei bunicii mele, Sofia)
bunica mea e poate greierul acesta
frumos. stă şi cântă la
marginea crucii de lemn pe care
numele ei este singurul
vers - sofia -. nişte viorele şi chiar
sapa ce îi păstrează luciul
mâinilor stau rezemate pe moviliţa
de pământ. eu
îi citesc poeme din emily dickinson
într-o linişte ce ne
uneşte deplin. o pasăre îşi trece
pentru o clipă umbra prin
înţelegerea noastră dar sensul ei
adânceşte unitatea. iar dacă
se-nclină iarba de vânt e-un semn
în plus că vântul e un
vers şi faptul că mă-nfior este efectul depărtării. casa bunicii
se vede bine din deal deşi e mai
mică decât norii şi
chiar puţin umbrită de plâns. în
secretul nostru poate
intra doar dragostea cum vântul
acesta în cartea lui dickinson.
ce e grozav e că suntem morţi cu
acelaşi putere
cu care suntem vii. a înflorit liliacul
pe gardul cimitirului
cu o nepăsare dumnezeiască. cei
bogaţi au vopsit cu bronz
literele de pe marmore. cei mai
săraci au
văruit crucile de lemn ca pe nişte
pomişori. femeile bătrâne
se cântă şi tricotează frumos. doar
noi pare că
tăcem altceva. în luciul sapei bunica
desface batista
scoate doi bani albi şi mi-i aşează
pe pleoape
banii sunt reci şi stemele lor nu-mi
par cunoscute
dar poate că vântul a încurcat
paginile cărţii...

ION CHICHERU
Reşiţa

Poeţii şi lumea cea mare

Dar veniţi odată şi convingeţi-i pe
poeţi
că-i incredibil de aproape ziua
când le va creşte pe cuvinte
puful de piersică al unei adolescenţe
târzii
şi cine se va apropia fără masca
unei prejudecăţi
va simţi mireasma unei livezi
intensive pe rod
şi va muşca lacomă din ei
însăşi moartea înfricoşată de-atâta
poftă de viaţă -
"poftă bună, să trăiţi!" - vor zice
poeţii înghiţind în sec
ca nişte fântâni trecute prin tulpina
unei păpădii,
noi de aceea suntem aici ca să
vedeţi
cum între alb şi negru
prezentul e de culoarea lupului
încolţit,
ca să vedeţi că n-avem noi atâtea
lacrimi
câte virgule se pun între subiectul
emoţiei
şi predicatul unor trăiri de prisos,
că n-avem noi atâtea migrene
câţi oameni scuipă îngrijoraţi
contra taifunului nevolnic din ei
şi că însăşi plăcerea mişelească
de-a ne închirci de mândrie
arată că ne-a ciupit pliscul de uliu
al unei metafore -
"poftă bună", vom zice în cor, ce
inimă mare aveţi
că i se aud bătăile şi din gaură de
şarpe
(ca şi din mille de găuri de la
gloanţe)
noi de aceea suntem aici
cu pieptul umflat de drojdia
sinceităţii
şi cu feţele supte ca partea din
mijloc a unui mormânt,
de aceea ne aflăm, ca să fim
arătaţi cu degetul
că uite, ţara e bogată în poeţi
şi au aceştia sentimente
ca alţii bani de-ntors cu lopata
far bodyguarzii lor sunt uriaşele grii
(încât sunt şi pândiţi ca nişte focuri
sacre)
de aceea mirosul de suflet ars se
simte
şi din alte pustietăţi
unde cactuşii înfloresc în miez gri
de visuri polare,
de aceea or să se întreacă în
curând
integrii poeţi cu restul lumii
şi lumea cea mare, colosală cu resturile de poeţi -
convingeţi-i, aşadar, că-i
incredibil de aproape ziua
când le va creşte pe cuvinte
puful de piersică al unei adolescenţe
târzii, imoral de târzii:
şi-aproape mortal de morală,
convingeţi-i pe poeţi
că viaţa şi moartea sunt stranii
amănunte
pe care - din fericire -
uită că (generoşi ca zevzecii)
le-au risipit (...)

ALEXANDRU SFÂRLEA
Oradea

Pieter Bruegel cel Bătrân - Turnul Babel

* * *

timidă umilă bate inima mea
la porţile siderante ale misterului
visez în univers aidoma seminţei
în răcoarea de naos a mărului

până şi neaua crinilor poate
preface-n corali ale sângelui unde
dar sunt universului ceea ce scoicii
îi e perla pe care-o ascunde

în univers visez aidoma seminţei
sunt şlefuit de univers mereu
- cu o tandreţe care doare mult -
să-l stau pe inelar lui Dumnezeu

OVIDIU BĂJAN
Hunedoara

Aglomeraţie

Niciodată până acum nu s-au mai
pomenit atâtea lucruri unul lângă
altul.
Niciodată până acum un om nu şi-a
ţinut pumnul în gura altuia, peste ai
cărui ochi
se înghesuiau metri de panglică
neagră
şi-n inima căruia cereau dreptul
de a locui
vreo douăsprezece gloanţe.
Niciodată până acum cărămizile
nu s-au clădit peste florile
care creşteau printre coastele animalelor
aflate încă în agonie.
Niciodată până acum cineva nu şi-a
închiriat
spaţiu de depozitare a ideilor sale
în alte minţi mai puţin
neliniştite
Niciodată
până acum
gândurile noastre
n-au fost atât
de înghesuite

OVIDIU-GHEORGHE RUŢA
Tureni, Cluj

De la stânga la dreapta

obligaţia cetăţenească de a-mi lua
viaţa în mâini îmi revine periodic!
fac atunci la repezeală un bagaj
mare din care se scurge penibil
ca o floare presată laba albastră a
zeului, amprenta mânjită a celor
o sută de buze pe geam, fotografia
color de la nuntă mereu mă
încurcă,
promisiunea de a merge tot înainte
s-a spart, cea mai drastică replică
a mamei a pătat definitiv faţa
de masă cu motiv popular...
Doamne, în atâta dezordine,
hai mai bine să urmărim
fără consecinţe imediate
Marea Plimbare a norilor
de la stânga spre dreapta,
de la stânga spre dreapta,
de la stânga spre dreapta...

ANA DARIAN
Slatina

Pagini realizate de
Alex Ştefănescu

HUGH GRANT:

„Fidelitate, da... căsătorie, nu!"

Hugh Grant a fost marea descoperire a acestei veri cu ocazia succesului cinematografic **Four Weddings And A Funeral**. S-a dovedit totodată o revelaţie în lumea comediei căci actorul alătură umorului său un fizic răvăşitor... Unde oare s-a ascuns până acum Hugh?

Hugh trăieşte în inima Londrei şi e evident cât se poate de britanic, adică are clasă, şarm, umor şi morgă. Fiul unei profesoare şi al unui vânzător reconvertit la artă dramatică, Hugh a luat foarte natural drumul Universităţii Oxford, unde obţine cu brio o diplomă în literatură engleză. Imediat după studii, Hugh, deja atras de actorie, se lansează pe scenă dar teatrul îl lasă rece. „Mă plictisisem să petrec ore în şir imitând copacul bătut de vânt", explică el, de unde rezultă că a renunţat de la primele încercări.

Propune colaborarea sa unor reviste satirice şi ajunge să lucreze ca scenarist la televiziune, după propria lui părere o meserie care te îmbogăţeşte spiritual, dar te epuizează nervos! Numereşte astfel pe platoul realizatorului JAMES IVORY care îi va da şansa în cinema: obţine, în 1987, rolul lui CLIVE în MAURICE... De atunci şi-a multiplicat rolurile de refulat sexual; joacă rolul soţului confuz în **Luna de fiere** al lui Roman Polanski, apoi al îndrăgostitului stângaci în **Patru căsătorii şi o înmormântare** şi va putea fi văzut ca moralizator ecleziastic în SIRENS, alături de fermecătoarea Elle McPherson. Însă sfârşitul e departe! Hollywood-ul continuă să-i facă ochi dulci şi proiectele stau maldăr pe biroul lui. I s-a propus chiar rolul lui James Bond! Ceea ce Hugh Grant consideră că e greu de făcut pentru că el nu se ia niciodată prea în serios.

Viaţa sa sentimentală, în revanşă, e cum nu se poate mai serioasă! Hugh este îndrăgostitul perfect după unele păreri: fidel şi afectuos... cu Elizabeth Hurley, o tânără actriţă cu care e prieten deja de 7 ani! După spusele lui, până acum a rezistat tuturor tentaţiilor de a o înşela.

De ce nu se gândeşte atunci la căsătorie? Pentru că ideea de a trăi „la strâmtoare" cu o altă persoană e insuportabilă pentru el! Astfel, Hugh trăieşte în capitala Angliei, iar logodnica sa la Los Angeles. Şi dacă totuşi se va întâmpla să-şi împartă viaţa cotidiană, i-ar plăcea să locuiască împreună cu ea într-un castel, pentru ca cei 6 (!) copii ai săi să aibă fiecare câte o aripă unde să se retragă în caz de dispută!

Deci, frumos e, inteligent e, cultivat e, plin de umor e, ca să nu mai punem gropiţele şi ochii albaştri! Are oare vreun defect? Poate modestia! Îl stresează afluenţa de scenarii şi refuză să fie comparat cu marii actori englezi care l-au precedat. Cât despre calităţile sale de actor, dac-ar fi să-l credem pe realizatorul filmului Four Weddings And A Funeral, posedă o uimitoare dexteritate verbală şi e gata să refacă o scenă de câte ori e necesar. Deci are şi răbdare, o calitate rară şi de care sperăm să nu avem şi noi nevoie aşteptând un nou lung metraj care-l va avea ca protagonist

RAY şi ANITA, într-adevăr 2 UNLIMITED?

Nu, nu e vorba despre eventualitatea unui fals, cei doi sunt foarte adevăraţi ca şi vocile care le foarte aparţin! Întrebarea se referă la longevitatea lor în timp şi mai ales la durata succesului şi nu pentru că ar fi în pană de fani, ba chiar din contră. De fiecare dată când lansează un nou album, majoritatea titlurilor acestuia se transformă în hituri care tronează în fruntea clasamentelor. De la începutul carierei lor, au vândut, peste tot în lume, mai mult de 15 milioane de discuri!

Primul lor album, **Get Ready**, îi consacră imediat în 1992. E disc de aur în Australia, de platină în Canada, de argint în Anglia şi de dublu platină în Coreea! America declară foarte repede duo-ul Best Dance Artist 1992. Get Ready For This, Workaholic, The Magic Friend sunt dansate non-stop.

Al doilea album, la fel de bine apreciat, **No Limits**, în 1993 îşi răspândeşte explozivele: No Limit, Faces, Tribal Dance, Maximum Overdrive. De data aceasta toată planeta e la picioarele lui Ray şi ale Anitei, părerea excelentă e unanimă în ţări foarte diferite între ele: Finlanda, Israel, Islanda, Hong-Kong sau Indonezia.

Provocarea lor în 1994 se numeşte **Real Things**, un album despre care unii, înaintea apariţiei lui, erau sceptici. Părea imposibil ca 2 UNLIMITED să reziste cu acelaşi statut de bombe dance. Şi totuşi... CD-ul figurează deja printre primele box parades din Belgia, Danemarca, Finlanda, Germania, Ţările-de-Jos, Suedia, Elveţia sau Marea Britanie. **The Real Thing** a subjugat irevocabil, iar cel mai recent single **No One** le îmbunătăţeşte chiar imaginea, dovedind posibilitatea abordării, cu aceeaşi pricză, şi a altui stil decât techno. Nu le mai rămâne, se pare, decât să-şi găsească succesori demni la ceea ce se poate numi 100% câştigător!

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Celine Dion se căsătoreşte

Până acum 5 ani, CELINE DION era necunoscută în afara Quebec-ului ei natal. Astăzi e un superstar internaţional. Cea mai mică dintr-o familie de 13 copii, a început să cânte de la 13 ani şi n-a avut niciodată o viaţă normală. La vârsta la care fetele se gândesc la distracţii şi la flirt, ea a trebuit să-şi supravegheze vocea, aspectul, să-şi respecte orele de somn... După ce a cântat dragostea imposibilă cu „Ziggy", Celine a lansat două albume, unul în franceză „L'amour existe encore" şi altul în engleză „The Colour Of My Love", acesta din urmă fiind fructul colaborării cu compozitori renumiţi. Primul single „The Power Of Love", reluarea marelui succes al lui JENNIFER RUSH, n-a făcut decât să demonstreze încă o dată calităţile vocii sale puternice, pline şi calde şi curajul de a înfrunta inevitabila comparaţie cu cea care a interpretat piesa în 1984 şi care va rămâne un etalon. Celine a anunţat recent viitoarea căsătorie cu managerul ei RENÉ ANGELIL, care a descoperit-o când avea 13 ani. Dacă mult timp au fost foarte discreţi, acum nu-şi mai ascund sentimentele. „Think Twice", recentul ei single, care se află foarte bine poziţionat în UK-list, nu vrea să sugereze intenţia ei de a reveni asupra deciziei luate, pentru că Celine s-a declarat foarte hotărâtă: vrea să fie fericită şi să aibă mulţi copii!

Pagină realizată de
DOINA ENE ■

Kappa
servaxim srl

Sunteţi pe mâini bune! Proiectele firmei de TV- cablu KAPPA urmăresc să vă asigure un serviciu absolut ireproşabil!

Pentru week-end v-au pregătit comedii şi filme sexy

Televiziunea prin cablu Kappa, pentru care informarea promptă a abonaţilor săi este o grijă permanentă, a selectat din sesizările şi propunerile primite şi face următoarele precizări:

■ Echipele care asigură service-ul pot fi sunate la tel. 61812 25 Ele efectuează depanările după următorul program: de luni până sâmbătă între orele 9.00 - 21.00, iar duminică numai pentru intervenţii speciale. Conform contractului încheiat de abonaţi cu firma, echipele de intervenţie au obligaţia să se prezinte la adresa unde s-a semnalat o defecţiune în termen de 48 de ore de la sesizare.

În cazul defecţiunilor majore, cele care cuprind zone extinse, străzi, sau cartiere întregi service-ul se asigură zi şi noapte, până la remediere.

■ Pe abonaţii care au televizoare cu selectoare înguste, îi informăm că s-au achiziţionat convertoarele promise. Având, însă, în vedere că lotul sosit este de proastă calitate, firma este în tratative cu o întreprindere care are în testări un tip de convertor cu telecomandă. Se intenţionează ca la sfârşitul anului să fie rezolvată şi această problemă.

■ Se lucrează în continuare la întărirea reţelei pentru perioada de iarnă, şi din acest motiv anumite posturi, inclusiv TELE 7 abc, au fost repoziţionate. Pentru cei care, având receptoare cu selectoare înguste, nu le pot viziona, precizăm că o dată cu finalizarea acestor lucrări, în decembrie, ordinea posturilor va fi din nou poziţionată pentru a le asigura şi lor recepţia. Aşteptăm în acest sens propunerile dumneavoastră.

■ Având în vedere că abonaţii care plătesc în avans pe cel puţin 6 luni beneficiază de o reducere cu 10%, vă anunţăm că au început încasările pentru anul 1995.

■ Studioul Kappa emite începând din week-end-ul trecut filme ce sperăm să fie pe gustul dumneavoastră. Iată ce puteţi viziona săptămâna viitoare:

Vineri, 2-12-'94, ora 21[00]
„INCREDIBILA CURSĂ"
- comedie, 1977
Distribuţie: Cristopher Connelly, Forest Dicker, Larry Storch
Regie: James L. Conway

Sâmbătă, 3-12-'94, ora 18[00]
„ORGANIZAŢIA"
- acţiune, 1971
Distribuţie: Sidney Poitier, Barbara M. Nair
Regie: Don Medjord

Sâmbătă, 3-12-'94, ora 22[00]
„AVENTURILE AMOROASE ALE LUI DON QUIJOTE"
- sexy, 1986
Distribuţia: Corey John Fisher, Hy Pike

Duminică, 4-12-'94, ora 22[00]
„MICUL BORDEL DIN TEXAS"
- comedie, 1982
Distribuţie: Dolly Parton, Burt Reynolds
Regie: Colin Higgins

Pentru orice fel de sugestii sau nelămuriri scrieţi-ne pe adresa SC Publicaţiile FLACĂRA SA, Pţa Presei Libere Nr. 1, cod 71341 sau sunaţi la tel. 6174763 între orele 9.00 - 17.00.

Împreună cu cei de la Kappa vă stăm la dispoziţie. Reclamaţiile sesizaţi-le la telefonul dispeceratului Kappa, menţionat mai sus.

ADRIANA CHIROVICI ■

Motivaţii

LASĂ APA SĂ TREACĂ / SFAT		VIOLET / APAR LA OCHII OBOSIŢI		PĂTIMAŞ / SALAMURI		ÎNVECINAT / ÎN UNDE I		GLAS / DOCUMENTE		ŞI AŞA MAI DEPARTE				
CERUT / FATA DIN TEMĂ I														
		OCHI DE LANŢ / APELATIV POPULAR				DIN ATICA / REPETAREA UNUI CALCUL								
ETANŞE / ÎNŞELATE										CERTAT				
								ŞMECHER (fam.)						
NEGAŢIE / NEÎNSEMNAT		DISCIPOLE / ŢARINE (dim.)												
				CURTE I / VOPSIŢI LA PĂR				ÎN PARC I / MAREA... CEA MARE						
CU CARACTER DE LEGE (fem.) / A EXISTA						CEAS								
		ÎN JOSUL APEI		A ASALTA / ALERTĂ						PREGĂTIT PENTRU COMPETIŢIE				
SĂTENI / FUNDĂ LA GÂT						PRIMELE ETAJE I / DĂRĂPĂNARE								
										MOCĂIŢI				
COMPACTAT / CĂLĂTORI						ATAŞAT / LIVADĂ DE NUCI								
								NICOLETA RĂDULESCU						
				INCOMPA-RABILE / BĂRBIERIT										
								ÎN ORICE SENS I / PERIOADĂ DE TIMP						
				CORABIE / AERISITĂ / OBOSIT										

Integramă de Alina ZGUBEA

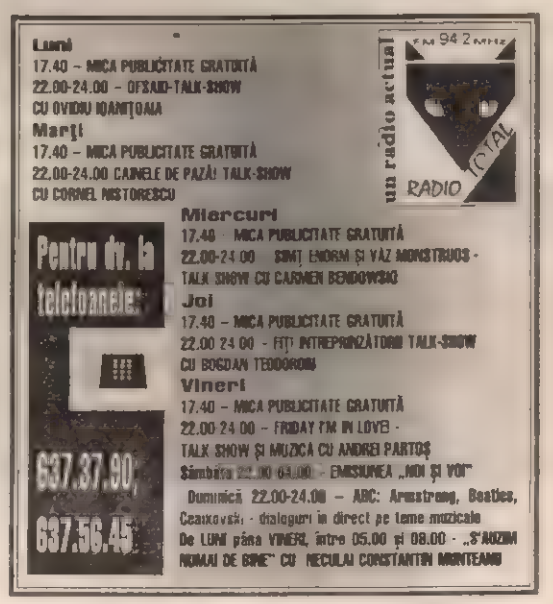

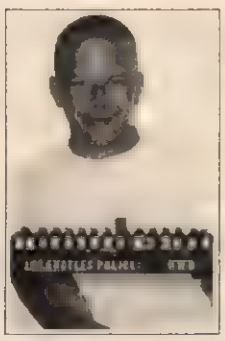

Interpretând roluri de terorist, Mikey Rourke intră de-adevăratelea în pușcărie

Actorul hollywoodian Mikey Rourke, 37 ani, cunoscut de publicul român din filmul **9 săptămâni şi jumătate**, a ajuns în arestul poliţiei din Los Angeles. În cariera sa de 15 ani el, a interpretat roluri de psihopat, terorist IRA (în „Barfly") şi de sadomasochist. Acum, viaţa i-a jucat festa. El a fost dat în judecată de propria-i soţie, fotomodelul Carré Otis, 25 ani, pentru repetate bătăi. Femeia s-a săturat de excesele alcoolice ale soţului său şi de brutalităţile săvârşite pe fondul consumului de droguri. Refuzat de către toţi producătorii de film din Hollywood, Rourke a pulverizat vreo 20 milioane dolari, ajungând lefter. În prag de sinucidere, a fost internat la psihiatrie. În fotografie apare tuns, bineînţeles gratuit, de poliţia din Los Angeles.

Charlene Tilton se căsătorește a treia oară

Charlene Tilton, 35 ani, cunoscuta interpretă a personajului Lucy din serialul DALLAS, este pe cale de a se căsători pentru a treia oară, de astă dată cu unul din vecinii săi. Romanţa s-a înfiripat cu prilejul repetatelor cumpărături făcute la un supermarket, unde simpaticul designer Robert McGrane a ajutat-o la căratul sacoşelor

În fotografie: Lucy încadrată de fiica sa Cherish şi noul pretendent.

CĂTĂLIN VAGO ■

A fost Friederich Nietzsche homosexual?

Într-un caiet cu poezii, descoperit nu de mult printre scrieri rămase la Weimar de la filozoful german Friederich Nietzsche, se află o poezie de 170 versuri, care descrie relaţiile homosexuale dintre un filozof şi un poet vagabond, pe nume Ortlepp. La vremea respectivă, Nietzsche era elev la un gimnaziu de elită şi avea 18 ani. Aceste versuri ar putea explica tâlcul celor scrise de el în 1885: "În tinereţe am întâlnit o zeitate periculoasă şi nu doresc să relatez niciodată despre ceea ce a cuprins sufletul meu". Biograful lui Nietzsche susţine că zeitatea la care se referea filozoful era Dionysos, care în mitologia greacă întruchipează beţia şi desfrâul

IOANA A. VAGO ■

În Europa occidentală nu se mai bea apă de la robinet

În ţările Europei occidentale scade numărul centrelor urbane în care apa de la robinet este potabilă. În unele oraşe ţi se recomadă încă de la sosire să evîţi consumul de apă provenită din apeductele comunale. Motivul este lesne de înţeles: poluarea. Dar cum îşi stinge-setea populaţia? Se bea apă îmbuteliată. Abundă furnizorii, sortimentele şi mărcile. Se oferă: apă limpede de izvor; apă de masă; ape minerale şi ape curative Alegerea se face după gust şi scop. Apa de izvor este îmbuteliată la sursă, fiind exceptată de prevederile riguroase, care se impun celorlalte ape. Apa de masă poate proveni din izvoare sau puţuri, fiind mineralizată artificial (adaos de carbonaţi etc). Apele minerale, trebuie să conţină la litru minimum 1000 mg. săruri minerale dizolvate. sau 250 mgr. acid carbonic liber

Instituţiile ce se ocupă de sănătatea publică. mass-media şi furnizorii informează temeinic populaţia asupra modului cum poate să-şi aleagă cea mai potrivită apă de băut

IOANA A. VAGO ■

Dragostea nu are limite

Soţ şi soţie: el 89 ani, ea 26 ani.

Mireasa, 26 de ani, este foarte blondă, foarte dotată (bust 100 cm) şi plină de viaţă. Mirele are 89 de ani, e foarte bolnav şi foarte bogat. Într-un scaun pe rotile el a fost împins de către ea la altar. Un cuplu ieşit din comun, vezi bine: domnişoara cu guriţa ca o cireaşă şi domnul lipsit de dantură. Ea: Anna Nicole Smith, de profesie model, este acum prezentatoare de desuuri, dar are şi veleităţi de actriţă (filmul Obuzierul despuiat, calibru 33 1/3 ţoli), încercând s-o imite pe Marilyn Monroe. El: J. Howard Marshall este al II-lea magnat petrolist din Texas (avere 600 milioane dolari). Interpelată, Anna Nicole răspunde tranşant: „Bineînţeles că-l iau din dragoste. Şi vrem mulţi copii, dar încă nu sunt sigură că Howard e în stare"

Mariah Carey are o viață ca-n filme

Mariah Carey, 24 de ani, s-a realizat, în sfârşit. Când avea 3 ani, părinţii au divorţat. La 4 ani începe să ia lecţii de canto. Ca să poată studia, la 17 ani s-a mutat la New York, unde a locuit într-o odaie împărţită cu prietenele, dormind pe duşumea. Şi-a asigurat existenţa lucrând ca ospătară. Nu avea decât o singură pereche de pantofi. Înzestrată cu o voce frumoasă, cuprinzând trei octave, ea a fost acceptată la studioul de înregistrări Mottola. Remarcată de şeful casei, Tommy Mottola, a urmat o idilă şi, rapid, căsătoria. Un prim compact disc al cântăreţei s-a vândut, în doar câteva luni de la editare, în 13 milioane de exemplare. Fericita pereche convieţuieşte ca în basme, la ferma sa de pe Hudson River.

Mariah Carey - o mireasă ca-n basme.

CĂTĂLIN VAGO ■

Pentru albumul cinefilului

Arnold Schwarzenegger

❑ Este starul cel mai bine plătit de la Hollywood

Arnold Schwarzenegger mărturiseşte că totdeauna l-a idolatrizat pe John Wayne şi a fost foarte fericit deoarece a reuşit să se întâlnească de câteva ori cu el. A fost şi fanul lui Clint Eastwood, cu care ulterior a devenit vecin. Pentru filmul **Last action hero** a fost plătit cu 15 milioane de dolari. În acest film a jucat şi soţia lui , Marie Shriver, care şi-a jucat de fapt propriul său rol. Cu toate că lucrează destul de des în aceleaşi filme, cuplul lor merge perfect, nu sunt deloc plictisiţi unul de celălalt, ca dovadă că au trei copii. Maria este cea cu care se sfătuieşte întotdeauna în toate apariţiile pe ecran sau la televiziune.

În zece ani de carieră nu a jucat decât în filme de acţiune. Nu poate uita cum s-a făcut de râs la prima lui apariţie la televiziune: i s-a dat un text din care trebuia să se inspire. Întrebări şi răspunsuri. În loc să răspundă la întrebările care i s-au pus, el pur şi simplu le-a citit în faţa miilor de spectatori.

MARIA ANTONESCU ■

Marea Liniștii și misterioasele obeliscuri selenare

Această fotografie-document apare pentru rima oară în presa românească! A fost reazată la 21 noiembrie 1966 de la o înălțime de 8 km, deasupra satelitului natural al Pământu-ui - Luna - și retransmisă de aparatura stației mericane „Lunar orbiter - 2". Ea reprezintă o orțiune de câmpie din raionul Mării Liniștii, are se află în nord-estul centrului lunar. Se bservă cunoscutele cratere... Dar oare ce eprezintă acele umbre ascuțite, mai lungi sau

Marea Liniștii este săgetată de misterioase obeliscuri

Planurile de dispunere ale obeliscurilor amintesc de faimoasele piramide egiptene

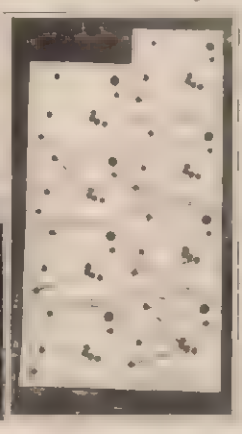

nai scurte, de pe fotografie? Pe Pământ, cea nai lungă din aceste umbre ar fi dată de un belisc înalt, iar cele mai scurte (și acestea unt opt) sunt date de „obiecte" conice, ale ăror dimensiuni nu depășesc înălțimea unui om de Crăciun înalt... Aceste „obiecte" sunt cu tât mai surprinzătoare, cu cât sunt dispuse pe afață relativ redusă: 164 x 225 m!

Nu vom face diferite supoziții referitoare la riginea acestor obeliscuri, cu toate că, în lecursul timpului, de existența lor s-au interet până și arheologii! Vom analiza doar disunerea geometrică a acestor obiecte. Iat-o:

1. Planul general de dispunere a obiectelor, care sunt numerotate de la 1 la 8.

2. Obeliscurile 1,4 și 7 formează un triunghi dreptunghic, iar obeliscurile 1,3 și 8 - un triunghi ascuțit cu un unghi de 45 de grade.

3. Obiectele 2,1 și 7 formează un triunghi dreptunghiular, iar obiectele 1,2 și 5 - un triunghi echilateral.

4. Un triunghi isoscel este format de obeliscurile 1,6 și 2. Mediana, care pleacă de la obeliscul 6, trece prin centrul obiectului 5.

5. Folosind un unghi drept format de obeliscurile 7,1 și 2 se realizează un pătrat cu latura egală cu distanța între obiectele 1 și 2.

6. Pătratul mare este împărțit în 16 pătrate mici.

7. Folosirea punctelor de segmentare pe laturile pătratului mare. Suprafața acestuia este împărțită într-o serie de triunghiuri drepte având raportul catetelor egal cu 1: 2. În centru a apărut triunghiul egiptean cu raportul laturilor egal cu 3: 4: 5

8. Aceeași suprafață împărțită conform sistemului „abac" din Grecia antică, adică a unei mase cu 49 pătrate. .

Surprinzător este faptul că planul de dispunere al obeliscurilor lunare 4, 5 și 6 este identic cu planul piramidelor egiptene construite de faraonii Keops, Kefren și Mikerin la El-Ghizeh, lângă Cairo. Centrele acestor obeliscuri în sistemul „abac" (obținute cu o precizie asemănătoare unei imagini în oglindă!) sunt identice cu vârfurile celor trei renumite piramide!

Nu sunt oare prea multe coincidențe „întâmplătoare"?.

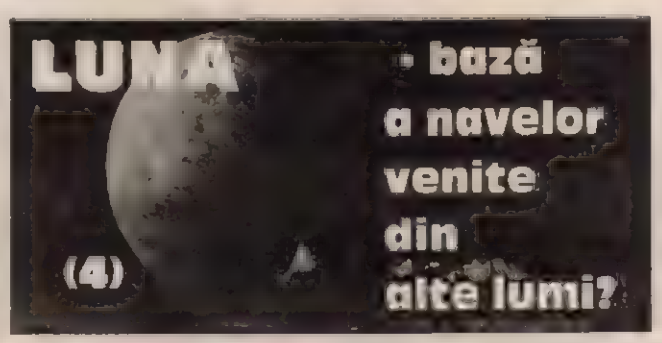

Două OZN-uri au survolat timp de un sfert de oră aeroportul Ciun Kai-Shi din Taipei

Iulie 1994. Când cometa Schumaher-Levy s-a ciocnit cu planeta Jupiter, deasupra teritoriului Chinei au fost reperate câteva OZN-uri mari.

„Se pare că este vorba de o premieră în lume, de un contact apropiat cu extratereștri. Credem că a produs o «fisură» în studierea tainelor Universului". Fără această declarație senzațională, președintele **Societății naționale a ufologilor din China** a intrigat opinia publică din această țară. Mai ales că domnia sa a refuzat să comunice ziariștilor amănunte în legătură cu acest caz, rezumându-se să declare, secretos, că datele pe care le posedă acum oamenii de știință chinezi „continuă să fie cercetate și aprofundate". Din datele acumulate până acum, rezultă că mesagerii altor civilizații, apărute în spațiul Chinei, preferă zona Golfului Taiwan, unde, în ultimii zeci de ani, au fost observate **mii** (!!) de obiecte zburătoare neidentificate, rapoartele fiind semnate de astronomi și oameni de rând. Ultima dintre aceste întâlniri de necrezut, dar cât se poate de reală, s-a petrecut pe **insula Taiwan, la sfârșitul verii anului 1993.** Un număr impresionant de **oameni** au urmărit atunci, vreme de **un sfert de oră** (!!) prezența a două obiecte zburătoare neidentificate deasupra aeroportului internațional Ciun Kai-Shi din Taipei.

Taiwanul este spațiul preferat de extratereștri

Alte amănunte nu au fost date. Nu ne rămâne decât să așteptăm noi vești de la Beijing după ce datele vor fi... „cercetate și aprofundate".

Astrofizicienii chinezi posedă documente stupefiante

S-a descoperit un schelet uman pe Lună!

☐ Americanii tac mâlc!

Aceste dezvăluiri senzaionale au fost făcute de către nul dintre cei mai cunoscuți strofizicieni chinezi - **dr. Kang Mao-Kang** care, în iarna anului 990, în cadrul unei conferințe le presă organizată la Beijing, prezentat ziariștilor fotografii e care se putea observa... **irma unui picior gol pe uprafața lunară!** Omul de tiință chinez afirmă că a prinit aceste fotografii „de la o ursă sigură din S.U.A.", care -a mai trimis și o altă serie conținând o fotografie ce e zenta un... **schelet uman!** ată ce a declarat atunci dr. Kang Mao-Kang: ...„Americanii -au pomenit implicați în ascunderea unei taine cu caacter global și, tot ce e posiil, criminal. Pe parcursul a 20 le ani, ei au ascuns opiniei ublice fotografiile cu urme ale unui picior uman pe Lună, iar fotografia unui schelet de om - „o perioadă mult mai îndelungată. Ceea ce s-a descoperit pe Lună este uluitor, dar, se pare, americanii sunt de părere că nimeni în lume nu are dreptul să dețină astfel de informații"... Declarația dlui dr. Kang a uimit experții serviciilor cosmice și de informații ale S.U.A. Unul dintre aceștia pur și simplu a dispărut după ce o serie de reporteri l-au „asediat" într-un restaurant din Washington. Alte surse de informare din S.U.A. au refuzat și ele să comenteze acest adevărat eveniment-șoc chiar și atunci când au fost anunțate că omul de știință chinez este în posesia a peste 1.000 de fotografii provenite de la N.A.S.A. ce reprezintă urmele unui picior gol și un schelet uman pe suprafața Lunii. Întrebările firești care înconjoară acest caz-șoc nu se opresc aici. Omul al cărui schelet apare în fotografie se pare că a purtat blugi, iar ținând cont de dispunerea oaselor - îi lipsesc mai multe părți ale corpului. Și, în sfârșit, după o analiză atentă a fotografiei, s-a constatat că moartea a fost violentă... După toate probabilitățile, scheletul a fost transportat pe Lună mult mai târziu, după decesul survenit, deoarece descompunerea țesuturilor și a oaselor ar fi fost imposibilă într-un mediu lunar, lipsit de aer. „Sunt în posesia unor documente și scrisori care dovedesc că urma piciorului uman de pe suprafața lunară a fost proaspătă și că, fără îndoială, scheletul aparține unui om. Întrebarea care se pune este cum o urmă umană și un schelet au ajuns pe Lună" - afirmă dr. Kang.

„Aceasta are o singură explicație: amestecul unor ființe extraterestre. Dar adevărul nu-l vom afla niciodată atât timp cât americanii nu vor da publicității toate informațiile secrete pe care le posedă". Toate documentele citate de dr. Kang au un caracter „strict secret" și sunt datate **3 august 1969**, ceea ce înseamnă că au fost emise la două săptămâni după ce astronauții americani Neil A. Armstrong și Edwin E. Aldrin jr. au făcut primii pași pe suprafața Lunii, la 20 iulie 1969.... Însă documentele sunt incomplete, deoarece multe din copii sunt rupte. Totuși, din texte reiese că experții americani au ajuns la concluzia că „civilizațiile extraterestre au legătură cu urma lăsată de piciorul gol și cu scheletul neîngropat descoperit.

Temerarele încercări de a afla un răspuns de la guvernul S.U.A. au rămas fără nici un rezultat. Doar un singur reprezentant guvernamental, citat de ziarul „New York Times" apărut în 17.X.1989, a declarat, în umbra anonimatului: **„Nimeni nu va spune nimic până când președintele Bush nu o va permite. Aceasta reprezintă nu numai o simplă tăinuire a informațiilor. Scandalul „Wattergate" a fost un picnic duminical în comparație cu acest caz, care este în cale afară de serios.**

...Iar președintele Bush nu a permis!

Pagină realizată de ALECU MARCIUC ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Fenomenul Nadia continuă

Cea de-a treia medalie de aur cucerită de gimnastele noastre în cadrul Campionatelor Mondiale pe echipe de la Dortmund are o semnificaţie deosebită. Mai întâi, **Lavinia Miloşovici** şi colegele ei restabilesc o ierarhie a anilor 1979 şi 1987 după care dubla campioană olimpică de la Barcelona s-a impus definitiv în galeria marilor personalităţi ale gimnasticii moderne. Dar elementul cel mai interesant al succesului noilor campioane mondiale la Dortmund este legat de prezenţa **Nadiei Comăneci** în curs, vedeta a fost Lavinia, care a primit din partea experţilor titlul de **cea mai bună sportivă a Campionatelor Mondiale**, mai ales după evoluţia la sol ce a marcat victoria finală.

Imaginile bucuriei româneşti din cunoscuta sală germană au făcut înconjurul lumii prin canalele de TV ce au transmis în direct dramatica finală. Am văzut (şi aţi văzut) cum au savurat cele 6 fete, alături de antrenorii şi oficialii respectivi, triumful lor bazat pe sute de ore de muncă ordonată, consecventă şi metodică. Acum, când au rămas doar medaliile şi complimentele, ar trebui să ne gândim şi la efortul acestor sportive

Gimnastele române şi antrenorul Octavian Belu pe podium la Dortmund după câştigarea titlului mondial pe echipe

Westfalenhalle, care pe de o parte a motivat la maximum pe fetele antrenorului **Octavian Belu**, iar pe de altă parte a obligat cel puţin din punct de vedere moral juriul, nu întotdeauna favorabil nouă, să le noteze mult mai aproape de adevăr pe competitoare. „Influenţa" Nadiei trebuie remarcată şi în rândul spectatorilor germani, deveniţi dintr-o dată suporterii echipei României în lupta cu rusoaicele sau chinezoaicele, şi ele foarte bine pregătite, dar lipsite tocmai de o asemenea personalitate. În concare îşi riscă viaţa secundă cu secundă, sacrificându-şi cei mai frumoşi ani ai adolescenţei în centrele de pregătire, hoteluri, cantonamente, deplasări etc. Dacă nu faci nimic, nu obţii nimic, iată ce simplă este deviza gimnasticii, şi sigur că, fără a beneficia de avantajele altor discipline mult mai bine organizate sau sponsorizate, Lavinia, Gina şi compania au scris o nouă pagină în istoria sportului românesc.

Le-am văzut în anii trecuţi la Stuttgart, de exemplu, în cadrul Cupei Federaţiei Germane, şi am rămas plăcut surprins de modestia lor, de simplitatea şi corectitudinea cu care se poartă, cu toate că nu trebuie să omitem faptul că avem de a face cu mari vedete. Nu am simţit aroganţă sau altceva caracteristic sportivului sau sportivei care peste noapte devine cineva. Din contră, orele de muncă au educat parcă mai bine bunul simţ, astfel că succesul lor se explică şi printr-o conştiinţă extraordinară pe care nu o întâlnim în celelalte ramuri sportive. Ba din contră. Am ţinut să fac această subliniere pentru a înţelege mai bine cauza performanţelor gimnastelor noastre, care au trecut peste toate greutăţile vieţii româneşti, demonstrând cât se poate de clar, că dacă vrei să câştigi atunci trebuie să munceşti. Şi pentru aceasta îţi trebuie minte, suflet şi voinţă, adică să beneficiezi de o gândire pozitivă, factorul prelucrat pe scară largă de majoritatea psihologilor sportivi de pe lângă loturile de profesionişti.

În fond, generaţia de azi a campioanelor a moştenit din plin tradiţia Nadiei, a **Teodorei Ungureanu, Ecaterinei Szabo sau Danielei Silivaş.**

Deschizătoarea de drumuri a fost, fără discuţie, eleva model a lui **Bela Karoly**, care s-a impus la o vârstă fragedă ca mare personalitate, depăşindu-şi condiţia mai ales atunci când a „sărit" spre libertate. Chiar dacă a fost păcălită de „prietenii" români din afară, chiar dacă a început iarăşi de la zero, Nadia a dovedit un spirit caracteristic sportivei de mare performanţă ce trece prin dificultăţile devenite obişnuite. S-a călit astfel, şi a trecut şi peste perioada iniţială, finalizată cu un puternic gol sufletesc şi financiar, găsindu-şi echilibrul sentimental în acest frumos bărbat american **Bart Conner** ce i-a oferit inelul de logodnă săptămâna trecută la Amsterdam. Cred că Nadia merită dragostea partenerului ei de peste Ocean dar şi a noastră, pe care i-o doresc din tot sufletul, deoarece a demonstrat şi ea la rândul ei că este posesoarea unor mari calităţi morale, ce vor fi, vreau să sper, cel puţin, recunoscute şi de acei ce acum 5 ani au gândit altfel.

Cauze și acuze

■ ■ Plecaţi tare pe dezvăluiri cu oarece meciuri blătuite de chiar proprii jucători, cei de la **FC Braşov** s-au împotmolit în nişte smârcuri de pe Poligrafiei. De când cu comanda „halt" nimeni n-a mai mâncat usturoi, nimănui nu-i mai miroase gura sub Tâmpa.

■ ■ Conflictul **Pascu-Copos** a dat în fiert. În timp ce unul îşi anunţă retragerea (strategic sau subversiv), trupeţii la comandă dau lama prin sediul clubului din Giuleşti. Cum nici măcar **socios** nu sunt, ar cam trebui ca Poliţia să intre pe fir.

■ ■ **Nae Ungureanu**, neîmpăcat cu situaţia, şi-a dat demisia de la Electro. Nu îndeajuns ca unele ecouri ale micului război al acestuia cu preşedintele **Velea** să răzbată până azi. Chestii subterane...

■ ■ De când cu **Orac** la **Selena** parcă, parcă preşedintele grupării s-a dezvăţat de mersul pe sârmă al echipei. Se face, astfel, că Selena e ca şi intrată în eşalonul de elită, ca şi „Poli", în cealaltă serie a Diviziei A.

■ ■ **Dună**, cu 11 goluri la activ în acest campionat, conduce în ierarhia golgeterilor, ceea ce nu-l împiedică pe **Jean Vlădoiu**, abonat la unele publicaţii pe viaţă, să rateze cu seninătate, din poziţii care mai de care mai clare.

■ ■ **Demolări**, remarcat la meciul Albania-Germania, şi-a permis să nu joace la bagatela cu Oţelul, fiind de aşteptat să reintre în monomul dinamovist la meciul acestora cu Farul. Moldovan cam are nevoie de clarviziunea albanezului.

■ ■ Primiţi cu pompă în Anglia, cei trei fotbalişti români, **Popescu, Dumitrescu** şi **Petrescu**, se află într-o situaţie ingrată. Primii doi, de la Tottenham, sunt puşi pe lista de transferuri, iar Dan e suspectat de o afecţiune gravă.

■ ■ „Respins" la prima strigare a federaţiei, când cu examenul de agent de jucători, timişoreanul **Florin Iacob**, acum cu dosarul la zi, aşteaptă examenul de săptămâna viitoare. Cică, între timp, în dreptul gălăţeanului Groş s-au semnalat niscaiva bube. Aşa o fi?

■ ■ Când lăsată baltă de cei de la Sportul, când reînviată, **cazuistica Hagi** nu-l lasă să doarmă pe preşedintele **Mac Popescu**. Dar, totul trenează în continuare între ameninţări de o parte şi indiferenţă de cealaltă (Steaua).

OZONEL ■

NADIA COMĂNECI ÎN POSTURĂ DE... MANECHIN

Inaugurarea centrului internaţional de modă **International Fashion Club** s-a consumat într-o atmosferă suprasaturată de super-VIP-uri, capete de afiş fiind **Nadia Comăneci** şi logodnicul său **Bart Conner**.

Obişnuiţi cu ţinuta sportivă a Nadiei, a fost o surpriză mai mult decât plăcută să vedem feminitatea, eleganţa şi şarmul reginei gimnasticii (nu numai româneşti, ci şi mondiale) când, urmând unei parade de modă realizată de manechinele firmei **Model Romanian Agency**, aceasta a prezentat o superbă pelerină cloche albă, stârnind aplauzele întregii asistenţe.

Prezenţa antrenorului **Octavian Belu** la această festivitate a fost un alt moment plăcut al întâlnirii, iar proaspetele noastre campioane mondiale, **Lavinia Miloşovici** şi **Gina Gogean**, au reprezentat o pată de culoare într-o atmosferă a formelor şi... culorilor.

Fiecare personalitate prezentă la această manifestare a ţinut să-şi exprime respectul, admiraţia şi simpatia pentru cea care a dat girul de onoare întregii asistenţe - Nadia -, iar invitaţia dlui Anghel Drăgan (Romanian Sport Promotion) de a participa împreună cu dna Ştefania Comăneci la următoarea ediţie a turneului **Romanian Open Tennis**, ne dă speranţa unei revederi cu vedeta gimnasticii nu după cinci ani, ci după unul, cel mult.

LOREDANA TUDOR ■

CUPA UEFA – optimile de finală (prima manşă)

Deportivo la Coruña–Berussia Dortmund 1-0
GKS Katowice–Bayern Leverkusen 1-4
Trabzonspor–Lazio Roma 1-2
Athletic Bilbao–AC Parma 1-0
BK Odense–Real Madrid 2-3
Eintracht Frankfurt – AC Napoli 1-0
FC Nantes – FC Sion 4-0
Admira Wacker – Juventus Torino 1-3

LIGA CAMPIONILOR (etapa a V-a)

Grupa A

IFK Göteborg – Manchester United 3-1
Galatasaray Istanbul – FC Barcelona 2-1

1. IFK Göteborg	5	4	0	1	9-6	8
2. FC Barcelona	5	2	1	2	10-7	5
3. Manchester United	5	1	2	2	7-11	4
4. Galatasaray Istanbul	5	1	1	3	3-5	3

Grupa B

Bayern München – Paris St. Germain 0-1
Spartak Moscova – Dinamo Kiev 1-0

1. Paris SG	5	5	0	0	8-2	10
2. Spartak	5	1	2	2	7-8	4
3. Bayern	5	1	2	2	4-6	4
4. Dinamo Kiev	5	1	0	4	4-7	2

Grupa C

Steaua Bucureşti – Anderlecht Bruxelles 1-1
Benfica Lisabona – Hajduk Split 2-1

1. Benfica	5	3	2	0	8-4	8
2. Hajduk	5	2	2	1	4-3	6
3. Steaua	5	0	3	2	3-5	3
4. Anderlecht	5	0	3	2	3-8	3

Grupa D

AC Milan – Ajax Amsterdam 0-2
AEK Atena – Casino Salzburg 1-3

1. Ajax	5	3	2	0	7-2	8
2. Casino	5	1	2	1	4-5	5
3. Milan*)	5	2	1	2	5-5	3
4. AEK	5	0	2	3	3-7	2

*) Echipă penalizată cu două puncte

UN TITLU MONDIAL GRATUIT

A trecut, cumva prea puţin mediatizată, victoria germanului **Michael Schumacher** anul acesta în **Formula** deşi izbânda lui este departe de orice dubiu, cu ate invectivele presei de scandal din Anglia ancţionat cu nepartıciparea la patru Mari Premii, penu o vină minoră (neoprirea la semnalul steagului egru în Anglia), cel mai tânăr campion mondial (25 e ani, la 3 ianuarie 1994) a câştigat opt din cele 16 ırse ale programului, iar incidentul din Australia nu se poate imputa, după cum, în spiritul fair-play-ului ritanic, recunoaşte chiar principalul său adversar, amon Hill.

Ceea ce este de asemenea interesant în această ventură este faptul că proprietarul scuderiei ıvingătoare, firma italiană **Benetton** (mecanicii sunt nglezi, iar pilotul german, iată o multinaţională a portului), nu numai că n-a cheltuit nici un ban în ceastă ediţie, dar a şi câştigat! O spune, într-un mplu interviu, cel mai mare dintre fraţii **Benetton**, 4 număr, Gilberto: „În Formula 1, cu cât urci şi devii ıai bun, cheltuielile scad, ba chiar ajungi să câştigi. Toate costurile - impresionante, desigur - au fost acoperite de sponsori, care s-au năpustit pur şi simplu asupra noastră".

Dar, în afara preocupării pentru automobilism, care datează din 1983, Benetton (2.500 miliarde lire italiene cifră de afaceri, în special în domeniul încălţămintei) a avut succese sportive şi în alte discipline: rugby, polo pe apă, volei şi baschet, în care echipele finanţate de prestigioasa firmă au cucerit şapte titluri naţionale, nenumărate cupe ale Italiei şi europene. Afacerea a început în 1965, sediul fiind localitatea natală a proprietarilor, Ponzano, 8.019 locuitori, la 10 km de Treviso.

În ceea ce priveşte colaborarea cu Schumacher (au existat multe zvonuri privind un divorţ, datorită salariului imens al pilotului german, greu de suportat de orice firmă), ea va continua şi anul viitor. Pentru că, aşa cum explică Gilberto Benetton, de-acum, de pe poziţia de campion mondial, problema banilor nu se mai pune. Sunt mai mult decât suficienţi.

TEODORA OPREA ■

CULTURISMUL ROMÂNESC PE DRUMUL PROFESIONISMULUI

Săptămâna trecută, la Sala Dalles, a avut loc **Gala Campionilor** - ediţia 1994, un show culturistic. Astfel de show-uri se organizează de multă vreme în Occident, mulţi culturişti câştigându-şi existenţa de pe urma lor. Cei aproape 300 de spectatori care au umplut sala au putut să vadă la lucru muşchii câtorva campioni naţionali, precum **Florin Uceanu, Vasile Ardel, Cristian Mihăilescu** şi **Florina Rovenţa**, precum şi pe campionul european (român, dar datorită condiţiilor mai bune de pregătire, afiliat la Federaţia Maghiară de Culturism) **Nicolae Giurgi**.

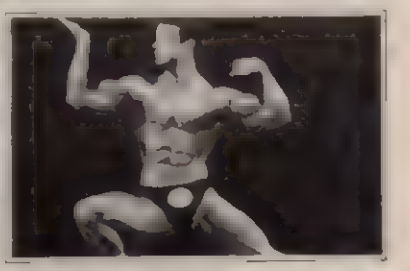

Frumos „vopsiţi" cu diverse uleiuri pe corp şi înfoindu-se care mai de care, culturiştii au smuls publicului aplauze şi fluierături de plăcere. Un reprezentant al firmei **Body Building & Fitness**, organizatoarea spectacolului, ne-a declarat că vor urma şi alte gale de culturism îmbinat cu sporturi americane, gen power-lifting şi arms-wrestling (mai pe româno-albaneză, skanderbeg).

Considerăm că astfel de manifestări sunt un pas înainte spre culturismul profesionist şi aşa vor ajunge băieţii şi fetele cu muşchi să pună deoparte un ban.

TOMA ROMAN Jr. ■

U.F.C. RAPID BUCUREŞTI

GLASUL ROTILOR DE TREN 37

Egal cu Steaua pe „Ghencea", victorie, poi, cu universitarii clujeni, pentru ca eria să fie continuată cu drawul smuls Tâmpa. Acesta e parcursul de ană oră al Rapidului, traseu care-i permite să se menţină pe poziţia a doua a lasamentului.

Asta-i una. Cealaltă faţetă e dată în ontinuare de conflictul Pascu-Copos, eea ce-i menţine pe cei doi în centrul tenţiei. Primul stă bine merci acasă, cel e-al doilea dă comunicate prin presă, în mp ce factorii de decizie de la Rapid u format un triumvirat... preliminar - cu on Langa, Iulian Tudosie şi Cristian Pălie - toţi oameni ai CFR-ului şi nu ai ransportorilor. Viorel Hizo, care a dansat ie sârma întinsă de George Copos, ieplătit şi cu unii jucători luaţi, a revenit a sentimente mai bune, fiind de găsit în ontinuare între jucători, astfel că - ăsta-i paradoxul momentului - meciul derby cu Universitatea Craiova va fi fost pregătit cum se cuvine.

Transparenţă, lipsa ei pe alocuri, astfel că în Giuleşti s-au format grupuri de presiune, ameninţările la adresa preşedintelui Mircea Pascu curg şi ele dinspre partea unora de-ai lui Mincea, tot atâtea semne că ceva-ceva, după comunicatul de presă al lui George Copos, se coace în Giuleşti. La un club cu două conduceri, cu două conturi, cu două... ponturi, ar cam trebui, e vremea şi cazul, ca Ministerul Transporturilor să preia frâiele echipei feroviarilor bucureşteni. Adunarea generală s-a amânat şi ea de prea multe ori ca să nu dea de gândit, o galerie năzdrăvană face legea prin sediul clubului - asta e situaţia - şi cu toate acestea, mai cu forcepsul, mai lesne, Rapid îşi continuă seria. În plasa FC Naţionalului orice se poate întâmpla, inclusiv eclipsa Stelei.

VEŞNIC TÂNĂR ŞI FERICE

Gazeta Sporturilor, îndrăgitul nostru cotidian de specialitate, ne aduce la cunoştinţă o veste mare: în derby-ul noilor promovate în divizia B la baschet, Metropola M.E. şi „King" Colegiul Sfântu Sava Bucureşti, prima echipă a obţinut victoria cu scorul de 82-65. Frumoasă ispravă, care merita şi un scurt comentariu. Iată-l: „Desprinderea decisivă s-a produs din momentul în care a intrat în teren ing. Liviu Pop, sufletul echipei, în vârstă de... 55 de ani". Ne-am bucurat, de ce să nu mărturisim, de longevitatea domnului inginer, strălucit exemplu al alimentaţiei raţionale, numai că avem şi o nedumerire. La respectivul material, supratitlul este: „În divizia B de tineret". Şi recunoaştem că nu ştiam că în baschetul nostru există şi o divizie pentru tinereţea a treia. Chiar, or fi şi divizii pentru tinereţea întâi, a doua? Oricum, se cuvine un transfer rapid la lidera primei scene, că de când a plecat Dan Niculescu (44 de ani) de la Dinamo le-a scăzut dramatic media de vârstă, la vreo 36 de ani.

HERCULE LE CHAT

„ŞI LAMBA SINGURĂ S-A STINS"

Poate vă aduceţi aminte, sigur vă aduceţi aminte, că am scris şi noi, de **vălvătaia lansată** mai acum o lună la Braşov, când cu senzaţionalele destăinuiri privind trucarea meciului FC Braşov-Oţelul Galaţi. Stai să vezi, veţi fi zis, ce tâmbălău va fi în Comisia Campionatului Naţional când vor apărea băieţii cu dovezile. Păi, vedeţi, ăsta-i cusurul dumneavoastră, citiţi doar paginile sportive. Dacă v-aţi fi aruncat ochii şi pe alte rubrici, aţi fi zărit, de-o pildă, procesul Otopeni, care durează de vreo cinci ani. Tot aşa şi la fotbal, s-au dat deja două termene, pentru ca braşovenii să adune dovezi. De fapt, folosind metoda sherlockholmes-iană a paharului lipit de perete, am aflat că reprezentanţilor clubului ardelean li s-a spus cam aşa: „Hai, astâmpăraţi-vă, lăsaţi-vă de chestii de-astea, vreţi să dăm totul peste cap? Nu v-a ajuns că au distrus ăştia ceapeurile, acum să desfiinţăm şi cooperativele din fotbal? Mai gândiţi-vă". Şi, pac, un termen.

FLACĂRA în Cupa Presei la baschet

❑ Ne-am bătut singuri !

La ora la care dv. citiţi aceste ânduri, am disputat încă o partidă - u **Evenimentul zilei** - al cărei rezultat din motive tipografice) nu vi-l putem face cunoscut, din păcate

Fără a diminua din meritele adversarilor noştri de la **Curierul naţional,** care trăiesc mai mult printr-un singur jucător (Florin Posea), trebuie să recunoaştem că nu am reuşit să avem o prestaţie pe măsura celei demonstrate la antrenamente, de exemplu, sau în „amicalul" cu arbitrii (imaginea alăturată). Lipsa de disciplină tactică şi o anumită crispare în joc au condus la ineficienţa sub ambele panouri. Colac peste pupăză, finalul partidei l-am jucat fără Alexandru Arion, eliminat pentru cinci greşeli personale! Acesta a luat prea mult jocul pe cont propriu, nefiind susţinut de coechipieri (dar cum să primească pasă, când mingea se afla la el?!). Am pierdut, deci, 20-25, amintitul Posea înscriind cât întreaga noastră echipă! „Magicii" de la **Flacăra** nu şi-au spus însă ultimul cuvânt!

În prima etapă: Curierul naţional - Evenimentul zilei 19-16 (acelaşi Posea a înscris 18 puncte!), iar din grupa noastră (A) revista **Salut** şi **Radio Uniplus** s-au retras din competiţie.

RHÔNE-POULENC
scop

Eveniment şahist

Elisabeta Polihroniade - Flacăra, remiză

Joi, 24 noiembrie, a avut loc la Clubul RATB din Bucureşti competiţia şahistă **MASS-MEDIA CUP** (a doua ediţie), la care au participat peste 40 de ziarişti şi reprezentanţi mass media din Capitală

Reuniunea a început printr-un simultan care s-a bucurat de prezenţa marilor maeştri internaţionali **Elisabeta Polihroniade** şi **Mihai Ghindă**. Rezultatele obţinute au fost mai mult decât satisfăcătoare: cunoscută fiind valoarea celor doi mari maeştri, s-au obţinut o victorie şi şase remize. Dar iată şi fericiţii realizatori: Tomiţă Stoicuţ (Jurnalul Naţional), Stelian Trandafirescu (Gazeta Sporturilor), Vladimir Florescu (Rompres), **Anton Porumb** (Flacăra), Cornelia Dimofte (Tinerama), Vlad Covlea (Sportul Românesc), Dragoş Cojocaru (TVR)

Prezentă cu patru participanţi, **SC Publicaţiile Flacăra SA** a fost şi sponsor alături de firme de renume ca SCOP, Rothmans, Pepsi-Cola ş.a

Finala turneului **MASS-MEDIA CUP** s-a disputat între Adrian Soare (Tineretul liber) şi Ion Gavrilescu (Gazeta Sporturilor), fiind câştigată de primul (**Dan Ciuciucu**)

Pagini realizate de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Presa occidentală despre Transnistria:

"AI SENZAȚIA CĂ TE AFLI ÎNAPOI ÎN TIMP, ÎN FOSTA URSS"

❑ Din Armata a 14-a se formează "armata de eliberare a Transnistriei"

Acest material cuprinde însemnările ziaristei Henriette Schroeder de la publicaţia germană Süddeutsche Zeitung. Dna Schroeder a făcut parte dintr-un grup de jurnalişti occidentali care l-au însoţit pe secretarul general al CSCE într-o vizită la Chişinău şi Tiraspol. Materialul a fost dat în exclusivitate departamentului român al postului de radio Europa liberă, iar însemnările despre autoproclamata Republică Transnistreană şi întâlnirea cu generalul Lebed au fost difuzate pe post în ziua de 15 noiembrie, în cadrul programului "Actualitatea românească" (titlurile aparţin redacţiei).

De-a lungul accidentatei şosele Chişinău-Tiraspol sunt postate, la fiecare câţiva kilometri, pichete de poliţie. Suntem întâmpinaţi cu saluturi. Poliţiştii moldoveni poartă pălării negre de fetru, cu boruri largi, ca în filmele texane cu cowboy. Le-au primit cadou de la statul Florida.

"Îngerul Uniunii Sovietice"

Dar în momentul în care ai trecut de postul de control al unităţilor moldovene, transnistrene şi ruseşti de păstrare a păcii, ai impresia că eşti catapultat înapoi în timp, în vechea Uniune Sovietică. Peste tot atârnă pancarte cu sloganе comuniste, secera şi ciocanul sunt înfipte în mijlocul caschetelor de poliţie, clădirile etalează în continuare steaua sovietică, ce e drept, mai scorojită, iar în faţa Parlamentului tronează eroic imensa statuie a lui Lenin, din marmură roz. "Îngerul Uniunii Sovietice!", remarcă cinic, traducătoarea noastră, Cristina.

Coridoarele Parlamentului nu sunt încălzite, perdelele atârnă dezordonat, ascensorul este suprasolicitat, iar funcţionarii privesc cu neîncredere la străini. În biroul preşedintelui Sovietului Suprem, Grigori Mărăcuţă, lumea arată cu totul altfel. Totul este stilizat în design italian post-modern: vaze Alessi, mochetă antracit, lămpi semilună şi scaune metalice îmbrăcate în piele de culoare închisă. Pe biroul domnului Mărăcuţă se află şapte telefoane, dintre care unul de culoare stridentă, lila. Pe perete atârnă drapelul Transnistriei, verde-roşu, cu secera şi ciocanul în mijloc. Întâmpină cu amabilitate delegaţia noastră, dar numai pentru a trece imediat la justificarea întemeierii aşa-zisului stat transnistrean, cu vorbele: "Există anumite ţări care, istoric vorbind, nu sunt un stat în veritabilul înţeles al termenului. De exemplu, Belgia. Noi existăm de patru ani. A fost propria noastră iniţiativă, de formare a unui al doilea stat independent, după care Moldova ne-a exclus imediat din programul ei economic". Se pune accentul cu insistenţă asupra proximităţii fostei Uniuni Sovietice: "La urma urmelor s-a primit de la Rusia ceea ce copiii primesc de la părinţi. Nu ne-am născut în şanţ". Paradoxal, Mărăcuţă citează o lege promulgată, chipurile, după prăbuşirea Uniunii Sovietice şi la care el se referă astfel: "A existat la vremea aceea o lege care permitea republicilor să rămână în Uniune, în condiţiile organizării unui referendum corespunzător. Nu am comis, deci, nici o ilegalitate". În Transnistria manualele şcolare au rămas neschimbate. Lenin este copleşit de laude, ca personaj istoric, sub pretextul că fiecare om are părţile lui bune şi rele. Ana Vrulkova, vicepreşedintele Sovietului Suprem, laudă şi ea fosta URSS, pentru faptul de-a fi înzestrat oamenii cu cultură şi pentru stârpirea analfabetismului. "Orice popor are nevoie de o ideologie, aşa încât oamenii să se simtă strâns uniţi", spune Vrulkova, care, recunoscându-şi originea rusă, susţine că doar Moldova este răspunzătoare de situaţia critică de pe malul stâng al Nistrului, unde 98% din totalul populaţiei s-ar pronunţa în favoarea alfabetului chirilic. De cu totul altă părere sunt părinţii copiilor de la Şcoala nr. 17 din Tighina: "Copiii trebuie să înveţe limba moldovenească scrisă cu litere chirilice şi nu latine". După protestele părinţilor, în această regiune au fost închise trei şcoli. Circa 200 de părinţi şi copii s-au adunat pentru a-i înmâna secretarului general o petiţie. Ei purtau pancarte cu inscripţii în limbile franceză şi română, ca de exemplu: "ÎN TRANSNISTRIA NU SUNT RESPECTATE DREPTURILE OMULUI!" Ira Khale, mamă a doi copii, spune cu lacrimi în ochi: "Copiii suferă. Noi suntem ruşi, dar vrem ca copiii noştri să înveţe româneşte cu litere latine, altfel nu au nici o şansă la învăţământul superior. Nu avem bani pentru manuale, depindem de cadourile primite din România. Este tocmai ce ni se reproşează". La auzul cuvântului România, reprezentanţii oficiali ai aşa-zisului guvern, reacţionează iritaţi. Şi astăzi i se impută guvernului de la Chişinău că urmăreşte reunificarea cu România şi, aşa cum auzim mereu şi mereu, ideea unei astfel de eventualităţi a fost suficientă ca temei legitim al secesiunii Transnistriei.

La întrebarea unui ziarist occidental, de ce continuă să existe pretutindeni simbolurile Uniunii Sovietice, Mărăcuţă a răspuns nervos: "Noi nu putem fi obsedaţi de permanenta dărâmare a vechilor monumente. Vom construi altele noi". Cele mai noi, care pot fi văzute la Tiraspol, sunt lucitoarele blocuri de marmură cu tancuri deasupra şi cu pretinsul drapel transnistrean. Alături, oamenii stau la coadă, coadă la pâine.

Serviciile secrete transnistrene

Valeri Hţkai, aşa-zis secretar de stat şi lider al grupului de experţi care ar urma să elaboreze o soluţionare politică a disputei cu Chişinăul, nu se poate stăpâni să nu zâmbească ironic la întrebarea despre contactele cu Bucureştiul: "Nu avem nici un fel de relaţii cu Bucureştiul, nici bune, nici rele". Expresia feţei lui ne arată că mai mult nu vrea să spună pe această temă. Ceva mai comunicativ devine atunci când vine vorba despre serviciile secrete transnistrene. Ne spune că funcţionează bine şi că pe acest teren se colaborează îndeaproape atât cu Chişinăul, cât şi cu Moscova. "Ne folosim de vechile contacte şi de experţii cu rutină". Întrebat câţi oameni din această fâşie îngustă de pământ lucrează pentru Securitate, el răspunde cu mult înţeles: "Mulţi!"

Armata a 14-a nu vrea să plece

Generalul Alexandr Lebed îl întâmpină pe Wilhelm Höng cu salut militar şi intră imediat în subiect. Generalul Lebed nu este un amator al schimbului de amabilităţi, mai ales că la Moscova, la reuniunea la nivel înalt al statelor CSI, premierii Rusiei şi Moldovei, Viktor Cernomîrdin şi Andrei Sangheli, tocmai au semnat înţelegerea care reglementează retragerea armatei a 14-a din Transnistria, pe parcursul viitorilor trei ani. Numărătoarea inversă pentru comandantul armatei a 14-a şi cei 7700 de ofiţeri ai săi, a început. Lebed pune un picior peste altul, trage de dunga pantalonilor cu vipuşcă lată şi albastră şi vorbeşte. Vorbeşte cu o voce calmă, convingătoare: "De astăzi începe o nouă eră în istoria acestei regiuni. De doi ani de zile noi suntem singurul garant al stabilităţii în Transnistria, căci regimul de la Tiraspol nu este sincer. Doreşte războiul murdar, la adăpostul căruia să-şi facă afacerile. 50% dintre ofiţerii mei şi 80% dintre soldaţi sunt născuţi aici şi voi credeţi că pot pleca aşa, cu una cu două? Ei scuipă pe peticul de hârtie de la Moscova şi-şi formează propria lor armată de eliberare a Transnistriei. Iar dacă este totuşi să vorbim despre o retragere, atunci avem nevoie de cel puţin 45 de luni." În continuare, Lebed pretinde că încă nu au fost reglementate condiţiile retragerii, cu Ucraina şi Belarus. Este vorba, în primul rând, de starea liniilor de cale ferată şi de permisiunea şi taxele necesare traversării acestor ţări. Doar pentru transportarea armelor şi muniţiilor, spune generalul, sunt necesare 2000 de vagoane de cale ferată. După părerea acestui veteran al războiului din Afganistan, "deocamdată Rusia nu dispune de sumele necesare vagoanelor şi permisiunii de tranzit". Chipul său presărat cu urme de vârsat de vânt, este aproape imobil. Doar din când în când răsuceşte printre degete o ţigară. Încotro duce "voiajul"? Pare că nu se ştie. "O să mă pună, oare, să-mi scu-

În holul de la intrarea în cartierul general al armatei a 14-a de la Tiraspol, se află un mare bust al lui Lenin, din gips alb, într-o nişă decorată cu mătase roşie. Câţiva soldaţi, curăţel îmbrăcaţi, se mişcă de pe un picior pe altul. Coridoarele sunt reci şi duhneşte a peşte fiert şi urină.

fund tancurile în Marea Aral, [illegible] Siberia? Şi cine le descarcă? Şi mai ales, cine plăteşte pentru descărcare?" Generalul încearcă să pară cinic. Spre sfârşitul întrevederii, generalul este cuprins brusc de un accent creştinesc de sinceritate. El dezvăluie că unul dintre acuzaţii din simulacrul de proces împotriva aşa-numiţilor "cei şase de la Tiraspol" - Victor Garbuz - care l-a rugat să-i acorde azil, locuieşte de câteva săptămâni, cu soţia şi copilul, într-o baracă a armatei a 14-a. În iulie, Victor Garbuz a fost graţiat de Sovietul Suprem, după ce, chipurile, fusese constrâns de autorităţile de la Tiraspol să depună mărturie, ca martor al acuzării, împotriva camarazilor săi. La rândul lor, aceştia susţin că Garbuz, agent KGB, a fost infiltrat în grupul lor. "Acum, spune generalul, Garbuz ştie prea multe şi se teme ca viaţa să nu-i fie în pericol". Alexandr Lebed nu dezvăluie însă ce crede el personal despre acest caz, dar repetă cu gesturi teatrale: "Sunt creştin. Garbuz mi-a cerut ajutorul. Nu puteam să-l alung. Să ne ajute Dumnezeu să rezolvăm cazul. Iar dacă asta o spune un fost ateu, vă închipuiţi cât de complicată trebuie să fie situaţia!"

A consemnat
DAN GHEORGHE ■

Ultima oră **Datorită crizei, Ziua Naţională va avea tiraj redus !**

2052

Presa murdară

O mână de „turbați" din New York încearcă să compromită FLACĂRA

☐ Ei sunt admiratori ai lui Vadim, Ilie Neacşu & Co.

pag. 7

Nr. 49 ● 6 – 12 decembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

O televiziune pentru toată lumea: KAPPA

(27 de programe TV satelit)

■ Dialogați cu ea prin revista noastră. Sorieți-ne!

Ianuarie 1990:

Bătută și violată în arestul poliției originale

Decembrie 1994:

Încă își caută dreptatea prin labirintul democrației originale

pag. 6

TRAIAN BĂSESCU nici nu vrea să audă de intrarea PD în Convenție !

pag. 3

Literatura dumneavoastră are la dispoziție două pagini:

MAȘINA DE SCRIS

pag. 16-17

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210,18,34 Fax. 211.73.68

OKI · ATronic Computers · NOVELL · BECKMAN · ALINCO · CTX · CHAPARRAL · DOCTECH · HEWLETT PACKARD · American Power Conversion

PUBLICATIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07 1991

Consiliul de Administraţie.
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63, 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20, cu intrecarele de mai jos
Fax: 312 82 89
Cont lei - 40 72 30 110 496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută - 47 21 6 16 0431 0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie: MIHAELA TEODOR
Telefon 2559

- **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stanciu
- **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicoae
- **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ştefanovici
- **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Florin Ionită.
- **CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ:** Paşcu Balaci, Ion Ceacâru, Petru Novac Dolângă.
- **CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania).
- **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) - Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
- **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE
maxi SKANDY

Director publicaţii de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori şefi adjuncţi: MIHAI ZGUBEA ("Rebus"), CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 618.15.32;) **Călin Mărcuşanu**, Irina Braviceanu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Eugen Majoră, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Glodian, Cristina Topolski, Cezar Munteanu
DIFUZARE (617 59 69): Gabriel Bumb, Cora Ciocoeanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) **Avida Balica**
Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634, **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Săndulească, Maria Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312 82 89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

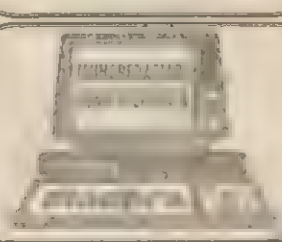

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Un om incomod

La vestea dispariţiei năprasnice a lui Titus Popovici, am recitit interviul pe care mi l-a acordat în 1986 şi îmi permit să redau câteva pasaje care demonstrează încă o dată cât de incomod a fost întotdeauna acest scriitor.

- Dumneavoastră v-aţi aflat deseori în intimitatea puterii literare, a puterii politice. Cum vi s-a dezvăluit mecanismul puterii?

- Să lăsăm dezvăluirea mecanismelor puterii politice (aşa cum am izbutit să le înţeleg) pe seama literaturii la care „m-am întors". Mi se pare incitant, poate şi profitabil, să discutăm despre cumplita noţiune „putere literară". Ce înseamnă ea? „Puterea" de-a impune să nu fii „uitat" adică să-ţi apară numele mereu, săptămânal, cel puţin, în pomelnice, ori să ţi se ofere neîntrerupt cununa de lauri? „Puterea" de-a face ca „inamicilor" literari sau personali să li se aplice un tratament contrariu sau - ceea ce e degradant pentru o viaţă culturală cât de cât europeană - să-i poţi „pedepsi", refuzându-le dreptul de-a răspunde la calomnie, insinuare ori denigrare? „Puterea" de-a face knock-out adversari cu o mână sau două legate? „Puterea" de-a câştiga pe motocicleta - care ţi-a fost încredinţată spre alte scopuri - o cursă ciclistă? Îi vedeţi pe Eminescu exercitând o asemenea „putere"?

- Nu.

- Nu e mai puţin adevărat că, în epoca noastră, politicul, invadând (e un fenomen obiectiv şi termenul „invazie" n-are nimic peiorativ) toate sectoarele vieţii, a dat o gravitate, uneori primejdioasă, unor fenomene obişnuite altfel în orice viaţă literară. În fond, autorul trist-celebrului „eseu" antiarghezian voia pur şi simplu (ceea ce la urma urmei e destul de omenesc, de înţeles) să-i ridice pe tăticul său deasupra marelui poet. Cu armele polemicii estetice ar fi fost imposibil. Şi atunci, având putere, a transportat discuţia în domeniul politic. Arghezi era duşman, deci nu putea fi mare poet. În alte părţi s-ar fi sfârşit, rapid, cu exterminarea fizică. Din fericire, chiar şi în acele timpuri, bunul simţ şi moderaţia, trăsături pe care le-am moştenit (şi nădăjduiesc că vom şti să le păstrăm) de la cei ce trudind pământul cunoşteau inexorabila trecere a anotimpurilor - au împiedicat un asemenea deznodământ.

O voce distinctă în partidul lui Petre Roman

Traian Băsescu n-ar intra în CDR pentru nimic în lume!

☐ Anticipate sau nu, alegerile stârnesc multe patimi şi tulbură multe minţi

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

Zvonuri, afirmaţii, supoziţii, tot mai insistente, vin dinspre corabia PD, precum că marea pe care navighează este bântuită de o hulă foarte urâtă. Încercând să vedem ce se întâmplă cu adevărat, l-am abordat pe hârşitul lup de mare, dl Traian Băsescu, exvicepreşedinte al partidului.

– Dle Băsescu, de ce nu mai sunteţi vicepreşedinte al partidului?

– Am renunţat la această funcţie, deoarece eu sunt şi preşedinte al organizaţiei de Bucureşti şi nu puteam să le fac pe amândouă. Sunt membru al Biroului Executiv, iar pe de altă parte eu cred în distribuţia de funcţii în partid.

Se sparge sau nu se sparge PD?

– Vă pun o întrebare tranşantă şi vă rog să-mi răspundeţi cât se poate de sincer: este PD în pragul scindării?

– Nu! PD se consolidează continuu şi chiar mişcările care s-au făcut acum sunt de natură să consolideze. Spre exemplu, renunţarea mea de a mai candida la orice funcţie de vicepreşedinte şi desfăşurarea activităţii integral pe municipiul Bucureşti este, după părerea noastră, de natură să ranforseze organizaţia de Bucureşti, care va da şi semnalul politic pentru ce urmează să se întâmple în alegerile legislative. Ştiţi foarte bine că localele sunt înaintea legislativelor şi obiectivul nostru este să obţinem un procentaj suficient de mare în localele de la Bucureşti, care să dea un semnal pozitiv în teritoriu.

– Totuşi, în celebra de-acum duminică a şedinţei de Colegiu Director, discuţiile au fost foarte aprinse!

– Nu am fost angrenat în ele, tocmai pentru că nu am candidat la nici o funcţie de vicepreşedinte.

– Se vehiculează în presă ideea că în PD mocneşte un conflict între domnii Roman şi Severin!

– Nu există aşa ceva! Şi un lucru mai grav pe care l-am văzut vehiculat este acela că ar fi vorba de un conflict generat de idei politice. Este fals, nu există un asemenea conflict! Pot exista puncte de vedere diferite, desigur; spre exemplu, dl Roman a considerat că pentru funcţia de vicepreşedinte executiv îi trebuie un om care să administreze şi să armonizeze activitatea departamentelor, pe când dl Severin are altă viziune asupra acestei funcţii. Trebuie luată viziunea statutară care îl face pe acest vicepreşedinte executiv un administrator de activităţi şi cu asta, basta!

– Aceste diferenţe de opinii, dublate, eventual, şi de anumite orgolii, nu pot duce, dacă nu la sciziune, măcar la nişte semnale negative către electorat?

– Nu, dacă sunt percepute corect. Aceste diferenţe de opinii n-au cum să ducă la semnale negative către electorat. Nu se întâmplă precum în CDR, spre exemplu, deoarece acolo sunt diferenţe de doctrină. Aici e vorba doar de oarecare divergenţe în interpretarea statutului, dar pot să vă spun, fără nici o ezitare, că la noi opiniile diferite funcţionează nu de azi, de ieri, ci de ani de zile. Asta nu mă opreşte să-mi exprim punctul de vedere. Adesea avem puncte de vedere relativ diferite asupra unor probleme politice şi le discutăm în contradictoriu până când ele se limpezesc.

– Mai reuşeşte PDSR să vă fure oameni în ultima perioadă?

– În momentul de faţă avem o situaţie stabilizată din punct de vedere al pierderilor de oameni. Dimpotrivă, am început să câştigăm oameni în teritoriu. De fapt, ne spune mai puţin faptul că ne menţinem echipele din administraţia locală, foarte importantă pentru noi fiind manifestarea în alegeri. Spre satisfacţia noastră, iată că la ultimul tur de alegeri locale, în Ardeal, am câştigat în nouă comune, în afară de faptul că am câştigat şi o capitală de judeţ cum este Slatina!

Orgolii electorale

– Aveţi de gând să faceţi ceva în privinţa unei alianţe a întregii Opoziţii? Ideile sunt foarte fluide în acest sens: veţi intra în CDR, veţi face o alianţă CDR-PD, există cumva discuţii tehnice în acest sens, s-a ajuns la un „pact de neagresiune" măcar?

– N-am spune că e vorba de un pact de neagresiune, nu avem aşa ceva cu Convenţia. Ce vă pot spune, este o părere pur personală - şi vă declar că eu aşa m-aş manifesta - dacă PD ar intra în CDR, aş fi primul care ar pleca din PD! Aceasta, din mai multe motive: CDR nu este o alianţă doctrinară, ci o alianţă conjuncturală în momentul de faţă. Aceasta despre varianta intrării PD în Convenţie. Dacă vreţi, cred că nimeni din partidul nostru nu-şi pune o asemenea problemă.

Dacă discutăm a doua variantă, aceea a unui cartel electoral, asta poate fi abordată ca discuţie teoretică, dar mult mai târziu. În momentul de faţă, CDR nu are comportamentul unui partener valabil, este frământată ea însăşi în interiorul ei. În momentul în care Convenţia ar avea o situaţie stabilizată, am putea să ne gândim în mod serios la constituirea unui cartel electoral. Dar şi aici ar interveni un impediment extrem de serios: spre deosebire de partidele din CDR, noi suntem singurul partid care a trecut prin focul mergerii în alegeri de unul singur. Dacă vă amintiţi, în septembrie 1992 PD era probabil în cea mai adâncă groapă, de cădere de popularitate, care totuşi ne-a adus un 11%. Vă rog să credeţi că această zestre nu suntem dispuşi să o împărţim cu nimeni, plecând de la premisa că mai rău de atât nu se poate. Prin tot ce am făcut, noi credem că vom ajunge la un 18-20%, deci nu avem nimic de împărţit cu cineva. Poate, eventual, după alegeri să discutăm.

– Cu alte cuvinte, nu întrevedeţi posibilitatea vreunei alianţe cu CDR?

– Este puţin probabil şi este punctul meu de vedere.

– Dar este posibilă o fuziune sau o alianţă cu partidul dlui Cunescu?

– Îi aşteptăm alături de noi oricând, ori într-o alianţă social-democrată, ori în interiorul PD, printr-o fuziune.

– Şi în cazul acesta, nu vă mai este teamă de acea risipire a zestrei dv.?

– Este un partid social-democrat cu care, în discuţii, am avea cu totul altă abordare decât abordarea pe care o avem cu CDR. Este un partid frăţesc, dacă vreţi.

– Nu credeţi că dl Cunescu are anumite orgolii?

– Orice om are orgolii şi este firesc să le aibă. Dânsul reprezintă, prin partidul pe care îl conduce şi prin persoana domniei sale, un trecut politic în istoria politică a României şi este firesc, dincolo de orgoliul personal, să apere şi ceea ce reprezintă, ca istorie politică, în România. Deci, este de înţeles poziţia dlui Cunescu. Poziţie, care, bineînţeles, nu trebuie menţinută la nesfârşit, după părerea mea.

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Moş Nicolae Văcăroiu

Oameni buni, aţi pregătit ghetuţele copiilor? Le-aţi spus să fie cuminţi şi ascultători, să se spele pe mânuţe şi pe dinţişori, să-şi spună rugăciunea şi să-nchidă ochii, fericiţi? Acum umblaţi uşor, călcaţi pe vârfuri şi vorbiţi în şoaptă, să nu-i treziţi din visele lor sfinte, argintii, cu zâne, ursuleţi de pluş şi căprioare cu botic de ciocolată. E noaptea minunată a copiilor. Moş Nicolae Văcăroiu va trece ca o umbră pe la ferestrele micuţilor şi va lăsa în fiecare loc o nuieluşă cu fundiţă roşie şi câte-un strop din praful de pe tobă; apoi se va retrage uşor, nesimţit, neauzit, în lumea sa mirifică, unde răsună clinchetele de cristal şi spumele şampaniei festive...

În decembrie 1994 o pâine costă vreo 300 de lei, o varză cam tot atâta, o sticlă de lapte (cu coadă cu tot) ceva mai mult. 1 kg de morcovi bine târguit, după solide calcule mentale şi deliberări, face şi el cam o mie de lei. Există munţi de telemea - 5.000 kilogramul; munţi de parizer - vreo 6.000-7.000; munţi de cafea mucegăită - 15.000-20.000 kilogramul şi munţi de cafea bună - vreo 30.000 „şi mai mult decât atât". Când o găină face un ou, te-ai şters pe bot de 200 de lei, iar dacă-ţi iese în cale un singur peşte afumat, mai pui ceva mărunţiş lângă bancnota de o mie. Există munţi de medicamente, dar e mai bine să bolim la şes, căci o excursie la farmacie ne lasă infinit mai săraci şi depresivi, cu gânduri negre şi expresii colorate. O dată pe lună, când plăteşti întreţinerea - 25.000-30.000-40.000 de lei, depinde în ce cutie de chibrituri locuieşti - singura problema ca să rămâi fără acest sfert de leafă sau jumătate de pensie este să nu fi apucat, în luna respectivă, să faci două, hai trei; excursii la piaţă, ca să poată doamna şi stăpâna casei să tragă înnebunită şi disperată de cumpărături şi zarzavaturi, ca să ajungă o lună întreagă; dacă te-ai dezlănţuit şi-ai îndrăznit să faci această piaţă, ai scăpat de-o grijă: nu mai plăteşti întreţinerea, că nu mai ai cu ce. Da, totul este cumplit, criminal de scump, când un salariu net este (se zice) 150.000 de lei. Dar există şi faţa cealaltă a medaliei: există şi munţi de gunoaie. Pe gratis. Oho, dar câte mai există pe gratis...

Văzută din tramvai, această realitate dureroasă şi infamă se numeşte „viaţa noastră de zi cu zi" şi are un efect paralizant asupra speranţelor şi iluziilor noastre, asupra sufletului nostru amărât. Văzută din Mercedes „de fundaţie" sau din caravane auto în goană, cu ştaif şi girofaruri, această realitate dureroasă şi infamă se numeşte „stabilizare macroeconomică", izvorâtă direct din declaraţia burzuluită de a nu întina „nobilele idealuri ale socialismului".

Şi închei aici, pentru că mi-e frig şi mi-e silă!

EUGEN CHIROVICI ■

Se-ascute lupta de... casă

Grupările din PD încă n-au rupt pisica

❑ Dar nici mult nu mai e...

Petre Roman pare a se întreba dacă să ia în serios avertismentul lui Adrian Severin

La Convenţia Naţională a Partidului Democrat s-a modificat statutul partidului. Aparent, atribuţiile preşedintelui erau limitate. S-au creat funcţii noi, s-a format un Comitet Consultativ, s-a hotărât ca liderii PD să aibă dreptul de a lua decizii. Săptămâna trecută, la Colegiul Director a fost ales „pentru o perioadă de probă" noul Birou Executiv al partidului, format din Emil Cojocariu, Alexandru Sassu, Teodor Lupuţiu ş.a. În Biroul Executiv mai sunt cooptaţi şi preşedinţii organizaţiilor de tineret şi de femei.

De asemenea, trezorierul partidului are rang de secretar al Biroului Executiv. „Este o formulă suplă, menită să dea rezistenţă construcţiei noilor structuri ale partidului", spune Petre Roman.

Emil Cojocariu, noul vicepreşedinte executiv al Partidului Democrat, cel care i-a învins la un scor extrem de strâns pe Radu Berceanu şi Adrian Severin, este un om şters. Corpolent, timid, cu o figură bonomă, deputatul de Vaslui nu pare făcut pentru funcţia pe care o ocupă. La conferinţa de presă extraordinară a partidului nu a rostit nici măcar un singur cuvânt. În apariţiile televizate este stângaci, se fâstâceşte şi reuşeşte cu mare greutate să transmită un mesaj politic. Până la şedinţa Colegiului Director, de duminică, Emil Cojocariu era un cvasianonim. Un deputat oarecare. Acum este vicepreşedintele executiv al partidului. „Schimbarea Biroului Executiv are rolul unui experiment, declară Adrian Severin. Până la viitorul Colegiu Director, care va avea loc peste trei luni, vom experimenta această formulă şi vom lua atunci decizia corectă".

Deşi noua formulă a statutului, stabilită la Convenţia Naţională de la Cluj, îl dezavantaja vădit pe preşedintele partidului, Petre Roman nu a părut atins de acest lucru. În momentul în care s-a auzit: „Cine este pentru?", fostul prim-ministru a ridicat mâna fără nici o ezitare.

Conflictul dintre Petre Roman, pe de o parte, şi Adrian Severin, Radu Berceanu, Victor Babiuc, pe de altă parte, este de notorietate. În situaţia dată, singura concluzie care se poate trage este că Petre Roman a creat cu bunăştiinţă posturi noi de decizie pentru a le da apoi celor din gruparea sa. Astfel şi-a întărit poziţia. Într-un mod foarte elegant, de altfel. Rămâne de văzut care va fi replica grupării lui Adrian Severin.

ROXANA STANCU ■

Liberali din toate părţile, uniţi-vă odată !!

Războiul Crin Halaicu - liderii PL '93 nici măcar nu s-a răcit

Hotărât lucru, PL '93 ştie să-şi vândă scump marfa. Spuneam nu de mult că din punct de vedere doctrinar mesajul acestui partid este sută la sută liberal. Fără ezitări, fără stângăcii. Ceea ce surprinde însă - şi asta numai după o atentă şi lucidă analiză - este aparenta lipsă de logică de care dă dovadă în susţinerea unor puncte de vedere.

Convenţia Democratică a hotărât prin vot să nu retragă sprijinul politic primarului general al Capitalei, Crin Halaicu

Partidul dlor Rusu şi Patriciu reia însă subiectul şi-şi exprimă profundele regrete faţă de acest gest. Dânşii critică acerb hotărârile „abuzive şi centraliste" ale dlui Halaicu. Mai mult, îi impută faptul că a făcut o serie de şicane proprietarilor de case naţionalizate care obţinuseră hotărâri judecătoreşti de repunere în posesie. Adică îl acuză de faptul că a declanşat o serie de recursuri în anulare în aceste cazuri Ciudat lucru. Prefectura îl acuză pe primarul general de faptul că n-a făcut recursuri deşi, în calitate de pârât, conform art 5 din Codul Civil, trebuia să le facă. Este limpede pentru orice om ce posedă o minimă logică faptul că cele două afirmaţii nu pot fi simultan adevărate

Dnii Rusu şi Patriciu par a uita că acele hotărâri „abuzive şi centraliste" imputate dlui Halaicu nu aparţin domniei sale Pentru că Legea administraţiei publice locale stabileşte cât se poate de clar: **primarul pune în aplicare deciziile consiliului local**. În Bucureşti, majoritatea absolută a consilierilor aparţine Opoziţiei (CDR şi PD). Ciudat lucru, dl Patriciu şi dl Rusu nu pomenesc nimic despre aceştia! Cu ce se îmbunătăţeşte traiul cetăţenilor, atacând ţinte false şi nu miezul problemei?

PL '93 uită, de asemenea, să pomenească şi de faptul că la ultima şedinţă a CDR s-a hotărât practic chemarea la ordine a consilierilor Opoziţiei

Cu totul altele sunt, deci, scopurile urmărite de liderii PL '93. Aversiunea faţă de Crin Halaicu porneşte de la un conflict personal al acestuia cu Dinu Patriciu şi de la tentativa PL '93 de a împiedica integrarea PNL în CDR. PNL, aliat cu PAC şi PNL-CD, ar putea încurca definitiv socotelile dlor Rusu şi Patriciu

Departe de noi gândul de a susţine cauza dlui Halaicu în acest război. Dar ne întrebăm a ataca pe cineva pentru false probleme, cui foloseşte?! Dacă dl Halaicu a săvârşit fapte grave, merită atacat şi pedepsit pentru ele. Dar noi, ziariştii, sau mă rog, unii dintre noi, nu ne putem permite să mânjim cu noroi diverse persoane, punându-le în cârcă lucruri pe care nu le-au săvârşit. Am compromite în acest fel noţiunea de jurnalist, în aceeaşi măsură în care liderii PL '93 compromit în acest moment noţiunea de opoziţie unită

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Val de festivităţi pentru... mizerie şi blocaj financiar de 10.000 de miliarde de lei!

În legătură cu valul de festivităţi desfăşurate, în aceste zile pentru marcarea a doi ani de la data învestirii guvernului Văcăroiu, Biroul de presă al Partidului Democrat este împuternicit să dea publicităţii următoarele:

Acum, la 5 ani de la revoluţia prin care credeau că au pus capăt minciunii ca act de guvernare, că au înlăturat pentru totdeauna festivismul găunos al aşa-zisei „epoci de aur", cetăţenii ţării sunt nevoiţi să suporte - din nou - sfidarea peste măsură a bunului simţ, a adevărurilor amare ale vieţii, printr-o campanie publicitară de proporţii menită să proslăvească „realizări" care se găsesc doar în frazele sforăitoare şi în cifrele triumfaliste ale rapoartelor guvernamentale.

În condiţiile în care milioane de semeni se zbat în sărăcie, când studiile recente ale institutelor de specialitate confirmă că 65 la sută din totalul adulţilor şi 72 la sută din totalul copiilor ţării sunt nevoiţi să-şi ducă zilele sub limita de supravieţuire, actualii locatari ai Palatului Victoria au dat un nou „avânt" guvernării prin propagandă, aruncând asupra populaţiei dezamăgite, disperate, o supraproducţie de vorbe, de ode omagiale şi de petreceri costisitoare pe banii contribuabilului. Nici cifrele măsluite, nici şedinţele festive de partid şi de stat, nici tipăriturile în tiraje impresionante, şi nici orele de emisiuni de televiziune şi radio inspirate din practicile ceauşiste nu vor suplini deficitul de calorii şi proteine, nu vor aduce căldură în case, nu vor îmbunătăţi traiul pensionarilor, nu vor crea locuri de muncă pentru milioanele de şomeri, nu vor înlătura blocajul financiar care a atins astronomica cifră de 10.000 miliarde lei, nu vor diminua stocurile de mărfuri fără vânzare, care depăşesc 2.000 miliarde lei, adică mai mult de două treimi din producţia medie lunară, nu vor debloca privatizarea şi restructurarea.

Realităţile grave şi triste în care trăim au fost analizate amănunţit într-o Declaraţie a Partidului Democrat, analizele fiind însoţite de prezentarea unui program privind ieşirea ţării din criză prin reluarea reformei şi cursului spre construcţia statului de drept. Această Declaraţie face cunoscută poziţia partidului nostru faţă de căile de urmat în vederea împlinirii idealurilor Revoluţiei române din decembrie 1989.

Există deci ALTERNATIVA la actuala stare dramatică a naţiunii.

Ea a fost prezentată de Partidul Democrat prin documentele adoptate de recenta noastră Convenţie Naţională; ea este conţinută de oferta politică a forţelor cu adevărat democratice şi reformatoare. Astfel, noi ne reafirmăm voinţa de a sluji - cu toată forţa credinţei noastre în Dumnezeu şi în ţară - dreptul poporului român la adevăr, la speranţă, la prosperitate şi la integrarea în lumea liberă.

Partidul Democrat
(titlul aparţine redacţiei)

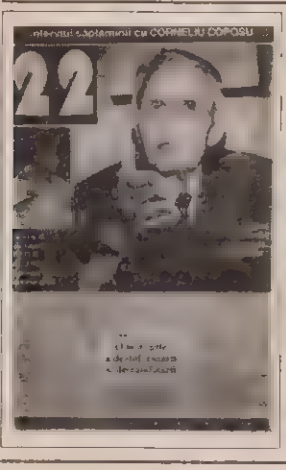

REVISTA 22 *a sărbătorit, Săptămâna trecută, apariţia numărului 250. Evenimentul a fost onorat printr-o participare de zile mari (distinse personalităţi ale vieţii politice, oameni de cultură, ziarişti). Flacăra urează colegilor de la 22 viaţă frumoasă şi cât mai lungă pe calea regală a publicisticii româneşti!*

Precizare

În cadrul reportajului indiscret, publicat în numărul trecut al revistei noastre, care l-a avut ca invitat de dl **Raymond Luca**, deputat PL '93, s-a strecurat o greşeală destul de gravă, care aparţine autorului reportajului. Dl Raymond Luca ne-a declarat: „EU CRED CĂ ROMÂNIEI ÎI TREBUIE O ARMATĂ EXTRAORDINAR DE PUTERNICĂ ÎN ACEST MOMENT!" şi nu cum a apărut („Nu cred...") în textul conform căruia dl deputat nu ar fi de acord cu o Armată Română puternică. Ne cerem cuvenitele scuze şi sperăm ca Armata României să-şi dea sema că liderii Opoziţiei au gânduri mari în legătură cu ea.

MARIAN GHIŢEANU ■

La rivuluţie, soro!

Dosarele zac sub lacătul ministrului

❑ Până una-alta, Dide ridică „baloane" la fileu

La furtunoasa întâlnire cu presa a Consiliului Consultativ al Revoluţionarilor din Decembrie '89, cascadorul-revoluţionar şi şef de partid **Nicolae Dide** a ţinut morţiş - citez - „să ridice ziariştilor mingea la fileu", aruncând în treacăt: „Revoluţionarii trebuie să intre în parlament! Ei trebuie să fie aleşi pe principiul minorităţilor naţionale! Că, slavă Domnului, noi suntem mai numeroşi decât, de exemplu, romii sau grecii".

– Ce politică vor face revoluţionarii o dată aleşi? Pe cine vor susţine? Cu cine vor vota, adică?, am întrebat.

– Vom susţine, în continuare, principiile Revoluţiei decembriste. Noi nu ne lăsăm manipulaţi, noi suntem incoruptibili!, a fulgerat şi a trăznit răspunsul.

Cu cine vor vota revoluţionarii, nu am reuşit să aflăm... În plus credem că „revoluţionari" s-au perindat prin scaune parlamentare, în ambele legislaturi. Există, har Domnului, destui politicieni cu acte de revoluţionar în perfectă regulă... Vom afla, însă, concret, numele acestora când dosarele respective vor căpăta permisiunea să părăsească seiful încuiat cu trei rânduri de lacăte al misteriosului ministru (Doru Ioan Tărăcilă?) care le ţine în custodie.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Nicolae Manolescu:

„Să nu ne supărăm de trei ori pe săptămână!"

❑ PAC nu agreează ideea suspendărilor din CDR

După propunerea şi declaraţiile zgomotoase ale dlui Otto Weber privind suspendarea PL '93 din Convenţie, dl profesor Nicolae Manolescu, preşedintele PAC (care-i stă, ca un AC în ochi dlui Patriciu!) exprimă un punct de vedere foarte clar (chiar dacă o face parcă rugându-se, ca în fotografia alăturată, pentru unitatea CDR):

„Încercăm să ne înţelegem, dacă începem să ne suspendăm unii pe alţi este grav! PAC va protesta la orice suspendare, aşa cum am procedat şi la suspendarea PSDR.

Noi ne batem în continuare pentru admiterea PNL în Convenţie, dar existând votul împotrivă al PL '93, conform regulamentului, nu prea avem ce face, deocamdată.

Ar însemna să ne supărăm fiecare de trei ori pe săptămână, să ne luăm jucăriile şi să plecăm acasă! Nu se poate!"

MARIAN GHIŢEANU ■

Vorbe, vorbe...
...din popor

Cine-i mai abil, Raţiu sau Rusia?

La conferinţa de presă a PNŢCD a avut loc următorul dialog:

***ION RAŢIU* (proaspăt întors de la Moscova): Dacă politica noastră este să ne orientăm spre pieţele vestice, asta nu înseamnă să nu avem relaţii bune cu Rusia. Noi trebuie să avem relaţii bune cu Moscova, pentru că altfel vom avea probleme. Trebuie să organizăm seminarii cu parlamentari ruşi şi români, să avem relaţii cu Moscova".**

***RADU VASILE* (ironic): „Ascultându-l pe dl Ion Raţiu, îmi dau seama că Rusia este o ţară extrem de abilă şi cu o diplomaţie foarte eficace".**

În curând, vor începe serbările galante ale revoluției

Marie-Jeanne Curelescu (bătută și violată în arestul poliției) „sărbătorește" aproape cinci ani de infamie

Marie-Jeanne Curelescu ***a fost, până în decembrie '89, un om cu o existenţă absolut normală. Se trage dintr-o familie de intelectuali şi lucra ca asistentă medicală la Spitalul Grigore Alexandrescu. Ca orice cadru medical gata să-şi ajute semenii, pe* 22 decembrie '89 *a mers la* Televiziune*, unde a organizat, împreună cu alţi voluntari, un punct de prim-ajutor. În zilele cele mai fierbinţi a rezistat sub gloanţe, asupra postului de prim-ajutor trăgându-se de nenumărate ori.***

Sosesc ajutoarele. Doctorița Gheorghe dosește 40 de kilograme de dulciuri

Complicaţiile au apărut după ce pericolul trecuse, când au început să curgă ajutoarele. Dacă până atunci medicii de la cabinetul Televiziunii nu prea îşi făcuseră simţită prezenţa, începând din 24, aceştia au devenit brusc foarte activi. Peste postul de prim-ajutor a fost unsă şefă doctoriţa **Mădălina Gheorghe,** o tânără fără experienţă şi cu pile mari. Ea s-a bucurat de largul concurs al unui alt personaj dubios, **colonelul Oană,** şeful pazei Televiziunii, cel care a tras cu A.G.-ul în casele din împrejurimi. Împreună cu doctoriţa Gheorghe s-a înscăunat, în calitate de „prinţ consort", reporterul sportiv **Cristian Zgabercea**. Cei doi au început să îşi facă de cap. Doamna Curelescu a observat cum dispar încet-încet din ajutoare. La un moment dat a fost însărcinată să însoţească transporturile cu ajutoare care trebuiau preluate de la Complexul Expoziţional. Cu surprindere, dânsa a observat că ajutoarele aveau rute ciudate, de multe ori ele ajungând acasă la doctoriţa Gheorghe sau la cei doi reprezentanţi ai autorităţilor civile şi militare, **Paul Constantin** şi **Adrian Buzan.** Întrebând, ea a aflat că ajutoarele erau depuse acolo „pentru a ajunge la alte spitale".

Doamna Curelescu devenise un martor deosebit de incomod, mai ales după ce a descoperit că, într-o ladă pentru medicamente, doctoriţa Gheorghe îngrămădise, pentru a-şi însuşi, circa 40 de kg de dulciuri nemaivăzute până atunci în România.

Martorul incomod trebuie compromis ca... hoț

Temându-se că vor fi daţi în vileag, „amicii" doctoriţei Gheorghe împreună cu aceasta au pus la punct un plan de bătaie şi s-au gândit să-i închidă gura Marie-Jeannei şi în acelaşi timp să acopere golurile din ajutoare denunţând-o pe aceasta ca fiind hoaţă.

În ziua de 3 ianuarie ea a fost ridicată, împreună cu **Paul Constantin**, şi dusă la Secţia 4 Poliţie. Aici domnea o atitudine bahic-revoluţionară. Foştii miliţieni, proaspăt deveniţi poliţişti, chefuiau de zor. După ce a fost lăsată de izbeliște câteva ore pe un culoar, M.J. Curelescu a fost dusă în cele din urmă într-o debara, unde a aţipit după ce i s-a dat să bea o licoare cu gust ciudat. Din păcate, somnul n-a durat prea mult.

A fost trezită de individul care o condusese în subsol, fotograful-criminalist al secției. El a întreținut prin forță relații sexuale cu dânsa. A doua zi dimineață, doamna Curelescu a raportat șefului secției și anchetatorului, *col. Vitiuc* (un ins vestit pentru diverse mișmașuri), cele întâmplate. În acest moment, dânsa a devenit incomodă și pentru polițiști. A fost plimbată dintr-un arest în altul, nu i s-a dat voie să ia legătura cu familia.

În cele din urmă, s-a început ancheta de către procuroarea **Kochlicher Alice**, o bună prietenă a doctoriţei Gheorghe. Aceasta a trenat cât mai mult începerea procesului, iar doamna Curelescu a ajuns în Penitenciarul Jilava. Aici, după un timp, a constatat că este însărcinată. Personalul medical al penitenciarului a încercat să ascundă acest fapt, motivând absenţa ciclului menstrual printr-un presupus fibrom uterin. În tot timpul detenţiei, doamna Curelescu a fost pusă la munci grele, cu toate că era gravidă. Când a ajuns în luna a şaptea şi graviditatea era evidentă, cei de la penitenciar au trebuit să o elibereze provizoriu.

Verdictul - vinovată de furt - este o farsă judiciară

Judecată în stare de libertate, doamnei Curelescu i s-a înscenat, după ce l-a născut pe fiul ei Mihail-Alexander, o farsă judiciară. A fost acuzată că a furat medicamente şi le-a depozitat la un unchi de-al dânsei, pe strada Galaţi. În realitate, acest unchi nu a existat niciodată. Dosarul mai conţinea şi alte piese false. Martorii apărării nu au fost citaţi. Ca urmare a acestui proces trunchiat, doamna Curelescu este condamnată cu suspendare la o pedeapsă de un an şi şase luni. Recursul, în mod ciudat, nu i-a fost admis.

Poliţistul violator este descoperit şi se sinucide

De când a ieşit din puşcărie, doamna Curelescu a început o adevărată anchetă detectivistă pentru a afla cine este violatorul şi, implicit, tatăl copilului. După ce i s-au închis mai multe uşi în faţă, a reuşit să afle că cel în cauză ar putea fi **plutonierul criminalist Simion Tudor** şi că acesta ar fi fost înaintat în cadrul Poliţiei Capitalei, ca de altfel tot „staff-ul" din '90 al Secţiei 4 Poliţie.

Doamna Curelescu intentează acţiune penală pentru recunoaşterea paternităţii.

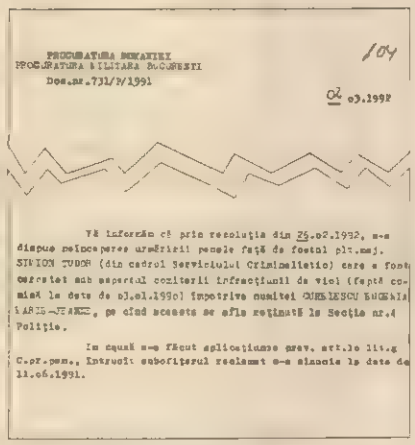

PROCURATURA ROMÂNIEI
PROCURATURA MILITARĂ BUCUREŞTI
Dos.nr.731/P/1991

104

02 09.1992

Vă informăm că prin rezoluţia din 25.02.1992, s-a dispus reînceperea urmăririi penale faţă de fostul plt.maj. SIMION TUDOR (din cadrul Serviciului Criminalistic) cercetat sub aspectul comiterii infracţiunii de viol (faptă comisă la data de 03.01.1990) împotriva numitei CURELESCU RUCSANDA MARIA-JEANNE, pe când acesta se afla reţinută la Secţia nr.4 Poliţie.

În cauză s-a făcut aplicaţiunea art. art.1e 11.g C.pr.pen., întrucât suborîtorul reclamat a-a sinucis la data de 11.06.1991.

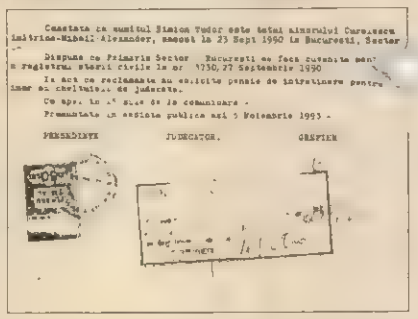

Constata ca numitul Simion Tudor este tatal minorului Curelescu Ionirica-Mihail-Alexander, nascut la 25 Sept 1990 la Bucuresti, Sector

Dispune ca Primaria Sector Bucuresti sa faca cuvenitele mentiuni in registrul starii civile la nr 1730, 27 Septembrie 1990

In act ca reclamantii au exercitat pentru intreaga perioada de cheltuieli de judecata.

Cu apel in 7 zile de la comunicare.

Pronuntata in sedinta publica azi 5 Noiembrie 1993.

PRESEDINTE JUDECATOR. GREFIER

Ministerul de Interne nu plătește despăgubiri

În mod surprinzător, presupusul autor al violului se sinucide spânzurându-se de calorifer. Ulterior, s-a constatat paternitatea lui Simion Tudor, analizele şi apoi sentinţa judecătorească ce a urmat stabilesc fără echivoc acest fapt.

Într-adevăr, Ministerul de Interne a fost nevoit să-şi recunoască greşeala, dar nu a vrut în nici un fel să o despăgubească pe M. J. Curelescu. Singurul avantaj acordat a fost o pensie de urmaş acordată minorului Mihail-Alexander, ca fiu de fost salariat M.I. Fără să cedeze aşa uşor, doamna Curelescu a dat în judecată Ministerul de Interne, cerând despăgubiri morale şi materiale pentru violul săvârşit în incinta Secţiei 4, precum şi pentru presiunile fizice şi psihice la care a fost supusă în timpul anchetei. Procesul trenează de doi ani. Au loc înfăţişări pe înfăţişări. Încă nu s-a făcut dreptate pentru această femeie care a trăit o tragedie cumplită.

Pe 13 ianuarie va avea loc o nouă înfăţişare, despre care vom reveni cu amănunte.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN Jr. ■

Cine dă apă la moară „turbaților"

MILIȚIENI TERORIȘTI ÎN HAINE DE POLIȚIȘTI

☐ Cei care îi ţin în braţe (de ce oare?) oferă argumente ultranaţionaliştilor

Judeţul Botoşani a fost şi rămâne o enclavă poliţienească, fapt dovedit şi de procentele aberante obţinute la alegeri de către fostul prim-secretar de Iaşi. Aici mecanismele comunisto-securiste de falsificare a voturilor funcţionează perfect. Aici Opoziţia şi presa independentă sunt practic reduse la tăcere. Aici, la sediile locale ale poliţiei, au fost torturaţi oameni şi după aşa-zisa revoluţie.

În atenţia Departamentului de Justiţie al Statelor Unite se află acum şi cazul lui Costel Covalciuc, care a fost ucis la sediul Poliţiei din Dorohoi pe data de 4 iulie 1993. Aici SIRDO a depistat cele mai numeroase situaţii de încălcări flagrante ale drepturilor omului. Vom da un singur exemplu de poliţist din Botoşani care dezonorează o instituţie ce se doreşte a fi democratică. Este vorba de plutonierul adjutant Neculai Rotaru, ***fost şef de post în comuna Mihai Eminescu. Vom apela la mărturia unui fost consătean, nimeni altul decât... Constantin Buriacu (emigrat în anul 1980 în SUA)! De ce îi citãm tocmai pe acest şef „turbat" al unei reviste „turbate" („materialul" din chenar)? Veţi vedea îndată. Dar iată mai întâi un pasaj dintr-o scrisoare a sa, intrată în posesia noastră:***

Sub regimul dictaturii comuniste, plt. adj. Neculai Rotaru a făcut exces de putere şi a ,săvârşit o mulţime de abuzuri şi atrocităţi. A violat domiciliile oamenilor fără nici un mandat legal, s-a dedat la acţiuni violente barbare şi huliganice împotriva cetăţenilor comunei, i-a terorizat şi persecutat fără milă pe oponenţii regimului comunist, i-a arestat pe mulţi cetăţeni din comună şi le-a întocmit dosare false de trimitere în judecată şi în închisoare, şi-a însuşit bunurile confiscate de la cetăţenii comunei, ori de la cei aflaţi în trecere, i-a învrăjbit pe oameni unul contra altuia şi multe altele.

Parcă-l văd şi acum cum rânjea de bucurie atunci când securiştii se apăsau pe umerii mei şi mă loveau cu pumnii sub barbă, pentru că am răspândit manifeste în ţară contra regimului tiraniei comuniste şi am luptat pentru libertate şi pentru respectarea drepturilor omului. El a fost invitat la sediul securităţii, din Botoşani, unde eram arestat, pentru a asista la anchetarea şi torturarea mea, cu care ocazie securiştii i-au spus că aşa cum procedează ei cu mine trebuia să procedeze el cu mine înainte ca eu să ajung pe mâna lor.

(...)

Poliţistul Rotaru i-a promis lui Vlad Antoche, din comuna Mihai Eminescu, al cărui tată a fost asasinat de miliţie, că nu-i trimite dosarul în tribunal pentru sustragerea unor obiecte de la locul de muncă, dacă mă ucide pe mine. Când Vlad Antoche a scos un cuţit foarte lung de sub haină şi a vrut să mi-l înfigă în inimă, a fost observat de un prieten de-al meu, care i-a barat imediat mâna.

Prin anii 1967-1968, când Nicolae Ceauşescu a vizitat judeţul Botoşani, miliţianul Rotaru împreună cu un grup de securişti i-au înmânat un pistol cantonierului Ion Ivanov (Scripcaru), din comuna Eminescu, l-au instruit cum să tragă cu el şi i-au ordonat să-i împuşte pe părinţii mei şi pe mine. Cantonierul Ivanov, înarmat cu acel pistol, s-a prezentat la locuinţa părinţilor mei, care era situată la circa 100 de metri de drumul naţional Botoşani - Dorohoi şi le-a spus să mergem la şosea cu coasa şi sapa şi să tăiem spinii de pe marginea şoselei din dreptul nostru, că pe acolo urmează să treacă şeful statului. Securiştii şi miliţianul Rotaru l-au pus la cale pe cantonierul Ivanov să tragă în noi dacă mergem la şosea să tăiem spinii, sub pretextul că am mers la şosea să-i tăiem capul lui Nicolae Ceauşescu cu coasa şi sapa.

(...)

În anul 1969, fostul şef al postului de miliţie din comuna Mihai Eminescu, Neculai Rotaru, împreună cu unii ofiţeri şi subofiţeri de miliţie, mi-a rupt hainele de pe mine, mi-a smuls părul din cap, m-a lovit cu pumnii şi cu cizmele, m-a muşcat cu gura ca o fiară sălbatică şi numai Dumnezeu ştie cum am reuşit să scap din ghearele lui şi ale celorlalţi teroriştii şi criminali ai miliţiei şi securităţii.

La această dată, starea de lucruri din judeţul Botoşani nu este foarte, foarte diferită de situaţia descrisă mai sus. Vom reveni.

CONSTANTIN SEVERIN ■

DREAPTA NOUA

THE NEW RIGHT

ROMANIAN NATIONALIST AND ANTI-COMMUNIST BULLETIN
PUBLISHED BY THE LEAGUE OF NATIONAL DEFENSE, CORP.
P.O.Box 292 BROOKLYN N.Y. 11237 U.S.A.

GALERIA EROILOR NATIONALIŞTI

GENERAL ŞTEFAN GUSE

FIGHT FOR RIGHT !

DOSAR FLACĂRA

Revoluţia din munţii Bucovinei

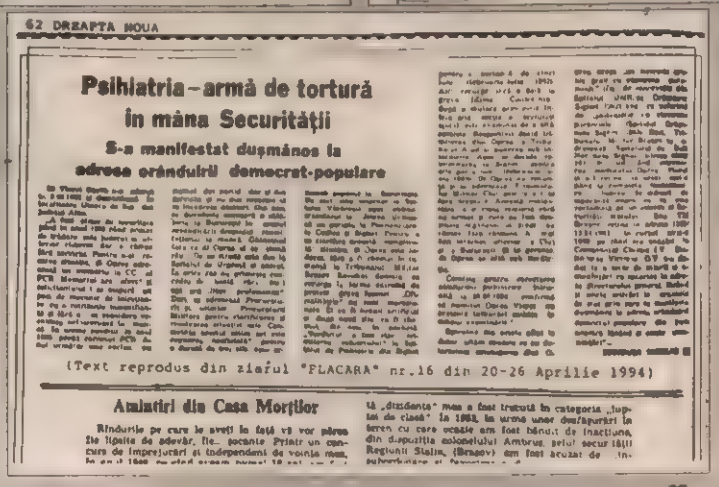
62 DREAPTA NOUA

Psihiatria – armă de tortură în mâna Securităţii

S-a manifestat duşmănos la adresa orânduirii democrat-populare

(Text reprodus din ziarul "FLACARA" nr.16 din 20-26 Aprilie 1994)

Amiaţări din Casa Morţilor

Piraţi fasciști încearcă să compromită FLACĂRA

☐ Ei sunt admiratori (numai atât?) ai lui Vadim

Cu stupefacţie aflăm, la opt luni de la explozia „bombei", că numele revistei noastre este târât în noroiul unei reviste fasciste de cea mai joasă factură, „Dreapta Nouă (The New Right)", publicată la New York de o aşa numită Ligă pentru Apărare Naţională. Ne întrebăm cu ce drept a reprodus directorul acestei publicaţii, Constantin Buriacu, articole fără să ceară permisiunea autorilor! Scopul este clar, iar acţiunea are bătaie lungă. Se încearcă o acţiune de a compromite „Flacăra" şi de a discredita doi dintre redactorii acestei publicaţii. Considerăm că gestul ne aduce imense daune morale şi vom lua măsurile ce se impun.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■
CONSTANTIN SEVERIN ■

NOTA REDACŢIEI:

De ce am reprodus aceste relatări? În primul rând, s-ar putea ca ele să fie adevărate şi în acest caz este explicabilă ura - chiar dacă patologică - a autorului scrisorii; spunem patologică pentru că acest lucru se vădeşte cu prisosinţă în murdara "revistă" new-yorkeză al cărei şef este autorul scrisorii ("revista" e plină de zvastici şi sloganе violente împotriva "iudeo-masono" etc., etc., precum şi de elogii la adresa lui Vadim, Ilie Neacşu şi a altora). Dacă relatările sunt adevărate, atunci e evident că menţinerea în stare de funcţiune a acestui "miliţiano-poliţist" (Rotaru) are rolul de a-l menţine în stare de funcţiune pe "turbaţii" de teapa lui Buriacu. Şi ca acest Rotaru vor mai fi fiind sute şi mii în ţară. Cui foloseşte acest joc murdar? Nu e greu de înţeles; oricum, la "joc" participă cei care îi ţin în funcţie pe aide Rotaru. Apoi, în al doilea rând, am reprodus relatările fiindcă s-ar putea ca ele ... să nu fie adevărate! Şi dacă nu sunt adevărate, atunci rezultă că victima nu e chiar victimă şi vajnicul admirator al lui Vadim şi Neacşu nu-i chiar atât de vajnic, ci doar pictat un pic cu o leacă de aură, ca să dea bine pe-acolo pe unde e... Vorba aia: o fi, n-o fi, cine poate şti? Dar Ministerul de Interne ştie sigur ce e cu Neculai Rotaru. Şi dacă ne spune şi nouă, vă spunem şi noi.

Metodă nouă în terapia reumatismului

Dr. Peter Wehling, medic la Düsseldorf, a dezvoltat o nouă terapie genetică ce pune stavilă durerilor reumatismale. Se acţionează asupra unor celule extrase din membrana sinovială a articulaţiei bolnave. Celulele modificate genetic se reintroduc în articulaţie. Ele neutralizează hormonul interleuchin I. Noua terapie se află în stadiul testărilor clinice. (I.A.VAGO)

Stomatologie:

Anestezia electronică

În stomatologie se afirmă un nou procedeu de anestezie şi anume cea electronică. Dr. Buddenberg, oftalmolog la Bielefeld, Germania, susţine, pe baza practicii personale, că anestezia electronică este preferată de mulţi pacienţi în locul injecţiilor anestezice. Ea asigură deplina eliminare a durerilor, iar efectul anestezic poate fi reglat de pacient. Se poate folosi în toate lucrările dentare preparatorii: frezatul pentru plombe, şlefuitul pentru aplicarea de lucrări dentare. Nu se foloseşte în cazul intervenţiilor chirurgicale.

Aparatul electronic numit V-TENS plus, generator de impulsuri, acţionează asupra nervului care pleacă din dinte spre creier anihilând impulsul nervos. Doi minielectrozi, asemănători cu cei folosiţi la electrocardiogramă (EKG), se lipesc pe obrazul pacientului, în zona unde urmează tratamentul. Ei sunt conectaţi la aparat prin fire electrice. Medicul fixează parametrii de lucru, iar pacientul poate interveni reglând intensitatea prin simpla apăsare pe un buton.

ÇĂTĂLIN VAGO ■

Algele şi pielea din locurile „secrete"

Revigorarea epidermei de pe acele porţiuni ale trupului feminin, pe care vestimentaţia le ascunde vederii, se poate face prin băi, conţinând substanţe minerale, vitamine şi unele elemente extrase din alge marine. Acestea stimulează metabolismul, contribuind la întinderea pielii de pe sâni, abdomen şi fese. Dintre preparatele consacrate, realizate pe bază de alge marine, amintim produsul Mireille de la casa Yves Rocher. (I.A.V.)

Atenţie!

Variaţiile de temperatură dăunează organismului

❑ Vă propunem câteva reţete de sezon

Savanţii susţin că starea vremii, oricât de rea, nu îmbolnăveşte omul sănătos, dar înrăutăţeşte starea celui bolnav. Suferinzii de reumatism, cardiacii, diabeticii şi cei hipertensivi resimt acut schimbările fronturilor meteorologice, sub forma unor stări de apatie, a junghiurilor în membre, ar alţii văd steluţe şi sunt cuprinşi de ameţeală. Printre nijloacele curative naturale se recomandă:

■ **Polenul** recoltat de la specii de flori aflate în stare înfloritâ El este bogat în vitamine, substanţe minerale, alte elemente nedozabile, albumină, enzime, amidon şi acizi graşi, aproape un număr de 100 de substanţe mineralizante.

■ Un alt remediu natural este **esenţa de roiniţă**, numită şi iarba stupului sau, ştiinţific, melissa officinalis. Se beau zilnic două linguri de esenţă cu apă.

■ Un al treilea remediu îl constitue **rozmarinul** (rosmarinus officinalis). Se ia un litru de vin alb în care se pun 30 de grame frunze uscate de rozmarin şi se lasă 14 zile la macerat, în sticlă înfundată. Dozarea se bea câte un păhărel de câte 50 grame dimineaţa şi seara. (I.A.V.)

Cosmetică

Vreţi să fiţi frumoase?

Folosiţi măştile pe bază de MIERE de ALBINE

Tenul uscat se caracterizează prin secreţia insuficientă a glandelor sebacee, este fragil, iritabil, se descuamează uşor, prezintă riduri, la început minuscule, care se accentuează cu vârsta.

Vă recomandăm măşti cosmetice care conţin *miere de albine* atât de bogată în vitamine, cu efect benefic pentru tenurile uscate, deshidratate şi veştejite.

■ Se amestecă un gălbenuş de ou cu o linguriţă de miere de albine şi o linguriţă de untdelemn.

■ O linguriţă de miere se amestecă cu 25 g drojdie de bere.

■ O linguriţă de miere se amestecă împreună cu trei linguriţe de tărâţe de grâu şi 1/2 linguriţă glicerină.

■ Se amestecă o linguriţă de miere de albine cu două linguriţe de caimac de lapte.

■ Se încorporează într-o linguriţă de miere, frecând mereu, trei linguriţe de suc de portocale.

■ Se încălzeşte uşor pe baie de apă o linguriţă de miere cu o linguriţă de lăptişor de matcă.

Părţile din jurul ochilor se lasă libere: ele se ung numai cu o cremă hrănitoare. După îndepărtarea măştii, cu apă călduţă, se aplică o cremă hrănitoare.

Măştile pot fi aplicate în mod normal la 2-3 săptămâni, iar tenul dv. îşi va recăpăta strălucirea.

MARIA ANTONESCU ■

Poşta redacţiei

■ Dnă **Ileana Vasu** din Cluj, atenţia dv. ne măgulește Într-adevăr, serialul prezentând „vindecările miraculoase" stârneşte un amplu interes în rândul celor cu sănătatea zdruncinată, redându-le speranţa şi întărindu-le credinţa în puterea „magică" a plantelor. Fitoterapeutul Vasile Cozac are reţete proprii, originale, omologate de forurile răspunzătoare. Adresa dlui Cozac nu este un secret: **Şoseaua Sălaj nr. 211, sector 5, Bucureşti.** Din păcate, acolo nu este, încă, montat post telefonic. Este preferabil să vă adresaţi direct căci, ştiţi dv., poşta română... Acest lucru va fi posibil, însă, numai după **1 februarie 1995,** dată la care dl Vasile Cozac va relua consultaţiile la sediul mai sus indicat. Cum se procedează? Trebuie să vă prezentaţi într-una din zilele de **miercuri, joi,** sau **vineri,** de la **orele 11,** cu tot istoricul bolii constând din analize (inclusiv cele la zi) etc şi să obţineţi o programare. După aceea, veţi urma, cu stricteţe, tratamentul recomandat. Vă dorim sănătate şi mai aveţi... puţintică răbdare

■ Stimate dle **Marin F. Dţoiu** din comuna Frăsinet, judeţul Călăraşi, dacă nici ziarul „Român a Liberă" nu v-a rezolvat problema Lăsând gluma la o parte trebuie să vă adresaţi Consiliu ui Local funcţionari respectivi sunt datori să întocmească şi să aplice un plan concret de aprovizionare cu diferite produse, inclus petrol lampant. De ce nu o faC? Sunt ocupaţi, probabil, cu ... altele.

■ Dna **Ioniţă Tudora** din Bucureşti Ne-au mâhnit necazurile dv şi promitem, aşa cum ne sugeraţi, să pornim o anchetă. Până atunci, vă sugerăm să lăsaţi o cerere şi la Primăria capitalei. Dacă tot ajungeţi acolo, vă sfătuim să vă adresaţi şi fundaţie Omenia, a căre. preşedintă fondatoare, dna Minodora Ilie, ar putea să vă ajute mai concret.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cea mai mare investiție străină în România

O lecție de aritmetică DAEWOO

☐ În paralel cu OLTENA, primele CIELO vor ieși pe poarta uzinei din Craiova începând cu '96

KIM WOO-CHOONG, fondatorul și președintele Companiei DAEWOO, este considerat creatorul managementului participativ, fenomenul DAEWOO fiind astăzi studiat în marile universități americane. El a pornit în 1968 cu un capital de 20.000 USD pentru ca, după 25 de ani, să înșiruie în vânzări colosi precum XEROX, COCA-COLA, RJR/NABISCO. „În afaceri, unu plus unu nu fac doi. Trebuie ca din unu să faci zece și din zece - cincizeci. Aceasta este aritmetica mea", mărturisește autorul cărții „Every street is paved with gold".

Potrivit unui comunicat primit de la Societatea „RODAE Automobile", creată prin asocierea Întreprinderii de Automobile Craiova cu firma DAEWOO din Coreea de Sud, începând cu luna ianuarie a anului 1996, 20 de automobile vor părăsi, la fiecare 60 de minute, banda de montaj a noii uzine. Se apreciază la 74.000 unități producția medie anuală în prima etapă, urmând ca din '98 ritmul să se dubleze. Datele se referă la modelul CIELO, destinat 50% exportului. În ceea ce privește OLTENA, fabricația acesteia va continua până în '98, cu actualul motor depoluat, după care se va face remotorizarea și integrarea sa într-un program de calitate, inclusiv pentru export.

Uzina din Craiova participă la capitalul social al noii societăți cu întreg patrimoniul său, considerat de partener ca fiind la un nivel tehnic deosebit de competitiv, în timp ce DAEWOO a subscris 156 milioane USD în contul participației sale. Investiția care va demara în '95 se va ridica la 620 milioane USD și va consta în construirea unei noi fabrici de motoare și a alteia de cutii de viteze, previzionate să intre în funcțiune la finele anului 1997. A doua investiție, de 320 milioane USD, va intra pe rol la începutul lui '96 și va servi la dublarea capacității secției de montaj CIELO la cadența de 40 unități/oră

Programul de integrare anunțat vizează ca, după primii 6 ani de la începerea colaborării, 80% din componentele autoturismelor asamblate la RODAE să fie de producție autohtonă, prin antrenarea furnizorilor tradiționali, și nu numai (din ramuri ca metalurgia, industria textilă, a cauciucului și maselor plastice, chimică, electronică și electrotehnică) Aceasta va duce la crearea de noi locuri de muncă dar și la dezvoltarea unui spirit de competiție, pentru fiecare piesă din nomenclatorul de fabricație existând minimum 2-3 producători în țară. Toți salariații fostei uzine Oltcit au fost deja transferați la RODAE unde, prin extinderile anunțate, va exista în continuare o cerere de mână de lucru calificată. Doar 4 membri ai conducerii RODAE sunt coreeni ceea ce demonstrează încrederea acestora în capacitățile manageriale și tehnice ale oltenilor din Bănie. Totuși, sunt prevăzute și scurte școlarizări la uzinele din Bupyong, pe coasta vestică a Pacificului.

DAEWOO MOTOR a atins recent cifra de un milion de automobile fabricate într-un an, de către cele 4 uzine ale sale din Coreea. Gama cuprinde autoturisme, autocamioane grele, vehicule speciale, autobuze, motoare, transmisii. Dar grupul DAEWOO în ansamblu este implicat în mai multe activități industriale, de la microelectronică la construcția de nave, având peste 100.000 de angajați și o cifră de afaceri pe '93 de cca 35 miliarde USD

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama și să începem să trăim

22

Oamenii de afaceri în fața situațiilor inevitabile

Margaret Fukker, celebra feministă din Noua Anglie, a ales într-o zi ca deviză: *„Accept Universul așa cum e"*. Când bătrânul Carlyle, acel veșnic cârcotaș, a aflat, a rânjit: „Înțeleg - este lucrul cel mai bun pe care ea poate să-l facă".

Sper că înțelegeți acum că e mai bine să acceptăm inevitabilul. Când ne cabrăm, când plângem amarnic, nu schimbăm nimic în ceea ce ne privește. Pare savant ceea ce spun, dar am experimentat. Ajunsesem să refuz să accept o situație inevitabilă la care trebuia să fac față. M-am comportat cu această ocazie ca un imbecil, m-am revoltat, am intrat în rebeliune deschisă contra lui Dumnezeu și a universului. Mi-am transformat nopțile într-un adevărat infern de insomnie și de coșmaruri. Mi-am atras o serie interminabilă de necazuri pe care aș fi putut ușor să le evit. În final, după un an de tortură în care m-am pedepsit singur, a trebuit să accept ceea ce de la început am știut că nu pot schimba.

Să nu credeți, totuși, că vă sfătuiesc să acceptați cu resemnare „toate loviturile dure" pe care le primiți în cursul vieții. Departe de mine! Acesta ar fi fatalism pur și simplu. Atunci când vă rămâne o șansă de a redresa situația, luptați! Dar când bunul simț vă arată că vă bateți pentru ceva care „este astfel și nu poate fi altfel" - trebuie să vă fie milă de nervii voștri. Încetați să vă dați cu capul de toți pereții și să vă gândiți cu nostalgie la ceea ce „ar fi putut să fie".

Am întâlnit câțiva oameni de afaceri importanți și am fost impresionat de maniera în care știau să facă față inevitabilului. Iată câteva exemple care pot să ilustreze teza mea, mai bine decât o lungă disertație:

***J.C. Penney*, fondatorul unei enorme antreprize de comerț, mi-a declarat: „Chiar dacă mâine aș pierde și ultimul dolar, nu mi-aș face sânge rău pentru asta, pentru simplul motiv că nu văd la ce mi-ar servi. *Muncesc cât pot de bine; dar rezultatele eforturilor mele mi le încredințează destinul*".**

Henry Ford* mi-a spus același lucru: *„În cazul în care nu ajung ca să conduc evenimentele, le las să se conducă singure".

Când l-am întâlnit pe K.T.Keller, președintele consiliului de administrație al uzinelor Chrysler, și l-am întrebat cum luptă împotriva îngrijorărilor, a răspuns: „Când trebuie să înfrunt o situație gravă, încerc mai întâi dacă pot să fac ceva ca să ameliorez această situație. În caz contrar, dacă îmi dau seama că eforturile mele nu pot schimba nimic, nu mă mai gândesc la această afacere, o uit pur și simplu. *Niciodată nu mă îngrijorează viitorul, pentru că știu că nici un om nu poate să prevadă cu exactitate ce se va întâmpla. Acest viitor va fi influențat de atâți factori! Or, nimeni nu poate să ghicească cum acești factori vor intra în joc, nimeni nu poate să înțeleagă motivele pentru care ei se manifestă sau nu.* Atunci pentru ce să mă gândesc dinainte?" Dl Killer ar fi surprins dacă i-am spune că este un filozof. El este considerat un om de afaceri excelent; și totuși, el a redescoperit, poate din întâmplare, principiile lui Epictet învățate la Roma acum nouăsprezece secole: „Nu există decât un singur mod de a cunoaște fericirea - proclamă el. Nu trebuie să ne îngrijorăm pentru lucruri asupra cărora voința noastră nu are nici o influență".

Traducere și adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

IBM și ICE FELIX sunt din nou împreună!

Încurajați de colaborarea anterioară, în proiecte de anvergură, de exemplu Sistemul Informatic Național pentru Evidența Populației, cei doi parteneri și-au dat mâna din nou. Acest parteneriat, recent anunțat, va consta în comercializarea de către ICE FELIX Computer S.A. de soluții complete, bazate pe calculatoare IBM AS/400 (260.000 unități vândute în lume) și IBM RISC SYSTEM/6000, precum și a unei game largi de servicii tehnice și de finanțare. Cea mai convingătoare cale de a-și atrage clienții o vor constitui vizionările

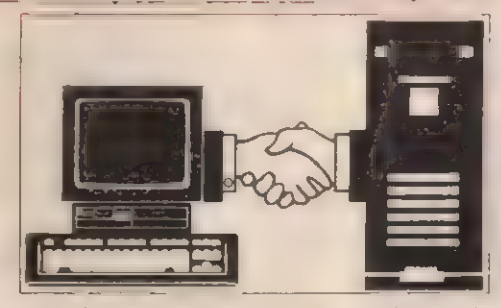

de la Centrul de Demonstrații, recent înființat la sediul întreprinderii, dotat pentru început cu AS/400. Se vor oferi, de asemenea, pachete de programe aplicative pentru conducerea activităților economice, cum ar fi BPCS de la firma System Software Associates, Inc. (SUA) și altele, adaptate cerințelor din România

Sloganul constructorului român: Bogăția noastră este experiența! Noi am spune: și inteligența

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Beta la a patra aniversare

Pe 3 și 4 decembrie, Liceul I.L. Caragiale din București a fost din nou gazda Conferinței internaționale organizată de BETA (Bucharest English Teachers Association - Asociația profesorilor de limbă engleză din București). Având invitați din mai multe țări ale lumii - printre care, desigur, Marea Britanie și Statele Unite - această conferință, ajunsă acum la cea de-a patra ediție, începe să devină o frumoasă tradiție. Rezultatele concrete ale atelierelor de lucru ce s-au desfășurat în cadrul conferinței vor fi noile manuale de limbă engleză pentru gimnaziu și liceu. Dar poate mai mult decât acestea, BETA își propune o schimbare de mentalitate. Tema conferinței - The teacher, the students and the materials (Profesorul, elevii și manualul) - dezvăluie dorința de a schimba natura relației dintre elevi și profesor și implicit modernizarea sistemului de predare. Președintele BETA, doamna profesoară Veronica Focșeneanu, ne-a declarat: "Conferința a fost un adevărat succes atât în ceea ce privește activitatea pur profesională cât, mai ales, în recunoașterea internațională a valorii profesorilor din România"

ALEXANDRU ARION ■

Turnul Babel

NATO în criză

„De la sfârşitul războiului rece aceasta este criza cea mai gravă înregistrată de Alianţă". Am citat din France Presse cel mai reprezentativ pasaj referitor la aprecierea ultimei sesiuni NATO, organizate la Bruxelles. Primul segment de conflict îl reprezintă Bosnia: americanii au decis întreruperea controlului în Adriatica asupra embargoului de arme. Vest-europenii au ripostat, mai şoptit sau mai apăsat, dar au ripostat. Pe de altă parte, tot americanii presează pentru accentuarea loviturilor disciplinare ale NATO. Parisul, Londra şi Madridul, care au căşti albastre la soi, au reacţionat vivace. Europenii militează pentru negocieri şi trag permanent alarma în legătură cu riscurile enorme ale escaladării abordărilor militare. Al doilea subiect de divorţ este extinderea NATO către răsăritul confuz al Europei. Americanii susţin dilatarea Alianţei, în timp ce europenii atrag atenţia asupra riscurilor, obiective şi subiective, ale acestei acţiuni. Americanilor le este frică să nu înglobeze în NATO prea târziu sateliţii de odinioară ai Moscovei. Europenilor le este frică să devină aliaţi cu Estul prea devreme. Şi aşa mai departe.

Cu ghearele şi cu dinţii

La Groznîi, după încleştările teribile între forţele generalului preşedinte Dudaev şi opoziţia pro-moscovită, lucrurile au început să se clarifice. Dudaev a ameninţat Moscova, Eţin l-a ameninţat pe Dudaev, între republica minusculă a cecenilor independenţi şi marea Rusie s-a instalat un război al somaţiilor. Dudaev a promis că va împuşca până la unul prizonierii ruşi dacă Kremlinul nu recunoaşte că aceştia sunt militari în solda Moscovei. Moscova nu recunoaşte. Între timp, un iot de „ostatici" au semnat o declaraţie comună în care arată că au utilizat împotriva sediilor oficiale din Groznîi "tancuri, elicoptere şi arme grele aparţinând diviziilor de elită Kantemirov şi Tamaskaia". Ca atare, din munţi au început să curgă spre Groznîi voluntari decişi să moară cu arma în mână în luptele viitorului cu armata rusă căreia i-au trebuit două secole să domolească pofta de libertate a cecenilor. Şi încă ceva: nimeni nu a uitat că în 1944 Stalin a deportat spre Siberia şi Asia Centrală... în bloc.

Pachebotul blestemat

Din nou Achille Lauro a ţinut pagina întâi a marilor ziare din lume. Vestitul pachebot a luat foc în largul coastelor Somaliei, în timp ce efectua o croazieră spre Africa de Sud. Cei aproape 600 de pasageri au scăpat ca prin minune, fiind preluaţi de o puzderie de vase ajutătoare. Trei persoane şi-au pierdut, totuşi, viaţa. Achille Lauro a mai trăit o dramă spectaculoasă în octombrie 1985, când, în largul Alexandriei, un comando palestinian (ramura Abu Abbas) a ţinut în şah 450 de pasageri deveniţi ostatici. Dar aceasta nu consumă istoria smucită a pachebotului. În 1972, vasul ia foc la Genova. În 1975, traversând Dardanelele, Achille Lauro ciocneşte un vas libanez şi îl face praf. În 1981, alt incendiu la bord: doi morţi printre pasageri. În aceste circumstanţe, va fi tras pe linia moartă, sau fiecărui viitor amator de croazieră cu acest sicriu plutitor va trebui să i se plătească o primă impozantă de... risc.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Drumul spre Uniunea Europeană (1)

Săptămâna trecută i-am văzut cu toţii la televizor pe norvegieni sărind în sus de bucurie c-au scăpat de intrarea în Uniunea Europeană (cunoscută până nu de mult sub numele de Piaţa Comună). În acelaşi timp, ţările est-europene, foste socialiste, se străduiesc să intre în graţiile UE şi să fie primite, cât mai repede posibil, în acest organism. De ce se întâmplă aşa? De ce unii fug iar alţii se înghesuie să vină? La prima vedere, s-ar părea că avem de-a face cu un paradox, că ceva nu e în ordine. Însă o examinare mai atentă a problemei arată că nu-i vorba de nici un mister. Pur şi simplu, statele europene care sunt în afara UE se împart în două categorii: ţări de care Uniunea Europeană are nevoie (foarte puţine) şi ţări care au ele nevoie de Uniunea Europeană (cele mai multe). În prima categorie intră state foarte bogate, cu o dezvoltare şi cu un PNB superioare mediei pe UE, cu un nivel de trai deosebit de ridicat şi care nu vor să împartă cu alţii bogăţia şi bunăstarea lor şi, în consecinţă, spun NU Uniunii Europene. Aşa a fost cu Elveţia, aşa s-a întâmplat săptămâna trecută cu Norvegia.

În a doua categorie intră, firească, ţări cu un nivel de dezvoltare, un PNB şi un nivel de trai inferioare, şi uneori mult inferioare mediei comunitare. Dintre ele se detaşează (în sens pozitiv) un grup format, în ordine alfabetică, din Bulgaria, Cehia, Polonia, România, Slovacia şi Ungaria, care au dobândit statutul de asociat şi doresc să obţină cât mai repede calitatea de membru cu drepturi depline. Mai jos, câteva cuvinte despre ce înseamnă acest lucru şi despre cum s-ar putea desfăşura operaţiunea în perioada următoare.

Dacă ţările care se abţin să adere la UE fac acest lucru pentru că nu vor să dea, cele ce aspiră la intrare o fac, dimpotrivă, pentru a primi. Ele speră să-şi redreseze economia şi s-o aducă la nivelul ţărilor din comunitate tocmai cu sprijinul comunităţii. Evident, UE ştie acest lucru, dar porneşte de la ideea că Europa în ansamblul ei poate fi prosperă şi stabilă numai dacă ţările aflate acum în dificultate vor fi ajutate să propăşească, să se integreze, să ajungă la un stadiu normal de dezvoltare. Şi sunt gata să şi plătească pentru asta. Cât? Dacă ar fi ca intrarea ţărilor est-europene în UE să se facă acum, acest lucru ar spori sarcina bugetară a comunităţii cu 80 de miliarde de ECU (100 de miliarde de dolari) anual, fapt ce ar însemna o dublare a bugetului comunitar actual. Dar, desigur, varianta care se ia în consideraţie este aderarea după un anumit timp şi după o anumită pregătire. În acest scop, Comisia Europeană a propus „celor 12" o sumă de 7,072 miliarde de ECU (8,8 miliarde de dolari), eşalonată pe 5 ani. Ar fi însă cu totul greşit să se creadă că pregătirea candidaţilor pentru intrarea în UE se va face exclusiv prin eforturile şi pe cheltuiala comunităţii. Se ştie că ţările care doresc să adere la UE trebuie să-şi creeze condiţiile pentru circulaţia liberă a forţei de muncă, a capitalului, pentru convertibilitate, trebuie să continue privatizarea, să-şi reducă deficitele, să facă economiile lor mai competitive, să le adapteze la standardele occidentale de structură, eficienţă şi calitate (alte elemente, cum ar fi apropierea legislaţiilor, cooperarea în domeniile justiţiei şi internelor sunt deja în curs de desfăşurare). Toate acestea presupun, pe lângă sprijinul financiar dat de UE, şi un uriaş efort propriu, restructurări, reajustări, renunţări, fapt ce a facut ca în unele ţări candidate să se audă şi voci care exprimă serioase rezerve cu privire la năzuinţa fierbinte de a intra în comunitate.

ION. D. GOIA ■

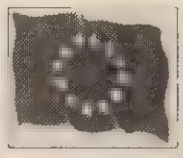

EUROPA de la Vest la Est

Vorbe, vorbe şi discuţii despre pace şi război

Primele săptămâni din luna decembrie ar putea fi hotărâtoare pentru destinul ţărilor europene din fostul bloc sovietic. Aserţiunea aceasta nu este deloc riscantă, deoarece în intervalul amintit s-ar putea să se decidă, cel puţin în principiu, dacă şi în ce condiţii s-ar putea accepta admiterea mai rapid a acestor ţări în NATO şi UE. La 2 decembrie, miniştrii din ţările membre ale Alianţei Atlantice au examinat, împreună cu omologii lor est-europeni (inclusiv Rusia şi foste republici sovietice), aspecte ale implicării NATO în Bosnia. Miza cea mare este dacă Rusia va îngădui extinderea spre est a NATO. Rusia a spus până acum „niet" şi pare tot mai hotărâtă să se opună. Occidentul nu vrea să izoleze Rusia şi nu vrea să-şi asume angajamente prin care ar putea să-şi pună cândva pielea la bătaie. Iar experienţa bosniacă a dovedit că nu vor s-o facă. SUA pare decisă să sprijine extinderea NATO, dar fără să rişte să strice coeziunea internă în organizaţie. Premisele discuţiilor de acum vor constitui însă baza hotărârilor de mâine.

Eţîn la rampă

O altă reuniune importantă este summit-ul CSCE programat în zilele de 5-6 decembrie la Budapesta. Fiind singura organizaţie pan-europeană din care face parte şi Rusia şi unde sunt discutate probleme de cooperare economică, dar şi de securitate, CSCE, care devenise un fel de „club al vorbelor de prisos" riscând să agonizeze, ar putea fi resuscitată în măsura în care poate acţiona concret în direcţia misiunii pentru care a fost creată. În orice caz, Budapesta ar putea fi locul în care Eţîn va ieşi din ambiguitate şi va afirma deschis pretenţiile Rusiei pentru arhitectura Europei de mâine.

Helmut Kohl veghează

În sfârşit, dar nu în ultimul rând, o reuniune de la care se aşteaptă multe este cea de la Essen (din 9-10 decembrie) a Uniunii Europene. După ce norvegienii au spus din nou NU intrării în UE, şefii de state şi de guverne vor căuta să restructureze instituţiile comunitare pentru o „Europă în 15". Cancelarul Helmut Kohl şi-a pus în joc tot prestigiul pentru a obţine garanţii de la celelalte state membre că UE se va extinde spre est. El a reuşit în ultima clipă, însă, să obţină consensul cu privire la invitarea la acest summit comunitar şi a reprezentanţilor ţărilor aspirante. În capitalele acestor ţări se manifestase o oarecare iritare, pentru că de la instituţiile comunitare din Bruxelles nu au fost primite semnale convingătoare privind calendarul noilor primiri.

UEO defrişează în continuare...

Încurajator pentru aceste ţări ar fi deocamdată doar că UEO, „braţul înarmat al Europei", s-a arătat mai dispusă să-şi lărgească cooperarea cu statele ex-comuniste, mai ales că în felul acesta sunt menajate mai mult şi mai bine iritările Moscovei. Dar şi garanţiile de securitate sunt mai slabe. Reuniunea UEO de la Paris, unde a participat şi preşedintele Iliescu, nu a adus prea multe clarificări în această privinţă, în afară de manifestarea interesului şi a unei anumite bunăvoinţe.

În toate întâlnirile menţionate, glasul României ar trebui să se audă ferm. Viitorul începe acum...

ŞTEFAN NICOLAE ■

Spunând „NU" Uniunii Europene,

Norvegia a optat pentru o splendidă izolare

Socoteala din târg nu se potriveşte întotdeauna cu cea de-acasă. Proverbul acesta s-a verificat şi în cazul Norvegiei. După ce la Bruxelles, dar şi în alte capitale europene, se vorbea despre o „Europă în 16", iar fostul ministru de externe şi fost negociator al ONU în Bosnia, Thorvald Stoltenberg, fusese înscris deja pe lista membrilor Comisiei UE, iată că norvegienii chemaţi la urne s-au opus planului de aderare la UE!

Cu peste două decenii în urmă (adică în momentul în care Danemarca intra în fosta Piaţa Comună), norvegienii dăduseră din nou cu bobârnacul tentaţiei de a fi comunitari. Adevărul este că norvegienilor le cam convine să se ţină deoparte de UE. Actualmente ţara trăieşte un adevărat boom economic, datorat în primul rând exploatării zăcămintelor de petrol şi gaze naturale. S-a spus de aceea că de aderarea Norvegiei avea mai mult nevoie UE şi nu invers. Temerea observatorilor obiectivi ai acestui derapaj norvegian este că, optând pentru izolarea de UE, în momentul în care toate ţările nordice (în afară de Islanda) sunt membre ale acestui organism, norvegienii şi-au luat o grea răspundere pentru evoluţia pe termen lung a economiei ţării lor.

Deja, imediat după anunţarea verdictului urnelor, s-a manifestat o anumită nervozitate la bursă, iar experţii spun că investitorii străini s-ar putea să fie descurajaţi de această poziţie a Norvegiei faţă de Europa. Ca membră a NATO, Oslo şi-a păstrat însă o pavăză militară şi o legătură în probleme de securitate cu Europa. Ironia istoriei face că în timp ce ţările din estul continentului se înghesuie să intre în UE, în extremitatea nordică a Europei, o ţară - e adevărat, bogată - poate să dea cu tifla acestei ispite.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Europa multiculturală şi multirasială

Naţionalism şi imigraţie în Occident

☐ Peste 30 de ani, în Europa vor trăi până la 65 de milioane de arabi!

Distinşi reprezentanţi ai Estului, într-o „excursie" în Vest (Germania)

DI INGEMAR KARLSSON, în calitate de şef al Secţiei de Cercetare şi Analiză de pe lângă Ministerul de Externe al Suediei, a publicat o carte despre minorităţile religioase din Orientul Mijlociu şi una despre „popoarele mici" ale Europei. A scris şi despre lipovenii din România. A fost ambasador în numeroase state ale lumii.

Formele naţionalismului

– Domnule Karlsson, care este forma cea mai răspândită de naţionalism în ţările din Occident?

– Naţionalismul bunăstării, o formă de autoapărare a occidentalilor împotriva valurilor succesive de imigranţi. Acest frison naţionalist s-a observat şi la noi, mai ales în timpul dezbaterilor cu privire la intrarea în CE. Au existat voci care susţineau că o apropiere prea mare de Europa ar însemna o ruinare a tot ce este bun şi frumos în Suedia, care este produsul unei orientări de stânga, în timp ce restul Europei occidentale are un iz de dreapta.

– Ce soluţii are un stat naţional de a-şi rezolva problemele etnice?

- Dacă excludem „purificarea etnică", cred că există trei posibilităţi: 1 - Se poate cere loialitate minorităţii asimilate; la acest capitol, istoria Suediei nu este aşa de glorioasă. În trecut, laponii din nord au fost supuşi unor mari presiuni de asimilare, iar minoritatea finlandeză a fost atât de nedreptăţită până în anul 1957, încât copiilor nu li se permitea să vorbească finlandeza la şcoală nici în timpul pauzelor. 2 - Politica asimilării poate avea şi motivaţia de a face bine minorităţii, de a-i acorda şanse mai mari de afirmare. 3 - A face abstracţie de naţionalism, prin iniţierea unei politici bazate pe o ideologie multiculturală, în care nu mai contează originea etnică, ci doar cetăţenia şi dreptunile omului. Exemplul cel mai bun este Elveţia, unde varietatea culturală este considerată un atu.

– Care este cea mai răspândită formă de naţionalism în Europa?

– Naţionalismul regionalist, renăscut nu numai în varianta sa violentă din fosta Iugoslavie şi fosta Uniune Sovietică, ci şi în Scoţia, Italia, Belgia (unde conflictele dintre valoni şi flamanzi puteau duce la o situaţie similară cu a Cehoslovaciei, dacă această ţară nu făcea parte din CE). În Spania, catalanii se simt mai apropiaţi de Franţa decât de Madrid. Dar chiar şi în Suedia există încă unele tensiuni. De curând am citit un articol în care autorul afirma că guvernul suedez ar trebui să acorde mai mult sprijin sudului şi vestului decât nordului, unde trăiesc numeroşi finlandezi şi laponi. De pildă, se discută problema construirii unui pod între MALMÖ şi COPENHAGA. Cetăţenii, în majoritatea lor sunt de acord cu acest proiect, dar cei din nord sunt împotrivă, deşi nu au nimic de-a face cu el. Ei sunt mai departe de MALMÖ decât... bucovinenii.

Coşmarul Vestului: ţiganii Estului

– Ce grup etnic a provocat probleme mai serioase ţărilor din Europa de Vest?

– Ţiganii. În Suedia am avut probleme mari cu ţiganii polonezi. Pentru a nu fi acuzat de naţionalism, guvernul le-a pus la dispoziţie mijloace de transport pentru a încărca tot ce au furat şi a scăpa de ei fără incidente. Viitorul celor aproape 3 milioane de ţigani reprezintă o problemă serioasă a Europei. Trebuie găsită o soluţie globală. Dacă o ţară occidentală aplică o politică mai liberală faţă de ei, sute de mii de ţigani se vor îndrepta spre acea ţară. În urmă cu 4 ani, o familie de ţigani a primit azil în Germania, la Hamburg, şi, doar într-o săptămână, peste 25.000 de ţigani au sosit în oraş.

– Imigraţia masivă va aduce, probabil, modificări ale identităţii Europei...

– În prezent, imigraţia în Europa este mai mare decât cea care a fost în SUA. Experţii estimează că puterea de atracţie a Europei occidentale va creşte şi va avea loc o schimbare dramatică în ceea ce priveşte identitatea Europei. Europa va deveni multirasială şi multiculturală. Peste 30 de ani, numărul arabilor care vor locui în Europa va fi de 25-65 milioane şi nimeni nu poate, încă, aprecia ce consecinţe va avea acest fenomen. Un lucru este clar: **statul naţional clasic nu va rezolva nolle probleme care vor apărea.**

CONSTANTIN SEVERIN ■

Mileniul trei fără un sfert

Europa între Da şi Nu

Trăgând cu ochiul la Occident de când se aflau sub gratii, statele răsăritene eliberate de totalitarism nu şi-au făcut nici o problemă din faimoasa integrare în UE. Bătutul la porţile Europei şi graba poticioasă de a scăpa de vechile orizonturi în favoarea altora noi, „comestibile", este o dimensiune comună a Estului. Balcanice sau central-europene, toate fostele gulaguri dintre Elba şi Nistru se înghesuie pentru a-şi redefini apartenenţa. În spatele acestei precipitări globale se ascunde, evident, frica de mizerie, frica de dictatură, frica de şaua sovietică, indiferent de genericul sub care s-ar ascunde aceasta. Urmaşul lui Todor Jivkov, care nu s-a sfiit să propună Moscovei, cândva, transformarea Bulgariei într-o republică socialistă sovietică, Jelio Jelev, a afirmat de curând o teză memorabilă prin amara sa concizie. Aflându-se la Paris într-o vizită oficială, Jelio Jelev a folosit prilejul pentru a implementa în mediile galice ideea „pericolului" răsăritean. El a spus: „Înainte de a vă balcaniza noi pe voi, ar fi mai bine să ne europenizaţi voi pe noi!"

Adevărul este că sub glazura tranziţiei şi a tam-tam-ului privind reforma în est, se ascunde teribila ofensivă a stângii nostalgice. Întreaga deplasare de mentalitate de la „valorile" totalitarismului la cele ale democraţiei reale este sabotată furibund, cu mijloace dintre cele mai subtile, dacă nu pentru a sufoca total capitalismul în faşă, măcar pentru a întârzia acest curs. În circumstanţele eventuale ale unei radicalizări de stânga a Rusiei şi a întăririi ramurilor politice ale fostelor partide comuniste, Europa răsăriteană riscă să se trezească în armura unui „capitalism" roşu, sau, mă rog, a unui socialism flexibil. Având în vedere modelul chinez, care articulează puterea centralizantă a partidului unic de o economie de piaţă, ocult dar riguros controlată, ar trebui să ne obişnuim cu ideea că democratizarea profundă a Răsăritului nu este nici galopantă şi nici ireversibilă. Răsăritul dansează încă pe sârmă, sub privirile adormite ale Apusului, care nu a ştiut şi nici nu a învăţat în ultimii cinci ani să gestioneze o victorie ideologică ce părea în 1989 prea somptuoasă pentru a fi credibilă.

Această ciudată debalansare între ce ar trebui să se întreprindă şi procesele răsăritene lăsate în evoluţie haotică este cu atât mai îngrijorătoare cu cât Occidentul însuşi este minat de dilema existenţială privind propriul său perimetru. Spectaculosul „Nu" produs de recentul referendum din Norvegia atestă, fie şi la marginea friguroasă a continentului, o nesiguranţă simptomatică. De altfel, multe din referendumurile pe tema extinderii UE s-au lovit de acest sindrom. Multe din victoriile electorale consumate în legătură cu acest subiect s-au realizat pe muchie, publicul demonstrând că este „half and half" şi că vărsarea la grămadă în matca UE se află departe de delirul majoritar conceput de utopiştii Statelor Unite ale Europei.

Desigur, toate aceste „scame" ivite în mecanismul european nu sunt strict alarmante. Dar ele merită luate în considerare într-un continent care şi-a aroget gloria nefastă a produceril a două războaie mondiale. Până acum...

RADU BUDEANU ■

Fiara îşi arată colţii

Rusia se opune pe faţă integrării Estului în NATO

☐ Mai vechiul "amic" Nikonov adoptă un ton ameninţător

Când scriu aceste rânduri, la Bruxelles se desfăşoară reuniunea miniştrilor de externe ai ţărilor Alianţei Atlantice. Desigur, despre rezultatele dezbaterilor din capitala belgiană, voi scrie ulterior. Aici am să mă ocup doar de luările de poziţie din ultimul timp împotriva intrării în NATO a fostelor ţări socialiste europene.

Provenind din diverse locuri, dar puternic mediatizate de Moscova, vocile ostile lărgirii NATO vehiculează, în principal, următoarele: 1. Cuprinderea ţărilor est-europene în Alianţă ar duce la o nouă demarcaţie în Europa, la divizarea din nou a continentului în "tabere ostile". 2. O intrare în NATO a fostelor ţări socialiste s-ar justifica numai dacă ar exista o ameninţare militară din partea Rusiei, ceea ce nu este cazul. 3. NATO trebuie să rămână o alianţă militară strict defensivă, orientată doar spre respingerea unei ameninţări externe. 4. Lărgirea NATO ar duce la modificarea echilibrului de forţe pe continent, la o izolare totală a Rusiei, fapt ce ar obliga Moscova (întrucât s-ar simţi ameninţată) să-şi reinstituie controlul asupra fostelor republici componente ale imperiului şi să-şi refacă puterea militară. 5. Mutarea hotarelor NATO spre est ar submina poziţiile democraţilor reformatori din fostele republici sovietice, întrucât aceste ţări, rămase în afara perimetrului de securitate atlantic, s-ar vedea nevoite să-şi îndrepte din nou privirile spre Moscova pentru nevoile lor privind securitatea. 6. Din toate aceste motive, extinderea NATO spre răsărit ar fi, din partea Occidentului, o serioasă eroare strategică. Mai trebuie adăugat că reprezentanţii Kremlinului nu s-au sfiit să treacă chiar la ameninţări făţişe: "Cei care sunt în favoarea unei lărgiri a NATO - se arată într-un raport elaborat de deputatul Nikonov, o mai veche cunoştinţă a noastră de la simpozionul desfăşurat la Sinaia - nu se pot aştepta la înţelegere şi la o atitudine amicală din partea Rusiei".

Despre şubrezenia acestei argumentări, foarte pe scurt, în continuare. 1. În Europa, divizarea în "tabere ostile" a existat, există şi va exista cât timp va fiinţa Rusia, fiindcă ea nu se va înregimenta ca soldat în nici o trupă. Deci, nu-i vorba de a trasa acum o linie de demarcaţie (militară, de securitate), ci de a o muta pe cea existentă. Pentru est-europeni este vital ca graniţa NATO să nu rămână unde este acum, ci să se mute spre soarerăsare, cuprinzând şi ţările lor. 2, Un colos înarmat până-n dinţi constituie o ameninţare perpetuă pentru cei din jur; cazul Armatei a 14-a o dovedeşte din plin. 3. NATO n-are cum să-şi piardă caracterul defensiv prin primirea câtorva noi membri. 4. Moscova nu şi-a pierdut nici un moment controlul asupra fostelor republici şi nu şi-a diminuat puterea militară. 5. Nu cade în sarcina ţărilor foste satelite ale Kremlinului să creeze front bun de lucru, condiţii optime de activitate pentru "democraţii reformatori" din fostul imperiu; să şi le creeze singuri cum am făcut şi noi.

Nu-i chiar aşa de greu de observat că în spatele tuturor argumentelor (inconsistente, după cum s-a văzut) împotriva cuprinderii ţărilor est-europene în NATO se ascunde un singur lucru: interesul Rusiei ca statele respective să rămână în continuare fără scut în faţa ei, să le poată ţine mereu în stare de tensiune şi în bătaia puştii. Atrage însă atenţia că unii occidentali cochetează cu ideea ca fostele ţări socialiste să fie din nou sacrificate, să fie din nou folosite ca monedă de schimb, să fie date ca hrană la Minotaur, plată pentru liniştea şi bunăstarea Apusului. Sperăm însă că de astă dată atât puterile vest-europene, cât şi, mai ales, americanii nu se vor mai speria aşa de tare de răgetele Minotaurului.

ION D. GOIA ■

Foto ELENA GHEORGHE

Acasă la domnul Adrian Dohotaru

Un rebel bi care d politicieni

Diplomație creatoare

„Am acceptat să lucrez în acest domeniu pentru că am crezut că pot să mă implic în diplomaţie, dar într-o diplomaţie creatoare, nu într-o diplomaţie de poştă care doar duce mesajul şi aduce răspunsul."

Printre înaltii funcţionari ai Ministerului de Externe român, dl Adrian Dohotaru face o figură deosebită. Aparent, din rebelul de altădată, din ziaristul extrem de incomod pentru autorităţile comuniste, din celebrul dramaturg care provoca „insomnie" culturnicilor şi, în acelaşi timp, trezirea spectatorilor care făceau săli pline la piesele sale, n-au mai rămas decât pletele albe, albe, pe care le poartă cu aceeaşi mândrie cu care strămoşii săi maramureşeni, probabil, şi le purtau pe ale lor. Spuneam aparent, pentru că, în realitate, dl Dohotaru rămâne un rebel „bine temperat". Ne-am întâlnit într-o zi de sâmbătă în cabinetul său, simplu mobilat, de la MAE, încercând să-l smulgem dintr-un fel de resemnare dată de înţelepciunea sa de istoric, de om care a văzut şi a trăit multe. Parcă spunându-mi - hai, omule, să nu ne pierdem timpul vorbindu-ţi de ticăloşi, mai bine să-ţi povestesc despre Lucian Blaga! - dl Adrian Dohotaru ne-a transmis sentimentul că patriotismul este o religie interioară, că pentru ţară se suferă în tăcere, se lucrează cu râvnă, cu încrâncenare şi fără a aştepta lauri sau laude. Despre scandalul „Ziele României" de la Roma şi despre avertismentul (pe când votul de blam, tovarăşi?!) propus de dl Honcescu şi dat de inferiorul său superior, dl Dohotaru a refuzat orice discuţie, orice comentariu. Din propria noastră documentare, din ceea ce am văzut şi am auzit, am înţeles că dl Dohotaru trebuia neapărat sancţionat, pentru a putea fi scoşi basma curată tocmai cei cu adevărat - să le spunem blând - implicaţi în această escrocherie.

„M-a şlefuit atmosfera intelectuală a Clujului!"

„M-am născut la Oradea, în aprilie 1939, din părinţi care se trag din Maramureş. Am fost trei copii, tata era ceferist, mama a avut o boală grea timp de 20 de ani, am trăit foarte, greu! Liceul şi Facultatea de istorie le-am făcut la Cluj, unde am avut mari profesori, pe cei doi Daicoviciu, pe David Prodan, pe Camil Mureşan, pe Ştefan Pascu şi pe mulţi alţii! Am trăit la Cluj într-o atmosferă de cultură şi artă pe care o aspirai fără să vrei, deşi era o perioadă neagră. Prima mea listă de lectură mi-a făcut-o Blaga!"

„Observatorul astronomic" din casa lui Lucian Blaga

„Bunică-mea, care era spălătoreasă şi făcea curăţenie prin cartier, m-a dus, când eram mic, la Blaga acasă, şi m-a pus să strâng frunzele uscate din grădină, să fac curăţenie prin curte. La un moment dat am intrat în bibliotecă şi am avut impresia că intru într-un observator astronomic. Asta e senzaţia care mi-a rămas.

Dialogul direct, cu el, în bibliotecă, nu era un dialog savant, el voia să se aplece la nivelul meu şi să-mi explice calm, cu tact, cu ceasul de buzunar pe masă, ce trebuie să fac, cum să mă pregătesc pentru viaţă ca să devin un om instruit, care gândeşte, pentru că oricum, dincolo de vremurile în care trăim, vremuri de penitenţă şi purgatoriu, va veni odată şi vremea voastră, a tinerilor, şi societatea şi lumea va avea nevoie de voi! Andrei Pleşu povesteşte undeva, îşi aminteşte că acelaşi lucru le spunea Noica, lui Liiceanu şi lui: pregătiţi-vă bine, că la un moment dat ţara, societatea va avea nevoie de voi! Era o atmosferă extraordinară, un om, în perioada aceea, îşi putea face o cultură solidă, dincolo de propaganda demagogică şi de viaţa sumbră şi plină de lipsuri în care trăiam!

Blaga era omul care, când te privea, aveai senzaţia aşa, că priveşte dincolo de tine, la o proiecţie a ta. Atunci când vorbea, nu avea o voce plăcută, avea o voce puţin metalică şi monotonă, dar dacă priveai fruntea lui, aveai impresia că este o fiinţă care adună o tensiune extraordinară, electrică, aş zice şi că dacă te uitai mai atent, puteai să vezi cum cum se mişcă ideile, ştii, ca atomii sub microscop!"

„Dictatura am urât-o din străfunduri!"

„Istoria omenirii nu este istoria luptei dintre cla. cum am fost învăţaţi, este, istoria luptei dintre inteligenţă, pe de o parte, prostie şi semidoctism, pe de altă parte. Aceasta este istoria omenirii. Mi-e teamă de prostie, mi-e teamă de semidoctism, mi-e teamă de ascensiunea prostiei, prostia este unul din cele mai mari pericole pentru naţiune, pentru că prostia este, de cele mai multe ori, combinată cu agresivitatea, iar prostia este, adeseori, mai bine organizată decât inteligenţa! Mă revoltă oamenii care judecă lucrurile fără să le cunoască. Dau verdicte în numele unui adevăr absolut care nu există şi de aici este un foarte mic pas până la dictatură, iar dictatura am urât-o din străfunduri!"

„Obsesia mea de a spune adevărul"

„Am avut multe perioade dificile în viaţă! A fost o stare de conflict a mea în raport cu ceea ce se întâmpla în România în acei ani negri şi ea a nit de la obsesia mea de a spune adevărul în ceea ce scriu şi de la faptul că simţeam că mă sufoc dacă mint! Şi starea asta s-a înteţit pe măsură ce înaintam în vârstă, pe măsură ce trecea timpul şi situaţia noastră, în România, devenea din ce în ce mai tensionată, mai încărcată de minciună! În 1973

„Speranţa mea este în tineri, pentru că şi de-a lungu ziarist, am mizat foarte mult pe tineri şi am lansat câ mulţi tineri care s-au afirmat în presa românească. U adus şi eu contribuţia. Într-un fel, pentru reîntinerirea MAE a angajat 240 de oameni tineri şi este o propo nantă, totuşi, pentru un minister"

...e temperat ...etestă ...i pasionali

a trebuit să părăsesc revista **Amfiteatru**, unde lucram, pentru că fusesem acuzat de intelectualism, publicând în revistă fragmente din operele unor filozofi care erau consideraţi periculoşi în acea perioadă: Heidegger, Ortega Y Gasset, Martin Bubber şi alţii. M-am angajat la **Flacăra** în 1974, la începutul anului. În 1978, în urma unui reportaj despre Bucureşti, care a deranjat sus de tot, am fost dat afară din presă pe timp nelimitat. Tot atunci s-a propus să fiu expulzat, numai că m-a «salvat» Ceauşeasca: «Sunteţi tâmpiţi, vreţi s-ajungă dincolo ca să înjure şi mai tare?!» Am găsit o slujbă de redactor, luat de la bază, ca un absolvent, la gazeta **Viaţa cooperaţiei meşteşugăreşti.** În 1979 s-a considerat că s-a făcut o greşeală cu mine şi am reintrat la **Flacăra**, pentru că mi se părea normal să revin acolo de unde am fost dat afară şi chiar între colegii care m-au dat afară! În 1985 am fost din nou dat afară, pentru că refuzasem să scriu un articol care mi se comandase şi în care ar fi trebuit să mistific adevărul. Mi s-a desfăcut contractul de muncă, am rămas câteva luni fără bani, atunci am căpătat şi ulcerul, dar mi-am revenit şi am fost, în cele din urmă, cu foarte multă greutate, primit la publicaţiile pentru străinătate şi, din '85 până în '89 nu am mai scris nici un articol în[illegible]sa românească".

Hăituit, prins şi tuns pe stradă

„Port părul ceva mai lung de când eram adolescent. Am fost sancţionat, mi s-a şi tăiat părul de câteva ori. Eram ziarist şi venise cineva pe stradă [illegible]u foarfeca să-mi taie părul! Am fost sancţionat că am malagambist, că eram intelectualist, că eram un rebel cu cauză, nu fără cauză, am fost sancţionat pentru că am dansat cha-cha-cha, pentru că făceam elogiul culturii occidentale. Am fost un om foarte mult urmărit, cu telefoanele ascultate, cu «umbre» care mă urmăreau imediat ce ieşeam din casă, am fost avertizat să fiu atent cum trec strada, să fiu atent să nu intru în aglomeraţie etc."

În loc de top politic, portret-robot

„Mi-e foarte greu să fac un top al oamenilor politici, din poziţia în care sunt. Dar apreciez acei lideri care sunt conştienţi de încărcătura istorică a momentului pe care îl trecem şi acei lideri care nu sunt doar conjuncturali. Apreciez acei politicieni care au o judecată limpede şi exactă asupra întregii realităţi româneşti şi nu doar a unor felii sau parcele. Apreciez acei lideri care ştiu să-şi explice demersul, să-şi explice intenţiile şi soluţiile (cei care le au), acei politicieni care au o viziune clară asupra realităţii româneşti de acum, dar şi a perspectivei, acei politicieni care pot să dea încredere oamenilor că le reprezintă interesele nu în mod demagogic!

Detest politicienii pasionali, care reacţionează după impulsuri de moment, care au orgolii incasabile şi ambiţii vorace, care se pun pe ei în prim-plan, afirmând principii care sunt ale lor, dar care nu acoperă voinţa oamenilor pe care îi reprezintă!"

„Este un miracol că societatea românească este încă în picioare!"

„Ca istoric, pornesc de la faptul că România traversează o perioadă extrem de grea, deoarece trebuie să treacă de la o societate artificială, întinsă până la absurd şi grotesc, spre o societate normală, într-o lume anormală; o societate care pleacă de la un anumit colectivism şi egalitarism ce a nivelat oamenii, la o societate în care oamenii trebuie să-şi redescopere individualitatea, şi nu individualitatea ca o exclamare de sine, ci o individualitate creatoare; o societate care şi-a devorat valorile, care le-a exilat în exterior sau în interior, şi acum trebuie să pună valorile în drepturile lor. După părerea mea, este un miracol că societatea românească este încă în picioare! O ţară care a putut să piardă aproape 10 miliarde de dolari în trei ani şi totuşi să reziste, înseamnă că există o forţă interioară a acestui popor care poate duce lucrurile mai departe, sigur, până la uñ punct. Dar este absolut necesar să existe un program interior, un scenariu care să mobilizeze conştiinţele naţiunii într-o direcţie clară, care să se simtă până la nivelul fiecărui individ, astfel ca fiecare individ să-şi poată trasa un destin pe un anumit termen."

„Mişcările extremiste pot apărea!"

„Dacă nu suntem atenţi şi dacă ne lăsăm pradă unui fenomen de demisie, pe care îl înregistrez, al unor oameni şi al unor intelectuali, de la rosturile lor, în societatea noastră sigur că pot apărea extremismele! Laşitatea constă în a lăsa lucrurile să curgă în virtutea inerţiei. Să luăm, spre exemplu, tensiunile minoritare, etnice: ele sunt ţinute sub control în perioadele de dictatură, dar sunt atenuate şi în momente de prosperitate. Aceste tensiuni devin explozive şi conflictuale în momentele de prăbuşire a sistemelor de valori, în momentele de mizerie, de sărăcie, de disperare! Problema noastră este aceea a creării unei societăţi democratice în care oamenii să poată să trăiască fără grija clipei imediate. Nu cred că mişcările extremiste vor prinde la noi, în viitorul apropiat, deşi există semne, dar este absolut obligatoriu ca presa şi opinia publică să funcţioneze, pentru că într-o democraţie numai astfel extremismele, aceste malformaţii, pot fi izolate şi stinse."

Pagini realizate de
MARIAN GHIŢEANU ■

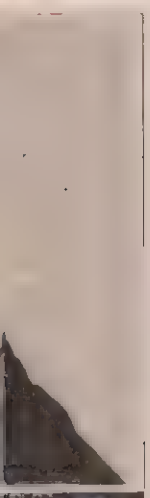

„Am scris în ultimii ani mai multe piese de teatru, am şi nişte scenarii de film, am şi două romane care ar trebui finisate. Unul are titlul provizoriu «Plajele memoriei», iar celălalt se cheamă: «Praful». N-am reuşit încă să le predau la editură: o s-o fac în momentul în care o să-mi pot lua un răgaz de aici"

„Lumea în care trăim noi e plină de capcane şi de pericole! Aceste ţări abia s-au desprins din comunism au o sensibilitate şi o nerăbdare de a se îndreptа spre structurile europene care, de multe ori, pot crea greutăţi vecinilor sau altor ţări, pentru că nu există încă o solidaritate europeană în rândul acestor ţări care vor să intre într-o Europă solidară, pentru că încă societatea occidentală nu a pregătit să primească aceste ţări şi nu găseşte soluţiile pentru a crea o Europă unită, deşi intenţiile teoretice există"

„Înainte de a discuta despre democraţie, despre economie de piaţă, despre libertate trebuie să discutăm despre educaţie în sensul democraţiei, al economiei de piaţă, al libertăţii. Aici ar trebui să fie investiţia cea mai mare în acest moment al existenţei noastre şi al acestei perioade de tranziţie; ceea ce nu se întâmplă, din păcate; din alte raţiuni, care ţin de [illegible]"

Ferdinand I, Platon și Fukuyama în același timp

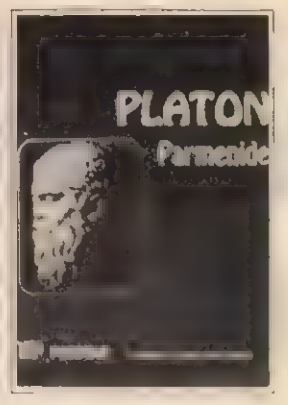

Miercurea trecută a fost o zi solicitantă pentru personalul cunoscutei Librării **Mihail Sadoveanu**, din București. Aici au fost lansate, în aceeași zi și la aceeași oră, trei noi apariții editoriale de mare interes.

În fața unui public numeros au fost prezentate cărțile unui filosof în vogă, **Francis Fukuyama** - **Sfârșitul istoriei și ultimul om**, unui filosof clasic, **Platon-Parmenide** și unuia dintre cei mai mari regi ai românilor, **Ferdinand I - Cuvânt pentru întregirea neamului românesc.**

Ultima lucrare cuprinde și o genealogie bine alcătuită a familiei Hohenzollern, precum și multe fotografii inedite. Singurul inconvenient pentru procurarea acestor trei lucrări de referință din domeniile istoriei și filosofiei ar fi prețul ridicat.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Laurențiu Ulici, un moderator mult prea... moderat!

Revista "Revistei Vorbite"

La sediul Uniunii Scriitorilor a apărut al doilea număr al Revistei Vorbite. Cu toate că ideea unei astfel de reviste vorbite, mai ales acum, de când cu criza de hârtie, ni se pare fericită, lipsa unor moderatori și a unor participanți de certă valoare și-a spus cuvântul.

Cu părere de rău, trebuie să spunem că optzeciștii Cătălin Țârlea și Dan Silviu Boerescu au ținut morțiș să-i facă „praf" într-o manieră suficient-pedagogică pe câțiva foarte tineri aspiranți la calitatea de scriitor.

Au citit Daniel Forga, Diana Manole, Saviana Stănescu și Adrian Oțoiu (proaspătul laureat al premiului „Mașinii de scris", inițiat de Alex. Ștefănescu), care în ciuda faptului că nu și-a ales foarte bine fragmentele citite ni s-a părut o certă valoare, despre care se va mai auzi.

Din păcate, domnul Laurențiu Ulici a fost de câteva ori depășit de situație și, pe alocuri, Revista Vorbită a degenerat într-o Revistă Bârfită, prilej pentru unii participanți (mai nerăbdători) să bea câte un rom mic.

Pertinente și la obiect ni s-au părut intervențiile unor critici inediți ca Ion Stratan și Horia Gârbea.

Așteptăm cu interes o a treia apariție a Revistei Vorbite, sperăm, ceva mai bună.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Zâmbete gramaticale

PARBRIZUL DIN SPATE sau Jiglerul de la carburator

1. **Parbrizul** este - pentru mecanici, șoferi și comersanți - un reper, o piesă de automobil sau, mai exact, un articol care se sparge neașteptat de repede și costă uluitor de scump; pentru vorbitori, el este parbriz (normal), parbrizul din față (cvasipleonastic), parbrizul din spate (anormal) sau chiar... pambriz (incalificabil).

Ce-o fi, de fapt, parbrizul?

D. Ex.-ul afirmă că nu este nimic din toate acestea, ci doar un substantiv. Ba încă - neutru, adică nici masculin, nici feminin sau din fiecare câte ceva, de aceea zicem: un parbriz - două **parbrize** (sau două **parbrizuri** - chestie la care Doomul, în care avem încredere, este intransigent: două **parbrize**); este o "placă transparentă (din sticlă) așezată pe partea **din față** (s.n.) a unui automobil sau a unui avion pentru a feri pe conducător de praf, de vânt etc.; provine din fr. **pare-brise**", mai simplu spus: apărătoare de brizâ (când se deplasează automobilul cu 10 km/h), de curent (când a ajuns la 40 km/h), de vânt (dacă a atins 60), de vijelie (dacă a depășit viteza legală pentru deplasarea pe autostradă), deci parbrizul îl apără pe șofer de aerul care-i vine în față.

Geamul din spate se numește **lunetă**.

- Bine, bine - îmi spuse un hâtru -, dar la mersul înapoi? Parbrizul devine lunetă, iar luneta - parbriz?

- Nu, replicatu-i-am eu, rămâne fiecare ce este, pentru simplul motiv că mersul înapoi se face sub 10 km la oră...

2. **Jiclor**="s.n.; parte a carburatorului, de forma unui dop, cu un orificiu care dozează debitul de combustibil necesar formării amestecului carburant în motoarele cu ardere internă; provine din fr. **gicleur**", adică tot un fel de țâmburuc prin care vijuie benzina spre soba lui motor și, chiar de-ar fi mai fățos în franceză, tot pe lângă **jiclor** rămâne, cu un **c** bine-nfipt în "procliza" lui **j**; nu **g**! De aceea **jigler** este o mal...tratare a jiclorului; **jigler** este un cuvânt stâlcit, urât și distonant, care dă impresia că ar putea fi înrudit cu... **jigă,** numai că jigla - conform tot D. Ex.-ului - provine dintr-un raion zootehnic; "stinghie care se află la jug între gâtul boului și cuiul care intră prin jug și proțap".

Întrucât e greu de întrevăzut vreo legătură între stinghie și lonjeron, între jug și planetare, proțap și cremalieră, între bou și mecanismul bielă-manivelă, considerăm că **jiglerul** nu iese din **jigă,** ci din uluitorul spirit de adaptare lăutărească, deci după ureche, a unor sunete care ar putea fi armonice, dacă s-ar așeza - pe portativul limbajului - în ordinea: j-i-c-l-o-r.

ȘT. M. ILINCA ■

În numărul următor: AM RĂMAS PE GEANTĂ // deci // N-am un ban în jantă

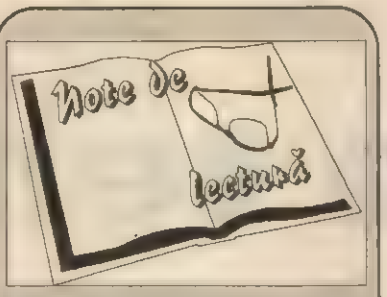

Samuel P. HUNTINGTON: VIAȚA POLITICĂ AMERICANĂ - **Edit. HUMANITAS, 1994, 386 p., lei 3500**

Binevenită investigare a relației între viața politică și Instituțiile ce îi asigură funcționarea în cea mai avansată democrație occidentală, cartea politologului S.P. Huntington abordează, prin demersul propus și contextul american, sursa puterii și sprijinului pentru democrație și libertate dincolo de hotarele Statelor Unite. Din punct de vedere românesc, promovarea libertății în străinătate este la fel de importantă ca în interior. Evaluarea acestui obiectiv merită întreaga atenție. Atât pentru momentul de față, cât și pentru viitorul libertății în lume.

Marguerite DURAS: STĂVILAR la PACIFIC - **Edit. H, 1993, 248 p., lei 450**

După tentativa autobiografică ușor deturnată din „Amantul", iată că prozatoarea a dat o continuare proiectului ei romanesc, o continuare poetică dar și meditativă axată pe destinul frumoasei Suzanne, însă subtil extinsă dincolo de intimitatea adolescentei, în direcția climatului din Indochina franceză, după 1945. Cu arta ei dozată, provocatoare, Marguerite Duras creionează - într-o ordine inversă a valorilor - devenirea unei lumi ce țese brusc din era colonială ca să facă experiența căderii în istorie, în dictatura roșie. Roman incitant, admirabil tradus de Alexandru Baciu, „Stăvilar la Pacific" contestă cu vervă și farmec indelebil că povestea unei tinere femei puternic anturată de intriganți și urzitori de agreabile escapade deturnează apocalipticul, catastrofalul de la ceea ce Noica numea, inspirat, „doliul conștiinței".

Felix ADERCA: FEMEIA CU CARNEA ALBĂ - **Edit. NEMIRA, 1993, 204 p., lei 300**

Sub acest titlu, cititorul găsește și parcurge, delectabil, romanul „Țapul", acum editat cu denominația ultimă, respectiv „Zeul iubirii" și câteva din schițele, pregnant erotice, strânse în ciclul „Grădinării". Despre categoria literară pusă în valoare de Aderca, un îndrăgostit de ratările mari și mici ale individului, G. Călinescu a avut cuvinte de laudă. Marele critic le considera ca aparținând unui jurnal de experiențe sexuale; nu le reproșa mai nimic, lucru performant la un degustător sever, în schimb nota pe seama lor că pun accentul cu discreție și vervă vitală pe spectaculosul senzual.

John Le CARRÉ : CÂRȚIȚA - **Edit. UNIVERS, 1994, 390 p., lei 1850**

Este greu astăzi să mai faci roman polițist fără să fii terifiant. John Le Carré se lansează pe o pistă în care sincronizează o intrigă irezistibilă cu pitorescul naturii britanice, atitudinea critică față de societate și suspansul fără egal. Deasupra țesăturii narative plutesc simboluri rafinate, semn că autorul s-a clasicizat în genul său.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Am primit la redacţie

„ÎN JOC ESTE ÎNSUŞI DESTINUL CULTURII NOASTRE NAŢIONALE!"

În legătură cu criza de hârtie, cu care s-a confruntat recent presa noastră scrisă, **Asociaţia Scriitorilor Profesionişti din România - ASPRO**, ca asociaţie profesională direct interesată de soarta culturii naţionale în general şi a culturii scrise în special, de existenţa unei bune circulaţii a informaţiei şi de garantarea liberului acces la informaţie şi la cultură, îşi exprimă îngrijorarea faţă de situaţia creată şi se declară solidară cu publicaţiile afectate de ea.

În acelaşi timp, **ASPRO** atrage atenţia asupra faptului că **problemele presei scrise sunt comune cu cele ale editorilor de carte, ale difuzorilor de carte şi presă, ale tipografilor, ale scriitorilor, traducătorilor etc.** Aceste probleme **trebuie abordate global şi nu sectorial**. Depăşirea unei anumite situaţii de criză nu le rezolvă decât momentan şi parţial. În consecinţă, considerăm că este absolut necesară solidarizarea tuturor celor implicaţi în crearea, prelucrarea, editarea şi difuzarea culturii scrise, solidarizare care să se concretizeze în **exercitarea unor presiuni serioase asupra parlamentului pentru adoptarea unei legislaţii în domeniu care să asigure o reală protecţie a culturii scrise**. Pentru a da un singur exemplu de problemă care se cuvine retrasă de sub controlul politicii de moment a guvernului şi rezolvată prin legiferare de către parlament, iată chestiunea TVA: în ordonanţa care instituie TVA în România, "editarea, tipărirea şi vânzarea de cărţi şi publicaţii periodice" (deci nu numai presa) intră la categoria "operaţiuni scutite"; ceea ce înseamnă că societăţile comerciale din aceste domenii nu percep TVA de la cumpărătorul final, dar plătesc la orice cumpărare sau prestare de servicii (nu numai hârtie şi publicitate, ci şi benzină, papetărie, chirii, mijloace fixe şi bunuri de inventar, telefon, electricitate etc.) preţul produselor plus 18% TVA, care nu se poate recupera în final datorită statutului de "operaţiune scutită"; drept urmare, societăţile comerciale care activează în România în domeniul culturii scrise au cheltuieli cu 18% mai mari decât orice alt agent economic! Soluţia ar fi înlocuirea acestui statut doar în aparenţă "privilegiat" cu o legiferare a unei TVA cu cotă redusă, ca în toate statele cu adevărat democratice. Considerăm - aşadar - că recenta situaţie de criză trebuie privită doar ca un simptom al unei boli mai grave, pentru a cărei vindecare trebuie să ne conjugăm eforturile şi să impunem soluţii valabile pe termen lung. În joc este însuşi destinul culturii noastre naţionale.

Consiliul Asociaţiei Scriitorilor Profesionişti din România - ASPRO
Bucureşti, 24 noiembrie 1994

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viaţă şi 30 de ani de carieră artistică, UNITER urează actorului ŞTEFAN RADOF sănătate, bucurie şi ani mulţi, bogaţi în împlinirea celor mai îndrăzneţe năzuinţe.

Vă mai amintiţi serialul DECALOG?

BLEU, BLANC şi ROUGE, ultimele trei filme ale lui Krzysztof Kieslowski

❑ „Flăcările se ridică tot mai sus, iar noi nu mai dorim să stingem incendiul"

Kieslowski s-a născut la Varşovia în 1941. A terminat cursurile vestitei Şcoli Superioare de Cinema şi Televiziune din Lodz în 1969, după ce, la un moment dat, abandonase. Din bogata sa filmografie, începută cu documentare, se remarcă *Profanul*, serialul *Decalog*, *Viaţa dublă a Veronicăi*. Regizorul a anunţat că se retrage din activitate şi că decizia sa, la care s-a gândit mult, este irevocabilă.

Cinematografia poloneză, reprezentată de o pleiadă întreagă de regizori iluştri, nu mai are nevoie de nici o recomandare. Ultimele trei filme ale lui Krzysztof Kieslowski, trilogia BLEU (ALBASTRU, 1993) - BLANC (ALB, 1993) - ROUGE (ROŞU, 1994), coproducţii Franţa-Polonia, sunt programate pentru vizionare la Institutul Francez din Bucureşti în zilele de marţi 6 decembrie, miercuri 7 decembrie şi joi 8 decembrie, la ora 19,00.

Iată câteva extrase din critici de specialitate, publicate în reviste din Franţa, ţara de adopţiune a marelui cineast polonez: POSITIF nr. 391/1993 - „Traversat de o muzică misterioasă, BLEU, înaintea celorlalte două, demonstrează încă o dată că K.K. este un creator european surprinzător, care, prin gândire, nu uită că cinemaul este o artă a simţurilor, pe cât este a recitalului". CAHIERS DU CINÉMA nr. 471/1993 - „BLEU are tot ce-i necesar unui produs generic, fără ancorare geografică reală, astfel încât CEE ar fi putut să-l comande unui cineast". POSITIF nr.396/1994 - „K.K. se simte în largul său când se preocupă de lucruri simple, ca şi cum acestea ar merita o privire uşor. mirată. În BLANC, regăsim ironia şi graţia nefardată din capodoperele regizorului". CAHIERS DU CINÉMA nr.476/1994 - „BLANC marchează revenirea la realitatea poloneză şi, într-o anumită măsură, reîntoarcerea la maniera din DECALOG". POSITIF nr.403/1994 - „ROUGE explorează o temă comună, a iubirii, şi mai precis a iubirii-compasiune, singurul remediu în sentimentul absurdului şi într-un anumit nihilism contemporan".

Iar dintr-un interviu acordat de Kieslowski (un adevărat eveniment, căci regizorul acordă extrem de rar interviuri) revistei POSITIF nr.403/1994, reproducem: „Am impresia că tehnologia este responsabilă de numeroasele rele. Ea se dezvoltă enorm, dar ceea ce numim cultură nu ţine pasul. În acelaşi fel, psihicul nostru, sufletul nostru sunt în coada acestei tehnologii, pe care o creăm şi o facem să avanseze. Suntem fără vlagă în faţa ei pentru că flăcările se ridică tot mai sus, iar noi nu mai dorim să stingem incendiul. Pentru a spune adevărul, nu suntem conştienţi de pericolul pe care-l reprezintă şi aici se află problema culturii contemporane."

ADA NICOARĂ ■

TEROARE ÎN BOSTON

Cinefilii au ocazia ca, intrând la filmul regizorului Stephen Hopkins (**Predator 2** cu Danny Glover şi Dennis Leary) **Teroare în Boston**, să revadă doi mari actori americani, Jeff Bridges şi Tommy Lee Jones. Atractiv printr-un suspans bine condus, cu o întreagă serie demonstrativă de explozii spectaculoase, filmul se susţine datorită scenariului, o poveste relativ simplă despre doi prieteni care apucă fiecare pe alt drum şi se vor duşmani de moarte. Pretextul de la care se porneşte este conflictul din Irlanda de Nord; genul de film comercial nefiind croit pentru a despica firul în patru, nu se pune problema de a lămuri dacă e vorba despre terorism ori patriotism. Oricum, Jeff abordează un tip nou de rol, iar Tommy Lee de asemenea. E interesant că, aproape de nerecunoscut din cauza machiajului, în film joacă şi Lloyd Bridges, tatăl, şi în realitate şi în scenariu, lui Jeff Bridges. O prezenţă candidă este actriţa Suzy Amis, plăcută şi potrivită în rol.

Dacă reuşiţi să iertaţi calitatea proastă a peliculei, filmul vă va plăcea, vă va face să vă gândiţi puţin la viaţă şi la moarte, la iubire, la valorile căsniciei şi ale prieteniei.

ADA NICOARĂ ■

O ISTORIE VIE A CINEMATOGRAFIEI

Săptămâna trecută, la sediul Muzeului Tehnic Prof. ing. Dimitrie Leonida, a avut loc deschiderea expoziţiei **Primul secol de cinematografie.**

Această iniţiativă originală constituie o excepţie fericită pentru publicul interesat de la noi. După revoluţie au fost organizate tot felul de expoziţii mai mult sau mai puţin interesante, dar nimeni nu s-a gândit că cinematografia are o istorie de un secol, care trebuie să nu fie trecută cu vederea

Amatorii pot vedea exponate variate, începând cu aparatele de proiecţie de la începutul secolului şi terminând cu „uneltele" ultrasofisticate din zilele noastre.

Trebuie amintit că sponsorul acestei frumoase iniţiative este firma **FREEDOM STAR -electronics**, care şi-a făcut un bun renume ajutând financiar până acum multe valori, de la cele din lumea sportului până la cele din cultură.

TOMA ROMAN jr. ■

MAŞINA DE SCRIS

Texte sub lupă

● **REMUS VALERIU GIORGIONI, Lugoj.** Intenţionez să public povestirea fantastică **Furtună pe lac**. Reuşiţi să creaţi tensiune prin acumularea unor fapte aparent insignifiante. Vă rog să-mi trimiteţi o fotografie a dv.

Cealaltă povestire, **Viziune în stil baroc**, de factură borgesiană, ar putea fi şi ea publicată, dacă i-aţi schimba finalul (care este umoristic în registru minor).

● **SEPTIMIU IOAN, Cluj**. Vă jucaţi ingenios cu cuvintele: repetiţii obsedante, neaşteptate devieri de sensuri, paradoxuri etc. Şi aveţi şi o clară conştiinţă a condiţiei de poet, cum nu are oricine la douăzeci şi doi de ani:

„Soarele a murit demult./ În locul lui a răsărit, imensă,/ o tigvă spartă. Semn.

Nimeni nu mai crede în nimeni./ Nimeni nu mai crede în nimic./ Nimeni nu mai crede.

Ne-au izgonit din oraşul în care/ priveam, nebuni,/ visele noastre arzând./ Lumina flăcărilor le tulbura somnul fără vise!

Am învăţat atunci ce-nseamnă iubirea.

Am văzut diamante strălucind în noroi, orbitoarele./ S-au repezit sălbatici să le culeagă./ Astfel am rămas orbi.

Abia atunci am ştiut ce înseamnă lumina" etc.

Acest foc de artificii lingvistic nu arde însă mereu; uneori textul fâsâie şi scoate fum, fără îndoială, din cauza lipsei dv. de experienţă. De exemplu, este o dovadă de inabilitate să repetaţi schema cu „nimeni nu mai crede...":

„Nimeni nu mai strigă pe nimeni./ Nimeni nu mai strigă nimic./ Nimeni nu mai strigă".

Totodată, greşiţi când recurgeţi la paradoxuri simpliste, previzibile:

„Iubirea e un fel de ură./ Lumina e un fel de-ntuneric./ Zborul e o cădere" etc.

Mai scrieţi-mi, am să urmăresc cu interes evoluţia dv.

● **PUIU LIVIU ALGER, Bucureşti**. Am citit cu plăcere **Marea sub ninsoare** (fragment de roman sau proză de sine stătătoare?). Atmosfera de melancolie - creată de prezenţa mării, de viscol, de singurătatea personajului principal, de laconismul răspunsurilor date de acesta unor întrebări incomode puse de bunicul său - persistă după încheierea lecturii. Totuşi, textul se întinde pe prea multe pagini. Nu numai că nu „încape" la **Maşina de scris**, dar este, şi judecat în sine, oarecum diluat, astfel încât n-ar strica să-l comprimaţi. Dacă sunteţi de acord, trimiteţi-mi noua variantă, de cinci-şase pagini, o fotografie a dv. şi un curriculum vitae.

● **PAUL CILIANU, Bucureşti.** Sunteţi, s-ar putea spune, un profesionist al visului (urmaş sau emul târziu al oniricilor lui Dumitru Ţepeneag). **Week-end**, cu aerul său de ficţiune pură, scris impecabil , ca un poem de Leonid Dimov (deşi este un text în proză), merită fără îndoială publicat. Este însă prea amplu pentru spaţiul de care dispun şi de aceea vă rog să alegeţi dv. un fragment (şi să-mi trimiteţi, bineînţeles, şi o fotografie, ca şi o scurtă prezentare a dv.).

Celălalt text, intitulat **Scrisoare către domnul Alex. Ştefănescu sau Dorinţa de Haima**, mi-a plăcut, să fiu sincer, şi mai mult. Nu numai pentru că istorisiţi o imaginară aventură a dv. legată de **Maşina de scris** (este pentru prima oară când colaborarea la această rubrică devine subiectul unei povestiri), ci şi pentru că, fiind vorba de o simplă scrisoare şi nu de literatură, aţi scris-o fără nici o inhibiţie şi aţi imaginat cele mai năstruşnice situaţii. **Aşa** ar trebui să scrieţi şi literatura propriu-zisă.

● **RADU EMIL, Bucureşti, GABI ROBESCU, Târgovişte, CRISTIAN ROBU, Brăila, COSTEA MUNTEANU, Arad, PASSIONARIA COLCEAG, Timişoara, MINODORA P., Iaşi, MARIN CONSTANTINESCU, Constanţa, EFTIMIE MURGEANU, Ploieşti, THEODOR PAHONŢU, Turnu Severin, MARICICA DONICI, Bucureşti, EMIL CARAGHEORGHE, Mangalia, EUGEN STAREŢU, Caracal, MIHNEA DAN ZGUBEA, Vatra Dornei, L. PANTELIMON, Baia Mare, VASILE SOARE, Focşani, M.N., Galaţi, MOISE WINTER, Arad, PAMELA, Piteşti, RICA HUDICI, Iaşi, MARIANA L., Mangalia.** Textele trimise de dv. nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveţi aptitudini pentru scris. Merită să faceţi noi încercări.

● **GHEORGHE RĂUŢĂ, Bucureşti, I.I., Potigrafu, Prahova, ION VASILESCU, Botoşani, VETA CRISTOFOREANU, Cluj, PARDAILLAN, Reşiţa, MONA MUNTEANU, Lugoj, BILL MINCINOSUL, Valul lui Traian, Constanţa, MIRCEA ŞCHIOPU, Braşov, PETRE HORODNICEANU, Medgidia, LUCREŢIA AVĂDUVEI, Oradea, ROMULUS CODREANU, Bucureşti, FULVIA, Bucureşti, PANDELE FOTEA, Deta, Timiş, VASILE POPESCU, Adjud, DRAGOMIR F., Jimbolia, HORIA ŞTEFĂNESCU, Baia Mare, LUCA ZORICI, Suceava, MANUELA POPESCU-AFUMAŢI, Bucureşti, JORJ PHASOLE, Craiova, S.F., Bucureşti, FLOREA SASCUT, Bucureşti, DAN POPA, Timişoara, GHEORGHE LOTREANU, Slatina, ANDREEA JOSEANU, Giurgiu, J. NEDELEA, Bucureşti, LOLA MITU, Feteşti, CONSTANTIN H., Bucureşti.** Nu cunoaşteţi suficient limba română. Aţi face un mare serviciu literaturii renunţând la scris.

Important pentru toţi corespondenţii

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau cel puţin scrise lizibil.

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteţi să-mi trimiteţi şi texte-rock, graffiti, texte de reclamă, texte de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii *Maşina de scris* şi candidează la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă în fiecare an, la 1 noiembrie. Şi mai există un premiu: Editura Universal Dalsi din Bucureşti asigură unui autor posibilitatea de a publica o carte. Numele acestuia (desemnat tot de mine, Alex. Ştefănescu, şi tot dintre corespondenţii rubricii *Maşina de scris*) va fi anunţat la 1 martie.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex. Ştefănescu, la redacţia revistei *Flacăra*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 Bucureşti.

■ Nu mă căutaţi la telefon sau la redacţie. Citesc atent toate scrisorile dv., în ordinea primirii lor. Aşteptaţi răspunsul în revistă. Orice apel direct mă face să pierd timp preţios, orice intervenţie din partea unor persoane influente mă agasează, orice cadou care mi se oferă mă jigneşte.

■ Faceţi un (mic) sacrificiu financiar şi abonaţi-vă la revista *Flacăra*. Am planuri mari în legătură cu *Maşina de scris*, vreau să-i ajut până la capăt, cu devotament, pe toţi autorii talentaţi şi ar fi păcat ca totul să eşueze din cauză că nu găsiţi revista săptămânal la chioşcuri sau pe tarabe. Îndemnul meu nu are raţiuni comerciale. Vă sfătuiesc sincer: abonaţi-vă!

Cel ce gândeşte singur: GABRIEL FUNICA

Gabriel Funica mi-a trimis o scrisoare de o ironie amară, din care citez:
„Ce aş putea spune despre mine? Prea multe nu, bineînţeles.
Locuiesc în Focşani, unde m-am şi născut la 27 noiembrie 1961.
Absolvent de studii medii. Ca gânditor particular mi-am luat licenţa în Apatie cu lucrarea *Conceptul de indiferenţă discret raportat la democraţie*.
În prezent lucrez ca bibliotecar la Biblioteca judeţeană *Duiliu Zamfirescu* din urbea natală. Asta din 1991, până atunci mi-am făcut veacul în una din fabricile situate la marginea oraşului, uvrier".
Adept al aforismului, Gabriel Funica scrie şi texte mai ample, cu caracter eseistic. Dintre acestea am ales *Amurgul cărturarilor*, meditaţie sumbră asupra condiţiei de azi a intelectualului umanist. Nu sunt de acord cu scepticismul lui Gabriel Funica, dar îmi place claritatea gândirii sale. Îmi place, în textele pe care mi le-a trimis, şi ceea ce s-ar putea numi linia elegantă a tristeţii.
Dacă unii corespondenţi ai rubricii vor simţi nevoia să susţină sau să combată punctul de vedere al lui Gabriel Funica, voi publica intervenţiile lor. Pentru că soarta cărturarului reprezintă o problemă importantă, asupra căreia merită să reflectăm cu toţii.

Desen de ŞTEFAN POPA

Amurgul cărturarilor

Să scrii cărţi, să te închizi într-o debara şi să meditezi la problemele etern nerezolvate ale omenirii, să-ţi transformi insomniile într-o marfă greu vandabilă, să faci o muncă pe care nimeni sau aproape nimeni nu o va lua în serios. Iată un lucru greu de înţeles într-un timp în care încercăm să ne despărţim de orice formă de claustrare, fie şi a confesionalului, când cei patru pereţi pot înspăimânta la un moment dat mai mult chiar decât scaunul electric. În afară de câţiva rătăciţi delicaţi, nimeni nu-ţi va reţine numele, nimeni nu-ţi va colporta ideile. Poate cu un pic de noroc te vei odihni într-un dicţionar, sau poate că municipalitatea, în criză de inspiraţie, va boteza cu numele tău o străduţă de periferie.

În fond, de ce să mai aderi la un ideal atins şi el de morbul rentabilităţii, într-o lume în care doar „ficţiunile utile" au un succes garantat?

O viziune pesimistă. Şi cum să nu fie pesimistă când Armani e mai cunoscut ca Dostoievski? Şi cum să mai fii un Cantemir când ai limuzină la scară?

Amurgul cărturarilor este amurgul unui mod de viaţă, al unui mesianism gratuit, al unei inutilităţi aparente, amestec de trândăvie şi graţie celestă. Blândul paranoic nu are decât să-şi clasifice fantasmele, să vegheze asupra lor şi să le ferească de lumina puternică a realităţii, ca ele să poată învia post-mortem. Swann, Odette, Charlus ne apar astăzi ca pietoni solitari, surmenaţi de un secol al deriziunii, de această viermuială obscură lipsită de glorie, de apatia mediocrităţii ridicată la rangul de principiu istoric. Hamlet, obosit de virtuţile civilizaţiei, va sfârşi prin a da un telefon tatălui său. Opţiunea a fost făcută: a nu fi.

Eleganţa spirituală a apus o dată cu apariţia „culturii publicitare" ca expresie artistică a interesului pecuniar.

„Partea lui Swann" a fost învinsă de „partea blestemată":

Astfel, cel ce mai are curajul de a persevera în nostalgie, ori să facă din metaforă o profesie, riscă să-şi încheie cariera ca filosof de cafenea, ca agent secret al unei lumi defuncte.

Poezie erotică

Liana Sabău

Un alt fel de rondel

Ce inutilă m-ai făcut să mă simt ca
femeie!
Nu mi-ai dat voie să te alin, să te
mângâi,
Să te sărut şi culcuş să-ţi fac între sâni.
Nici să te iubesc cu dragostea mea de
femeie,
Nu mi-ai dat voie!

Aş fi vrut ochii să-ţi vrăjesc, săruturi
să-ţi fur o mie,
Mâna să mi-o plimb, trupul să ţi-l simt...
Dar ce inutilă m-ai făcut să mă simt ca
femeie!
Nu mi-ai dat voie nici să te alin, să te
mângâi măcar
Cu dragostea mea de femeie!

Chipul tău lucind de-o frumuseţe stranie,
ochii tăi pierduţi - semne de-ntrebare,
Luminosul spirit, nepătrunsul gând cu
tăiş de sabie,
Zâmbetul şi gura - moarte fără miere,

Doamne!
Ce inutilă m-ai făcut să mă simt ca
femeie...

Symphonia

Muzică e totul.
Vorbele şocante intime
sunt un lied şoptit acum.
Braţele, gleznele se-nlănţuiesc
şi trupurile vibrează
căutând dispoziţia armonioasă a poziţiei
pe un portativ din lemn de trandafir
ascultă
tocmai se întrepătrund acordurile
dintre un pian şi-un saxofon
dincolo de fereastra deschisă
şi de parfumul numelui tău.
Sunetele emoţionează
şi gâturile se alintă
altissimo
notele dor
şi muşchii tresar
fortissimo
şi totul e muzică
doar suspinurile
piano, pianissimo
iar noi
fiorul
dintr-o symphonie
bravissimo

* * *

NU E NEVOIE SĂ M-ATINGI!
PRIVIREA TA
MĂ LASĂ ÎNSĂRCINATĂ.

Noaptea de Lieno-Sânziene

Cu greu mi-aş fi închipuit
sărutul tău melodramatic
pe colţul lunei, mic, lucios,
unde - atârna un spânzuratic.

Înlănţuindu-te o frunză
din şoldul Sânzienelor,
te-au fermecat, apoi, cu unduirea
coapselor şi fâlfâirea genelor.

Te-au însemnat cu-o aluniţă
sub umbra dreptului tău ochi
şi le-ai jurat, pe drept, credinţă
pe buza ta, de savaot.

Îmbălsămat mister de iunie,
când se-nlănţuiesc Lianele funie
şi Sânzienele fac vrăji,
te-am sărutat o clipă, pe umbra
aluniţei ochiului tău bej.

Nedezlegat rămâi,
Vrăjit mai eşti
Nu poţi să stai
Dar nici nu pleci.

Cascadă-n ninsoare

Şuviţele de păr
îmi lunecă pe faţă
şi fulgii îmi spală
durerea din ochi.
Mă uit după tine
pe strada târzie,
grăbiţii se uită la mine,
mă-mping, îşi fac loc.
Şi-atunci zbier că nu mai pot
să fiu răbdătoare;
şi urlu că nu mai pot
să fiu arzătoare;
şi strig că nu mai pot
sta în astă-nchisoare
a singurătăţii trecătoare
şi-ncep să cânt şi cânt
şi-apoi să plâng şi plâng
câte-un fulg, câte-un fulg
ca o cascadă-n ninsoare.
Viitoare...

Păcat de...

Păcat de frunza asta, toamnă!
Păcat de gura mea cărnoasă, doamnă!
Ţoamna mă-ndeamnă să-i foşnesc
frunzele
Doamna mă-mbie să-i gust buzele.

Dar eu vreau să-ţi foşnesc buzele,
Să ţi le freamăt, să ţi le mestec
Şi apoi să le calc în picioare! Şi-n
creştet
să-mi adie şi să mă-mbie frunzele!

Păcat de doamna asta, toamnă...
păcat de frunza galbenă...

Liana Sabău a mai publicat la rubrica Maşina de scris. *Locuieşte la Timişoara, are douăzeci de ani şi... altceva n-am reuşit să aflu despre ea. Nu pentru că ar refuza să răspundă la întrebări, ci pentru că pur şi simplu nu îndrăznesc s-o întreb. Prea este poetă ca s-o asaltez cu indiscreţia mea prozaică, de funcţionar al literaturii.*
Poezia ei este pentru mine o revelaţie. Seamănă cu o adiere de parfum franţuzesc şi, uneori, cu o emisie de feromoni. Pentru prima oară la noi, după o jumătate de secol de ipocrizie obligatorie, sexualitatea feminină se exprimă în plenitudinea ei, fără complexe, dar şi fără vulgaritate.

Mircea Dinu

Pe Mircea Dinu mi l-a prezentat Ioan S. Pop (care şi el îl cunoscuse cu numai câteva minute înainte) la intrarea în redacţia *României literare*. Am remarcat faptul că este un tânăr frumos şi timid, ceea ce m-a surprins, pentru că de obicei tinerii frumoşi sunt dezinvolţi.
Am luat de la el un teanc de poeme - materia unui posibil volum, *Nuanţe de alb* - şi le-am citit acasă, în liniştе, ci cuprins de remuşcări că nu i-am dat autorului mai multă atenţie. Multe dintre poemele sale sunt superbe. Au o prospeţime violentă, ca frunzişul copacilor după ploaie.
Mă grăbesc să public câteva dintre ele, promiţând cititorilor că voi reveni, prezentându-l mai elocvent pe autor, în măsura în care voi afla şi eu mai multe despre el. Deocamdată nu ştiu decât că este din Moreni (judeţul Dâmboviţa).

Femeie mergând

Ritmul mersului săltau
Ieii tineri de sub bluză
era vreme rea, confuză
o sfidau şi-o înfruntau
Ieii tineri de sub bluză

Erai flacără, văpaie
era aer de oţel
ca un laser care-l taie
ai făcut prin el tunel

Cum tăioasă ca o spadă
ai trecut-cuţit în vânt
laşi în urma ta să cadă
aer cloburi pe pământ,

Aerul era de sticlă
mă uitam exuberant
cum l-împunge şi îl taie
sânul tău cel elegant
sfârcul lui de diamant.

Femeie mergând

N-am văzut mai lungi
picioare
de la trotuar de-asfalt
se-aruncau ameţitoare
spre un cer şi-aşa înalt

Cu ce creier fără sânge
paşii tăi puteam să-i număr?
Ţi-ncepea picioru-n talpă
şi se termina la umăr

Axă lumii şi coloană
din asfalt la nori de fier
tu eşti dreaptă, diafană
şi eşti cui înfipt în cer.

Femeie mergând

De pe umeri mătăsos
plutea părul în mişcare
ca un val adus de-o mare
unui ţărm miraculos
omoplaţi tăioşi de os

Aveai părul fir fierbinte
deştesut din soare caier
înapoi şi înainte
ai dat foc cu el la aer

Îţi cădea părul cascadă
ca un fluviu rupt din cer
să îşi scalde şi să-şi vadă
pământiul efemer

Părul flacără şi apă
amândouă la un loc
părul ca un val de foc
dintr-un nor de jar plouat
de la lună rece-aprins
fluviu ud incendiat
cu scântei de stele nins
rug de apă viu, nestins

Îţi sălta părul pe spate
negru val ejaculat
de pe mări înfierbântate
pe un ţărm neaşteptat -
pielea ta, satin curat.

Femei-planete

Blondă şatenă brunetă
o femeie e-o planetă
să o iei s-o populezi
cu idei în care crezi

Fuste scurte cu volane
îţi aruncă-n vine-amor
de o nebunie dulce
îţi e foame sete dor

şi cum trec femei-planete
mişcând şold îmbietor!
fine şuie şi cochete
lustruind cu pielea lor
spaţii lungi ca pe tendoane
ale unui timp color

Ele-n cer sunt prinse-n cuie
şi-atârnate c-un cârlig
de planete unde nu e
moarte foame frică frig.

Foamea şi setea

Pentru gura mea flămândă
vreau să-ţi dezveleşti
plăpândă
de-astă seară până mâine
bustul tău cu sâni de pâine.
Cere setea mea de tine
să te beau şi mâine iar
ca pe-o apă care vine
din izvorul vieţii chiar.

Fii tu ochiul care-mi plânge
cu celule vii în sânge
fii tu pâinea mea şi apa
tu pământul şi eu sapa
şi noi brazda încrustată
într-un alb cu nici o pată.

Ţepi pământului în barbă
oamenii sunt doar o iarbă,
eu masculul, tu femela
eu sunt cerbul, tu gazela
şi din noi o să se nască
iedul blând ce-o să ne
pască.

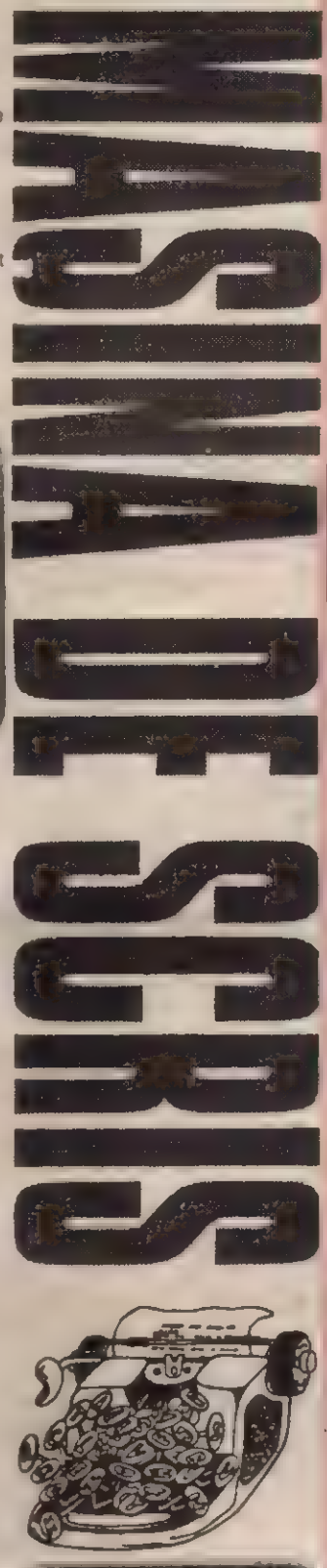

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

CRASH TEST DUMMIES

„Suntem comici poate, dar nu suntem stupizi!"

În Statele Unite, single-ul **Mmm Mmm Mmm Mmm** s-a lipit bine de Top 10 al revistei **Billboard**, hit-parade-ul local. Cât despre albumul God Shuffled His Feet a fost vândut în aproximativ 1 milion de exemplare pe piaţa americană, cu o frecvenţă de 50.000 de copii pe săptămână. Însă Crash Test Dummies au cunoscut un rapid succes şi cu primul album **Ghosts That Haunt Me,** iar single-ul **The Superman Song** a dinamitat clasamentele americane.

Dacă piesele grupului sunt instantaneu identificabile, acest lucru se datorează în primul rând vocii lui **Brad Roberts.** „Când eram adolescent, aveam obiceiul să cânt în timp ce ascultam discuri, dar nu eram prea încântat de ce ieşea. Mă gândeam chiar că nu ştiu să cânt, până când un profesor mi-a relevat faptul că am voce de bas-bariton şi mi-a indicat cum s-o utilizez. Îmi imaginam că vocea mea e un inconvenient şi azi descopăr că e un atu..."

Succesul cunoscut încă de la primul album în 1992, nu l-a făcut pe leader-ul **Brad** să-şi piardă capul. „Aveam 28 de ani când am primit recunoaşterea deplină a publicului, însă n-am resimţit niciodată presiunea acestei popularităţi. Doar dorinţa de a progresa..."

Cei care-şi spun **Crash Test Dummies** şi îşi împart talentul şi gloria sunt patru băieţi şi o fată. Brad Roberts e „the boss" care nu numai că a fondat grupul şi cântă cu vocea, dar mai cântă şi la chitară. Fratele său **Dan** se distinge la bas, iar **Ellein Brad,** care participă la toate corurile, ştie să utilizeze claviatura excelent: pian, sintetizator, acordeon. **Benjamin Darvill** cântă la armonică şi mandolină, iar **Mitch Darge** e baterist.

- Despre ce e vorba în „Mmm Mmm..."?

Brad Roberts: Cred că cine citeşte versurile are sigur reflexul de a căuta o semnificaţie în spatele cuvintelor. Eu nu scriu în termeni simbolici şi enigmatici. „Mmm Mmm..." e doar o piesă de atmosferă, care încearcă să surprindă sensibilitatea ciudată, uneori, a copiilor. Fiecare cuplet vorbeşte despre un puşti care are probleme stranii cu prietenii săi, asta e tot...

- Vă consideraţi un grup serios? Pentru că impresia pe care o creaţi e că faceţi haz de toţi şi de [illegible].

- E adevărat că versurile sunt mai degrabă umoristice, dar muzica are o ironie mai puţin evidentă. Nu consider această muzică ca fiind serioasă din punct de vedere al vehiculării unui mesaj. A nu se înţelege însă că nu ne sinchisim de această lume. Nu vrem să fim prea gravi.

- Cuvintele par câteodată a fi proză directă.

- Compun într-o manieră pe care o consider concretă.Nu mă bazez pe nici un şablon poetic, pe metafore sau simbolism, pentru că nu-mi place să utilizez acest gen de exerciţiu artificial. E interesant că până acum nu mi-a atras nimeni atenţia că ceea ce fac seamănă a proză.

- Te-ar deranja să ai faima unui interpret sarcastic?

- Umorul şi ironia au rolul de a distra, dar şi de a da lecţii pe care cei care se simt vizaţi ar trebui să le înţeleagă şi să încerce să se schimbe. Felul în care eu critic aspecte care nu-mi convin, găsesc că e cel mai convingător şi cu şanse de a schimba ceva: fără agresivitate în exprimare, fără impunere ci doar prin scoaterea în evidenţă a unui ridicol care ar trebui sesizat. E nevoie doar de urechi şi de inimi deschise. Cu zâmbetul pe buze se pot îndrepta multe lucruri.

- Ţi-ar plăcea să faci parte din industria de discuri?

- Asta înseamnă să fii legat de o structură multinaţională foarte puternică unde mulţi bani şi influenţă trec din mână în mână. Ar fi ridicol să ignor aşa ceva. Mă adresez celor cu case de discuri, mă folosec de inteligenţa lor. Deseori citesc interviurile grupurilor care nu se implică în aşa ceva. E o manieră defensivă pentru ei de a se disocia de ceva care, după părerea lor, le ştirbeşte integritatea artistică. Nu eşti realist dacă ignori asta. Dar, pe de altă parte, când compun nu mă gândesc la audienţă sau la piaţă. Scriu despre lucruri care mi se par a fi interesante şi mă satisfac.

„Afternoons And Coffee Spoons", al doilea single din **„God Shuffled His Feet",** a fost cel după care, nemaiavând nevoie de alte dovezi, un juriu competent de specialişti în muzică a declarat grupul canadian CRASH TEST DUMMIES Best Break-through Artist al anului la festivitatea European Music Awards din 24 noiembrie, care a avut loc la Berlin.

FLASH RADIO CONTACT

■ George Michael şi-a dezvăluit noul cântec după mai bine de doi ani cu ocazia decernării *European Music Awards* care a avut loc pe 24 noiembrie în Berlin.

A apărut pe scenă la *Parisier Platz* ca să interpreteze *Like Jesus To A Child*, prima sa piesă nouă care a fost auzită în public de la lansarea în 1992 a compilaţiei RED HOT AND DANCE. Michael a fost acompaniat de o secţie de 40 de viori.

■ Fostul baterist al lui JIMI HENDRIX, MITCH MITCHELL a câştigat

o confruntare legală împotriva acuzaţiilor că ar fi rasist. Editorii FABER & FABER au cerut astfel scuze starului anilor '60 pentru prezentarea tendenţioasă pe care i-au făcut-o în cartea lor CROSSTOWN TRAFFIC.

■ Legenda americană soul ISAAC HAYES face demersurile necesare pentru a deveni regele Ghanei, considerând acest statut ca un prilej favorabil pentru o trezire de conştiinţă necesară „Wake up African Americans". El afirmă că acum ştie ce anume e destinat să facă şi crede că „să intri într-o stare mentală afrocentrică poţi să schimbi întreaga spirală descendentă în care ne aflăm de ani de zile".

■ Australiana KYLIE MINOGUE a devenit idolul comunităţii homosexualilor din ţară şi se pare că rolul îi convine şi l-a luat în serios iniţiind „the country's AIDS Awareness Week".

Cea mai cunoscută cântăreaţă-actriţă în Australia, Kylie a cucerit inimile comunităţii prin muzica ei de dans, costumele viu colorate şi trupa masculină de dansatori. A cântat anul acesta la masivul eveniment anual al homosexualilor din Australia, Mardi Gras. Alături de Madonna şi Elizabeth Taylor a participat la campania globală înaintea *World AIDS Day* de pe 1 decembrie.

■ Câteva dintre cele mai mari nume în *reggae music* cum ar fi

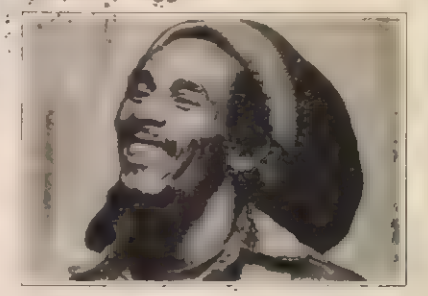

Chaka Demus & Pliers, Aswod şi Ziggy Marley vor plăti tribut lui Bob Marley într-un concert în Franţa anul viitor.

Organizatorii manifestării *The Midem Music Festival* ce urmează să aibă loc între 30 ianuarie şi 2 februarie au luat decizia de a marca faptul că pe 6 februarie Bob Marley ar fi împlinit 50 de ani, printr-un show special. Alţi interpreţi ce-i vor aduce aceluiaşi mare dispărut în 1981, un omagiu la festivalul de la Cannes vor fi *Burning Spear, Big Mountain, Patra, Inner Circle* şi *Israel Vibration.*

■ Cel mai de succes show din istoria rock'n'roll-ului va lua Europa cu asalt în vara lui '95.

Turneul *Voodoo Lounge World Tour* al celor de la *Rolling Stones* va cuprinde 15 ţări europene în iunie, iulie şi august anul viitor. Biletele au început deja să se vândă pentru Stockholm, Helsinki, Oslo, Copenhaga, Sheffield, Londra şi Basel.

În 4 luni *The Stones* au cântat pentru 2 milioane de fani americani iar caravana lor de 58 camioane se va afla în Mexic, Brazilia, Argentina şi Chile la începutul anului, fiind pentru prima dată când grupul se produce în America de Sud.

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Pagină realizată de

DOINA ENE ■

Pentru albumul cinefilului

Jack Nicholson a fost înfiat de bunică

La 57 de ani, Jack Nicholson este un actor foarte apreciat, atât de critica de specialitate, cât şi în box-office-ul celor mai bine plătiţi profesionişti. Cu cele 10 nominalizări la premiul Oscar, pe care le are, doar Katherine Hepburn îl depăşeşte, cu 12. Averea sa este estimată între 300 şi 400 de milioane de dolari, fiind după Schwarzenegger, următorul în top. În afaceri s-a dovedit întotdeauna redutabil; refuză ofertele slab plătite, chiar dacă vin din partea celor mai apropiaţi prieteni ai săi.

Nicholson nu acordă niciodată interviuri de televiziune; în schimb, pentru presa scrisă răspunde afirmativ oricăror şi oricâtor solicitări. Şi nu ocoleşte nici o întrebare, povestind cu lux de amănunte despre cele mai intime lucruri ale vieţii sale.

Nu ascunde că, la 37 de ani, deja celebru, nu ştia adevărul despre propria sa naştere. Cea pe care o considerase ca fiind sora sa, June, îi era, de fapt, mamă. Din cauza tristei descoperiri, de a fi fost un copil nedorit, Jack s-a pronunţat mereu împotriva avortului.

Nicholson este pasionat de muzică şi un fan constant al lui Bob Dylan. Este de un dinamism rar întâlnit, iar surâsul său plin de satisfacţie, privirea lui de cobră, au ajuns să fie de-a dreptul venerate de admiratorii şi, mai ales, de admiratoarele sale. Aşa cum mărturiseşte, fără urmă de pudoare, a dus întotdeauna o viaţă sexuală extrem de activă. Au existat o mulţime de femei care s-au perindat în patul lui.

A fost căsătorit o dată cu actriţa Sandra Knight, cu care are o fiică, Jennifer. Mariajul nu a durat mult; în perioada aceea, Jack consuma alcool şi droguri; şi, excitat de ideea de a experimenta senzaţii noi, i-a propus soţiei să facă amândoi o cură cu LSD, sub control medical. Dezechilibrată, ea a divorţat şi, la scurt timp după aceea, a decedat.

Printre legăturile lui Nicholson, se numără cântăreaţa Michelle Philips (membră a grupului **Mamas & Papas**) şi actriţa Anjelica Huston, mai vârstnică decât el, cu care Jack s-a certat şi s-a împăcat de multe ori. În ultimii ani, Rebecca Broussard i-a acaparat atenţia şi se pare că de data asta, definitiv; au împreună doi copii şi Jack intenţionează să se însoare iarăşi, să se aşeze la casa lui. Aşa să fie?

ADA NICOARĂ ■

Jack Nicholson şi Michele Pfeiffer într-o scenă romantică din filmul *Wolf*

Început de iarnă

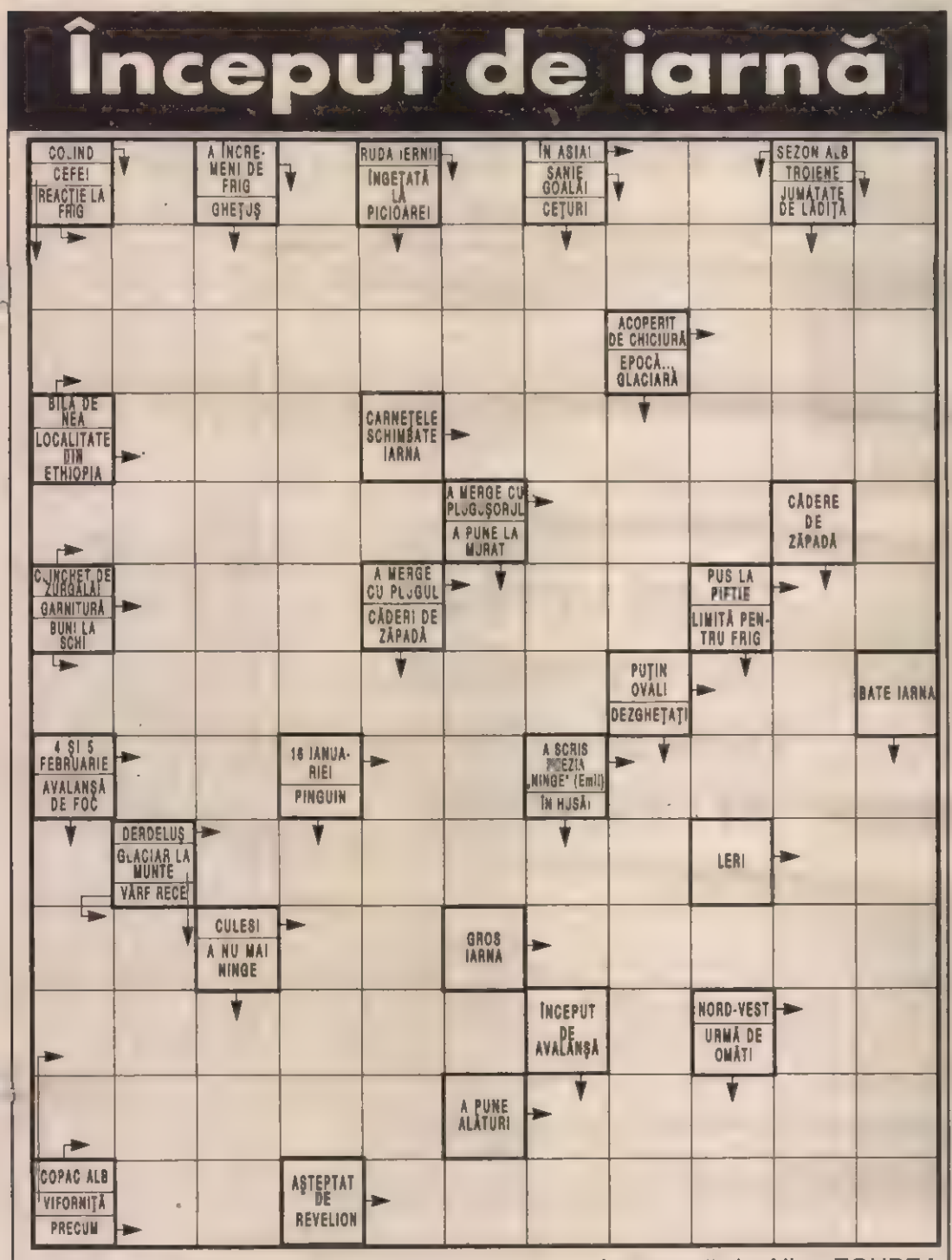

● Dicţionar: GUH, LAD.

Integramă de Alina ZGUBEA

Kappa
cerexim srl

Sunteţi pe mâini bune!
Proiectele firmei de TV- cablu KAPPA urmăresc să vă asigure un serviciu absolut ireproşabil!
Televiziunea prin cablu Kappa, pentru care informarea promptă a abonaţilor săi este o grijă permanentă, aşteaptă să ne comunicaţi orice fel de sugestii sau neîmuriri aveţi. Scrieţi-ne pe adresa SC Publicaţiile FLACĂRA SA, Pţa Presei Libere Nr. 1, cod 71341 sau sunaţi la tel. 6174763 între orele 9.00 - 17.00.
Împreună cu cei de la Kappa vă stăm la dispoziţie. Reclamaţiile sesizaţi-le la telefonul dispeceratului Kappa, menţionat mai sus.
Iată ce filme vă oferă studioul Kappa:

Joi, 8 dec., ora 22.30
„Revenge of the Ninja"; acţiune; 1983; în distribuţie: Sho Kenugi; regia: Dan Fimrstenberg
Vineri, 9 dec., ora 20.30
„Marmora neagră"; acţiune; 1979; regia: Harold Beker
Sâmbătă, 10 dec., ora 19.00
„Un minut să te rogi, o secundă să mori"; western, 1967; în distribuţie: Robert Ryan; A. Kennedy; regia: France Giraldi
ora 22.30 „Witness"; acţiune; 1985; regia: Peter Weir
Duminică, 11 dec., ora 22.30
„All of me"; comedie; 1984; în distribuţie: Steve Martin, Billy Tomlin, Victoria Tennant

un radio actual
FM 94.2 MHz
TOTAL RADIO

Luni
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – OFFAID-TALK-SHOW CU OVIDIU IOANIŢOAIA
Marţi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CARNELE DE PAZĂ! TALK-SHOW CU CORNEL MISTORESCU
Miercuri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – SUNT ENORM ŞI VĂZ MONSTRUOS - TALK-SHOW CU CARMEN BENDOWSKI
Joi
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FIŢI ÎNTREPRINZĂTORI TALK-SHOW CU BOGDAN TEODORIU
Vineri
17.40 – MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 – FRIDAY I'M IN LOVE! - TALK-SHOW ŞI MUZICA CU ANDREI PARTEŞ
Sâmbăta 22.00-04.00 – EMISIUNEA „NOI ŞI VOI"
Duminică 22.00-24.00 – ABC: Armstrong, Beatles, Cenkrvşi - dialoguri în direct pe teme muzicale
De LUNI până VINERI, între 05.00 şi 06.00 – „S'AUZIM BUNE DE TOATE" CU NECULAI CONSTANTIN MONTANA

Pentru ov. la telefoanele:
637.37.90;
637.56.45

Divertis - un alt fel de teatru

Săptămâna trecută, Sala Radio din Bucureşti a fost gazda unei serii de spectacole în cadrul întâlnirii anuale a grupului **Divertis** cu publicul bucureştean. S-a jucat cu casa închisă, iar spectatorii prezenţi în sală au fost fericiţii martori ai unui show pe măsura celebrităţii protagoniştilor. Au fost două ore în care, prin aluzii politice, prin mimică şi gestică, printr-o subtilă satiră de moravuri şi chiar prin muzică, „divertişii" au reuşit să facă o sală întreagă să râdă cu lacrimi.

Ceea ce trebuie însă observat la grupul **Divertis** este o anumită rafinare a stilului; adesea, în acest din urmă spectacol, se depăşeşte condiţia de simplu „divertisment", jucându-se teatru în cel mai elementar sens al cuvântului. Sub o aparenţă comică, textele multor scheciuri ascund un miez de dramă. Ce se întâmplă acum pe scena unde joacă Toni Grecu & comp. pare să fie o nouă formă de teatru, care distrează spectatorul pe moment şi-l face să gândească mai târziu, o tragicomedie care depăşeşte cadrul strict al timpurilor noastre. Cu inteligenţă, talent şi mult umor, grupul **Divertis** face spectacole din care fiecare ia ce poate, dar în mod sigur toţi trăiesc câteva ore de bună dispoziţie.

O menţiune aparte pentru muzicianul şi actorul Ioan Gyuri Pascu, unul dintre cei puţini care pot să realizeze acel one-man-show, spectacol cu un singur actor, despre care vorbesc americanii şi care şi-a lansat de curând pe piaţă un nou album, Maşina cu jazzolină, o combinaţie de jazz, rock şi reggae.

ALEXANDRU ARION ■

Prin interpretarea măiestrită a Teodorei Păunescu-Tucă

Sacrul izbucneşte în profan

Colindele româneşti - leacuri de suflet - vin să ne purifice sufleteşte, pregătindu-ne pentru Naşterea Domnului. A fost o sărbătoare lansarea albumului de cântări mânăstireşti al sopranei Teodora Păunescu-Tucă. Apărut în variantă CD - produs de Electrecord la firma "Olimpia" din Anglia - acesta reuneşte materialul a două LP-uri anterioare, "Blândul Păstor" şi "Pe Domnul lăudaţi-l". Impresionează faptul că înregistrarea a avut loc în mânăstire. Magazinul Muzica vă aşteaptă în prag de sărbători să sorbiţi un strop de sacru, prin acest nou album religios.

LOREDANA TUDOR ■

În Germania pregătirile de Crăciun au început din noiembrie!

La Nürnberg şi Frankfurt se organizează în fiecare an târguri speciale de Crăciun, care sunt printre cele mai aşteptate atracţii turistice. Aşa cum se vede şi din imaginea alăturată, oraşele au îmbrăcat deja haină sărbătorească specifică, aşteptând milioane de vizitatori. La Bucureşti mare minune dacă vom avea câteva străzi iluminate abia în ajunul Crăciunului. În Germania cifra vânzării jucăriilor atinge 6,5 miliarde DM (SN)

L'America italianului Amelio câştigă premiul Felix

Echivalentul european al celebrei distincţii americane Oscar, **premiul Felix**, a fost acordat anul acesta italianului **Giovanni Amelio** (49 ani), pelicula premiată este „L'America". Tema filmului o constituie peripeţiile unui italian într-o Albanie de coşmar. Acelaşi film a fost distins la Festivalul de la Veneţia cu Leul de argint pentru cea mai bună regie.

La aceeaşi manifestare berlineză, franţuzoaica Merlet şi-a împărţit premiul pentru cel mai bun film tânăr cu **Janos Szasz**, prima pentru „Fiul rechinului" şi cel de-al doilea cu cineprodusul **Woyzek**.

Premiul special pentru întreaga activitate în slujba cinematografiei i-a fost conferit nonagenarului **Henri Bresson**.

LOREDANA TUDOR ■

Între România şi Israel

Pictoriţa Miriam Ben - Haim ridică o punte a frumuseţii

Născută la Bucureşti şi stabilită în Israel de la vârsta de unsprezece ani, pictoriţa **Miriam Ben - Haim** construieşte o punte a frumuseţii între ţara natală şi cea în care şi-a format o educaţie de ultimă romantică a culorilor, fiind membră a Uniunii Artiştilor Plastici israelieni. Trei expoziţii la TEL AVIV şi una în oraşul Bear Sheva, din deşert, reflectă apartenenţa spirituală a pictoriţei şi, în egală măsură, este reprezentată "întoarcerea la rădăcini", prin lucrările sale de la "Galileea", din Bucureşti. Jocul undurilor şi umbrelor deşertului aduc în lucrările dnei Miriam Ben - Haim imensitatea şi continua mişcare a mării, reuşind să unească într-o singură idee două părţi antagonice: apa şi pustiul, simbolul vieţii cu cel al nonexistenţei.

LOREDANA TUDOR ■

Mister şi exotism în gama de parfumuri Escada

„Când vorbeşti de o femeie, spui dragoste şi seducţie"

Afirma **Nicholas Ratut**, vicepreşedintele companiei de modă şi parfumuri **Escada**, cu prilejul ultimei lansări a unei noi game de parfumuri.

Istoria Escadei este, de fapt, o neîntreruptă poveste de dragoste. Ziua începe pe pârtia de schi şi se termină cu un banal accident - o rochie atinsă de ţigară - ce naşte un love story emoţionant. Cursa plăcerilor continuă cu o ... cursă de cai, unde pariul pus pe calul Escada aduce cuplului **Ley** un câştig enorm, care le permite un demaraj solid în afaceri. Se naşte apoi compania de tricotaje de lux şi ţinută sportivă de lux Escada, care-şi va extinde aria prin producerea de parfumuri. În prezent, există 138 de magazine active şi 20 în construcţie (amenajare) purtând semnătura acestei case.

Misterul şi exotismul florei orientale imprimă femeii ce foloseşte parfumul **Escada Margaretha Ley** o personalitate deosebită şi irezistibilă, şarm şi eleganţă. **Escada pour Homme** - esenţa bărbatului internaţional - subliniază frumuseţea întregului, apropiind jumătăţile. De altfel, design-ul ambalajului în formă de inimă nu lasă nici o îndoială asupra efectului produs de acest parfum. Ultima creaţie a acestei case reprezintă parfumurile din colecţia de vară, care vor fi comercializate şi în România, din 1995, prin intermediul celor mai renumite magazine de cosmetice şi parfumuri din ţară.

LOREDANA TUDOR ■

Profesorul american RICHARD HOAGLAND este ferm convins:

Rezolvarea misterului piramidelor egiptene și a Sfinxului se află ... pe MARTE!

Fotografia pe care o publicăm astăzi este o premieră în presa românească: ea a fost făcută în iulie 1976 de sonda spațială americană VIKING-1, de la o înălțime de aproximativ 2.000 km. A fost prima lansare a unei sonde spațiale spre „planeta roșie", efectuată de NASA în vara anului 1976 și ale cărei rezultate au fost pur și simplu senzaționale: cele mai perfecționate fotocamere americane ale timpului, ce se aflau fixate la bordul sondei spațiale, au fixat pe peliculă urmele unei civilizații străvechi.

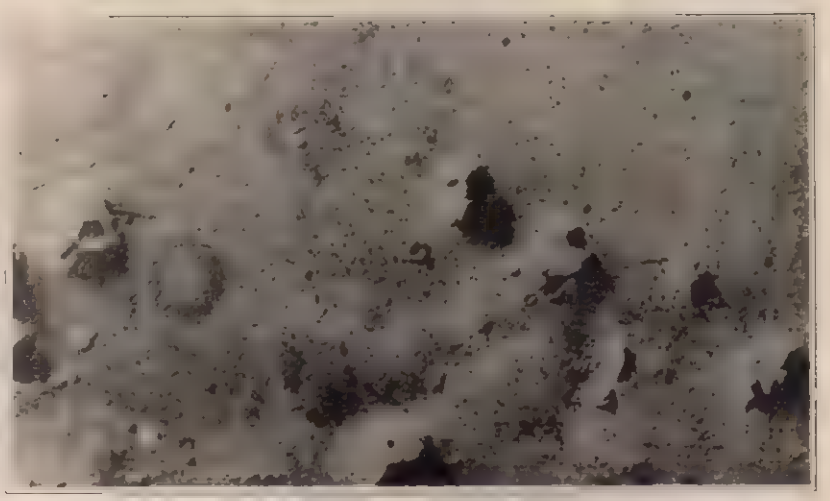

Iată explicația dată de NASA (fără comentarii...): „Fotografia înfățișează forme de relief ce reprezintă podișuri erodate. Uriașa formațiune de rocă din centru, asemănătoare cu un corp de om, este formată de umbre care dau iluzia ochilor, nasului și a gurii. Această «formație» are lungimea de 1,6 km și 1 km lățime, iar deformările din imagine se datorează erorilor digitale survenite în urma măririi fotografiei (!?)".

Un an mai târziu, canadianul **John Magor**, autorul volumului **Our UFO visitors**, subliniază că „în ciuda originii sale presupus naturale, această formă de relief prezintă detalii ale unei fețe umane, care-i dau o înfățișare artificială. În partea dreaptă a fotografiei se distinge o «formațiune» asemănătoare cu o piramidă, în timp ce în centru-stânga se află o «cavitate»; de parcă solul a fost tasat în jurul unei structuri circulare.

În stânga-sus se distinge un set de linii în formă de T ce duc spre o «piramidă» cu marginile ascuțite, în vârful căreia se observă o pată neagră sau o deschizătură, iar întreaga zonă sugerează un loc special de adunare" (!!)

Leonardo da Vinci „prezent" pe Marte!

Anii au trecut și iată că profesorul american **Richard Hoagland**, împreună cu un grup de tineri și talentați oameni de știință din SUA - matematicieni, fizicieni și specialiști în computere, având cunoștințe solide de astrofizică - au studiat aceste „adevărate rămășițe ale unei străvechi civilizații marțiene"

Grupul a ajuns la o concluzie de necrezut: **piramidele gigantice și chipurile umane, fotografiate pe Marte în Bazinul Cydonia, au o origine comună cu piramidele și Sfinxul de pe Pământ! Iar construcția acestora a avut la bază aceleași principii matematice. Diferența este dată numai de dimensiuni.**

Conform părerii grupului de oameni de știință americani, cea mai convingătoare dovadă a piramidelor și a chipului uman de pe Marte, cu lățimea de 1,5 km., este „principiul simetriei". Prezența acestei absolute simetrii a „obiectului" indică faptul că acesta este realizat de CINEVA și nu este rezultatul factorilor externi ai mediului

La aceeași concluzie a ajuns și **Erol Torun**, din cadrul Serviciului cartografic al Pentagonului, care lucrează în domeniul cercetărilor de cartografiere, geomorfologice și geologie. Acesta a afirmat că **în natură nu există o asemenea simetrie**, cum este cea observată la unele „obiecte" descoperite pe planeta Marte.

Atât Erol Torun, cât și grupul condus de Richard Hoagland, care au făcut calcule matematice ale unei piramide cu 5 fațete (vizibile pe o altă fotografiel), au ajuns la concluzia că raportul dintre laturile scurte și lungi ale acesteia reprezintă, nici mai mult nici mai puțin, decât „secțiunea de aur", care a fost dăruită lumii încă de Leonardo da Vinci și a reprezentat-o sub forma unei figuri geometrice cu proporțiile umane într-un cerc. După cum afirmă oamenii de știință americani, ei sunt în posesia unor dovezi de netăgăduit, care confirmă că la construirea piramidelor, atât de pe Marte, cât și de pe Pământ, s-au folosit aceleași calcule matematice!

Iar Richard Hoagland consideră că dezlegarea tainei piramidelor egiptene și a Sfinxului se află pe Marte și că a descoperi unele din secretele trecutului îndepărtat al Pământului înseamnă a intra în posesia unor importante date referitoare la viitorul planetei noastre.

În regiunea Marilor Lacuri din America de Nord, în câteva zone cu raza de aproximativ 50-100 metri, pământenii au avut ocazia să vadă uneori lucruri neașteptate: păsări preistorice zburau deasupra lacului, după care dispăreau din câmpul vizual al privitorilor! Se presupune că în aceste zone se află intrările în lumile paralele!

Când aceste păsări neobișnuite dispăreau brusc din câmpul vizual al pământenilor, ele pur și simplu treceau din zonele de contact ale celor două lumi într-un spațiu paralel.

O asemenea anomalie se află și în zona munților Jiguli (Rusia).

Chiar există lumi paralele?

Strania întâmplare a celor doi excursioniști

În „zonele de contact" din Munții Jiguli zboară păsări... preistorice!

După cum scrie ziarul **Noul Vărsător** din Samara, în numărul din august 1994, prin această zonă pătrund în spațiul terestru oameni din alte lumi! Asemenea contacte au avut loc încă de la începuturile populării planetei noastre

Orașul ASGARD din secolul 22

„Mulți oameni au observat miraje în Munții Jiguli, miraje despre care a scris de nenumărate ori cunoscutul ufolog din Samara, I. Pavlovici. După părerea lui, mirajele apar ca rezultat al prezenței în această regiune a unor zone de contact cu lumile paralele. Aici se află o mare întreprindere și orașul Asgard, aparținând... uneia din aceaste lumi paralele!! Oamenii trăiesc aici, în comparație cu noi, în sec. 22, iar din punct de vedere al dezvoltării intelectului - în a patra și a cincea dimensiune

În pădurile din Munții Jiguli există zone în care se poate auzi respirația „cuiva" pe care nu-l puteți vedea, în care se pot auzi voci din lumea paralelă

„Este foarte important ca în aceste zone natura să se bucure de o ocrotire specială, iar toate fenomenele care au loc aici să fie puse sub o atentă cercetare științifică. Este posibil ca în aceste zone pământenii să intre în contact, poate, cu locuitorii lumilor paralele" - afirmă autorul articolului

„Am plecat marți, am stat două zile, dar când am revenit era... sâmbătă!"

Și, în sfârșit, o întâmplare care a avut loc nu demult în Munții Jiguli, denumiți și „Perla Rusiei". „Eroii" au fost doi turiști - Andrei și Stas.

Cei doi și-au așezat cortul într-o poiană și au aprins focul. „Aveam senzația că «ceva» se va întâmpla... la ora 24, avea să declare, mai târziu, Stas. Cu 15 minute înainte de termenul fixat, versantul din apropiere a fost acoperit de o ceață «luminoasă» în mișcare, cu irizări albăstrii. Ne-am mirat că ceața nu coboară de la acea înălțime în vale, dar în minutele următoare, de pe munte a coborât... frigul și am avut senzația pe care o are un om sumar îmbrăcat, la -30 grade C! Ne-am îmbrăcat imediat cu tot ce aveam asupra noastră și ne-am încălzit la foc. Ceața a început să «pulseze» la intervale regulate, iar de sus au început să coboare mase de aer încălzit. Am început să ne dezbrăcăm... Și a urmat explozia! De un alb strălucitor. Când ochii s-au obișnuit cu lumina, nu am mai văzut nimic: nici munții, nici pădurile din împrejurimi. Nimic! Noaptea era fără lună, dar, la un moment dat, după un nor a apărut o semilună, iar noi doi stăteam pe un deal, în dreapta noastră se afla un lac, iar pe malul acestuia se afla o cetate pe zidurile căreia se observa o mișcare de făclii, se auzeau chiar voci... Am stins imediat focul, poate și de frică. Am fost înconjurați de ceață, deasupra noastră a apărut un balon verde cu diametrul de aproximativ jumătate de metru, care emitea un sunet strident și care ne-a asurzit pur și simplu și care s-a depărtat apoi la aproximativ 6 m, vădind o mare dezorientare. Și a urmat o altă explozie! Și ne-am găsit iarăși lângă foc, dar de această dată nu mai era nici un fel de ceață. Și am început să discutăm cele întâmplate, iar dimineața am umblat prin toată regiunea fără a găsi nimic deosebit...

Și încă ceva interesant: am plecat împreună spre Jiguli marți, ne-am planificat să stăm două zile, întorcându-ne la cheiul râului Volga pentru a reveni acasă am aflat că este... sâmbătă!"

Încheiem această stranie „călătorie într-o lume paralelă" cu părerea lui Stas: ...„Sunt convins că am fost folosiți în calitate de «contragreutate spațială», că CINEVA dintr-un alt spațiu se «cufunda» în spațiul nostru. După părerea noastră acel CINEVA era unul singur!"...

Pagină realizată de ALECU MARCIUC ■

ȘI DACĂ, TOTUȘI, PE PĂMÂNT VA CĂDEA UN ASTEROID?

1/20.000 - acest raport reprezintă probabilitatea ciocnirii planetei noastre cu un asteroid, având un diametru mai mare de 8 km. Este vorba de probabilitatea ca această ciocnire să aibă loc într-un interval de timp egal cu durata medie a vieții omului (circa 70 de ani).

Această prognoză nu se bazează pe unele proorociri, ci pe calcule fundamentate științific, efectuate de oamenii de știință americani David Morrison și Harry Chapmann, de la Centrul de cercetări științifice AIMCE din California, aparținând NASA.

„Pentru a fi victima unui asteroid, nu este neapărat nevoie ca acesta să ne cadă direct în cap" - a remarcat cu umor David Morrison. După care a continuat: „În cazul coliziunii cu Pământul, enorma energie cinetică a asteroidului se va transforma în energie termică, iar imensele incendii care se vor produce în urma acestui impact vor ridica la mari înălțimi o cantitate colosală de praf și de scrum. Drept urmare, pe o perioadă de câțiva ani Soarele va fi pur și simplu «acoperit». Lipsa de lumină și căldură va avea un efect distructiv asupra întregului ecosistem al Pământului; ca urmare, recoltele vor fi compromise, iar în ultimă instanță, aceasta va duce la dispariția marii majorități a speciilor biologice" - a concluzionat omul de știință american.

...Iar nouă nu ne rămâne decât să sperăm că vom fi ocoliți de „bolovani" și vom continua să ne bem cafeluța, chiar așa proastă și cumplit de scumpă, cum a ajuns ea azi!

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

„Parfum occidental" în Parcul cu platani

După ce **Sever Mureşan** a efectuat un „transplant" aproape perfect în **Arena Progresul** prin organizarea excelentă a **Openului românesc la tenis**, şi aici mă refer la crearea suprastructurii, dar în special a infrastructurii caracteristice unui asemenea eveniment de anvergură internaţională, **Cornel Dinu** a reuşit o performanţă extraordinară, după părerea mea, prin închegarea unui lot de fotbalişti ce domină autoritar prima scenă fotbalistică a ţării. Prezenţa elitei tenisului mondial, dar şi a unor personalităţi din toate domeniile vieţii româneşti, pe care dacă le vedeai, jurai că arată la fel ca acelea din lumea mondenă a marilor arene din lume, a jucat un rol extrem de pozitiv prin impactul ce se simte din ce în ce mai puternic în activitatea Societăţii conduse de talentatul manager, contestat de unii şi adulat de alţii. Să nu credeţi că vestimentaţia sau parfumul sunt elementele determinante ale revirimentului din str. Dr. Staicovici, dar refuz să cred că un om care se respectă nu devine receptiv la ce e nou, mai ales că întotdeauna Cornel Dinu a fost un gentleman.

Cornel Dinu, directorul general al SC Progresul SA

Era imposibil de crezut că un om, căruia îi face plăcere să apară perfect din toate punctele de vedere, ar fi renunţat la anumite importuri occidentale ieftine, dacă vom lua în consideraţie că a avut marea inspiraţie de a „fura" ideile din fotbalul profesionist, acţiune pentru care nu poate fi pedepsit de nici un tribunal din lume. Din contră, în opinia mea Cornel Dinu a „spart" gheaţa, dacă vreţi, preluând un sistem de practicare a fotbalului adevărat, adaptabil la cerinţele clubului românesc, respectând - spre deosebire de alţi preşedinţi - condiţiile obligatorii de muncă: logistică, disciplină, consecvenţă, curaj şi meticulozitate. Iar atunci când alţii au refuzat un antrenor, el l-a angajat pe loc, aşa cum a fost cazul cu **Ion Dumitru**, care venea din Germania cu o experienţă de 8 ani şi cu o licenţă dobândită în urma unor examene grele susţinute în faţa specialiştilor federaţiei de fotbal a Bavariei. Şi cred că veţi fi de acord cu mine că acest document are altă valoare decât o „diplomă" luată de un antrenor divizionar la vreo reciclare banală.

Iată, aşadar, că aducerea „diamantului neşlefuit" în Cotroceni a însemnat dintr-o dată schimbarea întregii mentalităţi a fotbaliştilor până mai ieri modeşti şi necunoscuţi, metamorfoză generată în primul rând de cunoaşterea fotbalului german de către cei doi experţi, plecaţi la un drum anevoios. Înţelegerea întregului fenomen fotbalistic german dominat de mentalitate a schimbat brusc gândirea jucătorilor, care - paradoxal - au adoptat, cu sau fără voia lor poate, noua ordine interioară. Şi ceea ce nu au crezut mulţi tehnicieni din fotbalul nostru, s-a petrecut în ultimele patru săptămâni, perioadă în care **FC Naţional** a devenit lideră cu un lot departe de „somităţile" vecinelor din Ghencea, Şoseaua Ştefan cel Mare sau Giuleşti. Într-un interviu pe care l-am făcut cu „Procurorul" - şi se vede că nu a trecut pe la „Drept" întâmplător - am înţeles „marile secrete" ale performanţelor din Parcul cu platani: muncă serioasă, organizare simplă şi eficientă, un control riguros al finanţelor şi în final o cointeresare „germană" a fotbaliştilor pe principiul **a lua** şi **a da** în conformitate cu drepturi şi obligaţii.

Acestea sunt, deci, marile atuuri ale **FC Naţionalului**, în fond normale şi banale, dacă vreţi, pentru cei ce le cunosc şi le aplică. Mă mir faptul că foarte mulţi oameni de fotbal sau sportivi au plecat deseori prin Occident, şi, în afară de obiecte de lux sau alte aparate, nu au adus nimic. Adică ideea din fotbalul occidental bazat pe muncă, sistem şi disciplină, factorii mentalităţii de care vorbim noi zi de zi atunci când constatăm nereguli. Ce auzim în asemenea cazuri? E o chestie de mentalitate, domnule. Deci, se poate, ne-a demonstrat Cornel Dinu, mai ales că fotbalul ex-progresist, înţelegeţi cum vreţi afirmaţia mea, nu este sponsorizat de Banca Naţională aşa cum cred mulţi amatori din ţară. Şi aici există un consorţiu de firme care a avut încredere în directorul general căruia i-a dat banii necesari, în ciuda altor dificultăţi de formă şi fond ale fotbalului românesc. Or, acest impact occidental într-un minicadru românesc reprezintă un început şi un exemplu că, dacă vrei şi eşti receptiv, atunci se poate face ceva, iar succesul nu mai apare întâmplător, aşa cum au crezut mulţi dintre „prietenii" lui Dinu şi Dumitru.

Argentinienii Victor Hugo Sotomayor (dreapta) şi Roberto Luis Trotta punând trofeele care le-au încununat victoria. (Foto: AFP, Rompres)

Cupa Intercontinentală

AC Milan continuă declinul

Joia trecută, la Tokyo s-a disputat cea de-**a 33-a ediţie a finalei Cupei Intercontinentale** (Toyota Cup), care a opus pe **AC Milan**, campioana Europei, şi **Velez Sarsfield** (Argentina), campioana Americii de Sud, câştigătoare a Copei Libertadores. O confruntare, deci, între multigalonata echipă milaneză (14 titluri naţionale, 5 trofee în Cupa Campionilor Europei şi 2 în Cupa Cupelor, învingătoare de 3 ori în Cupa Intercontinentală - 1969, 1989 şi 1990) şi o necunoscută formaţie argentiniană (campioană naţională în 1968 şi ...1993). Cu o evoluţie modestă atât în il calcio (locul 11 după 11 etape - cu un joc mai puţin, la 11 puncte de lider, Parma, 24 puncte), cât şi în Liga Campionilor, peninsularii conduşi de Fabio Capello nu au strălucit nici de această dată, acuzând absenţele lui Van Basten şi Eranio sau plecările lui Gullit şi Brian Laudrup. Iată, de altfel, formaţia aliniată: Rossi - Tassotti, Costacurta, Baresi, Maldini - Albertini, Donadoni, Desailly, Boban (60 Simone) - Savicevici (87 Panucci), Massaro.

În prezenţa a circa 50.000 de spectatori, sud-americanii s-au impus cu 2-0, prin golurile înscrise de Trotta (50 - penalty) şi Asad (57), în întrecerea dintre cele două continente Europa fiind condusă cu 20-13. Se cuvine să menţionăm că ultimul succes argentinian datează din 14 decembrie 1986, atunci când River Plate a întrecut cu 1-0 pe Steaua Bucureşti. Cel mai bun jucător al finalei a fost desemnat argentinianul de origine siriană Omar Asad, care a intrat în posesia premiului - o maşină Toyota.

GLASUL ROŢILOR DE TREN 38

Se-ncurcă treaba în Giuleşti. Un observator atent şi cu discernământ ar sesiza de la o poştă că mariajul *Copos-Mincea* nu a ţinut, ultimul, după întâmplările de duminică, fiind căutat de Poliţia TF. Toate-s cu dus-întors, de parcă un anume ar dori alterarea tradiţiei giuleştene, ajungerea echipei şi a clubului în negura ignoranţei.

Preşedinte nu mai e, sponsor nu mai e, antrenor nu mai e, iar jucătorii au făcut ca echipa să fie ruptă în trei, a treia parte fiind formată din cei indisponibili. *Viorel Hizo*, aflat la Sibiu, aşteaptă, zice-se, vremuri şi condiţii mai bune, după ce o lungă perioadă a mers pe mâna lui George Copos (şi va mai merge). S-a format, între timp, un consiliu director, dar se aşteaptă convocarea Adunării Generale. Am mai scris-o, am mai spus-o, cu argumente, că a sosit vremea ca *UFC Rapid* să fie preluat de *Ministerul Transporturilor*, cu alte cuvinte, să revină acolo unde l-a fost şi îi este locul.

Câteva vorbe despre partida cu Universitatea Craiova sunt necesare. Mulţi au făcut din înfrângerea apărută o catastrofă. Nu e chiar aşa. A mai pierdut Rapid la Universitatea şi cu alte ocazii, când pe gazon evoluau jucători grei şi nu ca acum când, de ce să nu recunoaştem, Rapid nu prea are valori. Başca faptul că împotriva lui *Piţurcă* şi alor lui, comparat cu... Tudor Vladimirescu, Viorel Hizo nu a putut apela la *Ţârău, Matei, Bealcu, Vameşu, Andraşi* şi *Iosif*, ţinut, ultimul, pe banca de rezerve, în timp ce *Budacă* şi *Chebac* şi-au făcut de cap. A mai apărut şi valorosul *Ursea*, adus cu tam-tam de la o bîată divizionară secundă elveţiană, aşa că, fraţii mei, toate astea sunt dovezi că nu prea avem echipă, de te şi miri cum, doi ani la rând, Rapid a ajuns în *Cupa UEFA*, iar acum e încă pe poziţia a treia a barajului.

Şi a mai fost meciul cu Dinamo. Un meci al lui *acum ori niciodată*. Dacă se va fi pierdut şi în "groapă" înseamnă că ascensiunea Rapidului a fost una de seară. Dacă nu, nu, mai e timp de speranţe, speculaţii şi calcule. Cât o iarnă. Şi poate găsim şi resursele de a... găsi un antrenor în adevăratul sens al cuvântului la echipa feroviarilor.

E posibil?

■■ La spartul târgului, în Şos. Ştefan cel Mare s-au întors doi dintre fiii rătăcitori ai acestei formaţii - **Cheregi** şi **Mateuţ**. Dar, a nu se uita că ultimul dintre ei aparţine tot **Reggianei**. Spun şi la spartul târgului deoarece, uite, trece anul şi echipa nu se regăseşte. Găsindu-se, însă, spre poalele clasamentului.

■■ Nu se ştie încă, FRF-ul va hotărî, prin Comitetul Executiv, cine va merge anul viitor în Argentina, lotul olimpic sau lotul B?

■■ Mai vine unul, mai pleacă alţii, prin Giuleşti e un du-te-vino de mai mare dragul, una peste alta **Viorel Hizo** izolându-se la Sibiu. Tot mai bine e acasă, nu-i aşa?

■■ **Sburlea,** om de Bucureşti, de acum nu mai vrea şi pace să evolueze în Bănie. Aşa se face că Ionel tratează, din nou, cu Dinamo.

■■ Club la care, după ce a fost prădat **Prunea,** pe când era cu "naţionala" la St. Etienne şi Londra, a urmat preşedintele **Vasile Anghel**, rămas cu o importantă sumă de bani lipsă. Sunt semne că cineva, dacă nu mai mulţi, ştie (ştiu) orice mişcare pe orizontală a formaţiei dinamoviste.

■■ Cum **Liga suporterilor de la Rapid** are personalitate juridică, aceasta ar cam trebui trasă la răspundere pentru cele întâmplate în Halta Griviţa, când cu atacarea trenurilor spre Craiova. Sau nu-i aşa?

■■ E posibil ca unul ca **Mincea** să facă legea prin Giuleşti introducându-se, după caz, pe sub pielea celui sau celor aflaţi la conducerea clubului? Uite că e posibil, şi asta de ani buni.

■■ Nu fac greşeala altora de a încerca impunerea lui **Craioveanu** la lotul naţional. Şi ştiţi de ce ? Pentru că locul lui Gică e de mult acolo, între tricolori, dar interese meschine au oprit până şi ascensiunea vârfului craiovean peste Atlantic, în vară. Ei, ce spui, Gică... englezu'?

■■ Dacă **Becali** lucră şi lucră, se aude spre binele fotbalului românesc, de unul **Grosu** din Galaţi, procurator peste noapte, nu am mai auzit nimic până acum, ci doar că ar avea ceva bube pe... conştiinţă. Aşa să fie? Dacă-i aşa, înţelegem jocurile ocult.

■■ În timp ce se disputa partida Farul-Dinamo, pe malul mării erau alertate mai toate forţele de poliţie ale oraşului. Asta în timp ce, stând prost cu cordul, preşedintele **Jean Garabet** juca, de unul singur, poker mecanic. A câştigat **Bănică Oprea.**

■■ Craiovenii cică au jucat contra Rapidului pentru două milioane. Să-i credem?

■■ Nici până astăzi transparente deconturile de la **Coppa del Mondo**. **Cornel Dinu** pune retorica în funcţie privind cele vreo 3,5 milioane de dolari primiţi de FRF după **World Cup** şi din care n-a ajuns măcar un sfanţ pe la cluburile divizionare. Procuroru' ştie el ce ştie...

OZONEL ■

Ştiri din NBA

Începând cu numărul de faţă, dedicăm un colţ din această pagină ştirilor sosite din cel mai puternic campionat de baschet din lume, numit pe scurt **NBA** (National Basket Association, adică Liga Profesionistă de Baschet din Statele Unite ale Americii). Neavând spaţiu pentru a vi le prezenta pe larg, vom fi obligaţi să trecem în revistă doar acele ştiri pe care le considerăm mai atrăgătoare.

Scorul actualului sezon a fost înregistrat în partida Phoenix Suns-Los Angeles Clippers, când Aştrii i-au zdrobit pe Clippers cu 140 la 109! De remarcat faptul că L.A.Clippers este singura echipă din NBA care în actualul sezon n-a câştigat nici o partidă, în toate cele 13 jocuri ale ei de până acum, rezultatul fiindu-le defavorabil.

Luni, la San Antonio, **David Robinson** a marcat 24 de puncte pentru Spurs în partida cu Minnesota Timberwolves, o echipă aflată la pământ, cu şase înfrângeri la rând şi 12 înfrângeri din 13 partide! Mă opresc la acest meci pentru că David Robinson a devenit, astfel, cel de-al doilea marcator al tuturor timpurilor, cu un total de 10.298 puncte înscrise, cu 8 mai multe decât James Silas. **George Gervin** deţine recordul de eficacitate, cu 23.602 puncte înscrise în întreaga lui carieră.

Chicago Bulls, echipa mea preferată de pe vremea când acolo juca cel mai mare jucător al tuturor timpurilor, l-am numit pe inegalabilul **Michael Jordan**, a câştigat partida de miercuri, pe teren propriu, cu rivala ei Phoenix Suns şi asta pentru că celebrul **Scottie Pippen** a marcat nu mai puţin de 35 puncte. Scorul final a fost de 118 la 105, această victorie a Taurilor stăvilind şirul de 4 victorii consecutive ale Aştrilor.

La Orlando, nici uriaşul **Shaquille O'Neal** nu s-a lăsat mai prejos, reuşind 41 de puncte în partida cu Regii din Sacramento, pe care i-au învins cu scorul de 114 la 107. Orlando Magic este acum la cea de-a opta victorie consecutivă.

Miercuri, Seattle Supersonics au reuşit să-i învingă pe San Antonio Spurs (109-100), fiind la a patra victorie consecutivă şi la a şasea victorie în ultimele şapte meciuri, după un început mai timid, în care Sonicii pierduseră, din primele şapte jocuri, patru. David Robinson a marcat 42 de puncte pentru Spurs, ceea ce reprezintă un record personal pentru acest sezon.

Michael Jordan

Tot la a patra victorie consecutivă s-a aflat şi echipa lui **Karl Malone**, Utah Jazz, care, jucând la Sacramento, i-a învins pe Kings cu 94-89. În această partidă, Malone a înscris 25 de puncte.

Joi, 1 decembrie, clasamentele în NBA (vă prezint doar primele 4 locuri, pentru că doar acestea contează în play-offs) arătau astfel:

CONFERINŢA ESTICĂ

Divizia Atlantică: 1. Orlando Magic, 10 victorii - 2 înfrângeri, (raport .833); 2. New York Kniks 7-4 (.636); 3. Boston Celtics 7-6 (.538); 4. New Jersey Nets 6-9 (.400)

Divizia Centrală. 1. Cleveland Cavalliers 8-5 (.615); 2. Indiana Pacers 7-5 (.583); 3. Detroit Pistons 7-6 (.538); 4. Chicago Bulls 7-6 (.538)

CONFERINŢA VESTICĂ

Divizia Midwest: 1. Houston Rockets 10-3 (.769); 2. Utah Jazz 9-5 (.643); 3. Dallas Mavericks 7-4 (.636); 4. Denver Nuggets 6-6 (.500)

Divizia Pacific: 1. Phoenix Suns 10-4 (.714); 2. Seattle Supersonics 9-5 (.643); 3. Golden State Warriors 8-5 (.615); 4. Los Angeles Lakers 8-6 (.571)

VADIM GEORGE CUŞNARENCU ■

SUCCESE ROMÂNEŞTI PESTE HOTARE

La Campionatele Mondiale de haltere de la Istanbul, sportivii români Nicu Vlad, Attila Feri şi Attila Czanka, strălucite produse ale şcolii româneşti a sportului celor puternici, au avut o comportare meritorie, cucerind o medalie de aur, două de argint şi patru de bronz, rezultate care confirmă valoarea halterelor noastre, exemplificând şi grija părintească a statului (şi partidului, orişicum) român, a federaţiei de specialitate faţă de aceşti minunaţi sportivi. Succesele lor îmbunătăţesc remarcabil palmaresul deosebit...

Hopa, staţi aşa, să ne uităm mai atent. La Campionatele Mondiale de haltere de la Istanbul, România n-a participat. Ia dă lupa aia, să mă uit mai atent. Aha, Nicu Vlad a concurat pentru Australia, ceilalţi doi pentru Ungaria. Am aflat, între timp, şi de ce n-am fost noi prezenţi. Simplu, secretarul federaţiei, celebrul Lazăr Baroga, avea de pus murături, s-a mai lipit şi de nişte chintale de cartofi şi ceapă, că se anunţă o iarnă lungă şi, pardon de expresie, grea. Ca să nu mai vorbim de faptul că nici nu era o deplasare mai ca lumea, la Istanbul a mai fost, cu firma „Murat". Între timp, cei rămaşi acasă, sportivii adică, liniştiţi dinspre partea reprezentării României în lume, se luptă şi ei cu greutăţile de zi cu zi.

HERCULE LE CHAT

OMERTÀ, ADICĂ MAI PE ROMÂNEŞTE, „TACI, MĂ!"

Vă dăm o veste bună, dragi compatrioţi! S-a rezolvat corupţia în România. Acum, nu ştim dacă la toate nivelurile, dar în fotbal oricum. În mare înţelepciunea sa, Comisia Campionatului Naţional a luat deşteapta hotărâre (observaţi că noi facem oarece deosebiri de ordin filosofic, merci de apreciere) de a-i scoate din rândul oamenilor, de fotbal, bineînţeles, pe numiţii Purdea, Gaica şi Naghi, care, vedeţi boieri dumneavoastră, şi-au permis să acuze un aranjament din mult iubitul nostru fotbal. Respectivii paria au acuzat, vă aduceţi desigur aminte, că au fost cumpăraţi de Oţelul Galaţi ca să practice sportul naţional - trânta. Adică, mai fotbalistic vorbind, să trantească un meci. Neaducând dovezi, zice organismul federal, cei trei s-au făcut vinovaţi de calomnie şi îşi merită, nu-i aşa, soarta. De fapt, mesajul este mai mult decât clar: „Tăceţi, mă, din gură!". Între timp, şi antrenorii Ion Moldovan şi Viorel Hizo şi-au retras acuzele, aşa încât, vorba românului, „toată lumea fericită şi cu lacrimi pe obraji", sau cf. „Proverbe româneşti", pg. 126: „Nici usturoi n-a mâncat, nici gura nu-i miroase".

Echipa de baschet FLACĂRA

în programul de sponsorizare al firmei SCOP

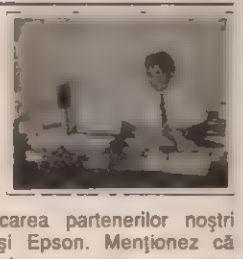

„Acest program, ne-a declarat dl. **Victor Macri,** director de marketing şi promovare al cunoscutei firme de echipamente de informatică, se desfăşoară pe trei direcţii. Sponsorizarea **educaţională** înseamnă organizarea unor concursuri de informatică pentru copii şi pensionari. Destinaţia **culturală** a sponsorizărilor noastre constă în sprijinul material acordat UNITER-ului, inclusiv galelor acestuia precum şi unor teatre în timpul turneelor în ţară, pentru că se întâmplă paradoxul ca o trupă de actori ai unui teatru, fie bucureştean fie din provincie, să facă mai uşor un turneu în Australia decât unul, să spunem, în Moldova. În ceea ce priveşte sponsorizarea **sportivă** ne-am oprit la şah, tenis şi baschet. Astfel, am asigurat deplasarea Luminiţei Radu la Campionatul Mondial de şah pentru junioare, Argentina 1992, competiţie la care tânăra şahistă română, acum candidată la titlul de maestră internaţională, a devenit vicecampioană mondială. Evoluţia acesteia ne obligă să o dotăm, foarte curând, cu un calculator Compaq suficient de performant pentru studiile şi analizele sale de şah. Pe de altă parte, chiar în aceste zile se desfăşoară Cupa Presei la şah, căreia îi acordăm, de asemenea, sprijinul nostru. Împreună cu dna Elisabeta Polihroniade şi cu Federaţia Română de Şah, vom organiza în anul viitor un concurs de şah SCOP pentru juniori. În ce priveşte tenisul, suntem încă din '92 sponsor oficial al Federaţiei Române de specialitate, pe care am dotat-o cu tehnica de calcul necesară, lucru pe care-l vom face şi în continuare. Împreună cu federalii din tenis am organizat în acest an **Trofeul SCOP** pentru copii, categoria 8-12 ani, dotat cu premii de 2,5 milioane lei. Prezent de acum în calendarul '95 al FRT, dorim ca acest concurs să capete tradiţie şi amploare, inclusiv prin implicarea partenerilor noştri Compaq şi Epson. Menţionez că Epson este un mare sponsor sportiv, este proprietarul celei mai mari echipe de hochei şi al celui mai mare patinoar din Germania, la Düsseldorf, iar Compaq organizează anual cel mai bine plătit turneu de tenis din lume, Grand Slem Compaq, în decembrie, la München. Cei opt supermasters participanţi la acest turneu primesc din start 150.000 USD, premiile totale ridicându-se la suma fabuloasă de 9 milioane USD. Noi nu ne permitem să concurăm prin micul nostru manageriat sportiv această industrie dar dorim să sprijinim mişcarea sportivă de tineret. Tot în această idee, Matrix Business sprijină financiar, cu o cotă lunară, echipa de baschet Sportul Studenţesc, iar acum, la turneul de baschet Cupa Presei, SCOP a simpatizat şi sponsorizat tânăra echipă Flacăra, căreia îi doreşte succes în continuare".

De la stânga la dreapta: Mihai Săndoiu, Dan Mircea Popa, Alexandru Arion, George Arion (rândul de sus). Călin Mărcuşanu, Dan Neagu (rândul de jos). Lipsesc Marius Ristea (accidentat) şi Petre Cojocariu (autorul fotografiei).

FLACĂRA în Cupa Presei la baschet

☐ Evenimentul zilei: am învins cu 28-22... „Evenimentul zilei"!

Aşa cum anticipam în numărul trecut al revistei, „magicii" de la **Flacăra** nu-şi spuseseră ultimul cuvânt, cu toată înfrângerea în faţa **Curierului naţional**. Evoluând mai aproape de posibilităţile lor reale, în derbyul grupei, cu **Evenimentul zilei**, „flăcăriştii" au realizat victoria (28-22) şi au confirmat aprecierile tehnicienilor prezenţi la partidă.

Debut nefavorabil (0-7), dar câte două coşuri înscrise de Mihai Săndoiu (unul de 3) şi George Cuşnarencu ne aduc în avantaj (8-7). Directorul nostru general George Arion şi-a adus aminte că a fost elevul lui Nosievici, iar nepotul său, Alexandru Arion, întruchipa o punte peste generaţii. „Blitzurile" lui Petre Cojocariu şi „printurile" lui Marius Ristea, viteza de rahu a lui Dănuţ Neagu şi tenacitatea „păieşului" Dan Mircea Popa ne-au conferit un succes binemeritat. Pivotul Călin Mărcuşanu a suferit mai mult pe banca de rezerve decât în teren, alături de Tudor Liviu Iacob şi Pompiliu L. Dumitrescu, cei care au asigurat asistenţa tehnică (responsabili cu „vitaminizarea" noastră: Marian Ciobanu şi Marius Ilie).

Mulţumim pe această cale domnilor Sava Becic şi Sorin Dumitrescu pentru punerea la dispoziţie a Sălii Rapid (contra cost) în vederea antrenamentelor.

Tot în grupa A: **Curierul naţional** - **Radio Tinerama** 48-21 (din nou Florin Posea irezistibil - 36 de puncte!). Dar apropo de „curierii naţionali", se cuvine o revenire asupra meciului susţinut cu aceştia. Este vorba de maniera neelegantă (cel puţin) în care au comentat întâlnirea cu noi, pentru că în teren au depăşit cu mult limitele permise de regulament (Alexandru Arion a avut arcada spartă, alţii au suferit numeroase traumatisme). Şi aceasta poate pentru că i-am acceptat să apară în ţinută necorespunzătoare (fără numere pe tricouri, de ex.) şi nu am contestat rezultatul... Dar le contestăm calitatea umană... **(P. L. Dumitrescu)**

O INVENŢIE CONTESTATĂ

Este clar pentru toată lumea că, în ceea ce priveşte marile competiţii sportive, televiziunea a devenit discreţionară. Impune orele de disputare a partidelor (vezi ultimul Campionat Mondial de fotbal, când, datorită interesului european, jucătorii au fost obligaţi să evolueze la miezul zilei, pe călduri năucitoare); de asemenea, în campionatul italian de fotbal, s-a încetăţenit un sistem ce permite etalarea mai multor panouri publicitare, acestea fiind prevăzute cu motoraşe electrice care schimbă firmele prezentate telespectatorilor.

Probabil, de aici a venit şi ideea, pe cale să fie introdusă în Formula 1, aşa-numita **metodă Epsis**, în fapt o „manipulare" a telespectatorilor. Despre ce este vorba? Societatea franceză **Matra**, care a pus la punct sistemul amintit, a dovedit faptul că este capabilă să substituie, cu imagini prelucrate pe calculator, reclamele, atât cele afişate pe circuit, cât şi cele aflate pe automobile. Practic, telespectatorii, conectaţi în direct la o transmisie a unui **Mare Premiu de Formula 1**, vor vedea două competiţii: una reală, a monoplasurilor în întrecere, şi alta, cea a sponsorilor. Preşedintele firmei care a avut ideea, **Arnaud Lagardère**, a explicat că noua metodă a fost experimentată la turneul de tenis de la **Roland Garros** şi pusă în aplicare în timpul mai multor partide de rugby. „Metoda, spune Lagardère, permite optimizarea spaţiului publicitar în funcţie de ţările care preiau transmisiile".

Bineînţeles, reacţiile nu au întârziat să apară. Iată, mai întâi, una pro, aparţinând lui **Jean-Claude Dasser**, director general la **TF 1 sport** şi preşedinte la **Eurosport**: „Ideea este excelentă, suntem dispuşi să o utilizăm imediat". În schimb, un canal, de asemenea public, **France 2**, a dat un comunicat total nefavorabil, explicând că o televiziune trebuie să transmită imagini reale şi că sistemul Epsis va favoriza excese publicitare incontrolabile. Poziţia exprimată de France 2 a fost sprijinită imediat de **Michel Hidalgo**, fost selecţioner al echipei de fotbal a Franţei, care a argumentat astfel: „Cu sistemul respectiv, se poate «inscripţiona» fără probleme orice siglă pe tricourile jucătorilor, ceea ce nu mi se pare normal ţinând seama de interesele sponsorilor şi ale susţinătorilor diverselor echipe, în general". Cert este însă că, neţinând seama de polemici mai multe federaţii internaţionale au decis să introducă în contractele cu televiziunea clauze prin care în sezonul următor sistemul Epsis să fie interzis în cadrul întrecerilor pe care le patronează.

TEODORA OPREA ■

Pagini realizate de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Dumnezeu cu mila, iar noi cu sila..

CIORBĂ PENTRU SĂRACI ÎN MOMENTE DE LUX

☐ Premierul şi-a serbat, cu fast, doi ani de „măreţe succese", preşedintele va serba şi el, în curând, cinci. Şi a trecut şi 1 Decembrie şi va veni şi 22...

La câteva sute de metri de parlament, pe str. Sf. Ecaterina, în fiecare zi, în jurul prânzului, se adună un grup de oameni, acelaşi de fiecare dată. Zgribuliţi de frig, îmbrăcaţi sărăcăcios, cu priviri triste şi goale, aşteaptă mâncare şi pâine caldă. Sunt săraci veniţi din toate colţurile Bucureştiului.

Erau bucuroşi văzând că au fost aduse imensele oale cu mâncare, dar s-au supărat când au observat că sunt fotografiaţi. „Suntem nişte amărâţi. Ne e foame! Fotografii ne trebuie?!" Dar câţiva au vorbit, totuşi.

Niculina Nicolae: „Trăiesc din mila lui Dumnezeu şi a Maicii Domnului. Am vândut lumânări la biserica Sf. Spiridon cel Vechi, dar Ceauşescu a demolat-o. Ce să fac? Sunt bolnavă cu inima, cardiacă, am un rinichi scos. Stau lângă mânăstirea Cernica. N-am decât o cămăruţă. N-am ce mânca."

Florin Constantin: „Sunt bolnav de mijloc şi singur. N-am casă, n-am masă. N-am nimic! Stau cu chirie pe Giuleşti, fără lumină, fără apă. Îmi cere 5000 pe lună, da' acu' mă dă afară. De unde plătesc? Mi-e ruşine, da' vă spun. Întind mâna la fieşcare. La azil? N-au locuri! Pensie de boală n-am, că trebuie să dai bani la doctori. Am vrut să vorbesc o dată cu un domn gras şi bine îmbrăcat care ieşea din parlament. Mi-a spus că n-are timp, e ocupat."

Rădoi Georgeta (într-o mână are o cutie rotundă de tablă, în loc de oală): „Vin din Mihai Bravu să iau mâncarea. Cu maşina 104. Am luat şi pentru bărbatu-meu, e bolnav în pat. Pensie nu am. Are bărbatu-meu, 75000. Am patru copii, doi sunt şomeri, ăilalţi doi au copii. Nu le-ajunge nici lor."

Gherghel Sorin (este îngrozitor de slab, pare bolnav): „N-am din ce trăi! Am 23 de ani. Sunt tapiţer, dar nu mă angajează nimeni. N-am bani să dau. N-am ajutor de şomaj, n-am nimic!"

O bătrână de 78 ani (nu vrea să-şi spună numele): „Sunt pensionată de boală. Nu-mi ajung banii, îmi trebuie medicamente. N-am pe nimeni. Ciorbă bună ca aici n-am mâncat nici la mama acasă! Dl director e foarte cumsecade."

Cumsecadele director este dl **Nuţu Anghelina** care conduce firma **Unu şi Unu, Transimpex SRL**. Este absolvent al Facultăţii de Teologie. Diacon, dar şi om de afaceri. Pentru că i s-a părut „că nu calcă a preot" şi după cum „Dumnezeu a hărăzit fiecăruia să facă o misiune", a obţinut cu mare greutate subsolul clădirii Facultăţii de Teologie (unde era „crescătorie" de şobolani şi gândaci), ca să facă o cantină pentru studenţi şi pentru săraci.

Aici mănâncă gratuit 100 de studenţi şi 150 de săraci. Mâncare primesc şi săraci care nu sunt deplasabili. „Sunt două bătrâne în str. 1 Mai, oarbe şi surde, care n-au pe nimeni. Pe str. Oiţelor, o bătrână locuieşte într-o magazie. Îi ducem şi pentru foc resturi de la parchet..." „Mulţi dintre ei veneau cu sticle de pepsi tăiate. Le-am comandat vase de plastic cu capac".

„De unde am avut banii? Am «profitat» de unificarea celor două Germanii şi am luat din fosta RDG pompe de benzină (care erau înlocuite cu altele moderne), le-am reparat şi le-am vândut unor particulari (sunt 45 de benzinării particulare în ţară); plus un împrumut de la Banca Religiilor. Acum am carmangerie, fabrică de pâine şi magazin alimentar de prezentare, de unde cumpără pe credit, deocamdată, profesorii de la Universitate."

Ce mai are în program? Are urgent nevoie de un spaţiu pentru o cantină a sărăcilor, iar alături un cabinet medical gratuit pentru ei. A solicitat ajutor studenţilor de la diferite facultăţi pentru a duce mâncare săracilor acasă. Şi le-a venit destui.

Prin Legea fundamentală, guvernanţii sunt *OBLIGAŢI* să se afle în slujba acestor cetăţeni loviţi de soartă. Cum o fac? Călătorind pe valurile înspumate ale şampaniei festive...

Ce-ar mai fi de spus, stimaţi cititori? Guvernul are treburi mult mai importante: să-şi serbeze cu fast doi ani de măreaţă guvernare şi „să facă totu'" pentru ca unii mai umflaţi să-şi cumpere Mercedesuri şi vile. Iată că un om simplu, cu posibilităţi mici, dar cu inimă mare, se gândeşte la cei năpăstuiţi, conducându-se după preceptul „Să nu-ţi faci comoară pe pământ"; ci în suflet. Că atât ne-a mai rămas. Deocamdată.

MARIA ANTONESCU ■

Ultima oră

Lovitură de stat sau revoluție ?

Valentin Gabrielescu a aflat: „LOVILUȚIE" !

FURNALELE REȘIȚEI CLOCOTESC DE MÂNIE!

☐ De câteva zile, 15.000 de oameni strigă „Jos Văcăroiu!", „Jos Iliescu!" şi multe alte vorbe binecuvântate pag. 7

Nr. 50 ● 13 – 19 decembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3,70 DM ●

Flacăra

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A. | Preşedinte - director general GEORGE ARION | Redactor şef EUGEN CHIROVICI

LA MULŢI ANI, DOAMNĂ LEOPOLDINA BĂLĂNUŢĂ !

■ În aceste vremuri de urgie, să găsim un strop de suflet şi pentru aniversarea distinsei actriţe care împlineşte 60 de ani.

O televiziune pentru toată lumea: KAPPA
(27 de programe TV satelit)
■ Dialogaţi cu ea prin revista noastră. Scrieţi-nei

Sergiu Cunescu refuză categoric fuziunea cu PD

pag. 3

Literatura dumneavoastră are la dispoziție două pagini: MAȘINA DE SCRIS

pag. 16-17

N-avem destule pe cap!

SECTA MOON ÎN ROMÂNIA

☐ „America şi creştinismul nu s-au unit cu soţul meu" şi d-aia e jale!
pag. 6

Două zile la Sinaia
(17 şi 18 decembrie)
35.000 de lei

Transport cu microbuzul, cazare în hotel de trei stele, două mese. Rezervări până la 14 decembrie, la tel. 617.48.91

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă

TAROM

urează tuturor pasagerilor şi firmelor colaboratoare

un An Nou fericit !

În anul ce tocmai soseşte, Compania TAROM vă oferă zboruri regulate şi charter în toată lumea, cu aeronave moderne, la preţuri atractive, cât şi servicii pe care le doreşte a fi cât mai de calitate.

Pentru informaţii, vânzări şi rezervări vă rugăm să vă adresaţi la Agenţia Centrală TAROM ori la agenţiile şi agenţii de vânzări TAROM din ţară.

Bucureşti: Agenţia Centrală TAROM din str. Brezoianu nr.10, tel. 615.04.99, 613.42.95; Agenţia TAROM din str. Buzeşti (Piaţa Victoriei) nr.59-61, tel. 659.41.25; 659.41.85; Hotel INTERCONTINENTAL, Bd. Nicolae Bălcescu nr.4, tel. 210.73.30; Hotel BUCUREŞTI, Calea Victoriei nr. 63-81, tel. 614.28.89;
Arad: str. Unirii nr.1, tel. (057)211.567;
Bacău: str. Bălcescu nr. 1, tel. (034) 111.462;
Caransebeş: str. Mihai Viteazul, nr. 3-5, tel. (055)513.063;
Cluj-Napoca: Piaţa Mihai Viteazul nr.11, tel. (064)194987;
Constanţa: str. Ştefan cel Mare nr.15, tel. (041) 662.632;
Craiova: str. Calea Bucureşti nr.2, tel. (051)111049;
Iaşi: str. Arcu, nr.3-5, tel. (032)115.239;
Oradea: Piaţa Republicii, nr.2 (059)131918;
Ploieşti: Bd. Republicii, nr. 17, tel. (044)145.165;
Sibiu: str. Bălcescu, nr.10, tel. (069) 211.157;
Suceava: str. Bălcescu, nr.8 (030)214.686;
Timişoara: Bd. Revoluţiei, nr. 3-5, tel.(056)190.150;
Târgu Mureş: Piaţa Trandafirilor, nr.6-8, tel. (065)136.200;
Tulcea: str. Gării, tel. (040)511.227.

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, [illegible]
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale
MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63; 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR sector 1 Bucureşti
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR sector 1 Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie
ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559
■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
■ SOCIAL: [illegible] Alexandru Anon, Dan [illegible]
■ SPORT [illegible]
■ FOTOREPORTAJE [illegible] Petre Constantin, Elena Ghera, Florin Ionită
■ CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Paşcu Ba.acu, Ion Ceacâru, Petru Novac Doiangă
■ CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
■ SECRETARIAT DE REDACŢIE (1[illegible]) [illegible] Gorgoi, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE
mini SKANDY

Director publicaţii de divertisment
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori şefi adjuncţi
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, [illegible] Simziana
Telefoane 203[illegible] [illegible]or), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 618.15.32.) Călin Mărcuşanu, Irina Braviceanu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Eugen Mujotă, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Godian [illegible]
DIFUZARE [illegible] Gabriel Bumb, Cora Cio[illegible], [illegible]bnescu, Marian Frunzeanu, [illegible], Marius Procopie, [illegible] Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) [illegible] [illegible]enescu, Irina Manolea, [illegible], [illegible]
ADMINISTRATIV [illegible] Dan Mircea Popa, [illegible] Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Săndulească, Maria Şerban

[illegible] Bucureşti, România

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

„Sub conducerea înţeleaptă a preşedintelui Iliescu, însufleţiţi de măreţele succese ale guvernului Văcăroiu"

Reșița clocotește de mânie !

❑ Zeci de mii de oameni cu salariile neplătite din octombrie sunt hotărâţi să-şi facă dreptate!

La Reşiţa muncitorii au ieşit în stradă. Salariaţilor de la combinatul siderurgic li s-au alăturat curând cetăţenii oraşului. În fiecare zi, în Piaţa Prefecturii sunt 15.000 - 20.000 de oameni. Şi numărul lor creşte! Vă vom ţine la curent cu mersul evenimentelor.

Aniversând doi ani de guvernare, Nicolae Văcăroiu a spus că nivelul de trai a crescut, că o ducem toţi tare bine. Sfidând o întreagă ţară care se zbate în mizerie, Văcăroiu nu a recunoscut nici măcar o singură nerealizare. Dosarul cu situaţia de la Reşiţa zace de două luni prin sertare guvernamentale. Şi nimănui nu i-a păsat. Mai mult decât atât, dovedind o prostie ieşită din comun, PDSR dă un comunicat în care spune că „îşi manifestă preocuparea în legătură cu deplasarea - sub influenţa unor lideri sindicali şi chiar a unor politicieni - a revendicărilor manifestaţiilor din municipiul Reşiţa spre zona politicului. Şi, în continuare: „Noi considerăm că momentul ales pentru această mişcare nu este întâmplător". Asta era problema! Momentul **nu este întâmplător**. Se apropie 21 decembrie şi odată cu această zi se trezesc toate spaimele celor care s-au instalat la putere profitând de ieşirea în stradă a unor oameni dispeţaţi, care nu mai aveau nimic de pierdut şi care au ales să moară decât să mai suporte viaţa pe care o duceau.

Corneliu Vadim Tudor nu s-a sfiit să declare că manifestaţia de la Reşiţa e provocată de „agenturili străine". Asta e tot ce-a înţeles liderul PRM din drama unor oameni care nu şi-au primit salariile de două luni!

Manifestaţia durează deja de marţea trecută şi, la ora când scriem aceste rânduri, primul ministru nu a catadicsit încă să se deplaseze la Reşiţa. I-a invitat pe liderii sindicali şi pe membrii Consiliului de Administraţie al uzinei să participe la şedinţa de guvern. Reşiţenii au răspuns însă că nu părăsesc Piaţa Prefecturii până când Nicolae Văcăroiu nu vine acolo.

În Piața Prefecturii se apropie furtuna...

Prima zi (marţi)

Muncitorii din Combinatul Siderurgic Reşiţa au umplut până la refuz Piaţa Prefecturii din oraş. Manifestaţia e spontană. Oamenii nu şi-au primit salariile de două luni. Se cere demisia prefectului Traian Zamfir, care e considerat vinovat de starea economică precară din judeţ. Se strigă „Jos guvernul!", „Jos Iliescu!", „Iliescu şi ai lui să se ducă dracului!" „Iliescu judecat pentru sângele vărsat!" Guvernul tace. Iliescu la fel.

A doua zi (miercuri)

Încă de la ora 7.00 muncitorii au început să se adune în Piaţa Prefecturii. Ion Iliescu poartă o discuţie telefonică cu prefectul Traian Zamfir. Nicolae Văcăroiu anunţă că va trimite o comisie guvernamentală la Reşiţa. În Piaţa Prefecturii sunt peste zece mii de oameni.

A treia zi (joi)

Comisia Guvernamentală soseşte la Reşiţa. Se anunţă că salariile vor fi plătite. **Muncitorii strigă că refuză banii şi că nu vor părăsi piaţa până nu vine Nicolae Văcăroiu**! Ion Iliescu trimite prin fax un Apel, în care spune că urmăreşte cu îngrijorare evoluţia evenimentelor din Reşiţa, „precum şi frământările oamenilor din alte întreprinderi".

Iliescu mai spune că economia de piaţă „are rigorile ei severe, care trebuie înţelese" şi că „face un apel sincer la adresa tuturor celor prezenţi de a înţelege dificultăţile prin care trecem".

Octavian Partenie, secretar de stat, declară că Nicolae Văcăroiu nu se va duce la Reşiţa sub presiunea unei „adunări din piaţă".

A patra zi (vineri)

Guvernul dă un comunicat la fel de golit de conţinut ca şi cel al preşedinţiei. În el se spune că „au fost identificate unele posibilităţi de relansare a producţiei întreprinderii". Peste câteva rânduri apare o afirmaţie de-a dreptul caraghioasă. „În contextul mecanismelor economiei de piaţă, guvernul are posibilităţi limitate de a se implica direct în activitatea societăţilor comerciale cu capital de stat, acestea acţionând conform legii în mod autonom". Foarte interesant! De unde economie de piaţă?! De când într-o economie de piaţă **toate** întreprinderile aparţin statului, aşa cum e la noi?! Şi de unde atâta autonomie, când până şi directorii sunt numiţi de minister?!

Liderii sindicali dau un ultimatum preşedintelui Iliescu. „Datorită faptului că aşteptările manifestanţilor din Reşiţa au fost înşelate prin comunicatul de presă primit de la preşedinţie, sindicatele organizatoare solicită în continuare prezenţa primului ministru la Reşiţa."

În loc de concluzii

La ora închiderii ediţiei, manifestaţia de la Reşiţa este în plină desfăşurare. În Piaţa Prefecturii vin din ce în ce mai mulţi oameni. Comunicatele preşedinţiei şi ale guvernului nu au făcut altceva decât să enerveze şi să înfierbânte şi mai mult oamenii. Deşi salariile s-au plătit, manifestaţia continuă.

Nicolae Văcăroiu a anunţat că va veni la Reşiţa în perioada 14-17 decembrie. Bogdan Hossu, liderul Cartelului Alfa, declară: „Dacă nici a treia oară premierul nu se va duce la Reşiţa, reacţia oamenilor va fi de nebănuit"!

ROXANA STANCU ■

Raţia de libertate

PÂINE!

La ora când scriu aceste rânduri 15.000 de oameni ajunşi la limita disperării, cu salariile neplătite din octombrie, trudiţi şi înnebuniţi de grijile casei şi ale copiilor pe care trebuie să-i hrănească şi să-i îmbrace, oameni batjocoriţi de aroganţa unui guvern care le zvârle în faţă, fără să clipească, elucubraţiile sale despre „creşterea nivelului de trai cu 10%", strigă din rărunchi „Jos Iliescu!" şi „Jos Văcăroiu!" Jos Hrebenciuc şi Cozmâncă şi Tărăcilă şi domnu' Năstase şi Gavra şi Funar şi Vadim şi Păunescu şi Verdeţ şi Georgescu şi Popescu şi popa Tatu şi popa Mincu şi toată echipa de zgomote din structurile centrale şi locale ale puterii, jos toţi aceştia - oamenii nu se mai obosesc să strige, pentru că se subînţelege şi oricum lista e atât de lungă încât n-ar termina-o nici pân' la primăvară! Cu un instinct fără greş, oamenii merg la esenţă: „Jos Văcăroiu, Jos Iliescu!" Răul de zi cu zi, de fiecare clipă, din fiecare casă, pleacă din răul primordial pe care-l reprezintă nucleul puterii - persoanele care o deţin (de sus şi până jos), mentalităţile lor depăşite de istorie şi realitate, practicile lor arogante, abuzive şi închistate în scheme centraliste şi autoritare; de asemenea, dansul intereselor de partid şi personale, care n-au nici în clin nici în mânecă cu menirea guvernanţilor de a fi servitorii naţiunii, nu stăpânii ei! Este inadmisibil, incalificabil cinismul cu care pocnesc dopurile de şampanie la Palatul Victoria, sărbătorind ca în Caragiale doi ani de gogoşi, în timp ce zeci de mii de oameni rabdă de foame şi sunt disperaţi că nu şi-au luat salariile de două luni, iar ţara întreagă se zbate în nevoi şi în mizerie! Incalificabil! Când o să-nţeleagă importanţii băutori de şampanie că mamutul birocratic, cadavrul administrativ care e economia de stat nu poate fi rentabil, în veci, cu toţi văcăroii din lume şi nu poate hrăni un popor?! Când o să-nţeleagă ei că unui popor nu-i sunt de ajuns zâmbetele şi scamatoriile şi gogoşile patriotice şi înfierbântarea minţilor şi bastoanele şi şuturile, când vor înţelege că unui popor îi trebuie, înainte de toate, pâine?!

Pâine, nu statistici macroeconomice, nu şampanie, domnule Văcăroiu! Pâinea pe care zeci de ani de economie de stat n-au fost în stare s-o dea ca lumea nici-o secundă şi n-o s-o dea în vecii vecilor! Comunismul nu produce, domnule Iliescu, el ruinează, capitalismul produce! Adică economia de piaţă liberă, adică proprietatea privată şi concurenţa, nu CAP-urile, nu „întreprinderile" botezate în fel şi chip. De acord, reforma nu înseamnă bunăstare, dimpotrivă; dar reforma, „cu pilonul ei" - privatizarea - pune bazele şi face posibilă bunăstarea. Cât timp trebuie pentru privatizare, o sută de ani, douăzeci?! Comuniştii au înşfăcat avutul oamenilor în 24 de ore, prin decret! De ce nu l-au dat înapoi în aceşti 5 ani? Că nu e bine, că nu e drept, că nu e „macro"?!

Săracu' dom' Brucan, cu douăzeci de ani ai lui! Credea că stă de vorbă cu eternitatea! De unde atâta răbdare?!

EUGEN CHIROVICI ■

Nu-i pace sub măslinii Convenţiei Democratice

PL '93 aruncă două mingi în teren: moţiunea de cenzură şi acordul pentru fuziunea tuturor liberalilor!

❑ Poziţia dlui Emil Constantinescu va deveni un subiect fierbinte

PL '93 a anunţat că va mai depune o moţiune de cenzură. Într-un cadru teatral, Daniela Crăsnaru a anunţat la conferinţa de presă că Moş Nicolae i-a adus şi lui Văcăroiu ceva. Anume, o moţiune de cenzură. Şi, spunând asta, preşedinta PL '93 a scos dintr-o pereche de şoşoni „darul".

Până la ora la care scriem aceste rânduri, partidele din Convenţia Democratică nu au luat nici-o hotărâre. Vor susţine sau nu moţiunea de cenzură? Interesant este însă alt aspect. Din toate declaraţiile care au apărut în presă s-a desprins foarte clar antipatia pe care o nutresc toţi pentru PL '93! PAC şi PNL-CD nu s-au putut abţine să nu spună că PL '93 sigur urmăreşte numai popularitatea, că e un interes la mijloc etc. Fenomenul este interesant. Neîncrederea pe care o inspiră anumiţi oameni din conducerea PL '93 este atât de puternică încât acum orice ar face acest partid e privit cu suspiciune.

De fapt, credem noi, o moţiune de cenzură ar fi binevenită. Argumentele pe care le aduc unii lideri ai Opoziţiei, cum că nu e încă momentul, că mai trebuie aşteptat, că o astfel de chestie trebuie făcută atunci când eşti sigur că o să cadă guvernul, nu stau în picioare. **Niciodată** o moţiune de cenzură a Opoziţiei nu va beneficia de voturile partidelor din patrulaterul roşu. Oricât de nemulţumiţi ar fi aceştia de relaţia cu PDSR, nu vor face gestul radical de a vota alături de Opoziţie o moţiune de cenzură. Acest aspect ar trebui deci să fie clar. Opoziţia nu va da jos Guvernul printr-o moţiune de cenzură. Rămâne important însă aspectul psihologic al mişcării. Este esenţial să-ţi hărţuieşti adversarul, să-l oboseşti nervos dacă altceva oricum nu poţi să faci. Şi, cel puţin, dai impresia că te laşti. Că nu stai pe loc. Partidele din Convenţie n-ar greşi dacă ar fi de acord cu iniţiativa PL '93, ele însă sunt excedate de faptul că PL '93 îşi trece în cont prea multe şi prea zgomotoase iniţiative!

Dar, între timp, PL '93 a mai făcut un pas extrem de inteligent: a acceptat intrarea PNL în Convenţia Democratică! După o discuţie de câteva ore, PNL-CD, PAC, PL '93 şi PNL au căzut de acord să pună bazele unei alianţe în vederea fuziunii. Mai mult decât atât, într-un comunicat remis presei se anunţă că aceste partide vor susţine un candidat unic la preşedinţie. Rămâne de văzut dacă se va merge până la capăt. Pentru că nu e pentru prima dată când partidele liberale anunţă cu surle şi trâmbiţe că au hotărât să se unească. Dar dacă acest lucru se va întâmpla, Opoziţia are cu adevărat şanse să facă un gest decisiv pe scena politică românească.

Să analizăm puţin prezentul. Ce înseamnă acum Convenţia Democratică? O alianţă (a început să se spună că nefuncţională) între mai multe partide, asociaţii revoluţionare, formaţiuni apolitice dar care fac politică. Şi, peste toate, dl Emil Constantinescu, care în ultima perioadă a fost atacat de presa independentă mai mult chiar decât Ion Iliescu.

Partidele liberale au spus că vor prezenta un candidat unic la preşedinţia ţării. Este aproape cert că acesta nu va fi dl Emil Constantinescu. Dar cine? Este mult prea devreme pentru asemenea pronosticuri.

ROXANA STANCU ■

Baba se piaptănă şi-şi mai pune şi fundiţe

Agendă „explozivă" la Camera Deputaţilor

❑ Proiectele unor legi extrem de importante zac prin sertare, în timp ce acordarea de titluri e la mare preţ

Despre „zelul" Parlamentului precum şi despre unele iniţiative de maximă urgenţă care însă nu sunt luate în discuţie, revista noastră a mai relatat. Totuşi, merită semnalat cam ce fel de legi sunt înregistrate în acest moment la Camera Deputaţilor, de pildă. Reproducem întocmai din Buletinul legislativ săptămânal:

1. Propunerea legislativă privind acordarea titlului de „Oraş al recunoştinţei din decembrie 1989" municipiului Târgovişte.
2. Propunerea legislativă privind acordarea tichetelor gratuite de masă.
3. Propunerea legislativă privind declararea ca municipiu a oraşului Drăgăşani.
4. Propunerea legislativă privind declararea ca oraşe a unor comune din judeţul Vâlcea.
5. Propunerea legislativă privind declararea ca oraş a comunei Bozovici.
6. Propunerea legislativă pentru declararea municipiului Târgovişte oraş martir.
7. Proiectul de lege pentru ratificarea Acordului între Guvernul României şi Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea şi protejarea reciprocă a investiţiilor, semnat la Copenhaga, la 14 iunie 1994.

Prin urmare, cu o singură excepţie, treburi extrem de „serioase". Între timp, votul pentru Proiectul de lege privind accelerarea procesului de privatizare - considerat extrem de important de către guvern - s-a amânat datorită absenţelor înregistrate în sânul majorităţii parlamentare. Adică a acelora care spun că sprijină executivul.

N-a apărut încă nici Legea bugetelor locale, deşi, conform Legii administraţiei publice locale, trebuia să existe de doi ani! Nu există încă nici Legea răspunderii ministeriale, deşi o iniţiativă în acest sens a fost depusă cu aproape un an în urmă de PD! Din această cauză nici un ministru nu poate fi tras la răspundere, oricât de corupt ar fi. Nu există, de asemenea, o Lege a cadastrului. Absenţa ei a cauzat o bramburea1ă de nedescris în aplicarea Legii fondului funciar! Şi exemplele cu ceea ce încă nu există pot continua.

Există în schimb parlamentari care se întrec în propuneri care mai de care mai „utile" şi „inteligente", graţie cărora localităţile ţării vor suferi măreţe metamorfoze: satele se vor transforma în comune, comunele vor deveni oraşe, iar oraşele se vor trezi municipii. Ce efecte vor avea aceste transformări asupra vieţii de zi cu zi a celor ce locuiesc în România este lesne de ghicit. Vom mânca în continuare gogoşi guvernamentale şi trandafiri. Cu ghimpi cu tot!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Am primit la redacţie

DECLARAŢIE

Partidul Alianţei Civice îşi afirmă convingerea că siguranţa naţională, necesară unei evoluţii favorabile României, presupune în mod obligatoriu intrarea ţării în NATO. În consecinţă, Partidul Alianţei Civice constată cu satisfacţie poziţia unor factori de decizie politică din Statele Unite ale Americii şi din Europa Occidentală, potrivit cărora se impune acceptarea în NATO a unor state din Europa Centrală, inclusiv a României.

În acelaşi timp, însă, Partidul Alianţei Civice îşi exprimă neliniştea generată de reacţia Federaţiei Ruse faţă de eventuala extindere a NATO. Este greu de acceptat că opoziţia Federaţiei Ruse faţă de aderarea României şi a altor ţări la NATO ar fi determinată de temeri privind propria ei securitate. De aceea, o explicaţie plauzibilă a acestei atitudini rămâne probabilitatea unor intenţii de natură să îngrijoreze aceste ţări.

Partidul Alianţei Civice consideră că politica externă a României trebuie să fie caracterizată de dorinţa de apropiere şi colaborare cu toate statele care respectă interesele legitime româneşti. Ca urmare, Partidul Alianţei Civice cere, în mod imperativ, Preşedintelui, Guvernului şi Parlamentului României să elimine din atitudinile lor orice formă de ambiguitate şi duplicitate şi să acţioneze ferm, pe toate căile posibile, pentru integrarea cât mai grabnică a ţării în structurile europene şi, în special, în NATO.

Acest obiectiv se plasează deasupra tuturor doctrinelor şi disputelor politice, fiind asociat direct cu existenţa viitoare a naţiunii.

7 decembrie 1994 — Colegiul Director al Partidului Alianţei Civice

120 de ani de administraţie locală la Sinaia

Foto PETRE COJOCARIU ■

Sinaia - frumoasa staţiune turistică şi balneo-climaterică a României - a împlinit 120 de ani de administraţie locală modernă, eveniment sărbătorit cu mare cinste de către edili şi locuitorii oraşului. Festivitatea a început cu dezvelirea în parcul oraşului a bustului lui Dimitrie Ghica, de către prof. Nicolae Andrei, primar, şi cu o evocare a profesorului Ion Mezarescu. Se ştie că acest bust, care a fost inaugurat la 15 august 1900, de către Scarlat Alexandru Ghica, nepotul lui Dimitrie Ghica, a fost dat jos de fostele autorităţi. De numele lui Dimitrie Ghica (cunoscut şi sub numele de Beizadea Mitică) se leagă foarte mult istoria oraşului Sinaia. Având aici casă şi moşii, el a acţionat pentru dezvoltarea localităţii în calitate de deputat în parlament şi apoi ca prim-ministru. Aplicarea legii administrative pentru comunele urbane şi rurale, în 1864, a transformat satul Podul Neagului în comună, care se întindea între Valea Izvorului şi Predeal, primind în anul 1874 denumirea de Sinaia, după numele mânăstirii. În conformitate cu legea amintită, din 1864, autoritatea locală administrativă era reprezentată de Primărie, organizată pe baze moderne. Prin legea din 1874, propusă de el în parlament, s-au creat domeniile regale, probabil tot el sfătuindu-l pe Carol să-şi aleagă Sinaia ca loc de reşedinţă regală, în 1875 punându-se piatra de temelie a castelului Peleş.

Despre dezvoltarea în timp a oraşului Sinaia, denumit şi „Perla Carpaţilor", s-a vorbit în Sesiunea festivă a Consiliului local, care s-a desfăşurat în continuare la Cazinou, unde au prezentat referate prof. dr. Mihai Racheru, directorul Arhivelor Statului, Filiala Prahova, prof. dr. Radu Moise, directorul Casei de cultură Sinaia, prof. Al.I. Bădulescu, consilier şef [illegible] Inspectoratul pentru cultură Prahova, prof. Elisabeta Negulescu, referent la Arhivele Statului, Filiala Prahova şi alţii.

Manifestarea a fost ilustrată de către o importantă expoziţie cu fotografii documentare, prezentată de Gheorghe Nistorescu. A avut loc şi vernisajul expoziţiei „Sinaia în arta plastică", la care au expus cunoscuţi artişti plastici locali Vasile Tache şi Tănase Mocănescu, membri ai Uniunii Artiştilor Plastici din România.

ALEXANDRU PĂSĂRIN ■

Neparlamentari şi ne...

Marian Munteanu şi Nica Leon tună şi fulgeră la Sala Dalles

Sic transit gloria (mundi)...

Săptămâna trecută la Sala Dalles a avut loc un colocviu privind partidele neparlamentare şi rolul lor în societatea actuală. Au fost exprimate multe opinii de bun simţ. S-a pus accentul pe faptul că şi din partea partidelor neparlamentare pot veni iniţiative bune şi că acestea trebuie luate în seamă.

Printre luările de poziţie s-au remarcat două, cele ale prim-vicepreşedintelui PDAR, Constantin Cărbunariu, şi secretarului executiv al PD, Constantin Sorescu, care au arătat disponibilitatea partidelor lor de a colabora cu partide mici. Totuşi senzaţia serii au constituit-o discursurile naţionalist-şovine şi antidemocratice ale domnilor Nica Leon şi Marian Munteanu. Aceşti doi lideri de partide (din fericire, neparlamentare) au desfăşurat pur şi simplu un soi de campanie electorală mascată, în care s-a mizat pe un naţionalism de cel mai îndoielnic gust. Astfel, de la Marian Munteanu (însoţit de gorile cu pagere atârnate de chimirele MPR-iste din dotare) am aflat că democraţia liberală e rudă bună cu comunismul şi că trebuie să ne îndreptăm cu toţii spre aşa-zisele „valori naţionale". Dacă Marian Munteanu a vorbit destul de plat, în nota specifică protocroniştilor (gen. I.C. Drăgan, Mihai Ungheanu & comp), Nica Leon credem că nu se simte prea bine. El a început să se considere persecutat de mass-media, de străini şi de trădători de neam, printre accesele de autocompătimire, susţinând că Halaicu a ajuns în primărie „cu obrăznicia rasei sale negricioase" şi că în posturi de răspundere trebuie să promovăm doar români puri.

La vederea celor doi lideri nebunatici, e parte din politologii invitaţi, printre care şi domnul Stelian Tănase, s-au ridicat şi au părăsit sala.

TOMA ROMAN JR. ■

Efectul Păunescu

Demisii în lanţ din PSM

Pe cine nu laşi să moară, nu te lasă să trăieşti... (Foaie verde de mohor, astea-s vorbe din popor)

În PSM demisiile se ţin lanţ. Până la urmă în partid vor mai rămâne doar Ilie Verdeţ şi Adrian Păunescu. La Plenara Comitetului Naţional nu se poate spune însă cine a învins. Conservatorii sau reformiştii? Faptul că s-a hotărât ca PSM să nu semneze deocamdată protocolul cu PDSR poate avea trei motive: 1 - PSM realizează că îşi pune astfel singur ştreangul de gât; 2 - s-a căzut de acord cu PDSR că deocamdată nu este momentul pentru aşa ceva; 3 - au învins, în subteran, reformiştii.

Ilie Verdeţ a mai anunţat că se va forma o alianţă de stânga care va fi formată din mai multe partide neparlamentare, asociaţii etc., la care va adera şi PRM. Iar următorul pas ar fi punerea la punct a unui protocol cu PDSR, în care să se precizeze clar condiţiile în care partidele din patrulaterul roşu vor colabora. Să fie liderul PSM atât de abil încât să fi luat hotărârea să se îndepărteze de partidul de guvernământ? Puţin probabil. Mult mai credibilă e ipoteza că execută un ordin. Anume să alcătuiască o aliantă de stânga care să contracareze Convenţia Democratică.

Totuşi, ce face Tudor Mohora?

ROXANA STANCU ■

Agenţia de turism parlamentar „FRF Ltd."

Cum să te plimbi prin Israel cu Mircea Sandu la braţ

La invitaţia Federaţiei Române de Fotbal, următorii parlamentari, membri ai Comisiei pentru sănătate de la Senat, se vor deplasa în Israel pentru a urmări meciul echipei naţionale: Petru Dan Lazăr (PUNR), Şerban Săndulescu (PNŢCD), Popescu Dragomir, Popescu Ovidiu (PD). Va însoţi respectabilul grup în calitate de expert al sus-numitei comisii şi dl Săndulescu Constantin. Evident, deplasarea, cazarea şi vizionarea se fac nu pe banii celor enumeraţi mai sus şi aleşi de popor, ci pe banii FRF. Şi când te gândeşti că un ilustru membru al administraţiei Clinton a fost nevoit să demisioneze pentru că presa a descoperit că el intrase pe gratis la unul din meciurile reprezentativei SUA! Câtă diferenţă în modul de a privi şi trata lucrurile!

Pe noi ne surprinde însă şi un alt aspect. Nu o dată FRF s-a plâns că n-are bani de turnee şi că nu poate asigura diurne corespunzătoare (vezi chiar episodul de la Campionatul Mondial). Ei bine, iată că are bani să-i plimbe pe unii senatori într-o ţară care se bucură de unele dintre cele mai mari preţuri din lume. Gurile rele de pe lângă Senat şi FRF se întreabă însă dacă nu cumva există vreo legătură între aceste invitaţii şi procesul pe care îl are dl Mircea Sandu cu un ziarist, Vişan pe numele său, ziarist care l-a acuzat pe preşedintele federaţiei cu balonul rotund că ar fi „aranjat" meciul de pomină de la Kosice. Procesul are termen pe data de 13 decembrie a.c., dosar nr. 6333/1993.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Vorbe, vorbe... ...din popor

■■ „1994 n-a adus nici o nenorocire nouă. E vorba despre aceeaşi veche nenorocire care s-a abătut peste noi în 1992: guvernul Văcăroiu" (**Horia Rusu**, PL '93).

■■ „Această privatizare accelerată este frânată în cel mai automobilistic stil cu putinţă. România nu este însă un raliu" (**Radu Borolanu**, PNL).

■■ „Ceea ce s-a întâmplat la Sala Palatului ţine de domeniul absurdului. După ce dl Coposu a declarat că Regele Mihai este singura soluţie pentru această ţară, Emil Constantinescu a fost desemnat candidat pentru alegerile prezidenţiale. Dacă domnia sa va ajunge preşedinte, nu sunt convins că va acorda viză Regelui Mihai" (Tot **Horia Rusu**, tot PL '93).

■■ „Nimeni nu trebuie să facă politică dacă nu cunoaşte istorie. Când am spus acest lucru acum trei ani, în parlament, am stârnit nemulţumirea analfabeţilor din Cameră. Circa 96%..." (**Dan Amedeo Lăzărescu**, vicepreşedintele PNL).

■■ „Viitorul poate fi de partea guvernului doar dacă acesta e suficient de inteligent şi sare peste propria lui umbră roşie" (tot **Dan A. Lăzărescu**).

RĂZVAN DUMITRESCU ■

În timp ce porțile facultăților private se închid

Foștilor studenți de la „Ștefan Gheorghiu" li se deschid toate ușile

❑ Guvernele trec, Ianculescu rămâne...

De-acum puteți fi liniștiți. Guvernul a găsit hiba. Profesorii - ei sunt vinovații. Vinovați pentru inflație, pentru scăderea nivelului de trai, pentru generalizarea indisciplinei în muncă... Dar și-au găsit nasul acești sabotori: vor fi urmăriți de agilii inspectori de finanțe și cum vor fi prinși că vor da vreo meditație contra cost, cum vor fi eliminați din viața publică! Ce și-au închipuit ei? Că învățământul poate fi privatizat oricum? Fără înțeleapta diriguire a factorilor politici? O să vadă ei, profesorii bântuiți de gândul privatizării, ca și așa-zișii studenți ce au crezut că vor putea să-și cumpere diplome universitare ocolind rețeaua instituțiilor aprobate de Putere. Unde se cred ei? În capitalism?

Puteți fi liniștiți, deci. Puterea nu s-a supărat de tot pe învățământul superior. Un argument elocvent în acest sens este adevăratul epistolar inițiat de cele trei guverne ale tranziției cu facultățile de științe economice pe tema atestării „năpăstuiților" de la **Ștefan Gheorghiu**, pe care momentul decembrist i-a surprins nepregătiți. Astfel, prima hotărâre de Guvern ce-a sărit în apărarea celor încă neieșiți din fabrica de ideologi a fost semnată de dl Petre Roman în 19 ianuarie 1990, când încă se mai trăgea prin țară. Tonul următoarelor misive emanate de la cabinetul premierului, care-o fi fost el, via Ministerul Învățământului, a devenit tot mai categoric, ajungându-se la formulări de genul **„...facultățile de profil fiind obligate să efectueze înscrierea acestora..."** Instrucțiunile de atestare au fost întocmite în cea mai dulce limbă de lemn: **„Absolvenții... care au fost cel puțin 5 ani încadrați... vor putea fi atestați... pe baza adeverinței din care să rezulte faptul că s-au achitat corespunzător de sarcinile primite și că în activitatea lor au manifestat competența necesară postului pe care-l ocupă. Propunerea de atestare va emana de la organul colectiv de conducere din întreprinderea respectivă..."**

Curiozitatea principală legată de acest ciudat epistolar care a antrenat semnăturile tuturor celor trei premieri de până acum este că semnatarul adreselor emise de Ministerul Învățământului este unic: Director general Ovidiu Ianculescu. Domnia sa rămâne imuabil, datorită complexității sarcinii pe care o are de dus până la capăt.

MARIUS MORARIU ■

De la o vreme face vâlvă prin Timișoara conflictul aprig dintre presa locală și Primărie. Totul a pornit cu multe luni în urmă, când dl Viorel Oancea a propus Consiliului local elaborarea unei Hotărâri prin care să se reglementeze problema difuzării presei, actualele chioșcuri, precum și soluția vânzării pe mese pliante deteriorând estetica urbei.

Presa în Timișoara

Adversități și alianțe surprinzătoare

Trustul EXPRES, care deja a cumpărat o televiziune timișoreană, a dovedit un interes sporit pentru constituirea unei rețele proprii de difuzare a presei în orașul de pe Bega. În aceste condiții am înregistrat următorul paradox: George Șerban, președinte al **Societății Timișoara** și director al cotidianului omonim, și George Boieru, director al cotidianului **Renașterea bănățeană**, continuator al tradițiilor de luptă etc. și aflat sub patronatul onorific (așa scrie și pe frontispiciu) al prof. dr. I.C.Drăgan, cei doi tizi, deci, dușmani înfocați într-ale propagandei politice, au încheiat armistițiu, semnând un document comun menit a stăvili elanul novator al Primăriei. Adică să schimbăm, primim, dar ce este să rămână, și după aia vedem dacă este rentabil, și mai corectăm din mers.

Se dorește păstrarea vânzării stradale și ambulante a ziarelor, ca fiind specifice domeniului. Între timp, delegați ai Administrației Financiare controlează modul în care **Renașterea bănățeană** s-a achitat de obligațiile față de Primărie pentru dreptul de administrare a celor aproape 30 de chioșcuri preluate într-o manieră confuză de la fosta ICS Metalochimice în 1990. S-a invocat și problema socială pe care o incumbă „lăsarea la vatră" a zecilor de salariați angajați ca difuzori.

Comisia de urbanism a Primăriei urmează să stabilească amplasamentele viitoarelor chioșcuri, IPROTIM-ul să prezinte tipurile de construcții avizate și să se fixeze data licitației. Atunci banii vor vorbi. Iar dvs., stimați cititori, știți cine îi are!

MARIUS MORARIU ■

„Madam" Moon declară (iar nouă ne stă mintea-n loc):

„Dacă America și creștinismul s-ar fi unit cu soțul meu, ele n-ar fi decăzut"

❑ Secta lui Moon pătrunde acum și în România. Pe câți dintre noi va nenoroci?

Odată cu evenimentele din decembrie '89, în România au început să apară tot felul de profeți, misionari, reverenzi, pastori aparținând unor culte mai mult sau mai puțin obscure, fiecare fiind pus pe vindecări sau făcut minuni de mama-focului. Nu negăm că o parte din misionari și evangheliști erau oameni bine intenționați și nu doreau decât să își facă cunoscută cu demnitate credința. Totuși, ne permitem să tragem un semnal de alarmă în ceea ce privește infiltrarea pe piața românească a unor conducători și doctrine religioase ce au provocat un imens scandal internațional.

Secta lui Moon a fost implicată în țara de origine (Coreea) în mai multe scandaluri publice, începând de la evaziuni fiscale și terminând cu acuzația de pedofilie la adresa liderului sectei, reverendul Sun Myung Moon. După câte se pare, adepții lui Moon încearcă să-și strângă rândurile și să adune noi prozeliți din Est.

Din informațiile noastre, în București secta posedă deja o vastă rețea de apartamente, care vor fi transformate în lăcașe de cult, iar pentru a se câștiga cât mai mulți adepți s-au primit subsidii importante. De asemenea, o droaie de asiatici au fost învățați să vorbească românește și, în același scop, au fost debarcați pe malurile Dâmboviței. Dealtfel, un observator atent putea să vadă săptămâna trecută, la ceas de seară ici și colo pe Bulevardul Nicolae Bălcescu, grupuri de asiatice care sprijineau aparent fără nici un scop zidurile clădirilor din zonă. Mânați de curiozitate, doi redactori ai revistei noastre, aflați prin zonă, au observat că de fapt micuțele asiatice studiau atent trecătorii și opreau un anumit tip de persoane, în general fete și femei tinere. Interesându-ne, am intrat în posesia unei broșuri care cuprinde cugetările doamnei Moon, nimeni alta decât soția conducătorului sectei

Cine este și ce vrea Moon

Cele 13 pagini, scrise într-un ton condescendent, încearcă de mama focului să însăileze o oarecare logică, speculând idei, vehiculând noțiuni din Biblie, după ce le-au trunchiat sensurile originare și făcând apologia familiei Moon. Pe scurt, puteți beneficia de serviciile domnului Moon care vă poate „restaura" pe dumneavoastră, familia dumneavoastră, națiunea din care faceți parte, întreaga omenire și, evident, cosmosul. Puteți să beneficiați de o căsătorie, la grămadă cu alte 30.000 de cupluri, obținând astfel „cele mai scumpe vise de iubire într-un mod istoric". Prin Biserica de Unificare vă puteți desăvârși „fundamentul familial" și să „extindeți idealul mesianic" astfel: „După ce v-ați restaurat familia, pasul următor este să vă restaurați tribul, națiunea și lumea"; proces numit în mod logic, nu?, „Mesia Tribal". Dar și mai și este că după ce a

„Problemele contemporane pot fi soluționate numai prin logica iubirii" îți spune, de cum deschizi broșura, Hak Ja Han Moon, unul dintre copiii sau nepoții „Părinților Adevărați", cum se intitulează soții Moon, care împreună cu tot neamul lor au creat „Pomul Vieții menționat în Biblie", după cum ni se explică, din rădăcina centrală (bunicii), trunchiul central (copiii) și mugurele central (nepoții) .

restaurat „cei 4000 de ani de istorie premergătoare lui Isus și cei 6000 de ani de istorie biblică de la Creație", domnul Moon a realizat unitatea lumii și dispariția... războiului rece „la Jocurile Olimpice de la Seul, când 160 de națiuni din lume au venit în Coreea!"

Ce să mai lungim vorba, avem în persoana domnului Moon pe nimeni altcineva decât pe Isus reîncarnat. În această calitate a sa trebuie deci să-l credem pe cuvânt deoarece cuvântul său este cuvântul lui Dumnezeu, care a „pregătit" venirea sa încă de la începutul lumii, „dar a fost întâmpinat cu persecuții uriașe și cu o neînțelegere aproape globală". „Dacă bisericile creștine s-ar fi unit cu soțul meu, împărăția cerurilor ar fi fost deja întemeiată", dar pentru că „America și creștinismul din întreaga lume nu s-au unit cu soțul meu, au început să decadă în putere".

Șansa muritorilor de rând, însă, nu e pierdută! „Conform voinței lui Dumnezeu" (care, în viziunea lui Moon, și-a „revendicat descendența de la. Satana"), acești doi tați (Kim Ir Sen și domnul Moon n.n.) trebuie să se unească și „să întemeieze fundamentul pentru pacea mondială".

Cu această ultimă mostră de măiestrie într-ale logicii, deja copleșiți, ne oprim și aici măcar nu ne mai putem [illegible] că domnul Moon are de gând să se unească cu iubitul conducător nu demult trecut pe lumea cealaltă, profund restaurați amândoi, atât personal, familial, național, cât și cosmic.

TOMA ROMAN jr. ■

SERGIU CUNESCU nu vrea jumătăți de măsură:

„Convenția Democratică nu este proprietatea nimănui! Ea este a milioanelor de oameni pe care îi reprezintă!"

☐ Nici nu poate fi vorba de o fuziune între PSDR și PD!

fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

- Dle Cunescu, se murmură în ultima vreme tot felul de vorbe ciudate. După părerea dumneavoastră, este Convenția Democratică în pragul unei scindări?

- Eu cred și sper că nu este în pragul scindării! Dar este sigur în pragul reorganizării ei pe alte principii. CDR are încă șanse să crească și să realizeze o bună performanță electorală, dar nu în modul în care a fost condusă, în ultimul timp, din punct de vedere organizatoric. Există șanse, dar pentru aceasta trebuie să fie voință, luciditate și să se ia responsabilitățile politice în etica lor adevărată.

- Vă rog să puneți punctul pe i: cine credeți că nu are, din Convenție, voință politică, luciditate, responsabilitate?

- Este o problemă destul de delicată, dar pot să spun, mai exact, cine au voințe și ambiții cu caracter personal, care discordă cu interesul general al Convenției, așa cum a fost concepută la început și propusă de noi. Sunt formațiile și persoanele care nu au o identitate politică declarată precis, care pot fie democrați sau să nu fie, dar care, până când nu și le definesc, nu-și arată clar care le sunt doctrina și tactica. Astfel de formații, evident că nu lucrează în interesul Convenției, chiar dacă lor li se pare că lucrează în interesul CDR.

- Despre ceea ce se întâmplă la ședințele CDR, opinia publică începe să fie îngrijorată și, eventual, dezamăgită. Spre exemplu, într-o ședință „tehnică", de lucru, apare la un moment dat dl Otto Weber și aruncă bomba cu suspendarea PL '93!

- În prima problemă, trebuie să vă spun că electoratul nostru nu percepe corect aceste dezbateri din cadrul Convenției. Faptul că există niște dispute, niște controverse în această privință, demonstrează tocmai situația că sunt foarte mulți în Convenție - partidele în special - care s-au pretat la un dialog, care vor un dialog și vor să caute împreună niște soluții mai bune de dezvoltare. Sigur, publicul le vede ca niște certuri. Sigur, sunt câteodată situații conflictuale, când cineva își susține ideile prin mijloace nepermise. Dacă vine cineva și vrea să-ți impună ceva cu forța, sau te amenință, evident, astea sunt procedee inadmisibile. În ceea ce îl privește pe dl Weber, nu este o persoană de referință, așa că nu trebuie să i se dea mai multă atenție decât e realitatea!

- La masa rotundă de la „România liberă", îl reproșați doamnei Ana Blandiana că AC nu face educație civică!

- Nu i-aș fi reproșat, deși gândesc acest lucru, dacă dânsa nu făcea greșeala ca în discuțiile de acolo, când trebuia să-i lase pe politicieni să vorbească, în primul rând, după ce a criticat faptul că populația nu se prezintă la vot și absenteismul este foarte puternic, a acuzat partidele politice că dacă vom pierde alegerile, numai partidele vor fi de vină! Atunci a trebuit să-i precizez, încă o dată, că răspunderea pentru educația civică revine celor care au declarat că fac acest lucru, iar faptul că electoratul nu se prezintă la vot înseamnă că asociațiile civice nu au fost eficiente, sau au făcut o politică partizană, fără să-și la nici-o răspundere față de electorat. Sunt convins că toți au înțeles-o, pentru că la această chestiune nu a fost și nu se poate da nici o replică!

- Dar partidele de ce fac pentru a reuși, pentru a merita câștigarea alegerilor?

- Pentru a câștiga la un scor foarte bun, totul este să ne restructurăm și să facem o campanie electorală pozitivă, cu imaginație, o campanie modernă. Trebuie alese un număr de idei care în momentul respectiv reprezintă soluții la marile probleme care preocupă societatea atunci. Pe de altă parte, și oamenii trebuie să i alegem foarte bine. Aici, față de propunerile noastre din vestita scrisoare din iulie, au început, cam toți, să se raliieze.

Pentru moment, Convenția trebuie să se structureze în două grupe. Grupa partidelor politice, a partidelor esențiale, partide importante, de doctrine, care își iau responsabilitatea politică și care se vor ocupa în mod special de programe, de platforma comună și de dezvoltare în teritoriu. O altă grupă va fi formată din asociații civice și de altă natură, care, dacă s-au angrenat în Convenție, trebuie să se ocupe cu ceea ce și-au propus, și anume să ajute partidele în dezvoltarea în țară și să cultive democrația; pentru că dacă ele cultivă spiritul democratic, partidele noastre vor avea mai mari șanse de a accede la putere.

- Ce se întâmplă în privința listelor electorale?

- Ei, aici, la liste, este mare diferență de principii. Noi, ca și PAC, ca și liberalii, considerăm că pentru a câștiga numărul cel mai mare de voturi trebuie să exploatăm posibilitățile cele mai mari ale oamenilor. Trebuie ca pe plan local să negociem între noi alegerea candidaților pe liste, candidați care trebuie să fie oameni cei mai bine văzuți pe plan local, care ar avea cele mai multe simpatii, care ar ști să se comporte în campania electorală drept câștigători și care, bineînțeles, dacă vor fi aleși, să fie deputați sau senatori absolut valabili și dinamici. Cu alte cuvinte, avem de ales între a pune interesul țării și al coaliției înainte, sau a pune interesul fiecărui partid care vrea să aibă un grup parlamentar mai numeros. Noi, PSDR, suntem încă un partid puțin numeroș, dar știm când ne va veni nouă vremea; nu avem oameni câți au țărăniștii, dar avem oameni foarte buni și acolo unde al nostru, spre exemplu, este foarte bun, el trebuie acceptat. Am dat doar un exemplu.

- Deci, nu există pericole în Convenție?

- Pericole există, dar există și șanse, iar pentru acestea trebuie să renunțe la poziția lor cei care cred că CDR este făcută pentru ei, pentru o anumită persoană sau pentru un anumit grup. Trebuie să înțeleagă că CDR nu este proprietatea nimănui! Sau dacă vreți: este proprietatea noastră, a tuturor partidelor care am înființat-o și care reprezentăm milioane de oameni!

MARIAN GHIȚEANU ■

- Vedeți posibilitatea unei fuziuni cu PD?

Nici nu se pune problema unei fuziuni! De altfel, să fie știut că în spiritul absolut democratic, care există la noi în partid, o astfel de chestiune nu o pot aranja nici președintele, nici executivul. Oricum, nu se pune această problemă. O eventuală alianță electorală s-ar putea face, însă, numai dacă lucrurile se încurcă în alte direcții; dacă se încurcă în Convenție, și vom fi din nou atacați, atunci suntem obligați să mergem singuri, sau să facem o alianță. Atunci ar trebui să facem o alianță, evident, cu cei apropiați nouă - PD, PAC. În orice caz, PD evoluează spre social-democrație, dar ea trebuie asimilată în timp, nu poți fi social-democrat numai în declarații. Ei dau anumite semnale, eu i-am încurajat în privința asta, dar, aceasta este istoria, partidul nostru rămâne nucleul, sămânța de social-democrație în România!

Boilere sub presiune

La ELECTROMETAL Timișoara, situația e încordată

La ELECTROMETAL SA Timișoara conflictul de muncă a mocnit încă din primăvară, ajungând în fază critică în noiembrie când, prin renunțarea la mandatul de manager de către dl. ing. Mihai Poștaru și demisia în bloc a întregii sale echipe executive, sindicatul a rămas fără partener de negociere, fiind obligat să recurgă la greva generală pe durată nelimitată, pentru sensibilizarea reprezentanților în AGA ai FPS și FPP.

Faptul că reprezentanții Puterii (economice doar?) au preferat ca ședința AGA să se desfășoare la sediul FPS, sub „atenta" supraveghere a directorului acestui for, dl C. Stoiadin (care a declarat în acest sens că nu este dispus să lucreze sub presiunea sindicatelor...) vorbește de la sine. Este deja consacrată aplecarea Puterii către metoda conform căreia mai întâi sunt stinse orice conflicte și abia apoi părțile se așază la masa negocierilor.

De-a lungul întregului an, salariații nu au beneficiat de nici o indexare. Mai mult, s-a recurs, de comun acord, la o reducere a programului lunar de muncă, reflectată doar în salariu, deoarece, în fapt, se lucra toată lunal Acest „șiretlic" reprezintă contribuția originală a managerului în constituirea unui fond necesar stocării de materii prime. S-au adunat, astfel, vreo 20 de milioane de lei, fără a se recurge la credite bancare. Și ce-i cu asta? Între timp, prețurile de livrare au fost crescute artificial de mai multe ori, pierzându-se majoritatea clienților.

Știind că ELECTROMETAL SA este producător unic de boilere, hidrofoare, pompe de vid, iar unele dintre produse (utilaje de stins incendiile, bucătării de campanie...) sunt destinate armatei, ne întrebăm cine este interesat să falimenteze această unitate? Ori s-a găsit o mai rentabilă formă de privatizare prin decapitalizare forțată?

În disperare de cauză, sindicaliștii s-au deplasat în corpore la sediul FPS Timiș, de unde lipsea - culmea coincidenței - directorul. După mai multe ore de negociere, reprezentanții FPS și FPP din AGA au pecetluit cu semnăturile lor autorizate numirea interimară ca manager a dlui ing. Mihai Oprescu, preferatul sindicatelor, care nu este altul decât contracandidatul ex-managerului și care susține că a pierdut concursul deoarece este membru PAC.

Apelând la capacitatea analitică a directorului FPS Timiș, l-am solicitat să facă o prognoză referitoare la ELECTROMETAL SA. „Mi-e greu să cred că o societate ce nu a produs niciodată mai mult de 550 milioane lei pe lună va putea produce în decembrie 850 milioane și câte un miliard din ianuarie încolo".

Își declină astfel Puterea orice răspundere? Oare tot din această cauză dl Stoiadin l-a îndemnat pe fostul manager să acționeze în instanță sindicatul pentru greva declanșată?

Ne amintim de un alt proces ce trenează în instanțele timișorene de vreo jumătate de an. Acolo este vorba de distrugerea cu bună știință a SC SAFIRE-RUBINE SA. Fostă secție a SC AEM SA, această firmă fusese dimensionată pentru asigurarea necesarului de lagăre pentru aparatele de măsură și control produse de colosul timișorean binecunoscut. Prin intervenția executivului, intervenție menită să pedepsească „infatuarea" sindicatului, ce refuza trecerea integrală în șomaj a membrilor săi, au fost cumpărate din China 3 milioane de lagăre, adică s-a acoperit integral cererea de safire și rubine industriale, societatea menționată fiind practic rasă de pe harta economică a României.

Se pregătește „de sus" și raderea Electrometalului?

MARIUS MORARIU ■

S-a deschis Centrul naţional de pregătire naturistă şi pluridisciplinară

Adio medici, adio medicamente!

☐ Fiecare dintre noi poate să fie propriul său vindecător

Mai vechea noastră cunoştinţă, naturistul* Raul Dumitrescu, *fidel concepţiei sale că omul trebuie să fie propriul său vindecător, a întemeiat* Centrul naţional de pregătire naturistă şi pluridisciplinară. *Cea mai importantă acţiune este aceea de a organiza cursuri-conferinţe pe teme de fitoterapie, terapii de autovindecare, psihobioenergetică, ezoterism, spiritualism etc. Durata cursului este de* 50 de ore eşalonate timp de două luni. *Pentru a-şi convinge elevii, dl Raul Dumitrescu oferă tratamente gratuit şi întâlniri, tot gratuite, două ore săptămânal. El pune la dispoziţia celor... necredincioşi o bogată cazuistică de vindecări... miraculoase. L-am întrebat pe dl* Dumitrescu *ce trebuie să facem pentru a ne vindeca fără să apelăm la... ajutorul medicilor şi al medicamentelor chimice? Ne-a răspuns:

„Pentru însănătoşire, recomand, în primul rând, dorinţa arzătoare de vindecare prin credinţă, aşa-numita sacroterapie, convingerea fermă că vindecarea este posibilă, studierea şi însuşirea metodelor şi posibilităţilor de autovindecare naturistă, dietoterapie şi alte tehnici ale medicinii neconvenţionale. Pacientul trebuie să nu fumeze, să nu bea nici o băutură alcoolică şi nici cafea şi devine vegetarian. În plus, trebuie să nu se lase robit de vicii şi să-şi cultive sufletul şi spiritul, să practice terapia gândului bun. Deci, pentru o cură de minimum 21 de zile, recomand: la sculare, cura de ulei (apoi, se face gargară cu apă sărată); concentrare, meditaţie, invocare şi rugăciuni; toaleta de dimineaţă şi duş, precum şi acvaterapia oculară. Urmează 2-10 minute de exerciţii de respiraţie crescendo; alte 15-20 de minute de relaxare. Ca o paranteză, casa trebuie sfinţită şi trebuie urmate ritualurile ce cuprind spovedania, liturghia duminicală, împărtăşanie etc. Zilnic, se practică dietoterapie: miercuri şi vineri se ţine post cu ceaiuri medicinale. Se vor consuma numai alimente netrecute prin foc. Se exclud: pâinea, carnea, untura, şunca, zahărul, sarea, condimentele, murăturile, dulceţurile. Alimentele permise sunt: cruditâţile nevăzute de soare, frunzoasele ce cresc pe pământ, fructe, seminţe, miere, grâu încolţit, orez înmulat şi infuzii la rece cu: isop, cozi de cireşe, mătasea porumbului, tei, muşeţel, rostopască etc. Pentru o însănătoşire totală, cura durează 3-5 luni. Veţi vedea că primele rezultate, evidenţiate cu aparatură medicală, apar după 3-5 săptămâni. După însănătoşire, alimentaţia poate deveni mai complexă, numai 60-75 la sută fiind constituită din cruditâţi. Învăţaţi să deveniţi cu toţii cei mai normali... „paranormali" şi să trăiţi mai sănătoşi până la... o sută de ani! E simplu, totul este să vreiI"

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cosmetică

MASAJUL FEŢEI ÎMPROSPĂTEAZĂ

Masajul facial menţine elasticitatea pielii şi este necesar în scopul prevenirii şi tratării ridurilor.

Ţinând cont că la cabinetele de cosmetică preţurile au crescut din nou, vă sugerăm să vă faceţi acasă automasaj, care, făcut corect, pe pielea complet curată, cu o cremă adecvată aplicată pe faţă, rezultatul va fi acelaşi făcând însă economii.

■ **Masajul frunţii:** se porneşte de la sprâncene spre rădăcina părului sau prin mişcări orizontale, din mijlocul frunţii înspre tâmple. Se descriu cu degetele mijlocii (se lucrează cu ambele mâini) cercuri mici sau mişcări în zigzag.

■ **Ridurile „laba gâştii"** se masează descriind cercuri mici, pornind de la colţul ochilor spre tâmple.

■ **Masajul obrajilor** îl vom executa pornind de la mijlocul feţei spre pometi şi tâmple sau prin tapotări repezi.

■ **Masajul nasului** se execută prinzând nasul între degetul mare şi arătător, de mai multe ori, de jos în sus.

■ **Masajul buzelor** se efectuează descriind de-a lungul buzelor două arcuri. Cutele din şanţul nazo-labial vor fi masate prin ciupire, folosind în acest scop degetul mare şi arătător.

■ **Masajul bărbiei** îl vom executa cuprinzând bărbia între degetul arătător şi degetul mare. Bărbia dublă va fi masată prin mişcări repezi executate cu palmele.

■ **Masajul gâtului** se execută cuprinzând gâtul între degetul mare şi celelalte degete pornind de sus, de sub bărbie înspre decolteu.

Mişcările vor fi cât mai delicate, timp de cel puţin o jumătate de oră, în fiecare săptămână, iar rezultatele satisfăcătoare.

MARIA ANTONESCU ■

Medicină dincolo de cunoaştere

Tratamente prin hipnoză

În primul rând, o precizare: metoda nu constituie un viol al inconştientului. Dimpotrivă, ea ajută la îmbogăţirea personalităţii celui în cauză. Tehnica, aşa cum este ea practicată de către medici specialişti, constă în aducerea pacientului într-o stare ce se plasează la mijlocul drumului între somn şi trezie. Terapeutul ajunge astfel în contact cu sistemul neurovegetativ al pacientului (în lumea subconştientului, ca să folosim o altă denumire). El îi sugerează acceptarea sau renunţarea

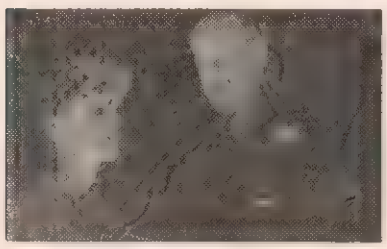

a anumite deprinderi, obişnuinţe, la ndepărtarea gândurilor negre etc. Toate maladiile de ordin psihosomatic pot fi tratate pe această cale. Cu Jeosebire: alergiile, stressul, astmul, ulcerul. Lăsarea de tutun poate fi rovocată de asemenea prin hipnoză. upă o singură şedinţă, fumătorul va ıcerca o senzaţie de greaţă la mirosul tutunului.

Osteopatia şi durerile de coloană

Foarte răspândite pe întreg mapamondul, cu deosebire în acest veac, durerile de spate nu au până în prezent o etiologie clară. Se fac tratamente, dar se cunosc mai puţin cauzele ce induc maladia şi durerea. Între metodele terapeutice: infiltraţiile, fizioterapia, medicaţia. La toate acestea se adaugă una nouă, practicată cu deosebit succes în Franţa: **osteopatia**. Ea constă în aplicarea unor exerciţii, asupra coloanei vertebrale, bazate pe şapte tehnici de bază. În felul acesta se produce o mişcare a vertebrelor, un soi de „declic" cu efecte curative. De reţinut

că, paradoxal, chiar cei care efectuează asupra pacientului respectivele mişcări, medici de profesie, nu pot explica, sub raport ştiinţific, efectele osteopatiei. Deocamdată, ei se mărginesc la simple supoziţii: se pare că mişcările acţionează asupra muşchilor perivertebrali şi de aici ameliorarea durerilor. De notat că pacienţii trebuie să evite în cursul zilei anumite mişcări şi să accepte o reţetă comportamentală.

Mici înţepături pentru dureri mari

O altă tehnică terapeutică, născută şi ea tot în Franţa, poartă denumirea de mezoterapie. Adepţii noii metode atacă direct zona dureroasă, bineînţeles dacă aceasta poate fi precis localizată pe tegument. Pe această cale se injectează o substanţă curativă de mai redusă concentraţie decât injecţiile obişnuite, evitându-se totodată propagarea lichidului în tot organismul. Sunt evitate astfel tratamentele pe cale orală şi prin injecţii intramusculare. Rezultate deosebite în dorsalgii, entorse benigne, în afecţiuni dureroase ale sistemului osos.

Remediu contra acufeniei

Acufenicii nu au constituit până acum o preocupare pentru medici. De curând, însă, la Nisa, a avut loc un congres al medicilor O.R.L.-işti în care s-a discutat remediul acestei maladii.

Ce este acufenia? Cei care suferă de această boală au o senzaţie auditivă ciudată datorită zgomotului produs de insecte în timpul zborului, şuieratului şi zornăitului unor obiecte mici metalice, care perturbă o ureche, sau pe amândouă.

În Franţa a fost destul de dificil să se facă o statistică pentru a se cunoaşte câte persoane suferă de acufenie, deoarece bolnavii nu vor să-şi mărturisească suferinţa. Se consideră că 35 la sută din populaţie suferă de această maladie.

Medicii privesc această boală ca pe un handicap pentru bolnavi. Ea poate fi tratată cu medicamente care intensifică circulaţia sanguină, asociate, eventual, cu cele folosite contra vertijului, sau cu cele recomandate în epilepsie.

Drogurile declanşează în mod cert acufenia, ca şi medicamentele care conţin în cantitate mare acid salicilic (aspirina).

În situaţia când nu se poate trata cu medicamente, trebuie utilizat un aparat care să amplifice zgomotul din jur, înlocuindu-se un rău prin alt rău, dar acoperindu-se zgomotele care enervează atât de mult pe acufenici.

MARIA ANTONESCU ■

Sub oblăduirea Ministerului Sănătăţii

Secţia „sterilitate" din Spitalul Filantropia a fost, practic, pulverizată

Foto: Elena GHERA

DI *dr. Ion Lemnete* explică: „În doi-trei ani, vom avea la Filantropia un centru ultramodern de fertilizare in vitro"

Spitalul Filantropia este unul din cele mai vechi spitale cu mare tradiţie în combaterea sterilităţii cuplului. Pe această temă am discutat cu dl doctor Ion Lemnete, care are aici, în prezent, numai o jumătate de normă, fiind pensionat, dar, care rămâne un reputat specialist în domeniu. În anul 1970, domnia sa a reuşit să înfiinţeze un Centru de combatere a sterilităţii, ce cuprindea două cabinete pentru combaterea sterilităţii, două cabinete pentru aplicarea metodelor anticoncepţionale, unul pentru gineco-patologie infantilă, un cabinet de studii genetice şi un cabinet de studii psiho-sociale. Iată ce declară dl dr. Lemnete:

„Cu toate că în prezent sunt destul de multe femei care solicită întreruperea de sarcină, există multe cupluri care vin, totuşi, să se trateze pentru a avea copii. În anul 1992, de exemplu, au fost circa 1000 de cazuri tratate, în anul 1993 acestea s-au redus la 600-800 deoarece au început să funcţioneze şi alte cabinete cu profil asemănător Rezultatele noastre sunt satisfăcătoare: **150-300 de copii** s-au născut în urma tratamentelor aplicate! De curând, am avut o mare bucurie: dna **Ionescu Liliana,** din Ploieşti, care avea uterul malformat şi nu putea să ţină sarcina, în urma operaţiei plastice realizate pe uter a născut, acum o lună şi jumătate, o fetiţă. Dar exemplele sunt numeroase La ora actuală, aici se aplică toate metodele de tratament cunoscute: combaterea inflamaţiei genitale locale, instilaţii utero-tubale cu hidrocortizon, dezobturarea trompelor, reducerea deficitelor hormonale, tratamente chirurgicale. Nu se poate face microchirurgie, deoarece nu avem condiţiile specifice, dar se fac **însămânţări artificiale** cu spermă, fie de la soţ, fie de la un alt bărbat, păstrându-se o discreţie absolută, conform eticii medicale."

Dl **doctor Ion Lemnete** este în legătură cu doi medici din Anglia şi cu medici specialişti de la o clinică pariziană care vor veni în România pentru un **program comun de fertilizare in vitro.** În Occident există circa 30 000 de sarcini obţinute prin fertilizarea in vitro. O altă metodă modernă este **embriotransferul,** însă se practică numai în America.

În prezent, în locul secţiei de sterilitate, care a fost înfiinţată de dl doctor Lemnete şi care cuprindea 100 de paturi, s-a realizat o sală de naşteri, una de operaţii-cezariene, două de travaliu şi una de reanimare, iar restul saloanelor vor fi reamenajate pentru a găzdui două-trei mame şi copiii lor. Spitalul fusese organizat în aşa fel încât sterilele nu se întâlneau cu gravidele şi lăuzele. Acum, în pavilionul de obstetrică s-a mutat secţia septice... Dacă ar fi fost modernizată vechea sală de naşteri atunci secţia de sterilitate ar fi rămas aşa cum a fost concepută iniţial.

Situaţia actuală a fost adusă la cunoştinţă dlui dr. Dan Georgescu din cadrul Ministerului Sănătăţii, dar răspunsul a sunat net: „Peste tot este aşa". Cu domnul ministru Iulian Mincu nu s-a putut discuta... Aşa că, în prezent, secţia de combatere a sterilităţii a dispărut, practic, paciente... încrezătoare sunt, dar zece, nu 40-50 câte erau pe... vremuri. A cui o fi vina, oare?

MARIA ANTONESCU ■
BRÂNDUŞA NICOLAE ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim **23**

Despre marea alternativă

„Încetând să ne luptăm cu inevitabilul - spune Elsi McCormick - *eliberăm în noi energii care ne permit să ne creăm o existenţă mai bogată".*

Nici o fiinţă umană nu posedă atâta vigoare, atâta energie pentru a putea lupta contra inevitabilului şi pe deasupra să-şi creeze o existenţă bogată. Trebuie să alegi între una sau alta. Puteţi fie să vă încliaţi în faţa inerentelor furtuni ale vieţii sau să vă împotriviţi până când veţi fi distruşi definitiv.

În timpul războiului, milioane de soldaţi, îngroziţi la limită, au făcut această alegere: sau acceptau inevitabilul sau se prăbuşeau sub efectul tensiunii continue. Pentru a ilustra această dramatică alternativă, iată istoria povestită de William Caselius, din Geindale, statul New York:

„La puţin timp după ce m-am angajat în paza de coastă, am fost plasat în cel mai periculos post de pe coasta Atlanticului. Am fost numit «supraveghetor de încărcătură explozivă». Eu - un comis voiajor! Când toată viaţa n-ai făcut altceva decât să-ţi plasezi mărfurile, ideea de a te afla în mijlocul a câteva tone de exploziv este suficientă ca să ţi se facă pielea de găină. Mi s-a făcut un mic instructaj care a durat două zile, şi puţinul pe care l-am învăţat m-a făcut să-mi fie şi mai frică. Niciodată nu voi uita prima misiune. Într-o seară friguroasă, pe chelul de la Bayonne, New Jersey, am primit ordin să asigur supravegherea în cala nr. 5 a cargoului. Trebuia să lucrez în această cală împreună cu cinci docheri - bărbaţi robuşti, obişnuiţi desigur cu manipularea greutăţilor, dar ignorând total pericolul reprezentat de explozibilul modern. Or, noi îmbarcam în butoale o încărcătură suficient de mare ca să ne facă să sărim în aer, vasul şi toţi oamenii de la bord. Coboram aceste butoale cu ajutorul a două cabluri ce glisau pe un fel de scripete. Îmi repetam neîncetat: dacă unul din cabluri cedează... Dumnezeule! Eram mai mult mort decât viu. Tremuram din cap până în picioare. Aveam dorinţa nebună să mă salvez, dar nu puteam. Aş fi ajuns în faţa curţii marţiale - aş fi fost degradat - familia dezonorată - poate m-ar fi împuşcat. Deci, trebuia să rămân unde eram. Îi observam cu neliniştе pe docherii care susţineau aceste tone de exploziv cu o nepăsare care făcea să îţi se ridice părul pe cap. Dintr-un minut în altul, îmi spuneam că vasul va sări în aer. După două ore de panică, am început totuşi să-mi folosesc materia cenuşie: *«Să vedem* - mi-am spus - *admiţând că vasul ar exploda. Şi după! Tu nu trebuie să-ţi faci probleme... Acesta ar fi cel mai rapid şi mai uşor mod de a muri. Ar fi mult mai bine decât să mori de un cancer, de exemplu. Deci, nu fi idiot - oricum tot va trebui să mori într-o zi. Trebuie să-ţi faci treaba - altfel vei fi împuşcat. Aşa că e mai bine să o faci de bunăvoie».* Timp de mai multe ore am continuat să mă autoconving şi în cele din urmă asiduitatea contra mea şi-a făcut efectul. Forţându-mă să accept o situaţie fără împotrivire, am reuşit să surmontez angoasa şi temerile. Am învăţat foarte bine această lecţie. În prezent, de câte ori am tendinţa să mă îngrijorez, datorită unui subiect în care nu pot schimba nimic, îmi spun: *«Nu te mai gândi».* Şi constat eficacitatea acestei metode".

Traducere şi adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

Copiii fără frontiere

ELEVII DIN SIBIU CUCERESC UN ORAŞ DE BASM ÎN GERMANIA

Recent, 40 de elevi ai Liceului de Artă din Sibiu au fost, pentru a doua oară, oaspeţi ai oraşului german Landshut, unde au petrecut o săptămână de neuitat. Invitaţi de Liceul „Hans Leinberger", copiii au locuit la familii, iar profesorii care au organizat această vizită - Klaus Wegmann (iniţiatorul şi sufletul acestei colaborări), Gerhagen Karl-Heinz şi directorul liceului, dr. Anton Hoffmann - le-au rezervat numeroase surprize.

Împreună cu colegii lor din Landshut, copiii noştri au vizitat studiourile de film din München, unde Natasha le-a fost ghid în lumea SF, în submarinul devenit celebru prin cel mai vizionat film produs aici, în oraşul cu case şi străzi ce par a fi adevărate, deşi sunt din butaforie, iar câţiva „temerari" au fost protagoniştii unor secvenţe „de groază" sau western, spre deliciul tuturor. Autocarele i-au dus apoi, la Ninfenburg, un imponzant castel unde se află, între altele, Muzeul Naturii. Ziua s-a încheiat cu vizitarea aeroportului, peste tot beneficiind de facilităţi şi „uşi dechise" cu generozitate. Au asistat şi la meciuri de handbal (prof. Wegmann este şi antrenor), s-au plimbat prin Landshut - oraş cu clădiri amintind căsuţa de turtă dulce din **Hânsel şi Gretel**, unde, o dată la trei ani, are loc o serbare ce reface săptămâna de petreceri prilejuită, cu secole în urmă, de căsătoria principelui cu o prinţesă poloneză. De altfel, Landshut a fost cândva capitala Bavariei şi, printr-o frumoasă coincidenţă, este oraşul natal al acutalului preşedinte federal, Roman Herzog

Vizita copiilor din Sibiu se înscrie în seria schimburilor pe care le realizează cele două licee încă din 1993. „Totul a pornit de la acţiunile de ajutorare desfăşurate de locuitorii oraşului din 1991", ne-a spus directorul liceului din Landshut, încântat de prezenţa primului zlarist român în acest oraş. „Am efectuat 7 transporturi în România - acum pregătim un altul. Aici trăiesc mulţi transilvăneni - chiar dna Wegmann este originară din Sibiu, deci presa locală a scris despre sărăcia şi nevoile mari din România. Am considerat că întreaga şcoală trebuie să contribuie, iar în scurt timp secretariatul era plin de haine aduse pentru copiii din România. Dl Wegmann a obţinut camioane de la diverse firme, dl Gerhagen şi soţia sa au condus unul din camioane. Am hotărât să distribuim aceste ajutoare la anumite spitale, orfelinate sau şcoli, pentru ca acestea să ştie că pot conta pe noi, dar şi pentru a fi siguri că vor ajunge la copii

Am cunoscut copiii şi profesorii Liceului de Artă din Sibiu şi am hotărât realizarea unui adevărat parteneriat, deci ei să vină la noi, dar şi copiii noştri să viziteze Sibiul. Ne-am întrebat dacă părinţii acestora vor accepta ideea, pentru că despre ţările răsăritene nu se prea ştiau multe, ei fiind obişnuiţi ca plecările copiilor să se facă în Franţa, Italia sau America. În septembrie 1993, copiii din Sibiu au venit la Landshut, unde, drept mulţumire pentru ajutorul nostru, ne-au oferit o seară de muzică şi balet, la care am invitat toţi

sponsorii. Entuziasmul a fost general, iar în primăvara acestui an, copiii germani au fost la Sibiu, de unde, apoi, nu mai voiau să plece. Vor reveni, însă, în primăvara lui 1995. Acum, copiii români au venit din nou, prezentând o expoziţie de artă plastică şi un excepţional spectacol în eleganta sală a Primăriei (reluat, apoi, în sala Olympia din München). Unul din sponsori a fost atât de încântat, încât a promis să mărească donaţia firmei sale

Copiii sunt cei mai buni mesageri ai prieteniei sincere, fără prejudecăţi. Poate de aceea, selectul Lions Club din Deggendorf s-a arătat interesat să organizeze acţiuni similare în România

ANCA FLOREA ■

Turnul Babel

Rendez-vous la Miami

Pentru prima oară în ultimul sfert de veac, SUA au montat o conferinţă americană pursânge, reunind la Miami liderii celor 34 de state care articulează, între Polul Nord şi Polul Sud, Americile. Cuba a fost invitată, ceea ce dovedeşte că longevitatea comunismului este mai paradoxală decât ne place să credem. Întâlnirea, survenită după coagularea unui spaţiu al liberului schimb care leagă SUA de Canada şi Mexic (ALENA), s-a aşezat într-un vizavi strategic faţă de APEC şi CEE, fapt care conturează mai pregnant logica regionalizării, chiar dacă lumea este tentată de organizări globale! Dialogul dintre Washington şi ţările nu o dată recalcitrante de la sud de Rio Grande pare să deschidă o epocă resimţită şi mai încoace de Atlantic. Ce sperăm de la această epocă, ştim. Ce va ieşi, nu ştim.

China electronică

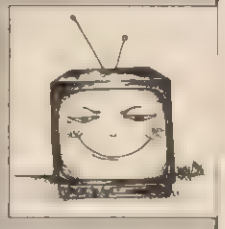

De la etanşeitatea incalculabilă a Chinei, din perioada revoluţiei culturale, la febrilitatea electronică de azi e o distanţă imensă, în consens „organic" cu mai tot ce se dezvoltă în acest spaţiu. Pe atunci, cele 800 de milioane de chinezi aflau ce se întâmplă la ei acasă şi în restul lumii la şedinţele săptămânale de învăţământ politic. Azi, realitatea globală se năpusteşte asupra miliardului galben cu o intensitate uriaşă. 240 de milioane de locuinţe beneficiază de televizoare, cablajul a depăşit 30 de milioane, alte zeci de milioane de antene-satelit completează colosala piaţă TV a Chinei, unde producţia autohtonă se distribuie pe sute de canale. Chiar şi în aceste condiţii, „publicul este piaţa, dar guvernul stăpânul". Cenzura operează, dar operează unde mai poate. Adică minimal, strict ineficient, exclusiv de amorul artei. Un amor pe ducă...

Tragedia de serviciu

Evoluţiile din Bosnia, conştiincios mediatizate, au intrat într-o rutină totală. După lamentabila prestaţie a OSCE, preşedintelui Izetbegovici i-a rămas doar curajul bătutului cu pumnul în masa europeană, pentru a trezi din somn ce se mai poate trezi. De fapt, Bosnia e lăsată să se descompună liber, să se surpe singură şi să moară prin forţe proprii, sub ochii vigilenţi ai comunităţii europene şi, într-o mică măsură, mondiale. Ideea retragerii FORPRONU prinde contur. Ideea loviturilor NATO îşi pierde din contur. Ideea ajutoarelor umanitare rămâne la stadiul de pomană dezordonată. De altfel, acelaşi Izetbegovici a pus punctul pe i: „În Bosnia nu are loc o calamitate naturală care să explice transporturile de pesmeţi, lapte şi medicamente. În Bosnia are loc un război cumplit, gestionat de Europa..." Ce am mai putea adăuga?!

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Drumul spre Uniunea Europeană (2)

Ne-am ocupat în prima parte a acestui editorial, printre altele, de costul aderării la Uniunea Europeană a celor 6 ţări est-europene, foste socialiste (Bulgaria, Cehia, Polonia, România, Slovacia şi Ungaria), cost pe care ar urma să-l suporte atât comunitatea, cât şi ţările candidate. O a doua chestiune foarte importantă, dar şi foarte dificilă este stabilirea unei date sau a unui calendar de primire în UE a ţărilor est-europene. Se aşteaptă ca amândouă problemele - finanţarea şi calendarul - să fie abordate (alături, firește, de multe altele) la reuniunea la vârf ce se desfăşoară la Essen (Germania) chiar în vremea când revista noastră se află sub tipar (despre reuniune vom scrie, desigur, ulterior).

Dificultatea stabilirii unui termen precis pentru intrarea în UE a est-europenilor are mai multe izvoare. Ea provine, mai întâi, din procesul de restructurare şi redefinire a propriei identităţi pe care îl parcurge în prezent comunitatea însăşi şi din neajunsurile cărora ea trebuie să le facă faţă. De la 1 ianuarie 1995, se ştie, „cei 12" vor deveni „cei 15". Şi dacă instituţiile, prevăzute în 1957 pentru o comunitate de 6 ţări, erau deja necorespunzătoare pentru 12, cu atât mai mari sunt nepotrivirile când e vorba de 15 state membre. Urmează deci să se realizeze o reformă a instituţiilor, operaţiune ce va demara abia în 1996 cu prilejul conferinţei intergu-vernamentale consacrate acestei probleme. Deocamdată, se vor face ajustări „cantitative", legate de venirea în sânul marii familii a Suediei, Austriei şi Finlandei. Astfel, începând din ianuarie, Comisia Europeană se va mări de la 17 la 20 de membri, câte doi comisari pentru fiecare dintre cele 5 ţări mari şi câte unul pentru ţările mici, între care se află şi cea a viitorului preşedinte Jacques Santer, actualmente prim-ministru al Luxemburgului (reamintim că preşedinţia UE în întregul său, care în 1994 a aparţinut Germaniei, va fi preluată de la 1 ianuarie 1995 de Franţa). Parlamentul European va număra 626 de membri, faţă de 547 în prezent, iar în cadrul său dezbaterile vor avea loc în 11 limbi oficiale, faţă de 9 câte sunt acum. Numărul total de voturi în cadrul Consiliului de Miniştri va creşte de la 76 la 87, pentru adoptarea unei decizii fiind necesare 62 de voturi (în loc de 54), iar pentru blocaj - 26 de voturi (în loc de 23). În ceea ce priveşte greutăţile pe care UE le întâmpină, ele sunt date de şomaj (11 la sută din populaţia activă a comunităţii), de foarte lenta punere în practică a prevederilor Tratatului de la Maastricht (libera circulaţie, garantată de Tratat, nu funcţionează, după doi ani de aplicare, decât pentru capitaluri şi mărfuri), precum şi de o evidentă nehotărâre şi nesiguranţă cu privire la direcţia de urmat şi la viteza de înaintare a UE (se vorbeşte, deopotrivă, de „federalizare", de „confederalizare", „nucleu central", „cercuri concentrice", „două viteze", „geometrie variabilă" ş.a.).

Un alt impediment în calea stabilirii unei date pentru intrarea în UE a „celor 6" state est-europene îl constituie reticenţa, mergând până la ostilitate, a membrilor mai săraci ai actualei UE (ţări din partea de sud a continentului), întrucât aceştia au primit până acum subvenţii substanţiale din partea comunităţii şi se tem că pe viitor li se va împuţina tainul. În sfârşit, mai intră în discuţie şi tendinţa unora dintre cei 6 candidaţi (mai ales Ungaria şi Polonia) de a se desprinde de grup, de a da mai tare din coate şi a se băga în faţă, transformând, prin această înghesuire, pe mai vechiul „se salvează cine poate" în „se caţără cine poate".

Din toate aceste motive, e puţin probabil ca la reuniunea la nivel înalt de la Essen să se rezolve - deşi va fi cu siguranţă abordată - problema datei aderării la UE a ţărilor est-europene, chiar dacă acolo au fost invitaţi in extremis, după aprinse dispute germano-franceze, şi liderii din cele 6 ţări est-europene (prezenţa lor la conclav a fost văzută ca având mai ales un caracter protocolar). Cu ce se cunoaşte acum şi cu rezerva unor surprize, se lau în consideraţie, în privinţa aderării est-europenilor la UE, următoarele desfăşurări: iunie 1995, la reuniunea la vârf de la Cannes - definitivarea finanţării, stabilirea unui calendar; 1996: definitivarea detaliilor organizatorice referitoare la primirea noilor membri; 1997: începerea negocierilor privind aderarea; 2000: intrarea în UE ca membri cu drepturi depline a ţărilor est-europene.

Cam acestea sunt datele de bază ale problemei. Pornind de la ele, se poate trage concluzia că, oricâte obstacole ar avea pe ei şi oricât s-ar arăta de abrupt şi de greu, drumul fostelor ţări socialiste spre Uniunea Europeană poate fi străbătut.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

La Budapesta

CSCE a murit, trăiască OSCE!

❑ Şi un „mic amănunt": în NATO se intră, dar numai cu economie de piaţă şi cu democratizarea la zi. Alo, Bucureştiul, se-aude?!

Aşa cum anticipam într-un comentariu anterior, reuniunea de la Budapesta a CSCE a fost foarte importantă pentru viitorul însuşi al acestei organizaţii născute din cenuşa războiului rece.

Întrucât CSCE agoniza de mai multă vreme, pierzând din viteză şi din atribuţii, şefii de stat trebuiau să hotărască dacă să o înmormânteze sau să-i dea noi valenţe. Până la urmă s-a născut OSCE, Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa, al cărei rol va fi să ajute la prevenirea conflictelor şi să impulsioneze cooperarea între ţările de pe acest continent. Interesant că la Budapesta au fost prezente 53 de state, iar semnatare ale Actului final de la Helsinki au fost 35 de state; să fie un semn că Europa s-a întors pe dos?.

Tonul general al alocuţiunilor şefilor de stat prezenţi la Budapesta s-a înscris în acest efort de redesenare a arhitecturii continentului. Or, ca de fiecare dată, Rusia a vrut să ia partea leului încă dinainte de reuniunea „la vârf". Kremlinul avansase ideea de a transforma OSCE într-un fel de ONU al Europei, cu constituirea unui soi de Consiliu de Securitate, în care Rusia şi alte câteva puteri să facă şi să desfacă soarta popoarelor continentului, eventual cu o participare doar simbolică a SUA. Dacă acesta a fost planul Moscovei, înseamnă că Elţin s-a întors cam cu mâinile goale de la Budapesta. Şi aceasta pentru că în pofida tonului dur, aproape ameninţător prin care a pus în gardă pe cei care doresc extinderea NATO, liderul de la Kremlin a fost pus la punct prin „mica" frază a preşedintelui Clinton în care se spunea răspicat că nimeni nu are drept de veto în ce priveşte extinderea Alianţei! Şi aproape într-un glas toate ţările occidentale şi fostele ţări din blocul sovietic au insistat asupra dreptului lor de a face parte din organizaţiile pe care le doresc, cu precizarea necesară că acest lucru nu se face în detrimentul altei ţări.

Lipsit de jovialitate, Elţin a încasat lovitura, dar nu înseamnă că aceasta va fi ultima reacţie a Moscovei, care nu se mulţumeşte cu faptul că Vestul a acceptat tacit sfera de influenţă rusă în spaţiul CSI. Dar nici aici total, din moment ce unul din documentele adoptate la Budapesta se referă la trimiterea unor căşti albastre ale CSCE în Nagorno Karabah!

Acestea au fost „tunurile" care au răsunat în sala de conferinţe din capitala ungară, pentru că restul a fost reafirmarea unor poziţii. Şi trebuie spus că România a punctat de astă dată la ţanc în problema Moldovei şi în afirmarea dorinţei de a intra în NATO. Dar asta nu

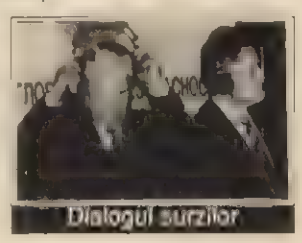

Dialogul surzilor

înseamnă zis şi făcut, pentru că tot Bill Clinton a spus că admiterea se va face în funcţie de gradul de înfăptuire în ţările aspirante a democraţiei şi economiei de piaţă. Ceea ce în România rămâne încă de înfăptuit şi demonstrat.

Rămâne de văzut dacă OSCE va putea întreprinde ceva practic: experienţele de până acum în materie de prevenire a conflictelor (a se vedea Transnistria sau Nagorno Karabah) au fost dezamăgitoare. Oricum, menţinerea principiului unanimităţii în luarea deciziilor este o buturugă mică în calea marilor interese care se ciocnesc deasupra Europei.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Bătălia pentru NATO

Moscova ridică tonul, dar Washingtonul îi „taie microfonul"

Problematica NATO, şi cu deosebire ideea înaintării Alianţei spre răsărit, ca să cuprindă şi ţările foste vasale ale Moscovei, a dominat viaţa politică europeană din ultimele două săptămâni. Pentru că nu doar la reuniunea ministerială de la Bruxelles, care era chiar a Alianţei, dar şi la conferinţa la vârf de la Budapesta a CSCE (devenită OSCE), nuca greu de spart, piatra de încercare şi piatra unghiulară (iar unii au spus şi mărul discordiei) a fost NATO. Se poate spune că în momentul de faţă se dă o bătălie pentru NATO şi că această bătălie este dură.

Americanii, susţinuţi de unii dintre partenerii lor din Alianţă, boicotaţi de alţii (mai ales - în mod surprinzător şi neplăcut pentru noi - de Franţa), sunt hotărâţi a demara procesul intrării în NATO a fostelor ţări comuniste din Tratatul de la Varşovia. De cealaltă parte, Rusia nu numai că se opune preconizatei extinderi a NATO, dar pune sub semnul întrebării necesitatea menţinerii organizaţiei în prezent. După exemplul chinez din perioada revoluţiei culturale (când puteai citi în presa din Beijing că o recepţioneră de hotel, un paznic de noapte sau un pensionar din America sau din altă ţară l-au lăudat pe preşedintele Mao), ruşii citează şi ei opinii ale unor străini. Astfel, ITAR-TASS ne dă de veste că un contraamiral american în rezervă a declarat: „Blocul nord-atlantic reprezintă un vestigiu al războiului rece, care a adus uriaşe prejudicii Europei; acum trebuie să depunem eforturi pentru a pune capăt acestei grele moşteniri". Că ruşilor le-ar plăcea să se întâmple astfel e de înţeles. Mai curioasă este susţinerea unui asemenea punct de vedere de către gazetari români. Fiindcă ideea că NATO nu-şi mai are, după prăbuşirea comunismului şi desfiinţarea Tratatului de la Varşovia, rostul şi că deci ar fi cazul să se autodizolve este caraghioasă, dovedind amatorism şi infantilism politic.

În realitate, dispariţia acum a NATO ar arunca Europa, din punctul de vedere militar, al securităţii, cu două secole înapoi, când muscălimea ajungea repede în inima continentului nostru, cu deosebire că de astă dată n-ar mai putea fi oprită la Austerlitz, din lipsa unui Napoleon.

Iritarea rusească după decizia luată de „cei 16", la Bruxelles, privind definirea în decurs de un an a criteriilor de primire în NATO a fostelor ţări socialiste s-a concretizat chiar a doua zi, pe 2 decembrie, prin refuzul lui Kozârev de a semna două documente ce statuau cooperarea Rusiei cu NATO şi prin vetoul opus în Consiliul de Securitate al ONU unui proiect de rezoluţie ce viza blocarea ajutorului acordat de Belgrad sârbilor din Bosnia (era primul veto opus de ruşi în acest forum, din mai 1993 încoace). Pe urmă, disputa s-a mutat la Budapesta. Aici, pe lângă un nou veto (la un text în care se cerea oprirea luptelor la Bihaci), din partea ruşilor s-a manifestat, prin prestaţia lui Elţân însuşi, o duritate şi o inflexibilitate care i-au lăsat pe toţi perplecşi. AFP aprecia că înăsprirea, vădită la Budapesta, a atitudinii ruseşti faţă de Occident este atât de brutală încât reprezintă o ameninţare pentru cuceririle celor trei ani de concordie postcomunistă şi dovedeşte că Rusia şi-a regăsit în aceste zile reflexele diplomatice din epoca războiului rece. Înfruntările ce au avut loc în prima decadă a lui decembrie cu privire la NATO demonstrează că, după o perioadă mai destinsă, rivalitatea dintre Washington şi Moscova reintră în albia tradiţională, Rusia reiterându-şi pretenţia de superputere ce tratează de la egal la egal cu America.

Se vor lăsa oare americanii timoraţi, vor da ei înapoi în privinţa NATO? Puţin probabil, întrucât nimic din ce reprezintă Alianţa, care a menţinut pacea în Europa timp de 45 de ani, nu este perimat. Nici măcar acuzaţia de incapacitate, de neputinţă în cazul războiului din fosta Iugoslavie nu se susţine, întrucât ineficienţa nu se datorează NATO, ca instituţie specializată, ci factorilor de decizie politică, din ţările Alianţei şi din afara ei; de vină sunt, prin urmare, ciocnirea de interese şi jocul politic, nu organismul militar. Din aceste motive, occidentalii, şi în primul rând americanii, vor acţiona fără rezerve ca în bătălia pentru NATO - înţelegând şi extinderea spre Est - să iasă învingători. Ceea ce nu înseamnă că Washingtonul nu se va strădui să continue dialogul cu ruşii ca şi cum nimic nu s-ar fi-ntâmplat.

ION D. GOIA ■

Mileniul trei fără un sfert

Trăncăneala albă şi lumea galbenă...

În anii ciudaţi când reuniunea pentru securitate şi cooperare în Europa înainta spre orizonturile morganatice ale unui nou climat politic continental, şi „coşul nr. 3" angrena mari exerciţii polemice, doi înalţi funcţionari executivi se duelau peste capetele participanţilor: secretarul de stat american William Rogers şi ministrul de externe sovietic Andrei Gromîko. La Helsinki, acest tandem faimos se retrăgea adesea pe culoarele conferinţei, inducând în ceaţă, unde se masau ceilalţi 33 de şefi de diplomaţii, sentimentul paradoxal că se pot... neînţelege în condiţii de perfect echilibru!

De atunci faţa lumii s-a schimbat, faţa Europei s-a schimbat şi mai adânc, iar CSCE s-a lărgit substanţial, angrenând noua geografie politică a răsăritului imediat sau mai îndepărtat. În locul unor tabere aflate în confruntare instituţională, a apărut o singură tabără de parteneri care se pândesc neistovit. Azi, Estul, scutit de platoşa militară a unui tratat defensiv în stare să zdrobească globul, se prezintă ca un spaţiu al mizeriei libere, al democraţiei handicapate şi al unei dorinţe deloc platonice de a fi aşezat sub umbrela nichelată a NATO; cu excepţia Rusiei, care nu digeră uşor ideea că foştii ei sateliţi îmbracă o altă uniformă militară şi că Occidentul incontrolabil îşi extinde graniţele strategice până aproape de pământul slav.

Nu voi comenta zborul de pisici negre între ograda lui Elţîn şi aceea a lui Clinton, practicat cu atâta graţie cu prilejul recentei reuniuni la vârf de la Budapesta. Sunt tentat, mai degrabă, să fac o acoladă între febrilitatea politică manifestată în capitala Ungariei (unde umbra bosniacă a şifonat imaginea festivistă a Europei unite, pe cale de falsă înfrumuseţare) şi ceea ce se întâmplă mai încolo, la marginea răsăritului. La această margine nordică a lumii albe se produc acumulări susţinute şi vag tacite, care ar trebui să dea de gândit micii Europe. Acolo, lumea galbenă, împărţită încă în regiuni ideologice, îşi vede de ale sale cu o ambiţie de o formidabilă tenacitate. Sub glazura unei stări de echilibru şi a unei supraîncălziri economice, germinează dramele strategice şi politice ale viitorului. Trei ţări se află în fruntea acestui joc cu focul. Mai întâi China. Acolo, pe fondul unei dezvoltări precipitate, a început să se contureze forţa centrifugală a regionalizării. Miliardul de chinezi dornici de consum se împacă tot mai greu cu ideea că 52 de milioane de comunişti, conduşi de 180 de membri ai CC al PC Chinez, ţin în ham o evoluţie care ar putea fi mai rapidă, mai profundă, mai rentabilă. În Coreea de Nord, după moartea enigmatică a „marelui cârmaci", urmaşul său întârzie să iasă în scenă. Luptele între marile clanuri oculte se ascut, iar reunificarea (promisă pentru 1995) începe să fie sperată ca o reunificare reală, dar nu din nord spre sud, ci ca o globală schimbare de epocă. Japonia, la rândul ei, iese din expectativa politică de până acum şi tinde să se aşeze la masa lumii cu aplombul pe care i-l oferă enormul său calibru economic şi financiar. Toate acestea vor avea efecte asupra Europei şi asupra trăncănelii noastre continentale subtile, dar extrem de păguboase...

RADU BUDEANU ■

Sfârşitul unui mit

Japonezii s-au cam vindecat de „boala muncii"

☐ O treime din numărul de ore lucrate de un japonez sunt ore suplimentare, impuse şi neplătite

Una dintre „minunile" Japoniei din zilele noastre, componentă de seamă a „miracolului" nipon postbelic, a fost şi aşa-numita „boală a muncii". Larg mediatizată în Europa, această „boală" ar fi constat în pofta nestăvilită, neînfrânată a japonezilor de a munci pe brânci: programul se termină, patronii se tot chinuie să-i facă pe angajaţi să plece acasă, dar ei nu vor cu nici un chip, mai rămân, din proprie iniţiativă şi pentru propria lor plăcere, încă 2-3 ore peste program; cât despre concediu (care, în treacăt fie spus, are durata cea mai scurtă din lume, de doar 2 săptămâni), japonezul nici nu se gândeşte să-l facă tot: după vreo 10 zile îi apucă un dor nemaipomenit de a lucra şi se întoarce la locul său de muncă. Aşa le-au fost înfăţişate lucrurile locuitorilor continentului nostru, iar japonezii n-au dat nici o dezminţire, le convenea, faptul acesta confirma ideea că ei, cei din Ţara de la Soare-Răsare, sunt făcuţi din alt aluat, poate chiar proveniţi din extratereştri. De prisos să mai spun că europenii - ca, de altfel, şi alţii, de pe alte continente - priveau cu invidie, dar şi cu admiraţie „boala muncii" şi visau să fie şi ei cuprinşi de ea.

Primele semne că povestea cu „boala muncii" la japonezi ar putea să nu fie adevărată s-au ivit la începutul acestui an, când date statistice publicate de instituţii specializate nipone indicau un procent foarte mare de îmbolnăviri din cauza epuizării, a muncii în exces. Şi iată că, recent, în Japonia au apărut două cărţi - una scrisă de un funcţionar al Ministerului Sănătăţii şi cealaltă datorată unui angajat al Băncii Fuji - care, încălcând un tabu păzit cu străşnicie, o adevărată omertà japoneză, regula potrivit căreia un funcţionar „nu se plânge niciodată în afara instituţiei", fac dezvăluiri senzaţionale. Aflăm stupefiaţi că orele suplimentare prestate de angajaţii niponi peste program nu sunt nicidecum voluntare, ci impuse, întrucât sunt neplătite (şi sunt foarte multe: la 1.900 de ore lucrate anual în cadrul programului legal de lucru, un japonez mai prestează încă 1.000 de ore de „muncă voluntară"); că, de fapt, japonezii ar vrea să-şi facă tot concediul, dar sistemul şi tradiţia îi obligă să-l întrerupă; că tot mai mulţi japonezi găsesc mai mult sens vieţii în timpul liber decât în muncă. Toate acestea au făcut ca unul din cei doi autori să compare birocraţia japoneză care trage din umbră sforile puterii cu un imperiu totalitar demn de George Orwell.

Se relevă astfel că, în realitate, japonezii sunt oameni ca toţi ceilalţi, doritori şi de lucru, dar şi de odihnă şi pe care munca excesivă îi macină la fel ca pe toţi muritorii. Mult popularizata „boală a muncii" se dovedeşte a fi, de fapt, o legendă, mai exact, un nume dat obligaţiilor impuse japonezilor de un mecanism social-economic foarte dur. Dar, după cât se pare, japonezii se arată tot mai dornici de a se vindeca de „boala" lor naţională.

Ar mai fi de spus că noi, românii, cel puţin în această privinţă i-am devansat pe japonezi, întrucât ne-am vindecat de „boala muncii" înainte chiar de a ne fi îmbolnăvit de ea.

ION D. GOIA ■

George Arion vă relatează din Barintown

Carlos după Carlos

Vestea arestării lui Carlos am aflat-o într-un taxi care mă ducea spre casă. La început n-am înţeles prea bine spusele crainicului, care citea ştirea pe un ton voios. Dar când şoferul, la rândul lui vesel, de parcă ar fi tras lozul cel mare, a dat mai tare radioul, n-am mai avut nici o îndoială: teroristul numărul 1 al lumii fusese zvârlit în închisoare.

O greaţă cum n-am mai avut mi-a zguduit trupul. Probabil şoferul şi-a dat seama de schimbarea mea la faţă. A încetinit şi m-a întrebat compătimitor: „Nu vă simţiţi bine?". L-am repezit. „Vezi-ţi de volanul dumitale. N-am nimic."

Ajuns în garsoniera în care locuiesc, m-am repezit în baie şi am vărsat. Mi-am aplecat capul sub robinetul de la chiuvetă, m-am spălat pe ochi, mi-am clătit gura. M-am frecat cu un prosop aspru şi m-am trântit într-un fotoliu. De-abia atunci am aruncat o privire posacă în jur, de parcă locul unde mă aflam mi-ar fi fost complet străin şi nu adăpostul meu de ani de zile. Un adăpost în care nu primesc nici o vizită. E un pat de o singură persoană. O noptieră. O masă cu un scaun. Pe masă, o farfurie adâncă şi alta întinsă, o lingură, o furculiţă, un cuţit, o linguriţă, o ceaşcă de cafea pe o farfurioară, toate spălate şi aşezate ordonat. Nicăieri nici un fir de praf. Iar pe pereţi - zeci de fotografii. Numai cineva foarte atent descoperă în ele una şi aceeaşi persoană. Un bărbat. Cu barbă. Cu mustaţă. Cu faţa rasă complet. Cu plete. Tuns cazon. Idolul meu. Carlos.

Deci, invincibilul a fost prins până la urmă. El, care la München a condus magistral atacul asupra satului olimpic. El, care şi-a bătut joc de 17 miniştri de externe şi i-a luat ostatici ca pe nişte handicapaţi. El, care a scăpat de serviciile secrete a zeci de state, a fost înfundat, prins ca un găinar. Vândut de nişte indivizi slinoşi care nu i-au înţeles măreţia şi acum jubilează. Carlos, care n-a trădat pe nimeni şi nu va trăda pe nimeni, a fost vândut ca un zarzavat la piaţă.

Am dat drumul la televizor, mi-am pus de o cafea - stomacul meu a primit recunoscător lichidul fierbinte - şi-am aşteptat ştirile. N-am aflat în plus mare lucru. Dar am văzut în sfârşit cum se mişcă zeul meu, cum vorbeşte. Exact aşa cum mi l-am închipuit. Sigur pe el, neatins de nimicnicia celor care îl înconjurau: poliţişti, avocaţi, judecători. I s-au înşirat faptele în urma cărora au murit peste 80 de oameni. Şi-au meritat soarta. Nişte neisprăviţi.

Toată noaptea m-am zvârcolit. Mi-am adus aminte de ziua când am aflat pentru prima oară de Carlos. Era la Olimpiada de la München. Am urmărit cu răsuflarea tăiată derularea acţiunii. M-a impresionat curajul lui Carlos, dar şi chibzuiala de care a dat dovadă în pregătirea atacului. De-atunci mi l-am ales model de viaţă. M-am supus de bună voie unei pregătiri severe. Am învăţat să trag cu arme de toate calibrele. Să mânuiesc pumnalul. Am învăţat jiu-jits. Acum ştiu să construiesc bombe şi să plasez bombe. Îmi pot stăpâni perfect emoţiile. Duc o viaţă spartană. Mănânc potrivit unor reţete pe care le-am descoperit în cărţile învăţaţilor chinezi. Dorm la comandă şi mă trezesc atunci când doresc. Am învăţat de unul singur - cum de unul singur, Carlos mi-a fost întotdeauna de ajutor, mi-a fost prezent mereu în memorie, cu poveţele lui - să-i socotesc pe oameni nişte creaturi imbecile care pot fi manevrate după plac sau, dacă refuză, pot fi suprimate fără nici o ezitare şi fără nici o pierdere. Vin alţii în loc, pe bandă rulantă.

N-am ucis încă pe nimeni. Dar simt clipa asta aproape. Nu la comanda cuiva anume. Doar din simpla mea plăcere. Numai în aparenţă pe Carlos l-au manevrat alţii şi l-au plătit pentru actele lui teroriste. El ar fi fost acelaşi şi fără laşii din umbră. Şi el, şi îndrăznesc să spun, şi eu, n-aşteptăm nici o răsplată de la nimeni. Carlos şi-a dovedit măreţia şi cât de nevolnici sunt ceilalţi. Aceasta e calea pe care trebuie s-o urmez. Dacă m-ajută Cel de sus în mâinile căruia mi-am încredinţat viaţa, voi perfecta exemplul Carlos. Preşedinţi de state, miniştri, înalte feţe bisericeşti - în curând veţi tremura la auzul faptelor mele. A fost prins Carlos? Eroare. O minciună gogonată. Carlos e liber. E mai în formă ca oricând. Va intra din nou în arenă.

Am sprijinit o fotografie din tinereţe a lui Carlos pe o policioară din baie. De fapt, nici n-aş mai avea nevoie, o ştiu în cel mai mic detaliu. După două ore, din oglindă m-a privit un chip aproape identic cu cel din imagine. M-am urcat pe capacul de la closet şi am scos din bazinul de sus un pachet pus în mai multe pungi de plastic. L-am desfăcut, şi pe masă a apărut un pistol Luger bine întreţinut. I-am verificat încărcătorul - era plin. Apoi am ridicat o scândură din podea; am scos de-acolo un alt pachet care conţinea paşapoarte pe diverse nume. Toate excelent lucrate şi care m-au costat bani grei. Am ales unul, iar pe-al meu l-am pus cu celelalte în ascunzătoare. Pe paşaportul din mâna mea scria Ilia Sanchez Ramirez. Am mai aruncat o privire în jur să văd dacă totul e aranjat la locul lui. După aceea am ieşit din încăpere şi am trântit uşa ca să se închidă yala.

În stradă, am tras cu putere aer în piept şi mi-am pipăit arma vârâtă într-un toc de piele fixat la subsoară. Totul merge perfect. În curând, vom avea o înmormântare pe cinste. Pe primarul oraşului, la noapte, n-ar trebui să-l mai aştepte nimeni acasă.

Școala crimei

Desigur, vă mai amintiţi cazul micuţului Roger, care a zguduit întreaga ţară. Băieţelul de trei ani dispăruse de lângă părinţi într-un magazin unde aceştia îşi făceau cumpărăturile de sfârşit de săptămână. Era într-o vineri după-amiaza. La actualităţile de seară semnalmentele copilului au fost transmise cu lux de amănunte: păr blond, faţă rotundă, ochi căprui, înălţime un metru, îmbrăcat în pantaloni scurţi, cu bretele şi cu o cămaşă, în carouri, cu mânecă scurtă. Cine poate să dea relaţii despre el să se adreseze urgent la poliţie sau să telefoneze familiei Williams.

A fost un anunţ obişnuit, oarecare - câţi părinţi căscaţi nu-şi pierd odraslele la stadioane, în piaţă, prin gări sau la cinematografe! Evident, era neplăcut ce i se întâmplase acestei familii - dar nu era şi nici n-o să fie nici prima, nici ultima căreia i se întâmplă o astfel de belea. De aceea, ştirea transmisă la televizor rămase pierdută în noianul de veşti despre o catastrofă feroviară, despre un incendiu soldat cu mulţi morţi, o răsturnare de dictatură undeva, într-un colţ de planetă, şi un atentat terorist. Iar după ce zece minute emisiunea publicitară lăudă o pastă de dinţi care-ţi albeşte şi dinţii pe care nu-i mai ai, o ciocolată de lapte care se ejectează singură chiar din ugerul vacii, o companie de asigurări la [illegible] dacă-ţi depui paralele eşti un om făcut pe lumea ailaltă, urmă un film de spionaj, antrenant, aşa că nimeni nu-şi mai aduse aminte de micuţul Roger, semnalmentele dispăruseră din memoria tuturor telespectatorilor şi chiar dacă l-ar fi întâlnit pe băieţel nu l-ar fi recunoscut, ar fi trebuit ca el să-i tragă de mânecă şi să le spună: ştiţi, aseară au vorbit de mine la televizor. Ce mai încolo şi-ncoace, nimeni nu era foarte îngrijorat - orice copil rătăcit se găseşte până la urmă.

În noaptea aceea, la telefonul familiei Williams nu sunară decât prieteni şi cunoştinţe care doreau să afle amănunte despre nenorocirea care se abătuse asupra celor doi. Dar oricât de sincere şi emoţionante erau cuvintele celor care încercau să-i îmbărbăteze pe domnul şi pe doamna Williams, nimic n-avea cum să-i liniştească. Petrecură o noapte de coşmar.

Din întâmplare, magazinul avea un sistem de supraveghere extrem de sofisticat. În diverse unghere erau dispuse camere de filmare. Îţi făceai cumpărăturile fără să ştii ce control se exercita asupra ta. Borfaşii n-aveau cum să-şi umple buzunarele - erau imediat prinşi. Aşa că poliţiştii vizionară casetele cu filmele realizate în după-amiaza acelei zile nenorocite. Şi descoperiră un fapt care le atrase în mod firesc atenţia - la un moment dat, de Roger - care rămăsese în urma părinţilor - s-au apropiat doi băieţi; au intrat în vorbă cu el şi-au început să-i arate ceva. După care îl luară de mâini, şi păşiră toţi trei spre ieşire. Ultimul cadru îl arăta pe Roger extrem de vesel, ca şi cum obţinuse ceva de mare preţ - o promisiune, un obiect - nu-ţi puteai da seama. Din păcate, pelicula nu dezvăluia chipurile celor doi puştani. Li se desluşea doar îmbrăcămintea şi, după statură, experţii ajunseră la concluzia c-ar fi cam de zece ani.

S-a apelat din nou la vigilenţa populaţiei cu ajutorul televizorului - de data asta pe un ton mai alarmat. S-a prezentat filmuleţul cu cei trei copii - câteva secvenţe destul de prost înregistrate. Nimeni n-a furnizat însă nici un amănunt. Parcă pe toţi îi înghiţise pământul.

Pe Roger chiar îl înghiţise pământul. Sau măcar încercase să-l ia în măruntaiele lui pentru totdeauna. Un lucrător de la căile ferate, care efectua controlul periodic al unei linii, descoperi o traversă sub care se căsca un gol. Nu era mare lucru, era un fleac, dar omul era conştiincios şi-a vrut să ia o lopată ca să mai pună puţin pietriş - se găsea din belşug într-o movilă de lângă terasament. Dar ceva l-a îndemnat să socotească destul de curioasă scobitura aceea. A început să scormonească în pământ, ca să aibă inima împăcată. N-a trebuit să dea la o parte prea mult pietriş. Curând, a descoperit mâna unui copil. Cuprins de oroare a anunţat poliţia care a venit în grabă cu specialiştii ei şi-a săpat mai departe. Destul de la suprafaţă, ca şi cum ar fi fost îngropat în grabă - dar în ce loc, doamne Dumnezeule! - de fapt, un loc foarte potrivit, cine să caute acolo! - au dat peste cadavrul micuţului dispărut. Avea capul spart şi fusese înjunghiat. Nu-i lipsea nici o hăinuţă din câte avusese pe el. Ţinea strâns într-un pumn învelişul de la o gumă de mestecat, marca Amigo.

Un om de mare curaj a dus părinţilor veştea. Doamna Williams a albit pe loc şi n-a mai scos multă vreme nici un cuvânt. Domnul Williams a reuşit să ducă la bun sfârşit ceea ce se cuvenea să facă pentru odihna veşnică a unicului său fiu. Apoi s-a închis şi el într-o muţenie din care rareori îl scotea cineva.

Înmărmuriţi şi ei de durere, de-abia atunci dezmeticiţi din indiferenţa care-i caracteriza când era vorba de ceilalţi, cetăţenii oraşului au cerut cu vehemenţă poliţiei să-i descopere cât mai grabnic pe făptaşi, ca să-şi primească pedeapsa meritată, indiferent cine ar fi ei. Dar eforturile tuturor poliţiştilor - mulţi dintre ei cu băieţi şi fete acasă - care primiseră şi ajutoare din alte părţi ale ţării îndurerate, de parcă Roger ar fi fost un fiu al tuturor - rămaseră fără rezultat. Ei înşişi îl socoteau cel mai straniu caz pe care îl cunoscuseră vreodată. Fiindcă nu era vorba nici de şantaj - ce bani să ceri de la modesta familie Williams? -, nici de răzbunare, nici de o glumă sinistră: de nimic care să se înscrie cât de cât într-o logică. Un sergent profund impresionat de întâmplare îşi aduse aminte de-un amănunt pe care alţii nu-l luaseră în seamă - micuţul Roger fusese găsit cu învelişul de la o gumă de mestecat în pumnuleţul lui strâns. Îşi zise în sinea lui, fie ce-o fi, şi fără să spună cuiva, fără să mai ceară voie superiorilor - poate se făcea de râs, dacă ieşea ceva - bine, dacă nu - nu, începu să colinde în orele libere prin magazinele unde se vindea gumă de mestecat. Le luă la rând, metodic, ca să nu se încurce, de la marile magazine până la cele mai prăpădite dughene. Nu mică i-a fost mirarea când n-a dat nicăieri peste marca Amigo de chewingum. E drept, nici el n-auzise de ea. Asta l-a îndârjit. Flerul îi spunea că se află pe pista cea bună, şi că nu trebuie să se descurajeze. Şi, într-adevăr, după căutări de săptămâni, când aproape dorea să se lase păgubaş, îi ieşi în cale un mic magazin dintr-un cartier de la margine. Proprietarul era, bineînţeles, la curent cu povestea lui Roger. Dar îi scăpase amănuntul cu învelitoarea de la guma de mestecat - poliţia, ziarele nu făcuseră mult tam-tam pe chestia asta. Marca Amigo, ziceţi? Dacă ştiam, veneam în fugă la prima secţie de poliţie. Ultimele gume de mestecat marca Amigo - care nu s-a bucurat de mare succes, în treacăt fie zis, - le vânduse unor băieţi care îi călcaseră deseori pragul şi cumpărau dulciuri cu toptanul. Tom şi Mike, doi băieţandri cam zurbagii. Învăţau chiar la şcoala de-alături.

Luaţi din scurt, Tom şi Mike recunoscură totul. Şi cum îl ademeniseră pe Roger care rătăcea stingher prin magazin. Cum îi promiseseră marea cu sarea, un trenuleţ electric cum nu s-a mai văzut şi cum îl duseseră la marginea oraşului unde îl loviseră în cap apoi băgaseră cuţitul în el. Fiecare dăduse câte o lovitură. De ce? De fiecare dată, la întrebarea asta, dăduseră din umeri. Aşa, ca să se distreze. Din joacă.

Procesul lor stârni mare vâlvă şi multă emoţie. Părinţii lui Roger nu participară la nici una din şedinţele completului de judecată. Nici o sentinţă din lume nu-l mai învia pe Roger. Nu-i interesa câtuşi de puţin să ştie ce pedeapsă aveau să primească micii scelerăţi - aşa-i numiseră ziarele - care le ucisese fiul. Cei doi scelerăţi care s-au purtat remarcabil şi n-au rostit nici o vorbă despre mine. Despre mine, cel care i-a pus să ucidă un copil ca să-şi dovedească bărbăţia. Din păcate, cu ei am eşuat - li s-a dat de urmă. Dar vor veni alţii. Voi pregăti alţii, mai buni. Pe care nu-i va mai prinde nimeni. Promit!

Turneul Operei Române în Anglia și Spania

☐ Succes de proporţii al Ecaterinei Ţuţu

„Ecaterina Ţuţu este, credem, echivalentul românesc al lui Kiri Te Kanawa, deşi vocea sa puternică nu-i aduce decât 36 de lire pe lună" - scria Jackie Holland în **Daily Express**. În turneul Operei Naţionale Române în Anglia, a cântat în **Samson şi Dalila** (toate spectacolele) şi **Nabuco**. La Bristol, în spectacolul cu **Madame Butterfly**, ce a deschis turneul, a cântat Suzuki. A constatat că poporul englez este foarte cald, dar foarte exigent. Sala era plină, cronicile au fost bune, iar a doua zi, pe stradă sau în magazine, oamenii au recunoscut-o pe... Dalila, oferindu-i cadouri (ceea ce s-a repetat şi în alte oraşe). Au urmat două spectacole cu Nabuco, primite de asemenea foarte bine.

„Pentru spectacolul de la Royal Albert Hall (Nabuco), urmau să sosească din ţară încă cinci corişti, pentru a face faţă imenselor săli, dar... în locul lor au venit ziariştii (şi alţii). Dacă la început, publicul era rece, iar senzaţia, în scenă, era îngrozitoare, spre mijlocul actului I, interesul a crescut, ajungând, în final, la un adevărat entuziasm. Şi la Sunderland, publicul a strigat «Viva România». După spectacol, melomani şi cronicari englezi au venit să ne felicite, dar dintre comentatorii români nu ne-a „abordat" decât Ligia Ardelean - pe ceilalţi nici nu i-am cunoscut. În schimb, la Cambridge, a sosit un impresar american care, se pare, a considerat spectacolul **Samson şi Dalila** interesant pentru un turneu peste ocean". **The Times** nota că: „Ecaterina Ţuţu este o mezzosoprană dramatică cu o forţă vocală considerabilă, strălucitoare, cu acute rotunde şi grave ce te înfioară".

Solista noastră are din Anglia câteva cronici excelente, dar procurate din surse particulare, pentru că „direcţiunea noastră nu ni le-a dat, totul a fost secret - chiar şi contractul, care nu ni s-a arătat şi nu am semnat nimic".

La scurt timp a urmat un turneu în Spania, cu **Italianca în Alger**. Colegii săi veneau din Elveţia, unde cântaseră **Bărbierul din Sevilla**, reluat apoi şi în oraşele hispanice. Ecaterina Ţuţu, împreună cu alţi doi colegi, au călătorit cu avionul, venind din ţară, dar ceilalţi s-au chinuit în autobuze incomode, câte 50 de ore non-stop. După cum au povestit ulterior, au ajuns în Elveţia cu trei ore înaintea spectacolului, au montat şi...au cântat. Nici drumul spre Spania nu a fost mai plăcut, pentru că şoferul, ca să nu plătească taxele pe autostradă, a circulat pe străduţe şi... au ajuns la graniţa cu Germania. Neavând viză de intrare, s-au întors cale de 20 de ore şi au oprit în sfârşit la Barcelona, pe la 2 noaptea. Impresarul spaniol, Sorin Melinte, era plecat în America, iar asistenţii săi nu ştiau unde sunt teatrele în care urmau să arbă loc spectacolele. Este umilitor să vezi prim-soliști ai Operei Naţionale în asemenea postură. În Spania, au primit pentru un spectacol cât câştigă pe zi un corist spaniol, iar călătoria de la Santander la Madrid, cu un autocar de lux, costă cât onorariul pe zi primit de Ecaterina Ţuţu. În teatrul din Santander au avut însă cu adevărat condiţii demne de un artist, spre deosebire de teatrele din Anglia, unde stăteau câte trei în cabină. Spectacolele au avut succes, deşi la Salamanca nu s-a putut monta decorul, gazdele nepermiţând să se bată cuie în parchet (era de fapt o sală de festivităţi).

Se preconizează pentru anul viitor o nouă colaborare cu Agenţia Kent, vizând spectacolul **Carmen**, într-o nouă montare, la Rochester. „În acel moment însă voi cere contract separat", spune Ecaterina Ţuţu, diva incontestabilă a celor două turnee.

ANCA FLOREA ■

Calendarul FAMILIA REGALĂ A ROMÂNIEI, 1995

Compania de publicitate EXPRESIV a tipărit o nouă ediţie a calendarului **Familia Regală a României, 1995**. Ediţia din acest an conţine fotografii inedite sau mai puţin cunoscute ale regilor, reginelor, principilor şi principeselor de-a lungul unui secol, însoţite de scurte schiţe biografice ale celebrelor figuri ale istoriei României. Calendarul dedicat Familiei Regale a României are valoarea unui album şi a unui gest de reconsiderare a istoriei naţionale.

Zâmbete gramaticale

AM RĂMAS PE GEANTĂ *sau* N-am un ban în jantă

1. Geantă = s.f.; obiect din piele, din pânză, din material plastic etc., de formă dreptunghiulară, având în interior una sau mai multe despărţituri; serveşte la transportarea cu mâna a unor acte, cărţi, caiete etc.; servietă; poşetă.

2. Jantă = s.f.; partea exterioară periferică a unei roţi de autovehicul, de bicicletă etc., construită astfel încât să permită montarea pe roată a unui pneu.

Aşadar, **geantă** şi **jantă** sunt două cuvinte apropiate ca formă, dar diferite ca înţeles, care creează ceea ce se cheamă fenomenul de paronimie; mai simplu spus - un cuvânt este folosit în locul altuia când nu trebuie, aceasta nefiind totdeauna provocatoare de ilaritate, de „zâmbete gramaticale" (v. literar - literal; familiar - familial etc.); uneori însă, un cuvânt folosit anapoda devine de-a dreptul sursă de umor.

Să ne închipuim cum ar reacţiona un cunoscător (o cunoscătoare, mai ales) căruia (căreia) i s-ar propune la un atelier mecanic sau de vulcanizare să i se sudeze **geanta**, după ce în prealabil (sau fără prealabil) să-i fi îndreptat-o cu ciocanul sau la menghină, să fi centrat-o cu mai mult sau mai puţin plumb...

Aflând adevărul semantic, oare ce-ar păţi bietul băiat - fie el mecanic sau vulcanizator, specialist sau improvizat (... că tot se poartă la toate nivelurile)?

Ar putea să aibă o cădere lingvistică, din care nu s-ar mai ridica decât prin reşcolarizare la domiciliu, prin tratament cu paronimidon şi semanteme bine dozate

O dată ce startul e greşit înseamnă că şi maratonul lingvistic va fi şchiopătând. Îmbinările frazeologice vor fi şi ele şontâce.

Destul de des ne este dat să auzim expresia „am rămas pe geantă", vrând să sugereze că persoana a rămas fără nici o leţcaie. Corect este „a rămâne pe jantă", sensul expresiei pornind de la banalul fenomen al penei (!! nu **penei**) de cauciuc, motiv pentru care greutatea automobilului lăsându-se astfel direct pe... jantă.

Surata sa într-ale umorului, „n-am un ban în jantă", este corectă.

Este corectă doar dacă vrea să semnifice o investiţie: are omul toţi banii investiţi în câte ceva, dar nici un sfanţ investit în jante (!! **nu jenţi**), ceea ce - de fapt - înseamnă că nu are nici... jantă.

Altfel, rămâne cum am zis.

Pentru evitarea confuziei dintre **geantă** şi **jantă** (avem în vedere doar pe cei 13 inşi din zona carpato-dunăreană), propunem câteva verbe asociative cu cele două chestii-n cauză: **geanta**, care este mai lungă cu un ●, se coase şi se deschide, **janta**, fiind mai scurtă tot cu un ●, se sudează şi se-nvârteşte, prima se umple cu bani şi se jupoaie, a doua se umple de noroi şi se ciobeşte, una nu se fură (!! banii din ea, da), cealaltă se fură cu totul; geanta se poartă pe umăr, janta se poartă-n prezoane, aceasta este cărată de doamne şi de domnişoare, aceea ajută în căratul familiei (al altor doamne sau domnişoare)...

ŞT. M. ILINCA ■

* În nr. următor: DE LA PANTĂ PÂN' LA RAMPĂ //sau// Pleonasmul din urcuş

Dumitru Radu POPESCU: DUMNEZEU în BUCĂTĂRIE - **Edit. VIITORUL ROMÂNESC, 1994, 206p., lei 2000**

Roman al absurdului existenţei într-o realitate adeseori absurdă, „Dumnezeu în bucătărie" se citeşte şi ca o meditaţie asupra civilizaţiei noastre. Nu sunt idei noi, sau sunt, ce contează din punctul meu de vedere aici este dacă puterea minţii ne ajută ori nu să colaborăm inteligent cu destinul. Prin canale colaterale autorul diversifică răspunsul său, iar acesta sună, ca joc al spiritului, profund şi grav.

Benedict SOLOMON: STRIGĂT în DEŞERT - **Edit. InterCONTEMpress, 1994, 150p., lei 2348**

Originar din România, de profesie medic, în prezent stabilit în Israel, Benedict Solomon este şi poet, un liric cu glas apocaliptic precum a fost şi epoca în care strigătul său pedepsitor a deprins putere de judecată şi capacitate de expresie. Editată deosebit de îngrijit, placheta de versuri are încă două merite deloc neglijabile: ne oferă pe lângă textul românesc şi o foarte bună versiune în limba franceză, ambele ilustrate cu binecunoscutul ei talent de grafician de Tia Peltz. Cu o scriitură nutrită de simbolul luptei cu crima, de emoţia dătătoare de speranţe, Benedict Solomon îşi inventează propriul alfabet sisific. O apariţie de reţinut.

Radu ALBALA: FEMEIA de la MIEZUL NOPŢII - **Edit. LITERA, 1994, 265p., lei 3800**

Matein până în vârful unghiilor, Radu Albala rămâne o figură emblematică a Bucureştilor; dispărut dintre noi prea devreme, el ne rămâne în faţa ochilor ca o prezenţă neobişnuit de elegantă. Şi ne mai rămâne prezent într-un chip deosebit de agreabil temperat de arta sa de povestitor al miresmelor limbajului, al libertăţii fiinţei de a călători în sinele ei paradisiac.

Scrisori către TUDOR VIANU - **Edit. MINERVA, 1992, 557p.+16 fotografii, lei 400**

Numai o natură non-polemică şi cordial înclinată spre dialogul intelectual ca Tudor Vianu putea să primească un atât de variat şi bogat curier. În prezentul volum (al doilea se află sub tipar) sunt adunate peste trei sute de scrisori primite între anii 1916-1935. Îngrijitorii ediţiei, Maria Alexandrescu-Vianu şi Vlad Alexandrescu, au grupat materialul epistolar în pura lui succesiune cronologică. Ca editor al corespondenţei emise, am procedat altfel, accentul căzând pe schimbul de idei cu interlocutori unificaţi după identitatea fiecăruia. Avantajul, mi se pare, decurge din puterea mai mare de cuprindere a comunicării emitentului cu destinatarii săi. Oricum, avem posibilitatea să cunoaştem persoanele şi personalităţile ce l-au abordat pe Tudor Vianu, operaţiune esenţială pentru imaginea vieţii literare şi universitare din perioada de mare progres a culturii româneşti interbelice.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Octavian Goga și Imre Madach s-au întâlnit la UNITER

Cu discreție și bun gust, UNITER-ul a organizat de curând la sediul său din strada George Enescu o întâlnire literar-artistică

În colaborare cu Centrul Cultural al Republicii Ungare care şi de această dată s-a dovedit a fi activ şi deschis iniţiativelor inedite, UNITER a fost gazdă primitoare şi a reuşit să creeze atmosfera potrivită scopului acestei întâlniri: sărbătorirea a şaizeci de ani de la apariţia traducerii în limba română a poemului dramatic **Tragedia Omului**, de Imre Madach.

Poemul, comparabil ca amploare şi importanţă în plan artistic cu Faust de Goethe, a stârnit interesul şi admiraţia lui Octavian Goga care a reuşit, după cum o recunosc specialiştii în domeniu, să realizeze în limba română una din cele mai bune tălmăciri ale Tragediei Omului.

O culoare aparte au dat-o actorii **Ilinca Tomoroveanu** (nepoata lui Octavian Goga), **Ion Caramitru, Marcel Iureş** şi **Gheorghe Visu** interpretând, ca pentru intimi, fragmente bine alese. Domnul Praznovszky Mihaly, directorul Muzeului Literaturii din Budapesta, nu a putut fi prezent pentru că i s-a furat automobilul, în care avea şi paşaportul, dar a trimis comunicarea dânsului despre Imre Madach şi opera lui. Despre Octavian Goga a vorbit profesorul universitar George Gană.

Sala a fost plină, iar printre participanţi am remarcat prezenţa doamnelor Leopoldina Bălănuţă şi Mariana Celac, a domnului Victor Rebengiuc şi a directorului Centrului Cultural maghiar, domnul Jarai.

Spre final, cei prezenţi au fost invitaţi la un cocktail, la care, cum era de aşteptat, discuţiile s-au pornit, fiind „asezonate" cu vin de bună calitate, degustat printre documente de arhivă, manuscrise, ediţii rare, fotografii de epocă.

Ieşită din tiparele uzate deja, întâlnirea a fost ceva mai mult decât una formal-literar-artistică. A fost binevenită şi chiar plăcută. Tocmai de aceea, nu putem decât să dorim obişnuinţa unor alte asemenea întâlniri.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Fotografii de ELENA GHERA ■

La Blue Gallery de la World Trade Center

Iubirea de Christos izbucnește în icoane

Marţi, de Sfântul Nicolae, la **Blue Gallery** de la **World Trade Center Bucharest**, a avut loc vernisajul unei excelente expoziţii de icoane. Organizatorii, aceiaşi inimoşi artişti: **Vasile Cercel, Florica Cercel**, şi **Alexandru Ghilduş**, au reuşit să adune pe simeze lucrări religioase valoroase aparţinând unor renumiţi artişti români contemporani. Chiar cu riscul de a omite vreo personalitate şi de a ne atrage „fructele mâniei", menţionăm pe: **Marcel Chirnoagă, Gheorghe Răducanu, Viorel Grimalschi, Ion Grigore, Teodora Stendl, Ion Ţiţoiu, Şerbana Drăgoescu, Sorin Pedestraşu, Maria Constantinescu** şi **Luci Maftei**. Vernisajul a fost sfinţit de prezenţa preotului **Iustin** de la biserica **Stavropoleos**, iar atmosfera a fost întreţinută de înălţătoare corale bizantine. Artişti şi oameni de afaceri s-au întrecut în a admira gravuri, tapiserii, picturi pe lemn şi sticlă într-o atmosferă de pioasă reculegere sufletească. Să fie într-un ceas bun!

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Festivalul de Film Studenţesc DAKINO

Festivalul bucureștean a fost înscris în catalogul european „Carrefour des festivals" 1994-1995

Între 1 şi 3 decembrie s-a desfăşurat a IV-a ediţie a Festivalului de Film Studenţesc DAKINO. Juriul internaţional a fost format din Bengt Forslund din Suedia, preşedinte, cineast prestigios cu un impresionant palmares de premii, printre care două Oscaruri, André Ceuterick din Belgia, Paolo Sornaga din Franţa, regizorul Mircea Veroiu, actriţa Irina Movilă şi criticul cinematografic Viorica Bucur.

Timp de trei zile, festivalul a prilejuit vizionarea a 32 de filme româneşti şi a 35 din străinătate, neoperându-se nici o preselecţie.

Gazdă primitoare, cinematograful Elorie al Cinematecii a semnat un contract amiabil pentru ambele părţi, suma de 1 milion lei însemnând contravaloarea pentru toată perioada festivalului.

În ciuda tuturor încercărilor dlui Dan Chişu, patronul Grupului DAKINO SRL, nici o instituţie de stat nu a acordat vreun ajutor manifestării.

Cu toate aceste neajunsuri, festivalul s-a desfăşurat în condiţii organizatorice sensibil superioare festivalului, cumva omolog, de la Costineşti. Comparaţiile n-au lipsit. Ba chiar directoarea artistică a festivalului de astă vară de la Costineşti, Manuela Cernat, l-a felicitat cu nedisimulată invidie pe Dan Chişu, pentru reuşita manifestări.

Din păcate, aşa cum am mai spus, nu s-a operat nici un fel de preselecţie şi din păcate trebuie spus răspicat că producţiile studenţi din România nu s-au ridicat la valoarea aşteptării. Şi nu din cauza arhi-invocatelor condiţii din ATF ori din alte institute particulare, din laborator etc. Pur şi simplu, majoritatea studenţilor se mulţumeşte să facă un film pe an. Ca dovadă, multe din peliculele festivalului DAKINO mai fuseseră prezentate şi la Costineşti. Să fie o autosuficienţă?

Am văzut în festivalul DAKINO filme străine bune şi foarte bune. Să nu mai pomenim decât în treacăt că aparatura a lăsat de dorit şi mulţi dintre autorii filmelor, dacă ar fi fost prezenţi la Bucureşti, nu şi-ar fi recunoscut operele. Important este că orice comparaţie este în defavoarea studenţilor noştri. ATF ar trebui să tragă anumite învăţăminte.

Premiile decise de juriu au încercat să împace pe toată lumea. Radu Muntean va primi o bursă lunară de 100 $ şi 1,5 milioane lei, pentru filmul **Linderfeld 1994** şi Napoleon Melmis va primi 1 milion de lei pentru documentarul **Motorina şi benzina**. Atât, pentru ai noştri. Premiul de scenariu nu s-a acordat. Toate celelalte premii speciale au fost adjudecate de studenţi străini. Un film american, al tânărului Ray Leos, a fost premiat pentru regie. Marele Premiu şi Trofeul DAKINO, în valoare de 1 milion lei, a revenit filmului belgian **La pendule de madame Foucault**, realizat de Jean-Marc Vervoort. Absolut pe merit!

Interesant este că, odată înscrise în festival, filmele cedează în mod automat anumite drepturi organizatorilor, care pot folosi banii din eventualele difuzări în organizarea ediţiilor următoare. Se pare că acest punct din regulamentul festivalului a fost cauza pentru care câştigătorul marelui premiu de anul trecut, americanul Steven James, probabil sfătuit de profesorul său, celebrul Milos Forman, nu a mai venit la actuala ediţie DAKINO. Discuţiile de culise pe această temă nu au lipsit.

O dată cu înscrierea festivalului bucureştean în catalogul european **Carrefour des festivals** 1994-1995, o privire insistentă s-a fixat pe această zonă a lumii, iar amatorii de premii îşi trimit filmele, chiar dacă ei înşişi nu onorează cu prezenţa lor capitala României...

ADA NICOARĂ ■

Un nou film despre Antonescu

Destinul mareșalului

☐ Filmul se vrea o replică la „Oglinda" lui Sergiu Nicolaescu

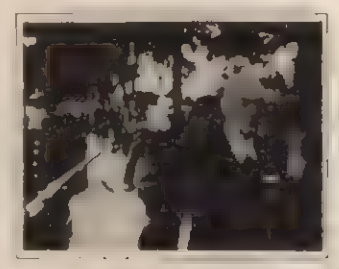

Zilele acestea, un nou film românesc a intrat pe marile ecrane din Bucureşti şi din alte şase mari oraşe din ţară. Este vorba de documentarul DESTINUL MAREŞALULUI, o producţie a Studioului nr. 4 Profilm şi a Arhivei Naţionale de Filme. La cinematograful Studio din Capitală, în ziua premierei, filmul regizoarei Felicia Cernăianu a rulat împreună cu un alt documentar, SCULPTORUL, realizat de Cornel Mihalache, selecţionat la a IV-a Bienală Internaţională a Filmului de Artă de la Centre Pompidou, Paris, octombrie 1994.
Felicia Cernăianu s-a născut la 3 august 1940 la Radna, judeţul Arad, şi a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică I.L.Caragiale din Bucureşti în 1969, secţia regie film. Regizoarea ne-a acordat un interviu, în exclusivitate.

– Ca realizatoare a filmului despre viaţa lui Ion Antonescu, ce credeţi, a fost şi mai este o personalitate controversată?

– Calificativul de personalitate controversată i-a fost atribuit lui Antonescu de către Titus Popovici. Dumnezeu să-l ierte! Nu sunt de aceeaşi părere. Antonescu a fost un militar exemplar, într-o armată care preţuia valoarea. A fost integru şi nu a acceptat compromisuri. Ca dovadă că i s-a recunoscut capacitatea, cel care l-a surghiunit la Mânăstirea Bistriţa, Carol al II-lea, în vara anului 1940, l-a chemat să salveze ţara. Eu nu văd nici o controversă în personalitatea lui Antonescu.

– Mareşalului i s-a reproşat tratamentul dur aplicat evreilor. Ce părere aveţi dv., cercetând documentele vremii?

– Nici aici nu există controverse. Nu a fost antisemit. Dovadă că unul dintre cei mai buni prieteni ai săi, arhitectul care i-a construit casa de la Predeal, era evreu. În testamentul dr. Filderman, fostul şef al federaţiilor evreieşti din România anului 1940, publicat în 1956 la New York, acesta îi mulţumea lui Antonescu pentru tot ce a făcut pentru populaţia evreiască din România. Dacă ascultăm însă declaraţiile unor evrei care şi-au pierdut familia în lagărele de dincolo de Prut, sigur că aceştia îi aduc acuze lui Antonescu. Dar, din punct de vedere politic şi al siguranţei spatelui frontului, Antonescu a motivat foarte exact existenţa acestor lagăre de muncă.

– Mai este în discuţie astăzi şi problema ţiganilor, pe care nu o abordaţi în filmul dv.

– Da. Despre Antonescu s-ar mai putea face încă cel puţin trei filme. Arhivele gem de documente. Cât priveşte ţiganii, Mareşalul a ordonat ridicarea şi deportarea numai a ţiganilor care provocau dezordine în teritoriul românesc. **Deciziile lui au fost de ordin social şi politic, nu de ordin etnic!** Nu se cunoaşte nici un document prin care Antonescu să fi hotărât exterminarea vreunui om.

ADA NICOARĂ ■

MAȘINA DE SCRIS

Texte sub lupă

nobilă, dar neproductivă din punct de vedere literar. În loc să emoţioneze, poemele plictisesc sau chiar agasează, ca articolele de la gazetele de perete de altădată:

„Ne place să vorbim, dar ştim şi s-ascultăm?/ Gura-nchizând, cu grijii străine ne-ncărcăm,/ Viaţa e scurtă, nu e timp, doar noi contăm/ Şi doar în faţa suferinţei noastre ne plecăm".

Totuşi, două versuri mi-au plăcut. Sunt versurile finale din poemul (pedagogic!) în care îi reproşaţi unei mame că a făcut din fiul ei un om egoist şi insensibil, ferindu-l cu stricteţe, ani la rând, de orice necaz:

„Om ar fi fost de-ar fi avut o mamă, nu ca tine,/ Să-i dea tot binele din rău şi nu răul din bine".

● **MIHAIL PĂUNESCU, Braşov.** Versificaţi corect, dar aceasta nu înseamnă că faceţi poezie:

„Gândirea-i putere divină,/ A omului tainică zestre,/ Izvorul curat de lumină,/ În zbuciumul vieţii terestre".

Aşa se scria în secolul nouăsprezece. Numai că şi atunci versurile dv. - pline de banalităţi solemne - ar fi fost respinse de Titu Maiorescu.

● **MARIN F. DIŢOIU, Frăsinet, Călăraşi.** Poemele dv. de inspiraţie patriotică vă prezintă ca pe un om cu sentimente alese, dar n-au valoare literară.

„Unirea, actul eroic/ Al întregii naţiuni/ Cum a spus Kogălniceanu/ E făcută de români". etc.

● **ILEANA IULIA COSTEA, Baia Sprie.** Prozatorul Marian Ilea mi-a trimis povestirea dv. **Uniunea Naţională a Faptelor Bune**, însoţită de rugămintea de-a o analiza.

Am citit-o cu atenţie şi, în linii mari, mi s-a părut agreabilă. În mod special vă reuşeşte (aşa cum îi reuşeşte şi lui Marian Ilea, în propria lui proză) parodierea limbajului unor oameni neinstruiţi şi indignaţi. Este expresiv şi plin de haz, de exemplu, rechizitoriul unei cliente la adresa proprietarului unui atelier de monumente funerare:

„- ...pe noi ne fraiereşti mata care ştim bine că te-ncurci în chitanţe când dai socoteală la fisc...?! Păi nu-i destul că moare omu', mai trebe să-i jupoi şi de mort?! Că avem ban pus de-o parte, da' nici aşa... că nici punct sanitar n-ai p-acilea şi-atunci cum ţi-ai deschis mata terasă cu chioşculeţ şi bănci şi mese cu cafeluţă (pe care dumneata o-anunţi turcească şi când colo-i braziliană) şi chifle şi alte măgării pe care am aflat din surse foarte centrale că le iei pe daiboj..." etc.

Prozei dv. îi lipseşte, totuşi, un sens mai profund. Aveţi o vioară minunată, un Stradivarius, la care interpretaţi muzică uşoară.

● **ION I. STOENESCU, Bucureşti.** *„Am 87 de ani. Producţia din care vă trimit câte ceva este cu mult mai tânără. Provine din perioada 1959-1964, cât am stat în închisorile comuniste. Singur în mulţime, fără creion şi fără hârtie, am însăilat 940 de strofe pe care le-am repetat zi de zi, până la eliberarea mea, când le-am aşternut pe hârtie".*

La gândul că aveţi 87 de ani şi că poemele le-aţi scris în închisoare, am uitat că sunt critic literar. Poemul **Moş Crăciun**, din care reproduc câteva strofe, m-a impresionat până la lacrimi, făcându-mă să privesc cu înţelegere şi chiar cu duioşie stângăciile stilistice:

„Ai pătruns cu greu, bătrâne,/ În celula noastră./ Prea sunt multe, prea sunt dese/ Drevene-n fereastră.// Promoroacă-ţi este barba,/ Ochii-s doi luceferi/ Şi un sac cât ceru-albastru/ Porţi pe umeri teferi.// Calci uşor pe preş de nouri,/ Somnul ni-l de piatră,/ Visul este plin de dorul/ Celor dragi. De vatră.// Scoţi din sacul tău minune/ Brad frumos şi verde./ Rădăcina-i prinsă-n glie,/ Vârfu-n nori se pierde./ .../ Şi cu feţe luminate/ Fiecare-şi vede/ Visurile împlinite-n/ Brad frumos şi verde.// Mamă şi copii, soţie,/ Viitor, chemare,/ Toate pâlpâie alevea-n/ Nimb de lumânare.// Dar... mirajul se destramă./ S-a sfârşit urmarea./ Ai pierit şi tu, şi visul./ Sună deşteptarea.// Moş Crăciune, lasă gluma,/ Tu le ştii pe toate./ Lasă vise şi-amăgire,/ Adu LIBERTATE!"

În caz că actualii guvernanţi ai ţării citesc **Maşina de scris**, sper că vor învăţa pe de rost, pentru apropiatul Crăciun, versurile dv. Şi că vor reflecta, cu furculiţa în mâna stângă şi cuţitul în mâna dreaptă, înainte de a-şi tăia o bucată de fazan, asupra următorului pasaj din emoţionanta dv. scrisoare:

„Dacă găsiţi ceva bun şi publicaţi, vă rog să-mi trimiteţi şi mie un exemplar, deoarece pensia pe care o am nu-mi permite să mă abonez la revistă".

● **MITICĂ BLAJINUL, Bucureşti.** *„Mi s-ar părea o minune să apar în revistă".*

Aveţi dreptate, iar eu minuni nu pot să fac. Versurile dv. incoerente şi agramate n-au nici o şansă să fie publicate. Şi-ar putea găsi locul numai la rubrica **Umor involuntar**:

„A venit toamna, lor le datorăm/ aceste curţi pline de roade/ faptul că soarele mai arde/ că spre serviciuri ne mişcăm". etc.

● **ŞTEFAN CARAMAN, Tulcea.** Sunteţi un autor interesant, care gândeşte pe cont propriu şi face experimente îndrăzneţe. Se observă însă că în mod obişnuit nu comunicaţi cu mediile literare şi că nu puteţi verifica viabilitatea estetică a textelor dv. (vă lipseşte un **feedback**). Drept urmare, în ceea ce scrieţi apar tot felul de ezitări, stridenţe, anacronisme. Dialogul (sceneta?) **Condiţia umană**, în afară de faptul că are un titlu mult prea răsunător (ca un tratat filosofic), repetă (sunt convins, involuntar) anumite secvenţe din teatrul lui Beckett (l-aţi citit? l-aţi văzut?). Totuşi, impresionează prin efortul de a reprezenta sintetic absurdul existenţei. **Feţele iubirii** este un eseu bine scris (cu o implicare nu numai intelectuală, ci şi sufletească). Dacă îl reduceţi la cinci-şase pagini dactilografiate (150-180 de rânduri, de maximum 70 de semne fiecare) şi dacă îmi trimiteţi şi o fotografie a dv., îl public. Nu uitaţi să puneţi şi căciuliţele la ă şi â, virguliţele la ţ şi ş! Celălalt eseu, **Limita extraordinarului**, care dv. vă place cel mai mult, mie mi s-a părut cam arid. În sfârşit, povestirea **Suflet de rocker** (de fapt un monolog) o găsesc reuşită prin amestecul de exuberanţă şi melancolie (seamănă mai mult cu **jazz**-ul decât cu **rock**-ul!). Finalul este puţin cam teatral (nu vreţi să-l schimbaţi? este vorba doar de ultimele două-trei rânduri... sau daţi-mi mână liberă să-l schimb eu).

● **ING. C. PÎSLARU, Şuşaş, Alba.** Articolele dv. - în special **Regia autonomă a privatizării** - au o linie fermă, ca o tăietură de cuţit. Întrucât însă la **Maşina de scris** nu mă ocup decât de literatură, le-am înmânat redactorului-şef, Eugen Chirovici. Oricum, vă felicit pentru claritatea gândirii.

● **PAUL NICOLESCU, Bucureşti.** Schiţele **Iluzia, Deplasarea, Plasa cu ouă** şi **Potaia**, din dosarul pe care mi l-aţi lăsat la redacţie, sunt scrise cu sensibilitate şi într-un stil alert, care le face uşor de citit. Totuşi, le lipseşte o miză estetică, au ceva iremediabil minor. Ar fi bine să-i citiţi atent pe marii scriitori şi să vă comparaţi cu ei.

● **ALEXANDRU SFÂRLEA, Oradea.** Nu pot să vă răspund separat, prin poştă (deşi mi-ar face plăcere). Vă asigur că vă stimez, în continuare, ca om, că vă preţuiesc ca poet şi că sunt gata să public noi poeme de-ale dv. (cu o singură condiţie: să le bateţi la maşină). În ceea ce priveşte textul-prezentare de pe coperta a IV-a a volumului care urmează să vă apară, puteţi folosi orice extras din „prefaţa" la versurile dv. publicate în cadrul rubricii **Maşina de scris**.

● **NĂSTASE ZANFIR, Oltenița, Călăraşi.** Toate cele trei povestiri - **Zestrea, Bivolița** şi **Preşedintele** - prezintă interes. Dar, aveţi dreptate, **Zestrea** este cea mai bună. N-am citit de mult o povestire inspirată din viaţa ţărănească scrisă cu atâta siguranţă şi cu o atât de profundă înţelegere a psihologiei ţăranilor, a complexelor relaţii dintre ei, a modului cum îşi ritualizează comunicarea etc. Mi-a plăcut, de asemenea, dramatismul povestirii. Din nefericire, textul dv. are 24 de pagini, iar eu nu pot publica decât 6. Şi nici nu vă pot îndemna să-l scurtaţi pentru că, **în acest caz**, s-ar pierde mult din complexitatea construcţiei prin rezumare. Rămâne o singură soluţie: să alegeţi un fragment (sau să-mi daţi mie voie să aleg unul) şi să-mi trimiteţi o fotografie.

● **MONICA SELEDENCU, Bucureşti.** Cine vă citeşte versurile rămâne cu impresia - nefavorabilă - că vorbiţi cu uşurinţă despre orice, inclusiv despre suferinţă:

„Cineva pocneşte un bici,/ Îl simt undeva, în creier,/ E un bici roşu şi arde,/ Ştie să lovească până la sânge./E viu biciul acesta,/ Plânge şi râde,/ Sub cutia mea craniană/ E foc continuu./ Cineva pocneşte un bici,/ Îl simt, dar nu mă feresc". etc.

Trebuie să învăţaţi să daţi greutate cuvintelor dv. Altfel n-o să vă creadă nimeni. Dv. m-aţi crede dacă m-aţi auzi fredonând: „Am să mă sinucid, tra la la,/ Am să plec pe lumea cealaltă, tra la la."?

● **CECILIA CARAGEA, Timişoara.** Mulţumesc pentru vederea din New York (trimisă din Timişoara!). După cum aţi văzut (sau n-aţi văzut?), în nr. 47 al revistei **Flacăra** am publicat aproape integral două eseuri ale dv. Şi este doar un început...

Puteţi să-mi trimiteţi şi fragmente din istoria vestimentaţiei. Tot ce scrieţi dv. mă interesează.

● **VERONICA ŢOPA, Bucureşti.** Intenţia de a face educaţie cititorilor prin intermediul versurilor este

Important pentru toţi corespondenţii

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae.

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteţi să-mi trimiteţi şi texte-rock, graffiti, texte de reclamă, texte pentru cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Maşina de scris** şi candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalsi din Bucureşti: publicarea unei cărţi. Numele câştigătorului (desemnat tot dintre corespondenţii rubricii **Maşina de scris** şi tot de către... mine) va fi anunţat la 1 martie 1995.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex. Ştefănescu, la redacţia revistei **Flacăra**, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 Bucureşti.

■ Nu mă căutaţi la telefon sau la redacţie. Bazaţi-vă pe faptul că citesc atent **toate** scrisorile dv., în ordinea sosirii lor.

■ Faceţi un (mic) sacrificiu băneşc şi abonaţi-vă la revista **Flacăra**. Am intenţii frumoase în legătură cu **Maşina de scris**, vreau să-i ajut până la capăt, cu devotament, pe autorii talentaţi şi ar fi păcat ca totul să eşueze din cauză că nu găsiţi revista.

Ieşirea din anonimat: **VERONICA TOACSEN**

O necunoscută, Veronica Toacsen, din Lupeni, de acolo de unde vin de obicei minerii la Bucureşti, mi-a trimis o povestire romantică, pe care mă grăbesc s-o public (este un gest romantic din partea unui critic literar să publice, azi, o povestire romantică!). Deşi lipsită de experienţă, chiar naivă, autoarea are o inteligenţă artistică înnăscută şi graţie. Cine este Veronica Toacsen? O las să se prezinte singură:

„M-am născut la Bumbeşti-Jiu, jud. Gorj, în 1965. Am făcut liceul în localitatea natală. Profesionistă în pierderea timpului, n-am putut fi o elevă silitoare, timpul manualelor şcolare ducându-se tot mai des pe... apa Jiului.

Lecturi ieftine, pagini de jurnal şi diverse încercări literare pe care astăzi nu mai dau un ban. Asta a fost tot! Tot ce mi-a rămas din adolescenţă.

Şi mi-a mai rămas ceva... un fel de regret, o tristeţe searbădă pentru timpul irosit, pentru faptul că n-am fost niciodată studentă...

Îmi făceau rău toamnele, când colegii şi prietenii mei plecau la şcoli în oraşele mari, iar eu, strungăriţă de duzină în I.M. Sadu, îmi petreceam serile curăţindu-mi mâinile de şpan sau scoţând uleiurile din haine.

Într-o toamnă, profund dezamăgită de propria-mi soartă, am simţit nevoia să plec şi eu undeva. Şi m-am căsătorit cu un inginer de mine.

Aşa am ajuns în Valea Jiului.

Şi cum nevestele minerilor sunt casnice, multă vreme am respectat şi eu tradiţia. De curând, lucrez într-o agenţie ASIROM.

De publicat, n-am publicat nimic, mă pregătesc să scriu un roman, de mai mulţi ani. Oricum nu va fi nici o grabă, doar dacă minerii ne vor trece pe listele lor de revendicări: Vrem scriitori debutanţi!"

Valea Ţarinei

Stătuseră ploile şi pământul se zvântase în câteva zile. Iulia nu se mai gândea cu grijă la drumul ce-l avea de făcut, la bălţile de pe câmpul dintre gară şi casă, pe care, poate, acum o săptămână n-ar fi avut cum să le ocolească. Câmpul acela, atât de drag ei, îl va revedea în mai puţin de două ceasuri, când trenul în care se află va opri în Valea Ţarinei. În copilărie, îl străbătuse de nenumărate ori, în orice moment al zilei şi în orice anotimp, acela fusese drumul pe care o apucase cel mai des. Îşi amintea fiecare moviliţă pe lângă care trecuse, fiecare tufă, locurile pe unde se făceau bălţi în vremurile ploioase, sau către sfârşitul iernii când zăpada se topea în soarele strălucitor al amiezii. Îşi amintea mlaştina, cu stufărişurile înalte şi drepte, bântuită de libelule, cu mirosul ei de nămol stătut, încins, de buruieni putrede... Dar cel mai des îi veneau în minte bătrânul stejar ce trona de secole acest petic de câmpie, perii sălbatici şi zarzării, scuturaţi de vânturile iernii sau încremeniţi de secetă. Le cunoştea crengile, trunchiurile noduroase şi crăpate, le ştia frunzele, florile şi gustul fructelor. În copilărie, le ghicise rădăcinile, lungi şi puternice, adevărate frânghii vegetale legate de pământ.

*

Gara arăta neschimbată. Vagoanele de marfă ocupau ca de obicei fiecare linie. Trebuia să treacă prin toate ca să dea în câmpie. Şi cu bagaje era mai greu. Iulia hotărî să le ocolească. De pe câmpia pustie, veneau mireasma florilor de fân şi mirosul pătrunzător al mlaştinii. Margaretele îi atingeau genunchii, umede de roua dimineţii. Trecuse de stufărişuri. O siluetă albă, necunoscută, începea să prindă contur în faţa ei.

Iulia se întreba, surprinsă, ce căuta acest bărbat străin, în zori, pe această câmpie. Nu părea grăbit sau ocupat. Şi nici nu avea aerul unui om care aşteaptă pe cineva. I se făcu frig şi încercă să se grăbească. Cântecul insistent al greierilor îi suna în urechi ca un protest împotriva venirii... Bătrânul stejar îşi purta cu demnitate coroana, nici o ramură uscată, nici un semn de bătrâneţe, în acel exil secular.

– Pe aici au fost cândva păduri, zise străinul când Iulia fu suficient de aproape. Păduri de stejar... întunecate şi răcoroase.

– E posibil, răspunse Iulia. Un semn ar fi... şi îşi ridică privirea spre stejar, dar eu nu ştiu nimic despre acest lucru. Şi sunt cresctută aici... Aş fi aflat de la bunicii mei, sau de la oamenii din sat, dacă cineva ar fi ştiut.

– E foarte adevărat, o asigură necunoscutul, mă întreb cum de n-ai simţit niciodată?

– Să simt?... nici nu m-am gândit la aşa ceva până acum. La noi pădurile încep din capătul viilor, de când se ştie...

– Domnişoară Iulia, interveni necunoscutul, eu ştiu cât de mult e al dumitale câmpul... tocmai de aceea nu înţeleg, n-ai simţit că pe-aici au fost păduri? Valea aceasta, pe care câmpia se întinde atât de frumos, a fost fertilizată cu frunzele uscate ale stejarilor tăiaţi, le-aud toamna foşnetul sub tălpi, iar primăvara, când începe dezgheţul, simt un miros de pădure,... de frunze moarte, de trecut... În somn, mă visez întins pe muşchiul moale, căutând cu privirea cerul, printre ramurile stejarilor, sau rătăcind pe cărări şi poteci întunecate, chinuindu-mă să-mi amintesc de unde le ştiu, unde le-am mai văzut şi unde am fost atâta timp... Unde-am stat de n-am mai trecut pe ele şi cum de-am uitat de mine până acum. Parcă regăsesc atâtea locuri frumoase, atâţia oameni, care mi se par cunoscuţi de când lumea, iar în realitate nu-i mai pot găsi. Încerc să-i caut prin lume, îi caut în toţi oamenii pe care-i întâlnesc, dar rezultatul mă întristează ca orice lucru pentru totdeauna pierdut...

Iuliei nu-i scăpase unda de melancolie cu care vorbise străinul şi nici tonul misterios ce se desprindea uneori din vocea lui, îi plăcea cum vorbeşte: cald, blând, obosit, într-un fel care-l deosebea de oamenii de acolo.

Trecură pe rând printre sârmele lăsate ale gardului ce despărţea grădina Iuliei de câmpie.

– Cred că încep să înţeleg, vorbi Iulia după un timp. Dumneata eşti Dinu Oprea, cel care a cumpărat casa Stamatoilor acum zece ani, când am plecat eu... Se spunea că iei toată proprietatea: cu vii, cu grădini, cu livezi... şi că vii să trăieşti aici. S-a întâmplat aşa?

– Da, aşa s-a întâmplat.

*

Zilele treceau fără ca Iulia să simtă singurătatea. Treburile gospodăreşti nu-i lăsau răgaz de nostalgie, uneori nici nu izbutea să facă totul până seara, mai continua şi la lumina albă a neonului, până ce noaptea cădea peste ea cu bezna şi răcoarea ei. Dinu o ajuta la orice, era un prieten bun, o prezenţă plăcută, dar ceva în el îi rămânea necunoscut Iuliei... şi în acel ceva se poticnea prietenia lor.

Uneori se desprindea speriat din îmbrăţişările ei naive de bucurie, de exaltare, bucurie la care participaseră amândoi, astfel încât ea se retrăgea dezorientată, rănită, abia dacă-i mai rămânea curaj să spună: „n-am vrut,... îmi pare rău". De obicei, după astfel de incidente, Dinu se făcea nevăzut un timp, iar Iulia se întreba îngrijorată dacă nu-l supărase cu ceva, dacă nu exagerase, seară de seară îşi revizuia comportamentul faţă de el.

Alteori, îi surprindea privirea uitată pe braţele ei, dar şi acesta era un motiv de tăcere aparentă sau de absenţă. Căci fiecare revenire îi era încurcată, buimăcită, smulsă parcă dintr-un coşmar de noapte.

– Dinu, îi spuse ea într-o zi, în timp ce curăţau pomii în grădină, de mult voiam să te întreb ceva, dar n-am ştiut cum să fac... şi nici acum nu prea ştiu... Nu vreau să scormonesc vreo amintire tristă şi să te supăr... pentru că ceva te doare, văd eu... Dinu o privi rece, încruntat, şi se îndreptă spre poarta grădinii fără să spună un cuvânt.

– Dinu! strigă Iulia supărată, nici nu ştii ce vreau să te întreb, de ce fugi? Crezi că nu văd că îmi ascunzi ceva? Vrei să mă prefac la nesfârşit?

Iulia îl ajunse din urmă şi îl apucă de braţ.

– Nu se mai poate aşa, trebuie să-mi spui ce ai şi de ce te porţi uneori ciudat. Imaginează-ţi ce fel de prietenă mă simt, dacă tu nu vrei să-mi spui,... dacă nu ai încredere în mine... Nu e greu, Dinu!... îl încurajă Iulia. O luăm cu începutul. Spune-mi, ce făceai pe câmp în dimineaţa aceea, când m-am întors eu?

Toate întrebările ei duceau într-un singur loc. Dinu o privi cu tristeţe, cu furie,... Nu era încă momentul să-i spună, dar de un lucru era sigur. Nu mai putea amâna.

– Acum cinci ani... când ai fost la moartea învăţătoarei... am apucat să te văd, doar atât... şi am ştiut cine eşti şi că te vei întoarce.

Cred că te aşteptam!

Iulia nu mai putu spune nimic, fără să-şi dea seama, privirea ei se ridica încet, blând, pentru prima dată, pe trupul lui zvelt; se opri o clipă pe deschizătura cămăşii, pielea netedă, bronzată, pieptul puternic, n-au putut trece de ochii ei... De aici, mai sus, mai încet, mai blând, până ce ochii lor se întâlniră dureros, straniu, într-o încleştare disperată, din care nu cutezau să se desprindă, sau nu se puteau rupe. Corpurile pluteau inerte, unul spre celălalt, chemate sau împinse de contopirea magică, până la atingere, până la dizolvare, până la transpunere... încât nu se mai putură desprinde decât cu ţipăt.

Iulia nu se putea trezi, o durea separarea ca o rană atunci făcută, îşi pipăia buimăcită braţele, corpul, să se convingă că mai era ceva din ea, că nu rămăsese cu totul în trupul celuilalt.

*

Începuseră ploile, repezi şi pătrunzătoare, biciuite de pale de vânt. Câmpul era numai bălţi şi arăta gol, despuiat, cum rămăsese în urma cositului. Norii grei, fumurii, întunecau văzduhul, grăbind înserarea. Iulia stătea sub stejar şi asculta liniştită ritmul ploii pe frunze printre rafalele de vânt. Ploaia îi aducea un miros de pădure, plăcut, îmbietor, care-l amintea de ceva din copilărie... După un timp îl vede pe Dinu, cum se apropie de ea, neobişnuit de trist, neaşteptat de frumos, cum îi mângâie tâmplele, uşor şi blând; buzele lui şoptesc cuvinte nedesluşite, apoi leagă fraze şi le repetă cu patimă, în neştire, tot mai aproape de gura ei, până ce se sting într-un sărut fierbinte, dureros. Sărutările coborau lin, pătimaş, pe gât, apoi pe piept, pe cămaşa udă, şi Iulia se lăsă încet în iarbă pradă ploii şi sărutărilor. Picăturile de ploaie se încălzeau pe trupul ei înfierbântat, Dinu le simţea căldura umedă prin fiecare nerv şi le îndepărta sfios cu braţul, printr-o mângâiere leneşă, lăsând pieptul liber pentru noile sărutări.

– Cândva, te-am visat în această pădure şi de-atunci nu te-am mai putut uita. Apoi, când te-am văzut în realitate, am tresărit,... şi tot corpul meu nu mai era decât o căldură nefirească. Mi-am amintit că erai una dintre fiinţele ciudate care-mi apăreau în vis, cea mai reală, cea mai adevărată. Îmi spuneai întotdeauna lucruri pe care nu le puteam înţelege, cuvinte şi fraze întortocheate cărora nu le dădeam de capăt, sau poate eu le uitasem... Aş fi vrut să te ating, ca acum, dar nu puteam... îmi simţeam mâinile grele şi nu m-ascultau... Te iubeam! Şi-n orice vis te căutam pe tine... Şi când nu erai, cred că făceam eforturi să te aduc, să schimb natura visului, cred că mă concentram să-ţi evoc făptura, căci dimineţa mă trezeam frânt, îmi zvâcneau tâmplele, abia puteam să mai respir printre palpitaţii... Şi pentru că sunt puţin nebun, îndrăzneam să cred că eşti şi aievea, şi o luam aşa prin toată lumea... şi te căutam!... căci dacă existai, nu se putea să nu simţi, să nu-mi simţi dragostea de departe şi să nu vii şi tu spre mine. Când te-am văzut la cimitir, n-am mai ştiut dacă era vis sau revelaţie, îmi pierdusem controlul asupra timpului, asupra faptelor... nu mă mai simţeam real!... De atunci, am ştiut că te vei întoarce,... şi te-am aşteptat mereu... Erai a mea dintotdeauna, cu multe vieţi înainte de-a te naşte...

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

Un Good Shape la domiciliu

Good Shape au fost deja calificaţi ca fiind **Take That** belgian. E oricum unul dintre cele mai iubite trupe din ţara lor şi nelipsit din clasamentele muzicale, situându-se pe locuri fruntaşe.

„Capul" grupului care doarme foarte puţin şi compune foarte mult este **Koen De Beir**. A sacrificat totul pentru muzică: competiţia sportivă, meseria de manechin şi chiar dragostea. **„The King Of Your Heart"** al 3-lea single al grupului şi tot odată al 3-lea succes, demonstrează cel puţin faptul că Koen munceşte pentru viitorul succes internaţional, ce nu se obţine uşor. Având domiciliul familial la Eeklo, Koen De Beir se autodefineşte ca fiind călăuzitorul grupului. În primul rând l-a format în iulie 1993 şi tot el a ales ca sursă de inspiraţie **Take That** şi **Pet Shop Boys**. I-a recrutat pe Geert, Filip şi David, partenerii săi, şi a început să-şi ia rolul foarte în serios. „În ceea ce priveşte muzica, sfatul meu contează întotdeauna, acesta e rolul meu".

Nebun după muzică

Autodidact, Koen e foarte mândru că poate trăi din muzică. „Am început la vârsta de 7 ani. De fapt, am intrat în corul bisericesc nu pentru a cânta neapărat, ci pentru a putea utiliza orga, pentru a relua piese din repertoriul **Depeche Mode** şi **Abba**!" Mai târziu, în cadrul clubului său sportiv, a dat o reprezentaţie singur pe un podium în cadrul căreia a interpretat piese din '80 la sintetizator. Însă, pentru muzică, Koen a abandonat totul! Prima dată studiile. „Tatălui meu nu-i păsa de muzică, aşa că decizia mea nu l-a încântat la început". Domnul De Beir ar fi preferat ca fiul său să obţină o diplomă, ceea ce e de înţeles având în vedere că e bancher. În schimb, mama sa, ghid într-un muzeu, a acceptat alegerea fiului, cât despre fratele său Frédéric, 13 ani, aflat desigur pe băncile şcolii încă... „A început să-mi semene!" se bucură Koen. Şi iată cum: atins şi el de virusul muzicii, improvizează piese clasice pe vechiul pian din casă

Adio şi sportului din acelaşi motiv... Căci muzica dă totul peste cap în viaţă, şi viaţa lui era până atunci chiar prea cuminte: a început să iasă la 18 ani! „E foarte târziu, ştiu, dar până la această vârstă eram un atlet, un specialist în cursele de 800 şi 1500 de metri. Eram total implicat şi nu-mi puteam permite să-mi pierd timpul. Pentru „good shape" Koen aleargă şi acum, pe plaja mării, între 7 şi 8 km. „Înainte puteam parcurge circa 90 km! Acum nu mai dispun de atâta timp".

Pentru că avea nevoie de bani s-a lansat ca manechin, pentru că statura şi talia i-au permis acest lucru. „Însă nu mi-a plăcut mediul modei, îl consider prea superfluu, n-am făcut-o decât pentru bani. Aveam 17-18 ani şi am participat la aproape 80 de reprezentaţii, fără să mai socotesc şedinţele de fotografiat". Pentru bani da, mai ales pentru a-şi plăti materialul muzical, o luptă care-i va determina să-şi caute şi alte „little jobs", cum ar fi cea de organizator de banchete cu ocazia căsătoriilor.

Refugiul

Surpriză! Când la domiciliul său de la Eeklo, Koen te invită în camera sa, trebuie să-l urmezi căci se îndreaptă către... garaj. Acolo e cuibul său căci casa, prea mică, nu poate asigura spaţiul necesar întregului său echipament muzical. „Am început în living pentru ca mai apoi să scot maşina din garaj pentru a mă putea instala acolo". Nu e poate cea mai bună soluţie: exasperată de zgomot, o vecină l-a trimis poliţia acasă şi a răspândit prin tot cartierul o petiţie pentru a-l face să înceteze „vacarmul". „N-a reuşit să strângă decât două semnături!" se amuză Koen. Contrar acestei vecine, alte persoane din zonă sunt încântate să trăiască în proximitatea unei noi vedete belgiene. Pentru a putea auzi câteva cuvinte şi a-i lua tradiţionalul autograf, fanii sună regulat la poartă după care părinţii îi trimit pe toţi în spatele casei, adică la garaj, acolo unde Koen e ca ursul în vizuină. „Stau acolo 8, 9 ore şi cânt încontinuu!" asta în afară de antrenamentele cu Geert, Filip şi David, pentru a pregăti coregrafia pentru un nou album

Poate vă întrebaţi dacă are timp pentru prietenii? „Mi-am făcut o datorie de onoare din a-mi rezerva timp pentru a-mi vedea prietenii pentru că nu numai Good Shape e important în viaţă. Aşa că ies de 4 sau 5 ori pe săptămână."

Divorţul

Întrerupându-şi studiile, Koen a făcut într-adevăr o alegere bună, chiar dacă recunoaşte că şi-a asumat nişte riscuri. Şi se pare că şcoala nu era chiar o vocaţie pentru el. Mic fiind, era agresiv în clasă, încât i se spunea „copilul teribil". „Aveam mulţi prieteni, însă nu ştiu cum făceam şi mă băteam cu toţi. Din fericire s-a terminat!"

Visul lui Koen, mărturisit, e să devină producător şi să conducă destinele altor grupuri aşa cum îl tentează să facă cu

Good Shape. „Am început un nou proiect cu muzică italiană, o operă. Una din prietenele mele cântă operă şi o s-o combin cu genul house. Cred că o să meargă!"

Viaţa lui Koen e plină, dar pe plan sentimental suferă. A rupt o relaţie pe care o avea de doi ani şi jumătate. „Nu mai mergea din cauza muzicii. Avea impresia că nu mă mai gândesc la ea şi că sunt obsedat de carjera mea artistică. Nu era adevărat, dar acum nu pot combina munca cu dragostea". Aşa s-a născut Take My Love. „Nu regret nimic. În fine, câteodată... mi-e dor de ex-prietena mea... dar, aştept o altă dragoste!"

Mesajul e, deci, lansat. Pentru cine e interesat, Koen are acum 23 de ani şi e tradiţional în sensul că vrea să se căsătorească cu mare pompă!

FLASH RADIO CONTACT

■ **Mariah Carey** deţine o nouă funcţie în America's Fresh Air Fund. Cântăreaţa va fi purtătoarea de cuvânt a organizaţiei care funcţionează de 17 ani. Sediul său din Fishkill va fi rebotezat Camp Mariah. The Fresh Air Fund a asigurat vacanţe de vară gratuite pentru mai mult de 10.000 de copii new-yorkezi din 1977. Carey, nativă din Long Island, va face publicitate, se va întâlni cu tineretul şi se va alătura comitetului director. Ea a prestat deja un „benefit concert" în New York.

■ Recent Compania de comunicaţii British Telecom a celebrat a 10-a aniversare. Alături de **Pulp, Kylie Minogue** şi **Brand New Heavies** care au cântat live la **London Arena**, spectatorii au putut urmări reprezentaţiile speciale transmise ale lui **Phil Collins, Meat Loaf** şi **Joe Kocker.** Toate veniturile în urma evenimentului vor avea destinaţia **Prince's Trust Charity.**

■ **Cher** a condus o paradă de mai mult de 100 Santa Clauses pe motociclete Harley

Davidson, parte a unui show de Crăciun. Spectacolul care s-a desfăşurat pe Rodeo Drive în Beverly Hills, Los Angeles, a fost iniţiat în beneficiul Camp Ronald McDonald, o organizaţie de binefacere pentru copiii suferind de cancer.

■ **Gloria Estefan** a dat naştere prin cezariană celui de-al doilea copil, o fetiţă. Soţul ei **Emilio Estevez** a asistat-o la naştere şi a tăiat chiar cordonul ombilical al nou-născutei.

Fetiţa se numeşte Emily Marie şi cântărea la venirea pe lume 3,1 kg. Coming Out Of The Dark este piesa care a însemnat revenirea Gloriei dintr-un aproape fatal accident de maşină, în 1990, când şi-a fracturat colona vertebrală, iar evenimentul de faţă a adus şi mai multă lumină în viaţa ei.

■ Grupul englez **Lindisfarne** o vor acţiona în justiţie pe cântăreaţa disco daneză **Whigfield,** reclamând faptul că piesa ei ajunsă, number one, Saturday Night, plagiază unul din propriile lor hituri. Fondatorul grupului Lindisfarne, Alan Hull afirmă: „Cum am auzit primele măsuri am fost convins că e o copie a cântecului nostru Fog On The Tyne. Sunt cam opt note identice în exact acelaşi loc şi pe exact acelaşi ritm". Compoziţia lor datează din 1969. O altă companie de înregistrări se află deja în proces cu studioul lui Whigfield, susţinând că piesa ei e bazată pe hit-ul Rub A Dub Dub al celor de la Equals tot din 1969

■ **Naomi Campbell** a dezvăluit motivul pentru care a contramandat nunta cu Adam Clayton de la U2. „La 24 de ani îţi doreşti să te căsătoreşti cu un bărbat pe care să-l iubeşti şi din anumite motive ceea ce simţeam nu era chiar ceea ce trebuia. Am discutat cu Adam acest aspect şi am descoperit că şi ei era în aceeaşi situaţie. Nici unul dintre noi nu se simţea pregătit să se lege pe viaţă."

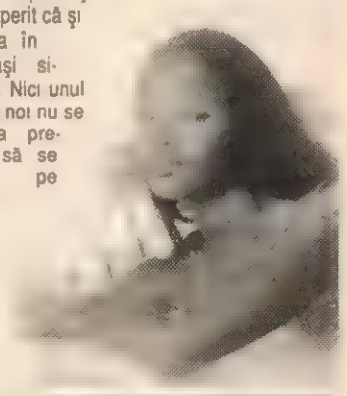

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

De vorbă cu Teszari Zoltan, unul dintre patronii firmei de TV-cablu KAPPA

SUCCESUL LA 24 DE ANI

☐ „Dansul miliardelor" a început cu cornetele de înghețată

În Oradea, pe strada Independenței, la numărul 24, vizavi de Dioda, ai ocazia să întâlnești un tânăr de 24 de ani, care de patru ani a intrat în afaceri; nu comerț, ci producție, cum mai rar e pe la noi, în tranziție. Este vorba de TESZARI ZOLTAN, unul dintre patronii firmei KAPPA - televiziune prin cablu

Vicecampion european la judo

Teszari Zoltan s-a născut în Oradea, la 14 septembrie 1970 și „am făcut unsprezece ani judo, la început la Clubul Sportiv Școlar Oradea, apoi, din 1988, la clubul Dinamo, unde am stat trei ani. Am ieșit vicecampion european la judo, în 1990, în Turcia, la Ankara. Din 1990, de când am început afaceri-le, am neglijat de tot viața sportivă. E rău pentru organismul unui sportiv de performanță, cu trei antrenamente zilnice, să nu mai facă după aceea nimic. Am neglijat de tot viața sportivă, dar m-am gândit de multe ori să încep să mai fac un pic de mișcare, eventual să particip la competiții locale. Nu mai am nici o legătură cu clubul Dinamo și, dacă m-aș întoarce acolo, probabil că n-aș mai putea să țin ritmul la cerințele de acolo."

De la un chioșc de înghețată la TV-cablu

Încă de la început, Teszari Zoltan s-a apucat de producție: „Am început cu un chioșc de înghețată, am continuat cu producție de prafuri și cornete de înghețată, apoi m-am deplasat puțin în lumea comerțului, prin importuri de produse electronice și alimentare. La început a fost foarte greu, datorită instabilității economice și financiare, a cursului instabil al dolarului, lucruri care îngreunează foarte mult afacerile. La ora actuală, pot să zic că s-au mai stabilizat treburile astea, dar mai e până se va ajunge la nivelul țărilor occidentale. La această oră avem restituite toate creditele pe care le-am avut de la bănci. Dobânzile erau mai mici atunci, modalitatea de a obține un credit era mai ușoară. Era mai ușor să începi o afacere acum trei-patru ani, piața era virgină, multe lucruri la noi încă nu existau. Azi, în România sunt firme foarte puternice și e greu să începi acum să le faci concurență. Ca să începi o afacere, îți trebuie o sursă financiară destul de mare, îți trebuie o serie de legături și trebuie să știi ce vrei să faci. La ora actuală, dobânzile sunt foarte mari la creditele de la bănci și trebuie să ai garanții foarte mari pentru credite. În plus, impozitele sunt multe și mari. Aceste impozite își aveau loc peste doi-trei ani, când firmele se dezvoltau, iar până atunci impozitele să fie reduse. Ar trebui să nu fie impozitate sumele care nu sunt scoase ca dividende, ci sunt reinvestite. La firma **KAPPA**, automat toți banii se reinvestesc".

Televiziunea prin cablu în România - un miracol!

România reprezintă un adevărat miracol în ce privește rapiditatea cu care orașele au fost împânzite cu rețele de televiziune prin cablu. „Față de alte țări, suntem foarte avansați în acest domeniu. **În doi ani, s-au cablat toate orașele mari din România!** În Ungaria, Cehia, Slovacia sau Polonia, această treabă s-a făcut în opt-zece ani. În Ungaria, de exemp'u, de zece ani se construiesc rețele de televiziune prin cablu și majoritatea orașelor sunt cablate de firme americane, sau din vestul Europei, nu de firme maghiare, nici măcar de firme mixte. În schimb, firmele românești au fost foarte active și într-un timp scurt au realizat cablarea în România. La ora asta, sunt firme americane sau canadiene care ar dori să construiască rețele prin cablu în România, dar nu prea mai au unde! Singura lor soluție este să cumpere rețelele construite. Am primit și noi mai multe oferte de cumpărare a rețelelor de cablu din Brașov și București, dar, deocamdată, nu dorim acest lucru. Dar nu se știe ce va fi în viitor!"

Din 1992, Teszari Zoltan a intrat în afacerile cu televiziune prin cablu. „Ideea de bază, pentru care m-am axat foarte mult pe afacerea asta și am lăsat restul afacerilor deoparte, a fost că, cel puțin eu așa consider, televiziunea prin cablu e o treabă de viitor. Dacă realizezi o rețea de televiziune într-un oraș, e foarte greu să mai vină cineva să-ți facă concurență. În plus, televiziunea prin cablu are foarte multe aplicații, nu numai programele recepționate de la satelit, ci și telefonie, transmisii de date, sisteme de alarmă etc. Deocamdată, la noi nu se pun în aplicare toate acestea, pentru că sunt un pic prea avansate, dar cu timpul le vom aplica".

Firma **KAPPA** are rețele de televiziune prin cablu în București, Brașov și Timișoara. „În Brașov suntem singurii, în București suntem firma care am ocupat jumătate din teritoriu. În Timișoara, unde am fost primii pe piață, nu am reușit să ocupăm tot orașul. Dimpotrivă, este o firmă care ne-a luat-o înainte, a realizat mai mult decât noi. Poate că n-am găsit oamenii potriviți în acest oraș, și din cauza asta, zic eu, am neglijat un pic. În Brașov, de vreo șase luni, facem producție proprie de televiziune. Sunt acolo 50 de angajați care se ocupă de acest program, alcătuit din știri locale și știri externe, filme traduse, programe de divertisment, reclamă.

Televiziunea prin cablu e o afacere care, pe moment, nu îți aduce profit. Se investesc foarte mulți bani, până să câștigi încrederea populației, ca să înceapă să facă contract cu tine".

Primul oraș din România unde s-a instalat televiziune prin cablu a fost Oradea. „În Oradea este o firmă cu care am fost parteneri, dar ea e separată, nu am acțiuni acolo, nu suntem asociați".

„Casa mea e aici"

L-am întrebat pe tânărul patron care sunt avantajele și dezavantajele vârstei de 24 de ani, în afaceri: „Pentru că sunt tânăr, asta îmi creează și avantaje, dar de multe ori și dezavantaje. Pentru unii parteneri de afaceri, vârsta de 24 de ani nu prezintă așa multă încredere, dar pe mine nu mă deranjează".

Succesul în afaceri îți aduce și prieteni, și dușmani: „În ziua de azi, oamenii care încearcă să realizeze ceva au foarte mulți dușmani. Eu, ce doresc să realizez, zic că tot voi realiza, chiar dacă unii oameni nu doresc treaba asta sau încearcă să frâneze cursul lucrurilor. În ce privește prietenii, foarte mulți îți sunt prieteni din interes, dar eu zic că îi separ pe aceștia de adevăraților prieteni. Cu părinții mă întâlnesc foarte rar, pentru că sunt mereu pe drumuri și chiar sunt supărați, că prea puțin iau legătura cu ei. Dar ei sunt singurii în care pot să zic că am încredere și mă ajută cu sfaturi, cu ce pot".

Deși firma **KAPPA** are filiale în București, Brașov și Timișoara, Teszari Zoltan e hotărât să rămână cu domiciliul stabil la Oradea: „Sunt lucruri care mă leagă de Oradea. Zilnic țin legătura cu Bucureștiul și Brașovul, iar o dată la una sau două săptămâni, sunt acolo. Mă duc și în Ungaria, pentru afaceri, dar n-aș rămâne acolo, pentru că aici e casa mea, în România!"

Kappa
CABLEXIM-SRL

Sunteți pe mâini bune!
Proiectele firmei de TV- cablu KAPPA urmăresc să vă asigure un serviciu absolut ireproșabil! Televiziunea prin cablu Kappa, pentru care informarea promptă a abonaților săi este o grijă permanentă, așteaptă să ne comunicați orice fel de sugestii sau nelămuriri aveți. Scrieți-ne pe adresa S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A., Piața Presei Libere nr 1, cod 71341 sau sunați la telefonul 617.47.63 între orele 9-17. Împreună cu cei de la Kappa, vă stăm la dispoziție. Reclamațiile sesizați-le la telefonul dispeceratului Kappa.
Iată ce filme vă oferă studioul Kappa:

Săptămâna 12-18 decembrie 1994

- Joi 15.12.1994, ora 22.30

„Starting over" - acțiune; 1979. Distribuția: Burt Reynolds, Jill Clayburgh
Regia: Alan J. Pakula

- Vineri 16.12.1994, ora 20.30

„Numai eu am supraviețuit" - acțiune 1978. Distribuția: Blair Brown, David Ackreid, Vera Miles.
Regia: William Graham

- Sâmbătă 17.12.1994, ora 19.00

„The fury" - acțiune 1978. Distribuția: Kirk Douglas, Jon Cassavetes. Regia: Brain De Palma
ora 20.30: „Class of 1999" - SF 1993.
Distribuția: Sasha Mitchell, Collin D.

- Duminică 18.12.1994, ora 22.30

„The best little werhouse in Texas" - comedie 1982.
Distribuția: Dolly Parton, Burt Reynolds.
Regia: Collin Higgins

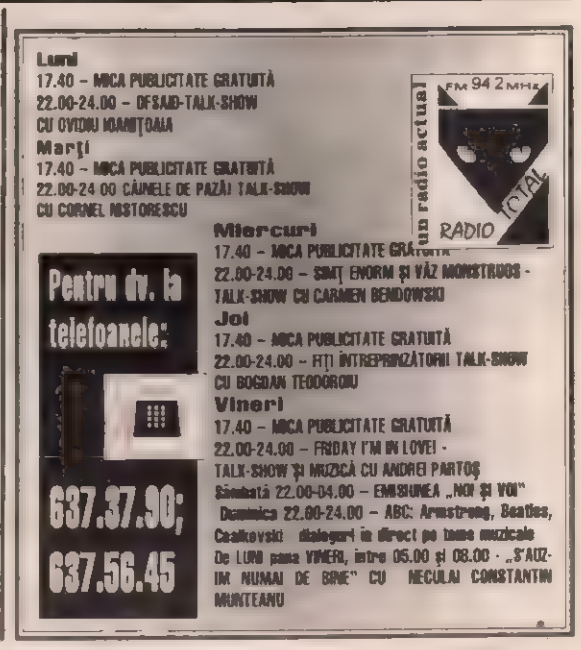

Vanilia - un secol de arome sintetice 1894 - 1994

Dacă este umplut cu vanilie, ambalajul devine o cutie fermecată care învie sufletul comerțului

În districtul Rhône, la Saint Fons, Franța, 20 dintre cei mai importanți distribuitori europeni de ingrediente alimentare s-au întâlnit în această toamnă pentru a aniversa o sută de ani de la prima sinteză a moleculei de vanilină, identică celei naturale. Xaviers Eydoux, director de marketing al Rhône-Poulenc, gazda acestui eveniment, în calitate de principal răspunzător de învăluirea planetei în arome vanilate, a recunoscut că sublimele miresme poartă cu ele cifre de afaceri îmbătătoare. Prin cele două unități de producție aflate în Europa și SUA, furnizând vanilie de puritați diferite, în ambalaje adecvate, de la "free-flow" la "fine mesh", Rhône-Poulenc controlează istoria centenară a celui mai răspândit aromatizant alimentar.

Istoria vaniliei naturale este însă mult mai veche. Primele mențiuni datează din epoca eroică a Marilor Descoperiri, când conchistadorii spanioli au adus la Curțile Europei vanilie mexicană. Abia în secolul al XIX-lea, chimiștii au fost tentați să o reproducă în eprubete, pentru ca peste un veac, începând cu anii '50, să fie industrializată, prima oară, lângă Lyon. Astăzi, ateliere-pilot, dotate cu tehnologii complexe, sunt puse la dispoziția echipelor "olfactive" de la St. Fons, aflate pe urmele puritații superioare a vaniliei mileniului III.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Un aristocrat al cinematografiei contemporane

Sir Anthony Hopkins este eroul filmului lui James Ivory, Rămășițele zilei

Avanpremiera acestui film a avut loc luni, 21 noiembrie, la sala Eforie a Cinematecii Române, prilejuind fidelilor cinefili și întâlnirea cu romanul, cu același nume, scris de Kazuo Ishiguro, roman după care s-a realizat, evident, transpunerea cinematografică. Cum actorii și realizatorii filmului nu au putut fi prezenți, din păcate, dl Fernoagă, directorul celebrei firme Guild Film, direct... implicată în eveniment, și dna Magda Mihăilescu, critic de film, au făcut onorurile de gazdă, luminând auditoriul cu considerații pertinente. Nouă, această întâlnire cu marele actor ce este Sir Anthony Hopkins, ne-a oferit prilejul să.. scotocim, puțin, prin viața sa... privată. Se poate afirma că, da, tocmai viața, îți poate juca cele mai năstrușnice feste. Este cazul lui Sir Anthony Hopkins, o personalitate artistică extrem de controversată până mai ieri. De-a lungul anilor, el și-a construit cariera jucând în filme fantastice ce frizau oroarea: **Audrey Rose**, **Omul Elefant** sau **Magic**. Perioada se încheie cu terifiantul film **Tăcerea mieilor** ce-i aduce premiul Oscar (1991) și cuvenita consacrare. Consacrarea este recunoscută și prin superbul gest al reginei Elisabeta de a-l înnobila doi ani mai târziu. Sir Anthony Hopkins excelează și în rolul sentimentalului gentleman din întoarcerea la Howard's End (1992). Astăzi, nominalizat cel mai bun actor pentru Oscar 1994, în rolul majordomului englez dintr-un film încărcat de glorie, Rămășițele zilei, Sir Anthony dezvăluie taina reușitei sale remarcabile: „Acest rol mi-a provocat cea mai profundă suferință. Noi, englezii, suntem prea naturali pentru a ne înfrâna sentimentele".

MARIA ANTONESCU ■

La Berlin,

Lui Omar Sharif și Jeannei Moreau li s-au luat amprentele

La realizarea filmului Ecaterina cea Mare, care se filmează la Berlin, Omar Sharif, 62 ani, și Jeanne Moreau, 66 ani, cele două îndrăgite stele hollywoodiene au fost rugate de colegii germani să-și lase amprenta mâinilor în beton, spre a rămâne posterității. După cum se vede în fotografie, au acceptat cu bucurie. (I.A.V.)

Regele Juan Carlos este un fiu iubitor

Regele Juan Carlos, 56 ani, desemnat ca suveran al Spaniei de către fostul dictator Franco, a fost din această cauză dezavuat de propria-i familie. Tatăl său, Don Juan, care se credea îndreptățit să urce la tron, și-a iertat fiul abia după doi ani de la înscăunarea acestuia în acest an, cu prilejul dezvelirii unui bust în bronz, ridicat lui Don Juan, eveniment la care a participat întreaga familie, suveranul și-a manifestat în public printr-o afectuoasă strângere de mână, atașamentul față de mama sa, Maria, 83 ani, prezentă la solemnitate, într-un scaun pe rotile.

I.A.V. ■

RASISMUL ÎN LUMEA MODEI

Celebra manechină de culoare Naomi Campbell afirmă că rasismul se manifestă și în lumea modei. „Am fost chiar eu martoră când un contract de prezentare a fost oferit unui model de rasă albă pentru suma de 3 milioane dolari, iar unei fete de culoare, același contract pentru 110.000 $. Sunt dealtfel designeri care refuză manechinele de culoare în show-urile de prezentare a modei". (S.S.)

Bobby mincinosul

Când te mănâncă limba de 25.000 de dolari

❑ Dacă tăcea, filosof rămânea

Cu intenția vădită de a supralicita valoarea unei pânze din creația sa, pictorul american **Robert Reynolds**, 51 ani, din Los Angeles și-a creat mari necazuri. După ce lucrarea sa **Mac Madonna** (rugăciune la masă) a fost furată din expoziție, el a oferit public o recompensă de 25 000 de dolari celui ce îl va ajuta la redobândirea pânzei. La scurt timp, tabloul a fost găsit datorită indicației furnizate de fotografa Laura Domela. Ea s-a prezentat să încaseze recompensa, dar Reynolds, fiind lefter, n-a putut onora plata. Dacă ar vinde tabloul, tot n-ar ieși din impas, deoarece Mac Madonna nu valorează decât până în 4000 de dolari. Fiind întrebat la ce s-a gândit atunci când a fixat mărimea recompensei, el a răspuns: „Am stabilit suma la întâmplare. N-am crezut că voi reprimi tabloul". Acum e nevoit să achite recompensa... cu țârâita

CĂTĂLIN VAGO ■

Sărbătoarea heringilor

În cadrul unor festivități populare, în Olanda se serbează anual, în iulie, noua „recoltă" de heringi tineri. Atracția o reprezintă rostogolirea pe stradă, în asistența publicului, a unor butoaie pline cu heringi. Primul butoiaș este oferit în dar reginei Beatrix

I.A.V. ■

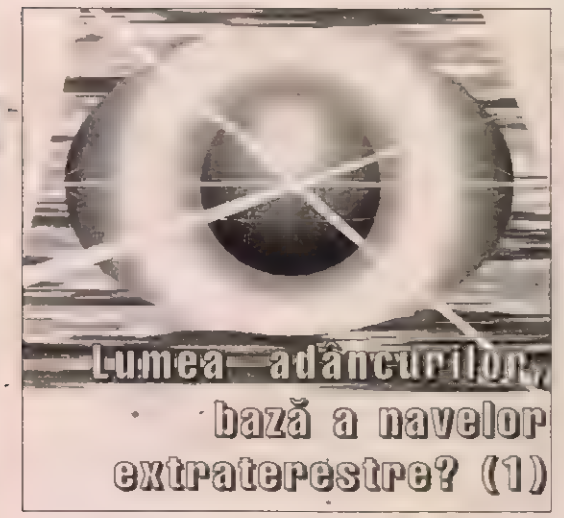

20.000 de picioare sub mări

„Submarinul" misterios realiza performanțe imposibile pentru tehnica actuală

În anul 1963, Forțele maritime militare ale SUA au organizat o serie de manevre în apele Oceanului Atlantic, în largul insulei Puerto-Rico. Au participat atunci cinci nave de escortă, portavionul Waspe și câteva submarine. În afară de acestea, la manevre au participat și câteva avioane, dintre care unul, în zbor razant, tracta cu ajutorul unui cablu un dispozitiv pentru localizarea submarinelor. Conform rapoartelor, submarinele exercitau manevre în această regiune în regim „lucru fără zgomot". La un moment dat... s-a petrecut „ceva" extraordinar! De pe unul din vasele de escortă, hidrotehnicianul a transmis pe punte că unul din submarine a ieșit din formație și, se pare, a început urmărirea unei ținte necunoscute. Fără îndoială că operatorul nu știa dacă ținta era o „capcană" prevăzută în plan (scopul manevrelor era de a perfecționa metodele de depistare a navelor inamicului, iar în cazul manevrelor de acest gen se folosesc, întotdeauna, capcane).

Raportul operatorului i-a pus pe toți în încurcătură, deoarece obiectul submarin neidentificat se deplasa cu o viteză de... peste 150 de noduri pe oră (aproape 300 km/h)!!

Toate celelalte nave și avioane de observare hidroacustică au raportat același fenomen. În cel puțin 13 jurnale de bord ale submarinelor și avioanelor se găsesc note referitoare la prezența unei „nave-submarin de mare viteză". Rapoartele au fost trimise imediat la Comandamentul Flotei, din Oceanul Atlantic, al Forțelor maritime militare ale SUA de la Norfolk (Virginia).

Ofițerii, tehnicienii și alți participanți la manevre au declarat că au văzut pe ecrane semnale. Părerea lor este că, având în vedere caracteristicile acestor semnale, obiectul neidentificat avea o singură elice sau un dispozitiv identic și că se deplasa cu aproximativ 150 noduri pe oră. (Remarcăm că în prezent viteza maximă de deplasare a submarinelor nu depășește 45 de noduri pe oră!). Și încă ceva: conform rapoartelor, hidroacusticienii au avut posibilitatea să urmărească timp de patru zile semnalele acestui misterios obiect, care executa manevre într-o regiune întinsă, coborând până la adâncimea de 20.000 de picioare (un picior = 30,5 cm), recordul de adâncime al unui submarin în imersiune fiind de aproximativ 6000 picioare! Recordul absolut (aproximativ 35.800 picioare) aparține batiscafului **Trieste** și a fost stabilit în anul 1960, în Oceanul Pacific; dar, **Trieste** nu se poate deplasa pe orizontală. Cu alte cuvinte, obiectul misterios, dacă avem în vedere recordul stabilit, este pur și simplu de neconceput la nivelul actual de dezvoltare tehnică!

Și atunci... aparținea el oare unei alte lumi!?

Strălucind, obiectul s-a scufundat brusc în apă

Această întâmplare nu este singulară. În jurnalul de bord al navei norvegiene **IAVESTA** se notează că pe data de 6 iulie 1965, pe ruta între Venezuela și Insulele Canare, semnalizatorul de pe punte a anunțat că pe cer se deplasează un obiect strălucitor. Imediat, căpitanul a fost anunțat telefonic, după care acesta a prezentat un raport Institutului geologic din Bergen. Printre altele, în raport este reprodusă întocmai declarația cartnicului principal de pe **IAVESTA**, **Torgrim Liena**: „Pot spune cu toată certitudinea că în acest caz nu este vorba de un avion obișnuit, de o rachetă, un meteorit, sau un fulger globular". Iar alți martori au descris în amănunțime acest obiect. Aceștia au declarat că au văzut limbi de foc și că obiectul executa viraje bruște și neașteptate. „Viteza obiectului - se subliniază în raport - era colosală și el se deplasa de la nord la sud. Cu toate că viteza era enormă, iar distanța față de obiect nu era mare, nu am auzit nici un zgomot care ar fi provenit de la acesta. Observatorul din partea stângă a bordului, marinarul Fernandez Ambrozio, afirmă că **obiectul ar fi apărut din mare** (subl. red.) și se deplasa spre nord, apoi, pe neașteptate, și-a schimbat direcția. Timonierul Narciso Ghilion a observat zborul obiectului deasupra navei".

20 iulie 1967. În jurnalul de bord al navei argentiniene **Naviero** a fost făcută următoarea însemnare curioasă (întâmplarea a avut loc la aproximativ 120 de mile de litoralul brazilian, la ora 18,15 minute, ora Argentinei):

„Ofițerii și marinarii erau, în acest timp, la masă. Unul dintre ofițeri, George Montoya, a telefonat căpitanului Julio Lucas Ardanza și a anunțat, cu emoție, că lângă vas a apărut ‹‹ceva›› straniu. Fugind pe puntea superioară, căpitanul a văzut, la aproximativ 50 de picioare, în partea dreaptă a bordului, un obiect strălucitor care avea forma unei țigări de foi, iar lungimea obiectului era de 105-110 picioare. Acesta era de culoare alb-albăstruie, nu emitea nici un zgomot și nu lăsa urme pe suprafața apei. Nu avea periscop, nu avea nici un fel de proeminențe. Tainicul obiect s-a deplasat un sfert de oră paralel cu nava NAVIERO. Știind că aceasta se deplasează cu viteza de 17 noduri, căpitanul Ardanza a apreciat că obiectul se deplasa cu viteza de 25 de noduri. Echipajul pur și simplu s-a zăpăcit, obiectul necunoscut s-a scufundat pe neașteptate, strălucind sub apă".

(va urma)

ALECU MARCIUC ■

„Mortul care scoate limba"

❑ Corpul lui Fadriz a fost înmormântat, dar capul său continuă să analizeze poluarea atmosferică!

Abu Fadriz (Egipt) suferea de dureri cumplite de cap, care în apropierea unor uzine fumegânde se transformau în adevărate convulsii ale feței. Într-o bună zi, Fadriz a murit în timp ce se deplasa cu autobuzul.

Iar de aici - atenție! Când corpul neînsuflețit era transportat cu o mașină spre Centrul de Medicină Legală din Alexandria, sanitarul care-l însoțea era să moară de frică! Răposatul a... deschis ochii, a început să clipească, iar mușchii faciali să se contracte!! În acel moment, doctorul i-a luat pulsul, dar, stupoare! Fadriz nu-l avea! Cu toate acestea, grimasele răposatului nu au încetat decât atunci când mașina a depășit centrul poluat al orașului.

Doctorii au încercat să găsească explicația acestui fenomen neobișnuit și au efectuat următorul experiment: la morgă, răposatului i s-a dat pe la nas oxid de carbon; în acel moment, convulsiile au reapărut; apoi s-a adus o mască de oxigen; rezultatul: grimasele au dispărut! Și, întrucât Abu Fadriz nu avea nici un fel de rude, el nelăsând nici un testament (care să includă referiri la propria sa înmormântare), medicii au hotărât să-i înhumeze numai corpul, capul păstrându-l pentru experimente științifice! Acesta a fost așezat într-un recipient special și transportat la Institutul de protecție a mediului înconjurător din Cairo. Acolo se și păstrează, „viu", și este folosit nu numai ca obiect de cercetare, dar și pentru...analiza gradului de poluare a aerului!

Vă asigurăm, în încheiere, de veridicitatea acestui caz, cu totul ieșit din comun!

ALECU MARCIUC ■

Olandezii vor să moară la cerere

❑ Dar numai bolnavii incurabili, evident!

Aproximativ 2300 de morți pe an în Olanda - circa două procente din decesele înregistrate - sunt cazuri de euthanasie la cerere pentru pacienții incurabili.

Doctorii au primit în ultimul an 9000 de cereri de a acorda asistență în momentul sinuciderii și 80 de procente din populația olandeză susține că euthanasia ar fi „acceptabilă din punct de vedere etic".

Reglementările olandeze în ceea ce privește euthanasia sunt astăzi puse față în față cu acest fenomen. După o turbulentă dezbatere, în noiembrie anul trecut, Parlamentul olandez a aprobat o nouă lege, în privința euthanasiei, dar care menține pedeapsa existentă de 12 ani închisoare în cazurile în care nu se respectă anumite condiții. Diferența mică - de numai trei voturi - cu care a fost adoptată această lege dovedește că „moartea ușoară" rămâne în continuare foarte controversată.

Medicii care efectuează euthanasia trebuie să se asigure de acceptul pacientului, să aibă încuviințarea familiei bolnavului, precum și avizul altor colegi.

„Dacă cineva are nevoie de ajutor pentru a muri, acest ajutor trebuie să existe, cu condiția ca doctorul să nu fie amenințat cu închisoarea", declară Jan Roell, vicepreședinte al Asociației olandeze pentru euthanasia la cerere.

Tom Voute, un oncolog din Amsterdam, a primit peste o duzină de cereri pentru euthanasie în fiecare an. În astfel de cazuri, el a simțit că trebuie să adopte o atitudine umanitară și nu a fost îngrijorat de repercusiunile ce s-ar fi putut abate asupra lui. „Nu le-am sugerat niciodată acest lucru, spune el, dar dacă cineva nu mai poate lupta pentru viață, dacă nu mai există curaj și speranța de însănătoșire, nu mai contează o scurtă perioadă de viață."

Traducere și adaptare
SIMONA SIMZIANU ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Comercializare și reclamă

Una dintre cele mai mari „revoluții" ale sportului mondial a fost declanșată de însuși președintele C.I.O., spaniolul **Juan Antonio Samaranch**, care, cu ocazia ediției 1992 de la Barcelona, a introdus un nou sistem de sponsorizare, prin „vânzarea" completă a fenomenului olimpic. Aceasta înseamnă că anumite firme, concerne, trusturi, companii sau societăți își rezervă dreptul ca, pe baza unor sume ce sunt oferite managerilor sportivi, să cumpere spații publicitare prin care lumea intră în contact direct cu exact ceea ce produc agenții economici respectivi. Așadar, sportul cu industria și invers au devenit două elemente extrem de legate pe baza interesului arătat de simplii amatori, în ale căror sufragerii sau dormitoare sunt recepționate imagini televizate de către marile companii, care, în pauzele special aranjate, prezintă telespectatorilor și o gamă variată de articole din toate domeniile, adică ale celor ce sponsorizează evenimentul ca atare.

Pentru a da, însă, lovitura de grație pe plan financiar, dar și sub aspectul interesului de care trebuie să se bucure J.O. în special, Juan Antonio Samaranch a venit cu o altă „găselniță" și-anume, a acceptat ca și profesioniștii să primească licență de participare, așa cum s-a întâmplat acum doi ani atât la Albertville, cât și la Barcelona. Motivul? Simplu de ghicit, dacă vom aduce în prim-plan dorința telespectatorilor de a-i urmări la lucru pe baschetbaliștii americani din cadrul lotului „Dream Team" cu **Magic Johnson,** sau pe hocheiștii canadieni și ai S.U.A. Creșterea ratei de recepție a generat un val și mai puternic de potențiali sponsori, așa că, pe fondul acestor acțiuni, s-au găsit banii pentru organizarea și desfășurarea J.O. de la Barcelona.

Revenind la tenis, căci aici am vrut anume să ajung, am urmărit săptămâna trecută, în Olympia Halle, **Compaq Super Grand Slam**, un turneu de tenis al superlativelor. Au participat cei mai buni 10 jucători din cadrul celor patru openuri tradiționale, iar aici trebuie menționați 9 din primii 10 ai topului mondial, care s-au întrecut pentru gigantica sumă de 6 milioane de dolari. Sponsorii, în primul rând concernul american de computere Compaq, alături de **Opel, Adidas, Wilson, Boss, Hilton** și alții,au pus la dispoziția managerului lui Boris Becker, avocatul Axel Mayer Wölden, banii pentru concepția, dar și traducerea în viață a evenimentului devenit fără discuție și monden. Dacă serviciul de transport a intrat în grija celor de la Opel, - și vă dați seama că, dacă un **Becker** sau **Sampras** sunt văzuți într-un automobil al concernului german, unii vor cumpăra un astfel de produs - cazarea și masa au reprezentat grija celor de la Hilton.

Hotelul **Hilton Park** din München este celebru întrucât, pe lângă vedetele din tenis sau fotbal, și-au rezervat apartamente și camere și marile personalități din lumea muzicii sau a actorilor. Astfel, un **Ivanisevici** va locui în apartamentul **Tinel Turner**, un **Chang** va dormi în patul lui **Michael Jackson**, iar un **Bruguera** sau **Edberg, Berasategui** și alții, vor savura luxul din spațiile prin care au trecut cândva **Frank Sinatra, Sammy Davis jr.** sau **Liza Minelli, Prince** ș.a. Printre persoanele care se respectă, se află și **Ion Țiriac**, de altfel client de bază al Hiltonului münchenez, unde un apartament costă circa 2.500-3.500 de mărci pe zi, iar o cameră între 300-500 de mărci.

Imaginea creată de societățile respective, prin implicarea în fenomenul sportiv, coincide cu un câștig în afacerile de zi cu zi. Iar pentru a fi și mai exact, vă voi da exemplul celor de la Compaq - divizia europeană, care au înregistrat un miliard de dolari în 1991, deci la începutul acțiunii comune cu tenisul, ajungând azi - după 4 ani de reclamă șoc prin acest turneu care a căpătat și anvergură - la o cifră de afaceri de 2,7 miliarde. Iar cel ce vă scrie această corespondență, va apela (cumpăra), în viitor, la un computer de birou, dar și unul „de mână" Compaq. Deci, nu întâmplător se spune că „reclama este sufletul comerțului".

Rezultatele din primul tur:

Pete Sampras (SUA) - Jaime Yzaga (Peru) 6-4, 6-2
Boris Becker (Germania) - Wayne Ferreira (Africa de Sud) 5-7, 6-4, 6-3
Michael Chang (SUA) - Alberto Berasategui (Spania) 6-1, 7-5.
Goran Ivanisevici (Croația) - Jonas Bjorkman (Suedia) 6-4, 6-2
Magnus Larsson (Suedia) - Stefan Edberg (Suedia) 6-4, 6-7, 8-6
Andre Agassi (SUA) - Thomas Muster (Austria) 6-3, 7-5
Todd Martin (SUA) - Karel Novacek (Cehia) 7-6, 6-4
Sergi Bruguera (Spania) - Andrei Medvedev (Ucraina) 5-7, 6-4, 6-0 (acesta din urmă l-a înlocuit pe Jim Courier, accidentat).

Sferturi de finală

Ivanisevici - Becker 6-4, 6-1
Sampras - Chang 6-4, 6-3
Todd Martin - Bruguera 6-4, 7-6
Larsson - Agassi 6-3, 1-6, 6-0.

Plata la balanță

■■ După ce l-am lăudat cât am putut, iată că portarul **Colceag**, nu mai amintesc clubul la care evoluează, și-a dat în petic și cu militarii și cu șepcile roșii.

■■ Dacă au ieșit oarece vorbe cu readucerea lui **Pavel Badea** în Bănie, ca și cu aducerea tot aici a lui **Radu Niculescu**, n-ar fi de mirare ca, la schimb, **Stângă** și **Craioveanu** să viziteze Capitala. Rămâne de văzut și de... urmărit.

■■ Cum mai e și fotbalul ăsta pe la noi, prin spațiul porții lui **Stângaciu**... Cât timp nu sunt plătiți, jucătorii nu evoluează pe măsura pretențiilor, cum de apare banul, cum le sfârâie călcâiele. Cazurile, cu dus-întors, **Universitatea Craiova** și **UTA**, sunt mai mult decât edificatoare. Uite așa s-a ajuns că Universitatea trage la titlu, iar UTA trage să moară.

■■ Dacă un antrenor (cum e **Iosif Vigu**) a ajuns să-și facă propriii elevi boschetari, vă dați seama ce licori bahice trăsnet (de te trăsnesc) se consumă pe la Baia Mare, într-un fotbal poluat de noxe și toxine.

■■ E clar ca lumina zilei (scurte) de iarnă, de când cu profesioniști la drepturi și plezirişti la obligații, fotbaliștii români au rămas să facă legea într-un campionat în care înfrângerea drastică a liderei a fost, pur și simplu, o insultă.

■■ Stați binișor și ascultați, războiul dintre **George Copos** și **Mircea Pascu** nu s-a sfârșit, încă. Afacerile merg în fotbal, atâta timp cât fotbalul a ajuns el însuși o afacere, pe alocuri grasă.

■■ Cică dl plimbatul **Ilie Dumitrescu** se interesează niscai mexicani. Noi spunem că-i mai bine să stea acasă, la... **Köln**. Să nu uităm că și Belo a fost agățat în vară de cei de la Piramide, dar n-a ieșit nimic.

■■ Se simt, la Universitatea Craiova, mai ales mâna lui **Giovani Becali** și banii lui **George Păunescu**.

■■ E bine să joci pe bani buni. Au demonstrat-o cu prisosință jucătorii de la **Steaua**, la Split, unde nu aveau nimic de pierdut, ci doar de câștigat un ban bun pentru zilele viitoare. S-a cunoscut în joc lipsa lui... **Basarab Panduru,** specialist în a plimba mingea de-a latul terenului.

■■ Stare de faliment la **Sportul Studențesc**, așa că nu-i de mirare că **Mac Popescu** reclamă banii - 500 000 de dolari - ce ar trebui să revină clubului după transferul lui **Gică Hagi**. Dar, trecut-a timpul, banii sunt ca și pierduți, așa că Sportul ar cam trebui să-și găsească un sponsor generos.

OZONEL ■

Compania „Domino SRL" prezintă la Sala Polivalentă, în ziua de sâmbătă, 17 decembrie, ora 18, spectacolul muzical-sportiv dedicat echipei naționale de fotbal, „Goli... Gooli... Muzică și umor". Biletele se găsesc la Sala Polivalentă și la stațiile de metrou Unirii 1 și 2.

CUPA UEFA

optimile de finală (manșa a doua)

FC Sion – FC NANTES 2-2 (0-4)
AC Napoli – EINTRACHT FRANKFURT 0-1 (0-1)
Real Madrid – BK ODENSE 0-2 (3-2)
BAYER LEVERKUSEN – GKS Katowice 4-0 (4-1)
AC PARMA – Athletic Bilbao 4-2 (0-1)
LAZIO ROMA – Trabzonspor 2-1 (2-1)
JUVENTUS TORINO – Admira Wacker 2-1 (3-1)
BORUSSIA DORTMUND – Deportivo La Coruña 3-1, după prelungiri (0-1)

Echipele scrise cu majuscule s-au calificat pentru sferturile de finală.
Între paranteze sunt trecute rezultatele din prima manșă.

LIGA CAMPIONILOR etapa a șasea

Grupa A

Manchester United – Galatasaray Istanbul 4-0
FC Barcelona – IFK Göteborg 1-1

1. IFK GÖTEBORG	6	4	1	1	10-7	9
2. FC BARCELONA	6	2	2	2	11-8	6
3. Manchester	6	2	2	2	11-11	6
4. Galatasaray	6	1	1	4	3-8	3

Grupa B

Paris St. Germain – Spartak Moscova 4-1
Dinamo Kiev – Bayern München 1-4

1. PARIS SG	6	6	0	0	12-3	12
2. BAYERN	6	2	2	2	8-7	6
3. Spartak	6	1	2	3	8-12	4
4. Dinamo Kiev	6	1	0	5	5-11	2

Grupa C

Hajduk Split – Steaua București 1-4
Anderlecht Bruxelles – Benfica Lisabona 1-1

1. BENFICA	6	3	3	0	8-5	9
2. HAJDUK	6	2	2	2	5-7	6
3. Steaua	6	1	3	2	7-8	5
4. Anderlecht	6	0	4	2	4-7	4

Grupa D

Casino Salzburg – AC Milan 0-1
Ajax Amsterdam – AEK Atena 2-0

1. AJAX	6	4	2	0	8-2	10
2. A.C. MILAN*)	6	3	1	2	6-5	5
3. Casino	6	1	3	2	4-8	5
4. AEK Atena	6	0	2	4	3-8	2

*) Penalizată cu două puncte

Primele două echipe din fiecare grupă s-au calificat în „sferturi", partidele având loc (tur-retur) la 1 și 15 martie 1995

Înotătoarea Lu Bin, campioană lumii la 100 m mixt, a fost suspendată pe timp de doi ani, pentru rezultat pozitiv la controlul antidoping

Şi chinezii au ajuns la fundul curbei

Faptele sunt de-acum cunoscute: toate zvonurile, unele, acuze pe faţă, legate de extraordinarul progres al sportului chinez din ultimii ani şi-au găsit explicaţia, pe care unii o dăduseră deja - dopajul! Numai la **Jocurile sportive asiatice** de luna trecută, 11 sportivi au fost găsiţi pozitiv la controlul antidoping, făcând ca numărul celor ce au apelat la substanţe prohibite, din anul 1988 până acum, să se ridice în prezent la 44. La care am putea adauga alte prezumtive 14 cazuri ale unui control inopinat al federaţiei internaţionale de atletism, la 14 sportivi nu li s-au putut face analize, fiind declaraţi bolnavi de hepatită, deşi se aflau în diversele centre de pregătire-miracol.

Pentru a ne da seama de dimensiunile acestui „dopaj de stat" (sintagmă folosită de presa internaţională, amintind de ceea ce s-a întâmplat nu cu mulţi ani în urmă în RDG), să înserăm câteva date în legătură cu progresul fără precedent înregistrat. Progres care nu are echivalent în istorie. Aşadar, la **atletism**, de pildă, sportivele chineze, aproape inexistente la Olimpiada de la Seul, din 1988, au ajuns să domine această disciplină, cu 52 de prezenţe anul acesta în clasamentele primilor 10 pe diverse probe. La **înot** cealaltă disciplină care a înregistrat un „boom" fantastic, de la nici un finalist la Seul s-a ajuns ca, la Campionatele Mondiale de anul acesta, de la Roma, din cele 16 curse feminine înscrise în program, în 12 victoria să revină Chinei. Nici bilanţul general olimpic nu este mai puţin semnificativ: 28 de medalii în Coreea de Sud (dintre care 5 de aur) şi 54 (16 titluri) la Barcelona. Iată şi un caz individual, cel al atletei **Wang Junxia**, care a bătut recordul mondial la 3 000 m cu 11 secunde,îmbunătăţindu-şi cea mai bună performanţă individuală, cu aceeaşi ocazie, cu 50 de secunde!

Reacţiile au fost pe cât de prompte, pe atât de vehemente, mulţi adversari ai chinezilor anunţând chiar că se gândesc la retragere, după clamarea leitmotivului: „Nu mai avem nici un chef să ne antrenăm de două ori pe zi, când ştim că oricum plecăm cu un handicap insurmontabil".

Pe de altă parte, comentatorii sunt de părere că totul a pornit de la dorinţa de „imagine". Astfel, startul performanţelor a coincis cu declanşarea candidaturii Beijingului la organizarea Jocurilor Olimpice. Unde, s-a cerut, ar fi trebuit introduse şi halterele feminine. Normal, la ultimele Campionate Mondiale toate titlurile au revenit chinezoaicelor, care, de asemenea, au bătut şi 27 de recorduri mondiale!

TEODORA OPREA ■

Arte marţiale

O femeie, nu un bărbat, a creat stilul Wing Chun Kung Fu

Japonezul Morihei Ueshiba a fondat, la începutul secolului XX, stilul Aikido. Dar mai devreme cu 300 de ani, o călugăriţă din China, Ng Mui, a fondat stilul Wing Chun Kung Fu, o şcoală în care găsim aceleaşi principii. Călugăriţa Ng Mui a formulat un sistem pentru ca practicanţii să cunoască forma de luptă foarte bine şi să mânuiască cuţitele fluture (arme deosebit de eficace, ce pot stopa atacul celebrei săbii japoneze, care taie orice metal mai slab).

Destinul a vrut ca primul elev al călugăriţei Ng Mui să fie tot o femeie, domnişoara Yim Wing Chun. Aceasta a transmis cunoştinţele sale soţului ei Leung Bok Chau, şi mai departe, până când stilul a ajuns în zilele noastre. Ultimul maestru contemporan a fost profesorul Yip Man, cel care i-a antrenat pe Bruce Lee, William Cheung, Leung Ting

În ziua de azi sunt multe practicante care fac cinste centurii negre prin acurateţea tehnică sau calităţile morale deosebite. Spre exemplu, în SUA există celebra organizaţie „Îngerii păzitori", cu filiale în Canada şi Mexic, ce are drept scop paza cetăţenilor în metrou, pe străzi, contra hoţilor, criminalilor, drogaţilor. Instrucţia tehnică este făcută de doamna Da Silva, soţia preşedintelui organizaţiei, o celebritate a artelor marţiale americane.

CRISTIAN BUTARU ■

GLASUL ROTILOR DE TREN 39

Am luat-o lento la vale. După ce am stat etape în şir în coasta liderei, noile prefaceri de la vârful clasamentului au dus la detronarea FC Naţionalului, conjugată cu alunecarea pe tobogan a Rapidului. Şi mai e şi seria de meciuri, toate afară, că te apucă groaza ce va fi în primele zile de primăvară. Să nu uităm că, între timp, a revenit **Viorel Hizo**, un antrenor cramponat de Rapid ca marca de scrisoare, la orizontul vacanţei de iarnă profilându-se şi convocarea Adunării generale a UFC Rapid. Cu mutări, cu alunecări, cu ascensiuni, neuitându-se în primul rând că mai sunt şanse de a ne menţine în hora cupelor europene de anul viitor.

Pe locul patru, în menghina Băniei şi a Ceahlăului, Rapid a reuşit „performanţa" ca în ultimele patru meciuri să ia două puncte, de doi bani speranţe pentru primăvară. Pentru că, după cum vedeţi, doar primăvara mai rămâne pentru limpezirea apelor în Giuleşti. Echipa de fotbal, în jurul căreia gravitează totul şi toţi, s-a rupt şi ea, unii sunt daţi dispăruţi, alţii cu gândurile prin Europa, Hizo a devenit (parcă) mai calm şi tare înaintea meciului cu Oţelul, ultimul al toamnei.

La rezerva de rigoare, se aude că, la mijloc de decembrie, Adunarea generală nu va face decât să puncteze trecerea clubului sub patronajul Ministerului Transporturilor, aşa că să nu fie cu mirare dacă în fotoliul de preşedinte de onoare va fi de găsit însuşi ministrul **Aurel Novac**, înconjurat de un „consorţiu" format din cinci vicepreşedinţi, printre care şi **George Copos** şi **Mircea Pascu**. Da, dar ce ne facem că nu prea mai avem echipă, de ajungem în situaţia lui Dinamo în vară când clubul din Şos. Ştefan cel Mare îşi numea o nouă conducere, un nou antrenor, în lipsa jucătorilor. Oricum, George Copos anunţă cam de multă vreme că va aduce doi-trei jucători de valoare în Giuleşti, peste ce au arătat până acum un Budacă, Chebac sau White. Mai rămâne să auzim semnalul, glasul roţilor de tren fiind, în miez de iarnă, unul al suspinelor.

S-a mai deschis o cârciumă de lux

Mândru de realizarea sa, domnul ministru plin al sporturilor, Alexandru **Mironov**, a participat la o fastuoasă inaugurare. Veţi crede că e vorba de vreo nouă sală (că ala din oraşul domniei sale, Craiova, a cam ars), vreun stadion, un bazin, un patinoar, acolo (că, lărăşi venim şi zicem, ai doilea patinoar al Capitalei, „Floreasca", a dispărut din aria sportului). Aş, înaltul demnitar a forfecat solemn panglica de inaugurare a unei cârciumi de lux! Cârcotaşi şi curioşi cum vă ştim, iar veţi pune întrebări, de genul: „Ce legătură are sportul cu bodega respectivă?" Are, chiar ma multe. Prima ar fi chiar denumirea, că noului stabiliment, situat chiar în buricul Bucureştilor, îi zice „Campion". Uf, nesuferiţi mai sunteţi, cum adică: „Păi, dacă un magazin care vinde încălţări se numeşte Maraton, e musai să-i boteze ministrul sporturilor?" Aici parcă aveţi dreptate, dar în privinţa restaurantului amintit vă înşelaţi. Pentru că în incinta din Câmpineanu a funcţionat până acum cantina sportivilor, aşa că, iată, n-a fost vorba de un botez, ci de o înmormântare, aşa că prezenţa ministrului era, cum se vede, obligatorie. Chiar, ce le trebuia sportivilor o cantină, unde să mănânce şi ei o ciorbă la preţ de cost?

Soluţia salvatoare

Auzind noi că bugetul sportului pe anul viitor n-are cum să asigure prezenţa tuturor celor 22 de discipline care au tumee de calificare la Jocurile Olimpice din 1996, de la Atlanta, ne-am întrebat imediat ce vor face diriguitorii în anul olimpic cu banii. Că, vedeţi dumneavoastră, noi gândim în perspectivă şi ne este cât se poate de clar că, dacă nu te califici, n-ai cum să ajungi în America. Tot noi am găsit şi soluţia,

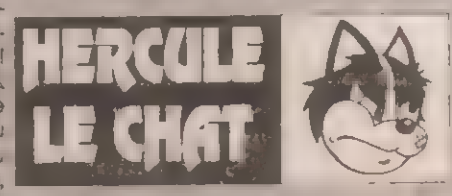

că suntem deştepţi ce nu s-a pomenit. Cum la Atlanta nu vom putea deplasa sportivi, că n-au vole, de vreme ce nu s-au calificat, propunem o delegaţie masivă de funcţionari, în frunte cu expertul Alexandru Mogoş, una de copii minune cu ochi de cărbune, câştigători ai fazelor de zonă ai concursului „Cotrocenlul înainte şi după 22 decembrie", copii ai străzii milionari (două ore de cozi în metrou - 10.000 lei), precum şi o dublă calitate, de sponsori ai boxului şi interpreţi, Titi Dumnezeu, Băieţii de la Lupoaică, Fraţii Peşte şi alte formaţii artistice. Va avea România o imagine de nu s-a mai văzut.

Paginile de sport sunt realizate de POMPILIU LAURENŢIU DUMITRESCU ■

„Magicul" *Alexandru Arion*, coşgeterul echipei, cel care ne-a condus din victorie în victorie

RHÔNE-POULENC
scop

FLACĂRA salvează onoarea presei scrise!

❑ Incredibil, dar adevărat: am fost în semifinale!

Vegheat de arbitrul *Adrian Dumitriu* şi de o cameră de luat vederi, *Mihai Săndoiu* aruncă la coş, iar *George Arion* este luat om la om (în dreapta, semi-*George Cuşnarencu*)

Trecut cu brio derbyul cu „bulinarii" (în treacăt fie spus, aceştia nu ne-au învins nici la fotbal, chit că nu ne-am întâlnit cu ei), am susţinut ultima partidă din grupă în compania mai tinerilor colegi de la... **Radio Tinerama**. Meciul nu a fost deloc o formalitate, adversarii apărându-şi şansele (chiar minime) cu sportivitate. Firesc, am învins (37-24), principalii noştri realizatori fiind Alexandru Arion (16), George Cuşnarencu (11) şi Mihai Săndoiu (8).

Şi, iată-ne în faza „sferturilor de finală"! Ne pare rău că **Telegraful** din Constanţa a bătut... drumul degeaba, dar trebuie să spunem că a fost o partidă în care am dominat da capo al fine (14-9 la pauză), având la un moment dat chiar 21-13, iar finalmente obţinem victoria (doar) cu 29-27! Din nou marcatorii noştri şi-au făcut datoria: Alexandru Arion 16, George Cuşnarencu 8.

Printre cei din urmă înscrişi în această competiţie, „flăcăriştii" ajung astfel între primele patru echipe (alături de **TVR, Canal 31** şi **Radio România**), salvând onoarea presei scrise! Iar pentru noi performanţa reprezintă o poveste de iarnă fără zăpadă, al cărei autor este directorul nostru general George Arion, singurul conducător al unui trust de presă implicat efectiv în întrecere, de altfel decanul de vârstă, dar cu inima mereu tânără.

Clasamentul grupei A:

1. CURIERUL NAŢIONAL 3 3 0 92:57 6
2. FLACĂRA 3 2 1 85:71 5
3. Evenimentul zilei 3 1 2 74:62 4
4. Radio Tinerama 3 0 3 60:121 3

(Radio Uniplus a fost exclusă pentru două neprezentări, iar Salut s-a retras).

Aruncarea lui *Călin Mărcuşanu* este urmărită cu emoţie de *Mihai Săndoiu*, *Petre Cojocariu* (nr. 8), *Alexandru Arion* (nr. 9) şi *George Cuşnarencu* (din nou partial)

În sfârşit, *George Cuşnarencu* integral! (în plan secund, *Mihai Săndoiu*)

La concurenţă cu Cupa Presei

Ştiri din NBA

● Surpriza zilei de 6 decembrie a constituit-o victoria echipei **Atlanta Hawks**, care „le-a făcut-o" celor din Orlando, învingându-i pe Magi la un coş diferenţă, 107-105. Vulturii din Atlanta au stopat marşul triumfal al celor din Orlando, după nouă victorii consecutive. **Jon Konkac** a marcat în ultimele secunde coşul victoriei, pentru că, doar cu 4 minute înainte de final, echipa lui Shaq „Attack" era în avantaj cu 7 puncte **Stacey Augmon** a fost cel care a anulat acest handicap, el reuşind în final 21 de puncte pentru echipa Vulturilor.

● Dar jocul zilei a fost considerat, duminică, partida de la Portland, în care all-star-ul **Clyde Drexler** a înscris 36 de puncte celor de la Milwaukee Bucks. În ultimele 9 zecimi de secundă ale partidei, scorul era egal, 103, asta după ce Bucks remontaseră un handicap de la 95-101! Toată lumea se pregătea să vadă prelungiri, numai Drexler a fost de altă părere. El a aruncat de pe partea dreaptă de 3 puncte, după o pasă inspirată de la **Mark Bryant**. Scor final 106-103 pentru Trail Blazers

● La Detroit, rookie-ul **Grand Hill** a contribuit la înfrângerea unei alte mari echipe, **Phoenix Suns**, Pistoanele dovedind că sunt într-o formă bună

● La New York, Charles Smith şi Anthony Mason au făcut prin jocul lor ca Knicks să câştige contra Gloanţelor din capitala SUA (111-95) şi să-şi revină, oarecum, după „bătuta" cruntă pe care, cu o săptămână înainte, le-o administraseră cei din Orlando (cu 125 la 100).

● Acasă, la Cavalerii din Cleveland, **Shaq (Attack) O'Neal** şi **Nick Anderson** au înscris fiecare în contul Magilor câte 26 de puncte. Mai mult, Orlando a reuşit 42 de puncte chiar în primele 12 minute de joc. La această ispravă a contribuit decisiv **Anfernee Hardaway** care a marcat 10 puncte, stabilind un fel de record de eficacitate contra cronometru. Cleveland Cavs au fost învăluiţi într-o ceaţă magică şi în final s-au văzut învinşi cu 114-97. Orlando Magics se respectă, în meciurile 11 şi 12 câştigând lejer, la o diferenţă de 18 puncte.

● Echipa „omului-ploaie" - **Shawn Kemp** - se află la a şasea victorie consecutivă. În ultimul meci, Seattle Supersonics i-au îngenuncheat pe Houston Rockets, nimeni alţii decât faimoşii campioni, cu 103-90

● La Indiana, **Reggie Miller** a avut realmente ultimul cuvânt de spus în meciul cu Pistoanele din Boston, câştigând partida în ultimele 22 de secunde, când a marcat un coş de 3 puncte şi mai multe aruncări libere, mărind hotărâtor firavul avantaj de până atunci al echipei sale. **Pacers - Pistons:** 90-83

● La New Jersey, echipa de şoc a lui **Craig Ehlo**, jucând în deplasare, a îndoliat întreg oraşul, câştigând partida practic în ultimele 3 zecimi de secundă, cu o aruncare de 3 puncte (Atlanta Hawks - New Jersey Nets 94-91).

● La Los Angeles, **Nick Van Exel**, argintul viu al echipei, i-a condus spre victorie pe Lakers, în ultimele trei minute de joc reuşind să spulbere apărarea lui Golden State Warriors (scor final: 113-101), iar la San Antonio, echipa lui **Jim Jackson**, Spurs, a pierdut pe teren propriu în ultimele 39 de secunde o partidă pe care o ţinea deja în mână, în faţa „colegilor de breaslă" din Dallas (121-124).

● Reuşita zilei: **Los Angeles Clippers** a reuşit prima victorie în acest sezon, după 16 înfrângeri consecutive, în faţa celor de la Milwaukee Bucks, în prelungiri, şi la limită: 96-94. Pooh Richardson a marcat coşul victoriei în ultima secundă de joc, de la 7 metri. În acest fel, Clippers n-au reuşit să bată recordul de ineficacitate al echipei **Miami Heat**, care, în 1988, a pierdut 17 partide la rând, de la începutul sezonului.

● **Dino Radja** de la Celtics n-a jucat în partida cu Atlanta Hawks (93-80) pentru că şi-a rupt mâna în partida cu NY Knicks.

● **Jeff Malone** a marcat un record de 34 de puncte pentru echipa sa, 76ers din Philadelphia, contra lui Miami Heat, la ea acasă. Sixers au atins în acest meci cifra de 2000 de victorii în NBA. Echipa joacă din 1949, la început evoluând sub numele de **Syracuse Nationals**.

Vineri, 9 decembrie, clasamentele în NBA arătau astfel

CONFERINŢA ESTICĂ:

Divizia Atlantică: 1. Orlando 13-3 (.813) 2. New York 10-5 (.667) 3. Boston 8-9 (.471) 4. Philadelphia 7-9 (.438)

Divizia Centrală: 1. Indiana 10-5 (.667) 2. Charlotte 9-7 (.563) 3. Cleveland 9-8 (.529) 4. Detroit 8-8 (.500). După cum se vede, au ieşit din **top 4** Chicago Bulls care au totuşi aceeaşi statistică (8-8)

CONFERINŢA VESTICĂ

Divizia Midwest: 1. Houston 11-5 (.688) 2. Denver 9-6 (.600) 3. Utah 10-7 (.588) 4. Dallas 8-6 (571)

Divizia Pacific: 1. Phoenix 11-5 (.688) 2. Seattle 11-5 (.688) 3. LA Lakers 10-6 (.625) 4. Sacramento 8-7 (.533)

VADIM GEORGE CUŞNARENCU ■

Ultima oră

La doi ani, Văcăroiu se joacă intens cu cetatea de foc !

ION CRISTOIU despre Mesajul de Anul Nou al lui ION ILIESCU

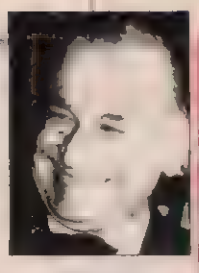

ION CRISTOIU: „Pentru că se apropie Anul Nou, aș vrea să-i transmit dlui Iliescu că îi știu deja discursul pe care îl va ține în noaptea dintre 1999 și 2000, după ce va fi reales a treia oară! Va spune că nu s-a făcut încă privatizarea, că trebuie s-o facem neapărat, că trebuie să ne integrăm în Europa, că trebuie să luptăm împotriva corupției, că presa este în continuare mizeră, neconstructivă - pentru că îl critică - și că, în general, guvernul Văcăroiu (pentru că și în anul 2000 tot guvernul Văcăroiu va fi, ei sunt eterni!) este un guvern care a sporit producția! Atât de mult va spori producția până în anul 2000 încât o să ne înecăm în atâta oțel și fontă, în timp ce vom avea salariile tot mai mici!"

Nr. 51-52 ● 20 decembrie–2 ianuarie 1994 ● 24 pagini ● 500 lei ● 3.70 DM ●

Flacăra

Editată de S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A. | Președinte - director general GEORGE ARION | Redactor șef EUGEN CHIROVICI

Pentru FLACĂRA, OMUL ANULUI 1994 este ION I. STOENESCU

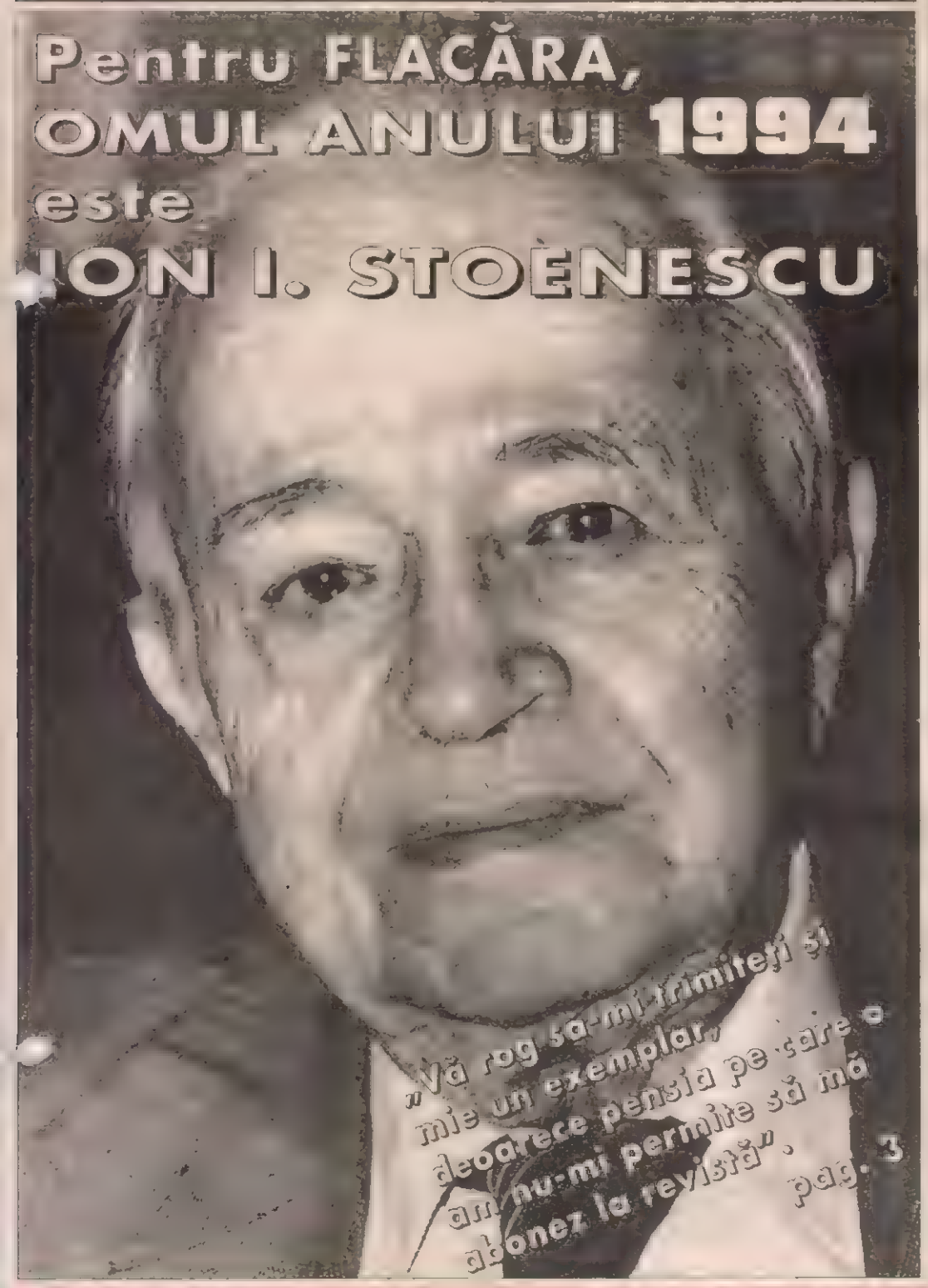

pag. 3

ÎN ACEST NUMĂR DUBLU:

MAGAZIN DE CRĂCIUN ȘI REVELION (16 pagini)

O televiziune pentru toată lumea: KAPPA

(27 de programe TV satelit)

■ Dialogați cu ea prin revista noastră. Scrieți-nei

Literatura dumneavoastră are la dispoziție două pagini:

MAȘINA DE SCRIS

. pag. 18-19

Marți, 20 decembrie, a avut loc decernarea trofeului

FIERUL DE CRISTAL

Revista noastră urează colaboratorilor, abonaților și cititorilor săi

LA MULȚI ANI !

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

PCI bus
VL bus

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210,18,34 Fax. 211.73.68

OKI People to People Technology · ATronic Computers · NOVELL · BECKMAN · ALINCO · CTX · CHAPARRAL · LOGITECH · HEWLETT PACKARD · American Power Conversion

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888.1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Stăndolu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale
MIHAI STĂNDOLU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63, 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10., 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1 Bucureşti
Cont valutar - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie
ADRIANA CHIROVICI
Telefon 2559
- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera, Florin Ioniţă.
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Paşcu Balaci, Ion Ceacâru, Petru Novac Dolânga.
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA) Mihai Rusu (Germania,
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Crina Gorgoi, Adrian Petrescu.
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS REBUSACHE

Cei mai SMECHERI

Director publicaţii de divertisment
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori şefi adjuncţi
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simziuc
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 618.15.32;) Călin Mărcuşanu, Irina Braviceanu, Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Eugen Mejoţi, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Glodian, Cristina Topolski, Cezar Munteanu
DIFUZARE (617 59 69) Gabriel Burnb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu.
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Săndulescu, Maria Şerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Oamenii anului 1994

Omul anului 1993 desemnat de Flacăra a fost Pierre Bérégovoy, a cărui sinucidere a provocat o vie emoţie în întreaga lume, atrăgând atenţia că politica fără moralitate înseamnă demagogie. În 1994, revista noastră a ales un necunoscut, pe care însă îl socoteşte emblematic pentru destinul românilor în acest an: pensionarul Ion I.Stoenescu, descoperit printre corespondenţii de la rubrica Maşina de scris. Iată un fragment din epistola pe care acest octogenar i-a trimis-o lui Alex. Ştefănescu: „Am 87 de ani. Producţia din care vă trimit câte ceva este cu mult mai tânără. Provine din perioada 1959-1964, cât am stat în închisorile comuniste. Singur în mulţime, fără creion şi fără hârtie, am însăilat 940 de strofe, pe care le-am repetat zi de zi, până la eliberarea mea, când le-am aşternut pe hârtie." Şi iată şi câteva versuri din poemul său Moş Crăciun: „Ai pătruns cu greu, bătrâne,/ În celula noastră/ Prea sunt multe, prea sunt dese/ Drevene-n fereastră.// Promoroacă-ţi este barba,/ Ochii-s doi luceferi/ Şi un sac cât cerul albastru/ Porţi pe umeri teferi.// Calci uşor pe preş de nouri,/ Somnul ni-i de piatră,/ Visul este plin de dorul/ Celor dragi. De vatră.../ Dar... mirajul se destramă./ S-a sfârşit urmarea./ Ai pierit şi tu şi visul./ Sună deşteptarea.// Moş Crăciune, lasă giuma,/ Tu le ştii pe toate./ Lasă vise şi-amăgire,/Adu LIBERTATE!" Şi, în sfârşit, iată şi comentariul lui Alex. Ştefănescu: „În caz că actualii guvernanţi ai ţării citesc Maşina de scris, sper că vor învăţa pe de rost, pentru apropiatul Crăciun, versurile dv. şi că vor reflecta, cu furculiţa în mâna stângă şi cuţitul în mâna dreaptă, înainte de a-şi tăia o bucată de fazan, asupra următorului pasaj din emoţionanta dv. scrisoare: «Dacă găsiţi ceva bun şi publicaţi, vă rog să-mi trimiteţi şi mie un exemplar, deoarece pensia pe care o am nu-mi permite să mă abonez la revistă.»"

Mai trebuie oare vreun alt argument pentru căderea guvernului Văcăroiu, pentru alungarea de la putere a celor care au condamnat poporul nostru la mizerie?

Raţia de libertate

Numele cincinalului: Iliescu

Pe lumea asta totul poate fi împărţit în două, cu condiţia să găseşti criteriul adecvat. Absolut totul. Răul poate fi profund şi etern, metafizic, sau poate fi concret, cu nume, adresă, caracter infect şi Mercedes de protocol. Coaja de pâine a unui bătrân sărman, pensionar mai mult în scripte decât în realitate, poate fi şi ea împărţită în două: jumătate pentru azi şi jumătate pentru mâine; sau jumătate pentru azi şi jumătate pentru poimâine. Copiii pot fi împărţiţi aşa: eu, care nu mănânc niciodată prăjituri, şi cellalţi copii, care mănâncă pâine cu unt şi şuncă şi ouă şi lapte şi au jucării şi sunt răi şi „n-am lo treabă cu ei". Viaţa însăşi poate fi viaţa noastră şi viaţa „lor". Care ei? Ei care aşa şi pe dincolo şi au jucării şi jucăriile lor suntem noi...

Anul 1994 a fost anul în care producţia şi nivelul de trai au crescut în capul premierului Văcăroiu şi a fost anul în care eşecul iluziilor noastre şi drama pe care o trăim au dobândit o dimensiune periculoasă din punct de vedere social: apropierea furtunii. „Înaintarea neabătută" spre starea critică a naţiunii continuă. În prima fază a acestui nemernic parcurs, lehamitea, sila generalizată, a deschis larg porţile pentru impostură şi bunul plac, prin lipsa de reacţie a oamenilor şi ruperea dialogului dintre societatea civilă şi structurile de autoritate, dintre guvernaţi şi guvernanţi. În faza a doua (care dă semne că ar începe!), societatea românească trece pragul spre societatea de tip oligarhic, care de regulă produce suferinţe incalculabile şi nu părăseşte scena istoriei decât în chip violent, sângeros; inspiraţia tembelă de a sărbători trecerea acestui prag printr-o explozie a dopurilor de şampanie are ceva lugubru în ea şi te duce automat cu gândul la explozia inevitabilă care va veni, amestecând tragic trupuri sfârtecate, destine, speranţe, copii şi bătrâni, palate, soldaţi, miniştri şi oameni sărmani, munca de-o viaţă şi praf şi şuvoaie de sânge. Istoria a văzut multe şi numai dacă o iubeşti poţi înţelege ceva şi poţi să le oferi o şansă celor pe care ţi-ai asumat răspunderea să-i guvernezi.

În 1994 a fost mai evident decât în oricare din ultimii cinci ani că în România nu există voinţa politică pentru abandonarea himerelor colectiviste şi etatiste, iar acolo unde există, şansele de a înfăptui schimbarea practic nu există. Oricât de dureroasă ar fi această constatare, ea trebuie făcută. Clasa politică românească este ruptă de societatea civilă şi nu o reprezintă; oamenii nu-şi regăsesc existenţa, aspiraţiile şi şansele în moara de vorbe, declaraţii, gesturi şi imagini pentru public ale oamenilor politici. La cinci ani după baia de sânge care a vrut să pună punct crimei şi prostiei în istoria românească, vine un Gavra, strofocat tot din cap până-n picioare, că dacă nu sunt bani, să se tipărească! Dai Că şi Ştefan cel Mare bătea monedă dacă n-avea banii îţi stă mintea-n loc, pe mâna cui a încăput această ţară! Şi tot la cinci ani după baia de sânge care ne-a făcut o clipă să nu ne mai simţim o turmă la cheremul Puterii, Opoziţia se macină în interminabile dispute, adevărat billard de orgolii, uitând că menirea acţiunii politice nu este împărţirea puterii viitoare şi a moţului de pe frişca actuală, ci servirea intereselor naţiunii, ale oamenilor (aşa cum sunt ei!), iar pentru asta, acum, nimic nu e mai de preţ decât unitatea. Dar nimic altceva!

1994. Sărăcie cruntă. Lipsă de orizont. Derută. Sărbători triste, cenuşii, amare. Şi peste toate, o aroganţă „sănătoasă", de şef de aprozar, de magazioner, de şef de depozit, de gestionar... Şi pentru că toate astea trebuiau să poarte un nume, „cu voia dumneavoastră" li s-a spus Iliescu.

EUGEN CHIROVICI ■

Carusel politic

Ce aţi făcut în ultimii 5 ani ?

O întrebare care a iritat. Surprinzător, oamenii nu au umor, sau nu vor să aibă. Am mai pus şi alte întrebări:
2. Cum aţi petrecut Revelionul '89/'90?
3. Cum aţi vrea să petreceţi Revelionul 2000?
4. Ce aţi spune în Mesajul de Anul Nou, dacă aţi fi preşedinte?
Câţiva, puţini, au răspuns:

STELIAN TĂNASE
1. Politică multă şi proastă, pentru că după cinci ani, privind înapoi, am sentimentul zădărniciei.
2. Am fost la Uniunea Scriitorilor şi l-am petrecut împreună cu mulţi scriitori. E prima dată când mă gândesc ce a fost atunci.
3. Să fac revelionul într-o ţară prosperă, stabilă şi democratică.
4. Nu mă votaţi!

ILIE ŞERBĂNESCU
1. Am făcut presă, că asta am făcut şi în ăilalţi 20.
2. Am stat acasă.
3. Deocamdată aş vrea să ajung anul 2000. Aş dori, dacă ajung atunci, să pot constata că în România s-a schimbat ceea ce speram la Revelionul '90 că ar urma să se schimbe.
4. Este o întrebare „loosers", fără rost. Un tango degeaba, mai pe româneşte.

GEORGE PRUTEANU
1. În ultimii cinci ani n-am făcut nimic şi ce se zvoneşte sunt nişte minciuni ordinare şi nu are rost să li se dea curs.
2. De Revelionul '90 n-am făcut absolut nimic şi am martori în acest sens. De altfel, am să mă zbat să capăt şi eu o diplomă, ca să pot atesta chestia asta şi după aceea să cer lot şi un spaţiu comercial, după Legea 42.
3. De Revelionul 2000, probabil că am să ies să mai iau o gură de aer şi după aceea am să intru din nou în pământ, fiind vierme până atunci, pentru că în situaţia în care ne aflăm, altă ieşire nu văd.
4. Eu aş face un bine poporului şi aş zice „Îmi dau demisia!" Şi după aia poporul s-ar trezi din somn şi şi-ar da seama că a visat.

VALERIU STERIAN
1. În ultimii cinci ani m-am decepţionat din ce în ce mai mult.
2. De Revelionul '90 m-am dumirit că e o vrăjeală. Locuiesc în centru, pe la Sala Palatului, şi am văzut pe viu nişte faze pe-acolo şi... mă rog, a fost perioada din 21 şi până de revelion când m-am simţit bine, dar de revelion spre dimineaţă, cu un şpriţ în nas, mi-am dat seama că e o vrăjeală.
3. Dacă-l apuc, mi-ar plăcea să-l petrec într-o ţară călduroasă, deci altfel decât l-am petrecut până acum, cu sarmale şi cârnaţi, cu vin, cu zăpadă. Să fim în altă ţară!
4. Este exclus. Nu mi-aş dori niciodată să fiu în locul lui Iliescu.

IAROMIRA POPOVICI şi EUGEN ISTODOR
1. Nimic.
2. Nimic.
3. Nimic.
4. Nimic.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Am întrebat şi pe stradă

Întrebarea „Ce aţi făcut în ultimii cinci ani?", pusă trecătorilor, a enervat pe multă lume. Pe aceiaşi enervaţi i-am întrebat atunci: Ce NU aţi făcut în ultimii cinci ani? De data asta, au spus, e o întrebare retorică! Au trecut totuşi cinci ani de la revoluţia din decembrie 1989 şi ceva trebuia să se fi întâmplat de atunci, dar dacă în opinia multora nu s-a întâmplat nimic, sau mai bine zis nu s-a schimbat nimic, cine-i de vină? Reporterul care pune întrebarea?!

Pal Florentina, 31 ani, economistă: În primăvara lui '89 mă înscrisesem la casă, la întreprindere. A venit revoluţia şi nu s-a mai construit nimic. Stau cu soţul şi acum în casa părinţilor mei, un apartament cu trei camere, în Militari. Cum poate un tânăr să-şi ia azi o casă?!

Boureanu Ovidiu, 42 ani, tehnician dentar: N-am veleităţi de afacerist, aşa că o duc de pe o zi pe alta, cu salariul. Am votat cu Iliescu, dar nu-mi pare rău. E bine ca şi la a doua tinereţe, omul să mai înveţe ceva de la viaţă!

Marcu Ecaterina, 50 ani, casnică, are şase copii: Mă credeţi că eu şi soţul trăim din alocaţia pentru copii?!

Florin Ion, 39 ani, inginer: N-am reuşit încă să-mi iau pământul în posesie, deşi părinţii mei au muncit la Colectivă, între timp au murit. Dacă aş avea pământ, aş pleca mâine din Bucureşti!

Petre Rotaru, 25 ani, vânzător stradal: De doi ani lucrez aici, e ca dracu', dar asta e! Numai luna asta am vândut marfă de un milion, am marfă bună, cadouri, păpuşi originale. Noroc că vând aici (Piaţa Romană - n.n.), cumpără mai mult tipi bine îmbrăcaţi în alte părţi nu rentează meseria asta.

Soresecu Ana, 20 ani, studentă: Uneori mă gândesc să părăsesc facultatea şi să mă angajez, fiindcă e mai profitabil aşa, în zilele noastre. N-am să mai fac, ce-am făcut în ultimii cinci ani: să cred că Iliescu e totuşi băiat bun, faţă de alţii. Îmi fac mea culpa!

A consemnat
DAN GHEORGHE ■

- Cum aţi petrecut revelionul acum cinci ani?
ANA BLANDIANA: A fost un revelion cu adevărat neobişnuit, nu numai pentru mine, ci şi pentru toţi scriitorii care au putut fi găsiţi în grabă, în după amiaza de 31 decembrie, când s-a aflat că un avion cu o sută de scriitori francezi a plecat şi vine în România, la Bucureşti, pentru a petrece noaptea de Anul Nou la noi, cu scriitorii români. După cum se ştie, noi nu aveam de unde să facem rost de mâncare, sau de ceva de băut, francezii au fost cei care au adus câteva sticle de vin. După ce s-au rostit câteva scurte discursuri, cu toţii am plecat pe străzi, ca să le arătăm locurile în care s-a murit! În orice caz, în noaptea de Revelion '89 erau intacte iluziile; şi ale noastre şi ale celorlalţi despre noi!
- Cum aţi dori să petreceţi Revelionul 2000?
- Sper ca revelionul din anul 2000 să îl petrec scriind!

- Cum aţi petrecut Revelionul acum cinci ani?
VALENTIN GABRIELESCU: În acele zile şi nopţi credeam că, în sfârşit, a dat Dumnezeu şi s-a terminat cu comunismul, dar m-am înşelat! Nu s-a terminat cu comunismul şi, mai ales, cu reprezentanţii, cu susţinătorii lui! Mai avem mult până acolo. Cine ştie, poate printr-o minune scăpăm anul ăsta de ei!
- Cum aţi dori şi cum credeţi că veţi petrece Revelionul 2000?
- Nu ştiu dacă o să apuc acel an, dar nu doresc nimic altceva decât izbânda democraţiei şi un nivel de trai decent pentru bietul nostru popor. Şi, bineînţeles, România întregită!

- Cum aţi petrecut Revelionul acum cinci ani?
CLAUDIU IORDACHE: Am fost într-o stare de oboseală extremă, practic n-am ştiut că este revelion, pur şi simplu îmi lingeam rănile. Acum am sentimentul că nu mai e de întrevăzut soluţia solidarităţii din decembrie 1989. Deci, agonia României va fi extrem de lungă!
- Cum aţi dori şi cum credeţi că veţi petrece revelionul 2000?
- Când voi face acest pas, dacă voi mai trăi până atunci, aş vrea ca România să fie cu totul alta decât cea de astăzi.

- Cum aţi dori să petreceţi Revelionul 2000?
VIOREL SĂLĂGEAN: Mi-aş dori ca Revelionul 2000 să-l petrec în satul natal. N-am mai petrecut de zece ani revelionul acolo şi ar fi o reîntoarcere la rădăcini, făcută cu cel mai firesc aer cu putinţă. Dar peste cinci ani aş vrea să reîntâlnesc în satul meu ţăranii copilăriei mele, acei oameni frumoşi şi harnici, oameni dornici să facă treabă de dimineaţă până seara. Sper să pot să ciocnesc un pahar de vin la Revelionul 2000 cu aceşti oameni, pe care i-am lăsat în copilărie şi pe care sper să-i regăsesc.

- Cum aţi petrecut revelionul acum cinci ani?
MIRCEA CIUMARA: Eram în faţa televizorului să vedem ce se mai întâmplă cu revoluţia.
- Cum aţi dori să petreceţi Revelionul 2000?
- În anul 2000 probabil că vom aniversa victoria deplină a democraţiei creştine în Europa.

- Cum aţi petrecut Revelionul acum cinci ani?
RADU CEONTEA: Crăciunul din 1989, ca şi revelionul care i-a urmat, ne-au fost însângerate. În ciuda faptului că atunci am trăit o anumită satisfacţie de pe urma asasinatului de la Târgovişte - pentru că a fost şi asasinat pe lângă proces politic - acum văd lucrurile ceva mai creştineşte şi îmi dau seama că am fost şi eu manipulat cât se poate de mult. Nu vreau să-mi exprim îndoiala dacă suprimarea dictatorului nu cumva a fost inoportună, dar poate că, campionii ateismului n-ar fi trebuit s-o facă tocmai de ziua Naşterii Mântuitorului nostru. Aşa am petrecut revelionul, ca un Crăciun neterminat, prelungit, într-o stare de panică şi de lipsă de repere!
- Cum aţi dori şi cum credeţi că veţi petrece Revelionul 2000?
- Deşi această cumpănă între mileniul doi şi trei este foarte aproape, în timp, de noi, iată că nu am puterea să îmi imaginez cum va fi atunci. În ciuda faptului că ne despart doar cinci ani de momentul cu pricina, politic, nu văd lumină la capătul tunelului!

- Cum aţi dori şi cum credeţi că veţi petrece Revelionul 2000?
CONSTANTIN TICU DUMITRESCU: Aş dori să mă regăsesc într-o Românie în care democraţia să aibă măcar valenţele antebelice, adică să fie reală, să fie înţeleasă şi oamenii să nu trăiască în mizeria în care se trăieşte astăzi! Pentru că acest an nou, poate pentru foarte mulţi români va fi un an nou al mizeriei şi al disperării! Mă întreb dacă nu cumva, după Reşiţa, vor continua să apară alte şi alte focare? Parafrazându-l pe Malraux, în anul 2000 ori se va împlini ceea ce sper eu, ori nu vom mai fi deloc!

Vorbe, vorbe... ...din popor

Mânzat cal. I. Osi

■■ „Eu nu cred că ne putem baza pe tehnologia tradiţională: ai un taur, ai o vacă bună, ai urmaşi buni. Este o metodologie aleatorie..." (Ion Mânzatu, PDSR).
■■ „Biografia sa politică (a lui Ion Iliescu - n.n.) s-a topit în reforma politicii româneşti" (pentru TVR, Rodica Becleanu).
■■ „Preşedintele are un temperament nefericit. Este impulsiv, panicard şi-şi pierde controlul în situaţii cheie. Panicard, pentru că s-a instalat la conducere prin împuşcarea fostului preşedinte şi a 1000 de tineri nevinovaţi. Cel ce ştie cum pot fi lichidaţi un Chivu Stoica, Pătrăşcanu, Ceauşescu, este, fără îndoială, o persoană foarte îngrijorată!" (Sergiu Cunescu, PDSR).
■■ „De dragul instituţiei prezidenţiale, trebuie să renunţăm la persoana care o reprezintă cu zambetul pe buze şi spaima-n suflet de 4 ani încoace" (Nicolae Manolescu, PAC).
■■ „În timp ce ni se solicită să vorbim frumos, ei guvernează urât" (Horia Rusu, PL'93).
■■ „Noi ca partid, ne solidarizăm cu declaraţiile făcute de Raymond Luca, pen-

Văcă, Văcă, limbă dulce...

■ „Luaţi procenţii ăştia şi înmulţiţi-il"
■ „Dacă se mănâncă tot din creştere, se opreşte creşterea. Unde sunt categoriile unde se rupe aţa?"
■ „Termenul de disperare este exagerat. Există categorii defavorizate dar restul nu poate pretinde că nu au de unde plăti 15 mii la întreţinere".
■ „Nu mai putem trăi fără Kent?" „Dar am s-o mai răresc, că n-am de ales". (Mai bine s-ar lăsa de tot şi de toate).
■ „Primirea României ca ţară cu membru deplin în Consiliul Europei".

Florin Georgescu Portret de ministru, cu perle şi microfon

■ Auzi, boierule... Băi tăticu, noi băgăm amortismentul (n.r. – către Dinu Patriciu).
■ Fiecare trei cuvinte are o jumătate de oră de explicaţie în spate.

■ Vedeţi, totul are faţă şi interfaţă dacă vrem să fim obiectivi.

...a început la Timișoara

- Cum arată Timişoara după cinci ani?

CLAUDIU IORDACHE: Arată dezastruos! Când merg acasă, în Timişoara, nu mai găsesc aproape nimic din ce a fost în două zile şi două nopţi ale anului 1989. Omul de rând s-a lansat în a face avere cu orice preţ, cei care au avut un rol în Revoluţia de la Timişoara trăiesc acum un complex pe care eu îl numesc al „califului pentru 24 de ore", ei nu mai speră decât să se reactualizeze în cariere politice, însă fără să reuşească, şi Puterea are acum la dispoziţie arma de a-i corupe.

Iată, preşedintele Ion Iliescu este preşedintele unei fundaţii care urmează să construiască o catedrală la Timişoara, pentru morţii din Revoluţie. Dincolo de faptul că este o contradicţie în termeni, este chiar o blasfemie pentru Timişoara! Cu toate acestea, Timişoara nu mai reacţionează...

LINIȘTEA S-A AȘTERNUT PESTE REȘIȚA

Miercuri, 14 decembrie, mitingul s-a încheiat. "Din acest moment manifestaţia a luat sfârşit", a anunţat la ora 10.00 un lider de sindicat. "Cererile noastre au fost îndeplinite". Mulţimea aplaudă. "Salariile se vor plăti de acum regulat şi se vor da prime de Crăciun". Cei mai mulţi aplaudă. Câţiva fluieră şi huiduie. Probabil văd o oarecare asemănare cu suta de lei promisă pe 21 decembrie de Ceauşescu

După o jumătate de oră, Piaţa Prefecturii din Reşiţa era aproape goală. Mai rămăseseră doar câteva grupuri. "Şi cu noi ce se întâmplă?", întrebau oamenii. "Am venit aici din solidaritate cu muncitorii de la UCM. Ei şi-au rezolvat problemele. Noi ce facem? O să trăim şi de acum înainte la fel?" Disperarea lor e deprimantă. Se propune continuarea manifestaţiei la Casa de Cultură. "Ce să mai facem acolo? Gata, s-a terminat! N-o să mai vină nimeni".

1994-sfârșit de an
Ce zice guvernul Văcăroiu

Citãm din raportul său festiv, intitulat **Doi ani de guvernare**: „Puterea de cumpărare a câştigului nominal net, în luna septembrie 1994, faţă de luna decembrie 1993, a crescut cu 2,7%. Câştigul salarial real în luna septembrie 1994, faţă de luna octombrie 1990, a fost de 58%".

Ce zice Comisia Națională de Statistică

- veniturile populaţiei:

1990	1992	1993
106,9%	75,8%	69,4%

- indicii preţurilor de consum:

1990	1992	1993
142,6%	1.216,9%	4.749,6%

- şomajul:

1992	1993	1994 (oct.)
8,4%	10,4%	10,5%

Ce zice lumea

(n. red.: scuze, dar înjurături nu publicăm)

ACEȘTI COPII...

...care n-ar fi putut să ne conducă (asta ca să parafrazăm titlul unei cărţi vestite), pentru că pe noi ne conduc alţi "copii", sunt persoane binecunoscute. Însă concursul-ghicitoare pe care l-am iniţiat n-a avut succes şi l-am întrerupt; am primit doar 11 scrisori şi semnatarii nu au recunoscut pe nimeni. Iată numele copiilor:

Niculae Spiroiu

Bogdan Hossu

Doru Viorel Ursu

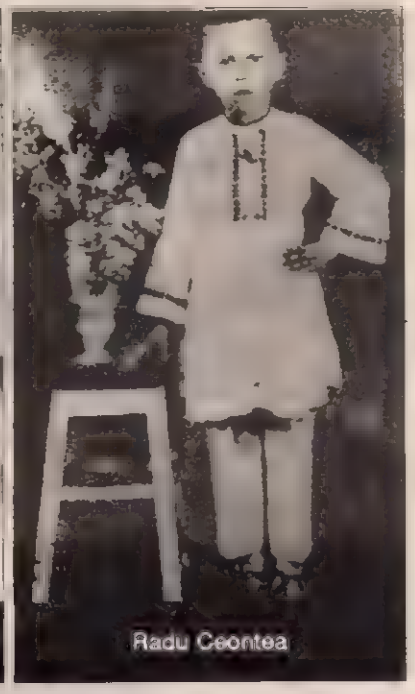
Radu Ceontea

■ „Separaţia putorilor în stat" (citat W.C.Tudor) emană mireare şi face posibilă abjecţia.

tru că nu se poate chema decât escrocherie afacerea Petromin. Domnul Văcăroiu nu se poate chema altfel decât cum l-a numit Raymond Luca, un prim ministru gângav şi bâlbâit - evident sub nivelul de inteligenţă al poporului român - pe care-l puneţi să vorbească la televizor.

Responsabilitatea că aţi pus astfel de oameni să ne conducă aparţine dv Important este să descoperim de ce aţi avut nevoie se puneţi astfel de oameni să ne conducă" (Dinu Patriciu, PL '93).

■■ Tot în 1994, dl avocat Constantin Amzuţă s-a arătat dispus să-i apere pe domnii Florin Georgescu şi Nicolae Văcăroiu de gravele învinuiri aduse de PL '93: „Le-aş solicita acte medicale privind starea sănătăţii şi dovezi cu privire la situaţia familială, pentru a putea cere instanţei circumstanţe atenuante".

■■ „Ce ne facem, dacă toţi dezamăgiţii puterii stau acasă şi toţi amăgiţii vin la vot?" (Radu Boroianu, PNL).

■■ „Lui Dinu Patriciu nu i-au ieşit niciodată căsătoriile. A ajuns să aibă în politică tot atâtea căsătorii ca şi în viaţa civilă". (Radu Boroianu, PNL).

■■ „S-au înţeles ei palestinienii cu evreii, şi Arafat s-a stabilit în Gaza. Sperăm, să se înţeleagă şi PNŢCD cu restul Convenţiei" (Nicolae Manolescu, PAC).

„Starea limbii mele"

■ **O voce din sală**: Limba ta linge!

Adrian Păunescu: Nu dânsul are calitatea de a cerceta starea limbii mele!

Gavra - perla anului, tata gologanului

■ „Eu nu înţeleg, domnule, ce-nseamnă aia nu-s bani! Ştefan cel Mare, când n-avea bani, bătea monedă!" (Ioan Gavra, PUNR, care n-a bătut monedă - l-a bătut pe Stoica-Caritas pe umăr, ăsta v-a bătut pe dv. şi dv. bateţi drumurile pe la „cremenal", da' degeaba: banu' de la groapă nu se mai dezgroapă!).

Le-au rostit politicienii, le-a culeș RĂZVAN DUMITRESCU ■

A fost o vreme, prea repede uitată de mulţi, când Ceauşescu, „geniul Carpaţilor", cheltuia averi fabuloase pentru a-şi cumpăra intrarea la curtea regilor şi a preşedinţilor de state, aducând un popor întreg la sapă de lemn. Pentru flatarea megalomanului, arheologii primiseră ordin să descopere vestigii care să dovedească vechimea multimilenară a vetrei sale natale, care devenise chiar leagăn al umanităţii, cu „ciolane" vechi de 1,5 milioane de ani!! Sătucului insignifiant Scorniceşti i s-au arondat forţat cele 14 sate vecine, devenind oraş; s-au pompat fonduri imense pentru „industrializarea" lui, locuinţele ţăranilor au fost demolate, luându-le locul blocurile, s-au construit spaţii comerciale, fabrici, hoteluri, baruri, campinguri şi chiar şi un lac artificial cu vapor şi hidrobiciclete! Echipa de fotbal bătea cu 18-0 în deplasare! În timp ce întreaga ţară se hrănea cu ghiare şi gâturi de pui, orbecăind prin case îngheţate, cu lumina întreruptă, peste Scorniceşti se revărsase comul abundenţei.

Rămăşiţe locale

SCORNICEȘTI, UN LOC FĂRĂ GENIU

Comerţ de stat şi comerţ privat sau Magazinul lui Ceauşescu şi chiosqul cu ouă

Trei sferturi din industria Scorniceștiului e pe butuci

La cinci ani de la revoluţie, în Scorniceşti aproape întreaga industrie a paralizat. Centrul hotelier şi comercial, aparţinând Cooperaţiei de Consum, este o ruină. Firma este smulsă, geamurile sparte, uşile bătute în câteva scânduri. Interiorul este complet devastat. De asemenea, nu mai funcţionează nici fabrica de bere, nici cea de lactate-brânzeturi (adio, caşcaval de Scorniceşti!), nici Avicola, nici abatorul, nici serele. Imensul complex de vacanţă zace în paragină.

„Blestemaţi să fie ăia care l-au omorât pe şefu"

Elena Bărbulescu, sora lui Ceauşescu, singura „doamnă" (nu accepta să i se spună altfel), supranumită „dictatorul" judeţului Olt, după detenţie a venit la vila pe care şi-o „trăsese" tocmai în spatele muzeului Ceauşescu. Văicărelile ei privind răutatea celor ce i-au devastat casa şi suspinele după „şefu" (aşa îl numeşte chiar şi acum, când e mort de 5 ani) contrastează cu starea de fapt: gospodăria refăcută complet, un chioşc propriu cu vânzător plătit, amplasat vizavi, pe un loc aparţinând altuia şi obţinut cu pile. E membră din 1992 a fundaţiei „Omenia" (sediul în Bucureşti). Până nu demult, a găzduit în casa sa un grup de adventişti care, acum, se zbat pentru obţinerea unui alt spaţiu.

Nici nu-şi mai aminteşte cum hărţuia cadrele didactice (chiar le şi pălmuia) şi cum conducea întreg judeţul, ca un zbir, neţinând seama de soţul ei, Lică Bărbulescu, primul secretar

Fotografii de ELENA GHEŢA

„Ieşiţi de-aici! Căutaţi-l pe Turcin mai la vale!"

Alexandru Turcin, şoferul şi amantul ei (amorul lor începuse de pe vremea când el o spăla pe picioare, când „doamna" i-a spus: „Mă Turcine, tu nu eşti bărbat, băi"), a fost preşedinte de CAP în Scorniceşti, când şi-a făcut o vilă frumoasă şi-i mergea din plin. Acum este unul dintre cei mai prosperi oameni de afaceri. În momentul întâlnirii, acesta a refuzat să-şi decline identitatea (şi Elena Bărbulescu se dăduse, iniţial, drept o vecină). Când i-am fotografiat, şi-a ieşit din minţi şi s-a repezit spre aparatul de fotografiat, după care s-a răzgândit şi ne-a împins, cu brutalitate, afară, pe poartă, spunându-ne: „Plecaţi de-aici! Căutaţi-l mai la vale, cam un kilometru! Nu-i aici!"

„Pentru mine Ceaușescu n-a reprezentat nimic!"

Emil Bărbulescu, nepotul lui Ceauşescu, fost comandant adjunct al Miliţiei judeţului Olt, acum opt luni (după detenţie şi după eşecul emigrării în Germania) a ocupat, prin „concurs" (din surse sigure am aflat că a fost „ajutat") un post călduţ de director la o firmă de textile, de stat (acest post fusese ocupat, înainte de revoluţie, de către Lucian Gansievici, recunoscut drept şeful „mafioţilor" din Scorniceşti). Unde sunt petrecerile intime („maxim 10 persoane", cum afirmă) de altădată? Ce-or mai fi făcând fostele sale soţii şi copiii lui? Cu toate că a profitat din plin de gradul de rudenie, Emil Bărbulescu ne declară, cu tupeul specific clanului: „Pentru mine, Ceauşescu nu a reprezentat nimic! Nu l-am văzut decât de două ori în viaţă. Iar pe Nicuşor Ceauşescu l-am bătut în celula în care eram închişi împreună".

Mafia cerealelor a rămas în picioare

Un alt personaj „legendar" se află în plină... ascensiune! Ing. **Alexandru Diaconu**, fost secretar de partid la judeţ (mâna dreaptă a lui Lică Bărbulescu), este directorul morii din Scorniceşti, inaugurată la începutul lunii noiembrie şi aparţinând societăţii Agroexport, sucursala Slatina. Respectiva sucursală este condusă de ing. **Nicolae Bold**, nume arhicunoscut în „lepocă", tot din comerţul cu cereale. Mafia comerţului cu cereale îşi are oamenii ei, aceiaşi, puşi la locurile... potrivite.

MARIA ANTONESCU ■
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Nu cerem restaurarea monarhiei cu ciorbă pentru toți, cerem doar, pentru acești nătărăi și pentru alții ca ei, un strop din banii de șampanie, fast, protocol și fițuițe!

Îi vedeți, domnilor guvernanți? Sunt reali, există! Domniile voastre existați?

După doi ani de guvernare catastrofală, primul ministru Văcăroiu anunță, cu o nonșalanță stupefiantă, creșterea nivelului de trai! Nu numai că realitatea îl contrazice flagrant, dar sărăcia atinge în cazul unor categorii de oameni cote absolut înspăimântătoare! Cel mai mult sunt loviți pensionarii care reprezintă acum trei milioane, a șaptea parte din populația țării. „Grija" față de aceștia se înscrie pe linia ceaușistă, de adevărată exterminare și te bate gândul că nu există nici o altă soluție decât, pentru cei mai săraci dintre ei, cea... finală. Căci, la ce altceva s-ar putea gândi bătrânii bolnavi și singuri, care încearcă să supraviețuiască cu pensii sub 40 de mii de lei, când locuri la azil nu există și nici un fel de altă instituție care să le apere interesele? Să fie povară pentru rude mai mult sau mai puțin îndepărtate, mai mult sau mai puțin iubitoare? Imposibil, pentru că majoritatea lor sunt tot atât de sărace. Veți fi uimiți să aflați cum se trăiește, la sfârșitul secolului 20, în capitala României. Reperele acestor existențe sunt șocante: frig, foame, frică!

Foto: ELENA GHERA

Mi-e frică, mi-e frică de ger!

Pe **Ouatu Polixenia,** în vârstă de **84 de ani,** am găsit-o, într-o zonă ultracentrală, pe **strada Oltelor nr. 16,** „locuind" într-o fostă magazie, în întuneric și fără nici un lemn de foc, în plină iarnă. Halal „locuință" i-a obținut, pe vremuri, Adrian Păunescu, pe când tăia și spânzura de-a lungul și de-a latul țării! Sub pături murdare și roase de molii, zăcea, practic imobilizată, în patul de suferință. Mirosul de mucegai crea o atmosferă irespirabilă. Imaginați-vă o cămăruță de 3 (trei!!) metri pătrați, cu pereții cojiți și înnegriți, „împodobiți" cu icoane de hârtie pătate de muște. Într-un colț aragazul ruginit părea o ruină. Pe un scăunel cu trei picioare, reșoul defect folosea ca suport unui ibric de aluminiu, vechi de când lumea, plin cu coji de nucă și flori uscate de tei. La gura sobei nu erau nici măcar vreascuri...

„Eu, timp de 24 de ani, am făcut curățenie la Mitropolie, fără carte de muncă, ca o roabă, așa, ca să capăt și eu o bucată de pâine. Am fost măritată cu un bețiv... Ce era să fac? N-am avut copii. Sunt singură pe lume, n-am pe nimeni. Ficatul, splina, ferea sunt foarte bolnave. Cum mănânc ceva, mă umflu. Sunt bolnavă cu glanda tiroidă, sunt cocoșată, am un picior rupt, neoperat. De-abia mă mișc. Nu pot să mă aplec nici măcar să mă încalț. De cinci luni nu am primit nici cei 15 mii de lei, ajutorul social pentru handicapați. Nu are cine să mă ajute. Eu nu pot ajunge până acolo. Ce să fac? Stau și aștept. N-am nici un ban. Trebuie să plătesc lumina, gunoiul și apa pe care nici n-o am. Cu ce? Nici chiria n-am plătit-o pe ultima lună, cu toate că e 35 de lei. Nu mă primește nici la cămin. Am auzit că acolo e rău, că le bate, că le udă cu furtunul cu apă rece. Eh... Stau fără foc... Am câteva lemne; să le pun când o veni viscolul mare... Mi-e frică, mi-e frică de ger! Nemâncată pot să stau, dar în frig nu. Mă usturâ picioarele de frig!"

Să nu mă otrăvească vecinii (țigani)

Vișoiu Lidia are **74 de ani** și locuiește pe **strada Principatele Unite nr. 25:**

„Sunt rusoaică din Odessa. Acolo m-am căsătorit și am venit în București în anul 1944. Soțul meu era maistru constructor. Am lucrat și eu pe șantier, patru ani și jumătate. Am avut un accident de muncă și am rămas cu un picior pe care-l târâi, după cum vedeți. Soțul meu a decedat acum șase ani. De atunci, sunt complet singură. Trăiesc din pensia de urmaș, 40 de mii de lei. Soțul meu a fost veteran de război, dar nu reușesc să-i găsesc livretul militar, ca să obțin pensie mai mare. Ce brumă am mai avut în casă, am vândut; am vândut tot, n-o să mai am nici pe ce dormi. Mai împrumut câte cinci mii de lei până la pensie și asta în fiecare lună. Au fost săptămâni întregi când am pus câte puțin zahăr în apă, am înmuiat pâine și asta am mâncat (plânge cu suspine). De un timp, ne dă mâncare de prânz părintele Anghelina. Sunt bolnavă și cu glanda tiroidă... Vecinii de lângă mine sunt țigani. Nu știu ce să mă mai fac cu ei! Intră în odăița mea fără să mă întrebe, asta numai ca să mă-nnebunească, să mă-mbolnăvească și mai tare, să fac infarct, să mor mai repede, ca să se extindă. Mi-e frică să nu mă otrăvească, să-mi pună ceva, că ei umblă peste tot, ca la ei acasă! Mi-e groază să le zic ceva, rabd, înghit și plâng"

Am vândut tot ca să trăiesc! Nu mai am ce vinde!

Pe **Grigoriu Constanța,** de **92 de ani,** am găsit-o în **strada Ienăchiță Văcărescu nr. 14,** după multe încercări, la diferite uși, pentru că intrarea era dosită în fundul curții. Stătea pe o ladă de pantofi, într-un colț, lângă ușă, și era de o paloare cadaverică. Zăcuse trei săptămâni în pat, de mirare că a mai scăpat cu viață. Nu avusese ce mânca.

„Am fost casieră la o farmacie, numai zece ani, pentru că m-am îmbolnăvit. Nu-mi ajung banii. Dimineața beau ceai fără zahăr, iar la prânz mănânc un cartof fiert. Seara nu mai mănânc nimic. Sunt zile când nu pot să mă dau jos din pat să-mi fierb cartoful. Am o soră mai mică și un nepot, care este profesor universitar. Când mă vizitează, destul de rar, îmi aduc câte ceva de mâncare, dar îmi cer banii până la ultimul leu. Am vândut lucruri din casă ca să pot trăi până acum. Nu mai am nimic de valoare. Nu știu ce să mă mai fac. La azil am auzit că este foarte rău și nici n-au locuri. Așa că...".

Răspunsul din partea Ministerului Sănătății: Nu avem timp de voi!

Familia Niculescu Mihail - Traian și Neia - Paulina locuiește pe **strada Paris nr. 31.** Dacă strada este într-un cartier foarte select, cămăruța fără baie și fără bucătărie ocupată de cei doi bătrâni contrastează puternic cu renumele său. Chiar așa amărâtă cum este, această cămăruță a stârnit lăcomia vecinului, care ar vrea ca ei pur și simplu să dispară. Bătrânul de 88 de ani este nevăzător, iar bătrâna de 84 de ani este cardiacă. Pentru că sunt complet singuri, au încercat să se refugieze la azil.

„Am încercat să intrăm în audiență la dl ministru Iulian Mincu.

Ne-a primit adjunctul său, dr. Traian Vulcu. El ne-a dat pe mâna unei doctorițe, Brătescu, mi se pare, care trebuia să facă o anchetă socială. N-a mai venit. La telefoanele noastre insistente, n-am primit răspuns; într-o zi, ni s-a spus clar: Nu am timp!... De mâncat, mâncăm fructe și ciorbă de zarzavaturi. Cu baia stăm foarte prost! Ne e rușine să recunoaștem că de zece ani nu am putut face o baie".

Din ciorbă eu beau zeama, surorii mele îi dau cartofii

Surorile Ionescu (Virginia, 87 de ani, și Lucreția, 85 de ani) locuiesc pe **strada Hagi Ghiță nr. 66.** Amândouă sunt surde și oarbe. Cea mai mică mai zărește câte ceva, dar cealaltă nu vede deloc. Nu mai poate vorbi, pur și simplu vegetează. Sunt singure, practic. Unicul nepot (care nu locuiește cu ele) este mai tot timpul plecat. Amândouă trăiesc dintr-o singură pensie. Dna Lucreția a fost ziaristă la „Universul" și pentru că a scris versuri anticomuniste și-a pierdut dreptul de muncă.

„Am făcut foamete ca să pot strânge, un an întreg, nu vă mai spun cu ce sacrificii, o sută de mii de lei pentru lemne. Prima parte s-a și dus. Cealaltă, comandată de trei luni, nu a mai sosit. Nu sunt lemne în depozit. Nu mâncăm decât cartofi. Dintr-o ciorbă, eu beau zeama, iar cartofii îi dau ei. Îi fac câteodată și prăjiți, că ei îi plac! Dar dacă vine zăpada și nu ne mai aduce mâncare pentru prânz, de la părintele Anghelina, ce-o să facem?" Și plângând, adaugă: „Aș vrea să mor. La azil nu mă primește, că n-am pensie. Sora mea e o fericită. Ea are o pensie!"

BRÎNDUȘA NICOLAE
MARIA ANTONESCU

Turnul Babel

Bumerangul cecen

Gorbaciov a fost primul care a avertizat că în munţii caucazieni glorioasa armată rusă se va lovi de o rezistenţă capabilă să umilească Moscova. Nu mai vorbim de riscantele lovituri „mergi" ale mafiei cecene, omnipotentă în „gangurile" moscovite. De altfel, furia cecenă se extinde şi se complică. Serviciile secrete ucrainene în alertă au şi informat fostul KGB că sunt posibile lovituri teroriste la cele cinci centrale nucleare, inclusiv la cea de la Cernobîl. Să mai adăugăm că tătarii din Crimeea şi-au declarat solidaritatea cu cecenii, iar lumea musulmană a început, încă din prima zi a războiului cu Rusia, să facă valuri pe tema sprijinirii mişcării pentru libertate a oamenilor lui Dudaev. Bineînţeles că oportunitatea intervenţiei în Cecenia a electrizat scena politică rusă, unde petardele polemice explodează una după alta. Caucazul concurează Balcanii cu brio...

Alah fără coctail Molotov

Toată floarea cea vestită a lumii musulmane s-a adunat la Casablanca pentru a-şi recalibra fără extremism abordarea restului lumii. Reprezentanţii la vârf ai unei mase islamice care reuneşte un miliard de credincioşi au dezbătut punctele fierbinţi unde lumea lui Alah a intrat în confruntare cu altele: Bosnia, Palestina, Irak, Afganistan, Somalia. Şeful statului senegalez, preşedintele în exerciţiu al OCI, releva că „nici războiul, nici sărăcia nu sunt fatalităţi. Totul este o chestiune de voinţă". Cu această teză sunt de acord şi catolicii şi ortodocşii...

Buddha şi kilowaţii...

Un Budha enorm, din aur, platină şi argint, încărcat de diamante, rubine şi perle, se va naşte în China, spre gloria Asociaţiei budiste. Înalt de aproape trei metri şi cântărind un sfert de tonă, aceasta va fi, fără îndoială, cea mai extravagantă bijuterie rituală din lume.

Cel mai mare baraj din lume se va ridica tot în China, ca o demonstraţie răsunătoare a succeselor partidului comunist în dirijarea economiei de piaţă. După 40 de ani de discuţii în Adunarea Populară, proiectul a primit „foc verde". Impresionantul stăvilar va avea o lungime de 1,6 kilometri, va avea 26 de generatoare, care vor produce 84 de miliarde de kilowaţi pe an, va costa 12 miliarde de dolari şi se va construi în 14 ani. Aşa cum îi stă bine oricărui proiect chinez, barajul va impune deplasarea unei mase importante de oameni: peste un milioni Primul ministru Li Peng a comandat ceremonia de investitură a şantierului şi a ţinut un discurs, integral televizat, anunţând, în esenţă, omenirea că R.P.Chineză este mai vie decât oricând.

Dreapta contra dreapta

După ce a ţinut într-un suspans perfect toate ramurile politice franceze, Jacques Delors, actualul preşedinte al Comisiei Europene s-a decis, într-un târziu, să nu participe la marea cursă pentru fotoliu nr. 1 al ţării. În felul acesta, el a aruncat dreapta împotriva dreptei, întrucât stânga nu are în afara lui un candidat cu şanse reale de succes.

După două interminabile mandate socialiste, preşedinţia va fi, probabil, revendicată de cei doi lideri ai dreptei: premierul Balladur şi primarul Parisului, Chirac. Cine dintre cei doi se va înscăuna, rămâne de văzut. Oricum, „Express", într-un recent sondaj, îi indica pe primul ministru virtual câştigător. El este mai liberal, mai „european" şi mai... centrist decât Chirac.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

„Antiseparatismul" rus: Cecenia şi Transnistria

La trei ani după ce mica republică Cecenia şi-a declarat independenţa (nerecunoscută însă nici de Rusia, nici de alte ţări) şi la trei luni după o pregătire de artilerie făcută de Moscova sub forma unui război civil (a înarmat „opoziţia" cecenă şi a asmuţit-o, punându-i la dispoziţie şi mercenari, împotriva regimului preşedintelui Djohar Dudaev), ruşii au intrat cu tancurile şi cu elicopterele în acest teritoriu, pentru a-i „pacifica" şi a-i readuce sub ascultarea Kremlinului. Când scriu aceste rânduri, negocierile ruso-cecene de la Vladikavkaz s-au întrerupt şi războiul continuă, cecenii reafirmându-şi hotărârea de a lupta până la capăt.

Cecenia şi cecenii au o soartă ingrată, iar situaţia de acolo este pe cât de periculoasă, pe atât de complexă şi de delicată. Mapamondul ştie că cecenii au, în fond, dreptate, însă nici un factor politic important nu este şi nu va fi în viitorul previzibil dispus să recunoască acest lucru cu voce tare. Dimpotrivă, după cum s-a văzut, aceşti factori, reprezentând state cu un cuvânt greu în politica mondială sau în prestigioase forumuri internaţionale, s-au văzut nevoiţi să-i aprobe pe ruşi, singura doleanţă exprimată fiind aceea de a se evita vărsarea de sânge. Şi aceasta pentru că, în optica politicienilor, a lua partea cecenilor echivalează cu încurajarea tendinţelor separatiste şi ar duce la o Rusie destabilizată (prea tare). E vorba deci de o poziţie pragmatică, determinată de calculul strict politic. Dar oare este întru totul exact acest calcul şi deci este întru totul îndreptăţită atitudinea comunităţii internaţionale, a politicienilor de marcă faţă de problema cecenă?

Cecenia poate fi un caz aparte, o restanţă a procesului dezagregării imperiului de la răsărit. Acest imperiu, înţeles ca un conglomerat de teritorii şi popoare alcătuit cu forţa şi menţinut cu forţa, n-a însemnat doar republicile „unionale" (care s-au declarat, toate, independente), ci şi alte teritorii („republici") neruse, populate de etnii care nu sunt minorităţi, în sensul că nu există undeva o ţară („ţara-mamă") în care etnia respectivă să fie naţiunea majoritară, care să dea numele ţării. Dacă unele dintre aceste popoare din Rusia nu-i mai vor pe ruşi ca stăpâni, ce-i de făcut? E de examinat dacă ele au mijloacele, forţa şi vigoarea necesare unei existenţe de sine stătătoare. Se pare că Cecenia şi cecenii au toate acestea. Şi mai este şi împrejurarea că cecenii din Cecenia nu sunt minoritarii unui popor care îşi are trunchiul de bază în altă parte; Cecenia e chiar ţara lor (dimpotrivă, ei au în Kazahstan vreo 400 000 de minoritari ceceni deportaţi de Stalin). „Separatismul" cecen nu-i tot una cu tendinţele autonomiste fără suport, neavenite.

Ruşii vin cu tancuri în Cecenia în numele luptei antisecesioniste, ai apărării integrităţii Rusiei, prevalându-se de toate prevederile ce se găsesc în documentele internaţionale fundamentale şi obligându-i şi pe alţii (în primul rând pe americani) să le dea dreptate. Dar, pe de altă parte, ţin Armata a 14-a în Transnistria pentru a fi păvăză secesioniştilor ruşi de aici (de astă dată secesionişti cât se poate de adevăraţi)! Cu alte cuvinte, în viziunea originală a Moscovei, secesioniştii trebuie reprimaţi când sunt neruşi şi acţionează în defavoarea Rusiei, dar trebuie apăraţi şi susţinuţi când sunt ruşi şi acţionează în defavoarea altora şi în folosul Rusiei!

Oare vor izbuti ruşii până la urmă să „pacifice" dârza Republică Cecenă? Mai curând nu, deoarece e greu de crezut că muscalii vor reuşi să facă în câteva zile ceea ce n-au putut să înfăptuiască în câteva secole. Mai curând, după cum apreciază mulţi, conflictul se va croniciza, va intra într-o fază de gherilă şi pe glob va apărea încă un focar periculos de război.

ION D. GOIA ■

Occidentul nu găseşte cheia

Bosnia: O tragedie cu mai mulţi vinovaţi

La reuniunea de la Budapesta a OSCE, liderul bosniac, Alia Izetbegovici, într-o izbucnire de disperare şi de furie neputincioasă, a exclamat către asistenţa formată din peste 50 de şefi de stat sau de guvern: „Vinovate pentru tragedia din Bosnia sunt, în primul rând, ţările occidentale!" Desigur, exclamaţia nu a fost luată ca un afront politic, mai ales că liderul bosniac chiar are parţial dreptate.

NATO a pierdut deja bătălia în Bosnia. Faptul că s-a ajuns să se spună că din cauză condiţiilor meteo raidurile avioanelor Alianţei nu mai sunt posibile şi că bombardamentele din aer nu pot opri înaintarea sârbilor bosniaci la Bihaci, constituie de fapt o umilinţă pentru alianţă. ONU, la rândul ei, şi-a dovedit incapacitatea de a întreprinde ceva concret şi nu întâmplător secretarul general al organizaţiei mondiale, Boutros Ghali, a fost huiduit recent la Sarajevo de sute de oameni, care îşi exprimau astfel dezamăgirea faţă de speranţele pe care şi le puseseră în „căştile albastre".

La o judecată obiectivă, desigur că primii vinovaţi pentru ceea ce se întâmplă acum în Bosnia sunt popoarele din ex-lugoslavia. Acest val de lupte şi necontenite tensiuni este rezultatul spulberării iluziei că acel conglomerat de popoare poate trăi împreună, în pofida deosebirilor culturale, de dezvoltare, religioase sau de limbă. Tito a vrut să le hrănească această iluzie, dar la primul moment „favorabil" acest balon s-a spart. Este limpede acum că cei peste 17 000 de copii morţi în conflictele din ex-lugoslavia sunt victimele disputelor şi ale jocului orgoliilor la nivelul castelor politice şi militare.

La căderea „cortinei de fier", lugoslavia era considerată de mulţi ca fiind cea mai avantajată în procesul de apropiere de Europa. Comunismul iugoslav avusese alte valenţe, nivelul de dezvoltare economică se bănuia că ar fi mai bun decât în alte ţări din zonă, iar mentalităţile păreau mai deschise spre Europa. În schimb, birocraţia ex-comunistă care s-a reales în republicile ex-federale devenite independente s-a aşezat în fruntea unor naţionalişti care au vrut să-şi manifeste prin forţa armelor superioritatea lor tribală.

În faţa acestei explozii, Occidentul a fost când indiferent, când neputincios. La început, puterile europene au încurajat fie pe sloveni sau croaţi, fie pe sârbi sau macedoneni, după caz. Dar tragedia lua amploare sub ochii ONU, care nu a găsit instrumentele şi forţa de a înlocui o lume din care a dispărut bipolarismul politic al marilor blocuri militare. America a găsit de cuviinţă să nu se amestece în Bosnia (în schimb a făcut-o în Somalia sau Haiti), lăsând europenilor sarcina să se descurce, pentru că interesele strategice ale Casei Albe se îndreptau spre alte zări. Iar în Europa calculele comerciale ale Germaniei şi inutila grandeur franceză, lupta surdă pentru sfere de influenţă (în pofida afişatului interes pentru o Europă unită), la care participă desigur şi Anglia au făcut ca valul de sânge din ex-lugoslavia să nu fie oprit.

Statele occidentale au preferat să trimită căşti albastre pentru acţiuni umanitare şi să se întrebe dacă trebuie sau nu să le dea dreptul musulmanilor să se înarmeze. Ca şi când aceasta era problema! Încercarea de izolare şi de pedepsire economică a Serbiei s-a dovedit şi ea neproductivă, cu toate că până la urmă Miloşevici se pare că a înţeles lecţia şi a luat anumite distanţe faţă de oamenii lui Karadjici.

Şi atunci care este soluţia? Mulţi au crezut că implicarea Rusiei ar rezolva problema. Şi Moscova a avut această senzaţie şi a vrut să ia parte la acţiunile de pacificare din Bosnia, de pe poziţie de superputere. Lucru care însă a iritat Washingtonul. Iar Moscova încă nu a înţeles că acum se construieşte o nouă ordine mondială, cea de după războiul rece şi în care rolul său e mic.

Dar dincolo de aceste jocuri politice, victimele tot mai numeroase cad tot din rândul ex-iugoslavilor. Iar pacea întârzie, pentru că nu există suficiente interese pentru ca ea să triumfe.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Magazin de Crăciun și Revelion

SUPLIMENT AL REVISTEI FLACĂRA

- Cadouri pentru mari și mici
  Ghid util pentru orice buzunar
- Cum ne pregătim să primim invitații
  Un an de sărbătoare în căminul nostru
  Recomandări pentru aranjarea mesei
  Arta de a oferi cadouri

- Chiar și o bună gospodină mai are ceva de învățat
- Rețete din gastronomia națională și mondială
- Horoscop 1995
- Integrame
- Umor
- Sport
- Curiozități

Cum a devenit Moş Crăciun un personaj vesel

Până la sfârşitul secolului trecut, Moş Crăciun a fost un personaj ameninţător pentru copii. Moş Crăciun modern, vesel, cu costumul său roşu şi ochii strălucitori, este un amestec de mituri aduse în SUA de emigranţii din Europa, cu trăsături de caracter adăugate de caricaturişti politici şi artişti de reclamă. El nu mai seamănă cu Sfântul Nicolae cel sever, care aplica pedepse şi aducea cadouri copiilor Europei continentale, sau cu figura bahică a vechiului Crăciun care participa la festivităţile din Anglia ce se terminau cu chefuri.

Copiii din Germania puteau povesti despre vizita anuală a lui Weinachtsmann, care aducea vergele de mesteacăn pentru a pedepsi copiii răi, şi daruri pentru a-i răsplăti pe cei buni. Într-un desen din secolul al XIX-lea, expus la Muzeul Bethnal Green al Copilăriei din Londra, copii speriaţi se ascund în spatele părinţilor în momentul în care un personaj cu pelerină şi glugă, purtând un sac cu jucării şi o creangă de mesteacăn, îşi face intrarea în căminul familiei. Moş Crăciun era uneori însoţit de unul dintre numeroasele personaje sinistre, inclusiv mâncătorul de copii specializat în a tăia capul acestora.

Numele de Santa Claus (numele englezesc al lui Moş Crăciun - n.r.) provine din olandezul Sinterklass - Sfântul Nicolae, episcopul din secolul al IV- lea, din localitatea Myra, Turcia, şi sfântul patron al copiilor.

În Marea Britanie aducătorul de daruri era personajul secular denumit Old Christmas (Moş Crăciun), un individ cu barbă şi cu pelerină lungă. O figură mai degrabă slabă, cu înfăţişare ascetică, în secolul al XVII-lea, Old Christmas a fost reînviat în secolul al XIX-lea, când voctorienii au reintrodus sărbătorirea Crăciunului. Sub pana artiştilor victorieni el a devenit un beţiv cu privire fixă, cu un rânjet scârbos şi o cunună din frunze de stejar aşezată neglijent pe cap.

Ca să cumperi „Moşul cu sacul" dai un sac de bani: 386.000 de lei

Brazi la un milion de lei bucata, dar şi unii mai ieftini

Români, daţi buzna, să vând brazi din plastic cu „numai" un milion de lei! Unde îi găsiţi? La arhiguna-scuta florărie din Piaţa Romană, la coloane. Brazii sunt expuşi la vedere, ca şi preţurile. 999.000 lei. Dar sunt şi brazi mai „ieftini", la 478.325 lei sau 274.140 lei. Dacă tot suntem în florărie, ne uităm şi la preţul unui fir de garoafă: 1200 lei. Firul de fresie e mai ceva: 3.988 lei, iar orhideea: 20.353 lei. Dar Moş Crăciun, ştiţi cât costă, oftic şi cu ochelari? 386.000 lei! Instalaţia de pom e mai modestă la preţ: doar 81.300 lei. În acelaşi magazin, însă, găsim şi preţuri acceptabile: brăduţ artificial la 15.800 lei şi lumânări de brad la 350 lei bucata.Dar am văzut lumânări de brad la 1300, 2600 sau chiar 3900 lei bucata.

Jucării şi jucării

De reţinut că oferta de jucării din producţia internă este ZERO, la această oră, necesarul de marfă fiind satisfăcut din import.

Oh, brad frumos..

Brazii de Crăciun se găsesc în cantităţi îndestulătoare, în mai toate pieţele din Bucureşti. Sincer vorbind, nu prea am văzut lumea îmbulzindu-se să cumpere Probabil, testează. . pieţele în căutarea bradului potrivit la... preţul potrivit, mai ales că zvonurile antedecembriste situau investiţia la **20-30 de mii de lei.** Din fericire, de această dată, zvonurile au fost infirmate şi preţurile au urcat .. accesibil. Iată, în cea mai „scumpă" piaţă, **piaţa Amzei**, întreprinzătorul din Slănic Moldova îi „dădea" astfel: **7000 de lei cel de peste 2 metri** şi **5300 de lei cel peste 1-3 metri.** În **Rahova**, preţurile oscilau, fără a ţine cont de „regimul" de înălţime între **6000 şi 8000 de lei.** În **piaţa Sudului,** până a-şi face apariţia doi ofiţeri de Poliţie, negricioşii îi-i oferau la **7000-8000 de lei**. Aceleaşi preţuri în **Crângaşi** şi **Galaţi** Pentru a satisface şi dorinţele celor mai.. săraci, comercianţii cu iniţiativă, au jumulit brazii, oferind crengi de diverse forme şi mărimi la preţuri între 500-1000 de lei bucata, funcţie de calitatea ramuri. Tot negricioşii au „rupt" gura târgului şi au spart canoanele nomenclatorului produselor din. . brad, etalând cununi, de un gust cam... îndoielnic. Dacă doriţi să vă decoraţi, totuşi, locuinţa, veţi găsi astfel de obiecte, din belşug, în **Amzei**, în sectorul destinat... florilor, la **1500-3000 de lei.** Dacă te găseşti pe drum, comerciantul îţi va face, poate, o reducere că, deh, suntem la piaţă, nu-i aşa?

Sunt câţiva producători particulari, mici, care livrează jucării foarte ieftine, la 400-500 de lei bucata. Librăriile vor fi deschise în ziua de 30 decembrie, iar programul pentru 31 decembrie urmează să fie stabilit.

Într-adevăr, la librăria din Piaţa Romană, de la coloane, am văzut foarte multe jucării din import. Un tigru gigant costă 136.880 lei, o omidă - 20.361 lei, un dinozaur - 16.939 lei, o păpuşă - 7.000 lei, o cutie cu patru globuri - 5000 lei, un tren electric - 31.338 lei, o minge - 2417 lei, un căţel cu baterie - 16.939 lei, iar felicitările de Crăciun variază în jurul a 400 de lei.

Pentru cei care doresc să ofere un cadou de ţinută, dar care ţine şi de folclorul personal, le recomandăm magazinul „Yamaha", magazin de muzică. O „clavinovă" - pian electric cu programare pe mai multe instrumente: orgă, vioară, chitară - costă 12 milioane lei. Dar există şi un „YPP" - pian electric cu câteva tonalităţi de pian şi orgă, care costă 1.817.001 lei. Ne uităm la compact discuri şi vedem preţuri între 7466 şi 42.250 lei, sau un set de 4 CD-uri cu muzica lui Pavarotti, la preţul de 84.960 lei.

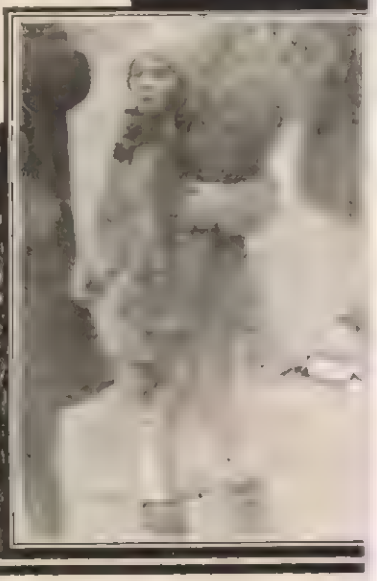

Jucăriile românești nu au căutare

La mai puțin de un an de la revoluție, jucăriile de producție autohtonă au dispărut, ca prin farmec, din galantarele magazinelor specializate. Este drept, România nu avea o tradiție recunoscută în industria jucăriilor iar designul acestora era, de cele mai multe ori, sub așteptări. Totuși, ele erau solide și aveau ...ză la cei mici dar, mai ales, la buzunarul celor mai mari. Astăzi, în București, putem afirma cu mâna pe inimă că nu mai vezi urmă de jucărie românească. Rafturile sunt pline cu importuri strălucitoare, extrem de atrăgătoare și foc de scumpe, sofisticate sau simple, pentru sugari dar și pentru... tăticii lor. Am încercat să aflăm o explicație pentru această stare de lucruri. Ne-a răspuns dna **ec. Doina Ionescu**, director comercial la **SC Metaloglobus SA:**

„Producția românească de jucării este foarte mică. Practic, se lucrează numai în **ultimele trei luni ale anului**, atunci când ne așteptăm să crească cererea de jucării. Noi producem câței, pisici și urși din pluș, precum și jucării mecanizate (singurii din țară): pistoale, puști, mașinuțe.

Despre vânzări, ce să mai spun. Nu s-au vândut nici măcar **10 mii de jucării pe lună**, deși sunt mult mai ieftine decât cele din import. Iată, cel mai scump și cel mai mare cățeluș costă 6800 lei fără TVA și fără adaos comercial. De când cu desființarea întreprinderilor cu ridicata... Este drept, ne simțim sabotați dar suntem prea mici pentru a putea face ceva. Așa că, nu are rost să le căutați prin magazine, „materne" sau librării. Deși le-am facilitat plata la 30 de zile, conducerile respective au refuzat, cu îndârjire, să mai achiziționeze produsele noastre. Dintre județe, mai cumpără, deși în cantități mici, doar Câmpulung, Pitești, Craiova. În rest, nici nu vor să audă... În București, mai produce jucării cooperativa „Arta aplicată" și în țară: „Plastor" Oradea (numai din materiale plastice), „Arădeanca" și alte câteva ce o duc tot la fel de prost ca și noi".

Un contract avantajos cu Plastic Legno (Italia) obligă 600 de angajați să introducă... surprizele în... ouă. Adică, totul vine din afară, românii executând doar montajul și îmbinarea celor două jumătăți. Ouăle mari sunt... umplute cu xilofoane de producție... autohtonă.

Cadouri pentru

Romantice, de Revelion

Dacă nu v-aţi decis încă ce fel de coafură să abordaţi în noaptea de Anul Nou sau cum să vă mai cosmetizaţi aspectul pentru ca el să fie mai veridic decât tranziţia, vă spunem noi.

Neapărat, dacă aveţi păr lung, nu trebuie să rataţi ocazia de a vă arăta cât mai romantică şi feminină strângându-vă părul într-un coc cu cât mai multe bucle. Culorile folosite sunt cele mai apropiate de culoarea naturală a părului dumneavoastră, eventual cu câteva şuviţe decolorate foarte discret pentru a da strălucire coafurii. Tunsorile foarte scurte au ieşit din

modă! Aşa că spre ceafă şi în jurul urechilor părul va fi mai bogat, cât mai franjurat înspre frunte, în stilul anilor '63, '73.

Foarte important este că aţi scăpat de corvoada asortării machiajului cu vestimentaţia, astfel încât puteţi să ţineţi cont numai şi numai de particularităţile feţei dumneavoastră. Înainte de demararea operaţiunii, neapărat să vă înarmaţi şi să uzaţi de o cremă de zi sau (dacă puteţi) de o cremă-bază de machiaj şi de un fond de ten cu o nuanţă potrivită cu tenul pe care-l aveţi. Pudra va fi în ton cu fondul de ten. Nuanţele de maron, ocru, bej ies treptat din arenă, lăsând loc romanticelor nuanţe de roz, ciclam, lila. O ultimă noutate la nivelul sprâncenelor dumneavoastră: vor fi conturate cu creion dermatograf negru, ca şi ochii şi, eventual, buzele.

Ne-am interesat şi am aflat că acestea la Beauty Salon în Piaţa Romană tot tacâmul v-ar duce la 13.000 de lei mititei. Să vă fie cu noroc dumneavoastră, iar mititeii, de cap lor!

La magazinul firmei Dumarex de pe Calea Victoriei miroase european. Dacă vă pune Dumnezeu mâna în cap şi puneţi şi dumneavoastră mâna pe vreo sticluţă mai preţioasă decât munca dumneavoastră pe o lună sunteţi un om făcut şi vă puteţi petrece Revelionul cu succes şi la Paris, căci, după cum ne-a spus domnul Liviu Duma, patronul magazinului, „nu putem spune că suntem mai ieftini sau mai scumpi decât la Paris".

Aşa că aveţi la dispoziţie o serie întreagă de parfumuri Karl Lagerfeld 102.000 de lei sau 170.000 de lei o sticlă de parfum, 50.000 de lei o apă de toa[illegible] sau 65.000 de lei o sticlă de 30 de mililitri pe care scrie Sun Flowers şi care este o noutate, lansată special pentru „o doamnă visătoare".

Dacă nu aveţi de gând să intraţi în noul an pe la Paris, cine ştie, poate o să reuşiţi să visaţi ceva mai ieftin...

Bijuterii mari, în colţuri, pătrate sau romburi cu pietre mari (se poartă gri-ul) asta este linia modei în materie de podoabe. Deci stil oriental, cu talismane, crucifixuri supradimensionate sau numele trupei rock preferate. Inele mari, aproape bărbăteşti pentru deştele ce vor fi sărutate la pragul dintre ani.

Cel mai, cea mai...

CEA dintâi imagine a porumbelului ca simbol al păcii a existat înaintea erei noastre. O străveche - şi frumoasă - legendă greacă spune că, odată, Marte, zeul războiului, a fost oprit să plece la luptă pentru că în coiful său şi-a făcut cuib şi a scos pui o porumbiţă albă.

CEL mai mic tom a fost editat la Padua, în anul 1896. Minuscula carte cuprindea scrisoarea adresată de Galileo Galilei signorei Christina de Lorena, în anul 1615. Ea are liliputanele dimensiuni de 10 milimetri pe 15.

CEA mai voluminoasă carte cunoscută este Atlasul geografic editat în 1669 în Olanda. Atlasul se află în prezent la Muzeul britanic şi are 1,15 m pe 1,75 m.

CEL mai bizar supeu a fost oferit de un savant englez unui grup de chimişti, reprezentanţi ai celor mai mari firme de produse alimentare. La masa respectivă au fost servite patru feluri de mâncare, conservată în cutii ermetic închise: felul întâi - pateu pregătit în 1900; felul doi - friptură de miel preparată în anul 1849; felul trei - budincă gătită în 1823 şi, în fine, ca desert - ciocolată datând din 1915.

CEL mai „luminos" copac creşte în Africa de nord. Este vorba de aşa-numitul „copac al diavolului", a cărui scoarţă conţine o cantitate atât de mare de fosfor, încât noaptea se poate citi la lumina iradiată de el.

CEL mai temut duşman al rechinului - spaima mărilor - nu este altul decât peştişorul „diodon maculatus", care trăieşte în apele mărilor Americii de Sud. Fiind înarmat cu un ac foarte ascuţit, micul peşte, odată înghiţit de rechin, îi străpunge cu acul pereţii stomacului, provocându-i pe loc moartea.

CELE mai mari ciuperci, numite „fulin", cresc în China.

O asemenea ciupercă cântăreşte peste 5 kg. Acest gen de ciuperci se foloseşte pe scară largă, atât în medicină, cât şi în bucătăria chineză, fulinul la grătar fiind o mâncare foarte apreciată de localnici.

CEA mai puţin răspândită maladie de pe Pământ este „boala râsului". De ea nu suferă decât membrii tribului Foru, din Noua Guinee. În pofida numelui, este vorba de o maladie gravă, pentru care nu s-a descoperit încă nici un leac.

CEL mai uluitor exemplu de memorie omenească l-a oferit, se pare, Mohamed Ali Halik, din Ankara. În prezenţa unei comisii formate din şase persoane, el a recitat 6 700 de versuri din Coran.

CEL mai înalt om din lume, atestat în documente oficiale, a fost Robert Wadlow, născut la 22 februarie 1918, în statul Illinois - SUA. La 5 ani, el avea 1,63 m, iar la 20 de ani atinsese 2,72 m. Din fericire, aici s-a oprit din creştere...

mari şi mici

Ce se poartă, dar mai ales ce poate cumpăra cetăţeanul mediu

Stimaţi concetăţeni, au venit sărbătorile de Crăciun, daţi buzna în magazine, restaurante şi bodegi, de unde vreţi să ieşiţi satisfăcuţi. Problema este să nimeriţi acolo unde locul se potriveşte cu buzunarul dumneavoastră, ca să nu fiţi obligat să vă vindeţi şi haina, pentru a scăpa basma curată. Aşa că fiţi atenţi la ce vă zicem noi, fetele şi băieţii de la revista **Flacăra**, care ne-am interesat de marfă şi preţuri.

În legătură cu spumele de bărbierit, deodorante şi creme, vă informăm că la magazinul Atheñaeum din Piaţa Kogălniceanu găsiţi, pentru dame deodorant Malizia, la preţul de 8150 lei şi cremă Oil of Olaz, la 6250 lei. Pentru bărbaţi, spumă de bărbierit Williams, la 6200 lei sau Gilette la 6650 lei, deodorant Malizia, la 13.200 lei. Dacă vreţi ceva mai ieftin, cumpăraţi deodorantul bărbătesc Athos, la 3000 lei.

La Casa de modă Venus, ni se prezintă „diamantul" mărfurilor de aici: haina de blană de nurcă, la preţul de 7 milioane de lei. Dar nu vă impacientaţi, domnilor, sunt şi mai ieftine, cum ar fi hainele din blană de capră sau de iepure, cu preţul în jur de 200.000 de lei. Dacă nu ştiaţi, aflaţi că sunt la modă căciulile din blană de vulpe, la aproximativ 100.000 lei. În altă ordine de idei, ni se recomandă bocancii de damă, din import, la 60 000 lei, dar adevărul este că încălţăminte de iarnă nu prea se cumpără, chiar dacă este iarnă, dar zăpadă ioc!

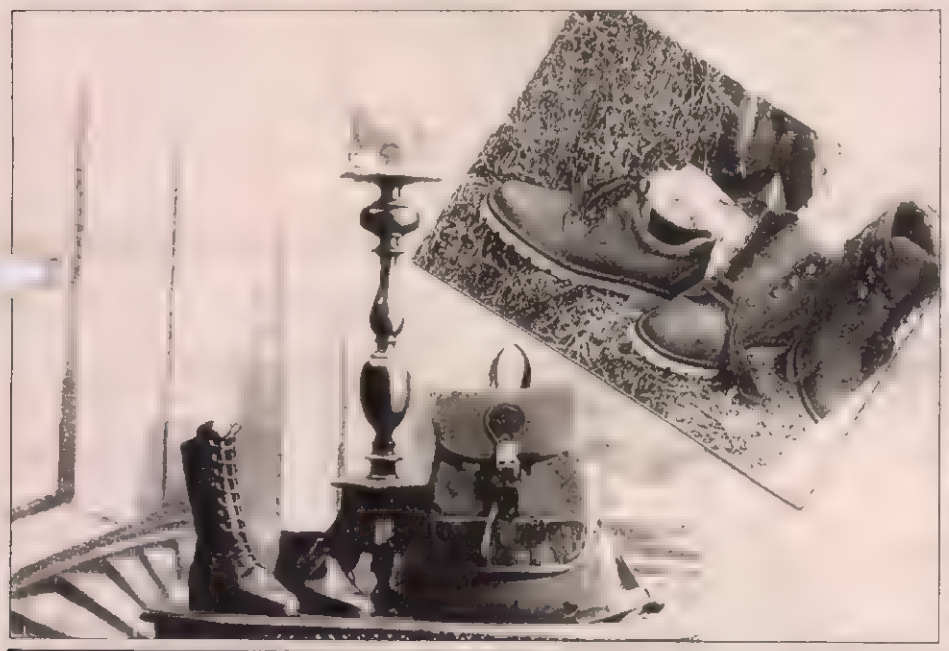

La magazinul Victoria, găsim poşete din piele la 50.625 lei, sau portmonee din piele pentru damă, la 8509 lei, umbrele de damă, neautomate, la 10.055 lei, mănuşi de ski, la 14.575 lei sau 21.480 lei. Dar sunt şi mănuşi de damă din înlocuitori, la 2205 lei, iar mănuşile bărbăteşti la 11.505 lei. Genţi diplomat, din înlocuitori - 33.750 lei.

Tot la magazinul Victoria, dar la raionul de încălţăminte pentru bărbaţi, ni se oferă pantofi italieneşti din piele la preţuri de 76.700 lei şi 96.645 lei sau bocanci din piele la 47.000 lei şi ghete îmblănite, la 48.000 lei.

În privinţa încălţămintei pentru copii, ni se recomandă ghete Adidas, originale, la preţul de 20.200 lei, apreschiuri, la 10.081 lei, pentru copii până la 10 ani.

Pentru adolescente, ne sunt recomandate cizme din antilopă, la 29.800 lei şi pantofi din piele, la 19.900 lei.

Să le purtaţi sănătoşi, stimaţi concetăţeni!

Există şi haine de nurcă la 7 milioane de lei, dar şi din blană de capră la 200.000 de lei

Cadourile

Toţi aceşti oameni au primit câte patru cadouri de la Moş Crăciun. Dintre ei, numai doi au câte patru pachete la fel. Care sunt aceştia ?

Jocul detaliilor

Dintre cele cinci detalii, numai unul se potriveşte în desenul din stânga. Care este acesta ?

Seara de Crăciun şi Revelionu'

Cum vă pregătiţi

Aranjarea unei mese

Tacâmurile se aşază astfel: lingura de supă şi cuţitul la dreapta farfuriilor, furculiţa în stânga, linguriţa sau tacâmul de desert în faţa farfuriei. De multe ori, linguriţele se aduc împreună cu farfurioarele de desert, atunci când acesta se serveşte pe farfurioară (de exemplu tort, îngheţată), după ce în prealabil s-au scos toate celelalte farfurii şi s-au înlăturat firimiturile de pe masă. Dacă se pun două rânduri de tacâmuri, se aşază furculiţele la stânga şi cuţitele la dreapta.

În general, se aşază la dreapta, de la margine spre farfurie: cuţitul pentru gustări sau peşte, apoi cuţitul pentru carne; la stânga, de la margine spre centru: furculiţa de gustare, furculiţa pentru peşte, furculiţa mare.

Pentru peşte, în lipsă de tacâmuri speciale, se folosesc câte două furculiţe pentru desfăcutul peştelui. Suporturile pentru tacâmuri nu se pun la astfel de mese.

Paharele se aşază în faţa farfuriilor în ordine crescândă de la dreapta spre stânga. Chiar dacă se serveşte un singur fel de vin, se pun trei pahare de mărimi diferite: pentru ţuică, pentru vin şi unul mare pentru sifon sau apă minerală. Păhărelele de lichior se aduc pe o tavă, cu sticla lor, când se servesc desertul şi cafeaua.

Farfurille pentru salată şi castronaşele pentru compot se pun tot în faţa farfuriilor, spre stânga.

Şervetul se poate pune pe farfurie sau la stânga farfuriei, strâns în diferite forme.

Chiflele se aranjează (câte una de tacâm) pe şervet sau pe farfuria de salată.

Cartea de vizită se pune sau la picioarele paharelor sau pe şervet sau pe farfurie şi se foloseşte numai la mesele festive cu invitaţi mulţi.

Cum pregătim locuinţa

La revelionul petrecut în familie, ca şi la cel într-un cadru festiv, invitaţiile se fac cu cel puţin zece zile înainte. Gestul de atenţie pe care-l reprezintă o invitaţie la Revelion obligă şi pe invitat să vină la timp, îmbrăcat elegant şi cu o atenţie cât de mică pentru gazdă: flori, bomboane etc.

Tineretul preferă să danseze mai mult decât să

stea la masă. În acest caz se va aranja un bufet rece cu tartine şi sandvişuri, chifteluţe, măsline etc. Farfurioarele se pun teanc cu tacâmurile alături şi fiecare invitat îşi ia cât are nevoie. Dacă s-a pregătit revelionul chiar în ziua respectivă şi se improvizează pe loc, fiecare invitat vine cu contribuţia lui din preparate de casă sau din comerţ. Deşi se aşază masa, nu este nevoie de faţă de masă: pe o masă propriu-zisă sau improvizată se pot pune coli de hârtie creponată sau lucioasă, pe care se aşază tacâmurile respective şi şerveţelul de hârtie. Decorul se poate face din câteva mere în care s-au înfipt lumânări colorate de la pom, sau din sticle pe care s-au lipit stele de staniol colorat şi în care se fixează lumânări groase.

Pentru gospodinele care-şi pregătesc din timp această sărbătoare se vor mai lua în considerare recomandările care urmează.

Se va da un aer de sărbătoare locuinţei. Serpentinele, ghirlandele şi lumânările colorate dau un aspect sărbătoresc

La ferestre, pe geamurile bine închise se aplică uşor conturul unui brad şi steluţe colorate sau fulgi de zăpadă Stilizaţi, tăiaţi din staniol alb sau se cos pe perdele steluţe tăiate din staniol Pe o lampă cu abajur se atârnă fire de beteală, care se lasă libere s-au se strâng jos cu o panglică. Pentru a parfuma aerul, se taie câteva mandarine pe lăţime în două jumătăţi şi se scoate cu atenţie miezul, astfel ca să rămână coaja întreagă. Se pune în fiecare o lumânare colorată şi se acoperă cu al doilea capac în care se face o gaură, prin care să poată să treacă lumânarea. Când se aprind aceste mici lampioane, în apartament se degajă un parfum plăcut. Pe servantă se pune un aranjament din câteva crenguţi de brad şi lumânări colorate.

Draperia se împodobeşte cu ghirlande din beteală şi fâşii de celofan alb şi colorat.

În cameră, dintr-un colţ într-altul se agaţă diferite ghirlande din hârtie colorată.

Pe bufet sau pe servantă este foarte decorativ să se improvizeze un sfeşnic dintr-un pahar obişnuit de apă, pictat cu culori tempera, în care se introduce o lumânare albă, groasă.

Tot pentru lumânări groase se poate face un suport din carton metalizat sau colorat.

Trei-patru conuri de brad sau pin, aurite cu bronz, prinse fiecare cu o panglică, se atârnă de lustră, în sufragerie.

Ghirlandele de brad şi beteală se prind de partea de sus a oglinzii şi se lasă să atârne pe lături. Într-un apartament unde vor petrece revelionul un grup de tineri, se scot tablourile şi se atârnă în locul lor măşti de carnaval, făcute din pungi de hârtie pe care se lipesc diferite forme: pentru nas - hârtie roşie, iar pentru păr, barbă şi sprâncene - hârtie neagră, albă sau maro, se completează figura cu ajutorul acuarelelor (vezi desenele)

Cunună pentru uşă

Această piesă de decor festiv poate fi cumpărată sau confecţionată după fantezia fiecăruia. Pot fi folosite crengi de brad sau merişor. Cununa este prinsă de uşă cu o panglică de 5 cm lăţime şi 1,60 m lungime. În partea de jos, alte două panglici, de culori diferite, în lungime de 1,40 m şi lăţime de 4 cm. Ele sunt înfăşurate într-o fundă mare. La mijloc, se pot pune jucării de pluş: ursuleţi, căţei, pisicuţe. De fundă se mai pot prinde jucării mici din plastic.

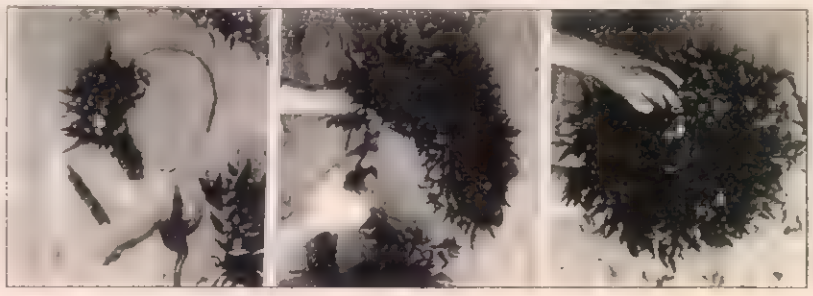

să primiți invitații

Armonia mesei de Anul Nou

Pentru sărbătoarea Revelionului într-un cadru festiv, se acoperă masa cu o față de masă brodată, iar tacâmurile se aranjează corespunzător. Desigur că florile și efectele de lumini sunt indispensabile la înfrumusețarea mesei. Pentru masa de Revelion se preferă însă bradul și feriga, care vor fi grupate în buchete sau ghirlande, presărate cu acid boric cristalizat; de asemenea, vâscul și mahonia cu boabe roșii dau aranjamente frumoase. În cele ce urmează se prezintă câteva astfel de aranjamente.

Masa festivă

Față de masă din damasc pe care se pot lipi steluțe mici din staniol. Pentru suporturile de farfurii, se vor decupa din folii de staniol stele cu 8 colțuri cu un diametru de 42 de cm. Ca suport pentru lumânări: dintr-un carton colorat se va decupa o stea în opt colțuri, cu diametru de 14,5 cm. În centrul ei se va lipi un căpăcel din plastic, luat de la cutiile de medicamente. În ele se vor fixa lumânările în „cleiul" din ceară topită.

Suport pentru servete

Material: carton de lamé, hârtie și melamă. La dochită, și un ciucure din fir de lamé. Confecționarea: Se decupează dintr-un cerc cu diametrul de 10 cm, două steluțe, lăsându-se la un colț spațiu prin care va fi introdus șervetul sau melana. Apoi se coase și acest colț. De unul din vârfurile steluței se prinde ciucurele. Apoi se croiește o bandă din lamé, tivită pe margini. Această bandă se va prinde de stea, astfel încât să realizeze un anou prin care se va trage șervetul.

Cu steluțe asemănătoare se pot orna și fețele de masă.

– În mijlocul mesei se pune o oglindă cu fața în sus. Pe ea se așază un mănunchi de crengi de brad, suflate cu ceară pentru a da iluzia zăpezii. Acest efect se obține topind o bucată de lumânare albă și pulverizând crenguțele cu ajutorul unui pulverizator introdus în lichidul respectiv. În cazul când ceara se lichesagă, se va reîncălzi. Crengile se leagă la un capăt cu o panglică aurie, iar în mijlocul lor se fixează lumânări viu colorate, prinse în sfeșnice speciale de metal. Dacă se adaugă ciupercuțe și conuri de brad aurite, se mărește efectul ansamblului.

– Se așază în centrul mesei ramuri de brad și pe ele din loc în loc jumătăți de nucă aurită, în care se fixează prin lipire cu ceară câte o lumânare roșie. În locul nucilor se pot întrebuința jumătăți de mandarine.

– Se așază în mijlocul mesei la distanțe egale sfeșnice cu lumânări. Se leagă între ele cu beteală sau panglici argintate iar din loc în loc se pot pune crenguțe de brad.

– Se formează din crengi de brad cu ajutorul unei sârme subțiri o cunună de brad, căreia i se dă forma ovală. Se așază în centrul mesei și pe ea, din loc în loc, se fixează lumânări mici în suporturi. În golul din centru se împrăștie stele și semilune tăiate din carton și acoperite cu staniol.

– În fața fiecărui tacâm se așază câte o crenguță de brad, pe care se fixează două, flori de staniol alb.

– Pentru o masă rotundă se cumpără un brăduleț de la florărie, pudrat cu acid boric praf și se agață de crengile lui globuri mici.

– O ghirlandă de brad se poate forma cu beteală și flori de staniol și trei lumânări albe, mari, fixate în câte un cornet de carton pe care s-au lipit stele și flori din staniol, iar la cele două margini, franjuri din hârtie colorată

– Pe o masă lungă se înșiră pe mijloc de la un capăt la celălalt două ghirlande de beteală așezate șerpuit. În buclele dintre ghirlande se pune câte un sfeșnic cu lumânări groase, albe

Mici fantezii

Pe geamul sau oglinda din camera copiilor se pot lipi diverse figuri din hârtie colorată: brăduți, om de zăpadă, fulgi de nea din vată.

Marcarea locurilor la masă

Pentru masa de Anul Nou cărțile de vizită care vor marca locurile se pot confecționa în mai multe feluri după cum urmează

- un cartonaș dreptunghiular alb sau colorat, pe care s-a lipit o stea de staniol se scrie numele invitatului și se prinde apoi o crenguță de brad;
- din carton roșu se face un cornet pe care se lipește vată, se desenează ochii, sprâncenele și gura obținându-se un Moș Crăciun pe mantia căruia se scrie numele invitatului;
- pe o crenguță de brad se prinde un glob mic, două ghinde sau un con de brad argintat, o fundă roșie pe care se agață cartonașul cu numele invitatului;
- pe o crenguță de brad se prind un glob, câteva fire de beteală, un pachețel învelit în celofan în care s-a pus o mică atenție pentru fiecare invitat și pe care se scrie numele invitatului. Crenguțele astfel aranjate se așază în fața fiecărui tacâm.

Arta de a face daruri

Pomul de Crăciun înseamnă și bucuria de a face daruri celor dragi. Aceasta este o artă care izvorăște din grija ca un cadou ales să satisfacă o preferință sau o preocupare specială, să amintească de anumite momente plăcute din viață, din dorința de a face o surpriză plăcută celor dragi

Mai importantă decât valoarea materială a darului este grija cu care el a fost ambalat. În cele ce urmează se dau câteva modele de ambalare.

– Se înfășoară darul în hârtie subțire sau celofan și se leagă cu o panglică. Deasupra se prind de funda panglicii o crenguță de brad și un glob colorat.

– Tot așa de simplu este să se împacheteze darurile în pungi din material plastic, pe care se lipesc steluțe din staniol. Se leagă punga cu o panglică și se face o fundă. Un dar care este într-o cutie se învelește într-o hârtie frumoasă, apoi cu puțină dantelă și panglică se aranjează.

– La pomul de Crăciun darurile destinate aceleiași familii vor fi legate între ele cu o panglică.

- Sticlele cu băuturi se împachetează în multe feluri. Se pot ambala în formă de pisici. Pentru capul pisicii se folosește un cartof sau un măr învelit în hârtie gofrată neagră, pe care se fac întâi două urechi și se prind coadă. Ochii și mustățile se decupează din hârtie albă și se lipesc la locul respectiv. Corpul se învelește cu hârtie gofrată simplă sau în carouri. Ceada și labele se fac din carton negru.

– Sticla se înfășoară într-o bucată de carton alb și se leagă cu o fâșie de material colorat care împiedică să se desfacă tubul și în același timp formează fularul unui om de zăpadă. Pălăria și ochii se fac din hârtie neagră, iar gura din hârtie roșie; toate se lipesc cu peticanol de tubul de carton.

– Pentru a ambala diferite obiecte de îmbrăcăminte, se face din ele mai întâi un pachet dreptunghiular. Din carton verde se taie doi brazi destul de mari și pe fiecare se fac șase tăieturi prin care se trece o panglică de mătase. Cadoul este așezat între brazi și panglica este strânsă.

– Tacâmul de sărbătoare pentru mama se poate ambala astfel: șapca și boneta se fac din hârtie albă creponată. Părul este rulat din hârtie neagră. Ochii sunt confecționați din hârtie neagră, iar gura din hârtie roșie. Acestea se lipesc pe dosul linguri. Tacâmul se leagă cu panglică roșie.

– Batistele pentru tată se răsucesc ca un cornet, se prind la un loc și apoi se învelesc cu manșetă de hârtie. Pentru manșetă se trage în jurul aceluiași centru trei cercuri (diametrul 11, 17 și 30 cm). Cercul interior se decupează și se scoate. De la cercul exterior până la cel mijlociu se taie colțun, care se îndoaie la mijloc. Coroana de colțuri, deschisă, se așază în jurul batistelor, suprapunându-se capetele, și se fixează între ele

Reţete din gastronomia naţională

Poftiţi la ...

Chiar şi o bună gospodină mai

N-aveţi curcan? E bună şi: Friptura de gâscă umplută

- Vă propunem o reţetă din tradiţia germană

După cum, la americani, sărbătorile de iarnă sunt de neconceput fără friptură de curcan, tot aşa la nemţi şi austrieci, Crăciunul fără friptură de gâscă nu e Crăciun.

Iată o reţetă pentru 6 persoane: **Compoziţia:** o gâscă tânără, îngrăşată, în greutate de 3,5 kg.; o legătură de verdeaţă pentru supă; un kg castane comestibile; sare; inima şi ficatul de gâscă; 200 gr. pastă de cârnaţi; două felii pâine prăjită îmbibate în lapte; o ceapă; un arpagic, un căţel de usturoi; 20 gr. rachiu de cireşe; o linguriţă de zahăr şi puţin maioran.

Prepararea: dacă nu dispuneţi de o gâscă tăiată proaspăt, folosiţi una congelată, care se scoate din vreme din congelator. Ficatul şi inima se pun deoparte, se spală, se usucă. Din măruntaie, verdeaţă şi sare se fierbe o zeamă. Castanele se dau la cuptor la 200 grade, circa 20 minute. Apoi se decojesc şi se sărează. Din inima, ficatul de gâscă, cu pasta de cârnaţi şi pâinea înmuiată se face un piure prin maşina de tocat. Se adaugă ceapa, usturoiul şi câteva castane tăiate mărunt, precum şi 10 gr. rachiu. Se condimentează accentuat cu pătrunjel, sare şi piper. Umplutura se introduce în gâscă, iar deschiderea se coase cu aţă albă. Gâsca se pune în tavă cu burta în jos. Se toarnă jumătate litru apă clocotită. Tava se aşază pe treapta de jos a cuptorului, încins la 200 grade. Durata: o oră. După care pulpele se înţeapă cu furculiţa şi se scoate grăsimea din tavă, iar gâsca se frige încă o oră şi jumătate. Din când în când se unge cu bere, folosind o pensulă sau o pană de gâscă. Din grăsimea scoasă din tavă, se iau 3 linguri în care se călesc castanele. Se presară zahăr (o linguriţă). Sosul rezultat în tavă se degresează şi i se adaugă restul de rachiu şi o ceaşcă de zeamă clară de gâscă. Se adaugă maioranul şi se dă în clocot. Se tranşează gâsca iar umplutura se taie felii. Se serveşte pe un platou, castanele şi sosul separat. Ca salată se potriveşte varza roşie sau varză albă murată.

SE AŞAZĂ PORCUL ÎN TAVĂ ŞI SE UNGE CU UNTURĂ

Români, ceasul porcului a sunat! A sosit clipa cea mare, să ne bucurăm din plin, să-i scoatem din coteţ şi să-i tăiem, să-i punem la rumenit şi, în sfârşit, să mâncăm şi noi ca oamenii, o dată-n an, că doar români suntem!
Pentru că viaţa noastră e o salată, o să începem cu

Salata de carne

Se taie felii carne fiartă sau friptură, cartofi fierţi şi castraveţi proaspeţi (de unde?). Se pun în castron şi se adaugă un sos maioneză, sare, apoi se amestecă totul. Se aşază în salatieră (nu salatieră de argint) şi se garniseşte cu frunze se salată verde, felii de cas-

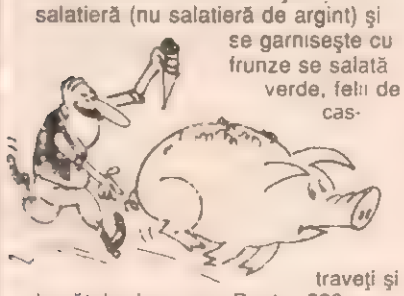

traveţi şi bucăţele de carne. Pentru 200 gr. de carne, se iau 4-5 cartofi, 2 castraveţi, 100 gr. salată verde şi 1/2 pahar sos maioneză.

Tocana ţărănească

Se alege carne de mânzat sau de vacă de la piept sau carne de porc. Se taie bucăţi şi se prăjeşte în tigaie, într-o lingură de untură. Într-o cratiţă mai mare se prăjeşte ceapa tăiată felioare subţiri, până se rumeneşte bine. Se aşază bucăţile de carne peste ceapă, se pun deasupra roşiile tăiate felii, ardeii graşi tăiaţi ca fideaua şi se toarnă apă sau zeamă de carne, cât să acopere totul. Se fierbe înăbuşit, scuturând din când în când cratiţa, să nu se lipească mâncarea de fund. Dacă scade, se adaugă puţină apă fierbinte, până ce carnea este bine fiartă. Se serveşte fierbinte, cu mămăliguţă.

Pentru 750 g. carne, se iau 10-12 cepe, 2 linguri untură, 7-8 roşii, 2-3 ardei graşi.

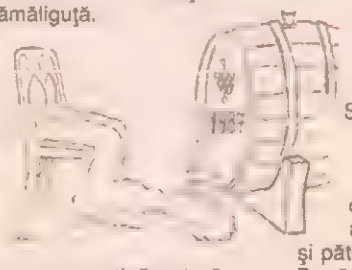

Porc la tavă

O bucată de pulpă de 1-2 kg, sare, puţină untură. Se sărează carnea, se aşază în tava unsă cu untură, se adaugă 3-4 linguri de apă şi se dă la cuptor, mai întâi la foc mare, apoi, pe măsură ce se rumeneşte carnea, focul se face mai slab. În tot timpul frigerii, carnea se stropeşte cu zeamă din tavă. Se ţine la cuptor 1-2 ore.

Ciorbă de potroace

Doi litri de apă, 1 litru zeamă de varză, mărunţaiele şi aripile de la pasăre (găină, curcan, gâscă), un morcov, un pătrunjel, o ceapă mare, o jumătate de ţelină, leuştean, sare.

Se fierb mărunţaiele cu zarzavatul şi ceapa, zarzavatul tăiat mărunt. Se ia spuma şi se adaugă sare. Când carnea e fiartă, se adaugă zeama de varză, fiartă separat, leuşteanul şi se lasă să se dea în clocot.

Ciorbă de carne

Doi litri apă, 500 g carne de vacă, un morcov mic, pătrunjel, o ceapă, o sfeclă roşie, leuştean tocat, sare.

Se pune carnea tăiată bucăţi la fiert, la foc mic şi se ia spuma. Se pune sare şi se fierbe, cu capac. Când carnea e aproape fiartă, se adaugă sfecla, ceapa, morcovul şi pătrunjelul, totul tăiat mărunt. După câteva minute de clocot, se adaugă roşiile sau bulionul. Se fierbe acoperit până când tot zarzavatul este fiert. Ciorba se serveşte „dreasă" cu o lingură de smântână.

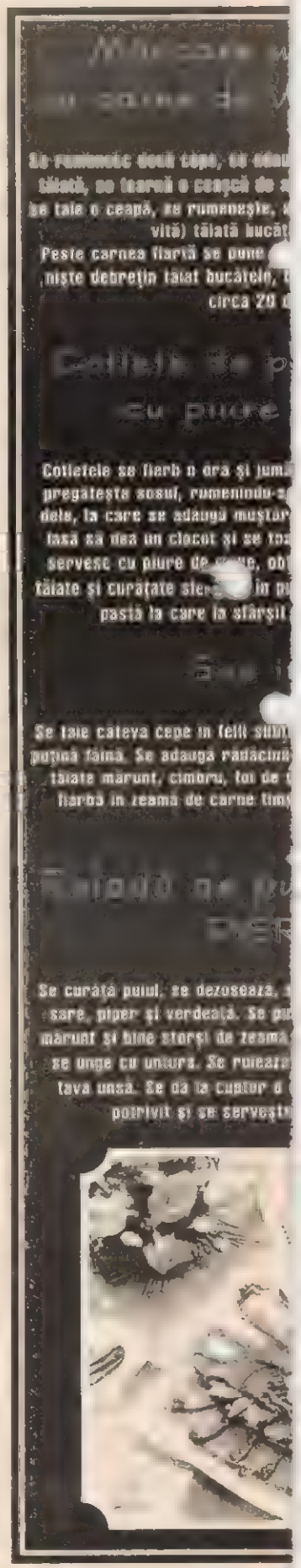

...şi mondială -

...masă !

...are ceva de învăţat

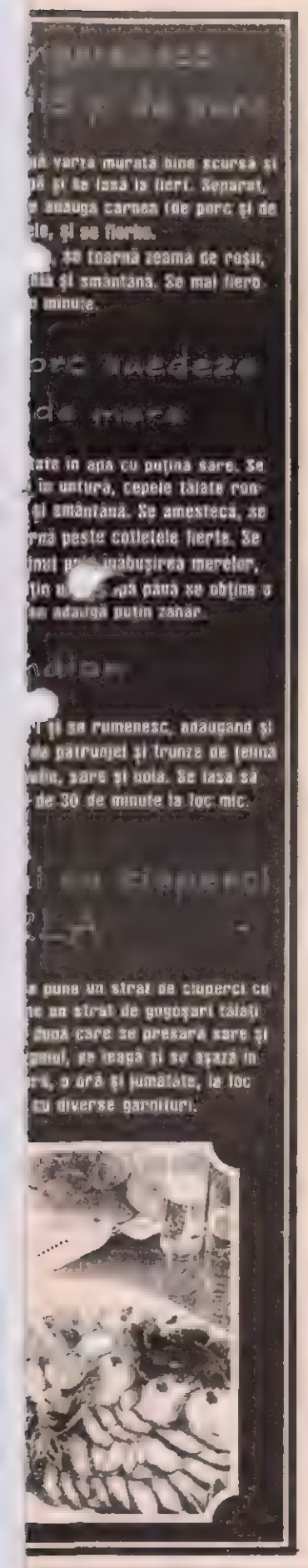

Cozonac cu cacao

Reţeta ne-a fost oferită de dl *Cristian Iinca*, patiser la firma *El Toro - Iberdacia*, cu „indicaţia" de a o respecta întocmai:

„Sunt necesare următoarele... materii prime: făină albă de patiserie „cinci nule" (minimum admisibil „trei nule") - 1 kilogram, care este de bază. Se prepară aşa-numitul şodou din 400 grame de zahăr, 5 bucăţi ouă, lapte, esenţă de rom, esenţă de vanilie, coajă rasă de lămâie. Separat, avem nevoie de margarină - 150 de grame, ulei - 300 de mililitri, drojdie - 65(70) de grame - şi cacao - 100 (150) de grame. Întâi, se pregăteşte maiaua folosind drojdia, puţin zahăr, apă caldă şi puţină făină. Se lasă la crescut. După aceea, se adaugă şodoul încălzit ce se frământă cu maiaua până când începe să se formeze coca. Treptat, treptat, se adaugă margarină pentru frăgezire şi se încorporează făina frământând energic până la... completa epuizare a gospodinei. Aici, mi-aş permite să sugerez gospodinei să-şi invite soţul sau flăcăii să-şi încerce... forţele.

Uleiul se adaugă tot către sfârşitul etapei de frământare. Apoi, se la o treime din cocă şi se amestecă adăugând puţină apă caldă, puţin zahăr, esenţă de rom şi cacaoa până când devine afânată. Restul de cocă se întinde cu făcăleţul, aşa încât să capete o formă rotundă. Partea „neagră" se întinde peste cea „decolorată". Marginile se răsucesc puţin şi se rulează totul de jos în sus, strâns bine. Forma de cozonac trebuie unsă cu margarină şi tapetată cu unt şi zahăr.

După aceea, gospodina trece la alte treburi, căci cozonacul este „dator" să crească. Ea poate ajuta spunând o... rugăciune. Tot secretul este că ingredientele trebuie să fie foarte proaspete şi de bună calitate iar atmosfera să fie... călduţă. După ce cozonacul a crescut, se unge cu gălbenuş de ou, zahăr şi apă. Se coace la foc mic (160-180 de grade Celsius) timp de 45-60 de minute. Se testează starea de coacere cu clasicul pai de măturâ (băţ de chibrit, scobitoare etc.). După ce este gata, se lasă să se răcească puţin, se scoate cu dibăcie din formă şi se aşază pe un fund de lemn.

Atenţie, dacă nu vă reuşeşte cozonacul, este numai vina... dumneavoastră!"

Tort bezea

Tot testând... piaţa cofetăriilor bucureştene, am ajuns la concluzia (şi vă îndemnăm să ne acordaţi încredere) că cel mai fin tort care se pregăteşte în prezent este cel de bezea. Veţi observa că este şi... scump nu numai... dulce. Reţeta aparţine dnei cofetar *Gabriela Iinca*, de la firma *El Toro-Iberdacia*.

„De obicei, în seara de Revelion, du'ciurile sunt cam neglijate, apetitul fiind satisfăcut cu şorici, cârnaţi, sarmale. Aşa că, îmi permit să vă sugerez că un kilogram de tort va fi suficient pentru toată lumea. Dacă vă decideţi să alegeţi reţeta noastră, atunci trebuie să vă acordaţi două... zile. Nu pline, fiţi sigure!

Deci, aveţi nevoie de 10 albuşuri, 500 grame de zahăr tos pentru blat, iar pentru crema ganaj folosiţi 200 de grame de ciocolată şi 200 de grame de frişcă. Bezeaua se prepară astfel: se încălzesc albuşul cu zahărul, nu prea tare (atenţia, să fie suportabil pentru buză) şi se amestecă astfel încât să se topească zahărul. Apoi, se utilizează mixerul până la întărirea completă a bezelei.

Amestecul se toarnă în şpriţ. Pe o coală albă de hârtie se trasează trei cercuri

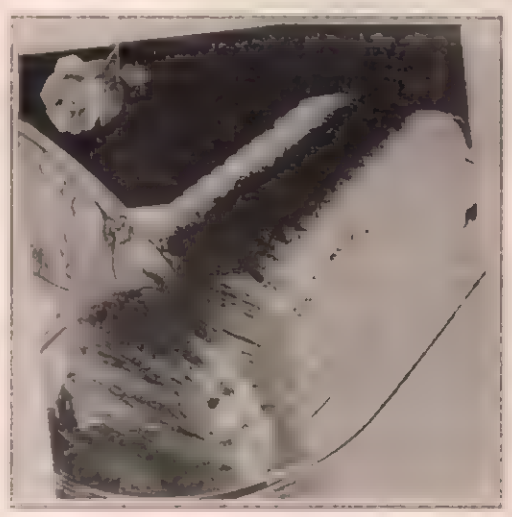

şi se umplu într-un strat nu prea gros. Se lasă la uscat. Pot fi introduse chiar şi în cuptor la foc slab. Preferabil este să se lase la uscat, la temperatura camerei circa 24 de ore

A doua zi se vor dezlipi foile

Crema se prepară astfel: tot cu o zi înainte, se fierbe ciocolata cu frişca până când se topeşte complet ciocolata. Se introduce în frigider.

A doua zi, se scoate, se lasă să se înmoaie puţin pe margini şi se bate cu telul până se spumează. Se umple tortul şi se pune la rece. Când a îngheţat, se ornează. Marginea se îmbracă în 100 de grame de ciocolată topită iar faţa se decorează cu frişcă. Pentru alte... împodobiri, dăm mână liberă imaginaţiei gospodinei.

Prajitura angareasca

120 g făină, 125 g migdale, 8 gălbenuşuri, 5 albuşuri, 160 g zahăr, un pahar de rom, 100 g de stafide, 160 g fructe zaharate, 130 g unt, glazură de rom

Se pisează migdalele şi se amestecă cu două gălbenuşuri. Se adaugă zahărul frecat bine cu restul de gălbenuşuri, stafidele, fructele tăiate mărunt, romul, untul topit, făina şi albuşurile spumă. Se coace şi se acoperă cu o glazură de rom.

Savarina zaedaza

150 g zahăr pudră, 5 ouă, 150 g unt, 250 g făină, 200 g stafide, 2 linguri de coniac, coajă de portocală, rasă, sare, nucşoară.
Sirop: 250 g zahăr, 1/2 l apă, un păhărel de rom.

Se freacă untul spumă, se adaugă zahărul, gălbenuşurile, sarea, nucşoara, coniacul, coaja de portocală, făina, stafidele şi albuşurile spumă. Se unge o tortă cu fundul mobil şi se toarnă compoziţia. Se coace la foc potrivit 50-60 de minute.

Se scoate savarina pe o farfurie. După ce se răceşte, se înşiropează. Se serveşte rece, cu frişcă.

Prajitura norvegiana

175 g făină, 500 g zahăr pudră, 250 g alune, 10 ouă, 175 g unt.

Se bat 7 ouă cu 250 g de zahăr pe baie de apă. Se adaugă 125 g alune pisate, amestecate cu 3 ouă, făina, untul topit şi vanilia. Se toarnă într-o formă de tort unsă şi se coace la foc potrivit. Separat se amestecă restul de alune prăjite mărunte, cu restul de zahăr, romul şi un pahar cu apă. Se răstoarnă prăjitura şi se acoperă cu acest amestec.

ALEGEŢI !
Revelion la Sinaia: 450.000 de lei
Revelion la Paris: 1.500.000 de lei

Agenţiile de turism etalează o ofertă extrem de tentantă pentru petrecerea Crăciunului şi a Revelionului şi o fac cu succes desăvârşit. Când e vorba de distracţie, uită românul de inflaţie, de şomaj sau de Văcăroiu! Deci, de pe la mijlocul lunii noiembrie, s-au pus în vânzare bilete pentru ceea ce ar putea deveni o minivacanţă. Ferice de cei ce şi-o pot oferi! Atât în ţară cât, mai ales, peste hotare. Mulţi consideră că este mai avantajos, nu numai din punct de vedere financiar, să sărbătorească în străinătate. Dovada? Până în 10 decembrie biletele în astfel de excursii se epuizaseră! Cea mai solicitată a fost **Franţa. ONT Carpaţi** oferea opt zile de vis pe malurile Senei, începând cu data de 29 decembrie. Imaginaţi-vă, transport cu avionul, autocar la dispoziţie, cazare în hotel de 2 stele, plimbări cu vaporaşul şi nesfârşite plimbări prin oraşul Luminilor! Toate acestea la preţuri... accesibile: **1.350.000 de lei** (cazare în cameră dublă şi fără cina de Crăciun sau de Revelion) sau **1.475.000** (varianta cu cina de Crăciun, data plecării 21 decembrie) sau **1.525.000** (varianta cu cina de Revelion). Ca avantaj, alergătura pentru obţinerea vizei de sejur revine organizatorilor. Călătorul mai trebuie doar să plătească, la CEC, taxa de **15.000 de lei** pentru trecerea frontierei. Tot **ONT Carpaţi** oferea şi excursii în **Grecia** 9 zile (7 nopţi), din 27 decembrie, transport cu autocarul, prin Salonic, Atena, Cap Sounion, Kalambaka, Meteora şi multe alte locuri... istorice la preţul informativ de **300 de dolari SUA şi 253.000 de lei.** În **Cipru**, la Larnaca, 8 zile (plecarea 27 decembrie) te-ar costa **372 de dolari SUA plus 99.500 de lei.** Acolo, ţi s-ar oferi posibilitatea unor excursii opţionale, cu plata pe loc, la Nicosia, Paphos, Limasol, Troodos. Transportul este cu avionul. Însă mai trebuie îndeplinită o condiţie: 600 de dolari în plus, jumătate recuperându-se la întoarcere, restul fiind necesari pentru cheltuieli opţionale. Să călătorim şi în **Egipt,** de Crăciun. Se pleacă din 17 decembrie şi costă **535 de dolari SUA şi 185.000 de lei**. Ţi se oferă, în schimb, transportul cu avionul până la Cairo, transfer cu autocarul, 4 nopţi la Cairo, cazare şi demipensiune, 5 nopţi croazieră pe Nil şi pensiune completă, 1 noapte Hurgada cu demipensiune. Meritã? Nu ştim! Iar acum este prea târziu să vă îndemnăm să verificaţi. Oricum, cei ce călătoresc sunt, aproape exclusiv, oameni de afaceri, doctori sau pensionari cu rude în străinătate. Trebuie să ai un dosar curat ca... lacrima, altfel nu prezinţi garanţii şi nu poţi obţine viza. Sunt excluşi apriori, şomerii şi ţiganii sau cei ce nu au în cont cel puţin 2000 de dolari. Lasă, că a apărut un patiser (privatizat) ce a prezentat un cont cu nu mai puţin de... 18 milioane de lei!

Mai ieftin şi nu prea, un revelion la Sinaia, Predeal, Herculane

Ne-am gândit că, poate, ar fi mai indicat pentru... punga noastră să... călătorim cu Noroscop, în ţară. Cea mai solicitată a fost **Sinaia,** ocupată în totalitate. Cinci nopţi şi cina de Revelion face între **320.000 şi 450.000 de lei** de persoană în funcţie de hotelul ales: Palace, Caraiman sau Internaţional. De Crăciun este mai ieftin! Cina costă numai **60.000 de lei** faţă de **200.000** cea de Revelion. Locul este **12.500** faţă de **15.000** iar masa numai... **15.000** de lei pe zi faţă de **20.000** de lei în perioada Revelionului. Exemplu este pentru hotelul Palace din Sinaia. La **Predeal,** tot cinci nopţi, tot de Revelion costă **380.000-650.000 lei** tot în funcţie de categoria hotelului: Orizont, Rozmarin şi Cioplea. **Braşovul,** ocupat cam jumătate, pune la dispoziţie hotelurile **ARO Palace** şi **Capitol** pentru suma de **250.000-300.000 lei** de persoană. În **Eforie Nord,** la hotelurile Bran, Bega, Brad, 4 nopţi, cazare şi masă plus cina de Revelion costă **150.000 de lei**. Staţiunile: **Herculane, Covasna, Căciulata** nu sunt solicitate deloc, având în vedere că de sărbători nu se fac tratamente. Totuşi, de exemplu, 4 nopţi cazare, masă şi cină de Revelion, ba chiar şi carnaval pe 1 ianuarie, la **Cozia** din **Căciulata** costă **192.000 de lei de persoană.**

Spaţiul nu ne permite să... aprofundăm chestiunea ofertei turistice. Nu ne rămâne decât să vă sfătuim să priviţi vitrinele agenţiilor respective. Atenţiune, preţurile nu sunt afişate!

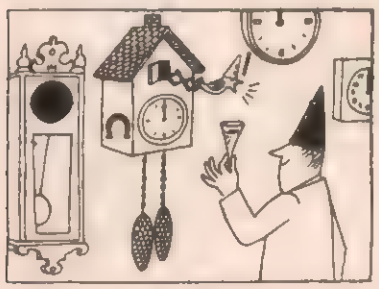

Anul nou în lume
Cate ţari atatea datini

Celebrarea Anului Nou la 1 ianuarie este legată de tradiţia romană, care atribuia zeului Janus - simbol al luminii şi Soarelui - meritul tuturor începuturilor. În această zi, romanii schimbau magistratura, îşi ofereau daruri şi asistau la jocuri sportive.

În anul 46 î.Ch., cu concursul astronomului Sosigene, din Alexandria, şi al romanului Flavius, Julius Caesar, în calitatea sa de pontifex maximus, dispune o reformă a sistemului calendaristic roman. Inspirându-se din astrologia egipteană, schimbă data sărbătoririi Anului Nou calendaristic de la 1 martie (prima lună de primăvară, dar şi de început de an) la 1 ianuarie.

Ulterior - adică în decursul multor secole - mutaţia a fost preluată de multe ţări şi popoare ca sărbătoare tradiţională de începere a unui nou an calendaristic. Dar acest lucru nu a avut loc peste tot fără proteste. În Anglia, de exemplu, Anul Nou se serba la 25 martie. Când s-a introdus reforma calendaristică, în 1751, s-a acceptat ca noul an să înceapă, ca şi în alte părţi, la data de 1 ianuarie. Şi s-au întâmplat lucruri nostime: a fost prezis sfârşitul lunii, iar femeile, „îmbătrânite" brusc cu aproape trei luni, au cerut... guvernului „să le redea tinereţea".

În majoritatea ţărilor, Anul Nou, Revelionul, se sărbătoreşte în noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie, dar nu peste tot chiar în acelaşi timp, ci în funcţie de fusul orar. Iar unii pot chiar să rămână... fără sărbătoare. Astfel, navigatorii care în ajun de An Nou călătoresc din Insulele Samoa spre Australia, indiferent de viteza vasului, trec peste linia convenţională a timpului - linia schimbării datelor. Pornind la drum în zorii zilei de 31 decembrie, ei ajung a doua zi în Australia, dar acolo în loc de 1 ianuarie este... 2 ianuarie.

În Birmania, noul an începe în aprilie, o dată cu „Sărbătoarea apelor": stropirea celor dragi şi apropiaţi cu apă, simbol al rodniciei. În Israel, Anul Nou se stabileşte de la un an la altul, în funcţie de sărbătoarea religioasă Yom Kippur, care, conform dogmei, nu trebuie să cadă vinerea sau duminica... În calendarul musulman, care nu recunoaşte rotirea Pământului în jurul Soarelui, Anul Nou se celebrează succesiv, la începutul fiecărui anotimp al anului. În Vietnam, întâmpinarea noului an are loc la începutul primăverii, iar în China - sărbătoarea se desfăşoară în prima zi cu lună plină când Soarele se află în Constelaţia Vărsătorului.

Nu există colţ al pământului unde oamenii să nu serbeze noul an, venit din rezervele nesfârşite ale veşnicului Cronos. Şi, peste tot, cumpăna dintre ani - prilej de rememorare a bucuriilor din anul care se încheie, dar şi de noi speranţe legate de cel care vine- este întâmpinată cu obiceiuri specifice. Iată deci câteva dintre datinile de Revelion şi Anul Nou ale diferitelor popoare.

În îndepărtata Indie, sosirea Anului Nou este cinstită printr-o sărbătoare populară specială. Pretutindeni se aprind ruguri, în jurul cărora oamenii aşteaptă - fascinaţi de jocul uriaşelor limbi de foc - clipa în care tradiţionalul lapte cu orez va da în clocot. Este clipa ce vesteşte un an nou pe care oamenii şi-l doresc îmbelşugat şi plin de bucuni. În Islanda, la masa de Revelion este nelipsită plăcinta denumită „riisi puuro", având ascunse într-un colţ câteva boabe de orz. După cum spune datina străveche, cel ce nimereşte în bucata sa de plăcintă boabele de orz se va căsători, iar dacă e deja blagoslovit cu o nevastă, atunci anul nou îi va aduce o odraslă.

Anul Nou este sărbătoarea preferată a japonezilor. Într-adevăr, în Japonia, în cinstea sa se fac un noian de pregătiri. În dreptul fiecărei case se implântă ramuri verzi de pin şi tulpini de bambus, simbol de viaţă lungă. La uşi, de o sfoară împletită din pai de orez, atârnă hârtii colorate, tăiate artistic; la mijloc sunt prinse un uriaş rac roşu, o mandarină şi câteva spice de orez. O străveche credinţă spune că, în felul acesta duhurile rele sunt ţinute la distanţă, iar anul ce vine va aduce numai fericire şi sănătate. De asemenea, în noaptea de Anul Nou, copiii aşează sub pernă un desen înfăţişând o corabie cu pânze, ceea ce înseamnă - spune obiceiul străvechi - că ţi se vor realiza dorinţele. La miezul nopţii, gongurile templelor bat de 108 ori. Este o tradiţie de veacuri, înnoită doar prin faptul că, astăzi bătăile de gong sunt... transmise la radio.

Şi în Scoţia, Revelionul prilejuieşte petreceri dintre cele mai zgomotoase, iar 1 ianuarie constituie o dată respectată cu sfinţenie. Anul Nou (Hogmani) este, de fapt, sărbătoarea cea mai iubită de scoţieni. Ea este întâmpinată cu sunetul tradiţionalelor cimpoaie, toţi oamenii înveşmântându-se în costume naţionale. Bărbaţii înalţi şi bruneţi sunt aşteptaţi bine veniţi în orice casă scoţiană în ajunul Anului Nou, mai ales dacă păşesc primii, după miezul nopţii, peste pragul locuinţei. Acesta este un semn de noroc. De Anul Nou, scoţienii nu intră în nici o casă străină fără să aducă în dar o bucată de cărbune şi o scrumbie. După datină, cărbunele simbolizează căldura, peştele -belşugul.

Pe străzile oraşelor din Italia, trecătorii sunt rari în noaptea de Anul Nou. O seculară tradiţie spune că, aruncând în această noapte toate vechiturile din casă, oamenii îşi vor cumpăra mai uşor lucruri noi. De aceea, în explozii de petarde şi ploaie de confetti, de la ferestre zboară în stradă oale, veselă, scaune vechi, paturi etc. Italienii au însă datini şi mai puţini contondente: astfel în prima zi a Anului Nou, ţăranii execută, simbolic, câteva lucrări agricole, pentru ca să aibă parte de o recoltă bună şi de o viaţă liniştită.

La Madrid, în Spania, odată stinse cele 12 bătăi ale orologiilor, străzile sunt invadate de locuitorii oraşului, ieşiţi cu mic cu mare să întâmpine Anul Nou. Bucuroşi, madrilenii aruncă unii asupra altora confetti, flori şi boabe de struguri.

Crăciunul maeştrilor

Deşi trăiesc într-o lume aparte, ţesută din sunete vrăjite, muzicienii sunt, şi ei, oameni obişnuiţi, care îşi doresc să petreacă sărbătorile alături de cei dragi. Uneori, însă, drumurile gloriei îi poartă departe de casă şi atunci chiar Crăciunul devine prilej de nostalgie şi dor de casă.

Moş Crăciun o va însoţi pe **Angela Burlacu Gheorghiu** de la Covent Garden la Viena unde, alături de soţul ei, va rememora, în noaptea de Ajun, imensul succes londonez în „Traviata" şi îşi va imagina, poate cu emoţie, cum va fi debutul în „Boema", la Staatsoper, în 29 decembrie. Ce cadou mai frumos poate fi oferit unui solist de operă în aceste zile de sărbătoare? Angela Burlacu Gheorghiu va împodobi bradul tradiţional cu globuri colorate, dar, mai ales, cu un nou pas important într-o carieră care, la cei 29 ani ai săi, include, deja, spectacole pe marile scene ale lumii. Să-i dorim ca anul viitor Moş Crăciun să-i aducă, în tolba sa plină de surprize, debutul la Scala din Milano

Departe de casă va fi şi maestrul **Marin Constantin**, alături de corul Madrigal, pentru că, după turneul efectuat în Spania, într-un traseu ameţitor, vor trebui să aştepte cursa aeriană către Bucureşti, aşa că... La Burgos, Santander, Cadiz, Granada etc. au cântat celebrul Florilegiu bizantin, dar şi colinde româneşti şi spaniole şi, pentru că dl ambasador Darie Novăceanu i-a întrebat ce fac madrigaliştii de Crăciun, vor fi oaspeţii Ambasadei Române din Madrid unde, bineînţeles, în jurul bradului, vor cânta „Bună dimineaţa la Moş Ajun". Maestrul va fi alături de soţia sa, membră în corală, dar ceilalţi colegi vor trimite un gând bun acasă, la copii, păstrând darurile până la... Sf. Ştefan.

În schimb, maestrul **David Ohanesian**, un mare cântăreţ, dar şi un mare gospodar, a făcut pregătiri serioase pentru Crăciun, ca orice bun creştin. „De Ignat am tăiat porcul... de pe listă", ne-a spus râzând, dar la Sărbătoarea Naşterii Domnului va fi la Biserica Armenească, împreună cu soţia sa. În prima zi de Crăciun, mătuşa sa va împlini 87 de ani, aşa că o vor sărbători în familie, conform tradiţiei şi, cu siguranţă, maestrul va cânta colinde, pentru că este un mare iubitor al folclorului românesc, pe care îl interpretează, totdeauna, cu patos.

Revenit dintr-un turneu în Germania, maestrul **Cristian Mandeal** se pregăteşte pentru concertul de Crăciun pe care îl va dirija în 23 decembrie la Filarmonica „George Enescu", după care, urând „Sărbători fericite" membrilor acestei instituţii al cărui director este, îşi va petrece Crăciunul în familie, alături de soţia şi fetiţa sa şi, poate, vor da o fugă şi la Sinaia. Un respiro înaintea unor noi concerte, înregistrări şi turnee.

După concertul pe care l-a susţinut, în 17 decembrie, la Timişoara, comemorând, astfel, alături de Filarmonica Banatul dirijată de Remus Georgescu, împlinirea a 5 ani de la izbucnirea evenimentelor din '89, maestrul **Dan Grigore** va avea, la Bucureşti, un program încărcat incluzând şi lucrul cu studenţii săi (chiar dacă e vacanţă). Sărbătoarea Crăciunului îi va oferi câteva clipe de răgaz, petrecute împreună cu soţia şi fiul, în ambianţa agreabilă a apartamentului său şi unde cu siguranţă, va găsi daruri frumoase aduse de Moş Crăciun.

HIBERNALA

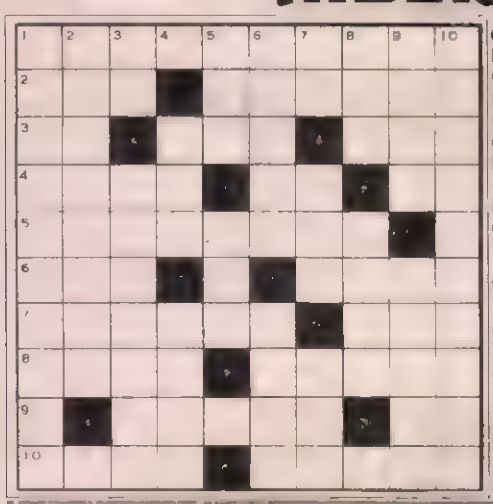

ORIZONTAL: 1) Cu vorba ei îngheaţă apele (fig.). 2) Vin şi pleacă la mijlocul iernii - Troiene de zăpadă. 3) Constantin Georgescu - Creangă - Animal vesel. 4) Exclamaţie de nostalgie - Loc terminus până unde poate pătrunde gerul - Curbat la mijloc! 5) Locul unde se dau copiii cu sănile. 6) Hotar. fără margini! - Ţurţur de gheaţă (înv.) 7) Se îmbracă în alb în timpul iernii - Unitate de lucru mecanic. 8) Plantă erbacee, folosită ca hrană pentru porci - Scriitor român (Fănuş, n. 1932), autorul volumului „Ninge în Bărăgan" şi al scenariului de film „Vremea zăpezilor". 9) Un om cu sânge rece - Scoase din fire! 10) Poet ardelean (Emil: 1886-1954), autorul poeziei „Ninge" - Vehiculele iernii

VERTICAL: 1) Poet român (Alexandru: 1854-1920), autorul poeziilor „Noapte de decembrie" şi „Noapte de ianuarie". 2) Înţepenit de frig. 3) Începe ninsoarea! - Piatră adusă de gheţari şi aşezată în regiunile cu care nu are nimic comun. 4) Cută a pielii - Acid organic natural. 5) În final! - Iar (înv.). 6) Noroi - Alt nume al anasonului. 7) Creatură făcută de copii din zăpadă - Pe vârful muntelui - Secat la mijloc! 8) E rece în timpul iernii - Fulg de zăpadă. 9) Stea (fig.) - Dezlănţuirea forţelor naturii (pl.). 10) Bloc mare de gheaţă ce pluteşte pe mările polare (pl.).

Dicţionar: EHEI, STUR, ERG,STIR, URIC, EAR.

Prin post,

Omul dovedeşte şi trăieşte în comuniunea iubirii cu Dumnezeu şi cu semenii săi

Care este semnificaţia profundă a postului Crăciunului în ortodoxism, ne explică prof. pr. Dumitru Popescu, decanul Facultăţii de Teologie Ortodoxă, profesor de teologie dogmatică:

„Biserica ortodoxă are în tradiţie patru posturi pe an: postul Crăciunului, care începe pe 15 noiembrie, postul Paştelui, postul Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel şi postul de la Adormirea Maicii Domnului. Postul Crăciunului nu se deosebeşte prin nimic faţă de celelalte, ca semnificaţie sau rost. Rolul postului în viaţa spiritualităţii trăirii noastre creştine este unul foarte important, căci dă omului posibilitatea, în primul rând, să se ridice peste patimile din el şi să se înalţe către Dumnezeu. Spre deosebire de alte confesiuni creştine, noi socotim că materia, trupul nu sunt rele sau „necurate", ci reprezintă creaţia lui Dumnezeu. Ceea ce este rău în om sunt patimile, acele mişcări iraţionale care-i alipesc de sensibilitatea acestei lumi, subminându-i nu numai sănătatea spirituală, ci şi pe cea fizică. Asceza, înfrânarea, semnifică tocmai facerea voii lui Dumnezeu şi nu pe cea a omului. Postul are acea menire extraordinară de a conferi omului o subţirime, o transparenţă interioară care-i dă posibilitatea să-i sesizeze pe Dumnezeu, nu ca un concept abstract, ci ca o realitate supremă şi absolută de unde primeşte Lumina, Viaţa şi iubirea după care este însetat sufletul omului. Înălţarea către Dumnezeu nu înseamnă o evadare din lume, o uitare a semenilor. Ea se realizează numai în măsura în care omul participă, nu numai cu sufletul ci şi cu trupul, prin săvârşirea de fapte bune, care se îndreaptă către semen, către aproapele său. Postul dă omului posibilitatea să se gândească la faptul că hrana, bunurile materiale, tot ce are el în lumea aceasta nu-i aparţin în exclusivitate, ci sunt şi pentru semenul lui. Postul îi dă posibilitatea să se împuţineze mai puţin cu bunătăţile acestei lumi şi din ele să împărtăşească celor ce sunt în suferinţă. Căci, criteriul ultim al judecăţii lui Dumnezeu nu este nici postul în sine, nici rugăciunile, ci comportamentul faţă de semeni. În creştinism, cine iubeşte pe Dumnezeu, iubeşte pe aproapele lui. În fine, postul este rânduit ca omul să se poată împărtăşi, cu trupul şi sângele lui Christos, foc ce arde spinii păcatelor din fiinţa omului, care-l purifică, îi sfinţeşte şi-l desăvârşeşte în interiorul fiinţei lui. Dumnezeu îl mântuieşte pe om, numai dacă aceasta este voia omului, adică dacă la lucrarea lui Dumnezeu se adaugă şi lucrarea omului. Altfel, fără această pregătire spirituală profundă, împărtăşania devine un act mecanic fără nici o semnificaţie. ***În concluzie, prin postul Crăciunului, credinciosul are posibilitatea să se pătrundă în întreaga sa fiinţă de Lumina necreată a dumnezeirii şi de iubirea lui Dumnezeu, căci Christos este considerat a fi Soarele ceresc al Dreptăţii care încălzeşte viaţa fiecărui om cu iubirea lui. În fond, postul este mijlocul prin care omul dovedeşte şi trăieşte în comuniunea Luminii şi iubirii cu Dumnezeu şi cu semenii săi."***

Revelionul vesel

După masa copioasă de Revelion, un cetăţean nu se simte bine şi se duce la medic.

- Dezbrăcaţi-vă! îi spune asistenta, poftindu-l apoi în salonul de aşteptare

Aici erau mai mulţi oameni dezbrăcaţi. Noul venit i se adresează unuia

- Nu ştiu ce rost are să mă dezbrac, când pe mine mă doare în gât.

- Asta-i nimic, pe lângă ce am eu! - răspunse interlocutorul.

- Ce ai?

- O telegramă cu felicitări de Anul Nou pentru doctor. Ştiţi, eu sunt poştaş.

*

Revelion organizat la restaurant. La un moment dat, unul din meseni spune:

- Chelner, friptura asta nu poate fi mâncată, te rog să chemi şeful de sală!

- Da ce credeţi, domnule, că el mănâncă aşa ceva?

*

- Anul trecut am cam întrecut măsura la masa de Revelion şi mi-a fost foarte rău. Dar câinele acesta mi-a salvat viaţa! - povesteşte cineva vecinului său.

- Cum aşa?

- Păi, când a venit doctorul de la Salvare cu doi însoţitori, să mă ia să mă ducă la spital, norocul meu a fost cu câinele, care nu l-a lăsat să se apropie de mine!

*

În preajma sărbătorilor de Anul Nou, coadă mare la măcelărie.

- De ce l-ai lăsat pe bătrânul acela să plece fără să plătească? - întrebă un măcelar pe colegul său de muncă.

- Cadou din partea mea de sărbători Merită! Ştii? El a fost profesorul meu de facultate şi, dacă nu mă pica mereu la examene, poate că ajungeam inginer!

*

Pregătirile în vederea Revelionului sunt în toi.

Soţul îi spune enervat soţiei:

- Toată ziua nu te aude omul decât că vrei rochii, rochii şi iar rochii. Altceva nu te mai interesează! Ceva mai înălţător şi pe măsura ta!

- A! Bine că mi-ai adus aminte Mai am nevoie de o pereche de pantofi şi o pălărie!

*

În seara de Revelion, într-un restaurant a intrat un cal, a cerut o sticlă de coniac pe care a băut-o dintr-o singură înghiţitură. Un client este foarte şocat şi-l întreabă pe şeful de sală

- Ce spuneţi de asta, domnule, nu vi se pare neobişnuit?

- Total neobişnuit! Ştiţi, de obicei bea numai bere!

Misteriosul Neptun va influenţa şi în 1995 semnul dumneavoastră zodiacal. Chiar dacă existenţa vă va îmbrăca adeseori cu aspecte riscante, veţi trece cu bine peste acestea descoperind, privind puternic în interiorul domeniului cultural, aspecte inedite din domeniul culturii şi al artei, necunoscute dumneavoastră până acum, aspecte care vor avea darul să dea o nouă înfăţişare vieţii dv. Având nevoie de bani în timpul verii veţi hotărî prin iulie să mai faceţi şi altceva în afară de profesie, în octombrie veţi fi nevoit(ă) să renunţaţi la munca suplimentară pentru că statutul dumneavoastră profesional va fi pus în discuţie. Acest an vă oferă şansa unei interesante legături romantice. „Nodul" sentimental existent trebuie desfăcut prin aprilie-mai, dar păstraţi-vă sensibilitatea dându-i posibilitatea îndrăgostitului de lângă dv. să se afirme.

Dacă 1994 a fost un coşmar pentru dv., cu începutul lui 1995 acesta va lua sfârşit. O dată cu „Ziua păcălelii", veţi ocupa o poziţie de forţă prin care vă veţi regăsi calmul şi echilibrul caracteristice. Eforturile depuse în martie şi aprilie vor fi răsplătite de banii ce vă vor umple buzunarul. Cuplul Uranus-Pluto va exercita o puternică influenţă asupra vieţii sentimentale. Veţi ajunge cu greu şi părere de rău să vă daţi seama că partenerul vă pune întotdeauna pe locul doi, dar luna noiembrie vă va aduce în cale spiritul compatibil, sensibil şi inteligent de care aveţi atâta nevoie. Dar despre căsătorie s-ar putea vorbi prin 1996. Ideile dv. ingenioase vor căpăta finalitate meritând cu prisosinţă să eliminaţi inhibiţiile personale şi să folosiţi şansa de a începe o activitate cu adevărat importantă.

❄

„Conservatorul" Saturn va continua să influenţeze viaţa dv. În lunile de vară vă trebui să vă asumaţi rolul de „regizor", pentru că membrii familiei dv. vor încerca să-şi uite „partiturile". Atitudinea de autosacrificiu care vă caracterizează nu vă va ajuta atât de mult pe cât credeţi. Veţi avea parte din februarie şi până în aprilie de un lanţ de surprize neplăcute, iar în august veţi hotărî să vă schimbaţi poziţia profesională, aspirând către ceva mai interesant şi mai rentabil. Veţi reuşi să aflaţi prin noiembrie că această hotărâre a fost foarte bună, pentru că drumul propriu pe care aţi pornit, în acord cu convingerile şi intuiţiile dv., vă va aduce multe satisfacţii. În viaţa sentimentală vor fi unele necazuri cu partenerul, dar vor lua sfârşit în primăvară, rămânând aşa tot restul anului.

❄

Nu disperaţi! Noul an va înlătura ceaţa, norii şi ploaia din jurul dv. aducând soarele şi căldura cu care sunteţi atât de obişnuit(ă). Începând cu februarie, datorită unor schimbări semnificative veţi schimba activitatea creativă reuşind să cunoaşteţi bucuria succesului. La serviciu totul va fi bine, veţi primi angajamente importante prin iunie, dar cheia succesului va fi în septembrie când veţi relua o idee din 1994 şi o veţi întoarce la 180 grade. Deşi prieteniile vor abunda, confortul cuplului va rămâne în stare de aspiraţie, acest lucru datorându-se în mare parte faptului că vă doriţi o relaţie care să corespundă doar vederilor dv. Veţi fi obligat(ă) să faceţi totuşi un compromis pentru că vara vă va aduce o pasiune şi dacă flacăra a fost aprinsă n-o mai puteţi stinge.

❄

O dată ce veţi păşi în 1995 nu veţi mai dori să priviţi peste umăr la 1994. Pe măsură ce proiectele dv. îşi vor găsi treptat întruparea, satisfacţiile dv. vor fi imense. Acestea vor avea darul de a vă ajuta să faceţi faţă schimbărilor ce vor apărea în planul profesional. În timpul verii veţi petrece mult timp plăcut cu familia. Combinaţia superbă dintre Venus, Marte şi Jupiter va transforma luna noiembrie într-o minunată perioadă romantică. Veţi avea parte de o nouă şi superbă pasiune.

❄

1995 vă va aduce o schimbare fundamentală în atitudinea dv. Va trebui să consumaţi multă energie pentru a rezolva situaţia familială care va lua sfârşit în iunie. Aceasta odată terminată, vă veţi putea înscrie pe o curbă ascendentă în capul căreia va fi sursa dv. de câştig, aceasta numai dacă reuşiţi să vă păstraţi atitudinea preponderent conservatoare. Menţineţi toate posibilităţile deschise în ceea ce priveşte cariera, înscriindu-vă în curentul general din timpul verii. Totul va fi minunat. Pluto va influenţa sectorul relaţiilor sentimentale, şi dezvoltări ale unor relaţii explozive sunt posibile. Vă veţi întoarce însă la vechea matcă la începutul toamnei şi veţi lupta până în noiembrie pentru refacerea cuplului.

❄

Radicalismul specific lui '95 nu vi se potriveşte şi totuşi contribuţia dv. importantă, în toate sectoarele vieţii, din acest an, va fi tocmai propovăduirea către cei prea îndrăzneţi a necesităţii de a folosi „centura de siguranţă". Comunicativitatea dv. va cunoaşte des momente de apogeu. În cursul primăverii veţi reuşi să faceţi paşi importanţi în ceea ce priveşte cariera. Asiguraţi-vă că eforturile pe care le depuneţi pentru a-i ajuta pe colegi vor fi corect recompensate. Dând dovadă de calm, veţi reuşi să treceţi cu bine singura criză economică din acest an, care va avea loc în octombrie. Efervescenţa vieţii sentimentale din ultimli ani este pe cale să se estompeze, oferindu-vă şansa reechilibrării. Veţi constata însă, în a doua parte a anului, că incendiul este gata să reizbucnească şi veţi fi nevoit(ă) să turnaţi picături mici şi dese de apă pentru a-l menţine stins, având ca scop liniştea şi fericirea cuplului dv.

❄

Veţi avea parte de excelente posibilităţi de autoperfecţionare datorită tranziţiei de semne a planetelor Uraniu şi Pluto. Veţi fi recompensat(ă) cu recolte bogate în următorii ani dacă veţi proba curajul ce vă este caracteristic şi vă veţi asuma riscurile, implicându-vă în acţiuni inedite. Mijlocul lui ianuarie vă va face să puneţi în balanţă cariera şi oportunităţile profesionale. Va fi bine să ascultaţi sfaturile prietenilor, date cu ocazia sărbătorilor de Paşte, şi să începeţi studierea unor limbi străine. Nu veţi regreta. Dacă nu aveţi deja o relaţie stabilă, 1995 vă va face să duceţi o luptă grea pentru a alege, din mulţimea de persoane atrăgătoare, pe cea care merită acea legătură stabilă de care dv. aveţi atâta nevoie.

❄

Ritmul lent din 1994 al vieţii dv. va fi transformat într-unul accelerat. Deschizând, cu greu, poarta posibilităţilor inedite, veţi reuşi în acest an impulsul hotărâtor ce va pune în mişcare ciclul de evenimente fericite pe toate planurile. Chiar dacă situaţia financiară este pe linia de plutire, în august când veţi „zdruncina" obişnuitul, bugetul vă va putea oferi mult mai mult decât strictul necesar. Legătura care v-a făcut să vă simţiţi deseori o persoană „încorsetată", o veţi rupe în octombrie, iar pe 11 noiembrie veţi cunoaşte acea persoană pe care aţi aşteptat-o toată viaţa.

❄

Acţionând atunci când trebuie, bătând fierul cât este cald, vă veţi bucura de împliniri, ignorând pârţile perioadei faste, care este pentru dv. anul 1995. Venus, planeta care vă protejează, vă va da o mână de ajutor înlăturând cât de cât obstacolele şi făcându-vă să nu vă faceţi nici o grijă în privinţa banilor. În august veţi accepta extraordinara afacere profesională propusă în luna martie, iar în octombrie reuşitele vor fi mai mult decât mulţumitoare. Relaţiile intime nu vor avea de suferit decât foarte puţin în aprilie şi octombrie, dar totul va tranzita spre o fază plăcută şi lipsită de prejudecăţi, care se potriveşte afinităţii Balanţei pentru calm, plăcere şi armonie. Veţi putea, totuşi, încerca prin august nişte asumări de riscuri în plan emoţional şi sexual.

❄

Un an minunat pentru dv., mai bun nici că se poate. Folosiţi-vă deci calităţile acolo unde ar da cele mai bune rezultate. Încercaţi să daţi loviturile de graţie din martie şi septembrie, iar activitatea de zi cu zi vă va aduce banii atât de necesari. Drumul plin de gropi, urcuşuri şi coborâşuri al vieţii profesionale de la începutul anului se va transforma repede într-o şosea dreaptă şi bine „asfaltată", cu succese şi mulţumiri. Deşi pe parcursul anului viaţa sentimentală va curge liniştit, o dată cu intrarea lui Venus sub semnul zodiei dv. (octombrie) vor avea loc răbufniri ale pasiunii, răbufniri ce vor clătina puternic stabilitatea cuplului. Deci, mare atenţie!

❄

Ţinând sub control evenimentele, veţi avea posibilitatea să „dictaţi" ideile forţă ale anului. Veţi beneficia de o protecţie aproape divină în aprilie şi iulie când nu veţi reuşi să greşiţi, chiar dacă încercaţi. În ianuarie şi iunie stresul datorat exagerării eforturilor profesionale vă va putea transforma într-o persoană hiperirascibilă. La sosirea toamnei totul va intra în normal. Fiind o persoană singuratică, vă veţi putea trezi uşor într-o relaţie stânjenitoare, dar pentru relaţiile sentimentale anul '95 va fi în general unul bun.

BILANȚ SPORTIV MONDIAL:
un altfel de clasament

Ca în fiecare an, în preajma sărbătorilor de Crăciun, revista americană Forbes, specializată în economie, publică propriul său clasament în ce privește sportul mondial. Bineînțeles, criteriul fiind veniturile realizate de diferiți campioni, în conformitate cu preocupările amintitului hebdomadar. Ierarhie nu lipsită de interes, mai ales anul acesta apărând câteva veritabile surprize.

Michael Jordan - baschet

Steffi Graf - tenis

Nigel Mansell - Formula 1

În primul rând, locul întâi este ocupat de un veritabil pensionar, fostul baschetbalist american **Michael Jordan**, care, după cum se știe, s-a lăsat de mai bine de un an! El încasează, totuși, un salariu, care, n-o să vă vină să credeți, este de exact 10.000 dolari anual. Atâta îi poate oferi o modestă echipă de baseball, care activează într-un fel de categorie C a campionatului american. Dar imaginea lui Jordan a rămas intactă, așa încât sponsorii, diversele firme cărora le face reclamă, i-au vărsat în 1994, în cont, peste 30 milioane dolari. La aproape jumătate se ridică suma încasată de un alt baschetbalist, **Shaq O'Neill**, clasat pe locul 2, de data aceasta în activitate, în timp ce pe poziția a treia a acestui podium sui-generis figurează un jucător de golf, **Jack Nicklaus**, cu 11 milioane dolari

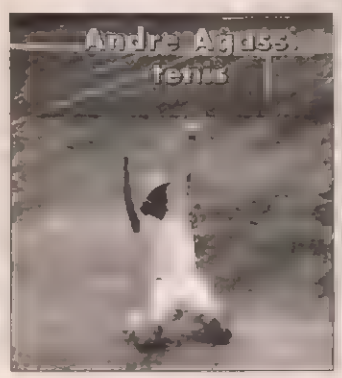

Iată, însă, și repartizarea pe discipline a celor 40 de locuri „contabilizate" de **Forbes**, înainte de a consemna și alte surprize: cinci baschetbaliști, trei jucători de golf, un hocheist, șapte jucători și jucătoare de tenis (**Andre Agassi**, al patrulea mondial, este aici primul), șapte jucători de fotbal american, unul de baseball, șapte pugiliști și opt piloți de automobil. Printre toți aceștia, un singur practicant al soccer-ului, italianul **Roberto Baggio**, situat abia pe locul 35, cu venituri de 6 ori mai mici decât Michael Jordan. În ce privește piloții, o situație curioasă o prezintă campionul mondial al Formulei 1, **Michael Schumacher**, doar locul 30, devansat de trei dintre învinșii săi pe pistă. Între care, **Gerhard Berger** (locul 5 „mondial") are și cel mai mare salariu dintre toți cei 40, cei ce-l devansează „bătându-l" la contracte publicitare.

NOI GÂNDIM ȘI CÂND MUNCIM!
SALVAREA BUGETULUI
- PROIECT -

Știți cum e de sărbători, lumea se împacă, nu se face să ne stea sarmaua-n gât din cine știe ce ranchiună, așa că ne-am gândit să ajutăm amărâtul ăsta de guvern, care se zbate în atâtea nevoi. Să uităm că de Crăciunul ăsta ne-a scăpat de pericolul colesterolului - mai puțină carne -, că în loc de brad (cât întreținerea unei garsoniere pe o lună) am pus o crenguță, oricum mai potrivită, ca dimensiuni, pentru a acoperi cadourile.

Așa se face că, lucrând la retrospectiva sportivă a anului, ne-a venit ideea salvării bugetului. Simplu ca bună ziua, ne și mirăm că nu le-a venit și altora, orișicum mai pricepuți în chestia bănuților. Iată, în 1994, sportivii români n-au avut de lucru și au cucerit la marile competiții - Campionate Mondiale și Europene, numai - peste 200 de medalii, cam jumătate de aur. Pentru aceste succese, în mare mărinimia sa guvernul a acordat premii. În bani. Tot așa, răsfoind prin documentare, am putut constata că, la un premiu de, să zicem, un milion, impozitul e cam 65 la sută, care aleargă, mai ceva decât Ben Johnson în momentele de vârf ale dopajului său, la buget.

Și acum, propunerile. Dacă socotim că în 1995 vor fi mai multe competiții mari decât în anul ce-l încheiem, putem conta, deci, pe cel puțin 200 de medalii. Mărind premierile (că dă bine și la populație, „uite, domn'e, știm să ne prețuim valorile!"), să zicem, la 50 de milioane medalia, în medie, se ajunge la frumoasa sumă de 10 miliarde. Și cum, dacă n-ar fi sponsorii, cel puțin federațiile mai acătării n-ar putea să acorde nici un fel de premii, rezultă că impozitele respective vin direct de la alții.

O altă sursă importantă o reprezintă fotbalul, care mai prezintă și avantajul că nu ia nici un ban de la buget. El numai dă. Impozite, desigur. Aici e o pâine albă de mâncat, pentru că știți cum sunt fotbaliștii: le-ai promis primă de un milion, domnule club, atât le dai, impozitul te privește. Așa că la 1 milion primă, varsă mătăluță 1,3 milioane la buget (atâta face). Înmulțiți cu jucătorii și cu numărul de meciuri și veți vedea că avem de-a face cu cea mai bună afacere guvernamentală. Descoperirea mult visată de alchimiști a fost realizată, mai abitir chiar, că bieții visători tot consumau ceva, parcă plumb. Or, aici, nimic-nimicuța.

Ca să nu mai vorbim că și echipa națională merge bine, poate ne calificăm la „europene", iar o primă, în valută, c-așa se procedează, de, să zicem, 10.000 dolari „în mână" înseamnă, practic, 15.000 dolari impozit.

Să începem, așadar, anul sportiv 1995 sub deviza: „Fiecare campion să asigure cel puțin un salariu de ministru!" Succes deplin!

George Arion vă relatează din Barintown

Retragerea la pensie

Aseară au arătat la televizor execuţia unui dictator dintr-un stat îndepărtat şi a soţiei sale. A fost un spectacol care m-a umplut de oroare. Gloanţele le-au smuls bucăţi de carne din trupuri. S-a risipit în vânt fala lor. Onorurile de care s-au bucurat în viaţă s-au spulberat ca şi cum n-ar fi fost niciodată. Au rămas două cadavre în două bălţi de sânge lângă un zid răpciugos. Înainte tremura o ţară numai când li se rostea numele. Acum nimănui nu-i mai era frică să-i scuipe şi să-i împroaşte cu noroi. Potrivit comentatorului, poporul acela mic a răsuflat uşurat. A scăpat de frigul din case iarna, de foame, de sâmbete şi duminici lucrate fără plată. Nu va mai fi scos să aplaude pe străzi la trecerea lor în maşină. Nu-i va mai fi frică să spună ce-i trece prin minte. Nu va mai fi nimeni schingiuit în închisori. Aşa e întotdeauna - după mărire urmează declinul; după sărbătoare - nenorocire. E-o înţelepciune să nu te urci prea mult ca să nu cazi de prea sus. Încă o dată se confirmă această filozofie amară.

Am închis televizorul muncit de gânduri şi m-am întins alături de soţia mea care deja adormise. Somnul mi-a fost însă liniştit şi profund.

De obicei, dorm agitat când îmi schimb locul sau sunt răscolit de vreo întâmplare, frământat de vreo problemă. De data asta, în vila pe care am cumpărat-o în Barintown, în urmă cu câteva zile, am dormit excelent, deşi era prima noapte pe care am petrecut-o aici. Nici un coşmar. Nici un junghi sau vreo durere de cap care să-mi dea insomnie. Iar la trezire n-am mai avut acel gust îngrozitor în gură, ca după un chef îndelungat. Şi m-am sculat, lucru într-adevăr remarcabil, cu zâmbetul pe faţă.

La micul dejun - ceai cu pâine prăjită, unt, dulceaţă, ou moale - i-am povestit doamnei mele ce-am văzut la televizor. Evident, am încercat, pe cât posibil, să îndulcesc relatarea. Episoadele macabre le-am sărit sau le-am prezentat fără detalii naturaliste. S-a arătat viu interesată şi s-a bucurat c-am înregistrat emisiunea, dornică s-o vadă cât mai curând. „Dar nu foarte curând", a adăugat ea cu un aer uşor visător. Am ieşit pe terasă ca să ne bem cafelele.

„E ceva deosebit în atmosferă", a observat soţia mea. „Se simte până aici mirosul oceanului. Parcă ţi se umplu plămânii de oxigen. Capeţi vigoare: simţi c-ai putea muta munţii din loc. Desigur, glumesc, la vârsta noastră nu ne mai putem gândi la aşa ceva". A tăcut preocupată şi a continuat într-un târziu. „În timp de furtună se aud cum se sparg valurile de stâncile de la ţărm. Cel puţin, aşa mi s-a spus. De-abia aştept să se stârnească o vijelie, ca să verific." Din nou n-a mai spus nimic. După care tot ea, cu entuziasm: „A meritat banii. Am făcut o alegere minunată când ne-am oprit în acest loc." Am mângâiat-o uşor pe mână. „La capătul lumii?", am zis eu zâmbind. „La capătul lumii", a întărit ea. „Într-un loc cu linişte şi verdeaţă. Chiar nu ţi se pare curios să trăim aşa după atâta zbucium? După atâta zarvă - deodată o tihnă cum n-am crezut că există. După atâtea frământări - o seninătate deplină". Am sorbit din cafea. „La urma urmei, meritam. Spre sfârşitul vieţii, cei care au mulţumirea de-a lăsa ceva după ei, prin munca lor, oricât de modestă le-ar fi contribuţia, oricât de mare sau mică le-ar fi fost gloria, nu au de ce să se ruşineze dacă se retrag şi lasă locul altora, mai tineri, mai cu multă vână. În definitiv, aveam şi noi dreptul la puţină odihnă." Doamna mea m-a privit cu admiraţie. „Ca de obicei, tu le ştii mai bine. Dar n-aş vrea să suferi fiindcă nu mai suntem ce-am fost. La fel de entuziaşti, de plini de forţă, cu păreri de care să se ţină cont. Doamne! Cum au trecut anii! Niciodată n-am crezut în bătrâneţe. Mai ales în bătrâneţea ta. Am crezut că ai să fii veşnic tânăr. Iartă-mă dacă te rănesc". „Nicidecum. Continuă. Mi se pare deosebit de interesant ce spui. Uite, de pildă, de ce e minunat fiindcă ne-am smuls din vârtejul lumii: avem, în sfârşit, timp şi de noi. Ia gândeşte-te, de când n-am mai stat de vorbă aşa, ca acum, pe îndelete? Viaţa noastră a fost o goană. Toată ziua pe drumuri. Tu într-o parte, eu în alta. Ne întâlneam numai seara, fiecare obosit de ce i s-a întâmplat peste zi, şi schimbam în treacăt câteva cuvinte înainte de culcare. Acum însă avem răgaz să ne povestim tot ce n-am apucat să ne povestim. Paradoxal, de-abia acum o să ne cunoaştem mai bine. O să înţelegi mai exact de ce într-o anumită situaţie am procedat într-un anume fel şi nu în altul, am să pricep de ce tu, la

rândul tău, ai făcut un anume lucru şi nu altul." Doamna mea a lăcrimat puţin. Şi-a şters lacrimile cu o batistă delicată. În aer s-a răspândit un parfum suav. „Îţi mulţumesc, dragul meu. Da, luaţi de valul treburilor care ne-au asaltat de când ne ştim, nu ne-am mai uitat la noi. Uneori, când mă pieptănam în oglindă, nu mă recunoşteam. Cine-i străina asta?, îmi ziceam în sinea mea. Şi-acum mi se mai întâmplă câteodată acelaşi lucru. E îngrozitor, ne-am schimbat foarte mult. Dragul meu - izbucni ea în plâns - noi suntem doi oameni bătrâni. Nici nu ştiu când au trecut tinereţea, frumuseţea, agerimea în mişcări. Ţii minte ce mult ne plăcea sportul la amândoi? Îţi mai aduci aminte excursiile noastre prin munţi? Sau verile noastre la mare. Fabuloasele noastre veri! Îmi era aşa drag să te văd cum înoţi!". „Plângi, draga mea, plânsul te urâţeşte şi-ţi înfrumuseţează chipul. Ai dreptate, am dreptate - n-am avut prea mult timp pentru noi. Am făcut însă şi noi ce-au făcut milioane şi milioane de oameni mai înainte. Am trudit, am crescut copii, ne-am sacrificat pentru alţii, am uitat ce e tihna şi ne-am gândit mai puţin la sănătatea noastră, dorind binele altora în primul rând. Nu văd ce-am făcut noi mai mult decât orice om cinstit şi fără frică de muncă." Ea a scos din nou batista uşoară ca fulgul. „Poate aşa e. Dar la sfârşit, am fi meritat mai mult. Am realizat lucruri pe care nu oricine ar fi fost în stare să le facă. Mai ales tu ai fi meritat mai mult."

Am sorbit din cafeaua excelentă, am ronţăit dintr-un biscuit, am privit grădina scăldată în soare. „Uită-te la natură şi smereşte-te! Nu trebuie să fim trufaşi. Nimeni nu va moşteni Pământul. Suntem şi noi nişte vietăţi ivite din mila Domnului. Cât trăiesc efemeridele? Se nasc dimineaţa şi se sting până în amurg. Pentru ce se nasc şi mor? Te-ai întrebat vreodată ce rost au, ce lasă în urmă? Şi totuşi, îşi au şi ele un rost. Bucură măcar privirea unui copil cu zborul lor fastuos, şi tot e ceva. Noi să fim mândri: ne-am născut oameni şi prin ce-au creat minţile noastre, mâinile noastre, n-o să fim uitaţi chiar aşa de uşor." Doamna mea s-a uitat din nou cu o privire drăgăstoasă la mine. „Vorbeşti aşa cu miez... Mă faci să plâng." „Linişteşte-te, lumina mea. Haide mai bine la piscină."

Am stat mai mult de două ore lângă piscina cu apa curată ca lacrima, de un albastru intens, cu valuri artificiale. Servitoarea ne-a adus oranjadă, citronadă, Coca Cola. Soarele dogorea. Am intrat de câteva ori în apă, ne-am hârjonit ca doi copii. Am stat în şezlonguri şi-am răsfoit ziarele. Numai o clipă. Nu mă mai interesa nimic. Era mai important pentru mine drumul unei gâze prin iarbă. Zborul unei păsări îmi stârnea mai mult interes.

La prânz am mâncat în chioşcul înecat în verdeaţă. O supă de roşii, un suflé de conopidă şi, ca desert, cremă de zahăr ars. Totul foarte uşor - bucătăreasa e-o minune de femeie! - şi servit impecabil. „Vezi tu", i-am atras atenţia soţiei - „cel care a imaginat acest spaţiu unde ne aflăm a iubit cu siguranţă oamenii. A construit pentru bucuria lor, pentru confortul lor. Şi casa, şi grădina, şi chioşcul ăsta au farmec. Sunt de un bun gust desăvârşit." „Şi noi i-am iubit pe oameni". „Desigur, draga mea. Dar niciodată nu faci de-ajuns pentru ei. Ce planuri ai pentru după-masă?" „M-aş întinde niţel", mi-a răspuns cu un aer uşor jenat. „Dar e firesc, cât se poate de firesc, de ce te ruşinezi? De-acum trăim pentru odihnă, pentru distracţii... O să călătorim de-acum de plăcere, nu fiindcă nu ştiu ce afacere ne cheamă urgent în nu ştiu ce loc. În sfârşit, o să avem prilejul să poposim unde ne place, să stăm cât ne place şi, mai ales, să-i cunoaştem mai bine pe oameni." „Să învăţăm de la ei şi să le împărtăşim din experienţa noastră." „Aşa e, comoara mea. De-abia aştept să vizităm muzee, să vedem spectacole cu ansamblurile de balet cele mai vestite. Să mergem la teatru, la concerte când dirijează maeştri celebri. O să vezi, o să fie minunat." „Lângă tine totul e minunat."

Timp de două ore am moţăit într-un şezlong cu o revistă ilustrată în mână. În fotografii de o calitate ireproşabilă şefi de state odinioară duşmani îşi dădeau mâna cu un zâmbet viclean pe feţe. Vedete ale filmului pozau goale şi îşi povesteau fără ruşine aventurile scandaloase. Celebrităţi ale sportului pe care copiii le adorau ca pe nişte zei declarau cu emfază ce rol joacă banul în existenţa lor. Mi s-a făcut greaţă.

Soţia mea s-a odihnit şi a revenit la mine proaspătă şi surâzătoare. Nu m-am putut stăpâni şi am sărutat-o. „Arăţi magnific!" „Înseamnă că dimineaţă arătam groaznic", a zis ea cu cochetărie. „Nicidecum, nicidecum, dar lumina după amiezii ne transformă chipurile. Căpătăm o aură specială." „Tu însă arăţi bine şi după o noapte de nesomn. Cu grijile pe care le-ai avut, un altul ar fi arătat ca un moşneag respingător. Tu însă te ţii tare." Am râs amândoi, am luat-o de mână şi ne-am aşezat pe o canapea pe terasă. Imediat am fost serviţi cu dulceaţă şi apă rece. Iar până când s-a lăsat întunericul ne-am amintit cum ne-am întâlnit prima oară, ce prietenii am legat, ne-am amuzat de câteva întâmplări hazlii prin care am trecut. Aveam o voioşie pe care nu o cunoscusem niciodată.

Nici n-am ştiut când s-a lăsat întunericul şi am fost chemaţi la cină. În salon se crease o atmosferă specială; ardeau lumânări şi într-un vas câteva beţişoare chinezeşti răspândeau un miros suav. M-am aşezat la un capăt al mesei iar soţia mea la celălalt. Scumpa de ea, s-a-nduioşat aducându-şi aminte de copii. „Ce fericiţi am fi aici cu toţii." „Poate, cine ştie, o să ne aşezăm odată împreună la masa asta", am rostit eu şi am sorbit din paharul cu vin roşu o picătură pe care am ţinut-o mult pe limbă ca să-i ghicesc aromele. „Trebuie să avem răbdare şi, mai ales, să avem încredere. Timpul rezolvă totul." „Să ne-ajute Dumnezeu", a întărit şi doamna mea şi am simţit-o mai sigură pe ea însăşi.

După cină am băut un coniac mic şi gustos lângă şemineu. „Oare aşa vor trece zilele de-acum înainte? Nu ţi se pare totuşi monoton după vânzoleala pe care am cunoscut-o?" „Câtuşi de puţin ", am liniştit-o eu. „Ţi-am mai spus: vine o vreme când recompensa cea mare pe care ţi-o doreşti e liniştea." „Ai dreptate, dragul meu. Ca întotdeauna tu ai dreptate."

Am deschis televizorul - am nimerit pe un canal pe care se prezenta **Dictatorul** lui Chaplin. Îl mai văzusem de câteva ori - o prostie - şi-am renunţat să ne mai uităm. „Aici, genialul Charlot - ştii cât îl admir! - a greşit. Nu poţi să-ţi baţi joc de un om atât de mare. Cazi tu în ridicol. Devii tu un vierme invidios pe puterea altora. Devii un nimeni."

Aveam chef de conversaţie şi mi-am continuat gândul privind la paharul pe care îl ţineam în mână şi în care se reflectau spectaculos luminile de la lumânări.

„Desigur, e vorba de un personaj al istoriei căruia i se pot reproşa multe. A comis şi erori - nu greşeşte cel care se mulţumeşte să rămână doar spectator. Dar de ce e socotit malefic? De ce atâta ură împotriva lui? Fiindcă a transformat în săpun câţiva evrei? A fost un erou - asta e, nimeni nu-mi poate schimba convingerea - cum n-au fost mulţi. În ce chip magnific şi-a înlăturat unul după altul adversarii! Cum a reuşit el să-şi atragă simpatia şi apoi dragostea întregului popor! Masele l-au ascultat; el le-a înţeles, şi ele, la rândul lor, l-au înţeles. L-au urmat oriunde le-a cerut să-l urmeze. L-au venerat ca pe un zeu. Păcat de sfârşitul lui groaznic. Să mori ca un câine după ce planeta ţi-a ştiut de frică!" M-am înfiorat de dezgust. Soţia mea şi-a dat seama prin ce tulburare treceam şi-a încercat să mă înseninеze. „Unii spun c-ar fi scăpat. C-ar fi reuşit să fugă într-o ţară sud-americană, unde s-ar fi supus unor operaţii estetice ca să nu-l mai recunoască nimeni; c-ar fi trăit în pace şi în belşug înconjurat de cei mai iubiţi dintre colaboratori." Am zâmbit fără să vreau: „S-a retras, adică, la pensie". Apoi brusc m-am posomorât. „Mai bine să nu vorbim despre asta. Îmi face rău. Să lăsăm în trecut ce-i al trecutului. Aşa-i că nu te superi, draga mea?"

Am mai schimbat câteva păreri, am răsfoit fiecare câteva cărţi încercând să găsim lecturi potrivite pentru starea noastră de spirit - n-am găsit, totul ni s-a părut fad, fumat, fără har - şi ne-am dus la culcare. Patul era larg, cu aşternuturi care miroseau a proaspăt, a poiană de munte. Ne-am întins cu voluptate şi mi-am sărutat pe frunte soţia înainte de a stinge lumina. „Noapte bună, Helen." „Noapte bună, Nick."

NINGE

DE IARNĂ
CĂDERE DE FULGI

ÎN NIŞĂ !
UN BIS... ÎNCURCAT !
TROIENE

CU DINŢI...
REPETARE
POM DE IARNĂ
ACEEA

ÎN AJUN
DATINI
INSTRUMENT DE SUFLAT

AVE !
ÎN PARC !
IMPRIMAT PE PIELE

O IAU ELEVII IARNA
SĂNIUŞURI

FURAJE PENTRU IARNĂ
TEN !

„VISUL UNEI NOPŢI DE IARNĂ"

„...ÎNTRĂ-N SAT", POEM DE O. CĂZIMIR
MARMELADĂ

A NINGE MĂRUNT

ZĂPEZI

CALORIFERE
1/100 DE DOLAR

ÎN NINSOARE !
SFÂRŞTUL NINSORII !

FRIG
ÎNAINTE
ÎN RAFT !

ACELA

ÎN CIUR !

ÎN UNDE !

PLIN DE PROMOROACĂ
PLIN DE FULGI

100 m² (pl.)

CAPCANA UNDELOR (pl.)
ÎNCEPUT DE ÎNGHEŢ !

URSUL POLAR

OCHI ÎNGHEŢAT LA MUNTE

IEŞIT !
MASA DE REVELION

APEL TELEFONIC
ÎNGHEŢATĂ IARNA

FETE !
URMĂ DE OMĂT !

ALBĂ CA ZĂPADA...LA BUCĂTĂRIE

UN TIP... DE SIRENĂ

FRECVENT

FĂCUTE DE COLINDĂTORI

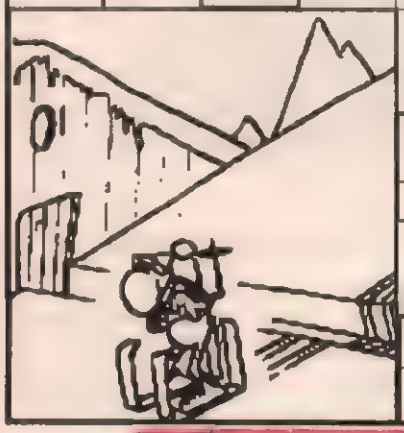

SCHIMBAŢI ÎN MIEZ DE IARNĂ

ASFINŢIT
ULTIMELE LA PATINAJ !

ÎNGHEŢATĂ LA SPATE !
ÎN TRIOR !

ZĂPADĂ

URMĂ DE SANIE !
NEA

2, 3 ŢURŢURI !
FLORIN HALAGIAN

GHEAŢĂ GOALĂ !

GER

REST DE LEMN !

PLINE DE FULGI
OBICEIURI (sg.)

COBOARĂ PE PÂRTIE (fem.)

DE ANUL NOU

PETRECERILE DINTRE ANI
INVITAŢI

GRĂDINILE IERNII
PE MASA DE REVELION

PE MASĂ
TRAI
NICU ZAMFIR

PAVĂZĂ
LA FOCOS !

VESEL
PRIMELE ÎRIZAŢII !

ANA S-A ÎNCURCAT !
FESTIV DE ANUL NOU

ÎNCEPUT DE IANUARIE !
AŞA CUM VINE MOŞ CRĂCIUN

CÂND SE TERMINĂ REVELIONUL
COUND

URĂTOR
PUSĂ LA CUPTOR DE ANUL NOU

PE MASA DE REVELION
BĂUTURĂ

ÎN ŞIRAG !
OSPĂŢ

EPITROPI
BUN DE SĂNIUŞ

LA EI VINE MOŞ CRĂCIUN
LA SCHI

CULME !
APAR ÎN NUMERE FESTIVE

CADOU
BANII ŞAHULUI

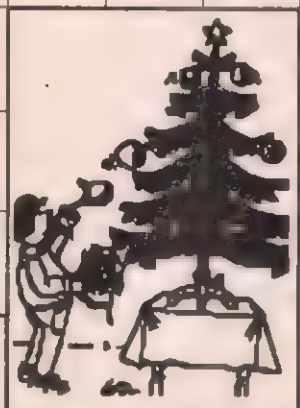

ŢINUT ÎNAINTEA CRĂCIUNULUI
PETICITĂ

NEGUSTOR DE HAINE VECHI

FĂCUŢI CADOU

INTRIGĂ

MERGE CU CAPRA
PETRECERE DE SEARĂ

NU MAI MULT

DĂNSELE
ÎN CĂRŢI !

PRINDE GLOBURILE ÎN BRĂDUŢ

TRAGE LA SANIE

CALĂ !
INVITATĂ, ÎN SFÂRŞIT !

ÎN ÎNALT !
A URA DE BINE

MERGE CU PLUGUŞORUL

NEA !
SĂCĂIT

ÎN BRAD !
STARE DUPĂ BĂUTURĂ

NOUL AMBASADOR AMERICAN LA ÎNCEPUT DE DRUM

Dl. Alfred Moses, noul ambasador al SUA la Bucureşti, şi-a căpătat fără voia sa o anumită faimă în România încă înainte de a sosi pe meleagurile noastre. Autorii celebrei scrisori au retractat între timp alegaţiile lor, aşa că diplomatul american şi-a făcut „debutul" la Bucureşti sub auspicii favorabile. În primele sale declaraţii, el a subliniat aceste intenţii constructive, într-un moment când de ambele părţi se manifestă o disponibilitate sporită spre deschidere.

Dl Alfred Moses, care s-a născut la Baltimore în 1929, a făcut studii de drept, fiind în ultimii ani partener la firma de avocatură .Covington and Burling, din Washington DC. În anii 1980-1981 a fost consilier special şi consilier juridic al fostului preşedinte Jimmy Carter. Din 1991 este preşedinte al Comitetului Evreiesc American. Este căsătorit şi are doi copii. **(Ş.N.)**

În exclusivitate pentru revista FLACĂRA

MODELUL SUEDEZ VĂZUT CHIAR DE „PĂRINTELE" SĂU

Am avut privilegiul de a participa, la Stockholm, împreună cu alţi 17 compatrioţi, la un dialog de două ore cu economistul Rudolf Meidner, pe care gazdele ni l-au prezentat drept „părintele" Modelului Suedez (îl voi numi mai jos MS). Au fost prezenţi şi doi tineri deputaţi români: Ioan Mureşan (PNŢCD) şi Alexandru Sassu (PD). Se pare că M.S. este, la ora actuală, doar un mit, deoarece rata şomajului a depăşit 12%, iar securitatea socială este în pericol, din cauza descreşterii economice şi a colapsului sistemului financiar-bancar. Din opiniile dlui Meidner, analiştii politici şi opinia publică vor avea prilejul să remarce prăpastia dintre social-democraţia occidentală şi cea afişată de liderii PDSR.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Am fost asistentul lui Gunnar Myrdal, laureat al Premiului Nobel pentru economie. Soţia sa, Alva, a fost distinsă cu premiul Nobel pentru pace.

Modelul Suedez (MS) este un amestec de economie de piaţă şi intervenţionism de stat. **Dar proprietatea privată asupra mijloacelor de producţie este un principiu de bază.** Socializarea, în sensul în care aceasta a fost folosită în Europa de Est, nu are nimic de-a face cu **MS**. Proporţia proprietăţii de stat în Suedia (5%) este mult mai mică decât în celelalte ţări vest-europene.

Ceea ce este paradoxal, acum, este faptul că actualul regim nesocialist este constrâns să socializeze o mare parte a sistemului bancar, aflat în pragul falimentului. Atrag atenţia că în Suedia s-au naţionalizat numai întreprinderi şi instituţii care funcţionau prost. Nu au existat raţiuni ideologice.

Acelaşi fenomen s-a întâmplat în perioada 1976-1982, când au fost la putere mai multe regimuri politice şi au fost naţionalizate şi, ulterior, în mare parte desfiinţate, şantierele navale şi industria textilă.

MS a fost posibil şi datorită unei populaţii relativ restrânse şi omogene. Imigranţii, în număr de aproape un milion, au fost, în cea mai mare parte, asimilaţi. De asemenea, tipic pentru Suedia este faptul că, de mult timp, există instituţii administrative centralizate. În ciuda întinderii ţării, diferenţele dintre nord şi sud nu sunt prea mari. În plus, de aproape 200 de ani, noi nu am avut nici războaie, nici revoluţii.

Un loc foarte important în naşterea MS l-a avut mişcarea muncitorească, cu cele două laturi: politică (social-democraţia) şi sindicală, ambele foarte puternice. Prin tradiţie, aceste două ramuri au o colaborare foarte intimă. Deci, atunci când vorbim despre **MS**, trebuie să luăm în considerare, în primul rând, funcţia hotărâtoare a mişcării muncitoreşti.

Un alt mod de a defini **MS** ia în calcul organizaţiile care structurează piaţa muncii. De multe decenii, în Suedia au loc tratative centralizate pentru stabilirea contractului de muncă. Mulţi observatori consideră că tocmai aceste tratative între L.O. (cea mai puternică federaţie sindicală, cu 2,2 milioane de membri) şi SAF (organizaţia patronilor) constituie inima **MS**. Acum, când această tradiţie începe să se destrame, multe persoane susţin că **MS** este pe cale de dispariţie.

„Actorii" **MS** au fost, prin urmare, guvernanţii social-democraţi şi mişcările sindicale, iar scopurile au fost: **egalizarea societăţii, politica socială globală, politica solidară a salariilor şi a locurilor de muncă şi consolidarea sectorului public.**

Întregul sistem de asistenţă socială şi educaţie este subvenţionat de stat. Fiecare al treilea suedez lucrează în acest domeniu public. Este cel mai mare sector public din ţările occidentale, fapt care conduce, în mod normal, la cele mai ridicate impozite din lume.

O altă caracteristică a **MS** este politica activă a forţei de muncă, care se bucură de o atenţie specială, ca în nici o altă ţară din lume. În acest sens, cel mai important element este educaţia.

Un alt aspect important îl reprezintă politica globală a securităţii sociale. Serviciile fundamentale ale societăţii, educaţia, sănătatea, sistemul de asigurări sociale, îngrijirea handicapaţilor etc. s-au extins la scara întregii societăţi.

Se creează, în felul acesta, premisele unei societăţi, în care solidaritatea şi egalitatea sunt elemente dominante. La această situaţie contribuie decisiv mişcarea sindicală, prin politica solidară a salariilor. Reversul acestui lucru este desprinderea salariului de situaţia întreprinderii. Firmele cu o rentabilitate foarte redusă pot fi desfiinţate, dar politica activă a forţei de muncă îi ajută pe şomeri să se reintegreze.

Vă întrebaţi, probabil, dacă în această situaţie, nu scade motivaţia muncii. E o întrebare justificată. Această complexă politică solidară a salariilor cuprinde două aspecte: un sector al dreptăţii şi unul al egalităţii. Este drept să se plătească salarii diferite la prestaţii diferite. Pe de altă parte, muncitorul are interesul de a se duce şi a intra într-o categorie mai înaltă de salarizare. Egalizarea cere ca diferenţa între salarii să nu fie prea mare.

Nu este vorba de tendinţe socialiste, ci de modul de a privi omul. Noi avem ca punct de plecare credinţa că fiecare om doreşte să muncească. Există puţine popoare care lucrează la fel de mult ca poporul suedez. Peste 80% din femeile noastre sunt salariate, fapt unic în Occident. Este posibil ca suedezii să acorde o valoare mult mai mare muncii, decât alte popoare. Cred că sistemul de securitate socială nu contracarează productivitatea muncii.

Deşi sunt social-democrat, recunosc faptul că şi social-democraţia este responsabilă pentru actuala criză din Suedia. În anii '80, social-democraţii, aflaţi la putere, nu au mai respectat **MS**.

Există opinia că **MS** este mort, este o piesă antică. Afirmaţia s-a făcut, cel mai adesea, în legătură cu tratativele privind salariile, dintre sindicate şi patronat. Unii susţin că ar fi mai bine ca aceste negocieri să fie descentralizate. Acest lucru ar reprezenta o părăsire a principiului solidarităţii salariilor. Părerea mea este că, totuşi, **MS**, aşa cum există acum, are şansa să supravieţuiască. Dar, o modernizare, o adaptare a sistemului suedez la alte sisteme, este necesară, pentru sincronizarea cu celelale state din Uniunea Europeană.

Mileniul trei fără un sfert

Dinamită şi democraţie

Prima operaţiune combinată din istoria ONU şi NATO se consumă de multă vreme lamentabil şi la scenă deschisă. Se demonstrează cu brio că singura organizaţie internaţională destinată să asigure pacea globală şi singura alianţă militară de anvergură continentală nu reuşesc, în condiţii de cordială colaborare, să abordeze tranşant un conflict nu numai sângeros, dar şi cu „virtuţi" de dilatare consemnate de toţi analiştii. Ca şi cum un asemenea fiasco nu ar fi suficient, dosarul bosniac se află şi sub lupa celor mai proeminente diplomaţii reunite într-un staff ad-hoc, grupul de contact Moscova, Washingtonul, Parisul, Londra şi Bonnul au muncit îndelung şi conştiincios pentru a găsi o cale a păcii acolo unde se pare că toate drumurile duc către război. Inutil să comentăm acum vigoarea cauzelor care au stimulat scoaterea săbiilor din teacă. Războiul crâncen din Bosnia şi în general brambureala explozivă din fosta Iugoslavie îşi întind rădăcinile adânc în timp.

Sursele de conflict ţinute la congelator de omnipotenţa regimului comunist, care a... asigurat o pace de plumb întregului lagăr socialist, punctează ireparabil subsolul politic din Balcani şi Europa Centrală, până în marginea extrem răsăriteană a Uniunii Sovietice. În miezul Europei, Cehia s-a despărţit de Slovacia cu o anume reverenţă reciprocă. Între Ungaria şi Slovacia şi între Ungaria şi România, problema comunităţii maghiare, dincolo de incidente scutite de o forţă de şoc reală, se reduce, cel puţin deocamdată, la o polemică birocratică. Tensiunile însă există, sunt pavate de un contencios indiscutabil complex şi pot, dacă părţile se ambiţionează, să degenereze într-o pârjolală semnificativă. Poarta de integrare în UE şi, mai ales, graba de aderare deplină la NATO ţin în frâu orice tendinţă de tranşare prin forţă a acestei istorice încurcături.

Un regim mai relaxat şi o cenzură atlantică mai puţin pertinentă lasă, în schimb, deschise acumulările negative, în spaţiul fost sovietic, unde duelurile nord-sud din Osetia, secesionismul albanez sau, mai încoace, confruntarea ruso-cecenă capătă forme ultimative. Afganistanizarea Ceceniei, chiar dacă privită cu o rece detaşare de la Washington la Paris, nu lasă nici un dubiu asupra pericolului incalculabil ca microbul naţionalismului înarmat să se extindă în toate direcţiile. Caucazul, imensă rezervă de dinamită politică, va pune comunitatea mondială, aidoma Bosniei, în faţa evidenţei că noua ordine a democraţiei mondiale nu depăşeşte stera discursurilor de circumstanţă.

RADU BUDEANU ■

PRIVIND ÎNAPOI CU SPERANȚĂ

***Serialul „REPORTAJ INDISCRET. ACASĂ LA...", început la sfârşitul lui august 1993, a pornit din conştiinţa faptului că suntem contemporani cu mari personalităţi politice, de anvergură istorică, aşa cum este domnul** Corneliu Coposu, **cu oameni politici care sunt în plină afirmare şi care, la un moment dat, îşi vor putea asuma cu deplină responsabilitate şi cu rezultate pozitive destinul de a scoate România din catastrofala situaţie actuală, cu gânditori de profunzimea domnului** Andrei Pleşu, **cu un teribil „trouble-maker" precum domnul** Stelian Tănase, **cu domnul** Octavian Paler, **care suferă şi gândeşte pentru cât nu o fac, din păcate, mulţi dintre noi, cu domnul** Ticu Dumitrescu, **care nu vrea să trăiască decât pentru aflarea adevărului, cu doamna** Ana Blandiana, **ai cărei nume, chiar şi ei, este un vers şi un balsam pentru sufletele noastre oropsite, cu domnul** Alecu Paleologu, **un magician al spiritului românesc, cu domnul** Sorin Dumitrescu, **năvalnicul iubitor de Dumnezeu şi de regi, cu domnul** Dumitru Iuga, **o insulă de generozitate într-un ocean de egoism, care îşi agravează ulcerul pentru ca românii să aibă dreptul să vadă şi altceva la TVR în afară de Ion Iliescu ţopăind şi schimonosindu-se în faţa lui Helmut Kohl, cu domnul** Ion Cristoiu, **invidiatul izvor de editoriale al presei scrise româneşti, cu domnul** Petre Mihai Băcanu, **vânător de hrebenciuci şi mereu neliniştit, şi cu atâţia alţii.**

De ce numai personalităţi dintr-o anumită parte a baricadei? Fără îndoială că şi despre domnii Adrian Năstase şi Oliviu Gherman mulţi afirmă că sunt mari personalităţi ale epocii, numai că unul se deteriorează precum situaţia din Federaţia Rusă, celălalt face „biluţe" şi aruncă cu ele, nervos la culme, după fotoreporteri, iar ficatul autorului acestor rânduri este deja mărit!

Zecile de ore petrecute în compania distinşilor mei interlocutori sunt marea mea bogăţie, după Dumnezeu, părinţi, cărţi şi prieteni!

LA MULŢI ANI şi sănătate tuturor!

MARIAN GHIŢEANU ■

Domnul CORNELIU COPOSU într-o postură neaşteptată : aceea de poet !

Rugă

Cerne, Doamne, liniştea uitării
Peste nesfârşita suferinţă,
Seamănă întinderi de credinţă
Şi sporeşte roua îndurării,

Răsădeşte dragostea şi crinul
În ogorul năpădit de ură
Şi aşterne peste munţi de zgură
Liniştea, iertarea şi seninul!

ALEXANDRU PALEOLOGU: „Un ambasador nu reprezintă un guvern, ci un suveran!"

MIRCEA CIUMARA: „Refuz să gândesc ceea ce n-aş avea curaj să spun cu glas tare, în public! Este principiul meu de viaţă. Nu cred să fie ceva în viaţa mea de care să-mi fie ruşine. Dacă am greşit cumva, să trag consecinţele!"

STELIAN TĂNASE: „Detest adevărurile confortabile, cele cu care lumea «bună» este de acord! Eu vreau să-i contrazic pe ăştia! Confortul acestei lumi «bune» bucureştene ne-a costat dictatura lui Ceauşescu. Este un mare eşec al intelectualităţii române din anii '80 refuzul acesteia de a se implica în rezistenţa împotriva regimului şi a dictatorului!"

ADRIAN SEVERIN: „Sunt foarte mulţi impostori în politică, crezând că politica este un fel de iarmaroc al cuvintelor şi, prin urmare, oricine cunoaşte limbajul articulat poate să intre în politică! Politica este un domeniu care se află la graniţa dintre ştiinţă şi artă".

VICTOR BABIUC: „Minerii n-au venit, în septembrie 1991, pentru că aveau revendicări, ei au venit pentru că fuseseră îndemnaţi să vină!"

DORU VIOREL URSU: „Până în 1989 îmi era teamă! Dar nici de atunci încoace nu mă simt prea bine!"

VALENTIN GABRIELESCU: „Indiscutabil, Corneliu Coposu este cel mai mare om politic pe care îl avem!"

ION DIACONESCU: „Dl Iliescu este credincios doar carierei sale politice, este omul puterii cu orice preţ!"

ŞTEFAN AUGUSTIN DOINAŞ: „Vremurile grele prin care trecem cer angajarea intelectualilor în procesul de transformare a societăţii noastre!"

CONSTANTIN TICU DUMITRESCU: „Eu rămân, absolut, la convingerea mea că blestemul, povara acestui neam rămâne, după Ceauşescu şi cei dinaintea lui, Ion Iliescu! Dacă n-am fi avut nesansa Ion Iliescu - blestemul, cum îi spun eu - altele erau şansele şi alta era calea dezvoltării noastre!"

ANDREI PLEŞU: „Eu cred, totuşi, în norocul nostru şi cred - poate e o formă de disperare camuflată - în surprizele de care este în stare populaţia românească! Sper şi în asemenea miracole, pentru că dacă ar fi să contez doar pe calculul realităţilor, aş fi infinit mai apăsat şi mai depresiv!"

SERGIU CUNESCU: „Eu am avut mare admiraţie pentru Regele Mihai şi îl port sentimentele pe care le merită!"

DINU PATRICIU: „Nimic nu se cuvine, din principiu, ci vine din competenţă!"

OTTO WEBER: „Am un deosebit respect şi îl admir pe dl Corneliu Coposu, care este un om deosebit, un caracter cum rar găseşti şi care, categoric, a intrat în istoria României!"

OCTAVIAN PALER: „Nu se poate constitui o democraţie fără parlament, deci nu neg eforturile celor care au răbdare să-i asculte pe Văcăroiu, pe Dumitraşcu, sau pe Văcaru şi pe alţii!"

EMIL HUREZEANU: „Viitorul imediat este mai degrabă sumbru! Această alăturare între sistemul naţional-comunist, relativ reconstruit sub Iliescu şi sub fosta securitate, Măgureanu, împreună cu naţional-comuniştii fascizanţi reciclaţi în plutocraţi, deci în oamenii bogaţi ai momentului, creează României un viitor, pe termen scurt, mai degrabă sumbru şi descurajant!"

ANA BLANDIANA: „Ghilimelele revoluţiei sunt cei care se află acum la putere! Ei i-au pus ghilimelele, iar ghilimelele sunt chiar ei înşişi! Pentru cei care au trăit atunci şi, mai ales, pentru cei care au murit atunci, revoluţia a fost adevărată, morţii ei au fost morţi adevăraţi!"

RAYMOND LUCA: „Cu guvernul Văcăroiu rămâne aşa cum am vorbit! Preşedintele Iliescu este cel care ia cu adevărat deciziile în România."

VICTOR CIORBEA: „Nu am de gând nici să îi mint pe membrii de sindicat şi nici să joc un rol dinainte scris!"

EMIL CONSTANTINESCU: „Am refuzat să mă mut într-o locuinţă în cartierul Primăverii, era indecent să fac aşa ceva!"

DAN AMEDEO LĂZĂRESCU: „Majoritatea oamenilor politici de la noi, din ţară, sunt absolut penibili!"

DUMITRU IUGA: „Toţi directorii TVR au avut misiuni speciale în instituţia noastră!"

ALEX ŞTEFĂNESCU: „V.C. Tudor este un personaj grotesc al vieţii noastre literare şi politice!"

SORIN DUMITRESCU: „Am reuşit să exist datorită Bisericii!"

MIRCEA IONESCU-QUINTUS: „Despre dl Coposu nu poţi vorbi decât ridicându-te în picioare!"

PETRE MIHAI BĂCANU:

„Rolul Alianţei Civice este să trezească spiritul civic!"

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ, GIG MOTOIANU şi RĂZVAN PETRESCU ■

Corespondenţă specială

DE LA STOCKHOLM, ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU FLACĂRA!

❑ Silvia Constantinescu şi Anne-Marie Ciupitu de vorbă cu laureaţii Nobel 1994

PREMIUL NOBEL este desigur cea mai prestigioasă distincţie din lume. În fiecare an, din 1901, la 10 decembrie, ziua comemorării morţii lui Alfred Nobel, elita oamenilor de ştiinţă şi cultură din lumea întreagă soseşte în capitala Suediei pentru a participa la decernarea PREMIILOR NOBEL.

Alfred Nobel are în palmaresul său 355 de invenţii, dar este cunoscut mai puţin drept creatorul mătăsii sintetice şi mai mult ca inventatorul dinamitei. Cele 31,5 milioane de coroane suedeze (azi 1,5 miliarde!) câştigate din invenţii, dar mai ales din invenţia dinamitei, au fost lăsate prin testament de Alfred Nobel unei fundaţii, înfiinţată în 1896, cu sarcina de a le spori, iar câştigurile să fie împărţite în 5 părţi egale, în fiecare an, şi acordate acelor oameni care au realizat cea mai importantă invenţie sau descoperire în domeniul fizicii, chimiei, medicinei sau fiziologiei şi acelei persoane care a creat cea mai valoroasă operă literară, ca şi celor care, prin activitatea lor, au contribuit la întărirea relaţiilor de fraternitate între popoare şi la pacea în lume

Premiile sunt acordate aşa cum Alfred Nobel a stabilit: Premiul pentru fizică şi chimie se decernează de către ACADEMIA REGALĂ DE ŞTIINŢE A SUEDIEI. Premiul pentru medicină sau fiziologie este acordat de către FUNDAŢIA NOBEL şi INSTITUTUL KAROLINSKA. Premiul pentru literatură - de către ACADEMIA SUEDEZĂ. Premiul pentru pace este acordat de COMITETUL NOBEL norvegian. În afara celor 5 premii iniţiale, BANCA NAŢIONALĂ a Suediei a instituit, în 1968, PREMIUL pentru economie, în onoarea lui Alfred Nobel.

Anul acesta,premiul a fost de 7 milioane coroane suedeze. În 1901 a fost de 150.000 de coroane. Pentru a da şi mai mare amploare „Festivităţilor NOBEL", încă de anul trecut au fost invitate personalităţi de seamă ale culturii mondiale. Anul acesta au fost invitaţi printre alţii M. Georges Duby, membru al Academiei Franceze şi profesor la Collège de France. Sir David Wilson, fostul director al British Museum, prof. Mihail Borisovici Piotrovski, directorul Ermitajului, dr. Eckard Heitz, directorul Centrului Cultural-Muzical Gasteig din München, ş.a. S-au acreditat peste 70 de ziarişti străini şi o întreagă „armada" din Japonia (printre care 10 staţii de TV japoneze).

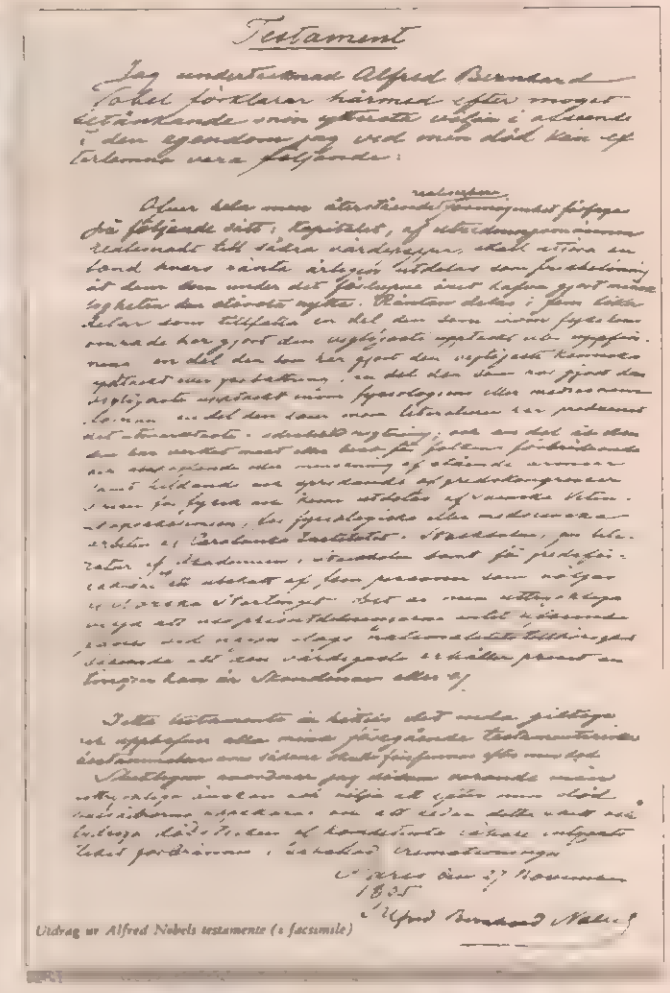

Testament

Jag undertecknad Alfred Bernhard Nobel förklarar härmed efter moget övervägande min yttersta vilja i avseende den egendom jag vid min död kan efterlämna vara följande:

Alfred Nobel

Utdrag ur Alfred Nobels testamente (i facsimile)

PREMIUL PENTRU LITERATURĂ

Kenzaburo Oe

Kenzaburo Oe este născut în 1935 în satul Ose, pe insula Shikoku. A studiat la Universitatea din Tokyo şi s-a specializat în literatura franceză, luându-şi licenţa în litere cu o lucrare despre Sartre în 1958. În acelaşi an e distins cu prestigiosul premiu ACUTAGAWA.

Oe este un erudit. L-a citit în original pe Dante, Confucius, Rabelais, Balzac, Sartre. E un bun cunoscător al lui Tolstoi, Dostoievski, Selma Lagerlöf, Yeats, Poe, Twain etc. Acum pregăteşte un studiu mai amplu despre Spinoza. În 1996 este invitat în Statele Unite să ţină prelegeri la diferite universităţi. A călătorit în China şi Europa. Printre cele mai cunoscute opere literare se numără „The silent cray", „M/T", „A personal matter" etc. E interesat de antropologie şi botanică; ştie numele celor mai mulţi pomi în latină, japoneză şi engleză. Se consideră un dilletant, în sensul aristotelic.

Kenzaburo Oe este căsătorit; are doi băieţi şi o fată. Băiatul cel mai mare, Hikari (care înseamnă lumină), s-a născut cu un handicap de înţelegere. Astăzi, Hikari este un compozitor plin de succes.

Dl Oe a fost deosebit de asaltat de presă. Un interviu cu domnia sa părea ceva de negândit. Am insistat, şi dl Oe a avut amabilitatea să-mi acorde interviul solicitat.

S.C.: Stimate domnule Oe, sunteţi descendent al unei distinse familii de samurai, ceea ce înseamnă că aveţi o educaţie tradiţională japoneză. Aţi studiat însă literatura şi filozofia franceză şi europeană, l-aţi citit pe cei mai importanţi scriitori ai literaturii europene. Cum a influenţat această combinaţie de tradiţie japoneză şi cultură europeană creaţia dv.?

K.O.: Aş dori mai întâi să precizez că nu mă trag dintr-o „distinsă familie de samurai", aşa cum s-a spus în presă, ci numai dintr-o familie de samurai obişnuiţi. Să nu se uite că 30% din populaţia Japoniei se trage din familii de samurai!

Într-adevăr, eu sunt adânc influenţat de literatura, de cultura europeană, mai ales prin pregătirea mea, căci am studiat literatura clasică franceză temeinic şi mi-am luat licenţa cu o lucrare despre Sartre. Sunt, şi mă simt, în mod deosebit, influenţat şi atras de cultura europeană. Abia după vârsta de 30 de ani am redescoperit literatura, cultura japoneză, tocmai datorită culturii europene. Eu consider că menirea mea este aceea de a reclădi cultura japoneză, bazată pe mesajul culturii europene.

S.C.: În opera dv., un loc deosebit îl ocupă relaţia tată-fiu şi poate este de înţeles. Care este însă relaţia tată-fiică şi cum vedeţi poziţia femeii japoneze astăzi?

K.O.: Fiica mea care lucrează la Biblioteca Universităţii din Tokyo este o persoană deosebit de independentă. Ea călătoreşte cu noi pentru prima dată acum. Este cel mai acerb critic al meu şi ieri mi-a criticat alocuţiunea pe care am ţinut-o la Academia Suedeză. Azi după-amiază va trebui să stau mai mult de vorbă cu ea, pentru a ne explica punctele de vedere. În ceea ce priveşte poziţia femeii japoneze astăzi în societate, vreau să spun că femeile japoneze sunt din ce în ce mai independente.

S.C.: Tradiţia japoneză cere ca un scriitor japonez să participe la concursurile anuale de WAKA. Scrieţi şi participaţi la aceste concursuri?

K.O.: Este adevărat că WAKA este deosebit de importantă pentru cultura japoneză, dar aceasta cere o anumită predispoziţie pe care eu nu o am. Eu citesc WAKA, dar nu scriu.

S.C.: Înţeleg că sunteţi presat de timp şi de ziariştii care aşteaptă nerăbdători să poată vorbi câteva minute cu dv., dar îndrăznesc totuşi să vă pun o întrebare importantă pentru cititorii mei români, căci eu sunt româncă. Ce ştiţi despre România şi scriitorii români?

K.O.: România? România înseamnă deosebit de mult pentru mine, pentru că Mircea Eliade este român. El e un gânditor deosebit de profund şi deosebit de important pentru mine personal, pentru viaţa mea. El mi-a arătat un alt sens al vieţii! O pagină din JURNALUL lui Mircea Eliade avea să-mi schimbe sensul vieţii pentru totdeauna. În JURNALUL său, Mircea Eliade spune că epifania există. El vorbeşte despre imposibilitatea de a se distruge tot ce este omenesc în fiinţa umană. Într-o zi, aflându-mă la spital cu fiul meu cel bolnav, care stătea întins pe pat, fără a da un semn de înţelegere, deodată am descoperit în ochii acestui copilaş o licărire de înţelegere, de bucurie. Şi atunci am avut epifania despre care vorbea Mircea Eliade. Atunci am înţeles că Mircea Eliade avea dreptate, că există „epifanie" şi că omul, într-adevăr, nu poate fi distrus complet. Aceasta a fost pentru mine **revelaţia** şi am înţeles că menirea mea este aceea de a-mi consacra viaţa fiului meu. Îi sunt adânc recunoscător lui Mircea Eliade, şi prin el, României. Aş vrea să vă mai spun că l-am citit şi pe Eugen Ionesco şi m-am delectat cu interpretările lui Dinu Lipatti şi cu compoziţiile lui Enescu.

Surpriza mi-a fost atât de mare încât n-am mai ştiut ce să spun. Dl Oe ar mai fi dorit să vorbească despre Mircea Eliade, Ionesco, Enescu, Lipatti, dar timpul care-mi fusese acordat trecuse de mult şi nerăbdătorii ziarişti, care aşteptau la rând, ne-au întrerupt. Aveam cu mine un CD cu muzică de George Enescu şi o lucrare a lui Mircea Eliade pe care să i le dăruiesc, oricum în ideea de a-l apropia de cultura română. Bucuria a fost deosebită şi din partea mea şi a dlui Kenzaburo Oe. Fără să ştiu, îi dăruiam o lucrare a unui scriitor deosebit de important pentru mersul vieţii lui şi muzica unui compozitor îndrăgit.

PREMIUL NOBEL PENTRU FIZICĂ

Clifford G. Shull

PREMIUL NOBEL a fost împărţit între prof. Bertram N. Brockhouse şi prof. Clifford G. Shull, pentru pionieratul în „tehnicile neutron scattering pentru studierea materiei lichide şi solide". Shull a răspuns la întrebarea „Ce sunt atomii?" şi Brockhouse „Ce fac atomii?" Am fost printre primii care au primit interviuri separate. Prof. Clifford G. Shull s-a născut în 1915 la Pittsburgh, Pennsylvania, SUA. În 1941 îşi la doctoratul în fizică la Universitatea din New York. În 1945 intră în grupul format de E.O. Wollan, la reactorul atomic din Oak Ridge pentru a dezvolta studiul privind radioactivitatea neutronului. Grupul Wollan-Shull, împreună cu alţi cercetători, a obţinut deosebit de repede rezultate remarcabile. Este membru al National Academy of Sciences, USA. Este căsătorit cu Martha-Noel, are 3 băieţi şi 4 nepoţi adulţi.

S.C.: Vă rog să aveţi amabilitatea să explicaţi descoperirea dv. pentru oamenii obişnuiţi.

C.G.S.: Încă de la sfârşitul secolului trecut se descoperise că razele röntgen puteau fi folosite în cercetarea cristalelor de materie.

Metoda pentru a demonstra aceasta era să laşi razele röntgen să treacă prin cristal şi să observi apoi timpul de difracţie. Prin acest tip de difracţie s-a studiat intensitatea cu care se dispersează razele röntgen din cristale în diferite direcţii. Aceasta este o informaţie deosebit de importantă, care arată poziţia atomilor în cristale şi este deosebit de important să ştii în ce relaţii se află atomii individuali din cristale, care este simetria atomilor, cum se influenţează reciproc. În ultimul timp s-au folosit neutronii în acelaşi fel ca razele röntgen, dar cu o mult mai mare distincţie; aceştia pot vedea atomul de hidrogen, care este cel mai mic atom, format dintr-un proton şi un electron care gravitează în jurul lui. Când cercetezi cu raze röntgen materie care conţine hidrogen nu vezi atomii de hidrogen decât difuz, dar cu neutronii e cu totul altceva, atomul de hidrogen se vede la fel ca şi cel de fier, natrium etc. şi putem vedea unde se află atomii de hidrogen şi aceasta este foarte important, pentru că fiecare materie organică conţine atomi de hidrogen

Aceasta este poate cea mai importantă diferenţă între metoda cu neutroni şi cea cu raze röntgen. O altă diferenţă importantă este că neutronii au o calitate specială, o structură proprie magnetică, aceea care influenţează structura magnetică a atomilor. Multe fenomene necunoscute până acum au apărut prin studiul magnetismului şi al fenomenelor înrudite.

S.C.: Ce aduce descoperirea dv. pentru oamenii obişnuiţi?

C.G.S.: Toate aceste descoperiri duc la noi produse, noi materiale (plastic, metale), diferite aplicaţii etc. tocmai pentru că putem cunoaşte structura cristalelor materiei. Cu cât ştii mai mult, cu atât este mai uşor să dezvolţi alte fenomene. Mult din tehnica pe care o avem astăzi în televizoarele din casele noastre, în maşinile de spălat, noi materiale şi sisteme se bazează pe această informaţie despre structura materiei. Astăzi, peste 2000 de cercetători în lumea întreagă se ocupă de cercetarea neutronilor.

S.C.: Dumneavoastră aţi făcut această descoperire acum peste 40 de ani. Cum se face că, deşi este o descoperire epocală, aţi primit Premiul Nobel aşa de târziu?

C.G.S.: Descoperirea de bază a fost făcută în anii '40, după război. Prima parte a cercetării noastre s-a ocupat de înţelegerea folosirii neutronilor şi dacă într-adevăr se pot folosi pentru a înţelege noi fenomene fizice. S-a văzut încă de atunci că există multe domenii de folosire a radiaţiilor cu neutroni. De ce a întârziat premiul? Sunt atât de multe descoperiri care s-au făcut în ultimii 30-40 de ani! Acum a venit rândul fizicii neutronului.

A.M.C.: Modifică în vreun fel acest premiu modul dv. de viaţă?

C.G.S.: Deoarece eu sunt pensionat şi nu mai particip direct în cercetare, din acest punct de vedere va avea un efect foarte neînsemnat. Eu sunt acum un om care stă acasă. Locuiesc în afara Bostonului şi vizitez din când în când vechiul meu laborator.

S.C.: Noi scriem pentru români. Ce ştiţi despre România şi românii?

C.G.S.: Am avut în laboratorul meu doctoranzi din foarte multe ţări, de-a lungul anilor, şi am avut şi două persoane din România.

De la aceştia am aflat câteva lucruri despre România. Am citit şi articole despre cercetarea care avea loc în România şi ştiu că a existat un „neutron-program" destul de activ. În ultimii 8 ani nu am urmărit, însă în mod deosebit, dezvoltarea de acolo.

1.
to
T
R
„I
scattering). Prof. Brockho
se poată studia energia s
Este membru al Royal S
„Membru-străin" al Acade
are 3 fii şi 4 nepoţi.

S.C.: Dumneavoastră decernat Premiul Nobel pe voltarea „neutronspectrosc înseamnă aceasta, mai sin

B.N.B.: Neutronii" emişi reactor pot, de exemplu, fi treacă printr-un orificiu al lui. În acest moment ei a diferite. Dacă alegi p energie şi o laşi să treac metal, sare, silicon, orice, dată se schimbă la cont obiectul respectiv. Aceast bare de energie se poate m astfel se poate vedea întâmplă în obiectul iradiat. ar fi cea mai simplă expl care o pot da.

S.C.: Ce aduce descope omului obişnuit?

B.N.B.: Mai întâi nu es de o descoperire, ci este voltare a unui mod de a f

PREMIUL NOBEL PENTRU

Martin Rodbell

Prof. Martin Rodbell şi prof. Alfred G. Gilman au primit celebrul premiu pentru descoperirea proteinelor G şi însemnătatea acestora în transferarea semnalelor în celule. Au avut amabilitatea să ne acorde, în exclusivitate, un lung interviu. Redăm mai jos o parte din acesta.

Prof. Martin Rodbell s-a născut în 1925 la Baltimore, Meryland, USA. Din 1989 conduce SECTION ON SIGNAL TRANSDUCTION de la National Institute and Environmental Healt Sciences, Research Triangle Park din North Carolina. A obţinut deosebit de multe distincţii pentru munca sa de cercetare printre care JACOBEAUS AWARD, ACTA SCANDINAVICA SOCIETY, Oslo 1973, HONORIS DOCTORIS, Montpellier University, Franţa 1992. Este membru în NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES, EUROPEAN ASOCIATION FOR THE STUDY OF DIABETES, AMERICAN SOCIETY OF BIOLOGICAL CHEMISTS etc. Soţia sa, Barbara, este actriţă, dansatoare şi fotograf; are 4 copii şi doi nepoţi.

S.C.: Vi s-a decernat Premiul Nobel pentru descoperirea PROTEINELOR-G şi descifrarea rolului acestora în transportarea semnalelor în celule. Vă rog să explicaţi descoperirea dumneavoastră oamenilor obişnuiţi.

M.R.: Că celulele comunică între ele, de exemplu cu ajutorul hormonilor, se ştia deja. Dar ca această comunicare să se facă în mod corect, ca semnalul chimic din exteriorul celulei să fie receptat în interiorul celulei, trebuie să existe ceva care transmite aceste semnale chimice. Această transmitere de comunicări în membrana celulei se face în etape: mai întâi celula trebuie să ştie ce fel de semnale chimice i se transmit din diferite părţi ale corpului şi pentru aceasta este nevoie de un DISCRIMINATOR. Dar ca semnalele care se produc în celulă să fie destul de puternice, ca să se poată întâmpla ceva, este nevoie de un AMPLIFICATOR. Însă între aceste două faze este nevoie de un TRANSDUCER, care să se închidă şi să se deschidă, este nevoie de „Guanosine triphosphate" (litera G din „proteine-G" vine de la acestea). Aceste proteine pot fi asemănate cu mici doze cuplate la telefon, care fac posibil ca un semnal telefonic să aprindă sau să stingă o lampă, un element de încălzire etc.

„Proteinele-G" sunt TRANSDUCER, ele sunt mijlocul prin care un anumit fel de informaţii se transformă în alt fel de informaţii

A.M.C.: Funcţionează aceste „proteine-G" diferit în diferite ţesuturi din corp?

M.R.: O întrebare foarte bună! Pentru că de fapt există cel mult de 20-25 de „proteine-G", dar există peste 300 de receptori. Întrebarea este: cum este posibil ca într-un anumit tip de celulă „proteinele-G" să se afle în atât de mulţi receptori?

Dau toate acelaşi rezultat? Astăzi, nu ştim precis, dar eu cred, poate nu este corect, că un anumit fel de „proteine-G" are o anumită funcţie. Ele pot avea o multitudine de efecte. În felul acesta, cred eu, aceste „proteine-G" sunt conectate pentru a face foarte multe lucruri. Probabil prin cunoaşterea modului cum fac aceste activităţi vom putea să aflăm în viitor răspunsul la întrebarea ta.

A.M.C.: Continuaţi studiul acestor „proteine-G"?

M.R.: Nu. Eu am teoria mea despre aceste proteine. Teoria mea nu se deosebeşte de cea a dr. Gilman în aspectele de bază, dar eu am o idee mai complicată despre structura acestora. În plus, din cauza vârstei şi a altor „factori", nu mai sunt la fel de productiv în laborator. Dar noi lucrăm în continuare intensiv, la un alt nivel de înţelegere a „proteinelor-G".

Dar, înţelegeţi, ceea ce se întâmplă acum în biologie este fenomenal! Pentru prima dată avem posibilitatea, prin mijloace noi, să vedem ce se întâmplă într-o celulă întreagă, căci înainte eram nevoiţi să analizăm părţi din celulă. Acum putem vedea întreaga celulă în mişcare ei adevărată, în activitatea ei.

Ceea ce noi dezvoltăm acum este structura fiziologică a „proteinei-G" în întreaga celulă.

A.M.C.: La conferinţa de presă care a avut loc, dv. aţi afirmat că doriţi să ajutaţi la o mai bună înţelegere a muncii cercetătorilor. Veţi deveni o „proteină-G",

în contactul obişnuit?

M.R.: Da, în Prin decernare am acum, în vorbi cu oam despre ce fa deveni într-ad (râde îndelung

S.C.: Cum omul obişnuit?

M.R.: Cons obţinute în ac ne facă şi ma omul este de ce deosebeşt tocmai faptul cunoştinţe un un aspect s înţelege cât umană!

S.C.: Va sc PREMIU NOB

M.R.: A făcu miu ca acesta lumea vrea să de vorbă cu tin în a spune Nu a spune „im aceasta prob desigur schim

S.C.: Noi su ... român ce ştiţi despr

M.R.: Am România şi p cunoştinţe dă niciodată Ro etenii mei c moasă!

Bertram N. Brockhouse

Prof. Bertram N. Brockhouse este născut în 918 la Lethbridge, Alberta, Canada. Își ia doc- ratul în fizică în 1950 la Universitatea din oronto. Ca cercetător la reactorul din Chalk ver, Canada, prof. Brockhouse s-a ocupat de răspândirea neelastică a neutronului" (inelastic use a construit unaparat cu ajutorul cărula să pectrală a neutronului după răspândire. Society of Canada, Royal Society of London și niei de Științe din Stockholm. Este căsătorit și

vi s-a ntru dez- piei". Ce nplu?
de un lăsați să eactoru- energii numită ntr-un energia, actul cu schim- măsura și ce se Această cație pe
rirea dv.
te vorba o dez- ace anu-

mite cercetări și ajută la întregirea imaginii lumii în care trăim. Astăzi nu putem spune altceva, dar în viitor cred că va avea și efect și aplicații.

S.C.: Cercetarea dv. a fost făcută acum 30 de ani. De ce credeți că vi s-a decernat premiul atât de târziu?

B.N.B.: Acest premiu se dă în fiecare an, dar nu ajunge să fii nominalizat ca să-l și primești. Cred că decernarea acum vrea să însemne o recunoaștere a muncii de pionierat și importanța acesteia pentru știință.

S.C.: Eu scriu pentru români. Ce știți despre România și românii?

B.N.B.: Foarte puțin. Știu că limba română este o limbă latină și că românii sunt de altă origine decât popoarele care-i înconjoară.

Cam asta-i tot!

PREMIUL NOBEL PENTRU CHIMIE

George A. Olah

Prof. George A. Olah este născut în 1927 la Budapesta. Își ia doctoratul în 1949 la Politehnica din Budapesta. Între 1949-'54 ocupă diverse funcții universitare. Între 1954-'56 este șeful Secției de chimie organică și director adjunct al Academiei de Științe din Budapesta. În 1957 se mută în Canada și apoi în USA. Își începe activitatea de cercetător la Dow Chemical Company. În 1963 este numit profesor la Case Western Reserve în Cleveland, Ohio; din 1977 este prof. la University of Southern California și director al Hydrocarbon Research Institute. Din 1991 este șef al Loker Hydrocarbon Research Institute, la aceeași universitate. Premiul Nobel i-a fost acordat „pentru contribuția sa în cercetarea carbocat-ionilor".

Este cetățean american. Soția sa, Judith, este profesor de chimie. Are 2 băieți. Prof. G. Olah a avut amabilitatea să ne acorde interviul la Grande Hotel, o oră înaintea întâlnirii cu presa internațională.

S.C.: Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a ne primi înaintea celorlalți ziariști. Pentru cine nu este chimist nu este ușor să înțeleagă limbajul strict profesional folosit de juriul Nobel în motivarea decernării premiului. Explicați-mi, vă rog, de fapt în ce constă cercetarea dv.?

G.A.O.: Carbonul ca element are mulți compuși ionici (care se numesc „carbocat-ion"), cum ar fi, de exemplu, sarea de masă, un compus de natrium clorid; natrium este o formă de ion pozitiv. Există foarte multe „componente ionice" care au un rol decisiv în multe combinații și reacții ale carbonului. Hidrocarbonul este o combinație din 2 elemente - carbon și hidrogen - care sunt baza gazului natural și petrolului. Separările și modificările pe care noi le facem în aceste reacții duc la aceste forme de „carbocat-ion". În acest domeniu s-au axat cercetările mele.

S.C.: Ce aduce cercetarea dv. vieții noastre cea de toate zilele?

G.A.O.: Societatea noastră modernă este deosebit de dependentă de „hidrocarboni", de ceea ce „Mama Pământ" ne dă. Gazul și petrolul îl folosim în multe scopuri. Ne încălzim cu ajutorul gazului și petrolului; îl folosim la automobile și avioane. Un automobil care merge cu benzină folosește de fapt combinațiile de „hidrocarbon", care sunt în „petrolul crud". Ca să putem folosi aceste forme facem anumite schimbări. Multe din aceste procese de schimbare se produc cu ajutorul așa-numitului „carbocat-ion" prin reacția de „acid catalysis".

A.M.C.: Continuați cercetarea în acest domeniu?

G.A.O.: Eu am norocul să lucrez într-un domeniu mare cât un continent. Este atât de mult de cercetat, nu numai pentru mine, dar și pentru generațiile viitoare de chimiști, încât nu prididim. Sunt în continuare foarte activ și am proiecte deosebit de palpitante de care mă ocup.

A.M.C.: Această distincție vă va schimba modul de viață de până acum?

G.A.O.: Momentan! Eu sper însă să mă întorc la viața mea obișnuită cât mai curând. Oamenii de știință nu-s obișnuiți cu acest tip de publicitate și interes din partea opiniei publice, mai ales în America. Este foarte plăcut un timp scurt, dar vreau să mă întorc cât mai curând la munca mea.

S.C.: Suntem românce și scriem pentru români. Aș îndrăzni să vă întreb ce știți despre România de azi?

G.A.O. Cunosc bine România, dar despre „cea de azi" nu foarte mult. Am cunoscut însă activitatea unui renumit chimist român, Costin Nenițescu, care este unul dintre pionierii zonei mele de cercetare. El nu a fost complet recunoscut ca atare, dar foarte multe din descoperirile sale sunt fundamentale. Toți chimiștii din acest domeniu își amintesc cu mult respect de el și apreciază deosebit activitatea acestuia.

MEDICINĂ SAU FIZIOLOGIE

Alfred G. Gilman

Prof. Alfred G. Gilman este născut în 1941 la New Haven, Connecticut, USA. Este Președintele Department of Pharmacology, University of Texas Southwestern - Medical Center din Dallas, unde și lucrează. A.G. Gilman a obținut multe distincții, printre care The Gairdner Foundation International Award 1984, Albert Lasker Basic Medical Research Award 1989. Este membru al National Academy of Sciences și al American Academy of Arts and Sciences. Soția este profesoară pentru copii orbi. Are 3 copii, 2 fete și un băiat.

S.C.: Stimate prof. Gilman, vi s-a decernat Premiul Nobel pentru descoperirea „proteinelor-G" și rolul acestora în transmiterea semnalelor în celule. Vă rog să explicați pentru oamenii obișnuiți ce înseamnă de fapt aceasta?

A.G.G.: Trebuie să se înțeleagă că toate celulele trebuie să comunice între ele. Un mecanism „multicelular" nu poate să funcționeze, dacă celulele nu știu ce fac celelalte celule. Dacă creierul are nevoie de mai mult „combustibil", ficatul trebuie să știe aceasta, ca să transforme glicogenul în glucoză și să întrețină creierul cu zahăr. Dacă vrei să alergi trebuie ca inima să știe, să bată mai puternic. Fiecare celulă trebuie să știe ce se petrece în organism. Unele celule trebuie să știe că aparțin părții drepte și altele celei stângi. Un organism funcționează deosebit de complicat și de aceea trebuie să existe o comunicare excepțională de la și spre celule. De aceea, celulele trebuie să aibă un mod de a primi și de a transmite comunicările. Comunicările făcute de aceste „proteine-G" sunt o parte deosebit de importantă dintr-un sistem pe care celulele l-au dezvoltat pentru ca să poată primi aceste semnale într-un mod adecvat.

S.C.: În ce mod ajută descoperirea dv. pe [illegible] obișnuit?

A.G.G.: Există foarte multe boli care sunt cauzate de funcționarea defectuoasă a „proteinelor-G". Holera este cel mai bun exemplu în acest sens, sau, ca un alt exemplu, anumite tipuri de cancer.

Dar eu consider că cele mai bune rezultate le vom avea atunci când vom ști cum funcționează aceste „transducer", când vom ști ce destinație are fiecare „transducer", căci aceasta ar fi un mare avantaj pentru industria de medicamente. Când vom ști aceasta, vom putea descoperi un medicament care să influențeze un „receptor specific", 146, să zicem, din 1000 de receptori diferiți. Cunoștințele despre acești „transducers" ne vor ajuta în viitor să producem medicamente specifice, care, în plus, să nu creeze efecte secundare.

A.M.C.: Se știe astăzi dacă aceste proteine sunt diferite în diferite țesuturi?

A.G.G.: Aceste „proteine-G" se exprimă diferit în diferite celule. Ele se pot împărți în patru familii: unele se exprimă general, iar altele foarte specific. De ce? Nu știm astăzi exact. Există o proteină „Go", aproape numai în creier. Unul din rolurile acesteia este de a inhiba canalele de calcium. În mod sigur are și alte roluri, care încă nu se cunosc. Alte „proteine-G", răspund de gust, altele de văz etc. Ceeace pot să spun ca regulă generală este că aceste „proteine-G" se exprimă în celulă. Ele sunt receptori care se exprimă foarte specific.

A.M.C.: Continuați cercetarea funcțiilor acestor proteine?

A.G.G.: Da, îmi dedic toate energiile și tot timpul!

S.C.: Sunteți foarte tânăr pentru un Premiat Nobel. Cum va influența cariera dv. această distincție?

A.G.G.: Printre cei de anul acesta sunt într-adevăr cel mai tânăr, dar, de-a lungul anilor, sunt de vârstă medie.

Eu vreau ca viața mea să fie cât se poate de puțin influențată de alții. Sunt fericit să pot să mă ocup de cercetare și doresc să continui cu aceasta. Această distincție ar trebui de fapt să mă ajute să fac și mai multă cercetare. Poate să atragă mai multe persoane care să vină să lucreze în laboratorul meu și să ne ajute să continuăm cercetarea. Poate ajută și la o mai bună finanțare. Dar ceea ce nu vreau să fac este să răspund la toate invitațiile pe care le-am primit în ultimele 2 luni, de a ține conferințe tot timpul, pentru că dacă aș face-o, n-aș mai fi acasă niciodată. Eu vreau să mă ocup de cercetare.

S.C.: Și o ultimă întrebare. Suntem românce și am vrea să vă întrebăm ce știți despre [illegible]

A.G.G.: Nu suficient de mult!

PREMIUL NOBEL PENTRU ECONOMIE

John F. Nash jr.

Dr. John F. Nash jr., prof. John C. Harsanyi şi dr. Reinhard Selten le-a fost decernată înalta distincţie pentru „analiza echilibrului în teoria jocurilor necooperative". J.F. Nash jr. este născut în Bluefield, West Virginia, 1928. A studiat la Carnegie Institute of Technology din Pittsburgh, dar s-a mutat la Princeton University în 1948, unde obţine în 1950 titlul de doctor în matematici. După contribuţia sa la teoria jocurilor a făcut o serie de lucrări pur matematice. Soţia sa, Alicia, este programator de computere.

S.C.: Aţi putea explica mai simplu în ce constă teoria dv.?

J.F.N.: N-am cum să explic simplu această teorie. Este vorba de noţiuni matematice, pe care nu le pot explica altfel. Este vorba de o distincţie între „teoria jocurilor cooperative" şi „teoria jocurilor ne-cooperative" prin introducerea noţiunii de „echilibru", care se foloseşte pentru a prevedea rezultatul „interacţiunii strategice".

S.C: România este într-o perioadă de trecere de la economia planificată la cea de piaţă. Trecerea este dificilă şi înceată. Ştiu că sunteţi matematician, dar aţi fost angajat în probleme de economie. Aţi putea totuşi să-mi spuneţi ce credeţi dv. că ar trebui să se facă în România pentru grăbirea acestei treceri?

J.F.N.: Este desigur o problemă mai mult politică. Dar în engleză există un proverb: „Dacă într-adevăr vrei să faci ceva, găseşti modalităţile necesare!"

A-M.C.: Dumneavoastră jucaţi vreun „joc strategic"?

J.F.N.: Fiul meu a fost foarte interesat de şah, eu însă am încercat puţin golf. Dar cel mai mult îmi place să am ca partener un computer; acesta este prost la golf, însă la şah este chiar mai bun decât campionul mondial!

A-M.C.: Dacă joci vreun joc, cum ar fi şah sau poker, ajută aceasta la înţelegerea teoriei dv.?

J.F.N.: Ceea ce înţelegi este că trebuie să ai o strategie, dar detaliile „teoriei jocurilor" aplicate la şah ar fi atât de complicate, încât nu ţi le-ai putea aminti.

De fapt, teoria spune că şahul este un joc în care „piesele albe" pot fi sigure că vor câştiga, sau că vor obliga partenerul la remiză, sau chiar că partenerul are avantaj! Ceea ce „teoria jocului strategic" nu exclude! Însă „bunul simţ" spune că piesele albe au avantaj!

S.C.: Aş dori să vă întreb ce ştiţi despre România şi românii?

J.F.N.: Ştiu despre Ceauşescu; ştiu că el şi soţia lui au fost omorâţi şi că au avut loc situaţii dramatice în România; că acum România trece printr-o perioadă de criză. Mai ştiu că limba este înrudită cu latina. Despre situaţia actuală nu ştiu prea mult.

John C. Harsanyi

John C. Harsanyi s-a născut în 1920 la Budapesta. A părăsit Ungaria după luarea puterii de către comunişti şi s-a stabilit în SUA. Îşi ia doctoratul la Stanford University, în 1959. Din 1964 este profesor la University of California, Berkeley. Este căsătorit. Soţia se numeşte Anne. Fiul, Tom, a studiat ştiinţe politice la Harvard University, e căsătorit cu Silvia Virginia Maricochi, care este profesoară şi traducătoare. La festivităţile Nobel, prof. Harsanyi a fost însoţit şi de o bună prietenă a familiei, prof. în ştiinţe juridice, Julia de Barragan.

S.C.: Teoria dv. nu-i deloc uşoară. Aţi putea s-o explicaţi mai simplu?

J.C.H.: Dă-mi voie să încep prin a explica ce înseamnă această „teorie a jocului". „Teoria jocului" este un studiu al „interacţiunii strategice", asta înseamnă că te găseşti într-o situaţie socială în care există şi alţi oameni şi ceea ce trebuie să faci, chiar în acel moment, depinde de ceea ce crezi că ceilalţi oameni vor face

Dar în viaţa reală accesul la aceste informaţii este diferit De exemplu, în competiţia economică, fiecare întreprindere îşi ştie (dacă este cât de cât bine organizată) variabilele economice Îşi cunoaşte cheltuielile de producţie, dar nu şi pe ale concurenţilor. Această problemă am intuit-o când lucram pentru Biroul de Control al armelor al SUA. Prin anii '60 am angajat 8-10 persoane, să vină cu propuneri care să conducă la tratative privind controlul armamentului cu Uniunea Sovietică Atunci am realizat că modelul clasic nu era aplicabil aici, pentru că exista o deosebire de informaţii Americanii ştiau foarte bine care era scopul lor politic, dar nu care era scopul Uniunii Sovietice. Nu se putea şti dacă U.S dorea o coexistenţă paşnică, sau dorea să cucerească lumea în trei ani Fiecare ţară ştia în principiu câte ceva despre capacitatea celeilalte din informaţii oficiale, spionaj etc , dar nimeni nu ştia ce are cealaltă parte ca nouă tehnologie. Amândouă părţile începuseră cercetări intensive în dezvoltarea unui tip de avion şi de tun, dar detaliile nu erau încă clare Americanii ştiau ce aveau pe masa de lucru, dar U.S. nu putea avea toate aceste informaţii. Şi atunci s-a căutat un „approach" care să ia în consideraţie faptul că există „jocuri" în care participanţii deţin informaţii diferite. Atunci am înţeles că trebuie să fie un model Şi am făcut următorul raţionament americanii nu ştiu ce tip sunt ruşii; se poate presupune că există mai multe tipuri de ruşi: rusul 1 poate să fie o persoană foarte paşnică, dar dacă are o cantitate foarte mare de armament nu ştim; rusul 2 ar putea fi o persoană total diferită de rusul 1, rusul 3 diferit de ceilalţi etc Problema fundamentală este în continuare că americanii nu ştiu cu ce fel de rus se confruntă. Este rusul 1, 2, 3, 10? Aceeaşi problemă o au şi ruşii. Modelul de bază este că fiecare jucător are mai multe tipuri de oponenţi. Problema era să pui aceasta într-o formă la care să poţi aplica aritmetica. Pentru că este, bineînţeles, un principiu general în care nu cunoşti toate datele, dar trebuie oricum să iei o decizie încercând să presupui probabilităţile pentru diferitele posibilităţi. Aceasta a fost teoria mea Şi aceasta face posibil un model matematic, care să transforme „jocul cu informaţii incomplete" într-un „joc cu informaţii complete"

S.C.: Societatea românească trece astăzi printr-o serie de transformări sociale. Una din acestea este trecerea de la economia planificată la cea de piaţă. Dar procesul merge anevoios. Ce consideraţi că ar grăbi acest proces?

J.C.H.: Nu este specialitatea mea, dar, vorbind în general, mai întâi trebuie să se permită antreprenorilor o anumită libertate; apoi să se creeze condiţii atractive capitalului străin. În cele mai multe ţări care au aparţinut lagărului comunist nu există o legislaţie care arată ce drepturi au antreprenorii, ce este legal şi ce nu. Nu ştii, de exemplu, dacă faci o investiţie de 1 milion de $ şi ai un câştig de 500 000, dacă guvernul îţi permite să-ţi iei câştigul în ţara ta sau nu? Care sunt taxele? Care sunt probabilităţile ca statul/guvernul să facă exproprierea industriei private? Toate aceste lucruri care micşorează riscurile trebuie excluse, ca antreprenorii să rămână în ţară. O altă problemă este inflaţia, care trebuie să fie oprită cu toate mijloacele.

S.C.: O ultimă întrebare. Ce ştiţi despre România în general şi cea de azi în special?

J.C.H.: România dinainte de război o cunosc bine, dar despre situaţia din ultimul timp nu sunt suficient informat. Citesc „The Economist", unde apar, din când în când, şi informaţii despre România, dar destul de limitat

Reinhard Selten

Reinhard Selten este născut în 1930, în Breslau, Germania. A studiat la Universität Johann-Wolfgang Goethe pe care a absolvit-o în 1961 şi şi-a luat doctoratul la aceeaşi universitate în 1968. Din 1968 este numit profesor la Freie Universität Berlin şi la Universität Bielefeld. Din 1984 activează pe lângă Rheinische Friederich-Wilhelms-Universität din Bonn. E căsătorit. Soţia sa se numeşte Elisabeth.

S.C.: Aş dori să vă rog să explicaţi mai simplu în ce constă teoria dv.?

R.S.: În cazul jocurilor de grup, cum ar fi poker, şah, există o anumită strategie de joc, bazată pe aşteptările pe care le ai de la ceilalţi parteneri. Aceste strategii de joc sunt valabile şi în multe situaţii economice.

S.C.: Societatea românească trece printr-un adânc proces de schimbări sociale şi economice. România doreşte să devină o societate democratică şi să treacă la economia de piaţă, dar aceste procese sunt deosebit de dificile. Ce ar trebui să facă România ca să grăbească, în special, procesul de trecere la o economie de piaţă?

R.S.: Eu nu sunt foarte bine informat despre situaţia din România şi nu ştiu cât de departe s-a ajuns cu privatizarea Privatizarea trebuie făcută şi, mai ales, făcută cum trebuie, căci există diferite moduri de a face aceasta. Nu este deloc indicat să treci de la monopolul statului la economia liberă. Privatizarea înseamnă să creezi concurenţă şi să dezvolţi industria la nivel de concurenţă internaţională. Dacă ai o industrie grea orientată pe export, poate nu trebuie să te neliniştească prea mult, dar industria internă nu trebuie doar să treacă de la monopol de stat la monopol privat, că nu se câştigă prea mult În cazul în care s-a trecut de la monopol de stat la monopol privat, este oricum mult mai bine, căci un monopol privat are mai puţină putere de a dispune de bani de la stat decât statul. Este foarte important să se creeze structuri noi şi solide, pentru a avea de la început carteluri serioase şi stabile. Deosebit de importantă este şi crearea unui sistem de legi care să funcţioneze în acest sens.

Un alt aspect este existenţa unei Bănci Centrale Independente, care să nu primească dispoziţii de la stat şi care să aibă ca datorie să ţină valuta stabilă.

S.C.: Ce informaţii aveţi în general despre România?

R.S.: Ştiu că România este o ţară frumoasă, cu o limbă interesantă, cu o istorie greu încercată; că democraţia nu a funcţionat nici înainte de puterea comunistă şi că a existat multă corupţie în ţară. Eu sper ca acum România să reuşească şi ca democraţia să funcţioneze. Şi de ce n-ar reuşi?!

UN MIC TAIFUN ÎN JURUL PREMIILOR NOBEL PENTRU PACE

Yasser Arafat, Yitzhak Rabin, Shimon Peres

Capitala Norvegiei, Oslo, a trăit în acest sfârşit de an momente dramatice, tensionate, care au făcut-o să semene mai degrabă cu un oraş aflat sub stare de asediu. Ce s-a întâmplat? Prin tradiţie, Premiul Nobel pentru Pace este acordat de către Parlamentul Norvegiei, celelalte premii fiind atribuite, după cum se ştie, de Suedia Anul acesta, juriul s-a oprit asupra a trei nume „fierbinţi", Yitzhak Rabin, premierul Israelului, ministrul său de externe, Shimon Peres, şi liderul palestinian Yasser Arafat

Cele trei personaje politice au reuşit, după cum se ştie, după îndelungi şi anevoioase negocieri la masa verde, să semneze un acord prin care se redă autonomia relativă a palestinienilor asupra teritoriilor Gaza şi Iericon

Acordul amintit a pus capăt unei stări de beligeranţă şi a demonstrat că pacea este posibilă, după ce şi Egiptul semnase, primul între ţările arabe, celebra pace de la Camp David, cu Israelul. În contextul negocierilor generale de pace în Orientul Mijlociu, acordul israeliano-palestinian a marcat aşadar un nou punct, decisiv pentru relansarea înţelegerii Rezultatele s-au văzut de altfel, pentru că la scurtă vreme a fost semnat un acord israeliano-iordanian, care reglementează raporturile dintre cele două părţi. E în aşteptare un acord similar cu Siria, dar aici lucrurile sunt mai complicate

Cum de a fost posibil acordul care a dus la acoperirea cu laurii Premiului Nobel a protagoniştilor săi Răspunsul este relativ simplu noul climat internaţional

Sfârşitul războiului rece a schimbat datele problemei pe plan internaţional. Atât Israelul, cât şi statele arabe au înţeles că, în absenţa „echilibrului terorii", cel mai bine ar fi să se ajungă la înţelegere Pe de altă parte, Israelul nu-şi poate construi viitorul dacă lasă nelămurite relaţiile sale cu statele arabe din regiune

Rabin, Peres şi Arafat au fost aşadar aduşi la masa tratativelor (la început prin reprezentanţii lor, desigur) din înţelegerea acestei necesităţi. Negocierile au avut loc în secret, la Oslo

Ceremoniile din capitala Norvegiei, pentru decernarea premiilor, n-au fost însă lipsite de umbre. Dimpotrivă. Unii membri ai parlamentului norvegian l-au contestat pe Arafat, pe care încă îl caracterizează ca „terorist". grupări sioniste au fost de asemenea împotriva liderului palestinian. După cum şi grupări radicale şi integriste palestiniene, arabe sau islamice au fost împotriva premierii, pentru că au fost şi împotriva acordului Aşa că festivităţile de la Oslo au semănat mai curând cu o stare de asediu! Mai ales că - ghinion pentru poliţia norvegiană! - atât liderii israelieni, cât şi Arafat au circulat pe jos prin capitala norvegiană în ziua de sâmbătă

Dar şi din declaraţiile protagoniştilor a reieşit că punctele de dezacord continuă şi că mai e nevoie de timp pentru a defrişa complet căile neîncrederii acumulate. Oricum, începutul a fost făcut şi ramura de măslin dă semne de triumf!

ŞTEFAN NICOLAE ■

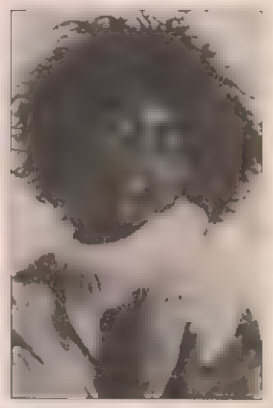

■ **Whitney Houston** se va întoarce la film anul viitor. Starul din Bodyguard va apărea cu Denzel Washington în aprilie 95 într-un remake al clasicului hollywoodian The Bishop's Wife

Producătorul Sam Goldwyn jr. afirmă: „Am muncit timp de cinci ani, dar am înlăturat toate deficienţele şi acum avem o poveste minunată de J. T. Allen cel care a scris scenariul original pentru The Lion King. Şi vom avea muzică nouă senzaţională pentru Whitney.

Înainte, însă, de a începe filmările pentru noua versiune a filmului din 1947, va fi protagonista unei adaptări intitulate Waiting To Exhale de Terry Mc Millan.

■ **Rod Stewart** are ambiţia să stabilească un nou record mondial în ceea ce priveşte audienţa unui concert live, cântând în faţa a 4 milioane de fani în Brazilia în ajunul Anului Nou, pe plaja Copacabana în Rio de Janeiro. Alte milioane de spectatori îl vor putea urmări printr-un sistem satelit asigurat de gigantu Pepsi Cola, sponsorul show-ului.

Concertul e o provocare la adresa sponsorului turneului brazilian al celor de la Rolling Stones, Coca Cola.

■ **George Michael** e încântat de vestea că recursul său împotriva casei de discuri Sony are o dată fixată. Michael s-a adresat unei Curţi britanice de apel pentru o procedură de urgenţă, după ce, în iunie, a pierdut un procent substanţial din averea proprie, şi asta pentru a se elibera cât mai repede cu putinţă de contract. Apelul va fi audiat în februarie 1996. Purtătorul de cuvânt al lui Michael, Chris Poole, a afirmat: „Ne-am aşteptat la această decizie. Sunt o mulţime de cazuri care aşteaptă rezolvarea şi, evident, al nostru nu e cel mai arzător. Cel puţin ştim exact data şi ne dozăm aşteptarea. Avem speranţa că totul se va rezolva în favoarea noastră". George a declarat că îşi va petrece anul 1995 compunând piese pentru un nou album

■ **Michelle Pfeiffer** a fost aleasă de cititorii unei reviste man's style, ca fiind femeia cu care cei mai mulţi dintre ei ar dori să petreacă o noapte.

Soţia primului ministru britanic John Major, Norma, se situează în coada listei, iar starul de televiziune Joan Collins a fost aleasă soacra ideală.

56% din cei chestionaţi de revista GQ au optat pentru Pfeiffer. Julia Roberts s-a clasat a 2-a iar top modelul Claudia Schiffer a 3-a.

■ **Phil McNutty,** directorul a ceea ce se numea Dingle Vale Secondary Modern School For Boys pe care a urmat-o Ringo, afirmă: „Avem intenţia de a lua legătura chiar cu Mr. Starkey pentru a-l întreba dacă doreşte banca. Şcoala a primit deja o ofertă de 2000 lire de la un fan devotat al cântăreţului.

FLASH RADIO CONTACT

■ Dacă **Michael Jackson** s-a izolat pentru o perioadă destul de îndelungată, motivul a fost în primul rând pentru a nu mai provoca alte tentative de împroşcare cu noroi, atât în ceea ce priveşte acuzaţiile de pedofilie, cât şi ruptura contractului cu o firmă de încălţăminte sportivă şi în al doilea rând pregătirea unui nou album. Încheiat şi finisat la New York, se va numi „History" şi va fi lansat la sfârşitul acestui an, probabil cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Va fi inclusă special piesa Is This Scary? Titlul scris pentru filmul Addams Family Values (în care Michael e pus la zid în urma acuzaţiilor de pedofilie) şi interpretat de însuşi maestrul ororii: Stephen King!

■ În sfârşit, proiectul filmului **The Three Bears,** având-i ca protagonişti pe Phil Collins, Danny Devito şi Bob Hoskins, a început să se materializeze. Ideea conlucrării celor 3 staruri în acest film a fost sugerată acum câţiva ani

Bob Hoskins afirmă: „Totul a pornit de la Phil Collins care a spus că ar trebui să-i interpretăm pe cei trei urşi. Am vorbit cu Danny şi el m-a întrebat dacă va trebui să ne deghizăm în urşi şi să ne fâţâim de colo-colo îmbrăcaţi aşa? Despre ce e vorba, de fapt? În fine, Phil ne-a convins. Acum cred că e posibil şi de-abia aştept să văd ce-o să iasă. Scenariul este semnat Robert Zemeckis, directorul filmului Forrest Gump.

■ Cântăreţul **James Brown,** supranumit The Godfather of Soul, a cărui carieră a fost presărată cu arestări, s-a predat recent poliţiei în urma agresiunii comise asupra soţiei sale.

Acuzaţia de bătaie a rezultat în urma unui incident petrecut la reşedinţa sa din Carolina de Sud unde poliţia a descins chemată de soţia lui, Adrienne.

Şeful arestului afirmă că Brown, 66 de ani, şi-a trântit soţia la podea, în cădere lovindu-se de un scaun şi tăindu-şi buza.

Brown are la activ, în afară de acest gen de palmares, 44 goal records pentru vânzările depăşind mai multe milioane şi un imperiu prosper de afaceri incluzând staţii radio

■ Lui **Ringo Starr**, ex-Beatles, i s-a oferit vechea bancă de şcoală în care a stat. Îngrijitorii de la Shorefields Community Comprehensive din Liverpool au fost aproape şocaţi să găsească banca pe care a folosit-o Starr, în timpul unei percheziţii pe care o efectuau pentru a vedea dacă mobila necesită renovări.

■ **Bill Wyman** se va întoarce la rădăcinile lui blues cu ocazia unui album solo ce va fi lansat la începutul lui 1995 Fost basist la Rolling Stones, Bill, acum în vârstă de 58 de ani, a primit pentru această nouă realizare ajutorul lui Chris Rea, Kiki Dee şi alţi invitaţi la album, dar n-a colaborat cu nici unul din foştii colegi. Inginerul de sunet Stuart Epps afirmă „Am lucrat la Mills Studio în Berkshire de 6 luni încoace, chiar dacă n-a fost o muncă constantă. Lumea n-ar trebui să fie mirată că Bill face un album blues. Rolling Stones a fost iniţial un grup de rythm and blues care a devenit mai târziu grup rock".

■ Două desene executate de **John Lennon** vor fi evaluate la 37.000 $ fiecare la o licitaţie ce va avea loc la Londra în martie 1995.

Desenele ce reprezintă personaje de film animat au fost făcute de fostul membru Beatles când avea 16 ani şi era elev la Quarrybank High School în Liverpool în 1956.

Vor mai exista la vânzare o fotografie, cu autograf, reprezentând-o pe Madonna nud, făcută înainte de primul ei hit din 1983 cu Holliday. Încă alte 3 fotografii cu autograf ale aceleiaşi interprete se aşteaptă să atingă acelaşi preţ, adică 750 $.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

SĂPTĂMÂNA 19-25 decembrie 1994

LUNI 19.12.1994 Ora 21 45 „Experimentul Philadelphia" S.F., 1984, DISTRIBUŢIA: MICHAEL PARE, NARCY ALLEN; REGIA: STEWART RAFFILL

MARŢI 20.12.1994, Ora: 22.00 „Spelunca plăcerii", ARTISTIC; 1979 DISTRIBUŢIA: TOM JONES, CONSTANCE FORESLUND, MELODY ANDERSEN

MIERCURI 21.12.1994, Ora 22.00 „Judecătorul Horton şi băieţii din Scottsboro" ARTISTIC 1976 DISTRIBUŢIA: KEN KERCHEVAL, ARTHUR HILL, VERA MILES REGIA FIELDER COOK

JOI 22.12.1994 Ora 22 00 „STAYING ALIVE" ACŢIUNE, 1984, DISTRIBUŢIA CYNTHIA RHODES, FINOLA HUGHES, REGIA: SYLVESTER STALLONE

VINERI 23.12.1994; Ora 20 30 „Salt spre glorie". ARTISTIC: 1976, DISTRIBUŢIA: DAVID CORRADINE, RONNIE COX, MELINDA DILLON; REGIA: HAL ASHBY

SÂMBĂTĂ 24.12.1994; Ora 19 00 „COCON" S F 1985, DISTRIBUŢIA: WILFORD BRIMLEY, BRIAN DENNEHY, STEVE GUTTENBERG; Ora: 22.30 „SPIRIDUŞUL" ACŢIUNE 1992

DUMINICĂ 25.12.1994; Ora 22 30 PURE LUCK" COMEDIE; 1991, DISTRIBUŢIA: MARTIN SHORT; REGIA: NADIA TASS

Kappa servexim srl

S-a constituit Alianța Națională a Uniunilor de Creatori

În temeiul convergenţei ţelurilor cultural-artistice al existenţei unor structuri organizatorice similare şi în contextul situaţiei prezente a oamenilor de artă din ţară noastră, UNIUNEA ARHITECŢILOR, UNIUNEA ARTIŞTILOR PLASTICI, UNIUNEA CINEAŞTILOR, UNIUNEA COMPOZITORILOR şi MUZICOLOGILOR, UNIUNEA SCRIITORILOR şi UNIUNEA TEATRALĂ au convenit la constituirea ALIANŢEI NAŢIONALE A UNIUNILOR DE CREATORI din România, organism permanent, neguvernamental şi apolitic de consultare şi acţiune în vederea promovării intereselor profesionale, sociale şi morale ale membrilor acestora.

Uniunile de creatori fondatoare se bucură pe mai departe de o deplină independenţă structurală, economică şi funcţională, conform statutelor proprii.

Această asociere liber-consimţită urmăreşte conlucrarea în domeniile de interes comun, precum: protecţia creatorilor de artă şi a operelor acestora în cadrul legislativ specific, intern şi internaţional, organizarea de proiecte şi programe comune etc

Consiliul Alianţei e prezidat, prin rotaţie, de preşedinţii în exerciţiu ai fiecăreia dintre Uniunile fondatoare sau de împuterniciţii acestora, hotărârile fiind luate prin consens.

Alianţa este deschisă şi altor organizaţii de creatori, în conformitate cu statutul acesteia.

Protocolul de constituire a fost semnat miercuri, 14 decembrie, la sediul Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor (Palatul Cantacuzino), Calea Victoriei nr. 141, Bucureşti

ALIANŢA NAŢIONALĂ A UNIUNILOR DE CREATORI

O sărbătoare de suflet

Scriitoarea Lena Constante mărturisește „Evadarea tăcută"

Sâmbătă, **10 decembrie,** în eleganta sală de consiliu a Facultăţii de Medicină şi Farmacie din Bucureşti, **Asociaţia Naţională a Femeilor cu Diplomă Universitară din România** a organizat o întrunire pentru celebrarea scriitoarei **Lena Constante**, recent laureată a premiului pentru literatură **Lucian Blaga,** acordat de **Academia Română.** Premiul încununează volumul de proză memorialistică, **Evadarea tăcută** (publicat iniţial, în '90, la Paris), simbolizând, în fond, recunoaşterea unei activităţi artistice remarcabile.

Dna **Lena Constante** s-a născut în urmă cu 85 de ani. Domnia sa este o sensibilă artistă, tapiseriile sale cu motive izvorând din folclorul românesc făcând înconjurul lumii, iar păpuşile pe care le-a creat au încântat generaţii de copii. Volumul **Evadarea tăcută** mărturiseşte, fără patimă, fără ură, o experienţă tragică: 13 ani petrecuţi în temniţele comuniste. Arestată, abuziv, în 1950, ca făcând parte, pasămite din complotul Pătrăşcanu, dna Lena Constante a putut supravieţui fricii, foamei şi frigului, numai pentru că şi-a descătuşat spiritul. În momentele cele mai grele, în celulă, crea, în minte, versuri în limba franceză şi în în limba română, piese de teatru... Torţionarii au fost înfrânţi iar opera sa a văzut, după... reabilitare (1968), lumina tiparului şi a scenei.

Amfitrioana întâlnirii, dna **dr. Maria Antoaneta Ciochircă,** a reuşit să impresioneze asistenţa prin excelenta organizare şi prin ideea sa minunată de a ne oferi un concert de vioară şi harpă cu lucrări de Mozart şi Saint Saens.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

EIS POL SRL

O editură pentru familia și căminul dumneavoastră

EDITURA EIS POL SRL a luat fiinţă în România ca societate mixtă. Fondatorul ei, DI JACK P. EISNER, cetăţean american, cunoaşte foarte bine România, de aproape 30 de ani.

Doamna JOANNA SARA EISNER şi-a pus la dispoziţie experienţa în domeniul periodicelor lunare şi a organizat o editură în stil occidental. Astfel, în toamna anului 1993, ea a editat revista FAMILIA MEA, care îşi propune să ofere familiilor din România, într-o publicaţie lunară de 48 de pagini, soluţiile unor serii întregi de probleme, prin sfaturi, consultaţii, iniţieri, în vederea îmbunătăţirii condiţiei bărbatului, femeii şi copilului român.

În toamna anului 1994 a luat fiinţă o nouă publicaţie lunară, CASA - prima revistă de acest fel din România. Ea conţine sugestii privind decorarea, renovarea, repararea şi asigurarea confortului în căminele dumneavoastră.

Fiind o editură complexă, EIS POL SRL a mai înfiinţat şi departamentul de carte, în vederea publicării de romane, horoscoape şi diferite ghiduri-îndrumar.

Foarte curând, editura va avea şi o secţie pentru cartea de copii, menită a răspunde cerinţelor celor tineri şi care va edita manuale practice şi enciclopedii.

În perspectivă, editura are planuri legate de apariţia unor periodice noi, dar şi implicarea în viaţa culturală din România.

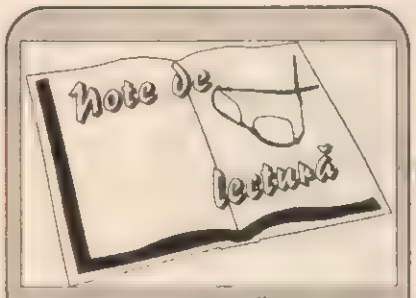

Ovid S. CROHMĂLNICEANU: AMINTIRI DEGHIZATE - **Edit. NEMIRA, 1994, 202 p., lei 2000**

Mi-ar fi plăcut să scriu o asemenea carte cu condiţia să merg cu mărturisirile până la capăt. Autorul ştie mai mult decât spune, însă ce spune o face cu talent. Şi cu inteligenţă memorialistică, cel puţin unde se lasă, tinereşte, sedus de aventura rememorărilor sau marcat dureros de sentimentul artistic al „distanţei". Amestecul de prospeţime, şi pe de altă parte de împărtăşire de adevăruri personale discutabile, conferă cărţii aerul de lucru trăit, de autobiografie întreruptă de luciditatea spiritului incomod. O epocă dificilă, condamnată să vehiculeze minciuni, să predice una şi să impună alta, să ocolească sinceritatea ca factor de risc uriaş, devine însăşi materia jurnalului de tip deghizat, paradoxal.

Jean-Claude FONTANET: MATER DOLOROSA - **Edit. UNIVERS, 1993, 156 p, lei 1600**

Trei proze de un realism implacabil recomandă în mod deosebit un scriitor dedat experienţelor psihotice, interesat în cel mai înalt grad de fantasmele inconştientului. Conştiinţe torturate caută un drum spre limanul salvator. Nu îl găsesc, se luptă să îl găsească, sfârşesc prin a crede că viaţa este un malaxor ce le blochează căutările. Literatura elveţiană, căreia aparţine J-Cl. Fontanet, binemerită toată atenţia, după cum o dovedeşte această cronică atroce a interiorităţii omeneşti, cronică scrisă nervos, alert, în propoziţii ce sângerează şi plâng pe ruinele pasiunii.

John STUART MILL: DESPRE LIBERTATE - **Edit. HUMANITAS, 1994, 149p, lei 1650**

Contribuţia lui Stuart Mill la gândirea politică a timpului rămâne covârşitoare; pledoaria sa în favoarea individualismului şi toleranţei stă şi azi la baza dezvoltării democraţiei moderne. Nu este de mirare că, pentru a vorbi în limbajul acestor zile, îl revendicăm drept ce a şi fost: un etern contemporan al luptei cu tirania, marele artizan al descalificării tiraniei majorităţii, formă instituţională de a lua hotărâri greşite cu unicul argument că aparţine autorităţii oficiale.

Bedros HORASANGIAN: ENCICLOPEDIA ARMENILOR - **Edit. KADET, 1994, 318p, lei 2200**

Înrudit cu Radu Cosaşu printr-un soi de trăirism care duce imaginaţia în lumea presei şi mitologia existenţială în singurătatea istoriei, Bedros Horasangian a compus o carte despre cunoştinţe şi prieteni, o carte a neamului său, colorată, deschisă, un exerciţiu vital de etnosociologie şi etnogeografie. Aş spune o carte-provocare, niţel patetică şi binişor geometrică. O carte pentru călătorii lungi.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Lumea e un film, lumea e o piaţă...

Mircea Daneliuc amână premiera filmului

SENATORUL MELCILOR

Aşa cum ne-am obişnuit la fiecare nou film din ultimii ani, regizorul Mircea Daneliuc a dus o intensă campanie, de data asta îndreptată împotriva regiei Româniafilm. Realizatorul nu mai este de acord ca **SENATORUL MELCILOR** să fie programat pe ecrane începând din 20 ianuarie 1995, după ce a aflat că filmul **Paradisul în direct** (regia Cornel Diaconu) va avea premiera pe 5 ianuarie 1995. Cu siguranţă că momentul lansării, la doar două săptămâni distanţă, nu este propice, având în vedere că filmul său merge pe aceeaşi reţetă, sută la sută comercială, care încearcă să restabilească succesul înregistrat de **A doua cădere a Constantinopolului**.

SENATORUL MELCILOR, a cărui vizionare pentru presă a avut loc pe 12 decembrie, este fără nici o îndoială un film foarte bun. Scenariul echilibrat, fără stridenţe, este scris de Daneliuc însuşi. Nu se mai caută şocarea spectatorului, provocarea sa. Forţa filmului vine de dedesubt, cu subtilitate şi fără ostentaţie. E rotund, direct şi, în acelaşi timp, nu ţipă, nu-l mai dădăceşte pe spectator.

Distribuţia este potrivită fiecărui personaj: Dorel Vişan, Cecilia Bârbora, Dan Chişu, Madelaine Tiebeault, Clara Vodă, Florin Zamfirescu, Haralambie Boroş, mulţi profesionişti de ocazie foarte buni. Filmările, care au durat 35 de zile, un adevărat record de viteză, au fost începute cu directorul de imagine Petre Petrescu, după care, acesta suferind un accident oribil, a fost înlocuit de cameramanul Doru Mitran. Imaginea este, cu toate acestea, unitară, frumoasă, luată în priză directă în proporţie de 95%, beneficiind de un aparat sofisticat împrumutat de la Filmex.

Nu vă povestim acţiunea. Vă spunem doar că e vorba de imaginea României, acest şablon obsedant în ultimii cinci ani, aşa cum e el înţeles de diverşi indivizi, atitudine direct dependentă de interesul personal.

Iată câteva declaraţii, făcute la conferinţa de presă care a urmat după vizionarea din sala mare a cinematografului Studio:

Mircea Daneliuc - Am dispus de un buget de 650 milioane de lei, ceea ce este puţin având în vedere că filmările s-au făcut în deplasare. Din această sumă, 100 milioane provin de la Studioul lui Lucian Pintilie, care are resurse financiare din străinătate.

Cecilia Bârbora - Mi-a plăcut foarte mult scenariul şi m-am pregătit după modelul unei verişoare

de la ţară. Sunt fericită că am jucat iarăşi cu Dorel Vişan, alături de care am debutat în **Iacob**.

Dorel Vişan - Filmul m-a impresionat. Parcă n-ar fi făcut de români. Personajul senatorului, pe care-l interpretez, nu cred că reflectă o imagine a unei anumite persoane.

Dan Chişu - E primul meu rol, ca actor, şi sunt mulţumit că am debutat cu Daneliuc. Am deja o ofertă pentru alt film, ceea ce îmi dă încredere.

Madelaine Tiebeault - Am făcut un stagiu de trei luni la Academia de Teatru şi Film, la clasa lui Florin Zamfirescu, şi s-a întâmplat să mă întâlnesc cu regizorul Mircea Daneliuc, care mi-a propus să joc în acest film românesc.

Aşteptând să vedem reacţia publicului, o dată cu intrarea pe ecrane a filmului **Senatorul melcilor**, să mai spunem doar că a fost trimis la Berlin, pentru selecţia oficială a Festivalului Internaţional, al cărui răspuns nu a sosit încă.

ADA NICOARĂ ■

Colinde, colinde...

Sub cupola Ateneului va răsuna, de asemenea, oratoriul „Naşterea Domnului", de Paul Constantinescu, sub bagheta lui Ludovic Bacs.

Dacă la concertul corului Madrigal de la Biserica Visarion, publicul a stat chiar şi afară, la -5 grade, pentru a asculta celebrul „Stradivarius" românesc, la Ateneul Român, spectatorii au stat mai comod, urmărind programul de Crăciun oferit de Corul Filarmonicii George Enescu, dirijat de Silvia Secrieriu, care ne-a spus, cu anticipaţie, BUNĂ DIMINEAŢA LA MOŞ AJUN; compozitorul Radu Zamfirescu ne-a invitat, în primă audiţie, cu un **la sculaţi**, după care am ascultat negro-spirituals şi cântece spaniole alături de lucrări despre iarnă şi Crăciun semnate de compozitori români şi străini.

Filarmonica are, în aceste zile, un program bogat, pe care îl propune amatorilor de cântece tradiţionale. Astfel, corul bisericii Domniţa Bălaşa, dirijat de Petre Simionescu, având ca solistă pe Gabriela Cegolea, a cântat lucrări religioase ce slăvesc Naşterea Domnului, iar a doua zi, corul Liceului de muzică Dinu Lipatti a propus, din nou, colinde, în cadrul unui concert educativ pentru tineri. Glasurile diafane ale copiilor vor răsuna întru Hristos şi în ajunul Crăciunului, pe scena Ateneului, în concertul susţinut de corul Symbol dirijat de Jean Lupu.

La Sala Radio, colindătorii au venit din toată ţara, în spectacolul organizat de Eugenia Florea, pentru a ne aminti de obiceiurile noastre străvechi; dubaşii au sosit din Almaş-Sălişte-Hunedoara, formaţia de colindători din Voineasa-Vâlcea s-a întâlnit cu cea de datini şi obiceiuri din Focşani-Vrancea, formaţia vocal-instrumentală din comuna Moara, jud. Suceava, a colindat alături de grupul vocal-instrumental din Cluj şi de cel din Alba Iulia, iar corul Preludiu, dirijat de Voicu Enăchescu, a adăugat colinde religioase pline de candoare şi frumuseţe.

În 20 decembrie, Studioul de Muzică Veche va prezenta la Muzeul de Artă, corale şi colinde evanghelice, catavasii la Naşterea Domnului după Filotei sân Agăi Jipei şi colinde româneşti din veacul trecut. Prin vocea sopranei Georgeta Stoleriu, acompaniată de lăută, clavecin, viola da gamba sau discant, ne-a cântat Pluguşorul, amintindu-ne, alături de actorul Marian Lepădatu, că NOI COLINDĂM LA FEREASTRĂ, spunând, precum colindătorii satelor noastre, **IA SCULAŢI, BOIERI, SCULAŢI, FLORILE DALBE**. În clinchet de zurgălăi, cu lumânări aprinse, ne vor ura să fim „ca merii, ca perii, în mijlocul verii",cum stă bine la români.

ANCA FLOREA ■

Galeriile J.L.Calderon

Expoziţia de pictură şi ceramică

De curând s-a deschis la **Galeriile J.L.Calderon** expoziţia graficianului Dan Erceanu şi cea a ceramistului şi sculptorului Dumitru Rădulescu.

Remarcabil pentru originalitatea şi calitatea deosebită a graficii, Dan Erceanu surprinde acum publicul cu o altă faţetă a creaţiei sale, anume cea a picturii şi desenului. Expune, în premieră, lucrări realizate în Germania între 1982-1988: pictură în ulei, acuarelă alături de foiţă de aur, desene, crochiuri, un fapt inedit pentru cei obişnuiţi exclusiv cu grafica sa. Creaţia i-a fost din plin răsplătită şi recunoscută prin premiile internaţionale primite la Florenţa, Leipzig, Barcelona, Ljubliana, Bilbao, New York, Frankfurt.

Ceramistul şi sculptorul Dumitru Rădulescu s-a axat acum pe ceramica artistică, stilizată, altfel decât ceramica funcţională cu care îi obişnuise pe amatorii de ceramică. Participant la numeroase evenimente culturale în ţară şi străinătate, Dumitru Rădulescu este membru titular al Academiei Internaţionale de Ceramică cu sediul la Geneva din 1972.

HILDEGARD IGNĂTESCU ■

Voces Primavera la Ateneul Român

Duminică, 11 decembrie, a avut loc la Ateneul Român a manifestare de înaltă ţinută artistică, ce a depăşit ca nivel un concert educativ. Corul de copii Voces Primavera, adevărat ambasador al României, a susţinut un program Schumann. Liedurile compuse pentru o singură voce au fost prelucrate cu sensibilitate de maestrul Claudiu Negulescu, dirijorul corului. Şi-au dat concursul soprana Ecaterina Lal (care şi-a făcut „ucenicia" tot în corul Voces Primavera), tenorul Vladimir Deveselu şi pianistul Cristian Vais.

MAȘINA DE SCRIS

UMOR VOLUNTAR

Spiridon Popescu
Târgu Jiu

Baladă

–Doamne, ţi-am mai spus
cândva:
Ori eu, Doamne, ori Mata,
Amândoi nu vom putea.
Cum să stea pe-acelaşi tron
Dumnezeu şi Spiridon
Când ştii bine cum ne sare
Ţandăra, la fiecare?

Ca să n-ajungem la sfadă
Trebuie, pân'la zăpadă,
Unul din noi doi să cadă.
–Şi cum vrei să procedăm
Ca să ştim care cădem?
–Îl luăm martor pe Isus
Şi-aruncăm cu banu-n sus.

Poem

– „Bună seara!" „Bună
seara!"

Vai, ce rece-ţi pare vara
Când dai zilnic „Bună
seara!"...

Oare cum îmi curgea viaţa
De dam „Bună dimineaţa?"

De-o vreme ceasu-i veşnic supărat...

De-o vreme ceasu-i veşnic
supărat,
Se pare c-o să fie judecat.

Se bănuieşte, de vreun an
sau doi,
Că minutaru-i limba care
toamna
Blesteamă pomii să rămână
goi

Că are, sau nu are-această
vină,
Nu ştim, că deocamdată nu-i
lumină.

Dar ne-a promis poliţia
(scurt, sec)
Că va trimite-un om
s-aprind-un bec

Se-aude c-o să vină unul,
Cerna,
Să lumineze cazul cu
lanterna.

Scrisoare către George Bacovia

Sunt mai bacovian ca tine,
Doamne,
Tristeţea-n mine umple-un
vas, mai mare:
Femeia care-mi cântă-i mai
barbară
Decât femeia Ta, şi-n
felinare
Lumina mi-e aşa de
slabă-ncât
Nu pot să scriu „Lacustră",
de urât.

UMOR INVOLUNTAR

Ioan Tulea
Tulcea

Catrene

Pe piedestal ridicat de-o
statuie,
Încins de zale stă pe-un
armăsar
Ştefan cel Mare şi sfânt ce
suie
Buzduganul spre cer, la
adversar.

Când bustul antic al lui
Socrate
E pus în umbra vremii pe
sub soare,
La lumina bolţii să se arate,
Cu nasul cârn stă în
reparare.

Mona Lisa, mângâiere a lui
Da Vinci,
Când şi-a deschis ochii
fermecaţi
Dormea în uitare pe fotolii
adânci,
Plină de lumină şi de idoli
scuturaţi.

O doamnă...

Dansează o doamnă cu rujul
pe buze,
Când în rochie albă de-o
viaţă furată,
Dar un soţ departe îşi aduce
scuze
Că în parc nu a fost un pic
sărutată.

Treptele iubirii

Barca parcurge calea printre
valuri,
Când amintiri plăcute se
strecoară,
Şi atunci m-ai privit înfiorată
La tine trebuia să strig
Căci ridicolă te-ai trezit de
lângă mine,
Rama din mână mi-am
scăpat
Cu existenţa rece prins de
ideal
De un destin de soartă
stăpânit
Când copiezi şi asculţi pe
furiş,
La cuvinte simple de iubire
În ochii durerilor adânci
Cu mâini nesigure de
încredere
Ca un fluviu de nefericire.

Răscruce în noapte

Străbate pe străzi un lung
troleibuz,
În prag de seară pare ca
un astru
Aleargă-n disperare cu abuz,
Nocturn în trecere e albastru.

Alerg, din mers doar îl
prind, fac un uz,
Uşa e deschisă, ce dezastru!
Străbate pe străzi un lung
troleibuz,
În prag de seară pare ca un
astru.

Un pasager îndrăgit şi tăcut
A ţintit privirea ca un ursuz,
Fetei cu bunătate i-a plăcut
Când mă privea frăţeşte şi
confuz.

Străbate pe străzi un lung
troleibuz.

La Mulţi Ani, stimaţi corespondenţi!
Şi nu uitaţi:

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Cele nepublicate nu se restituie. Repet, nu se restituie. (Am repetat enunţul pentru cei care nu vor să înţeleagă şi insistă să le înapoiez manuscrisele şi dactilogramele. Nu am cum să le înapoiez.)

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteţi să-mi trimiteţi şi texte-rock, graffiti, texte de reclamă, scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Maşina de scris** - şi candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă în fiecare an, la 1 noiembrie (anul acesta a fost câştigat, după cum ştiţi, de prozatorul Adrian Oţoiu, din Baia Mare).

■ Mai există un premiu: Editura Universal Dalsi din Bucureşti asigură unui autor posibilitatea de a publica o carte. Numele acestui autor (desemnat tot de mine, Alex Ştefănescu, şi tot dintre corespondenţii rubricii **Maşina de scris**) va fi anunţat la 1 martie.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la redacţia revistei **Flacăra**, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod poştal 71341.

■ Vă rog să faceţi un sacrificiu bănesc şi să vă abonaţi la revista **Flacăra**. Îndemnul meu nu este o publicitate mascată. Am planuri mari în legătură cu **Maşina de scris**, vreau să-i ajut până la capăt, cu devotament, pe autorii talentaţi şi ar fi păcat ca totul să eşueze din cauză că nu puteţi procura revista.

A dispărut o poetă

Doamna Artimizia Stoleru din Suceava, str. M. Viteazul nr. 14, sc. B, ap. 2, îmi scrie disperată că sora ei, Felicia Cojocar, autoarea unor „versuri extraordinare" a dispărut fără urmă, acum opt ani, în America. Ultima ei adresă a fost: P.O. Box 486, Hollywood Florida, 33022 SUA. Ştiind că revista **Flacăra** ajunge şi în America, mă roagă să public fotografia poetei, cu speranţa că vreun binevoitor din SUA o va recunoaşte şi va trimite veşti despre ea în România.

Îmi fac după cum se vede, datoria cetăţenească de a publica fotografia şi apelul, dar trebuie să-i mărturisesc doamnei Artimizia Stoleru că versurile surorii ei nu mi se par deloc extraordinare. Sunt compuneri naive, într-un stil vetust:

„Cu câtă nerăbdare noi aşteptăm amurgul/ Când crinii, liliecii parfumu-şi răspândeau,/ O tu, mi-ai rupt o coardă din vioara vieţii/ Prelung sufletu-mi geme şi să te uit nu vreau.// Tu veşnicei uitări poate mă dai deapururi/ O altă muză-n calea vieţii-ţi va ieşi./ De-acum ia bine seama, eu nu mă voi ivi / Spre-a nu-ţi stârni durere şi lacrime târzii."

Aceasta nu înseamnă că nu doresc din toată inima ca doamna Artimizia Stoleru să-şi regăsească sora şi să afle despre ea că are o situaţie prosperă în SUA. N-ar fi exclus, judecând după cărţile şi filmele care le plac americanilor, ca ea să fi ajuns acolo o poetă importantă.

Proză satirică: **CLAUDIU-LUCIAN AMOR**

„M-am născut din doi părinţi normali şi un decret ceauşist la 3 septembrie 1967, în Bucureşti. După care, am început să cresc. Acum am deja 184 de cm şi circa 65 de kg. Sunt un fel de student la un fel de facultate particulară botezată Şcoala Superioară de Jurnalistică. Am mai fost electronist, reporter-colaborator la diverse publicaţii independente şi cândva, demult, militar în termen. În rest, sănătos, în general pesimist şi de vreo doi ani şomer. «Ţin» cu dreapta în politică şi cu Progresul la fotbal. Atât!"

P.S. Autorul - după cum vedeţi, stimaţi cititori - s-a prezentat singur. Eu (Alex Ştefănescu) mai adaug că are talent de prozator satiric. Atât!

Un principiu sfânt

De la primul pas făcut dincolo de uşa grea din metal şi sticlă a localului „Bani sau viaţa!", Dragoş Dragomir îşi regretă cumplit pofta de bere care-l atrăsese aici. Numai din principiu nu acţionă clanţa şi din sens invers pentru a scăpa de vacarmul şi mirosmele deloc îmbătătoare, ce îl izbiseră atât de material, încât se întrebă dacă nu cumva o să-i răsară un cucui în frunte.

– Dragomir Dragoş, clasa a VIII-a B, Şcoala Generală numărul 163 (din păcate era corect). Ce mai faci, bătrâne?

Domnul Cutare, care se apropiase într-un ritm de un pas per silabă, sfârşi prin a se anina cu o afecţiune uşor alcoolizată de gâtul noului venit.

– De când nu te-am mai văzut! Hai la masa mea! Maricico, dă-mi, te rog, un scaun pentru domnul, zbieră apoi către o fată, preocupată de ştergerea unei mese din preajma emoţionantei scene.

– Imediat, domnu' Geo, veni prompt răspunsul, spre disperarea lui Dragoş care-şi zise că zeii l-au abandonat de tot.

Câteva minute mai târziu, cei doi foşti colegi se aflau faţă în faţă cu două halbe pline ochi cu spuma a ceea ce Dragoş spera să fie bere „Orizont" şi nu detergent „Ariel". Deşi părea sincer interesat să afle noutăţi despre interlocutorul său, se dovedi curând că Geo era un mult mai pasionat povestitor decât ascultător. Aşa încât, după încă un sfert de oră, Dragoş ştia nu numai unde făcuse acesta liceul şi armata, unde lucra şi unde locuia acum, cu ce cunoştinţe comune se mai întâlnise în ultima vreme, câţi bani cheltuia în medie pe lună pentru hrană şi câţi pentru transport, ce marcă de bretele purta la pantaloni, sau câţi centimetri creşcuse după vârsta limită de 21 de ani, dar şi o parte din nenumăratele sale principii de viaţă. Pentru că Geo era un om cu principii. Cinci minute îi trebuiseră doar să le enumere, iar acum - spre exasperarea lui Dragoş - se părea că intenţionează să le şi explice.

– Ulte, à propos de principii, trebuie să-ţi spun că cel mai sacru dintre ele este acela de a nu râvni niciodată, dar absolut niciodată, la iubitele prietenilor mei.

„Aha, a ajuns şi la femei", îşi spuse Dragoş surprins că totuşi de-abia după a doua bere băută împreună amicul său aborda subiectul favorit al tipului de om pe care părea să-l întruchipeze

– Absolut niciodată, îl auzi întărindu-şi ideea. Femeia aproapelui e sfântă, mă. Nu ştiu dacă mă crezi, dar în clipa când un prieten mi-o prezintă pe tipa lui, automat aceasta îmi devine un fel de soră. Chiar dacă mi-a plăcut cândva, deodată nu mai simt pentru dânsa decât cea mai curată afecţiune. Îmi devine o camaradă, o amică, aşa ca tine de exemplu. Ca să vezi că nu mănânc gogoşi, am să-ţi povestesc o întâmplare care, cred eu, te va amuza. S-a petrecut acum câteva luni. Tocmai mă despărţisem de prietena mea, aşa că eram într-o criză sentimentală grozavă. Singurul meu sprijin era Emil," un prieten din copilărie. Cu el petreceam ore în şir în fiecare zi, povestindu-ne toate necazurile şi încurcăturile amoroase şi plănuind cum să ieşim din situaţia aceea, punând mâna pe nişte fetiţe dulci. Emil era unicul om din lume cu care puteam vorbi deschis despre orice. Locuiserm în acelaşi bloc, făcusem liceul şi armata împreună şi întotdeauna ne înţeleseserăm excelent. În plus, tocmai atunci trecea şi el printr-o criză asemănătoare cu a mea, aşa că ne plângeam pe umăr unul altuia.

Ei bine, într-o bună zi suntem invitaţi amândoi la un bairam dat de un fost coleg de liceu. Băiatul era disperat. Prietena lui îşi serba ziua de naştere, dorea să o facă într-un cadru mai larg, dar mai toate prietenele ei n-aveau parteneri. Aşa că riscau să se transforme totul într-un fel de dans al fetelor de la Căpâlna. Bineînţeles că am acceptat imediat invitaţia. În sâmbăta cu pricina ne-am înţolit la patru ace, ne-am înarmat cu câte un buchet de flori şi-o pupătură pentru gazdă şi ne-am prezentat la datorie. Înăuntru lume multă, muzică, atmosferă plăcută, dar oaspeţii păreau oarecum stingheriţi. Prietenul nostru reuşise până la urmă să echilibreze raportul de forţe dar cu oaste cam de strânsură. Abia dacă erau două trei perechi care să se cunoască dinainte. Am fost şi noi prezentaţi poporului. După zece minute însă, începusem să regretăm că am venit. Băi frate, nu ştiu cum se nimerise da' gagicile parcă erau toate de la căminul de fete numărul patru: una mai boccie ca alta. Doar de ochii lumii, ca să nu stricăm petrecerea, am dansat şi noi, dar în general stăteam de-o parte şi bârfeam, plângându-ne soarta.

Pe la miezul nopţii însă, surpriză Sună cineva la uşă.

– Amanda trebuie să fie, o auzim pe gazdă în timp ce se repezea să deschidă

Ei bine, ce să-ţi spun, Amanda era! Bombă biologică nu alta! Ca-n filme, mamă dragă. Înaltă, blondă, părul lung şi ondulat strâns într-o coadă 'oaţă, făcută aşa într-o parte, corp de manechin, un mini cam cât o batistă, tocuri şi nişte picioare, frate, de să moară Manuela Hărăbor de necaz, nu alta. Avea un chip de păpuşă Barbie, cu ochi mari, verzi, uşor oblici şi gene de vreo trei centimetri, cu pomeţii puţin proeminenţi, de chinezoaică, un năsuc obraznic, bronzată exact cât trebuia şi o guriţă ca ale tipelor din reclamele pentru rujuri. Pe lângă fusta aia, pe care abia dacă o băgai de seamă, era îmbrăcată într-o bluză albă, cu nasturi mai mult descheiaţi, aşa că ce camufla de bine de rău stofa, oricum aproape transparentă, vedeai pe direct, fără să te forţezi prea tare. Per-fec-tă, ce mai. Îţi dai seama că s-a făcut coadă la dansurile cu ea. Listă. Norocul meu şi al lui Emil era că aproape nici unul dintre tipii de acolo nu îi ajungeau mai sus de sprâncene.

Doar vreo doi, ale căror mutre, însă, erau total necompetitive

Imediat ce ne-a fost prezentată, ne-am tras de-o parte să ne sfătuim Deşi se întâmpla prima oară să ne amorezăm de aceeaşi fată, discutasem de nenumărate ori o astfel de eventualitate. Convenirăm deci rapid să acţionăm fiecare pe cont propriu Singurele reguli erau să nu ne bălăcărim unul pe altul faţă de ea şi, bineînţeles, să ne anunţăm reciproc în clipa în care deveneam siguri că fata a ales, pentru ca celălalt să nu devină ridicol continuând să insiste.

Zis şi făcut! Ne-am strâns mâinile, ne-am urat succes şi am trecut la treabă. Primii paşi i-am făcut însă tot împreună, fiindcă ne-am dat seama că e mai uşor să o atragem într-un grup decât să o acostăm individual. Cu atât mai mult cu cât din mica noastră gaşcă făceau parte şi gazdele. Nu ne-a fost, deci, deloc greu să o atragem. Ne-am sincronizat perfect. A doua zi de altfel, m-am şi amuzat cu Emil, amintindu-ne de acea noapte. Dacă unul dintre noi o invita pe Amanda la dans, puteai fi sigur că dansul următor avea să-l petreacă în compania celuilalt. După ce Emil îşi povestea în faţa ei aventurile din şcoala generală, în prima pauză mă apucam eu să le evoc pe cele din liceu. De câte ori ieşea să ia aer în grădină, era însoţită alternativ, când de mine, când de Emil. Până şi ţigările i le aprindeam pe rând, ba unul, ba altul. Într-un cuvânt, totul a decurs cum nu se poate mai camaradereşte între noi doi. Şi era firesc să fie aşa, căci doar eram cei mai buni prieteni.

Iată dar că la ivirea zorilor, când „party-ul" a început să se spargă, nici unul dintre noi nu-şi adjudecase victoria. Meci nul, cum s-ar spune Am condus-o acasă împreună, apoi m-am dus cu Emil la el unde. neputând dormi, am tot vorbit despre miracolul cel blond. Într-un târziu, ne-am hotărât să continuăm competiţia pentru inima fetei, fiecare cum 'om şti, respectând desigur aceleaşi două reguli. Cu ce aflasem în seara aceea, cu ce am mai aflat apoi trăgând-o de limbă pe fosta gazdă, ne-am strâns suficiente date ca să purcedem din nou la treabă. Apucaţi-vă, deci, băieţi, de făcut curte Amandei. O aşteptam să iasă de la facultate, o întâlneam ca din întâmplare în faţa casei, după un timp am început să-i dăm şi telefoane invitând-o cine ştie unde, în sfârşit, tot tacâmul. Seară de seară, vorbeam cu Emil pentru a ne povesti aventurile şi a ne coordona acţiunile, evitând astfel situaţiile penibile. După vreo două săptămâni, fiecare dintre noi era convins că o cucerise pe fată. Rămânea să o aflăm chiar din gura ei. Ghinionul meu a fost că, exact spre sfârşitul perioadei aceleia, am avut un necaz în familie, trebuind să lipsesc vreo două zile din oraş. Suficient pentru strengarul de Emil ca să o invite pe Amanda la un ştrand - eu nu ajunsesem încă atât de departe - să o vrăjească, să-i facă declaraţii, mărturisiri ş.a.m.d. şi să pună mâinile pe ea.

A doua zi după ce m-am întors, mă pomenesc cu amândoi în vizită, Emil prezentându-mi-o pe... logodnica sa - Amanda. Radiau de fericire. Se sorbeau din ochi unul pe altul şi păreau că sunt împreună de când lumea. Deci competiţia se încheiase, Emil fiind fericitul câştigător. I-am felicitat, le-am urat „casă de piatră" (păreau decişi să facă marele pas) şi cu asta basta.

Ei bine, cu toate că până cu câteva clipe înainte de vizita lor fusesem îndrăgostit lulea de Amanda, o dată cu aflarea logodnei dintre ei fata mi-a devenit ca şi o soră Crede-mă că nu făceam nici un efort să-mi impun chestia asta. Pur şi simplu, dintr-o dată, aşa am simţit

Cuvântul logodnică rostit de Emil a declanşat în mine o reacţie sufletească imposibil de descris, soldată cu acest nou sentiment faţă de Amanda. Oricare alt bărbat ar fi fost partenerul ei - cu condiţia desigur să nu fie tot un prieten de-al meu - aş fi continuat să o curtez Mărturisită să fi fost cu respectivul, tot nu mă dădeam bătut. Emil însă îmi era prieten. Chiar cel mai bun prieten. Automat, Amanda mi-a devenit cea mai bună amică. Ţi-am spus doar că cel mai sfânt principiu al meu este acela de a nu mă „băga" când este vorba de iubitele prietenilor. Ei bine, iată dovada. Ţi-am povestit toate astea ca să-ţi demonstrez că nu sunt bun doar de gură. Majoritatea principiilor mi le-am testat deja cu succes în viaţă. Mai luăm un rând?

Înainte ca celălalt să apuce să protesteze, berea era deja pe drum.

De altfel, Dragoş, oarecum impresionat de povestea ce tocmai se sfârşise, nu vedea în comandarea unui nou rând decât un singur pericol: acela ca Geo să-şi amintească cine ştie ce alt principiu care să pretindă şi el o argumentare.Totuşi setea birui

– Pentru prietenie, îşi auzi amicul, în timp ce-şi îndrepta halba spre a lui.

– Şi pentru Emil şi Amanda, oriunde s-ar afla ei acum, completă Dragoş. Vru să-l întrebe pe Geo ce mai ştia despre ei, cum le merge căsnicia, însă văzu că pe chipul acestuia se aşternuse o expresie de uşoară stânjeneală, aşa că renunţă.

Nici nu apucă să pună bine halba pe masă când atenţia îi fu atrasă de o tânără ce tocmai intrase în local şi părea a căuta din priviri pe cineva. Fermecat de chipul ei ca de păpuşă, puţin negricios, şi de părul extrem de lung, blond, strâns într-o coadă neobişnuită, făcută lateral, deasupra urechii drepte, Dragoş o studie pe-ndelete. Avea senzaţia că îi este vag cunoscută, deşi ar fi putut spune cu mâna pe inimă că nu o mai văzuse în viaţa lui. Totuşi... ochii aceia migdalaţi, pomeţii asiatici, buzele acelea perfecte... Din ce în ce mai contrariat, o văzu îndreptându-se spre el, încântată că-l descoperise pe cel căutat.

„Deci într-adevăr mă cunoaşte şi ea. De unde oare?", se întrebă înainte ca frumoasa blondă să ajungă în dreptul său.

– Bună, bine că te-am găsit în mângâie auzul o voce cristalină adresându-i-se... lui Geo Bănuiam că pe aici trebuie să fii şi am venit să te iau.

Cel în cauză, cu un aer nu prea fericit, se ridică în picioare şi sărută obrazul noii venite

– El e Dragoş Dragomir, un vechi coleg de şcoală, rosti, indicându-l pe vecinul de masă

Acesta se grăbi să ajungă în poziţia verticală, impusă de regulile de politeţe. Constată cu neplăcere că diva era chiar mai înaltă decât părea la prima vedere. Abia dacă îi venea până la sprâncene, cu toate că nici el nu putea fi socotit tocmai un pitic

– Amanda Miroiu... hm... prietena mea, răzbi ca din fundul pământului glasul unui Geo teribil de încurcat.

Câteva momente, ululuiala lui Dragoş se amestecă atât de bine cu vaporii berii îngurgitate, încât nu mai înţelese nimic din cele ce se petreceau în jurul său. Când îşi reveni, Geo tocmai se pregătea să plece, urmând-o pe fata ajunsă deja în apropierea ieşirii localului. Dragoş îşi privi amicul într-un mod care determină apariţia pe chipul acestuia a unei nuanţe de roşu mult mai intensă decât cea provocată îndeobşte de câteva beri.

– Te întrebi probabil cum de a devenit Amanda prietena mea, se hotărî Geo să înceapă, privind făstâcit spatele nepăsător al subiectului discuţiei (şi era limpede că exact asta se întreba Dragoş). Ei bine, lucrurile sunt destul de simple. La puţin timp după povestea aceea, m-am certat cu Emil.

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

La Mulți Ani !

VĂ DOREȘTE

CLUBNORD

NORD HOTEL, CALEA GRIVIŢEI 143
OPEN DAILY 9 PM - 05 AM
RESERVATION PHONE 659 37 74

CLUBNORD

locul unde s-a decernat pentru a treia oară,
în ziua de 20 decembrie 1994,

FIERUL DE CRISTAL !

20 000 de picioare sub mări

O stranie întâmplare găsim şi în cartea Kon-Tiki, scrisă de Thor Heyerdahl: „De câteva ori am plutit pe lângă o enormă masă neagră, care avea dimensiunile unei jumătăţi de cameră şi care stătea nemişcată la suprafaţa apei. (...) Într-o noapte, aproximativ la ora 2, când era o ceaţă puternică, iar timonierul deosebea cu greu suprafaţa neagră a oceanului de cerul întunecat, acesta a văzut o licărire slabă în ocean; încet, încet, a luat forma unei vietăţi de mari dimensiuni. Ba era rotundă, ba „se despărţea" în două părţi care se apropiau sau se depărtau una de alta. Spre sfârşit au rămas trei asemenea „forme" luminoase care se roteau sub pluta noastră".

Obiectul, roşu aprins, s-a ridicat din apă şi a dispărut!

Întâmplări identice cu cele relatate au avut loc şi într-un trecut mai îndepărtat. În jurnalul vasului **Andreas Bloksseru**, publicat în anul 1825,. găsim următoarea însemnare: „Azi, 12 august 1825, aproximativ la ora 3,30 minute dimineaţa, marinarul de serviciu de pe punte a rămas înmărmurit: în jurul lui totul a fost cuprins de o lumină puternică. Uitându-se spre est, acesta a văzut un imens corp luminos, care se ridica din apă, spre nord, sub un unghi de 7 grade, după care a dispărut în înaltul cerului. Obiectul avea o culoare roşu-aprins, avea dimensiunea Soarelui şi reflecta o lumină datorită căreia puteai găsi chiar şi un ac pe punte!"

O antenă radio pe fundul oceanului!

Dar să ne întoarcem în zilele noastre. Într-un anunţ publicat de Serviciul telegrafic internaţional se spune: "Fotografia fundului mării la o adâncime de 2250 de stânjeni marini, la 1000 de mile spre vest de Capul Horn (America de Sud), a pus în încurcătură echipajul format din cercetători ştiinţifici de pe nava **Etanin**. Fotografia a fost realizată la 29 august 1964. Pentru un nespecialist, pe fotografie se vedea «ceva» asemănător unei antene radio, fixată pe fundul mării, pe un strat de noroi. Biologul principal, dr. Thomas Hopkins, care se afla la bordul navei, a opinat că nu este vorba de o plantă: „La o asemenea adâncime lipseşte lumina, procesul de fotosinteză este imposibil şi, din această cauză, viaţa plantelor este exclusă. Se prea poate să fie o formaţie stranie de corali, cu toate că nimeni dintre noi, până acum, nu a văzut aşa ceva. Nu vreau să spun că ce este «pictat» pe fotografie este făcut de om, pentru că imediat se pune întrebarea - cum a putut fi fixat la o aşa adâncime? Este o formă simetrică, iar toate «braţele» sunt dispuse sub un unghi de 90 de grade. Iată de ce această «instalaţie» a provocat discuţii aprinse".

Dr. Hopkins, absolvent al Universităţii din Carolina de Sud, a mai declarat că fotograful navei a fost supus unei sever interviu şi că „toţi au fost convinşi că fotografia nu este un fals".

Şi atunci - ce este această „antenă" complicată?! Dacă nu este produsul minţii omeneşti, atunci ce este şi de cine a fost ea realizată?!

Mesaje codificate, venind dintr-o groapă a Atlanticului!

Încă un caz straniu este relatat în **Men illustrated** de Ed Hayde, în numărul din martie 1966.

Este vorba de un grup de oameni de ştiinţă din cadrul Comandamentului Forţelor Maritime Militare ale SUA, care cercetau legăturile submarine la mare distanţă. O antenă cu lungimea de aproximativ 1 milă a fost instalată de-a lungul platoului continental, care se întinde la 100 de mile de litoralul Americii, iar apoi se întrerupe brusc, după care sunt cele mai mari adâncimi ale Oceanului Atlantic. Departe, în larg, se afla o navă echipată cu hidrolocatoare, coborâte în fundul oceanului, pentru a recepţiona semnalele transmise. A început transmiterea semnalelor... Şi toţi au fost surprinşi: la început, nava primea semnalul, care apoi se repeta, ca un fel de „ecou", după care urma un fel de „anunţ codificat", pe care până în prezent nici un calculator electronic nu a putut să-l decodifice! Se pare că „cineva" sau „ceva" capta semnalele, le imita, iar apoi trecea la transmiterea de semnale proprii pe acea lungime de undă! „Fenomene stranii se petreceau acolo, în adâncuri" - se subliniază în raport. Oamenii de ştiinţă au „fixat" direcţia din care veneau semnalele străine şi... stupoare! Ele veneau dintr-una din cele mai adânci regiuni ale Oceanului Atlantic!

Oare o formă de viaţă raţională încearcă să intre în contact cu omenirea?

În jurnalele de bord ale navelor militare, comerciale, cât şi în arhivele ţărilor cu ieşire la mare, există zeci, dacă nu chiar sute, de asemenea întâmplări stranii...

■

Şi, în încheiere, punctul de vedere exprimat de cunoscutul om de ştiinţă american dr. **A. Saunders**, cu care puteţi sau nu să fiţi de acord. Dar important este să-l cunoaşteţi:

... "Oare nu conviеţuiesc, alături de noi, în adâncurile oceanelor, «fraţii» noştri într-o raţiune? Oare nu există această «lume paralelă»?

(...) Când va putea răspunde omenirea la întrebarea: Există o civilizaţie subacvatică pe Pământ?

Să nu ne grăbim în a da sentinţe pentru că aşa cum scria undeva Alexis Carrel „este de datoria ştiinţei să nu respingă fapte numai pentru că ele par a fi neobişnuite şi pentru că nu poate să le explice".

ALECU MARCIUC ■

Cui îi e frică de Dracula?

☐ Culturnicii refuză exploatarea turistică a Castelului Bran

O dată cu publicarea, în 1897, a romanului gotic* Dracula, *britanicul Bram Stoker pune în mişcare unul dintre cele mai populare motive culturale ale secolului nostru: legendele cu vampiri. Reînviind un vechi cuvânt de origine slavă, contele Dracula (creat, avându-l ca model pe Vlad Ţepeş) a fost subiectul a numeroase cărţi, piese de teatru, dar mai ales filme, de la* Nosferatu *lui Munrau (1922), trecând prin celebrul* Dracula *(1931) cu Bela Lugoşi în rolul principal şi ajungând la recenta peliculă a lui Francis Ford Coppola. Toate acestea au creat un adevărat fenomen, povestea vampirului din Transilvania devenind cunoscută în toate colţurile lumii, Castelului Bran atribuindu-i-se „onoarea" de a fi numit „Castelul lui Dracula".

Vlad Ţepeş nu a fost niciodată proprietar al castelului. A poposit de multe ori la Bran, ba chiar a fost şi închis o vreme de Matei Corvin, înainte de a fi dus la Vişegrad. Legenda însă afirmă că acest castel ar fi al lui Dracula.

- **prima menţiune datează din anul 1377**
- **între 1395-1425, Castelul Bran este în posesia lui Mircea cel Bătrân şi a fiului său, Mihail**
- **intră în stăpânirea regelui Ungariei, pentru ca din 1498 până în 1878 să aparţină oraşului Braşov**
- **proprietate regală între 1920 şi 1947, timp în care, sub conducerea arhitectului Limann, castelul a fost restaurat şi extins în aripa de sud**

Dar, în România, pentru exploatarea acestui uriaş potenţial turistic nu s-a făcut nimic. Mai mult chiar, abia s-au găsit bani pentru începerea lucrărilor de consolidare a stâncii pe care se află castelul şi care e în pericol de a se prăbuşi. Ce-i drept, e drept, interiorul castelului a fost restaurat excelent, iar muzeele se află într-o stare cât de cât acceptabilă, ca de altfel tot ce se află sub jurisdicţia Centrului de cultură Bran. Capela Reginei Maria, însă, aflată doar la câteva zeci de metri în afara acestei zone, pe pământul primăriei, are o altă soartă. Această mică bijuterie, ale cărei fresce au fost, se pare, pictate de Artur Verona, este complet devastată şi transformată în înlocuitor de WC public de către ţiganii ce locuiesc în bараcile care o înconjoară. Cui aparţine această construcţie este iarăşi neclar: fie primăriei, fie, după cum se zvoneşte, chiar... ităţii SRI de peste drum!

Pentru a afla mai multe informaţii, am solicitat un interviu domnului director al Complexului muzeistic şi al Centrului de cultură Bran, Cornel Taloş.

– Care este situaţia actuală a Castelului Bran, din punctul de vedere al conservării?

– Aceasta este o problemă delicată. Colaborez din '86 cu Muzeul Bran şi am constatat că stânca pe care se află castelul este într-un proces avansat de degradare.

– Care e ritmul acestei degradări?

– Nu cred că pot aprecia. Oricum, evoluţia este alarmantă. Am comandat o cercetare geologică şi am cerut executarea unui proiect de consolidare a stâncii. Devizul a ajuns la 500 de milioane de lei. Câştigătoarea licitaţiei, firma SC PRESCON, din Braşov, a semnat contractul luni, 12 decembrie, în aceeaşi zi începând şi lucrările. Devizul oferit a scăzut preţul construcţiei la 433,8 milioane de lei.

– Cât de greu sau de uşor aţi obţinut banii?

– Această sumă, deocamdată numai 200 de milioane, din care deja s-au cheltuit vreo 40, am reuşit s-o obţinem doar după ce am sesizat parlamentarii şi după ce am făcut o campanie atât în presa românească, cât şi în cea internaţională.

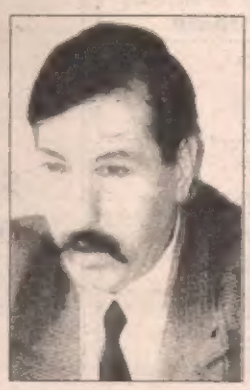

– Aveţi promisiuni şi pentru restul de bani?

– Promisiuni există, dar în materie de buget nimic nu poate fi sigur. Oricum, riscul creşte dacă încep lucrările şi nu se finalizează.

– Cum v-aţi gândit să exploataţi turistic „fenomenul Dracula"?

– În '92, văzând marea solicitare a subiectului, am improvizat în curtea interioară a castelului nişte spectacole de mimă, cascadorie, muzică, lumini şi umbre, pentru grupuri de turişti veniţi special din SUA. Am fost nevoit să sistez aceste spectacole, pentru că a început o campanie de presă împotriva mea, pe motiv că au fost stricate obiecte de patrimoniu şi că spectacolele promovează ceva neconform cu istoria, ba chiar că au degenerat în orgii sângeroase...

– Care e amploarea „fenomenului Dracula" în afara ţării?

– Extraordinar de mare! Am să vă dau un exemplu concludent. În '87 au fost nişte cereri la Ministerul Turismului pentru vizita la „castelul Dracula" a unui grup de lorzi de la un club din Londra. Ministerul s-a pomenit într-o situaţie penibilă, căci pe vremea aceea nici nu era voie să pronunţi Dracula. Atunci ei s-au adresat mai departe la CC, dar nimeni nu a avut curajul să-şi asume o asemenea răspundere, astfel că s-a ajuns la Ceauşescu. Iar Ceauşescu a zis da, dar cu un preţ foarte mare: 2500 de dolari de persoană pe noapte la Castelul Bran. Întâmplător, soţia mea, care e agent de turism, a fost una dintre organizatoare, ocupându-se de partea de „regie". S-a pus o masă mare într-una din sălile castelului şi toată distracţia a constat într-un chef monstru. Lorzii s-au îmbătat, dar nu urât (ci aşa, ca lorzii - n.n.) - nu s-a deteriorat nimic din castel -... pe scurt, s-au distrat pe cinste! Acum am primit două solicitări de la doi cetăţeni din Statele Unite, care vor să doarmă o noapte în castelul lui Dracula, nu contează preţul. Şi eu nu pot să le ofer acest lucru!

În aripa de sud sunt o suită de încăperi care nu fac parte din circuitul turistic. Aş vrea să fac un soi de „Disneyland" pe tema legendei lui Dracula, adică un traseu-spectacol de lumini, umbre, efecte de laser, pe o ilustraţie muzicală adecvată. Iar într-una dintre săli, se poate amenaja o cameră a lui Dracula, în care cineva, contra unui preţ ridicat, desigur, să poată dormi o noapte.

ALEXANDRU ARION ■

În preliminariile C.E.

ISRAEL - ROMÂNIA 1-1

❑ Pentru cine ?!

Încep să regret că nu mai sunt la prima tinereţe pentru a avea o doză sporită de certitudine privind desluşirea enigmelor în care s-a învăluit comportarea echipei naţionale din ultimul timp. De multe ori, am un ciudat sentiment de stinghereală uitându-mă la zbaterea degeaba a unor confraţi - unii dintre ei aflaţi la vârste venerabile - de-a pătrunde dincolo de fortăreaţa în care sunt cantonaţi componenţii lotului reprezentativ. Putem afla tot felul de amănunte, mai mult sau mai puţin relevante, despre adversarii de moment ai „tricolorilor" sau despre evoluţia acestora peste hotare. Dar o dată intraţi sub comanda generalului, este instaurată secretomania. Nici ultima convocare dinaintea confruntării cu selecţionata Israelului nu a făcut excepţie, ba mai mult, stagiul de pregătire s-a efectuat în Insula Afroditei. Au circulat tot felul de zvonuri în legătură cu starea fizică a lui Răducioiu sau Hagi, de exemplu, precum şi cu eventualitatea unei remize, propunere avansată public de antrenorul Shlomo Sharf. Premoniţie sau pură coincidenţă? Desfăşurarea jocului şi prestaţia unora dintre jucătorii noştri ridică, pe bună dreptate, numeroase semne de întrebare. Ca să nu mai vorbim de obstinaţia selecţionerului unic faţă de jucătorii din Capitală şi dintr-un anumit cartier, golgeterul Craioveanu fiind omis din lotul pentru World Cup sau transformat în simplu turist în Ţara Sfântă. Am câştigat un punct (sau am pierdut două), dar să nu uităm că norocul ţine şi el cât ţine. De asemenea, considerăm că Franţa nu şi-a spus ultimul cuvânt, ca şi Polonia, de altfel. Şi, vorba preşedintelui F.R.F., dl Mircea Sandu: „Nu ne e dat să avem niciodată o iarnă liniştită". (P.L. Dumitrescu)

Bogdan Stelea nu a fost doar ultimul apărător, ci singurul jucător român care poate fi remarcat

La urma turului

■ ■ Lipsă la apelul bucureştean al lui **Anghel Iordănescu**, spuma fotbaliştilor români a ajuns totuşi - fiecare cum a putut - la Tel Aviv. De parcă fără atâtea jucate temeri ale lui Iordănescu nu s-ar fi ajuns tot acolo. Dar, se vede treaba că selecţionerul cu bulan ştie să cânte şi din goarnă. Şi, când nu-l audiază nimeni, se supără. Baza rămân tot jucătorii, fie ei veniţi pe căi mai ocolite sau oable dinspre London sau Barcelona.

■ ■ Golul „arhaic" al lui **Gică Hagi** înscris de la 50 de metri celor de la Celta Vigo l-am văzut şi noi care cum a putut, mai prin ceaţă, mai prin fum. Cert e că Gică rămâne unul din cei mai mari jucători ai deceniului, şi de ce nu, al... anului, indiferent de anchetele sfârşitului de decembrie.

■ ■ **Sburlea**, peste care a curs atâta cerneală de nu-l spală apele Jiului, ar ajunge prin Ungaria. La valoarea lui ar fi meritat o cu totul altă soartă, indiferent că interesele sunt altele.

■ ■ Nici noi nu mai ştim unde-i de găsit **Ilie Dumitrescu**. E el la Tel Aviv, dar drumul până în Japonia - altă bazaconie, după episodul mexican - e cam lung şi ţi se alungesc şi ochii. Cum **Ion Becali** e plecat din ţară până la sfârşitul anului, s-ar putea ca tot Germania pentru Ilie al nostru să rămână de bază.

■ ■ Dacă **Batistuta** s-a tuns la indicaţiile preţioase ale lui Pasarella, nu ştim ce ne vor face cu **Joe Panait**, singurul mohican de la Steaua, sau cu **Frunză**, care până a ajunge la Eindhoven, şi-a lăsat şi un... peduncul.

■ ■ Eliminaţi, dar nu bătuţi, din jocurile Ligii Campionilor, cei de la Steaua au pe ce să-şi cheltuiască milioanele verzi - plus cel oferit de Benfica pe **Panduru** - prima mutare ar fi însă întărirea echipei, fie ea şi cu un ghanez dintre care au început să mişune prin fotbalul românesc.

■ ■ **Liţă Dumitru** s-a pus rău cu toţi oamenii de bine. Declaraţiile lui (de unde dovezi, coane, la margine de Orient?), au băşicat pe unii, i-au fiert pe alţii, ceea ce nu-l împiedică pe Dumitru să finalizeze că, dacă ar pleca de la FC Naţional **Cornel Dinu**, nici el nu ar vedea de ce ar mai sta.

■ ■ Prin tenebrele diviziei secunde, Jiul a împlinit 75 de ani. La mai mare şi ieşire grabnică din şut - ar spune Miron Cozma, care ştie el ce ştie.

OZONEL ■

GLASUL ROŢILOR DE TREN 40

Conducători, jucători, druckeri - mai toată lumea din Giuleşti, punându-i aici la socoteală şi pe membrii galeriei, aşteaptă ce se va întâmpla. Pentru că, din câte se aude - dar atât, „se aude" - Rapid va reveni, cu fotbal şi cu toate celelalte sporturi, sub patronajul Ministerului Transporturilor. Se poartă discuţii, se întretaie liniile telefonice, au loc şedinţe la Guvern, semne că ceva-ceva se va produce, dacă nu cumva o mişcare ce ar fi trebuit să se producă mult mai demult.

În timp ce echipa de fotbal face antrenamente asidue, pregătindu-se pentru Târgovişte şi împrejurimi, Chiriţă e în spital, iar Fane Iovan abia a părăsit spitalul, monomul subţiat al lui Viorel Hizo fiind întărit, paradoxal, de chemarea la lotul naţional a lui Vlădoiu şi Matei, plus Stanciu la echipa olimpică. Dacă ultimul a jucat la Jaffa, Jean Vlădoiu a evoluat şi el la Tel Aviv. Apele se pare că s-au mai liniştit şi ele prin Giuleşti (să nu fie liniştea dinaintea furtunii, dară) în aşteptarea Adunării generale a clubului, programată evaziv după terminarea turului Diviziei Naţionale.

Cam astea ar fi de spus despre echipa chefereului, acum în prag de ultim joc al toamnei, dincolo de temerile ultimului joc cu Oţelul, neuitând că am citit undeva că Sportul Studenţesc vizează trei puncte în retur, cu Rapid, la... Târgovişte, că unde în altă parte. Să aşteptăm şi noi, cei cu inima vişinie, meciul de la Galaţi, după care s-ar putea trage linie la un tur bulversant ce poate duce departe, şi în sus, dar şi în jos.

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN

Grupa 1

Israel – România 1-1
Azerbaidjan – Franţa 0-2

1. România	4	2	2	0	7-3	6
2. Israel	4	2	2	0	7-4	6
3. Franţa	4	1	3	0	2-0	6
4. Polonia	3	1	1	1	2-2	4
5. Slovacia	3	0	2	1	4-5	2
6. Azerbaidjan	4	0	0	4	0-8	0

Grupa a 3-a

Turcia – Elveţia 1-2

1. Elveţia	3	3	0	0	7-3	9
2. Suedia	3	2	0	1	5-4	6
3. Turcia	3	1	1	1	8-4	4
4. Ungaria	2	0	1	1	2-4	1
5. Islanda	3	0	0	3	0-7	0

Grupa a 5-a

Olanda – Luxemburg 5-0
Malta – Norvegia 0-1

1. Norvegia	4	3	1	0	7- 1	10
2. Olanda	4	2	2	0	10- 1	8
3. Cehia	3	1	2	0	6- 1	5
4. Belarus	3	1	0	2	2- 5	3
5. Malta	3	0	1	2	1- 7	1
6. Luxemburg	3	0	0	3	0-11	0

Grupa a 8-a

Finlanda – San Marino 4-1

1. Grecia	3	3	0	0	11- 1	9
2. Scoţia	3	2	1	0	8- 2	7
3. Finlanda	4	2	0	2	9- 7	6
4. Rusia	2	1	1	0	5- 1	4
5. San Marino	3	0	0	3	1-10	0
6. Ins. Feroe	3	0	0	3	2-15	0

Grupa a 7-a

Moldova – Germania 0-3
Ţara Galilor – Bulgaria 0-3
Albania – Georgia 0-1

1. Bulgaria	3	3	0	0	9-1	9
2. Germania	2	2	0	0	5-1	6
3. Georgia	4	2	0	2	6-3	6
4. Moldova	4	2	0	2	5-9	6
5. Ţara Galilor	4	1	0	3	4-11	3
6. Albania	3	0	0	3	1-5	0

La sfârşitul săptămânii trecute au mai avut loc partidele:

Grupa a 2-a

Macedonia - Cipru
Belgia - Spania

Grupa a 6-a

Portugalia - Liechtenstein

Grupa a 7-a

Germania - Albania

Grupa a 8-a

Grecia - Scoţia

Sferturile de finală pentru „primăvara europeană"

Liga Campionilor (1 și 15 martie 1995)

Bayern München – IFK Göteborg
Hajduk Split – Ajax Amsterdam
AC Milan – Benfica Lisabona
FC Barcelona – Paris St. Germain

Cupa Cupelor (2 și 16 martie 1995)

Feyenoord – Real Zaragoza
Sampdoria Genova – FC Porto
Arsenal Londra – Aj Auxerre
Chelsea Londra – FC Bruges

Cupa U.E.F.A. (28 februarie și 14 martie 1995)

Eintracht Frankfurt – Juventus Torino
Lazio Roma – Borussia Dortmund
Bayer Leverkusen – FC Nantes
AC Parma – BK Odense

George Arion (decanul de vârstă al competiţiei) şi Alexandru Arion (căpitanul „flăcăriştilor" şi cel mai bun de pe teren), cu trofeele care i-au recompensat, oferite de sponsorul oficial - Coca-Cola.

FLACĂRA în Cupa Presei la baschet

Aşadar, semifinalele au reunit un trio al audiovizualului, **Flacăra** fiind singura reprezentantă a presei scrise.

Pentru a vă oferi deplină obiectivitate, iată, de altfel, relatarea din ziarul „Ziua": „Meciul dintre **Radio România** şi **Flacăra** (...) a demonstrat că ambele team-uri au meritat să ajungă în această fază a competiţiei. După primele 20 de minute de joc, **Flacăra** conducea cu 26-17. A doua repriză a avut cu totul alt aspect, mai ales după ce Alexandru Arion, cel mai bun «flăcărist», a fost eliminat pentru cinci greşeli. Radioul a egalat şi s-a mers cap la cap până aproape de final când s-a desprins şi a câştigat cu 47-42". Putem spune că am pierdut pe mâna noastră şi am ajuns astfel în finala mică, alături de TVR. Câteva indisponibilităţi (accidentări sau jucători reţinuţi de îndatoriri profesionale) ne-au făcut să apelăm la „debutanţii" Tudor Liviu Iacob (care a îndeplinit şi funcţia de antrenor ad hoc) şi Vadim George Cuşnarencu. Deşi cu o arie de selecţie de 100 ori mai mare decât a noastră, televiziniştii au depus eforturi serioase pentru a se impune cu 72-62. Marcatorii noştri: Alexandru Arion 23, V. G. Cuşnarencu 20, Iacob 15 şi G. Cuşnarencu 4. Înaintea festivităţii de premiere (locul I–Canal 31), **SC Publicaţiile Flacăra SA** a iniţiat un concurs de aruncări la coş (de 3 puncte), câştigătorul (Ionuţ Popa - TVR) fiind răsplătit cu 25.000 lei. În încheiere, mulţumim sponsorilor **Rhône - Poulenc** şi **SCOP** care ne-au înlesnit participarea într-o ţinută elegantă, cât şi organizatorilor (ziarul „Ziua" - Teodor Hossu Longin şi F.R. Sportul pentru toţi - secretar general, dna Aurelia Suciu).

Ştiri din NBA

● Luni, **New Jersey Nets** a spart ghinionul care i-a făcut să piardă opt meciuri consecutive, dar nu oricum, ci printr-o victorie, nici mai mult nici mai puţin decât asupra echipei Orlando Magic, la scor: 128-101. Orlando este în momentul de faţă cel mai bun team din NBA, iar starul ei, **Shaquille O'Neal**, este cel mai bun marcator, cu o medie de 30 de puncte pe meci. New Jersey a luat însă partida în serios, reuşind să-l ţină pe Shaq la oarecare distanţă de panou, acesta reuşind doar 18 puncte pe când, de cealaltă parte a baricadei, **Derrick Coleman** a înscris în contul personal 22 de puncte.

● Dacă tot este vorba despre ghinion, acesta se ţine scai de echipa lui **Patrick Ewing**, **New York Knicks** pierzând la **Madison Square Garden** cu 122 la 111 în faţa celor din Miami. **Glen Rice** şi-a „încălzit" echipa marcând 38 de puncte pentru Miami Heat.

● La Boston, **Celtics** i-au învins pe **Denver Nuggets** cu 113-103. Boston sunt la a doua victorie în ultimele 7 partide, reuşind astfel să întrerupă seria de 4 victorii consecutive ale baschetbaliştilor din Denver. Antrenorul „celt" **Chris Ford** va întrerupe pentru trei săptămâni antrenamentele cu echipa sa pentru a fi supus unei intervenţii chirurgicale.

● Pe o muzică învăluitoare de jazz, **Utah Jazz** i-a înfrânt pe **Portland Trail Blazers** cu 101-89, consolidându-şi victoria încă din primul sfert. **Karl Malone** şi-a făcut datoria înscriind pentru „muzicieni" nu mai puţin de 27 de puncte.

● Într-un meci cu multe faze spectaculoase de atac, dar şi cu multe ratări, la Phoenix, **Aştrii** i-au învins pe **Războinicii** din Golden State cu 90 la 84. **„Sir" Charles Barkley** se află într-o vizibilă scădere de formă, o fragilitate cauzată de desele accidentări, el nereuşind decât 19 puncte, în schimb, **Danny Maning** i-a salvat pe Aştri de sfârşitul unei partide incerte, reuşind 10 puncte în ultima parte a meciului.

● Într-o repriză a treia, explozivă, **San Antonio Spurs** s-au desprins definitiv de **Washington Bullets** (echipă la care mai intră - încă - din când în când, românul Ghiţă Mureşan). În această partidă a jucat şi recalcitranta extremă **Dennis Rodman**, care a făcut un joc slab (6 puncte doar) pentru că abia a revenit în teren după o perioadă de suspendare. Scor final, 122-101.

● În meciul cu **Chicago Bulls**, noul superstar al formaţiei **Washington Bullets**, „the fabulous" **Chris Webber** a reuşit ratarea săptămânii. Făcând o interceptie la **Myers** (înălţime: 217 cm) şi scăpând singur pe contraatac, el a încercat un **slam-dunk** la 360 de grade (execuţie tehnică pe care am mai văzut-o la acest jucător), pe care însă l-a ratat incredibil, sub privirile stupefiate ale celor 12.000 de fani aflaţi în **US Air Arena**. Şi ca să fie tacâmul complet, acelaşi nr. 2, Webber, în faza imediat următoare, şi-a reparat greşeala, înscriind un coş de 2 puncte.

În această partidă, Webber l-a ţinut 6 minute pe **Scottie Pippen** atât de bine încât acesta n-a reuşit să înscrie în intervalul respectiv decât 3 puncte.

● Va fi foarte interesant de văzut partida dintre **Golden State Warriors** şi **Washington Bullets** în care Chris Webber va evolua împotriva tinerei vedete din San Francisco, **Lathrell Spreewell**, cu care anul trecut a făcut un tandem teribil în echipa Războinicilor.

VADIM GEORGE CUŞNARENCU ■

P.S. Deşi sunt un proaspăt semnatar al acestei rubrici, vă doresc, totuşi, stimaţi cititori, un Crăciun fericit şi La Mulţi Ani!

Shaquille O'Neal

CUM ÎŢI AŞTERNI...

De vreo săptămână distinsul nostru confrate (că, orişicum, semnează la gazetă) *Cornel Dinu* se vaită pe toate canalele cum că primeşte ameninţări cu moartea tocmai din Belgia (de unde o şti că vin din Belgia, că doar răii ăia nu dau telefon cu taxă inversă?), ba că n-are bani să plătească jucătorii, ba că i s-a făcut lehamite şi îi vine să se lase de fotbal, că nu şi-a închipuit că sunt atâtea lucrături. Mă rog, chestii de-astea, că-l ştiţi pe „Procuror", nu-şi ţine el gura închisă, şi bine face. Numai că în valul ăsta de oi şi aoleu, ne-a reţinut atenţia şi o chestie cât se poate de interesantă: zice directorul general al SC Progresul SA că lipsa banilor s-ar datora obligării clubului de fotbal să se constituie în societate non-profit, altfel ar fi fost dacă li se dădea voie să se facă societate comercială. Acum dv. ne ştiţi că avem memorie (şi suntem convinşi că şi Cornel Dinu are, dar nu vrea să recunoască), aşa încât punem o întrebare: cine l-a obligat să facă societate non-profit? Răspundem tot noi, să nu vă mai chinuiţi: conducerea Ligii cluburilor. Păi cine conduce Liga cluburilor? Exact persoanele pe care domnul ministru secretar de stat Cornel Dinu, aprobând, în 1990, un regulament strâmb, le-a ajutat să ajungă în frunte. Şi care l-au mai şi suspendat pe vreun cincinal, ameninţându-l (sic!) cu scoaterea din fotbal. Aşa că tare ne pare rău de el, dar lacrimi nu putem vărsa, că şi-a făcut-o singur.

HERCULE LE CHAT

VALOAREA N-AŞTEAPTĂ NUMĂRUL LUNILOR

La meciul România-Israel (adică invers, c-a fost la Tel Aviv), aţi putut asista, stimaţi compatrioţi, la o minune. Dacă nu v-aţi dat seama, vă spunem noi, că suntem informaţi, folosind toate sursele posibile: arbitrul întâlnirii, spaniolul Martin Navarrete, a condus dificila partidă la 10 luni neîmplinite. Domnule, ne-am zis, cresc spaniolii ăştia mai ceva ca-n poveşti, alea cu Făt-Frumos-fiul Iepei. La numai 10 luni (fără o zi, ca să fim mai exacţi!) să fii tu tatăl lor, în faţa unor ditamai hăndrălăi în floarea vârstei! Veţi zice că exagerăm. Nu, iată ce scrie negru pe alb (era să zic pe roşu) un ziar de specialitate, iar noi, mai nepricepuţi, de, avem încredere în asemenea organe: „Meciul de la Tel Aviv are o semnificaţie aparte pentru arbitrul Martin Navarrete. Născut la 15 martie 1994...". Şi când te gândeşti că ăsta a fost şi ultimul lui meci internaţional. Apropo, de ce om fi noi atât de băgaţi în seamă, asta pe de altă parte, să primim „când i-e greu voinicului", delegări „pe ultimii metri". Adică, atunci când tentaţia unui „tun" final e mare...

PROVOCAREA CĂLUGĂRIŢELOR

Puţină lume ştie, dar Cetatea Vatican organizează anual un campionat de fotbal în toată regula, cu participarea echipelor formate din membrii diferitelor servicii de pe lângă Sfântul Scaun.

Este vorba, de fapt, de laici (de pildă, ultimele ediţii au fost dominate de garda elveţiană, urmată îndeaproape de funcţionarii de bancă), fără implicarea directă a feţelor bisericeşti.

Acest embargou - nerostit, totuşi - a fost recent înlăturat în Franţa şi, culmea, de către măicuţe, după cum se vede şi în fotografie. Ambiţioase, pe deasupra, cum veţi vedea în ultimele rânduri. Sufletul echipei, dacă se poate spune aşa, este chiar stareţa unei mănăstiri de lângă Paris, sora Marie-Marguerite, din ordinul Tuturor sfinţilor, căpitanul şi vârful de atac al echipei. În fiecare duminică, imediat după slujbă, toată lumea se deplasează la terenul de fotbal, unde, în ultima vreme, au început să apară şi „reprezentative" ale altor mănăstiri, încingându-se aprige meciuri, pe „selecţionate" de ordine.

Ei bine, încurajată, pesemne, de progresele astfel înregistrate, stareţa Marie-Marguerite a lansat, în hebdomadarul **Infos du Monde**, o provocare către campioana Franţei, Paris Saint-Germain, formaţia cea mai în formă a momentului, dacă ţinem seama că, în actuala ediţie a Ligii Campionilor, a înregistrat numai victorii. În aceeaşi publicaţie, autoarea provocării a declarat: „Nu ne antrenăm ca nişte damnate pentru mărunţişuri, dacă permiteţi expresia. Cei de la PSG nu vor câştiga prea mult în faţa sprijinului lui Dumnezeu!"

TEODORA OPREA ■

Pagini realizate de Pompiliu L. Dumitrescu ■

Grupul de firme FREEDOM STAR urează

Sărbători fericite

partenerilor săi de afaceri

GRUPUL DE FIRME FREEDOM STAR
CONSTANTA - ROMANIA

PARTENERUL DUMNEAVOASTRĂ IDEAL ÎN METALURGIE ŞI ELECTRONICĂ

Adresa: *Str. Decebal nr.22*
8700 Constanţa România

Telefon: *40 - 41 - 61 82 00, 61 54 66*
66 17 81, 63 81 01

Fax: *40 - 1 - 312 14 76*
40 - 41 - 61 65 18

Telex: *14466 fstar r*
16424 fstarg r

FREEDOM STAR ELECTRONICS S.A. CONSTANŢA

Vă oferă tehnică TV - Audio Video fabricată în România:

- *Televizioare color FREEDOM 37 cm, 51 cm, 55 cm teletext*
- *Receptoare TV color portabile*
- *Compact disc player*
- *Walkman*
- *Radiocasetofoane portabile*
- *Combine audio Hi-Fi*
- *Radiocasetofoane pentru copii*
- *Radiocasetofoane auto*

Toate acestea le găsiţi la punctele noastre de desfacere din toată ţara. Service asigurat.

FREEDOM STAR ELECTRONICS
Adresa: str. Celulozei nr. 2A
Constanţa România
Telefon: *041/622949*
Fax: *041/639702*
01/3113111
Telex: *16421 fstarel-r*

FREEDOM STAR ELECTRONICS - SERVICE BUCUREŞTI
Adresa: Şos. Mihai Bravu nr. 126, bl. D25, parter, Sector 2
Bucureşti România
Telefon: 01/2503620
Fax: 01/2507054

FREEDOM STAR - premiul Consiliului Naţional al Întreprinderilor Private Mici şi Mijlocii din România pe anul 1993 pentru promovarea producţiei, comerţului şi crearea de locuri de muncă.